

Holy Bible

Aionian Edition®

ସତିଆର ବାଣୀ

Desiya New Testament

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

ସତିଆର ବାଣ୍ଡ

Desiya New Testament

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 2/21/2024

Source copyright: CC Attribution 4.0

The Word for the World International, 2020

Formatted by Speedata Publisher 4.19.2 (Pro) on 5/4/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ଦେଖିଅି at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Table of Contents

NEW TESTAMENT

ମାତିର	11
ମାରକ	37
ଲୁକ	55
ଜାନ୍ମ	84
ପେରିତ	106
ରମିୟ	134
୧ମ କରନ୍ତିୟ	147
୨ୟ କରନ୍ତିୟ	160
ଗାଲାତିୟ	169
ଏପିସିୟ	174
ପିଲପିୟ	179
କଲେପିଆ	183
୧ ତେସଲନିକିୟ	186
୨ ତେସଲନିକିୟ	189
୧ମ ତିମତି	191
୨ୟ ତିମତି	195
ତିତସ	198
ପିଲମନ୍	200
ଏବରି	201
ଜାକୁବ	211
୧ ମ ପିତର	215
୨ ଯୁ ପିତର	219
୧ ମ ଜାନ୍ମ	222
୨ ଯୁ ଜାନ୍ମ	226
୩ ଯୁ ଜାନ୍ମ	227
ଜିରଦା	228
ପରକାସିତ	229

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

ସେବେଲା ଜିମ୍ବୁ କଇଲା, “ଏ ବାବା ଏମନ୍ତକେ କେମା କରିଦିଆୟ, କାଇକେ ବଇଲେ ଏମାନ୍ କାଇଟା କଲାଇବି ଯେତା ନାବାନନ୍ଦ ।”

ସେମନ୍ ଜିମ୍ବୁ ପଡ଼ିଆ ନେଇ କାକେ ମିଳ୍ଯି ବଲି କେହି ପୁଣୀରାଇ ।

ଲୁକ୍ ୨୩:୩୪

ଏ ଏଠା ଅଳଳାନି ଜିଷୁକିରିସଟର ଆନିଦାଦିମନର ନାର୍ତ୍ତ ତାଳିକା । ସେ

ଦାଉଦ ବିଷର ରଇଲା ଆରି ଦାଉଦ ଅଭରାଆମ ବିଷର ରଇଲା । ୨
ଅଭରାଆମର ପଥ ଲେଖାକୁ, ରାପକର ପଥ ଜାକୁଦ, ଜାକୁଦର ପଥ ଜିରଦା
ଆରି ତାର ବାରମନ । ୩ ଜିରଦା ପେରସ ଆରି କେରାର ବାବା ରଇଲା,
ତାକର ମାଆ ଅଇଲାନି ତାମର । ପେରସର ପଥ ଏସରନ । ୪ ଏସରନର
ପଥ ଆରାମ, ଆରାମର ପଥ ଅମିନାଦବ ଅମିନାଦବର ପଥ ନାଥପନ,
ନାଥପନର ପିଲା ସଲମନ ଓ ସଲମନର ପଥର ମାଝେ ବୟକ୍ତ, ବୟକ୍ତର
ମାଆ ରାବର । ବୟକ୍ତର ପଥର ନାହିଁ ଅବେଦ ଆରି ଅବେଦର ମାଆର ନାହିଁ
ଛୁଦ । ଅବେଦର ପଥ ଜୟପ, ୫ ଦାଉଦ ରାଜାର ସାଧନ ବେଳେ ଅନି
ଜେତେବଳୁ ରଥରାଏଲ ଲକ୍ଷମନକେ ବାବିଲନ ଦେବେ ବାନ୍ତି ନେଇରଇଲା
ଜାକ ପେତ୍କି ଆନିଦାଦିମନର ତାଲିକା ଆତେ । ଜୟପର ପଥ ଦାଉଦ ରାଜା
। ଉତ୍ତିଷ୍ଠର ମାଜକିରି ପେଟେ ଅନି ସଲମନକେ ଜନମ ଦେଲା, ୭ ସଲମନର
ପଥ ରିଅବିଯମ ରିଅବିଯମର ପଥ ଅବିଯ । ୮ ଅବିଯର ପଥ ଆସା,
ଆସାର ପଥ ଜିଆସାପଦ, ଜିଆସାପଦ ପଥ ଜରାମ, ଜରାମର ପଥ ଉଜିଯ
। ୯ ଉଜିଯର ପଥ ଜତମ୍, ଜତମର ପଥ ଆଥସ, ଆଥସର ପଥ ଉଜକିଯ
। ୧୦ ଉଜକିଯର ପଥ ମନଷେଅ, ମନଷେଅର ପଥ ଆମନ, ଆମନର
ପଥ ଜୟପ । ୧୧ ଜୟପ ବାବିଲନ ନାଥରେ ବାପା ଅଇରଇଲା ବେଳେ,
ଜିକନିୟ ଆରି ତାର ବାରମନ ଜନମ ଅଇରାଇ । ୧୨ ବାବିଲନେ ବନ୍ଦିଥିଅ
ସାରଲା ପଚେଅନି ଜିସୁର ଜନମ ଜାକ ଏତ୍କି ଆନିଦାଦିମନର ତାଲିକା
ଆତେ । ଜିକନିୟ ବାବିଲନେ ବାପାଅଇରଇଲା ବେଳେ, ସଲଟିଏଲ ଜନମ
ଅଇଲା, ସଲଟିଏଲର ପଥ ଜିମୁବାବେଲ, ୧୩ ଜିମୁବାବେଲର ପଥ ଅବିରଦ,
ଅବିରଦର ପଥ ଏଲିଯୁକିମ, ଏଲିଯୁକିମର ପଥ ଅକୁର । ୧୪ ଅକୁର ପଥ
ସାବକ, ସାବକର ପଥ ଆକିମ, ଜାକିନର ପଥ ଏଲିରଦ, ଏଲିରଦର ପଥ
ଏଲାଜାର, ଏଲାଜାର ପଥ ମତ୍ତତାନ । ୧୫ ମତ୍ତତାନର ପଥ ଜାକୁଦ,
ଜାକୁଦର ପଥ ଜୟେଷ । ୧୬ ଏ ଜୟେଷ ମରିଯୁମକେ ବିବା ଅଇରଇଲା ।
ମରିଯୁମର ପେଣେଅନି ଜିସୁ ଜନମ ଅଇରଇଲା । ଜିସୁ କିରିସଟଙ୍କେ ମସିଥ
ବଲି ମିଥା ନାହିଁ ଆତେ । ୧୭ ଏନ୍ଦୁରି ଅଭରାଆମରରେ ଅନି ଦାଉଦ
ରାଜାର ଜାକ ତତ୍ତ୍ଵ ଉତ୍ତାର, ଦାଉଦରୁତେ ଅନି ବାବିଲନ ବନ୍ଦିରଇଲା ଜାବ
ଦରଦ ଉତ୍ତାର, ଆରି ବାବିଲନେ ବନ୍ଦିଥିଅଇରଇଲା ବେଳେଅନି ଜିସୁକିରିସରେ
ଜନମ ଜାକ ରଦଦ ଉତ୍ତାର । ୧୮ ଏଗା ଅଇଲାନି ଜିସୁ କିରିସରେ ଜନମ
ବିପର । ଜିସୁର ମା ମରିଯୁମର ସତ୍ତ୍ଵ କିମେପ ନାହିଁ ଗଟେକ ଦାତ୍ତାର
ପାର ବିବା ମାତ୍ରକୁ ଅଇରଇଲା । ମାତ୍ରର ସେମନର ବିବା ନ ଅଇତେ ସୁଲକ
ଆଦମୀଙ ଅନି ଗଟେ ଅଇରଇବାଟା ମରିଯୁମ ଜାନିପାରିଲା । ୧୯ ଜୟେଷ
ଗଟେକ ଦରମ ଲକ୍ଷ ରଇଲା ଆରି ସବୁବେଳେ ସତ କାମ କରତେରଇଲା
। ଆରି ମରିଯୁମକେ ଲକ୍ଷମନର ଟାନେ ନିମ୍ନ କାତା ପୁନାଇବାକେ ମନ୍ଦ
ନ କରତେ ରଇଲା । ସେଟାରୋଇ କେ ନାଜାନତେ ତାର ବିବା ମାତ୍ରକୁ
ପିଟାଇଦେବାକେ ଉପାର ପାଁଦିତେ ରଇଲା । ୨୦ ସେ ଏହି ଉପାର ପାଁଦିତେ
ଦେଲେ, ଜୟେଷକେ ଗଟେକ ପରମେସରର ଦୁଦ ସଫେନ ଦେକାର ଅଇ
କରଇଲା, ଏ ଦାଉଦର ନାତିର ତିତି ଜୟେଷ, ଉତ୍ତାର । ମରିଯୁମକେ
ମାରଇଛି କରି ସତ୍ତ୍ଵାଙ୍କ । କାଇକେବଳେ ସୁକଳ ଆଦମି ଅନି ପେ ଗଟେ
ଅଇଲାଆତେ । ୨୧ ତାରିଣାନେଅନି ଗଟେକ ପିଲା ଜନମ ଅରସି, ତାମେ
ତାକେ ଜିସୁ ବଳି ନାହିଁ ଦିଆସ, କାଇକେବଳେ ସେ ତାର ଲକ୍ଷମନକେ
ସେମନର ପାରେଅନି ଉତ୍ତାର କରସି । ୨୨ ଆଇବା ବିନମନକେ କାଇଟା
ଅରସି ବଳି, ପରମେସର ଗଟେକ ବବିସତବକତାକେ ପାଟାର ଜନ୍ମ କାତା

ସୁମାରଇଲ୍ଲା, ସେଟା ପୁରୁଷନ୍ତି ଅଳବାକେ ଏ ସବୁ ଅଳଲା । ୨୩ ଗତେକୁ
ଦାଢ଼ିଟି ଗାଗରେ ଅର ପିଲା ଜନମ କରିଥି, ଆରି ସେ ପିଲା ଲକ୍ଷମନର ଟାନେ
ଜାମାନୁଷ୍ଠାନ ବଳି ନାମାର ଅଳୟି, ଏ ନାହିଁର ଅଭର ଅଳଲାନି, ପରମେସର
ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଚେ । ୨୪ ଜନେପ୍ୟ ସଇଲାଟାନେଅନି ଉଚି, ପରମେସର
ଦୂହ ଜେନ୍ତି କରଇଲ୍ଲା, ସେନ୍ତି କଲା । ମରିଯୁମୁକ୍ତ ଦିବା ଅଳଲା । ୨୫
ମାତ୍ର ସେ ପିଲା ଜନମ ନ ଅଳା ଜାକ ମରିଯୁମ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ସୁଆବବା କରେନାଇ
। ଜେପ୍ୟ ସେ ପିଲାକେ ଜିସ ବଳି ନାହିଁ ଦେଲା ।

୨ ଏବେ ରାଜାର ସାମନ ବେଳେ, ଜିଭଦା ରାଜକର ବେଢ଼ିଲିମେ ଜିମ୍ବୁ
ଜନମ ଅଛିଲା । ଜନମ ଅଛ ତନେକ ଜିବାକେ ପୁରୁଷ ଦେସର କେତେଟା
ତାରାର ବିଷଇ ପଡ଼ିବେ ରଜବା ପଣ୍ଡିତମନ୍ ଜିରୁପାଲାମେ ଆପି ପାତାରାଲାଇ,
୨ “ଜନ ପିଲା ଜିଭଦିମନର ରାଜା ଅଛିବାକେ ଜନମ ଅଛିଲାଆଟେ, ସେ
କହି ଆଚେ? କାଇକେବଜଲେ ଆମେ ପୁରୁଷ ଦେସେ ତାର ତାର ଦେବି
ତାକେ ପୁରୁ କରିବାର ଆପିଆରୁ ।” ୩ ପଣ୍ଡିତମନର କାତା ପୁଣି ଏବେ
ରାଜା ଆଚି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ରଜବା ଜିରୁପାଲାମର ଲକ୍ଷମନ ସତ୍ତ୍ଵ କିନ୍ବିଲ
ଅଛିଗାଲାଇ । ୪ ଆରି ଏବେ ସବୁ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନଙ୍କେ ଆରି ସାମଦର
ସିକାରମନଙ୍କେ ତାକାଇ କରି, “ମଧ୍ୟା ଜେ କିରିସଟ କନ୍ ଜାଗାଇ ଜନମ
ଅଛିଥାଚେ?” ସେଟା ସେମନରଭେଦ ଅନି ବୁଜିବାକେ ତେସଟା କଲା ।
୫ ପଣ୍ଡିତମନ ଏବେ ରାଜାକେ କଜିଲାଇ, ଜିଭଦା ରାଜକର ବେଢ଼ିଲିମ
ଗତେ, ଜନମକି ଗଟେକୁ ବବିଷଦବକ୍ଷତା ଏହୁରି ଲେକିଆଟେ । ୬ ଏ
ଜିଭଦା ଦେସର ବେଢ଼ିଲିମ, ତୁଳ ଜିପଦା ରାଜକର ମୁକିଅ ଗଦମନରଭେଦ
ଅନି ସାନ୍ ନାହିଁ, କାଇକେବଜଲେ ମର ଉସାରାଲିର ଲକ୍ଷମନକେ ବାହ୍
ଦେକାଇସି, ଏହୁରି ଗଟେକୁ ସାମନକରିଆ ତର୍କତେଳିଅନି ଉଦ୍ବଜ୍ଞି । ୭
ଏଟା ସୁନି କରି ଏବେ ରାଜା ସେ ପଣ୍ଡିତମନକେ ଲୁହତେ ତାକାଇ, ତାରା
କନ୍ ବେଳାଇ ଉଦ୍ବିଗ୍ନିଲା, ସେମନରଭେଦ ଅନି ଟିକ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ବୁଜିବେଳା । ୮
ତର୍କପତେ ସେମନଙ୍କେ କଇ ପାତାରାଲା, “ଦମେ ଜାଆ ଆରି ବେଢ଼ିଲିମେ
ସେ ପିଲାକେ ନିମାନ କରି କଜିବେଳା, ଆରି ପିଲା ମିଳିଲେସି ମକେ
ଜାନାମା ମୁଳ ମିଥା ଜାଇ ତାକେ ଦରସନ କରି ।” ୯ ପଣ୍ଡିତମନ ରାଜାର
କାତା ପୁଣି ସେ ଜାଗାଇଅନି ବାରିଗାଲାଇ । ଗାଲାବେଳେ ଏବେ ଦେକାଇ!
ସେମନ ପୁରୁଷ ଦେସେ ଜନ୍ ତାରା ଦେବି ରଜାଲାଇ, ସେ ତାରା ଆରି ତରେକୁ
ତିଥିଲା । ୧୦ ସେମନ ତାରା ଦେବି ବେସି ସାରଦା ଅଛିଗାଲାଇ । ତାରା
ସେମନର ଆଗେ ଜାଇକରି ଜିମ୍ବୁ ରଜାଲା ଜାଗାର ଉପରେ ଅବକିଶାଳା ।
୧୧ ପଣ୍ଡିତମନ ସେ ଗର ବିଦରେ ପୁରି ପିଲାକେ ତାର ମା ମରିଯନ୍ ସତ୍ତ୍ଵ
ରଜାଲାଟା ଦେଖି, ତାକେ ମାଶ୍ରିକୁଟା ଦେଇ ଲୁଆର କଲାଇ, ଆରି ଆନିରଜବା
ସୁମା, କୁନ୍ତରୁ ଆରି ଗନ୍ଧରସ ବେଟି, ପିଲାକେ ଫେଲାଇ । ୧୨ ପତେ ସେମନ
ଏବରଦର ଲଗେ ଆରିଦେବେକ ନ ଜାଇକରି ବିନ୍ ବାଟେ ନିଜକର ଦେସେ
ବାରତି ଗାଲାଇ । କାଇକେବଜଲେ ଏବରଦର ଟାନେ ଆରିଦେବେକ ବାରତି ନ
ଜିବାକେ ପରମେଯ ସେମନଙ୍କେ ସଫେନ ଆଦେସ ଦେଇରାଇଲା । ୧୩
ପଣ୍ଡିତମନ ଗାଲାପତେ, ପରମେଯର ଗଟେକ ଦୁଃ ଜଥେପକେ ସପନେ
ଦରସନ ଦେଇ କରିଲା, “ଉର୍ବ, ପିଲାକେ ଆରି ତାକର ଆୟୁକେ ଦରି ମିପର
ଦେସେ ଦାସରେ ଉଚିତା । ଏବେ ପିଲାକେ ମରାବାକେ କଜିବୁଲ୍ଲିସି । ମୁହଁ
ସେ ଜାଗା ତାକା ବଲି ନ କରିବା ଜାକ ତେରସେ ରୁଥା ।” ୧୪ ଏ କାତା
ପୁଣି ଜଥେପ ସେ ରାତି, ପିଲାକେ ଆରି ତାର ମାକେ ଦରି ମିପର ଦେସେ
ଉଚିତାଲା । ୧୫ ଏବେ ରାଜା ମରବା ଜାକ ମିପର ଦେସରେ ରଜାଲା, ମର
ପିଲାକେ ମୁହଁ ମିପର ଦେସେଅନି ତାକି ଆନିଲି । ୧୬ ପୁରୁଷ ଦେସେଅନି
ଆସିରାଇଲା ପଣ୍ଡିତମନ ତାକେ ନାହାଇ କରି ଉଚିତାଲାର ଆତିତ ବଲି

କାନି, ଏରଦ ବେଷି ରିଥା ଅଳଗାଲା । ବେଦଳିରମ୍ ଆରି ସେ ଲଗେ ପାକେ ରଇବା ଦୁଇ ବରସ ଅନି ତଳେ ରଇଲା ସବୁ ପିଲାମନରେ ମରାଇବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ପଣ୍ଡିତମନର ଟାନେଅନି ତାରା ତିସ୍ତେ ରଇବା ବେଲା ସେ ଜାନିରଇଲା । ସେ ଉପାବେ ପିଲାମନର ବରସ ଟକ୍କ କରିରଇଲା । ୧୭ ଏହି ଅଳଗାରେ ଜିମିଯୁ ବବିସଦବକତା କରିଲା ଏ ବାକିଅ ପୁରାପୁରୁଷ ଅଳଗା । ସେ ଏହି କରିରଇଲା, ୧୮ ରାମା ନାହିଁ ଥାଏରେ ମାର୍ଗଟ ଥିଲା କାନ୍ଦୁବାଟା ସୁନି ଅଳଗାନି, ରାଖି ତାର ପାଇଁ ପିଲାମନର ପାଇ କାନ୍ଦୁଲାନି । ତାକେ ଜେତେକ ବୁଜାଇଲେ ମିଥା ବୁଜେନାଇ । କାଇକେବରଲେ ତାର ପିଲାମନ ସବୁ ମରିଜାଇରଇଲାଇ । ୧୯ ଏରଦ ମଲାପତେ, ଏହେ ଦେକା! ମାପୁରୁଷ ଗଟେକ ଦୂର ମିଥା ଦେବେ ଜୟେଷ୍ଠକେ ଦରସନ ଦେଇ କରିଲା, ୨୦ “ଘର୍ ଆରି ବାରଇକରି, ଦୁଇ ମାଆ ପିଲାକେ ଉସରାଏଲ ଦେବେ ଦାରିଜା । କାଇକେବରଲେ ଜନ ଲକମନ କି ପିଲାର ଜିବନ ନେବାକେ ଦେସଟା କରିଦେଇଲାଇ, ସେମନ ମରିଗାଲାଇ ଆଚବ୍ ।” ୨୧ ଜୟେଷ୍ଠ ଏ କାତା ସୁନି ଜୟୁ ଆରି ତାର ମାଆ ମରିଯୁମ ସଞ୍ଚୁ ବାରଇକରି ଉପରାଏଲ ଦେବେ ବାରତି ଆଇଲାଇ । ୨୨ ମାତର ଜୟେଷ୍ଠ, ଏରଦର ପତେ ତାର ପଥ ଆରକିଲାଯୁ ଜିତଦା ରାଇକର ରାଜା ଅଳାଥାରେ ବଳି ସୁନିକରି ତେଇ ଜିବାକେ ତରମା । ୨୩ ମାତର ଆରିଗଟେର ବିନ ସପନ ଜୟାବେ ଶାରୀର ଦେବେ ଜାଇକରି ନାଜରିତ ନାହିଁ ଗତେ ବାପା ଅଇ ରଇଲା । ଜେନ୍ଦ୍ରାର କି ବଦିସଦବକତା କଇଲା ଏ ବାକିଅ ସିଦ ଅଳଗା । ସେ ଏହି ବଳି କରିରଇଲା, “ସେ ନାଜିରିଟ୍ଯୁ ବଳି ତାକପୁରା ଅଇଥି ।”

୭ ସେବେଳେ ତୁବନ ଦେଇ ଜାନ୍ମ ଜିରଦା ରାଇଜର ମରୁବାଲି ବୁଁସ୍
ଆସି ଜାନାଇବାର ଦାରଳା । ୭ ସେ ଏହି ବଳି କରଦେଇଲା,
“ପାପତାନେଥିନ ବାରତା, କାରକେବଇଲେ ସରଗ ରାଇଜ ଲଗେ କେଢ଼ିଲାନି
।” ୯ ଜିପ୍ରାଇଯ ବଦିସବ ବକତା ଜନ୍ମ ଲକର ବିସଳନେଇ ଏ ବକିଅ
କଇରଇଲା, ଜାନ୍ମ ସେ, ସେ ଲକ । ମରୁବାଲି ବୁଁସ୍ ଗାନ୍ଧେ ଲକ ଆକମାରି
କଇଲାନି, “ମାପନ୍ନର ବାବ ତିଆର କରା, ସେ ଆଇବାକେ ଗଟକ ସଲକ
ବାଟ କରା ।” ୧ ଜାନ୍ମ ପିନ୍ଧିବାଣୀ ବୁଁସ୍ କାମ ସତ୍ତ୍ଵ ତିଆର ଅର ରଇଲା ।
ଆରି କାମର ଆଁଟାବେତା ବାନ୍ଧିଅଳିତେ ରଇଲା । ସେ ତିକା ଆରି ବନେ
ରଇବା ମୁର କାରଦେଇଲା । ୧ ସେ ବେଳେ ଜିରୁପାଲମ ଥାନି ଗୁଲାଇ
ଜିରଦା ଦେସ ଆରି ଜରଦନର ପାକର ସଦ୍ଧାନର ଲକମନ ବାରଇ ଜଅନର
ଲଗେ ଆଇଦେଇଲାଇ । ୨ ଆରି ନିଜର ନିଜର ପାୟ କଲାଣ ମାନିଅଳକରି
ଜଅନର ଟାନେ ଜାଇ ଜରଦନ ଗାତେ ତୁବନ ନେଇତେ ରଇଲାଇ । ୩
ମାତର ପାରୁସି ଆରି ପାରୁକି ମନର ବିଦରେ ଅନି ମିଥା କେତେକ ଲକ
ତୁବନ ନେବକେ ଆଇବାଟା ଦେବି ଜାନ୍ମ ସେମନ୍ତକେ କରିଲା, “ଏ ଦେସ
ବିଶରଇବା ସୀପର ପାର ବସର ଲକମନ, ପରମେସର ମାନେଥାନି ଆଇବା
ତଣ୍ଡିତେଇ ଅନି ପାଲାଇବାକେ ତମଙ୍କେ କେ ତେବନା ଦେଲା? ୮ ଦେବର
ପାଇ, ଜବି ପାୟ କାମ କରବାଟା ଚାତିଆଚାସ, ସେମ୍ବରିଆଲେ ନିକ କାମ
କରି ଦେବାଆ । ୯ ଅବରାଆମ ଆମର ପୁରବର ଆନିଦିବି ବଳି କରିଲେ
ତମଙ୍କେ ପରମେସର ଦେବା ତଣ୍ଟ୍ର ନ ମିଳେ ବଳି ବାବା ନାଇ । ମୁର ତମଙ୍କେ
କରିଲିନି, ପରମେସର ପାକମାତେଇ ଅବରାଆମର ବସି ତିଆର କରସି ।
୧୦ ଆରି ଏବେ ମିଥା ଗର୍ଭମନର ବୁନ୍ଦେ ତେଣ୍ଟିଆ ଲାଗିଆଏ । ଜନ୍ମ ଗଢି ନିକ
ପଲ୍ଲ ନ ପଲେ, ସେଟା କାଟିକରି ଜଳଟାନେ ପିତ୍ତୁ ଅଳସି । ୧୧ ମୁର ଯିନା
ତମଙ୍କେ ପାପେଥାନି ମନ ବଦଳାଇଲାଟା ଦେବକାରିଥରବାକେ ବଳି ପାନିତେଇ
ତୁବନ ଦେଲିନି, ମାତର ମର ପତେ ଜେ ଆଇଲାନି, ସେ ମରତେଇ ଅନି
ଅଦିକ ବସୁଗା । ତାର ପାଦର ପାଶ୍ଚର ମିଥା ଦାରି ନେବାର ମର ଅଦିକାର
ନାଇ, ସେ ତମଙ୍କେ ମୁକଳିଆଦମାଇ ଆରି ଜଳଟାନେ ତୁବନ ଦେଇଥି ।

୧୭ ରତ୍ନାଳ କରି ପରି ବେଗଲାଇ ନିକଟାକେ ସତ୍ତ୍ଵରବାକେ ତାର ଆତେ କୁଳା ଆତେ । ନିକଟା ତାର କଲୁକିତେଇ ସତ୍ତ୍ଵରୀ ଆରି ବେଗଲାଇ ପରି ସବୁଦିନେ ଲାଗିଗରେଇବା ଜୀବନାନେ ପିତ୍ତ୍ରଦେହୀ । ୧୮ ଯେତ୍କିବେଳେ ଜିମ୍ବୁ ଜାନନ୍ତର ଲଗେ ତୁବନ୍ତ ନେବାକେ ଗାଲିଲି ଅନି ଜର୍ଦନ୍ ଗାତ୍ର ଆଇଲା, ୧୯ ମାତ୍ରର ଜାନନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ମନାକରି କଇଲା, “ପୁଇ ସିନା ତମର ଲଗେ ତୁବନ୍ତ ନେବାର ଆତେ, ମାତ୍ର ତମ ମରିଗେ ଆଇଲାସିନି?” ୨୦ ମାତ୍ର ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କଇଲା, “ମର କାତାର ରାଜି ଅଇ ଜା । କାଇକେବଳେ ଏଟାର ଲାଗି ଆମେ ପରମେସର ମନ କରିଗରିବା କାମ କରିଅଇପି ।” ପଟାରପାଇ ଜାନନ୍ ତାକେ ବୁଦନ୍ ଦେବାକେ ରାଜି ଅଇଲା । ୨୧ ଜିମ୍ବୁ ତୁବନ୍ତ ନେବାକେ ପାନି ଦିଦିରେ ବୁଟି ବାରଇଲା ଦାୟରେ ଏବେ ଦେବାକୀ! ସରଗ ରାତି ଅଇ ରଇଲାଟା ଦେବାକା । ଆରି ପରମେସର ଆଦମୀ ପରୁଆ ପାରା ଅଳ ଜିମ୍ବୁର ଉପରେ ଉତ୍ତରିଲା । ୨୨ ଆରି ଦେବା ଆକାଶେ ଅନି ଏହି କାତା ଆଇଲା “ଏ ମର ଆଲାଦର ପିଲା, ତରଣେ ମୁହଁ ଦେବି ସାରିବା ।”

୪ ତାରପରେ ସୁକଳାଦମୀ ଜିମ୍ବୁକେ ମରୁବାଲି ବୁଝଁ ତାକିନେଲା । ତେଇ ସରତାନ୍ ତାକେ ପରିକା କଲା । ୨୩ ଜିମ୍ବୁ ଚିଲିସି ଦିନ ଚିଲିସି ରାତି ଉପାୟ ରଇକରି ବିତାଇଲା ପରେ, ତାକେ ବେଶି ବୁଝି କଲା । ୨୪ ଯେତ୍କିବେଳେ ସରତାନ୍ ତାର ଲଗେ ଆସି କରଇଲା “ତୁଇ ଜଦି ପରମେସର ଥାଏ, ତେବେ ଏ ପାକନାମନ୍ ‘ବୁଟି ଅଇଜା’ ବଳି ଆଦେସ ଦେସି ।” ୨୫ ମାତ୍ର ଜିମ୍ବୁ କଇଲା, “ପାସ୍ତରେ ଲେକାଆତେ ମୁହଁସ ଅଦ୍ବୁତ ବୁଟି କାଇକରି ନ ବଁଚେ, ମାତ୍ର ପରମେସରର ଟଣ୍ଟେ ଅନି ବାରଇବା ସବୁ ବାକିଅ ତାନେ ବଁଚେ ।” ୨୬ ତେଇଅନ୍ତି ସରତାନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ସୁକଳ ଗଢି ଜିରୁଯାଲାମ ତକିନେଲା । ତେଇ ତାକେ ମନ୍ତ୍ରିର ଟିପେ ଟିଆ କରାଇ କରିଲା, ୨୭ “ତୁଇ ଜଦି ପରମେସରର ଥାଏ, ତେବେ ଇତିଅନି ତଳେ ତେଗଇ ଦେସି ପାସ୍ତରେ ଲେକା ଆତେ, “ପରମେସର ତାର ଦୁଦମନ୍ତରେ ତର ବିସଳନେଇ ଆଦେସ ଦେଇପି, ଆରି ପେମନ ତକେ ଆତେ ଦାରି ଟେକ୍ବାର । ତେବେ ତର ଗତେ ପାକନା ନ ପାଏ ।” ୨୮ ଜିମ୍ବୁ ସରତାନ୍କେ କରିଲା, “ପରମେସର ପାସ୍ତରେ ଏହି ଲେକାଆତେ, ତୁଇ ତର ମାପରୁ ପରମେସରକେ ପରିକା କରିନାଇ ।” ୨୯ ତାର ପରେ ସରତାନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ଦେବି ରହଁ ରଇବା ଗଟେକ ତଙ୍କେ ଟିପେ ତାକି ଦାରିଗାଲା । ଆରି ଦୁନିଆର ସବୁ ରାଇକର ଦନ୍ ସଂପତ୍ତି ଦେବାକ କଇଲା, ୩୦ “ତୁର ଜଦି ମନେ ମାଣ୍ଡିବୁଟା ଦେବ ଜୁଆର କରିବୁ ବରଲେ ମୁହଁ ଏ ଏହୁ ତକେ ଦେଇପାକାଇବି ।” ୩୧ ତେଇ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କରିଲା “ମରଟାନେଅନି ଦୁର ଥ ସରତାନ୍, ପାସ୍ତରେ ଲେକା ଆତେ, ତୁଇ ପରମେସରକେ କୁଆର କରିବୁ, ଆରି ତାକେଥେ ସେବା କରିବୁ ।” ୩୨ ତାରପରେ ସରତାନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ତାତି ବାରିଗାଲା, ଆରି ଏବେ ଦେବାକୀ! ସରଗର ଦୁଦମନ୍ ଆସି ଜିମ୍ବୁକେ ସେବା କରିବାର ଦାରିଗାଲା । ୩୩ ତାରପରେ ତୁବନ୍ତ ଦେଇ ଜାନନ୍ ବନ୍ତି ଅଇଲାଆତେ ବଳି ଜିମ୍ବୁ ପୁନିକରି ଗାଲିଲି ଉଠି ଗାଲା । ୩୪ ତାର ପରେ, ସେ ନାକରିବ ତାତି କରି ସବୁନୁର ଆରି ନେପତିଲିନ୍ ନାର୍ତ୍ତିର ବାଗା ଲଗେ ରଇବା ଗାଢି କଣ୍ଠି ରଇଲା, କପରନାରମେ ଜାଗି ବାଗା କଲା । ୩୫ ଜୀବନାର କି ଜିମ୍ବାପ ବଦିପଦବିକରିତାର ଏ କାତା ପୁରୁଷ ଅଇଲା । ସେ କରଇଲା, ୩୬ “ଜରଦନ୍ ଗାଢି ସେପାଟେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଜିବା ବାଟେ ରଇଲା ସବୁନୁ ଆରି ନାପତାଲି ନାର୍ତ୍ତିର ଦୁଇଟା ଦେସି, ଅଦିଷ୍ଵବାସି ମନର ଗାଲିଲି ।” ୩୭ ଆମ୍ବାରେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ ବଢି ଉଜ୍ଜଳ ଦୂରସନ ଦେବକାର ଆରି ମରନର ଆମ୍ବାରେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ଗୁଣବାବେଳେ ସମନ ଜାକେ କି ପିତର ବଳି

କରଇବାଇ, ଆରି ତାର ବାଇ ଆନ୍ଦରିଯେ, ଏ ଦୁଇ ଲକ୍ଷକେ ବେଟ ଥରିଲା । ଏ ଦୁଇ ବାଇ ଗାତେ ବରଜାର ମାରି ମାର ଦାର୍ତ୍ତେରିଲାଇ । ୧୫ ଜିମ୍ବୁ ସେ ଦୁଇ ବାଇକେ ଡାକି କରିଲା, “ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆସା, ମୁର ତମକେ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ମାପରୁରିବାଟେ ଆନ୍ଦବାଟା ବିକାଇବି ।” ୧୦ ସେବାପରେ ସେମନ ଜାଲ ବାଢି, ଜିମ୍ବୁ ପରେ ପରେ ଗାଲାଇ । ୧୧ ଜିମ୍ବୁ ଆରି ତେଲଅନି କଣ୍ଠେକୁ ଦୂର ଆଗେ ଜାଇ ଜେବଦିର ପଥ କାହୁଦ ଥାରି ତାର ବାଲ ଜନ୍ମନକେ ବେଟ ଥରିଲା । ସେବିକିବେଳେ ଏ ଦୂରବାଟ ତାକର ବାବା ସତ୍ତ୍ଵ ତ୍ରୁଟି ଜାଲ ଯାଜାଦତେ ରଇଲାଇ । ୧୨ ଜିମ୍ବୁ ସେମନଙ୍କେ ମିମା ଦାକଳା ଆରି ସେମନ ଦାପରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଆରି ତାକର ବାବାକେ ତାତିକରି ଜିମ୍ବୁ ସତ୍ତ୍ଵ ଗାଲାଇ । ୧୩ ଜିମ୍ବୁ ଗାଲିଲିର ଗୁଲାଇବାଟେ ବୁଲି ବୁଲି ଜିଦିମନର ସବୁ ପାରତନା ଗରମନକେ ସିକିଆ ଦେଇ, ପରମେସର ରାଜକର ବିଷେ ଜାମାଇଲା । ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ରଗେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସବୁ ରକାମର ରଗ ଆରି ସବୁ ଦୁକ୍ତ କପଟ, ନିମାନ କଲା । ୧୪ ସିରିଆ ଦେପର ଗୁଲାଇବାଟେ ତାର ନାର୍ଜ ଜାମଳାଇ ଆରି ଲକ୍ଷମନ ଦୁମା ଦାରିରବା, ମୁରତା ଅଇରବା, ତେରେତ୍ତୁ ଦାରି ରଇବା ଆରି ବିଦାଦି ଦାରିରଲା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ତାରଲଗେ ଆନମଳାଇ । ସେ ସବୁକେ ନିକ କଲା । ୧୫ ଆନି ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଜିମ୍ବୁ ନିକ କଲା । ଗାଲିଳି ଅନି ଆରି ଦସଟା ସଥରେଥନି, ଆରି ଜିମ୍ବୁଲାମ, ଜଇଦା ଆରି ଜରଦନ ସେବାଟେ ରଇଲା ଜାଗାମନର ତେଲଅନି ଦେବି ଲକ୍ଷମନ କିସର ସତ୍ତ୍ଵ ଗାଲାଇ ।

୫ ଜିମ୍ବୁ ଜବର ଲକ୍ଷମନ ତାରଣାନେ ଆଇବାଟା ଦେକି ଉତ୍ସର୍ଗ ଉପରେ ଜାଇ ବସିଲା । ସିଥମନ ତାକେ ତାରିବେଦୁତି ଗେରି ରଙ୍ଗଲାଇ ।

୧ ସେବେଳେ ଜିପୁ ସେମନ୍ତକେ ସିକିଆ ଦେଇ କଇବାର ଦାର୍ଲିମା । ଆ
"ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ଆଦମୀର କାନ୍ତରୁଟି ଅଇଆଚନ୍ଦ, ସେମନର କେତେକ୍
ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ସରଗ ରାଇଜ ତାକର୍ତ୍ତା ।" ୪ ଦୁଇକେ
ରଇବା ଲକ୍ଷମନର କେତେକ୍ ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର
ସେମନର ଦୁଇ ସାରାଇଥି । ୫ ମୁଆଲେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର କେତେକ୍ ନିକ
କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ପରମେସର ସପତ୍ର କରିରଇବା ବିପରୀ
ମିଳାଇବାର । ୬ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ପରମେସର ମନ୍ କିମା ଇଯାବେ କାମ୍
କରିବାକେ ଆସା କରିବାର, ତାକର କେତେକ୍ ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ
ପରମେସର ସେମନ୍କେ ଯାଇବା କରାଇଥି । ୭ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦୟା
ଦେକାଇବା ଲକ୍ଷମନର କେତେକ୍ ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ସେମନକେ
ପରମେସର ଦୟା କରିଥି । ୮ ମନ୍ ବିତ୍ତରେ ନିରମଳ ରଜଲା ଲକ୍ଷମନର
କେତେକ୍ ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍କେ ପରମେସର ଦରସନ
ମିଳିଥି । ୯ ସାନ୍ତିର ପାଇ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନର କେତେକ୍ ନିକ କରମ୍,
କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ପରମେସର ବିଲାକ୍ଷି ବଲି ନାମାର ଅଇବାର ।
୧୦ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ପରମେସର ମନ୍ କିମା ଇଯାବେ କାମ୍ କରି ଦୁଇ କଷ୍ଟଟ
ପାଇବାର, ସେମନର କେତେକ୍ ନିକ କରମ୍, କାଇକେବଇଲେ ସରଗ ରାଇଜ
ତାକର୍ତ୍ତା । ୧୧ "ମନେ ବିସାଧ୍ୟ କରିବାର ଲାଲି ତମଙ୍କେ ଲକ୍ଷମନ ନିମ୍ନ
ଆରି କଷ୍ଟ ଦେବାର, ଆରି ରୁଚାଇ ତମର ବିତୁମେ ମିତ୍ର କାତା କରିବାର,
ନିଜକେ କେତେ କରମର ଲକ୍ଷ ବଲି ମନେ କରା । ୧୨ ସାରବା ଅର ସାରବାର
ରୁଆ, କାଇକେବଇଲେ ସରଗେ ତମର ପାଇ ବଦ୍ର ପୁରସ୍କାର ସତ୍ତ୍ଵରିଲା
ଆଚେ । ମନେରକା ସେନ୍ତାର ତମର ଆଗତ୍ତୁ ରଇଲା ବଦିପତ୍ରବକ୍ତାମନ
ମିଶା ଦୁକପାର ରଇଲାର ।" ୧୩ "ତମେ ସବୁ ମୁନ୍ସୁ ଜାତିରପାଇ ନୁହ ପାରା
। ମାତ୍ର ନୁହ ଜଦି ସୁଆଦ ଆଗାଇଥି, ତେବେ ସେତା କେନ୍ତି କରିଆ ଅଇଥି?
ସେତା ଆରି କାଇ କାମେ ନ ଆସେ, ତେବେ ତାକେ ବାଲରେ ପିଣ୍ଡ ଦେବାଇ
ଆରି ସେତା ଲକ୍ଷମନ ମାଣି ପାକାଇବାଇ ।" ୧୪ ତେମେ ଗୁଲାର ଜଗତର

ପାଇ ରଜଳ ପାରା । ଜନ ଗତ ତତ୍ତ୍ଵର ଉପରେ ତିଆର ଅଳକାଆରେ, ସେଠା କେବେ ମିଥା ଲୁଚି ରଇ ନାପାରେ । ୧୫ କେ ମିଥା ବଢି ତପାଇକରି ଆଶ୍ରିତାବି ନ ସତ୍ତ୍ଵଥର । ସେଠା ବତିକୁଦରା ଉପରେ ସତ୍ତ୍ଵଜୀବାଇ ଆରି ଗରେ ରଜଳ ସବୁ ଲକ୍ଷଣେ ରଜଳ ଦେଇଥି । ୧୬ ସେହୁରିଯେ ତମର ଉଜଳ ଲକ୍ଷମନରଟାନେ ରଜଳ ତିଥ । ସେମ୍ବାରଥାଲେ ତମର ସବକାମ ଦେବି ସେମନ୍ ସରଗେ ରଜବା ବାବା ପରମେସର ତାକୁପୁଟା କରିବାର । ୧୭ “ମୁଲ ମିଥା, କରିରଇବା ନିୟମ କି ବାବବାଦିମନର ଦରମ ପାସଦର ବୁଦ୍ଧାଇବାକେ ଆସିଆଟି ବଳି ବାବା ନାହିଁ । ମୁଲ ସେଠା ବୁଦ୍ଧାଇବାକେ ଆସିନାଇ ମାତର ସିଦ୍ଧ କରିବାକେ ଆସିଆଟି । ୧୮ ମନେରକିରୁଥା, ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସବୁ କଇଲିନି ସରଗ ଆରି ଦରତନ୍ତି ତିରିବ ଅଳ ରଜବା ଜାକ ମପାର ନିୟମର ଗଟେକୁ ବିନ ମିଥା ନ ବୁଝେ । ସବୁ ବିପଲ ପୁରାପୁରୁଦ୍ଧ ନ ଅଳଟେ ଏ ସବୁ ନ ଗଟେ । ୧୯ ତେବେରପାଇ ଜେ ମିଥା ନିୟମ ତେଲ ରଜବା ସବୁଗାନେଥି ସାନ ଆଦେସ୍ ନ ମାନେ ଆରି ସେହି କରିବାକେ ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ ସିକାଇସି, ସେ ସରଗ ରାଇଜେ ସବୁରଟାନେଥି ସାନ ଲକ୍ଷ ବଳି ଏଜାଇଅଇସି । ମାତର ଜେ ନିୟମର ସବୁ ବିପଲର ସାନ ଆଦେସ୍ ମାନ୍ୟ ଆରି ସେଠା ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ ପିକାଇସି, ସେ ସରଗ ରାଇଜେ ବହ ଲକ୍ଷ ବଳି ଏଜାଇଅଇସି । ୨୦ କାଇକେବଳଗେ ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ସାପ୍ତର ସିକାଇମନ ଆରି ପାରୁୟିମନର ତେଲାଇଥି ଅଦିକୁ ବିପବାସ ରଲ, ପରମେସର ମନ କଲା ଇଥାବେ, କାମ କଲେସେ ସରଗ ରାଇଜେ କାଇପାରାସ ।” ୨୧ “ତମେ ସୁମି ଆଚାସ ଜେ, ପୁରବେଅନ୍ତି ଲକ୍ଷମନକେ କୁଆଙ୍କଳା ଆତେ, ଲକ୍ଷକେ ମରାଇବାର ନାହିଁ । ଆରି ଜେ ମରାଇସି ବରଲେ ସେ ବିଚାର କରାଇଅଇସି । ୨୨ ମାତର ମୁଲ କଇଲିନି, ଜେ ମିଥା ବାଇକେ ରିଥା ଅଇସି, ତାକେ ସବାଗାନେ ବିଚାରନା କରାଇଅଇସି । ଜେ ବାଇକେ ଏ ବେକାଇଗାସେ ବଳି କଇସି, ତାକେ ବହ ସବାଗାନେ ବିଚାରନା କରିବାକେ ଆନ୍ଦବାଇ, । ଆରି ଜେ ବାଇକେ ଏ ବକୁଆଗାସେ ବଳି କଇସି, ତାରପାଇ ନରକର ଜଇଗାନେ ପିଞ୍ଜାଇଅଇବା ବିପଦ ଆତେ । (Geenna g1067) ୨୩ ସେଠାରପାଇ ତମେ ପରମେସରକେ ବେଦି ତାନ ନିଜର ଦାନ ଦେଲା ବେଳେ, ତେଇ ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ ତମର ବାଇର କାଳମିଥା କାତା ଆତେ ବଳି ମନେ ଏତାଲୁସ, ୨୪ ସେହି ବରଲେ ବେଦିଲଗେ ବଳିଦେବାଟେ ପଞ୍ଚଲେଦେବ ବାରିଜା, ଆଗେ ନିଜର ବାଇ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥା, ତାର ପରେ ଆସି ତମର ବଳି ଦିଆସ ।” ୨୫ ଜିଦି କେ ତମର ବିରଦେ ତମଙ୍କେ ବିଚାର କରିବା ଜାଗାର ଜିବାକେ ବାଦିଥ କରସି ବରଲେ, ବିଚାର ଜାଗାର ଜିବା ଆଗରୁ, ବେଳ ରଇତେସେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ରାଜି ଅ । ନରଲେ ବିଚାର କରିବା ଜାଗାର କେଟିଗାଲେ, ସେ ତମଙ୍କେ ବିଚାରକରୁବେ ସର୍ପି ଦେଇଥି ଆରି ଅଇପାରେ ବିଚାର କରୁ ତମଙ୍କେ ବନ୍ଦି ଗରେ ନେବାକେ ଜାମାନକେ ସର୍ପି ଦେଇସି । ୨୬ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସବୁ କଇଲିନି, ତମର ଉପରେ ଟିକ୍ ଅଳଲା କରିମନାର ସାରାପାରି ଅଥା ମିଥା ନ ଦେବା ଜାକ, ତେଇଅନ୍ତି କୁଳାସ ନ ଉଥାସ । ୨୭ “ବେଦିଆ କାମ କରାନାଇ, ତମେ ମୁଲୁବେ ଅନ୍ତି ଏ ଆଦେସ୍ ସୁମି ଆସିଆଗାସ । ୨୮ ମାତର ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ଜେ ମିଥା ବିନ ମାଲଜିକେ ବେଦିଆକାମ ଲୟାବେ ଅନ୍ତି କେବଳସି, ସେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ମନେ ମନେ ଦେଇଥିଆ କାମର ଅପରାଦ କଲାଆରେ । ୨୯ ସେଠାରପାଇ ତମର ରଜବାରେ ଆଁକିର ଲାଗି ତମ ପାପକରିଆଗାସ, ତେବେ ସେଠା ବେଟି ପିଞ୍ଜି ଦିଆସ, କାଇକେ ବଇଲେ ତମର ସବୁ ଗାଗଡ଼ ନରକେ ଜିବା ବାଦୁଲେ ଗଟକେ ଅନ୍ତି ନୟତ ଅଇବାଟା ତମରପାଇ ନିକ । (Geenna g1067) ୨୦ ଜିଦି ତମର ରଜା ଆତ୍ମ ତମଙ୍କେ ପାପ କାମ କରାଇଲାନି ବଇଲେ, ସେଠା କାଟି ପିଞ୍ଜି ଦିଆସ, କାଇକେ ବଇଲେ ତମର ସବୁ ଗାଗଡ଼ ନରକେ ଜିବା

ବାଦୁଲେ ଗଟେକ ଆଏ ନୟତ ଅରବାଟା ନିକ ।” (Geenna g1067) ୩୯
 “ଜଦି କେ ମିଥା ନିଜର ମାଳକିକେ ତାତିଦେବାକେ ମନ କଲାନି, ସେ ତାକେ
 ରାଜିନାମା ପତର ଲେକି ତାତିଦେବା । ଏ ସିକିଆ ତମେ ଆଗତୁ ପାଇଆଗାସ
 । ୩୭ ମାତର ମୂର କଇଲିନି, ଜେକି ନିଜର ମାଳକିକେ ବୈସିଆ କାମ୍
 ତାତି ଅଳ୍ପା ଦୟ ଦାରି ତାତିରେ, ସେ ତାକେ ପାଦରି କରାଇବା ଅପରାଦେ
 ଦିନିଅର୍ଥି, ଆରି ଜେକି ତାତିରା ମାଳକିକେ ବିବା ଅର୍ଥି, ସେ ପାଦରା ଅର୍ଥି
 ।” ୩୮ “ତମେ ପୁରୁଷ କାଳେଅନି ଏ ସିକିଆ ସୁନି ଆଇଲାସନି, ପରମାନ
 ବାତ୍ରୀ ନାଇ । ପରମେସର ମୁଆଟ୍ଟ ଜନ୍ମ ପରମାନ କରିଆଗାସ ସେବା
 ପୁରାପୁରୁଷ କରା । ୩୯ ମାତର ମୂର ତମକେ କଇଲିନି ସପଦ କରବା ବେଳେ
 ପରମାନ ନିୟମ ପାକାଆ ନାଇ । ସରଗ ନାରୀ ଦାରି ରାତ୍ର ପାକାଆ ନାଇ,
 କାଇକେବରଲେ ସେବା ପରମେସର ବସ୍ତା ଜାଗା । ୪୦ ଦର୍ବତନିର ନାରୀ
 ଦାରି ରାତ୍ର ପାକାଆ ନାଇ, କାଇକେବରଲେ, ସେବା ପରମେସର ପାଦ
 ସଞ୍ଚାରବା ଜାଗା । ଜିରୁପାଲାମ ଗଟର ନାରୀ ଦାରି ମିଥା ରାତ୍ର ପାକାଇବାଟା
 ଦିକ୍ଷା ନାଇ, କାଇକେବରଲେ ସେବା ରାଜମନନ୍ଦ ରାଜୀ ରଇବା ଜାଗା । ୪୧
 ଆରି ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ତିର କରି ପରମାନ କରାନାଇ, କାଇକେବରଲେ ତମେ,
 ତେଇର ଗଟେକ ତେଣ୍ଟି ଦବଳା କି କାଳିଆ କରିନାପାଗାସ । ୪୨ ମାତର
 ତମେ ପରମାନ ନିୟମ ନ କରି, ତର ରୁ କାତା ରୁ ଅ, ନାଇ କାତା ନାଇ ଅ,
 ଉଠିଅନି ଆରି ଅଦିକ କାତା କର ପରମାନ କରାବାକା ସଲତାନରଟାନେଅନି
 ଆଇଲାଗା ।” ୪୩ “ଏ କାତା ତମେ ସୁନିଆଗାସ, ଅଂକିର ବାଦୁଲେ ଥାଁକି
 ଆରି ଦୀତର ବାଦୁଲେ ଦୀତ, ୪୪ ମାତର ମୂର ତମକେ କଇଲିନି, ତମର
 ବିରଦେ କେ ଅନିଆଇ କାମ୍ କଲେ, ତାକେ ସୁଜାଇବାକେ ତେଣ୍ଟା କରା
 ନାଇ, ଜେ ତମର ରଜା ଗାଲେ ପାପ ମାର୍ଯ୍ୟ, ତାକେ ଆରି ଗଟେକ ପାପତା
 ମାରବାକେ ତେବେରି ଗାଲ ମିଥା ଦେବାଇ ଦିଆସ । ୪୦ କେ ଜଦି ତମରସଞ୍ଚ
 ଦିବର୍ଦ୍ଦ କରି ବିଭାର ଲଗେ ଦବିକରି ତମର କାନ୍ତିକ ନେବାକେ ମନ କର୍ଯ୍ୟ,
 ତାକେ ତାଦର ମିଥା ଦେଇ ପାକାଆ । ୪୧ ସନିଅମନର ବିଦରେ ଅନି, କେ
 ମିଥା ତମକେ ତାର ବର ବୁଆଇ କରି ଗଟେକ କିଲମିଟର ଜୁଆକା ବଇଲେ,
 ତମେ ତାର ସଞ୍ଚ ଦୂର କିଲମିଟର ଜା । ୪୨ କେ ଜଦି ତମକେ କାଇଆଲେ
 ଜିନିସ ମାଞ୍ଚୁସି ବଇଲେ, ମନା ନ କରି ତାକେ ଦିଆସ । କେ ମିଥା କାଇଆଲେ
 ଉଦାର ମାଞ୍ଚୁଲେ ତାକେ ଦିଆସ ।” ୪୩ “ମଇତରକେ ଆଲାଦ କରା ଆରି
 ତମର ସତ୍ତବୁକୁ ଗିନ କରା । ଏ ସିକିଆ ତମେ ପୁରବେଅନି ସୁନି ଆଗାସ
 । ୪୪ ମାତର ମୂର ତମକେ କଇଲିନି, ସଦରୁମନ୍ଦର ଆଲାଦ କରା, ଜନ୍ମ
 ଲକ୍ଷ ତମକେ କ୍ଷତ୍ର ଦେଲାନିରୁ, ତାକରୁପାଇ ପାରତନା କରା । ୪୫ ଏଠା
 କଲେ ପରଗର ପରମେସର ପିଲା ବଳ ତିନାପଦ୍ଧା । କାଇକେ ବଇଲେ
 ପରମେସର ବଳ କାରାପ ଦୂର ଲକ୍ଷର ପାଇ ମିଥା ବେଳର ଉଜଳ ଦେଲାନି,
 ଆରି ଦରମ ରଇବା, ଦରମ ନ ରଇବା ସବୁର ଉପରେ ଦରମା ମାରଇଲାନି
 । ୪୬ ତେବେ, ତମକେ ଆଲାଦ କରବା ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କଲେ, ପରମେସର
 ତମକେ କାଇକେ ପୁରୁଷକାର ଦେଇଥି ସିପିର ମାଞ୍ଚୁବା ଲକ୍ଷମନ ମିଥା ସେନ୍ଟି
 କରବାଇ । ୪୭ ତମେ ଜଦି ନିଜର ନିଜର ବାରମନକେଥେ ଜୁଆର କରସା,
 ତେବେ ଆରି ଅଦିକ କାଇତା କଲାସନି ? ବିସପାସ ନକଲା ଲକ୍ଷମନ ମିଥା
 ସେବା କରବାଇ । ୪୮ ସେବା ପାଇ ତମର ସପରଗ ବାବା ଜେନ୍ତାର ସିଦ,
 ତମେ ମିଥା ଘେନାର ସିଦ ଆଇବା ଦରକାର ।”

କାଳପୁଣୀ ପାଇବାକେ ପାର୍ବତନା ଗରେ ଆରି ଯାଇ ମଜାଇ ଦାନ୍ତଦରମ୍ ଦେକାଇବାର । ମୁହଁ ସତ କଲିଲି କି, ସେମନ୍ ଲିଖିଥିବି ସେମନର ବୁଦ୍ଧି ପୁରାପୁରୁନ ପାଇସାରି ଆଚତ୍ର । ୫ ମାତ୍ର ତମେ ଅବାବେ ରଇନା ଲକ୍ଷକେ ଯାଇଇ କଲାବେଳେ, ଏମାରି କରା, ଜେନ୍ତିକି ତମର ଲଗର ମଳତର ମିଶା ଏ କାତା ନାଜାନ । ୬ ତମର ଏ ଦାନ ଲୁହତେ ଅଇରଇଲେ ମିଶା ସବୁ ଦେକବା ବାବା ପରମେସର ସେଣ ଦେକି ତମକେ ପୁରୁଷକାର ଦେଇସି । ୭ ପାର୍ବତନା କରିବା ବେଳେ କୁଟୀଆଳ ବିଶ୍ୱାସିମନର ପାରା ଉଥାନାଇ । କାରିକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଦେକାଇ ଅଇବାକେ ପାର୍ବତନା କରିବାକେ ମନ କରିବାଇ । ମୁହଁ ତମକେ ସତ କଲିଲି, ସେମନ୍ ନିଜର ନିଜର ପୁରୁଷକାର ପାଇଲାଇବେ । ୮ ମାତ୍ର ତମେ ପାର୍ବତନା କରିବାକେ ତମର ବାକରାଇ ଜାଇ, କାହେ ନ ଦେକାଇଅଇତେ ପୁରିକରି କାପାଟ ତାବିଅଇଦିଆସ ଆରି ନ ଦିଯାଇ ଅଇବା ତମର ସରଗର ବାବାର ଲଗେ ପାର୍ବତନା କରା । ତମେ ଲୁହତେ ଜାଇଟା କରିଯା, ସେଣ ଦେକି ତମର ବାବା ତମକେ ପୁରୁଷକାର ଦେଇସି । ୯ ପାର୍ବତନା କରିବା ବେଳେ ପରମେସରକେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବା ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଅରତ ନଇଲା କାତା ତରକେ ତର କର ଆରାନି ନ ରଥ୍ବ, ଦେଇ ପର ପାର୍ବତନା କଲେ ସେ ପରମେସର ସୁନ୍ଦରି ବଳି, ସେମନ୍ ମନେ ବାବିବାଇ । ୧୦ ସେମନର ପାରା ଉଥା ନାଇ । ତମେ ମାତ୍ରବା ଆପତ୍ତି ଜାଇଟା ଦରକାର, ତମର ସରଗର ବାବା ପରମେସର ସେଣ ସବୁ ଜାନ୍ତି । ୧୧ ପେରାର ପାଇ ତମେ ଏହୁାରି ପାର୍ବତନା କରିବାର ଆବେ । ଏ ଆମର ସରଗର ବାବା, ତମର ସୁନ୍ଦର ନାହିଁ ତାକପୁଣୀ ପାଥ । ୧୦ ତମର ସାଧନ ଆସ । ସରଗେ ତମର ମନ କଲାଟା ଜେନ୍ତାରି ସିଦ୍ଧ ଅଇଲାନି, ଏ ରାଇକେ ମିଶା ସେନ୍ତାରି ତମେ ମନ କଲାଟା ସିଦ୍ଧ ଥ । ୧୧ ଆଜି ଆମକେ ଦରକାର ରଇଲା କାହିଁ କାଇବାକେ ଦିଆ । ୧୨ ଆମର ବିରଦେ ଦସ କରିରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ଆମେ ଜେନ୍ତାର କେମା କଲୁନି, ସେନ୍ତାରି ଆମର ସବୁ ଦସ କେମା କରା । ୧୩ ଦେଇ କଷଟ ରଇବା ପରିକା ଆମେକ ମୁରଦବାକେ ଦିଆ ନାଇ, ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କାମେଅନି ରକିଆ କରା ଜେନ୍ତିକି ତମର ରାଇର, ତମର ବୁଦ୍ଧି, ଆରି ତାକପୁଣୀ ସବୁ ଲୁଗେଲୁଗେ ତମର ଅଇକରି ରଥ । ଆମେନ୍! ୧୪ “ତମର ବିରଦେ ଦସ କରିରଇବା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଜଦି ତମେ କେମା କରିଯା, ତମର ସରଗର ବାବା ପରମେସର ମିଶା ତମକେ କେମା କରାସ୍, ସରଗର ବାବା ମିଶା ତମେ କରିରଇବା ପାପଦସ କେମା ନ କରେ ।” ୧୫ “ଉପାସ କରିବା ବେଳେ ଦରମ୍ ବଳି ଦେକାଇଅଇଲା ଲକ୍ଷର ପାରା ବାଇରେ ଯାପାସୁତର ଅଇବାଟା ତାତିଦେବାର ନାଇ । ସେମନ୍ ଉପାସ କଲୁନି ବଳି ଲକ୍ଷର ଲଗେ ଦେକାଇ ଅଇବାକେ ସେନ୍ତାରି କରିବାଇ । ମୁହଁ ତମକେ ସତ କଲିଲି, ସେମନ୍ ଏହି କରିବାର ଲାଗି ନିଜର ପୁରୁଷକାର ସବୁ ପାଇଲାଇବେ । ୧୬ ମାତ୍ର ତମେ ଉପାସ କରିବା ବେଳେ, ମୁଣ୍ଡ ବିକନ୍ଧାଗାର ଅଇ ସପା ସୁଦରା ରୁଥା । ୧୭ ଜେନ୍ତିକି ଉପାସ କଲାସିନ୍ ବଳି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ ନାଜାନଦି । ମାତ୍ର ତମର ନ ତିଥିବା ବାବା ସବୁ କାତା ଜାନେ । ତମେ ଲୁହତେ ଜାଇଟା କରିଯା, ସେଣ ଦେକି ତମକେ ପୁରୁଷକାର ଦେଇସି ।” ୧୮ “ଏ ଦୁନିଆଇ ନିଜରାପାଇ ଦନ ଅରଜା ନାଇ । ଇତି ସତ୍ତ୍ଵରୁଲା ଦନ ଅଳୁମା କାର ତିଲମ୍ ଦାରୀ ଆରି ଚରମନ ମିଶା କଟି କାଶାକରି ଚରାଇ ନେଇ ନାପାର୍ତ । ଜାଗରଦ୍ବ! ୧୯ କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ମଟାନେ ତମର ଦନ, ତେଇସେ ତମର ମନ ।” ୨୦ “ତମର ପାଇ ଏହୁାରି ଦନ ଅରଜି ସତ୍ତ୍ଵା । ତେଇ ଅଳୁମା ଆରି ତିଲମ୍ ନ ଦାରେ । ଆରି ଚରମନ ମିଶା କଟି କାଶାକରି ଚରାଇ ନେଇ ନାପାର୍ତ । ଜାଗରଦ୍ବ! ୨୧ କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ମଟାନେ ତମର ଦନ, ତେଇସେ ତମର ମନ ।” ୨୨ “ତମର ଥିକି ଅଇଲାନି ଗାଗର ବଢି । ଜେତେବେଳା ଥିକି ନିରମଳ

୭ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଦେକାଇଅଛିବାକେ ସବୁର ମୁଆଟ୍ଟ ନିକ କାମ କରାନାଇ । ସେବା କଲେ ସବୁଗେ ରିବା ତମର ବାବାର ଚାନେଅନି ପୁରୁଷକାର୍ଯ୍ୟ ନ ପାଥ୍ୟ । ୭ ତେବେ ଗଟେକ୍ ଗରିବ ଲକ୍ଷକେ ବାନ୍ ଦେବା ବେଳେ କିମ୍ବାଲମନର ପାରା ଦେକାଇ ନ ଭାବ୍ୟ । ସେମନ ଲକ୍ଷମନରତେଳ ଅନି

ରଖିଯି, ତେବେ ତମର ଗୁଲାଲ ଗାହ୍ର ମିମା ଉଜଳ ବରତ ଅଳରଇସି । ୧୩ ମାତ୍ରର ଜେବେ ତମର ଥାଙ୍କି ନିରିରଇସି, ତେବେ ସବୁ ଗାରତ ଆନ୍ଦ୍ର ଅଳରି । ତେବରପାଇ ତମର ମନ୍ଦ ବିତରର ଉଜଳ ଜେବେ ଆନ୍ଦ୍ର ଅଳରି, ତେବେ ସେ ଆନ୍ଦ୍ର କେତେକ ବଦ୍ର ବିପଦ । ୧୪ “କେ ମିମା ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଦୁଇଟା ଯାଉକାର ସେବାକିରି ନାପାରେ । ସେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ମାନ୍ଦ୍ରି ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଗିନ୍ କରସି । ନଳଲେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ବିସବାସ କରସି ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ବିସବାସ ନ କରେ । ତମେ ଏକାତର ପରମେସରକେ ଆରି ତାବୁକାପୁଙ୍କେ ସେବାକରି ନାପାରାସ ।” ୧୫ ଏଟାରୁପାଇ ମୁର ତମଙ୍କେ କରିଲିନି, ବଢ଼ିବାକେ କାଇଟା କାଇବୁବୁବେ? ଆରି ଗାରତର ପାଇ କାଇଟା ପିନ୍ଦବୁ? ବଲି ବାବି ଚିନ୍ତା କରାନାର । କାଦିରୁତେଇଅନି ଜିବନ, ଆରି ବସତର ତେଜଅନି ଗାହ୍ର ମୁକିଆ ଆଚେ । ୧୬ ଚତୁରମନକେ ଦେକା, ସେମନ୍ ନ ଦୁନ୍ଦର କି ନ କାଟଦ, କି କଳ୍ପିତେଇ ନ ସତ୍ତ୍ଵଅତ, ଅଳଲେ ମିମା ସରଗର ବାବା ସେମନକେ କାଇବାପାର ଜାଗାଇଲାନି । ତମେ କାଇ ସେମନର ତେଜଅନି ମୁକିଆ ନୁଆସି କି? ୧୭ ବଢ଼ିବା ପାଇ ବଲି ନିଜେ ଚିନ୍ତାକରି ବିକଳ ଅଳ ଜେ ତାର କଣ୍ଠେକ ମିମା ଦିନ୍ଦବା ଦିନ ପାରସି କି? ନାଇ ନାପାରେ । ୧୮ ବସତର ପାଇ କାଇକେ ବିକଳ ଅଳଲାସମି? ଦେକା, ବନର ପୁଲମନ କେନ୍ତି ବଦଳାଇନି, ସେମନ କାମଦାମ କରଦ ନାଇ କି ନିଜର ପାଇ ବସତର ତିଆର କରଦ ନାଇ, ୧୯ ମାତର ମୁର ତମଙ୍କେ କରିଲିନି, ରାଜା ସଲମନ ତାର ସବୁ ଦନ୍ତ ସିଂପିତ ସତ୍ତ୍ଵ ମିମା ଏ ପୁଲ ପାରା ସୁନ୍ଦର ବସତର କେବେ ପିନ୍ତି ନ ରଇଲା । ୨୦ ଆଙ୍କି ପଦାଇ ରଇଲା ପାଁସ କାଲିକେ ନ ମିମା ରାଏ । କାଟିକର ଜଇଗାନେ ପଢାଇଦେବାଇ । ଏଲେମିମା ତାକେ ପରମେସର ଏହି ପୁନର ବେସ ଦେଇସି, ତେବେ ଏ ଅଳ୍ପ ବିସବାସିମନ୍, ସେ ବାଇଦରେ ତମଙ୍କେ ଥିଲି ନିମାନ ବସତର ନ ଦେଖ କି? ଦେଇସିପିଲେ । ୨୧ ଏଣାର ପାଇ କାଇଟା କାଇବି? ଆରି କାଇଟା ପିଲବି? ଆରି କାଇଟା ଅଢ଼ବି ବଲି ଚିନ୍ତା କରାନାର । ୨୨ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରକେ ନାଜାନ୍ତିଲା ଲକ୍ଷମନ ଏ ସବୁ କଜିଦୁଲବାଇ । ଆରି ଏ ସବୁ ବିସର ଜେ ତମଙ୍କେ ଲତା, ସେଠା ତମର ସରଗର ବାବା ଜାନେ । ୨୩ ମାତର ତମେ ତାର ରାଇକ ଆରି ସେ ତମରଟାନେଅନି କାଇଟା ମନ କଲାନି, ସେ ବିସର କଜା । ସେନ୍ତାର କଲେ, ସେ ତମଙ୍କେ ଲତାକେ ଆଇବା ସବୁ ବିସର ଜାଗାଇ ଦେଇସି । ୨୪ ଆରି, କାଲିକର ପାଇ ଚିନ୍ତା କରାନାଇ, କାଇକେବଇଲେ କାଲିକର ଚିନ୍ତା କାଲିକେ କରା । ଜନ ଦିନର କଷତ, ସେଦିନରପାଇ ଅଦିକ ଅଳସି ।

୭ ବିନ୍ଦୁ ଲକ୍ଷର ଦସ କଞ୍ଜି ବୁଲାନାଇ । ତାକର ବିଚାରର ଦସ ନ ଦାରିଲେ,
ପରମେସ୍ତର ତମର ଦସ ନ ଦାରେ । ୯ କାଇକେବଇଲେ ତମେ ବିନ୍ଦୁ
ଲକ୍ଷର ଦସ ଜେହି ବିଚାର କରିଦେଇଥା, ସେନ୍ଦ୍ରିୟେ ପରମେସ୍ତର ତମର
ବିଚାର କରସି । ତମେ ବିନ୍ଦୁ ଲକ୍ଷମନ୍ଦେ ଜନ ନିୟମ କରିଥା, ପରମେସ୍ତର
ତମକେ ସେ ନିୟମ କରସି । ୧୦ ତମର ଆଁକିତେଇ ବହୁ କାହରା ରଇଲେ
ମିଥା, କାଇଲେ ତମର ବାରର ଆଁକିଟାନେ ରଇବା କାହରା, ନିକିଯାତ୍ମ୍କ
ଦେବକଳାସନି? ୧୧ ନିଜର ଆଁକିତେଇ ବହୁ କାହରା ରଇରେ ତମେ କାଇ
ଆଥେ ତମର ବାଲର ଆଁକିତେଇ ରଇବା କାହରା ବାରକାରାଇ ଦେବି ବନ୍ଦି
କରିଲାସନି? ୧୨ ଏଗେ କୁଟୀଆଳମନ୍ଦା ଆଗେ ନିଜର ଆଁକିତେଇ ରଇଲା
କାହରା ବାରକାରା ପାକା, ତାର ପଦେ ନିଜର ବାଲର ଆଁକିତେଇ ରଇବା
କାହରା ବାରକାରାଇବାକେ ନିମାନ କରି ଦେବି ପାରାସ । ୧୩ ସୁକଳ ବିନ୍ଦୁ
କୁକୁରମନ୍ଦେ ଦିଆସ ନାଇ, ସେମନ ପାଇସିକରି ତମକେ ତାବିପାକାଇବାର
। ଶୁଣ୍ଟି ମନର ମୁଆଣେ ମୁକତା ପାକାଆ ନାଇ, ସେମନ ମୁକତାର ମୁଲିଅ ନ
ଥୁବୁକୁ ହାତୁଥିଯାକାଇବାର । ୧୪ ମାଣ୍ଡା, ତେବେ ତମକେ ଦିଆଇଅଛି । କଜା,

ତେବେ ମିଳାଇଥା, କାପାଟେ ମାରା କାପାଟ୍ ଉଗାତି ଅରସି । ୮ ଜେ ମାଟ୍ଟୁସି, ତାକେ ଦିଆଅଇସି, ଜେ କରସି, ସେ ମିଳାଇସି, ଜେ କାପାଟେ ମାରସି ତାରପାଇ କାପାଟ୍ ଉଗାତି ଦିଆଅଇସି । ୯ ତମର ବିଦ୍ରେ ଏହ୍ନାରି ବାବା କେ ଆଚେ କି? ତମର ପିଲା ଜିଦ୍ବି ମାଟ୍ଟୁଲେ, ତାକେ ପାକନା ଦେଇଥା? ୧୦ ନ ରଖି ସେ ମାର ମାଟ୍ଟୁଲେ ତାକେ ଶୀଘ୍ର ଦେଇଥା? ୧୧ ତମେ କାପାଟ୍ ଲକ୍ଷ ଅଇରାଇଲେ ମିଥା ନିଜର ପିଲାମନ୍ଦକେ ନିକନିକ ଜିନିସ ଦେଇଥା । ସେହୁରିଷେ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ସରଗର ବାବାକେ ମାଟ୍ଟୁବାଇ ସେ ସେମନ୍ଦକେ ଆରି କେତେ ନିକନିକ ଜିନିସ ଦେଇସି । ୧୨ “ତମର ପାଇ ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନ ଜାଗଟା କରଦ ବଲି ମନ କଲାପନ୍ଦି, ସେହୁରି ତମେ ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷର ପାଇ କରା । ଏଗା ଅଳଲାନି ମଧ୍ୟ ଦେଇରିବା ନିଯମ ଥାରି ବଦିପଦ୍ଧବକ୍ରତାମନ୍ଦର ଯିକିଆରି ଅରେ ।” ୧୩ “ତିପଣ୍ଡ ଦୁଆରି ବାଟେ ଜାଆ । କାରକେବରିଲେ ବିନାସ କରିବାକେ ନେବା ନରକେ ଜିବା ବାଟ୍ ଅସାର ଆରି ସୁଦିଦାରଣା । କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷ ସେ ବାଟେ ଜିବାଇ । ୧୪ ମାତର ନ ସାରବା ଜିବନେ ମିଥି ରଙ୍ଗିବାଟ୍, ଚିପଣ୍ଡ ଆରି ଜିବାଟା ବେଦି କିମ୍ବଣ୍ଡ । ଭନା ଲକ୍ଷ ସେ ବାଟ୍ କଜି କଜି ମିଳାଇବାଇ ।” ୧୫ “ତକାବଣ୍ଟା କରିବା ବଦିପଦ୍ଧବକ୍ରତାମନ୍ଦର ଦେଇଅନି ଜାଗରତା ଅରିବୁଆ, ସେମନ୍ଦ ବାଇରେ ମେଣ୍ଟ୍ ପାରା ତିଥିବାର ମାତର ତାକର ମନ ବିଦ୍ରେ ବାଲିଆଦୁରକାମନ୍ଦର ପାରା । ୧୬ ସେମନ୍ଦର କରିବା କାମ ଦେବି ତମେ ସେମନ୍ଦକେ ଚିନିପାରାସ । କାଟା ବୁଝଇ ଅନ୍ତରୁ ନ ପଲେ କି କାଟାକିଲ ବୁଟାର ଭୁମରି ପଲ୍ ନ ଦାରେ । ୧୭ ନିକ ଗତେ ନିକ ପଲ୍ ଦାରସି, ବାନିଆ ଗତ୍ର ପଲ୍ ବାନିଆ ସେ । ୧୮ ନିକ ଗତେ ବାନିଆ ପଲ୍ ନ ପଲେ କି ବାନିଆ ଗତେ ନିକ ପଲ୍ ଅଳନାପାରେ । ୧୯ ନିକ ପଲ୍ ନ ଦାରିଲେ ସେ ଗର କାଟି କରି ଜାଗାରେ ପାକିଲାଇଅଇସି । ୨୦ ସେହୁରି ସେ କଟାବଣ୍ଟା କରିବା ବଦିପଦ୍ଧବକ୍ରତାମନ୍ଦର କାମ କରିବାଟାନେ ଅନି ତମେ ସେମନ୍ଦକେ ଚିନିପାରାସ ।” ୨୧ ମନେ ମାପରୁ, ମାପରୁ ବଲି ତାକବା ଲକ୍ଷମନରତେଇ ଅନି ପବୁ ଲକ୍ଷ ସରଗ ରାଇଜେ କେଟିନାପାରଦ । ମାତର ଜନ ଲକ୍ଷମନ ସରଗର ବାବା ମନ କଲା ଇପାବେ ଚଲାଚଲୁଟି କରିବାଇ, ସେମନ୍ଦସ ସରଗ ରାଇଜେ କେବାର । ୨୨ ମାପରୁର ବିତାର କରିବା ଦିନ କେବଳେ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷ ମନେ କରିବାଇ, ଏ ମାପରୁ, ତମର ନାର୍ହ ଦାରି ଆମେ ପରମେସରର ସୁବକବର ଜାନାଇ ଆରୁ । ତମର ନାର୍ହ ଦାରି ଦୁମାମନ୍ଦକେ କେବି ଆରୁ ଆରି କେତେବୁ କାବାଅଳିବା କାମନ୍ଦ କରିଅରୁ । ୨୩ ସେହୁରି ବେଳେ ମୁର ସେମନ୍ଦକେ କରିବି, ନାଇ, ମୁର ତମ୍ଭେ ନାଜାନି । କରାପକାମ କରିବା ଲକ୍ଷମନ, ମରିଲଗେ ରୁଆନାଇ । ୨୪ “ଜେ ମର କାଟା ପୁଣି, ସେ ଇତାବେ ଚାଲସି, ସେ ବହୁ ରାତ୍ରିନ୍ଦି ପାକନା ଉପରେ ଗରିବ ଅଳରିଲା ।” ୨୫ “ମାତର ଜନ ଲକ୍ଷମନ ମର କାଟା ପୁନିକରି ମିଥା ସେ ଇତାବେ ଚଲାଚଲୁଟି ନ କରଦ, ସେମନ୍ ବାଲି ଗାଦି ଉପରେ ଗର ତିଆର କରି ରଇବା ବକୁଆ ଲକ୍ଷ ପାରା । ୨୬ ଅପରବଲ ବରପା ମାରିଲାକେ ଗାହ ଉଚିଲି ଗାଲା ଆରି ସେ ଗର ଉପରେ ଦେବି ପଦନ ଦାରିଲା । ମାତର ସେ ଗର ବସିଲେ ନାଇ । କାଇକେ ବଜାଲେ ସେଟା ପାକନା ଉପରେ ତିଆର ଅଳରିଲା ।” ୨୭ “ମାତର ଜନ ଲକ୍ଷମନ ମର କାଟା ପୁନିକରି ମିଥା ସେ ଇତାବେ ଚଲାଚଲୁଟି ନ କରଦ, ସେମନ୍ ବାଲି ଗାଦି ଉପରେ ଗର ତିଆର କରି ରଇବା ବକୁଆ ଲକ୍ଷ ପାରା । ୨୮ ଅପରବଲ ବରପା ଅଳଲାକେ ଗାହ ପୁରି ଉଚିଲା, ଜବର ବାରଦୁକା ଆଇଲା ଆରି ଗର କୁରୁପନାସ ଅରଗଲା । ସେ କୁରୁପନାସ ଅଳଲାଟା କେତେ ଜନସତ୍ତା ରଇଲା!” ୨୯ ସାରାସାରି ଜାକ ଜିମୁ ସିକିଆ ଦେବାଟାନେ ଏ ବାବୁ ଜାତା ମୁନିକରି ଲକ୍ଷମନ କାବା ଅଳଗାଲାଇ । ୨୧ ସେ ବିନ୍ଦବିନ୍ ସାପତ୍ର ସିକାରମନର ପାରା ନ ଯିକାଇକରି ନିଜର ଅଦିକାର ସତ୍ତ୍ଵ ସିକାଇତେ ରଇଲା ।

ଜିସୁ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଅନି ଉଦ୍ଦିତ ଆଳା ଦାସ୍ତରେ, ବେସି ଲକ୍ଷମନ ତାର
ପରେ ପଚେ ଇଣ୍ଟାଇ । ୭ ସେବେଳେ ଗଟେକ ବଢ଼ ରଣି ଜିସୁର
ମୁଆଟେ ଆସି ମାଣିକୁଟା ଦେଇ କଇଲା, “ଏ ମାସ୍ତୁ, ତମେ ଜଦି ମନ୍ତ୍ର
କଳାସନି ଦରଲେ ମାକେ ମୁକଳ କରି ପାରାସ୍ ।” ୮ ତେଇ ଜିସୁ ଆଦି
ଲାମାର ତାକେ ଚିତି କଇଲା, “ମୁଁ ମନ୍ତ୍ର କଳିନି, ସୁକଳ ଅ ।” ଜିସୁ ଏତକି
କଇଲା ଦାସ୍ତରେ ସେ ଲକ୍ଷ ବଢ଼ ରଣେଅନି ନିକ ଅଳାଲା । ୯ ଜିସୁ ତାକେ
କଇଲା, “ସୁନ୍ଦର, ତୁର କେନ୍ତିଆଇ ନିକ ଅଳାଲୁସ୍, ଏ କାତା କାକେ ମିଥା କ
ନାଲ, ମାତର ସିଦା ପୁରୁଷର ଲଗେ ଜାଇକରି ନିଜକେ ଦେବାର ଅ, ଆରି
ତୁର ନିକ ଅଳ ଆରୁସ ବଳି ସବୁ ଲକ୍ଷର ତାନେ ଜାମାଲାଇବାକେ ମସାର
ନିଯମ ଲାଗାବେ ପରମେଷରକେ ସରପିଦେସ୍ ।” ୧୦ ଜିସୁ କପରନାନରମ୍
ସଥରେ କେଢ଼ିଲା । ସେବାପରେ ଗଟେକ ରମିଯ ସମ୍ମିଅମନର ମୁକିଅ ତାକେ
ବେଢ଼ ଅଳକରି ବାବୁଜିଆ କରି କଇଲା । ୧୧ “ଏ ମାସ୍ତୁ, ମର ଗଟେକ
ଗତିଦାତ୍ତୁତା ଅଭନାର ତୁଳିକରି ବେସି କଷ୍ଟ ପାଇଲାନି ରଣେ ନାଲ,
ବସେ ନାହିଁ ।” ୧୨ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଁ ଆସି ତାକେ ନିକ କରବି
।” ୧୩ ମାତର ମୁକିଅ କଇଲା, “ନାର ମାସ୍ତୁ ତମେ ଜେ ମରାଗରେ ପାଦ
ପାକାଇସା, ଏଗାରପାଇ ମର ଅଧିକାର ନଇ । ତମେ ପଦେବ କଳାପିଆ,
ମର ଗତିଦାତ୍ତୁତା ନିକ ଅଳକାଇସି । ୧୪ କାଇକେବରଲେ ମୁଲ ମର ଉପରର
ଅଦିକାରିର ତଳେ କାମ କଳିନି, ଅଳଲେ ମିଥା ମର ତଳେ କେତେ କେତେ
ସମ୍ମିଅମନ ଆଦତ । ସେମନର ବିଦ୍ରେଅନ୍ତି ଜଦି ମୁଁ ପୁରୁ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ
ଜାମା ବଳି ଆଦେସ ଦେଲେ, ସେ ଜାଇପି । ବିନାନାକେ ଆର ବଳି କଇଲେ
ସେ ଆଇପି । ସେନ୍ଦ୍ରିୟେ ମର ଗତି ଦାତ୍ତୁତାକେ ଏଟା କର ବଳି କଇଲା
ଦାସ୍ତରେ ସେ ସେବା କରିପି ।” ୧୫ ଜିସୁ ଏଣା ମୁନି କାବା ଅଳଗାଲା, ଆରି
ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଳବା ଲକ୍ଷମନକେ କଇଲା, “ମୁଁ ସତ କରିଲିନି, ଲୟରାଏଲୁ
ବିଦ୍ରେ କନ୍ତ ଲକ୍ଷରଟାନେ ମିଥା ଏ ଲକ୍ଷର ପାରା ବିସବାସ ମୁଁ ଦେଖିନାଇ
। ୧୬ ଏ କାତା ତମର ମନେ ର, ପୁରୁଷ ଆରି ପଥିତି ବାଟରେ ଦେଖେଅନି
କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷ ସରଗ ରାଇଜେ ଆସି ଅବରାଆମ ରାତାକ୍ ଆରି
ଜାକୁବର ସତ୍ତ୍ଵ ବଜିତେଳ ଗଟେକଣାନେ କାଇବାକେ ବସବାଇ । ୧୭ ମାତର
ଜନ ଲକ୍ଷମନ ସରଗ ରାଇଜେ ପୁରାବାର ରଇଲାର, ସେମନକେ ବାଇରେ
ଆମାରେ ପିତ୍ତ୍ଵ ଅଳପି । ତେଇ ସେମନ ବାତ ମୁଁ କାବିର ମାରିଗିଥାଇଲ
କାନ୍ଦିବାରି ।” ୧୮ ଜିସୁ ସମ୍ମିଅମନର ମୁକିଅକେ କଇଲା, “ତୁର ଏବେ ଶରେ
ଜା । ତୁର ଜେନ୍ତି ବିସବାସ କଲୁସନି ସେନ୍ଦ୍ରାରେ ଅଳପି ।” ସମାନ ଯେ
ବେଲାରାପେ ତାର ଗତିଦାତ୍ତୁତା ପୁରାପୁରୁଷ ନିକ ଅଳଗାଲା । ୧୯ ଜିସୁ
ପିତ୍ତର ଗରେ ଜାର ତାର ସାଦରି ଜରାଥକରି ଅଭନାଇ ତୁମ ରଇବାଟା
ଦେବକାଳୀ । ୨୦ ସେ ପିତ୍ତର ସାଦରି ଆତେ ତିରିଲା ଦାସ୍ତରେ ତାର ଜର
ଚାତିଗାଲା । ଆରି ସେ ଉଠିକରି ଜିସୁର ସେବା କରିବାର ଦାରିଲା । ୨୧ ସାତ୍ତ୍ଵ
ଅଳଗାକେ ଲକ୍ଷମନ, କେତେକ କେତେକ ତୁମା ଦାରିରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ
ଜିସୁର ଲଗେ ଆନ୍ତାଲା । ତାର ପଦେବ କାତା କଇଲା ଦାସ୍ତରେ ସେବା
ଆଦମାମନକେ ବାରକରାଇଦେଲା ଆରି ରଣି ଲକ୍ଷମନକେ ନିକ କଲା ।
୨୨ ଏଟା କଲାର ଲାଗି ଜିସୁ ଜିସାଇୟ ବବିଷ୍ଟବଦକତା ଜାମାର ରଇଲାଟା
ପୁରାପୁରୁଷ ସିଦକଲା । ବବିଷ୍ଟବଦକତା କଇରେଲା “ଆମର ଦୁକୁପୁକା ସବୁ
ନିଜେ ନେଲା ଆରି ଆମର ଜରଦୁକା ଦରିଲା ।” ୨୩ ଜିସୁ ତାର ରାତିବେଦିତି
ରଇଲା ବେସି ଲକ୍ଷମନକେ ଦେକିକରି ତାର ସିଦମନକେ ଗାହ ସେପାହ
ଜିବାକେ କଇଲା । ୨୪ ତେଇ ଗଟେକ ଜିରିଦିମନର ସାଥର ସିକାର
ତାର ଲଗେ ଆସି କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ତମେ ଜନ ଜାଗାଇ ଗାଲେ ମିଥା
ମୁଁ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଲବି ।” ୨୫ ମାତର ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “କାଲିଆ
ରଇବାକେ ପାଥାର ଆତେ, ଆରି ଉଠିବୁଲାବା ଚଢ଼ିମନ ରଇବାକେ ଗୁଡ଼ା

ଆଚେ, ମାତ୍ରର ନର୍ପିଲା ମୁର, ମକେ ରଇବାକେ ଜାଗା ନାହା ।" ୭୬ ଆରି ସିସମନ୍ତର ବିଦ୍ରରେଥନି ଗଟେକ ସିସ କଇଲା, "ଏ ମାପରୁ, ମକେ ପରତୁମ୍ ମର ବାବାକେ ଜାର ତପି ଆଇବାକେ ମେଲାନି ଦିଆ ।" ୭୭ ମାତ୍ରର ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା, "ମରିଗାଲା ଲକ୍ଷମନ ମଲା ଲକ୍ଷମନକେ ତପଦ, ତୁର ମର ପତେ ପତେ ଆର ।" ୭୮ ତାର ପତେ ଜିପୁ ଗଟେକ ଡଙ୍ଗୁର ଦଗ୍ଧାଳକେ ତାର ସିସମନ୍ ମିମା ତାର ସଙ୍ଗେ ଗାଲାଇ । ୭୯ ସେ ବେଳା ଅଟାତ ସମବୁରୋ ଏହି ବାଉପବନ ଆଇଲା ଆରି ଘରକାର ଲାଗି ଡଙ୍ଗୁ ପାନିତେଜ ବୁଢ଼ିବା ପାରା ଅଇଲା । ମାତ୍ରର ଜିପୁ ଡଙ୍ଗୁର ସଲଦେଇ ରଇଲା । ୮୦ ଆରି ସିସମନ୍ ଜିପୁର ଲଗେ ଜାଇକରି ତାବେ ଉଗାଇ କଇଲାଇ, "ଏ ମାପରୁ ଆମକେ ରକିଆ କର । ନଲଲେ ଆମେ ବୁଦ୍ଧି ମରିଜିବୁବେ ।" ୮୧ ଜିପୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, "ଏ ବିଶ୍ଵାସେ ତାହ ନ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ, ତମେ କାଇକେ ଏତେକ ଡରିଗାଲାସନି?" ଜିପୁ ବାଉପବନକେ ଆରି ଲଅତିକେ ଦମ୍କାଇଲା । ତେବେରପାଇ ବାଉପବନ ଆରି ଲଅତି ଦବିର ଅଇଗାଲା । ୮୨ ଏଗା ଦେକି ସିସମନ୍ ଦେବି କାବାଅଇଜାଇ ତାକର ତାକର ବିଦ୍ରେ କୁଆବଳା ଅଇଲାଇ, "ଏ କେତୁର ଲକ୍ଷ ଜେ ବାଉପବନ ଆରି ଲଅତି ମିମା ଆର କାତା ମାନ୍ତାଳାନି ।" ୮୩ ଜିପୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ଗାତ ସେପାରେ ଗଦିଯୁ ନାହିଁର ଜାଗାଇ କେବଳା ଦାପରେ, ଦୁଇଟା ଦୁମା ଡେଲା ଲକ୍ଷ ତାକେ ବେବ ଅଇଲାଇ । ସେମନ୍ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ରେ ରଇତେରଇଲାଇ । ଆରି ସେମନ୍ ଏହି ରଇଲାଇ କେ, ସେ ବାଗେ କେ ମିମା ଆସ ଜା ନ ଅଇତେ ରଇଲାଇ । ୮୪ ସେ ଲକ୍ଷମନ ଦେବି କିରକି କରି କଇଲାଇ, "ଏ ପରମେସର ପିଲା ଆମର ତାମ ତର କାଇ କାମ ଆଚେ? ବେଳ କାଲ ନ କେଢିତେ ଦୁଇ କାଇ ଡଶୁ ଦେବାକେ ଇତି ଆଇଲୁସ କି?" ୮୫ ସେବେଳାଇ ସେ କାଗାଇଥନି କଣ୍ଠେ ଦୁରିକେ ଗନ୍ଧେ ବଦ ଗୁପ୍ତି ମାନ୍ତା ତାରାଇତେରଇଲାଇ । ୮୬ କାରାପ ଆଦମାମନ ଜିପୁକେ ଗୁଆରି କରି କଇଲାଇ, "ତୁର ଜିଦ ଆମକେ ଏ ଲକ୍ଷମନରେତେ ଅନି ବାରକାର ଦେଇସି ବଲଲେ ସେ ଗୁପ୍ତି ମାନ୍ତା ବିଦ୍ରେ ଜିବାକେ, ଆଦେସ ଦେ ।" ୮୭ ଜିପୁ ସେମନ୍ତକେ ଜା! ବଲି କଇଲାକେ କାରାପ ଆଦମାମନ ଯେ ଲକ୍ଷମନରେତେଅନି ବାରକର ଗୁପ୍ତମନର ବିଦ୍ରେ ପୂରାଳାଇ । ତେବେର ପାଇ, ଗୁପ୍ତମନ ଟିପେଅନି ଗୁପ୍ତି ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ବୁଦ୍ଧି ମଲାଇ । ୮୮ ଆରି ତେଇ ଗୁପ୍ତି ବାରାଇତେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ ପାଲାଇ କରି ଦୁମା ତପି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ କାଇବାରାଣ ଅଇଲା ସେଟା ସବୁ କଇଦେଲାଇ । ୮୯ ଆରି ସେ ଗତର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ ଜିପୁକେ ଦେବାକେ ଆଇଲାଇ । ସେମନ୍ ତାକେ ଦେକିକରି ସେ ଜାଗା ଚାତି ଜା ବଲି ଗୁଆରି କଇଲାଇ ।

ଦେଲାର ପାଇ ପ୍ରମେସରୁକେ ତାକୁପୁଣୀ କଲାଇ । ୯ ଜିୟୁ ତେରଥନି ଉଚିଜିବାବେଳେ ମାତିର ନାହାଁ ଗଟେକ ସିସୁର ମାଟ୍ଟକେ, ତାର ସିସୁମାଟ୍ଟମନ୍ ମାଟ୍ଟବା ଜାଗାଇ ବସିରଇଲାଇ ଦେକି କଇଲା, “ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆର ।” ମାତିର ସିସୁମାଟ୍ଟମନ୍ ମାଟ୍ଟବା ଜାଗାଇଥିନି ଉଚି ଜିୟୁର ସତ୍ତ୍ଵ ଗାଲା । ୧୦ ଜିୟୁ ମାତିର ଗରେ କାଇବାବେଳେ ଦେଖି ସିସୁମାଟ୍ଟମନ୍, ଆରି ପାପି ଲକ୍ଷମନ୍ ତେଇ ଜିୟୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ର ସତ୍ତ୍ଵ ବସି କାଇତେ ରେଇଲାଇ । ୧୧ ଏବା ଦେଖି ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିୟୁର ସିସମନ୍କେ ପାରାଇଲାଇ, “କାଇକେ ତମର ଗୁରୁ ସିସୁମାଟ୍ଟମନ୍ର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି ପାପି ଲକ୍ଷମନ୍ର ସତ୍ତ୍ଵ ବସି କାଇଲାନି?” ୧୨ ଜିୟୁ କଇଲା, “ନିକ ରେଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଇ ତାକୁଦର ଲତା ନାର । ମାତର ଜରୁକାର ଲକ୍ଷମନ୍ର ପାଇ ତାକୁଦର ଲତା ଆଗେ । ୧୩ ସାୟତ୍ତରେ ଲେକାଇଥାବେ, “ମୁଇ ପ୍ରସୁ ମୁକ୍ତବା ବିରୁଚାନେଥାନି, ଲକ୍ଷମନ୍ରେକ ଦୟା ଦେବାଇବାଟା ମନ୍ କଲିନି । ଏ କାତାର ଅରତ କାଇଗା? ଜାଇକରି ବୁଜବାକେ ଦେଖା କରା । ମୁଇ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତାକୁବାକେ ଆସି ନାର, ପାପିମନ୍କେ ତାକୁବାର ଆସିଆଏ ।” ୧୪ ତାର ପତେ ଦିନେକ୍ ତୁବନ୍ ଦେଇ ଜନନୀ ସିସମନ୍ ଜିୟୁର ଲଗେ ଆସି ପାରାଇଲାଇ, “ଆମେ ଆରି ପାରୁସିମନ୍ ଦେଖି ତର ଲାକା ରପାସ କଲୁନି, ମାତର ତମର ସିସମନ୍ କାଇଜେ ରପାସ କରତ ନାର?” ୧୫ ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ବିବା ଦାଟ୍ଟତା ଜେତେବେଳେ ଜାକ ଦାଟ୍ଟତାମନ୍ର ସତ୍ତ୍ଵ ବିବାଗରେ ରଇସି, ସେ ଦିନ ଜାକ ସତ୍ତ୍ଵର ଦାଟ୍ଟତାମନ୍ର ଦୁଇ ନ କରଦ । ମାତର ଜେତେବେଳ ବିବା ଅରବା ଦାଟ୍ଟତାକେ ସତ୍ତ୍ଵରବାତ୍ତୁତାମନ୍ରରେ ନାହିଁ ଦରିଜିବାଇ, ସେମନ୍ ଦୁଇ କରି ରପାସ କରିବାଇ ।” ୧୬ କେ ମିଥା ପୁରୁଷା ଲୁଗା କଣା ଅଇଲାଟାନେ, ନୁଆ ଲୁଗାର ଗରଣ୍ଟୁ ନ ସିଲାଅର, କାଇକେ ବରଲେ ନୁଆ ଗରଣ୍ଟୁ ପୁରୁଷା ଲୁଗାକେ ଦେଖି ତରି ଦେଇସି । ୧୭ ଆରି, କେ ମିଥା ନୁଆ ଅଞ୍ଚଳ ରସ, କାମ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ତିଆର ଅଳଲା ପୁରୁଷା ମୁନାର ବେଶ ଦିନ ନ ସତ୍ତ୍ଵର୍ଥ, ସତ୍ତ୍ଵରଲେ ମୁନା ପାଇଜାଇସି ଆରି ରସ ଦିତେ ତାଳ ଅଇଜାଇସି । ସେତାର ପାଇ ନୁଆ ରସ ନୁଆ ମୁନାର ସତ୍ତ୍ଵରବାଇ । ଏହି ସତ୍ତ୍ଵରଲେ ମୁନା ଆରି ରସ ଦୁଇଶା ଜାକ ନସଟ ନ ଅଏ । ୧୮ ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲା ବେଳେ, ବେକା ଗଟେକ ଜିୟୁମନ୍ର ପାରତାନା ଗରର ନେତା ଜିୟୁର ଲଗେ ଆସି ମାନ୍ଦୁକୁଟା ଦେଇ କଇଲା, “ମର ତକି ଏବେଥେ ମରିଗଲା ଆଗେ, ମାତର ତୁର ଆସି ତାର ରସରେ ଆର ସତ୍ତ୍ଵରଲେ ସେ ବଢ଼ିସି ।” ୧୯ ଜିୟୁ ଦାପରେ ଉଚିକିରି ତାର ସିସମନ୍ର ସତ୍ତ୍ଵ ଗାଲା । ୨୦ ତେଇ ଗଟେକ ମାଲଜି ଜିୟୁର ପରିବାରେ ଆଇଲା । ତାକେ ବାର ଦରସ ଜାକ ବନି ଜାଇତେ ରେବା ରଣ ଅଳଇରିଲା । ସେ ମାଲଜି ପତେ ଜାର ଜିୟୁର ଲୁଗା ଚିରିଲା । ୨୧ ସେ ମନେ ମନେ ବାଦଳା ମୁଇ ତାର ସିନ୍ଦୁଟାଟା ଚିରଲେ ନିମାନ୍ ଅଳଜିବି । ୨୨ ମାତର ଜିୟୁ ପାଲି କରି ତାକେ ଦେବି କଇଲା, “ଏ ନୁହି, ତରମାର ସାଆସ ଦାର, ତର ସିସବାସ ତକେ ନିମାନ୍ କରିଆଏ ।” ଏହିକି କଇଲା ଦାପରେ ସେ ମାଲଜି ନିମାନ୍ ଅଳଗାଲା । ୨୩ ତାର ପତେ ଜିୟୁ ଜିରିଦିମନ୍ର ପାରତାନା ଗରର ସୁକୁଆର ଗରେ କେହିଲା । ତେଇ ଦନ୍ତକୁବରବାକେ ଆସି ରେଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ଆରି ବାଜନିମାନ କାନ୍ଦୁବୁଦା ଅଇବାଟା ଦେକି, ୨୪ ଜିୟୁ କଇଲା, “ଘରୁ ଲକ୍ଷ ଉଚିଅନି ବାରଇଲା । ଏ କେତା ମରେନାଇ, ସରଥାଏ ।” ତାର କାତା ସୁନି ତେଇ ରେଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କିଜାଇବାର ଦେଖି ଆଗେ ତାକେ ରପାଇଲା । କେତା ଦାପରେ ଉଚିକିରି ଚିଆଅରିଲା । ୨୫ ଏ ଗଢ଼ନାର କରଦ ସେ ଜାଗାର ଶୁନାଇ ବାଟର ଲକ୍ଷ ସୁନିଲାଇ । ୨୬ ଜିୟୁ ସେ ଜାଗାଇଥାନି ବାରଇ ଜିବାବେଳେ ଦୁଇଟା କାଣା, ତାର ପତେ ଉଚିତ୍ତ ଆଇକରି କଇବାର ଦାରିଲାଇ । ସେମନ୍ ଆରି ଅଇକରି କଇବାର ଦାରିଲାଇ

। “ଏ ଦାରଦ ରାଜାର ପଥ! ଆମକେ ଦୟା କରା ।” ୨୮ ଜିୟୁ ଗଟେକ ଗରେ ଗାଲା ଆରି କଣାମନ୍ ମିଥା ତାର ପର ପଥ ପୁରିଲାଇ । ପୁରିଲାକେ ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ ପାଚାରି, “ମୁଇ ତମର ଆଁକି ନିକ କରି ପାରବି ବଲି ତମ ବିସବାସ କଲାଇନି କି?” ସେମନ୍ କଇଲାଇ “ହଁ ମାପୁର ।” ୨୯ ତାର ପତେ ଜିୟୁ ସେମନ୍ର ଆଁକି ଚିଇକରି କଇଲା, “ମନେ ବିସବାସ କଲାଇନି କିମ୍ବା କାଇକରି ପାରିବାର କାଣାଇଲା । ଆରି ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ ତାରକିରି, “ଏ ବିପର କାକେ ମିଥା କୁଆ ନାଇ ।” ବଲି କଇଲା । ୩୦ ମାତର ସେମନ୍ର ବାରଇ ଜାଇ ଜିୟୁର ଏ କରିରେବାଟା ଗୁଲାଇ ଦେଖେ ଜାମାଇଲାଇ । ୩୧ ଜିୟୁ ଆସି ତାର ସିସମନ୍ ସେ ଗରେଥାନି ବାରଇ ରାଜା ଗାଲାବେଳେ କେତେଟା ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ ଗୁଲା ଲକ୍ଷକେ ତାର ଲଗେ ଆମାଇଲାଇ । ତାକେ ଦୁମାଦାରିରେଇଲାକେ ସେ ମୁଲା ଅଳଜାଇରିଲା । ୩୨ ଜିୟୁ ଦୁମାକେ ସେ ଲକ୍ଷରତେଲାନି କେବଳି ପତେ ସେ କାତାରିବାର ଦାରିଲା । ଆରି ତେଇ ରାଜା ଲକ୍ଷମନ୍ କାବାଅଳଜାଇ କଇଲାଇ । “ଇସରାଏଲ ଦେଖେ ଏହୁରି ଗଢ଼ନା ଆମେ କେବେ ଦେଖି ନ ରଇଲୁ ।” ୩୩ ମାତର ପାରୁମିନ୍ କଇଲାଇ, “ସେ ଦୁମାନର ନେତାର ବପୁ ସତ୍ତ୍ଵ ବିନ୍ ଦୁମାନରେ କେବଳାନି ।” ୩୪ ଜିୟୁ ଗାରି ଗାରୁ ବୁଲି ବୁଲି ଜିରିଦିମନ୍ର ପାରତାନା ଗରମନ୍କେ କାରିବାର ଦେଇତେ ରଇଲା । ଆରି ପାରିବାର କାରିବାର ଦାରିଲା । ୩୫ ବିନ୍ ଜର ଆରି ରଣ ଦାରିଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କରି ପଦିବେଳେ ସେ ସିସମନ୍କେ କଇଲା, “ତାର ସିନା ବୁଲାଇ ଆମାର କାଟା କଇତେରଇଲା । ବିନ୍ ବିନ୍ ଜର ଆରି ରଣ ଦାରିଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କରି ସବୁ କରିଦେଲା ଆରି ପାରତାନା ଗରେ ସିକିଆ ଦେଲା । ୩୬ ଆରି ତେଇ ରାଜା ଜର ଲକ୍ଷମନ୍ କରିବେଳେ ସେ ସିସମନ୍କେ କରିବାର ଦେଖି ସାରିବାର ଆମାର କାମାର ଅଳଜାଇରିଲା । ୩୭ ସେମନ୍ ଗରଦ ନଇଲା ମେଣ୍ଟାରାଯି ପାରା ଅଳଜାଇରିଲାଇ । ୩୮ ସେହିକିବେଳେ ସେ ସିସମନ୍କେ କଇଲା, “ତାର ସିନା ବୁଲେ ।” ୩୯ ପାରିବାରେ ଏହି ଲକ୍ଷମନ୍କେ କାରିବାକେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ଭାଇ ଆତର । ୪୦ ତେବେରପାଇ ‘କେତ ରେଇଲା ପଦାଇ କାବାକେ ଦେଖି ଲକ୍ଷମନ୍ର ପାଇବାର ଆମାର କାଟା’ ବିନ୍ ତାର ସାରକାରିକେ ପାରତାନା କରା ।”

୧୦ ଜିୟୁ ତାର ବାରଟା ପେରିଦିମନ୍କେ ଲଗେ ତାକି ଦୁମା କେବଳବାକେ, ସବୁ ରକାମର ରମ ଆରି ଜରୁକା ନିମାନ୍ କରବାକେ ଅଦିକାର ଦେଲା । ୧୧ ସେ ବାରଟା ପେରିଦିମନ୍ର ନାହାଁ ଅଳଜାନି, ସିମନ୍ ଜାକେକି ପିତର ବଲି ତାକୁବାର, ଆରି ତାର ବାର ଆମୁରିଯି, କେବଦିର ପଥ ଜାକୁଦ ଆରି ତାର ବାର ଲାଗିଲା, ଆରି ସିସୁମାଟ୍ଟମନ୍ ମାତିର, ଆଲ୍ୟିର ପଥ ଜାକୁଦ ଆରି ତଦିଯି, ୪ କିଶାନିୟ ସିମନ୍ କେ କି ଇସରାଏଲ ଲକ୍ଷମନ୍ର ମୁକ୍ତିର ପାଇ ଶେଷଟା କରିବାରେ ଆଇବାକେ । ଆରି ଇସରାଏଲର ଜିରିବା, କେ ଜିୟୁରେ ସବୁରମନ୍ଦେକ ସରପିଦେଇ ରେଇଲା । ୧୨ ଜିୟୁ ବାରଟା ସିସମନ୍କେ ପାଟାଇଲାବେଳେ କାଟା କରିବାର ଆଗେ କାଟା ନାଲ ବଲି ଆବେସ ଦେଇ କଇଲା, “ତମେ ଜିରିବି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ର କରି ଜାଗା ମିଥା ଜାମାଇଲା କି ସମିରିଯୁ ଗତେ ମିଥା ପୁରାନାଇ ।” ୧୩ ମାତର ଆଜିଗଲା ମେଣ୍ଟାମନ୍ର ପାରା ରାଜା ରେଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ର କରିବାକେ ନିମାନ କରା, ଦୁମାମନ୍ରକେ କେବିଦିଆସ । ଏ ସବୁ ସରଗେ ମାପରୁର ତେଇଅନି ତିନ୍ଦପିଲିଆରେ ମିଲାଇ ଆଗାସ । ସେହି ବିନ ଲକ୍ଷମନ୍କେ କାଟାଟା ନ ମାଟ୍ଟିତେ ଦିଆସ । ୧୫ ତାର ମିଥା ନିଆନାଇ । ୧୬ ଆରି ବୁଲକୁ ବେଳେ ମୁନା ଦାରି ବୁଲାନାଇ

। ଗଟେକୁ ଉତ୍ତର ପିନ୍ତୁବା ପଚିଆ, ପାଣ୍ଡି, ତାଙ୍କୁ ନିଆ ନାଇ । ପାଇତି କରୁ ତାର ଦୁଃଖ ପାଇଯିଥେ । ୧୧ “ଗଟେକୁ ଗତେ କି ଗାଁ କେବେଥା ବଇଲେ, ତେଇ କେ ତମଙ୍କେ ନିଜର ଗରେ ତାକ୍ଷେ, ସେ ଲକ୍ଷେ କଜା, ଆରି ବିନେ ଜିବା ଜାକ ତାକର ଗରେସେ କୁଆ । ୧୨ ଗରେ କେବଳା ବେଲେ ତେଇ ରଜଲା ଲକ୍ଷମନକେ କୁଆର କରି କୁଆ, ‘ତମକେ ପାନ୍ତି ମିଳ’ । ୧୩ ସେମନ ଜଦି ତମଙ୍କେ ଗତିଆ କରି ତାକ୍ଷବାଇ, ତମେ କରଲା ସାନ୍ତ୍ରିର କାତା ପୁନ୍ନ ଅଇଥି । ମାତ୍ର ସେମନ ଜଦି ତମଙ୍କେ ଗତିଆ କରି ନ ତାକର ବଇଲେ, ତମେ କରଲା ତମର ଲଙ୍ଗେ ବାରିତ ଆରିଥି । ୧୪ ଜଦି କେ ମିଥା ତମଙ୍କେ ନ ତାକର କି ତମେ କରଲା କାତା ନ ସୁନ୍ଦର ବଇଲେ, ‘ଏ ଜାଗା ତାତକୁ’ ବଲି ଗଟେକୁ ତିନ୍ ପାରା ଦେକାଇବାକେ, ପାଦର ଦୁଲି ପାସି, ସେ ଜାଗା ତାତି ଉଚିଜା । ୧୫ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସର କରିଲିନି, ବିରାଜା ଦିନେ ସଦମ ଗମରକେ ପରମେଷର ଅଦିକ ଦୟା ଦେକାଇଥି । ୧୬ “ସୁନା, ବାଲିଆରୁକାମନର ବିଦେର ମେଣ୍ଟମନକେ ପାଟାଇଲା ପାରା ମୁଲ ତମଙ୍କେ ପାଗାଇଲିନି । ପାପର ପାରା ତାଲାକି ଅଇ ପରୁଆପାରା ସୁଆଳ ରଥା । ୧୭ ମାତ୍ର ଜାଗରଦ ଅଇବୁଆ, କାରିକେ ବଇଲେ ଲକ୍ଷମନ ସେମନର ବିବାର କରବା ଜାଗମନରରେଇ ତମେକ ସର୍ବିଦେବାର ଆରି ପାରତନା ଗରମନକେ ତମଙ୍କେ କରତା ମାରବାଇ । ୧୮ ଆରି ତମେ ମର ସିଥ ଅଇଲାର ଲାଗି, ରାଜା ଆରି ପାସନ କରବା ଲକ୍ଷମନର ଲଙ୍ଗେ ନିଆଅର ବିବାର କରାଇଅଇଥା । ଲାତିଅନି ସେମନକେ ଆରି ଜିଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ତେଇ ମର ବିସାଳନେଇ କରିବାକେ ତମେ ଦେଲା ପାଇଥା । ୧୯ ତମର ବିରାଜା ଅଇବାବେଳେ ‘କାରଣ କରିବି, କେନ୍ତ୍ର କରିବି’ ବିଳ ଚିନ୍ତା କରି ତେରେପେତେ ନ ରଥା । ଟିକ ସେବେଳାଇ ସେତା ତମଙ୍କେ ଜାନାର ଦିଆଅଇଥି । ୨୦ କାଇକେ ବଇଲେ ତମେ ନିଜେ କାରଣ କରିବାକେ ନ ପାତେ । ବାବା ପରମେଷର ମୁକଳ ଆରିମାର ତମର ଚଣ୍ଡେଅନ୍ତି କାତା କରିଥି । ୨୧ ଲକ୍ଷମନ ନିଜର ବାରକେ ମରନର ଦୟା ବଗିବାକେ ଦାରାଇଦେବାଇ । ବାବା ମିଥା ନିଜର ପିଲାମନକେ ସେହିର କରିଥି । ପିଲା କେମନ ବାବାମାଆର ବିରଦେ ଉଚି ସେମନକେ ମରାଇବାଇ । ୨୨ ମନେ ବିସବାସ କଲାର ଲାଗି ତମଙ୍କେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଗିନ୍ କରିବାଇ । ମାତ୍ର ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ପାରାପାରି ଜାକ ସାଥୀ ଦାରି ରଖି, ସେ ମୁକୁତି ପାଇଥି । ୨୩ ଗଟେକୁ ନଥରେ ଦୁଇ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଦେଲେ, ତମେ ଆରି ଗଟେକୁ ନଥରେ ଉଚି ପାଳାଥା । ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସର୍ବକାତା କରିଲିନି, ତମେ ଇଶ୍ଵରାଖଳ ଦେଖେ ରଜବା ସବୁ ଗତେ ବୁନ୍ଦି ନ ସାରତେ, ନରପିଲା ମୁଲ ଆରି ତେବେକ ବାରତ ଆସିରଇବି । ୨୪ “କନ୍ ସିଥ ମିଥା ମୁଲୁର ତେଳଅନ୍ତି ବହ ନାହଁ । ଗତିଦାଙ୍ଗ୍ରାହୀ ପାରକାରରତେଇଥି ବହ ନାହଁ । ୨୫ ସିଥ ତାର ଗୁରୁର ପାରା ଆରି ଗତିଦାଙ୍ଗ୍ରାହୀ ନିଜର ସାରକାର ପାରା ଅଇଲେ ସେମନ ସାରବା ଅଇବାର ଆତେ । ଗଟେକୁ ଗରର ମୁକିଆ ମନେ, ବାଲ୍ଜିବୁଲ ବଲି ତାକ୍ଷଲାଇନି ବଇଲେ, ଗରର ଆରି ଅଦେକ ଲକ୍ଷମନକେ ବାରଦରେ ଅଦିକ କାରାପ ନାହଁ ଦାରି ତାକ୍ଷବାଇ ।” ୨୬ “ସେବାରପାଇ ଲକ୍ଷମନକେ ତରାନାଇ । ଜନ୍ ବିପରି କି ଲୁହତେ ଆଟେ, ସେତା କେବେ ନଇଲେ କେବେ ତେବେ ଆପିଥି ଆରି ସବୁ ଲୁହଲା କାତାମନ ଜାନା ପଢ଼ିଥି । ୨୭ ଜନ୍ମଟା ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଆନ୍ତାର କେଲାଇ ସେତା କେବେ ରଜଲେ କୁଆ, ଆରି ଜନ୍ମଟା ଲୁହତେ ମୁନିଆଚାପ ସେତା ଗରର ତାରି ଉପରେ ଚିଆଅଇ କୁଆ । ୨୮ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମ ତମର ଗାହର ନସଟ କରିବାର ମାତ୍ର ତମର ଆଦମାକେ କାରଣ କରିନାପାରଦ ସେମନକେ ତରାନାଇ । ମାତ୍ର ଜନ୍ ପରମେଷର ତମର ଗାହର ଆରି ଆଦମାକେ ନରକ କୁଣ୍ଡ ପିଡ଼ୁସି, ତାକେ ତରା । (Geenna g1067) ୨୯ ତାବୁଦେଇ ଦୁଇଟା ଚେଟିଆ ଚତର ଗେନିପାରାସ,

ମାତ୍ର ତମର ବାବା ପରମେଷର ନାଜାନତେ ସେ ଚତରମନରତେଇଥି ଗଟେକୁ ମିଥା ନ ମରଇ । ୨୦ ଆରି ପରମେଷର ତମର ମୁଣ୍ଡର ତେଣୁ ମିଥା ଗଟେକୁ ଗଟେକୁ କରି ଏକିଆତେ । ୨୧ ତରାନାଇ, ଦେଖି ତେଣୁ ଚତରମନର ତେର ଅନି ତମର ଦାମ ଅଦିକ ।” ୨୨ “ଜେ ମନେ ସବୁର ମୁଆଟେ ‘ମର ଲକ୍ଷ’ ବଲି ନାମସି, ମୁଲ ମିଥା ମର ସରଗର ବାବାର ମୁଆଟେ ‘ତାକେ ନାଜାନି’ ବଲି କରିବି ।” ୨୩ “ମୁଲ ଏ ଦୁନିଆର ପାନ୍ତି ଦେବାର ଆସିଆଟି ବଲି ତମେ ବାବା ନାଇ । ନାଇ, ସାନ୍ତ୍ରି ଦେବାକେ ଆଇଲିଆଟି । ୨୪ ମର ଲାଗି ପିଲା ବାବାକେ ବିରଦ କରିଥି, କି ଆୟୋଜ ବିରଦ କରିଥି ଆରି ବୁଆର ପାଦରିବ ବିରଦେ ଉତ୍ତରିଥି । ୨୫ ନିଜର ଗରର ଲକ୍ଷମନସେ ନିଜର ସବୁ ଅନ୍ତରାଇ ।” ୨୬ “କେମିଥା ଜଦି ନିଜର ମାବାବାକେ ମରତେଇଥି ଅଦିକ ଆଲାଦ କରିଥି, ସେ ମର ସିଥ ଅଇନାପାରେ । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ମନେ ଆଲାଦ କରିବାଟାନେ ଅନି ନିଜର ପିଲାକିନେ ଅଦିକ ଆଲାଦ କରିଥି ବଇଲେ ସେ ମର ସିଥ ଅଇବାକେ ଅଦିକାର ନ ପାଏ । ୨୭ ଜନ୍ମଲକ୍ଷ ନିଜର ଜିବନ୍ ରକିଆ କରିବାକେ ତେବେଟା କରିବି ବିରଦେ ସେତା ରକିଆ କରିଥି ।” ୨୪ “ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ତମଙ୍କେ ତାକିନେଇଥି, ସେ ମରପାଇ ସେତା କଲାନି । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ମନେ ତାକିନେଇଥି ସେ ମନେ ପାଟାଇଲା ବାବା ପରମେଷର ପାର ସେତା କଲାନି । ୨୫ ଜେ ମିଥା ଗଟେକୁ ବଦିପଦବିତାକେ ‘ପରମେଷର କାତା ସୁନାର’ ବଲି ତାକ୍ଷେ, ବଦିପଦବିବକ୍ତାକେ ମିଳିବା ପୁରୁସକାରରେ ସେ ମିଥା ମିଥି । ଆରି ଜେ ଦରମ ଲକ୍ଷକେ ଗରେ ତାକ୍ଷେ, ଦରମ ଲକ୍ଷକେ ମିଳିବା ପୁରୁସକାରରେ ସେ ମିଥା ମିଥି । ୨୬ ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ମର ପାତେ ପାତେ ଆଇବା ମୁନିଆ ନଇଲା ଗଟେକୁ ପାନ୍ ସିଥକେ, ତିଲେସକ ପାନି ଦେଇଥି, ସେ ମର ସିଥ । ସେ ପୁରୁସକାର ପାଇଥି ଆକା ।”

୧୧ ଜିମ୍ବ ବାରଟା ସିଥମନକେ ସିକାଇ କରି କଇ ପାଗାଇ ସାରକା ପଚେ,
ସେ ଜାଗା ଚାକିରି ଲଙ୍ଗେ ରଜଲା ଗଢମନର ଲକ୍ଷମନେକ ଜାଇ ସିକାଇଲା ଆରି ମାପରୁର କାତା ସୁନାଇବାର ଦାରଲା । ୨ ସେ ବେଲା ତୁବନ୍ଦେଇ ଜଥନ୍ ବଦିଗେର ରଜଲା । ଜିମ୍ବ ଜନ୍ କାମମନ ସବୁ କରିତେ ରଜଲା, ତାର କବର ସୁନି ତାର କେତେଟା ସିଥମନକେ ଜିମ୍ବର ଲଙ୍ଗେ ପାଟାଇଲା । ୩ ସେମନ ଜାଗା ଜିମ୍ବକେ ପାଗାଇଲାଇ, “ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ଆଇଥି ବଲି ଜଥନ୍ କରଇଲା, ସେ ଲକ୍ଷ ତମେ କି ନଇଲେ, ଆମେ ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଜାଗିବୁ କି?” ୪ ଜିମ୍ବ ସେମନକେ କରିଲା, “ତେ ବାରତି ଜାଗ ଜଥନ୍ ପାରିବା ସାଥୀ ସାଥୀ, ଜଥନ୍ମକେ କରିବିଥାଏ । ୫ କାଣାମନ ଦେକିପାଇଲାଇନି, ଚଟମନ ଲକ୍ଷଲାଇନି, ବଦ୍ର ରଚିମନ ନିମାନ ଅଇଲାଇନି, ବରାମନ ସୁନାଲାଇନି, ମାଲା ଲକ୍ଷମନ ଜିମ୍ବର ଅଇଲାଇନି ଆରି ଗରିବ ଲକ୍ଷମନର ଲଙ୍ଗେ ନିମାନ କବର କେବଲାଇନି । ୬ ଜେ ମର ବିପରି ନେଇକରି, ‘ପେ କି ନାହଁ ଆଲେ’ ବଲି ନ ବାବେ, ସେ କେତେ ନିକ କରମର ଲଙ୍ଗେ । ଜେ ମନେ ନାମସି ଆରି ମନେ ସବୁ ବେଲା ବିସବାସ କରିଥି ତାକେ ପରମେଷର ଆସିବାର କରିଥି ।” ବଲି କରିଲା । ୭ ଜଥନ୍ମ ବିସମ ବାରତି ଗାଲାବେଳେ ଜିମ୍ବ ଲକ୍ଷମନକେ ଜଥନ୍ମର ବିସମ କରିଲା, ତମେ ଜଥନ୍ମକେ ଦେବକାକେ ଜେତେବଲ୍ ମରୁବାଲିବୁଝୁ ଜାଇରଇଲାଏ,

କାଇତା ଦେବକୁ ବାକେ ଆସା କରିରଇଲାସି? ପବନ ମାରିଲେ ଜୁଲାଗ ଗୀୟା
ପତର? ୮ କାଳେ ଦେବକୁ ବାକେ ଜାଇ ରଇଲାସି? କାଇ ସୁନ୍ଦର ବସନ୍ତର
ପିନ୍ଧିରଇବା ଲକ୍ଷଣେ ଦେବକୁ ବଲି ଜାଇ ରଇଲାସି କି? ସେହି ବସନ୍ତର
ପିନ୍ଧିରଇବା ଲକ୍ଷ ରାଜାର ଗରେ ରଇବାର । ୯ ମନେ କୁଆ, କାଇତା ଦେବକୁ କେବେ
ଜାଇ ରଇଲାସି? ଗାନ୍ଧେ ବଦିଷ୍ଟବଦିଷ୍ଟତାକେ ଦେବକୁ ବଲିକରି କି? ସେତେ
ତ ସବୁ, ମାତର ଅବକା ବଦିଷ୍ଟବଦିଷ୍ଟତା ଗାନେଅନି ଗଟେକ ଅଦିକ ବହୁ
ଲକ୍ଷନେ ଦେବପାଇରଥାଗାସି । ୧୦ କାଇଲେ ବଇଲେ ଏ ଜଥନ୍ତର ବିଦୟାର
ପାସତରେ ଲେକାଇଲା ଆରେ । ପରମେଷ୍ଟ କାଇଲା, “ତମର ପାଇ ବାହୁ
ତିଆର କରିବାକେ ମୂଳ ପରତୁମ ମର ଦୁଇକେ ପାଟାଇବି ।” ୧୧ ମୁହଁ
ତମଙ୍କେ ସବୁ କରିଲି, ଏ ଦୁଇଆମ ପୁରବେ ଅନି ଆଜିକେ ଜାକ ଜେତେକୁ
ଲକ୍ଷ ସବୁ ଜନମ ଅଇଲାଇଥାବତ, ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେଅନି ଦୁଇନ୍ଦର
ଦେଇ ଜଥନ୍ତର ବହୁ । ମାତର ସରଗ ରାଇଜେ ଜେ ସବୁରତାନେଅନି ପାନ,
ସେ ଜଥନ୍ତରତେଇ ଅନି ବହୁ । ୧୨ ଦୁଇନ୍ଦର ଦେଇ ଜଥନ୍ତର ପରମେଷ୍ଟର ନିକ
କାତା ଜାନାଇବାଗା ଆରାମ କଲାବେଳେ ଅନି ଆଜିକେ ଜାକ ସରଗ ରାଇର
ନେଇକରି ବେଦି ଜୁଲେ ଦାଳିଲାଆରେ । ଦୟା ମାୟା ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତର
ତାକର ଦୟାପଣ୍ଡ ସରଗ ରାଇର ଅଦିକାର କରିବାକେ ତେଣ୍ଟା କାଲାନି ।
୧୩ ଜଥନ୍ତର ଆଇବା ଜାକ ମଧ୍ୟ ନିଯମ ଆରି ବଦିଷ୍ଟବଦିଷ୍ଟତାମନ୍ତର ସରଗ
ରାଇର ବିଦୟାର କରିତେ ରଇଲାଇ । ୧୪ ଜିଦି ପେମନର କାତା ତମେ
ବିଦୟାର କରିବା, ତେବେ ଜଥନ୍ତର ଅଇଲାନି ସେ ଏଲିଯ, ଜେ କି ପରତୁମ
ଆଇବାର ରଇଲା । ୧୫ ଜାକେ କାନ୍ଦାଆରେ, ସେ ସୁନ । ୧୬ ଏ ଜୁଲେର
ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ କାର ସତ୍ତ୍ଵ ସମାନ କରିବି? ପେମନ ଆହ ମଜାର ବସିକରି
କେଲୁବା ପିଲାମନର ପାରା । ଗଟେକ ଦଲର ପିଲାମନ ଆରି ଗଟେକ
ଦଲଙ୍କେ କଇବାଇ, ୧୭ “ଆମେ ବିବା ବାଜା ବାଜାଇଲୁ, ମାତର ତମେ ନାହିଁ
କରାସ ନାଇ । ଦୁଇର ଗିର ଶାଇଲୁ ତମେ କାନ୍ଦାସ ନାଇ । ୧୮ ଜଥନ୍ତର
ତରକେ ତର ରିପାଏ କରିତେ ରଇଲା ଆରି କେବେ ମିଥା ମଦ ନ କାଇତେ
ରଇଲା, ମାତର ତମେ ତାକେ ଦୁମା ଦାରଲା ଲକ୍ଷ ବଲି କରିଲାସନି । ୧୯
ମାତର ନରପିଲ ମୁଖ କାଇଲେ କି ପିଲାଲେ ମକେ କାରିବାଗା ଆରି ମଦୁଆଗା
ବଲି କରିଲାସନି । ସିରୁ ମାତ୍ରମନର ଆରି ପାପି ଲକ୍ଷମନର ମଳତର
ବଲି କରିଲାସନି । ସେତା ଜନନ୍ତା ଅବେ ତାତା, ପରମେଷ୍ଟର ବିତାର ସବୁ
ଆକା । ଏତା ତାର କମେଅନି ଜାନାପଦସି ।” ୨୦ ଜନ ଗଦମନକେ ଜିପୁ
ତାର ବେଦି କାବାଅଇଜିବା କାମମନ୍ତର କରିରଇଲା, ସେ ଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ତର
ନିଜେ କରିରଇବା ପାପଲାଗି ମନ୍ତର ନ ବାଦିଲାଇଲାଗା ଦେବି, ଜିମୁ ସେ
ଗତର ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ନିମ୍ନ କରି କରିଲା, ୨୧ “ଏ କରାଜିନର ଲକ୍ଷମନ,
ତମେ କେତେ ଜନସତ୍ତା ଅଇ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇଯା! ଏ ବେଦାପାଇଦାର ଲକ୍ଷମନ,
ତମର ଦସା ମିଥା ସେହିପେ । ତମର ବିତର ଜନ କାବାଅଇଜିବା କାମମନ୍ତର
କରାଅଇଲାଆରେ, ସେତା ସବୁ ଜଦି ମୁଖ ସର ଆରି ସିଦନ୍ତ ଗତେ କରି
ରଇଲେ, ସେ ଗତର ଲକ୍ଷମନ ପାପେଅନି ବାଧୁଲୁ ବଲି ଦେବକାଇବାକେ
ଗାଗନେ ତାର ତାଳିଅଳି, ବାସତା ପିନ୍ଧିକରି ମନ୍ତର ବାଦିଲାଇଗା ।” ୨୨ “ମୁହଁ
ତମଙ୍କେ ସବୁ କରିଲିନି, ପରମେଷ୍ଟର ବିତାର ଦିନେ ତମରତେଇଅନି
ସବ ଆରି ସିଦନ୍ତ ଗତର ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସେ ଅଦିକ ଦୟା ଦେବକାଇସି ।” ୨୩ ଜିମୁ ସେବେଲାଇ

ପାରତନା କରି କଇଲା, “ଏ ବାବା, ତମେ ସରଗ ଆରି ମଦ୍ପୁରର ମାୟ୍ରୁ । ଏ ସବୁ ବିଶ୍ଵାସ ସିକିଲା ଲକ୍ଷ ଆରି ଶିଆନି ରଇବା ଲକ୍ଷରେଇଥିନି ଲୁଗାଇ ସଞ୍ଚାଇ, ନସିକିଲା ଲକ୍ଷମନର ତେଇ ଜାନାଇ ଆହୁସ ବଲି ମୁଲ ତମ୍ଭେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲିନି । ୭୭ ଝଁ ବାବା, ତମର ମନ୍ତ୍ର କଲା ଇଥାବେ ଏ ସବୁ ଗଲାନି ।” ୭୮ “ମର ବାବା ମନ୍ତ୍ର ସବୁ ବିଶ୍ଵାସ ଦାନ କଲାଆବେ । ବାବାକେ ତାତି କେ ମିଥା ତାର ପିଲା, ମନ୍ତ୍ର କଲାନନ୍ଦ । ଆରି ତାର ପିଲା, ମନ୍ତ୍ର କଲାନନ୍ଦ କେ ମିଥା ବାବାକେ ନାଜାନନ୍ଦ । ତାର ପିଲା ମୁଲ, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ ବାବାକେ ଦେକାଇବି, ସେମାନେସ ବାବାକେ ତିନି ପାରତ । ୭୯ “ବେଦି ବଜ୍ର ବରକରି ତାକୁଲା ଲକ୍ଷମନ, ମର ଲଗେ ଆସା । ମୁଲ ତମ୍ଭେ ପୁଣ୍ୟାଜିବି । ୮୦ ମର ଜୁଆଦି ବଜ ମରଟାନେଅନି ସିକା । କାଇକେବଜଲେ ମୁଲ ନିଜେ ମୁଖଳ ଆରି ମର ମନ କୁଝିଲୁ ଅଛଲାର ଲାଗି ତମେ ମରଲଗେ ମୁଣ୍ଡସା । ୮୧ ମୁଲ ତମର ଉପରେ ଜନ୍ମ ଜୁଆଦି ସଞ୍ଚାଇବି ସେତା ତମ୍ଭେ ବଜବାକେ ସଥର୍ଥ ଅଳୟି । ଆରି ତମ୍ଭେ ଜନ୍ମ ବଜ ଦେବି, ସେତା ମିଥା ବେଦି ଉପାୟ ।”

୧୭ ତାର କେତେ ଦିନ ପଦେ ଜିମ୍ବୁ ଗଣେକ ବିସ୍ତରାମବାରେ ତାସପଦାର
ବାଟେ ଜାଇତେଇଲା । ଜିବାବେଳେ ତାର ସିମନ୍‌ନ୍କେ ବୁନ୍ଦୁ
ଲାଗିଲାଜେ କେତେ ତିଦାର କାରବାର ଦାରିଲାଇ । ୨ ସେବା ଦେବି ପାରୁଷିମନ୍
ଜିମ୍ବୁକେ ପାଗରାଲାଇ, “ଦେବକ ବିସ୍ତରାମବାରେ ତର ସିମନ୍‌ନ୍କେ ବୁନ୍ଦୁରି
ପାସତରେ ରଇବା ରତ୍ନିନ୍ତି ବିରତର କାମ କଲାଇନି ।” ୩ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍‌ନ୍କେ
କଲାଇ, “ଦିନେକ ବାରଦ ଆରି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା ଲକମନ୍ ବୁକେ ରଇଲା
ବେଳେ, ଦାରଦ କାଇଟା କାରି ରଇଲା, ତମେ ସାସତରେ ପଢାସ ନାଇ
କି? ୪ ସେବିନେ ସେମନ୍ ମନ୍ତ୍ରିର ବିଭିନ୍ନ ପୁରି, ମାପରୁରପାଇ ସର୍ପି
ଅଳରଇବା ବୁନ୍ଦି କାଇଲାଇ । ନିଯମ ଲସାବେ ପୁଜାରିକେ ଗାତି, ସେ ବୁନ୍ଦି
କେ ମିଥା କାରବାର ଅବିକାର ନ ରଇଲା । ୫ ତମେ କାଳ ପଦାସ ନାଇ
କି? ମସାର ନିଯମ ଲସାବେ ସବୁ ବିସ୍ତରାମବାରେ ପୁଜାରିମନ୍ ନିଯମ ନ
ମାନିଲେ ମିଥା, ସେବାର ପାଇ, ସେମନ୍ ଦସି ବଲି ବିଦାରନା ନ ଅଥବା ।
୬ ମୁଲ ତମ୍ବେ କଇଲିନି, ଆଜି ଏ ମନ୍ତ୍ରିରଟାମେନାନି ମୁକିଅ ବିପଳ ଇତି
ଆଚେ ।” ୭ ଏଥାପରି କରିଲାନି, ପୟୁ ପୁଜାବ ବିରୁ ନ କହି, ଲକମନ୍ଦେବ
ଦୟା କରବାବା, ମୁଲ ମନ୍ କରିଲି । ଏ କାତାର ଅରତ ଜଦି ସବୁ ଲସାବେ
ବୁଜିରଇତାସବରଳେ, ଏ ଦସ ନ କଲା ଲକମନ୍ଦେବ ତମେ ଦସି ନ କରତାଥ୍
। ୮ ଜିନିରୁଆ, ନରପିଲା ମୁଲ ନିଜେ ବିସ୍ତରାମବାରର ମାପରୁ ।” ୯
ଜିମ୍ବୁ ସେ ଜାଗାଇଥାନି ବାରଇ ଜାଗ ପାରତନା ଗରେ ପୁରାଲା । ୧୦ ତେଇ
ଆତ୍ ସୁକିଜାଇରଇଲା ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ଜିମ୍ବୁ ଦସ ଦାରବାକେ
ପାରୁଷିମନ୍ ଗରେକ ଦଳଅଳ ତେଇ ଜାଗ ରଇଲାଇ । ସେବାରପାଇ ସେମନ୍
ଜିମ୍ବୁକେ ପାଗରାଲାଇ, “ବିସ୍ତରାମବାରେ ନିଯମ କରବାବା ଆମର ନିଯମର
ବିରଦ୍ଦ ନାହିଁ କି?” ୧୧ ଜିମ୍ବୁ କଲାଇ, “ଜଦି ବିସ୍ତରାମବାରେ ତମର ବିଭିନ୍ନେ
କାରାମାଲେ ମେଣ୍ଟା ଗଣେକ ତେତ୍ତୁ କାଳେ ଅଦରଳେ, ତମେ ତାକେ ଜିକି ନ
ଆନାସ କି? ୧୨ ମେଣ୍ଟାରେଇ ଅନି ଗଟେକ ଲକର ମୁଲିଅ କେତେକ ଅଦିକ୍
। ସେବାର ପାଇ ଆମେ ବିସ୍ତରାମବାରେ ବିନ୍ ଲକକେ ଯାଇଜ କରବାଟା
ପାସତରେ ରଇବା ରିତିନିତିର ବିରଦ୍ଦ ଅଇବା କାମ ନାହିଁ ।” ୧୩ ଏହକି
କରିକରି ସେ ଆତ୍ ସୁକିଜାଇରଇଲା ଲକ୍ଷକେ କଲାଇ, “ଆତ୍ ପଲକ କର ।”
ସେ ଲକ୍ଷ ଆତ୍ ସଲକ୍ କଲା ଦାପରେ, ସେ ଆତ୍ ନିକ ଲକର ଆତ୍ ପାରା
ଅଇଗାଲା । ୧୪ ତାରପରେ ପାରୁଷିମନ୍ ସେ ଜାଗାରଥାନି ବାରଇ ଉଚିଜାଇ
ଜିମ୍ବୁକେ ମରାଇବାକେ ଜଳନା କଲାଇ । ୧୫ ତାର ବିରୁଦ୍ଧେ ପାହବାବା
ମୁନିକରି, ଜିମ୍ବୁ ସେ ଜାଗା ଚାତି ବିନ୍ ଉଚିଜାଇଲା । କେତେକ କେତେକ

କାରା ପାରେ ପାରେ ଗାଲାଇ । ଆରି ସେ ସବୁ ଗରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନିକଳିଲା । ୧୭ ତାର ନିଜର ବିସର୍ଜ ବିନ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କାଇ ବଲି ନ କୁଆ ବଲି ଯେମନକେ ଆଦେସ୍ଥ ଦେଇଦେଇଲା । ୧୯ ଜିସାୟ ବଦିସତ୍ତବକାରୀ ତାର କାନେଅନି ପରମେସର ଜନ୍ମ କାତା ସୁନାଇଇଲା, ସେଠା ପୁରୁଷୁଦ୍ଧ କରିବାକେ ଏଠା କଲା, ୨୦ “ଏ ମର ବାତିରଇବା ସେବାକାରିଟି । ଆକେ ମୂର ଆଲାଦ କଲିଲି, ତାର ଲଗେ ମର ଯାରଦା । ମର ଆଦମୀ ତାର ଉପରେ ଆସି ତାବି ଅଇସି, ସେ ସବୁ ଜାତିର ଲଗେ ଜାଇ ମର ଟିକ ବିଗରନୀ ନାହାଇପି । ୨୧ ସେ କାକେ କିରିଲାଟି ନ କରେ । ସେ ବେଦି ଆଉଲି ନ ଅନ୍ତର । ସାଇର ମଜାଇ ଟିଆ ନ ଅନ୍ତ ଆରି ଜବର ଅଇତେ କାତା ନ କଥ । ୨୦ ଦୁରବଲ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସେ ଆଲାଦର ଚିଲାଚିଲିତି କରିଯି, ଆରି ଆକା ସାକା ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦୟା କରିଯି । ସେମନ୍ ନିଆଇ ନ ପାଇବାଜାକ ସେ ତାର କାମ ବନ୍ଦ ନ କରେ । ୨୨ ତାକେ ସବୁ ଦେସର ଲକ୍ଷ ଆସା କରିବାଇ ।” ୨୩ ତାର ପତେ ଦିନେକ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ କାଶା ଅଇ ଗୁଲା ଅଇକାଇଇରଇଲା ଲକ୍ଷକେ ଜିପୁର ଲଗେ ଆନଦାଇ । ତାକେ ଦୁମା ଦାରିରଇଲାଜେ କାତାଅଇ ନାପାରିବେ ରଇଲା । ଜିପୁ ତାକେ ନିମାନ କଲା । ଏବେ ଦେଖା! ସେ ଦେବକଲା ଆରି କାତା କଇପାରିଲା । ୨୪ ଜିସୁର ଏ କାମ ଦେକି ସବୁ ଲକ୍ଷ କାବା ଅଇକାଇ ପାଗର ଉତ୍ତର ଅଇଲାଇ, “ଏ କାଇ ସେ ଦାରଦର ପଥ କି?” ୨୫ ଏଠା ସୁନି ପାରୁଯିମନ୍ କଇଲାଇ, “ସେ ଦୁମାମାନର ମୁକିଅ ବାଲଜିବୁଲର ତାନେଅନି ବପୁ ପାଇ ଦୁମା ତାତାଇଲାନି ।” ୨୬ ଜିପୁ ତାକର ମନର କାତା ଜାନି ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, ଗଟେକ ରାଇକର ଲକ୍ଷ ବିନବିନ୍ ଦଲେ ବାଣ୍ ଅଇ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ ଲାଗାଲାଗି ଅଇଲେ, ସେ ଦେସ ଦେବି ଦିନ ନ ରଖ । କନ୍ମାଳେ ସଥାର ନଇଲେ ଗର ବିରେବେ ବିନ ବିନ ଦଲ ଗାତିକରି ଲାଗାତା ଅଇଲେ ସେମନ୍ ଦାସରେସେ କୁରୁପନ୍ଥ ଅଳକିବାଇ । ୨୭ ସେହୁରିମେ, ସଇତାନର ରାଇଜେ ଜଦି ଗଟେକ ଦଲ ବିନ ଦଲ ବିରୁଦ୍ଧେ ଲାଗାନି ବଇଲେ, ସେଠା କୁଟୁମ୍ବା ଅଇ ବିଳିକାଇପି । ଏଠା ଜାନ୍ବାର ଆଚେ । ୨୮ ମୁଲ ବାଲକିବୁଲର ବପୁ ପାଇ ଦୁମାମନ୍ତକେ ତାତାଇଲିନି ବଲି ତମେ କଇଲାଇନି ତେବେ, ସେମନ୍ତକେ କେଦବାକେ ତମର ସିସମନ୍ତକେ କେ ବପୁ ଦେଲାନି? ତମର ସିସମନ୍ତର ଏ କାମର ଲାଗି, ତମେ ଦାବି କଲାଟା ମିଥ ବଲି ଜାନାପଦଳାନି । ୨୯ ଦୁମା ତାତାରବା ବପୁ ମୁଲ ବାଲଜିବୁଲର ତାନେଅନି ପାଇଲାଇ । ସେଠା ମୁଲ ପରମେସର ଆଦମାରତାନେଅନି ପାଇଆଟି । ଏଗର ପାଇ ଆରି ଗଟେକ ବିପର୍ଯ୍ୟ ଜାନାପାତି ଗାଲାନିଜେ ସରମ୍ ରାଇଜ ତମର ଲଗେ ଆସି କେଟିଗଲାବେ । ୨୯ ଆଗେ ଗଟେକ ବପୁର ଲକ୍ଷକେ ନ ବାନ୍ଦୁତ କେ ମିଥ ତାର ଗରେ ପୁରିକରି ଗରେ ରଇଲାଟା ଚରାଇ ନେଇ ନାପାରଦ । ୩୦ ଜେ ମର ବାଟେ ନ ରଖ, ବାଇଦରେ ସେ ମର ବିରୁଦ୍ଧେ ଆଚେ । ଆରି ଜେ ମର ସଂପୁ ମିଥିକରି ନ ମୁଲିଅଧିକ, ସେ ବିଟିଦେଲାନି । ୩୧ ସେଠାରସାଇ ମୁଲ ତମକେ କଲିଲି, ଜଦି କେ ଆଲେ ପାପ କଲେ କି ନିନ୍ଦା କାତା କଇଲେ ମିଥା, ତାର ଲାଗି ତାକେ କେମା ଦିଆଆଇସି । ମାତର କେ ଜଦି ସୁକଳ ଆଦମାର ବିରୁଦ୍ଧେ କାଇ ବଲି କଇସି ବଇଲେ, ତାକେ କେମା ନାହା । ୩୨ ଜଦି କେ ନରିଲା, ମର ବିରେବେ ନିମ୍ନ କାତା କଇଲେ, ତାକେ କେମା ମିଥି, ମାତର କେ ଜଦି ସୁକଳ ଆଦମାର ବିରୁଦ୍ଧେ ନିମ୍ନ କାତା କିମ୍ବରେ ରାଇବେ ଏବେ ନି ମନେର ମିଥ କେମା କେମିକେ । (ପୃଷ୍ଠା ୧୬୯)

“ନିକଟରେ ବୁଦ୍ଧି କରିବାରାକୁ ଗଟେକୁ ଗର୍ଭ ନିକି ଅଇବାର ଆଚେ । ବାନିଆ ଗରେ ବାନିଆ ପଲ୍ଲ ଅଇସି । ଗର୍ଭ କେନ୍ତିଟା, ତାର ପଲେ ଅନି ଜାନାପଦସି । ୩୪ ଏ ପ୍ରାୟ ପାରା କାରାପ ଲକ୍ଷମନ! ତମେ କାରାପ ଅଳ ନିମାନ କାତା କଲାପାରାସ କି? ମନେ ଚିନ୍ତାକଲାଟା ଶ୍ରୀଗାଟେ ବାରାଇସି । ୩୫ ଗଟେକୁ ନିମାନ ଲକ୍ଷ ତାର ମନବିଦ୍ରରେ ଅନି ନିମାନ କାତା ଆନ୍ଦୟି । ଗଟେକ କାରାପ

ତାର ମନ୍ଦ ବିତ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ରଙ୍ଗବା ବାଦଲାପାରା କାତା ବାରକାରାର ଆନନ୍ଦି ।” ୩୭ “ତମେ କଇଲେଇଲା କାଇ ଲତାକେ ନଇବା ସବୁ କାତା, ବିବାହନା ଦିନେ ତମ୍ଭେ ଉପାଦ ଦେବାକେ ଅଲାପି । ୩୮ ତମର କାତାଇଥାନି ତମେ ଦିବାର କରାଇଅଳ, ଦସି ନଇଲେ ଦସ ନ କଲା ଲକ୍ଷ ବଲାଇଥାରସା ।” ୩୯ ଗଟେକେ ଦିନେ ଜିରିଦି ମନ୍ଦର ନିୟମ ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଥାରି ପାରୁଥି ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ବିତ୍ତରେଥାନି କେତେକି ଜିପୁକେ କଇଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ ତମର ଗଟେକେ କାବାଅଳିବା ତିନି ବେଳବାକେ ଆମେ ମନ୍ଦକଲୁନି ।” ୩୯ ଜିପୁ ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଏ ଜୁଗର ବିସବାସ ନ କରୁମନ୍ କେତେ କାବାପ, ଆରି ପରମେସରକେ ବିସବାସ କରିବାରା । ତମେ ମାକେ ଗଟେକେ କାବାଅଳିବା କାମ ଦେକାଇବାକେ କଇଲାଥିନି? ନାଇ, ଅବକା ବାବାଦି ଜୁନପର ଜିବନେ ଗଠିରଇଲା କାବାଅଳିବାର ତମ୍ଭେ ଦେବାଇଦେଇ ଅଲାପି ।” ୪୦ “ଜୁନପ ଜେତୁ ମାର ପଟେ ତିନ ଦିନ ତିନ ରାତି ରଙ୍ଗବା, ସେହି ନରପିଲା ମୁଲ ମିଥା ମାତି ତମେ ତିନ ଦିନ ତିନ ରାତି କାତାଇବି । ୪୧ ଜନ ଦିନେ ପରମେସର ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ବିବାର କରୁଥି, ସେ ଦିନେ ନିନିଦିର ଲକ୍ଷମନ୍ ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ ଦାବି କରିବାକେ ବିଆ ଅଇବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ଜୁନପର କାତା ସୁନି ପାପ ବାଟେଥିବି ବାଥିଦିଲା । ମୁର ତମ୍ଭେ କଇଲିନି, ଜୁନପର କାନେଥାନି ବଢି ଲକ୍ଷ ଉଚି ଆଚେ । ୪୨ ବିବାର କରିବାରେଲେ ଦକ୍ଷିନ୍ ଦେଖେ ରଇବା ସେବା ନାହିଁର ଗଟେକେ ଜାଗାର ରାନି, ତମର ଦସ ଦେବାକାଇବାକେ ଚିଆ ଅଲାପି, କାଇକେ ବଇଲେ ସଲମନର ଗିଆନର କାତା ସୁନ୍ଦବାକେ ଦେଖି ଦୂର ଦେଖେଥାନି ସେ ଆସି ରଙ୍ଗା । ମାତର ମୁଲ ତମ୍ଭେ ସବ କଇଲିନି, ସଲମନର ଟାନେ ଅନି ଗଟେକେ ଦେଖି ବଢି ଲକ୍ଷ ଉଚି ଆଚେ ।” ୪୩ ଜିପୁ ଆରି କଇଲା, ଜେତେବଲ୍ କାବାପ ଆଦମ୍ବା ଗଟେକେ ଲକ୍ଷର ଗାସ୍ତେଥାନି ବାରଇ ଜାରୁଥି, ସେବେଳା, ସେ ରଇବାକେ ମରବାଲିବୁର୍ବୁଁ ଜାଗା କଜି ବୁଲୁଥି । ମାତର ସେହି ଜାଗା ତାକେ ନ ମିଳିଲେ । ୪୪ ସେ ବେଳା ସେ କଲାପି, “ମୁର ଜନ ଲକ୍ଷରତେଇଥାନି ବାରଇ ଆଳି ଆତି, ତେହୁଷେ ଆରିତରେକି ଜିବି” ବଳି ବାରତି ଉଚିଜାଇଥି । ସେହିକି ବେଳେ ସେ ଆସିକରି ବିତ୍ତରେ ସପାସୁତ୍ତର ଅଳ ପରିଚଳ ରଇବାଟା ଦେବଲେ, ସେ ଜାଇ ତାରୁତେଇଥାନି ଅଦିକ କାବାପ ରଇବା ସାଦା ଆଦମାମନ୍ଦକେ ତାକିଆନ୍ତି । ୪୫ ତାର ପଟେ ସବୁ କାବାପ ଆଦମାମନ୍ କାଇକରି ସେ ଲକ୍ଷର ବିତ୍ତରେ ବାପକରି ରଇବାଇ । ସେ ବେଳା ସେ ଲକ୍ଷ ଆସୁରତେଇଥାନି ଅଦିକ କାବାପାଇଲାଇ । ଏହିଥେ ଆଜିକାଲି ଜିରାବ କାବାପ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ କାତା ସୁନାଇତେ ରଇଲା, ତାର ଆୟ ଆରି ବାଇମନ୍ ଆସି ତାହା ଟିଆଅରଇରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଜିପୁର ସଞ୍ଚ କାତାଅଇବାକେ ମନ୍ କରିତେ ରଇଲାଇ । ୪୬ ସେହିକି ବେଳେ ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ ଜିପୁକେ କଇଲା, “ତର ଆୟ ଆରି ବାଇମନ୍ ତାଣ୍ଟେ ଜାଗାଲାଇ ଆଚିର, ସେମନ୍ ତର ସଞ୍ଚ କାତା ଅଇବାକେ ମନ୍ କରିତେ ରଇଲାଇ ।” ୪୭ ଜିପୁ ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “କାକେ ମର ଆୟ ଆରି ବାଇମନ୍ ବଳି ବାଦଲାସିନି? ” ୪୮ ତାର ସିମନ୍ଦର ବାଟେ ଆଦ ଦେବାକ କଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷମନେସ ମର ଆୟ ଆରି ବାଇମନ୍ ଅଇବାଇ ।” ୪୯ ଜେ ସରଗେ ରଇବା ମର ବାବାର ମନ୍ କଲା ଉପାବେ କାମ କରୁଥି, ସେମନ୍ ଆକା ମର ବାଇ, ବଳି ଆରି ଆୟ ଅଇବାଇ ।”

୧୭ ଦିନେକ ଜିମ୍ବୁ ତାର ସିମନର ସଞ୍ଚ ଗରେ ଅନି ବାରିର ସମ୍ଭବ କଣ୍ଠି ଗାଲା । ତେଣୁ ସେ ଦୟିକିର ସିକାଇବାର ଦାରଲା । ୨ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ଚାରିବେଦତି ଜିବର ଅଇ ରୁଣ୍ଟିରିଲେଲାଇକେ ସେ ଗଣେକ ତଞ୍ଚା ଜାଇ ଦସ୍ତାଳା । ଲକ୍ଷମନ୍ ଟିକ୍କିଆ ଅଇ ତାର କାତା ପୁନରବାର ଦାରଲାଇ । ୩ ଆରି

ସେ କେତେକ କେତେକ ବିପରୀ, ଉଦାରଭାଣ ଦେଇ, ସିକାଇତେ ରଇଲା । ସେ କଲାଲା, “ଗଟେକ ଚାପି ତରେକ ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦବାର ବାରଇଲା । ୪ ଚାପି ସେ ଜମିଟାନେ ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦବା ବେଳେ କେତେକ ମୁଁଙ୍ଗ ମଜା ବାଟେ ଅବରଲାଜେ ସେବା ଚତକମନ ଆସି କାଳଦେଲାଇ । ୫ ଆରି ଅବେଳା ମାଟି ଉନାର ଜବର ପାକନା ରଇବା ପଦାଇ ଅବରଲା । ତେବେ ମାଟି ବଉଳ ନ ରଇଲାଜେ ଦାସ୍ତରେ ଥାଙ୍କରି ଗାଜା ଅଇଲା । ୬ ମାତର ଗାଜାର ତେବେ ବିଦ୍ରେ ଜାଏ ନାଇଜେ, କାରା କଲାକେ ସେବା ପୁଣିଗାଲା । ୭ ଆରି କେତେକ ବିଅନ୍ କାଟାବୁଣା ବିଦ୍ରେ ଅବରଲା, ଆରି କାଟାବୁଣା ଥାଙ୍କରି ଗାଜା ଅଇଲା । ବିଅନ୍ ଚାଟିବେଦ୍ଧତି ବର୍ତ୍ତି ଜାଇ ସେବା ସବୁ ଚିଲିଦେଲା । ୮ ମାତର ଆରି ବାକି ସବୁ ବିଅନ୍ ନିକ ବୁନ୍ଦ ଥରି ବୁନ୍ଦ ଅଇ ବଢ଼ିକର ପଲ୍ଲ ଦାରଲା । କେତେକ ବୁନ୍ଦର ତିରିଷ ବାଗ, ସାଟେ ବାଗ, ଆରି ସଏ ବାଗ ଅନି ଅଦିକ ପଲ୍ଲଦାରଲା । ୯ ଜିପୁ ଉଦାରଭାଣ ସାରାଜର କିମିଟା କାଟା ବୁନ୍ଦବାକେ ତମେ ଗିଅନ୍ ପାଇଆଗାସ । ମାତର ସେମନ ପାଥ୍ର ନାଇ । ୧୦ ଜାକେ ଆତେ, ତାକେ ବିଆଅଇସି । ତେଇଅନି ସେ ଅଦିକ ଅଦିକ ଲାବ କରସି । ମାତର ଜାକେ ନାଇ, ତାରଟାନେ ଜେତ୍କି ଆତେ, ସେବା ମିଥା ନିଆଅଇସି । ୧୧ ସେମନକେ ମୁଲ କାତାନି ରଇବାବେ ସିକାଇଲିନି । କାଇକେବଜଳଲେ ସେମନ ଦେବି ଦେବି ରଇବାର, ମାତର ନ ଦେକ୍ଖିଲା ପାରା । ସୁନ୍ଦରେ ରଇବାର, ମାତର ନ ସୁନ୍ଦରା ପାରା ଆରି ନ ବୁଜନ୍ତି । ୧୨ ଜିଯାୟ ବଦିସତ୍ତବକତା କରଇରବା ବାକିଅ ପୁରାପୁରନ ଅଇଲା । ଏ ଲକ୍ଷମନ ସୁନି ସୁନି ମିଥା କାଟା ନ ବୁଜନ୍ତି ଦେବକେରଇବାର, ମାତର ନ ଦେକ୍ଖିଲା ପାରା । ୧୩ କାରକେ ବଜଳେ ସେମନର ବୁଦି ରନା । ସେମନ କାନେ ବୁନ୍ତିଆରେ ଦେଇଆବଦ ଆରି ଥାଙ୍କି ଲିମିଦେଇ ଆବଦ । ସେନ୍ତାର ନ ଅଇରଇଲେ ସେମନ ଦେବିପାରଦାର, ସୁନିପାରଦାର ଆରି ମର ଲଗେ ବାଉତି ଆଇପାର । ସେମନକେ ମୁଜ ନିକ କରିଦେଇଥିବାର । ୧୪ “ତମେ କେତେକ ନିକ କରମର ଲକ୍ଷ । ତମେ ଦେବି ପାରଲାସି ଆରି ସୁନି ପାରଲାସି । ୧୫ ମୁଲ ତମ୍ଭେ ସବ କଲିନି, କେତେକ କେତେକ ବଦିସତ୍ତବକତା ଆରି ପରମେସର ଲକ୍ଷମନ ତମେ ଜନତା ଦେବକାରି, ସେବା ଦେବକାରେ, ଆରି ଜାଟା ସୁନ୍ଦରାସନି, ସେବାମନ ସୁନ୍ଦରବାକେ ମନ କରିଦେଇଲାଇ, ମାତର ନାପାରଲାଇ । ୧୬ “ତେବେ ସୁନି, ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦବା କାତାର ଅରତ କରିଲିନି । ତମେ ବୁନ୍ଦବାକେ ଦେଖିବା କରା । ୧୭ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ସରଗ ରାଇର ବାକିଅ ସୁନି ନ ବୁଜନ୍ତି, ସରତାନ ଆସି ସେମନର ମନ ବିଦ୍ରେ ଅନି ଜନତା ବୁନ୍ଦାନ ରଲସି, ସେବା ଜିବି ଦରିଦ୍ରରେ । ଏମା ଅଇଲାନି ବାଟେ ଅଦରି ରଇବା ବିଅନ୍ ଅରତ । ୧୮ “ଜନ ଲକ୍ଷମନ ବାକିଅ ସୁନି ଦାପରେ ପାରବା ସନ୍ତୁ ମାନବାର, ସେବା ପାଦବାବତି ଜାଗାର ଅଦରିରେବା ବିଅନ୍ ପାରା । ୧୯ ବାକିଅ ପୁରାପୁରନ ତାକର ମନ ବିଦ୍ରେ ଜାଇ ନ ରଣ ଜେ, ସେମନ ସେବା ଦେବି ଦିନ ମାନିକରି ରଇ ନାପାରଦ । ବାକିଅର ଲାଗି କଷ୍ଟ କି ବେମଜା ଆଇଲେ, ସେମନ ଦାପରେସ ସେବା ଚଢ଼ିଦେବାର । ୨୦ କାଟାବୁଣା କେନ୍ତାରକି ପାନ ବୁନ୍ଦମନକେ ତାପି ଚିଲିଦେଇସି, ସେନ୍ତାର ଏ ଜଗତର ପାଇଁ କାବାଦ ଆରି ଦନକେ ଲବ ଅଇକରି, କେତେକ ଲକ୍ଷମନର ତାନେ କେତେକରଇବା ବାକିଅ ନିଷାଦିଲେଇସି । ସେମନ କାଟାବୁଣାର ଅବରଲା ବିଅନ୍ ପାରା । ସେମନର କାଇ ପଦଲ ନ ପାରିଥିବା । (ଅନ୍ତିମ ୧୬୯)

କରିବାର କେ ସଏ ପୁଣିଅନି ଅଦିକ, କେ ସାଟେ ପୁଣିଅନି ଅଦିକ, କେ ତିରିସ ପୁଣିଅନି ଅଦିକ ପପଲ ପାରାଇବାର । ୨୫ ଜିପୁ ତାର ସିଧମନକେ ଆରି ଗଟେକ ବିପରୀ କାତାନି ଲାଗାବେ କଲାଲା, ସରଗ ରାଇକ ଏନ୍ତାର ଗଟେକ ଲକର ପାରା । ସେ ଲକ ତାର ଜମିଟାନେ ନିକ ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦାନାଇଲା । ୨୬ ସେ ଦିନେକ, ରାତିଆ ସଇନା ବେଳେ, ତାର ଗଟେକ ବିରଦ ଲକ ଆସି ସେ ଜମିଟାନେ ଗୋସ ମୁଁଙ୍ଗ ବୁନି ଦେଇ, ଉଟିଗାଲା । ୨୭ ଜେତେବେଳେ ଗର ବଢ଼ି କେତ୍ତ ଦାରଲା, ମନ୍ଦାଇମାଜାର ଜୁଡ଼ ଗୋସ ଦିଲାପା । ୨୮ ସେ ଲକର ଦାତ୍ତୁତାମନ ଆସି କଲାଲା, “ଏ ସାରକାର ତମେ ଜମିଟାନେ ନିକ ବିଅନ୍ ବୁନିରଇଲାସ୍ୟ, ଏତେକମାଣ୍ଣ ଜୁଡ଼ ଗୋସ କିମ୍ବାନି ଆଇଲା?” ୨୯ ଜମି ପାରକାର କଲାଲା, ମର ଦିବଦି ଲକ ଗଟେକ ଏନ୍ତି କଲାଲାଆର । ସେମନ ପାରାଇଲା, “ତେବେ ଆମେ ଜାଇ ସେ ଜୁଡ଼ ଗୋସ ସିଧମନକେ ଜିକି ପିଣ୍ଡିଦେବୁ କି?” ୩୦ ସାରକାର କଲାଲା, “ନାଲ, ଜୁଡ଼ ଗୋସ ଜିଲ୍ଲବାବେଲେ କେତେବେଳୁ ଦାନବୁଗା ମିଥା ଜିକିଅଳିକାଇଯି । ୩୧ କାହିବା ଜାକ ଦାନ ଆରି ଜୁଡ଼ ଗୋସ ମିସ୍ତେ ବଢ଼ । କାହିବା ଲକମନକେ କରୁ ସେମନ ପରତୁମ ଜୁଡ଼ ଗୋସ କାଟି ବାର ବାନ୍ତି ପଦାଇ ଦେଅର । ତାର ପଟେ ଦାନ କାଟି ମାଣ୍ଣାଇ କଲିବିଟାନେ ସତ୍ତ୍ଵର । ୩୧ ଜିପୁ ଆରି ଗଟେକ ବିସଳ କଲାଲା, “ପରଗ ରାଇକ ଏନ୍ତାର ଗଟେକ ଲକ ତାର ଜମିଟାନେ ସରଗୁ ମୁଁଙ୍ଗ ଚିପିବେଲା । ୩୨ ସେ ମୁଁଙ୍ଗ ସବୁରଣେଅନି ପାନ ଅଇଲେ ମିଥା ତେଇଅନି ଜନ ଗର ଅଇଲା, ଜମିଟାନେ ରଇଲା ବିନ ଗରମନରତେଇଅନି ଅଦିକ ତେତ୍ତ ଅର ଜୁଡ଼ରା ଅଇଲା । ଆରି ସେ ଗାତେ ତଦରମନ ବାପା ଆଇଲାଇ ।” ୩୩ ଜିପୁ ଆରି ତରେକ ଏନ୍ତାର କାତା କଲାଲା, “ଗଟେକ ମାଲକି କଣ୍ଠେ କମିର ନେଇ ଅଦବାସତା ମୁଣ୍ଡଗାନେ ମିଥାରିଦେଲା । ସମାନ ବେଳାର ସୁଜାକ ମୁଁଙ୍ଗ କମିରତେଇ ମିଥି ପୁଲଲା । ସରଗ ରାଇକ ଦିଦିବାଟା ମିଥା ଏନ୍ତାରି ରଦାରଭାଣ ଦେଇ ସିକାଇତେ ରଇଲା । ରଦାରଭାଣ ନ ଦେଇ ସେ କାଇଟା ମିଥା ନ ସିକାଇତେ ରଇଲା । ୩୪ ଏଗରପାଇ ବଦିସତ୍ତବକତାର ଏ ବାକିଅ ପୁରାପୁରନ ଅଇଲା । ମୁଲ ଉଦାରଭାଣ ଦେଇ ସେମନକେ କାତା କଲିବି, ଏନ୍ତାରିଷେ କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଇବା ଆଗତୁଆନି ନାଜାନି ରଇବା ସବୁ ବିପରୀ ମୁଲ ସେମନକେ ବୁଜାଇଦେବି । ୩୫ ଜିପୁ ଲକ ଗଟି ବିଦରେଥିନି ବାରଇ ଆସି ଜେତେବେଳେ ଗର ବିଦ୍ରେ ପୁରଲା, ସେବି ଦେଇ ବେଳେ ତାର ସିଧମନ ଥାସି ପାରାଇଲା, “ଆମକେ ଜୁଡ଼ ଗୋସ ଅରଦ ବୁଜାଇ ଦିଆ ।” ୩୬ ଜିପୁ କଲାଲା, “ଜନ ଲକ ନିକ ବିଅନ୍ ବୁନଲା, ସେ ନରପିଲା ମୁଲ । ୩୭ ଏ ଦୂରିଆ ଅଇଲାନି ଜମି । ଜେମନ ସରଗ ରାଇକର ଲକ, ସେମନ ନିକ ବିଅନ୍ । ଜୁଡ଼ ଗୋସ ଅଇଲାନି ସଇତାନର ବାଟେ ଜିବା ଲକ । ୩୮ ଜନ ବିରଦି ଲକ ଜୁଡ଼ ଗୋସ ମୁଁଙ୍ଗ ବୁନଲା, ସେ ସଇତାନି । କାହାଦେବାର ବେଳା ଅଇଲାନି ଜୁଡ଼ ସାରବା ଦିନ । ତାଥ କାହିବା ଲକମନ ଅଇଲାନି ସରଗର ଦୁରମନ । (ଅନ୍ତିମ ୧୬୯)

୩୯ ଜିପୁ ଲକରେ, “ଜନ ଲକ ନିକ ବିଅନ୍ ବୁନଲା, ସେ ନରପିଲା ମୁଲ । ୪୦ ଜୁଡ଼ ଗୋସ ସିଧମନ ଜେନ୍ତି ଗୁଲିଆଇକରି ପତାରିଲାଇ, ଜୁଗର ସାରବାରି ବେଳେ ଦେବାରୁ ଅଇବି । (ଅନ୍ତିମ ୧୬୯)

୪୧ ନରପିଲା ମୁଲ ରାଗରେନି ସୁପା ପାପ କାମ କଲା ଲକମନକେ ଆରି ଜେଜେମନ ବିନ ଲକମନକେ ପାପ କରିବାକେ ଉତ୍ସାହିତାରେ ଦେଇବି । ୪୨ ସେମନ ଏ ସବୁ ଲକମନକେ ଲାଗି ରଇବା କାଇ ରଇଲାନେ ପିଣ୍ଡବାର । ତେବେ ସେମନ କିଲବିଲ ଅର କାନ୍ଦୁବାର ଆରି ଦାର କାହିରିଅଳିବାର । ୪୩ ସେବେଳେ ପରମେସରକେ ମାନବା ଲକମନକେ ଆରି ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୪୪ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୪୫ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୪୬ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୪୭ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୪୮ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୪୯ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୫୦ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୫୧ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୫୨ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୫୩ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୫୪ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୫୫ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୫୬ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୫୭ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୫୮ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୫୯ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୬୦ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୬୧ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୬୨ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୬୩ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୬୪ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୬୫ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୬୬ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୬୭ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୬୮ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୬୯ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୭୦ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୭୧ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୭୨ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୭୩ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୭୪ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୭୫ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୭୬ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୭୭ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୭୮ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୭୯ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୮୦ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୮୧ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୮୨ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୮୩ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୮୪ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୮୫ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୮୬ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୮୭ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୮୮ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ । ୮୯ ସେବେଲେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ ରାଗରେ

ପରା ରାଜକ ମିଶା ଏହୁରି ତପିଅଇରଇବା ଦନ୍ ପାରା ।” ୪୫ ଆରି ପରା ରାଜକ ଏହୁରି ମୁଳାରି ଦେବି ମୁଲିଅର ମୁକ୍ତତା କଜି ରଇଲା । ୪୬ ଗଟେକ ଦେବି ମୁଲିଅର ମୁକ୍ତତା ରଇଲାଗା ମୁନି, ସେ ତାର ସବୁ ଦନ୍ ସିଂପତି ବିକି ସେବା ଗୋନିଲା । ସରଗ ରାଜକ ମିଶା ସେ ମୁକ୍ତତା ପାରା । ୪୭ ସରଗ ରାଜକ ଗଟେକ ମାତ୍ର ଦାରିବା ଜାଲ ପାରା । କେଉଠମନ୍ ଗାତେ ଜାଲ ପାକାଇ ବିନ୍ଦିନ ରକାମର ମାତ୍ର ଦାରିବାଇ । ୪୮ “ଜାଲ ବ୍ୟତି ଅଇଗାଲେ କଣ୍ଠିତେଇ ଜିକ୍କିଅନି ନିକନିତ ମାତ୍ର ବାତି କରି ମୁରୁଡ଼ିତେଇ ସଞ୍ଚିତରିବାଇ ଆରି ବେଢୁଟିମାତ୍ର ପାରାଗାମନ ବିନ୍ଦୁ ଦେବାଇ ।” ୪୯ ଜୁଗ ସାର୍ବବା ବେଲେ ଏହୁରି ଅଇସି । ସରଗର ଦୁରମନ୍ ଦରମ ଲକ୍ଷର ଟାନେଅନି ପାପିମନ୍କେ ଦେବାଇଲାଇ । (aiōn g165) ୫୦ ସେମନ୍କେ ଲାଗବା ଜଇଗାନେ ପିନ୍ଧିଦେବାଇ । ତେଇ ସେମନ୍ ମାରିପିଅର କାନ୍ତି କସଟେ ମୟତେ ଦାତ କଇଦିଅଇବାଇ ।” ୫୧ ଜିମୁ ସିଥମନ୍କେ ପାରାରିଲା, “ଏ ସବୁ ବିସଳ ବୁଜି ପାରିଲାସନି କି?” ସେମନ୍ “ର୍ତ୍ତ ମାପରୁ ।” ବିଳି କଇଲାଇ । ୫୨ ଜିମୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଜେନ୍ତ୍ରାରି ଗଟେକ ଗରର ଲକ୍ଷ, ତାର ବାଶାର ଗରେଅନି ତାକେ ଦରକାର ଅଇବା ଲାଗାବେ ନୁଆ ଦିନ୍ବସୁ ଆରି ପୁରନା ଦିନ୍ବସୁ ବାରକରାଇସି । ସରଗ ରାଜକେ ସିଂ ଅଇରଇବା ଗଟେକ ଦରମ ପୁରୁ ସମାନ ସେହୁରିପେ କରସି ।” ୫୩ ଜିମୁ ଏ ଦବାଅଗଣ କଇପାରା, ସେ ଜାଗା ତାତି ଉଠିଗାଲା । ୫୪ ଆରି ନିଜର ଜାଗାଇ ବାଅଢ଼ିଲା । ସେ ଜାଗାର ପାରତାନ ଗରେ ତାର ସିକାଇବାଟା ମୁନି ଲକ୍ଷମନ୍ କାବା ଅଇଗାଇ କଇଲାଇ, “ଏତେକ ଗିାନ୍ ଏ କନ୍ତିଅନି ମିଲାଇଲା? ଏ କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ କରିବାକେ ଆକେ କେ ବପୁ ଦେଲା? ୫୫ ଏ କାଇ ସେ ବାତରିର ପିଲା! ମରିଯମ ତାର ମାଆ! ଜାକୁଦ, ଜିପେଥ, ସିମନ୍ ଆରି ଜିମୁର ମାନର ନାଇ । ଜିମୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା “ଗଟେକ ବବିଷତବକ୍ତା ନିଜର ଗରେ ଆରି ଗାଁ ଚାତିଦେଲେ, ସବୁଟାନେ ବଲ୍ ବଲାଇଅଇସି ।” ୫୬ କାଇକେବଳାନେ ସେମନ୍ ଜିମୁକେ ବିଶବାସ କରି ନାଇଜେ ସେ ତେଇ ଆରି ଅଦିକ କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ କରେ ନାର ।

୧୪ ସେବେଲେ ଗାଲିଲି ଦେସର ସାପନ୍ କାରିଆ ଏରଦ, ଜିମୁ ବିସଇ ପୁନିଲା । ୧ ସେ ତାରଟାନେ କାମ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇଲା, “ସତରେ ଏ ଦୁବନ୍ ଦେବ ଜାନ୍ମନ୍ସେ । ସେ ଆରିତେବେ ଜିମନ ଅଇ ଉଚି ବାରିତ ଆଇଲାଆଏ । ସେଟାର୍ପାଳ ତାରଟାନେ କାବା ଅଇଜିବା କାମ କରିବା ବପୁ ଆଏ ।” ୨ ଆର ଆଗତ୍ତେ ଏରଦ ଜାନ୍ମନ୍କେ ବାନ୍ଦୁବାକେ ଆଦେସ ଦେଇରଇଲା ଆରି ତାକେ ସିକିଲି ସଞ୍ଚ ବାନ୍ତି ବନ୍ତି ଗରେ ସଞ୍ଚରିବାଇଲା । ତାର ବାଇ, ପିଲିପର ମାରଜି ଏରଦିଆର ଲାଗି, ସେ ଏହୁ କରିବାଇ । ୪ ଜାନ୍ମନ୍ ତାକେ କଇରଇଲା “ତମର ବର ଏରଦିଆକେ ବିବା ଅଇବାଟା ତମର ଟିକ ଅଧାର ।” ୫ ସେଟାର୍ପାଳ ଏରଦ ଜାନ୍ମନ୍କେ ମରାଇବାକେ ଜଜନା କରିବାରେ ଜାନ୍ମନ୍କେ ମାରି ପରିବରକରିଲା । ୬ ମାତର ଏରଦର ଜାନ୍ମନ୍ ପୁରୁତି ଦିନେ ଏରଦିଆର ଚକି, ତାକାଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ର ମୁଆଟ୍ରେ ନାଟ କରିବାଇ । ୭ ଏରଦ ତାର ଉପରେ ଏତେକ ସାରଦା ଅଇଲାଜେ, ସାରଦା ଅଇ ପରମାନ ନିଯମ କରି କଇଲା “ଦୁଇ ଜାରିବା ମାନ୍ତ୍ରିଲେ, ସେବା ଦେବି ।” ୮ ତାର ଆୟାର କାତା ଦାରି କେବି କଇଲା “ମାକେ ଏବେଆକା ଦୁବନ୍ ଦେବ ଜାନ୍ମନ୍ ମୁଣ୍ଟ ଗଟେକ ତାଲାଇ ସଞ୍ଚିତ କରି ଦିଆ ।” ୯ ଏତା ପୁନିକରି ରାଜା ଦୁକ ଅଇଗାଲା

। ଏଲେମିଯା ପବୁର ମୁଆଟ୍ରେ ନିଜେ ପରମାନ ନିଯମ କରିବାକାରେ କିମ୍ବା ମନ୍ କରିବାକାରେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୧୦ ସେଗରାପାର ବନ୍ତି ଗରେ ଜାନ୍ମନ୍ ମୁଣ୍ଟ କାଗ ଅଇଲା । ୧୧ ଗଟେକ ତାଲାଟାନେ ମୁଣ୍ଟ ସଞ୍ଚିତ କିମ୍ବା ଦେଲା । ସେ ସେବା ନେଇକରି ତାର ମାକେ ଦେଲା । ୧୨ ତାରପତେ ଜାନ୍ମନ୍ ସିଥମନ୍ ଆରି ମଲା ଗାଗଦ ନେଇ ତପାକେ ଦାରିଗାଲାଇ । ସେମନ୍ ଜାଇକରି ଜିମୁକେ ଏ ବିସଇ ଜାନ୍ମନ୍କେ ଏହୁରି ପାରିବାଇ । ୧୩ ଜିମୁ ଜାନ୍ମନ୍ କବର ସୁନିଲା ଦାରିପରେ ତଥ୍ବର ଚଗଲା ଆରି ଗଟେକ କିନରା ଜାଗାଇ ଗାଲା । ତେଇ ସେ ଜିବାଟା ଜାନିକରି ଲଗର ପାକର ସଥରେ ଅନି କେତେକ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗାହ କଣ୍ଠିକଣ୍ଠି ଲାଗୁ ଜିମୁର ପଚେ ପଚେ ଗାଲାଇ । ୧୪ ଜେତେବେଳେ ଜିମୁ ତଥ୍ବର ଅନି ଉଦ୍ଦରି ଏତେବାମୁଣ୍ଡ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେବକାରୀ, ସେ ଦୟା କଲା । ତେଇ ଜେତୁକି ରଗିମନ୍ ରଇଲାଇ, ପୁନ୍ତେ ନିକ କଲା । ୧୫ ସେଦିନେ ସଞ୍ଚିତବେଳେ, ସେମନ୍ ଉପରେ ସଞ୍ଚିତବେଳେ କାରିବାକେ ଦିଆସ । ୧୬ ସିଥମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆମର ଟାନେ ଏକାକ ପାଁଦଟା ରୁଟି ଆରି ଦୁଇଟା ମାର୍ଗସେ ଆଏ ।” ୧୭ ଜିମୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ସେମନ୍ ଉପରେ ସଞ୍ଚିତବେଳେ କାରିବାକେ ଦିଆସ ।” ୧୮ ସିଥମନ୍ କଇଲା, “ବେଦି ଅଳ୍ପମୁ ଅଇଗାଲାଇ । ଆରି ଏଟା ଗଟେକ କିନରା ଜାଗା, ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇଦିଆସୁ, ସେମନ୍ ଗାରମନ୍କେ ଜାଇ କାହି ମିଲାଇବାଇ ।” ୧୯ ମାତର ଜିମୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ସେମନ୍ ଉପରେ ସଞ୍ଚିତବେଳେ କାରିବାକେ ଦିଆସ ।” ୨୦ ସେମନ୍ ସବୁଲକକେ ଗାହ ଉପରେ ଦେବି ପରମେଷରକେ ଦିଆସ । ୨୧ ସେମନ୍ ସବୁଲକକେ ବାଟାକରି ଦେଲାଇ । ୨୨ ସେମନ୍ ସବୁଲକକେ ବାଟାକରି ପାନ୍ତି ଅଇଲାଇ । ତାରପତେ ସିଥମନ୍ ଅର୍ଗଲି ରଇବା ରୁଟି ଆରି ମାତ୍ର ଚୁଲିଆଇ । ୨୩ ତେଇ ମାରିଜିମନ୍ ଆରି ପିଲାମନ୍କେ ଗାତି, ସେ କାହି ପାଁଦ ଅଜାର ଲକ୍ଷ କାଇରଇଲାଇ । ୨୪ ତାରପତେ ଜିମୁ ସିଥମନ୍କେ ତଥ୍ବର ବସାଇ ଗାହ ଉପରେ ଦେବି ସିଥମନ୍ କାରିବାକେ କଇଲା । ୨୫ ସେମନ୍ ପବୁଲକକେ ଗାହ ଉପରେ ଦେବି ସିଥମନ୍ କାରିବାକେ କଇଲା । ୨୬ ସେମନ୍ ପବୁଲକକେ ଗାହ ଉପରେ ଦେବି ସିଥମନ୍ କାରିବାକେ କଇଲା । ୨୭ ତେଇ ମାରିଜିମନ୍ ଆରି ପିଲାମନ୍କେ ଗାତି, ସେ କାହି ପାଁଦ ଅଜାର ଲକ୍ଷ କାଇରଇଲାଇ । ୨୮ ତାରପତେ ଜିମୁ ସିଥମନ୍କେ ତଥ୍ବର ବସାଇ ଗାହ ଉପରେ ଦେବି କାବାକେ କଇଲା । ୨୯ ସେ ଏକଲାସେ ପାରତାକେ ଗଟେକ ତଥ୍ବର ଉପରେ ଗାଲା ଆରି ସଞ୍ଚ ଅଇଲାଇ ଜାକ ଜିମୁ ଗଟେକ ଲକ୍ଷସେ ତେଇ ରଇଲା । ୩୦ ସେତୁକି ବେଲେ ତଥ୍ବର କଣ୍ଠିଅନି ଦେବି ଦୁଇ ଗାହ ଦୁଇ କବର ପଦନ କଲାଜେ, ଲାଥତି ଲେମଲି ଜାଇତେଇଲା । ୩୧ କୁକୁଡ଼ା ତାକେ, ଏଦେ ଦେବି!! ଜିମୁ ପାନି ଉପରେ ଲାଗି ଲାଗି ସିଥମନ୍ ଲାଗେ ଆଇଲା । ୩୨ ସେମନ୍ ତାକେ ଦେବି କିଲିବିଲ ଅଇଗାଲାଇ । ତରମାତେ ତୁମା ବଳି କିରିବାଇ । ୩୩ ସେ ଦାପେରସେ ଜିମୁ ସେମନ୍କେ ସାଆସ ଦେଇ କଇଲା, “ମୁର କାରିକି, ତାମାଇ ।” ୩୪ ଜିମୁ ଏ କାତା ପୁନି ପିତର କଇଲା, “ମାପରୁ ଜାଦି ସତରେ ତମେ ଅଇରଇପା ବଇଲେ, ମନେ ପାନି ଉପରେ ଲାଗି ଲାଗି ଜିମୁର ବାଟେ ଆଇବାର ଦାରିଲା । ୩୫ ମାତର ପବନ ଜବର ଆଇବାଟା ଦେବିକରି ତରିଗାଲା ଆରି ପାନିଟାନେ ବୁଟିଜିବାର ଦାରିଲା । ୩୬ ଏତା ପୁନିକରି ବେଲେ ଆକମାରି କରି ତାକାର ଏ ମାପରୁ ମନେ ରକିଅକିବା କରି । ୩୭ ଜିମୁ ସେ ଦାପେରସେ ଏବେବାକା କରିବାର ଦାରିଲାଇ । ୩୮ ତାର ଆୟାର କାତା ଦାରି କେବି କଇଲା “ମାକେ ଏବେଆକା ଦୁବନ୍ ଦେବ ଜାନ୍ମନ୍ ମୁଣ୍ଟ ଗଟେକ ତାଲାଇ ସଞ୍ଚିତ କରି ଦିଆ ।” ୩୯ ଏତା ପୁନିକରି ରାଜା ଦୁକ ଅଇଗାଲା

ତେଇର ଲକ୍ଷମନ ଜିସୁକେ ଚିନିକରି ଲଗେ ପାକେ ରଇବା ଚାରିବେଦ୍ତିର
ସବୁ ଜାଗାଇ କବର ପାତାଇଲାଇ ଆରି ରଣି ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ତାର ଲଗେ
ଆନିଲାଇ । ୩୭ ରଣିମନ ଜିସୁର ପିନ୍ଦୁଳା ଲୁଗାର ଜାଲି ଚିଇବାକେ, ଆଦେସ୍
ଦେବାକେ, ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ବାସୁଦୀକାର କଇଲାଇ । ମାତ୍ର ଜେ ତେକ୍ଲକ୍
ସେଟା ଚିଲାଇ, ସବୁଲକ୍ଷ ନିକାଅଳାଇ ।

۱۸

ଅନ୍ତିମ ଜିପୁକେ ପାତାରଳାଇ, ୨ “ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍ ଜନ୍ମ ରିତିନିତି ଦେଇଆର୍ତ୍ତ, ସେଠା ସବୁ କାଇକେ ତମର ସିମ୍ବନ୍ ମାନଦିନାଇ? ବିଦି ଲୟାବେ କାଇବା ଆଗ୍ରହୀ ନିକି କରି ଆହ ନ ଦର୍ଶିତ ରିତିନିତି ଲୟାବେ କାମ୍ କଲାସିନି? ” ୪ ପରମୋଷର ଆଦେସ୍ ନ ମାନି ନିଜର ରିତିନିତି ଲୟାବେ କାମ୍ କଲାସିନି? ” ୫ ପରମୋଷର ଆଦେସ୍ ଦେଲାଆଟେ, ମା ବାବାକେ ଆଲାଦକାରୀ । ଆରି କେ ମିଥା ନିଜର ବାବା ମାକେ ପାଇୟ ଦେଇକରି କାଇବଳି ନିଜପି ବରଳେ, ସେ ମରନର ତଣ୍ଡ ପାଇସି । ୬ ମାତ୍ର ତମେ ସିକିଆ ଦେଲାସନି କେ, ଗରେକେ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ ଦନ୍ତ ସଞ୍ଚୁ ବାବା ମାକେ ପାଇଜ କରିପାରତା, ସେଠା ପରମୋଷରକେ ଦାନ୍ କଲିଆଟି ବଲି କଇଲେ, ୭ “ସେ ଆରି ତାର ବାବା ମାଆର ଦାଇର ନେବାର ଲତାନାର । ଏହାର ତମେ ପରମୋଷର ଆଦେସ୍ ନ ମାନିକରି ନିଜର ରିତିନିତି ଲୟାବେ ତାଲାପନି । ୮ ଏରେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଲାଇଅବା କୁଟୋଲମନ୍, ତମର ବିପର ନେଇ ଜିପୁଲୟ ବଦିସବକତା କରଇବାଟା କିମ୍ ଆକା । ” ୯ ପରମୋଷର କଇଲାନି, ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ କାତାରେ ସେ ମକେ ସମନାନ ଦେଲାଇନି, ମାତ୍ର ସେମନ୍ ମନ ମରିଦେଇଅନି ବେସି ଦୁରିକେ । ୧୦ ସେମନ୍ ମକେ ତାକୁବାବାନେ କାଇ ଅରତ ନାଇ, କାଇକେ ବଜଲେ ସେମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତିଆରକରି ରଇବା ରିତିନିତି ମର ଆଦେସ ବଳି ସିକାଇଲାଇନି । ୧୧ ତାରପତେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇଲା, “ମନ ଦେଇ ସୁନ୍ଦର ଆରି ଦୁଇବାକେ ଦେସନା କରା । ୧୨ ଲକ୍ଷର ଟଣ୍ଟୁଅନ୍ତି ଜାଇଟା ବିଦରେ ଗାଲାନି, ସେଠା ତାକେ ଅସୁକଳ ନ କରେ, ମାତ୍ର ଜାଇଟା, ତାର ବିଦରେଅନି ବାଇଆଇସି, ସେଠା ତାକେ ଅସୁକଳ କରସି । ” ୧୩ ସିମ୍ବନ୍ ଜିପୁର ଲଗେ ଆସି ପାତାରଳାଇ, “ତମେ କଇଲା କାଟା ପାରୁମିମନ୍କେ ବେସି ବାଦଲା, ଏଟା କାଇ ତମେ ନାଜାନାସ କି? ” ୧୪ ଜିପୁ କଇଲା, “ଜନ୍ମ ଗଢମନ୍ ମର ସରଗର ବାବା ରଫେ ନାଇ, ସେ ସବୁ ଜିଜା ଅରିସି । ୧୫ ସେମନ୍କ ବିପରିନେଇ ତେରେପେତେ ରଥାନାଇ । ସେମନ୍ କାଶାମନ୍କରେ ବାହ୍ ଦେକୋର କାଶାମନ୍ । ଗରେକେ କାଶା ଆରି ଗରେକେ କାଶାକେ ବାହ୍ ଦେକାଇଲେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଜାକ କାଲେ ଅଥରବାଇ । ” ୧୬ ପିତର କଇଲା, “ଏ କାମ ଆମେକ ନିକ କରି ଦୁଇକାଇଦେ । ” ୧୭ ଜିପୁ କଇଲା, “ଆଜିକେ ଜାକ ବିନ୍ଦଲକମନରତେର ଅନି ତମର ଦୁଇବା ବୁଦ୍ଧି କଣ୍ଠେ ମିଥା ଅଧିକ ଅନ୍ତାର । ୧୮ ତମେ ଏହକି ଦୁଇକାସ ନାଇ କି? ଜନ୍ମ ଦିନସୁ ମୁନୁସର ଟଣ୍ଟାବେ ପୁରସି, ସେଠା ପେର ବିଦରେ ଜାଇସି ଆରି ଗାଗେଅନି ବାଇଇ ଜାଇସି । ୧୯ ମାତ୍ର ଜନ୍ମଟା ସବୁ ମୁନୁସର ଟଣ୍ଟୁଅନି ବାଇସି, ସେଠା ତାର ମନ୍ ବିଦରେଅନି ଜନ୍ମ ଅଇସି ଆରି ସେମାତେ ତାକେ ଅସୁତି କରସି । ୨୦ କାଇକେବରଲେ ତାର ମନେ ଜନମ ଅଇଲା କାରାପ ଟିକୁଇଅନି ସେ ନରମାରବାଟା, କାରାପ କାମ୍ କରବାଟା, ବେସିଆ କାମ୍ କରବାଟା, ଚରବାଟା, ମିଦକାଟା କଇବାଟା ଆରି ବିନ୍ଦଲକର କୁହକାଟା କଇବା ପାରା, ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର ନିଯମ୍ ନରଲା କାମମନ୍ କରସି । ” ୨୧ “ଏପବୁ କାମ୍ ଲକ୍ଷକେ ଅସୁକଳ କରସି । ମାତ୍ର ସେମନ୍ କଇଲା ଲୟାବେ ଆହ ନ ଦେଇକରି କାଇଲେ, କେ ଅସୁକଳ ନଅଥର । ” ୨୨ ଜିପୁ ସେ ଜାଗା ଚାହିକରି ସର ଆରି ସିଦନର ସାଥରେ ଗାଲା । ୨୩ ଆରି ଦେକା, ତେଇ

ବାପାକରି ରଜଲା ଗଟେକ୍ କିଶୋନିୟ ମାଇଜି ଜିପୁର ଲଗେ ଆସି କରଲା, “ଏ ବାଉର କୁମୁଦର ମାୟରୁ, ମନେ ଦୟାକରା । ମର ଟକିବେ ତୁମା ବାରଲା ଆତେ ଆରି ସେ ବଢ଼େ କଷଟ ପାଇଲାନି ।” ୨୩ ମାତର ଜିପୁ ତାକେ ପଦେକ୍ କାତା ମିଥା କହ ନାଲ । ସିଧମନ୍ ତାର ଲଗେ ଆସି ବାବୁକିଆ କଲାଇ, “ତାକେ ବିଶି ପାତାର ଦିଆସ । ଦେକା ସେ କେନ୍ତି ଆଉଳିଅର ଆମ୍ବକେ କେଦିଆନ୍ତାଲାମି?” ୨୪ ଜିପୁ କରଲା, “ଆଜିରବା ମେଣ୍ଟପାରା ବାତ ବାନା ଅଇଲା ଉସରାଏଲ ଲକ୍ଷମନର ଲଗେସେ ମୁହଁ ଆଇନି ଆତି ।” ୨୫ ସେ ମାଇଜି ଆସି ଜିପୁର ଗଢ଼ତେ ମାଣ୍ଡିକୁଗା ଦେଇ ଜୁଆର କରି କରଲା, “ମାୟରୁ ମନେ ଦୟା କରା ।” ୨୬ ଜିପୁ କରଲା, “ପିଲାମନର କାଦି ନେଇ କୁରୁର ମୁଆଟେ ପିତ୍ତ୍ରବାବା ଚିକ ନାଲ ।” ୨୭ ସେ ମାଇଜି କରଲା, ଏବା ପର କାତା ମାୟରୁ, ମାତର କୁକୁରମନ ମିଥା ସାରକାରର ଅଦରଲା ସକତି କାଇବାକେ ପାଇବାଇ । ୨୮ ଜିପୁ ତାକେ କରଲା, “ତମେ ଗଟେକ୍ ତାର୍ତ୍ତପଞ୍ଜୀ ବିସବାସ କରବା ମାଇଜି । ଦୂର ମନ୍ଦକଳାଟା ପୁରୁଷ ଅଳୟି ।” ସେବାପରେ ତାର ଚକି ନିମନ୍ ଅଇଲା । ୨୯ ଜିପୁ ତେରାନି ବାରଇ ଗାତ୍ର କଣ୍ଠି କଣ୍ଠି କାଇ ଗଟେକ୍ ତଞ୍ଚେର ଉପରେ ବସିଲା । ୩୦ ବେଶି ଲକ୍ଷମନ ତାର ଲଗେ ଗୁଣ୍ଣିଲାଇ । ସେମନର ବିଦ୍ରରେ ଚଟା, କାଣା, ଆତ୍ମଗତ ସୁକିଗାଲାଟା ଆରି ବେଶି ଜରର ଲକ୍ଷମନକେ ଆନି, ଜିପୁର ପାଦ ଚଲେ ଡୁଇଲାଇଲାଇ । ଆରି ସେ ସେମନକେ ନିକି କଲା । ୩୧ ଗୁଲା କାତା ଅଇବାଟା, ମୁକ୍କାମା ଆତ୍ମ ନିକ ଅଇବାଟା, ଚଟା ଉଣ୍ଣିବାଟା, କାଣା ଦେଖିପାରିବାଟା ଦେଖି ଲକ୍ଷମନ କାବା ଅଇଗାଲାଇର ଆରି ଉସରାଏଲର ମାୟରୁକେ ଜୁଆର କଲାଇ । ୩୨ ଜିପୁ ସିଧମନକେ ତାକି କରଲା, “ଏ ଲକ୍ଷମନକେ ଦେଖି ମନେ ଦୂର ଲାଗିଲାନି, କାଇକେ ବରଲେ ସେମନ ମନ ରାତ୍ରି ତିର ଦିନ ଅଳୟାନି ଆଚର ଆରି ସେମନର ଲଗେ କାଇଟା ମିଥା ନାଲ । ଯେମନ୍ ନ କାଇ ଉଚିଅନି ଉଚିଜାଅତ୍ମ, ଏବା ମୁହଁ ମନ୍ କରି ନାଲ; କାଇବେ ବରଲେ ବାଉଡ଼ିଗାଲାବେଳେ ବାଟେ ସେମନ ତାକି ଜାଇ ଅଦର ପଦ ଅରଜିବାଇ ।” ୩୩ ସିଧମନ ତାକେ କରଲାଇ, “ଏ ମରବାଳିବୁଁ ଏକେବି ଲକ୍ଷକେ କୁଆରବାକେ ଆମେ କନ୍ତୁଅନି ଏକେବାମାଣ୍ଟ କାବି ଆନନ୍ଦୁ?” ୩୪ ଜିପୁ ପାରାଲା, “ତମର ଲଗେ କେତେଟା ରୁଟି ଆତେ?” ସେମନ କରଲାଇ, “ସାଦାମା ରୁଟି ଆରି କେତେଟା ସାର ମାଦ ଆତେ ।” ୩୫ ଜିପୁ ଲକ୍ଷମନକେ ବୁଁଁ ବସିବାକେ କରଲା । ୩୬ ତାର୍ତ୍ତପରେ ସେ ପାଦମା ରୁଟି ଆରି ମାର ନେଇ ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଅବାଦ ଦେଲା ଆରି ବାହୁନ୍ତ କରି ସିଧମନକେ ଦେଲା । ସିଧମନ ଦେଟା ଲକ୍ଷମନକେ ବାଟାକରି ଦେଲାଇ । ୩୭ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପେଟ୍‌ପୁରରେ କାଇଲାଇ । ଆରି ସିଧମନ ଅଗଲିଲାଟା ପାତାଗାତାଲାଇ ବର୍ତ୍ତି କଲାଇ । ୩୮ ମାଇଜିଟକି ଆରି ପିଲାମନକେ ତାତି ତାରି ଅଜାର ଲକ୍ଷ ଏ କାଦି କାଇରଇଲାଇ । ୩୯ ଏଟାର ପରେ ଜିପୁ ଲକ୍ଷମନକେ ପାତାର ଦେଇ ତଞ୍ଚେଇ ଗରି ମଗ୍ଦାନ୍ ଜାଗାର ସହିତିଲଗେ ଗାଲା ।

୧୭ ଦିନେକ କେତେଟା ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ପାଦୁକିମନ୍ ଜିଷ୍ଠାର ଦସ

ଦାର୍ଢିବାକେ ତାର ଲଗନ୍ତ ଆଇଲାଇ । ସେମନ ତାକେ କଇଲାଇ,
“ପରମେସର ତଳେ ବାଢ଼ିଲା ଆଚେ ବଲି ଆମେ ଜାନିବାକେ, ତୁଳ ଗଲେବୁ
ସରଗର କାବାଅଇଜିବା ଚିନ୍ ଦେବକା ।” ୨ ଜିଷ୍ଠ କଇଲା, “ତମେ ସଞ୍ଚ
ବେଳାଇ ବାଦଲ ରଞ୍ଜ ତିଥିଲେ ପାଇ ବଲ ଅରସି ବଲି କଇଥା, ୩ ଆରି
ସାକାଳ ବେଳାଇ ରଞ୍ଜ ଆରି ଆନ୍ତର ତିଥିଲେ ପାନି ମାରସି ବଲି ଜାନାୟ ।
ବାଦଲ ଦେବି ପାଗର କାତା ଆଗରୁ ଜାନସା । ମାତର ଆଜିକାଲିର ତିଥବା
ଚିନ୍ ତମେ ଦୁଇନିପାରାୟ । ୪ ଏ ଜୁଗର ଲକ୍ଷମନ କେତେ କରାଯି ଆରି
ପରମେସରକେ ବିସବାୟ ନ କରମନ୍ । ତମେ ଗାଲେବେ କାବାଅଇଜିବା କାମ

ଦେବକବାକେ କଇଲାସନି? ମାତର ନାର, କୁନୟେ ଜିବନେ ଗର୍ବଲାଟା ଗତି ଆରି ଗଟେକେ ମିଥା କାବାଅଳଜିବା କାମ, ତମେ ମରେଇ ଦେକିନାପାରାସ । ୧ ସିପମନ ଗାଢି ସେପାଟେ ଜିବାବେଳେ ରୁଟି ନେବାକେ ପାଥରି ଜାଗରିଲାଇ । ୨ ଜିଷ୍ପ ସେମନକେ କଇଲା, “ଜାଗରତ, ପାରୁସି ଆରି ପାଦୁକିମନର କମିରତେଇଅନି ତରିକନା ଅଇ ରୁଆ ।” ୩ ସେମନ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କୁଆ ବଲା ଅଇଲାଇ, “ଆମେ ରୁଟି ଆନି ନ ରଜଲାର ପାଇ ସେ ଏହାନ୍ତି କଇଲାନି ।” ୪ ସେମନ କାଇଟା କଇତେ ରଜଲାର ସେତା ଜାନି ଜିଷ୍ପ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମର ଲଗେ ରୁଟି ନାର ବଲି କାଇକେ କୁଆବଲା ଅଇଲାସନି? ତମର ବିସ୍ମାସ କେତେ ଦୁରବଳ ।” ୫ ଏବେ ଜାକ ତମେ ବୁଝାସ ନାର କି? ପାଁର ଅଜାର ଲକମନର ବିଦରେ ମୁଲ ପାଁରଟା ରୁଟି ବାଶକରି ରଜବା କାତା ତମେ କାଇ ପାସିର ଗାଲାସ କି? ସେହିକିବେଳେ କେତେ ତାଳା ବର୍ତ୍ତି କରି ରଜଲାସ? ୬ ଆରି ଗାରି ଅଜାର ଲକକେ ସାହାର ରୁଟିର କାତା ମାନେ ନାଇ କି? ସେହିକିବେଳେ କେତେ ତାଳା ବର୍ତ୍ତି କରି ରଜଲାସ? ୭ ମୁଲ ରୁଟିର ବିସର ନ କଇତେ ରଜଲି, ତମେ କେନ୍ତି ବୁଝାସ ନାର? ମୁଲ କଇଲିନି, ପାରୁସି ଆରି ପାଦୁକିମନର କମିର ପାରା ସିକିଆ ତେବେଥିନି ତରିକନା ଅଇ ରୁଆ ବଳି ।” ୮ ସେହିକିବେଳେ ସିପମନ ବୁଝି ପାରାଲାଇ ଜେ, ଜିଷ୍ପ ରୁଟିର କମିରର କାତା ନ କଇତେ ରଜଲା, ମାତର ପାରୁସି ଆରି ପାଦୁକିମନର ସିକିଆ ତେବେଥିନି ଅଇ ରୁଆ ବଳି ।” ୯ ସେହିକିବେଳେ ସିପମନ ବୁଝି ପାରାଲାଇ, କେତେ ମୁକୁର କାତା, ଆଜି ଆମେ ଜନ୍ମି ମନ୍ କରିପା, ଜି ମୁଲ ତିମନା କୁତ୍ଥିଆ ତିଆର କରି । ତମର ପାର ଗଟେକେ, ମମା ଆରି ଏଲିଯୁ ପାର ଦୁଇଟା ।” ୧୦ ପିତର ଏଣ କଇବାବେଳେ ଏବେ ଦେବା! କଣ୍ଠେକୁ ବାଦଲୁ ରଜଲ ଅଇ ସେମନର ଦୁରପରେ ରତି ଆଜଲା ଆରି ତେବେଥି ଗଟେକୁ ସର ଆଜଲା “ଏ ମର ଆଲାଦର ପଥ, ଆର ଲଗେ ମୁର ଦେବି ପାରଦା । ତାର କାତା ମନ ଦେଇ ପୁନା ।” ୧୧ ସିପମନ ସେ ସର ପୁନି ଏତେକୁ ଦରି ଗାଲାଇ ଜେ ସେମନ ରମପାତିଅଳ ଅଦରିଗାଲାଇ । ୧୨ ଜିଷ୍ପ ସେମନର ଲଗେ ଆସି ସେମନକେ ତିର କରି କଇଲା, “ଉଠା, ତରା ନାର ।” ୧୩ ସେମନ ପାର ପାର ସେମନ ଦୁରପରେ ଦେବକଲାଇଜେ ଜିଷ୍ପକେ ତାତି ଆରି କେ ତ୍ରେତୀ ନାର । ୧୪ ସେମନ ଦତ୍ତରୁଟେଅନି ରଦରି ଆଜଲା ବେଳେ ଜିଷ୍ପ ସେମନକେ ଆଦେସ ଦେଇ କଇଲା, “ନରପିଲା ମୁଲ ମଲାଟାମେଅନି ଆରିତରେକ ନ ଉଦ୍ଧବ ଜାକ ଏ ଦେବକଲା କାତା ତମେ କାଳେ କୁଆ ନାର ।” ୧୫ ସିପମନ ତାକେ ପାରାଲାଇ “ଆମର ଦରମ ଗୁରୁମନ ଏଲିଯୁ ପରମୁମ ଆଳୟି ବଲି କାଇକେ କଇଲାଇ ଆଚରିତ? ” ୧୬ ଜିଷ୍ପ କଇଲା, “ରୁ ଏଲିଯୁ ପରମୁମ ଆଧିକରି ସରୁ ବିପଇ ତିଆର କରି ରଜବା କାତା । ୧୭ ମାତର ମୁଲ ତମକେ କଇଲିନି, ଏଲିଯୁ ତା ଆସି ପାରଲା ଆତେ ଆରି ଲକମନ ତାକେ ନ ତିନି ଜନନୀ ମନ କଲା ସେତା ତାକେ କଲାଇ ଆଚଦ । ସେହିରିପେ ନରପିଲା ମକେ ମିଥା ସେମନ ସେନ୍ତି କାରାପ ତଳାଚଲିତି କରିବାକ ।” ୧୮ ସେହିକି ବେଳେ ସେମନ ବୁଝି ପାରାଲାଇ ଜେ, ଜିଷ୍ପ ଦୁରନ ଦେଇ ଜନମର ବିସର କଇଲାନି ବଲି । ୧୯ ଜିଷ୍ପ ଆରି ତାର ସିପମନ ଲକ ଗରିଲି ବିଦରେ ବାଉତି ଆଜଲା ପତେ, ଗଟେକୁ ଲକ ଜିଷ୍ପର ଲଗେ ଆସି ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ କଇଲା, ୨୦ “ମାପ୍ରତ୍ଯୁ ମର ପିଲାକେ ଦୟା କରା । ମୁରଗା ବେମାର ଲାଗି କଟପ ପାରାଲାନି । ସେ ଦେବି ରତ ଜଇତେ ଆରି ପାନିତେଇ ଅଦରି ଦେଲାନି । ୨୧ ତାକେ ମୁଲ ତମର ସିପମନର ଲଗେ ଆନି ରଜଲି, ମାତର ସେମନ ନିକ କରି ନାପାରାଲାଇ ।” ୨୨ ଜିଷ୍ପ କଇଲା, “ତମର କେତେ ତାର ନ ରଜବା ବିସବାସ ଆରି ବୁଲ! ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି ମୁଲ କେତେ ଦିନ ରଜବି? ଆରି କେତେ ଦିନ ତମର ଚଲାଚଲିତିଟା ସୁନି ସୁନି ଦୂମପୁତ୍ର ରଜବି? ସେ ପିଲାକେ ମର ଲଗେ ଆନା ।” ୨୩ ପିଲା ବିଦରେ ରଜଲା କାରାପ ଆଦମାକେ ଜିଷ୍ପ ଦମକାଇଲା । କାରାପ ଆଦମା

ଆରି ମର ପତେ ପତେ ଇଶ୍ଵରାକେ ଅଇପି । ୨୪ କାଇକେ ବଇଲେ କେ ମିଥା ନିଜର ଜିବନ ରକିଆ କରିବାକେ ମନ କରୁଥି ବଇଲେ, ସେତା ସେ ଆରାଇପି, ମାତର କେ ମର ଲାଗି ଜିବନ ଦେଇପି, ସେ ସତରିଷେ ସେତା ରକିଆ କରୁଥି । ୨୫ ଜବି ଗଟେକେ ଲକ, ମୁଲାଇ ଜଗନ୍ତ ଜିତିକରି ନିଜର ଜିବନ ଆରାଇଦେଇପି ବଇଲେ ସେତା କାହି ଲାବ? ଜିବନ ବାଉତାଇ ପାଇବାକେ ଆଲେ ସେ କାହାଟା ମିଥା ବେର ନାପାରେ । ୨୬ ନରପିଲା ମୁଲ ବାବା ପରମେସର ଭାକ୍ଷପୁଟା ପାଇ ସରଗ ଦୂମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି ତେବେକୁ ଆଇବି । ସେହିକି ବେଳେ ମୁଲ ସବୁ ଲକର କରିରଙ୍ଗା କାମ ଦେକି ପୁରୁସକାର ଦେବି । ୨୭ ମୁଲ ତମକେ ସବୁ କରିଲାଇ, ନରପିଲା ମୁଲ ମର ବାଇଜେ ରାଜା ଅଇ ଆଇବା ଜାକ, ରତି ରଜଲା କେତେ ଲକ ନ ମରି ।”

୧୭ ରଥ ଦିନପତେ ଜିଷ୍ପ ପିତର, ଜାକୁବ ଆରି ଜାନ୍ମ ଦୁଇ ବାଇକେ ନେଇ ଗଟେକୁ ତେଷ୍ଟୁ ଦତ୍ତରୁଟେ ଗାଲା । ତେଇ କେ ମିଥା ନ ରଜଲାଇ

। ୧ ସିପମନ ଦେବକା ଦାପରେ ଜିଷ୍ପ, ଗଟେକୁ ଦେବକ୍ଲେ କାବା ଅଳଜିବା ରୁପ ଅଇ ବାଦିଲ ଗାଲା । ତାର ମୁ ବେଳ ପାରା ରଜଲ ଅଇଲା ଆରି ପଚିଆର ଉଜଳ ପୁଲପାରା ଦବ ତିଥିଲା । ୨ ସିପମନ ମମା ଆରି ଏଲିଯୁ ଜିଷ୍ପର ସତ୍ତ୍ଵ କାତାବାରତା ଅଇବାଟା ଦେବକାଇ । ୩ ପିତର ଜିଷ୍ପକେ କଇଲା, “କେତେ ମୁକୁର କାତା, ଆଜି ଆମେ ଜନ୍ମି ମନ୍ କରିପା, ଲକ ମୁଲ ତିମନା କୁତ୍ଥିଆ ତିଆର କରି । ତମର ପାର ଗଟେକେ, ମମା ଆରି ଏଲିଯୁର ପାର ଦୁଇଟା ।” ୪ ପିତର ଜିଷ୍ପକେ କଇଲା, “କେତେ ମୁକୁର କାତା ଆଜି ଆମେ ଜନ୍ମି ମନ୍ କରି ରଜବା କରି । ତମର ପାର ଗଟେକେ, ମମା ଆରି ଏଲିଯୁର ପାର ଦୁଇଟା ।” ୫ ପିତର ଏଣ କଇବାବେଳେ ଏବେ ଦେବା! କଣ୍ଠେକୁ ବାଦଲୁ ରଜଲ ଅଇ ସେମନର ଦୁରପରେ ରତି ଆଜଲା ଆରି ତେବେଥି ଗଟେକୁ ସର ଆଜଲା “ଏ ମର ଆଲାଦର ପଥ, ଆର ଲଗେ ମୁର ଦେବି ପାରଦା । ତାର କାତା ମନ ଦେଇ ପୁନା ।” ୬ ସିପମନ ସେ ସର ପୁନି ଏତେକୁ ଦରି ଗାଲାଇ ଜେ ସେମନ ରମପାତିଅଳ ଅଦରିଗାଲାଇ । ୭ ଜିଷ୍ପ ସେମନର ଲଗେ ଆସି ସେମନକେ ତିର କରି କଇଲା, “ଉଠା, ତରା ନାର ।” ୮ ସେମନର ପାର ସେମନ ଦୁରପରେ ଦେବକଲାଇଜେ ଜିଷ୍ପକେ ତାତି ଆରି କେ ତ୍ରେତୀ ନାର । ୯ ସେମନ ଦତ୍ତରୁଟେଅନି ରଦରି ଆଜଲା ବେଳେ ଜିଷ୍ପ ସେମନକେ ଆଦେସ ଦେଇ କଇଲା, “ନରପିଲା ମୁଲ ମଲାଟାମେଅନି ଆରିତରେକ ନ ଉଦ୍ଧବ ଜାକ ଏ ଦେବକଲା କାତା ତମେ କାଳେ କୁଆ ନାର ।” ୧୦ ସିପମନ ତାକେ ପାରାଲାଇ “ଆମର ଦରମ ଗୁରୁମନ ଏଲିଯୁ ପରମୁମ ଆଳୟି ବଲି କାଇକେ କଇଲାଇ ଆଚରିତ? ” ୧୧ ଜିଷ୍ପ କଇଲା, “ରୁ ଏଲିଯୁ ପରମୁମ ଆଧିକରି ସରୁ ବିପଇ ତିଆର କରି ରଜବା କାତା । ୧୨ ମାତର ମୁଲ ତମକେ କଇଲିନି, ଏଲିଯୁ ତା ଆସି ପାରଲା ଆତେ ଆରି ଲକମନ ତାକେ ନ ତିନି ଜନନୀ ମନ କଲା ସେତା ତାକେ କଲାଇ ଆଚଦ । ସେହିରିପେ ନରପିଲା ମକେ ମିଥା ସେମନ ସେନ୍ତି କାରାପ ତଳାଚଲିତି କରିବାକ ।” ୧୩ ସେହିକି ବେଳେ ସେମନ ବୁଝି ପାରାଲାଇ ଜେ, ଜିଷ୍ପ ଦୁରନ ଦେଇ ଜନମର ବିସର କଇଲାନି ବଲି । ୧୪ ଜିଷ୍ପ ଆରି ତାର ସିପମନ ଲକ ଗରିଲି ବିଦରେ ବାଉତି ଆଜଲା ପତେ, ଗଟେକୁ ଲକ ଜିଷ୍ପର ଲଗେ ଆସି ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ କଇଲା, ୧୫ “ମାପ୍ରତ୍ଯୁ ମର ପିଲାକେ ଦୟା । ସେ ଦେବି ରତ ଜଇତେ ଆରି ପାନିତେଇ ଅଦରି ଦେଲାନି । ୧୬ ତାକେ ମୁଲ ତମର ସିପମନର ଲଗେ ଆନି ରଜଲି, ମାତର ସେମନ ନିକ କରି ନାପାରାଲାଇ ।” ୧୭ ଜିଷ୍ପ କଇଲା, “ତମର କେତେ ତାର ନ ରଜବା ବିସବାସ ଆରି ବୁଲ! ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି ମୁଲ କେତେ ଦିନ ରଜବି? ଆରି କେତେ ଦିନ ତମର ଚଲାଚଲିତିଟା ସୁନି ସୁନି ଦୂମପୁତ୍ର ରଜବି? ସେ ପିଲାକେ ମର ଲଗେ ଆନା ।” ୧୮ ପିଲା ବିଦରେ ରଜଲା କାରାପ ଆଦମାକେ ଜିଷ୍ପ ଦମକାଇଲା । କାରାପ ଆଦମା

ତାତି ଉଚିଗାଲା ଆରି ସେ ଦାୟରେସେ ପିଲା ନିକ ଅଇଗାଲା । ୧୯ ତାର ପତେ ସିଧମନ୍ ଜିପୁ ଏକଲା ରଇଲା ବେଳେ ଆସି ତାକେ ପାଗରିଲାଇ, “ଆମେ କାଇକେ ସେ କାରାପ ଆଦମାକେ କେବି ନାପାରିଲୁ?” ୨୦ ଜିପୁ ସେମନଙ୍କେ କଇଲା, “ତମର ବିସବାସ ବେଷି ଦୂରବଳ ।” ମୁର ତମଙ୍କେ ସତ କଇଲିନି, ଜଦି ଗଟେକ ସରସୁ ମୁଣ୍ଡି ଏତିକି ତମର ବିସବାସ ରଇଲେ, ଏ ତଙ୍ଗୁ, ଉତ୍ତିଅନି ତେର ଗୁଡ଼ି ଜିବାକେ କଇଲେ, ସେବା ମୁଢ଼ି ଜାଇସି । ବିସବାସର ଲାଗି ତମେ ସବୁ ବିସର କରିପାରାସ ।” ୨୧ ମାତର ଉପାସ ରଇକରି ପାରତନା ନ କଲେ, କାଳ ବିନ୍ ଉପାଇ ନେଇ ମିଥା ଏନ୍ତରି ଦୂମା ବାରଇ ନ ଜାଏ । ୨୨ ସିଧମନ୍ ପାଲିଲିତେର ଗୁଣ୍ଠଲା ପତେ ଜିପୁ ସେମନଙ୍କେ କଇଲା, “ନେପିଲା ମୁର ଲକ୍ଷମନେକ ସରି ଅଇବାର ଗାଲିନି ।” ୨୩ ତେର ସେମନ୍ ମଳେ ମାରାଇବାଇ, ମାତର ତିନି ଦିନ ପତେ ମୁହଁ ଆରି ତରେକ ଜିଦିଥ ଅଳ୍ପ ଉତ୍ତିବି ।” ଜିପୁର କାତା ପୁନି ସିଧମନ୍ ଦେବି ଦୂର ଅଇଗାଲାଇ । ୨୪ ଜିପୁ ଆରି ତାର ସିଧମନ୍ କପରନାରମେ କେଢ଼ିଲା ପତେ ମନ୍ତ୍ରିର ପାଇ ସିଧତୁମାଞ୍ଚମେନ୍ ପିତରକେ ପାଗରିଲାଇ, “ତମର ଗୁରୁ ମନ୍ତ୍ରିରର ପାଇ ସିଧତୁ ଦେଇସି କି ନାଇ?” ୨୫ ପିତର କଇଲା, “ଦେଇସି ।” ପିତର ଗର ବିତ୍ତରେ ପୁରୁପୁରୁ ଜିପୁ ତାକେ ପାଗରିଲା, “ପିମନ୍, ତମେ କାଇଟା ବାଦିଲାସନି? ଏ ଜଗତର ରାଜାମନ୍ କାରଣନେଅନି ସିଧତୁ ନେବାଇ? ତାକର ନିଜର ଦେସର ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି କି ବିନ୍ ଦେସର ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି?” ୨୬ ପିତର କଇଲା, “ବିନ୍ ଦେସର ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ।” ଜିପୁ କଇଲା, “ସେତୁ କବଳେ ରାଇଜର ଲକ୍ଷମନ୍ ସିଧତୁ ନ ଦେଅଥି? ୨୭ ମାତର ଆମେ ଏବେ ସେମନଙ୍କେ ଜନ୍ କରିବାକେ ମନ୍ କରୁ ନାଇ ।” ତୁଳ ଗାତେ କାଇ ବହି ପାକାଥା ଆରି ଜନ୍ ମାତ୍ ପରତୁମ ଲାଗିସି, ତାର ଚଣ୍ଣୁଅନି ଗଟେକ ଅନ୍ତିମ ମିଲାଇସୁ । ସେବା ନେଇ ମର ପାଇ ଆରି ତମର ପାଇ ମନ୍ତ୍ରିରର ସିଧତୁମାଞ୍ଚମେନ୍କେ ଦେଇଦେସି ।”

୧୯

ସେ ବେଳେ ସିଧମନ୍ ଜିପୁକେ ପାଗରିଲାଇ, “ସରଗ ରାଇଜେ ସବୁରଟାନେଅନି କେ ବଢ଼ି?” ୨୮ ଜିପୁ ଗଟେକ ପାନ୍ ପିଲାକେ ତାକି ସେମନର ଲଗେ ଟିଆକରାଇ କଇଲା, “ମୁର ତମଙ୍କେ ସତ କଇଲିନି, ତମର ମନ୍ ବାଦିଲାଇ ପାନ୍ ପିଲାମନର ପାରା ନ ଅଇଲେ ସରଗ ରାଇଜେ କେବେ ପୁରି ନାପାରାସ ।” ୨୯ ଜେ ନିଜକେ ସୁଆଳ କରି ପାନ୍ ପିଲାପାରା ଅଇସି, ସେ ସରଗ ରାଇଜେ ସବୁରଟାନେଅନି ବଢ଼ି, ୩୦ ଆରି, ଜେକି ମର ନାହିଁ ଦାରି ଏ ପାନ୍ ପିଲାକେ ନାମସି, ସେ ମଳେ ମିଥା ନାମସି ।” ୩୧ “ମରତେଇ ବିସବାସ କରତେ ରଇବା ଏ ପାନ୍ ପିଲାମନର ବିତ୍ତରେଅନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ କେ ଆଲେ ବିସବାସେ ବାଦା ଗଟାଇସି ବଇଲେ, ତାର ଗାଲାଇ ଜତା ପାକନା ବାନ୍ଧିବାରି ତାକେ ସମ୍ଭୁରେ ଦୁହାଇଦେବାଟା ନିକ ଅଇସି ।” ୩୨ ଲକ୍ଷମନର ବିସବାସେ ବାଦା ଗଟାଇବାକେ ବେଷି ବିସର ଆରେ । ସବୁ ବେଳେ ଏତି ବାଦା ଆଇସି, ମାତର ଜେ ବାଦା ଗଟାଇସି, ତାର ଦପା କେତେ ଜନସତ୍ତା ଅଇସି!” ୩୩ ଜଦି ତମେ ତମର ଆତ୍ମ ନଇଲେ ପାଦର ଲାଗି ବିସବାସ ଆରାଇଲାସନି, ତେବେ ସେବା କାଟି ପିଣ୍ଡି ଦିଆସ । ଜନ୍ତେକ ପାଦ ଆରି ଜନ୍ତେକ ଆତ୍ମ ରଇ ସବୁଲେ ଲାଗି ରଇବା ଜନ୍ ପିଣ୍ଡାର ଅଇବା ବାଦୁଲେ ଗଟେକ ପାଦ ନଇଲେ ଗଟେକ ଆତ୍ମ ନ ରଇ, ନ ସାରବା ଜିବନେ ପୁରୁବାନୀ କେତେ କରମର କାତା । (alōnios g166) ୩୪ ଜଦି ତମର ଆକିର ଲାଗି ତମେ ବିସବାସ ଆରାଇଲାସନି ବଇଲେ ତାକେ ବେଟି ପିଣ୍ଡି ଦିଆସ । ଜନ୍ତେକ ଆକି ରଇ ନରକେ ପିଣ୍ଡାରଥିଲାବା ବାଦୁଲେ ଗଟେକ ଆକି ରଇ ନ ପାରବା ଜିବନେ ପୁରୁବାଟା କେତେ କରମର କାତା ଅଇସି ।” (Geenna g1067) ୩୫ ଏ ପାନ୍

ପିଲାମନର ବିତ୍ତରେ ଅନି ଗଟେକକେ ମିଥା ରମକରା ନାଇ । ମୁଲ ତମକେ କଇଲିନି, ଏ ମନର ଜତନ ନେଇତେ ରଇବା ସରଗର ଦୁହମନ୍ ସବୁ ବେଲା ମର ବାବାର ଲଗେ ଆବତ । ୩୬ କାଇକେ ବଇଲେ ବାଟ ବାନା ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ କଜି ରକିଆ କରିବାକେ ନରପିଲା ମୁହଁ ଆଇଲିଆଚି । ୩୭ ତମେ କାଇଟା ବାଦିଲାସନି, ଜଦି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ସଏଟା ମେଣ୍ଟା ରଇସି ଆରି ସିତିଅନି ଗଟେକ ଆଜି ଜାଇସି, ତେବେ ସେ କାଇଟା କରସି? ନବେ ନଅଟା ମେଣ୍ଟାକେ ଦୁହୁରେ ବାରବାକେ ତାତିଦେଇ ସେ ଆକିଲା ମେଣ୍ଟାକେ କଇବାର ବାରିଲି । ୩୮ ମୁର ତମଙ୍କେ ସତ କଇଲିନି, ଜେତେବଳ ସେ ମେଣ୍ଟା ମିଲାଇସି, ଆଜି ନ ରଇଲା ନବେ ନଅଟା ମେଣ୍ଟାର ପାଇ ତାର ଜେତୁକି ପାରବା, ଏ ଗଟେକ ମେଣ୍ଟାର ପାଇ ସେ ଅଦିକ ପାରବା ଅଇସି । ୩୯ ସମାନ୍ ସେତୁ ସେ, ଏ ସାନ ପିଲାମନର ତେର ଅନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ମିଥା ବାଟ ବାନା ଅଥବା, ଏକା ତମର ସରଗର ବାବା ମନ କରେ ନାଇ । ୪୦ “ଜାତି ତମର ବାଲ ତମର ବିତ୍ତରେ ପାପ କରସି, ତାର ଲଗେ ଜାଇ ତାର ପାପ ତାକେ ଦେକାଇ ଦିଆସ । ମାତର ତମେ ଦୁର ଲକ୍ଷ ରଇଲା ବେଲେ ଏଟା ଲୁହତେ କରା । ଜଦି ସେ ତମର କାତା ସୁନ୍ଦରୀ, ତମର ବାଲକେ ତମେ ଆରି ତରେକ ପାଇସା ।” ୪୧ ଆରି ଜଦି ସେ ନ ପୁନମଳେ, ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ନଇଲେ ଦୁହ ଲକ୍ଷକେ ତାକି ନେଇ ତାର ଲଗେ ଜାଇବା । ଆମର ସାପ୍ତର ନିଯମ ଲଇବାବେ, ଦୁଇଟା ନଇଲେ ତିନ୍ଦା ସାକିର ମୁଆଟେ ତମର ଦାବି ସତ ବଳି ଜାନା ପଢ଼ସି । ୪୨ ଏଲେ ମିଥା ଜଦି ସେ ତମର କାତା ନ ସୁନ୍ନେ, ମଣ୍ଟିଲିତେଇ ଜାନାଇ ଦିଆସ । ସାରାପାରି ଜଦି ମଣ୍ଟିଲିର କାତା ମିଥା ନ ସୁନ୍ନେ ବରଲେ, ତାକେ ଗଟେକ ସିଧତୁମାଞ୍ଚ ବିସବାସ ନ କରିବା ଲକ୍ଷ ବଳି ବାକିଦିରି, ତାର ସତ୍ତ ମିଲାମିଥା କରିବାଟା ଚାତି ଦିଆସ । ୪୩ “ମୁର ତମଙ୍କେ ସତ କଇଲିନି, ତମେ ଏ ଜଗତେ କାଇଟା ନାଇ ବଲିପା, ସେବା ସରଗେ ମିଥା ନାଇ ଅଇସି । ଆରି ଜନ୍ମା ପାଇ ତମେ ଜଗତେ ଝାଇ କରିଯା, ସେବା ସରଗେ ମିଥା ନାଇ ଅଇସି ।” ୪୪ କାଲି ସେତୁ ପଦକି ନାହିଁ, ମୁଲ ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ଜେତେବେଳେ ମିଥା ଏ ଜଗତେ ତମେ ଦୁର ଲକ୍ଷ ଜନ୍ ବିସର ନେଇକରି ଗଟେକ ମନ ଅଇକରି ପାରତନା କଲେ, ମର ସରଗର ବାବା ତମେ ମାଞ୍ଚିଲାଟା ପୁରୁନ୍ କରସି । ୪୫ କାଇକେ ବଇଲେ ଜନ୍ତୁ ଦୁର କି ତିନି ଲକ୍ଷ ଗୁଣ୍ଡିର ମର ନାହିଁ ଦାରିବାର, ତେର ମୁଲ ଆଚି ବିତ୍ତି ।” ୪୬ ଦିନେକ ପିତର ଜିପୁର ଲଗେ ଆସି ପାଗରିଲା, “ମାୟର, ଗଟେକ ବାଇ ମର ବିରବେ ତରିକେ ତରିକେ ତର ଦୟ କରତେ ରଇଲେ, ତାକେ ମୁର କେତେ ତର କେମା କରିବି? କାଇ ପାଦ ତର କି?” ୪୭ ଜିପୁ କଇଲା, “ନାଇ ପାଦ ତର ନାଇ । ପାଦ ତରର ସତ୍ତା ଗୁନ୍ ।” ୪୮ ସାରି, ରାଇକର ଆରି ଗଟେକ କାତା ସୁନ୍ଦର । ଗଟେକ ରାଜା ଦିନେକ ତାରଟାନେ କାମକୁମନ ରୁନ୍ ନେଇରଇବାଟା ଲଇପାଦ କିତାବ କରିବାକେ ମନ କଲା । ୪୯ ସେ ଲାଗୁ କରିବାରେ କାରିଟାନେ ଗଟେକ କାମ କରୁ ଲାକ୍ ଲାକ ଟାଙ୍କୁ ରୁନ୍ ନେଇରଇଲା ଲକ୍ଷକେ ରାଜାର ଲଗେ ଆମନାଇ । ୫୦ ରୁନ୍ ପୁରୁବାକେ ସେ ଲକ୍ଷରଟାନେ ସେତୁକି ବିପୁ ନ ରଇଲା । ତେବେରପାଇ ରୁନ୍ ବାନ୍ଧବାକେ ବଳି ତାରଟାନେ ଜେତୁକି ରଇଲାଟା ବିକିରି ତାକେ, ତାର ମାଜିକେ ଆରି ତାର ପିଲାଟିକିମନରକେ ଗତି ଲଇପାଦେ ବିକିରେବାକେ ରାଜା ଆଦେସ ଦେଲା ।” ୫୧ କାମ କରୁ ରାଜାର ପାଦଦଳେ ଅଦରି ରୁନ୍ ପୁରୁବାକେ କରି ରାଜାର ଆରିଆଁ ଆରି କେତେବେଳ କାତା, ମୁର ତମର ସୁଜିଦେବି ।” ୫୨ ରାଜା ତାକେ ଦୟା କଲା । ତେବେରପାଇ ତାକେ କେମା କରି ରୁନ୍ ନ ବାନ୍ଧବ ରାତିଦେଲା । ୫୩ ମାତର ସେ ଗଟି ବାରଇ ଜାଇ ତାରରେଇ ଅନି ପଚାର ଟାଙ୍କୁ ରୁନ୍ କରି ରଇବା ଗଟେକ ମିଥତେ ରଇବା ଗଟିଦାଙ୍କୁତାକେ ଦାରି ତାର ଚଢ଼ି ପିତରକ ବାରିଲାଇ । “ମାତରରେଇଅନି ନେଇ ରଇଲା ସବୁ ତାବୁ ବାରତାର ଦେ ।” ୫୪ ସେ ଗଟି ବାଙ୍କୁତା ତାର

ଗତେଦାରି ବାବୁଜିଆ କରି କରିଲା, “ପାଆୟ ଦାରା, ତମର ସବୁ ତାହୁ ସୁଜି ଦେବି ।” ୫୦ ମାତର ପରମୁମ ଲକ୍ଷ, ସେ ମୁଖୁରି କଲାଟା ମୁଣେ ନାଇ, ମୁନ୍ ପୁଜୁବା ଜାକ ତାକେ ବନ୍ତି ଗରେ ପୁରାଳ ସଞ୍ଚିତବାକେ ତିଆରିଲା । ୫୧ ଏଣ ଅଇଲାଟା ଦେବି ବିନ୍ କାମ୍ କରମୁନ ଦୁଇ କଲାଇ । ସେମନ୍ ରାଜାର ଲଗେ ଜାଇ ଜନ୍ମ ଜନମା ଅଇରଇଲା, ସବୁ ଜାନାଇଲାଇ । ୫୨ ରାଜା ପରତୁମ କାମ୍ କରୁବୁ ତାକାଇ କରିଲା, “ଅଇରେ ମୁରକ ବାଢ଼ୁଟା, ତୁର ଗୁରୁଆରି କଲୁସ୍ ଜେ ମୁଇ ତର ସବୁ ଗୁନ ଚାହି ଦେଲି ।” ୫୩ ମୁଇ ଜେନ୍ତି ତକେ ଦୟା କଲି, ତୁର ମିଥା ତର ସଞ୍ଚିତ କାମ୍ କରୁବୁ କରେ ଦୟା କରିବାର ରଇଲା ।” ୫୪ ରାଜା ବେଦି ରିଯା ଅଇଗାରା ଆରି ସବୁ ଜାକ ଗୁନ ନ ପୁଜୁବା ଜାକ ତଣ୍ଟୁ ପାଥ ବଳି ତାକେ ବନ୍ତି ଗରେ ପାତାର ଦେଲା । ୫୫ ଜିମ୍ବୁ ଏ କାତା କଇପାରାଇ କଇଲା, “ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ ସବୁ କରି ରାଜା ନ ଦିଆୟ, ତେବେ ମର ସରଗର ବାବା ମିଥା ତମକେ ଏହୁରିସେ କରସି ।”

୧୯ ଜିମ୍ବୁ ଏ ସବୁ କଇପାରାଇ ପତେ ଗାଲିଲି ତିତିକର ଜରଦର ଗାହ ଯେପାରେ ରଇଲା ଜିଦବା ଜାଗାଇ କେମିଲା । ୨ ବେଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ସଞ୍ଚିତ ଗାଲାଇ ଆରି ସେ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ରଗିମନ୍କେ ନିକ କଲା । ୩ କେତେକ୍ ପାରୁସିମନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ବୁଲ ଦାରବାକେ ଚେଷ୍ଟା କଲାଇ । ସେମନ୍ ତାର ଲଗେ ଆସି ପାଚାରାଇ, “ମପାର ରିତିନିତି ଇଥାବେ ଗରେକେ ଲକ୍ଷ କାହାରେ ବୁଲିର ପାର ବଳି ତାର ମାଇଜିକେ ତାତି ଦେଇ ପାରେ କି?” ୪ ଜିମ୍ବୁ କଇଲା, “ପାସ୍ତରେ ପଢାୟ ନାଇ କି? ଆଦିପୁରରେ ପରମେଷର ନର ଲକ୍ଷକେ ମୁନ୍ଦୁସ୍ ଆରି ମାଇଜି କରି ତିଆର କଲା ।” ୫ ଯେତେବେଳେ ମାପରୁ କଇରାଇଲା, ଏତାର ପାଇ ବଳି ମୁହୂର୍ତ୍ତ, ତାର ଆୟ ବାବାରୁତେଇ ଅନି ବିନେ ଅଇସି ଆରି ସେମନ୍ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଗରେକ୍ ଅଇବାଇ । ୬ ଆରି ସେମନ୍ ଅଳଗା ନ ଅଥର, ମିଥି ରଇବାଇ । ସେମନ୍ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଇଥାବେ ନ ରଥେ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପରମେଷର ତିତିଆରେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ସେମନ୍କେ ବେଗାରାବାଟା ଟିକାଇଲା ।” ୭ ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ପାଚାରାଇ, “ପୋନ୍ଦି ଆଲେ ମାଇଜିକେ ରାଜିନାମା ପତର ଲେକି ତାତି ଦେବାକେ ମପା କାହାକେ ନିଯମ କଲାଆଦେ?” ୮ ଜିମ୍ବୁ କଇଲା, “ତମର ମନ୍ଦିରର ବୁଜବା ବପୁ ଦୁଇବଳ ରଇଲାଟା ତେଜି ମପା ତମର ମାଇଜିମନ୍କେ ତାତିବାକେ ରାଜି ଅଇଲା । ମାତର ଆଦିପୁରରେ ତିଆର ଅଇଲା ବେଳେ ଏହୁରି ନିଯମ ନ ରଇଲା ।” ୯ ମାତର ମୁଇ ତମକେ କଲିନି, କେ ମିଥା ତାର ମାଇଜିକେ ବେଦିଆ କାମ ଅପରାଦକେ ତାତି, ବିନ୍ କାହାରେ କାମର ପାଇ ତାତାମେଲା କରି, ବିନ୍ ମାଇଜିକେ ସଞ୍ଚିତଲେ, ସେ ସେ ନିଜେ ଦାରିଆ ଅଇସି ।” ୧୦ ଜିମ୍ବୁ ସିମନ୍ କଇଲା, “ଜଦି ମାଇଜି ମୁନ୍ଦୁସ୍ ବିଦରେ ଏହୁରି ଆରେ ବଇଲେ, ବିବା ନ ଅଇବାରା ନିକି ।” ୧୧ ଜିମ୍ବୁ କଇଲା, “ଏ ସିକିଆ ପବୁ ଲକ୍ଷ ନ ମାନଦ । ପରମେଷର ଟାନେଅନି ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍କେ ଏଣ ଦିଆଅଇଥାତେ ସେମନେସ ଏଣ ନାନ୍ବାଇ ।” ୧୨ ବିନ୍ ବିନ୍ କାମରପାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ବିବା ନ ଅଇ ରଇଜିବାଇ । କେତେ ଲକ୍ଷ ଜନମେ ଅନି ବେଙ୍ଗ ଅଇ ବିବାଅର ନାପାରତ । କେତେ ଲକ୍ଷକେ ମୁନ୍ଦୁସମନ୍ ସେମନ୍କି କରି ଆତର, ଆରି କେତେ ଲକ୍ଷ ସରଗ ରାଜିର ପାଇ କାମ୍ କରବାକେ ବିବା ନ ଅଇକରି ଆତର । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ସିକିଆର ଅରତ ବୁଜିପାରିଲାଇନି, ସେମନ୍ ସେମା ମାନଦ ।” ୧୩ କେତେ ଲକ୍ଷ ପିଲାମନ୍କେ ଉପର ଆତ ସଞ୍ଚିତ ପାରତନା କରବାକେ, ସେମନେକେ ଜିମ୍ବୁ ଲଗେ ଆନିଲାଇ । ମାତର ସିମନ୍ ସେମନ୍କେ ଦମକାଇଲାଇ । ୧୪ ମାତର ଜିମ୍ବୁ କଇଲା, “ପାନ ପିଲାମନ୍କେ ମର ଲଗେ ଆଇବାକେ ବାର ଦିଆୟ । ସେମନ୍କେ ମନା କରି ନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଏମନ୍ ଆକା ସରଗ ରଇଜେ ରଇବା ଲକ୍ଷ ।”

୧୫ ଜିମ୍ବୁ ପିଲାମନ୍କେ ଉପରେ ଆତ ସଞ୍ଚିତ ଆୟିରବାଦ କଲା । ପତେ ସେ କେଇଅନି ଉଠିଗାଲା । ୧୬ ଦିନେକ ଗରେକ୍ ସାରକାର ପିଲା ଜିମ୍ବୁର ଲଗେ ଆସି ପାଚାରାଇ, “କାଇ ନିକ କାମକଲେ, ନ ପାରବା ଜିବନ୍ ମିଲ୍ଲିଯି?” (aionios g166) ୧୭ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କଇଲା, “ନିକ କାମ୍ ବିପାଇ ନେଇକରି ମକେ କାଇକେ ପାଚାରିଲୁପାନି? ପରମେଷରେ ସତ । ତାର ଆଦେସ ମାନଲେ, ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ମିଲ୍ଲିଯି ।” ୧୮ ସେ ପାଚାରାଇ, “କାଇ କାଇ ଆଦେସ?” ଜିମ୍ବୁ କଇଲା, “ନର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମରାଇବାର ନାଇ, ବେଦିଆ କାମ୍ କରବାର ନାଇ, ତରାଇବାର ନାଇ, କାର ବିଗୁରେ ମିର ସାକି ଦେବାର ନାଇ ।” ୧୯ ଆୟ ବାବାର ସେବା କାହା ଆରି ତମର ପତିପାର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିଜର ପାରା ଆଲାଦ କରା ।” ୨୦ ସେ ବେଶିଆ କଇଲା, “ମୁଇ ଏ ସତ ଆଦେସ ମାନି ଆଇଲିନି । ଆର କାଇବା କରିବାର ଆଚେ?” ୨୧ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁମ ଜିଦ ଏହି ଅଳବାକେ ମନ କଲୁପିବ ବଲଲେ, ଲାଆ ତରଟାନେ ରଇବା ସବୁଜାକ ବିକି ଦେଇ, ସେ ତାର ଗରିବ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦାନ କରିଦେସ । ଏଣ ସବୁ କରି ପାରାଇ ମର ସଞ୍ଚ ଆର । ସେନ୍ତାର କଲେ ତକେ ସରଗେ ଦର ମିଲ୍ଲିଯି ।” ୨୨ ଏଣ ସୁନି କରି ସେ ବେଶିଆ ମୁରତ୍ତାରାଇଦେଇ କେଇଅନି ଉଠିଗାଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ପେ ଲକ୍ଷ ବେଦି ସାରକାର ରଇଲା । ୨୩ ଜିମ୍ବୁ ସିମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ସାରକାର ଲକ୍ଷମନ୍ ସରଗ ରାଇଜେ ସଲକେ କେତ୍ବବାଟା ବତେ ଆବତ ।” ୨୪ ଏଣ ମାନାପାର କରିଲିନି, ଗରେକ୍ ବଦଳ ପପୁ ଜେନ୍ତି ପୁଜି କାଣାବାଟେ ଚିତ୍ତିଲୁ ଜିବାକେ ଆବତ, ସାରକାର ଲକ୍ଷ ସରଗ ରାଇଜେ କେତ୍ବବାଟା ଅବିକ ଆବତ ।” ୨୫ ସିମନ୍ ଏ କାତା ପୁନି କାବାଅଇଜାଇ ପାଚାରାଇ, “ଏହି ବଇଲେ କେ ଦେବେ ମୁଳାତି ପାରିପାରିଯି?” ୨୬ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍କେ ବାଟେ ଦିରକରି ଦେଇ କଇଲା, “ମୁନୁସମନ୍ରାଗାନେ ଏଣ ଅଇନାପାରେ, ମାତର ପରମେଷର ଟାନେ ସବୁଟା ଅଲପାରିଯି ।” ୨୭ ଏ କାତା ସୁନି ପିତର କଇଲା, “ଦେକା, ଆମେ ସବୁଜାକ ଚାକିରି ତମର ସଞ୍ଚ ଆୟିଆର । ତେବେ ଆମକେ କାଇଟା ମିଲ୍ଲିଯି?” ୨୮ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ କାତା ସବୁ ବଳି ଜାନ୍ମପା, କେତେବେଳେ ନୁଆ ଜୁମେ ନରପିଲା ମୁଇ ମର ତାକପୁଟା ଅରବା ବସି । ମର ବାରଟା ସିଧ, ତମେ ମିଥା, ବାରଟା ବସିବାଗାନେ ବସି ଇତ୍ତରାଏଲର ବାରଟା କୁଟୁମ୍ବେ ପାଏନ କରିପା ।” ୨୯ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ମରାଲାଗି ନିଜର ଗର, ବାର କରିନି, ଆୟ ବାବା, ପିଲାକେ ଆରି ଜିମିବାତି ତାତି ଆତର, ସେମନ୍ ତାର ସବୁ ଗୁନ ଆୟିରବାଦ ପାଇବାର, ଆରି ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ମିତା ପାଇବାର । (aionios g166) ୨୦ ଏବେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଗରୁ ଆତର, ସେମନ୍କେ ବିଦରେଅନି କେହି ଲକ୍ଷ ପତେ ଅଇଜିବାର । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ପତେ ଆତର, ସେମନ୍କେ ବିଦରେ ଅନି ଦେବି ଲକ୍ଷ ଆଗରୁ ଅଇଜିବାର ।”

୨୦ ସରଗ ରାଇକ କେତ୍ତିନା, ଏତାର ପାଇ ଆରି ଗରେକ କାତା ପୁନି ବିନେକ ଗରେକ ଲକ୍ଷ ସାକାର ସାକାର ତାର ଅଞ୍ଚିର ବାତେ କାମ କରିବାକେ କୁଳିଆରମନ୍କେ କଇବାର ବାରଇଲା । ୨୧ ସେ ଲକ୍ଷ ସରଗମନ୍କେ ମିଥିଲା, ସେମନ୍କେ ଗରେକ ବିନେକେ, ଗରେକ ଲାକା ବୁପାଣଞ୍ଚ କୁଲି ଦେବାକେ ରାଜି କରି ତାର ବାରେ ପାଇଗାଲା । ୨୨ ତାର ପତେ ସାକିଲିଆ ନଥଟା ବେଳେ ଆଟେ ଜାର, ଗରେକ ଦଲର ଲକ୍ଷ କାର କାମ ନ କରି ତିଆଅଇ ରଇଲାଟା ଦେକିଲା । ୨୩ ସେ ଲକ୍ଷ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ମିଥା ମର ଅଞ୍ଚିର ବାତେ ଜାର କାମ୍ କରା, ତମକେ ମିଥା ସମାନ ଇଥାବେ ବୁଢି ଦେବି ।” ୨୪ ସେମନ୍ ଜାର କାମ୍ କରବାର ଦାରିଲାଇ । ସେମନ୍କେ ମିଥା ଆଭିବେଲାଇ, ଆଭିବେଲାଇ ମିଥା ଆରି କେତେଟା କୁଲିଆରମନ୍କେ ଆନି

କାମେ ମିପାଇଲା । ୭ ସଞ୍ଜୁଆ ପାଁଢ଼ଟା ବେଳା ଆରି ତରେକ ଆଚେ ଜାଇ ଆରି କେତେ ଲକ୍ଷ ଦୁଇଇ ତିଆଇଲାରବାଟା ଦେଲାଇ । ସେମନକେ ପାଗରିଲା “ଗୁଲାଇ ମୁଲଦାନ କାମ୍ ନ କରି କାରକେ ଲାଗେ ଉଜେ ଉଜେ ଆଗାହୁ?” ୮ ସେମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଆମକେ ତା କେ ମିପା କାମେ ମିପାଅତ୍ତ ନାଇ ।” ପାରକାର ସେମନକେ କଇଲା “ସେନ୍ଦ୍ରାତ୍ମାଲେ ତମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମର ଅନ୍ତ୍ରେ ବାତେ ଜାଇ କାମ୍ କରା ।” ୯ ସେ ଦିନେ ସଞ୍ଜୁ ଅଇଲାକେ ଅନ୍ତ୍ରେ ବାତର ସାରକାର ଗୁମ୍ଫଟାକେ କଇଲା, “କୁଳିଆରମନକେ ତାକ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ସବୁର ପତେ କାମ୍ ଦାରିଲାଇ, ସେମନକେ ଆଗେ ବୁଢ଼ି ଦେଇଦେସ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ସବୁରତେଜାନି ପରତୁମ୍ କାମେ ମିପି ଆଚତ୍, ସେମନକେ ତାକର ବୁଢ଼ି ସାରାପାରି ପତେ ଦେସ ।” ୧୦ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ପରତୁମ୍ କାମ୍ ଆଗାମ କରି ରଇଲାଇ, ସେମନକେ ଅଦିକ ବୁଢ଼ି ମିଲାଇ ବଳି ଆସା କଲାଇ । ମାତର ସେମନ୍ ମିପା ଗଟେକେ ରୁପା ଗଞ୍ଜୁ ମିଲାଇଲାଇ । ୧୧ ସେମନ୍ ସେତୁକି କେରା ମୁରମୁରା ଅଇକି ସାରକାରର ବିରୁଦ୍ଧ କଇଲାଇ, ୧୨ “ସଞ୍ଜୁଆ ପାଁଢ଼ଟା ବେଳେ କାମ୍ ଆଗାମ କଲା କୁଳିଆରମନ ଏକାର ଗଟେକେ ଗାଁପେ କାମ୍ କଲାଇ ଆଚତ୍ । ଆମେ ଟାର ଟାର କାରାଇ, ଦିନକାକ କହିଲୁ, ଏଲେ ମିପା ବୁଢ଼ି ଦେବା ବେଳେ ଆମକେ ମିପା ସେମନର ସଞ୍ଜୁ ସମାନ କରିଦେଲାସ ।” ୧୩ ପାରକାର ସେମନର ବିଦ୍ରରେଥାନି ଗଟେକେ ଲକ୍ଷକେ କଇଲା, “ମରତର ମୁର ତମକେ ନାହାର ନାଇ । ଗଟେକେ ଦିନର ବୁଢ଼ି ପାଇ ଗଟେକେ ରୁପା ଗଞ୍ଜୁ ନେଇ କାମକରବାକେ ତମେର ସବୁ ଲକ୍ଷ ଗାଜି ଅଇରଇଲାସ ।” ୧୪ ତମର ସେତୁକି ବୁଢ଼ି ଦାରି ଗରେ ଜାଆ । ତମକେ ଜେତୁକି ଦେଲି ଆଚି, ଗଟେକେ ଗାଁଟା କାମ୍ କରିରିବା ଲକ୍ଷମନକେ ମିପା ସେତୁକିରେ ଦେବାକେ ମର ମନ । ୧୫ ମର ନିଜର ଦନ୍, ମୁର ଜେତୁନି ମନ କଲିନି, ସେତୁ କରତ କରିବାକେ ମରକାଇ ଅଦିକାର ନାଇ କି? କି ମୁର ଦାନ ଇଥାବେ ଦେଲିନି ବଳି ଆକାର ଅଇଲାସି?” ୧୬ ଜିମ୍ବୁ ଏ କାତା କଇଥାବାର କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ଏବେ ପତେ ଆଚତ୍ ସେମନ୍, ଆଗତୁ ଅଇବାର । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ଆଗତୁ ଆଚତ୍ ସେମନର ପତେ ସେ ରଇଜିବାର ।” ୧୭ ଜିମ୍ବୁ ଜିରୁପାଲାମ୍ ଜିବା ବାଟେ ତାର ବାଟା ସିସମନକେ ଗଟେକେ ଲଗେ ତାକି ନେଇ, କେ ନଇଲା ବେଳେ କଇଲା, ୧୮ “ସୁନ୍, ଆମେ ଜିରୁପାଲମେ ଗାନ୍ତିନି । ତେଇ ନରପିଲା ମୁର, ମୁକୁଥ ପୁଜାରି ଆରି ଦରମ ପୁରୁମନ୍ଦେକ ସର୍ବି ଅଇବି । ସେମନ୍ ମନେ ମରନ ଦଶ୍ତ ଦେବାର ।” ୧୯ ତାରପତେ ସେମନ୍ ମନେ, ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ସର୍ବି ଦେବାର । ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ମନେ କିଜାଇବାଇ, କରିବା ଯଞ୍ଜୁ ମାରବାଇ ଆରି କୁରୁପେ ତଥାରବାଇ । ମାତର ତିନିମିନ ପତେ ମୁର ଆରି ତରେକ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉପବି ।” ୨୦ ସେତୁକିବେଳେ ଜେବଦିର ମାଜଜି ତାର ଦୁଇଟା ପିଲାମନର ସଞ୍ଜୁ ଜିପୁରଲଗେ ଆସି ତାକେ ଜୁଆରକରି, ଗଟେକେ ବିପଳ ମାଟ୍ଟୁଲା । ୨୧ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ ପାରକାରା, “ଦୂର କାଇଟା ମନ୍ କଲୁସିନି?” ସେ କଇଲା, “କେତେବଳୁ ତମେ ତମର ରାଜକେ ରାଜ ଅଇଥା, ମର ଏ ଦୁଇଟା ପିଲାମନକେ ତମର ତେବରି ବାଟେ ଆରି ଉଜା ବାଟେ ବସାଇବି ବଳି ମନେ କାତା ଦିଆ ।” ୨୨ ଜିମ୍ବୁ ଜେବଦିର ପିଲାମନକେ କଇଲା, “ତମେ କାଇଟା ମାଗଲାସନି ସେଟା ବୁଜି ନାପାରିଲାସନି । ମୁର ଜନ୍ ଦୁଇପୁରୁନ ମୁତାର ପାନି କାରିବାର ଗାଲିନି, ତମେ କାର ପାରା କି?” ସେମନ୍ “ତା” ବଳି କଇଲାଇ । ୨୩ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ ମର ମର ମୁତାର ପାନି କାରିବାର ସାରାପାରି ନାଇ ।” ମାତର ମର ରାଜା ବାଟେ ଆରି ତେବରି ବାଟେ କେ ବସିପାରେ ସେଟା ବାରିବାକେ ମର ଅଦିକାର ନାଇ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନର ପାଇ

ମର ବାବା ସେ ଜାଗା ତିଆର କଲା ଆଚେ, ସେଟା ସେମନର ପାଇ ଆକା ।” ୨୪ ବିନ୍ ସିସମନ ଜେତେବେଳୁ ଏ କାତା ମୁନିଲାଇ, ସେ ଦୁଇ ବାରର ଲାଗିରି ଦେବି ରିପା ଅଇଗାଲାଇ । ୨୫ ଜିମ୍ବୁ ସିସମନକେ ଗଟେକୁଟାନେ ଗୁଲକରି କଇଲା, “ତମେତା ଜାମାସ ଏ ଦୁନିଆର ରାଜାମନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନେକ ନିଜର ଅଦିକାର କରିରିବାଇ । ବଢ଼ ବଢ଼ ନେତାମନ୍ ମିପା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନେକ ସାଥି କରିବାଇ ।” ୨୬ ତମର ବିଦ୍ରେ ଜେ ମୁକୁଥ ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାନି ବିନ୍ କରିବାଇ ଆଚତ୍ । ୨୭ ତମର ବିଦ୍ରେ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ବଢ଼ ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାନି ବିନ୍ କରିବାଇ ଆଚତ୍ । ୨୮ ତମର ବିଦ୍ରେ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ବଢ଼ ଅଇବାକେ ଆଲିଲି ଆଚି ।” ୨୯ ଦିନେକୁ ଜିମ୍ବୁ ସିସମନର ସଞ୍ଜୁ ଜିରିଥ ସଥର ଗାତିକାରେ ଜିବାବେଳେ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ ତାର ପତେ ପତେ ରଇବାରା ଦେବାର । ୩୦ ଆରି ଏବେ ଦେବକା! ବାରପାଲି ବଦି ରଇବା ଦୁଇଟା କାତା, ଜିମ୍ବୁ ସେ ବାଟେ ଆଇଲାନି ବିନ୍ କାରାଇ, “ଏ ମାପରୁ ଦାରଦର ପଥ! ଆମକେ ଦୟା କର ।” ୩୧ ଲକ୍ଷମନ ସେମନକେ ଦମକାଇ କରି ରଇବାକେ ମୁରତି ମିଲ ବଳି ନିଜର ଜିବନ୍ ଦେବାକେ ଆଲିଲି ଆଚି ।” ୩୨ ଦିନେକୁ ଜିମ୍ବୁ ସିସମନର ସଞ୍ଜୁ ଜିରିଥ ସଥର ଗାତିକାରେ ଜିବାବେଳେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ ତାର ପତେ ପତେ ରଇବାରା ଦେବାର । ୩୩ ଆରି ଏବେ ଦେବକା! ବାରପାଲି ବଦି ରଇବା ଦୁଇଟା କାତା, ଜିମ୍ବୁ ସେ ବାଟେ ଆଇଲାନି ବିନ୍ କାରାଇ, “ଏ ମାପରୁ ଆମକେ ଦେବକାବାର ପଥ! ଆମକେ ଦୟା କର ।” ୩୪ ଜିମ୍ବୁ ଜେତେ ତିଆର ସେମନକେ ତାକି ପାରକାରା, “ମୁର ତମର ପାଇ କାଇଟା କରିବି ବିନ୍ ମନ କଲାସନି?” ଗାଁମା ସେମନ କରିଲା, “ମାପରୁ ଆମକେ ଦେବକାବାର ପଥ! ଆମକେ ଦୟା କର ।” ୩୫ ଜିମ୍ବୁ ଜେତେ ତିଆର ସେମନକେ ତାକି ପାରକାରା, “ମାପରୁ ଆମକେ ଦେବକାବାର ପଥ! ଆମକେ ଦୟା କର ।” ୩୬ ଜିମ୍ବୁ ସେମନର ସଞ୍ଜୁ ପାଇ ବିନ୍ ମନ କଲାସନି ଅରି ବସିପାରି ନାହିଁ ଦେବକାବାର ପଥ! ଆମକେ ଦୟା କର ।” ୩୭ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ ତାକି ପାରକାରା, “ମାପରୁ ଆମକେ ଦେବକାବାର ପଥ! ଆମକେ ଦୟା କର ।” ୩୮ ଜିମ୍ବୁ ସେମନର ସଞ୍ଜୁ ପାଇ ବିନ୍ ମନ କଲାସନି ଅରି ବସିପାରି ନାହିଁ ଦେବକାବାର ପଥ! ଆମକେ ଦୟା କର ।” ୩୯ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ ତାକି ପାରକାରା, “ମାପରୁ ଆମକେ ଦେବକାବାର ପଥ! ଆମକେ ଦୟା କର ।” ୪୦ ଜିମ୍ବୁ ସେମନର ସଞ୍ଜୁ ପାଇ ବିନ୍ ମନ କଲାସନି ଅରି ବସିପାରି ନାହିଁ ଦେବକାବାର ପଥ! ଆମକେ ଦୟା କର ।” ୪୧ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ ତାକି ପାରକାରା, “ମାପରୁ ଆମକେ ଦେବକାବାର ପଥ! ଆମକେ ଦୟା କର ।” ୪୨ ଜିମ୍ବୁ ଆରି ତାର ସିସମନ ଜିରୁପାଲାମ୍ ଲଗାଲି ଅରି କଣ୍ଠେକୁ ଦୁଇ

ନାହିଁ ପଞ୍ଚକେ ମିଥା ସେ କାମ୍ କରବାକେ କଇଲା । ‘ଉଁ ବାବା ଗାଲିନି’ ବଲି ସାନ୍ ପଥ କଇଲା । ମାତ୍ର ସେ କାମଟାନେ ମୁଲୁକେ ଜାଏ ନାହିଁ । ୧୯ କଇଲଦେକା ପନି, ଏ ଦୁଇଟା ପଥର ବିଦ୍ରରେ କେ ତାର ବାବା ତିଆରଳାଟା ମାନିରଇଲା?” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ଦି ପଥ ।” ଜିଥୁ ସେମନ୍କେ କଇଲାଯା, “ମୁଲୁ ସତ କଇଲିନି ସିଥରୁ ମାଞ୍ଚମନ୍ ଆରି ବେଶିଆମନ୍ ତମରଟାନେଥାନି ପରମେପରର ରାଇଲେ ଆଗ୍ରା କେବଳବାଇ । ୨୦ ଭୁବନ ଦେଉ ଜଥନ୍ ତମରଟାନେ ଆସି ଦରମର ବାପ ଦେବକାଇ ଦେଇରାଇଲା, ମାତ୍ର ତମେ ତାକେ ବିଶ୍ଵାସ କରାସ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସିଥରୁ ମାଞ୍ଚମନ୍ ଆରି ବେଶିଆମନ୍ ତାର କଇଲା କାତା ବିଶ୍ଵାସ କଲାଇ । ଏତା ଦେବକିରି ମିଥା ପଚେ ତମେ ପାପ କାମକରବାକୁ ଚାତି ମନ ବାରତାର ତାକେ ବିଶ୍ଵାସ କରାସ ନାହିଁ ।” ୨୧ ଜିଥୁ କଇଲା, “ଆରି ଗଟେକୁ କାତା ମୁଣା, ଗଟେକୁ ପାଇକାର ତାର ଜମିଟାନେ ଅଟ୍ଟର ତାସ କରିରାଇଲା । ତେଇ ଚାରିବେଢ଼ତି ବାହୁ ବୁନ୍ଦିଲା ଆରି ଅଟ୍ଟର ପିଲାବାକେ ଗଟେକୁ କୁଣ୍ଡ ତିଆରକିଲା । ଆରି ଜାଗୁଆଳିର ପାଇ ଗଟେକୁ ମାତା ମିଥା ତିଆର କରିଦେଲା । ତାର ପଚେ ସେ ଜମି, ଚାମିମନ୍କେ ଆଦିବାଗୁ ଇଇବେ ଦେଇକରି, ପାଇକାର ବିଦେହେ ଉଠିଗାଲା ।” ୨୨ ଅଟ୍ଟର ତଲ୍ଲବାବେଳେ ସେ ସାଇକାର ତାର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍କେ ନିଜର ଆଦିବାଗୁ ମାଞ୍ଚକାକେ ଚାମିମନ୍ର ଲାଗେ ପାଗାଇଲା । ୨୩ ଚାମିମନ୍ ସେ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍କେ ଦାରି, ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ମାରିଲାଇ, ଆରି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ମରାଇଲାଇ, ଆରି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ପାକନାସଙ୍ଗେ ମାରିପାକାଇଲାଇ । ୨୪ ଏଣ୍ଟର ପାଇ ଜମି ପାଇକାର ଆଗରୁଡ଼େଇଥି ଅଦିକ ଜମି ପାଇଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନ୍କେ ପାଗାଇଲା । ବାର ଚାମିମନ୍ ସେମନ୍କେ ମିଥା ସେହୁରିପେ କଲାଇ । ୨୫ ସାରାପାରି ପଚେ ପଦା ସାଇକାର ଚାମିମନ୍ରଟାନେ ଚାରପିଲାକେ ପାଗାଇଲା । ସେ ବାବଲା, ସେମନ୍ ମର ପିଲାକେ ବାଦିଆରେ ନାମବାଇ । ୨୬ ମାତ୍ର ଚାମିମନ୍ ସାଇକାରର ପଞ୍ଚକେ ଦେବକିରି ତାକର ତାକର ବିଦ୍ରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ, “ଏହେ ଦେକା, ସାଇକାରର ପିଲା! ଆସ ଆକେ ମିଥା ମାରିପାକାର । ଏହାର କଲେ ଆକା ସାଇକାରର ଦର ଆମରଟା ଅଇଯି ।” ୨୭ ଏହୁରି କଇକରି ସେମନ୍ ତାକେ ଜମିତେଇଥି ଦାରି ବାରକରାଇ, ବାଇରେ ନେଇ ମାରି ମରାଇଦେଲାଇ । ୨୮ ଜିଥୁ ପାଗାଇଲା, “ଜେତେବେଳୁ ଜମି ସାଇକାର ଆଇଥି ସେ ଚାମିମନ୍କେ କାଇଟା କରସି?” ୨୯ ସେମନ୍ କଇଲାଇ “ଦର୍ଦମାସମନ୍କେ ମାରି ମରାଇସି । ଆରି ଜନ୍ ଚାମିମନ୍ ସମାନ୍ ବେଲାର ତାର ଆଦିବାଗୁ ଦେବାଇ, ସେ ଜମି ସେମନ୍କେ ଆତେ ଜମା ଦେଇଯି ।” ୨୩ ଜିଥୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ ସାସତରର କାତା କାଇ କେବେ ତମେ ପଚାସ ମାର କି? “ଗରୁବାନ୍ତମନ୍ ଜନ୍ ପାକନା ଲାତାକେ ନ ଅଏ ବଲି ଚାତିଦେଇ ରଙ୍ଗଲାଇ, ସେଟାଏ ଗର କନର ମୁକ୍ତିଆ ପାକନା ଅଇଲା । ନିଜେ ମାପ୍ରାଆକା ଏତା କଲା ଆତେ । ତାର କାମ୍ କେତେକ କାବାଅଇବିକା କାମ୍ ।” ୨୫ ଜିଥୁ ଆରି କଇଲା, “ସେଟାର ପାଇ ତମ୍ଭେ କଇଲିନି, ପରମେପରର ରାଇଲେ ପୁରବା ଅଦିକାର ତମରୁଡ଼େଇଥି ଦାରିକାଇବାର ଆରି ଜନ୍ ଦଲ ଏ ରାଇକର ନିମାନ୍ ପଲ୍ ଦେବକାଇ ପାରବାଇ, ସେମନ୍କେ ସେଟା ଦିଆଅଇଯି ।” ୨୪ ଆରି କେ ଏ ପାକନା ଉପରେ ଅଦରସି, ସେ କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ ଅଇଜାଇସି । ଆରି ଏ ପାକନା ଜାର ଉପରେ ଅଦରସି, ସେଟା ତାକେ ପାଇ କରି ମୁଣ୍ଡ କରି ଦେଇସି । ୨୬ ମୁକ୍ତିଆ ପୁରାବିନ୍ ଆରି ପାରୁମିନ୍ ଏ କାତା ମୁଣା, ଜିଥୁ ସେମନ୍କେ ଦେବକାଇ କରି କଇଲାନି ବଲି ଦୁକିପାରିଲାଇ । ୨୭ ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ତାକେ ବାନ୍ଧୁଇ ନେବାକେ ତେଷ୍ଟା କଲାଇ, ମାତ୍ର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତରି ସେମନ୍ ସେଟା କରି ନାମାରିଲାଇ, କାରକେବଲେ ଲକମନ୍ ନିଷ୍ଠକେ ଗରକେ ବିଦିତବିକତା ବଲି ମନେ ବାବରେଇଲାଇ ।

। ९ परमेष्ठवरु घरगू राजकू एनुरि । चरेकू गतेकू राजा तारु पिलारूपाइ बजू किराइला । १० जनू लक्मनूके बिबा बजिटानै किरू देलैरेला, घेमनूके ताकिआन्द्वाके दाङ्गुतामनूके पागैरला । ११ मात्रू घेमानू निरुलाइ । १२ दिवाटानै गागृ तेलैमनूके मारि बजू अलू आचे । दापरे आसा बलि राजा आरि चरेकू बिनू दाङ्गुतामनूके किरपाइला । १३ मात्रू किरू देलैरेला लक्मनू ए कागा न मानिकू निरू निरू वारु पाटिटी किरवारु दारूलाइ । १४ केतेकू लक्म बारैकूरु उतिगालाइ । १५ आरि केतेकू लक्म ताकूरु दुकानै उतिगालाइ । १६ आरि केतेकू लक्म राजारु दाङ्गुतामनूके दारि मारि मरैरलाइ । १७ राजा रिपाअंजिलाइ करि घजैनमनूके पागैरला । १८ इजैनमनू जाइकूरु पेमा रुमनूके मरारु पाकाइलाइ आरि घेमनू रेलूला घारूरु पातारु पाकाइलाइ । १९ तारु परे राजा गतिदाङ्गुतामनूके ताकि किरला, बिबा बजू रानूवाता घारूलाहे मात्रू मूरु किरू देलैरेला लक्मनू ए बजू किरवाकै बागू नाल । २० एव्वे तमै जाइकूरु गाउँपालिरु गूढा आरि पूरुमनूके देतदूकि लक्मूके बेदू अलूपा ये घरु लक्मनूके आमरु बजिटानै ताकिआना । २१ तेव्वे दाङ्गुतामनू लिटूरु पाकूरु गाउँमनूके बुलि निकू लक्म अथू दि बानिआ लक्म अथू देतदूकि लक्मूके बेदू अलूलाइ, पूरुकै ताकि आन्लाइ । आरि बिबा गरे लक्मनू माशुरुव्वा अलूगालाइ । २२ परे राजा ताकाइला लक्मनूके देक्कुवारु आलूला । ये लक्मनू बित्तरे अनि गतेकू लक्म तिआरूपिआरु न अलूकूरु निकूटा पन्नू न आपैरेलाटा राजा देक्कला । २३ राजा तारु लिटू जाइ पागैरला, “मलूतरु, दुरु तिआरु पिआरु न अलूते केन्दू ए बजिटानै आलूसु” ये लक्म तिमूरा अलूदेला । २४ राजा दाङ्गुतामनूके किरला, “तारु आरु गहू बान्नी बालूरे नेवै आनूरे पित्तुपिआसु” । तेलू ये दाँडमुँगु बात्रिआरु कान्नू कान्नू रथै ।” २५ जियु कातानी किरपाराइ किरला, देवि लक्मूके ताकूरुला, मात्रू उमालक्मूके बाबूराइ । २६ केतेटा पारुमिनू जाइकूरु जियुपैकै परूपनू पाचारि पानू पाकारू बलि बाबूलाइ । २७ घेमनू ताकूरु केतेटा विघ्मनूके आरि एरवदू दलेअनि केतेटा लक्मनूके जियुरु लिटू पाटाइलाइ । एमनू आयि जियुकै पागैरलाइ, “स्तुरु तमै प्रदू किलू आरि परमेष्ठवरु प्रदू दिवैरु विकिआ देवाटा आमो जान्नू । तमै मूरुमूरुमनूरु मरजिटाकै कात्तुरु किरायै नाल । लक्मनू कालू बलि बाबूकैलू बलि जिन्नू किरायै नाल । २८ तेव्वे किलैदेका पनि, ए विपैरु तमै किरवलि किरलायन्दि? रमियू परकारूकै विपैरु देवाटा आमरु दरमू प्राप्तरूरू रेपावै टिकू कि नालै?” २९ मात्रू जियु घेमनूरु कुट्काटा जानि करि किरला, “ए कुट्किआलूनू, कालैकै माकै पानू पाकाइवाकै देप्ता किरायन्दि? ३० जनू अद्वितीयू तारु विपैरु देलायन्दि, तेलैअनि गतेकू आनिकूरु माकै देवाटा ।” घेमनू गतेकू अद्वितीयू आनि ताकै देलैलाइ । ३१ जियु घेमनूके पागैरला “ए अद्वितीयू तारु गूठानै कारु मूरु आरि नारू आचे?” ३२ घेमनू किरलाइ, “रमियू राजारु मूरु आरि नारू आचे ।” जियु घेमनूके किरला, “तेव्वे किरला रमियू राजारु, घेटा परमेष्ठवरुकै दिआयै ।” ३३ ए कागा पूनि घेमनू कागाअलूगालाइ आरि तेलैअनि उतिगालाइ । ३४ ये दिनै यादूकै दिलू रुकै तेलू जियुरु लिटू आलूलाइ ।

ପାଦୁକିମନ୍ ମରିଗାଲେ ଆରି ତରେକ ଉଠି ନିର୍ବିଶ୍ଵାସ କରିତେ
ରଇଲାଇ । ୨୪ ସେମନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ପାଗରିଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ, ଜଦି ଗାନ୍ଧେ
ଲକ୍ ପିଲାକି ନ ଅଇତେ ମରିଜାଇସି, ତେବେ ମରିଜାଇର ବାର ସେ ରାତ୍ରି
ମାଇଜିକେ ସତ୍ତ୍ଵରୁଷି । ଆରି ତାକର ଟାନେଅନ୍ତି ଅଇଲା ପିଲାଜିଲା ସେ ମଲା
ଲକ୍ରପାଇ ଅଇସି ବଲି ମସା ନିଯମ କଲା ଆବେ । ୨୫ ଗାନ୍ଧେକେ କାତା
ସୁନା । ଇତି ଆମର ବିଦ୍ରୋହ ସାବଧାର ରଇଲାଇ । ବଦ୍ର ବାର ପିଲାଜିଲା
ନ ଅଇତେ ମରିଗାଲାକେ ତାର ପିଟିର ବାର ତାର ବରକେ ସତ୍ତ୍ଵରୁଷି ।
୨୬ ମାତର ବଦ୍ରମିଆ, ମିଥ୍ରା, ପାନମିଆ ଏହି ଅଇକରି ସାରାପାରି
ସାନ୍ତର ଦସା ମିଥା ଏହି ଅଇଲା । ୨୭ ସାରାପାରି ପଦେ ସେ ମାଇଜି ମିଥା
ମରିଗାଲା । ୨୮ ଜେବେ ମଲା ଲକ୍ମନର ଉତ୍ତବା ଦିନ ଆଇସି, ତେବେ
ଏ ମାଇଜି କାର ମାଇଜି ଅଇସି? ସବୁ ଲକ୍ଷେ ତାକେ ସତ୍ତ୍ଵରୁ ରଇଲାଇ
! ୨୯ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ କେତେକ ବୁଲୁ ବିପର ବାବଦା
ଲକ୍ମନ! ଦରମ୍ ପାସତରେ ପରମେସର ବୁଲୁ ବିପର ସମାନ ରିଯାବେ
ଦିନତା କରାସ ନାଇଜେ, ତମେ ଏ କାତା ପାଗରିଲାସିନ୍ ।” ୩୦ ମରିକରି
ଉଚ୍ଚଳା ପତେ, ମଲା ଲକ୍ମନ ପରଗର ଦୁହମନର ପାରା ଅଇଜିବାଇ ।
ସେମନ୍ ଆରି ବିବା ନ ଅଥବା କି ନ କରଦ୍ । ୩୧ ମଲା ଲକ୍ମନ ଆରି
ତରେକ ଉତ୍ତବା ବିପର, ପରମେସର ଜନ୍ମଟା କଇଲା ଆବେ, ତମେ କାଇ
ପାସତରେ କେବେ ପଦାସ ନାଇ କି? ୩୨ ପରମେସର କଇଲା ଆବେ
“ଆମେ ଅବରାଆମର, ଜାକିକର ଆରି ଜାକୁବର ମାପରୁ ।” “ପରମେସର
ତା ଚିବନ ରଇଲା ଲକ୍ମନର ମାପରୁ, ମଲା ଲକ୍ମନର ଅଇନାପାରେ
! ୩୩ ଲକ୍ମନ ଜିମ୍ବୁ ସିକାଇବାଟା ପୁନିକରି କାବାଅଇଗାଲାଇ । ୩୪
ଜିମ୍ବୁ ସାତୁକିମନ୍କେ ବୁପକରାଇ ରଇବାଟା ଜାନିକିର ପାରୁପିମନ୍ ସବୁଲକ୍
ଗାନ୍ଧେ ଅଇ ତାର ଲମ୍ବ ଆରିଲାଇ । ୩୫ ଆରି ସେମନ୍କେ ବିଦ୍ରୋହାନ୍ତି
ଗଟେକ ନିଯମ ସିକାଇବା ଦରମ ଗୁରୁ ଜିମ୍ବୁକେ ପାତ୍ରେ ପାକାଇବାକେ ଗଟେକ
ପରମ୍ ପାଗରିଲା । ୩୬ “ଏ ଗୁରୁ ମପାର ଦରମ ପାସତରେ ନିଯମ
ରିଯାବେ ସବୁମାନେଅନି କନ ଆଦେସ ମୁକିଅି? ୩୭ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କଇଲା,
“ତମର ମାପରୁ, ପରମେସରକେ ପୁରାପୁରୁଷ ମନଦେଇ, ପୁରାପୁରୁଷ ଜିବନ
ଦେଇ, ପୁରାପୁରୁଷ ଚିନ୍ମା ସତ୍ତ୍ଵ ତାକେ ମାନା ଆରି ଆଲାଦ କରା । ୩୮
ଏକ ଅଇଲାନି ସବୁରାମେଅନି ଆଗର ଆରି ମୁକିଅ ଆଦେସ ।” ୩୯ ତାର
ପତ୍ର ମୁକିଅ ଆଦେସ ଅଇଲାନି, ତମର ଲଗର ପାକର ଗରର ଲକ୍ମନରକେ
ନିଜକେ ଆଲାଦ କଲା ପାରା ଆଲାଦ କରା । ୪୦ ଏ ଦୁଇଟା ଆଦେସ
ଆକା ମସା କରିବିଲା ସବୁ ଚିତ୍ତିନ୍ତି ଆରି ବିପର ବିବତା ମନର ସିକିଆ
ଜାନାଇଲାନି । ୪୧ କେତେଟା ପାରୁପିମନ ଜିମ୍ବୁ ଲମ୍ବ ରଇଲା ଦେଲେ,
ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍କେ ପାଗରିଲା । ୪୨ “କିଷିଷଟ ମରିଅର ବିପର, ତମେ କାଇଟା
ବାବଲାସିନି? ସେ କାର ପଥ? ” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ସେ ଦାରଦର ପଥ ।”
୪୩ ଜିମ୍ବୁ ପାଗରିଲା, “ପେନ୍ତାର ଆଲେ ଦାରଦ ମିଥିଅକେ ‘ମର ମାପରୁ’ ବଲି
କାଇଲେ ଜାନାଇ ଆବେ? ” କାଇକେବିଲେ ଆଦମୀ ଗଲନା ଦେଲାକେ,
ସେ ଲେକିଆବେ, ୪୪ ପରମେସର ମର ମାପରୁକେ କଇଲା, “ଆମେ ତର
ସବୁମାନେକ ତମର ପାର ତଳେ ନ ଆନବା ଜାକ ‘ତୁର ମର ଉଜା ବାଟେ
ଦସି ରଥେ ।” ୪୫ “ଜଦି ଦାରଦ ମିଥିଅକେ ‘ମର ମାପରୁ’ ବଲି ନାମି ଆବେ,
ତେବେ ମିଥି କେନ୍ତି ତାର ପଥ ଅଇପାରସି? ” ୪୬ ଜିମ୍ବୁକେ ଉତ୍ତିର ଉତ୍ତର
କେ ମିଥା ଦେଇ ନାପାରିଲାଇ । ସେ ଦିନେଅନି, ଆରି ତାକେ କେ ମିଥା କାଇ
ମରମନ ମାନରାକେ ମାଆମ କରନ ନାଲ ।

୨୭ ଜିସୁ ସିସମନକେ ଆରି ତେଇ ରୁଣ୍ଟି ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ କଇଲା, ୨
“ପାରସି ଆରି ଦରମ ଗରମନକେ ମସାର ନିଯମର ଅରତ ବଜାଇ

ଦେବାର ଅଦିକାର ଆଚେ । ୩ ସେମନ୍ ଜ୍ଞାନକ କରିବାକେ କଇଲାଇନି, ସେଟା କରା, ମାତ୍ରର ସେମନ୍ ଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନଟା କଲାଇନି, ସେଟା ଦେବି ସେନ୍ଦ୍ରାର କରାନାଇ । କାଇକେ ବରଲେ ସେମନ୍ ନିଜେ ଜନ୍ମ ସିକିଅା ଦେବାଇ, ତାର ଉଲ୍ଲଟା କରିବାର । ୪ ସେମନ୍ ତାକରୁ ସିକିଆ ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ପିତି ଉପରେ ବେହି ବଜା ପାରା ଲାଦିଦେବାର । ମାତ୍ରର ସେ ସବୁ ବଜର ନିୟମ, ତିନି ଆଶ୍ରୁଟିରେ ଉତ୍ତାଇବା ଏତିକି ମିଥିଆ ସାଇଜ ନ କରନ୍ତି । ୫ ସେମନ୍ ଲକ୍ଷନେ ଦେବାଇଅଇବାକେ ସବୁ କାମ କରିବାର । ସାପ୍ତର ପଦ ଲେକାଅଇଲା କେତେ କେତେ ବଢ଼ ବଢ଼ ଉତ୍ସାମାନ କାପାଲେ ଆରି ପତିଆଇ ବାହିଅଳ ଆଚନ୍ଦ । ଆରି ଦେବା, ସେମନର ବସ୍ତତର ଜାଲି କେତେକ ତେଣୁ । ୬ ସେମନ୍ ବଜିମନକେ ମୁକ୍ତିଆ ଜ୍ଞାନର ଆରି ପାରତୀନା ଗରେ ବାତିଆଇରଇଲା ଜାଗା ଅଦିକାର କରିବାକେ ମନ୍ କରିବାଇ । ୭ ଆମେ ବାଟେ ଆରି ଦୁକାନେ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେମନକେ ମାନିକରି ଜୁଆର କରନ୍ତ ଆରି 'ଗୁରୁ' ବଲି ତାକର, ଏନ୍ତାର ସେମନ୍ ମନ୍ କରିବାର । ୮ ମାତ୍ରର ତମଙ୍କେ କେ ମୁରୁ ବଲି ତାକିବାର ଦରକାର ନାଇ । କାଇକେ ବରଲେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ନିଜର ନିଜର ବିତରେ ବାଇ, ଆରି ତମର ଗୁରୁ ଗଟେକ ସେ । ୯ ଆରି ଜଗନେ ତମେ କାକେ ବାବା ବଲି ତାକିବାକେ ଦରକାର ନାଇ । କାଇକେ ବରଲେ ତମର ଗଟେକସେ ବାବା, ସେ ସବୁମେ ଆଚେ । ୧୦ ତମଙ୍କେ ନେତା ବଲି ମିଥିଆ କେ ନ ତାକର, କ୍ଳାନ୍କେ ବରଲେ ଗଟେକ ସେ ନେତା, ସେ ଅଇଲାନି ମାପରୁ ମସିଥ । ୧୧ ତମର ବିତରେ ଜେ ସବୁର ତାନେଅନି ମୁକ୍ତିଆ, ସେ ତମର ସେବା କର । ୧୨ ଜେ ନିଜକେ ବଢ଼ ବଲି କଲସି, ତାକେ ସାନ କରାଅଇଥି ଆରି ଜେ ନିଜକେ ସାନ ବଲି ବାଦସି, ତାକେ ବଢ଼ କରାଅଇଥି । ୧୩ "ଅଳରେ ଦରମ ଗୁରୁମନ୍ ଆରି ପାରୁଦୀମନ୍! ସେପଦେଲେ ତମର ଦସା କେତେ ଅଦିକ ଅଳସି । ଏଇ ଟକାବଣ୍ଣୀ ଦଲ, ସରଗ ରାଇଜେ କେବଳା ଦୁଆର ତମେ ତାବିଦେଲାଇଆଗାଥା । ନିଜେ ତେଇ କେତାପ ନାଇ ଆରି ଜନଲକ୍ଷମନ ତେଇ କେବଳାକେ ମନ୍ କଲାଇନି, ସେମନକେ ବାହା ତାତାପ ନାଇ ।" ୧୪ "ଏ କୁଟିଆଳ ଦରମଗୁରୁମନ୍ ଆରି ପାରୁଦୀମନ୍! ତମର ଇନସତା କେତେକ କାଳୁରିତ ଅଳସି । ତମେ ତାଲାକି ଅଇକରି ଜବର ପର ପାରତନା କରସା । ମାତ୍ରର ରାତ୍ରି ମାରଜିମନର ଗରମନ ସବୁ ଦାପ୍ତରେ ଗିଲିଦେଇସା । ତେବେ ତମଙ୍କେ ଅଦିକ ଦଶ ଦିଅାଅଳସି ।" ୧୫ ଏ ଟକାବଣ୍ଣୀ ଦରମଗୁରୁମନ୍ ଆରି ପାରୁଦୀମନ୍! ତମେ କେତେ ଜନସତା ଅର କାନ୍ତୁରି ଅଳସା । ସମ୍ଭୁର ଲଞ୍ଚି ବିନ୍ ବିନ୍ ଦେସମନକେ ଜ୍ଞାନ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ତମର ଦରମାନେ ମିଥାଇବାକେ କଜି ଦୁଲ୍ଲାଲାସନି । ମାତ୍ରର ସେନ୍ଦ୍ରାର ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ମିଲାଇଲେ, ତାକେ ତମର ତାନେଅନି ଅଦିକ, ନରକର ଦଶ ପାଇବାକେ ବାବିଲାସନି । (Geenna g106) ୧୬ ଏଇ ବାହ୍ ଦେବାର କାଶାମନ୍! ତମର ଦସା କେତେକ ଜନସତା ଅଳସି । କେ ମନ୍ତ୍ରିର ନାହିଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କଲେ, ସେଟା ସେମନ୍ ମାନବାର ବାଦିଆ ନାଇ, ମାତ୍ର ମନ୍ତ୍ରିରେ ରଇଲା ମୁନାର ନାହିଁ ଦାରି ଜେ ପରମାନ୍ କରସି, ତାକେ ସେଟା ମାନବାକେ ପଢ଼ସି ବଲି ତମେ ସିକାଇତେ ରଇସା । ୧୭ ଏଇ ଦୁଇ ନ ରଇବା କାଶାମନ୍! ମୁନା ବହୁ, କି ମୁନାକେ ସ୍ଵକଳ କରତ ରଇବା ମନ୍ତ୍ରିର ବହୁ? ୧୮ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଦେବିର ନାହିଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କଲେ ସେ ସେଟା ମାନ୍ଦବାର ଆକା ଆଚେ ବଲି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ବେଦି ଉପରେ ସତ୍ତ୍ଵରେ ରଇବା ମାପରୁକେ ଦେଲାଟା ନାହିଁଦାରି ପରମାନ୍ କଲେ, ସେଟା ମାନ୍ଦବାଟା ବଲି ତମେ ସିକାଇତେ ରଇସା । ୧୯ ତମେ କେତେବଢ଼ କାଶାମନ୍! କଳନ୍ତା ମୁକ୍ତିଆ? ମାପରୁକେ ଦେଲାଟା କି, ମାପରୁକେ ଦେଲାଟା ମୁକଳ କରିତେ ରଇବା ବେଦି? ୨୦ ତେବେ ପାଇ କେ ମିଥା ବେଦିର ନାହିଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କଲେ, ସେ ବେଦି ଆରି ତାର ଉପରେ ରଇବା ମାପରୁକେ ଦେଇ ରଇବା ସବୁ ଜିନିସ ନାହିଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କରିସି ।

୧୯ କେ ମିଥା ମନ୍ତ୍ରିର ନାର୍ହ ଦାରି ପରମାନ୍ କଲେ, ସେ ମନ୍ତ୍ରି ଆରି ତେଳ ବାପା ଅଳରଇବା ପରମେଷର ନାର୍ହ ଦାରି ପରମାନ୍ କରସି । ୨୦ କେ ମିଥା ସରଗର ନାର୍ହ ଦାରି ପରମାନ୍ କଲେ, ସେ ପରମେଷର ବସବା ଜାଗା ଆରି ସେ ବସବା ଜାଗର ଦିପ ରଇବା ପରମେଷର ନାର୍ହ ଦାରି ପରମାନ୍ କରସି । ୨୧ ଏଇ କୁଟ୍ଟିଆଳ ଦରମଣ୍ଡିଲା ଆରି ପାରୁସିମନ୍, ତମର ଦସା କେତେ ଜନସତ୍ତା ଆରି କାକୁରାତି ଅଳାପି? ତମେ ପରମେଷର ପାଇ ବଲି ସାନ୍ ଧାନ୍ ଜିନିସ ଅଳେଲି ମିଥା ଦସବାପ ଅନି ବାଗେବ ଦାନ୍ କରସା, ମାତର ନିଆଇ, ଦୟା, ବିସବାସ ଏହି ମୁକିଅ ମୁକିଅ ବିସଇର ନିୟମର ସିକିଆ ଏଲା କଲାସନି । ପୁରବର ମୁକିଅ ବିସଇ ଏଲା ନ କରି, ଏ ସବୁନାକ ଆଗତୁଅନିଯେ ଅବିଆସ କରବାର ରଇଲା । ୨୨ ଏଇ ବାଢ଼େଦକାଇବା କାଶା ଲକ୍ଷମନ୍! ତମେ କାଇବାବେଳେ କେତେବଳ୍ ତେଇ କାଇଆଲେ କିତା ଅଧରି ରଇସି ବଲି ପେଟା ଚାନି ପାକାଇତେ ରଇସା । ମାତର ତମେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ ବଦ୍ ପସୁକେ ମିଥା ଗିଲି କାଇପାକାଇସା । ୨୩ ସାରାପାରି ଦିନେ ତମେ କେତେ କାକୁରାତି ଅଳାପା, ଏଇ କୁଟ୍ଟିଆଳ ଦରମ ମୁହଁ ଆରି ପାରୁସିମନ୍! ତମେ ଉପରେ ଉପରେ ତାଲାନିମା ମାଳି ପରିଚିଲ କରିରାପା, ମାତର ସେ ବିଦ୍ରେ ଝାଁଙ୍କା ଆରି ନିଜର ବିସଳ ତିନ୍ମା କରବାଣା ବରତି ଅଳରାପି । ୨୪ ଏଇ କାଶା ପାରୁସିମନ୍! ମୁହଁର ବିଦ୍ରେ ରଇବାଟା ଆଗତୁ ପରିଚିଲ କରା, ସେନ୍ଦ୍ରର କଲେ ଉପରରେ ମିଥା ପରିଚିଲ ଅଳକାଇସି । ୨୫ ଏଇ ଦରମ ମୁହଁରୁମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍! ତମଙ୍କେ କେତେ ବଦ୍ ଦଶ ମିଳିସି । ଏଇ କୁଟ୍ଟିଆଳମନ୍! ତମେ ଉପରେ ଉପରେ ଝୁମ୍ପକୁ ପାରି ରଇବା ଝୁମ୍ପମ ପାରା । ଏତାମନ୍ ଉପରେ ମୁହଁର ତିଥିସି, ମାତର ବିଦ୍ରେ କୁଇଲା ମହ ଆରି ଆହଗତ ବରତି ଅଳରାପି । ୨୬ ସେନ୍ଦ୍ରରିଯେ ତମେ ମିଥା ବାରରେ ଲକ୍ଷମନର ଦେବକେ ଦରମ ପାରା ତିଥିରେଇଲୟା, ମାତର ତମର ବିଦ୍ରେ କୁମ୍ର କାତା, ଆଁକାର, ଆରି ପାୟ ବରତି ଅଳଆଟେ । ୨୭ ଏଇ ଦରମମୁହଁରୁମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍! ଏ ଟକାବଣ୍ଣା କରୁମନ୍ତା! ତମର ପାଇ ଏଟା କେତେବଳ୍ ଜନସତ୍ତାର ବିସଳ । ତମେ ବଦିସତ୍ତବକତାମନକେ ପାଇ ପୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ସମାଦି ତିଆର କଲାସନି ଆରି ଦରମ ଲକ୍ଷମନକେ ସର ଦିନ୍ ଏତାଇବାକେ ନାର୍ହ ଲେକି ତଥାଇଲାସନି । ୨୮ ଆରି ତମେଯେ କଇଲାସନି ଜିଦି ତମର ଆନିଦାଦିମନର ବେଳେ, ତମେ ରଇତାସ ବଇଲେ, ସେମନର ପାରା ଚଲାଦିଲ୍ଲି ନ କରିବାପ୍ରକାଶ, କି ବଦିସତ୍ତବକତାମନକେ ନ ମରାଇତାସ । ୨୯ ଏ କାଶା କଇଲାର ପାଇ ତମେ ବଦିସତ୍ତବକତାମନକେ ମରାଇମନର ନାଟି ତିତିର ଲକ୍ଷ ବଲି ଏବେ ମାନ୍ତଳୀସନି । ୩୦ ତେବେ ତମେ ଆଗତୁ ଥାଏ । ତମର ଆନିଦାଦିମନ କରିରେଇବା କରିବା କାମ ପୁରାପୁରୁଷ ସାରାର ଦିଆସ । ୩୧ ଏଇ ଯାଏମନ୍! ବିସଇରବା ଯାଏର କୁମୁର ପାରା ଲକ୍ଷମନ, ତମେ କେନ୍ତି ନକରି ଦଶ୍ଶେଅନି ରକିଆ ମିଳିସି ବଲି ଆସା କଲାସନି? (Geenna g1067) ୩୨ ସେଟାର ପାଇ ମୁହଁ ତମଙ୍କେ କରିଲିନି, ତମର ଲଗେ ବଦିସତ୍ତବକତାମନକେ, ସିକାଇବା ଗୁରୁମନକେ ଆରି ଶିଆମ ରଇବା ବଦ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ମୁହଁ ପାରାଇବି । ତାକର ବିଦ୍ରେଅନି ତମେ କେତେ ଲକ୍ଷକେ ମରାଇସା, କେତେ ଲକ୍ଷକେ କୁରିଯେ ତାରାଇସା, ଆରି ବାକି ଲକ୍ଷମନକେ ପାରିବନା ଗରେଅନି କରିବା ସତ୍ତ୍ଵ ମାରି ମାରି ଗଟେକ୍ ନଅରେ ଅନି ଅରିଗଟେକ୍ ନଅରେ କେବି ଦେଇସା । ୩୩ ଜେନ୍ତିକି ଏବଲର ବେଳେଅନି ଆରାମ କରି ବରିକିଆର ପ ଜିକିକିୟର ଜାକ, ଜାକେ କି ତମେ ମନ୍ତ୍ରିର ଆରି ଦେବିର ମଜାଇ ମରାଇରେଇଲୟା, ଦସ ନ କରିରେଇବା ସତ୍ତ୍ଵ ଲକ୍ଷମନକେ ମରାଇଲା ପାଇ ତମେ ଦ୍ୟାନିଅଳ ତଣ୍ଟ୍ର ପାରିପା । ୩୪ ମୁହଁ ସତ୍ତ୍ଵ କଇଲିନି, ଏ ସତ୍ତ୍ଵ ଲକ୍ଷମନକେ ମରାଇଲା ପାଇ ଏ ଜୁଗର ଲକ୍ଷମନ ଦଶ୍ଶ ପାରିବାର । ୩୫ ଏ ଜିରୁପାଲାମ, ଏ ଜିରୁପାଲାମ, ତୁଲ ବଦିସତ୍ତବକତାମନକେ ମରାଇଲୁସନି ଆରି ପରମେଷର ପାରାଇରେଇଲୟା

କବର ଆନୁମନକେ ପାକନା ମାରି ମରାଇଲୁଏନି । ମାର କୁକୁଡା ତାର ଟିଅମନକେ ଦେନା ବିଦରେ ଦାରି ଅଳଶ୍ଵାଲାପାରା, ତର ଲକ୍ଷମନକେ ମୁଲ ପାଗଲି ରକିଆ କରିବାକେ କେତେ କେତେ ତର ତେଣ୍ଟା କଲି । ମାତର ମକେ ସେନ୍ଦ୍ରାରି କରିବାକେ ଦେଉସ ନାଲ । ୩୮ ସେଟାର ପାଇ ତର ମନ୍ତ୍ରର ବାନ୍ଧିରୁଣି ଚିନ୍ଦିବିନ ଅଇଜାଇସି । ୩୯ ମାତର ମୁଲ କଇଲା କାତା ରଇସି, ମାପୁର ନାର୍ଦ୍ଦି ଦାରି ଜେ ଆଇଲାନି, ସେ କେତେ କରିବା ଲକ୍ଷ ବଲି ଏତା ଜେବେ ଜାକ ନ କୁଆୟ, ଆଜିଅନି ଆରି କେବେ ମକେ ଦେକି ନାପାରାସ ।

୨୪ ଜିୟୁ ମନ୍ତ୍ରରେନି ବାରଇ ଇଣ୍ଟିଜାଇତେ ରଇବାବେଳେ ସିଧମନ୍ତ୍ର

ମନ୍ତ୍ରର ପିଣ୍ଡ ଦୁଆରେ ରଇବା ବଢ଼ ବଢ଼ ପାକନା ବାଟେ ଦେକାଇଲାଇ । ୨ ଜିୟୁ କଇଲା, “ଏବେ ମିମା ଏ ସବୁ ଦେବକାଲାଏନି । ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସଦ କଇଲିନି ଏ ମନ୍ତ୍ରର ଗନ୍ତେକ ମିମା ପାକନା ତାର ଜାଗାର ନ ରଖ । ସବୁଜାକ ଅଧରି ବିଜାଇସି ।” ୩ ଜିୟୁ ଜିତ ନାର୍ଦ୍ଦି ତଢ୍କୁର ଉପରେ ବସିରଇଲା ବେଳେ, ତେଇ କେ ନ ରଇଲା ବେଳେ, ସିଧମନ୍ତ୍ର ଆସି ତାକେ ପାଗରାଲାଇ, “ଏ ସବୁଜାକ କେବେକେ ଅଳୟ ଆମକେ କୁଆ କାଳ ଗଢନା ଗଢନେ ଆମେ ଜାନିପାରିବୁ ଜେ ତମର ଆଇବା ବେଳା ଅଇଲାନି ଆରି ଏ କୁମ ସେସ ଅଳୟ ବଲି?” । (ଅନ୍ତିମ ୧୬୫) ୪ ଜିୟୁ କଇଲା, “ଜାଗରତ୍ଥଅଇକରି ରୁଆ, ଜେନ୍ଦ୍ରିକି କେ ମିମା ତମଙ୍କେ ନ ନାତାଥାର । ୫ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର ମର ନାର୍ଦ୍ଦି ଦାରି ଆସି କଇବାଇ, “ମୁର ଆକା କରିସି ମନ୍ତ୍ରିଷ ।” ସେମନ୍ତ ଏହ୍ବାର କିମ୍ବା କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର ନାତାଇବାଇ । ୬ ତମର ଲଗେ ଅଇତେ ରଇବା କୁଇଦର କିଲବିଲ ଅଇବାମା ସୁନ୍ଦରା ଆରି ଦୁରିକେ ଅନି ଅଇତେ ରଇବା କୁଇଦର କବର ଜାନ୍ଦୀମା । ମାତର ତରାନାଇ, ବାଇଦରେ ଏହି ଗଢନା ଅଇସି । ମାତର ଏଗାର ଅରତ ନର୍ଦ୍ଦ ଜେ, ଜୁଗକାଳ କେଟିଗାଲା । ୭ ଦେସ ଦେସ ବିଦରେ ଜୁଲୁଦ ଅଇସି, ଗନ୍ତେକ ରାଇକ ଆରି ଗନ୍ତେକ ରାଇକ ଉପରେ ଜୁଲୁଦ କରସି । ସବୁ ବାଟେ ମରି ଆରି ଦରତି ଦୁରିକେ ନାର୍ଦ୍ଦ ବାରାଇ । ୮ ମାତର ଏଗାର ସବୁ ମାଜିମନର ଆଦଗଦ ସୁକୁଅଇବା ବେଳେ ପରତୁମ ପରତୁମ ଅଇବା ଦୁକାପୁକା ପାରା । ୯ ତମେ ଦାରାର ଅଇ ମାତ୍ର କାଇବାକେ ଆରି ମରନର ତୁମ୍ଭ ପାଇବାକେ ସରିଷ ଅଇଥା । ତମେ ମକେ ବିସବାସ କଲାଇ ପାଇ ବଳି ସବୁ ଲକ୍ଷ ଗିନ୍ତ କରିବାଇ । ୧୦ ସେହିକିବେଳେ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷ ତାକର ବିସବାସ ଆରାଇବାଇ, ତାକର ତାକର ବିଦରେ ଗିନ୍ଦ ଅଇକରି ତାକର ତାକର ବିଦରେ ବିସବାସେ ବିସ ଦିଆ ଦିଇ ଅଇବାଇ । ୧୧ ସେବେଳେ କେତେ କେତେ ଟକାବଣ୍ଟ ବିପାଶ ବିବିଧବଦ୍ଧକା ଆସିକରି ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ରକେ ନାତାଇବାଇ । ୧୨ ଏନ୍ଦ୍ରାରି ଅଇ ପାପ ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଳୟ ଆରି ପରମେସର ପାଇରଇବା ଲକ୍ଷମନର ଆଲାଦ ସିତର ଅଇକାଇସି । ୧୩ ମାତର ଜେ ସାରାପାରି ଜାକ ମୁରିକିରି ରଇସି, ସେ ମୁକୁତି ପାଇସି । ୧୪ ରାଇକର ସବୁ ବାପାର ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ, ମାପୁର ପାକିଦେବାକେ ଦୁନ୍ଦିଆର ଗୁଲାଇବାଟେ ତାର କାତା ପୁନାଇବାଇ । ତାରପରେ ସେ ଜୁଗ ସାରିସି । ୧୫ ଦାନିଖଳ ବଦିପତ୍ରବଦିତା ଟକି ନିକି ଇଣ୍ଟାବେ ଲେକିରିବାଇ ସେ ବାୟବିକଳର ଦିନ ତମେ ଆରି ତରେକ ଦେବିଷା । ସେଟା ସୁକଳି ଜାଗାକେ ଅସୁକଳ କରିଦେଇସି । ଇତିର ଅରତ କାଇପା, ପଦିଲା ଲକ୍ଷ ବୁଜା । ୧୬ ସେବେଳେ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର ଜିରିବା ରାଇଜେ ରଇବାଇ, ସେମନ୍ତ ତାକର ଜୁଗା ପଚିଆ ନେବାକେ ଗରେ ନ ବାରତରି । ୧୭ ସେହିକିବେଳେ ଗାର୍ଗେ ରଇବା ମାଜିମନର ଅଇସି ଦେବା କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର ଦେବାର ପାଇସି ପାଇସି ପାଇସି ପାଇସି । ୧୮ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର ପଦାଇ କାଇତେ ରଇବା, ସେମନ୍ତ ତାକର ଜୁଗା ପଚିଆ ନେବାକେ ଗରେ ନ ବାରତରି । ୧୯ ସେହିକିବେଳେ ଗାର୍ଗେ ରଇବା ମାଜିମନର ଅଇସି ଦେବା କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର ଦେବାର ପାଇସି ପାଇସି ପାଇସି । ୨୦ ଏ ସବୁ ଗଢନା ସିଦ ଦିନେ ନ ଅଇସି ଆରି ଗନ୍ତେ ଲକ୍ଷ ରଇଜାଇସି ।

୧ ସେଟାରପାଇ ପରମେସରକେ ପାରତନା କରତେ ରୁଆ, ଜେନ୍ଦ୍ରାରି କି ସିଦମାସେ ନଇଲେ ବିସାରମବାରେ ତମଙ୍କେ ପାଲାଇବାକେ ନ ପାତେ । ୨୧ ସେବେଳେ ଜନ୍ମ ଦୁକ ପାଇବାକେ ପଦିଷି, ଦୁନ୍ଦିଆ ତିଆର ଅଇଲାଟାନେଅନି ଆଜିକେ ଜାକ ଅଇ ରଇବା ସବୁ କସଟିତେଇଅନି ଅଦିକ ଅଇଜାଇସି । ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଦୁକ ଆଗକେ ଆରି କେବେ ନ ଆସେ । ୨୨ ମାତର ପରମେସର ଦୁକର ବେଳା ଉନାକରି ଦେଇଆଚେ । ସେନ୍ଦ୍ରାରି ନ କରିରଇଲେ କେ ମିଥା ନ ରଇତାଇ । ମାତର ସେ ବାରିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ରକେ ଜିଆଇବାପାଇ ପରମେସର ସେ ବେଳା ଉନାକରି ଦେଇଆଚେ । ୨୩ ସେବେଲେ କେ ଜଦି ତମଙ୍କେ ଇଚ୍ଛିଷ୍ଟ ଆଚେ ନଇଲେ ତେଇ ସେ ଆଚେ ବଲି କରସି, ତାକେ ବିସବାସ କରା ନାହାଇ । ୨୪ କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଲ ନିଜେ ମସିଅ କି ମୁଲ ନିଜେ ବଦିଷବଦିକତା ବଲାଇଅଳାଟେ ରଇବା କାହାବଣ୍ଟାକୁମନ୍ତ ସେବେଲେ ଦେକାଇଅଳାଇବା । ସେମନ୍ତ କାହା ଅଳଜିବା କାମମନ୍ତ ଦେବକାଳ ପରମେସର ବାଟି ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମିମା ନାତାଇବାଇ । ୨୫ ଦେବା, ସେ ବେଳା ନ ଆଇବା, ଆଗ୍ରହ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଜାନାଇଦେଲିନି । ୨୬ “ଦେବା, ଜଦି ଲକ୍ଷମନ୍ତ ସେ ମରୁବାଲି ରଇବା ଜାଗାର ଆଚେ ବଲି କରିବାଇ, ତମେ ତେଇ ଜାଗା ନାହାଇ । କି ସେମନ୍ତ ଇଚ୍ଛି ଦେକିବେକା ସେ ଲୁଟିଆଟେ ବଲି କରିବାଇ, ସେମନ୍ତକେ ବିସବାସ କରା ନାହାଇ । ୨୭ ଉତ୍ତିଆର ଦିଗେଅନି ବୁଦ୍ଧତ ଦିନ ଜାକ ଜେନ୍ଦ୍ରାରି ବିଜୁଲି ମାରିକରି ଗୁଲାଇ ଆକାସ ଉଜଳ ଅଇସି, ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଅଇକରିଷେ ନରପିଲା ମୁଲ ଆଲାବି ।” ୨୮ “ଜନ୍ମ ମତା ପିଣ୍ଡ ରଇବାଇ, ତେଇ ମଦ୍ଦକାର ଗିଦମନ୍ତ ବୁନ୍ଦିଆଇବାଇ ।” ୨୯ ସେ ଦୁକରିବେଳେ ସାରବା ବେଳେ, ବେଳ ଜାଇଲ୍ଲି ଜାଇସି, ଜନ୍ମ ଆରି ଉଜଳ ନ ଦିପାଏ, ବଦଳେଅନି ଗାମାନ ଅଦରବାଇ ଆରି ବାଦଲେ ଉଜଳ ଦେବମାମନ୍ତ ସବୁ ବାହ ବାନା ଅଇଜିବାଇ । ୩୦ ତାର ପାତେ ନରପିଲା ମୁଲ ବାଦଲେ ଆଇବାଟା ଦେବକ୍ୟା । ଆରି ତାକପୁଗାଥାଇ ପାନି ବାଦଲେ ବପୁ ସମ୍ମ ଆଇବାଟା ଦେବି ଦରତନିର ଲକ୍ଷମନ କାନ୍ଦାବୁଦା ଅଇଜିବାଇ । ୩୧ ବଢ଼ ମଇରି ବାକାଇସି । ଆରି ଗୁଲାଇ ସରଗର ଗନ୍ତେକ କମେ ଅନି ବିନ ବିନ କମେ ରଇବା ମର ବାବା ବାଟି ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ବୁଲିଆଇବାକେ ମୁନୁସ ପିଲା ମୁଲ ମର ଦୁତମନକେ ପାଟାଇବି । ୩୨ ଦୁମରି ଗତେଅନି ପିକା । ଜେତେବେଳେ ତାର କେନ୍ଦ୍ରିଆନି ପତର ପାଲୁଆନ୍ତି କରସି, ଆରି କୌମାପ ବଦରିଆ ତିସଲେ କାରାଦିନ କେବଲା ବଲି ତମେ ଜାଗିପା । ୩୩ ସମାନ ସେନ୍ଦ୍ରାରେ ସବୁ ଜାକ ଅଇବାଟା ଦେବକ୍ୟା, ସାରାପାରି ଦିନକାଳ ଆରାମ ଅଇଲା ବଲି ତମେ ଜାନା । ୩୪ “ଏତାରୁଆ, ମୁଲ ସଦ କଇଲିନି, ଏବେ ଜିବନ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେଅନି ସବୁ ଲକ୍ଷ ମରବା ଆମରୁ, ଏଥରୁ ଏଥରୁ ବସିଲ ଗରସି । ୩୫ ସରମ ଆରି ମରପୁର କୁରୁପନାସ ଅଇଜାଇସି, ମାତର ମର ସବୁ ବାକିଆ କେବେ ମିର ନ ଅଏ । ୩୬ “ପେ ଦିନ, ସେ ବେଳା କେବେ ଆଇସି, କେ କରିବାମାରିବାଇ । ପରମେସର ପିଲା ମୁଲ ମିମା କି ସରଗର ଦୁତମନ ମିମା ସେ କାତା ନାଜାନର, ବାବା ପରମେସର ଆକାଜିରାଇବାକେ । ୩୭ ନଅର ବେଳେ ଜେନ୍ଦ୍ରାରି ଗଟିରଇଲା, ସମାନ ସେନ୍ଦ୍ରାରେ ନରପିଲା ମୁଲ ଆଇବା ବେଳା ମିମା । ୩୮ ପୁରତିବି ଉପରେ ପାନି ବରତ ଅଇବାବେଳେ ଅନି ନଅ ପାନିଜାଜ ପୁରବା ଜାକ, ଲକ୍ଷମନ କାଥା ପିଲ ଅଇ ଦିବା କାମେ ତେରେପେତେ ଅଇରଇଲାଇ । ୩୯ ପାନିତେଇ ସେମନ୍ତ ବଥେଲି ଜିବା ଜାକ, କାଇଟା ଅଇଲାନି, ଜାନ ରଇଲାଇ । ନରପିଲା ମୁଲ ଆଇବା ବେଳେ ସମାନ ସେନ୍ଦ୍ରାର ଅଇସି । ୪୦ ସେ ବେଳାର ପାଇର ପାଇଟି କରିବାକେ ନରପିଲା ଅନି ନଅ ପାନିଜାଜ ପୁରବା ଜାକ, ଲକ୍ଷମନ କାଥା ପିଲ ଅଇ ଦିବା କାମେ ତେରେପେତେ ଅଇରଇଲାଇ । ୪୧ ଗଟିରେଇବା ଦୁଇଟା ମାରକି ମନର ବିଦରେ ଅନି ଗନ୍ତେ ଲକ୍ଷ ବାବି ଅଇସି ଆରି ଗନ୍ତେ ଲକ୍ଷ ରଇଜାଇସି । ୪୨ ସେହି ବିଲେ ତମେ ଜାଗରିବାଇ

ଅରେ ରୁଆ, କାଇକେ ବଇଲେ ଚମର ମାୟରୁ କେତେବେଳା ଆଇସି, ଚମେ ନାଜାନାସ । ୪୩ କେତେବେଳ ରତ୍ନ ପୁରୁଷି ବଲି ଜାନିରଇଲେ, ଗର ସାରକାର ଜାଗରତ୍ତ ରଇ ବରକେ ଗରେ ପୁରୁବାକେ ନ ଦେଖ । ୪୪ ଚମେ ମିଥା ସବୁକେଲେ ଜାଗରତ୍ତ ରଇକରି ତିଆର ଅଇ ରୁଆ । କାଇକେ ବଇଲେ ଚମେ ଜାଗି ନ ରଇଲା ବେଳେଥେ ନରପିଲା ମୁହଁ ଉଚ୍ଚିଆଇବି । ୪୫ ଯେନ୍ତି ବଇଲେ କେ ତେବେ ନିମାନ ଆରି ବୁଦ୍ଧି ରିଗବା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ? ଜାର ଉପରେ ସାରକାର ବିନ୍ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନର ଟିକ୍ ବେଳାଇ, କାଇବା କାହି ଦେବା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ ଦେଇରଇସି । ୪୬ ପାରକାର ବାରଦି ଆଇଲା ବେଳେ ସେ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଜଦି ଟିକ୍ ସଙ୍କୁ କାମ କରିରଇସି ବଇଲେ, ତାର କେତେବ୍ରଦ୍ଧ ନିଜ କରମା । ୪୭ ମୁହଁ ସତ୍ର କଲିଲି, ସେନ୍ଦ୍ରାର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ସାରକାର ଗରକ ଦିନେ ତାର ସବୁ ଦନ ସ୍ଵପ୍ନିର ବାଇଦ ଦେଇ ଦେଇସି । ୪୮ ମାତ୍ରରେ ସେ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଜଦି 'ପାରକାର ନ ଆସେତା' ବଲି ବାବୁପି ଆରି ୪୯ ବିନ୍ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନକେ ମାରପିର କରି ମଦୁଆମନର ସଙ୍କୁ କିଆପିଆ କରତେ ରଇସି, ୫୦ ସେ ଜାଗରତ୍ତ ନ ରଇଲା ବେଳେ ଆରି ଜନ ବେଳାଇ ସେ ନାଜାନି ରଖ, ସେ ଦିନ ଆରି ସେ ବେଳାଇସେ ସାରକାର ବାରତିଆଇସି । ୫୧ ତାଙ୍କେ ସେତୁକି ବେଳେ କଣ୍ଟ କଣ୍ଟ କରି କାଟି ଦେଇସି । ସେ ନାତାରମନର ଦପାର ତଣ୍ଟୁ ପାଇସି । ଆରି ସାରାପାରି ବାର କାହିର ମାର୍ଗପ ଅଇ କାନ୍ଦି ।"

ଆରି ବିଦେଶେ ରତ୍ନିଗାଲା । ୧୨ ପାଁର ଅଜାର ରୁପାତ୍ମା ନେଇରଇଲା ଚାକର ସେ ତାରୁ ଦେବାର କରି ଆରି ପାଁର ଅଜାର ଲାବକଳା । ୧୩ ପେନ୍ଦ୍ରାରି ଦୁଇ ଅଜାରମା ନେଇରଇଲା ଚାକର ମିଥା ଆରି ଦୁଇ ଅଜାର ଲାବକଳା । ୧୪ ମାତ୍ରର ଜନ ଚାକର ଅଜାରଗ ପାଇରଇଲା, ସେ ଗଟେକ କାଳକୁନି ସାରକାର ଦେଇରଇବା ସେ ରୁପା ତାତ୍ପରୀ ଲୁଗାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣିଲା । ୧୫ “ବେସିଦିନ ଗାଲା ପଦେ ସାରକାର ବାଅଦ୍ବୁତ ଆରି ଚାକରମନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲାବାବ୍କିତାବ କଲା ।” ୧୦ ପାଁର ଅଜାର ରୁପାତ୍ମା ନେଇରଇଲା ଚାକର ଆସି ଆରି ପାଁର ଅଜାର ଦେଇ କଇଲା, “ସାରକାର ତମେ ମକେ ପାଁର ଅଜାର ଦେଇରଇଲାସ୍ତ, ଏବେ ଦେବକା, ମୁଲ ଆରି ପାଁର ଅଜାର ଲାବ କଳିଆଚି ।” ୧୧ ସାରକାର ସାରଦା ଅର ତାକେ କଇଲା, “ଟିକି କଳିଆସୁ, ତୁର ମର କେତେକ ନିଜ ଆରି ଦିବସାସ ରଇବା ଚାକର । ତମେ ଦିବସାସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ନ ଦନ କାରବାର କରି ରଇଲାର ପାଇ ତମେକ ବେଦି ଦନ ଚାହିଁଦେବି । ଆର ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାରଦା କର ।” ୧୨ “ଦୁଇ ଅଜାର ରୁପାତ୍ମା ନେଇ ରଇଲା ଚାକର ଆସି କଇଲା, ସାରକାର ତମେ ମକେ ଦୁଇ ଅଜାର ଦେଇ ରଇଲାସ୍ତ, ମୁଲ ଆରି ଦୁଇ ଅଜାର ଲାବ କଳିଆଚି ।” ୧୩ ସାରକାର କଇଲା, କେତେକ ନିଜି ଭୁଲ ମିଥା ମର ବଦିଆ ଚାକର । ଉନ୍ନ ତାରୁ ମିଥା ନିକିକରି କାମେ ଲାଗାଇଲୁସ୍ । ଏବେ ତର ଜିମାରେ ମୁଲ ବୁତେକ ଦନ ଦେବି । ଆର ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାରଦା କର । ୧୪ ସାରାସିରି ଅଜାର ରୁପାତ୍ମା ପାଇରଇଲା ଚାକର ଆସି କଇଲା, “ଏ ସାରକାର ମୁଲ ଜାନି, ତମେ ଗାଟେକ ବେଦି ରିଥା ଅଇବା ଲକ୍ଷ । ବୁନି ନ

୨୯ “ସେହିକିବେଳେ ସରଗ ରାଜଜେ କେଢ଼ବା ବାହ୍ ଏହି ଅଳୟ । ଦସତା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ବଢ଼ି ଦାରି ବାଟେ, ବର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିତା କାଗବାର ଜାଇରଇଲାଇ । ୧ ଯେମନର ବିଦରେଥିନି ପାଂଚତା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଚତୁର ରଇଲାଇ, ଆରି ପାଂଚତା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ବଳୁଆ ରଇଲାଇ । ୨ ବକୁଆ ରଇଲା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ଅଦିକ ଚିକନ୍ ନେଇ ନ ରଇଲାଇ । ୩ ମାତର ଚତୁର ରଇବା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବଢ଼ି ଟାନେ ରଇବାଟା ବଢ଼ି ଆରି କୀଟ ମିଥା ଚିକନ୍ ବରତି କରି ନେଇରାଇ । ୪ ବର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଆରବାଟା ଅଳୁମ୍ପ ଅଇଲାକେ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ଜୁମରି ଜୁମରି କରି ସବେଲାଇ ।” ୫ ମଜା ରାତିବେଲାର ଆଉଳି ମୁଣି ଅଇଲା, “ଏବେ ଦେବୀ! ବର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଆଇଲାବେ! ଆସା ସେମନକେ ଡାକିଆନୁ!” ୬ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ରକିରି ନିଜର ନିଜର ବଢ଼ିମନ୍ ପାଜାତୁଲାଇ । ୮ ସେହି ବେଳେ ବକୁଆ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ଚତୁର ରଇଲା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍କେ କଇଲାଇ “ଆମକେ କଣ୍ଠେକୁ ଚିକନ୍ ଦିଆ । ଆମର ବଢ଼ି ଲିବିରାଲାନି ।” ୯ ଚତୁର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ କଇଲାଇ, “ତମକେ ଦେଲେସରି ଆମର ପାଇ ଚିକନ୍ ନ ଅଏ । ତମେ ଦୁକାନେ ଜାଇ ନିଜର ନିଜର ପାଇ ଚିକନ୍ ଗେନିଆନା ।” ୧୦ ସେମାରପାଇ ବୁଦ୍ଧି ନଇଲା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ଚିକନ୍ ଗେନବାକେ ବାରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଗାଲା, ପଚେ ବର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଆସି କେବଳା । ଜାଗରତ୍ ଅଇରଇଲା ପାଂଚତା ଚତୁର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ତାଜର ସମ୍ମ ବିବା ବକିତେଇ ଗାଲା ପଚେ କାପାତ୍ ଦାବିଅଇଗାଲା । ୧୧ ସେ ବୁଦ୍ଧି ନ ରଇଲା ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ ପଚେ ସେ ଜାଗାର ଆଇଲାର, ଏ ମାସ୍ତୁ, ଏ ମାସ୍ତୁ କାପାତ୍ ରାଗାତ, ଆମେ ବିଦରେ ଜିବୁ ବଲି ସେମନ ଆଉଳି ଅଇଲାଇ । ୧୨ ବରଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା କଇଲା, “ମୁଇ ସବ୍ କଇଲିନି, ତମେ କେ, ମୁଇ ନାଜାନି ।” ୧୩ କାତା କଇବାଟା ସାରାଇ, କରି ଜିସୁ କଇଲା, “ଜାଗରତ୍ ଅଇ ବୁଆ । ସେ ଦିନ କି ବେଲା କେ ମିଥା ନାଜାନାସ୍ ।” ୧୪ “ସରଗ ରାଜଜ ଏହିରି, ସେ ବିପଲର ଆରି ଗଟେକ୍ କାତା ସୁନା । ତରକେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ତାର ତାକରମନେକ, ତାର ସପ୍ତ ତା ଦିଦେର ବିଦେସେ ଉଠିଗାଲା । ୧୫ ସେମନର ପାରବା ଲୟାବେ ସେମନକେ କେତେକ କେତେକ ତାତୁ ଜିମା ଦେଲା । ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ପାଁଥ ଅଇର ବୁପା ଟାଙ୍ଗୁ ଦେଲା, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଦୁଇ ଅନାର, ଆରି ଗଟେକ୍କିଲାକେ ଅଇର ବୁପା ଟାଙ୍ଗୁ ଦେଲା ।

ରଇଲା ପଦାର କାହିଁଥା ଆରି ବିଅନ୍ ନ ବୁନ୍ଦିକରି ତାସ ବାରା ଦାନ୍ତ୍ରା । ୧୫
ସେତାର ପାଇ ମୂର ତରିକିରି ତମର ଦନ୍ ମାଟିତେଇ କାଲୁକୁନ୍ତି ତପି ରଇଲି ।
ଏବେ ଦେବାକୀ । ତମର ସେ ଟାଙ୍ଗ୍ରୀ । ୧୬ ପାରକାର କଇଲା, “ଅଇରେ କାମିକେ
ନ ରଇଲା ବାବୁ । ତୁଳତା ଜାନିରଇଲୁଏ, ମୂର ଜନ୍ମି ଦୁନ୍ ନ ରଇ, ତେଇ ତାସ
ବୁଲିଆଇବି । ୧୭ ତେବେ ମର ଟାଙ୍ଗ୍ରୀନେଇ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ କଲନ୍ତର
ଇଶାବେ ଦେଇରଇଲେ ମିଥା ତେଇଅନି ମକେ କଲନ୍ତର ମିଳିତା ।” ୧୮
ଏମୁଣ୍ଡି କଇ ସାଉକାର ଆଦେସ୍ ଦେଲା, ଏ ତାକରର୍ତ୍ତାନ ଅନି ସବୁ ଟାଙ୍ଗ୍ରୀ
ନେଇ, ଜାର ଆତେ ଦସ୍ତାକାର ଆତେ, ତାକେ ଦେଇଦିଆସ । ୧୯ କାଇକେ
ବଇଲେ ଜାକେ ଆତେ, ତାକେ ଅଦିକ ଦିଆଆଇଯି । ଆରି ସେ ଅଦିକ ଅଦିକ
ଲାବ କରସି । ମାତର ଜାକେ ନାଲ ତାରିଲଗେ ଜାଇଗା ଆତେ, ସେବା ମିଥା
ତାରତେଇଅନି ତାହାର ନିଆଆଇଯି । ୨୦ ଏ କାମିକେ ନରିଲା ତାକରକେ
ବାଇରେ ଦାଇଗା ଆରି ଆନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଦିଆସ । ତେଇ ସେ କିଲିବିଲିଅଇ ବାତ
କାହିଁ ମାରି ପିଅ ଅଇ କାନ୍ଦୁଷି । ୨୧ ଜେତେବେଳା ନରପିଲା ମୂର ରାଜାଅଇ
ମର ସରଗର ଦୁଦମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଇବି, ଆରି ମର ତାକୁପୁଗୁ ବସବା କାଗାଇ
ବସଦି, ୨୨ ସବୁ ଜାତିର ଲକ୍ଷ ମର ମୁଆଟେ ତୁଳ ଅଇବାର । ସେହି ବେଳା
ଗରହ ଜେନ୍ତି ମେଣ୍ଟା ଆରି ତେଲିମନଙ୍କେ ବେଗଳାଇସି, ସେନ୍ତି ନରପିଲା ମୂର
ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଦୁଇ ଦଲ କରି ବାର କରିବ । ୨୩ ଦରମ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ରଜା
ବାଟେ ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ମର ଦେବି ବାଟେ ସତ୍ତ୍ଵାଇବି । ୨୪ ତାର
ପତେ ମର ରଜାବାଟେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ମୂର କଇବି, “ଆୟା, ତମକେ
ମର ବାବା ଆସିରବାସ କଲାଆତେ । ଦୁନିଆ ତିଆରାଇଲା ବେଳେଅନି
ଜନ୍ ରାଇଲ ତମର ପାଇ ତିଆର ଅଇଲା ଆତେ, ଆୟା, ତେଇ ଜାଗ ପୁରା
। ୨୫ ମୂର ଦୁକେ ରଇଲି, ତେ ମକେ କୁଆଇଲାସ । ମକେ ସଥ କଲା,
ତମେ ମକେ କାଇବାକେ ଦେଲାସ । ମୂର ତିନାର ଜାନାର ନ ରଇଲି, ମକେ
ତମର ଗରେ ଗତିଆ କରି ତାକ୍ଲାସ । ୨୬ ମୂର ତୁମଣ୍ହା ରଇଲି, ମକେ
ବସଦର ପିନ୍ଧାଇଲାସ । ମୂର ଜବାଗର ଅଇରଇଲି, ମକେ ଜତନ କଲାସ
। ମୂର ବନ୍ଦି ଗରେ ରଇଲି ମକେ ଦେବକାର ଆସିରଇଲାସ ।” ୨୭ ଦରମ
ଲକ୍ଷମନ କଲବାଇ, “ମାପରୁ! କେବେ ତମେ ବୁବେ ରଇଲାଟା ଦେଖି ତମକେ

କାଇବାକେ ଦେଇରଇଲୁ? କେବେ ତମେ ସପ୍ତ କଳାଜେ ପାନି କାଇବାକେ ଦେଇ ରଇଲୁ? ୩୩ କେବେ ତମେ ତିନାର ଜାନାର ନ ଅଇରଇଲାସ୍ତ ଜେ ଆମେ ତମ୍ଭେ ଗତିଆ କରି ଗରେ ତାକି ରଇଲୁ? ଆରି କେବେ ଦୁମଣ୍ଡା ରଇଲାସ୍ତ ଜେ ପିନ୍ଧାବାକେ ଦସ୍ତତ୍ର ଦେଇ ରଇଲୁ? ୩୪ କେବେ ତମେ ଜରୁ ଦାରାଇ ଅଇରଇଲାସ୍ତ ଜେ ଆମେ ତମଙ୍କେ ଜତନ କଲୁ? ଆରି କେବେ ତମେ ଦନ୍ତି ଗରେ ରଇଲାସ୍ତ ଜେ ଆମେ ଦେବବାର ଆସିରଇଲୁ? ୩୫ ପରେ, ମୁଲ ସେମନ୍ଦକେ କଇବି, ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସଦକରିଲି, ଏ ମୁଲ ବାଜମନର ଦିନରେ ସବୁରଟାନେଅନି ଗଟେକ ପାନ ଲକର ପାଇ, ଜାରଣ ସବୁ କରିଆଗାସ୍ତ, ସେବା ମର ପାଇ କରିଆଗାସ୍ତ । ୩୬ ତାରପରେ ତେବେରିବାଟେ ବସି ରଇବା ଲକମନଙ୍କେ ମୁଲ କଇବି “ଏଇ ସାରୁପ ପାଇରେବା ଦଳର ଲକମନ! ମର ମୁଆରେ ରୁଆମାର । ସରତାନ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚ ରଇଲା ଦୁଦମନର ପାଇ, ସବୁବେଳେ ଲାଗି ରଇବା ଜଇକୁଣ୍ଡ ତିଆର ଅଇଲାଆରେ । ତେଇ ଜାଆ! (aiōnios g166) ୩୭ ମୁଲ ବୁକେ ରଇଲି, ତମେ ମକେ କାଇବାକେ ଦିଆସ ନାଇ, ମକେ ସପ୍ତ କଳାଜେ ପାନି ମୁକ୍ତିକ ଦିଆସ ନାଇ । ୩୮ ମୁଲ ଅତିନାର ଅର ରଇଲା ବେଳେ ମକେ ତାକାସ ନାଇ । ମୁଲ ଦୁମଣ୍ଡା ରଇଲା ବେଳେ ମକେ ବସ୍ତର ଯିନ୍ଧାସ ନାଇ । ଜର ଦାରାଇଅ ଆରି ବନ୍ତି ଅଇ ରଇଲା ବେଳେ, ମକେ ଜତନ କରାସନାଇ ।” ୩୯ ସେମନ୍ଦ ସେବୁକିବେଳେ ମକେ କରିବାଇ, “ମାପୁରୁ, ତମଙ୍କେ ଆମେ କେବେ ବୁକେ ରଇଲା ବେଳେ, ସପେ ରଇଲା ବେଳେ, ଅତିନାର ରଇଲା ବେଳେ, ଦୁମଣ୍ଡା ରଇଲା ବେଳେ ଆରି କର ଦାରାଇଅ କନ୍ତି ରଇବାରା ଦେଇ ତମଙ୍କେ ପାଇଲ କର ମାର? ୪୦ ସତରଯେ ମୁଲ କଇବି, “ଏ ପାନ ଲକମନର ଦିନରେଅନି ଗଟେକ ଲକନ୍ତେ ପାଇଜ କରିବାକେ ମନାକରିବା ବେଳେ, ତମେ ମକେ ପାଇଜ କରାସ ନାଇ । ୪୧ ଏହାରି ଲକମନଙ୍କେ ସବୁ ଦିନର ପାଇ ତଣ୍ଡ ମିଳିଯ ଆରି ଦରମ ଲକମନ ନ ସାରବା ଜିଦନ ପାଇବାର ।” (aiōnios g166)

ପ୍ରକାଶକାତା କଇଲିନି, ଶୁଳକର ଜଗତେ ଜନ ଜାଗାର ମିଥା ମାପରୁ ନିକ କବର ଜାମାଇଥିଲି, ଏ ମାଇଜି କାଇଟା କଳାଆଟେ, ତାକେ ଏତାଇକରି ଘେଟା ମିଥା କରିବାଇ । ୧୫ ଜିଷ୍ପୁର ବାରଟା ସିମ୍ବନର ବିଦ୍ରରେଥି ଉପକାରୀତି କରିବା ନାହିଁ ଗଟେକ ସି ମୁକିଅପୁ କାରିମନର ଲାଗେ ଜାଇ ପାଗରାଇ । ୧୬ “ଜିଷ୍ପୁରେ ଦାରାଇଦେଲେ ମକେ କାଇଟା ଦେଇଯା?” ସେମନ ତାକେ ତିରିପଟା ରୁପାଟାଙ୍ଗୁ ଏକିକରି ଦେଲାଇ । ୧୭ ସେ ଦିନେଥିନି ଜିଷ୍ପୁରେ ଦାରାଇ ଦେବାକେ ଦେଲା କରିବାରିଲା । ୧୮ ନିଷଟାର ପରବର୍ତ୍ତ ପରତୁମ ଦିନେ ସିମ୍ବନ ଆପି ଜିଷ୍ପୁକେ ପାଗରାଇ, “ତମର ପାଇ ଆମେ କନ୍ତୁ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ତ୍ତ ବଜି ତିଆର କରିବୁ?” ୧୯ ଜିଷ୍ପୁ କରିଲା, “ନାଥେ ଜାଇ ସେ ଲକ୍ଷକେ କଲିଯା, ତାର ଦିନକାଳ କେଟି ଆରାଲି ବଲି ଶୁଭୁ କଇଲା ଆବେ । ତାର ସିମ୍ବନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ତମର ଗରେ ସେ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ତ୍ତ ମାନସି ।” ୨୦ ସିମ୍ବନ, ଜିଷ୍ପୁ କରିଲା ଲାପାବେ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ତ୍ତ ବଜି ତିଆରକାଇ । ୨୦ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଅଇଲାକେ ଜିଷ୍ପୁ ଆରି ତାର ବାରଟା ସିମ୍ବନ କାଇବାର ବସାଇଲା । ୨୧ କାରିବା ବେଳେ ଜିଷ୍ପୁ କରିଲା, “ମୁର ତମକେ ସହ କରିଲିନି, ତମର ବିଦ୍ରରେଥିନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ମକେ ବିସ୍ମାପେ ବିଷଦେଲା ପାରା କରିଯି ।” ୨୨ ଏ କାତା ଶୁଣ ସିମ୍ବନ କାବା ଅଇଲାଇ । ଆରି ଗଟେକ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଜିଷ୍ପୁକେ ପାଗରାଇଲା “ମାପରୁ ସେ ଲକ୍ଷ ମୁର କି?” ୨୩ ଜିଷ୍ପୁ କରିଲା, “ଜନ ଲକ୍ଷକି ମରସଞ୍ଚ ଗିନାତେଳ ରୁଟି ତବାଲାଇ, ସେ ଆକା ।” ସେ ମଙ୍କେ ବିସ୍ମାପେ ବିଷ ଦେଲାପାରା କରିଯି । ୨୪ ସାପଦରର ଲେକା ଲାପାବେ ମୁନୁମୁନିଲା ମୁଲ ମରିବି, ମାତର କେ ମଙ୍କେ ଦାରାଇ ଦେଇଯି, ତାର ଦସା କେତେ ଜନସତ୍ତା ଅଇଯି! ସେ ଜନମ ନ ଅଇରଇଲେ ନିକ ଅଇତା । ୨୫ ବିସ୍ମାପେ ବିଷ ଦେଇ ଜିଷ୍ପୁ ରାତି ପାଗରାଇ, “ଶୁଭୁ ତମେ ମଙ୍କେ ଦେବାଇକରି କୁଆସାନାଇ ତା?” ଜିଷ୍ପୁ ତାକେ କରିଲା, “ସେଟା ତୁଲୟେ କଇଲୁସି ।” ୨୬ ଶେମନ କାରିବା ବେଳେ ଜିଷ୍ପୁ ଗଟେକ ରୁଟି ଦାରି ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲା, ଆରି ସେଟା ବାଟୁଙ୍ଗ ସିମ୍ବନକେ ଦେଇ କରିଲା, “ଏଟା ମର ଗାଗଢ଼ । ନିଆ ଆରି କାଆ ।” ୨୭ ତାରପତେ ଅଞ୍ଚ୍ଚରସ ରାତାଳା ମୁତା ଦାରି ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲା ଆରି ତାର ସିମ୍ବନକେ କରିଲା, “ତମେ ସହୁ ଲକ୍ଷ ଏ ମୁତାରଟା କାଆ ।” ୨୮ ଏଟା ମର ବନି । ମୁନୁମୁନର ପାପକେମାର ଲାଗି ମୁର ମର ଜନ ବନି ତାଲି ଦେବି ବଳି ଗାଲିନି, ସେଟା ପରମେସର ମୁଥା ନିସ୍ମ ଟିକ କରିଯି । ୨୯ ମୁର ତମଙ୍କେ କରିଲିନି, ମର ବାବାର ରାଇକେ ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମୁଥା ଅଞ୍ଚ୍ଚର ରସ କାଇବା ଜାକ ମୁର ଆରି କେବେ ଏ ରସ ନ କାଇ ।” ୨୦ ତାରପତେ ସେମନ ଦନିଆବାଦ ରାତି ଗାଇ ଗାଇ କରି ଜିଦିନାରୁଁ ପରବର୍ତ୍ତ ଗାଲାଇ । ୨୧ ସେବେଳେ ଜିଷ୍ପୁ ସେମନକେ କରିଲା, “ଆଜି ରାତି ତମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମଙ୍କେ ତାତିକରି ରାତିକରି ଘେଟାଲେ ମିଥା ମୁର ଗାତି ନ ଜାଇ ।” ୨୨ ଜିଷ୍ପୁ ପିତରକେ କରିଲା, “ମୁର ସହ କରିଲିନି ଆଜି ରାତି କୁକୁତା ନ ତାକାତେ, ପୁର ମଙ୍କେ ତମ ତର ମାଜାନି ବଳି କରିଯା ।” ୨୩ ପିତର କରିଲା, “ଜିବି ମୁର ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମରବାର ରାଇଲେ ମିଥା, ମୁର ତମଙ୍କେ କେବେ ନାଜାନି ବଳି ନ କର ।” ବିନ ସିମ୍ବନ ମିଥା ସେନ୍ତ୍ରାର କରିଲା । ୨୪ ତାର ପତେ ଜିଷ୍ପୁ ତାର ସିମ୍ବନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଗେବ୍ସମନି ନାହିଁ ଗଟେକ ଜାଗାଇ ଜାଇ ସେମନକେ କରିଲା, “ତମେ ଇତି ଚନ୍ଦେ ବସି ଶୁଆ । ମୁର ସେ ଲଗେ ଜାଇ ପାରିବନା କରବି ।” ୨୫ ସେ ପିତରକେ ଆରି ଜେବଦିର ଦୁଇଟା ପିଲାମନକେ ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ତାକିନେଲା ।

ସେହିକି ବେଳେ ସେ ଦେଖି ଦୁଇ କଥାଟ ଆରି କିଲବିଲାଇ, ୩୮ ସେମନକେ କରିଲା, “ଦୁଇ ଅଳ ମର ଜିବନ ଚିତ୍ତାଳା ପାରା ଲାଗିଲାନି । ଲାଗୁ ତମେ ମନେ ଜାଗିରୁଆ ।” ୩୯ କିମ୍ବା ତାକର ତାନେଅନି କଣ୍ଠେକୁ ପୁରିକେ ଜାର ବୁଝୁଁ ମନ୍ତ୍ରାତ୍ମିକ ପାରତମା କଲା, “ବାବା ଜିଦି ଅର୍ଥି ବିଲେ ଏ ଦୁଇ ପୁରୁଷର ମୁତ୍ତା ମରତାନେଅନି ଦାରି ଜା, ମାତର ମୁର ମନ କଲାଟା ନାଁ, ତେମେ ମନ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ ଅ ।” ୪୦ ତାରପତେ ସେ ତିନିଟା ସିଧମନର ଲଙ୍ଗେ ବାରତି ଆସି ଦେବିଲା, ସେମନ ସଇଦେଖିଲାଅତ୍ଥ । କିମ୍ବା ପିତରଙ୍କେ କରିଲା, “ତମେ ଗଟେକୁ ଗାଁ ମିଥା ଜାଗି ନାପାରିଲାସା? ୪୧ ଜେନ୍ତିକି ପରିକାର ବେଲାର ନ ଆରିଜିବାକେ, ଜାଗିରିଲ ପାରତମା କରା । କାଇକେ ବଇଲେ ଆତମା କରିବି ବିଲ ମନ କଲାନି, ମାତର ଗାଗର ନିତି ବିଲାନି ।” ୪୨ କିମ୍ବା ଆରି ତରେକ ଜାଇ ପାରତମା କଲା, “ଏ ମର ବାବା ଜିଦି ଏ ଦୁକର ମୁତ୍ତା ମରତାନେଅନି ନ ନେଲେ, ମୁର ସେଟା କାଇବାକେ ସେ ପଢିଥି । ମାତର ମୁର ମନ କଲାଟା ନାର, ତମେ ମନ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ ଅ ।” ୪୩ ସେ ଆରି ତରେକ ବାରତି ଆସି ସିଧମନ ସଇରଙ୍ଗିଲାଟା ଦେବିଲା । ସେମନକେ ମୁଲ ତାବି ଆମତେ ରଇଲାଙ୍କେ ଅନ୍ତି ଦେଖି ନାପାରିଲ ରଇଲାର । ୪୪ ଏଗାସଙ୍କୁ ତିନିଟର ଅରିଲା କିମ୍ବା ସେମନକେ ଚାଟିକରି କଣ୍ଠେକୁ ଦୁରିକେ ଜାଇ ସେହିରୁ ପାରତମା କଲା । ୪୫ ତାର ପତେ ସିଧମନର ଲଙ୍ଗେ ଆସି କରିଲା, “ଏବେ ଜାକ ତମେ ସଲାହାରୀ ଅ? ଦେକା ପରମେସରର ନରପିଲା ମୁଲ ପାପିମନ୍ଦକୁ ସରିଥି ଅଳବା ବେଲା କେଟିଆରେ ।” ୪୬ ଉଣା, ତୁ । ଏବେ ଦେକା! ମନେ ଦାରାଇ ଦେବା ଲକ ଆସି କେହିଲାବେ ।” ୪୭ କିମ୍ବା ତାର ସିଧମନକେ ଏ କାତା କଲବା ବେଳେ ତାର ବାରତା ସିଧମନର ବିଦରେ ଅନି ଜିଦବା ନାହିଁ ସିଏ ଆସି କେହିଲା । ତାର ସଙ୍କୁ କାଟି କାଣ୍ଟା ଆରି ଚେନ୍ଦୁ ତାଙ୍କୁ ଦାରି ଦେଖି ଲକ ରେଲ ମୁଲ ଅଳକାଇ । ସେମନକେ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ ଆରି ପାରିନ୍ଦମନ ପାଟାରଙ୍ଗିଲାଇ । ୪୮ ବିସ୍ମାପେ ବିସ୍ମ ଦେଇ ଜିଦବା ସେମନକେ ଜାନାର ରଇଲା । ସେ ସେମନକେ କରଇଲା ମୁର ଜନ ଲକକେ ତୁମବି ତାକେ ତମେ କଙ୍ଗାରୁଧି, ତାକେ ଦାରା । ୪୯ ଜିଦବା ପଲକେ ଜିମୁରଙ୍ଗେ ଜାଇ ତାକେ “ଏ ଗୁରୁ ଲୁଆରୁ!” ବିଲକର ତୁମଳା । ୫୦ ଜିମୁ ଜିଦବାକେ କରିଲା, “ମରତର ତର କାମ ଦାପରେ ଯାରାଇଦେୟ ।” ତାର ପତେ ସେମନ କିମୁକେ ଦାରି ବାନ୍ତି ପାକାଇଲାଇ । ୫୧ ଜିମୁର ବାରେ ଗଟେକ ଲକ ତାର ନିଜର କାଣ୍ଟା ବାରକାରାର ମୁକିଆ ପୁଜାରିର ଚାଟିଦାଙ୍କୁତାକେ ମାରିଲା । ସେ ଲକର କାନ୍ତି ଚିତି ଗାଲା । ୫୨ ଜିମୁ ତାକେ କରିଲା, “ତର କାଣ୍ଟା ପୁରାକିରି ପଣ୍ଡ । ଜନ ଲକମନ କାଣ୍ଟା ଉତ୍ତାଇବାର, ସେମନ କାଣ୍ଟାରେ ସରବାର ।” ୫୩ ତୁଲ କାର ନାଜୁଯ କି? ମୁଲ ମର ବାବାକେ ପାଇଜ ମାଟ୍ଟଲେ, ସେ ମରପାଇ ଦାପରେସେ, ବାରତା ଦଲେଅନି ଅଦିକ ସରଗେ ଦୁଃମନ୍ଦକେ ପାଗାଇପାରେ । ୫୪ ମାତର ସେହିରୁ ଆଲେ ଏଗାମନ ସବୁ ଗର୍ବ ବେଳ ସାପ୍ତରେ ଜାଇ ଜାରିତା ଲେକା ଅରିଲା ଆତେ, ସେଟା କେନ୍ତି ପୁରାପୁରୁନ ଅର୍ଥି? ୫୫ ତାର ପତେ ଜିମୁ ତେଇ ଚୁଲୁଅଳରବା ଲକମନକେ କରିଲା, “ମୁଲ କାର ଗଟେକ ପାଲାଇବା କାଣ୍ଟାରଜ ଚେନ୍ଦୁ ତାଙ୍କୁ ଆରି କାଣ୍ଟା ଦାରି ମନେ ଦାରବାର ଆରିଥାଗାରୀ? ମୁର ସବୁ ଦିନ ମନ୍ତିରେ ବଦି ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଇଲି, ସେବେଲେତା ମନେ ଦାରାସ ନାର! ୫୬ ଜାଇଟା ଅବେ, ବିବିଦ୍ବବକ୍ତାମନ ସାପ୍ତରେ ଜାଇଟା ଲେକାଇର ଆବଦ, ସେ ସବୁ ସିଏ ଅଳବାକେ ଏଟା ଗରିଲା ।” ଯେବୁକିବେଲେ ସିଧମନ ସହୁରୁ ଜିମୁକେ ଚାତି ପାଲାଇଲାଇ । ୫୭ କିମୁକେ ବନ୍ତି କମୁମନ ତାକେ ବଦି ପୁକାରି କାଯାପାର ଗରେ ନେଲାଇ । ସିତି ଦରମ ଗୁରୁ ଆରି ପାରିନ୍ଦମନ ତୁଲ ଅଳରଙ୍ଗାଇ । ୫୮ ପିତର କଣ୍ଠେକୁ ଦୁରିକେ ରଇକରି ଜିମୁକେ ଦେକତେ ରଇଲା । ଆରି ସେ କାଯାପା ଗରର ତାଣ୍ଟାକାନ୍ତି କରିଲା, “ଏବେ କାଯାପା ଗରର ତାଣ୍ଟାକାନ୍ତି କରିଲା ।”

ଗାଲା । ଏ ପୁରୁ ଗରନା କାଇଟା ଅଇପି ବଲି ଯେତା ଦେବକାକେ ପିତରୁ ମନ୍ତ୍ରିର ଜିପୁଆଲମନର ସତ୍ତ୍ଵ ତେଇ ବସିଲା । ୪୯ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ ଆରି ବଢ଼ ସବାଇ ରଇଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ ଜିପୁକେ ମରନ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେବାକେ ତାର ବିରୁଦ୍ଧ ମିର କାତା କଜିବାକେ ତେସଟା କଲାଇ । ୫୦ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ ଜିପୁକେ ବିରୁଦ୍ଧ ମିର କାତା କଜିଲାଇ । ମାତର ସେବାରି କାର ବୁଲୁ କାତା ମିଶା ମିଲେ ନାଇ । ପତେ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଉଚିତକରି, ୫୧ “ଏ ଲକ୍ଷ ମୁର ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ରିର ବାତ୍ତୁର ଦେଇ, ଯେତା ତିନି ଦିନ ବିଦରେ ଆରି ତରେକ ତାର ଦେଇପାରି ।” ବଲି କରଇରଇଲା । ୫୨ ବଢ଼ ପୁଜାରି ଟିଆଆଇକରି ଜିପୁକେ କରିଲା, “ଦୁଇ କାଇକେ କାଇଟାବିଳି କିଥର ନାଇ? ଏମନ୍ କଇବା କାତା ପାପବାକେ ତୁଲ ଆରି କାଇଟା କଲିବାର ଆଗେ କି? ।” ୫୩ ମାତର ଜିପୁ ତିମରାଆଇ ରଇଲା । ବଢ଼ ପୁଜାରି କରିଲା, “ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଜିଦନ୍ ରଇବା ପରମେସରର ନାହିଁ ଦାରି ପରମାନ କରାଇ ପାବାରିଲିନି, ସବ କଥ, ତୁଲ କାର ପରମେସରର ପିଲା ମସିଅ କି? ।” ୫୪ ଜିପୁ କରିଲା, “ତୁଲ ଯମାନ କାତା କଇଅରୁସ । ମାତର ମୁହଁ ତମଙ୍କେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ କରିଲିନି, ପରମେସର ପାଇଲା ନରପିଲା ମୁଲ, ଦାସରେ ସେ ସବୁର ଉପରର ମାପରୁର ଉଜା ବାଟେ ବସିବାକେ ଗାଲିନି, ଆରି ମନେ ତମେ ସରଗେଅନି ବାଦଲୁ ସତ୍ତ୍ଵ ଉତ୍ତର ଆରିବାଟା ଦେବକ୍ସା ।” ୫୫ ଏ କାତା ପୁନି ବଢ଼ ପୁଜାରି ତାର ପିନ୍ତି ରଇବାଟା ଚିରିପାକାର କରିଲା, “ଏଟା ସେ ପରମେସରକେ ନିମ୍ନ କରିବାଟା! ଆରି ବିନ୍ ପାକି ଦରକାର ନାଇ । ତମେ ଏବେଷେ ଏ ଲକ୍ଷ ପରମେସରକେ ନିମ୍ନ କରିବାଟା ମୁମଳାୟ ।” ୫୬ ଏ ବିସତନେଇ କରି ତମେ କାଇଟା ବାଦଲାୟନି? ଯେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷ କରିଲାଇ, “ସେ ଦୟ କରିଆତେ, ମରନ ତଣ୍ଟ୍ର ପାଇବାର ଦରକାର ଆକା ।” ୫୭ ତାର ପତେ ସେମନ ଜିପୁ ମୁଁ ତୁଳକାର ଆରି ମାରିଲାଇ, ୫୮ “ଏ କରିପଟ! ବଦିପତ କାତା ଅଳ୍ପ କଥ । ତକେ କେ ମାରିଲା କଇଦେବ୍ ପନି! ।” ୫୯ ପିତର ବଢ଼ ପୁଜାରିର ଦୁଆର ମୁଆନେ ଦସି ରଇଲା ବେଳେ ଗଟେକ୍ ବଢ଼ ପୁଜାରିର ପାଇକାରିଆନି ଲଗେ ଆସି କରିଲା, “ତୁଲ ମିଶା ଗାଲିଲିର ଜିପୁର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲୁସ କାଇକି? ।” ୬୦ ମାତର ପିତର ସବୁର ମୁଆନେ ନାତାର କରି ଏ କାତା କରିଲା, “ତୁଲ କାର ବଲି କଳିଲୁଏମି ମୁଲ ନାଜାନି ।” ୬୧ ଏହି କଳକରି ପିତର ଦୁଆର ମୁଆର ମୁଆର ଲଗେ ଉଚିତଗାଲା । ଆରି ଗଟେକ୍ ବିନ୍ ପାଇକାରିଆନି ତାକେ ଦେଖି ତେଇ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ କଇଲା, “ଏ ନାଜାରିର ଜିପୁର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା ।” ୬୨ ପିତର ଆରି ତରେକ କଇଲା, “ମୁଲ ପରମାନ କରି କଇଲିନି, ସେ ଲକ୍ଷକେ ନାଜାନି ।” ୬୩ କେତେପର ଗାଲାପଦେ ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ ପିତର ଲଗେ ଆସି କଇଲାଇ, “ବାଇଦରେ ତୁଲ ମିଶା ସେମନର ବିଦରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ । ତର କାତାବାରତାରିଅନି ଏଟା ଜାନା ପଡ଼ିଗାଲାନି ।” ୬୪ ପିତର କଇଲା, “ମୁଲ ପରମାନ କରି କଇଲିନି, ମର କାତା ସପ୍ତ ଆକା । ନଇଲେ ପରମେସର ମନେ ଦଶ ଦେଅ । ସେ ଲକ୍ଷକେ ମୁଲ ନାଜାନି ।” ଯେଦାପରେ କୁକୁତା ଢାକାଲା । ୬୫ ଆରି ଜିପୁ ଜନ୍ ଜନ୍ କାତା କଇରଇଲା, କୁକୁତା ନ ଢାକିତେ ତୁଲ ମନେ ତିନି ତର ନାଜାନି ବଲି କଇଯୁ । ସେ ସବୁ ପିତର ଏତାରିଲା ଆରି ସେ ବାଇରେ ଜାର ବେଦି ଦୁଲୁ ଅର କାନ୍ତୁଲା ।

୭୭ ତାର ଆରକ୍ଷ ଦିନର ସାକାଳୁ ସାକାଳୁ ଜିମ୍ବୁକେ ମରାଇଦେବାକେ
ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରତିମନ୍ ରାଜି ଅଇଲାଇ । ୨ ସେମନ୍
ଜିମ୍ବୁକେ ସିକିଳ ସତ୍ତ୍ଵ ବାନ୍ଧି ରମାରାଇଜର ରାଜା ପିଲାତର ଲଙ୍ଗ ଦାରିଗାଲାଇ
। ୩ ଜେତେବେଳେ ବିସ୍ତବ୍ଧେ ବିସ୍ତ ଦେଇ ଜିମ୍ବୁକେ ମରନର ତଣ୍ଟ୍ର
ଆଦେସ ଅଇଲା ଆତେ ବଲି ସୁନ୍ଦଳୀ, ସେ ଦୁଇ ଅଇ ଏତାଇଲା ଆରି ମୁକିଅ

ପୁଜାରିମନଙ୍କେ ଆରି ପାରିତିନମନଙ୍କେ ତିରିସ୍ତା ରୁପାଶ୍ଵା ବାରତାରିଲେଇ କଇଲା, ୪ “ଗଟେକ କାଇ ଦସ୍ତ ନ ରଇଲା ଲକ୍ଷକେ ମୁଲ ବିସ୍ତାରେ ଦେଇ ଦେଇଲାଗା କରି ବଢ଼ ପାପ କରିଥାଏ ।” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ତେର ଆମର କାଇଟା ଆତେ? ସେତା ତର ନିଜର କାତା ।” ୫ କିରମା ସେମନ୍ ଦେଇରଇଲା ରୁପାଶ୍ଵା ମନ୍ତ୍ରିର ବିଦ୍ରୋହେ ଉଠିଗଲା । ତାର୍ପତେ ସେ ଜାଇକରି ଗାଲାର ତର ବାନି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମରିଗଲା । ୬ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଜିରଦା ପିଣ୍ଡି ରଇଲା ରୁପାଶ୍ଵାମନ୍ ମୁଳିଆଇ କଇଲା, “ଏଗା ବନିର ମୁଳିଅ, ଏଗା ମନିରାର ଦାନ୍ତଦେବା ଜାଗାଇ ସତ୍ତ୍ଵଜାଗା ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧ କାମ ।” ୭ ସେ ତାବୁ କେନ୍ଦ୍ରୀ କରଇ କରିଅଳୟ, ଏ ବିସାରଇ କାତାବାରତା ଅଛି କୁମାରକେତ ନାଉଁର କଣ୍ଠେକ ଜମି ଗେନଲାଇ । ଏଟା ବିନ ଦେସର ମଲା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ କବର ଦେବା ଜାଗା ଅଇଲା । ୮ ତେବେର ପାଇ ଆଜିକେ ଜାକ ସେ ଜାଗାକେ ବନିର ଜାଗାବଲିକରି କଇଲାଇନି । ୯ ଏ ବିସାର ନେଇକରି ଜିରିମୟ ବଦିପଦ୍ବବକ୍ତା ଜେନ୍ତି କରଇଲା, ସେତା ପୁରାପୁରୁଷ ଅଇଲା । ଜନ୍ମନ ତିରିସ ମାତ୍ରାକେ ବିକବାକେ ଉତ୍ସାରିଲେ ପିଲାମନ୍ ରାଜି କରିରଇଲାଇ ସେତା ନେଲାଇ । ୧୦ ଆରି ତିରିସଟା ଅଭଳି ତାବୁ ମେଲ ସେମନ୍ କୁମାର କେବୁ ଗେନଲାଇ । ଏଟା କରିବାକେ ମନେ ମାପୁର ଆଦେସ ଦେଇରଇଲା । ୧୧ ଜିପୁର ମୁଆଟ୍ ଦେବି ରମ୍ ରାଇକର ସାପନ୍ଦକରିଆ ପିଲାତ ପାଚାରିଲା, “ତୁଲ କାଇ ଜିରି ମନର ରାଜା କି? ” ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା, ତୁଲ ସେତା କଇଲୁଣନି । ୧୨ ମାତର ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ ଆରି ପାରିତିନମନ ଜିପୁର ବିରୁଦ୍ଧ ଆନିରିବା ନିମ୍ନ କାତାର କାଜିମୀପା ଉତ୍ତର ଦେଖ ନାଇ । ୧୩ ତେବେର ପାଇ ପିଲାତ ତାକେ କଇଲା, ତର ବିରୁଦ୍ଧ ସେମନ୍ ଜାଇ କାଇଟା କଇଲାଇନି ସେତା କାଇ ତୁଲ ସୁନି ନାପାରିଲୁଣନି କି? ୧୪ ମାତର ଜିପୁ ପଦେକ ମିଥା କଥନାଇ ଜେ ପିଲାତ କାବାଆଇଗଲା । ୧୫ ନିସ୍ତାର ପରଦ ବେଳେ ରେମ୍ବିଯ ସାପନ୍ଦକରିଆ ଲକ୍ଷମନର ମନ କଲା ଉତ୍ସାବେ କାକେ ମିଥା ଗଟେକେ ବନ୍ଦି ଲକ୍ଷକେ ବନ୍ଦିଗରେଅନି ମୁକଳାଇଦେବା ରିତିନିତି ରଇଲା । ୧୬ ସେବେଳେ ବାରବା ନାଉଁର ଗଟେକେ ବଢ଼ ଶାରଗେରିଆ ନରମାରୁ ବନ୍ଦି ଅଇରଇଲା । ୧୭ ତେଲ ଆସି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ପିଲାତ ପାଚାରିଲା, “ମୁଲ କାକେ ମୁକଳାଇ ଦେବି ବଲି ତମେ ମନ୍ କଲାସନି? ବାରବାକେ କି ଜିପୁକେ, କାକେ କିରିସଟ ବଲି କରିବାକ? ” ୧୮ ପିଲାତ, ଜିରି ନେଇମନ ଆକାଶ ଅଛି ଜିପୁକେ ତାରତାନ ସର୍ପିଦେଖ ଆଚଦ ବଲି ନିକ ସତ୍ତ୍ଵ ଲାନିରଇଲା । ୧୯ ପିଲାତ ବିଚାରନା ଜାଗାଇ ବସି ରଇଲାକେଲେ ତାର ମାଇଜି ଗଟେକେ କବର କଇଲା, “କାର ଦସ୍ତାପ ନ କଲା ସେ ଲକ୍ଷକେ କାଇଟା କରା ନାଇ । କାଲି ରାତି ସପନ୍ତରେ ତାର ଲାଲି ମୁଲ ଦେବି କଷ୍ଟ ପାଇଲି ।” ୨୦ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ ଆରି ପାରିତିନମନ ବାରବାକେ ମୁକଳାଇ ଦେଇକରି, ଜିପୁକେ ମରନ ତଣ୍ଣ ଦେବାକେ ଲକ୍ଷମନରେ ପିଲାତର ଲଗେ ଜାଇ ଦାବି କରିବାକେ ଉପକାଇଲାଇ । ୨୧ ପିଲାତ ଆରି ତରେକ ଲକ୍ଷମନକେ ପାଚାରିଲା, “ମୁଲ ଏ ଦୁଇ ଲକ୍ଷକ ବିଦ୍ରୋହେଅନି କାବେ ମୁକଳାଇ ଦେବି ବଲି ତମେ ମନ୍ କଲାସନି? ” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ବାରବାକେ” ୨୨ ପିଲାତ ପାଚାରିଲା, “ତେବେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମୟିଥ ବଲି ଜାନିରଇଲା ଜିପୁକେ ମୁଲ କାଇଟା କରିବି? ” ତାକେ କୁରସେ ଚାଗାଆ । ବଲି ସବୁଲକ୍ଷ ଆଉଲି ଅଇଲାଇ । ୨୩ ପିଲାତ ପାଚାରିଲା, “ମାତର ସେ କାଇ ଦସ୍ତ କଲା ଆତେ? ” ସେମନ୍ ଆରି ଅଦିକ ଆରିଲିଅର କଇବାର ଦାରିଲାଇ “କାକେ କୁରସେ ଚାଗାଆ ।” ୨୪ ଜେତେବେଳେ ପିଲାତ ଦେଇକା ଜେ ସେମନ୍ଦକେ ଆରି କାଇଟା କଇକରି ମିଥା ଲାବ ନାଇ, ନଇଲେ ଗଣ୍ଠଗାଲ ଅଇବାର ଉପରେ ଆତେ, ସେ ପାନି ଗୁଡ଼ିକ ନେଇ, ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ମୁଆଟ୍ ଆର ଦରପାକାଇ କଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷ ମରନର ପାଇ ମୁଲ ଦାଇ ନାଇ । ଏଟା ତମର କାମ ।”

୧୪ ଲକ୍ଷମନ କଇଲାଇ, “ତାର ମରନର ଦୟାର ଦୟ ପାଇବାର ରଙ୍ଗଲେ, ସେ ଦୟ ଆମକେ ଆରି ଆମର ପିଲାଜିଲାକେ ପତ ।” ୧୫ ସାରାପାରି ପିଲାଦ ବାରବାକେ ମୁକ୍ଳାଇଦେଇ ଜିପୁକେ କରତା ସତ୍ତ୍ଵ ମାରବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା, ତାର ପତେ କୁରୁଷେ ମରାଇବା ପାଇ ସିନିଅମନ ରେକ ସର୍ପି ଦେଲାଇ । ୧୬ ପିଲାଦର ସିନିଅମନ ଜିପୁକେ ରମ୍ପି ସାପନ୍କାରିଆର ଗରେ ଦାରି ଗାଲାଇ ଆରି ତାର ଚାରି ଚାରିବେଢ଼ି ଚିଆଅରଲାଇ । ୧୭ ସେ ପିଲାଦ ରହିବାଟା ବସତର ସିନ୍ଧୁର ପିଲାଦ ଦେଲାଇ । ୧୮ କାଟୋର ମୁକୁର ତିଆର କରି ତାର ମୁଣ୍ଡେ ପିଲାଇ ଦେଲାଇ ଆରି ତାର ଉଜା ଆବେ ଗନ୍ତେଇ ତାଢ଼ୁ ଦାରାଇ ଦେଲାଇ । ତାର ପତେ, ତାର ମୁଆଟେ ମାଟ୍ରିକୁଟୋ ଦେଇ କିଜାଇକରି କଇଲାଇ, “ଏ ଜିରଦିମନର ରାଜା ! ବେଦି ଦିନ ଦେବି ରଥ ।” ୧୯ ସେମନ ଜିପୁର ଉପରେ ଦୁଇ ପାକାଇଲାଇ ଆରି ସେ ଦାରି ରଇବା ତାଢ଼ୁପଟ୍ଟେ ତାର ମୁଣ୍ଡେ ମାରଲାଇ । ୨୦ ତାକେ ଏନ୍ତାର କିଜାଇ ପାରିଲା ପତେ ରାଜା ପିଲାଦା ବସତର ବେଟିଦେଇ ତାର ନିଜର ବସତର ପିଲାଦିଲେବାଇ ଆରି ତେଜାନ୍ତି ତାକେ କୁରୁଷେ ଚରାଇବାକେ ଦାରିଗାଲାଇ । ୨୧ ସେମନ ଜିବାବାଟେ କୁରିଣ୍ଣି ସାଥର ସିମନ ନାହାର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ବେଦିଅଇଲାଇ ଆରି ସିନିଅମନ ତାକେ ଜିପୁର କୁରୁଷ ବର ନେବାକେ ବାଦିଅ କିଲାଇ । ୨୨ ସେମନ ଗଲାଗତା ନାହାର ଗଟେକ୍ ଜାଗାଇ କେଟାଲାଇ । ଗଲାଗତର ଅରତ ଅଇଲାନି, ମୁଣ୍ଡିଗିପି ପାରା ରଇବା ଜାଗା । ୨୩ ତେଇ ସେମନ ଜିପୁକେ ପିତା ରଇବା ଅନ୍ତର ରସ କାଇବାକେ ଦେଲାଇ । ସେଟା ଜିପୁ ଅଲପ ତାକିରି ଆରି କିଲାନାର । ୨୪ ସେମନ ଜିପୁକେ କୁରୁଷେ ମାରି କରି ସେ ପିଲାଦିଲା ବସତର ତାକର ବିଦ୍ରେ କେତ୍ତମୁଟାଇ ବାଟାକରି ନେଲାଇ । ୨୫ ତାରପତେ ସେମନ କୁରୁଷେ ଚରାଇଲା ଜିପୁକେ, ତେଇ ଜାଗି ରଇଲାଇ । ୨୬ ତାର ବିଦୁତେ ଲେକାଅଇରଇବା ଗଟେକ୍ ବରତ ଲେକି ତାର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ, ଜୁଲାଇ ରଇଲାଇ । ସେ ବରତ ଲଗେ ଏନ୍ତି ଲେକାଅଇରଇଲା, ଏ ଅଇଲାନି ଜିରଦିମନର ରାଜା, ଜିପୁ । ୨୭ ତାରପତେ ସେମନ ତେଇ ଦୁଇଟା ଚରମନକେ ଆନିଲାଇ । ଗଟେକ୍କେ ଜିପୁକେ ରହି ରଇବା ବାଟେ ଆରି ଗଟେକ୍କେ ତାର ଦେବରି ବାଟେ କୁରୁଷେ ଚରାଇଲାଇ । ୨୮ ସେବାଟେ ଜାଗାଟେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ ମୁଣ୍ଡ ଜୁଲାଇ ଜିପୁକେ କିଜାଇ କିଜାଇ କରିଲାଇ, ୨୯ “ଦୂରୁଷେ କାଇକ ମନ୍ତ୍ରି ବସିଲାଇଦେଇ ତିର ଦିନକେ ଆରି ତରେକ ତିଆର ନିଜିଦେଇତେ ରଇଲୁଥ ? ଦୂର ଜିପି ପରମେସରର ଅଥ, ନିଜକେ ରକିଆ କର ଆରି କୁରୁଷେଅନି ଉଦ୍ଧରି ଆର ।” ୨୧ ମୁକିଅ ପୁରାରି, ଦରମ ମୁଣ୍ଡ ଆରି ଜିରି ଜାତିର ପାରତିନ ନେତାମନ ମିଥା ଜିପୁକେ କିଜାଇକରି କରିଲାଇ, ୨୨ “ସେ ଦିନ ଲକ୍ଷମନକେ ରକିଆ କରିତେ ରଇଲା, ମାତର ନିଜକେ ରକିଆ କରିନାପାରିଲାନି । ସେ ଲୟରାଗଲର ରାଜା କାଇକି ? ଏବେ ଜନ୍ମି ସେ କୁରୁଷେଅନି ଉଦ୍ଧରି ଆସି ପାରିପି ବିଲାଲେ ଆମେ ତାକେ ବସିବାପ କରିବୁ । ୨୩ ସେ ନିଜେ ମୁଣ୍ଡ ପରମେସର ପଥ ଦଳି କର, ପରମେସରାନେ ଆୟା କଲାଆତେ । ଆମେ ଦେବୁ କୁ ତେବେ, ପରମେସର ତାକେ ଏବେ ରକିଆ କରିବାକେ ମନ କଲାନି କି ନାଇ ।” ୨୪ ଜିପୁର ପଟ୍ଟୁ କୁରୁଷେ ଚରିରଇବା ଦୁଇଟା ଚରମନ ମିଥା ତାକେ ସେନ୍ତାରି କିଜାଇଲାଇ । ୨୫ ସେ ଦିନେ ମୁଣ୍ଡବେଲାଇ ଅନି ଆଦିବେଲାଇ ଜାକ ଗୁଲାଇ ଜଗତ ଆମ୍ବାର ଅଇଗାଲା ଆରି ସେଟା ତିନ୍ଦ ଗଲାଗାକ ରଇଲା । ୨୬ ଆଦିବେଲାଇ ତିନ୍ଦା ବେଲେ ଜିପୁ ଆକମାରି କଇଲା, “ଏଳି, ଏଳି, ଲାମାପାବକତାନି, ଦଇଲେ ଏ ମର ପରମେସର, ଏ ମର ପରମେସର, ମକେ ତମେ କାଇକେ ଚାହିଦେଲାସ ?” ୨୭ ଲଗେ ଚିଆ ଅଇରଇବା କେତେ ଲକ୍ଷ ଏଟା ସୁନିକରି କରିଲାଇ, “ସେ ଏଲିଯାକେ କାଇଲାନି !” ୨୮ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ପାଲାଇ ଜାଇ ପିତା ରଇଲା ଅନ୍ତରୁରସତାନେ ଗଟେକ୍ ସୁତାର ରାଶୁ ବୁଦ୍ଧାଲାଇ । ଆରି

ପେଟା ଲାଟି ଚିପେ ବାନ୍ଧି କାଥ ବଲି ଜିସୁର ମୁଆଣେ ଲାମାଇଲେଇ । ୫୯ ବିନ୍ଦ ଲକମନ୍ କଇଲାଇ “ତମେକ ଜାଗା, ତାକେ ଏଲିଯୁ ରକିଆ କରିବାକେ ଆଇଲାନି କି ନାଇ ଦେକିଦେକୁ ।” ୬୦ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ ଆକମାରିକରି, ପାରାଥାରି ଜିବନ୍ ତାତିଗାଲା । ୬୧ ଘେଦି କେଲେ ମନ୍ତ୍ରରେ ଜୁଲାତେ ରଇବା ପାରିବା ଉପରେଅନି ତଳେ ଜାକ ଦୂର ଗମ୍ଭୀର ରିତିଅଇଗାଲା । ଦରତନି ବୁଲାବୁଲି ପାକମାନନ୍ ସବ ପୁଣିଗାଲା । ୬୨ ଆରି କବର ଦେଇରଇବା କାଳମନ୍ ଉପାର୍ଥିଅର କେତେବୁ କେତେବୁ ପରମେସରର ଦରମ୍ ଲକମନ୍ ଆରିତରେକ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉତ୍ତଳାଇ । ୬୩ ସେମନ୍ କବର ଦେଇରଇବା କାଲେଅନି ଉଠି ଆଇଲାଇ । ଜିସୁ ଆରିତରେକ ଉତ୍ତଳା ପାତେ ଲକମନ୍, ଏମନକେ ମୁକଳ ଜାଗା ଜିରୁଥାଲମେ ଜିବାଟା ଦେବକାଇ । ୬୪ ଦରତନି ବୁଲାବୁଲି ବିନ୍ ବିନ୍ ଗଢନା ଆଇବାଟା ଦେକି, ଜିସୁକେ ଜାଗିରଇବା ସମିଅମନର ମୁକିଅ ଆରି ବିନ୍ ସମିଅମନର ତରିଗାଲାଇ । ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ପାତଳସେ ଏ ନିଜେ ପରମେସର ପଥ ଆକାଇ ।” ୬୫ ଗାଲିଲିଅନି ଜିସୁର ପଢ଼େ ରଇକରି ତାକେ ପାଇଇ କରିରଇବା କେତେଟା ମାଇଜି ଦୂରିକେ ରଇକରି ଏଗା ସବୁ ଦେବକରେ ରଇଲାଇ । ୬୬ ସେମନର ବିଦ୍ରେ ମରଦଳିନୀ ମରିଯୁମ୍, ଜାହିଦ ଆରି ଜେପେର ମାଆ ମରିଯୁମ୍ ଆରି ଜେବଦିର ମାଇଜି ରଇଲାଇ । ୬୭ ଯଶ୍ରୁବେଳାଇ ଆରାମାତିଆ ସାରର ଜେପେ ନାହିଁର ଗଟେକ୍ ଘାରକାର ଆସି କେଟଳା । ସେ ମିଥା ଗଟେକ୍ ସିଥ ରଇଲା । ୬୮ ସେ ପିଲାତକେ ବେଦାଇକରି ଜିସୁର ମଲାମତ୍ ଦାରିଜିବାକେ ଗୁଆରି କଲା । ଜେପେ ଗୁଆରାଲାକେ ପିଲାତ୍ ମଧ୍ୟ କେବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୬୯ ସେ ଜିସୁର ଗାଗତ୍ ଦାରିଗାଲା ଆରି ଗଟେକ୍ ନୁଆ ଚାଦର ଗରଣ୍ଟାଇ ଗୁଡ଼ିଆଇ ଦେଲା । ୭୦ ପାକନାର ତାକର ନିଜର ପାଇ କୁନ୍ତି ରଇବା ଗଟେକ୍ ନୁଆ କବର ଦେବା ପାଆରେ ପେଟା ନେଇ ସଫ୍ରଲୁଗା ଆରି ସେ ପାଆର ମୁଆଟେ ଗଟେକ୍ ବଦ୍ଧତା ଚାପତା ପାକନା ତାବିଦେଇ ଉଠିଗାଲା । ୭୧ ମରଦଳିନୀ ମରିଯୁମ୍ ଆରି ବିନ୍ ମରିଯୁମ୍ ଜିସୁକେ କବର ଦେଲା ପାଆର ମୁଆଟେ ବସି ରଇଲାଇ । ୭୨ ତାର ଆରକର ଦିନର ବିସରାମବାରେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍ ପିଲାତକେ ବେଦାଇକ କଇଲାଇ, ୭୩ “ଆଗିଆଁ, ସେ ଦେହି ମିତୁଆଟା । ବଢ଼ିରଇଲାବେଲେ “ମୁଲ ତିନଦିନ ପରେ ଆରିତରେକ ଉଚ୍ଚବ୍ରଦିତ କଲି କଇତେ ରଇଲା । ଏଟା ଆମର ମନେ ଆଚେ । ୭୪ ତେବେର ପାଇ ତିନ ଦିନ ଜାକ ତାକେ କବର ଦେଲାଟାନେ ଜାଗୁଆଳ ଦାରିବାକେ ଆଦେସ୍ ଦିଆୟ । ପେନ୍ତି କଲେ ତାର ସିଦ୍ଧମ୍ ତାର ଗାଗତ୍ ଚରାଳେଇ ସେ ଜିବନ୍ ଅଳକରି ମଲାତେଇଅନି ଉତ୍ତଳା ବଲି କଇନାପାରଦ ।” ସେମନର ଏମୁଣ୍ଡ ମିତ କାଟା ଜାନାଇବାଟା ପଦୁରାମାନେଅନି ଅଦିକ କେତି ଅଲ୍ପି । ୭୫ ପିଲାତ୍ କଇଲା, “ଗଟେକ ଦଲ ଜାଗୁଆଳମନକେ ନିଆ ଆରି ତାକେ କବର ଦେଲାଟାନେ କାଇଟା ନ ପୁରଲା ପାରା ଜାଗାଆ ।” ୭୬ ସେମନ୍ ଜାଇକରି ଜିସୁକେ କବର ଦେଲାଟାନେ ଜାଗବାକେ ସମିଅମନ୍ ଟିକ୍ କଲାଇ । କବର ମୁଆଟେ ତାବି ରଇବା ପାକନା ଉପରେ ସିଲମାରି ଜାଗାଆଲମନକେ ଜାଗାଇଲାଇ ।

ପୁତ୍ର ମାରଜିମନ୍ଦକେ କରିଲା, “ତରା ନାହା । ମୁଁ ଜାନି, ତମେ କୁରୁଷେ ମରିରଇବା ଜିସୁକେ ଦେବକରାର ଆସିଆଚାସ । ୨ ସେ ଇତି ନାହା । ସେ କରିଲା ଇଥାବେ ଆରି ତରେକ୍ ଉଠି ଆବେ । ଆସି ଦେବା, ଇତି ତାର ମଲା ଗାହତ ସତ୍ତ୍ଵକରଇଲାଇ ।” ୩ ତମେ ଦାସରେ ଜାର ବିଷମନକେ କୁଆ, ସେ ଆରି ତରେକ୍ ଜିବନ ଅଳିଆବେ ଆରି ତମର ଆମେ ଆଗେ ଗାଲିଲି ଗାଲା ଆବେ । ତମେ ତେଇ ତାକେ ଦେବପା । ମୁଁ ଜାଇଟା କଇଲି ମନେ ରଚିବୁଆ ।” ୪ ଏ କାତାସ୍ତି ସେମନ୍ ଦାସରେ କବରୁବେଳା ଚାନେଅନି ସିଷମନର ଲଗେ ପାଲାଇଲାଇ । ତରିକରି ରଇଲେ ମିଥା, ତକର ମନେ ବେଦି ସାରଦା ଜାନିପାରିବେ ରଇଲାଇ । ୫ ସେବାପରେ ଜିସୁ ସେମନକେ ବେଦିଥାର କଇଲା, “ତମକେ ସାହି ମିଲି! ” ସେମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ଜାଇ ତାର ପାଦ ଦାରି ଜୁଆର କଲାଇ । ୧୦ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତରା ନାହା । ମର ବାଇମନକେ କୁଆ, ସେମନ୍ ଗାଲିଲି ଆସଦ । ତେଇ ସେମନ୍ ମନେ ଦେବକବାଇ ।” ୧୧ ମାଇଜିମନ୍ ତେଇଅନି ଇଣ୍ଟିକାଇତେ ରଇଲାଇ । ଜିବାବେଳେ ଜିସୁକେ କବର ଦେଇ ରଇବାଟାଣେ ଜାଗି ରଇଲା କେତେଟା ଯନିଅମନ୍ ନଅଥରେ ଦାରତି ଗାଲାଇ । ଜାକରି ମୁକିଅ ପୁଲାରିମନ୍ଦକେ ଏ ସବୁ ଅଳାଟା ଜାନାଇଲାଇ । ୧୨ ମୁକିଅ ପୁଲାରିମନ୍ ପାରଟିନମନର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥି କୁଟ୍ଟ ପାଂଦିଲାଇ । ସେମନ୍ ସନିଅମନକେ ବେଦି ତାବୁ ଲାଇଁ ଦେବର କଇଲାଇ, ୧୩ ତମେ କୁଆ “ଆମେ ରାତିଆ ସଇଦେଇ ରଇଲା ବେଳେ ତାର ସିଷମନ୍ ଆପି ତାର ମଲା ଗାଗର ତରାର ଦାରିଗାଲାଇ । ୧୪ ଜିଦି ଯାପନକିଆ ଏ କାତା ନ ସୁନ୍ଦି, ବରଲେ ତମର ଦବ ନାହା ବଲି ଆମେ ଦୁଇକାଇ ଦେବୁ । ଏ ବିସଲନେଇ ତମେ ଦାନ୍ତ ଉଆମାଇ ।” ୧୫ ସନିଅମନ୍ ତାବୁ ନେଇକରି, ସେମନକେ କଇରଇଲା ଇଥାବେ କାମ କଲାଇ । ସେମନ୍ ସେବେଳେ କେନ୍ତି କଇରଇଲାଇ, ଜିରଦିମନ୍ ଆଜିକେ ଜାକ ସେ କାତା ଜାନାଇଲାଇନି । ୧୬ ଜିସୁ କଇବା ଇଥାବେ ତାର ଏଗାରା ସିଷମନ୍ ଗାଲିଲିର ଗଟେକ୍ ତତ୍ତ୍ଵର ଉପରେ ଗାଲାଇ । ୧୭ ଜିସୁକେ ତତ୍ତ୍ଵର ଉପରେ ଦେବି ସେମନ୍ ତାକେ ଜୁଆର କଲାଇ । କେତେ ଲକ୍ଷ ବିଷବାସ କରଦ ନାହା । ୧୮ ଜିସୁ ସେମନର ଲଗେ ଜାର କଇଲା, “ପରଗ ଆରି ମହିପୁରର ସବୁ ଅଦିକାର ମନେ ଦିଆଇଲା ଆବେ । ୧୯ ତେବେ ତମେ ଦେସମନକେ ରଇବା ସବୁ ବାପାର ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ ଜାଇ, ସେମନକେ ମର ବିଷ କରାଆ । ବାବା, ପଥ ଆରି ମୁକଳ ସବୁ ସବୁ ସିକିଆ ଦେଇଆରି, ସେଟା ମାନା ବଲି ସିକାଆ । ୨୦ ଆରି ମୁଲ ଜନ୍ମ ସବୁ ସବୁ ସିକିଆ ଦେଇଆରି, ସେଟା ମାନା ବଲି ସିକାଆ । ଆରି ମନେ ରଥ, କାଳ କାଳ ଜୁଗ ଜୁଗ ମୁଲ ସବୁବେଳେ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବି ।” (ଅନ୍ତିମ ୧୬୫)

୨୮ ବିସ୍ରାମବାରର ଆରକ୍ଷ ଦିନ, ରଜବାର ପାକାଳେ ମାଗଦଳିନି
ମରିୟମ୍ ଆରି ବିନ୍ ମରିୟମ୍ ଲିସୁକେ ସଞ୍ଚୁଲରଇବା କବର
ଦେବକାର ଗାଲାଇ । ୨ ସେହିକିବେଳେ ଅଥାବ ଦରତନି ହୁଲ୍ମୁକୁଳାଳା ।
ଏବେ ଦେକା!! ମାପରୁର ଗଣେକ ସରଗ ଦୂର ଉତ୍ତର ଆସି, କବର ମୁଆଟେ
ତାବିରଇଲା ପାକନା ତୁଳମୁଢାଇଦେଇ ତାର ଉପରେ ବସି ରଇଲା । ୩ ତାର
ଗୁଲାଇ ଗାଗବ ବିଜଳି ପାରା ଜଟକ୍ଷତେରଇଲା ଆରି ସେ ପିନ୍ଧିରଇବାଟେ
ଦରୟ ପାରା ଚିନ୍ତ ଦବ ରଇଲା । ୪ ଲାଗୁଆଳମନ୍ ଦୁଇକେ ଦେକି ତରି
ତରତେରି ଗାଲାଇ ଆରି ମଳା ଲକରପାରା ଅଇଗାଲାଇ । ୫ ସରଗର

ମାର୍କ

e

ଆରାମ । ୭ ଏଣା ଏହୁରି ଆରାମ ଅଳଲା । ଜିସାପୁ ବଦିଷବ୍ଦକଟାର ସାପ୍ତରେ ଜେତ୍ରାର ଲେକାଅଳଲା ଆତେ, ପରମେଷର କଇଲା, ଦେକା ମୁହଁ ମର କବର ଜାନାଇଲେ ତମର ଆଗେ ପାଶାଲିନି, ସେ ତମର ବାହୁ ତିଆର କରସି । ୮ ତାର ସର ମରୁବାଲି ବୁଝୁ ଆରଲିଅଳକରି ସୁନାଲାନି ମାପରୁ ବାହୁ ତିଆର କରା, ତାରପାଇ ବାହୁ ସଲକାଆ । ୯ ତାରପତେ ଏ ସବୁ କାତା ପୁରାପୁରୁଷ ଅଳଲା, କେତେବେଳେ, ଭୁବନ ଦେଇ ଜନନ୍ଦ ମନୁଷୀଲିବୁଝୁ ଥାଏ ପାପ କେମାର ଲାଲି ବଲି ପାପଟାନେଥି ବାରତାଜାବା ବିସାଇ କଇବାର ଦାରିଲା । “ତମର ପାପ କେମା ଅଳବାକେ ପାପଟାନେ ମନ୍ଦ ବାହଲାଇ ଭୁବନ ନିଆ । ପରମେଷର ତମର ପାପ କେମା କରସି ।” ୧୦ ସେବକିବେଳେ ଜିରଦାଦେଶର କେତେବେଳୁ ଲକ୍ଷ ଆରି ଜିମୁଯାଲାମ୍ ରାଜକ୍ଷେତ୍ର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ବାରଲକରି ଜନନ୍ଦ କାତା ସୁନ୍ଦର ବିଳି ଆରବାର ଦାରିଲା । ଆରି ନିଜର ନିଜର ପାପକାଳା ମାନିକରି ଜରଦନ ଗାତେ ତାରଦେଇଥି ଭୁବନ ନେଲାଇ । ୧୧ ଜନନ୍ଦ ଉପର ଚେଣ୍ଟିପଢୁଣ୍ଟ ତିଆର ଅଳଲା ଲୁଗା ପିନ୍ଦୁ, ଏପୁ ମାମର ଥାଁଟାବେତା ଥାଁଟାର ବାନ୍ଦି ଅଳରେଇଲା । ତାର କାବି ଅଳଲା ବିବକା ଆରି ବନର ମୁଁ । ୧୨ ସେ ଜାନାଇକରି କଇବାର ମୁଲିଆଲା, “ମର ପତେ ଗଟେକୁ ଦେବି ବୁପୁ ଲକ୍ଷ ଆରସି, ତାର ଗିତିଦାନ୍ତ୍ରା ଅଳକରି ତାର ଗତ୍ତର ପାଶୁର ବେଷବାର ମିଥା ମର ଅଦିକାର ନାଇ । ୧୩ ମୁହଁ ତମକେ ପାନିଦେଇ ଭୁବନ ଦେଲିନି, ମାତର ସେ ତମକେ ସୁକଳିଆଦମାଇ ଭୁବନ ଦେଇଥି ।” ୧୪ ସେବକିବେଳେ ଜିମୁ ଗାଲିଲି ଜାଗାର ନାଜିତି ଗାତେ ଅନି ଆସି ଜରଦନ ଗାତେ ଭୁବନ ଦେଇ ଜନନ୍ଦ ଟାନେ ଭୁବନ ନେଲା । ୧୫ ସେ ପାନିଦେଇ ଅନି ବାରଇ ଆରବାବେଳେ, ପରଗ ଉଗାତି ଅଳ ପରମେଷର ଆଦମୀ ପରୁଆ ପାରା ଅଇ ଜିମୁର ଉପରେ ଉତ୍ତର ଆଇବାଟା ସେ ଦେକଲା । ୧୬ ଆରି ସରଗେଥିନି ଗଟେକୁ ପର ମୁନିଆରିଲା, “ଦୁଇ ମର ଆଲାଦର ପିଲା, ତରିଣୀର ମୁହଁ ବେଷି ପାରଦା ।” ୧୭ ସେବାପୁରେ ମୁକଳ ଆଦମୀ ଜିମୁକୁ ମରୁବାଲି ବୁଝୁ ପାଶାଲା । ୧୮ ମରୁବାଲି ବୁଝୁ ଚାଲିଯି ଦିନ ରଇଲାବେଳେ, ସଲତାନ ତାକେ ପାପକରାଇବାକେ ଚେଷ୍ଟା କରଦେଇଲା । ୧୯ ସେ ଜାଗାର ବନର ଜିନ୍ଦମନ୍ ରଇଲାଇ, ଆରି ସରଗର ଦୁଃଖମନ୍ ଆସି ତାର ସେବା କରଦେଇଲାଇ । ୨୦ କେତେବିନ ଗାଲାପତେ ଏରଦରାଜା ଭୁବନ ଦେଇ ଜନନ୍ଦକେ ବନ୍ଦ ଗାତେ ସତ୍ତ୍ଵଲା ପତେ ଜିମୁ ଗାଲିଲି ଗାଁ ବାରତିଆସି, ପରମେଷର ନିମାନ୍ କବର ସୁନାଇବାର ଦାରିଲା । ୨୧ ଜିମୁ ଗାଲିଲି ସମଭୂର କଣ୍ଠବାଟେ ଜିବା ବେଳେ ସିମନ୍ ଆରି ତାର ବାର ଆନ୍ଦୁରିଆକେ ସମଭୂରେ ବେଳାଳ ପାକାଇବାଟା ଦେକଲା, ସେମନ୍ ମାର ଦାରୁ କେଉଁମନ୍ ରଇଲାଇ । ୨୨ ଜିମୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆସି, ମୁହଁ ତମକେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପରମେଷର ବାଟେ ଆନ୍ଦ୍ରା ବିସର ସିକାଇବି ।” ୨୩ ସେବାପୁରେ ସେମନ୍ ଲାଲ ଗାତି ଜିମୁର ପତେ ପତେ ଗାଲାଇ । ୨୪ ପତେ କଣ୍ଠେ ଦୂର ଜାଇ ଜେବଦିର ପଥମନ୍ ଜାକୁର ଆରି ତାର ବାର ଜନନ୍ଦକେ ଦୂର୍ଲାଭ ଜାଲ ପାଇବାଟା ଦେକଲା । ୨୫ ଜିମୁ ସେମନ୍କେ ଦେବକାଳୀ ଦାପରେ ତାକାଳା, ଆରି ସେମନ୍ ତାକର ବାବା ଦେବଦିନେ ଆରି କୁଳିଆରମନ୍କେ ଦତ୍ତାତ୍ରେ ଗାତି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଗାଲାଇ । ୨୬ ପତେ ଜିମୁ ଆରି ତାର ସିମନ୍ କପରନାମେ ଗାଲାଇ, ଆରି ବିସରମବାର କେଳାକେ ସେ ଜିରଦିନମର ପାରଦନା ଗାତେ ପୁରି, ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସିକାଇବାର ଦାରିଲା । ୨୭

ଲକମନ୍ ତାର ସିକିଆ ପୁଣି କାବା ଅଇଗାଲାଇ, ସେ ସାପ୍ତର ସିକାଇପାରା ନ ସିକାଇ, ନିଜର ଅଦିକାର ପଢ଼ୁ ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଇଲା । ୨୩ ସେ ଦାପରେ ସେମନର ପାରତନା ଗରେ ଗଟେକୁ ତୁମା ଦାରିଲା ଲକ୍ଷ କିରକିରି କରି ଜିସୁକେ କଇଲା, ୨୪ “ଏ ମନ୍ତରିର ଗତର ଜିସୁ ତୁର କାଇକ ଆମକେ ଅରିଆନ କଲୁସନି? ତୁର କାଇ ଆମକେ ବିକାସ କରିବାକେ ଆଇଲୁସ କି? ତୁର କେ, ସେତା ମୂଲ କାନି, ତୁର ଅଇଲୁସନି ପରମେଷର ସୁକଳ ଲକ୍ଷ ।” ୨୫ ଜିସୁ ତୁମାକେ ଦମନକି କରି କଇଲା, “ତୁ ଥ ଆରି ଏ ଲକରତେଇ ଅନି ବାରଇ ଜା ।” ୨୬ ସେହକି ଦେଲେ ତୁମା ତାକେ ମତିଦିନ୍ତୁ ବେସି କିରକିରି କରି ତାରଲାଗେ ଅନି ବାରଇଗାଲା । ୨୭ ତେବରପାଇ ପାରତନା ଗରେ ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷ କାବା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ତାକର ତାକର ବିଦରେ କୁଆଦିଲା ଅଇଲାଇ । “ଏଟା କେତୁର? ଏଟା ଅଦିକାର ପଢ଼ୁର ନୁଆ ସିକିଆ । ତୁମା ଆଦମାନ ମିଥା, ସେ ତିଆରିଲାଟା ମାନଲାଇନି ।” ୨୮ ସେହକିବେଳେ ଜିସୁର କାତା ଗାଲିଲିର ଚାରିବେଢ଼ିର ଗାଉମନକେ କେଟିଗାଲା । ୨୯ ତାର ପତେ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିମନ୍ ପାରତନା ଗରେ ଅନି ବାରଇ ଜାକୁର ଆରି ଜାଅନର ସଦ୍ବୁ ସିମନ୍ ଆରି ଆନ୍ଦରିୟର ଗରେ ଗାଲାଇ । ୩୦ ତେବେ ରଇଲା ଲକମନ୍ ସିମନର ସାହରି ଜରକେ ସଇରଇଲା ବିସର ଜିସୁକେ କଇଲାଇ । ୩୧ ସେଟାରୁଥାଇ ଜିସୁ ଜାଇ ସିମନର ସାହରି ଆତେ ଦାରି ଉଚାଇଲା, ସେଦାପରେ ତାର ଜର ତାତିଗାଲା, ଆରି ସେ ଜାଇ ସେମନକେ ସେବା କରିବାର ଦାରିଲା । ୩୨ ସଞ୍ଚୁ ବେଳାଇ ବେଳୁ ବୁଦ୍ଧିଗାଲା ପତେ, ଲକମନ୍ ଜରର ଲକମନକେ ଆରି ତୁମାଦାରି ରଇବା ସବୁଲକମନକେ ଜିସୁର ଲଗେ ଆନବାର ଦାରିଲା, ୩୩ ଆରି ଗାଉଁର ଲକମନ୍ ସେ ଗରର ଦୁଆରେ ରୁଣ୍ଟାଇଲା । ୩୪ ସେହକିବେଳେ ସେ ବିନ ବିନ ରକାମର ରମ ଅଇରଇବା ଜବର ରତି ଲକମନକେ ନିମାନ କଲା ଆରି ଜବର ତୁମାନକେ ତାତାଇଲା, ମାତର ସେ ତୁମାନକେ କାତା କଇବାକେ ଦେଖନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତୁମାନ ଜିସୁ ପରମେଷର ଚାନେଅନି ଆଇଲାଆତେ ବିଲିକିରି ଜାନି ରଇଲାଇ । ୩୫ ଆରକର ସାକାଲେ କୁକୁଡ଼ା ତାକ ବେଲାଇ ଜିସୁ ଉଚି ଗରେଅନି ବାରଇ ଜାଇ ଗଟେକୁ କିନରା ରଇବା ଚିମରା ଜାଗାଇ, ଜାଇ ପାରତନା କରିବାର ଦାରିଲା । ୩୬ ସେହକିବେଳେ ସିମନ୍ ଆରି ତାର ସଦ୍ବୁରଳକ ତାକେ କଜବାର ଗାଲାର, ୩୭ କେତେବେଳୁ ସେମନ ଜିସୁକେ ଦେବ ଅଇଲାଇନି ।” ୩୮ ସେହକିବେଳେ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ପୁରୁ ଲକ୍ଷ ତମକେ କଜଲାଇନି ।” ୩୯ ସେହକିବେଳେ ଜିସୁ ସେମନକେ ରାତରି କାତା କାନାଇଲା, “ଆସା, ଆମେ ରଇବା ବିନ ବିନ ଗାଉଁମନକେ କୁ, କାଇକେବଇଲେ ସେ ଜାଗମନକେ ମିଥା ମୂର ପରମେଷର କାତା କାନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେଟାରୁଥାଇପେ ମୂର ଆଇଲିଆତି ।” ୪୦ ଆରି ଗାଲିଲିର ସବୁଟାନେ ବୁଲି ବୁଲି ସେମନର ସବୁ ପାରତନା ଗରେ, ମାପରୁର କାତା ମୁନାଇଲା, ଆରି ତୁମା ଦାରିଲା ଲକମନକେ ତାତାଇଲା । ୪୧ ସେହକି ଦେଲେ ଗଟେକୁ ବଦ୍ର ରତି ତାର ଲଗେ ଆସି ମାଶୁକିଟା ଦେଲେ ତାକେ ବାବୁକିଆ କରି କଇଲା, “ତମେ ଜଦି ମନ୍ଦକିଲେ ମକେ ସୁକଳ କରି ପାରିବା ।” ୪୨ ତେବେ ସେ ତାକେ ଜିବନ ତୁକାଇଲା ଆରି ଆଦ ଲାମାଇ କରି ତାକେ ତିରକିରି କଇଲା, “ମୂର ମନ୍ କଲିନି, ତୁର ସୁକଳ ଥ ।” ୪୩ ସେଦାପରେ ବଦ୍ର ରମ ତାର ଲଗେ ଅନି ତୁରଥାଇଲା ଆରି ସେ ସୁକଳ ଅଇଗାଲା । ୪୪ ଆରି, ଜିସୁ ସେ ଲକ୍ଷକେ ତାରସିଦ୍ଧ ଆଦେସ ଦେଲେ ସେଦାପରେ କଇ ପାତାଇଲା । ୪୫ “ଜାଗରଦ, ମୂର ତକେ ସୁକଳ କଲି ଦିଲ କାକେ ମିଥା କ ନାଇ, ମାତର ଜା ଆରି ନିଜେ ମୁକାରିକେ ଦେକାଇ ଅ ଆରି ମିଥା ଜନ ଜନ ବିରୁ ପରମେଷରକେ ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲାଆତେ, ସେ ଲପାବେ ଦେସ । ଏତାର ଲାଗି ତୁର ସୁକଳ ଅଇକାଇଆନୁସ ବିଲିକରି ପୁଜାରି ସବୁଲକମର ମୁଆଟେ ସାକି ଦେଅ ।” ୪୫

ମାତ୍ର ସେଲକ୍ଷ ବାରର ଜାଇ ଜିସୁ ପୁକଳ୍କ କରିରଇବା କବର ଏତେକ୍ ରାମୁକରି କରିବୁଲାଇ ଜେ, ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନର ଦେକ୍ତେ ଦେକ୍ତେ କନ୍ତୁ ଗାଁମନକେ ମିଥା ଜାଇ ପୁରୀ ନାପାରିଲା । ମାତ୍ର ବାଇରେ ଜାଇ ଦିମରା ଜାଗମନକେ ରଇଲା । ଅଇଲେ ମିଥା ଲକ୍ଷମନ ତାରିଦିଗେ ଅନି ତାର ଲଗେ ଆଇବାରିବାରିଲାଇ ।

୨ କେତେଦିନ ଗାଲା ପତେ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ କପରନାଉମେ ବାଅଢ଼ିଲାକେ, ସେ ଗରେ ଆତେ ବଲି ଆଲା ଅଇଗାଲା । ୨ ସେ ଗରେ ଏତେମାଣୁ ଲକ୍ଷ ଜମାଲାଇ ଜେ, ଦୁଆରେ ମିଥା ଗାନ୍ଧ ଦାରିନାପାରିଲା, ଆରି ଜିସୁ ସେମନର ଲଗେ ପରମେଷର ବାକିଅ ପୁନାଳବାର ଦାରିଲା । ୩ ସେତୁକି ବେଳେ କେତେକ ଲକ୍ଷମନ ଗଟେକ୍ ତେବେଣ୍ଟୁ ରତିକେ ବଇକରି ତାର ଲଗେ ଦାରିଆଇଲାଇ । ତାକର୍ ଦିତ୍ତରେ ଅନି ତାରିଲକ୍ ରତିକେ ବଇରଇଲାଇ । ୪ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷମନ ତିପାଟେଲା ଅଇରଇଲାଇକେ, ତାକେ ଜିସୁର ଲଗେ ନେଇ ନାପାରିଲା । ନାପାରିକରି, ଜିସୁ ଜନ୍ମତାନେ ରଇଲା, ତେଇର ତାନ ବଢ଼ିବା କାଣାକରି, ରତିକେ କଟ ମିଥେତ ତାର ମୁଆଟେ ସିଦା ଉଦରାଇଦେଲାଇ । ୫ ଜିସୁ ସେମନର ବିସବାୟ ଦେକି ତେବେଣ୍ଟୁ ରତିକେ କରିଲା, “ବାବୁରେ ମୁର ତର ପାୟ କେମା କରିଦେଲି ।” ୬ ମାତ୍ର ସେ ଗରୁ ବିଦ୍ରେ କେତେଟା ସାପତର ସିକାଇବା ଲକ୍ଷମନ ବସି ନିଜର ନିଜର ମନ୍ଦ ବିଦ୍ରେ ବାବିଅଇରେଇଲାଇ, ୭ “ଏ ଲକ୍ ତେବେଣ୍ଟୁ ରତିକେ ‘ତର ପାୟ କେମା କରି ପାରି କି?’” ୮ ସେଦାପରେ ଜିସୁ ସେମନ ମନେ ମନେ ଏହୁରି ବାବିଆଇଲାଇ, ନିଜର ଆଦିମାର ଜାନି ସେମନକେ କରିଲା, “ତମେ କାଇଲେ ନିଜର ନିଜର ମନେ ଏ ସବୁକାକ ବାବିଆଇଲାସନି? ୯ କନ୍ଦା କରିବାଟା ସାଥର ଅଇଲାନି? ବାବୁରେ ‘ମୁର ତର ପାୟ କେମା କରିଦେଲି ।’ ବଲି କେନ୍ତି କରିପାରିଲା? ଏ ପରମେଷରକେ ନିଜର ନିଜର ମନ୍ଦ କରିବାକି ବାବିଅଇଲାସନି? ୧୦ ମାତ୍ର ଗୁଲାର ଜଗଦର ପାୟ କେମା କରିବାକେ ପରମେଷର ପାଇଲାଇ ନରପିଲା ମର ଅଦିକର ଆତେ ବଲି ଏବେ ମୁଲ, ଏ ଲକ୍ଷକେ ନିକ କରି ଦେକାଇବି ।” ସେ ତେବେଣ୍ଟୁ ରତିକେ କରିଲା, ୧୧ “ମୁର ତରେ କରିଲିନି ଭର୍ତ୍ତ, ତର କଟ୍ଟ ବଲ, ନିଜର ଗରେ ବାରିଜା ।” ୧୨ ସେଦାପରେ ସେ ରତି ଉଚ୍ଚି କଟ ମନ୍ଦ ବିକରି ସବୁ ଲକ୍ଷକର ଦେକ୍ତେ ବାରଇ ଗାଲା । ସେବେଳାଇ ସବୁଲକ୍ କାବା ଅଇ ପରମେଷର ମରିମା କରି କରି କରିଲା, “ଆମେ ଏହୁରିଟା କେବେ ମିଥା ଦେକି ନ ରଇଲୁ ।” ୧୩ ସେ ଆରିତରେକ ସମ୍ଭୁରର କର୍ମିବାଟେ ବାରଇଗାଲା । ବେଦି ଲକ୍ଷମନ ତାର ଲଗେ ଆଇଲାକେ, ଜିସୁ ସେମନକେ ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରିଲା । ୧୪ ଆରି ସେ ଜାର ଜାର ଆଲପିଅର ପଥ ଦେବିକେ ରମିଯ ସରକାରର ପାଇ ସିପ୍ତୁମାଟ୍ଟମନ ମାଟ୍ଟବା ଜାଗାର ବସି ରଇବାଟା ଦେକି ତାକେ କରିଲା, “ମର ସଞ୍ଚେ ଆର ।” ତେବେନି ସେ ତାର ସିପ୍ତୁମାଟ୍ଟମନ ମାଟ୍ଟବାଟା ତାତି ଉଚିକରି ଜିସୁର ସଞ୍ଚେ ଗାଲା । ୧୫ ପତେ ଜିସୁ ଲେବିର ଗରେ ଜାଇ କାଇବା ବେଳେ ଦେବି ସିପ୍ତୁମାଟ୍ଟବା ଲକ୍ ଆରି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନକେ ପାପି ବଲି କରିଦେଇଲାଇ, ତାର ସିପ୍ତୁମନର ସଞ୍ଚେ ମିଥି କରିଦେଇଲାଇ । ୧୬ କାଇବେଲାଇ ଏହୁରି ଦେବି ଲକ୍ ତାର ସଞ୍ଚେ ଜାଇଦେଇଲାଇ । ୧୭ ଜିସୁ ପାପି ଆରି ସିପ୍ତୁମାଟ୍ଟମନର ସଞ୍ଚେ କାଇଲାନି, ଏଟା ଦେକିକରି ପାରୁଷି ଲକ୍ଷ ସାପତର ସିକାଇମନ ତାର ସିପ୍ତୁମନକେ କରିବାର ଦାରିଲା, “ସେ କାଇକେ ସିପ୍ତୁମାଟ୍ଟମନର ଆରି ପାପିମନର ସଞ୍ଚେ କାଇଲାନି?” ୧୮ ସେଟା ସୁନ୍ଦି ଜିସୁ ସାପତର ସିକାଇମନକେ କରିଲା, “ନିମାନ ଲକ୍ଷମନରପାଇ ତାକବର ଲତା ନାଇ, ମାତ୍ର ନିମାନ ନ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଲତା ଆତେ

। ଜେ ନିଜେ ‘ମୁର ଦରମ ଲକ୍ ।’ ବଲି ବାବିଆଇବା ଲକରପାଇ ମୁର ଆସିନାଇ, ମାତ୍ର ପାପିମନକେ ପାପଟାନେଅନି ବାରତାଇବାକେ ଆସିଆନି ।” ୧୯ ଦୁଇନ୍ ଦେର ଜଅନର ସିପ୍ତୁମନ ଆରି ପାରୁଷିମନ ଉପାୟ କରିଦେ ରଇଲାଇ । ସେବେଲାଇ କେତେକ ଆସି ଜିସୁକେ କରିଲାଇ, “ତୁବନ୍ ଦେର ଜଅନର ସିପ୍ତୁମନ ଆରି ପାରୁଷିମନ ଉପାୟ କରିବାଇ, ମାତ୍ର ତର ସିପ୍ତୁମନ କାଇକେ ରପାୟ ନ କରିଦୁ?” ୨୦ ଜିସୁ ସେମନକେ କରିଲା, “ବଜିଟାନେ ବିବା ଦାଢୁତା ରଇବା ଜାକ ବିବା ଦାଢୁତାର ସଞ୍ଚେ ରଇବା ବାଢୁତାମନ ରପାୟ ରଇବାକ କି? ନାଇ ନ ରଥାତ । ବିବା ଦାଢୁତା କେତେବେଳାଜାକ ରଇଥି, ସେ ବେଳାଜାକ ସେମନ ରପାୟ ନ ରଥାତ । ୨୧ ମାତ୍ର ବେଳା ଆଇପି, ଜେ ତେବେଲେ ଲକ୍ଷମନ ଆସି ତାକର ଲଗେ ଅନି ବିବା ଦାଢୁତାକେ ଦାରିଜିବାଇ, ସେଦିନେ ସେମନ ରପାୟ କରିବାଇ । ୨୨ କେ ନୁଆ ଲୁଗାର ଗରଣ୍ଯୁ ପୁରନା ଲୁଗାର ନ ସିଲାଏ, ସିଲାଲେ ନୁଆ ଗରଣ୍ଯୁ ପୁରନା ଲୁଗାକେ ଅଦିକ ଚିର ପାକାଇସି, ଆରି ଅଦିକ ବଦତା କାଣା କରିଦେଇଥି । ୨୩ ଆରି କେ ନୁଆ ଅଟ୍ଟର ରସ ପୁରନା ତାମ ସଞ୍ଚେ ତିଆର କଲା ମୁନାଇ ନ ସଞ୍ଚେଅର, ସଞ୍ଚେଲେ ସେ ଅଟ୍ଟର ରସ ଆରି ତାମ ମୁନା ନିଷିକାଇଥି । ନାଇ ନୁଆ ଅଟ୍ଟର ରସ ନୁଆ ତାମ ମୁନାଇ ସଞ୍ଚେବାର ଆତେ ।” ୨୪ ଜିସୁ ତରେକ ବିସାମବାରେ ତାସ ରଇବା କେତ୍ତ ବାଟେ ଜାଇତେ ରଇଲା, ଆରି ଜିବାବେଲେ ତାର ସିପ୍ତୁମନ ଦାନ କେତ୍ତ ତିପାଇତେ ଗାଲାଇ । ୨୫ ସେ ଜାଗାଇ ରଇବା ପାରୁଷିମନ ଜିସୁକେ କରିଲାଇ, “ଦେକ୍ ବିସାମବାରେ ଜନ୍ମା କରିବାର ଆମର ବିଦି ନାଁ । ତର ସିପ୍ତୁମନ କାଇକେ ସେତା କଲାଇନି?” ୨୬ ଜିସୁ ସେମନକେ କରିଲା, “ଆମର ତାକପୁଟା ଆନିଦାନି ଦାତରର ଅବାର ବେଳେ, ସେ ଅରି ତାର ସଞ୍ଚେଲେ କାଇଚାଇ ବିଦିବେଇଥି ।” ୨୭ ସେ ଗରେ କରିବାର ବାରିଜାଇଥି । ୨୮ ଜିସୁ ସେମନକେ କରିଲା, “ଆମର ତାକପୁଟା ଆନିଦାନି ଦାତରର ଅବାର ବେଳେ କାଇଚାଇ ବିଦିବେଇଥି ।” ୨୯ ଜିସୁ ସେମନକେ କରିଲା, “ଆମର ତାକପୁଟା ଆନିଦାନି ଦାତରର ଅବାର ବେଳେ କାଇଚାଇ ବିଦିବେଇଥି ।” ୩୦ ଜିସୁ ସେମନକେ କରିଲା, “ବିସାମବାର ଲକ୍ଷମନର ସାଲଜରପାଇ ଅଇଲା ଆତେ, ସେତା ଲକ୍ଷମନକେ ବିଜାର କରିବାକେ ଅନ୍ଧାର ।” ୩୧ ତେବେରପାଇ ପରମେଷର ପାଇଲାଇ ନରପିଲା ମୁଲ ବିସାମବାରେ ଲକ୍ଷମନ କାଇଚାଇ କରିବାର ଆତେ, କାଇଚାଇ ନାଇ, ସେତା କରିବାର ମର ଅଦିକାର ଆତେ ।”

୩ ପତେ ଜିସୁ ଆରି ଗଟେକ ତର ଜିଦିବିମନର ପାରିବନା ଗରେ ଗାଲା । ତେଇ ଗଟେକ ଲକ୍ ରଇଲା । ତାର ଗଟେକ ଆତ୍ ସୁକିଜାଇରଇଲା । ୧ ଜିସୁ କେଜାନେ ବିସାମ ବାରେ ନିମାନ କରିପି ବିଲି, ସେମନ ଅଁକି ନ ମାରାଇତେ ଦେକ୍ତେରେଇଲାଇ, କାଇକେବେଲାଇ ଜେତୁକି ତାର ବିରୁଦ୍ଧେ ଦେଖ ଦାରିବାରାଇ । ୨ ଜନ୍ ଲକ୍ଷକ୍ ଆତ୍ ସୁକି ଜାଇରଇଲା, ତାକେ ଜିସୁ କରିଲା, “ଆତ ମଜାଇ ଟିଆ ଅ ।” ୩ ଆରି ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନକେ ପାଚାରିଲା, “ବିସାମବାରେ କାଇଚାଇ କରିବା ନିଆମ? ନିକ କରିବାର କି ଆସାର କରିବାର? ଜିବନ ବିଜାଇବାର କି ମରାଇବାର?” ମାତ୍ର ସେମନ କାଇଚାଇ ନ କର ତିପାଇର ରଇଲାଇ । ୪ ସେବେଲେ ତାକର ମନ ତାର ରଇବାଟା ଦେକିକରି ଜିସୁ ଦୁଇଅଥିର ରିପାସଞ୍ଚେ ତାରିବେଦୃତି ଦେକଲା । ଆରି ସେ ଲକ୍ଷକେ କରିଲା, “ଆତ ଲାମା ।” ସେ ଲକ୍ ଆତ୍ ଲାମାରାଇଲା, ଆରି ତାର ଆତ ନିମାନ ଅଇଗାଲା । ୫ ତେଇଅନି ପାରୁଷିମନ ସେ ଜାଗାଇଥି ଦାପରେ ବାରଇ ଜାର ଜିସୁକେ ମରାଇ ବଲି ତାର ବିରୁଦ୍ଧେ ଏବଦ ରାଜାର ଲକ୍ଷମନରସଞ୍ଚେ ଉପାଇ ପାଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୬ ସେତୁକିବେଲେ ଜିସୁ

ସିମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଲକ୍ଷମନରଟାନେଥି ବେଗଳି କରି, ସମ୍ଭୁର କଣ୍ଠିବାଟେ ବାଇ ଗାଲା । ଆରି ଗାଲିଳି ଅନି ବେସି ଲକ୍ଷ ତାର ପତେ ଆଇଲାଇ, ଆରି ଜିରଦା, ଟ ଜିରୁସାଲାମ୍, ଇଦମ୍, ଲରଦନର ଉପର ବାଟେ ରଇବା ସର ଆରି ସିମନର ଚାରିବେଦିତିର ଲକ୍ଷ ସେ କରିରଇବା ସବୁ କାମର କାତା ପୁଣି ତାର ଲଗେ ଆଇଲାଇ । ୯ ପେତୁକିବେଲେ ଚିପାଟେଲା ରଇଲାକେ, ଲକ୍ଷମନ ଜେତୁକି ଉପରେ ତାଦି ନ ଅଥବା, ତେବର ପାଇ ଜିସୁ ସିମନକେ ତାରପାଇ ଗଣେକୁ ସାନ୍ଦର୍ଭ ଉତ୍ସୁ ଅନି ଜାଗାଇବାକେ ତିଆରିଲା । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ ସେ ଦେଖି ଲକ୍ଷମନକେ ନିମାନ୍ କଲାକେ ଜରୁଦୁକା ଅଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ତିରୁ ବଳି ଉପରେ ତାବିଆଳ ଜାଇତେରଇଲାଇ । ୧୧ ଆରି ଜେତେବେଲେ ଜିସୁକେ କରାପ ଆଭମାନ ଦେବତି ରଇଲାଇ, ସେ ଆଦମାନ ତାର ମୁଆଟେ ଅଦରି ଆଉଲିଆଳ କଲାତେରଇଲାଇ, “ତୁଲ ଆକା ପରମେଷର ପଥ ।” ୧୨ ମାତର ଜିସୁ ଭୁମାନନ୍ଦକେ ତାର ବିପରେନେଇ ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ କାଇ ବଳି ନ କୁଆ ବଳି ତାବେନ୍ତୁ ଆଦେସ ଦେଇତେରଇଲା । ୧୩ ଜିସୁ ପରବର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଜାଇ, ଜନ ଲକ୍ଷମନକେ ସେ ମନ କଲା, ସେମନେକେ ଲଗେ ତାକଲା, ଆରି ସେମନେ ତାର ଲଗେ ଆଇଲାଇ । ୧୪ ସେ ବାର ଲକ୍ଷକେ ବାଦଳା ଆରି ସେମନକେ ତାର କବର ନେଇ ବଳି ତାକଲା । କେନ୍ତି ସେମନ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇପାରଇ ଆରି ସେମନ ତାର କବର ଜାଗାଇବାଇ, ୧୫ ଆରି ଭୁମାନାତାଇବାକେ ଅଦିକାର ଦେଲା । ୧୬ ଜିସୁ ବାର ଲକ୍ଷକେ ବାଦଳା, ଜନଲକ୍ଷମନ କି ସିମନ, ଜାକେ ସେ ପିତର ବଳି ନାହିଁ ଦେଲା, ୧୭ ଜେବଦିର ପ ଜାକୁର ଆରି ତାର ବାଇ ଜଅନ୍ତକେ ସେ ବିନେରିଗ୍ରେ ବଳି ନାହିଁ ଦେଲା, ଆର ଅଗର ଅଇଲାନି ମେରାନାଦର ପଥମନ, ୧୮ ଆନ୍ଦରିୟ, ପଳିୟ, ବାରତଳମି, ମାତିର, ତମା, ଆଲ୍ୟିର ପଥ ଜାକୁର, ତଦିୟ, କିଶାନିୟ ସିମନ, ଜେ କି ରମିୟ ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧ ଉଚିତେରଇଲା । ୧୯ ଆରି ଇସକାରିୟତିୟ ଜିରଦା, ଜେ କି ଜିସୁକେ ସତ୍ସୁକେ ସରସି ଦେଇରଇଲା । ୨୦ ପତେ ଜିସୁ ଗଟେକ ଗରେ ପୁରଳା । ସେତୁକି ବେଲେ ଲକ୍ଷମନ ଆରି ତରେକ ଏତେକ ରୁଣ୍ଟାଳ ଜେ, ସେ ଆରି ତାର ସିମନ କାଇବାର ମିଥା ନାପାରିଲାଇ । ୨୧ “ଜିସୁକେ କାଇବାକେ ମିଥା ବେଲା ନାହିଁ ।” ବଳି କଇ ତାକର ଗରର ଲକ୍ଷ ପୁଣି, ତାକେ ଗରେ ତାକିନେବାକେ ଆଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ କଜଲାଇ, “ତାର ବୁଦ୍ଧି ବାନାଅଙ୍ଗୋଳାନି ।” ୨୨ ଆରି, ଜିରୁସାଲାମ୍ ଅନି ଆସିରଇବା ସାସତର ପକାଇମନ କଇଲାଇ, “ଆକେ ଭୁମାନମର ନେତା ବାଲକିରୁଲୁ ଦାରିଆଚେ, ଆରି ଭୁମାନମର ନେତାର ବପୁଷ୍ଟେ ଭୁମା ଚାତାଇଲାନି ।” ୨୩ ସେତୁକିବେଲେ ଜିସୁ ସାସତର ସିକାଇମନକେ ଲଗେତାକି ଉଦାଅରନ୍ ଦେଇ କଇଲା, “ସଲତାନ କେନ୍ତି ସଲତାନକେ ଚାତାର ପାରସି? ୨୪ ଜି ଗଟେକ ରାଇକୁ ଦୁଇ ବାଶ ଅଇ ନିଜର ବିରୁଦ୍ଧେ ଉଚ୍ଚସି, ତେବେ ସେ ଗାଜିଅ ବେସିଦିନ ନ ରଖ । ୨୫ ଗଟେକ ଗର ବାଶ ଅଇ ନିଜର ବିରୁଦ୍ଧେ ଉଚ୍ଚସି, ତେବେ ସେ ଗାର ବେସି ଦିନ ନ ରଖ । ୨୬ ସେବୁରୁଷେ ସଲତାନ ଜିଦି ବାଶ ଅଇ ନିଜର ବିରୁଦ୍ଧେ ଉଚ୍ଚସି, ତେବେ ସେ ଦିବିର ଅଇ ରଇ ନାପାରେ, ମାତର ତାର ବିନାସ ଗରସି । ୨୭ “ମାତର କେ ମିଥା ବୁନ୍ଦୁ ରଇବା ଲକ୍ଷକେ ପରତୁମ ନ ବାନ୍ଧୁତେ, ତାର ଗରେ ପୁରକର ସେଲକର ନିଜର ସବୁ ଚରାଇ ନେଇ ନାପାରେ, ମାତର ସେ ବୁନ୍ଦୁ ରଇବା ଲକ୍ଷକେ ଆଗେ ବାନ୍ଧୁଲେ ସିନା ସେ ତାର ଗରେ ପୁରି ରହିପାରସି । ୨୮ “ମୁଁ ଉତ୍ସନ୍ନ ପଥ କରିଲାନି, ଲକ୍ଷମନର ସବୁ ପାପ, ଆରି ସେମନ ଗେତେବ ମିନ୍ଦୁ କାତା କଇ ପରମେଷର ନିମ୍ନ କଲେ ମିଥା, ସେ ସବୁଜାକ କେମା କରାଇଲାଯି । ୨୯ ଜେକି ସୁକଳାଭମାର ବିରୁଦ୍ଧେ ନିମ୍ନ କାତା କଇସି, ତାକେ କନ କାଲେ ମିଥା ପରମେଷର କେମା ନ ଦେଖେ, ଆରି ସେ ନ ସାବାର ପାପର ଦସି ଅଇଲାଯି ।” (aiୟାନ୍ ୧୬୯, aiନ୍ତିମାନ୍)

୧୬୬) ୩୦ ତାକେ କାରାପ ଆଦମୀ ଲାଗିଆଗେ ବଲି ସାସ୍ତର ସିକାଇମନ୍ କରିଲାଇକେ, ଜିମ୍ବୁ ଏନ୍ତିରି କରିଲା । ୩୧ ସେହିବେଳେ ଜିମ୍ବୁ ମା ଆରି ବାଇମନ୍ ଆସି ବାଇରେ ଚିଆ ଅଇ ଜିମ୍ବୁକେ ତାକାଇପାଟାଇଲାଇ । ୩୨ ତେଇ ତାର ବାରିବେହୁଟି ବସି ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କରିଲାଇ, “ଦେକା, ତମର ମାଆ ଆରି ବାଇ ବଜନି ବାଇରେ ରଇ ତମକେ କଜିଲାରିନି ।” ୩୩ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “କେ ମର ମା ଆରି ବାଇବଜନିମନ୍ତି ？” ୩୪ ସେ ତାର ବାରିବେହୁଟି ବସିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେକିବାରି କଇଲା, “ଏମନ୍ ମର ମାଆ ଆରି ମର ବାଇ ବଜନି । ୩୫ ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ମନ୍ଦିକଳାଟା ପୁରାପୁରୁଷ କରିବାଇ, ସେ ମର ବାଇ, ବଜନି ଆରି ମା ।”

୪ ଜିମ୍ବୁ ଆରିତରେକ ଗାଲିଲି ସମ୍ଭୁର କଣ୍ଠିଟାନେ ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରିଲା,
ଆରି ଏତେକେ ମାଣ୍ଡୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ଲଗେ ଟୁଲିଅଳିଲାଇଜେ, ସେ
ସମ୍ଭୁରେ ରଇବା ଗନେକେ ଦଙ୍ଗୁର ଜାଇ ବସିଲା, ଆରି ଗୁଲାଇ ଲକ୍ଷମନ୍
ସମ୍ଭୁର ପାଲିକେ ରଇଲାଇ । ୫ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍କେ ବେହି ବିସର ଉଦାଅରନ୍
ଦେଇ ସିକାଇଲା । ଆରି ସିକାଇବାବେଳେ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଯୁନା
ଗନେକେ ତାପି ତାର ବିଅନ୍ ଦୁନିବାର ବାରିଲା । ୬ ସେ ବୁନ୍ଦୁ ବୁନ୍ଦୁ
କେତେକ ବିଅନ୍ ବାଟେ ଅଦରିଲା, ଆରି ତତ୍ତ୍ଵମନ୍ ଆସି ସବୁକାଇ ବିଅନ୍
କାଇଦେଲାଇ । ୭ ଆରି କେତେକ ବିଅନ୍ ଉନା ମାଟିରଇ ତଳେ ପାକିନା
ରଇଲା ବୁଁଁ ଅଦରିଲା, ଆରି ମାଟି ଉନା ରଇଲାକେ ଦାସ୍ତରେ ଗାଜା ଅଇଲା
। ୮ ମାତରର ବେଳ ଉଦରିଲାକେ ଗାଜା ଅଇଲାଟା ପଢି ମସିରିଗାଲା, ଆରି
ତେର ବେଦି ନ ରଇଲାଜେ ପୁକିଗାଲା । ୯ ଆରି କେତେକ ବିଅନ୍ କାଟା
ଦୁଗା ମଜାଇ ଅଦରିଲା, ଆରି କାଟା ଦୁଗାମନ୍ ଉଠି ବଢିକରି ଗାଜା ଅଇ
ସବୁକେ ଚାପି ପାକାଇଲାଇ । ପାପିଦେଲାକେ କାଇ ଦାନ ମିଥା ଅଏ ନାଇ ।
୧୦ ମାତର, ଆରି କେତେକ ବିଅନ୍ ନିକ ବୁଁଁ ଅଦରିଲା ଆରି ଗାଜା ଅଇ ଉଠି
ବଢିକରି ତିରିସ ମୁଣ୍ଡ ସାଟେ ମୁଣ୍ଡ ଆରି ସଏ ମୁଣ୍ଡ ଜାକ ପଟଲ ଦେଲା ।” ୧୧
ଆରି ଜିମ୍ବୁ କଇଲା, “ଜାକେ ପୁନିବାକେ କାନ ଆବେଦିଲେ, ସେ ମନ୍ଦିଦେଇ
ମୁଣ୍ଡ ।” ୧୨ ଜିମ୍ବୁ ଗଟେବକିନ୍ ରଇଲା ବେଳେ ତାରିଷ୍ଟେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍
ଆରି ବାରଟା ସିସମନ୍ ତାକେ ପାଗାରିଲାଇ, “ତମେ କାଇକେ ଉଦାଅରନ୍
ଦେଇ ସିକାଇଲାସନି ？” ୧୩ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ପରମେସର
ରାଜଜେ ଲୁଚିକରି ରଇଲା ବିପର ତମେ ବୁଜିପାରୁଲାସିତି, ମାତର ବାରିରେ
ରଇବା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଉଦାଅରନ୍ ଦେଇ କୁଆ ଅଇଲାନି ।” ୧୪
ଜେନ୍ତ୍ରାରକି “ମୁଇ କରିବା କାମମନ୍ ଦେକ୍ତେ ରଇଲେ ମିଥା ବୁଜି ନାପାରିବ୍,
ଆରି କରିଲାଗାମନ୍ ପୁନି ପୁନି ମିଥା ନ ବୁଜିବ, ବୁଜିତାରଆଲେ ସେମନ୍
ପରମେସର ଲଗେ ବାଅଦରାଇ ଆରି ପାପ କେମା ପାଇତାଇ ।” ୧୫
ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ ରଦାଅରନ୍ ଅରତ ତମେ ବୁଜାପ ନାଇ କି ?
ତେବେ ଦିନ ରଦାଅରନ୍ ଅରତ କେନ୍ତି ବୁଲା ?” ୧୬ ତାପି ପରମେସର
ବାକିଆ ବୁନ୍ଦୀ, ୧୭ ଜନଲକ୍ଷମନ୍ ପୁନିବାଇ ଆରି ସୁନିଲା ଦାସ୍ତରେ, ସଇତାନ
ଆସି ସେମନ୍କର ଟାନେଅନି ବୁନ୍ଦିରଇବା ବାକିଆ ଜିମ୍ବୁ ନେଇଲି, ସେମନ୍
ବୁନ୍ଦିରଇବା ବାରିଲଗର ବିଅନ୍ ପାରା । ୧୮ ଗୋଟାର ସେ, ଜନଲକ୍ଷମନ୍
ବାକିଆ ସୁନିଲା ଦାସ୍ତରେ ସାବୁଦା ଅଇ ପେଟା ମାନ୍ଦିବା, ପେଲକ ପାକିନା
ରଇବା ଜାଗାଇ ଅଦରିଲା ବିଅନ୍ ପାରା । ୧୯ ମାତର ସେମନ୍କର ଟାନେ
ତେର ନ ବେଦିରିଖେ ତନେକରିପାଇ ବିସବାସ କରି ରଇବାଇ, ପତେ
ବାକିଆରିଲାଗି କୁଟୁମ୍ବ କି ତାଦିନା ଆଇଲେ, ସେ ଦାସ୍ତରେ ବିସବାସ ତାତି
ଦେବାଇ । ୨୦ ଆରି ଜନଲକ୍ଷମନ୍ ବାକିଆ ସୁନିଲାର, ମାତର ତାର ଦିନକର
ଦିଶର ଚିନ୍ମା, ଦନର ମାୟ ଆରି ଦିନ ଦିଶର ଲାଲିଥାଟାନେ ପୁନିକରି
ମାପରୁବ ବାକିଆକେ ଚାପିପାକାଇଲି, ତେଇ ମାପରୁବ ବାକିଆ ନିକ କାମ ନ

କରେ । ୧୯ ସେହାରି ଅଦେକ ଲକ୍ଷମନ ବିଅନ୍ ବୁନିରଇବା କାଶାଲାଟା ବୁଲ୍ ପାରା । (aion p165) ୨୦ ବାକିଲକମନ ବାକିଆ ମୁଣ୍ଡ ସେଟା ମାନ୍ଦବାଇ ଆରି ତିରିଷ ଗୁଣ, ପାଟେ ଗୁଣ ଆରି ସାଧ ଗୁଣ ପଲ୍ ଦେବାଇ, ଯେମନ୍ ବିଅନ୍ ଅଦ୍ବିତ ରଇବା ନିକ ଦୁର୍ଲ୍ଲାଭ ପାରା ।” ୨୧ ଜିମ୍ବ ଆରିତରେକ ସେମନକେ କଇଲା, “ଦତ ତସାର ମାନ ତଳେ କି କହ ତଳେ ସତ୍ତ୍ଵରିବାକେ ନ ଆନନ୍ଦ । ବତି, କୁଦରାଇ ସତ୍ତ୍ଵରିବାକେ ଦତସାରବାର । ୨୨ କାଇକେବଇଲେ ଲକ୍ଷମନକେ ଏବେକାକ ନାଜାନି ରଇବା ଦିବିପାଇ ଜାନାଇ ଦିଆଅଇଷି, ଆରି ଜନ୍ ଦିବିପା ସବୁ ଲୁଚି ରଇଷି, ସେଟା ମେଲାକରି ଦିଆଅଇଷି । ୨୩ ଜଦି ଜାକେ ନିକ ସତ୍ତ୍ଵ ସୁନ୍ଦର ଆତେ, ସେ ନିକ ସତ୍ତ୍ଵ ସୁନ୍ଦର ।” ୨୪ ଆରି ଜିମ୍ବ ସେମନକେ କରିଲା, “କାରଟା ସୁନ୍ଦରାସନ, ସେ ଦିବିପା ଏତାଇକରି ଜାଗରଦ ରୁଆ । ଜନ୍ ନାପେ ତମେ ନାପସା, ସେ ନାପେ ପରମେସର ତମକେ ନାପ୍ତି, ଆରି ତାରତେଇଅନି ଅଦିକ । ୨୫ କାଇକେବଇଲେ ଜାକେ ରଇ, କାମେ ଲାଗାଇରଇପାଇ ତାକେ ଅଦିକ ଦିଆଅଇଷି, ଆରି ଜାକେ ରଇ, କାମେ ନ ଲାଗାଏ, ତାରଟାନେ ଅନି ସେ ଅଳପ ରଇଲାଟା ମିପା ନିଆଅଇଷି ।” ୨୬ ଆରି ସେ କଇଲା, “ପରମେସର ରାଇର ଏହାରି । ଗରେକ ଲକ୍ ନିଜର ପବାଇ ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦି ।” ୨୭ ଆରି, ସେ ଦିନବେଲେ କି ରାତିବେଲେ, ସଇଲେ କି କାମ କଲେ ମିପା ବିଅନ୍ କେନ୍ତି ଆଁକରି ବଦ୍ଧି, ସେଟା ନାଜାନେ, ୨୮ ଜମି ତାରମନକେ ପଲ୍ ଉଦଜାଇଷି, ପରତୁମ ପଦର, ପଚେ କେତ୍ର, ତାରପଚେ ମୁଣ୍ଡି ପୁରୁନ ରଇବା କେତ୍ର । ୨୯ ମାତର ବାସ ପାହା ଦାପରେ କାଢାବା ଦେଲା କେଟାଇଅଇଲେ, ତାପି କାଢାବାକେ ଲାଲା ଲାଗାଇଷି ।” ୩୦ ଏହି ଆରି ତରେକ କଇଲା, “ଆମେ ପରମେସର ରାଇର କାଇଟା ସତ୍ତ୍ଵ ସମାନ କରୁବା ନଇଲେ କାଇ ଉଦାଅରନ ସତ୍ତ୍ଵ ବୁଜାଇଦେର୍ତ୍ତ ?” ୩୧ ସେଟା ଗଣେକ ସରସ୍ବ ମୁଣ୍ଡ ପାରା, ରୁଁଁ ବୁନ୍ଦା ବେଲେ ସେଟା ପୁରୁତିରି ବସୁ ମୁଣ୍ଡିତେଇ ଅନି ବାନ୍ଦା, ୩୨ ମାତର ବୁନ୍ଦଲେ, ସେଟା ବଢିକରି ସବୁ ପାଗର ତାନେଅନି ବଦ ଅଇଷି, ଆରି ତାର କେନ୍ତି ଏହି ବଦ ବଦ ଅଇଜାଇଷି କେ, ସରଗର ତତକମନ ତାର କେନ୍ତିର ବାପା ଅଇବାର ।” ୩୩ ଜିମ୍ବ ଏହି କେତେକ କେତେକ ଉଦାଅରଣ ସତ୍ତ୍ଵ ସେମନର ବୁଜବା ବିପୁ ଲପାବେ ବାକିଆ ସୁନାଇତେ ରଇଲା, ୩୪ ଆରି ଉଦାଅରନ ନଇତେ ସେ ତାକର ଲଗେ କାଇ କାତା ନ କଇଦେଇଲା । ମାତର ଜିମ୍ବ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ କେ ନ ରଇଲାବେଲେ ନିଜର ସିଧମନକେ ସବୁ ବସିପା ବୁଜାଇ ଦେଇତେ ରଇଲା । ୩୫ ସେବିନେ ସଞ୍ଜ ଆରିଲାକେ ଜିମ୍ବ ସେମନକେ କଇଲା, “ଆୟା, ଗାତ୍ର ସେପାଟେ ଜୁ ।” ୩୬ ସେହିକିବେଲେ ସେମନ ଲକ୍ ଗଅଳି ତାତିକରି, ଜିମ୍ବ ବସି ରଇଲା, ଗରେକ ତତ୍ତ୍ଵର ଜାଇ ବସିଲାଇ । ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ତତ୍ତ୍ଵ ମିପା ତାକର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା । ୩୭ ପଚେ ଅଟାର ଦେବି ବାରପବନ ଆଇଲା, ଆରି ଲାନ୍ତିର ମାତ୍ରକେ ତତ୍ତ୍ଵର ପାନି ପୁରୁନ ଅଇବାର ଦାରିଲା । ୩୮ ସେହିକିବେଲେ ଜିମ୍ବ ତତ୍ତ୍ଵର ପର ତତ୍ତ୍ଵ ମରବା ଲଗେ ମବଳା ମୁଣ୍ଡିବାରି ସଲଦେଇ ରଇଲା । ସିଧମନ ତାକେ ଉଦାର କଇଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ, ଆମେ ପୁତିଜିବୁବେ, ତମକେ କାଇ ତେବେନା ନାହିଁ ?” ୩୯ ସେହିକିବେଲେ ଜିମ୍ବ ଉଠି ପବନକେ ଦେଇ ଲାନ୍ତିରେ କଇଲା, “ତିରିବ ଅଇ ତୁପ ର !” ସେହିକି ବେଲେ ପବନ ବନ୍ ଅଇଲା, ଆରି ସବୁ ଦବି ଅଇରାଇଲା । ୪୦ ଆରି ସେ ସିଧମନକେ କଇଲା, “କାଇକେ ଏତେକ ତରିଲାଏନି ? ତମକେ ଏବେକାକ ମରଲାଗେ ବିସବାସ ମାର କି ?” ୪୧ ସେମନ ବେଦି ତରି ଜାଇକରି ତାକର ତାକର ବିଦେହ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ, “ତେବେ ଏ କେ ଜେ, ପବନ ଆରି ଲାନ୍ତି ମିପା ତାର ଆଦେସ ମାନ୍ଦାଇନି ?”

୫ ଜିମ୍ବ ଆରି ତାର ସିଧମନ ସମଦ୍ଦର ସେପାଟେ ରଇବା ଗରାଯିଯମନର ଜାଗାଇ କେଣ୍ଟଲାଇ । ୬ ଜିମ୍ବ ତତ୍ତ୍ଵର ଅନିତି ଉଦାରିତ ତରିଲା ଦାପରେ ଗଣେକ

ତୁମା ଦାରିରଇବା ଲକ୍ ମସନେ ଅନି ବାରଇ ତାକେ ବେଦିଅଇବାକେ ଆଇଲା । ୭ ସେ ଲକ୍ ମସନେ ବାଥାଇରଇରଲା, ଆରି କେ ମିପା ତାକେ ସିକିଲ ସତ୍ତ୍ଵ ବାନ୍ତି ନାପାଇତେ ରଇଲାଇ । ୮ ତାକେ କେତେକ ଦର ଗତେ କତ୍ତୁ ଆରି ଆପେ ସିକିଲ ସତ୍ତ୍ଵ ବାନ୍ତିଲେ ମିପା, ସେ ସିକିଲ ସବୁ ଚିତାଳ ଦେଇ, କତ୍ତୁ ସବୁ ବାତ୍ତ୍ଵର ପାକାଇତେ ରଇଲା । ତାକେ ବାନ୍ତି ସତ୍ତ୍ଵରିବାକେ କାର ମିପା ବପୁ ନ ରଇଲା । ୯ ସେ ଦିନ ରାତି ସବୁବେଲେ ମସନେ ଆରି କୁପଳିତେଇ ରଇ କିରିକିରିତେ ରଇଲା, ଆରି ପାକନା ସତ୍ତ୍ଵ ଗାନ୍ଧେ ମୁଣ୍ଡେ ମାତିଅର କିଣ୍ଠିଆ ବଣିଆ ଅଇଲାଇତେଇରଲା । ୧୦ ସେ ଜିମ୍ବକେ ଦୁରିକେ ଅନି ଦେବି ପାଲାଇ ଆସି ତାର ମୁଖୀଟେ ଅଦରିଲା । ୧୧ ଆରି ଆରି ଆରି କିରିକିରି କରି କଇଲା, “ଏ ସବୁର ତାନେଅନି ବଦ ପରମେସର ପ ଜିମ୍ବ, ମର ତାନେ ତମର କାଇ କାମ ମାତ୍ର ଆଇ ?” ମୁର ତମକେ ପରମେସର ନାହିଁ ଦାରି ଗୁରୁରି କରି କଲିଲିନି, ମକେ କେଷପ ଦିଆଇଲା । ୧୨ କାଇକେବଇଲେ ଜିମ୍ବ ତାକେ ଆମରୁ କଇଦେଇଲା, “ଏରେ ଦୁମା, ଏ ଲକ୍ଷମନରେ ଆମରି କାରି ଗୁରୁରି କରି କଲିଲିନି, ମକେ କେଷପ ଦିଆଇଲା ।” ୧୩ ଆରି, ଜିମ୍ବ ତାକେ ପାଗରଲା, “ତର ନାହିଁ କାର ନାହିଁ ?” ସେ ତାକେ କଇଲା, “ମର ନାହିଁ ବାଜନି ଦୁମା, ଏହି ଆସି ଜବର ଆରୁ ।” ୧୪ ଆରି, ସେ ଲକ୍ କେନ୍ତିକି ପେମନକେ ସେ ଜାଗାଇ ଅନି ବାଲର ନ ପାଗାଅ ବଲି, ଜିମ୍ବକେ ତରକେ ଦର କୁରୁର ବିଆର କଲା । ୧୫ ସେ ଲଗର କୁପଳି ପାଲିକେ ବେଦି ଗୁପରି ମାନ୍ଦା ଗାରିତେଇରଲାଇ । ୧୬ ଆରି ଦୁମାମନ ଜିମ୍ବକେ ଜୁଆର ବିଆର କରି କଇଲାଇ, “ଏ ଗୁପରିମନର ବିଦରେ ପୁରବାକେ ଆମକେ ପାଗାଟା ।” ୧୭ ଜିମ୍ବ ସେମନକେ ଆଦେଷ ଦେଲାଦାପରେ, ସେ ଲକ୍ର ଲଗେନି ଦୁମାମନ ବାରଇକରି ଗୁପରିମନର ବିଦରେ ପୁରବାର । ସେହିକିବେଲେ, ସେ ଆତାର ବିଦିକିରି ପାଲାଇଲାଇ ଆପି କୁପଳି ଅନି ଗସରିକରି ସମତୁରେ ଜାର ବୁଦ୍ଧି ମରିଗାଲାଇ । ଆତାରେ ଗୁପରି ମାନ୍ଦା ପାକାପାକି ଦୁଇଅଳାରଟା ରଇଲାଇ । ୧୮ ସେହିମନକେ ତାରାଇତେଇରବା ଲକ୍ଷମନ ପାଲାଇ ଜାର ଗାର୍ହ ଆଇ ଗୁପରିମନକେ ତାରାଇତେଇରବା କାରାଇଲାଇ । ଜାନାଇଲାଟା ସୁନ୍ଦର ଲକ୍ଷମନ ନିଜର ବିଦରେ ପରମାନର ବାରିଗାଇଲାଇ । ୧୯ ଆରି ଜିମ୍ବ ତାରିତେଇରଲାଇ, “ତାରାଇତେଇରବା କାରାଇଲାଇବା କାରାଇଲାଇ ?” ଦିଲି ଦେବକାର ଆଇଲାଇ । ୨୦ ଆରି ଲକ୍ଷମନ ଜିମ୍ବର ଲଗେ ଆସିକରି ସେ ଦୁମା ଦାରି ରଇଲା ଜନ୍ମଲକକେ କି ଆଗରୁ ବାଜନି ଦୁମା ଦାରିରଇଲା, ସେ ଲକ୍ ନିମାନ ଲୁଗା ପିନ୍ଦିକରି ନିକ ଲକ୍ଷମନର ବସିରଇବାଟା ଦେବି ଦରିଗାଲାଇ । ୨୧ ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ଦେବିରଇଲାଇ, ସେମନ ସେ ଦୁମା ଦାରିରଇବା ଲଗେକ କାଇଟା ଅଇରାଇଲାଇ । ୨୨ ତେଇ ଲକ୍ଷମନ ଜିମ୍ବକେ ସେମନର ସନ୍ଧିଅନି ଦାତି ଜିବାକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୨୩ ତେଇ ଲକ୍ଷମନ ଜିମ୍ବକେ ସେମନର ସନ୍ଧିଅନି ଦାତି ଜିବାକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୨୪ ତେଇ ଲକ୍ଷମନ ଜିମ୍ବକେ ସେମନର ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୨୫ ତେଇ ଲକ୍ଷମନ ଜିମ୍ବକେ ସେମନର ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୨୬ ମାତର ଜିମ୍ବ ତାକେ ଦେବାଇକରି କରିଲା, “ତମର ଗରେ, ତମର ନିକର ଲବମନ ଗାନେ ଜା, ଆରି ପରମେସର ତରପାଇ ଜନ୍ ବଦ କାମ କଲା ଆପେ ଆରି ତକ ଜନ୍ ଦୟା ଦେବାଇ ଆତେ, ସେଟା ସବୁ ସେମନକେ ଜାନାଇଦେସ ?” ୨୭ ତେଇଅନି ସେ ଲକ୍ ଜାଇକରି, ଜିମ୍ବ ତାରପାଇ ଜନ୍ ବଦ କାମ କରିରଇଲା, ସେ ସବୁ ଦେବକାପଲି ନଅରେ, ଗାର୍ମିନକେ କଇବୁଲାଲା । ତେଇ ସବୁଲକ୍ କାବା ଅଇଗାଲାଇ । ୨୮ ଜିମ୍ବ ତତ୍ତ୍ଵ ଲାଟ୍ଟୁ ଲାଟ୍ଟୁ ଜାଇ ଆରିତରେକ ବାରତି ଆଇଲାପାପରେ, ଜବରଲକ୍ ତାର ଲଗେ ବୁଣ୍ଟାଲାଇ, ଆରି ସେ ସମଦ୍ଦର କିଣ୍ଠି ରଇଲା । ୨୯ ସେହିକିବେଲେ ଜିରଦିମନର ପାରତାମ ଗରର ମୁକିଆ, ଜାରଇଷ ନାହିଁ ଗାନ୍ଧେ କରି କାରାଇଲା, “ମର ତି ମରି ମରବା ରପରେ ଆତେ, ସେ କେନ୍ତି ନିକ ଅଇ ବଢିସି, ତେବେର ପାଇ ତମେ ଆସି ତାର ରପରେ ଆତ୍ ସତ୍ତ୍ଵରିଦୀଏସ ।” ୩୦ ଜିମ୍ବ ତାକର ସତ୍ତ୍ଵ ଗାଲା, ଆରି ଗାଦିଲକ୍

ତାର ପଚେ ପଚେ ଜିବାର ଦାରୁଲାଇ, ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ତାବାଦାବି ଅଇଲେ ରେଇଲାଇ । ୨୫ ତେଇ ଗଟେକ ବାର ବରସ୍ ଜାକ ଗାଗତେଥିଅନି ବନି ଜିବା ମାଲାଜିଟିକ ରେଇଲା । ୨୬ ଜେ କି କେତେ କେତେ ତାଙ୍କଟରଗାନେ ଜାଇକରି ମିଥା ସାଧା ବଗି ସବୁ ବିକିବେଇ ରେଇଲା । ମାତ୍ର ଅଳ୍ପମିଥା ନିକ ନ ଅଇ ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇଜାଇତେଇଲା । ୨୭ ଜେତେବେଳେ ସେ ଜିପୁର ବିସା ପୁନି, ଲକ୍ଷ ଗାଲି ବିଦରେ ପରବାଟେ ଆସି ଜିପୁର ଲୁଗା ବିଜଳା, କାଇକେବଇଲେ ସେ କିନ୍ତୁ ରେଇଲା, ୨୮ “କେନ୍ତି ମିଥା ମୁଲ ତାର ଲୁଗାଜିଲା ଅଳ୍ପ ବିରଳେ ନିମାନ ଅଇବି ।” ୨୯ ସେ ବାପ୍ରେ ତାର ବନି ଜିବାଟା ବନ୍ଦୁଆଇଗଲା, ସେଟା ସେ ନିଜେ ଜାନି ପାରିଲା । ୩୦ ସେ ବାପ୍ରେ ଜିପୁ ନିଜର ଟାନେଅନି ସକ୍ତି ବାରିବାଟା ଜାନିକରି ଲକ୍ଷମନ୍ର ବାଟେ ବୁଲି ଦେବି କିଲାଇ, “କେ ମର ଲୁଗା ବିଜଳା? ।” ୩୧ ତାର ସିମନ୍ମନ୍ ତାକେ କିଲାଇ, “ତମେବା ଦେକ୍ଲାସନ୍ତି, ଲକ୍ଷମନ୍ ତମର ଉପରେ ତାବା ଦାବି ଅଇଗାଲାଇନି ଆରି ତମେ କେନ୍ତି କିଲାସନ୍ତି, କେ ମକେ ବିଜଳା ବିଲି? ।” ୩୨ ମାତ୍ର ଜେ ଏଗା କରିବେଇଲା, ତାକେ ଦେକ୍ବାକେ ସେ ଚାରିବେଢ଼ି ଅଁକି ବୁଲାଇବାର ଦାରୁଲା । ୩୩ ସେହିକି ବେଳେ ସେ ମାରଜିଟି ତାକେ ଜନ ଜନମା ଗରିଆଏ, ସେଟା ଜାନି, ତରିକରି ତରତରି ତରତରି ଆସି ଜିପୁର ଗହତଳେ ଅଦରି ସବୁ ସଦକାତା କରିଲା । ୩୪ ଜିପୁ ତାକେ କିଲାଇ, “ନୁହି, ମରିବାନେ ବିସବାସ କଲାକେ ଭୁଲ ନିମାନ ଅଇ ଆରୁସ୍, ସାନ୍ତୁଆଇ ଜା ଆରି ତର ରଗେଅନି ନିମାନ ଅଇ ର ।” ୩୫ ସେ ଏ କାତା କିଲାଇ ବେଳେ ଜିରଦ ମନର ପାରତନା ଗାଲାର ଜାଇରସର ଗରେଅନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆସି କିଲାଇ, “ତମର ନୁହି ମରିଗାଲାବେ, କାଇକେ ପୁରୁଷେ ଆରି କିଷଟ ଦେଲାସନ୍ତି? ।” ୩୬ ମାତ୍ର ଜିପୁ ସେମନ୍ କାତା ଅଇଗାଟା ନ ସ୍ମୁଲାପାରାଅର ପାରତନା ତାଲାରକେ କିଲାଇ, “ତରାନାଇ, ଆବକା ବିସବାସ କରା ।” ୩୭ ଆରି ପିତର, ଜାକୁବ ଆରି ତାର ବାଇ ଜନନକେ ତାତି ଆରି କାକେ ନିଜର ସଞ୍ଚ ଜିବାକେ ଦେଖ ନାଇ । ୩୮ ଯେମନ୍ ପାରତନା ଗାଲାରେ ଗରେ ଆଇଗା ଦାପ୍ରେ, ଜିପୁ, ଆଉଳି ଅଇବାଟା ଆରି ବେଥି ମାରଚପ ଅଇ କାନ୍ଦୁବାଟା ଦେକ୍ଲା । ୩୯ ମାତ୍ର ବିଦରେ ଜାଇ ଲକ୍ଷମନ୍କେ କରିଲା, “କାଇକେ ଆଉଳି ଅଇ କାନ୍ଦୁଲାସନ୍ତି? ଏ ନୁହି ମରେ ନାଇ, ଅବକା ସରବେଇଆତେ ।” ସେହିକି ବେଳେ ସେମନ୍ ଜିପୁକେ ଲାକ୍ଷ କରାଇ କିଲାବାର ଦାରୁଲାଇ । ୪୦ ମାତ୍ର ସେ ସବୁକେ ବାରକର କିରି ଆୟବାକେ ଆରି ନିଜର ସିମନ୍ମନ୍ ସଞ୍ଚ ତାକେ ଜନ ଲଗେ ଭୁଲାଇ ରେଇଲା, ସେ ଜାଗାଇ ଗାଲା । ୪୧ ଆରି କିରି ଆତେଦାରି ତାକେ କିଲାଇ, “ଟଲିତାକୁମ୍ବୀ ।” ବଇଲେ “ଏ ନୁହି ମୁଲ୍ ତକେ କିଲାନି ରହି ।” ୪୨ ଏହିକି କିଲାଦା ବାପର ବରସ୍ ଅଇରେଇଲା । ସେହିକିବେଳେ ସବୁଲକ୍ଷମନ୍ ଦେବି ଅଦିକ କାବାଅଇଗଲାଇ । ୪୩ କେନ୍ତି ଆରି, କେ ମିଥା ଟକିକେ ଗରିଲା ବିସା ନାଜାନ୍ତି, ତେବେର ପାଇ ସେ ଟକିର ଆୟବାକେ ଅଦିକ ତାଟ ସଞ୍ଚ ଆଦେସ୍ ଦେଲା, ଆରି “ଟକିକେ କାଇଗା ଆଲେ କାଇବାକେ ଦେବିବି ।” ୪୪ ବଳି ଜିଲ୍ଲାରେ ରେଇଲାଇ, ଆରି ବଳି କିଲାଇଲାଇ । ୪୫ ମାତ୍ର ଏରଦ ଏଟା ପୁନି କିଲା, “ମୁଲ ଜନ ଜାନନର ମୁଣ୍ଡ କାଗାଇଲି, ସେ ମଲାତେଇଅନି ଉଚିଆତେ ।” ୪୬ ତେବେ ଏରଦ ନିଜର ବାଇ ପିଲିପର ମାରଜି ଏରିଆକେ ବିବା ଅଇ ରେଇଲା । ତାକେ ସାରଦା କରିବାକେ ନିଜେ ଏରଦ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାରାଇ ଭୁବନ ଦେବ ଜାନନକେ ଦାରି, ବାନ୍ଦୁକରି ବନ୍ଦୁ କରିବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୪୭ କାଇକେବଇଲେ ଜାନନ ଏରଦକେ ତରକେତର କିଲାରେଇଲା “ମୟାର ନିଯମ ଲସାବେ ନିଜର ବାଇର ମାଜିକିରେ ସଞ୍ଚରିବାର ତର ବିଦି ନାଇ ।” ୪୮ ଏହୁରି କିଲାଲାକେ ଏରିଆ ଜାନନକେ ରିପା ଅଇ ତାକେ ମାରିବାକେ ମନ କରିବେଇଲା, ମାତ୍ର ନାମାରତେ ରେଇଲା । ୪୯ କାଇକେବଇଲେ ଏରଦ ଜାନନକେ ଗଟେକ ଦରମ ଆରି ସୁକଳ ଲକ୍ଷ ଜାନି ତରତେ ରେଇଲା, ଆରି ତାକେ ରକିଆ କରିବାକେ ତେସଂକ କରିବେଇଲା । ଜେତେବେଳେ ମିଥା ତାର କାତା ସୁନ୍ଦରେଇଲା, ବେଥି କିଲିବିଲ୍ ଅଇତେରଇଲା । ଏଲେମିଥା ସେଟା ପାରଦା ସଞ୍ଚ ସୁନ୍ଦରେଇଲା । ୫୦ ପଚେ ଏରିଆର ଜାଗତେ ରେଇବା ଦିନ କେତିଆଇଲା । ଏରଦର ଜନମ ଦିନେ, ନିଜ ମନୁରି ମନକେ ଆରି ମୁକିଆ ମୁକିଆ ସେମାପତି ଆରି ଗାଲିଲିର ବଦିବଦ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତାକି, ରାତିଆ ଗଟେକ ବଜିକାଲା । ୫୧ ତେଇ ଏରିଆର ଟକି ବିଦରେ ପୁରି ଏରଦ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚ ବସି କାଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନାଟକରି ମନ୍ତ୍ରାଳ ଦେଲା । ରାଜା କିମ୍ବକେ କିଲାଇ, “ଦୁଇ ଜାଗା ମନ କଲୁଥି ସେଟା ମାଟ୍ଟ, ମୁଲ ତକେ ଦେବି ।” ୫୨ ଆରି ଏରଦ ତାର ଲଗେ ପରମାନ କିଲାଇପାରିଲା, “ଦୁଇ ଆମ କାମ କରିନାପାରିଲା ।”

କଇକରି ସେମନ୍ ତାକେ ମାନଦ ନାଇ । ୫ ତେଇ ଜିପୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ନିଜର ନଥରର କୁଟୁମ୍ବ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଆରି ନିଜର ଗରର ଲକ୍ଷକେ ତାକି ସବ ଜାଗାଇ ବାବଦିମନ୍କେ ସନ୍ମାନ ମିଳିପି ।” ୫ ସେଜାଗାଇ ଆରି କେତେଟା ରମିମନ୍କେ ସେ ଆର ସଞ୍ଚରିକରି ନିକ କରିବାଟା ଚାତି ଆରି କାଇ ନ ଅଇବା କାମ କରିନାପାରିଲା । କାଇକେବଇଲେ ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ବିସବାସ କରଦ ନାଇ । ୬ ଆରି ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ବିସବାସ ନ କରିବାଟା ଦେବି କାବାଅଇଗଲା । ୭ ପଚେ ସେ ଚାରିବେଢ଼ିର ଗାଇଁ ମନ ବୁଲ ବୁଲି ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରୁଲା । ଏତିକି ବିଦରେ ସେ ବାରଟା ସିମନ୍ମନ୍କେ ଲଗେ ତାକି, ଦୁଇ ଦୁଇ ଲକ୍ଷକେ ପାଟାଇବାର ଆମାମ କଲା, ସେମନ୍କେ ଭୂମାମନ୍କେ ତାପାଇବାକେ ଅଦିକାର ଦେଲା । ୮ ଜିବାଦେଲେ ଗଟେକ ଦାଢ଼ ତାତି ବାଟ କରିବାର ପାଇ ରୁଟି କି ବେସିମାନ୍କେ ତାବୁ ନ ନିଆ ବଲି ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୯ ମାତ୍ର ସେମନ୍କେ ପାଣ୍ଟ ପିନ୍ବାକେ କରିଲା, ପିନ୍ବିରିବାକା ତକା ଚାତି ଆରି ଗଟେକ ଚକା ନିଆମାନ ବଲି କରିଲା । ୧୦ “ଜେତେବେଳେ ତମ୍ଭେ ଜାଇ ଗରେ ତାବାକା ଦେବ ନଥର ଚାତିକିବା ଜାଇ ଦେଇପେ ଗୁଆ ।” ୧୧ ଜାନି ନାମ ନଥର ର ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ ନ ନାମଦ, ଆରି ତମର କାତା ନ ସୁନଦ, ସେ ଜାଗାଇ ଅନି ଆଇବା ବେଳେ ସେମନ୍ମନ ବିରଦେ ସାକି ଇଲାବେ, ତମର ପାଦର ଦୁଲି ପାସିଦିଆସ । ଏଗାରଲାଟି ସେ ନଥର ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାନ୍ଦବାଇ କେ, ପରମାପର ସେମନ୍କେ ଦଣ୍ଡ ଦେଇପି ।” ୧୨ ସିମନ୍ମନ୍ ବାରଇ ଜାଇ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତମ୍ଭେ ବାରତା ବାରିବାକେ ନିଜର ବାରିବାକେ ନିଜର ବାରିବାକେ ନିଜର ବାରିବାକେ ।” ୧୩ ବଳି ଜାଇରାଇଲା । ୧୪ କେତେକ କେତେକ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତାନେଅନି ଭୂମା ତାପାଇଲା, ଆରି କେତେକ ରମି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତିକନ ଲାଗାଇ ନିମାନ କଲାଇ । ୧୫ ଜିପୁର ନାର୍ଦ୍ଦେ ସବୁମାରେ ରହିବା ଅଇଗାଲାକେ, ଏରଦ ରାଜଟାକେ ବାମ କଲାନି । ୧୬ ମାତ୍ର ବିନ ବିନ ଲକ୍ଷମନ୍ କରିବେ ରେଇଲାଇ, ଏ ଏଲିମ୍, ଆରି କେ କେ କିଲାରେ ରେଇଲାଇ, ଆଗର ବାବବାଦି ମନରପାର ଗଟେକ ଲକ୍ଷ । ୧୭ ମାତ୍ର ଏରଦ ଏଟା ପୁନି କିଲା, “ମୁଲ ଜନ ଜାନନର ମୁଣ୍ଡ କାଗାଇଲି, ସେ ମଲାତେଇଅନି ଉଚିଆତେ ।” ୧୮ ତେବେ ଏରଦ ନିଜର ବାଇ ପିଲିପର ମାରଜି ଏରିଆକେ ବିବା ଅଇ ରେଇଲା । ତାକେ ସାରଦା କରିବାକେ ନିଜେ ଏରଦ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାରାଇ ଭୁବନ ଦେବ ଜାନନକେ ଦାରି, ବାନ୍ଦୁକରି ବନ୍ଦୁ କରିବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୧୯ କାଇକେବଇଲେ ଜାନନ ଏରଦକେ ତରକେତର କିଲାରେଇଲା “ମୟାର ନିଯମ ଲସାବେ ନିଜର ବାଇର ମାଜିକିରେ ସଞ୍ଚରିବାର ତର ବିଦି ନାଇ ।” ୨୦ ଏହୁରି କିଲାଲାକେ ଏରିଆ ଜାନନକେ ରିପା ଅଇ ତାକେ ମାରିବାକେ ମନ କରିବେଇଲା, ମାତ୍ର ନାମାରତେ ରେଇଲା । ୨୧ କାଇକେବଇଲେ ଏରଦ ଜାନନକେ ଗଟେକ ଦରମ ଆରି ସୁକଳ ଲକ୍ଷ ବିଲି ଜାନି ତରତେ ରେଇଲା, ଆରି ତାକେ ରକିଆ କରିବାକେ ତେସଂକ କରିବେଇଲା । ଜେତେବେଳେ ମିଥା ତାର କାତା ସୁନ୍ଦରେଇଲା, ବେଥି କିଲିବିଲ୍ ଅଇତେରଇଲା । ଏଲେମିଥା ସେଟା ପାରଦା ସଞ୍ଚ ସୁନ୍ଦରେଇଲା । ୨୨ ପଚେ ଏରିଆର ଟକି ବିଦରେ ପୁରି ଏରଦ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚ ବସି କାଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନାଟକରି ମନ୍ତ୍ରାଳ ଦେଲା । ରାଜା କିମ୍ବକେ କିଲାଇ, “ଦୁଇ ଜାଗା ମନ କଲୁଥି ସେଟା ମାଟ୍ଟ, ମୁଲ ତକେ ଦେବି ।” ୨୩ ଆରି ଏରଦ ତାର ଲଗେ ପରମାନ କିଲା, “ଦୁଇ ଜାଗା ମନ କଲୁଥି ସେଟା ମାଟ୍ଟ, ମୁଲ ତକେ ଦେବି ।”

“ ୧୪ ତେବେଳି ସେ ବାରଙ୍ଗାଇ ତାର ମାଆକେ ପାରାରିଲା, “ମୁଣ୍ଡ କାଳଟା ମାଟ୍ଟୁବି? ” ତାର ମାଆ କଇଲା, “ଦୁଇନ ଦେଉ ଜନନ୍ତର ମୁଣ୍ଡ ମାଟ୍ଟୁ ” ୧୫ ସେବାପରେ ଚକି ରାଜାର ଲଗେ ଆସି ଏଠା କଇ ମାଟ୍ଟୁଲା, “ଦୁଇ ମନେ ଏବେ ଦୁଇନ ଦେଉ ଜନନ୍ତର ମୁଣ୍ଡ ଗଟେକ ତାଲାଇ କାଟି ଦେ । ” ୧୬ ସେକାତା ମୁଣ୍ଡ ରାଜା ବେସି ଦୁଇ କଲା ମାତର ନିଜେ କାଟା ଦେଇରଙ୍ଗାଇବା ଆରି କାଇବାକେ ବସି ରଜବା ଲକ୍ଷମନରୂପୁଆଟେ ମାଟ୍ଟୁଲାଗା ନାହିଁ ଲକ୍ଷି କାଇବାକେ ମନ୍ଦ କରେମାଇ । ୧୭ ତେବେ ରାଜା ସେବାପରେ ଗଟେକ ସଇନକେ ପାଟାଇ ତାର ମୁଣ୍ଡ ଆନବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା, ତେଇ ପଇନ ବନ୍ଦି ଗରେ ଜାଇ, ଦୁଇନ ଦେଉ ଜନନ୍ତର ମୁଣ୍ଡ କାରିଲା । ୧୮ ଆରି ସେ ମୁଣ୍ଡ ଗଟେକ ତାଲାଇ ଆନି ଚକିକେ ଦେଲା, ଆରି କହି ଦୁଇନ ଦେଉ ଜନନ୍ତର ମୁଣ୍ଡ ନେଇ ତାର ମାକେ ଦେଲା । ୧୯ ଜାନନ୍ତର ସିଥମନ୍ ତେଇର କବର ମୁଣ୍ଡ ଆଇଲାଇ, ଆରି ମଲା ମଦ୍ଦକେ ନେଇ ମଧ୍ୟନେ ତପ୍ତିଲାଇ । ୨୦ ପତେ ପେରିଦମନ୍ କିମୁର ଲଗେ ବୁଣ୍ଟାଇଲା, ଆରି ସେମନ୍ କହି ଜନମ କରି ରଜଲାଇ, ଆରି ଜାଇ ଜାଇଟା ସିକାଇ ଦେଇରଙ୍ଗାଇ, ସେପରୁ ତାକେ ଜାନାଇଲାଇ । ୨୧ ସେବକି ବେଳେ ଜିମୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେମନ୍ ମରସ୍ତ୍ର ଆସା ଆମେ ଗଟେକ କିମରା ଜାଗାଇ ଜାଇ ଚନ୍ଦକ ବିସରାମ କରୁ । ” କାଇକେବଜାଇଲେ କେତେକ କେତେକ ଲକ୍ଷ ଆସ ଜା ଅଇତେରଙ୍ଗାଇଲେ ସେମନ୍କେ କାଇବାକେ ମିଥା ସୁଜଗ୍ନ ନ ମିଳିଲେ ରଜଲା । ୨୨ ତେବେ ଜିମୁ ଆରି ତାର ସିଥମନ୍ ବାରି ଦେଗଲି ଜାଇ ଦ୍ଵାରା ବସି ଗଟେକ କିମରା ଜାଗାଇ ଗଲାଇ । ୨୩ ମାତ୍ର ଯେମନ୍ ବାରି ଜିବାଟା ବେଶିଲକ୍ଷ ଦେବି ଦିନକାରୀ କେବଳ ମୁକ୍ତାର ଦେବାରାଇଲା । ୨୪ ଏବକି ବିଦେର ବେଲୁ ଦୟି ଆଇବାକେ ସିଥମନ୍ ଆସି ଜିମୁକେ କଇଲାଇ, “ଏ ଜାଗା ତା ତିମରା ଜାଗା ଆରି ବେଲୁ ମିଥା ବିଦୀଆଇଲାନି, ୨୫ ତେବରପାଇ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାଟାଇ ଦିଆସ । ଜେହି କି ସେମନ୍ ଚାରିବେଦ୍ବିତିର ଗାର୍ହ ମନ୍ଦବେ ଜାଇ ନିଜର ପାଇ କାଇବାକେ କାଇଟା ମିଥା ଗେନନ୍ତ । ” ୨୬ ମାତ୍ର ର ଜିମୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ସେମନ୍କେ କାଇଟା ମିଥା କାଇବାକେ ଦିଆସ । ” ସେମନ୍ ତାକେ କରିଲାଇ, “ଆମେ ଜାଇ ଆଟ ମାସର କୁଳି ତାବୁ ନେଇ ଏମନ୍କେ ରୁଟି ଗେନିଆନି କୁଆରିବୁ କି? ” ୨୭ ଜିମୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମର ଲଗେ କେତେକ ରୁଟି ଆଚେ? ଜାଇ ଦେବା । ” ସେମନ୍ ଦେବିଆସି ତାକେ କଇଲାଇ, “ପାଁଚଟା ରୁଟି ଆରି ଦୁଇଟା ମାତ୍ର । ” ୨୮ ତେଇ ସବୁଲକ୍ଷ ଜେହି ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ଅଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୀର୍ଦ୍ଦିଶ ଉପରେ ବସିବାଇ, ଏଟାରପାଇ ଜିମୁ ତାର ସିଥମନ୍କେ ତିଆରିଲା । ୨୯ ସେମନ୍ ସଏ ସଏ ଆରି ପଚାଏ ପଚାଏ ଲକ୍ଷ ଦାତି ଦାତି ଅଇ ବସିଲାଇ । ୩୦ ପତେ ଜିମୁ ପାଁଚଟା ରୁଟି ଆରି ଦୁଇଟା ମାତ୍ର ଦାରି ସବର ବାଟେ ଦେବି ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲା, ଆରି “ରୁଟି ବାଟ୍ଟାଇ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦିଆସ । ” ବଳି ସିଥମନ୍କେ ଦେଲା । ଆରି, ସେ ଦୁଇଟା ମାତ୍ର ସବୁକେ ବାଟାକରି ଦେଲା । ୩୧ ତେଇ ସବୁଲକ୍ଷ କାଇକରି ପେଣ ପୁରାଜଲାଇ, ୩୨ ଆରି ସେମନ୍ ବାଟ୍ଟାଲା ରୁଟି ଆରି ମାତ୍ର ବୁଣ୍ଟାଇ ବାରଟା ତାଲାଇ ପୁରୁନ୍ଦ କଲାଇ । ୩୪ ତେଇ କାଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିଜର ନିଜର ଗରମନ୍କେ ପାଟାଇ ଦେଲା । ୩୫ ଜିମୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାଟାଇଲା ପତେ, ପାରତା କରିବାକେ କୁପଲିପରେ

ଗାଲା । ୪୭ ଗାତି ଅଇଲାକେ ଦଢ୍କୁ ସମଦୂର ମଜାର ରଇଲା, ଆରି ସମଦୂର ପାଲି ଜିପୁ ଗାନ୍ଧେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଇଲା । ୪୮ ମୁଆଁ ବାଟେ ଅନି ପବନ ଆଇତେ ରଇଲାକେ ତାର ସିମନ୍ ତଢ୍କୁ ଗାବବାକେ କସଟ ଅଇବାଟା ଜିପୁ ଦେବକୁଳା । କୁକୁରା ତାକେ ଜିପୁ ସମଦୂର ପଟ୍ଟରେ ଇଣ୍ଟି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସେମନ୍ତ ଲଗେ ଗାଲା, ଆରି ସେମନ୍ତକେ ବାଟ ଦେଇ ଜିବାଟା ସିମନ୍ ଦେବକୁଳାଇ । ୪୯ ମାତ୍ରର ସେମନ୍ ଜିପୁ ପାନିତେଇ ଇଣ୍ଟିବାଗା ଦେକି ତୁମା ଦଲି ବାଦି କିରକିରିଲାଇ । ୫୦ କାଇକେବଇଲେ ସବୁଲକ ତାକେ ଦେବି କିନ୍ତିବିଲୁ ଅଇକାଇତେ ରଇଲାଇ । ସେବାପରେ ଜିପୁ ସେମନ୍ତ ପଟ୍ଟି କାତା ବାରତା ଅଇ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତାରାମାଇ ସାଆସ ଦାରା, ଏଗାଟା ମୁର ।” ୫୧ ଆରି, ସେ ସେମନ୍ତ ଲଗେ କାହା ଉତ୍ସୁକ ରଇଲା, ଆରି ପବନ ବନ୍ଦୁ ଅଇଲା । ତେଇ ସେମନ୍ ମନେ ମନେ କାବା ଅଇଗାଲାଇ, ୫୨ କାଇକେବଇଲେ ପାଁଚଟା ରୁଟିର ଗଢନାଇଅନି ଜିପୁ କେ ବଲି ବୁଝି ନ ରଇଲାଇରେ ସେମନ୍ତ ବୁଝି ଗୁପ୍ତିକାଇରଇଲା । ୫୩ ଜିପୁ ଆରି ତାର ସିମନ୍ ଗାହ ଲଢ଼ି ଗିନେପରଦ ବାଟେ ଜାଇକରି କେବଲାଇ ଆରି ଗାତ୍ରପାଲି ଉତ୍ସୁକ ବାନ୍ଦୁଲାଇ । ୫୪ ଆରି, ଉତ୍ସୁକ ଅନି ଉଚରିଲା ଦାପରେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିପୁକେ ଚିନ୍ମାଲା । ୫୫ ଆରି ସେମନ୍ ଜିପୁ ଆଇଲା କବର ସୁନାଇବାକେ ସବୁ ଗାଁ ପାଲାଇଲାଇ । ସେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ ଆତେ ବଲି ସୁନିଲାଇ, ସେ ଜାଗାଇ ଜରର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କଢ଼ି ମିସତେ କଇ ଆନ୍ଦବାର ଦାରିଲା । ୫୬ ଆରି ସେ ଜେତେକୁ ଜେତେକୁ ଗାଁ, ସଥର ଆରି ପୁରୀ ମନ୍ତକେ କେବଲା, ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ସବୁ ଜାଗାଇ ଆହୁ ବଜାରମନ୍ତକେ ରତିମନ୍ତକେ ସାହୁରିଦେଇ, ସେମନ୍ ତାର ଲୁଗା ଔଟିଟାନେ ଚିଇବୁ ବଲି କୁଆରିବିଆର କଲାଇ । ଜେତେକୁ ଲକ୍ଷ ତାକେ କିଇଲାଇ, ସବୁଲକ ନିକ ଅଇଲାଇ ।

୭ ପଚେ ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ଜିରୁସାଲାମ୍ ଅନି ଆସିରଇବା କେତେଟା

ପାସ୍ତର ସିକାର ପଣ୍ଡିତମନ ଜିସୁର ଲଗେ ଭୁଣ୍ଟାଇ । ୭ ତାର
ସିମନର ବିଦରେ ଥିଲା କେତେ ସିମନ ଜିରଦିମନର ରିତିନିତି ଲପାବେ
ଆଏ ନ ଦଲତେ କାଇବାଟା ଦେକଲାଇ । ୮ ପାରୁସିମନ ଆରି ସବୁ
ଜିରଦିଲକର ପାରଦିମନର ନିୟମ ମାନି ରିତିନିତି ଲପାବେ ଆଏ ନ
ଦଲତେ ନ କାଇଦେରଇଲାଇ । ୯ ଆରି ଆରବାଟ କରିଆସି ରିତିନିତି
ଲପାବେ ପାନି ନ ରିତି ଅଇତେ ନ କାଇଦେ ରଇଲାଇ । ଗିନା, ମୁତା,
ପିତଳ ତାଳା ଆରି ସଇବା କହୁ କେନ୍ତି ଦରବାର, ପେଟା ସତ୍ତ୍ଵ ଅଳଗା
ରିତିନିତି ମିଥା ମାନ୍ଦରେଇଲାଇ । ୧୦ ତେବେ ପାରୁସି ଆରି ସାପ୍ତର
ସିକାରମନ ଜିସୁକେ ପାଚାରିଲାଇ, “କାଇଲେ ତର ସିମନ ପାରଦିମନର
ରିତିନିତି ନ ମାନି ଆଏ ନ ଦର କାଇଲାଇନି?” ୧୧ ଜିସୁ ଯେମନଙ୍କେ କରିଲା,
“ଏରେ କୁଟୀଆଳମନ, ତମର ବିସଳନେଇ ଜିପାଯୁ ଦବିପଦ୍ଧବିତା କିନିପଢ୍ରୁ
ଜାମାଇଥାଏ, ସେ ଏହି କଇଲା ଆଏ ।” ପରମେଶ୍ଵର କଇଲାନି “ଏ ଜାତି,
ମନେ ମୁସ ସମାନ ଦେବାଇ, ମାତର ତାକର ମନ ମରଟାନେଥାନି ଦୁରିକେ
ରଇସି । ୧୨ ଯେମନ ଲକ୍ଷମନ କଲା ନିୟମ ମାୟର ନିୟମ ବଳି ସିକାଇବାର
ମାତର ସେ ଉପାସନାର କିମି ମୁଳିଅ ନାହାଇ । ୧୩ “ତମେ ପରମେଶ୍ଵରର
ଆଦେସ ଜନକରି ନରଲକ୍ଷର ରିତିନିତି ଦାରି ବିଦ୍ୟାଗାସ ।” ୧୪ ଆରି ଜିସୁ
ଯେମନଙ୍କେ କଇଲା, ତମେ ତବୁ ଅଇ ନିଜର ରିତିନିତି ମାନ୍ଦବାରେ ବଳି
ପରମେଶ୍ଵର ଆଦେସ ନିର୍ତ୍ତ ବଇଲାସନି । ୧୫ କାଇକେବରଲେ ମାୟା
ସିକିଆ ଦେଇଆଏ, ମା ବାବାକେ ମାନା, ଆରି ଜେ କି ତାର ବାବାକେ
କି ମାକେ ସାରପ ଦେଇସି, ସେ ମାରନ ତଣ୍ଣ ପାଇସି ଥାକା । ୧୬ ମାତର
ତମେ ସିକାଇଲାସନି କି କେବେ ବାବାକେ କି ମାକେ କଇଯା, “ଜନମ ମୁର
ତମ୍ଭେ ଦେବାର ରଇଲା ସେଟା କରିବାନ୍ତି ।” କରିବାନ୍ତ ବଇଲେ ମାୟରୁକେ

ଆକା ମାନଦ କରିବାଟା । ୧୫ ତେବେ ତମେ ତାର ବାବାର କି ମାଆର କାଇ ଉପକାର କରିବାଟାକେ ତେବାଇଲାସ୍ତନି । ୧୬ ଏହୁରି ତମେ ନିଜର ଆନିଦାଦିମନର ବେଳେ ଅନି ଆଇବା ରିତିନିତି ମାନିକରି ପରମେସରର ବାକିଅ ଏତାର ଦେଲାସ୍ତନି, ଆରି ଏହୁରି କେତେକ କେତେକ କାମମନ କଲାସ୍ତନି । ୧୭ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ ଲକମନକେ ଲେଗୋଟାବି କଇଲା, “ତମେ ସବୁଲକ ମର କାତା ସୁନା ଆରି ବୁଜା । ୧୮ ଲକର ଟଣେଅନ୍ତି ଏହୁରି କାଇ ବିସଳ ନାଇ, ଜନଟା ତାର ବିଦରେ ପୁର ତାକେ ଅସୁକଳ କରି ପାରେ, ମାତର ଜନ ଜନଟା ମୁନୁସମନରଟାନେଅନି ବାରଇପି ସେ ସବୁ ତାକେ ଅସୁକଳ କରସି । ୧୯ ଜଦି ଜାକେ ସୁନବାର କାନ ଆତେ, ସେ ସୁନ ।” ୨୦ ଆରି ଜିସୁ ଲକର ମାନ୍ଦ ଚାହି ଗରେ ପୁରଳାପତେ ତାର ସିଥମନ ସେ ଦିଦାଅରନର ଅରତ କାଇଟା ବଲି ପାତାରବାର ଦାରଲାଇ । ୨୧ ଜିସୁ ଘେମନକେ କଇଲା, “ତମେ ମିଥା କାଇ ବୁଜାସ ନାଇ? ଜନ ଜିନିସ ମିଥା ବାଇରେ ଅନି ମୁନୁସମନର ବିଦରେ ପୁରସି, ସେଟା ତାକେ ଆସାର ନ କରେ । ୨୨ କାଇକେବରଲେ ସେଟା ତାର ମନ ବିଦରେ ପୁରୋନାଇ, ମାତର ପେହ ବିଦରେ ପୁରି କରି ବାଇରେ ବାରଇ ଆଳସି ।” ଏହୁରି କଇଲାକେ ସବୁ କାଦି ସୁନକ ଆକା ବଲି ଜିସୁ ଜାମାଇଲା । ୨୦ ଆରି ସେ କଇଲା, “ମୁନୁସର ମନବିଦରେ ଅନି ଜନଟା ବାରସି, ସେଟାପେ ତାଙ୍କ ଆସାର କରସି । ୨୧ କାଇକେବରଲେ ମୁନୁସର ମନ ବିଦରେ ଅନି କରାପ ଚିନ୍ତା ବାରସି । ସେମନ ଅଇଲାନି, ପାଦରା ପାଦରି କାମ, ଚର୍କାମ, ଲକମନକେ ମରାଇବା କାମ । ୨୨ ବିଦା ଅଇ କରିବା ବେଶୀଆ କାମ, ବିଦା ନରତେ କରିବା ବେଶୀଆ କାମ, ଲବାଇବାଟା, ମିର କଇବାଟା, ଅଲ୍ଲମୁଆ ଅଇବାଟା, ଥାଁକାର ଅଇବାଟା, ନିନ୍ଦା କାତା କଇବାଟା, ବଦ୍ଧପନ ଅଇବାଟା, ବକୁଆ ଅଇବାଟା । ୨୩ ଏ ସବୁ କରାପ ବେଶୀଲାମନ ବିଦରେଅନି ବାରଇ ଲକକେ ନିଷାଳଦେଇପି ।” ୨୪ ତାରପାଟେ ଜିସୁ ସେ ଜାଗା ଚାହିକରି ସର ଆରି ସିଦନର ସଥରେ ଗାଲା । ତେବେ ଗଟେକ ଗରେ ପୁରଳା । କେନ୍ତି କେ ମିଥା ସେଟା ନାକାନବି, ଏଟା ସେ ମନ କରିତେ ରଇଲା, ମାତର ସେ ନ ଜାମାଇ ଅଇତେ ରଇନାପାରିଲା । ୨୫ ଜିସୁ ଆଇଲାଆଟେ ବଲି ସୁନମା ଦାୟରେ, ଗଟେକ ମାଜି ଜାର ସାନ୍ କେକିକେ ଦୁମା ଦାରିଗଲାଇ, ତାର ଗଢ଼ତେଲେ ଆସି ଅଦରିଲା । ୨୬ ସେ ସୁର ଦେଵର ପରିନିକିଆ ଜାମାଇ ଜନମ ଅଇ ଜିଦି ଜାତିର ନ ରଇଲା, ତାର ଟିକିବେ ଦୁମା ତାତାଇବାକେ ହେ ଜିମୁନେ ବାବୁଜିଆ କଇଲା । ୨୭ ତେବେ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଆରତ୍ତ ପିଲାମନକେ ପେହ ପୁରନ କାଇବାକେ ଦେସ୍, କାଇକେବରଲେ ପିଲାମନର କାବି ନେଇ କୁରୁରମନର ତାନେ ପାକାଇବାଟା କିନମାର ।” ୨୮ ମାତର ମାଲଜି ତାକେ କରିଲା, “ଉଁ ମାପରି, କୁରୁରମନ ମିଥା ପିଲାମନର ଅଦରି ରଇଲା ପକ୍ତ କାଇବାଇ ।” ୨୯ ସେବ୍ଦକି ବେଳେ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏହୁରି କଇଲାରପାଇ ଜା, ତର କିତେଇଅନି ଦୁମା ବାରଇଗାଲାବେ ।” ୩୦ ଆରି ସେ ମାଜି ଗରେ ଜାଇ, ଟକି କଟେ ସଇରଇବାଟା ଆରି ତାରଟାନେଅନି ଦୁମା ବାରଇଜାଇ ରଇବାଟା ଦେବଳା । ୩୧ ଜିସୁ ଆରିଦେବେକ ସର ସିନ୍ଧୁଅନି ଜାଇ ସିଦନ ଦେଇ ଦେବକାପଳି ଦସଟା ସଥରେ ଉଦ୍ଧରି ଗାଲିଲି ସମନ୍ଦୂରେ ଗାଲା । ୩୨ ଆରି ତେଇ କେତେକ ଲକମନ ଗଟେକ କଷତେଦ୍ଦୁ କାତା ଅଇବା ଦଇରାକେ ଜିସୁର ଲଗେ ଆନି ତାର ଉପରେ ଆର ସଞ୍ଚିକାବେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୩୩ ଜିସୁ ସେ ବେଗାକେ ଲକମନର ତାନେଅନି ବେଗାଲାଇ କରି, ତାକିନେଇ ତାର ଦୁରାର କାନେ ଆସ୍ତ୍ରି ପୁରାଇଲା ଆରି ଦୁନିକିର ଆସପ୍ରତ୍ଯେ ଲକର ଜିବେ ଲାଗାଇଲା, ୩୪ ଆରି ସରଗ ବାଟେ ଦେକିକରି ଦେଦ୍ଦୁ ପୁଣ୍ଯ ଦାରି ବରିବାକେ କରିଲା, “ଇପ୍ପଟା!!” ବଇଲେ ପୁଟିଆ । ୩୫ ସେ ଦସରେ ତାର କାନ ଉଗାଇ ଅଇଲା, ଆରି ଜିବର ବନନ ପିଟିଗାଲା, ଆରି ସେ ନିମାନ୍

ପଢୁଣ୍ଠିବାର କାଗା ଅରିବାର ଦାରିଲା । ୩୭ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତରେ ଏ ବିପରୀତ କାହାକେ ନ କରିବାକେ ଆଦେଶ ଦେଲା, ମାତ୍ରର ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତରେ କେତେବୁ ନିତ୍ତୁଭୁଲାଇଲେ ମିଥା ସେମନ୍ ଆରି ଅଦିକ ଅଦିକ ସେଟା ଜାନାଇଲାଇ । ୩୮ ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ଅଦିକ କାବା ଅଇ କଇଲାଇ, “ସେ ସବୁ କାମ୍ ନିକାମ୍ ସଢୁ କରିଆବେ, ସେ ବଇଗାମନ୍ତରେ ମୁନ୍ଦବା ବପୁ ଆରି ମୁଲାମନ୍ତରେ କଇବା ବପୁ ମିଥା ଦେଇଲାଏ ।”

ପେବେଲେ ଆରି ତେବେକ ବେସି ଲକ୍ଷମନ ମିଶାଇଲା, ଆରି ସେମନର ଲଗେ କାଇବା ପିଇବାକେ କାଇଟା ନ ରଇଲାଜେ ଜିୟୁ ସିସମନକେ ଲଗେଦାକି କଇଲା, ୨ “ଏ ଲକ୍ଷମନକେ ଦେକି ମକେ ଦୁଇ ଲାଗାଇନି, କାଇବେଲାଗେ ଏମନ ତିନିଦିନ ଅଳଲାମି ମର ସଞ୍ଚ ଆରଦ ଆରି ଏମନର ଲଗେ କାଇବାକେ କାଇଟା ମିଥା ନାଇ । ୩ ତେବେ ମୁଲ ସେମନରେ ନ କୁଆଇତେ ଗରେ ପାଟାଇଲେ, ବାଟେ ସେମନର ତେତା ଆଜିକାଇସି, ସେମନର ବିଦରେ କେତେକ ଲକ୍ଷ ଦୁରେଅନି ଆସି ଆଚତି ।” ୪ ସିସମନ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଲାଟି ଏ ତିମର ଜାଗାଇ ଲକ୍ଷ ନ ରଇବାଟାରେ କହିଥିବି ରୁଚି ଆନି ଏମନକେ ପେର ପୁରାଇବାର ?” ୫ ଜିୟୁ ସେମନକେ ପାରାଇଲା, “ତମରଲଗେ କେତେଟା ରୁଚିଆଚେ ?” ସେମନ କଇଲାଇ, “ପାତ୍ରଟା ।” ୬ ତେଇ ଜିୟୁ ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷମନକେ ଦୁଇଁ ବସିବାକେ କଇଲା, ଆରି ସେ ପାତ୍ରଟା ରୁଚି ଦାରିକରି ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଆବାଦ ଦେଇ ସେବା ସବୁ ବାଞ୍ଚୁଳକି ବାଟାକରିଦେବାକେ ତାର ସିସମନକେ ଦେଲା । ଆରି ସେମନ ଲକ୍ଷମନକେ ସେବା ବାଟାକଲାଇ । ୭ ସେମନର ଲଗେ ଜତେକ ପାରା କେତେଟା ପାନ୍ତି ମାତ୍ର ରଇଲା, ସେବା ମିଥା ସେ ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଆବାଦ ଦେଇ ବାଟକରିଦେବାକେ କଇଲା । ୮ ତେଇ ସେମନ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପେରିପୁରତେ କାଇଲାଇ ଆରି ଅଗଳିଲାଟା ପାତ୍ରଟାଲା ବେଳାଇଲା । ୯ ତେଇ ତରିଅଜାଇର ଲକ୍ଷମନ ରଇଲାଇ । ୧୦ ତାରପଦେ ଜିୟୁ ଲକ୍ଷମନକେ ପାଟାଇ ଦେଲା ଆରି ନିଜର ସିସମନର ସଞ୍ଚ ତଞ୍ଚା ତରି ଦଳମନୁଦା ନାର୍ହ ଗଟେକ ଜାଗାଇ ଆଇଲା । ୧୧ ପତେ ପାରୁସିମନ ବାରର ଆସି ଜିୟୁର ସଞ୍ଚ ଦଦାପେଲା ଅଇବାର ଦାରିଲାଇ । ତାକେ ପରିକା କରିବାକେ ପାନ୍ତି ପାକାର୍ତ୍ତ ବଲି ମନକରି, ସେ ଜେ ପରମେସରାଟାନେଅନି ଆସିଆଚେ, ଏଣ ଦେକାଇବାକେ ଆକାଶେଅନି ଗଟେକ କାବାଅଇଜିବା ତିନି ଦେଳାକା ବଲି କଇଲାଇ । ୧୨ ଜିୟୁ ଗଟେକ ତେଙ୍ଗପୁଣ୍ୟ ପୁଣିକରି କଇଲା, “ଏବର ଲକ୍ଷମନ କାଇକେ କାବା ଅଇବା ତିନି ମାଟ୍ଟୁଲାଇନି ? ମୁଲ ତମକେ ସବ କଇଲିନି, ଆଜିକାଇର ଏ ଲକ୍ଷମନକେ କାବା ଅଇବା କାଇ ତିନି ମିଥା ଦେକାଇ ନାଁ ।” ୧୩ ତାରପଦେ ଜିୟୁ ଆରି ତାର ସିସମନ ସେମନକେ ତେଇ ଗତି ତେଙ୍ଗାଇ ତରି ଆରି ତରେକ ଗାତ୍ର ସେପାଟେ ଗାଲା । ୧୪ ଜିୟୁ ସିସମନ ତେଙ୍ଗାଇ ଗାଲାବେଲେ କାଇବାକେ ରୁଚି ଦେବାକେ ପାପିକାଇରିଲାଇ । ସେମନରଟାନେ ଏକାଇ ଗଟେକ ସେ ରୁଚି ରଇଲା । ୧୫ ଜିୟୁ ସେମନକେ ଜାଗରିତ କରାଇ କଇଲା, “ପାରୁସିମନ ଆରି ଏରଦରକମିର ଅନି ତରିକନା ଅଇ ରୁଆ ।” ୧୬ ଏଣ ସୁନି ସିସମନ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କାତାବାରତା ଅଇକରି କଇଲାଇ, “ଆମରଲଗେ କାଇବାକେ ରୁଚିଲାଇ ବଲି ସେ ଏନ୍ତାରି କଇଲାଇନି ।” ୧୭ ସେମନ କାଇ ବିସଇନେଇ କାତାବାରତା ଅଇଲାଇନି ବଲି ଜିୟୁ ଜାନିକରି ସେମନକେ କଇଲା, “ତମର ଲଗେ ଜେବେକି ଦରକାର ଆଚେ, ସେବେକି ରୁଚିଲାଇ ବଲିକରି ତମେ କାଇକେ କାତାବାରତା ଅଇଲାଇନି ? ଏବେକାକ ତମେ କାଇ ଦେକାସ ନାଇ କି ବୁଜାସନାଇ ? ତମର ମନ କାଇ ଆଁର ଅଇଗାଲା ଆଚେ କି ? ୧୮ ଆଁକି ରଇ ରଇ ଦେକାସ ନାଇ ? ଆରି, କାନ୍ତି ରଇ ରଇ ମୁନାସ ନାଇ ? ଆମରଟାନେ ଜେତେବେଲେ କାଇବାକେ ଉନ୍ତା ରଇଲା, ସେ ବେଲେ ମନ୍ତ୍ର କାଇଗା କରିରିଲାଇ ? ସେ ବିସଇ ତମେ

ଏତାଥୟ ନାଇକି? ୧୯ ମୁର ଜେତେବେଳେ ପାଇ ଅଜାର ଲକର ବିଦରେ ପାଇଟା ରୁଚିବାଢ଼ୁଇ ରଇଲି, ସେହିକି ବେଳେ ତମେମନ ସବୁ କେତେକ ତାଲା ବାଢ଼ୁଲା କଣ୍ଠ ବେଟି ନେଇ ରଇଲାସ୍, ସେଟାକାର ତମର ମନେ ନାଇ?" ସେମନ ତାକେ କଇଲାଇ, "ବାର ତାଲା ।" ୨୦ "ଆରି, ସେ ଗାରି ଅଜାର ଲକର ବିଦରେ ମୁହଁ ଜେତେବେଳ ସାତଣ ରୁଚିବାଢ଼ୁଇ ରଇଲି, ସେହିକିବେଳେ ତମେମନ ସବୁ କେତେକ ତାଲା ବାଢ଼ୁଲା କଣ୍ଠ ଚୁଲିଆଇ ରଇଲାସ୍?" ସେମନ କଇଲାଇ "ପାତ୍ର ତାଲା ।" ୨୧ ଆରି ଜିସୁ ସେମନକେ ପାଗରଳା, "ମୁହଁ କାଇଟା କଇଲିନି, ତମେ କେତ୍ତି ବୁଜାସ୍ ନାଇ?" ୨୨ ପରେ ସେମନ ବେତସାଇଦାଇ ଉଚି ଆଇଲାଇ, ଆରି ତେର କେତେକ ଲକ୍ଷମନ ଗତେକ କାଣାଳକ୍ଷକେ ଜିସୁର ଲଗେ ଆନିକରି ତାକେ ତିରକରି ନିକ କରବାକେ କଇଲାଇ । ୨୩ ଜିସୁ ତାକେ ଆତେଦାରି ଗାଁଚ ବାଇରେ ତାକିଲେଲା, ଆରି ତୁଳିକରି ତାର ଲାଲ ସେ କାଣାର ଆଂକିତେଲ ଲାଗାଇଲା । ତାରମୁଣ୍ଡ ଆହ ସଞ୍ଚକୁରକରି "ତୁର ଅଳ୍ପ ମିଥା ଦେକି ପାରିଲୁସନି କି?" ବଲି ପାଗରଳା । ୨୪ ସେ ତରିବେଢ଼ି ଦେକିକରି କଇଲା, "ମୁର ଲକ୍ଷମନ ଲଣ୍ଠାବା ଦେକିପାରିଲିନି, ମାତର ସେମନ ଗର୍ଦପାରା ତିଥିଲାଇନି" ବଲିକରି କଇଲା । ୨୫ ଜିସୁ ଆରିତରେକ ସେ କାଣାଳକ୍ଷ ଆଂକିତେଲ ଆଦ୍ସଞ୍ଚ ତିଲା । ସେଦାପରେ ଅନି ତାର ଆଂକି ନିମାନ ଅରଗାଲା ଆରି ପୁରାପୁରୁନ ନିମାନ ଦେକିପାରଳା । ୨୬ ଆରି ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, "ଏବେ ତୁର ଗା ଏହ ନ ଜାଆ, ମାତର ତର ନିଜର ଗରେ ଉଚିଜା" ବଲିକରି ପାରାଇଲେଲା । ୨୭ ତାରପରେ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିଥମନ କାଇସେରିଆ ପିଲିପ ନାହିଁର ଗଢ଼ିଗେ ରଇବା ତାରିବେଢ଼ିର ଗାଁଚ ମନ୍ଦେ ଗାଲାଇ । ବାଟେ ଜିସୁ ଗର ସିଥମନକେ ପାଗରଳା, "ଲକ୍ଷମନ ମନେ କେ ବଲିକରି ବାବଲାଇନି?" ୨୮ ସେମନ ତାକେ କଇଲାଇ, "କେତେ ଲକ୍ଷମନ ତମକେ ତୁରନ ଦେଇ ଜଅନ୍ ବଲିକରି କଇଲାଇନି, ଆରି ଅଦେବ ଲକ୍ଷମନ ତମକେ ଆଗର ଏଲିଯୁ ବଲି କଇଲାଇନି ଆରି କେତେଲକ ତମକେ ପରମେଷରଟାନେଅନି ଆଦେଷ ପାଇ ଆସି, ନାତାଅରବା ଦିଷ୍ଟବ୍ରକ୍ତବା ମନରଟାନେଅନି ଗତେକଲକ ବଲି କଇଲାଇନି ।" ୨୯ ଆରି ତମେ ମନେ କେ ବଲିକରି ବାବଲାସନି? ବଲି ଜିସୁ ସେମନକେ ପାଗରଳା । ପିତର କଇଲା, "ତୁର ପରମେଷର ପାଟାଇରବା ଉଦାରକାରୀ କିରିସଟ୍" ବଲି କଇଲା । ୩୦ ତେଇ ଜିସୁ ସେମନକେ ତାର ବାର ସଞ୍ଚକୁ ଜାଗରତା କରାଇ କଇଲା, "ମୁର କେ ବଲି କାକେ ନ କୁଆ ।" ୩୧ ତାରପରେ ଜିସୁ, ପରମେଷର ଅନି ଆଇଲା ନରପିଲାକେ କାଇ କାଇଟା ଅଳ୍ପ ବଲି ତାର ସିଥମନକେ ସିକାଇଦେବା ରାତିର ମୁହଁ କଷଟ ପାଇବାର ଆତେ । ମୁକିଅ ନେତାମନ, ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ, ଆରି ନିଯମ ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନ ମନେ ନ ନାମତ । ସେମନ ମନେ ମରାଇବାର ଆରି ତିନଦିନ ଗାଲାପରେ ମୁହଁ ଆରି ତରେକ ମଲାତେଇଅନି ଜିବନ ଅଇ ଉଚ୍ଚବି ।" ୩୨ ଏ ସବୁ ବିପଲର କାତା ଜିସୁ ତାର ସିଥମନକେ କାଇଗମିଷା ନ ଲୁଗାଇକରି କୁଲାକୁଳି ବାବେ କଇଦେଲା । ସେ ବେଳା ପିତର ଜିସୁକେ ଅନ୍ତରେ ତାକିନେଇକରି କଇଲା, "ତମେ କଇବା କାତା ସୁରୁ ପେନ୍ତି ନ ଅ ।" ୩୩ ଜିସୁ ପିତରାଟ ପାଥିଲି ତାର ସିଥମନକେ ଦେକଲା ଆରି ପିତରକେ କଇଲାଇ, "ତୁର ଏ କାତା ସରତାନେଅନି କଇଲୁସନି, ତୁର ମରଟାନେଅନି ଉଚି ଜା । ତୁର ପରମେଷର ପାରା ଚିନ୍ତା ନ କରି ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଚିନ୍ତା କଲୁସନି ।" ବଲି କଇଲାଇ । ୩୪ ତାରପରେ ଜିସୁ ସିଥମନକେ ଆରି ଲକ୍ଷମନକେ ତାରଲେଟ ତାକିକରି କଇଲାଇ "କେ ମର ସିଥ ଅରବାକେ ମନ କଲାନି ବଜିଲେ, ସେ ତାର ନିଜର ମନ କଲା ତାତିଦେଇକରି କୁରସତେ ମରବା ଲକ୍ଷମନ ପାଇବା ଦୁଇ କଷଟ ପାଇବାକେ, ତିଆର

ଅଇକରି ମରସଞ୍ଚ ଆଇବାର ଆତେ । ୩୫ ମାତର କେ ନିଜର ଜିବନ ରକିଆ କରିବାକେ ମନ କରସି, ସେ ପଣ ଆରାଇସି, ମାତର କେ ମର ଲାଗି ଆରି ସୁଭକବର ଜାନାଇବାକେ ତାର ଜିବନ ଆରାଇସି ବଇଲେ, ସେ ତାର ଜିବନ ରକିଆ କରସି । ୩୬ ଜଦି ଗତେକ ଲକ୍ଷ ଦୁନିଆର ସବୁ ଜିନିସ ପାଇକରି, ନିଜର ଜିବନ ଆରାଇସି, ସେଟା ତାରପାଇ କାଇ ଲାବ ନାଇ । ୩୭ ଆରି ତାର ଆରମ୍ଭ ବାଦୁଲେ କାଇଟା ବେଳେ ମିଥା ସମାନ ନ ଅଥ । ୩୮ ପରମେଷରକେ ତାକିକରି ରଇବା ଏ କାରାୟ ଦୁନିଆର, ଲକ୍ଷମନ ଜଦି ମର ଲାଗି ଆରି ମର କାତାର ଲାଗି ଲାଜ ଅଇବାଇ, ପରମେଷର ରତାନେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମୁହଁ ମିଥା ମର ବାବାର ବସି ରଇଲା ଆରି ତାକୁପୁଟା ପଞ୍ଚ ଆରି ପରଗର ପୁକଲ ଦୁତମନର ସଞ୍ଚ ଆଇଲାବେଳେ, ସେମନେକ ମରଲକମନ ବଲି କଇବାକେ ମୁହଁ ମିଥା ଲାଜ ଅଇବି ।"

୪ ଆରିତରେକ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, ମୁହଁ ତମକେ ସତ କାତା କଇଲିନି । ସେଟାରପାଇ ସୁନା, ଏବେ ଉତ୍ତି ରଇବା କେତେ ଲକ୍ଷମନ, ପରମେଷର ରାଜା ଅଇକରି ତାର ରାଇଲ ସାପନ କରିବାଟା ନ ଦେବାବା ଜାକ ନ ମାଟାସ । ୫ ତଥ ଦିନ ପରେ ଜିସୁ ପିତର ଜାକୁବ ଆରି ଜଅନକେ ତାର ସଞ୍ଚ ମିଥିଷ୍ଟ ତାକିକରି କେ ନରବା ଗଟେକ ତେଣ୍ଟ ପରବଦ ଉପରେ ଗାଲା । ସିତି ସେମନର ମୁୟାଟେ ତାର ରୁପ ବୁଦ୍ଧିଗୀଳା । ୬ ଆରି ତାର ପରିଆ ଦେବି ଜଗତି ଜାଗ, ଦବ ଅଇଗଲା । ଆରି ଏ ଦୁନିଆ ଜୟାବେ କେ ମିଥା ପେନ୍ତି ଦବ କରି ଦଇନାପାରଦ । ୭ ଆରି ମଧ୍ୟ ସଞ୍ଚ ଏଲିଯୁ ଆରି ଜିସୁ ମିଥିଷ୍ଟ ତାକିକରି କେ ନରବା ଗଟେକ ତେଣ୍ଟ ପରବଦ ଉପରେ ଗାଲା । ୮ ପିତର ଜିସୁକେ କଇଲା, "ଏ ମୁହଁ ଆମେ ଇତି ରଇବାଟା ନିକ । ଇତି ତିମଟା କୁତିଆ ତିଆର କର । ତମରପାଇ ଗଟେକ, ମଧ୍ୟରବା ଗଟେକ ଆରି ଏଲିଯୁର ପାଇ ଗଟେକ ।" ୯ ପିତର କଇଲା ବିସଳ କାଇଟା ବଲି ନିଜେ ନାଜାନି ରଇଲା । କାଇକେବଜଲେ ସେମନ ବେଦି ତରିଜାଇରଇଲାଇ । ୧ ଆରି ସେମନକେ ମେଶର ତାର ଦବିଆଇବେଲା । ସେ ମେଶେଅନି ଏମ୍ବାରି କାତା ଅରିଲା, "ଏ ମର ଆଲାଦର ପ, ଆର କାତା ସୁନା ।" ୧୦ ଆରି ଅଗ୍ର ସେମନ ଗାରିବେଢ଼ି ଦେକଲାଇ, ତାକର ସଞ୍ଚ ଜିସୁକେ ତାକି ଆରି କାକେ ମିଥା ଦେକଦ ନାଇ । ୧୧ ସେମନ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ, ସେ ବିସଳ କାକେମିଥା ନ ନୁଆ । ୧୨ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ, ସେ ବିସଳ କାକେମିଥା ନ ନୁଆ । ୧୩ ସେଟାରପାଇ ସିଥମନକେ ପାରାଇଲାଇ, "ଏଲିଯୁ ପରତୁମ ଆଲାବାର ଆରେ ବଲି ନିଯମ ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନ ମୁହଁ, ମଲାଟାନେଅନି ଆରିତରେକ ନ ଉଚିବା ଜାତ ଉଚିକାଇଲା ତମେ ଦେକଲାସ୍, ସେ ବିସଳ କାକେମିଥା ନ ନୁଆ ।" ୧୪ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ସେ ବିସଳ କାକେମିଥା କାରାକାରି କାରାକାରି ପାରାଇଲାଇ । ସେ ବିସଳ କାକେମିଥା କାରାକାରି ପାରାଇଲାଇ । ୧୫ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୧୬ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୧୭ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୧୮ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୧୯ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୨୦ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୨୧ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୨୨ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୨୩ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୨୪ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୨୫ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୨୬ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୨୭ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୨୮ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୨୯ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୩୦ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୩୧ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୩୨ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୩୩ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୩୪ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୩୫ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୩୬ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୩୭ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୩୮ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୩୯ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୪୦ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୪୧ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୪୨ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୪୩ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୪୪ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୪୫ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୪୬ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୪୭ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୪୮ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୪୯ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୫୦ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୫୧ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୫୨ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୫୩ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୫୪ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୫୫ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୫୬ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୫୭ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୫୮ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୫୯ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୬୦ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୬୧ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୬୨ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୬୩ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୬୪ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୬୫ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୬୬ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସେମନ ଦେକଲାଇ । ୬୭ ସେଟାରପାଇ ପରବଦ ଅନି ଉପରେ ଜାଗଟା ସ

କେଢ଼ିଲାବେଳେ ତେର ବେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଗୁଣ୍ଠିରଇବାଟା ଦେବକଲାଇ । ଆରି ନିୟମ ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନ୍ ସିଥମନର ସଞ୍ଚୁ ଦବାପେଲା ଅଇତେରଇଲାଇ । ୧୫ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜେତେବେଳେ ଜିସୁ ତେର ଆଇବାଟା ଦେବକଲା, ସାବଦାରେ କାବା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ଜିସୁକେ ଦୁକ୍ ସୁକ୍ ପାଚାରବାକେ ତାରିଲଗେ ପାଲାଇ ଆସି ଜୁଆର କରିବାର ଦାରିଲା । ୧୬ ଜିସୁ ତାର ସିଥମନକେ ପାଚାରିଲା, “ତମେ ନିୟମ ସିକାଇବା ଲକ୍ଷ, ମର ସିଥମନର ସଞ୍ଚୁ କାଇ ବିସଲନେଇ ଦବାପେଲା ଅଇତେରଇଲାସି?” ୧୭ ସେ ମାନ୍ଦୁ ଲକ୍ଷମନର ବିଦରହେନି ଦବାପେଲା ଅଇତେରଇଲାସି? ୧୮ ସେ ମାନ୍ଦୁ ଲକ୍ଷମନର ବିଦରହେନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଜିସୁକେ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ମୁଖ ମର ପିଲାକେ ନିକ କରିବାକେ ତମର ଟାନେ ଆନିରଇଲି । ତାର ବିଦର ଗଟେକ୍ କାରାପ ଆଦମୀ ପୁରିକରି ତାକେ କାତା ଅଇବାକେ ଦେଖ ନାହିଁ । ୧୯ ସେ କରାପ ଆଦମୀ ପିଲାକେ ଦାରିଲାବେଳେ, ତାକେ ମତିକରି ଅଦରାଇଲେନି ଆରି ତାର ଗଣ୍ଠେଅନି ପେପୁଲ ବାରିଲାନି ଆରି ସେ ଦାର କାତରି ଆପି । ଆରି ତାର ଗାହି ସିଦା ଅଇଜାଇସି । ମୁର ତାରରେଇ ଅନି କାରାପ ଆଦମୀକେ ବାରିକରାଇ କେବିଦେବାଇ ବଲି ତମର ସିଥମନର ଲଗେ ଆନିରଇଲି । ମାତର ତମର ସିଥମନ ନାପାରିଲାଇ ।” ୧୯ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ଏ ପରମେସରକେ ବିସବାସ ନ ରଇବା ଆଜିକାଲିର ଲକ୍ଷମନ, ତମେ ବିସବାସ କରିବାକେ ଆରି କେତେ ଦିନ ମୁଲ ତମର ସଞ୍ଚୁ ରଇବାର ଆଚେ? ଆରି କେତେଦିନ ମୁଲ ସାଆସ ଦାରି ତମର ସଞ୍ଚୁ ରଇବାର ଆଚେ? ସେ ପିଲାକେ ମରିଲଗେ ଆନା ।” ୨୦ ଆରି ଲକ୍ଷମନ ସେ ପିଲାକେ ଜିସୁରିଲଗେ ଆନ୍ଦିଲାଇ । ସେ କରାପ ଆଦମୀ ଜିସୁକେ ଦେବକଲା ଦାପରେ ପିଲାକେ ତଲେ ମତିକରି ଅଦରାଇଲା । ଆରି ଗୁଣ୍ଠିଲି ଗୁଣ୍ଠିଲି କରି ତାର ଗଣ୍ଠେଅନି ପେପୁଲ ବାରି ଜାଇଦେବରା । ୨୧ ଜିସୁ ସେ ପିଲାର ବାବାକେ ପାଚାରିଲା, “ଏ ପିଲା ଏହି ଅଇ କେତେଦିନ ଅଇଲା?” ପିଲାର ବାବା କଇଲା, “ପାନ୍ଦବେଲେଅନି” ବଲି । ୨୨ ଆରି ସେ କରିଲା, “ସେ କାରାପ ଆଦମୀ ପିଲାକେ ମରାଇବାକେ ବେଶିତର ପାନ୍ଦିଟାନେ ଆରି ଜାଇଟାନେ ମତିକରି ଅଦରାଇ ଆଚେ । ମାତର ତୁଳ ଜଦି କାଇଟା କରିବାକେ ପାରୁସ ବିଜନେ ଆମର ପାଇ ଦୟାକରି ସାଇଜ କର ।” ୨୩ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “କାଇକେ ଜଦି ପାରୁସ ବିଜନେ କରି ବଲିକରି କିଜୁଲୁସି? କାଇକେବିଜନେ ପରମେସରକେ ବିସବାସ କରିବା ଲକ୍ଷମନର ତେର ସବୁ ଅଇସି ।” ୨୪ ସେ ଦାପରେ ପିଲାର ବାବା ଆରିଲିଅଇକରି, “ମୁଲ ବିସବାସ କଲିନି, ଆରି ଅଦିକ ବିସବାସ କରିବାକେ ମକେ ସାଇଜ କର ।” ବିଲିକରି କଇଲା । ୨୫ ଏ ଗର୍ବନାର କାମ୍ ଦେବକାକେ ଲକ୍ଷମନ ଏକାତରେ ପାଲାଇଅଇବାଟା ଜିସୁ ଦେବିକରି ସେ କାରାପ ଆଦମାକେ ଦେବକାକରି କଇଲା, “ଏ କରାପ ଆଦମୀ, ତୁଲ ଏ ପିଲାକେ ଗୁଲା ଆରି ବିରାତ କରାଇ କରାଇଆସୁଥ । ଏ ପିଲାର ଗାଗତେଅନି ବାରି ଉଠିବା ଆରି କେବେ ମିଥା ତାର ଗାଗତେ ନ ପୁର, ବଲି ମୁଖ ତକେ ଆଦେସ ଦେଲିନି ।” ୨୬ ଆରି କାରାପ ଆଦମୀ ବେସି ଆରିଲିଅଇକରି ପିଲାକେ ମତିକରି ଅଦରାଇ, ତାରିଟାନେଅନି ବାରିଲାଗାଲା । ଆରି ପିଲା ମରିଗାଲା ଲକ୍ଷର ପାର ଦିଲାଗା, ଏହିକି କେତେକ୍ ଲକ୍ଷମନ “ସେ ମରିଗାଲା ।” ବିଲିକରି କଇଲାଇ । ୨୭ ମାତର ଜିସୁ ସେ ପିଲାକେ ଆଦେବାରି ଉଠାଇକରି ତାକେ ଟିଆ କରାଇଲାକେ ସେ ଟିଆଅଇଲା । ୨୮ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିଥମନ ଗଟେକ୍ ଗର ବିଦର ଗାଲାପତେ, ଲକ୍ଷମନ କେ ନଇଲାବେଲେ ତାକେ ପାଚାରିଲା, “ଆମେ କାଇକେ ସେ କାରାପ ଆଦମାକେ କେବି ନାପାରିଲୁ?” ୨୯ ଏ କାତା ସୁନି ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ଏହାରି କାରାପ ଆଦମୀ ପରେମଧରେକ ପାରିବନା କରିଯେ କେବାର ଅଇସି, ଆରି କାର ବାଟ ନାଇ ।” ୩୦ ତାରିପତେ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିଥମନ ସେ ଜାଗା ଚାକିକରି ଉଠିଗାଲାଇ । ସେମନ ଗାଲିଲି ଦେସର ବାଟେବିଜରି

ଜାଇତେରଇଲାଇ । ସେମନ କନ୍ ଜାଗାଇ ଆଚର ବଲିକରି ଲକ୍ଷମନ ନ ଜାନର ବଲି ଜିସୁ ମନ କରିତେରଇଲା । ୩୧ ଜାଇକେବିଜନେ ସେ ତାର ସିଥମନକେ ସିକାଇ ଦେବାକେ ମନ କରିତେରଇଲା । ଜିସୁ ତାର ସିଥମନକେ କଇଲା, “ସବ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆସିରଇବା ନରପିଲା ମକେ, ଲକ୍ଷମନର ଆତେ ସର୍ପି ଦେବାଇ ଆରି ସେମନ ମକେ ମରାଇଦେବାଇ । ମାତର ମୁଲ ମରିକରି ତିନିଦିନ ଗାଲାପତେ ଆରି ତରେକ ମଲାଟାନେଅନି ଜିବନ ଅଇ ରଚିବି ।” ୩୨ ମାତର ଜିସୁ କରିବା ଏ କାତାର ଅରତ ସିଥମନ ବୁଜଦ ନାଇ ଆରି ସେମନ ସେ କାତାର ଅରତ ପାଗରବାକେ ତରିଲା । ୩୩ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିଥମନ କପରମାରମେ ଆଇଲାଇ ଆରି ସେମନ ଗର ବିଦର ଗାଲାର । ତାରିପତେ ଜିସୁ ସେମନକେ ପାଚାରିଲା, “ତମେ ବାଟେ କନ୍ ବିସଲନେଇ ଦବାପେଲା ଅଇତେରଇଲାସି?” ୩୪ ମାତର ତାର ସିଥମନ ଚିମା ଅଇଲାଇ । କାଇକେବିଜନେ ସେମନ ବାଟେ, ଆମର ବିଦର ସବୁଟାନେଅନି କେ ବହ ବଲି ଦବାପେଲା ଅଇତେରଇଲା । ୩୫ ଜିସୁ ବସିଲା ଆରି ତାର ବାଟେ ସିଥମନକେ ତାରିଲଗେ ତାକାଇ ସେମନକେ କଇଲା, “ଜଦି କେ ମୁକିଆ ଆଇବାକେ ମନ କଲେ, ସେ ପବୁଟାନେଅନି ସାନ ଅଇବାର ଆଚେ, ଆରି ସବୁଲକର ଯେବା କରିବାର ଆଚେ ।” ୩୬ ତାରିପତେ ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ସାନଟା ପିଲାକେ ନାମକାର, ସେମନ ମକେ ନାମଲାଇନି, ଆରି କେ କେ ମକେ ନାମଲାଇନି, ସେମନ ମକେ ନାଇ, ମାତର ମକେ ପାଟରେଇବା ମର ବାବାକେ ନାମଲାଇନି ।” ୩୭ ଜନ୍ମ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷମନର ତମର ଗୁରୁ ଗଟେକ୍ ସାନଟା ପିଲାକେ ନେଇକରି ସେମନର ମୁଆଁଟେ ଟିଆ କରାଇ ସାନଟାନେଅନି ବାରାଇ ଦେବାକେ ନାମଲାଇନି ।” ୩୮ ଜାନ୍ମ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷମନର ତମର ଗୁରୁ ଗଟେକ୍ ସାନଟା କରିବାକେ ଆମର ନିଜିର ନକ୍ର ନ କର ବଲି କଇଲୁ, କାଇକେବିଜନେ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୩୯ ମାତର ଜିସୁ କରିଲା, “ତାକେ ଏହି ନ କର ବିଲ ତେବାଆ ନାଇ କାଇକେବିଜନେ, ମର ନାୟର ବପୁ ପାଇକରି କାବା ଅରଜିବା କାମମନ କରିପାରିବା ଲକ୍ଷ, ମର ବିରୁଦେ କାରାପ କାତା ନ କିଏ । ୪୦ କାଇକେବିଜନେ ଜେ ଆମକେ ବିରଦ ନ କରେ, ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷ । ୪୧ ଆରି ମୁର ତମକେ ସଦ କଇଲିନି, କେ ତମକେ ମରନାଇଁ ଦାରି ଗଟେକ୍ ଗିଲାସ ପାନି କାଇବାକେ ଦେଇସିବିଜନେ, ସେମନ ରପାର ସଦେ ସାଇ ପୁରୁଷକର ମିଲିସି ।” ୪୨ ଜିସୁ କରିବାର ଦାରିଲାଇ କାରାପକେ ବିସବାସ କରିରଇବା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ, ସେ କରିବାର ନିଜିର ଲକ୍ଷମନର ତେର କେବିଦେବାଟା ଆମେ ଦେବିକରି, ତାକେ ସେହି ନ କର ବଲି କଇଲୁ, କାଇକେବିଜନେ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୪୩ ଜାନ୍ମ ଜିସୁକେ କରିଲା, “ତାକେ ଏହି ନ କର ବିଲ ତେବାଆ ନାଇ କାଇକେବିଜନେ ପାଇସି ବାରାଇଲାଇ କାରାପ ଆଦମାକେ ବାରିକରାଇ କେବିଦେବାଟା ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୪୪ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ କରିଲା, “ତାକେ ଏହି ନ କର ବିଲ ତେବାଆ ନାଇ କାଇକେବିଜନେ ପାଇସି ବାରାଇଲାଇ କାରାପ ଆଦମାକେ ବାରିକରାଇ କେବିଦେବାଟା ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୪୫ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ କରିଲା, “ତାକେ ଏହି ନ କର ବିଲ ତେବାଆ ନାଇ କାଇକେବିଜନେ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୪୬ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ କରିଲା, “ତାକେ ଏହି ନ କର ବିଲ ତେବାଆ ନାଇ କାଇକେବିଜନେ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୪୭ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ କରିଲା, “ତାକେ ଏହି ନ କର ବିଲ ତେବାଆ ନାଇ କାଇକେବିଜନେ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୪୮ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ କରିଲା, “ତାକେ ଏହି ନ କର ବିଲ ତେବାଆ ନାଇ କାଇକେବିଜନେ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୪୯ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ କରିଲା, “ତାକେ ଏହି ନ କର ବିଲ ତେବାଆ ନାଇ କାଇକେବିଜନେ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୫୦ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମନ କେବିଦେବାଟା ।” ୫୧ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ କରିଲା, “ତାକେ ଏହି ନ କର ବିଲ ତେବାଆ ନାଇ କାଇକେବିଜନେ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୫୨ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ କରିଲା, “ତାକେ ଏହି ନ କର ବିଲ ତେବାଆ ନାଇ କାଇକେବିଜନେ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୫୩ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ କରିଲା, “ତାକେ ଏହି ନ କର ବିଲ ତେବାଆ ନାଇ କାଇକେବିଜନେ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୫୪ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୫୫ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୫୬ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୫୭ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୫୮ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୫୯ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୬୦ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୬୧ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୬୨ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୬୩ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୬୪ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୬୫ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୬୬ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୬୭ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୬୮ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୬୯ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୭୦ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୭୧ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୭୨ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୭୩ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୭୪ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୭୫ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୭୬ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୭୭ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୭୮ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୭୯ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୮୦ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୮୧ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୮୨ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୮୩ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୮୪ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୮୫ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୮୬ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୮୭ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ୍ଷମାର ।” ୮୮ ଜାନ୍ମ ଜିସୁ ସେ ଆମର ନିଜିର ଲକ

କାରକେବରଲେ ନରକେ ଯେମନର କିତା ନୟଟ ନ ଅଥବା ଆରି ଜର ନ ଲିବେ ।” ୪୯ “ଜେନ୍ତିକି ମୁନା ଜଇଟାନେ ପତାଇକରି ନିରମଳ କଳାପାରା ପବୁ ଲକ୍ଷମନକେ ଜଇସତ୍ତ୍ଵ ନିରମଳ କରବାର ।” ୫୦ “ନୂନ ଗଟେକ ନିମାନ ଜିନିୟ । ମାତର ନୂନ ଜିତି ତାର କରିଆ ଅଇବାଟା ଆରାଇଯି ବରଲେ ସେ ଆରି ତରେକ କେନ୍ଦ୍ରାର କରିଆ ଅଇପାରିୟ? ତମେ ନୂନ ପାରା ନିମାନ ମୁନେ ମୁରାପୁରୁଷ ଅଳ ସବୁଲକ୍ଷମନର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଯି ବିତି କରି ମୁଆଳେ ରୁଆ” ବଲି କଇଲା ।

୧୦ ତାରପତେ ଜିମ୍ବ ସେ ଜାଗା ଚାତିକରି ଜିରବା ରାଇଜର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି

ଜର୍ଦନର ଆରି ଗଟେକ ବାଟେ ଆଇଲା । ଆରି ସବୁ ବେଳାର ପାରା ଲକ୍ଷମନ ତାର ଲଗେ ରୁଣ୍ଟାଇ । ଆରି ଜିମ୍ବ ଯେମନ୍ତେ ପରମେସର କାତା ଯିକାଇଦେଲା । ୨ କେତେଟା ପାରୁସମନ ଜିମ୍ବରୁ ଲଗେ ଆସିକରି ତାକେ ବୁଲ୍ ଦାରବାକେ ଏନ୍ତରି ପରିପଦ ପାବାରାଲା । “ଗଟେକ ମୁନୁସ ତାର ମାରଜିକେ ଚାତିଦେବାଟା ଆମର ନିୟମେ ଆଗେ କି?” ୩ ଜିମ୍ବ ଯେମନକେ କଇଲା, “ମଧ୍ୟ ଦମ୍କେ କାର ଆଦେସ ଦେଲା ଆଚେ?” ୪ ଯେମନ କଇଲାର, “ଗଟେକ ମୁନୁସ ତାର ମାରଜିକେ ଚାତିଦେବାର ରାଜିନାମା ପତର ଲେକି ତାକେ ଦେଲାପତେ ତାକେ ପାଗାଇଦେଇ ଅଇସି ବଲି ମଧ୍ୟ କଇଲା ଆଚେ ।” ୫ ଜିମ୍ବ ଯେମନକେ କଇଲା, “ମଧ୍ୟ ଦମ୍କେ ଏନ୍ତରି ଲେକିରିଲା ବଲାଲେ, ତମର ମନବିଦ୍ବର ବୁନ୍ଦବା ବସୁ ତାଢ଼ ରଜାଲାଟା ଦେକିକରି ସେ, ଏ ଆଦେସ ଲେକିଦେଲା ଆଚେ ।” ୬ ଜେନ୍ତି ପାସତର କଇଲାନି, ପରମେସର କେତେବେଳେ ଏ ମୁନିଆ ତିଆରକଳା, ସେବେଳେ ସେ ମାରଜିମୁନୁସ କରି ତିଆରକଳା ଆଚେ । ୭ ଯେତାରପାଇ ଗଟେକ ମୁନୁସ ତାର ବାବା ମାକେ ଚାତିକରି ତାର ମାରି ସତ୍ତ୍ଵ ମିଯି । ୮ ସେ ଦୁଇଲକ୍ ଗଟେକ ଅଇବାଇ, ଆରି ଯେମନ ଦୁଇଲକ୍ ଲଜାପାବେ ନ ରଥାର୍, ମାତର ଗଟେକ ଲକ୍ ଲଜାପାବେ ରଇବାଇ । ୯ ସେତାରପାଇ ପରମେସର ଜନ ଦୁଇଲକ୍କେ ମିଯାଇଥାରେ, କେ ମିଥା ଯେମନକେ ବିନେ ନ ଦେଖାଇଥାର୍ ।” ୧୦ ଜିମ୍ବ ଆରି ତାର ସିସମନ ଗରେ ବାରତିଶାଳା ପତେ, ସିସମନ ଆରିତରେକ ଏ ବେଶ ତାକେ ପାବାରାଲା । ୧୧ ଜିମ୍ବ ସେମନକେ କଇଲା, “ଗଟେକ ମନୟ ତାର ମାରଜିକେ ତାହପତର ଦେଇ ଦିନ ମାରଜିକେ ବିବା ଅଇସି ବଲାଲେ, ସେ ମନୟ ପରତୁମ ମାରଜିର ବିବୁଦେ ପାଦରା କାମ କଲାନି ।” ୧୨ ଆରି ଯେନ୍ତି ସେ ଜନ ମାରଜିକେ ତାର ମୁନୁସକେ ତାହ ପତର ଦେଇ, ବିନ୍ଦ ମୁନୁସକେ ବିବା ଅଇସି ବଲାଲେ ସେ ମିଥା ପରତୁମ ମନୟ ବିବୁଦେ ପାଦରି କାମ କଲାନି ।” ବଲିକରି କଇଲା । ୧୩ ଜାଗଟେକ ଦିନ କେତେକ ଲକ୍ଷମନ ତାକର ପିଲାକେମନକେ ଜିମ୍ବ ଆବ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଆସିବାର କର ବଲି ତାରଲାଗେ ଆଇଲାଇ । ମାତର ତାର ସିସମନ ଲକ୍ଷମନକେ, ଦମ୍କାଲାଇ । ୧୪ ଜିମ୍ବ ଏତା ଦେଖି ବେଶ ରିସାଇଲ ସିସମନକେ କଇଲା, “ଧାନ ପିଲାମନକେ ମର ଲଗେ ଆଇବାକେ ବାର ଦିଆସ, ସେମନକେ ମନା କରାନାର । କାଇକେବରଲେ ପରମେସର ରାଇଜ ଏନ୍ତି ପିଲାକେମନର ପାରା ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ପାଇସେ ।” ୧୫ ମୁର ତମକେ ସତ୍ତ୍ଵ କାତା କରିଲିନି, କେ ମିଥା ଗଟେକ ସାନ ପିଲାର ପାରା ନ ଅର, ପରମେସର ରାଇଜ ନ ନାମର, ସେମନ କେବେ ମିଥା ତାର ରାଇଜେ କେତି ନାପାରେ ।” ୧୬ ତାରପତେ ଜିମ୍ବ ସାନ ସାନ ପିଲାକେମନକେ ଉଚ୍ଚାର ତାକର ମୁଣ୍ଡ ଚିକରି ଆସିବାର କଲା । ୧୭ ଜିମ୍ବ ଆରି ତାର ସିସମନ ତେରଥାନି ବାରଇ ଜିବାବେଲେ ବାଟେ ଗଟେକ ଲକ୍ ପାଲାଇ ଆସି ତାର ଲଗେ କେତିଲା ଆରି ତାର ମୁଆଟେ ମାଣ୍ଟିକୁଟା ଦେଇ ପାବାରାଲା, “ଏ ନିମାନ ଗୁରୁ, ନ ସାବା ଜିବନ ମିଲାଇବାକେ ଆଲେ ମୁର କାଇଟା କରବାର ଆଚେ?” (aiōnios g166) ୧୮ ଜିମ୍ବ ତାକେ କାଇଲା, “ତୁର ମନେ କାଇଲେ ନିମାନ ଲକ୍ ବଲି

କଇଲୁସନି? କାଇକେବରଲେ ପରମେସରକେ ଚାତିକରି ଆରି ବିନ୍ଟା କେ ମିଥା ନିମାନ ଲକ୍ ନାଇ । ୧୯ ଆରି ତୁର ନିଅମତା ଜାନିଆଯୁସ, ମାରବାର ନାଇ, ପାଦରାପାଦି କାମ କରବାର ନାଇ, ରଇ କାମ କରବାର ନାଇ, ମିହ ସାନି ଦେବାର ନାଇ, ଆୟା ବାବାକେ ସନମାନ ଦିଆସ ।” ବଲି କଇଲା । ୨୦ ସେ ଲକ୍ ଜିମ୍ବକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ମୁଲଟା ଏସବୁ ଆଦେସ ପାର ବେଳେ ଅନି ମାନଲିନି ।” ୨୧ ଜିମ୍ବ ତାକେ ନିକିକରି ଦେବକାର ଆରି ତାକେ ଆଲାଦ କରି କଇଲା, “ତୁର ଏବେ ମିଥା ଗଟେକ ବିପଲାରେ ରାଇ ଆବୁସ ।” ତୁର ଜାଇ ତର ଦନ୍ତସଂପତ୍ତି ବକି, ସେ ତାହୁ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନକେ ବାଟାକରି ଦେସ, ତୁର ସରଟା ଦନ୍ତ ପାଇସୁ । ଏନ୍ତିକରି ମର ପତେ ପତେ ଆରି ଏବେ ବକିରି କରିଲା । ୨୨ ଜିମ୍ବ କଇଲା ଏ କାତା ମୁନିକରି ସେ ଲକ୍ ମୁ ମୁକାଇ କରି, ଗରେ ରଟିଗାଲା । କାଇକେବରଲେ ସେଲକ ବେଶି ପାଦକାର ରଇଲା । ୨୩ ଜିମ୍ବ ରାଇବେଦ୍ରତ ତେବକରି ସିସମନକେ କଇଲା, “ପାଦକାର ଲକ୍ଷମନ ପରମେସର ରାଇଜେ ଜିବାଟା ବେଶି କଥଟ ଆଚେ ।” ୨୪ ଜିମ୍ବ କାତା ମୁନିକରି ସିସମନ କାବା ଅଇବାଲାଇ । ମାତର ଜିମ୍ବ ସେମନକେ ଆରିତରେକ କରିଲା, “ଏ ମର ପିଲାମନ ପରମେସର ରାଇଜେ ଜିବାଟା ଲକ୍ଷମନକେ କେତେକ କଥଟ! ୨୫ ଜେନ୍ତି ଗଟେକ ବଢ଼ ଜେତ ପୁଜି ବାଟେ ଚିପ୍ଲୁଲି ଜିବାକେ କଥଟ, ପାଦକାର ଲକ୍ ପରମେସର ରାଇଜେ କେମବାଟା ତାରତେଇଥାନି ଅଦିକ କଥଟ! ୨୬ ସିସମନ ଆରିତରେକ ବେଶି କାବା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କାତା ଅଇଗାଲାଇ, “ଏନ୍ତି ବିଦରେ କେ ତେବେ ରକିଆ ପାଇସି?” ୨୭ ଜିମ୍ବ ସେମନକେ ଦେବକରି କରିଲା, “ଏ ବିପଲ ଲକ୍ଷମନର ରାଇ ଆଇନାପାରେ, ମାତର ପରମେସର ରାଇ କେ ପରମେସର ରାଇ ଆଇନାପାରେ, ମାତର ପରମେସର ରାଇ କେ ପରମେସର ରାଇ ଆଇନାପାରେ, ମାତର ସବୁ ଚାପିବାର ଆଇନାପାରେ ।” ୨୮ ପିତର ଜିମ୍ବକେ କଇଲା, “ଦେବା ଆମେ ଆମର ସବୁ ଚାପିବେଇ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଇଲୁଆରୁ ।” ୨୯ ଜିମ୍ବ ସେମନକେ କଇଲା, “ମୂର ତମକେ ସତ୍ତ୍ଵ କାତା କଇଲିନି, କେ ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଇବାକେ ଆରି ପରମେସର ନିମାନ କାତା ଜାନାଇବାକେ ଗର ଦୁଆର, ବାର ବଜନି, ମା ବାବା, ପିଲାକେ ଆରି ଜମିବାତି ଚାତିକରି ଆଚେ, ୩୦ ସେ ସଦ୍ବେ, ନିଜର ଚାତିରିଲା ସବୁ ବିପଲତେଇଥାନି ସଏ ବାଗ ଅଦିକ ଏ ଜୁଗେ ପାଇସି । ଗର ଦୁଆର, ବାର ବଜନି, ମାଆ ବାବା, ପିଲାକେ ଆରି ଜମିବାତି ଏ ସବୁ ଦିନସୁ ଅଦିକ ପାଇସି ଆରି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଗୋଣ୍ଡୁନା ମିଥା ପାଇସି । ମାତର ଆଇବା ଜୁଗେ ପରମେସର ରାଇଜେ, ସେ ନ ସାବାବ ଜିବନ ପାଇସି । (aiōnios g165, aiōnios g166) ୧୧ ମାତର ଜନ ଲକ୍ଷମନ ଆଗରୁ ଅଇରେଇରାଇ, ସେମନ ପତେ ରଇବାଇ । ଆରି କେ କେ ପତେ ରଇବାଇ, ସେମନ ଆଗରୁ ରଇବାଇ ।” ୧୨ ସେମନ ଜିରୁସାଲମେ ଗାଲାବେଲେ, ଜିମ୍ବ ସେମନର ଆଗରୁ ଆଗରୁ ଜାଇତେ ରଇଲା । ସେବେଲା ସିସମନ କାବାଅଇକାଇତେ ରଇଲା । ଆରି ଜିମ୍ବ ପତେ ପତେ ତିବା ଲକ୍ଷମନ ସବୁ ସେ ଜିରୁସାଲମେ ଗାଲାନି ବଲି ରିଜାଇଲେ ରଇଲା । ଜିମ୍ବ ତାର ବାରଟା ସିସମନକେ ବିନେ ତାକିନେଇକର ନିଜକେ କାଇକାଇଟା ଅଇସି, ସେ ବିପଲ କଇବାର ଦାରିଲା । ୧୩ ଜିମ୍ବ ପାର ସିସମନକେ କଇଲା, “ଧୂନା ଆମେ ଜିରୁସାଲମେ ଗାଲୁନି । ତେବେ ପରମେସର ରାଟାମେଥି ଆସିରଇବା ନର୍ପିଲା, ମକେ ବିପାବାସେ ବିସ ଦେଲାପାରା କରି ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ ଆରି ନିୟମ ସିକାଇ ଦେବା ଲକ୍ଷମନେକ ସର୍ବି ଦେବାଇ । ସେମନ ମନେ କିଜାଇକରି ଚିବାର କରି ‘ଆକେ ମରାଇବାର ଆଚେ ।’ ବଲି ରମିଯ ଲକ୍ଷମନେକ ସର୍ବି ଦେବାଇ । ୧୪ ସେମନ ମନେ ଗାପା କରିବାଇ, ମର ଉପରେ ତୁକିବାଇ । ମନେ କରିବାଇ ସତ୍ତ୍ଵ ମାରବାଇ, ଆରି ସାବାପାର ମରାଇବାଇ । ମାତର ମରିକରି ତିନଦିନ ଗାଲାପତେ, ମୁର ଆରି ତରେକ ମଲାଟାମେଥି ଉଚ୍ଚବି ।” ୧୫ ଜେବଦି ନାରୀର ଗଟେକ ଲକ୍ କାକୁବ ଆରି ଜାନିନ ଜିମ୍ବରେ ଆଯି

ତାକେ କଇଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ ଆମେ ତରିତେର ଜାଇଟା ମାଟ୍ଟକୁ ଦୂର ସେଟା କର ବଲି ଆମେ ମନ୍ କଲୁନି ।” ୩୭ ଜିପୁ ପାଚାରିଲା, “ମୁର ତମର ପାଇ କାଇଟା କରିବ ବଲି ମନ୍ କଲାସନି?” ୩୮ ସେମନ୍ ଜିପୁକେ କଇଲାଇ, “ଦୂର ତର ତାକୁମୁଟା ପାଇବା ବସିବା ଜାଗାର ବସିଲା ବେଳେ ଆମର ଦୂରକର ବିଦରେ ଅନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ତର ଉଜା ବାଟେ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ତେବୁରି ବାଟେ ବସାଥ ବଲି ମନ୍ କଲୁନି ।” ୩୯ ଜିପୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ କାଇ ବିପର ମାଟ୍ଟକୁଥିନି ସେ ବିପର ନାଜାନାସ । ମାକେ ଜନ୍ ମୁତାର ଦୂକକୁଥିପ ପାଇବାକେ ଆତେ, ସେ ମୁତାର ଦୂକକୁଥିପ ପାଇପାରସ କି?” ଆରି ମୁର ଜନ୍ ଦୂରନ୍ ନେବାର ଆତେ, ସେ ଦୂରନ୍ ନେଇ ପାପାସ କି?” ୪୦ ସେମାନ୍ ଜିପୁକେ କଇଲାଇ, “ରୁ ଆମେ ପାରବୁ ।” ଜିପୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏତା ସଦସେ । ମୁର ଜନ୍ ମୁତାର ଦୂକକୁଥିପ ପାଇବି ଆରି ଜନ୍ ଦୂରନ୍ ନେବି ତମେମିଯା ସେ ମୁତାର ଦୂକ କିମ୍ବା ଆରି ଦୂରନ୍ ପାଇଯା । ୪୦ ମାତର ମର ଉଜାବାଟେ କି ତେବୁରିବାଟେ ବସିବାକେ ଦେବାର, ମର ଅଦିକାର ନାଇ, ମାତର ମର ବାବା ବାରପି ।” ୪୧ ଜାକୁବ ଆରି ଜଥନ୍ କଇଲା କାତା ବିନ ସିପମନ୍ ଜେତେବେଳ ମୁନିଲାଇ, ଜାକୁବ ଆରି ଜଥନ୍କେ ଦେବି ରିପା ଅଇଗାଲାଇ । ୪୨ ମାତର ଜିପୁ ତାର ସିପମନ୍କେ ଗଟେକାଟେ ତାକି କରି ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ ଦୁନିଆର ରାଜମନ୍ ଆରି ନେତାମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିଜର ଅଦିକାରେ ରକ୍ତବାକେ ମନ୍ କରିବାଇ । ଆରି ସରକାର ମିଯା ତାକର ତଳେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନିଜର ଅଦିକାରେ ରକି ରଇବାକେ ମନ୍ କରିବାଇ । ଏ ବିପର ତମେ ଜାନିଆଗାସ ।” ୪୩ ମାତର ତମର ବିଦରେ ଏନ୍ତି ନ ରଇକରି ବିନ୍ବାବେ ରଇବାର ଆତେ । ତମର ବିଦରେଅନି କେ ବଢି ଲକ୍ଷ ପାରା ଦେବାଇଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାନି ବରଲେ, ସେ ତମର ସବୁ ଲକ୍ଷର ଗଟେକୁ ଗତିଦାନ୍ତରୀ ପାରା ରଥ । ୪୪ ଜନି କେ ତମର ବିଦରେ ଅନି ପରମେସର ମୁଖାଟେ ମୁକ୍ତିକ ଲକ୍ଷ ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାନି ବରଲେ, ସେ ଗଟେକ ଗେନ୍ଦରା ଗତିଦାନ୍ତରୀ ପାରା ସେବା କର । ୪୫ କାରକେ ବଇଲେ ପରମେସରଟାନେଅନି ଆସିରିବା ନରପିଲା ମୁର, ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନରଣାନେଅନି ମାକେ ସେବା ମିଲ ବଲି ଆସି ନାଇ, ମାତର ସେବା କରିବାକେ ଆସି ଆତି । ଆରି ମୁର ଜିବନ ଦେବାର ଲାଗି, ବେଷି ଲକ୍ଷ ଦସି ବଲି ଏଜାଇ ନ ଅଇ, ପାପେଅନି ରକିଆ ପାଇବାର ।” ୪୬ ତାରପତେ ଜିପୁ ଆରି ତାର ସିପମନ୍ ଜିରିଅ ନାରୁର ଗତେ କେବଲାଇ । ସେ ଗଢି ତାତିକିରି ଗାଲାବେଳେ, ତିମାୟ ନାରୁର ଲକ୍ଷର ପିଲା ବାରତିମୟ ବଲି ଗଟେକ କାଣା ଲକ୍ଷ ବାରପାଲି ବସି ବିନ୍ ମାଟ୍ଟକୁଥେଇଲା । ୪୭ ନାଜିରିର ଜିପୁ ଏବାଟେ ଆଇଲାନି ବଲି ମୁନି, ସେ ବେଷି ଆରଲି ଅଇକରି କଇଲା, “ଏ ଦାଉଦର ପଥ ଜିପୁ ମାକେ ଦୟକରା!” ୪୮ ବେଷି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ତିମରାଇଅ ରଇବାକେ କଇଲାଇ, ମାତର ସେ କାଶାଲକ ଅଦିକ ଅଦିକ ଆରିଲିଅଇକରି କଇଲା, “ଏ ଦାଉଦର ପଥ! ମାକେ ଦୟକରା ।” ୪୯ ଜିପୁ ତେବିକରି କଇଲା, “ତାକେ ମର ଲଗେ ଆଇବାକେ କୁଆ ।” ଲକ୍ଷମନ୍ କାଣାକେ ତାକିକରି କଇଲାଇ, “ଯାଆସ ଦାରିକରି ଉଚ୍ଚ, ଜିପୁ ତକେ ତାକୁଲାନି ।” ୫୦ କାଣା ଲକ୍ଷ ତାର ଦାର ତେଇ ପିଣ୍ଡିଦେଇକରି ତିକାଲାନ ତେଗଇ ଉଚ୍ଚଲା ଆରି ଜିପୁର ଲଗେ ଗାଲା । ୫୧ ଜିପୁ ତାକେ ପାଚାରିଲା “ମୁର ତରପାର କାଇଟା କରିବ ବଲି ଦୂର ମନ୍ କଲୁଥିନି?” ସେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ମୁର ଜେନ୍ତିକି ଦେକି ପାରିବ ସେଟା ମନ୍ କଲିନି ।” ୫୨ ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା, “ଜା, ଦୂର ନିମାନ୍ ଅଇଜାଇ ଆରୁସ୍ । କାଇକେବଲାଇ ଦୂର ମାକେ ସିପବାସ କରି ଥାଏ ଥାଏ ପାରିଲୁଥିନି ।” ସେବାପରେଥେ କାଣା ଥାଏ ଦେବି ପାରିବାର କରିଆଗାସ ।” ୫୩ ତେଇ ମୁକ୍ତିଅ ପୁଜାରିନି ଆରି ନିଯମ ସିକାରମନ୍ ଏ କାତା ସୁନି, ଜିପୁକେ କେନ୍ତି ମରାଇବାର ଅଇଯି

୧୧ ଜିପୁ ଆରି ତାର ସିପମନ୍ ଜିରୁପାଲାମ୍ ଲଗାଲଗି ଅଇକରି ଜିଦ୍ଧ ନାରୁର ତଢ୍କୁରିଲଗେ ରଇଲା ବେଦାପାଗି ଆରି ବେଦନିଆ ନାରୁର ଗାଁ କେବଲାଇ । ଜିପୁ ସିପମନ୍ର ବିଦରେଅନି ଦୂରକରି ଗେମନ୍କେ କଇଲା, ୨ ତମେ ଆମର ମୁଆଟେ ରଇଲା ଗାଁଜା । ତମେ ଗାଁ ବିଦରେ ଜିବାବେଲେ, ଗଟେକ ଗଦ ପିଲା ବାନ୍ଦିରିଲାଟା ଦେକ୍ଥା । ସେ ଗଦ ପିଲାର ଉପରେ ଏବେଜାକ କେ ମିଥା ଚଗଦ ନାଇ । ତାକେ ମେଲିକରି ମାରିଲଗେ ଦାରିଆସା । ଗ ଜଦି ବେ ତମନ୍କେ କଇଲକେ ମେଲିକରି ନେଲାସନି? ବଲି ପାଚାରିଲେ, ମାପରୁକେ ଦରକାର ଆତେ ଆରି ସେ ତମନ୍କେ ଦାସରେଥେ ବାରତାଇଦେଇସି । ବଲି ସିପମନ୍ ଜିବା ଆରୁ ଗେମନ୍କେ ପାଚାଇଦେଲା । ୪ ସେ ଗାଁ ଗାଁ ଗାଲାଇ ଜେ ଗଟେକ ଗଦ ପିଲା ବାନ୍ଦିଅର ରଇଲାଟା ଦେକିକରି ତାକେ ଜାଇ ମେଲାଲାଇ । ୫ ତେଇ ଚିଆଥିଲଗେ ଗଦ ପିଲା ବାନ୍ଦିଅର ରଇଲାଟା କେବେଳକମନ୍ କଇଲାଇ, “ତମେ କାଇଟା କଲାସନି? ଆରି କାଇକେ ଏ ଗଦ ପିଲାକେ ମେଲାଲାସନି?” ୬ ଗେମନ୍କେ ଜିପୁ ଜେନ୍ତି କଇବାକେ କଇଇଲା, ସେବୁରିଥେ ସିପମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ କଇଲାଇ । ତାରପତେ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗାଁ ପିଲାକେ ନିଆ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୭ ସେମନ୍ ଗଦ ପିଲାକେ ଜିପୁର ଲଗେ ଆନମାର ଆରି ନିଜର ନିଜର ପିଚିଆମର ଗଦ ପିଲାର ପିଟି ଉପରେ ପାକାଇଲାଇ । ଆରି ଜିପୁ ଗଦ ଉପରେ ବସିଲା । ୮ ବେଷି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିପୁକେ ସନମାନ ଦେବାକେ ନିଜର ନିଜର ପିଚିଆମର ବାଟେ ଅଗାଇଦେଲାଇ ଆରି ବିନ୍କମନ୍ ଗତର ତାଲପଦର ଏନ୍ତି କେମ୍ବାମନ୍ କାଟିଆନିକରି ବାଟେ ଅଗାଇଦେଲାଇ । ୯ ଜିପୁ ଆଗ୍ରହୀବାଟେ ଆରି ପରମେରବୁ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେବି ଆଉଲିଅର ଏନ୍ତି କଇତେରେଇଲାଇ, “ଆସାନ, ପରମେସରକେ ତାକୁପୁଟା କରା । ପରମେସର ତାକେ ଆସିବାଦ କଲାଆତେ । ୧୦ ଆମର ଆନିଦବି ଦାରଦ ରାଜାର ରାଇର ଆଇଲାନି, ତାର ରାଇ ପରମେସର ଆସିବାଦ କର । ସରଗେ ରଇବା ବାବା ପରମେସର ସନମାନ ପାଇଲାଗାରା କାତା କୁଆ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୧୧ ତାରପତେ ଜିପୁ ଜିରୁପାଲାମ୍ ଆସିକି ପରମେସରର ଗର ବିଦରେ ପୁରଲା । ଆରି ତାରିବେଦୃତି ରଇଲା ସବୁ ଜିନିସମନ୍ ନିମାନ କରି ଦେବଲା । ସେ ବେଳା ବେଷି ଅଳ୍ପମ ଅଇକାଟେ, ସେ ବାରତା ସିପମନ୍ର ସତ୍ତ୍ଵ ବେଦନିଆ ନାରୁର ଗାଁ ଉଚିଜାଇକରି ତେଇ ରଇଲା । ୧୨ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଜିପୁ ଆରି ତାର ସିପମନ୍ ବେଦନିଆଇଅନି ଜିରୁପାଲାମ୍ ଆଇବାବେଲେ ଜିପୁକେ ବେଷି ବୁକ୍ କଲା । ୧୩ ଜିପୁ ଦୂରିକେ ଅନି ବେଷି ପଢିବା ରଇବା ଗଟେକୁ ଦୂମରିଗତ ଦେକ୍ଲା । ଆରି ସେ ଗଟେ କେତେବା ପଲ୍ ଦାରିରିଲେ ବଲି ବାବିକରି ଗଦବୁନ୍ତେ ଗାଲା । ମାତର ଗରିଲେଗେ ଜାଇକରି ଦେକ୍ଲାଇବେ, ଗଟେକ ମିଥା ପଲ୍ ମିଲେ ନାଇ । କାଇକେବଲାଇଲେ, ସେଟା ଦୂମରିପଲ ଦାରବା ଦିନ ନ ରଇଲା । ୧୪ ଜିପୁ ଗଢକେ କଇଲା, “ଦୂର ଆରି କେବେ ମିଥା ପଲ୍ ନ ଦାରୁସ୍ ।” ସେ କାତା ତାର ସିପମନ୍ ସୁନିଲାଇ । (aiōn g165) ୧୫ ତାରପତେ ଜିପୁ ଜିରୁପାଲାମ୍ ଗଟେ ଜାଇ, ମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରକିରି ତେଇ ଗେନାବିକା କରିବା ଲକ୍ଷମନର ଦେବୁଲୁ ଆରି ବିପୁ କରିବା ପରିବୁଆ ବିକବା ଲକ୍ଷମନର ବସିବା ପିତା ପାସଲାଇ ପାକାଇଲା । ୧୬ ମନ୍ତ୍ରିର ତାଣ୍ଟ୍ର ଗେନା ବିକା କରିବାକେ ସେ କାକେମିଯା ଦେଖ ନାଇ । ୧୭ ତାର ପାତେ ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ସିକାଇଦେବାବେଲେ ଏନ୍ତି କଇଲା, “ମର ମନ୍ତ୍ର ପରିବୁଜା କାରିବାରି କାରିବାରି କାରିବାରି କାରିବାରି ।” କାରିବାରି କାରିବାରି କାରିବାରି କାରିବାରି ।

କଳି ଘେଟା କରୁଛେଇଲାଇ । ମାତ୍ର ଲକ୍ଷମନ୍ କେ ଭରତେଇଲାଇ । କାଇକେବଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ସିକାଇଦେବା ବିସ୍ତର କାବା ଅଳକରି ବେଦି ମନ୍ କରି ସୁନ୍ଦରେଇଲାଇ । ୧୯ ଆରି ସେଦିନର ସଞ୍ଚୁ ଅଳକାକେ ଜିଷ୍ଠ ଆର ତାର ସିମନ୍ ଜିରୁପାଲାମ୍ ନଥରେଇନି ବାରଇକରି ଉଠିଗାଲାଇ । ୨୦ ତାର ଆରକ୍ଷର ଦିନର ପାକାଳେ ବାରାତି ଆରବାବେଳେ, ଏବେ ଦେକା!! ସେ ଦୂରିଗର ଦୂରେଥିନି ଟିପେଜାକ ପୁକ ଜାଇରଇଲାଗା ଦେକାଲାଇ । ୨୧ ସେବେଳା ଜିଷ୍ଠ ଆଖିତୁ କଇରଇଲା କାତା ପିତର ଏତାଇକରି ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ କନ୍ ଦୂରି ଗରକେ ତମେ ପାଇପ୍ ଦେଇରଇଲାସ୍, ସେ ଗର ସୁକିଗାଲା ଆଚେ ।” ୨୨ ଜିଷ୍ଠ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ପରମେସରର ତେଇ ବିସ୍ବାସ୍ କରିଗୁଆ । ୨୩ ପୁର ତମକେ ସତ କାବା କଇଲିନି, କେ ନିଜର ମନେ ଅଇଥି କି ନିଏ ବଳିକରି ଏନେ ତେବେ ନ ଥଇ, ସେ କଇବା କାତାଇ ବିସ୍ବାସ୍ କରି, ‘ଏ ତଙ୍କେର ଉଲ୍ଲଟିକରି ସମ୍ଭୁରେ ଜାଇ ଅବର ।’ ବଳି କଇଲେ ସେଟା ସେହୁରି ଅଇଥି । ୨୪ ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ତମକେ କଇଲିନି, ତମେ ପାରତନାର ଜନତା ମିଳିଯି ବଳି ବିସ୍ବାସ୍ କରି ମାଦ୍ରୁଲେ, ସେଟା ତମକେ ମିଳିଯି । ୨୫ ମାତ୍ରର ତମେ ପାରତନା କରବା ଦେଲେ ତମର ମନେ କାର ବିରଦେ ମିଯା କାର କାବା ରଇଲେ, ତାକେ କେମା ଦିଆସ୍ । ଏହି କଲେ ତମର ସରଗର ବାବା ମିଯା ତମକେ ତମର ପାପେଅନି କେମା ଦେଇଥି । ୨୬ ମାତ୍ରର ତମେ କେମା ନ କଲେ, ତମର ସରଗର ବାବା ମିଯା ତମକେ କେମା ନ ଦେଖେ ।” ୨୭ ସେମନ୍ ଆରିତରେକ ଜିରୁପୁଲାମେ ଆଇଲାଇ । ଜିଷ୍ଠ ମନ୍ତିର ଦୁଆରେ ବୁଲବାବେଳେ ମୁଣିଷ ପ୍ରାଚିମନ୍, ନିୟମ ସିକାଉମନ୍ ଆରି ପାରତିନମନ୍ ତାର ଲଗେ ଆସି ପାଚାରିଲାଇ, ୨୮ “ଦୂର କାର ଅଦିକାରେ ଏ ସବୁ କାମମନ୍ କଲୁସନି? ଆରି ଏ ସବୁ କାମମନ୍ କରିବାକେ ତକେ କେ ଅଦିକାର ଦେଲାଆଦେ? ।” ୨୯ ମାତ୍ରର ଜିଷ୍ଠ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁହ ମିଯା ତମକେ ଏକାର ଗଟେକ ପେ ପରମନ ପାଚାରବି, ସେ ପରମନର ଉତ୍ତର ତମେ କଇଲେ, ମୁଲ ଏ ସବୁ କାମ କନ୍ ଅଦିକାରେ କଳିନି, ସେଟା ତମକେ କଇବି । ୩୦ ଜଥନ୍ ଦୁବନ୍ ଦେବା ଅଦିକାର ସରଗର ପରମେସରରତ୍ନାମେଅନି ଆସିରଇଲା କି ଲକ୍ଷମନର ତାନେଅନି ଆସିରଇଲା? ଏଟା ମକେ କୁଥୁ ।” ବଳି କଇଲା । ୩୧ ତେଇ ସେମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ, “ଆମେ ଜାଦି ସରଗର ପରମେସର ତାନେଅନି ବଳି କଇବୁ ବଇଲେ, ସେହୁର ଆମେ ତମେ ଜଥନ୍ ଜଥନ୍ତା କଇଲା ସେଟା କାଇକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରାସ୍ ନାର? ବଳିକରି ଜିଷ୍ଠ ଆମକେ କଇଥି । ୩୨ ମାତ୍ରର ଲକ୍ଷମନରତ୍ନାମେଅନି ବଳି କଇବାକେ ଆମକେ ତର ଲାଗିଲାନି । କାଇକେ ବଇଲେ ଜଥନ୍ ଗଟେକ ବିପରେବକତା ବଳି ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ଷ ବିସ୍ବାସ୍ କଲାଇନି ।” ୩୩ ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍ ଆମେ ନାଜାନୁ । ବଳି ଜିଷ୍ଠକେ କଇଲାଇ । ତାରପତେ ଜିଷ୍ଠ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏହି ବଇଲେ ମୁଲ ମିଯା କନ୍ ଅଦିକାରେ ଏସବୁ କାମ କଳିନି, ସେଟା ତମକେ ନ କଇ ।”

ମାତ୍ରର ଚାଷି ଲକ୍ଷମନ୍, ସାରକାର ପାଟାଇଲା ଗଠିଦାଙ୍ଗୁତାକେ ଦାରିକରି ମାରିପାକାଇଲାଇ ଆରି କାଇଟା ନ ଦେଇ ତୁଚ୍ଛ ଥାଏ ପାଟାଇଲେଇଲା । ୪ ପାରକାର ତାର ଆରିଗଟେକ୍ ଗଠି ଦାଙ୍ଗୁତାକେ ଦାସିମନ୍ତର ଲଗେ ପାଟାଇଲା । ଚାଷି ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ଗଠିଦାଙ୍ଗୁତାକେ ମିଥା ମୁଣ୍ଡ ପୁଣ୍ଡରେ ମାରିଲାଇ ଆରି ଜଳଦ ଜିକ୍କଲାଇ । ୫ ସାରକାର ଆରି ଗଟେକ୍ ଗଠିଦାଙ୍ଗୁତାକେ ପାଟାଇଲା ଜେ, ଚାଷିଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ମରତେ ମାରିଦେଲାଇ । ତାରପତେ ସାରକାର ଆରି ଗାଇ ଗଠିଦାଙ୍ଗୁତାମନ୍ତକ ପାଟାଇଲା ଜେ କେତେଣ ଗଠିଦାଙ୍ଗୁତାମନ୍ତକେ ମାରିଲାଇ ଆରି କେତେଟାକେ ମରତେ ମାରିପାକାଇଲାଇ । ୬ ଏବେ ସାରକାରର ଲଗେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷସେ ରଇଲା, ତାର ନିଜର ଆଲାଦର ପିଲା । ମର ପିଲାକେ ଚାଷିଲକ୍ଷମନ୍ ନାମବାଇ ଆକା ଆରି ମର ବାର୍ ପାଟାଇଦେବାଇ । ବଳି ବାଦିକରି ସେ ସାରାସାର ତାର ପିଲାକେ ଚାଷିମନ୍ତର ଲଗେ ପାଟାଇଲା । ୭ ମାତ୍ର ଚାଷିମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିଭାଗେ କାଟା ଅଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ଷ ତା ଆମର ସାରକାର ଗଟେକ୍ ବଳି ପିଲା, ଆସ ଆମେ ଆମେ ମରତେ ମାରିଲେ ଏ ବାର ଆମର ଅଇଲାଇସି ।” ୮ ଆରି ଚାଷିମନ୍ ସାରକାର ପିଲାକେ ଦାରିକରି ମରତେ ମାରି ଅଟ୍ଟର ବାଦର ସେପାଟେ ପିଣ୍ଡିଦେଲାଇ । ୯ ଏ କାତାନି କଇଯାରାଇଲା ପଟେ, ଜିମ୍ବ ସେମନ୍ତକେ ପାଟାଇଲା, “ଏହି ବିଲେ ଅଟ୍ଟର ବାଦର ସାରକାର କାଇଟା କରସି? ସେ ଆସିକରି ଚାଷିମନ୍ତକେ ମରତେ ମାରସି । ଆରି ଅଟ୍ଟର ବାଦ ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆଦିବାଶ କରିବାକେ ଦେଇସି । ୧୦ “ଗର ବାନ୍ଦବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜନ୍ମ ପାକନା ନାଁ ବଳି ଚାହିଲାଇ, ସେ ପାକନା ମୁକିଆ ପାକନା ଅଇଲା ବଳିକରି ତମେ ପରମେଷର ବିଲାଇ ପଢାସି ନାହିଁ କି?” ୧୧ ଏ ବିସଇ ମାୟ୍ର କରିଆରେ, ଏତା ଆମର ପାଇ କାବାଅଇଜିବା ବିସଇ । ୧୨ ତେଇ ଜିରଦି ଲକ୍ଷ ମୁକିଆ ପୁଲାରିମନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ବାନ୍ଦିନେବାକେ ବାହ୍ କଜିଲାଇ । କାଇକେବିଲାଇ ଜିମ୍ବ ଆମର ବିରଦେ ଏ କାତାନି କଇଲାଇଲାନି ବଳିକରି ସେମନ୍ ଜାନିରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ଲକ୍ଷମନ୍ ଆମକେ କାଇ କାଇଟା କରିବାଇ । ବଳିକରି ତରି, ତାକେ ଚାତିକରି ଉଠିଗାଲାଇ । ୧୩ ତାରପତେ ଜିମ୍ବୁକେ ତାର କାତାର ଦୁଲ୍ ଦରିବାକେ ଜିରି ନେତାମନ୍ କେତେଟା ପାରୁସି ଦଳର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆରି ଏରଦ ରାଜାର କେତେଟା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତାର ଲଗେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୪ ସେମନ୍ ଜିମ୍ବୁର ଲଗେ ଆସିକରି, “ଏ ଗୁରୁ ତମେ ସତ କାତା କଇଲାପନ୍ତି ଆରି କାନ୍ଦେ ମିଥା ନ ତରାସ, ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସମାନ୍ ଲଘାବେ ଦେକ୍ଲାପନ୍ତି ବଲି ଆମେ ଜାନିଆରୁ । କାଇକେବିଲାଇ ତମେ ଲକ୍ଷମନ୍ତର ଲଘାବେ ନାଇ, ମାତ୍ର ସତ ବାବେ ସିକାଇଲାପନ୍ତି । ଏବେ ଆମକେ କୁଆ, ରମିଥ ରାଜାକେ ସିରୁତ୍ ଦେବାଟା ନିଯମ କି ନାହିଁ?” ୧୫ “ଆମେ ସିରୁତ୍ ବାନ୍ଦକୁ କି ନାହିଁ?” ଜିମ୍ବ ସେମନ୍ତର ମନ୍ଦିରର କୁହ କାତା ବୁଜିକରି ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “କାଇକେ ତମେ ମନେ ପାନ୍ତେ ପାକାଇବାକେ ଦେସଟା କଲାପନ୍ତି? ରମିଯ ସରକାର ଗଟେକ୍ ଥଦି ତାରୁ ମର ଲଗେ ଆନା, ମୁହଁ ସେବା ଦେବକିବି ।” ୧୬ ସେମନ୍ ଗଟେକ୍ ଥଦି ତାରୁ ଆନିଲାକେ ଜିମ୍ବ ପାଗରିଲା, “ଏ ତାର ଉପରେ କାର ମୁହଁର ଆରି ନାହିଁ ଲେକା ଅଇଆରେ?” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ରମିଯ ରାଜାର ମୁହଁର ଆରି ତାର ନାହିଁ ଲେକା ଅଇଲାଆରେ ।” ୧୭ ଜିମ୍ବ କଇଲା, “ଏହି ବିଲାଇ ଜନଟା ରମିଯ ରାଜାର, ସେଟା ରମିଯ ରାଜାକେ ଆରି ଜନଟା ପରମେଷର, ସେଟା ପରମେଷରକେ ଦିଅସି ।” ଏ କାତା ମୁକିକରି ସେମନ୍ କାବା ଅରଗାଲାଇ । ୧୮ ତାରପତେ ମଲାଟାନେଅନି ଉପବା ବିସଇ, ବିଶାବା ନ କରିବା ସାବୁକି ଦଳର ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିମ୍ବ ଲଗେ ଆସିକରି ଏ ପରମନ ପାଗରିଲା । ୧୯ “ଏ ଗୁରୁ, ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ବିବାଅଇକରି ପିଲାଜିଲା ନ ଅଇତେ ମରିଜାଇସି ବିଲାଇ, ତାର ବାର ସେ ମାରଜିକେ ବିବାଅଇ ପିଲାଜିଲା ପାରିବାର ଆତେ ।

୧୭ ତାରପରେ ଜିୟୁ ଲକ୍ଷମନ୍ଦିକେ ବୁଜାଇବାକେ କେତେଗା କାତାନି

କଇବାର ଦାର୍ଲିଲା । ପରତୁ କାତାନି ଅଇଲାନି, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଗଟେକ୍ ଅନ୍ତର୍ବାଦ ତିଆରକରି, ତାର ଚାରିବେଦୁଟି ବାହ୍ର ଦୁନିଲା, ଆରି ଅନ୍ତର୍ବାଦ ପିଲିବାକେ ଗଟେକ୍ କୁଣ୍ଡ ତିଆରକଲା । ବାହ୍ର ଜାଗବାକେ ଗଟେକ୍ ଚାପୁ ତିଆରକଲା । ଗାସ କରିବା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ବାହ୍ର ଆଦିବାସ କରିବାକେ ଦେଇକରି, ସେ ଗଟେକ୍ ବିନ୍ ଦେଇସେ ଉଠିଗାଲା । ୨ ତାରପରେ ଅନ୍ତର୍ବାଦ ତଳିବା ବେଳା ଆଇଲାକେ, ସାଉକାର୍ଯ୍ୟ ତାର ଗଟେକ୍ ଗଠିଦାଙ୍କୁଡ଼ାକେ ଅନ୍ତର୍ବାଦ ବାହ୍ର ବାଟା ପାଇବାକେ ଚାମନର୍ବଲାଗେ ପାଟିଲା । ୩

ଏହି କଳେ ମରିଗାଲା ବାଇର ପାଇ ସେ ପିଲାକେମନ୍ ତାର ନାର ଦାବାଗାଲ ବଳି ମିଥା ଆମରାପାଇ ନିଅମ୍ ଲେକିଦେଲୁ ଆଚେ । ୨୦ ଏହି ସାହ ବାଇ ରରଲାଇ, ସବୁରାତାନେଅନି ବହୁ ବାଇ ବିବା ଅରଲା । ମାତ୍ର ପିଲାଟକି ନ ଅଛିତେ ମରିଗାଲା । ୨୧ ସେତାରପାଇ ତାର ପଚର ବାଇ ସେ ମାରଜିକେ ସଞ୍ଚୁଲାଇ । ସେ ମିଥା ପିଲାକେ ନିଜତେ ମରିଗାଲା । ତାରପରି ବାର ମିଥା ଦିବା ଅଇ ପିଲାକେ ନିଜତେ ମରିଗାଲା । ୨୨ ଯାତ୍ରାବାଇ ଜାକ ସେ ମାରଜିକେ ଗଟେକ ଲକର ପଚେ ଗଟେକ ଲକ ବିବା ଅଇରଲାଇ । ସାରାଥି ସାହ ବାଇ ଜାକ ପିଲାକେ ନ ଅଛିତେ ମରିଗାଲା । ତାରପରେ ସେ ମାରଜି ମିଥା ମରିଗାଲା । ୨୩ ସାହବାଇ ଜାକ ତାକେ ବିବା ଅଇରଲାଇ, ତେବେ ମରିକିରି ଉଚ୍ଚାର ଦେଲେ, ସେ କାର ମାରଜି ଅଛୟି? ସାହବାଇ ଜାକ ତାକେ ବିବା ଅଇରଲାଇ । ୨୪ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, "ଦରମ ସାପ୍ତରେ ପରମେସରର କାଇଟା ଲେକା ଅଇଲା ଆଚେ ସେ ବିସଇ, ଆରି ତାର ବପୁର ବିପର ତମେ ନାଜାନି କରି ବୁଲ୍ ବାଦିଲାସନି । ୨୫ ଜେତେବେଳେ ଲକମନ୍ ମରିକରି ଆରି ତରେକ ଉଚ୍ଚାର, ସେବେଳେ ମୁନୁସପିଲାମନ୍ ବିବା ନ ଅଥବା, କି ମାରଜି କିମନ୍ତକେ ବିବା ଅଇବାକେ ନ ଦେଅଥବା । ସେମନ୍ ସବୁଲ୍ ସରଗର ଦୂରପାରା ଅଇବାର । ୨୬ ମଲାଟାନେଅନି ଉଚ୍ଚବା ବିସଇ ମିଥା ଲେକ୍ଲା ବରଟାନେ ପତାଥ ନାଇ କି? ପରମେସର କଇଲାମ୍ବା ବୁଟାଇ ମିଥାକେ ଦେକାଇରଲାଗେ, 'ମୁଇ ଅବରାମାନର, ଇଶାକର ଆରି ଜାକୁବର ପରମେସର ।' ବଳି କଇଲାଟା, ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ । ମାତର ଏ ଲକମନ୍ ପରୁ ମରିଗାଲାର ଆଚତ । ୨୭ ପରମେସର ମଲାଲକ୍ଷମନ୍ ମାପୁର ନର୍ଜି । ସେ ଜିବନ୍ ରଇଲା ଲକମନ୍ତର ମାପୁର । ଏ ବିସଇ ତମେ ବେଦି ବୁଲ୍ ବୁଲ୍କାସନି ।" ବଳି କଇଲା । ୨୮ ଜିସୁ ଆରି ସାହୁକି ଦଲର ଲକମନ୍ ଦଦା ପେଲା ଅଇବାବେଳେ ଗଟେକ ନିୟମ ସିକାର ତାର ଲଗେ ଆଇଲା । ଜିସୁ ଲକମନ୍ତର ପରମେସର ଉଚର ନିମାନମୟ୍ୟ କଇବାରା ସୁନିକରି, ତାକେ ପାଗରଲା, "କନ ଆଦେସ୍ ସବୁରାତାନେଅନି ଅଦିକ ମୁକିଅ?" ୨୯ ଜିସୁ କଇଲା, "ସବୁରାତାନେଅନି ପରଦୂମର ମୁକିଅ ଆଦେସ୍ ଅଇଲାନି, ସୁନା ଏ ଇସରାଏଲର ଲକମନ୍ ମାପୁର ଆମର ପରମେସର ଗଟେକସେ ମାପୁର । ୩୦ ତମେ ତମର ପୁରାପୁରୁଷ ମନ ସଞ୍ଚୁ, ପୁରାପୁରୁଷ ଆଦମୀ ସଞ୍ଚୁ, ପୁରାପୁରୁଷ ଚିତ୍ତର ସଞ୍ଚୁ ଆରି ପୁରାପୁରୁଷ ବସୁପୁଷ୍ଟ ତାକେ ଆଲାଦ କରିବାର ଆଚେ । ୩୧ ଆରି ପଚର ମୁକିଅ ଆଦେସ୍ ଅଇଲାମି, ତମେ ନିର୍ଜକେ ଆଲାଦ କଲାପାରା ପଢିବାର ଲକ୍ଷକେ ମିଥା ଆଲାଦ କରା । ଏ ଦୁଇଟା ଆଦେସ୍ ଚାତିକରି ଆରି କାର ମିଥା ମୁକିଅ ଆଦେସ୍ ନାଇ" ବଳି କଇଲା । ୩୨ ଏ କାତା ସୁନି ସେ ଲକ ଜିସୁକେ କଇଲା, "ଏ ଗୁରୁ, ପରମେସର ଗଟେକ ସେ, ତାକେ ଚାତିବେଳେ ଆରି କେ ମିଥା ନାଇ । ଏ କାତା ତମେ ଟିକ ବାବେ କଇଆଗାସ । ୩୩ ପରମେସରକେ ସବୁ ମନଦେଇକରି ସବୁ ଚିନ୍ତା ଦେଇକରି ଆରି ସବୁ ବପୁ ଦେଇ ଆଲାଦ କରିବାର ଆଚେ ଆରି ନିଜକେ ଆଲାଦ କଲା ପାରା ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷକେ ମିଥା ଆଲାଦ କରିବାରାଥାଚେ ବଳିକରି ତମେ କଇଲା କାତା ଟିକ ସେ । ଆମେ ପରମେସରକେ ଜେତେକ ଅମ୍ କଲେ ମିଥା ଆରି ଜେତେକ କାଇଟା ମୁଜଳେ ମିଥା, ଏ ମୁଜଳା ଆଦେସ୍ ବେଦି ମୁକିଅ ।" ବଳି କଇଲା । ୩୪ ପେଲକ୍ଷ ବେଦି ବୁଦି ସଞ୍ଚୁ ଉଚର ଦେଲା ଆଚେ ବଳି ଜିସୁ ଦେଖି, ତାକେ କଇଲା, "ଦୁଇ ପରମେସରର ରାଇଜେ ପୁରାବା ଲଗେଥା ଆରୁସ ।" ତାରପରେ ଆରି କେ ମିଥା ଜିସୁକେ ପରମନ ପାଗରବାକେ ପାଥାସ କରି ନାପାରାଲାଇ । ୩୫ ଜିସୁ ଜିଦିମନ୍ ଶୁଣୁବା ଗରର ତାଣ୍ଟ୍ର ସିକିଆ ଦେବାବେଳେ ଲକମନ୍ତରେ ପାଗରଲା, "ପରମେସର ବାତିକରି ପାଗରଲା ରାଜା ଦାଉଦର ନାତିତିକେ ଲକିକରି ନିୟମ ସିକାଇଦେବା ଲକମନ୍ କେନ୍ତି କଇଲାଇନି?" ୩୬ ଦାଉଦ ସକଳ ଆଦମାଇ ଅନି ଏନ୍ତି

କଇଲା, ପରମେଷ୍ଠ ମର ମାୟରୁକେ କଇଲା, “ମୁଁ ତର ପଦଭୂମନଙ୍କେ ତର ପାଦ ତଳେ ନ ଆନବା ଜାକ ତୁଳ ମର ଜାଗାଥାଦବାଟେ ବସି ର ।” ୩୭ “ଜଦି ଦାଉଦ ରାଜା ନିଜେ ମାୟରୁବଳି କଇରଇଲା ବଇଲେ ପରମେଷ୍ଠ ବାତକରି ପାଗାଇରଇବା ମସି କେନ୍ତି ଦାଉଦର ପିଲା ଅଇବି?” ତେଇ ରଇଲା ବେସି ଲକ୍ଷମନ ସାରଦା ସଞ୍ଚେ ଏ କାତା ମୁନିଲାର । ୩୮ ଜିମୁ ଆରି କେତେଟା ଦିବର ସିକାଇଦେବା ବେଲେ କଇଲା, “ତମେ ନିୟମ ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନରପାଇ ଚଲାଗଲୁଟି ନ ଅଇକରି ଜାଗରଦ ସଞ୍ଚେ ରୁଆ । ସେମନ୍ ସନ୍ମାନ ପାଇବାକେ ବେସି ଡେଙ୍କୁ ପତିଆ ମିନ୍ଦିକରି ଏନେ ତେଣେ ବୁଲିବାର । ଆଟେ ବାଟେ ଲକ୍ଷମନରତାନେଥିନି ଜୁଆର ପାଇକରି ସନ୍ମାନ ପାଇବାକେ ମନ୍ କରିବାର । ୩୯ ଜିରଦିମନର ପାରତନା ଗରେ ମୁକିଆ ଜାଗାଇ, ବଜିଣାନର ମୁକିଆ ଜାଗାଇ ବସିବାକେ ମନ୍ କରିବାର । ୪୦ ଆରି ସେମନ୍ ରାଣ୍ଣି ମାଇଜିମନଙ୍କେ ନାତାଇକରି ସେମନର ଦର୍ଶନ୍ତି କୁରି ନେବାର । ସେମନ୍ ନିମାନ ଲକ୍ଷ ବଳିକରି ଦେକାଇଅଇବାକେ ବେସି ପର ପାଇବନା କରିବାର । ଏହି ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ପରମେଷ୍ଠ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନରତାନେଥିନି ଦେସି ବହ ଡଣ୍ଟୁ ଦେଇଲି ।” ୪୧ ଜିମୁ ମନ୍ତ୍ରି ବିଦରେ ଜାଇକରି ଚାନ୍ଦାଦେବା ପେଟିଲଗେ ବଦିକରି ଲକ୍ଷମନ ପରମେଷ୍ଠକେ କେନ୍ତି ଚାନ୍ଦା ଦେଲାଇନି ବଲି ଦେବକରେଇଲା । ସାରକାର ଲକ୍ଷମନ ଲଚେବ ଲଚେବ ତାପୁ ଦେବାଟା ଦେକଲା । ୪୨ ସାରାପାରି ଗାନ୍ଧେ ଗରିବ ରାଣ୍ଣି ମାଇଜି ଦାନ ଦେବା ପେଟିଲଗେ ଆସିକରି ଦୁଇଟା ସାନ ତାମା କାୟ ପୁରାଇଦେଲା । ସେ ଦୁଇଟା ତାମୁର ଦାମ ଗାନ୍ଧେ ତାଙ୍କୁ ଅନି ମିଶା ଭାନା । ୪୩ ତାରପରେ ଜିମୁ ତାର ସିଦ୍ଧମନକେ ଲଗେ ତାକି କଇଲା, “ମୁଁ ତମେ କେହି କାତା କଇଲିନି, ଏ ସବୁ ସାରକାର ଲକ୍ଷମନ ଦେଲା ତାମୁତେଇଅନି, ଏ ଅରକିତ ରାଣ୍ଣି ମାଇଜି ଅଦିକ ଦେଲାଆଏତେ । ୪୪ କାଇକେବଇଲେ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ ସେମନଙ୍କେ ଦରକାର ଅଇକରି ଅଗଳିଲା ତାମୁ ଦେଲାଇଆଚାର । ମାତର ଏ ଗରିବ ରାଣ୍ଣି ମାଇଜି, ସେ ବୁଦ୍ଧବାପାଇ କେତ୍କି ତାମୁ ରଇଲା, ସେ ସବୁ ଦେଲାଆଏତେ” ବିଜିନ୍ଦିରି କଇଲା ।

୧୩ ଜିଷ୍ଠ ଜିଭଦିମନର ପାର୍ତ୍ତନା ଗରେଅନି ବାରଇକରି ଜିବାବେଳେ

ତାର ଗଣେକେ ସିଥି ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଏବେ ଦେକାଇ! ବହୁ ବହୁ ପାକନାର ମନ୍ତ୍ରର କେତେକ ସ୍ଥାନର ଅଳ ତିଆର ଅଇଲାଆଗେ! ” ୨ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଲ ଏ ବହୁ ବହୁ ପାକନାର ତିଆର ଅଇଲା ପରମେସରର ଗରୁ ଦେବକଳୁସମି? ଏ ସବୁ ଗରୁ ନ ସପ୍ତ ଅଇଜାଇସି ଏବୁ ପାକନାମାନ୍ଦ ଭୁଲିକରି ମାଟିତେଇ ଏନେତେନେ ଅଇଜାଇସି, ଗଣେକେ ପାକନା ଆରି ଗଣେକେ ପାକନାର ଉପରେ ନ ରଖ! ” ୩ ତାରପଟେ ଜିମ୍ବୁ ପରମେସରର ଗରୁ ମୁଆଟ୍ର ରଇଲା ଜିତ୍ତ ନାହିଁ ଗଢମନ୍ଦ ରଇବା ଉପ୍ରେରେ ବସିରଇଲା । ସେବେଲା ପିତର, ଜାକୁବ, ଜଅନ୍ ଆରି ଆନ୍ତୁରିୟ, କେ ନ ରଇଲାବେଳେ ତେଇ ଅସିକରି ତାକେ ପାଗାରିଲାଇ । ୪ “ଏ ସବୁ ଗରୁନା କେବେ ଅଇସି ଆରି ସବୁ ଅଇଲା ଚିନ୍ମନ୍ କଇଗା, ଆମଙ୍କେ କଇଲେ! ” ବିଲି କଇଲାଇ । ୫ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ତମେ ଜାଗରୁ ଅଇକରି ରୁଆ, ତମଙ୍କେ କେ ମିଥା ନ ନାହାଅଛି । ୬ କାଇକେବଇଲେ ଦେସି ଲକ୍ଷମନ୍ ମର ନାହିଁ ଦାରି, ସେମନ୍ କରିଷ୍ଟ ବଳି ଦେସି ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ବୁଲକାଇବାର । ୭ ମାତରା ଜେତେବେଳେ ତମେ ଜୁଲଦର ବିସର ନଇଲେ ଜୁଲଦ ଉଚି ଅଇସି ନଇଲେ ସିତି ଅଇସି ବଳିକରି ଲକ୍ଷମନ୍ କଇବାଟା ମୁହଁଲେ, କିଲିବିଲି ନ ରଥା । ଏ ସବୁ ଗରୁନା ଅଇସି, ମାତରା ସେବାପରେ ଆକା ଜୁଗ ଘେଷ ନାଁ । ୮ କାଇକେବଇଲେ, ଗଣେକେ ଦେଶର ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ଗଣେକେ ଦେଶର ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିରଦେ ଜୁଲଦ କରିବାଇ । ଗଣେକେ ରାଇଜ ଆରିଗଣେକେ ରାଇଜର ବିରଦେ ଉଚିବାଇ । ତେମି ଲାଇର ଦରନ୍ଦି କିଲିବିଲି ଆରି ହେମି ଲାଇର ମରନ୍ତି ଅରନ୍ତି

। ଏପକୁ ଗର୍ବନା ଗଟେକ ପିଲା ଜନମ ଅଇବା ଆଗରୁ ଆଇବା ଦୁକାସୁକା ପାରା ଅଇସି । ୯ “ଏହି ସବୁ ଅଇବା ବେଳା ତମେ ଜାଗରଦ ରୁଆ । ଲକ୍ଷମନ ତମକେ ବନ୍ଦିକରି ବିତାର କରିବା ଲକ୍ଷମନେକ ସର୍ପିଦେବାଇ । ସେମନ ନିଆଇ କରିବା ଜାଗାଇ ତମକେ ମାରିପାକାରିବାଇ । ତମେ ମର ସିଧ ଅଇରଇବା ଲାଗି, ସାମନ କରିବା ଲକ୍ଷମନରଟାନେ ଆରି ରାଜାମନର ମୁଆଟ୍ଟ ଟିଆ କରାଇବାଇ । ତମେ ମରଟାନେ ବିସ୍ବାସ ଲାଲା ବିସଇ ତେଇ ଯାକି ଦେଇଥା । ୧୦ ଏ ସବୁ ଗର୍ବନା ଅଇଜିବା ଆଗରୁ, ସବୁ ଦେସର ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ, ଏ ନିମାନ କବର କେବଳବାର ଆଚେ । ୧୧ ସେମନ ତମକେ ବନ୍ଦିକରି ବିତାର କରିବା ବେଳେ ତେଇ କାଇଟା କଇବୁ ବଲିକରି ଆଗରୁ ବିନ୍ଦୁ କରାନାଇ । ତମେ କାଇଟା କଇବାର ଆଚେ, ସେ କାତା ପରମେସର ତମକେ ସମାନ ବେଲାଇ ଦେଇସି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ବେଲାଇ ତମେ ନିଲେ ନ କୁଆସ ମାତର ସୁକଳାଦମ ତମରଟାନେଅନି କାତା କରିସି । ୧୨ ବାଇ ବାଇକେ ମରାଇବାତେଇ ସର୍ପିଦେବାଇ ଆରି ବାବା ପିଲାକେ ମରାଇବାତେଇ ସର୍ପି ଦେବାଇ ଆରି ପିଲାକେମନ ତାକର ମାଆ ବାବା ବିରୁଦ୍ଧ ଉଚିତର ସେମନକେ ମରାଇବାକେ ସର୍ପିଦେବାଇ । ୧୩ ତମେ ମର ସିଧ ଅଇରଇଲାର ଲାଗି ସବୁ ଲକ୍ଷମନ ତମକେ ଗିନ କରିବାଇ । ମାତର ଜେ ସାରାସାରି ଜାକ ମୁରଚି କରି ରଙ୍ଗି, ସେ ରକିଆପାଇସି ।” ୧୪ “ମାତର ତମେ କେତେବେଳା କେ ମନ୍ ନ କରିବାଟା ଆରି ନାୟ ଅଇବା ଦିନୟ ଜନ୍ମଚି ସୁକଳ ଜାଗାଇ ସତ୍ତ୍ଵରିବାର ନାହିଁ, ସେ ଜାଗାଇ ସତ୍ତ୍ଵରିବାର ଦେବକ୍ଲେ, ତମେ ସେ ଜାଗାଇଅନି ପାଲାଇବାର ଆଚେ । ଏ ବିସାର ପଢିବା ଲକ୍ଷମନ, ତମେ ଏ କାତା ବୁଝା । ସେବେଳେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ଜିରଦା ରାଜକେ ରଇବାର, ସେମନ ତମ୍ଭେ ପାଲାଥିବ । ୧୫ ଜଦି କେ ଗାସ ରଇକା ପାଦାର ରଙ୍ଗି, ସେ ତାର ତାଦର ଆନଦାକେ ଗରେ ବାରତି ନ ଜାଥ । ୧୬ ଗାଗତେ ରଇଲା ମାରିଜିମନରପାଇ ଆରି ଦୁଇ କୁଆସ ମାରିଜିମନର ପାଇ ସେବେଲେ ପାଲାଇବାକେ ବେଦି କଷ୍ଟ ଅଇସି । ୧୭ ଏ ସବୁ ଗର୍ବନା ସିଦ୍ଧ ଦିନେ ନ ଅଇବାକେ ପାରିତନା କରା । ୧୮ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଏ ଦୁମିଆ ତିଆରିକଲା ଦିନେଅନି ଆଜିକେ ଜାକ ସେମ୍ଭାରି ଦୁଇ କଷ୍ଟର ଅପରବଲ ଦୁକର ଦିନମନ ଭରନ ନ କରି ରଇଲେ, ତେବେ ଦୁନିଆର କେ ମିଥା ରକିଆ ନ ପାଇକରି ମରି କିବାର ଅଇତା । ମାତର ସେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ବାତିଆଚେ ସେ ଲକ୍ଷମନରପାଇ ସେ ଦୁକର ଦିନମନ ଭରନ କଲାଆଚେ ।” ୧୯ ସେବେଲେ କେ ଜଦି ତମକେ ଡିଇ କିରିସଟ ଆଚେ । ନିଲେ ତେଇ ସେ ଆଚେ । ବଲି କରିଥି, ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରା ନାହ । ୨୦ ସେଦିନମନକେ ମୁରଥାକା କିରିସଟ । ବଲିକରି ମିର କରିବା ବିସାର କରିବାକି, ବିନ ବିନ ରକାମର ତିନ ଆରି କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ ଦେକାଇବାଇ । ପରମେସର ବାବଲା ଲକ୍ଷମନ ତମକେ ମିଥା ନାତାଇବାକେ ତେସଟା କରିବାଇ । ୨୧ ସେଦିନମନକେ କାର କାଇଟା ଅଇସି ସେ ବିସଇନେଇ ତମେ ଜାଗରଦ ଅଇ ରୁଆ । ସେବାରପାଇ, ଦେକା ସେ ବେଲା ନ ଆଇବା ଆଗରୁ ମୁଲ ତମକେ ଜାନାଇଦେଲିନି । ୨୨ ସେଦିନମନକେ, ସେ ଦୁକର ଗର୍ବନା ଅଇଲାପାଇ ବେଲ ଉଜ୍ଜଳ ନ ଦେଇକରି ଆନ୍ତର ଅଇକାଇସି ଆରି ଜନ୍ ମିଥା ଉଜ୍ଜଳ ନ ଦେବ । ୨୩ ତାରାମନ ବାଦିଲେଅନି ଅଦରିବାର ଆରି ବାଦିଲେ ଉଜ୍ଜଳ ରଇବାଟାମନକେ ପରମେସର ଆଲାଇଦେଇସି । ୨୪ “ସେବେଲା ନରପିଲା ମୁଲ, ବେଦି ବପୁତେ ଆରି ତାକୁପୁଣୀ ସତ୍ତ୍ଵ ବାଦିଲୁଟାନେ ଆଇବାଟା ଲକ୍ଷମନ ଦେବିବାଇ

। ୨୫ ସେବେଲା ମର ଦୁତମନକେ ପାଟାଇକରି ଦୁନିଆ ସାରିବାଅନି ଆରି ସରମ ଚିହ୍ନା ତେଇଅନି ପରମେସର ବାରିଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଦୁଲିଆଇବି ।” ୨୬ “ଏବେ ଦୁମିର ଗରି ଦେବାରନ ଅନି ଏ ବିସଇ କିମି । ଜେତେବେଳେ ତାର କେନ୍ଦ୍ରି କରିବାର ପରମ ପାଲୁଆନି କରି, କାଂଚାପରିଆ ତିଥିଲେ, କାରାବିନ କେତେଲା ବଲିକରି ତମକେ କେ ନ କଇଲେମିଥା ଜାନାୟ । ୨୭ ସେନ୍ଦିଯେ ତମେ ଏ ସବୁ ଗର୍ବନା ଦେବିବାବେଳେ, ମୁଲ ଆଇବା ଦିନ କେବଳିଲା, ବଲିକରି ଜାନ୍ଦୀ । ୨୮ ମୁଲ ତମକେ ସତ୍ତ୍ଵକାତା କଇଲିନି, ଏ ଗର୍ବନା ନ ଅଇବାଜାକ, ଏବେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ ନ ମରଦ । ୨୯ ବାଦିଲ ଆରି ତେଇ ଉଜ୍ଜଳ ଅଇ ରଇବାଟାମନ, ଦୁନିଆର ଆରି ତେଇରଇବା ସବୁ ଦିନୟ ନାୟ ଅଇବା ସାରାସାରି ଦିନ ଆଇସି, ମାତର ମର ବକିଆ କେବେ ମିଥା ନ ସାରେ ।” ୩୦ “ମାତର ସବୁ ଗର୍ବନା କେବେ ଆରି ଜେତେବେଲା ଅଇସି ବଲିକରି କେ ମିଥା ନାଜାନଦ । ସରଗର ଦୁଇ କି ସବୁ ମାପରୁଲ ପିଲା ମୁଲ ମିଥା ନାଜାନି । ମର ବାବା ପରମେସର ଗଟକ ଲକ୍ଷ ସେ ଜାନାନାୟ । ୩୧ ସେ ଦିନ କି ବେଲା କେବେ ଆଇସି, ସେବା ତମେ କେ ନାଜାନାୟ । ସେବାରପାଇ ତମେ ଜାଗରଦ ଅର ତିଆରଥ ରୁଆ । ୩୨ ମୁଲ ଆଇବା ଦିନ, ଏହି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ତାର ଗର ଗାଡି ଦିନ ଦେସେ ଜିମି ବିସଇ ସମାନ କରିଅଇସି । ସେ ନିଜର ଗତିଦ୍ଵାରାମନକେ ତାକିକରି ସେମନ କାର କାମ କରିବାରଥାଚେ, ସେ ସବୁ ବିସଇ ସେମନକେ କଇଲା । ବାଟ ତିଆଗତି ଜାଗବା ଗତିଦ୍ଵାରାକେ ତାକିକରି ସେ ବାରତ ଆଇବା ଜାଗି ନାଜାନି । ୩୩ ତମେମିଥା ଜାଗୁଆଲର ପାରା ଜାଗରଦ ଅଇ ରୁଆ । କାଇକେବଇଲେ ସାରକାର ସଞ୍ଚେବେଲା, କି ମନାରାତି, କି କୁକୁତାତାକେ କି ପାକିଲା ଆଇସି ସେବା ତମେ ନାଜାନାୟ । ୩୪ ଜଦି ସେ ଅଗର ଆସିକି ଦେବଲାବେଳେ, ତମେ ଉପସାରିଲାର ଲକ୍ଷମନର ପାରା ରଇବାକେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ କଇଲିନି । ମୁଲ ଆଇବା ଦିନପାଇ ତିଆର ଅଇକରି ସବୁବେଲା ଜାଗରଦ ଅଇକରି ରୁଆ ।”

୧୫ ନିସତାର ପରବ୍ର ଆରି କମିର ରୁଟି କାଇବା ପରବ୍ର
ଅଇବାକେ ଆରି ଦୁଇଦିନ ବକିରିଲା । ସେବେଲେ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ ଆରି ନିୟମ ସିକାଉମନ କେ ନାଜାନାଟେ ଜିଷ୍ପୁକେ କେନ୍ତି ବନ୍ଦିକରି ମରାଇଲେ ବନ୍ଦିକରି ରହି ଦୁଇ ପାହିତେବିଲାଇ । ୧ ମାତର ସେମନ କଇଲାଇ, “ପରବ୍ର ଦିନମନକେ ତାକେ ବନ୍ଦିକରି ରହିଲାଇ ନାୟ । କାଇକେବଇଲେ ଲକ୍ଷମନ ଗୁଣ୍ଗାର କରିବାଇ ।” ୩ ଜିଷ୍ପୁ ବେତ୍ତିଆ ଗତେ ଆଗରୁ ବିନ୍ଦୁ ବରାକି ବେତ୍ତି କରିବାର ନାହିଁ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୪ ମାତର ତେବେ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୫ ମାତର ସେମନ କଇଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୬ ମାତର ତେବେ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୭ ମାତର ସେମନ କଇଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୮ ମାତର ତେବେ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୯ ମାତର ତେବେ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୧୦ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୧୧ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୧୨ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୧୩ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୧୪ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୧୫ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୧୬ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୧୭ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୧୮ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୧୯ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୨୦ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୨୧ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୨୨ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୨୩ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୨୪ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୨୫ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୨୬ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୨୭ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୨୮ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୨୯ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୩୦ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୩୧ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୩୨ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୩୩ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୩୪ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୩୫ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୩୬ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୩୭ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୩୮ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୩୯ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୪୦ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୪୧ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୪୨ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୪୩ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୪୪ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୪୫ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୪୬ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୪୭ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୪୮ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୪୯ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି ପାହିତେବିଲା କାରିକରି ରହିଲାଇ । ୫୦ ମାତର ସେମନ କାରିକରି ରହିଲାଇ, କି

ପୁଲାଇ ଜଗତେ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ ମିଥା ମାୟରୁର ନିକ କବର ଜାନାଇଅଛୁଟି । ଏ ମାଳଙ୍ଗି ଜାରିଟା କଲାଆତେ, ତାକେ ଏତାଇକରି ସେମା ମିଥା କିରାବାଇ ।” ୧୦ ତାରପତେ ଜିମ୍ବୁ ବାରାଣୀ ସିଥମନର ବିଦ୍ରରେଥିନି ଲୟକାରିଯୁଦ୍ଧ ଜିରଦା ନାହିଁର ଗଟେକ ସିଥ ଜିମ୍ବୁକେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନର ଆତେ ଦାରାଇଦେବାକେ ରାଜିଆଇକରି ସେମନର ଲଗେ ଗାଲା । ୧୧ ସେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ ଜିରଦାର କାତା ପୁନିକରି ଦେବେ ସାରଦା ଅଇଗାଲାଇ । ଏ କାମ କଲେ ସେମନ ଲୟକାରିଯୁଦ୍ଧ ଜିରଦାକେ ତାବୁ ଦେବୁ ବଲିକରି ପରମାନ କରି କରିଲାଇ । ସେଟାରପାଇ ଲୟକାରିଯୁଦ୍ଧ ଜିରଦା ଜିମ୍ବୁକେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନେକ ଦାରାଇ ଦେବାକେ ଦେବା କଲାଇ । ୧୨ କମିଶ ନ ମିଥାଇକରି ରୁଟି ତିଆରକରି କାରବା ବିରିପ ପରବର ପରତୁମ ଦିନେ, ରକିଆ ପାଇବା ପରବେ ମେଣ୍ଟପିଲା ପୁଜାରାଇ । ସେତିନେ ଜିମ୍ବୁ ସିଥମନ ତାକେ “ତରପାଇ ରକିଆ ପାଇବା ପରବର ବଜି ସବୁ ଟିକି କରିବାକେ ଆମେ କନ୍ମ ଜାଗାଇ ଜିବୁ ବଲିକରି ଦ୍ରୁତ ମନ କଲୁସନି?” ୧୩ ସେଟାରପାଇ ଜିମ୍ବୁ ତାର ଦୁଇଟା ସିଥମନକେ ତାକିକରି କରିଲା ତମେ ଗଟେ ଜା । ତେଇ ଗଟେକ ବଢଟା ଆଶ୍ରିତେଇ ପାନି ନେବା ଲକ୍ଷ କେବଳସା । ତମେ ତାର ପଚେ ପଚେ ଜା । ୧୪ ସେ ପାନିନେବା ଲକ୍ଷ ଗଟେକ ଗରେ ପୁର୍ଯ୍ୟି । ତମେ ମିଥା ସେ ଗର ବିଦ୍ରର ପୁରିକରି ସେ ଗରର ସାଇକାରକେ କୁଆ, “ଆମର ଗୁରୁ ପାଗରାଲାନି, ମୁର ମର ସିଥମନର ସତ୍ତ୍ଵ ରକିଆ ପାଇବା ପରବର ବଜି କରିବା ବାକରା କନ୍ତୁ ଆଚେ? ୧୫ ସେ ଗରର ସାଇକାର ତମ୍ଭେ ଗର ଉପରେ ରଇବା ନିମାନ ସାଇଲାଇରଇଲା ଗଟେକ ବଢଟା ବାକରା ଦେବାଇଦେଇସି । ତେଇ ଆମରପାଇ କାରିବା କାନି ତିଆରକରା ।” ବଲି ପାଇଲାଇ । ୧୬ ତାର ପଚେ ଦୁଇଟା ସିଥମନ ସେ ଗରେ ଗାଲାଇ । ତେଇ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ ଜେନ୍ତି କରିଲାଇ, ସବୁ ସେନ୍ତି ଦେବକାଇ । ସେଟାରପାଇ ସେମନ ତେଇ ନିସତାର ପରବର ବଜି ତିଆରକାଇ । ୧୭ ସଞ୍ଚ ଅଇଲାକେ ଜିମ୍ବୁ ତାର ସିଥମନକେ ତାକିନେଇ ତେଇ କେଟାଇ । ୧୮ ସେମନ ଦସି କାରିବାବେଳେ ଜିମ୍ବୁ କରିଲା, “ମୁର ପାଇତନା କରିବାବେଲେ ତମେ ଲାଗି ବସିଥୁଆ ।” ୧୯ ପିତର, ଜାନ୍ମ ଆରି କାକୁବଳେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ମିସତେ ତାକିନେଲା । ସେ ଦୁଇଅଇ କିଲ୍ବିଲ ଅଇବାର ବସିଲା । ୨୦ ଆରି ଜିମ୍ବୁ, ପିତର, ଜାକୁବ ଆରି ଜାନ୍ମନେକ କରିଲା, “ମର ମନେ ଦେବି ଦୁଇ ଅଇଗାଲା ଆଚେ । ଜିମ୍ବୁ ତାକରୁଗାନେଅନି କଣ୍ଟେବ ଦୁରିକେ ଲୟକାଇ ରମତତିଅଇ ଦୁଇ ଅଦ୍ବିକରି ପରମେସରକେ ଏନ୍ତି ପାଇତନା କଲା, “ଏନ୍ତି କରିଆଇସି ବଇଲେ, ଏ କସତ୍ର ବେଲା ମକେ ନ ଆସ । ୨୧ ଏ ମର ବାବା ଦୂର ମନକଲୁୟ ବଇଲେ କାଇ କାମ ମିଥା କରିପାରୁସ । ସେଟାରପାଇ ଏ ଦୁଇ କଷଟର ମୁତା ମରାଗାନେଅନି ଦାରି ଜା । ମାତର ମର ମନ କଲା ଲୟାବେ ନ କରି ମମର ମନ କଲା ଲୟାବେ କରା” ବଲି ପାଇତନା କଲା । ୨୨ ତାରପତେ ଜିମ୍ବୁ ତାର ସିଥମନର ଲଗେ ବାରତି ଆଇଲାଜେ, ସେମନ ସଇରଇବାଟା ଦେବକାଇଲା । ସେ ପିତରକେ କରିଲା, “ସିମନ ପିତର, ତମେ ସଇରବେଲାସନି କି? ଗଟେକ ଗାଁଟା ମିଥା ଦେତା ରଇ ଜାଗି ନାପାରିଲାସନି? ୨୩ ତମେ ଜେନ୍ତି ପିକାରା ପାନ୍ଦୁ ନ ଅଦରବାପାର ଜାଗି ରଇକରି ପାଇତନା କଲା । ମନ କରିବି ବଲି ମନ କଲାନି ମାତର ଗାଗଦ ନିବଲାନି ।” ୨୪ ଜିମ୍ବୁ ଆରିତରେକ ଜାଇକରି ଆପତ୍ତି ପାର କରିକରି ପାଇତନା କଲା । ୨୫ ତାରପତେ ସେ ସିଥମନର ଲଗେ ଆରି ତରେକ ବାରତି ଆରିତରେକ ପାଇତନା କରି ପାଇଲାପାରେ ଜିମ୍ବୁ ସିଥମନରକେ ଆରିତରେକ ବାରତି ଆରି ସେମନକେ କରିଲା, “ଏବେକାକ ତମେ ପୁଣ୍ଟିକରି ସଇରଦେଇ ଆପାଦ? ଏକି ଅଇସିବେ, ଏବେ ନରପିଲା ମକେ, ପାପି ଲକ୍ଷମନର ଆତେ ଦାରାଇଦେବା ବେଲା ଆସି କେଟାଇ । ୨୬ ଉଟା ଆମେ ଜୁବେ । ଏହେ ଦେକା! ମକେ ସଦବୁମନେକ ଦାରାଇ ଦେବା ଲକ୍ଷ ଆଇଲାଆଚେ ।” ବଲି କରିଲାଇ । ୨୭ ସେ ଦାରପତେ ଜିମ୍ବୁ ଏ କାତା କରିବାବେଲା, ବାରାଣୀ ସିଥମନର ବିଦ୍ରରେଥିନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଜେନ୍ତି ଲୟକାରିଯୁଦ୍ଧ ଜିରଦା ଆସି କେଟାଇ । ଆରି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଦେବି ଲକ୍ଷମନ ରଇଲାଇ । ସେ ଲକ୍ଷମନର ଆତେ କାଣ୍ଠ ଆରି ଟେଙ୍କୁ ଦାରିରଇଲାଇ । ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ, ନିୟମ ସିକାଇବା ଲକ୍ଷମନ ଆରି ମୁକିଅ ଜିରଦି ନେତାମନ, ପାଟାଇ ରଇଲାଇ । ୨୮ ସଦବୁମନର ଆତେ ଦାରାଇଦେବା ଲୟକାରିଯୁଦ୍ଧ ଜିରଦା ଜିମ୍ବୁକେ ଦେବକାଇଦେବାକେ ଏନ୍ତି ଗଟେକ ତମେ କରିଲାଇ, “ମୁର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷକେ ଦୁଇବି, ସେ ଆକା ଜିମ୍ବୁ । ତମେ ତାକେ ବନ୍ଦିକରି ଜାଗରତ୍ବ ସତ୍ତ୍ଵ ଦୁରିକେ ଦାରିଜାଇପା ।” ୨୯ ସେମନ ତେଇ ଆସିକରି କେଟାଇ ଦାପରେ, ଲୟକାରିଯୁଦ୍ଧ ଜିମ୍ବୁର ଲଗେ

ଜାଇକରି “ଏ ଗୁରୁ, ଜୁଆରା” ବିଳକିରି ରୁମଣ୍ଠା । ୪୭ ସେବେଲା ଯେଲକମନ୍ ଜିସୁକେ ଦାରି ବନ୍ଦିକରି ନେବାବେଲେ, ୪୮ ସେ ଲଗେ ଟିଆଅଇରଇଲା ଜିସୁର ଗଟେକ ସିସ ତାର କାଣ୍ଠ ବେଟି ମୁକିଆ ପୁଜାରିର ଗତି ଦାଢ଼ୁଡ଼ାର ଉଜା କାନ୍ କାଟିଦେଲା । ୪୯ ଜିସୁ ସେ ଲକମନ୍କେ ପାଗାରଲା, “ମୁର କାଇ ଗଟେକ ଅପରାଦି ଲକ୍ଷ କି, ତମେ କାଣ୍ଠ ଆରି ଟେଙ୍କମନ୍ ଦାରି ମନେ ନେବାର ଆପିଆବାଦୀ? ୫୦ ସବୁ ଦିନ ମୂଲ ପାରତନା ଗରମନ୍କେ ସିକାଇଦେବା ଦେଲେ ମୂର ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲି । ମାତର ସେବେଲେ ମନେ ଦାରାମନ୍ତା । ମାତର ପରମେଷର ପାସ୍ତରେ ଜେନ୍ତି ଲେକାଆଇରଇଲା ସେବା ସବୁ ସବୁ ଏଥି ଅଳକାବେଷେ ଏହି ଅଳକାଆପେ ।” ୫୧ ସେବେଲା ଜିସୁର ସିସମନ୍ ତାକେ ତାତି ଉପିଲାଇଲାଇ । ୫୨ ମାତର ସେବେଲା ଗଟେକ ଦାଢ଼ୁଡ଼ା ଅଭକା ପାତର ତାଦର ଭାବିଅଇ ଜିସୁର ପତେ ପତେ ଜାଇରେଇଲା । ଲକମନ୍ ତାକେ ବନ୍ଦିକରୁବାକେ ତେଣା କଲାଇକେ ୫୩ ସେ ଦାଢ଼ୁଡ଼ା ପାତଲୁ ତାଦର ତାତିକିରି ଭୁମଣ୍ଠ ଉପିଲାଇଲା । ୫୪ ପତେ ସେ ଲକମନ୍ ଜିସୁକେ ସବୁରାନୋନ୍ତି ବଦ୍ଧପୁଜାରିତେଇ ଦାରିଗାଲାଇ । ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍, ପାରତିମନ୍ ଆରି ନିୟମ ଗୁରୁମନ୍ ସବୁଲକ୍ଷ ଗଟେକ ତେଇ ଶୁଣୁଲାଇ । ୫୫ ପିତର ଜିସୁର ଶାନ୍ତିନା ଦୁରିକେ ରଇ ତାର ପତେ ପତେ ଗାଲା ଆରି ମୁକିଆ ପୁଜାରି ଭାବୁବିଦର ଗାଲା । ଜାଗୁଆଲକମନ୍ର ସତ୍ତ୍ଵ ବିଳକରି ଜଇ ତେକ୍କରେଇଲାଇ । ୫୬ ତେଇ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ବିତର କରିବା ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ଜିସୁକେ ମରବା ତଣ୍ଟ ଦେବାକେ ତାର ବିରଦେ ସାକି କଜ୍ଜରେଇଲାଇ । ମାତର ସାକି ଦେବାକେ କେ ମିଥା ମିଳଦୁନାଇ । ୫୭ ଦେହି ଲକମନ୍ ଆସିକରି ଜିସୁର ବିରଦେ ମିର ସାକି କଇଲାଇ, ମାତର ଯେମନ୍ ସବୁଲକ୍ଷ ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର କାତା କଇଲାଇ । ୫୮ ପାରାପାରି କେତେ ଲକ୍ଷ ଉପିକରି ତାର ବିରଦେ ମିର ସାକି ଦେଇ ଏହି କଇଲାଇ, ୫୯ “ଲକମନ୍ ତିଆରକଳା ଏ ପରମେଷର ମନ୍ତ୍ର ମୂଲ ବାଞ୍ଛିଲ ଦେଇ, ସେଠା ତିନ୍ ଦିନ ବିଦରେ ଆରି ତିଆରକିରିଦେବି, ଜନ୍ମଟାକି ଲକମନ୍ ତିଆର ନ କରିରଥ୍ବ ବଳି ସେ କଇବା ଏ କାତା ଆମେ ମୁନିଆରୁ ।” ୬୦ ମାତର, ଏହି ବରଲେମିଯା ଏ ଲକମନ୍ କାଇ କାଇ ବିସଇ ସତ୍ତ୍ଵ କଇରେଇଲାଇ, ସେଠା, ଗଟେକ ଲକର କାତା ଆରି ଗଟେକ ଲକର କାତା ସତ୍ତ୍ଵ ନ ମିସତେଇଲାଇ । ୬୧ ତାରପତେ ସବୁଲକର ଆଗତ୍ତୁ ବଦ୍ଧ ପୁଜାରି ଟିଆଅଇକରି ପାଗାରଲା, “ଏ ଲକମନ୍ ତର ବିରଦେ କେତେ କାତା କଇଲାଇନି, ସେ ବିସରନେଇ ତକେ କାଇଟା ମିଥା କଇବାର ଆପେ କି?” ୬୨ ମାତର ଜିସୁ ତିମରା ଅଇକରି ରଇଲା, କାଇଟା ମିଥା କନ୍ଧାନାଇ । ବଦ୍ଧପୁଜାରି ଜିସୁକେ ଆରି ତର ପାଗାରଲା, “ତୁର କାଇ ପୁଜା ପାଇବା ପରମେଷର ପଥ କିମିଷଟ କି?” ୬୩ ଜିସୁ କଇଲା, “ରୁ, ମୁର ସେ । ଆରି ନରପିଲା ମୂଳ, ପରମେଷର ଦେହି ବପୁର ଉଜା ଆହ ବାଟେ ବସିରଇଲାଟା ଆରି ସରଗର ମେମେ ଆଇବାଟା ଦେବକ୍ୟା ।” ୬୪ ବଦ୍ଧ ପୁଜାରି ଏ କାତା ପୁନିକରି ଦେହି ରିପାଆଇଜାର ତାର ନିଜର ପତିଆ ଟିରିପାକାଇଲା ଆରି ସବୁଲକମନ୍କେ କଇଲା, “ଆମକେ ଆରି କାଇ ସାକି ଦରକାର?” ୬୫ ସେ ପରମେଷର ପିଲା ବଳିକରି କଇଲାଟା ତମେ ସୁମିଆବାଦୀ । ଏବେ ତମେ କାଇଟା ଦଲି ବାଦଲାସିମି?” ତେଇ ସବୁ ଲକମନ୍ ଜିସୁକେ ଦସି କରାଇ, ତାକେ ମରବା ତଣ୍ଟ ମିଲ ବଳି କଇଲାଇ । ୬୬ ତେଇ ରଇଲା କେତେ ଲକମନ୍ ତାର ଉପରେ ତୁଳବାର ଦାରିଲାଇ । କେତେଲକମନ୍ ତାର ମୁଁ ଦାବିକରି ତାକେ ଦିବାଦାଢ଼ୁ ମାରିଲାଇ । ତାକେ କିନାଇକରି କଇଲାଇ, “ତୁର କିମି ପରମେଷର କାତା କଇବା ବଦିପଢ଼ବକତା ଦଲଲେ, ତକେ କେ ମାରିଲା କି?” ପତେ ସମିଅମନ୍ ତାକେ ଦାରିଜାଇକରି ମାରିଲାଇ । ୬୭ ପିତର ମଜାତାଣ୍ଟ୍ର ଟିଆଅଇଲାବେଲେ ବଦ୍ଧ ପୁଜାରି ଗତି ଦାଢ଼ୁଛି ତେଇ ଆଇଲା । ୬୮ ପିତର ଜଇ ତେବକବାବେଲେ

ତାକେ ନିମାନ୍ ଦେବକିକରି କଇଲା, “ଦୁଇମିଥା ନାଜିରିଦର ଜିପୁର ସଞ୍ଚୁ ରହିଲୁସ୍ଥ ।” ୪୮ ମାତ୍ରର ପିତର ତାକେ କଇଲା, “ସେବା ମୁକୁ ନଇ, ମୁକୁ କେବେ ମିଥା ଜିପୁର ସଞ୍ଚୁ ରହିଲାଇ, ତେମେ କାରଣ କଇଲାସନ୍ଧି ମୁକୁ ନାଜାନି ।” ତାରପତେ ପିତର ତାଣ୍ଟ୍ର ପୁରୁଷ ବାଟେ ଉଠିଗାଲା । ୪୯ ଅରି ତରେକ ଗଠିଦାଙ୍ଗୁଳ ପିତରଙ୍କେ ଦେବି ତେବେ ଟିଆଅଙ୍କିଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତିବେ କଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷ ମିଥା ଜିପୁର ଦଳେଥାନି ଗରେକ ଲକ୍ଷ ।” ୫୦ ମାତ୍ରର ପିତର ଆରିତରେକ କଇଲା, “ଏ କାତା ମୁଲେକ ସଦ ନାହିଁ ।” ଆରି କେତେପରି ଗାଲା ପତେ, ତେବେ ରହିଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତ “ଦୁଇ ସେମନର ମାନ୍ଦାର ରହିଲୁସ୍ଥ ଆକା, ଦୁଇ ଗରେକ ଗାଲିଲି ଅନି ଆଇଲା ଲକ୍ଷ ପାରା ଡିସ୍ଟଲୁସନି ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୫୧ ମାତ୍ରର ପିତର ସାଲୟ ଦେଇ ରାନ୍ ପାକାଇ କଇଲା, “ମୁଲ ପରମେସରର ନାହିଁ ଦାରି ପରମାନ୍ କରି କରାଲିନି, ତେମେ କାର କାତା କଇଲାସନ୍ଧି, ମୁକୁ ତାକେ ମୁଲକେ ନାଜାନି ।” ୫୨ ପିତର ଏ କାତା କଇଲା ଦାପୁରେ କୁକୁଡା ଦୁଇତର ତାକିଲା । ଜିପୁ କଇଗରିଦା ସବୁ କାତା ପିତର ଏତାଇଲା । ଜିପୁ କଇଗରିଲା, କୁକୁଡା ଦୁଇତର ତାକବା ଆଶ୍ରମ ଦୁଇ ମନେ ତିନି ତର ନାଜାନି ବଲିକରି କଇପାରାଇରଇପୁ ବଲି । ତାରପତେ ପିତର ବେସି ଦୁଇକରି କାନ୍ଦିବାର ଦାରିଲା ।

୧୪ ସାକାଳ୍ ସାକାଳ୍ ପାର୍ତନା ଗରର ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍, ମୁକିଆ

ନେତାମନ୍ଦ, ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ଦ, ନିୟମ ସିକ୍କାଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି
ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସାସନ କରିବା ସବୁ ରକାମର ନେତାମନ୍ ଜିପୁକେ
କାଇଟା କରିବାର ଆତେ? ବଲି ଗଟକେ ବଢ଼ ପୁଣି କଲାଇ । ସେମନ୍
ତାକେ ବାନ୍ଧିକରି ସାସନ କରିବା ପିଲାଦେକ ସର୍ବପିଦେଲାଇ । ୨ ପିଲାତ୍
ଜିପୁକେ ପାଚାରଲା, “ଦୁଇ କାଇ ଜିଉଦି ମନର ଗାଜା?” ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା,
“ଦୁଇ ଜନଟା ପାଚାରଲୁସନି, ସେଟା ସର୍ବପେ ।” ୩ ମୁକିଅ ପୁନାରିମନ୍
ଜିପୁକେ ଦସ୍ତ ଦେଇ କଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୪ ସେବେଳା ପିଲାତ୍ ତାକେ
ଆରିତରେକ ପାଚାରଲା, “ଦୁଇ କାଇକେ ତିମରା ଅରିଦେଲୁସ? କାଇତା ମିଥା
କରସ ନାଇ । ଦେବା ସେମନ୍ ତର ବିରଦେ କେତେକ ନିମ୍ନ କାତା କଇଲାଇନି
!” ୪ ମାତର ଜିପୁ କାତା ଅଥ ନାଇ । ସେଟା ଦେକିକରି ପିଲାତ୍ ଦେସି
କାବା ଅଇଗଲାଇ । ୫ ରବିଆ ପାଇବାର ପରଦ କଲାବେଳେ ସବୁ ଦରିଯର
ରିତିନିତି ଇପାବେ ପିଲାତ୍, ଜନ୍ ଆଲେ ବନ୍ଦି ଲକ୍ଷକେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ବାରକରାଇ
ଦେବାକେ ମନ୍ କରିବେଇଇଲାଇ, ତାକେ ବାରକରାଇ ଦେଇବେଇଲା । ୬
ସେବେଲେ ସର୍ବକାରର ବିରୁଦ୍ଧ ଦାବିକରି ବାରିବା ନାହିଁ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ
ବନ୍ଦି ଅଇରଇଲା । ଏ ଲକ୍ଷ ଆରି କେତେଟା ଲକ୍ଷମନ୍ ସତ୍ତ୍ଵ, ଲକ୍ଷମନ୍କେ
ମରାଇ ବନ୍ଦି ଅଇରଇଲା । ୮ ଲକ୍ଷମନ୍ ପିଲାତରଟାନେ ଆସି, କଇଲାଇ,
“ସବୁ ବରସର ରତନିତି ଇପାବେ ଏ ତରେକ ମିଥା ଗଟେକ ବନ୍ଦି ଲକ୍ଷକେ
ମୁକ୍ଲାଇ କରି ବାରକରାଇଦେସ୍ ।” ୯ ପିଲାତ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାଚାରଲା,
“ତମେ କାକେ ମନ୍ କଲାସନି? ମୁହଁ ତମର ଲାଗି ଜିଉଦିମନ୍ର ରାଜାକେ
ତାତିରେବି କି? ।” ୧୦ ପିଲାତ୍ ରାଜା କାଇକେ ଏହି କଇଲା ବଇଲେ, ମୁକିଅ
ପୁନାରିମନ୍ କୁର ପାଂଚ ଜିପୁକେ ପାର ଆତେ ସର୍ବପିଦେଇ ଆତର ବଲିକରି ଯେ
ଜାନିରଇଲା । ୧୧ ମାତର ମୁକିଅ ପୁନାରିମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ରସାକାଇ କରି,
“ଜିପୁର ବାଦୁଲେ ବାରବାକେ ଆମରପାଇ ବନ୍ଦି ଗରେଅନି ମୁକ୍ଲାଇବାକେ
କୁଆ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୧୨ ମାତର ପିଲାତ୍ ଆରିତରେକ ପାଚାରଲା,
“ସେନ୍ଦ୍ରିଆଲେ ତମେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଜିଉଦିମନ୍ର ରାଜା ବଲି କଇଲାସନି,
ତାକେ ମୁହଁ କାଇତା କରୁବି ବଲି ତମେ ମନ୍ କଲାସନି?” ୧୩ ଲକ୍ଷମନ୍
ଦେସି ରାତୁକରି କଇଲାଇ, “ତାକେ କୁରଯେ ମରାଆ ।” ୧୪ ତେଳଅନି
ପିଲାତ୍ ଆରିତରେକ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାଚାରଲା, “କାଇକେ, ସେ କାଇ ଦୟ

କଳାଇାଗେ କେ?" ମାତର ଲକ୍ଷମନ ଅଦିକ ବ୍ୟାଙ୍ଗକରି କଇଲାଇ, "ତାକେ କୁରୁସି କାଟେ ମରାଆ ।" ୧୫ ସେଟାରୁପାଇ ପିଲାତ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଯାଇବା କରାଇବାକେ ମନ୍ଦକରି ବାରବାକେ ବନ୍ଦୀ ଗରେଥିଲି ମୁକ୍ତିଲାଇଦେଇ ଜିସୁକେ କରିବା ସଞ୍ଚେ ମାରି, କୁରୁସକାଟେ କୁତିମାରି ମରାଇଦେବାକେ ସମିଅମନକେ ସରପିଦେଲା । ୧୬ ସମିଅମନ ଜିସୁକେ ରମିଯ ସରକାରର ଯାଏନକରିଆ ପିଲାତର, ମୁକିଆ ଗରି ତାଣ୍ଟେ ଦାରିଗାଲାଇ ଆରି ସେମନ୍ ବିନ ସମିଅମନକେ ଗଟେବେ ଟାନେ ଦାକି ବୁଣ୍ଣାଇଲାଇ । ୧୭ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କିଜାଇବାକେ ଜାମକଳି ରଞ୍ଜେର ବସତର ପିଲାତାଇ ଆରି ଗଟେବେ କାଟାର ମୁକୁର ତିଆରକରି ତାର ମୁଣ୍ଡେ ପିଲାତାଇ ଆରି ଗଟେବେ କାଟାର ମୁଣ୍ଡେ ପିଲାତାଇ ଆରି ତାର ମୁଣ୍ଡେ ପିଲାତାଇ । ୧୮ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କିଜାଇ କରି କଇଲାଇ, "ଏ ଜିଉଦିମନର ରାଜା ତେବେ ଜୁଆର, ତୁର ବେଷି ଦିନ ବଢ଼ ।" ୧୯ ସେମନ୍ ତରକେତର ବେତ ତାଙ୍କୁ ସଞ୍ଚେ ତାର ମୁଣ୍ଡେ ମାରଟେରଇଲାଇ ଆରି ତାର ଉପରେ ଦୁକି କିଜାଇକରି ମାଣିକୁଟା ଦେଇ ଜୁଆର କଲାଇ । ୨୦ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କିଜାଇ ସାରାରିଲାପରେ, ଜାମକଳି ରଞ୍ଜେର ବସତର ତାର ଗାତ୍ରେଥିଅନି ବେଚିକରି, ନିଜର ବସତର ପିଲାତାଇଲାଇ । ତାରପରେ ସେମନ୍ ତାକେ କୁରସକାଟେ ମରାଇବାକେ ଗଢ ବାଇରେ ଦାରିଗାଲାଇ । ୨୧ ସେବେଳା ଆଲେକଜାଣ୍ଣି ଆରି କୁରିନ୍ଦ୍ର ଜାଗାର ରୁଘନ୍ତର ବାବା ସିମନ୍ ନାହିଁ ଗଟେକି ଲକ୍ଷ, ପଲିଶାବାମ୍ ଅନି ଆସିକରି ସେ ବାଟେ ଜାଲତେରଇଲା । ସେ ସମିଅମନ ତାକେ ଜିସୁର କୁରସ ବରଗାକେ ବାଦିଥ କଲାଇ । ୨୨ ତାରପରେ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ଗଲଗତା ନାହିଁ ଗଟେକ ଜାଗାର ଦାରିଗାଲାଇ । ଗଲଗତାର ଅରହ ଅଇଲାନି, କାପାଳ ଜାଗା । ୨୩ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ଅସ ମିଥାଇଲା ଅଞ୍ଚେର ରସ କାଅ ବଳିକରି ଦେଲାଇ, ମାତର ସେ ନିରିଲା । ୨୪ ତାରପରେ ଜିସୁକେ କୁରସେ ଚାଗାଇଲାଇ ଆରି ତାର ବସତର କାରବାଗେ କାଇଶା ମିଲିଷି ବଳି ବାଟାକରି ନେବାକେ, କେତେ ପୁଗାଇକରି ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ ବାଟାକରି ନେଲାଇ । ୨୫ ସେମନ୍ ଯାକିଲିଆ ନ ଗାଁଟା ବେଳାକ ଜିସୁକେ କୁରସେ ଚାଗାଇଲାଇ । ୨୬ ଆରି "ଏଟା ଜିଉଦିମନର ରାଜା ।" ବଳି ନିନ୍ଦା କାତା ଲେକି କୁରସ ଉପରେ ଚାପାଇଲାଇ । ୨୭ କୁରସେ ଜିସୁକେ ସଞ୍ଚେ ଆରି ଦୁଇଟା ଦରମନଙ୍କେ, ତାର ଉଜାବାଟେ ଗଟେକକେ, ଦେବରି ବାଟେ ଆରିଗେନେକୁକେ ଦାରାଇଲାଇ । ୨୮ ସେ ବୁଲ କଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେଥିଅନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ବଳି, ଉପାର ଅଇଲା ବଳିକରି ପରେମସରର ସାଥରେ ଲେକାଅଇରଇବା ବିପର ବିଦ ଅଇଲା । ୨୯ ସେ ବାଟ ଦେଇ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ ନିଜେ ନିଜେ ମୁଣ୍ଡ କୁଲାଇ ଜିସୁକେ ନିମ୍ନକରି କଲାଇ, "ପାରଦନା ଗର ବାଦ୍ଯୁର କରି ତିନଦିନ ବିଦରେ ତିଆର କରବାଲକ୍ ଏ ସେ କି?" ବଳି କିଜାଇଲାଇ । ୩୦ "ଦୁଇ ଏବେ କୁରସେ ଅନି ଉଦରି ନିଜକେ ରକିଆ କର ।" ୩୧ ମୁକିଆ ପୁନାରିମନ ଆରି ନିୟମ ସିକାଇବା ଲକ୍ଷମନ ମିଯା ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କାତାଅଇକରି କିଜାଇଲାଇ । ସେମନ୍ କଇତେରଇଲାଇ, "ବିନ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ରକିଆ କରିବା କରିବାରିଲା, ମାତର ସେ ନିଜେ ରକିଆ ଅର ନାପାରିଲା ।" ୩୨ "ତମେ ସତରପେ ଲୟସରାଏଲର ରାଜା କିରିସନ୍ ଅଇରଇଲେ, କୁରସେ ଅନି ଉଦରି ଆର । ସେହି ଅଇଲେ ଆମେ ଦେକିକରି ବିସବାସ କରିବୁ ।" ବଳି କରିଲାଇ । ଜନ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଜିସୁକେ ସଞ୍ଚେ କୁରସେ ଚାଗାଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ମିଯା ଜିସୁକେ ନିନ୍ଦା କଲାଇ । ୩୩ ମୁଲଦାନିଆ ବାରଣ ବେଳାଇଅନି ତିନିଟା ଜାକ ଗୁଲାଇ ଦେବ ଆନ୍ଦର ଅଇଗାଲା । ୩୪ ଦିନ ତିନିଟା ବେଲେ ଜିନ୍ଦ ଆରିଲିଅଇ କଲାଇ, "ଏକର ଏକର ଲାମା ସବଦତାନି ।" ଆର ଅରହ ଅଇଲାନି, "ଏ ମର ପରମେସର ଏ ମର ପରମେସର, ତମେ ମକେ କାଇଲେ ତାତିଦେଲାସ?" ୩୫ ଏ କାତା ପୁନି ଗେଲଗେ ଟିଆ ଅଇରଇବା କେତେ ଲକ୍ଷ କାଇଲାଇ, "ସେ ଏଲିଯନ୍କେ ତାକାଲାନି ।" ୩୬ ତେଜିଅନି

ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ପାଲାଇ କାଳ ଅନ୍ତରେ ରଥେ, ତୁଳା ବୁଦ୍ଧାର ତାଣ୍ଟ୍ର ବାନ୍ତି ଉପରେ ଲାମାଇଦେଲା । ସେ ଲକ୍ଷ କଇଲା, “ଏବେ ଏଲିଯୁ ଆସିକରି ଆକେ କୁରେସ ଅନି ଉତ୍ତରାଇଦେଇସି କି ନାର ଦେକୁ ।” ୩୭ ମାତ୍ରର ଜିୟୁ ଆରଲିଆଇଲା ଦାସର ତାର ଜିବନ ତାତିଗାଲା । ୩୮ ସେବେଳା ମନ୍ତ୍ରରେ ସୁକଳ୍ପ ଜାଗା ବିନେ କରିବା ପାରଦା ଉପରେଥାନି ତଳେ ଜାକ ଦୂର ତାହ୍ ଅଛ ବିରିଆଇଗାଲା । ୩୯ ତେଣ ଜିୟୁର କୁରେସ ମୁଆରେ ଚିଆଅରଇଲାଇ ସଏବା ସମିଅମନର ମୁକିଆ, ଜିୟୁ ସାରାପାରି ଆରି ଅଇଲାଗା ଆରି ସେ କେନ୍ତି ଅଇକରି ମଲା, ଦେକିକରି କଇଲା, “ପତଳସେ ଏ ପରମେସରର ପିଲା ରଇଲା ।” ୪୦ ତେଣ କେତୋ ମାଇଜିମନ୍ ମିଶା କୁରେସ ଅନି ଦୂରିକେ ଚିଆଅଇ ଦେବନ୍ତେରଇଲାଇ । ସେମନ ଅଇଲାଇନି, ମଗଦିଲିନି ମରିଯମ୍, ସାନ୍ତା ଜାକୁର ଆରି ଜୟିର ମା ମରିଯମ୍ ଆରି ସଲମି । ୪୧ ଜିୟୁ ଗାଲିଲିତେର ରଇଲାବେଳେ ଏ ମାଇଜିମନ୍ ଜିୟୁର ସତ୍ତ୍ଵ ଜାଇତେରଇଲାଇ । ଆରି ତାକେ ବ୍ରକାର ରଇଲା ବିପଇ ପାଇଜ କରିତେରଇଲାଇ । ଜିୟୁର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିୟୁରାଲାମେ ଆସିରଇଲା ବିନ୍ ମାଇଜିମନ୍ ମିଶା ତେଣ ରଇଲାଇ । ୪୨ ସେ ଦିନ ବିସରାମ ଦିନ ପାର ତିଆର ଅଇବା ଦିନ ଅଇରଇଲା । ସେଦିନେ ସତ୍ତ୍ଵବେଳା, ୪୩ ଆରାମାତିଆ ଗାଉଁର ବିଚାରକରବା ମୁକିଆ ଲକ୍ଷ ବିଦ୍ରରେ ରଇଲା ଜେପେ ନାହାର ଗଟେକ ଲକ୍ଷ, ପରମେସର ସାନ୍ତ କରବା ରାଇର ବେଳା ଆସ ବିଳ ଜାଗିରଇବା ଗଟେକ ଲକ୍ଷ । ବେଷି ସାଆସଥର ପିଲାତେର ଲଗେ ଜାଇକରି ଜିୟୁର ମଲାମତ୍ତ ମାଟ୍ଟୁଲା । ୪୪ ଜିୟୁ ଏତେକ ଦାପରେ ମରିତାଳ ବିଳ ପୁଣି ପିଲାତ କାବା ଅଇଗାଲା । ତାର ସମିଅମନର ନେତାକେ ତାକି “ଜିୟୁ ମଲାବେ କି?” ବଲି ପାଗରଲା । ୪୫ ସେ ସମିଅମନର ନେତା, ଜିୟୁ ମରିଗାଲା ବିପଇ ପିଲାତେକ କରିଲା । ତରପତେ ଜେପେକେ ପିଲାତ କରିଲା, “ଦୂର ମହ ନେଇ ପାରସ୍ପର ।” ୪୬ ସେତୋରପାଇ ଜେପେ ଜିୟୁର ଗାଗତ କୁରେସ ଉପରେଥାନି ଉତ୍ତରାଇ ଆନନ୍ଦା ଆରି ଗଟେକ ନୁଆ ଲୁଗା ସତ୍ତ୍ଵ ଗୁଡ଼ିଆଇକରି ରାମ୍ଭୁନି କାଟି ତିଆର କରି ରଇଲା ଗଟେକ ପାଆରେ ନେଇକରି ସତ୍ତ୍ଵରେଲା । ଗଟେକ ବହ ଚାତା ପାକନା ନେଇ ପାଆର ମୁଆରେ ତାକିବେଲା । ୪୭ ଜିୟୁକେ ଜନ ଜାଗାର ନେଇ ସତ୍ତ୍ଵର ରଇଲାଇ, ସେ ଜାଗା ମଗଦିଲିନି ମରିଯମ୍ ଆରି ଜୟିର ମା ମରିଯମ୍ ଦେକିରଇଲା ।

ଗାଲିଲି ଗତେ ଗାଲା ଆତେ । ସେ ତମ୍ଭେ ଜେତ୍ରୁ କଇରଇଲା, ସେନ୍ଦ୍ରିୟେ ଗାଲିଲି ଗତେ ତାକେ ଦେବକ୍ଷା ।” ବଲି କଇଲା । ୮ ସେ ମାଇଜିମନ୍ ଦେବି କାବା ଅଇଜାଇ, ଦର୍ଶତରି ଜାଇକରି ସେ ଜାଗାଇଅନି ବାରଇକରି ପାଲାଇଲାଇ ଆରି ସେମନ୍ ଦେବି ତରିଜାଇକରି କାକେ ମିଥା କାଇବଲି କଥାତମାର । ୯ (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) ଜିୟ ମଲାଟାନେଅନି ଉଠିଲା ଆତର ପରତୁମ ଦିନର ସାକାଲେ ଜନ୍ମ ମାଇଜିଟାନେଅନି ଜିୟ ସାଦତା ଦୂମାମନ୍ଦକେ କେଦିରଇଲା, ମଧ୍ୟଦଲିନି ନାହିଁର ମରିଯୁମକେ ପରତୁମ ଦେବକାଇଅଇଲା । ୧୦ ସେ ମାଇଜି ତେଜଅନି ଜାଇକରି, ଦୁକ୍ଥଅର କରି କାନ୍ଦୁତେ ରଇଲା ଜିୟର ସିଥମନ୍ଦକେ କଇଲା, ୧୧ “ଜିୟ ମଲାଟେଇଅନି ଉଠିଲା ଆତେ ଆରି ମୁହଁ ତାକେ ନିଜେ ଦେବିଆତି ।” ବଲି କଇଲା । ସିଥମନ୍ ତାକେ ମୁଲକେ ବିସ୍ବାସ କରଦ ନାଇ । ୧୨ ତାରପରେ ଦୁଇଶା ସିଥମନ୍ ଗରେକ ଗାଁ ଜିବାବେଲେ ଜିୟ ସେମନ୍ଦକେ ବିନ୍ଦ ରୁପେ ଦେବକାଇଅଇଲା । ସିଥମନ୍ ତାକେ ଚିନି ନାପାରିଲାଇ । ୧୩ ସେ ଦୁଇଟା ସିଥମନ୍ ବାରତିଆସିକରି ବିନ୍ଦ ସିଥମନ୍ଦକେ ଏ କାତା କଇଲାଇ । ଏହି କଇଲେ ମିଥା ସିଥମନ୍ ତାକର କାତା ବିସ୍ବାସ କରଦ ନାଇ । ୧୪ ତାରପରେ ଏଗାରଟା ସିଥମନ୍ କାଇବାବେଲେ ଜିୟ ସେମନ୍ଦକେ ଦେବକାଇଅଇଲା । ଜିୟ ମଲାଟାନେଅନି ଉଠିଲାଟା ଦେବିରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲା କାତା ବିସ୍ବାସ ନ କରି, ସେମନ୍ଦ ମନ୍ ଅଁନ୍ କଲାର ଲାଗି ସେମନ୍ଦକେ ଲାଗିଲା । ୧୫ ଜିୟ ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ତମେ ଏ ଦୁନିଆର ଗୁଲାଇବାଟେ ଜାଇକରି ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ମର ନିମାନ୍ କାତା କୁଆ । ୧୬ ଜେ ଜେ ଏ ନିମାନ୍ କାତା ବିସ୍ବାସ କରି ଦୁନ୍ଦ ନେବାଇ, ସେମନ୍ ପାପେଅନି ରକିଆ ପାଇବାର, ମାତ୍ର ଜେ ଜେ ଏ ନିମାନ କାତା ବିସ୍ବାସ ନ କରଦ, ପରମେସର ସେମନ୍ଦକେ ଦଣ୍ଡ ଦେଇସି । ୧୭ ଆରି ବିସ୍ବାସି ଲକ୍ଷମନ୍ ମର ନାହିଁ ଦାରି ଦୂମାମନ୍ଦକେ ବାରକରାଇ କେଦିଦେବାଇ ଆରି ନାଜାନିରଇବା ବାପାଇ କାତା ଅଇବାଇ । ଏହି ବିସ୍ବାସ କରିବା ଲକ୍ଷମନରଟାନେ ଗରେକ ଚିନ ପାଇ ଅଇସି । ୧୮ ସେମନ୍ ନାଜାନିକରି ସୀଏ ଆତେ ଦାରଲେ କି ବିସ୍ବ କାଇଲେ ନ ମରଦ । ଜରଦୁକାର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଆହୁ ଚିଇ କରି ପାରତନା କଲେ, ସେଲକ୍ଷମନ୍ ନିମାନ ଅଇଜିବାଇ” ବଲି କଇଲା । ୧୯ ମାପରୁ ଜିୟ ଏ ସବୁ କାତା ସେମନ୍ଦକେ କଇ ସାରାଇଲା ପତେ, ପରମେସର ତାକେ ସରଗେ ଦାରିଗାଲା ଆରି ପରମେସର ସନମାନ ଜାଗାଇ ବିସ୍ତରା । ୨୦ ତାରପରେ ତାର ସିଥମନ୍ ଜାଇକରି ଏ ଦୁନିଆର ଗୁଲାଇବାଟେ ମାପରୁ ଜିୟର ନିମାନ କାତା କଇଲାଇ ଆରି ମାପରୁ ତାକର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇକରି କାବାଅଇଜିବା ବିନ୍ଦ ବିନ୍ଦ କାମ୍ କଲା । ଏହୁରି ସେମନ୍ କଇବା କାତା ସତ୍ତ୍ଵ ବଲି ଦେବକାଇଦେଲା ।

e

ସେପବୁ ଲେକ୍‌ବାକେ ବେଦି ଲକ୍ଷ ତେସଟା କଲାଇ । ୨ ଆରାମ୍ ଅଛିଲା ମୁଲେ, କେବେ ଏ ସବୁ ଦେକିରଇଲାଇ ଆରି ସୁର କବର ବିନ୍ଦୁ ଲକ୍ଷମନ୍‌କେ ଜାନାଇଲାଇ, ସେମନ୍ ଆମକେ କରଇଲା ଜୟାବେ ଲେକ୍‌ବାକେ । ୩ ତେବେରାଇ ଏ ମାନନିୟ ତିଥିଲ୍. ପୁରବେଅନ୍ କିନିକି କଜ୍ଜଳଦ୍ଵକରି ତେଇ ସବୁକାକ ରିତିନିତି ସଞ୍ଚ୍ଚ ଅଳଲାଟା ତମରପାଇ ମୁଲ ଲେକ୍‌ବାକା ବଳି ମାନକଳି । ୪ କେନ୍ତି ତୁର ସବୁ ଦିପର ସିକିଆ ପାଇଆତୁସ୍ ଯେ ସିକିଆର ପୁରାପୁରୁଷ ସବୁ ପାଇପାରୁସ । ୫ ଜିରବା ଦେସର ଗାନ୍ଧୀ ଏବର ବେଳେ, ଅବିୟ ମୁଜାରି ଦଲେ ଜିକରିୟ ମାଝେର ଗରେକ ପୁଜାରି ରଇଲା । ତାର ମାରି ଏଲିପାବେଦ । ସେ ଆରଣ ବଂସର ରଇଲା । ୬ ପରମେପରର ଦେବକା ଜୟାବେ ସେମନ୍ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଜାକ ମାପୁରୁଷ ସବୁ ଆଦେଶ, ବିଦି ଜୟାବେ କରଇରେଇଲାଇ । ୭ ମାତର ସେମନ୍‌କେ ପିଲାକିଲା ନ ରଇଲା । କାଳକେ ବଲେଲେ ଏଲିପାବେଦ ବାଞ୍ଛି ରଇଲା । ଆରି ସେମନ୍ ତକରା ତକରି ଅଛାଇରେଇଲାଇ । ୮ ଦିନେକ ଜିକରିୟ ନିଜର ଦଲର ପାଲି ଜୟାବେ, ଜିରଦିନର ମନ୍ତ୍ରରେ ପୁଜାରି କାମ କରିବାବେଳେ, ୯ ରିତିନିତି ଜୟାବେ ଜିକରିୟର ନାହିଁ କେବୁ ପୁରାଳାଜେ ତାକେ ମାପୁରୁଷ ମନ୍ତ୍ରରେ ଜାଇକରି ବେଦିଟାନେ ଦୁଃ୍ଖ ଦେବାକେ ପଡ଼ିଲା । ୧୦ ଆରି ଦୁଃ୍ଖ ଦେବାବେଳେ ଲକ୍ଷମନ୍ ବାଇରେ ପାରଦମା କରାତେ ରଇଲା । ୧୧ ସେହୁକିବେଳେ ଏବେ ଦେବା!! ମାପୁରୁଷ ଗରେକ ଦୁଃ୍ଖ ଦୁଃ୍ଖ ଦେବା ବେଦିର ଜଳାବାଟେ ଟିଆଅଇ ତାକେ ଦରସନ ଦେଲା । ୧୨ ଜିକରିୟ ତାକେ ଦେବି କିଲିବିଲି ଅଳ ତରିଗାଲା । ୧୩ ମାତର ଦୁଃ୍ଖ ତାକେ କଲାଇ, “ଜିକରିୟ ତରମାଇ, କାଇକେବଲେଲେ ତମେ ଶୁଆରି କଲାଟା ପରମେପର ସୁନିଆଟେ । ତର ମାରି ଏଲିପାବେଦ ଗରେକ ପିଲା ଜନମ ଦେଇସି । ତମେ ତାକେ ଜଅନ୍ ବଳି ନାହିଁ ଦିଆସ । ୧୪ ସେ ଦମର ପାଇ ଦେବି ପାରଦା ଆନ୍ଦ୍ରି ଆରି କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ଜନମେ ପାରଦା କରିବାଇ । ୧୫ ମାପୁରୁଷ ଦେବକା ଜୟାବେ ସେ ଗରେକ ତକ୍କପୁଟା ଲକ୍ଷ ଅଳପି । ସେ ଆମର ଅଳଜାଇରିବା ଅନ୍ତରେ ରଷ କି ନିଦା ଜିନିୟ ମୁଲେ ନ କାହ ଏବି ଆରି ମାଥାର ଗରବେ ଅନି ସୁକଳ ଆଦମାଲ ପୁରାପୁରୁଷ ଅଳ ଆଇପି । ୧୬ ଆରି ଜୟରାଏନ ଲକ୍ଷମନ୍ ବିଦରେ ଅନି କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମାପୁରୁଷ ତାର ପରମେପର ଚାନେ ବାରତାଇପି । ୧୭ ସେ ବବିଷ୍ଟବିବନ୍ଦତା ଏଲିପର ଆଦମାର ବପୁଅଳ ପରମେପର ଆଗରୁ ଲାଇପି । ବାବାମନର ମନ୍ ପିଲାମନରଗାନେ ବାରଦାଇପି । ପରମେପର କାତା ନ ମାନବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଚିନ୍ତା କରିବା ଚାନେ ବାରତାଇପି । ଆରି ପରମେପର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତାର ପାଇ ଜାଗରତ କରାଇପି ।” ୧୮ ତେଇ ଜିକରିୟ ଦୁଇତେ କରିଲା, “ତମେ କରିବାଟା ପଢ଼ ଅଳପି ବଳି ମୁଲ କେନ୍ତି ଜାନିବି? କାଇକେବଲେଲେ ମୁଲତା ତକରା ଅଳଗାଲିବେ, ଆରି ମର ମାରି ମିମା ତକରି ଅଳଗାଲିନି ।” ୧୯ ଦୁଃ୍ଖ ତାକେ କରିଲା “ମୁଲ ଗାବରିଏଲ, ମୁଲ ପରମେପର ସୁମ୍ମାନେ ଟିଆ ଅଳରିବା ଦୁଃ୍ଖ, ତମକେ ଏ କବର ଜାନାଇବାକେ ମନେ ପାଇଗଲାଇପାଇବାକେ ଏବି କବର କାହାର ମାନିଯାଇଲାଇ ଆରି ଦେଇଲେ ତାର ଅଳୁଷମନ୍ ଅଳଲାଜେ ସେମନ୍ କାବାଅଳ ଜାରିରେଇଲାଇ । ୨୦ ମାତର ଜିକରିୟ ବାରି ଆସି ଲକ୍ଷମନ୍ ସଞ୍ଚ କାତାଅଳ ନାପାରିଲା, ତେଇ ସେ ଦେଇଲେ ଦରସନ ପାଇଆରେ ବଳି

ଲକମନ ବୁଜିଲାଇ ଆରି ସେ ଲକମନକେ ଆଦି ସମିଆ କରି ଜାମାଇବାର ଦାରିଲା ଆରି ମୁଲାଇକରି ରଇଲା । ୨୩ ଜିକରିଯୁ ତାର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଦିନ ସ୍ଵର୍ଗ ମାରିଲା ପତେ ତାର ଗରେ ଉଠିଗାଲା । ୨୪ ଏହି ଅଇ କେତେକ ଦିନ ଗାଲା ପତେ ତାର ମାରିଛି ଏଲିଯାବେଦ୍ ଗାନ୍ଧିତେ ଅଇଲା ଆରି ସେ ପାଁତ୍ର ମାସ ଜାକ କାକେ ନ ଜାମାଇ ଗରେସେ ରଇଲା । ୨୫ ତାରପତେ ଏଲିଯାବେଦ୍ କଇଲା, “ଲକମନର ଜେଣ୍ଣେବୁ କରିବାର ଦୂର କରିବାକେ ପାରାପାରି ମକେ ଦୟା କରି ମାସରୁ ଏହାରି କଳାଆତେ ।” ୨୬ ଏଲିଯାବେଦ୍ ଗାନ୍ଧିରେଇ ତ ମାସ ଅଇଲାକେ, ପରମେଶ୍ଵର ଗାନ୍ଧିରିଏଲ୍ ଦୁରକେ ଗାଲିଲି ରାଇଲର ନାଲକିରି ନାହାର୍ବ ନଅରେ ଗଟେକ ଦାତ୍ତିର୍ବ ଚାନେ ପାଟାଇଲା । ୨୭ ସେ ଦାତ୍ତିର୍ବ ନାହାର୍ ମିରିଯମ୍, ଦାରଦ୍ ବୀର୍ବର ଜେସେ ନାହାର୍ବ ଗଟେକ ଦାତ୍ତିର୍ବ ପଦ୍ମ ତାର ମାତ୍ରକୁ ଅଇରଇଲା । ୨୮ ଦୁର ମିରିଯମ୍ବର ଲଗେ ଆସି କଇଲା, “ଏ ନୁମି, ମାସରୁ ତକେ ଦୟାକଳା ଆରେ, ଆରି ତରସ୍ତ୍ର ଆତେ ।” ୨୯ ମିରିଯମ୍ ସରଗର ଦୁର କଇଲା ବାକିଅ ମୁନିଲା ଆରି କାଇଲା ବୁଜିନାପାରି ତୁରିବୁ ଦୁରକୁ ଅଇକାଇକରି, ବାବିବାଦି ରଇଲା । ୩୦ ଦୁର ତାକେ କଇଲା, “ମରିଯମ୍ ତର ନାଇ, ଦୁର ମାସରୁର ଦୟା ପାଇରାଥୀସ ।” ୩୧ ଦେବ ତୁର ଗାନ୍ଧିତେ ଅଇ ପିଲା ଗଟେକ ଜନମ କରସୁ ଆରି ଗାର ମାନ୍ତର୍ ଜିମ୍ବ ଦେଇଥା । ୩୨ ସେ ଗଟେକ ତାକୁପୁଣୀ ଲକ୍ ଅଇସି ଆରି ସବୁର ରୟରେ ରଇବା ପରମେଶ୍ଵରର ପଥ ବଳି କଇବାଇ, ସରଗର ମାସରୁ ତାକେ, ତାର ଆନିଦାଦି ଦାରଦ୍ବ ପାରା ବାଜା କରାଇଯି । ୩୩ ସେ କାଳକାଳ ଜୁଗଜୁଗ ଉତ୍ସାହର ଲକମନକେ ସାପନ କରିଯି । ତାର ରାଇର କେବେ ନ ସାରେ ।” (aiōn g165) ୩୪ ମରିଯମ୍ ଦୁରକେ କଇଲା, “ଏଠା କେନ୍ତି ଅଇସି? ମୁରତା ମୁନୁସଙ୍କେ ନାଜାନି!” ୩୫ ଦୁର ତାକେ କଇଲା, “ମୁକଳ ଆଦମା ଆସି ତକେ ଦାବି ଅଇସି, ଆରି ସବୁର ରୟରେ ରଇବା ପରମେଶ୍ଵର ବପୁ ତକେ ଗୁଡ଼ିଆଇ ଅଇସି, ତେବରପାଇ ଜେ ଜାତ ଅଇସି, ସେ ସୁକଳ ପରମେଶ୍ଵର ପଥ ବଳି ତାକୁପୁଣୀ ଅଇସି ।” ୩୬ ଆରି ଦେବ, ତର ଲାଗାର ଲିତାର ଏଲିଯାବେଦ୍ ମିଥା ତକରି ବେଳେ ଗାନ୍ଧିତେ ଆରେ, ଜାକେ ଲକମନ ବାଣ୍ଡି ବଳି କରିଦେରଇଲାଇ । ତାକେ ଏବେ ତ ମାସ ଅଇଲାନି । ୩୭ କାଇକେବଇଲେ ପରମେଶ୍ଵରଟାନେ କାଇଟା ମିଥା ନ ଅଇବା କାମ୍ ନାଇ, ବଳି କଇଲା । ୩୮ ତେବେ ମରିଯମ୍ କଇଲା, “ଦେବା, ମୁଲ ଗଟେକ ମାସରୁ ଦାସି, ତମେ କଇବା ଉତ୍ସାହେ ମକେ ଅ ।” ତାରପତେ ଦୁର ତାରମାନେଅନି ଉଠିଗାଲା । ୩୯ ସେହିକିବେଳେ ମରିଯମ୍ ବାରଇକରି ଜିରଦା ରାଇର ତଙ୍କୁର ଜାଗାର ଗଟେକ ନଅରେ ଉଠିଗାଲା । ୪୦ ତେଇ ଜିକରିଯର ଗରେ ମୁରିକରି ସେ ଏଲିଯାବେଦ୍ବେ କୁଆର କଲା । ୪୧ ମରିଯମ୍ କୁଆରକଳାଟା ମୁନିଲା ଦାପରେ ଏଲିଯାବେଦ୍ବେ ଗରିବେ, ପିଲା ସାରଦା ଅଇ ତେଗଲା ଆରି ଏଲିଯାବେଦ୍ ମୁକଳ ଆଦମାର ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲା । ୪୨ ଏଲିଯାବେଦ୍ ଆଇଲି ଅଇକରି କଇଲା, “ତୁ ପରୁ ମାରଜିମନର ବିଦରେ ଅନି କେତେକ ନିକ କରମର ଲକ୍ଷ । ତର ଗରବର ପିଲାର ମିଥା କେତେକ କରମ ।” ୪୩ ମୁଲ କେ ଜେ ମର ମାସରୁ ମାଆ, ମକେ ଦେବକାର ଆଇଲା ଆତେ? ୪୪ କାଇକେବଇଲେ, ଦେବ, ତୁ ତୁ ଜୁଆରକଳାଟା ମୁନିଲା ଦାପରେ ମର ଗରବର ପିଲା ସାରଦା ଅଇ ତେଗଲା । ୪୫ ଜେ ବିସାବ୍ସ କରିପି ତାର କେତେକ ନିମାନ କରମ, କାଇକେବଇଲେ ମାସରୁ ତାକେ ଜାଇଜାଇଟା କୁଆଅଇଲାଆତେ, ସେ ସୁକୁକାଳ ଅଇସି ଆକା ।” ୪୬ ତେବେ ମରିଯମ୍ କଇଲା, “ମର ଜିବନ ମର ମାସରୁ ମଜମା କଲାନି । ୪୭ ଆରି ମର ଆଦମା ମର ରକିଆକାରି ପରମେଶ୍ଵରଟାନେ ସାରଦା କଲାନି । ୪୮ କାଇକେବଇଲେ ସେ ମରପାରା କାକୁରତିଆନିକେ ନିଜର ଗଠିଦାତ୍ତୁ ବଳି ଏତାଇଲା ଆତେ । ଆରି ଦେବା ଆଗିଅନି କାଳକାଳ

କୁମଳୁଗ, ସବୁ ଲକ୍ଷ ମନେ ପରମେସରର ରେଇଥିନି ଆସିବାର ମିଳିଲା ଲକ୍ଷ ବଳି କଇବାର । ୪୯ କାଇକେବଇଲେ ସବୁରଣାନେଥିନି ବପୁର ମାସ୍ତୁ ମରାପାଇ କାବାଅଳିବା କାମ କଲାଆଏ, ତାର ନାର୍ଥ ସୁକୁଳ । ୫୦ ଆରି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ଉରିକରି ରଇବାଇ, ଜୁଗେ ଜୁଗେ ସେ ସେମନକେ ଦୟା କରସି । ୫୧ ସେ ତାର ନିଜର ବପୁର ଆତ୍ମ ଦେବକାଇଆଏ, ସେ ଆଂକାର ଲକ୍ଷମନକେ ସେମନର ମନେ ବାବନା କଲାଟା ଚିନ୍ତଚର କଲା ଆଏ । ୫୨ ସେ ବଢ଼ ବଢ଼ ରାଜାମନକେ ସେମନ ରଇବାଟାନେଥିନି ଉଦ୍ବାରାଇ ଦେଲା ଆଏ, ଆରି କାକୁରତିଆମନକେ ଉପରେ ଉଚାର ଆଏ । ୫୩ ସେ ବୁଜକୁ ଲକ୍ଷମନକେ ନିକ ନିକ ବିସଇ ଦେଇ ସାହିଦା କରାଇ ଆଏ, ପାରକାରଲକ୍ଷମନକେ ବୁଜା ଆଏ ବାରତାଇଦେଇ ଆଏ । ୫୪ ଆମର ଆନିଦାଦିମନକେ ଜନ୍ମ କାତା ଦେଇରଇଲା, ସେଟା ପୁରାପୁରୁଷ କଳା ଆରି ତାର ନିଜର ପାକର ଲୟରାଏଲାର ଉପକାର କରି ଆଏ । ୫୫ ସେ ଅବରାଆମ ଆରି ତାର ନାତିମନକେ ତାର ଦୟା କାଳକାଲ ଜୁମଳୁଗ ଏତାଅତ୍ବବଳି ଦେକାଇଲା ଆଏ ।” (ଅନ୍ତିମ ୫୧୬୫) ୫୬ ଆରି ମରିଯମ୍ ତିନ୍ ମାସ ପାରା ଏଲିସାବେତର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇ ନିଜର ଗରେ ବାରତି ଗାଲା । ୫୭ ପରେ ଏଲିସାବେତର ଆତ୍ମଗତ ସୁକୁ ଅଳବା ଦିନ କେତି ଆଇଲାଜେ, ସେ ଗରେକ ପିଲା ଜନମ ଦେଲା । ୫୮ ଆରି ମାସପୁରୁଜେ ତାକେ ଦୟା କଲାଆଏ, ଏତା ସୁନି ଜିକରିଯର ଲାଗାରଳିତାର ଲକ୍ଷ ଆରି ତତିଆ କୁଟୁମ୍ବ ତାକର ସଞ୍ଚ୍ଚ ପାରଦା କରବାର ଦାରଲାଇ । ୫୯ ଆର ଦିନ ଗାଲାପତେ ଲକ୍ଷମନ ପିଲାର ସୁନଦତାନେ ଆଇଲାଇ ଆରି ତାର ବାବାର ନାର୍ଥ ଲୟାବେ ପିଲାର ନାର୍ଥ ମିଯା ଜିକରିଯ ଦେବାକେ ମନ୍ତ୍ରକଳାଇ । ୬୦ ମାତର ଏଲିସାବେତ କରିଲା, “ମାତ୍ର ତାର ନାର୍ଥ ଜଥନ ଦିବ୍ୟା ଅ ।” ୬୧ ଲକ୍ଷମନ ତାକେ କରିଲାଇ “ତମର ବଂସ ବିଦ୍ରରେ ତା ଏନ୍ତରି ନାର୍ଥର ଲକ୍ଷ କେ ମିଯା ନାଇ ।” ୬୨ ତେଇ ସେମନ ପିଲାକେ କାର ନାର୍ଥ ଦେଇ ଦେଲି ମନ କଲୁସନି? ସେଟା ଜିକରିଯକେ ଆର ଦେକାଇକରି ପାଗରବାର ଦାରଲାଇ । ୬୩ ସେତକିବେଳେ ଜିକରିଯ ଲକ୍ଷମନକେ ଗରେକ ଲେକବା ପାଶ ମାଞ୍ଚଲ୍ଲା ଆରି “ଏହେ ଦେକା! ତାର ନାର୍ଥ ଜଥନ୍!” ବଳି ଲେକନା । ତେଇ ସବୁଲକ୍ଷ କାବା ଅଳଗାଲାଇ । ୬୪ ସେତକି ଦାପରେ ଜିକରିଯର ଟଞ୍ଚ ପୁରଳ୍ଲା, ସେ ଆରି ତରେକ କାତା ଅର ପରମେସରକେ ମଇମେ କରବାର ଦାରଲା । ୬୫ ତାର ଲଗର ପାକର ଲକ୍ଷମନ ଦରିଗାଲା, ଆରି ଏପରି କାତା ଜିତଦା ରାଇକର ତଞ୍ଚର ଜାଗାର ସବୁ ବାଟର ଲକ୍ଷମନ କୁଆବାଲା ଅଳଗାଲାଇ । ୬୬ ଆରି ସୁନିରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ କାବା ଅଳକରି, ମନେ ମନେ ବଢ଼ିଲା, ତେବେ ଏ ପିଲା କାଇଟା ଅର୍ଥ? କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁକେ ବପୁ ପିଲାରସଞ୍ଚ ଆଏ ବଳି ସବୁକେ ଜାଗାପଦଳା । ୬୭ ଆରି ଜଥନର ବାବା ଜିକରିଯ ସୁକୁଳ ଆଦମାଇ ପୁରାପୁରୁ ଅଥ ପରମେସର ବନ୍ଦର କରିବାର ଦାରଲା । ୬୮ “ଆପା ଆମେ ଲୟରାଏଲର ମାସପୁରୁକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଇ କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ଦୟାକରି ମୁକଳାଇପି । ୬୯ ତାର ନିଜର ଗତିବ୍ରତ୍ତୁତା ଦାରଦର କୁଟୁମ୍ବେ ଅନି ଆମର ପାର ଗରେକ ବପୁ ସଞ୍ଚର ଉଦ୍ବାରକାରୀଙ୍କେ ଦେଲା ଆଏ । ୭୦ ପୁରବ କାଳେଅନି ସୁକୁଳ ରଇବା ନିଜର ବଦିଷତବକତାମନର ଟଣ୍ଟୁଅନି କାତା ଦେଇ ଜେନ୍ତି କଇରଇଲା, (ଅନ୍ତିମ ୫୧୬୫) ୭୧ ସେନ୍ତାରି ଆମକେ ଜନ୍ମ କରିବା ସବୁ ସଦ୍ବୁମନର ଚାନେଅନି ସୁକୁଳାଇ ଆଏ । ୭୨ ଜେନ୍ତି ସେ ଆମର ଆନିଦାଦିମନରପାଇ ଦୟା ଦେକାଇଆଏ, ଆରି ସେମନର ସଞ୍ଚ କରିରଇବା ନିଜର ସୁକୁଳ ନିଯମ ଏତାର ଆଏ, ୭୩ ଆମର ପୁରବର କାବା ଅବରାଆମ୍ବକ ଜନ୍ମ କାତା ଦେଇରଇଲା । ୭୪ ଆରି ଜେନ୍ତାରିକି ସଦ୍ବୁର ଆତେଅନି ଉଦ୍ବାର ପାଇ ଆଗୁ । ୭୫ କେନ୍ତାରିକି ଆମେ ଜିବନ୍ପାରା ଦରମ ସଞ୍ଚ ସୁକୁଳ ସଞ୍ଚ ତାର ସେବା

କରିବାକେ, ଆମକେ ଦୟା କରସି । ୭୬ ଏ ମର ନୁନା, ତୁଲ ସବୁର ଉପରେ ରଇବା ପରମେସର ଗଟେକ ବଦିଷତବକତା ବଳି ତାକୁପୁଟା ଅଳୟୁ । ତୁଲ ସେ ପାଶରଇବା ଗଟେକ ଦୁରପାରା, ତାରପାର ବାହ୍ ତିଆର କରସୁ । ୭୭ ପାପ୍ତାନେଥିନି କେମା ପାଇକରି ଜେନ୍ତି କି ଉଦାର ଅଳବାର, ସେ କାତା ଜାନାଇବାକେ ଜାଇସୁ । ୭୮ ଆମର ପାଦ ସାନ୍ତ୍ରି ବାଟେ ଆନିବାକେ, ଆମର ପରମେସର ଆଲାଦର ଦୟାରଲାଗି, ଆମରାପାଇ ସରେଗଅନି ବେଳ ତାରାସି । ୭୯ ସେ ପୁରାପୁରୁନ ଆଲାଦର ଦୟାରଲାଗି ମାପରୁର ଲକ୍ଷମନକେ, ସେମନର ପାପ୍ତାନେଥିନି ମୁକଳାଇବା ଗିଆନ୍ ଦେଇସୁ । ତାର ବାହ୍ ତିଆର କରିବାକେ ମୁଲିଆଇସୁ ।” ୮୦ ଆରି ଜଥନ ବତିକରି ଆଦମାର ବସ ଅଳଲା ଆରି ଲକ୍ଷମନର ଚାନେ ଜାନାର ନ ଅରକି କିନରା ଜାଗାମନକେ ରଇତେ ରଇଲା । ପରେ ସେ ଉତ୍ସରାଏଲର ଲକ୍ଷମନରଚାନେ ବକିଅ ସୁମାଇବାର ଦାରଲା ।

୯ ସେବେଳେ ରମିଯ ରାଇର ବଢ ସାପନ କାରିଆ ଅଗସ୍ତ କାଇସରର ଆଦେସ ଲୟାବେ ସବୁଲକକେ ନାର୍ଥ ଲେକାଇବାର ଅଳଲା । ୧ କରିଯି ନାର୍ଥ ସାପନ କାରିଆ ସିରିଆ ରାଇର ସାପନ କରିବା ବେଳେ ପରମୁନ ତର ଏନ୍ତାରି ନାର୍ଥ ଲେକା ଅଳରଇଲା । ୨ ପେଟାରପାଇ ବଳି ସବୁଲକ ନାର୍ଥ ଲେକାଇବାକେ ନିଜର ନିଜର ନଥରେ ଗାଲାଇ । ୩ ଆରି ଜେପ ମିଯ ନାର୍ଥ ଗରେକ ନଥରେ ଅନି ଜିତଦା ରାଇର ବେଢ଼ିଲିମ୍ ବଳି ଦୟାର ରାଜା ଜନମ ନଥରେ ଗାଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ, ଜେପ ଦାରଦ ବିଷପ ଆରି ସେ କୁଟୁମ୍ବ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ୪ ତାରପୁରୁ ମରିଯମର ବିବା ମାତ୍ରନି ଅଳରଇଲା, ଆରି ମରିଯମ ଗାରି ଦେଇରଇଲା । ୫ ଜେପ ଆରି ମରିଯମ ବେଢ଼ିଲିମ୍ ରଇଲାବେଳେ, ମରିଯମର ଆତ୍ମଗତ ସୁକୁ ଅଳବା ଦିନ କେତି ଆଇଲା । ୬ ଆରି ମରିଯମ ତାର ପଶୁଆ ମିଲାକେ ତେଇ ଜନମଦେଲା, ଆରି ତାକେ ନୁଗାରସଞ୍ଚ ପୁତ୍ରିଆକରି ଗରୁପାଲ ତଢ୍କାକୁଣ୍ଡେ ତୁଲାଇରଇଲା, କାଇକେବଇଲେ ସେମନକେ ରଇବାପାଇ ବାପାଗରେ ଚାନ୍ ନ ରଇଲା । ୭ ବେଢ଼ିଲିମ୍ ଲଜେ କେତେଟା ମେଣ୍ଟ୍ ଚାରାର ଗରଦମନ ସେ ରାତିଆ ପଦାର ରଇ ତାକର ମେଣ୍ଟ୍ ଗଟାନି ଜାଣିରେଇଲାଇ । ୮ ଆରି ଏହେ ଦେକା! ମାପରୁର ବୁଦ ଗରେକ ଆସି ସେମନର ଲଜେ କେଅଥରିଲା, ଆରି ମାପରୁର ମଇମାର ଭଜନର ତାକର ଚାରିବେଦ୍ରି ଜଲ୍ଦିପାଲାଜେ ଗରଦମନ ଦେବି ତରିଗାଲାଇ । ୯ ତେଇ ଦୁଇ ସେମନକେ କରିଲା, “ତରାନାଇ! ଦେକା ମୁଇ ସବୁଲକରପାଇ ଗରେକ ବେଷି ସାରବାର କବର ତମକେ ଜାମାଇଲିନି, ଜନ୍ମକି ସବୁଲକରପାଇ ସାରବାର ବିସଇ ଅଳସି । ୧୦ ତେଇ ଦୁଇ ସେମନକେ କରିଲା, “ତରାନାଇ! ଦେକା ମୁଇ ସବୁଲକରପାଇ ଗରେକ ବେଷି ସାରବାର କବର ତମକେ ଜାମାଇଲିନି, ଜନ୍ମକି ସବୁଲକରପାଇ ସାରବାର ବିସଇ ଅଳସି । ୧୧ କାଇକେବଇଲେ, ଆଜିଏ ଦେଇଦ ରାଜା ର ଜନମ ନଥରେ ତମରପାଇ ଗରେକ ଦୟାର କାରାକାରିଆ ଜନମକଳା ଆଏ, ସେ କିରିଷଟ ମାସରୁ । ୧୨ ଆରି ତମରପାଇ ବଳି ଏଟା ଗରେକ ତମପାର ଅଳସି, ତମେ ନୁଗା ପୁତ୍ରିଆକରି ଗରେକ ପିଲା ଗରୁପାଲର ତଢ୍କାଇ ତୁଲାଇ ରଇବାଟା କଜି ମିଲାଇଯା ।” ୧୩ ସେବୁକିବେଳେ ଅଣା ଧରଗେବାର ସୁନାର ଭୁବନର ମାନ୍ଦମାନ ନାର୍ଥ କାରାର ଦାରଲାଇ । ୧୪ “ସରଗେ ରଇବା ପରମେସର ଜୟ ଜୟ କରୁ, ଆରି ଦରତନିଟାନେ ରଇବା ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ବାହିଲାଆରୀ ସେମନକେ ଯାନ୍ତି ମିଳ ।” ୧୫ ଦୁଇମନ ମେଣ୍ଟ୍ ଚାରାର ଗରଦମନକେ ତାତି ସରଗେ ଭୁବନର ମାନ୍ଦମାନ ନାର୍ଥ କାରାର ଦାରଲାଇ, “ଆସା ଆମେ ସବୁ ଦେବିଲିମ୍ ଜାକ ଜାଲକରି, ପରମେସର ଭାନାଇରଇଲା ବିସଇ ଦେକୁ ।” ୧୬ ତେଇଅନି ସେମନ ବାପର ପରେ ଜାର କିମିକରି ମରିଯମ,

ଜୟେଷ୍ଠ ଆରି ଗରୁପାଲର ତତ୍ତ୍ଵାଳ୍ପିକ ପିଲା ତୁଳିରଇଲାଟା ଦେକ୍ଖାଇ । ୧୭ ସେମାନ୍ ପିଲାକେ ଦେକିବାରି, ଦୂର ଜାର ଜାରଗା କରଇଲା, ତେଣୁ ରଇଲା ପଦ୍ମଲକୁ କେ କଇଲାଇ । ୧୮ ଆରି ଜେତୁକି ଲକ୍ଷ ତେଣୁ ରଇଲାଲା ଗରହମନର ଟାନେଥାନି ସେ ସବୁ କାତା ସୁନି କାବା ଅଳଗାଲାଇ । ୧୯ ମାତ୍ର ମରିଯୁମ୍ ଏ ସବୁ କାତା ନିଜର ମନେ ସତ୍ତ୍ଵାଳ୍ପିକ, ସେ ବିଷଳପେ ତିନ୍ତୁ କରିବାର ଦାରିଲା । ୨୦ ଆରି ମେଣ୍ଟା ତାରାମନକେ ଦୂର ଜେତୁକି କଇଗଲାଇ, ସେହି ପ୍ରମାଣର ଆରି ଦେଖିଲାଇ । ସେ ସବୁରିଲାକୁ ପରମେଷରର ମରମା କରି କରି ବାହାରୁ ଲାଇ । ୨୧ ଆରି ଦିନ ଅଜଳାପତେ ଜିରିଦିମନର ନିଯମ୍ ଜୟାବେ ପିଲାକେ ସୁନାର କରିବାକେ ମନ୍ତ୍ରରେ ନେଲାଇ । ଆରି ପିଲାର ନାର୍ହ ଜିପୁ ବଲି ଦିଆଅଇଲା । ଏ ନାର୍ହ ମରିଯୁମ୍ ଗାଗତେ ନ ଅରତେ, ସରମର ଦୂର କରଇଲା । ୨୨ ପତେ ଜେତେବଳ ମାସର ବିଦି ଜୟାବେ, ଜୟେଷ୍ଠ ଆରି ମରିଯୁମର ସୁନ୍ଦର ଅଳଗରବା ବେଳା ପୁରୁଷ ଅଳଗାଲା, ପିଲାକେ ପରମେଷରକେ ସରପି ଦେବାକେ ଜିରୁପାଲାମ୍ ମନ୍ତ୍ରରେ ନେଲାଇ । ୨୩ ମାପରୁର ଲେକା ଅଳଗରବା ପାସ୍ତର ଜୟାବେ, ସେ ଦେଲେ ଜନ୍ମ ଗରେ ମିଥା, ପରତୁମ୍ ଜନମ ଅଇଲା ପଣ୍ଡିଆ ପିଲାମନ୍ ପରମେଷର ସେବାର ପାଇ ସରପି ଅଳଗାର ବିଲି ମାନତେ ରଇଲାଇ । ୨୪ ଜୟେଷ୍ଠ ଆରି ମରିଯୁମ୍ ଜିପୁକେ ଲେକା ଅଳଗରବା ପାସ୍ତର ଜୟାବେ ପରମେଷରେକ ସରପି ଦେବାକେ ଆରି ସୁନ୍ଦର ଅଳବା ବିରୁଦ୍ଧପାଇ ଦୂରଟା ପରୁଆ ପିଲା ଦାରି ଜିରୁପାଲାମ୍ ଗାଲାଇ । ୨୫ ସେବେଳେଷେ ଜିରୁପାଲାମେ ସିମିଯନ୍ ନାର୍ହର ଗଟେକ୍ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ମାପରୁ ଦେବବା ଲୟାବେ ନିମାନ୍ ଲକ୍ଷ । ଲୟରାଏଲ ଦେଷେ ଉଦାରକରିଥା ଆସି ସାନ୍ତି ଦେଅ ବଲି ଜାଗିରଇଲା । ଆରି ତାରିଦାନେ ସୁକଳ ଆତମା ବାସାଅଇରଇଲା । ୨୬ ସୁକଳ ଆତମା ତାକେ ଜାମାଇଦେଇରଇଲା ଜେ, ପରମେଷର ପାଚାଇରଇବା ଉଦାରକରିଥାର ଦରସନ ନ ମିଳିବାକାହିଁ ତାର ମରନ ନ ଅଥ । ୨୭ ତାକେ ଆତମା ଚାଲାଇ ଆନିଲାଜେ ସେ ଦେଇଲାର ତାଣ୍ଟ୍ର ଅଇଲା, ଆରି ଜେତେବଳ ଯାନ୍ତିଲା ଜିପୁର ଆୟ ବାବା ତାକେ ବିଦ୍ରୋହ ଆନିଲାଇ, ୨୮ ସେତୁକିବେଳେ ସିମିଯନ୍ ପାନ୍ତିଲାକେ କଲେ ଦାରି ପରମେଷର ମରମା କରି କଇଲା, ୨୯ “ଏ ମାପରୁ ଏବେ ଦୂର ନିଜର ବାକିଅ ଜୟାବେ ତର ନିଜର ଦାସ ମନେ ସାନ୍ତିପୁଣ୍ୟ ଜିପାକେ ଦେଲୁସନି! ୩୦ କାନ୍ଦକେବଲାଲେ ମର ଆଁକ୍ଷ ତର ଉଦାର ଦେକି ଆବେ, ୩୧ ଜନ୍ମ ଉଦାରକାରିଥାନେ ତମେ ସବୁଲକର ମୁଆଟ୍ର ପାଟାର ଆଚାର । ୩୨ ଆରି ବିଜାତି ଲକ୍ଷମନରପାଇ ବଲି ଜାମାଇଅଇଲା ପତ୍ର ଉଚଳି ଥାରି ତମର ଲକ୍ଷମନ ଲୟରାଏଲର ମରମା କରି ଆଚାର୍ ।” ୩୩ ସିମିଯନରଟାନେଥି ଜିପୁର ବିପରିର କାତା ସୁନି ଜୟେଷ୍ଠ ଆରି ମରିଯୁମ୍ କାବାଅଇ ଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ୩୪ ଆରି ସିମିଯନ୍ ପେଲକକେ ଆସିରବାର ଦେଇ ଜିପୁର ମାକେ କଇଲା, “ଏ ପିଲା ଲୟରାଏଲ ଦେଷର କେତେ ଲକ୍ଷ ଉବଜ୍ଜବାଟା ଆରି କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷ ବୁଢ଼ିଜିବାରପାଇ ବଳ ପରମେଷର ବାତି ପାଚାଇଲା ଲକ୍ଷ ଅର୍ଥି । କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ ତାର ବିରୁଦ୍ଧ କରି ନିଜର ମନ ବିଦ୍ରୋହ କାତା ସବୁ ଜାମାଇବାଇ । ଆରି ତମର ଜିବନେ ଗଟେକ୍ କାଣ୍ଟା ଦୁର୍ମିଅଳଗରିଲାପାରା ତମକେ ଦେବି ଦୂର ଆର୍ଥି ।” ୩୫ ସେ ଦାପରେ, ଏବେ ଦେକାଇ ଆନି ନାର୍ହର ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ବବିଷ୍ଟବକୁତା ତାକର ଲଗେ ଆଇଲା । ସେ ଆସେର ବଂପର ପିନ୍ଦୁଲକ୍ଷ ଟକି, ସେ ଦେବି ତକ୍ରି ଅଳଗାଇରଇଲା । ବିବା ଅଇ ମୁନ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ସାଦ ବରସ ରଇକରି, ରାଣ୍ଣି ଅଳଗାଲା । ଆରି ତାକେ ଚାକିଚିତାର ବରସ ଅଳଗାଲା । ୩୭ ସେ ଦେଇଲେଥାନି କେନେ ନ ଜାର, ଉପାସ ରଇକରି ଦିନ ରାତି ମାପରୁର ଉପାସନା କରିବେଳାଇ । ୩୮

ପିଲାକେ ମାପରୁରଟାନେ ସରପି ଦେବାବେଳେ ସେ ଦେଇଲର ତାଣ୍ଟ୍ର କେଟି, ପରମେଷର ମାରମା କରିକରି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ଜିରୁପାଲାମର ମୁନ୍ତି ମିଳ ବଲି ଜାଗିରେଇରିଲାଇ, ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ପିଲାର ବିପର କରିବାର ଦାରିଲା । ୩୯ ପତେ ଜୟେଷ୍ଠ ଆରି ମରିଯୁମ୍ ମାପରୁର ରିତିନି ଲୟାବେ କରିବା ସବୁ କାମ ସାରାର, ଗାଲିଲି ନିଜର ନଥର ନାଜରିତେ ବାଅଦିଲାଇ । ୪୦ ଆରି ପିଲା ଦିନକେ ଦିନ ବଢିକରି ବୁଝାଇଲା, ଆରି ତିଆରେ ପୁରାପୁରୁଷ ଅଇଲା । ତାକେ ପରମେଷର ଦୟା ରଇଲା । ୪୧ ଜିପୁର ବାବା, ମା ସୁବୁବରୁଷେ ଜିରିଦିମନର ନିସତାର ପରବର୍ତ୍ତ ପାଇ ଜିରୁପାଲାମେ ଜାଇବେଳେଇଲାଇ । ୪୨ ତରେକ ଜିପୁକେ ବାର ବରସ ଅଇଲାବେଳେ ସେମନର ରିତିନି ଲୟାବେ ଜିରୁପାଲାମେ ପରବର୍ତ୍ତ ମାନ୍ଦବାର ଗାଲାଇ । ୪୩ ସେମନର ପରବର୍ତ୍ତ ସାରାର ବାଉତି ଆଇଲାବେଳେ, ପିଲା ଜିପୁ ଜିରୁପାଲାମେ ରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ତାର ବାବା ମାଆ ମିଥା ସେ ତେବେ ରଇଲାଟା ଜାନି ନ ରଇଲାଇ । ୪୪ ତାର ସପ୍ତର ଲକ୍ଷମନର ସପ୍ତ ଆବେ କାଇକି ବଲି ବାବିକରି ସେମନ ଗଟେକ୍ ଦିନର ବାଟେ ଜିପୁ ରିତି କାଇରଇଲାଇ । ସେମନ ସାଇପଦିତା, ତିନାର ଜାନାର ଲକ୍ଷମନକେ ପାଚାର କଜଲାଇ । ୪୫ ତିପେନାଇକେ ଆରି କଜି କଜି ଜିରୁପାଲାମେ ବାଉତିଗାଲାଇ । ୪୬ ତିନିଦିନ ପତେ ସେମନ ତାକେ ମନ୍ତ୍ରରେ ଦେବକାଲା, ସେ ସାସ୍ତର ସିକାରମନର ମଜାଇ ବସି, ତାକର କାତା ସୁନ୍ଦରେଇଲା, ଆରି ପରସନ୍ ପାଚାରରେଇଲା । ୪୭ ଆରି ତେଇ ଜେତୁକି ଲକ୍ଷ ତାର କାତା ସୁନ୍ଦରେଇଲା, ସେ ସବୁଲକ୍ଷ ସେ କାତା ଅଇବାଟା ଆରି ତାର ବୁଦ୍ଧି ଦେବି କାବାଅଳ ଜାଇବେଳେଇଲାଇ । ୪୮ ଜୟେଷ୍ଠ ଆରି ମରିଯୁମ୍ ମିଥା ଜିପୁକେ ଦେବି କାବା ଅଳଗାଲା, ଆରି ତାର ମାଆ ତାକେ କଇଲା, “ଦୂର କାରକେ ନୂନା ଆମକେ ଏମାନ୍ତି କଲୁସୁ? ଦେବନି ତର ବାବା ଆରି ମୁଲ କେତେକ୍ କିଲ୍ବିଲ୍ ଅଇ କଜିଲୁନି! ” ୪୯ ତେଇ ଜିପୁ ସେମନକେ କଇଲା, “କାଇକେ ମନେ କଜିରେଇଲାସା? ମର ବାବାର ଗରେ ମୁର ରଇବାର ଆଇବୋକା, ଏଗା ନାଜାନି ରଇଲାସ କି? ” ୫୦ ମାତ୍ର ଜିପୁ ସେମନକେ ଜନ୍ମ କାତା କଇଲା, ସେତା ସେମନ ଦୁଜିନାପାରିଲାଇ । ୫୧ ପତେ ଜିପୁ ତାର ବାବା ମାଆ ସପ୍ତ ନାଜରିତେ ବାଉତି ଆଇଲା ଆରି ତାକର କାତା ମାନ୍ଦରେଇଲା, ମରିଯୁମ୍ ମିଥା ଏ ସବୁ କାତା ନିଜର ମନ ବିଦ୍ରେ ସପ୍ତର ଚିନ୍ତା କଲା । ୫୨ ଜିପୁ, ଗିଆନେ, ଗାଗତେ, ପରମେଷର ଆରି ଲକ୍ଷମନର ଦୟାର ଦିଆଇଲା ।

୩ ବଦ ସାଧନକିରିଆ ତିକରିଆ କାଲସର ସାମନ୍ କରିବା ପନ୍ଦୁ ବରସ ଅଳଗାବେଳେ, ପାନ୍ତିପୁ ପିଲାର ଜିପାକ ରାତର କାରକୁ ପାଦାର ଆଚାର୍ । ଆରି ଏବେ ଗାଲିରି ସାଧନକିରିଆ ରଇଲା । ଏବେବର ବାର ପିଲିପୁ ଲୁହିରିଆ ଆରି ତାକିତି ବାଇକର ପାମନ୍ତୁ ରାତା ରଇଲା । ଲୁହିରିଆ ନାର୍ହର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଅବିଲିନି ବାଇକର ପାମନ୍ତୁ ରାତା ରଇଲା । ୨ ଆମାନ୍ ଆରି କଯ୍ୟାପ ନାର୍ହର ଦୂର ଲକ୍ଷ ବକ୍ ପ୍ରଜାରି ରଇଲାଇ । ସେବେଳେ ଜିକରିଯନ୍ ପଥ ଜଅନ୍, ମରୁବାଲି ବୁଁଁସ ରଇଲାବେଳେ ପରମେଷର କାତା ସେ ସୁନ୍ଦରା । ୩ ଜରଦିନ ଗାତ୍ର ଲଗେ ରଇବା ଲଗର ପାକର ଗାରେଗୁଣ୍ଠାନ ଜାର ଜଅନ୍ ପାପ କେମାର ଲାଗି, ପାପକାମ ଚାତିକରି ମାପରୁର ବାଟେ ଆସି ଦୁବନ୍ ନେବାକେ ଜାମାଇବାର ଦାରିଲା । ୪ ଜେତୁରି ଜିପାଯ ବିପଦ୍ବକ୍ତା ମୁମାଇରେବା ସାସ୍ତର ଲେକା ଅଳଗାଅରେ, “ମରୁବାଲିଦୁଁଁ ଆତିଲିଅର କରିବା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ପବଦ କରି କରିଲାନି, ମାପରୁ ଆଇବାଟା ତିଆରକା, ତାର ଆଇବା ବାର ସଲକାନା । ୫ ବେଦ ବେଦ ତତ୍ତ୍ଵର ପରବର୍ତ୍ତ ସବୁ ସଦରମ୍ ଅଇକରି ଗାତ୍ର କହି କହି ରିତେ ବାଁଗାଲ ବୁଟାଳ ସାରଦି ଅଇଥି, ବାଁକ ଟେକ୍ ବାଟ ସଲକ ଅଇଥି, ଆରି କାଲ ତେପ ଜମି ସଦରମ୍ ଅଇଜାଇଥି

। ९ मृप्तिरुप रघुवूलक परमोपरवर उपारकीर्तिआके देक्क्वाइ । १० जन्मनाने द्वृबन्ध नेबारलाटि बाराइ आजवा लक्ष्मनके ये करला, “ए बिघ रेजला यापूर बंपूर लक्ष्मन, आरेपा परमोपरवर कपेअनि पालारवाके तमके के तेद्वा देला? ११ तेद्वपाइ पाप्लक्ष्मि राति निक काम् करा, अवरामामता आमर आनिदादि बलि मने मने बाबानाइ, कालकेवरले मूल तमके करलिनि, परमोपरवर ए पालामनमरुतानेअनि मिया अद्वामरु लिलालिला उपरावि । १२ एवेमिया गर्वमनरु बुन्ने कूराति लागिआरे, तेद्वपाइ जन् गहि निमान् पल् न पले, येठा काटिकिरे जिजाने विष्णुअङ्गवि । १३ तेज लक्ष्मन जन्मनके पागारलाइ, “येन्नु आले आमो कालतो कर्वू?” १४ जन्मन येमनके करला, “कारेटाने द्वृता पिन्ना लूगा आवे, जाके नाइ, ताके ये गतेक देअ, आरि जारेटाने कवि आवे, ये मिया येन्नारि बाटा करि देअ ।” १५ यिष्टुमात्तुमन मिया द्वृनन नेबाके आयि ताके पागारलाइ “ए गूरु आमो कालतो कर्वू?” १६ जन्मन येमनके करला, “तपर जेदकि नेबारु अदिकार आवे, तारेतेलानि अदिकि मात्तु नाइ ।” १७ यनिअमन मिया ताके पागारबार दारलाइ, “आरि आमो कारेटा कर्वू?” जन्मन येमनके करला, “दपू देकाइ कारेटा मिया जिकि आमा नाइ कि नातारकिरि कार दन्द्यापति आमा नाइ, तमके जेदकि कूलि मिलकानि येदकि नेलकरि यारदा यस्तु रुखा ।” १८ लक्ष्मन आपाअल किरिघटके जागेते रेललाइ जे, केवेबेले ए मिया किरिघट अलरेलाए बिलि बाबि, जन्मनरु दियल चिन्हा करतेरेललाइ । १९ तेवे जन्मन यवुलक्ष्मनके करला, “मूलयिना तमके पानिटाने द्वृनन देलिनि, मातर मरेटानेअनि अदिकि बपुरुलक आलानि, मूल तार गतिदात्तु आर पादर पाप्लाउ मिया कूप्लाइबाके मर अदिकार नाइ । ये तमके जियस्तु आरि सुकल आदिमाइ द्वृनन देइवि । २० तार आवे कूलाआवे, तेवे ये काटरे रेलला दान परित्त करि चूलिअर कलकिटाने पत्तुरुपि । काइ जामे न आरबाटा जाक यन्नेबेले लागिरेलवा जिजाने पठारेतेरेलला आरि माप्तुर निक काटा सुनालतेरेलला आरि पापु कर्वाटानेअनि बाअद्वाके चुनालतेरेलला । २१ मातर मापान्तु राजा एरदि निजिर बालूर मालिं एरदिआके सङ्कुलालाके तार किरिरेलवा बिन् बिन् पापुकामरु बिपल जानि जन्मन ताके दम्कालतेरेलला । २२ एरदि जन्मनके बन्दिकरि ये किरिलवा सप्तु यापकामरु पत्तु ए बहु पापु मिया जह्ला । २३ यवुलक द्वृनन नेला पठे जियु मिया द्वृनन नेला । आरि पारदेना करबाबेले, एवे देका! बादल रातिअलगाला, २४ आरि सुकल आदिमा परुआर गामह दारि रेत्रि आषि, जियु रप्परे दग्धाला । परगेअनि गतेक एन्नारि सद द आरला, “द्वृलये मर आलादरु पिला, तरिटाने मूर देवि यारुपा अलकिनि ।” २५ जियु परमोपरवर काम आरम् कलाबेले ताके तिष्ठ दरेष्ठ अलरेलला । लक्ष्मनरु बाबना जियावे, जियु जेपेपर वप, जेपेप एलिरु पप, २६ एलि महत्तात्र पप, महत्तात्र लेबिरु पप, लेबि मलकिरु पप, मलकि जन्मयूर पप, जन्मयू जेपेपर पप, २७ जेपेप मतितिआरु पप, मतितिआ अमेपर पप, अमेप नारमरु पप, नारम एमिरु पप, एमिरु नगयूर पप, २९ नगयू मअथरु पप, मअथर मतितिआरु पप,

ମତିତିଆ ସମାରି ପଥ, ସମୟ ଜୟେଷ୍ଠ ପଥ, ଜୟେଷ୍ଠ ଜଦାର ପଥ, ୧୭
ଜଦା ଜାନନ୍ତର ପଥ, ଜାନନ୍ତ ରେସାର ପଥ, ରେସା ଜିରୁବାବେଳର ପଥ,
ଜିରୁବାବେଳ ଦୀଅଳତିଏଲର ପଥ, ସଥଳତିଏଲ ନେରିର ପଥ, ୨୮ ନେରି
ମଳକିର ପଥ, ମଳକି ଅଦିର ପଥ, ଅଦି କଜାମର ପଥ, କଜାମ ଏଲୁଦାନନ୍ତ
ପଥ, ଏଲୁଦାନ ଏରର ପଥ, ୨୯ ଏର ଜିଯୁସୁଅର ପଥ, ଜିଯୁସୁ ଏଲିଖିର
ପଥ, ଏଲିଖି କରିମର ପଥ, କରିମ ମଦତାର ପଥ, ମଦତାର ଲେବିର
ପଥ, ୩୦ ଲେବି ସିମିଯନର ପଥ, ସିମିଯନ ଜିରବାର ପଥ, ଜିରବା ଜୟେଷ୍ଠର
ପଥ, ଜୟେଷ୍ଠ ଜନାମର ପଥ, ଜନାମ ଏଲିଆକିମର ପଥ, ୩୧ ଏଲିଆକିମ
ମଳାଥର ପଥ, ମଳାଥ ମନାର ପଥ, ମନା ମତାର ପଥ, ମତାର ନାତନନ୍ତ
ପଥ, ନାତନ ଦାରଦର ପଥ, ୩୨ ଦାରଦ ଜିଯୁସୁର ପଥ, ଜିଯୁସୁ
ଆବେଦର ପଥ, ଆବେଦ ବୟକ୍ରି ପଥ, ବୟକ୍ରି ପେଲିଅର ପଥ, ସେଲାଅ
ନଅସନନ୍ତ ପଥ, ୩୩ ନଅସ ଅମିନାଦାବର ପଥ, ଅମିନାଦାବ ଅଦମିନନ୍ତ
ପଥ, ଅଦମିନ ଅରନିର ପଥ, ଅରନିର ଏସରନର ପଥ, ଏସରନ ପେରସର
ପଥ, ପେରସ ଜିଦାର ପଥ, ୩୪ ଜିଦା କାକୁବର ପଥ, କାକୁବ ଲୟାକର
ପଥ, ଲୟାକ ଅବରାମର ପଥ, ଅବରାମ ତେରାର ପଥ, ତେରା ନାଥର
ପଥ, ୩୫ ନାଥର ସରୁଗର ପଥ, ସରୁଗ ରଶୁର ପଥ, ରଶୁ ପେଲଗର ପଥ,
ପେଲଗ ଏବର ପଥ, ଏବ ପେଲାଅର ପଥ, ୩୬ ପେଲା କଳନାନର ପଥ,
କଳନାନ ଆରପାକ୍ଷତର ପଥ, ଆରପାକ୍ଷତ ସେ ମର ପଥ, ସେମ
ନଅର ପଥ, ନଅ ଲାମେକର ପଥ, ୩୭ ଲାମେକ ମିତ୍ରସେଲଅର ପଥ,
ମିତ୍ରସେଲଅ ଅନକର ପଥ, ଅନକ ଜାରେଦର ପଥ, ଜାରେଦ ମଥଲେକର
ପଥ, ମଥଲେକ କେନାନର ପଥ, ୩୮ କେନାନ ଏନପର ପଥ, ଏନପ ପେତର
ପଥ, ପେତ ଆଦମର ପଥ, ଆଦମ ପରମେସରର ପଥ ।

୪ ଜିସୁ ସୁକଳ ଆଦମୀର ପୁରାପୁରୁଷ ଅଳକରି ଜରୁଦନ ଗାତେଅନି
ବାରତି ଆଇଲା । ଆରି ସଇତାନର ତାନେ ପରିକା କରାଇବାକେ
ତାକେ ଆଦମୀ ତାଲାଇ ନେଲା । ତେଇ ତିଳିସି ଦିନ ଜାକ ସଇତାନ
ତାକେ ପରିକା କରାଇରେଇଲା । ୫ ସରତେ ଦିନ ସାରଲା ପତେ ଯେ
ବୁକ୍ଳେ ବାୟୁରୁହା ଅଳଗଲା । ୬ ତେବେ ସଇତାନ ଜିସୁକେ କଇଲା,
“ତୁର ଜଦି ପରମେସରର ପ, ତେବେ ଏ ପାକନା କାହି ଅ ବିଳ ଆଦେସ୍
ଦେସ୍ ।” ୪ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ପରମେସର ସାପ୍ତରେ ଲେକାଆଇ
ଆତେ, ମୁନୁସ ଅବ୍କା କାହି କାଇ ନ ବିଁତେ ।” ୫ ତାରୁପତେ ସଇତାନ
ଜିସୁକେ ଗାଟେକ ଉଠେ ଜାଇଲ ତାକି ଦାରିଜାଇ କରି ଆକିମିତ୍ରକା ମାରବା
ଏବକି ପରଳେ ଜଗଦର ସବୁ ରାଜନ ଦେକାଇଲା । ୬ ଆରି ଜିସୁକେ
କଇଲା, “ମୁର ତକେ ଏ ସବୁ ଦନ ସ୍ପେଚିର ଅଦିକାର ଆରି ମଇମା ଦେବି ।
କାଇକେବଲାଲେ ସେଟା ସବୁ ମନେ ସର୍ପିଦେଲାଆତେ, ଆରି ମୁର ଜାକେ
ମନ୍ତ୍ର କରିବି, ତାକେ ଦେବି । ୭ ତେବରପାଇ, ଜେବେ ତୁର ମନେ ଜୁଆର
କରିପୁ, ତେବେ ସେ ସବୁଜାକ ତର ଅଇସି ।” ୮ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା,
“ପରମେସର ସାପ୍ତରେ ଲେକାଆଇଅତେ, ତୁଲ ତର ପରମେସରକେମେ
ଜୁଆର କରିପୁ, ଆରି ତାକେସେ ସେବା କରିପୁ ।” ୯ ପରେ ସଇତାନ
ଜିସୁକେ ଜିରୁଧ୍ୟାଳମେ ଡାକିଦାରିଜାଇ, ମନ୍ତ୍ରରେ ତାରନି ଟିପେ ଟିଆକରାଇ
କଇଲା, “ତୁର ଜଦି ପରମେସର ପ, ତେବେ ଛିତିଅନି ତଳେ ତେଗଲିଦେସ୍,
୧୦ କାଇକେବଲାଲେ ସାପ୍ତରେ ଲେକାଆତେ ତକେ ରକିଆ କରବାକେ
ପରମେସର ତାର ନିଜିର ଦୁଦମନକେ ଆଦେସ୍ ଦେଇସି । ୧୧ ଆରି ମିସା
ଲେକା ଆତେ, ‘ଜେକ୍ଷୁକି ତର ପାଦ ପାକନାଇ ନ ପାଏ, ସେଟାରପାଇ
ଦୁଦମନ ତକେ ଆତେଦାରି କେକି ନେବାଇ ।’” ୧୨ ଜିସୁ ସଇତାନକେ
କଇଲା, “ଏତା ମିସା ଲେକାଆତେ, ତୁର ତର ମାପରୁ ନିଜିର ପରମେସରକେ

ପରିକା କର ନାହିଁ ।” ୧୩ ସରତାନ୍ ସବୁ ରକାମର ପରିକା ସାରାଇଲା ପତେ, ଆରି ତେବେ ବେଳୋ ମିଳିବାଜାକ କେତେ ଦିନର ପାଇ ଜିମୁକେ ତାତି ଉଠିଗାଲା । ୧୪ ତାରପଦେ ଜିମୁ ଆଦିମାଇ ବପୁଅଳକରି ଗାଲିଲି ରାଜଜେ ବାରତିଗାଲା । ଆରି ତାର କବର ଗାଲିଲି ରାଜଜେ ଗୁଲାଇ ଗାଉଁମନ ଜାନ୍ମଲାଇ । ୧୫ ପତେ ଜିମୁ ଜିରଦିମନର ପାରତନା ଗରମନକେ ବୁଲି ବୁଲି ସିକିଆ ଦେଇକରି ସବୁ ଲକ୍ଷରଟାନେ ଅନି ତାକୁପୁଟା ପାଇବାର ଦାରଲା । ୧୬ ଏହିବିଦ୍ରେ ନାଜରିତେ, ଜନ୍ମ ଜାଗାର କି ଜିମୁ ଯାନ୍ତିବେଳେ ଅନି ବହୁ ଅଳରିଲା, ସେ ଜାଗାର ଗାଲା । ଆରି ନିଜର ରିତିନିତି ଲାପାବେ, ବିସ୍ତାମ ବାରେ ଜିରଦିମନର ପାରତନା ଗରେ କେଟି ଦରମ ସାସ୍ତର ପଦବାକେ ଟିଆ ଅଇଲା । ୧୭ ଯେହିକିବେଳେ ତାକେ ଜିସାୟ ବିପଦ୍ରବକତା ଲେକିରିଲା ଦରମ ସାସ୍ତର ଦିଆଅଇଲା, ଆରି ଜିମୁ ସେ ଜିସାୟ ବଲଗାନେ ଲେକାଅଳରିଲା ଏହାରି ବାକିଆ ମେଲାକରି ପାଇଲା । ୧୮ “ମାପରୁ ଆଦିମା ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରେ, ଦେବରପାଇ ନରଲା ମରଲା ଲକ୍ଷମନରଟାନେ ପୁରୁ କବର ଜାନାଇବାକେ, ପରମେସର ମକେ ବାତିକରି ପାଟାଇଲା, ବନ୍ତି ଗରେ ରାତା ଲକ୍ଷମନକେ ମୁକ୍ଳାଇବାକେ, କାଣା ଲକ୍ଷମନକେ ଦେକାଇବା ବିସର ଜାନାଇବାକେ ଆରି ଦୁକ୍ର ଲକ୍ଷମନକେ ମୁକ୍ଳାଇବାକେ, ୧୯ ଆରି ମାପରୁ ତାର ଲକ୍ଷମନକେ ରକିଆ କରିବା ବେଳା ଆସିଆରେ, ବଲି ଜାନାଇବାକେ ସେ ମକେ ପାଇଲାଆରେ ।” ୨୦ ପତେ ସେ ସାସ୍ତର ତାବି, ପାରତନା ଗାଲାଇବା ଗରେକ ଲକ୍ଷକେ ବାରତାଲଦେଇ ବସିଦେଲେ । ପାରତନା ଗରେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ ତାକେସେ ଦେକ୍ତେରିଲାଇ । ୨୧ ଜିମୁ ଲକ୍ଷମନକେ କରିଲାଇ ଜରୁକା ଅଳରିଲା ଲକ୍ଷମନକେ ମିଷା କିରକିରି ସମ୍ମାନ ଆଇଲା ।” ୨୨ ଜିମୁ ବିସର ନେଇକରି ସମ୍ମାନ ମିକ ସାକି ଦେବାର ଦାରିଲାଇ ଆରି ସେମନ “ଏଟାକାଇ ଜୟେପର ପ ନାଁ ଜେ?” ବଲି କରିବାରଦାରିଲାଇ । ୨୩ ଜିମୁ ଲକ୍ଷମନକେ କରିଲା, “ତମେ ସେ ଗାଲା କାତା ଆରିଦେବେକ କରିପା ବଲି ମୁହଁ ଜାନିରିଲି, ଏ ଅଧ ଦେଇ, ନିଜେ ତୁର ନିକ ଅ, ଆରି କପରନାରମେ ଜାଇ ଜାଇଟା ଗଟିଆରେ ବଲି ଆମେ ସୁନିଆହୁ ସେଟା ସବୁ ଏ ଜାଗାଇ, ତର ନିଜର ଜନମ ନଅରେ ମିଷା କର ।” ୨୪ “ମାତର ମୁର ତମକେ ସବୁ କରିଲି, ବବିସରକତା ଅଳରିବା କାନ୍ଦେମିଷା ନିଜର ଗାଁ ନ ନାମିତ ।” ୨୫ “ମାତର ମୁର ତମକେ ସବୁ କରିଲାଇ, ଜେତେବେଳେ ବବିସରକତା ଏଲିଯର ବେଳେ ତିନିବରସ ତ ମାସ ଜାକ ବାଦଲେଅନି ପାନିମାରେ ନାଇକେ ଗୁଲାଇ ଦେଇସେ କେତେ କେତେ ରାଣ୍ମାଇକିମନ ରଇଲାଇ । ୨୬ ରଇଲେ ମିଷା ପରମେସର ଏଲିଯକେ କାର୍ବଲମେ ମିଷା ନ ପାଇ ସିଦନ୍ ଦେସର ସାରିପଦ ବଲି ଗଟେର ଗାଲାଇ, ଗଟେର ଗୁଣ୍ଠାଇକିରି ଲଗେ ପାଟାଇଲା । ୨୭ ଆରି ମାପରୁର ବବିସରକତା ଏଲିଯର ବେଳେ ଇସ୍ତାଏଲ ଦେସେ କେତେ କୁଷଟି ରି ରଇଲାଇ, ଏଲେ ମିଷା ତାକର ବିଦରେ କାନ୍ଦେମିଷା ନିକକରି ନ ରଇଲା, ସୁରିଆ ଦେସର ନାମାନ୍ ନାଇଁର ଲକ୍ଷକେ ସେ ନିକକରି ରଇଲା ।” ୨୮ ଜିରଦିମନର ପାରତନା ଗରେ ଏ କାତା ସୁନି ଲକ୍ଷମନ ବେଷି ରିସାଅଳଗାଇ । ୨୯ ଆରି ସେମନ ରିତିକରି ଜିମୁକେ ନଅରେଅନି ବାରକରାଇଦେଲାଇ । ତାକର ନଅରର କନ୍ ପରବଦ୍ଧ ରପରେ ତିଆର ଅଳରିଲା, ସେ ପରବଦ୍ଧ ଦାରେଅନି ତଳେ ପିଣ୍ଡିଦେଖେ ବଲି, ତାକେ ଦେଇ ଦାରିଗାଲା । ୩୦ ମାତର ଜିମୁ ସେମନର ବିଦରେ ପୁର ରିତିଗାଲା । ୩୧ ଜିମୁ ଗାଲିଲି ରାଜଜେ କପରନାରମ୍ ନାରୁର ଗଟେକ ନଅରେ ଆଇଲା, ଆରି ବିସାମବାରେ ଲକ୍ଷମନକେ ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରଲା । ୩୨ ଲକ୍ଷମନ ତାର ସିକାଇବାଟା ଦେଖି କାବାଅଳଗାଲା, କାଇକେବଇଲେ

ତାର ବାକିଆ ଅଦିକାର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା । ୩୩ ଦିନେକ ଜିରଦିମନର ପାରତନା ଗରେ ଗଟେକ ତୁମା ଉତ୍ସରଇବା ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ଆରିଲିଅର କିରକିରି କରିଲା, ୩୪ “ଏ ନାଜରିତର ଜିମୁ ଆମରଟାନେ ତର କାଇ କାମ ଆବେ? ତୁମ କାଇ ଆମକେ ମାରାଇବାକେ ଆସିଆରୁସି? ତୁମ କେ ସେଟା ମୁର ଜାନି, ତୁମ ପରମେସର ସୁକଳ ଲକ୍ଷ ।” ୩୫ ଜିମୁ ତାକେ ମନକାଇ କରି କରିଲା, “ତୁ ଆରି ବାରର ବିଦରେ କୁଆଦିଲା ଅଳରିଲା, “ଏଟା କାଇ କାତା, ସେ ବୁନ୍ଦୁ ଆରି ଅଦିକାର ସତ୍ତ୍ଵ ତୁମାମନକେ ମିଷା ଆଦେସ ଦେଲାନି । ସେମନ ମିଷା ବାରଇ ଗାଲାଇନି ।” ୩୬ ଜିମୁର ଏ କବର ସେ ଜାଗାର ଗୁଲାଇବାଟର ଲକ୍ଷ ଜାନିଲାଇ । ୩୭ ପତେ ଜିମୁ ଜିରଦିମନର ପାରତନା ଗରେଅନି ଉତ୍ସର ଗରେ ଗାଲା । ସିମନର ସାହରିକେ ବେଷି ଜର ଅଳରିଲାଇ ସେମନ ତାର ବିସର ଲଗେ ଜିମୁକେ କରିଲାଇ । ୩୮ ତେର ସେ ସିମନର ପାରିଗର ଲଗେ ଟିଆଅଳ ଜରକେ ମନକାଇଲା ଆରି ତାକେ ଜର ତାତିଗାଲା । ସେବାପରେ ସେ ରିତିକରି ସେମନକେ ସେବା କରିବାର ଦାରଲା । ୩୯ ବେଳିବ୍ସି ସଞ୍ଜ ଅଳରିଲା ଜରିବୁକା ଅଳରିଲା ଜିମୁର ଲଗେ ଆନ୍ଦାଇ, ଆରି ସେ ଜରିବୁକାର ଲକ୍ଷମନକେ ଗଟେକ ଗଟେକ ଲକ୍ଷର ଉପରେ ଆହ ସତ୍ତ୍ଵ ନିକ କଲା । ୪୦ ତୁମା ଦାରିରିବା ବେଷି ଲକ୍ଷମନ ମିଷା କିରକିରି କରି “ତୁର ପରମେସର ପାଥ!” ବଲି ଲକ୍ଷ ତାନେଅନି ତାତି ପାଲାଇଲାଇ । ଜିମୁ ସେମନକେ ମନକାଇ କରି କାତାଅଳବାକେ ମିଷା ଦେଖାଇ, କାଇକେବଇଲେ ସେମନ ତାକେ କିରିସତ ବଲି ଜାନିରିଲାଇ । ୪୧ ଯାକାଲୁ ପାଇଲାଇ ଜିମୁ ନଅରେ ଅନି ବାରଇ ଗଟେକ କିନିରା ଜାଗାଇ ଗାଲା । ଲକ୍ଷମନ କଜି କଜି ତାର ଲଗେ ଆଇଲାଇ, ଆରି ସେ କ୍ରେକିକି ତାକର ଲଗେଅନି ରିଟିନିଅ ବଲି ଅଳକାଇବାକେ ଦେସା କଲାଇ । ୪୨ ମାତର ଜିମୁ ସେମନକେ କରିଲା, “ବିନ ବିନ ନଅରେ ମିଷା ମୁର ପରମେସର ରାଜଜେ ନିକ କବର ଜାନାଇବାର ଆରେ, କାଇକେ ବରଲେ ସେବାରପା ପରମେସର ମକେ ପାଇବାଇଲାରେ ।” ୪୩ ଆରି ସେ ଜିମୁଦାର ଦେସର ଜିମୁକେ ଲକ୍ଷମନର ପାରତନା ଗରମନକେ ବାକିଆ ସୁନାଇବାର ଦାରଲା ।

୫ ଦିନେକ ଜିମୁ ଗିନେପରଦ ଗାବକଣ୍ଠ୍ର ଚିଆଅଳରିଲା ବେଳେ ଲକ୍ଷମନ ମାଣ୍ଡୁରୁଣ୍ଟା ଅଳ ପରମେସର ବାକିଆ ସୁନାଇରିଲାଇ । ୫୦ ଯେହିକିବେଳେ ସେ ଗାତ୍ରକଣ୍ଠ୍ର ଦୁଇଟା ତଥ୍ବା ରଇଲାଟା ଦେବକାଳୀ, କେଉଦିମନ ତଥ୍ବାରିନି ରତ୍ନ କାଳ ଦରିଦରେରିଲାଇ । ୫୧ ସେ ତଥ୍ବାନର ବିଦରେଅନି ଜନଟା କେତେ ସିମନରଟା ରଇଲା, ଜିମୁ ତେର ଗଟିକରି “କଣ୍ଠ୍ରରେଅନି କଣ୍ଠ୍ରକୁ ତୁର ପାନିତେଲେ ଗାଲାଇନେ ।” ବଲି ସିମନକେ କରିଲା, ଆରି ତଥ୍ବାର ବସିକରି ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରଲା । ୫୨ ଜିମୁ କାତା ସାରାଇକରି ସିମନକେ କରିଲା, “ତେଣୁ ପାନିଟାରେ ଜାଇକରି ମାତର ଦାରବାକେ ତମର ଜାଲ ପାକାଆ ।” ୫୩ ତେର ସିମନ କରିଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଆମେ ସବୁଲକ୍ଷ ଗୁଲାଇବାଟି କବଟ କରି ଗଟେକ ମିଷା ଦାରୁମାଇ, ମାତର ତମର କାତା ଦାରି ମୁହଁ ଜାଲ ପାକାଇବି ।” ୫୪ ଆରି ଜାଲ ପାକାଇଲାଇ, ଏବେ ଦେଖାଇ! ଏହି ମାତର ଲାଗିଲାଇଜେ ତାକର ଜାଲ ତିରିଆଇଲାଇ । ୫୫ ତଥ୍ବା ମାତର ବରତି କଲାଇଜେ ସେ ଦୁଇଟା ତଥ୍ବା ଦୁଇଟା ପୁଦଲା ପାରା ଅଳଗାଇ । ୫୬ ଏଟା ଦେଖି ସିମନ ପିତର ଜିମୁର ପାଦେ ମାଣ୍ଟିକୁଟା ଦେଇ ଲୁଆର କରି କରିଲା, “ମରଟାନେଅନି ଜାଆ ମାପରୁ, କାଇକେବଇଲେ ମୁର

ଗରେକି ପାପି ମୁନୁସ୍ୱ । ୯ କାଳେବଦିଲେ ତେଇ ସେମନ୍ ଏବେଳି ମାତ୍ର ଦାରିରଇଲାଇଲେ, ସେଠା ଦେବି ସିମନର ସଞ୍ଚାରିମନ୍ କାବାଅଇଗାଲାଇ । ୧୦ ଆରି ଜେବଦିର ଦୁଇଟା ପ ଜାକୁଦ୍ ଆରି ଜାନ୍ମ ଜନ୍ମକମନ୍ ସିମନର ସଞ୍ଚାରି ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରାରେ କାବା ଅଇଗାଲାଇ । ଆରି ଜିପୁ ସିମନକେ କଇଲା, “ଦାରାନାଇ, ଆଜିଥିମ୍ ତମେ ମାହ୍ ନ ଦାରି, ଲକ୍ଷମନକେ ମରତାନେ ଆନ୍ଧା ।” ୧୧ ତେଇ ସେମନ୍ ସବୁ ତାକର ତଞ୍ଚି କଣ୍ଠି ଆନି ଚାତିଦେଲକରି ଜିପୁର ପଚେ ପଚେ ଗାଲାଇ । ୧୨ ତରେକ ଜିପୁ ମଟେକ ନଥରେ ରଇଲାବେଳେ ଗଟେକ୍ ଗୁଲାଇ ଗାଗରେ ବ୍ୟାଗର ଅଇରଇବା ଲକ୍ଷ ତେଇ ରଇଲା । ସେ ଦାଶ୍ଵାସନ ପତି ମୁ ବୁଁସ୍ ଚିଆଇ ଜିପୁକେ ବାବୁଜିଆ କରି କଇଲା, “ଏ ମାପରୁ, ତମେ ଜଦି ମନ୍ଦକୁଳୁସିନ୍ ବଇଲେ, ମନେ ନିଜ କରିପାରୁସ୍ ।” ୧୩ ତେଇ ଜିପୁ ଆତ୍ମ ଲ୍ୟାମାର ତାକେ ତିଳ କରି କଇଲା, “ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି, ତୁଲ ସୁକଳ ଥ ।” ଦାପରେଯେ ତାର ବହୁ ରଗ ଚାହିଗାଲା । ୧୪ ଆରି ଜିପୁ ତାକେ ଆଦେୟ ଦେଇ କଇଲା, “ଏ କାତା କାକେ କ ନାଇ । ମାତର ପୁଜାଟିର ଲଗେ ଜା ଆରି ସେ ତକେ ପରିକା କରି ଦେକ । ତୁଲ, ନିଜ ଅଳିଆଟି ବଲି ବିନ୍ ଲକ୍ଷର ତାନେ ସାକିଦେବାକେ ମଧ୍ୟର ଆଦେୟ ଲସାବେ ବିରୁ ଦେସ ।” ୧୫ ମାତର ଜିପୁର କବର ଗୁଲାଇ ଚାରିବେଦ୍ଧିରୁଲକ ଜାନ୍ମାଇ । ତାର କାତା ସୁନ୍ଦରାପାଇ ଆରି ନିଜର ନିଜର ରଗେଅନି ନିଜ ଅର୍ଭବଳ ଗାବି ଲକ୍ଷମନ୍ ତୁଲଅଳିବାର ଦାରାନାଇ । ୧୬ ମାତର ଜିପୁ କିନିରା ଜାଗାମନକେ ଜାଇ ପାରତନୀ କରତେଇଲା । ୧୭ ଦିନେକୁ ଜିପୁ ଯକିଆ ଦେଇତେଇଲା । ତେଇ ଗଲିଲିର ସବୁ ଖାଏଁଅନି, ଜିଦା ଆରି ଜିପୁଲାମେଅନି ଆସିରଇବା ପାରୁମିନ୍ ଆରି ନିଅମ ସିକାରମନ ତେଇ ଦସିରଇଲାଇ । ଆରି ରଗିମନକେ ନିଜ କରିବାକେ ମାପରୁର ବପୁ ଜିପୁକେ ରଇଲା । ୧୮ ଆରି ଏବେ ଦେକା! ଗଟେକ୍ ତେରେଣ୍ଟବାତ ଦାରଲା ମୁନୁସ୍ପେକେ, କେତେଲକ୍ କହ ମିସ୍ତେ ବେଳାନିକରି, ଗର ବିଦ୍ରେ ନେଇ ଜିପୁର ସୁଆଟେ ସଞ୍ଚାରବଳି, ତେସତା କରତେଇଲାଇ । ୧୯ ମାତର ଚିପାଟେଲାରଲାଗି, ତାକେ ବିଦ୍ରେ ନେବାକେ ବାହ୍ ମିଲେନାଇ । ଏବେ ଦେକା! ସେମନ୍ ରଗିକେ ଗର ଉପରେ ଚାଇର ଚାରିନ ରକାତି, କହ ମିସ୍ତେ ଲକ୍ଷମନର ମନାଇ ଜିପୁର ମୁଆଟେ ଉଦବାରଦେଲାଇ । ୨୦ ଜିପୁ ସେମନର ବିସବାସ ଦେକି କଇଲା, “ଏ ବାବୁ, ତମ ସବୁ ପାୟ କେମା ଅଇଗାଲାବେ ।” ୨୧ ସାପୁତ୍ର ସିକାରବା ଲକ୍ଷମନ ଆରି ପାରୁମି ଲକ୍ଷମନ ମନେ ମନେ କୁଆବଳା ଅର, ଏହି କରିବାର ଦାରାନାଇ, “ଏ କେ ଜେ ପରମେସରର ନିନ୍ମକଳାନି? ପରମେସରକେ ଗାତି ଆରି କେ ପାୟ କେମା କରିପାରୁଯି? ” ୨୨ ତେଇ ସେମନ ମନେ ମନେ କୁଆବଳା ଅଇବାଟା ଜାନିକରି ସେମନକେ ଜିପୁ କଇଲା, “ତେ କାଇକେ ସବୁଲକ୍ ନିଜର ମନେ ମନେ ଏହାର କୁଆବଳା ଅଇଲାପିନି? ୨୩ କାଇଟା ଉପାସ କାତା? ତର ସବୁ ପାୟ କେମା ଅଇଗାଲା ବଲି କରିବାଟା, କି ଉଚିକରି ଲାଗି ଜା ବଲି କରିବାଟା? ୨୪ ମାତର ପୁରୁତ୍ତିର ସବୁ ପାୟ କେମା କରିବାକେ ପରମେସର ଚାନ୍ଦେନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମର ଅଦିକାରାଥେ ।” ଏଟା ତମେ ଜେତେ ଜିନିପିରାସ୍ । ଏଗାରାପାଇ ଜିପୁ ରେଣ୍ଡ୍ରୋବାତ ଦାରଲା ରଗିକେ କଇଲା, “ମୁହଁ ତକେ କଇଲିନି, ଉତ୍ତର ନିଜର ବିଦନା ଦାରି ଗରେ ଜା ।” ୨୫ ସେମାପ୍ରେ ତେରେଣ୍ଟ ଦାରଲା ଲକ୍ଷ ସବୁଲକ୍ଷ ଦେକ୍ତେ ଉଚିକରି ଜନ୍ମ କଟେ ସରଇଲା, ସେବା ବଜ ପରମେସର ମଜମା କରି କରି ତାର ଗରେ ଉଚିଗାଲା । ୨୬ ତେଇ ରଇଲା ସବୁଲକ୍ କାବା ଅଇଗାଲକରି ପରମେସର ମଜମା କରିବାର ଦାରଲାଇ ଆରି ମାପରୁର କିନ୍ତୁ କାମ ଦେକି, “ଆଜି ଆମେ କେବେ ନ ଅଇଗାଟା ଦେବଳୁ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୨୭ ତାରପରେ ଜିପୁ ବାରଇଜାଇ ଲେବି ନାହିଁର ଗଟେକ୍ ସିପୁମାଟ୍ଟୁ, ସିପୁମାଟ୍ଟୁମନ ମାଟ୍ଟୁଗାଟାନେ ବସିରଇବାଟା ଦେବି, ତାକେ କଇଲା, “ମରସପୁ ଆରି ।” ୨୮

ତେଣୁ ଲେବି ପାବୁଜାକ ତାତିଦେଇ ଉଠିକିରି ଜିସୁର ସଞ୍ଚ ଜିବାରଦାରିଲା । ୧୯ ଆରି ଲେବି ଜିସୁରପାଇ ନିଜର ଗରେ, ଗଟେକ ବଢ଼ ବଜିକଳା । ତେଣୁ ସିଥିତୁମାଞ୍ଚମନ୍, ଅଦିକୁ ଲକ୍ଷ ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ ସେ କାଇବାକେ ଦସିଲା । ୨୦ ତେଣୁ ପାରୁମିନ ଆରି ତାକର ଦଲର ସାଥର ସିକାରମନ ଜିସୁର ମୁଆଣେ ତାର ସିଥମନକେ ଦସ ଦେକାଇ କଇଲାଇ, “ତମେ କାଇକେ ସିଥିତୁମାଞ୍ଚମନର ସଞ୍ଚ ଆରି ପାରୁମିନର ସଞ୍ଚ ମିକି କିଆ ପିଆ କଲାଏନି?” ୨୧ ଜିସୁ ଯେମନକେ କଇଲା, “ଜାକେ ଦୁକାବାରି ରଇସି, ସେବେ ଅସ କାଇସି, ଜାକେ ଦୁକା ଦାରେ ନାଇ ତାକେ ଅସ ଲତାନାଇ । ୨୨ ମୂର ଦରମ୍ ଲକ୍ଷବଲି ନିଜକେ ବାବା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ଆସିନାଇ, ମାତର ପାପି ଲକ୍ଷମନକେ ପାପେନାମି ମନ ବାଦିଲାଇବାକେ ଆଇଲିଆଟି ।” ୨୩ କେତେକ ଲକ୍ଷ ଜିସୁକେ ପାତାରଲାଇ, “ଦୁବନ୍ ଦେଇ ଜଥନର ସିଥମନ ତରକେତର ଉପାସ କରି ପାରତନା କରବାଇ । ପାରୁଯିମନର ସିଥମନ ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରାରି ସେ କରବାଇ । ମାତର ତମର ସିଥମନ କିଆ ପିଆ କରବାଇ ।” ୨୪ ଜିସୁ ଯେମନକେ କଇଲା, “ଦେବାଟର ଲକ୍ଷମନରସଞ୍ଚ ବର ରଇଲାବେଳେ, ତମେ କାଇ ଯେମନକେ ଉପାସ କରାଇପାରାସ? ନାଇ, ନାପାରାସ । ୨୫ ମାତର ବେଳୀ ଆଇସି, ତେଣେବେଳେ ତାକରଟାମେନାମି ବରକେ ତାକିଦାରିଜିବାଇ, ସେବୁକିବେଳେ ଯେମନ ଉପାସ କଇବାଇ ।” ୨୬ ଜିସୁ ଯେମନକେ ଆରି ଗଟେକୁ ଦେବାରମ ଦେଇ କଇଲା, “କେ ମିଥା ପୁରୁନା ଲୁଗା ପାତିରଇଲାଟାନେ ନୁଆଲୁଗା ଚରି ଗାୟ ନ ଦେବାର, ଗାୟ ଦେଲେ ନୁଆଗା ମିଥା ନୁହିଲାଇସି, ନୁଆ ଲୁଗାର ଗାୟ ପୁରୁନାଟାନେ ନ ମିଷେ । ୨୭ ଦେବୀ ଦିନର ପୁରୁନା ଗାଗରିଟାନେ କେ ମିଥା ଏବେ ଉତ୍ତରାଇଲା ମଦ୍ ନ ରକଅର, ତେଣୁ ଜଦି ସେ ମଦ୍ ରକଇ ତାବିଦେଲେ, ଗାଗରି ପୁଟିକରି ପତାଅଇନାଇସି । ୨୮ ତେବେ ମଦ୍ ଉତ୍ତରାଇଲା ଦାସରେ ନୁଆ ଗାଗରିଟାନେ ରକଇ ସଞ୍ଚିତବାରାସାଚେ । ୨୯ ଆରି କେ ମିଥା ପୁରୁନା ମଦ୍ କାଇବାକେ ମନ୍ ନ କରନ୍, କାଇକେବଇଲେ, ସେ ବାସିଟା ଆକା ନିକ ବଲି କରିସି ।”

୨ ତରେକ ବିସରାମ ବାରେ ଜିସୁ ତାସ ରଇଲା ପଦାବାଟେ ଜିବାବେଳେ
ତାର ସିଥମନ କେହ ତିତାଇ ଆଟେ ରମଦି କାଇତେରଇଲାଇ । ୨ ସେମନକେ ଦେକତେରଇବା ପାବୁସି ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରରେଥାନି କେତେଲେକ କଇଲାଇ, “ବିସରାମ ବାରେ ଜନ୍ମଟା କରବାର ବିଦି ନ ଏଣ୍, ସେଟା ତମେ କାଇକେ କଲାଏନି?” ୩ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ଦାରଦ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚର ଲକ୍ଷମନ ବୁକେ ରଇଲାବେଳେ, ଦାରଦ କାଇଟା କରିରଇଲା, ସେଟା କାଇ ତମେ ପଦାସ ନାଇ କି? ୪ ପୁନା, ଦାରଦ ପରମେଷରର ଗରେ ପୁରି, ପରମେଷରକେ ସର୍ପି ଅଇରଇଲା ଜନ୍ମ ବୁଟି, ମୁଜାରିମନକେ ଚାତି ଆରି କେ ମିଥା କାଇବାର ବିଦି ନ ରଇଲା, ସେଟା ନେଇକରି କାଇଲା ଆରି ତାର ସଞ୍ଚର ଲକ୍ଷମନକେ ମିଥା ଦେଇରଇଲା ।” ୫ ଆରି ଜିସୁ କଇଲା, “ପରମେଷର ପାଶରଇବା ନରପିଲା ମୁଲ ବିସରାମ ବାରେ ଲକ୍ଷମନ କାଇଟା କରବାର ଆଟେ କାଇଟା କରବାର ନାଇ, ସେଟା କଇବାର ମର ଅଦିକାର ଆଟେ ।” ୬ ଆରି ଜିସୁ ବିନ୍ ଗଟେକୁ ବିସରାମବାରେ, ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନର ପାରତନା ଗରେ ଜାଇକର ସିକାଇତେରଇଲା । ତେଣୁ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ତାର ଭାଙ୍ଗା ଆପ ସୁକିଜାଇରଇଲା । ୭ ଆରି ଜିସୁ ବିସରାମବାରେ ମିଥା କେ ଜାନେ ନିକ କରସି, ଏଟା ଦେବୁ ବଲି ପାବୁସି ଲକ୍ଷମନ ଆରି ସାଥର ସିକାରମନ ତାକେଥେ ଦେବି ଦେଖି ଦେଇଲାଇ, କାଇକେବଇଲେ ତାର ବିଶୁଦ୍ଧେ ଦସ ଦାରବାକେ । ୮ ମାତର ଜିସୁ ତାକର ମନେ ବାଦିଲାଟା ଜାନିକରି, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ଆପ ସୁକିଜାଇରଇଲା, ତାକେ କଇଲା, “ଦେବ ଆରି ସବୁଲକର ମୁଆଣେ ଚିଆ ଆ ।” ଆରି ସେଲକ ଉଚି ଚିଆଅଇଲା । ୯ ତେଣୁ ଜିସୁ ସେମନକେ

କରିଲା, “ମୁର ତମଙ୍କେ ପାଚାରିଲିନି, ବିସ୍ରାମବାରେ ବିଦି ଲାପାବେ କାଳଟା କରିବାର? ନିକ କରିବାର କି କାରାପ କରିବାର? ଜିବନ ବିଚାଇବାର କି ମରାଇବାର?” ୧୦ ଆରି ସେ ତାରିବେଦୃତି ସବୁକେ ଦେଖି ସେ ଲକ୍ଷ୍ମେ କରିଲା, “ତମର ଆହ ଲାମାଆ ।” ତେଇ ସେ ସେନ୍ଦ୍ରାର କଲା, ଆରି ତାର ଆହ ପୁରାପୁରୁଷ ନିକ ଅଳଗାଲା । ୧୧ ମାତର ପାରୁସିମନ ଆରି ସାସଦର ଯିକାରମନ ଦେବୀ ରିପା ଅଳଗାଲାର ଆରି ଜିମୁର ବିରୁଦ୍ଧେ “କାଳଟା କରୁ?” ବଲି ତାକର ତାକର ବିଚର ନିଆଇ କଲାଇ । ୧୨ ସେବେଳେ ବିମେନ୍ ଜିମୁ ପାରୁତନା କରିବାକେ ବାରଇ, ପରଦତେ ଗାଲା ଆରି ଗୁଲାଇରାତି ପରମେସରକେ ପାରଦନା କରି କରି ରଇଲା । ୧୩ ସାକାଳ ପାଇଲାକେ, ଜିମୁ ସିଧମନକେ ଲଗେ ତାକି ପେମନର ବିଦରେଥି ବାର ଲକ୍ଷକ ବାରିଲା, ଆରି ପେମନକେ ପେରିଦ ବଲି ନାହିଁ ଦେଲା । ୧୪ ସେମନ ରଇଲା, ସିମନ ଜାକେ କି ସେ ବିଚର ବଲି ମିଥା ନାହିଁ ଦେଲା, ଆରି ସିମନର ବାଇ ଆନ୍ଦୁରିଯ, ଜାକୁବ ଆରି ଜନ୍ମନ, ପିଲିପ ଆରି ବାରତଳମି । ୧୫ ମାତରି ଆରି ତମା, ଆଲାପିର ପ ଜାକୁବ ଆରି ସିମନ, ଜାକେ କି କାଇ କାମ କରବାକେ ମିଥା ଆଗରୁ ଅଳୟି ବିଲି କରିବାଇ । ୧୬ ଜାକୁବର ପ ଜିରଦା ଆରି ଇଶ୍କାରିତ ଜିରଦା, ଜେ କି ଜିମୁକେ ସହଚୁମନେକ ସରପିଦେଇ ରଇଲା । ୧୭ ଆରି ଜିମୁ ପେରିତମନର ସତ୍ତ୍ଵ ରହିକରି, ଗଣେକ ସଦ୍ରମ ରଇଲା ଜାଗାଇ ଚିଆଅଲା । ଆରି ତେଇ ତାର ଦେବୀ ସିଧମନ, ଜିରଦା ବାଇଜର ଦେବୀ ଲକ୍ଷ, ଜିରୁପାଳାମ ଆରି ସମତୁର ପାଲି ରଇବା ପର ଆରି ସିମନ ସଥାଥେଥି ଦେବୀ ଲକ୍ଷମନ ରୁଣ୍ଧିରଇଲାଇ । ୧୮ ଲକ୍ଷମନ ତାର ବାନିଥ ସୁନ୍ଦରବେ ଆରି ନିଜର ନିଜର ରଗେଅନି ନିକ ଅଳବାକେ ଆସିରଇଲାଇ । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ତୁମ୍ବା ଦାରାଇଅଇ ଦୁଇ କଥାଟ ପାଇଦେଇଲାଇ, ସେମନକେ ଜିମୁ ନିକ କଲା । ୧୯ ସବୁଲକମନ ଜିମୁକେ ଚିଲିବାକେ ତେସତ୍ର କରିଦେଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତାର ଗାରତେଥିନି ମାପ୍ରଭୁର ବ୍ୟୁ ବାରଇଦେଇଲା ଆରି ସବୁଲକମନକେ ନିକ କରିଦେଇଲା । ୨୦ ସେବେଲେ ଜିମୁ ନିଜର ସିଧମନର ବାଟେ ଦେକି କଇଲା, “ତମେ ଏବେ କାକୁରତି ଅଳଆଗୟ ତମର କେତେକ ନିକ କରମ, କାଇକେବଇଲେ, ତମଙ୍କେ ପରମେସର ପୁରାପୁରୁଷ ଦେଇସି । ତମେମନ ଏବେ କାନ୍ଦୁଲାସନି, ତମର କେତେକ ନିକ କରମ, କାଇକେବଇଲେ ତମେମନ ପାରଦା ଅଳକରି ଆଁସିଥା ।” ୨୧ ଲକ୍ଷମନ ଜିବେ ପରମେସର ପାଟାଇଲବା ନରପିଲା ମର ଲାଗି ତମଙ୍କେ ଲନ କରିବାର, ଆରି ବେଗଲାଇ ଦେବାର, ନିର୍ମଳିତ ତମର ନାହିଁ ମନ୍ଦ ବିଲ ଦାରିବାର, ତମର କେତେକ ନିକ କରମ । ୨୨ ସେ ଦିନେ ସାରଦା ଅଇ ନାହିଁ କରିଥା । କାଇକେବଇଲେ ଦେବା, ସରଗେ ତମର ପୁରୁଷକାର ଅଦିକ ଆରି ସେନ୍ଦ୍ରାର ତା ସେମନର ଆନିଦାବିମନ, ବିସର୍ଦବକତାମନକେ କରିଦେଇଲାଇ । ୨୩ ମାତର ଏ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇମନ, ତମେମନ ଏବେ ସାରକାର ଆଗାସ, କାଇକେବଇଲେ ତମେ ନିଜେ ନିଜେ ସୁକ ପାଇଲାସ୍ଥବେ । ୨୪ ଏ ତଣ୍ଟ୍ପାରମନ, ଏବେ ତମେ ନିକସତ୍ତ୍ଵ କାଇଲାସନି, କାଇକେବଇଲେ, ତମେ ବୁକେପେ ରଇଥା । ଏ ଦୃଶ୍ୟପାରମନ, ତମେମନ ଏବେ ଆଁସିଲାସନି, କାଇକେବଇଲେ ପତେ ଦୁକେ ରଇକରି କାନ୍ଦୁଥା । ୨୫ “ଜେତେବେଲେ ତମଙ୍କେ ଲକ୍ଷମନ ବଲ୍ଲ ବିଲକରି ବାବଲାଇନି, ଏ ଦୃଶ୍ୟପାରମନ, ତାକର ଆନିଦାବି ତା ମାପ୍ରଭୁ କାତା ଦୁଲକାଇମନପାଇ ସେନ୍ଦ୍ରାର କରିଦେଇଲାଇ ।” ୨୬ “ମାତର ତମେମନ ସୁନି ଆଗାସେଇ ମୁହଁ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ତମର ସତୁମନକେ ଆଲାଦ କରା, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ତମଙ୍କେ ଲନ କରିବାର, ସେମନର ମଞ୍ଚେ କରା । ୨୭ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ତମଙ୍କେ ସାଇପ ଦେବାର, ସେମନକେ ଆସିରବାଦ କରା ।

। ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ତମକେ ଜୟତ ଜିବାଇ, ସେମନରପାଇ ପାରତାନା କରା । ୧୯ ଜେ ତମକେ ଗଟେବୁ ଗାଲେ ତାପର ମାରୁସି, ତାକେ ଆରିଗଟେବୁ ଗାଲୁ ମିଥା ଦେକାଇଦିଆସ । ଜେ ତମର ତାପର ଦାରିଜାଇସି, ତାକେ ତମର ପିତ୍ରାଳୀଟା ନେବାକେ ମିଥା ମନୀ କରାନାର । ୨୦ ଜେ ତମକେ ମାତ୍ରେସି, ତାକେ ଦିଆସ । ଆରି ଜେ ତମର ଦନ ସମ୍ପଦି ଉଦ୍‌ବାର ନେଇସି, ତାରଟାନେଅନି ସେତ ଆରିତରେକୁ ମାତ୍ରାନାଇ । ୨୧ ଲକ୍ଷମନ ତମକେ ଜେନ୍ତି ବରତ ବଲି ମନ କଲାସି, ତମେମିଥା ସେମନରଟାନେ ସେନ୍ତାର କରା । ୨୨ “ଆରି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ତମକେ ଆଲାଦ କଲାଇନି, କହି ସେମନକେସେ ତମେ ଆଲାଦ କରିଥା ବରଲେ କାଇ ଆସିବାଦ ପାଇସା? କାଇକେବଳେ ପାପିମନ ମିଥା ସେନ୍ତାର କରିବାଇ । ୨୩ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ତମର ମତ୍ତୁଲୁ କଲାଇନି, ସେମନକେସେ ମତ୍ତୁଲୁ କରିଥା ବରଲେ, କାଇ ଆସିବାଦ ପାଇସା? କାଇକେବଳେ ପାପିମନ ମିଥା ସେନ୍ତାର କରିବାଇ । ୨୪ ଆରି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ତମର ମିଲାଇବାର ଆସା ରଇସି, କହି ସେମନକେସେ ଉଦାର ବରିଥା ବରଲେ, ତମେ କାଇ ଆସିବାଦ ପାଇସା? ପାପିମନ ମିଥା ସମାନ ଇଥାବେ ବାନ୍ଧୁଲାଟା ମିଲବିଲି, ରୁନ ଦେବାଇ । ୨୫ ମାତ୍ର ତମର ସର୍ବମନକେ ଆଲାଦ କରା । ଆରି ସେମନର ମତ୍ତୁଲୁ କରା । ରୁନ ବାନ୍ଧୁ ବଲି ଆସା ନ କରି, ରୁନ ଦିଆସ । ସେନ୍ତାରକଳେ ତମର ପୁରୁଷକାର ଅଦିକ ଅଳୁସି । ଆରି ତମେ ପରମେସରର ପ ଅଳୁସା । କାଇକେବଳେ ସେ ନ ମାନ୍ଦିବା ଲକର ଆରି କରାପ ଲକର ମିଥା ଦୟାକିଅଥା । ୨୬ ତମର ସରଗର ବାବା ଜୟାର ଦୟା କଲାନି, ସେନ୍ତାରକଳେ ପରମେସର ତମକେ ବିଚାର କରିଥି । ଦୟ ନ ଦିଆସ, ସେନ୍ତାରକଳେ ପରମେସର ତମକେ ଦସ ନ ଦାରେ । କେମୋ କରା, ସେନ୍ତାରକଳେ ତମକେ କେମୋ ମିଳୁଥି । ୨୭ ବିନଲକର ବିଚାର କରାନାଇ, ସେନ୍ତାରକଳେ ପରମେସର ତମକେ ବାନ୍ଧ ଦେଇସି, ଲକ୍ଷମନ ମାନ୍ଦାନେ କାଦି ପୁରୁନକରି ତାକେ ଚାପି ଜୁଲାଇ, ଉଚ୍ଚିଲାଇକରି, ତମର ଅଂତିତେଇ ଦେବାଇ, କାଇକେବଳେ ଜନ୍ମ ଇଥାବେ ତମେ ନାପ୍ରଥା, ସେ ଇଥାବେ ସେ ତମକେ ନାପି ଦିଆଅଳୁସି ।” ୨୯ ଜିପୁ ସେମନକେ ଉଦାରଗନ୍ତ ଦେଇ କଇଲା, “କାଣ୍ଠ କାଇ କାଣ୍ଠାକେ ବାହୁ ଦେବାଇପାରେକି? ନାଇ, ନାପାରେ । ଜବି ସେମନ ସେନ୍ତାର କରିବାଇ ବରଲେ ଦୁଇଲକ୍ଷଜାନ କାଲେ ନ ଅଧିରତ କି? ୨୦ ଶୁଭ୍ରରମାନେଅନି ସିଥ ବହୁ ନାଇ । ମାତ୍ର ସିଥମନ ସିକିଆ ପାଇ ସାରାଇଲେ ସିଦ୍ଧାତର ଶୁଭ୍ର ସମାନ ଅଳୁବାଇ ।” ୨୧ “ଆରି କାଇକେ ତମର ବାଲର ଆଁକିଟାନେ ରଇବା ପାନ କାହରା ଦେବକାନ୍ଦିଷି? ମାତ୍ର ତମର ନିଜର ଆଁକିଟାନେ ଜନ୍ମ ବହୁ କାହରା ଆଚେ, ସେତା ବାବିଦେବାନାଇ । ୨୨ ତମେ ନିଜର ଆଁକିଟାନେ ରଇବା ବଦିତା କାହରା ନ ଦେକିକରି, ନିଜର ବାଲର ଆଁକି ଟାନେ ରଇବା ପାନ କାହରା ଦେବି କେନ୍ତି କରିପାରାସ, ଆର ବାଇ ତମର ଆଁକିଅନି କାହରା ବାରକରାଇଗେବି? ଏ କୁଟିଆଳମନ, ପରତୁମ ନିଜର ଆଁକିଅନି କାହରା ବାରକରାଇପାକା, ତାରପତେ ନିଜର ବାଲର ଆଁକିଟାନେ ରଇବା କାହରା ସବୁ ବାରକରାଇବାକେ, ନିକରି ଦେବିପାରାସ ।” ୨୩ “ନିକ ଗତେ କାରାପ ପଲ ନ ପଲେ, କାରାପ ଗତେ ନିକ ପଲ ନ ପଲେ । ୨୪ କାଇକେବଳେ ଗହମନକେ ତାର ପଲରାଲାଟି ଜାନିଅଳୁସି । କାଣ୍ଠ ଗତେଅନି ଲକ୍ଷମନ ତୁମରି ପଲ ନ ତଳତ, କି କାଣ୍ଠ ବୁଗାଟାନ୍ତି ଅନ୍ତରେ ପଲ ନ ତଳତ । ୨୫ ନିକ ଲକ୍ଷ ନିଜର ମନ ବିଦ୍ସର ଗରବିଦ୍ସରେ ଅନି ନିକଟା ବାରକରାଇପାରି । ଆରି କାରାପ ଲକ୍ଷମନ ନିଜର ମନ ବିଦ୍ସର ଗରବଟାନେ ଅନି କାରାପଟା ବାରକରାଇପାରି । କାଇକେବଳେ, ମନବିଦ୍ସରେ ତିନ୍ମ କରିବା, ତଣ୍ଟ୍ର କାଟା କଇସି ।” ୨୬ “ଆରି ତମେ କାଇକେ ମାକେ ଏ ମାପର ଏ ମାପର,

ବଲି ତାକିକରି ମର ଆଦେସ୍ଥ ମାନାସ ନାଇ? ୪୭ ଜେ ମିଥା ମରିଲଗେ ଆସି, ମର କାତା ପୁନି, ସେଠା ସବୁ ମାନ୍ୟି, ସେ କାର ସମାନ ରଖି, ସେଠା ମୁହଁ ତମଙ୍କେ ଦେବାଇବି । ୪୮ ସେ ଏହୁରି ଗଟେବ ଗର ରଚାଇବା ଲକ୍ଷରପାରା । ଜେ ଗରଇ କରି କୁନି, କୁନାଦି ପାକନା ଉପରେ ବସାଇଲା । ବନିଆ ପାରି ଆସି ସେଠା ଉଲ୍କା ମାରିଲା ମିଥା ସେଠା ବସିଲାର ନାପାରିଲା । କାରକେବଇଲେ ସେଠା ନିମାନକରି ଉଚାଇରଇଲା । ୪୯ ମାତର ଜନ ଲକ୍ଷମନ ମରିକାତା ପୁନିକରି ମିଥା ସେ ଉପରେ ଚଲାଇଲୁଣି ନ କରଦ, ସେ କୁନାଦି ନ କରି, ବାଲି ଉପରେ ଗରିଲା ଲକ୍ଷରପାରା । ଜବର ଅଳଟେ ଉଦ୍ଦକମାରିଲା ଦାୟରେ ସେ ଗର ବସିଲିଗାଲା ଆରି ସେଠା ଅପରିବଳ ବିନାସ ଅଇଲା ।

୭ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସବୁ କାତା କଇ ସାରାଇକରି କପରିନାରମ ସଥରେ କେବଳା ।

୨ ସେବେଳେ ସାଧା ସନିଅମନର ମୁକ୍ତିଆର ଗଟେକ ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା, କର ଅଳକରି ମଲାପାରା ଅଳଜାଇରଇଲା । ସେ ତାକେ ନିଜରିଲକ୍ଷ ପାର ଆଲାଦ କରିଦେଇଲା । ୩ ସେ ଜିସୁର ବିସିଲର କବର ସୁନି, ଜିସୁ ଜେତୁକି ଆସି ତାର ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାର ଜିବନ ରଙ୍ଗିଆ କରସି ବଲି ବାଦିଲା । ସେଠାରପାର ଜିସୁର ଲଗେ କେତେଟା ଜିରଦ ପାରିତିନମନକେ ପାଚାଇ ତାକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୪ ପାରିତିନମନ ଜିସୁରିଲଗେ କେତିକରି ତାକେ କୁଆର ବିଆର କରି କରିବାର ଦାରିଲା, “ତାରପାର ତମେ ଏହୁରି କରିରଇଲେ, ନିଜର ଯାଇ । ୫ କାରକେବଇଲେ ସେ ଆମର ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଆଲାଦ କରସି ଆରି ନିଜେ ସେ ଆମର ସବୁଲକର ପାଇ ପାରିତାଗର ତିଆରକରି ଦେଇଆଚେ ।” ୬ ତେଇ ଜିସୁ ତାକର ସଙ୍ଗେ ଗାଲା । ସେ ଗରେ କେବଳାକେ କଣ୍ଠେ ଦୁଇ ରଇଲାକେ, ସାଧା ସନିଅମନର ସୁନିଆ ଲକ୍ଷମନକେ ପାଗାଇ ତାକେ କଲାଇ, “ମାପରୁ, କସଟ ଉଥାନାର, କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଜେ ମର ଗରେ ପାଦ ପାକାଇସା, ମର ଏହୁରି ବାରିଥ ନାଇ । ୭ ଏତାରପାର ମୁହଁ ତମରିଗାନ ଆରିବାକେ ମନ କରିନାଇ । ମାତର ଗଟେକ ପଦ ଆଦେସ୍ଥ କରା, ମର ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ନିକ ଅଳଜାଇସି । ୮ ମୁହଁ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ତମେ କାମ କରିଦେଇଲେ ମିଥା ମର ତମେ ସନିଅମନ ଆଚର୍ତ୍ତ । ଆରି ମୁହଁ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଜା ବଲି କଇଲେ, ସେ ଜାଇସି । ବିନ ଲକ୍ଷକେ ଆର ବଇଲେ ସେ ଆଲୟି । ମର ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ଏଟା କର ବଇଲେ, ସେ ସେଠା କରସି ।” ୯ ଜିସୁ ତାର ଏ ସବୁ ବିସିଲ ସୁନି କାବା ଅରାଗାଲା, ଆରି ବୁଲିକରି ତାର ପତେ ଆଳଟେଇବା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ କଇଲା, “ମୁହଁ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ଇଶ୍ଵରାଏଲ ବିଦେରେ ମିଥା ଏବେକ ବେଦ ବିସବାସି ନ ମିଳିଦ ।” ୧୦ ଆରି ଜିସୁକେ ତାକାବାକେ କାଇରଇଲାଲା ଲକ୍ଷମନ ଗରେ ବାରତି ଆସି ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ନିକ ଅଳଜାଇବାଟା ଦେକ୍ଖାଇ । ୧୧ ତେଇଅନି ଜିସୁ ନାଇନ୍ ନାଇରୁ ନାଥର ଗାଲା । ତାରସଙ୍ଗେ ସିମନ ଆରି ଲକ୍ଷମନ ଦେବି ଜାଇଦେଇରଇଲାଇ । ୧୨ ସେ ନାଥର ଦୁଆରିଲଗେ କେତୁ କେତୁ, ଏହେ ଦେବା! ଲକ୍ଷମନ ଗଟେକ ମଲା ଲକ୍ଷକେ ବଇଆନଟେ ରଇଲାଇ । ସେ ନିଜର ମାଆର ଗଟେକ ସେ ପିଲା, ଆରି ସେ ମାଜି ରାଣ୍ଟିଗା । ନାଥର ବେଶିଲକ୍ଷମନ ତାର ସଙ୍ଗେ ରଇଲାଇ । ୧୩ ସେ ରାଣ୍ଟି ମାଜିକିକେ ଦେବି ଜିସୁ ଦୁକ୍କନା ଆରି ତାକେ କଇଲା, “ଏ ମାଆ କାନ୍ଦନାଇ ।” ୧୪ ଆରି, ଜିସୁ ଜାଇକରି ତାଣ୍ଟିଆ ଚିଲାକେ ବଇ ଆନଟେଇବା ଲକ୍ଷମନ ଚିଆଅଇଲାଇ । ଆରି ସେ କଇଲା, “ମୁହଁ ତକେ କଇଲିନି, ନୁନା ଉଣ୍ଟି!” ୧୫ ତେଇ ସେ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ତାର ମାକେ ସବରିଦେଲା । ୧୬ ତେଇ ସବୁଲକ୍ଷ ତରିଗାଲାଇ, ଆରି ପରମେସର ମଇମା କରି କଇଲାଇ “ଆମର

ବିଦେରେ ଗଟେକ ମାଆନ ବବିସତବକତା ଆଇଲାଆରେ, ଆରି ପରମେସର ନିଜର ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଉଦାର କରିବାକେ ଆସିଥାଏ ।” ୧୭ ଜିସୁର ଏ ବିସିଲର କାତା ଗୁଲାଇ ଜିରଦା ଦେବେ ଆରି ଗରିବାରେ ଗାରୁଙ୍ଗାଲୁ ଲକ୍ଷମନ ଜାନାଇ । ୧୮ ପତେ ଦୁବନ ଦେବ ଜଅନର ସିମନର ଏ ସବୁ କାତା ଜଅନକେ ଜାନାଇଲା । ୧୯ ତେଇ ଜଅନ ନିଜର ସିମନର ବିଦେରେଥନି ଦୁଇଲକ୍ଷକେ ତାକି ମାପରୁର ଲଗେ ଏହୁରି କର ପାଟାଇଲା, “ଜେ ଆରିବାର ରଇଲା, ସେ ଲକ୍ଷ ତମେ ସେ କି? କି କାଇ ବିନ ଲକ୍ଷକେ ଆମର ଜାଗବୁ?” ୨୦ ସେ ଲକ୍ଷମନ ଜିସୁରିଲଗେ କେତିକରି କରିଲାଇ, “ଦୁବନ ଦେବ ଜଅନ ଆମରକେ ଏହୁରି ଜାଗବୁ?” ୨୧ ସେବେଳେ ଜିସୁ ଜାଇ ଦୁକା, ଆରି ଦୁମା ବାରିଲା ଲକ୍ଷମନକେ ନିକ କଲା । ଆରି କେତେଟା କାଶମନକେ ମିଥା ଆଂକି ଦିପାଇଲା । ୨୨ ଜିସୁ ଜଅନର ସିମନକେ କଇଲା, “ତମେମନ ଜନ ଜନଟା ଦେବକାଲୁ ଆରି ସୁନିଲାସ, ସେଠା ସବୁ ଜାଇ ଜଅନକେ ଜାନାଆ, କାଣା ଲକ୍ଷମନ ଦେବିପାରିଲାଇନି, ତମେମନ ଲାଇବୁଲାଇନି, ବର ରତିମନ ନିକ ଅଳଜାଇନି, ବରରା ଲକ୍ଷମନ ସୁନିଲାଇନି, ମଲାଲକ୍ଷମନ ଜିବନାଳୁ ଉଚିତାଲାଇନି, ଆରି ଦୁକର ଲକ୍ଷମନକେ ମାପରୁର ବାକିଅ ସୁନାଇଅଲାଇନି । ୨୩ ଜନନଲକ୍ଷ ମକେ ‘କରିସଟ ସେ କି ନାଁ?’ ବଲି ନ ବାରିକରି ବିସବାସ କରସି, ତାର କେତେକ ନିକ କରମ୍ ।” ୨୪ ଜଅନର ସିମନ ବାରିଦିଗାଲାପତେ ଜିସୁ ଲକ୍ଷମନକେ ଜଅନର ବିସଇ କଇବାରଦାରିଲା, “କାଇଟା ଦେବକାବେ ତମେ ମନୁଷୀଳି ବୁଝୁ ବାଇର ଜାଇରଇଲାସ? କାଇ ପଦନେ ଦୁଇତେରଇବା ବାରୁସ ନାଲା? ୨୫ ସେଠା ନଇଲେ କାଇକେ ବାରଇ ଜାଇରଇଲାସ? କାଇ ଗଟେକ ବାରମ୍ ପାରିବାକେ ବାରାଇକାଲା ରଇଲାସ? କାଇ ଜବର ଭାବୁଦେଇ ବସତର ଗେନି ବିନ୍ଦିରଇବା ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଦେବକାକେ? ଦେବା, ଜନ ଲକ୍ଷମନ ଜେ କି ମୁହଁର ବସତର ବିନ୍ଦିରି, ସୁକର ସଙ୍ଗ ଦିନ ବିତାଇବାଇ, ସେମନ ତା ରାଜା ନାଥର ରଇବାଇ । ୨୬ ସେଠା ନଇଲେ କାଇକେ ବାରଇ ଜାଇରଇଲାସ? କାଇ ଗଟେକ ବଦିପରିବକତାକେ ଦେବକାକେ? ମୁହଁ ତମଙ୍କେ ସତ କଇଲିନି, ଜଅନ ବଦିପରିବକତାକେ ଦେଇଥିନି ମିଥା ଅଦିକାର ରଇବା ଲକ୍ଷ ।” ୨୭ ଜାର ବିସଇ ନେଇକରି ବରମ୍ ସାତରେ ଲେକାଆଏ । ପରମେସର କଇଲା, “ଆମେ ନିଜର ଦୁକରେ ତମର ଆପା ଗାଇଲାଇ, ସେ ତମର ମୁଆଟେ ତମରପାଇ ବାହ ତିଆର କରସି, ଏ ସେ ଲକ୍ଷ । ୨୮ ମୁହଁ ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ମାରିମନର ଗାନେଅନି ଜାତ କରିରଇବା ସବୁର ବିଦେର, ଜଅନର ଗାନେଅନି ଆରି ମୁକିଅ କେ ମିଥା ନାଇ, ଏଲେମିଥା ପରମେସର ରାଇକେ ଜେ ସାନ୍, ସେ ଜଅନ ଗାନେଅନି ବଢି ।” ୨୯ ଜନନଲକ୍ଷମନ ଏ ସବୁ କାତା ସୁନ୍ଦରେଇଲାଇ, ସେମନ, କେନ୍ଦ୍ରିକି ସିମରାଙ୍ଗମନ ମିଥା ପରମେସର ଦାବିକାଲା ମାନି ଜଅନର ଟାନେ ଦୁବନ ନେଇରଇଲାଇ । ୩୦ ମାତର ପାରୁଶିମନ ଆରି ନିଅମ ବିକାରମନ ତାକର ଜିବନରପାଇ ପରମେସର କରିରଇବା ଜାନା ମାନଦମାଇ, ଆରି ଜଅନରଟାନେ ଦୁବନ ନେଇଥିନାଇ । ୩୧ ଜିସୁ ଆରିତରେକ କଇଲା, ଏବର ଲକ୍ଷମନକେ ମୁହଁ କାର ସଙ୍ଗେ ସମାନ କରିବି? ଆରି ସେମନ କାର ପାରା? ୩୨ ଜନ ପିଲାମନ ତାଣ୍ଟେବାରେ ବଦି ସେମନ ସେମନ ତାକାତାକିଅର କୁଆକୁଇ ଅଇବାଇ, “ଅଇରେ, ଆମେ ତମରଲଗେ ବାରୁସି ପୁକଲୁ, ତମେ ନାଇ କରାସମାଇ, ଦୁକର ଗିର ଗାଲୁ, ତମେ କାନ୍ଦାସମାଇ, ସେମନ ତାକରିପାଇରା । ୩୩ କାଇକେବଇଲେ, ଦୁବନ ଦେବ ଜଅନ ଆସି ଉପାସେ ରାଇ, ଆମଟ ଅଳଲା ପଲ୍ଲରେ ମିଥା କାଣନାଇ, ଆରି ତମେ ତାକେ କଇଲାସି ଦୁମା ଦାରିଥାଏ । ୩୪ ପରମେସର ପାଟାଇବା ନାରପିଲା ମୁହଁ ଆସି କିଅଥିଆ

କଲିନି, ଆରି ତେମେମନ୍ କଇଲାଏନି, ଦେକା ଥିଲା ଏବଂ ଏ ଗଟେକ୍ କାରାରାଟା ଆରି ମନୁଆଶା, ସିଦ୍ଧୁମାଟ୍ଟମନର ଆରି ପାପିମନର ମଳତର । ୭୪ ମାତ୍ର କନ୍ଜଳକମନ ପରମେସର ତିଆନ୍ ମାନ୍ଦବାଇ, ସେମନରଟାନେ ମାପରୁ ସଦ ଜୟାବେ ତିଥିବି । ୭୫ ଆରି ପାରୁମିନର ବିଦ୍ରେଅନ୍ତି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଜିସୁକେ କାଇବାକେ ତାକଲା । ତେର ଜିସୁ ପାରୁମିର ଗରେ ଜାଙ୍କରି କାଇବାକେ ବସନ୍ତ । ୭୬ ଆରି ଦେକା, ସେ ନଥରେ ଗଟେକ୍ ପାପି ମାଙ୍ଗି ରଇଲା । ଜିସୁ ପାରୁମିର ଗରେ କାଇବାକେ ବସିଆଟେ ବଳି ଜାନିକରି, ସେ ଗଟେକ୍ କଣ୍ଠିତେଜ ବାସନା ତିକନ୍ ଆନ୍ଦଳା । ୭୭ ପଦବାଟେ ଜିସୁର ପାଦଳମେ ତିଆଜଳ ଆଁସୁ ଜରାଇ ଜରାଇ ତାର ଆଁସୁ ପାନି ସତ୍ତ୍ଵ ଜିସୁର ପାଦ ବିଜାଳକରି ତାର ତେଣୁପଣ୍ଡି ଘେଣା ପୁନରବାର ଦାରଲା । ଆରି ତାର ପାଦେ ବୁମି ବୁମି କରି ସେ ତିକନ୍ ଲାଗାଇବାର ଦାରଲା । ୭୮ ସେବା ଦେକିକରି କନ୍ ପାରୁମି ତାକେ ଦାକିରଇଲା, ସେ ମନେ ମନେ ବାରଲା, “ଜିଦି ଏ ଲକ୍ଷ ବଦିଷରବକୁତା ଅରରତା ବରଲେ, ଆକେ ଜେ ତିଜଳାନି, ସେ କେ ଆରି ସେବା କେନ୍ତାର ମାଙ୍ଗି, ବଳି ଜାନ୍ଦତା । କାଇବେବଜଲେ ସେ ଗଟେକ୍ ପାପି ମାଙ୍ଗି ।” ୮୦ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ସିମନ୍ ତକେ ମୂର ଅଲ୍ୟ କଇବାର ଆରେ ।” ସେ କଇଲା, “ଗୁରୁ କୁଆ ତେବେ ।” ୮୧ “ଗଟେକ୍ ପାରକାରର ବୁନ୍ ନେଇରଇବା ଦୁଇଲକ୍ଷ ରଇଲାଇ, ଗଟେକଳକ ପାଂସି ସୁପାଶାଣ୍ଟା ଆରି ଗଟେକଳକ ପଥାର ରୁପାଶାଣ୍ଟା ବୁନ୍ କରିରଇଲାଇ । ୮୨ ବୁନ୍ ବାନ୍ଦୁବାକେ ପେମନକେ କାଇଲା ନ ରଇଲାଜେ, ସାରକାର ଦୁଇଲକର ଜାକ ବୁନ୍ ତାତିଫେଲା । ତେବେ ସେମନର ବିଦ୍ରେ କେ ତାକେ ବେଷି ଆଲାଦ କରୁଥି? ୮୩ ସିମନ୍ କଇଲା, “ମୁର ବାଦିନି, ସାରକାର ଜାକେ ଅଦିକ ବୁନ୍ ତାତିଫେଲା, ସେ ।” ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତମେ ତିକ୍ ବିବାର କଇଲାସ୍ ।” ୮୪ ଆରି ଜିସୁ ସେ ମାଙ୍ଗିରବାଟେ ମୁ ତୁଳାଇକରି ସିମନକେ କଇଲା, “ଏ ମାଙ୍ଗିକେ ଦେବକଲୁସନି? ମୁଲ ତମର ଗରେ ଆଇଲି, ମକେ ଗଢ଼ ଦଇବାକେ ପାନି ଦିଆସନାଇ, ମାତର ଏ ତାର ଆଁସୁପାନି ସତ୍ତ୍ଵ ମର ପାଦ ବିଜାର ତାର ତେଣୁପଣ୍ଡି ଘେଣା ପୁଣିଦେଲା । ୮୫ ତମେ ମକେ ମୁମାସାନାଇ, ମାତର ମୁଲ ବିଦ୍ରେ ଆଇଲା ବେଳେଅନ୍ତି ଏ ମର ପାଦେ ବୁମି ବୁମି, ତାକେମାର । ୮୬ ତମେ ମକେ ସମମାନର ସତ୍ତ୍ଵ ମୁଶ୍କେ ତିକନ୍ ଲାଗାଆସନାଇ, ମାତର ଏ ମର ପାଦେ ବାସନା ତିକନ୍ ଲାଗାଇଲା । ୮୭ ତେବରପାର ମୁଲ ତକେ କଇନିନି, ଏ ମାଙ୍ଗିର କେତେ କେତେ ପାପ କେମାଅଇଲାଆଟେ, କାଙ୍କରେବଜଲେ ଯେ ବେଷି ଆଲାଦ କଲା, ମାତର ଜାକେ ଅଲ୍ୟ କେମା ଦିଆଆରସି, ଯେ ଅଲ୍ୟ ଆଲାଦ କରୁଥି ।” ୮୮ ଆରି ଜିସୁ ସେ ମାଙ୍ଗିକେ କଇଲା, “ତର ସବୁ ପାପ କେମା ଆଇଲା ଆଟେ ।” ୮୯ ତେଜ ଜିସୁରସତ୍ତ୍ଵ କାଇବାକେ ବସିରଇବା ଲକ୍ଜମନ ମନେ କଇବାର ଦାରଲାଇ, “ପାପ ମିଶା କେମାକଲାନିଜେ, ଏ କେ? ୧୦ ମାତର ଜିସୁ ସେ ମାଙ୍ଗିକେ କଇଲା, “ତୁଲ ମନେ ବିସବାସ କଲାପରା ରଳିଆ ମାଲାରୀପ ପାଦିମନ ଦେଇଲା ।”

ତେଇଥିବୁ ଗାଲାପତେ, ଜିସୁ ନଥରେ ନଥରେ ଆରି ଗାଁ ଗାଁ ପରମେସରର ରାଜକର ପୁରୁଷକର କଇ ବୁଲିବାର ଦାରିଲା, ଆରି ବାରଟା ସିମ୍ବନ ତାର ସଞ୍ଚୁ ରଇଲାଇ । ୨ ଜନ ମାଜିମନ ତୁମାଦାରିଲା ଚାନେଅନି ଆରି ଜରୁକା ଚାନେଅନି ନିକ ଅଳରଇଲାଇ, ଘେମନ ମିସା ତାର ସଞ୍ଚୁ ରଇଲାଇ । ମାଜିମନର ବିଦରେ ଅନି ମରିଯୁମ କାକେ କି ମନ୍ଦିରିଲି ମରିଯୁମ ବଲି କଇବାର । ଜାରଣାନେଅନି ସାହଚା ତୁମା ବାରଇ କାଇରେଇଲାଇ । ୩ ଏରଦ ରାଜର ଗୁମୟତା କୁଜାର ମାଜିକି ଜିଆନା, ସପନା, ଆରି କେତେକ କେତେକ ମାଜିମନ, ଜିସୁର ସଞ୍ଚୁ ରଇ ନିଜର ନିଜର ଦନ ସାରା ତାକେ ଘେବା କରିବେଇଲାଇ । ୪ ଜେତେବେଳେ

ଲକ୍ଷମନ ଗଟେକୁ ଜାଗାର ଚାଲୁଅଇଲାଇ, ଆରି ନଥରେ ନଥରେ ଅନି ତାରିଲଗେ ଆଇଲାଇଲେ ଜିମ୍ବୁ ଏହି ଉଦାରନ ଦେଇ କଇଲା, ୫ “ଗଟେକୁ ବାସି ତାର ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦବାକେ ବାଇଲା । ସେ ବୁନ୍ଦୁ ବୁନ୍ଦୁ କେବେଗା ବିଅନ୍ ବାଟେ ଅଦରିଲା । ଲକ୍ଷମନ ସେବା ମାଶ୍ରମଶୁଷ୍କ କରିବେଲାଇ ଆରି ତତ୍ତତମନ୍ ଆସି କାରଦେଲାଇ । ୬ କେତେବା ପାକନା ବାତି ରଇଲା ବୁଁସ୍ ଅଦରିଲା, ସେବା ଆଁକରି ଗାଜା ଅଇଲା, ମାତ୍ର ମାଟି ନ ବିଜିରଇଲାଇ ସୁକିଶାଲା । ୭ କେତେବା କାଟାବୁନ୍ଦମନର ମଜାଇ ଅଦରିଲା । କାଟାବୁନ୍ଦମନ୍ ଦାପୂରେ ବଢ଼ିକରି ଆଁକରିଲାଗମନକେ ପାପିଦେଲା । ୮ ଆରି ବାକି କେତେବା ନିକ ଜମିମାନେ ଅଦରିଲା ଆରି ସଥ ଗୁନ ପଲ୍ ପଲିଲା ।” ଏବା କଇପାରାଇ ଜିମ୍ବୁ ଆରିଲିଅରିକି କଇଲା, “ଜାକେ ସୁନ୍ଦରିପାରା କାନ୍ ଆରେ, ସେ ସୁନ୍ଦର ।” ୯ ତାର ସିସମନ୍ ଏ ଉଦାରନ ଦେଇରଇବାଟା କାଇଟା ଅଇରଇସି ବଲି ତାକେ ପାଗରିବାର ବାରିଲାଇ । ୧୦ ତେଇ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ପରମେଷରର ରାଜର ଟିକିନିକି ବିସଇ ଜାନନ୍ତ ବଲି ତମକେ ନିଆନ୍ ଦିଆଅଇଲାଆରେ, ମାତ୍ର ବିନ୍ଦମକମନକେ ଉଦାରନ ଦେଇ କଇଅଇସି, ଜେମ୍ବୁରିକି ସେମନ୍ ଦେବି ନ ଦେବିତ କି ପୁନି ପୁନି ମିଥା ନ ବୁନ୍ଦିବା ।” ୧୧ “ଉଦାରନର କାତା ଏହୁରି, ବିଅନ୍ ଅଇଲାନି ପରମେଷରର ବାକିଅ । ୧୨ ବାରିଲଗେ ଅଦରିଲା ବିଅନ୍, ଏହୁରି ଲକ୍ଷମନରପାର, ଜେମନ୍ ବାକିଆ ସୁନ୍ଦରାଇ । ତାରପରେ ସରତାନ୍ ଆସି, ଜେମ୍ବୁରି ସେମନ୍ ବିସବାସ୍ କରି ରକିଥା ନ ପାଥି, ସେ ଲକ୍ଷମନର ମନଦିବିଦରେଅନି ବାକିଆ ଜିନିମେଇସି । ୧୩ ପାକନାବାତି ବୁଁସ୍ ଅଦରିଲା ବିଅନ୍ ଏହୁରି ଲକ୍ଷମନକେ ବୁଜାଇସି । ସେମନ୍ ବାକିଆ ପୁନି ପାରଦାସଙ୍କୁ ମନବାଇ, ମାତ୍ର ସେମନକେ ତେର ନ ରଇଲାରପାଇ ବଲି ତନେକ ବିସବାସ୍ କରିବାର ଆରି କାଇଆଲେ ପରିକା ବେଳାଇ ବିସବାସ୍ ଚାତିଦେବାର । ୧୪ ଆରି କାଟାବୁନ୍ଦମନର ମଜାଇ ଅଦରିଲା ବିଅନ୍ ଏହୁରି ଲକ୍ଷମନକେ ବୁଜାଇସି । ଜନଲକ୍ଷମନ୍ ବାକିଆ ସୁନ୍ଦରାଇ, ମାତ୍ର ଜଗତର ଚିମ୍ବା, ଦିନ ସଁସତିର ଚିମ୍ବା କରି କରି ଚାପିଅଇଜିବାର । ତେଇ ନିକ ବାନ୍ ନ ଅଏ । ୧୫ ଆରି ନିମାନ୍ ବୁଁସ୍ ଅଦରିଲା, ବିଅନ୍ ଏହୁରି ଲକ୍ଷମନକେ ବୁଜାଇସି । ଜନ ଲକ୍ଷମନ କି ନିମାନ୍ ଆରି ଦରମ୍ ମନେ ବାକିଆ ସୁନ୍ଦିକରି ସେବା ତାର୍ ସଙ୍କୁ ଦାରି ସଙ୍କୁରବାଇ ଆରି ଜାଗିରଇକରି ପଲପଲବାଇ ।” ୧୬ “ବତି ତସାଇ କରି କେ ମିଥା ତାଲାତାବି ନ ସଙ୍କୁଅଥ । କି କନ୍ ତଳେ ନ ସଙ୍କୁଅଥ । ମାତ୍ର ବତି କୁଦରା ଉପରେ ସଙ୍କୁରବାଇ । ଜେମ୍ବୁରି ଆଇଲା ଲକ୍ଷମନ ଉଜଲ୍ ଦେବିପାରବ ।” ୧୭ “କାଇକେବଇଲେ, ଏହୁରି ଲୁଚିରିଲାବା ବିସଇ କାଇଲା ନାଇ, ଜନଟା ଜାମା ନ ପଢେ । ଡାକିଆଇରଇବା ବିସଇ କାଇଟା ନାଇ ଜନଟା ଉପାତି ନାହିଁ ।” ୧୮ “ସେବାର ପାଇ, ଜେମ୍ବୁରି ପୁନ୍ଦରୀ, ସେ ବିସଇ ନେଇକରି ଜାଗରତ୍ ରୁଅ । କାଇକେବଇଲେ ଜାକେ ଆରେ ତାକେ ଅଦିକ ଦିଆଅଇସି । ଆରି ତାକେ ନାଇ ସେ ନେଇକି ନିନମନ ଆରେ ବଲି ରାଗେ ସେ ଅଲମାରୀ ମିଥା

ତାରଣାନେଥିନ ନାଥାକୁଣ୍ଡି ।” ୧୯ ଜିମ୍ବୁର ମାଆ ଆରି ବାଇମନ୍ ତାର ଲଗେ ଆରଲାଇ । ମାତ୍ର ଲକ୍ଷମନ ଜବର ରଇଲାଇକେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିନାପାରିତେ ରଇଲାଇ । ୨୦ ତେଇ ଜିମ୍ବୁକେ ଏ କବର ଦେଲାଇ, “ତମର ମାଆ ଆରି ବାଇମନ୍ ତଙ୍କ ଦେବାକେ ମନ୍ଦକିରି ବାଇରେ ଟିଆଅଇଲାଇ ଆପିଦ ।” ୨୧ ମାତ୍ର ଜିମ୍ବୁ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ କଇଲା, “ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରର ବାକିଅ ପୁନରବାର ଆରି ମାନ୍ଦବାର ସେମନ ମର ମାଆ ଆରି ବାଇମନ୍ ।” ୨୨ ଦିନେକୁ ଜିମ୍ବୁ ଆରି ତାର ସିଥମନ ଗାନ୍ଧେ ତତ୍ତ୍ଵର ଚଗଲାଇ, ଆରି ସେ ସିଥମନଙ୍କେ କଇଲା, “ଆସା, ଗାହ ସେପାଠେ ଜୁ ।” ତେଇ ସେମନ ତତ୍ତ୍ଵ ମେଳାଇଲା । ୨୩ ମାତ୍ର ତତ୍ତ୍ଵାଗାତି ଗାଲାବେଳେ ଜିମ୍ବୁ ସଲଦେଲା । ସେତୁକିବେଳେ ଗାତେ ପ୍ରାଣ ହାତରେ ଥିଲା ଆମି ହେଲେ କାହିଁକି ହେଲି ଥାଏନ୍ତି ହେଲା ।

। ସେମନ୍ ବଢ଼ ବିପେଦେ ପଡ଼ିଗାଇ । ୭୪ ତେଣ ସିମ୍ବନ୍ ଜିସୁରକ୍ଲାଗେ ଆସି ତାକେ ରଟା କଲାଇ “ଏ ଗୁରୁ, ଏ ଗୁରୁ, ଆମେ ମରିବିବୁବେ!” ତେଣ ଜିସୁ ଉଚିକରି ପବନ ଆରି ବଢ଼ ଲଅତିକେ ଦମକାଇଲା, ଆରି ସେତା ସବୁ ତମର କରିଅଇ ତବିର ଅଇଲା । ୭୫ ସେ ସିମ୍ବନ୍ଦକେ କଲାଇ, “ତମର ବିଶ୍ଵାସ କେନେ ଅଇଲା?” ମାତ୍ରର ସେମନ୍ ଉଚିକରି କାବାଆଇ ନିଜେ ନିଜେ କଲବାର ଦାରିଲାଇ । “ତେବେ ଏ କେ କେ ପବନ ଆରି ପାନିକେ ମିଥିଆ ଆଦେସ୍ ଦେଲା ଦାସରେ, ସେତା ସବୁ ତାର ଆଦେସ୍ ମାନ୍ଦାବାଇ ।” ୭୬ ପରେ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିମ୍ବନ୍ ଗାଲିଲି ମୁଆଚର ସେପାଟେ ଗରାଯିଯମନରୁ ଜାଗାଇ କେବଳାଇ । ୭୭ ଜିସୁ ତପ୍ତିଲାଙ୍ଗନ ଉଚିରଳା ଦାସରେ, ସେ ନିରଭର ଗନ୍ଦେ ତୁମାଦାରିଲା ଲକ୍ଷ ତାକେ ବେଦାଇଲା । ସେ ବେଶି ଦିନେଅନି କାଇତା ନ ପିନ୍ଦିକରି ଗରେ ନ ରଇ, ମସନ୍ ରଇତେ ରଇଲା । ୭୮ ସେ ଜିସୁକେ ଦେକି କିରକିରି ତାର ପାଦେ ଅଦରି, ଆଉଲିଆଇ କରିଲା, “ଏ ବେଶି ବପୁରସତ୍ତ୍ଵ ରଇବା ପରମେସରର ପଥ ଜିସୁ, ମର ଲଗେ ତମର କାମ ଆଚେ? ମୁର ତମଙ୍କେ ବାବୁଜିଆ କରି କରିଲିନି, ମାକେ କଷ୍ଟ ନ ଦିଅି ।” ୭୯ କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁ ତୁମାକେ ସେ ମୁନୁସର ଟାନେଅନି ବାରଇଜାଅ ବଲି ଆଦେସ୍ ଦେଇରଇଲା । ସେ ତୁମା ସେଲକ୍ରକେ ଦାରିଲାଗିରିଲା, ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଯିକିଲି ସତ୍ତ୍ଵ ବାନ୍ଧି ଜାଗରେ ରଇଲାଇ । ମାତ୍ରର ସେ ବାନ୍ଧୁଲାଟା ସବୁ ତିତାର ପାକାଇତେରଇଲା ଆରି ତୁମା ତାକେ କିନରା ଜାଗମନ୍ଦକେ ଦାରିଜାଇରେଇଲା । ୮୦ ଜିସୁ ତାକେ ପାଚାରିଲା, “ଦର୍ଶନ ନାହିଁ କାଳ ନାହିଁ?” ସେ କଇଲା, ବାଇନି, କାଇକେ ବଇଲେ ତାକେ ଗାଦା ତୁମାମନ୍ ଦାରି ରଇଲାଇ । ୮୧ ଆରି ଜିସୁ ଜେତ୍ରିକି ସେମନ୍ଦକେ ପାଚାଲେ ଜିବାକେ ଆଦେସ୍ ନ ଦେଖ, ଏଗାର ପାଇ ସେମନ୍ ତାକେ ବାବୁଜିଆ କରିବାର ଦାରିଲାଇ । (Abyssos g12) ୮୨ ତେଣ କୁପଳି ଲଗେ ଗଟେକ୍ ମାନ୍ଦା ଗୁସରି ରାସି ତାରତେ ରଇଲାଇ । ଆରି ସେ ଜେନ୍ଦ୍ରାର ସେମନ୍ଦକେ ସେ ଗୁସରି ମାନ୍ଦାର ମଜାର ପୁରବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଇପି, ଏଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୮୩ ଜିସୁ ସେମନ୍ଦକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା ଦାସରେ ତୁମାମନ୍ ସେ ମୁନୁସରଟାନେଅନି ବାରଇ ଗୁସରି ରାସର ମଜାର ପୁରକ୍ଲାଇ । ପୁରକ୍ଲାକେ ଗୁସରି ମାନ୍ଦା ଜବର ପାଲାଇକରି ଗଢ଼ଗତାବାଟେ ଜାଗ ଗାତେ ଅଦରି ମରିଗାଲାଇ । ୮୪ ଗୁସରି ଦାରାଇତେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ଗଢ଼ନା ଦେକି ପାଲାଇକରି ନଅରେ ଆରି ଗାର୍ଭମନ୍ଦେ ଜାଇ ସେ କାତା ଜାନାଇଲାଇ । ୮୫ ତେଣ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ଗଢ଼ନା ଦେକବାକେ ବାରଇ ଆଇଲାଇ ଆରି, ସେମନ୍ ଜିସୁର ଲଗେ ଆସି ଜନ ମୁନୁସର ଟାନେଅନି ତୁମାମନ୍ ଦାରଇଲାଇ, ସେ ଲକ୍ଷ ଲୁଗା ପିନ୍ଦି ନିକ ମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିସୁର ପାଦ ତଳେ ଦେଖି ରଇବାଟା ଦେକି ଦରିଗାଲାଇ । ୮୬ ଆରି ଜନଲକ୍ଷମନ୍ ଏଟା ସବୁ ଦେକି ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ସେ ତୁମା ଦାରିଲା ଲକ୍ଷ କେନ୍ଦ୍ରାର ନିକ ଅଇଲା, ସେତା ବିନ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଜାନାଇଲାଇ । ୮୭ ତେଣ ଗରାଯିଯମନର ଗାରିବେଢ଼ିର ଜାଗାର ଲକ୍ଷମନ ଜିସୁକେ ତକରିଟାନେଅନି ଜିବାକେ ଗୁଆରି କରିବାରଦାରିଲା । ୮୮ ମାତ୍ରର ସେ ତାକେ କଇବିଲେ ପାଟାଇଲା । “ତର ଗରେ ବାରତି ଜା ଆରି ପରମେସର ତରିଲାଟି ଜନ ଜନ କାମ କରିରଇଲା, ମୁଲାଇ ନଅରେ ଜାନାଇବାର ଦାରିଲା । ୮୯ ଜିସୁ ଗାହ ସେପାଟେ ଅନି ଏ ପାଟେ ଆରିଦେବେ ବାରତି ଆଇଲା ପରେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ସାରିଦା ସତ୍ତ୍ଵ ମାନ୍ଦାଇଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ତାକେ ଜାତି

ରଇଲାଇ । ୪ ଆରି ଏବେ ଦେବେ କାହାର କାରାର କାରାର କାରାର କାରାର । ସେ ଜିପୁର ପାଦ ତଳେ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପାଦ ଗରେ ଆରବାକେ ଗୁଆରି କଲା । ୪୭ କାଇକେ ବରଲେ ତାରକେ ଗଟେକୁସେ ବାର ବରପର କଟି ରଇଲା ଆରି ସେ ମଲାପାରା ଅରଜାଇରଇଲା । ମାତର ଜିମୁ ଜାଇତେ ରଇବାବେଳେ ଲକ୍ଷମନ ତାର ଉପରେ ମାଶ୍ଵାରୁଶ୍ଵାରକାଇତେ ରଇଲାଇ । ୪୮ ପେତ୍କିବେଳେ ବାର ବରପ ଦାରି ବନି ଜାଇତେ ରଇବା ଗଟେକୁ ରଚିନି ମାରଇ ରଇଲା । ନିଜର ସବୁତାବୁ ପାରାଇକରି ମିଥା କାର ଲଣେ ଜାଇ ନିକ ଅର ନାପାରିଲା । ୪୯ ସେ ପରବାଣେନି ଆସି ଜିପୁର ଲୁହା ଜାଲି ତିଲା । ତିଲା ପାପେର ତାର ବନି ଜିବାଟା ତେବେଲା । ୫୦ ତେଇ ଜିପୁ କରିଲା, “କେ ମାକେ ତିଲାଇ?” ମାତର ସବୁ ଲକ୍ଷ ନାର ବଲି କରିଲାଇଜେ, ପିତର କରିଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଲକ୍ଷମନ ମାଶ୍ଵାରୁଶ୍ଵାର ତମର ଉପରେ ତାବିଅଳାଇଲାଇନି ।” ୫୧ ମାତର ଜିପୁ କରିଲା, “କେ କି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ମାକେ ତିଲା, କାଇକେ ବଇଲେ ମର ବିଦେଶେନି ବପୁ ବାରଇଲା ବଲି ମୁହି ଜାମନି ।” ୫୨ ଜେତେବେଳ ମାଳଜି ଦେବକାଳେ ମୁହ ଲୁଚିନାପାରି, ସେ ତରତରି ଦରତରି ଆସି ଜିପୁର ପାଦେ ଅଦ୍ଵିତୀୟ, କାଇଟାର ପାଇ ତାକେ ତିଲା, ଆରି କେନ୍ତ୍ରୀ ବାପୁରେ ନିକ ଅରିଲା, ପେଟା ସବୁ ଲକ୍ଷ ମୁଆଣେ ଜାମାଇଲା । ୫୩ ତେଇ ଜିପୁ ତାକେ କରିଲା, “ନୁହି ତର ବିସବାସ ତକେ ନିମାନ କଲାଆତେ ପାହିଅଳ ତିଲା ।” ୫୪ ସେ ଏ କାତା କଲାବା ବେଳେ ଜିରଦିମନର ପାରତନା ଗରର ମୁକିଆ ଜାଇରସର ଗରେନି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ଆସି କରିଲା, “ତମର କଟି ମରିଗାଲାବେ, ଗୁରୁକେ ଆରି କଷ୍ଟ ଦିଆସ ନାର ।” ୫୫ ମାତର ଜିପୁ ଏଟା ସ୍ଵି ଜାଇରସରେ କରିଲା, “ଡରାନାଇ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ବିସବାସ କରା, ସେ ବଂଶ୍ପି ।” ୫୬ ଜିପୁ ଜାଇରସର ଗରେ ଆସି ପିତର, ଜାନନ ଆରି ଜାନୁବ ଆରି କିରି ବାବା ମାଆ କେ ତାତିକରି କାକେ ମିଥା ବିଦେଶ ତାକିନେଏ ନାର । ୫୭ ମାତର ସବୁ ଲକ୍ଷ କିରି ଲାଗି କାନ୍ତି କାନ୍ତି କରି ବୁକେ ମାରିଅଳାଇ ରଇଲାଇ । ତେଇ ଜିପୁ କରିଲା “କାନ୍ତା ନାର, ସେ ମରେ ନାର, ମାତର ସର ଦେଲାଆଏ ।” ୫୮ ମାତର କଟି ମରିଗାଲାଆତେ ବଲି ଜାନି ରଇଲାଇଜେ ଲକ୍ଷମନ ଜିପୁକେ କିବାଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୫୯ ମାତର ଜିପୁ କିରି ଆପେ ଦାରି କରିଲା, “ଏ ନୁହି ଭର ।” ୬୦ ତେଇ କିରି କିନନ ବାରତି ଆଲାଇ, ଆରି ସେ ସେହି ଦେଲେଷେ ରଇଲା । ଜିପୁ ତାକେ କାଇଟା ଆଲେ କାଇବାକେ ଦିଆସ ବନି ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୬୧ ତେଇ କିରି ବାବା ମା କାବା ଅଲଗାଲାଇ, ମାତର ଜିପୁ ସେ ଗଢନାର କାତା କାକେ ଜାନାଆ ନାର ବଲି ଆଦେସ୍ ଦେଲା ।

C ପରେ ଜିପୁ ବାରଟା ସିସମନକେ ବୁଶ୍ଵାଙ୍କରି, ସେମନକେ ସବୁ ଦୁମା ଚାତାଇବାକେ, ରାଗ ନିକ କରିବାକେ ବପୁ ଆରି ଅଦିକାର ଦେଲା । ୬୨ ଆରି ସେମନକେ ପରମେସରର ରାଇଜ ଜାନାଇବାକେ ଆରି ରମନୁକା ଅଳରିବା ଲକ୍ଷମନକେ ନିକ କରିବାକେ ପାଟେଇଲା । ୬୩ ସେମନକେ କରିଲା, “ତମେ ଜିବାବେଳେ ତାଟୁ କି ମୁବା କି ବୁଟି, କି ତାବୁ କାଇଟା ମିଥା ନିଆନାଇ । ପିନ୍ତୁଲାଟା ତାତିକରି ଆରି ଉଦ୍ବକା ନିଆନାଇ । ୬୪ ଜେତେବେଳେ ତମକେ ଜାର ଗରେ ତାକିନେବାଇ, ସେ ନଅର ତାତି ଜିବାକାକ ତେଇଷେ ରୁଆ । ୬୫ ଆରି ଜେତେଲକ୍ଷ ତମକେ ନ ମାନଦ, ସେ ନଅରେନି ବାରଇ ଆରବା ଦେଲାଇ, ତାକର ବିରୁବେ ପାକି ଜିଯାବେ ତମର ପାଦେନି ଦୁଲି ପାପତି ଦିଆସ ।” ୬୬ ତେଇଅନି ସିସମନ ଜାଇକରି ଗାର୍ହ ଗାର୍ହ ଦୁଲି ମୁହାଇ ଜାଗାଇ ସୁବ୍ର କବର କର କର ଆରି ଜର୍ଦୁକାର ଲକ୍ଷମନକେ ନିମାନ କରିବାର ଦାରିଲା । ୬୭ ଏହିକିବିଦେଶ ଗାଲିଲି ମୁକିଆ ଗାଜା ଏବଦ ଏ ସବୁ ଅଲରିବା ଦିସର ଜାନି କାନାବାନା ଅଲଗାଲା । କାରିବେଳାଇ ଦୁନବ ନିନ୍ଦ ଲାଜାର ମଳାବେନାଥି ନରିଲାଆବେ ନିଜ ଲେ ଲେ ଲାଜରବେଳାଇ

। ୮ ଆରି, କେ କେ ଏଲିୟ ଦରସନ ଦେଲାଆତେ ବଲି କଇଲାଇ । ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ ପୁରୁବକାଳୀର ବଦିସତ୍ତବକତାମନର ବିଦରେଥେଣି ଗତେଲୁକ ଉଠି ଥିଥିଆତେ ବଲି କଇତେ ରଇଲାଇ । ୯ ମାତ୍ର ଏରତ୍ କଇଲା, “ମୂଳ ତା ଦୂରବନ ଦେଇ ଜାନନ୍ତ ମୁଣ୍ଡ କାଟାଇଥାଏ, ମାତ୍ର ଜାର ବିସତି ଆମେ ଏହାର କାତା ସୁନିଲୁନି, ଏ କେ?” ଆରି ସେ ତାକେ ଦେକ୍ତିବଲି ତେସତା କରତେଇଲା । ୧୦ ପତେ ବାରଟା ସିଥମନ ବାରତି ଆସି ଜାର ଜାରଟା କରିରଇଲାଇ, ସେ ସବୁ ଜିପୁର ଲଗେ ବାତାଇରଦେଲାଇ । ତେଳଥେଣି ଜିପୁ ଜେହିକି ଲକ୍ଷମନରଟାମେଥି ବିନେ ରଇବାକେ ସେମନକେ ଦେବସାରଦା ନାଉଁର ନଥରେ ଡାକିନେଲା । ୧୧ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷମନ ଘେଟା ଜାନିକରି ତାକେ ପରମେସର ରାଇର ବିସତ କଇବାର ଦାରିଲା । ଆରି ଜନ ଲକ୍ଷମନ ନିକ ଅଳବାର ରଇଲା, ସେମନକେ ନିକିକଲା । ୧୨ ଏହିକିଦିଦିରେ ଦିନ ସାରି ରାତିଆଇବାର ଆରାମ ଅଳଲା, ତେଇ ପାଟାଇରଇବା ବାରଟା ସିଥ ଜିପୁରଲଗେ ଆସି କଇଲାଇ, “ଲକ୍ଷମନ ଜାଇକରି ତାକର୍ପାଇ ବାପା ଆରି କାହିରପାଇ ତାରିବେଦିଦିରେ ଗାରଁ ଆରି ଶୁଦ୍ଧମନକେ କଇଦ । ସେଟାରପାଇ ତମେ ସେମନକେ ମୋଳାନ ଦିଆୟ । କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ରତି ମୋଳାନ ଜାଗାଇ ଥାରୁ ।” ୧୩ ମାତ୍ର ଜିପୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ ସେମନକେ କାଇବାକେ ଦିଆୟ ।” ସେମନ କଇଲା, “ଆମରଲଗେ ଏକାଇ ପାଁଢଟା ରୁଟି ଆର ଦୂରଟା ମାହ ତତି ଅନିକ ନାଇ । ସେହୁରଥାଲେ ଆମେ କାଇକରି ଏ ସବୁଲକରପାଇ କନ୍ତୁଅନ୍ତି କାହି ଗେନଦୁ?” ୧୪ କାଇକେବଇଲେ ସେମନ ଅନ୍ଦକା ମୁଦୁର୍ପିଲାମନପେ ପାଁର ଅକାର ରଇଲାଇ । ଜିପୁ ସିଥମନକେ କଇଲା, “ଗନେ ଗନେ ଦାତି, ପଚାସ ଲକ୍ଷକେ ଲାକା ବସାୟା ।” ୧୫ ତେଇ ସେମନ ସେହୁରିକି ଲକ୍ଷମନକେ ବସାଇଲାଇ । ୧୬ ଆରି, ଜିପୁ ପାଁଢଟା ରୁଟି ଆର ଦୂରଟା ମାହ ଦାରି, ସରଗାଟେ ମୁ କରି ଦିନିଥାବାଦ ଦେଲା ଆରି ବାହ୍ନ୍ତ୍ରାଇକରି ସିଥମନକେ ବାଗାକଲା । ୧୭ ତେଇ ସବୁଲକ ପେଢି ପୁରତେ କାଇଲାଇ ଆରି ସାନ୍ତି ଅଳଲାଇ । ପତେ ସିଥମନ ତେଇ ଅଗଳି ରଇବା ବାହ୍ନ୍ତ୍ରାଇଲାଟାମନ ବାର ତାଲା ରଦ୍ବାଇଲାଇ । ୧୮ ତରେକ ଜିପୁ ଗନେକ ଲକ୍ଷପେ କିନରା ଜାଗାଇ ବସି ପାରତା କରିବାବେଳେ ସିଥମନ ତାରଲଗେ ଆଇଲାଇ, ଆରି ସେ ସିଥମନକେ ପାଗାରିଲା, “ମୂର କେ ବଲି ଲକ୍ଷମନ କଇଲାଇନି?” ୧୯ ସେ ସିଥମନକେ ପାଗାରିଲା, “ମାତ୍ର ତମେ ମୂର କେ ବଲି ବାଗାରିପନି?” ପିତର କଇଲା “ତମେ ପରମେସର ପାଗାରିଲା କରିପନି ।” ୨୦ ତେଇ ଜିପୁ ଏତା କାକେ ନ କରିବାପାଇ ସେମନକେ ଜାଗରିବକରି ତିଆରିଲା । ୨୧ ସେ ସେମନକେ କଇଲା, “ପରମେସର ପାଗାରିଲା ନରପିଲା ମୂର ବେଶି ଦୂର କସନ୍ ଅଳବାରଥାତେ । ପାରତିମନ, ସାପତର ସିକାରମନ ଆରି ମୁକ୍ତି ପୁରାଜିମନ ମନେ ନ ନାମତା । ସେମନ ମନେ ମାରିବାର । ଆରି ତିନିଦିନ ପତେ ମୂର ଆରିତକେ ମଲାତେଇଥି ଜିବନ ଅଳ ଉଚ୍ଚି ।” ୨୨ ସେହିକିବେଳେ ଜିପୁ ସବୁଲକକେ କଇଲା, “ତେବେ କେ ମିଥା ମରସତ୍ତ ଆଇବାକେ ମନ କରିପି, ସେ ନିଜର ମନକଲାଟା ସବୁ ଗତିଦେବାର ଆତେ, ଆରି ସବୁଦିନ ତାର ନିଜର କୁରସ ବଇ ମର ସତ୍ତ ଆସ । ୨୩ କାଇକେବଇଲେ, ଜେ ନିଜର ଜିବନ ବିନ୍ଦୁ କାରିବାକେ ମନ କରିପି, ସେ ସେଟା ଆରାଇପି । ୨୪ ଆରି ଜିଦି ଗନେକ ମୁନୁସ ଗୁଲାଇ ପୁନିଆ ଜିତିକରି ନିଜେ ବିନାସ ଅରସି, କି ଆରାଇପି, ତେବେ ତାର କାଇ ଲାବ? ୨୫ ତେବେ

କେ ମିଥା ମରପାଇ ଆରି ମର ବାକିଅର ଲାଭ ଅରସି, କେତ୍କିବେଳେ ପରମେସର ପାଗାଇରଇବା ନରପିଲା ମୂର ନିଜର ଆରି ସୁକଳ ଦୂରମନର ମଲମାସତ୍ତ ବାତି ଆରବି, ସେତ୍କିବେଳେ ତାର ବିସତ ନେଇ ଲାଭଅଳ୍ପି । ୨୬ ମାତ୍ର ମୂର ତମକେ ସତ କଇଲିନି, ପରମେସର ରାଇକ ନ ଦେବକାଜାକ ଇତି ତିଆଥରଇବା ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେଥେଣି କେତେଲକ, ପରମେସର ରାଇର ରାଇର ଦେବକାଇ ।” ୨୭ ଜିପୁ ଏ ସବୁ କଇ ପାକାପି ଆବଦିନ ଗାଲାପତେ, ଜାନନ୍, ପିତର ଆରି ଜାକୁବର ସତ୍ତ ପାରତା କରିବାକେ ପରବତ ରଥରେ ଗାଲା । ୨୮ ଆରି, ସେ ପାରତା କରିବାବେଳେ ତାର ମୂ ବିନ୍ ଅଇଗାଲା ଆରି ସେ ପିନ୍ଦୁଲା ଲୁଗା ଦବ ଆଇ ବିଭିଲିପାରା ଜିମିକିଗାଲା । ୨୯ ଆରି ଏବେ ଦେବକା! ସେବାପରେ ମଥା ଆରି ଏଲିୟ ତାରସତ୍ତ କାଟାବାରତ ଅଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୩୦ ସେମନ ସରଗର ମଲମାସତ୍ତ ଦ୍ୟୁତି ରେ ରଇଲାଇ । ସେ କେନ୍ତି ଜିରୁପାଲାମେ ଦୂର କଷଟ ପାଇ ମରିକରି ପରମେସର ଜଜନା ସିଦ କରିବାର ଆତେ ବଲି ସେମନ ଜିପୁରସତ୍ତ କାଟା ଅଇଲାଇ । ୩୧ ସେତ୍କିବେଳେ ପିତର ଆରି ତାର ସଫ୍ରେ ଲକ୍ଷମନ ଟାଟିଆଇରେ ସଲବେଇରଇଲାଇ, ମାତ୍ର ସେମନ ଦେବାଥ ଜାଗରିବ ଅଇବାକେ, ଜିପୁ ମଲମା ଆରି ତାରସତ୍ତ ଦୁଇଲକ ଟିଆଥରଇବାଟା ଦେବକାଇ । ୩୨ ମଥା ଆରି ଏଲିୟ ବାରଇ ଜିବା ବେଳେ ପିତର ଜିପୁକେ କରିବାର ଦାରିଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଆମେ ତା ଏ ଜାଗାଇ ଆରୁ, ଏତା ନିକ ଜାଗା, ଜିତ ତିନ୍ଦା କୁତ୍ଥା ତିଆର କରୁ । ତମରପାଇ ଗଟେକ, ମାରୁପାଇ ଗଟେକ ଆରି ଏଲିୟରପାଇ ଗଟେକ ।” ମାତ୍ର ସେ କାଇଟା କରିଲାଇ, ସେଟା ସେ କାନିନାପାରିଲା । ୩୪ ସେ ଏନ୍ତି କରିବାବେଳେ ବାଦଳ ଥିବାର ଆସି ସେମନକେ ତାବିଆଇଦେଲା । ବାଦଳ ତାବିଦେଲାକେ ସେମନ ତରିଗାଲାଇ । ୩୫ ଆରି, ବାଦଳେଥେଣି ଏନ୍ତି ବକିଅ ଆଇଲା, “ଏତାଯେ ମର ପିଲା, ଆକେ ମୂର ବାତିଆଚି, ସେ କରିବାଟା ମୁନା ।” ୩୬ ସେ ସବଦ ଅଳାପାଇ ଜିପୁ ଗଟେକିଲକଟେ ତିସଳା । ଆରି, ସେମନ ଚିମରା ଅଇରଇଲାଇ, ତେଇ ଜାଇକାଇଲା ଦେବିରିଲାଇ, ସେବେଳେ ସେ କାଟା କାକେ ନ କଇ, ମନେ ଦାରିରଇଲାଇ । ୩୭ ଆରକର ଦିନେ ଜିପୁ ଆରି ତିନ୍ଦା ସିଥମନ ତତ୍ତ୍ଵରେଣି ଉତ୍ତର ଆଇଲାଇ । ଆରି, ସେ କାଗାଇ ଦେଖି ଲକ୍ଷମନ ତାକରସତ୍ତ ବେବ ଅଇଲାଇ । ୩୮ ଆରି ଦେବକା ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେଥେଣି ଗଟେକ ଲକ ଆରିଲିଅର କରିଲାଇ, କାରିବାକେ ପିଲାକିନି, ମର ପିଲାକେ ଅଳପ ଦେବି ଦୟାକରା, କାଇକେବଇଲେ ସେ ମର ଗଟେକ ବଲ ପଥ । ୩୯ ଦେବକା, ତାକେ ଗଟେକ ଦୂମା ଦାରସି, ଆରି ସେ ଅଟାର କିରକିରି ଉଚ୍ଚସି, ତାକେ ସେ ଏନ୍ତି ମତିପାକାଇସିଯେଜେ, ତାର ମୁଖାନ୍ତି ପେପୁଲ ବାରଇଲାଇସି, ଆରି ସେ ତାକେ କିଣ୍ଟିଆବ୍ରିଣ୍ଟିଆ କରି ତାରଟାମେଥି କଷଟ ବାରଇଲାଇସି । ୪୦ ତାକେ ଦୂମା ତାବାଇବାକେ ବଲି ମୂର ତମର ସିଥମନର ଲଗେ ଅନି ଗୁଆରି କରିରଇଲି, ମାତ୍ର ସେମନ ନାପାରିଲାଇ ।” ୪୧ ଜିପୁ କଇଲା, “ଏରେ କରାପବାଟେ ଜାଇ ବିସବାସ ନ କଲା ଲକ୍ଷମନ, କେତେ କାଲା ଆରି ପୁର କରିବାକେ ଲାଗିଲାଇ, ସେ ଆରାପି ମରିପାରିଲାଇ ।” ୪୨ ପିଲା ଆରାବାବେଳେ କାର ଆତମା ତାକେ ଦୁଁସ ଆସିଦେଇ ମତିପାକାଇଲା, ସେ ଆତମାକେ ଜିପୁ ଦମକାଇଲା ଆରି ପିଲାକେ ନିକକିରି ତାର ବାବାକେ ସରସିଦେଲା । ୪୩ ତେବେ କେବେ ଦେବି ନ ରଇବା ପରମେସର ବପୁ ଦେବି ସବୁଲକ କାବା ଅଇଗାଲାଇ । ୪୪ ତାର କରିରଇଲା ସବୁ କାମରାଲାଗି ସବୁଲକ କିନ୍ତି ଅଇବାବେଳେ ସେ ସିଥମନକେ କଇଲା, “ଏବେ ମୂର କାଟା ନିମାନକି କଇଲାଇଲିନି, ମୁନା । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ପାଗାଇରବା ନରପିଲା ମୂର ବିସବାସେ ବିସଦେଲାପାରା ଲକ୍ଷମନକେ ସରସି ଅଇବାର ଗାଲିନି ।” ୪୫ ମାତ୍ର

ପିସମନ୍ ସେ କାତା ବୁଦ୍ଧିନାପାରିଲାଇ, ଆରି ସେଠା ତାକରିଟାନେଅନି ଲୁଚିରଇଲା । ତେବେପାଇ ସେମନ୍ ଏଟା ବୁଦ୍ଧିନାପାରିଲେ ମିସା ଜିସୁକେ ପାଗରିବାକେ ତରିରେଇଲାଇ । ୪୭ ତରେକ ସିସମନର ବିଦ୍ରେ କେ ମୁଣିଆ, ସେ ବିପରେ ନେଇ ଦଦାପେଲା ଅଇଲାଇ । ୪୭ ମାତର ଜିସୁ ତାକର ମନ୍ଦିଦରର କାତା ଜାନିକରି, ଗରେକ ପାନ ପିଲାକେ ଦାରିଲା ଆରି ତାକର ମୁଆଟେ ଟିଆକରି ସେମନକେ କରିଲା, ୪୮ “କେ ମିସା ମର ନାର୍ତ୍ତାଦାରି ଏ ପିଲାକେ ନାମସି, ସେ ମକେ ନାମସି । ଜେ ମକେ ନାମସି, ସେ ମର ପାଶାଇରଇବା ବାବାକେ ନାମସି । ସେଠାପାଇ ତମର ବିଦ୍ରେ କେ ସବୁର ତାନେଅନି ପାନ, ସେ ପରମେସର ତେର ମୁକିଆ ।” ୪୯ ତେଇ ଜାଥିନ କରିଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଆମେ ଗାଟେକ ଲକ୍ଷ, ତମର ନାର୍ତ୍ତ ଦାରି ତୁମା ତାରିବାରା ଦେବନ୍ତ ଆରି ତାକେ ନ କର ବଲି ତେବାରି କାଇକେବିଲେ ସେ ଆମର ଦଲର ଲକ୍ଷ ନେଁ ।” ୫୦ ମାତର ଜିସୁ ସେମନକେ କରିଲା, “ତେବାଆ ନାଇ, ଜନଲକ୍ଷ ତମର ବିରଦେ ନାଇ, ସେମନ ତମର ବାଟେ ।” ୫୧ ପରେ କେତେବେଳେ ଜିସୁର ପରଗେ ଜିବାର ବେଲା କେଟିଆଇତେଇଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଜିରୁପାଲାମ ଜିବାକେ ମନକଳା । ୫୨ ସେ ଜିବା ଆଗରୁ କେତେଟା ଲକ୍ଷମନକେ ପାଟାଇଲା । ସେମନ ଜାଇକରି ଜିସୁରପାଇ ସବୁ କରିବାକେ ସମିରଣିୟମନର ଗଟେକ ଗାଁ କେଟାଇଲା । ୫୩ ମାତର ଜିସୁ ଜିରୁପାଲାମ ଜିବାକେ ମନକଳାଆଏତେ ବଲି ଜାନିକରି, ତାକେ ତାକି ବସାଇଦ୍ବାଇ । ୫୪ ଏଗାଦେକି ଜାନ୍ମି ଆରି ଜାଥିନ କରିଲାଇ, “ମାପରୁ ଏଲିୟ ମିସା ଜେନ୍ତି କରିରଇଲା, ସେତୁମଧ୍ୟ ଆମେ ବାଦଳେଅନି ଜଇ ଅଦ୍ବାର ସେମନକେ ନାପକରିବାକେ ତମେ ମର କଲାଏନି କି? ” ୫୫ ମାତର ଜିସୁ ବୁଲିକରି ସେମନକେ ଦମକାଇକରି କରିଲା, “ତେମେମନ କେନ୍ତିର ଆଦିମାର ଲକ୍ଷ, ଏଟା ନାକାନାସ । ମାପରୁ ପାଶାଇରିବା ନରପିଲା ମୂଳ ମୁଦୁମନର ଜିବନ ନାସ କରିବାକେ ନ ଆସି, ରକିଆ କରିବାକେ ଆସିଆଏତେ ।” ୫୬ ତାରପରେ ସେମନ ଆରିଗଟେକ ଗାଁ ଉଠିଗାଲାଇ । ୫୭ ସେମନ ଜିବାବେଳେ ବାଟେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଜିସୁକେ କରିଲା, “ତମେ ଜନ ଜାଗାଇ ଜାଇଯା, ମୂର ତମରସତ୍ତ୍ଵ ଆଇବି ।” ୫୮ ଜିସୁ ତାକେ କରିଲା, “କକପାନ୍ତିର ପାଆର ଆତେ, ତତ୍ତିମନ୍ଦେକ ଗୁଡ଼ ଆତେ, ମାତର ମାପରୁ ପାଶାଇରିବା ନରପିଲା ମକେ ବସିବାକେ ନିଜିର ଗର ନାଇ ।” ୫୯ ତାରପରେ ଜିସୁ ଆରିଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ କରିଲା, “ମରସତ୍ତ୍ଵ ଆର ।” ମାତର ସେ କରିଲାଇ, “ପରତୁମ ଜାଇ ବାବାକେ ଦନ କରିବାକେ ଚାତିଦିଆସ, ମାତର ତମେ ଜାଇ ପରମେସର ରାଇର ଜାନାଆ ।” ୬୦ ଆରିଗଟେକ ଲକ୍ଷ କରିଲା, “ମାପରୁ ମୂର ତମରସତ୍ତ୍ଵ ଆଇବି, ମାତର ଗରର ଲକ୍ଷମନକେ ଗାଲିନି ବଲି କରିବି ଆଇବାକେ ଆଦେଷ ଦିଆ ।” ୬୧ ମାତର ଜିସୁ ତାକେ କରିଲା, “କେ କଷିବାବେଳେ ନଞ୍ଚିଲୁଦାରି ପରେ ଦେବିଲାଗିରିଥି, ସେ ପରମେସର ରାଇର ସେବା କରିବାକେ ଅଦିକାର ନ ପାଇ ।”

୧୦ ତାରପରେ ମାପରୁ ଆରି ସତୁରିଦୁଇ ଲକ୍ଷକେ ମିଷାଇଲା ଆରି ଯେ ଜନ ଜନ ଜାଗାଇ ଆରି ଜନ ଜନ ନଥାରେ ଜିବାକେ ମନ କରିରଇଲା, ସେ ଜାଗାମନକେ ଦୁଇ ଦୁଇ ଲକ୍ଷକରି, ସେ ଜିବା ଆଗରୁ ପାଶାଇଲା । ୨ ଆରି ଜିସୁ ସେମନକେ କରିଲା, ଜିମିତେଇ ପସଲ ବିନା ଅଦିକ, ମାତର କାମକରୁମନ୍ ଉନା । ତେବେପାଇ ତାର ତାସକେତେ, ଅଦିକ ଲକ୍ଷମନକେ ପାଶାଇ ଦେବାକେ ଜମି ପାରିବାରିଗାନେ ଜାନାଆ । ୩ ତମେ ଜାଇବା । ଦେବା, ବାଲିଆଦୁରକାମନର ବିଦ୍ରେ ମେଶୁମନକେ ପାଶାଇଲା ପାରା ମୁର ତମକେ ପାଶାଇଲିନି । ୪ ତାଲା, ମୁନା କି ପାଶୁରୁ

ମିସା ନିଆନାଇ, ଆରି ବାଟେ କାକେ ଜୁଆର କରାନାଇ । ୫ ଜାର ଗରେ ତମେ କେତ୍ତିଲେ, ପରତୁମ କରା, ଏ ଗରେ ଯାନ୍ତି ମିଲ । ୬ ଜିବି ସେ ଜାଗାଇ ଗରେକେ ପାନ୍ତିର ଲକ୍ଷ ରାଇଥି, ସେତୁମଧ୍ୟାଳେ ତମର ଆସିରବାର ତାକେ ମିଲସି । ୭ ତାକରିଲଗେ ଜନମା ରାଇଥି, ସେଠା କାଇକରି, ସେ ଗରେ ରୁଆ । କାଇକେବିଲେ, ପାଇଟିକରୁ ନିଜର ବୁତି ପାଇବାଇଆକା । ଗର ଗରକେ ଜାଆନାଇ । ୮ ଜନ ନଥାରେ ତମେ କେତ୍ତିଲେ, ଆରି ଲକ୍ଷମନ ତମକେ ତାକିନେଲେ, ତେଇ ତମକେ ଜନମା କାଇବାକେ ଦେଲେ ସେବା କାଥା । ୯ ସେ ଜାଗାଇ ଜର ଦୁଇ ଅଇରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ନିକି କରା, ଆରି ସେମନକେ କୁଆ ପରମେସର ରାଇକୁ ଲକ୍ଷମନକେ ସେବା କରିବାର ସେ । ୧୦ ମାତର ଜନ ନଥାରେ ତମେ କେତ୍ତିଲେ, ତେଇର ଲକ୍ଷ ତମକେ ନ ତାକିନେଲେ, ସେ ତାଣ୍ଟ୍ରେନ୍ଥାନି, ସେ ପାର ଆନି ବାରର କୁଆ, ୧୧ ତମର ନଥାରେର ଜନ ଦୁଇ ଆମର ପାବେ ଲାଗିଆବେ, ସେମିପା ଦମରପାଇ ପାଦଦିବେଲୁନି, ଅଇଲେମିପା ପରମେସର ରାଇକୁ ଲଗେଥେ, ଏଟା ତମେ ଜାନିରୁଆ । ୧୨ ମୁଇ ତମକେ ସତ୍ତି କଇଲିନି, ବିବାର ଅଇବାଦିନେ ସେ ନଥାରେ ଦୟା, ତଣ୍ଟ୍ରରାଗି ସଦମର ଦୟାତେଇଲେଅନି ଅଦିକ ରାଇଥି । ୧୩ ଅଇରେ ତଣ୍ଟ୍ରପାଇବାକେ ଜାଗିରଇଲାଇ କରାଇନି! ଅଇରେ ତଣ୍ଟ୍ରପାଇବାକେ ଜାଗିରଇଲାଇ ବେତସାଇଦିବା ଦମରଗାନେ ବସୁରସତ୍ତ୍ଵ ଜନ ଜନ ଅଇବା କାମମନ ଅଇଲାଆଏ, ସେ ସବୁ ସର ଆରି ସିଦନେ ଅଇରଇଲା ବଲେ, ସେମନ କେତେକାଳ ପୁରବେ ବାସତା ପିନ୍ଧି, ଗରେ ଦସି, ମାପୁରାଦାନେ ମନ ବାଉଦାନେତା । ୧୪ ଅଇଲେମିପା ବିବାଦିନେ ତମର ଦୟା ସର ଆରି ସିଦନ୍ତ ଦୟାତେଇଅନି ଅଦିକ ଅଇଥି । ୧୫ ଆରି ଏ କପରନାମ, ସରଗ କେତ୍ତିକି ଉଦ୍ଧି, ଦୁଇ କାର ସେବିକିଜାକ ରିଁ ଅଇଥି କି? ପାତାଲ ଜେତ୍ତି ତମେ ଆବେ, ସେତ୍ତି ତମେ ତମେ ଆନାଆଇଥି । [Hades g86] ୧୬ କେତେବେଳେ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ତମର କାତା ସୁନବାର, ସେମନ ମର କାତା ମୁନବାର । ଜନ ଲକ୍ଷମନ ତମକେ ନ ମାନନ୍ତ, ସେମନ ମକେ ନ ମାନନ୍ତ, ଆରି ଜନ ଲକ୍ଷମନ ମକେ ନ ମାନନ୍ତ, ସେମନ ମକେ ପାଟାଇରବା ପରମେସରକେ ମିସା ନ ମାନନ୍ତ । ୧୭ ତାରପରେ ସେ ସତୁରି ଲକ୍ଷ ବାଉତି ଆଇଲାଇ ଆରି ସାରବାଆଇକରି କରିଲାଇ, “ମାପରୁ ତମର ନାର୍ତ୍ତ ଦାରି ଆଦେଷ ଦେଲେ ତୁମାମନମିପା ଆମର କାତା ମାନଲାଇନି ।” ୧୮ ମାତର ଜିସୁ ସେମନକେ କରିଲା, “ପରତୁମ ବାଇଦାନ ବାଦିଲେଅନି ବିଜଳି ପାରା ଅଇ ଅଦରବାତା ମୁର ଦେବକି । ୧୯ ଦେବା, ମୁଇ ତମକେ ପାଁପ ଆରି ବିସକାକତା ଉପରେ ଲାଶବାକେ ବପୁ ଦେଲିଆଚି, ଆରି ସଦବୁର ଉପରେ ରାଇବା ବପୁ ମିସା ଦେଲିଆଚି । ତମକେ କେ ମିସା କାଇଟା କରିନାପାରି । ୨୦ ଏଲେମିପା ଆଦମମନ ଆମର କାତା ମାନଲାଇନି ବଲି ପାରବା ରାନାଇ । ତମର ନାର୍ତ୍ତମନ ସରଗେ ଲେବାଇଲାଆଏ ବଲି ସାରବାଆରୀ ।” ୨୧ ଜିସୁ ସେ ତାଣ୍ଟ୍ରେ ସୁନକ୍ଷମାଦମା ପୁରନୁଆଳ କରିଲା, “ଏ ବାବା! ସରଗ ଆରି ମରପୁର ମାପରୁ ଦୁଇ ଗିଆନି ଆରି ବୁଦିରଇବା ଲକ୍ଷମନରବାନେଅନି ଏ କାତା ଲୁଗାଇରଇଲେ ମିସା, ସାନ ପିଲାମନର ପାରା ଲକ୍ଷରବାନେ ଜାନାଇଲାସ । ଏଗାରପାଇ ତମକେ ସୁମରନା କଲିନି । ୨୨ ବାବା, କାରକେବିଲେ ତମେ ଏନ୍ତାଟା ଦେକ୍ବାକେ ମନକରିତେ ରାଇଲାସ । ୨୩ ମର ବାବାର ସବୁ ବିସର ମକେ ସରପି ଅଇଲାଆଏ, ଆରି ପଥ କେ, ଏଟା ବାବାକେ ଚାତି ଆରି କେ ନାଜାନନ୍ତ, ଆରି ବାବା କେ, ଏଟା ପଥକେ ଚାତି କେ ନାଜାନନ୍ତ । ପଥ ଜାରିଲାଗେ ମର ବାବାକେ ଜାନାଇବି ବଲି ମନକରିରାଇଥି, ସେପେ ଜାନିରାଇଥି ।” ୨୪ ଜିସୁ ସିସମନରବାଟେ ମୁ ବୁଲାଇ ସେମନକେ କରିଲା, “ତମେ ଜନ ଜନଟା ଦେବକାଲାସନି, ସେ ସବୁ ଜେ ଦେକ୍ବି, ସେଠା ନିକି ।” ୨୫ କାଇକେବିଲେ ମୁଇ ତମକେ କରିଲିନି, ତମେ ଜନ ଜନଟା ଦେବକାଲାସନି, ସେ ସବୁକାକ ଦେବକବାକେ

କେତେ କେତେ ରାଜାମନ୍ତ ଆରି ମାୟରୁ କବନ୍ତ ଜାନାରମନ୍ ମନକଳାଇ, ମାତ୍ର ଦେକିନାପାରିଲାଇ । ଆରି ତମେ ଜନ୍ମ ଜନତା ସୁନ୍ଦରାତିରୁ, ସେ ସବୁ ସୁନ୍ଦରାକେ ସେମନ୍ ମନକଳାଇ, ମାତ୍ର ପୁନିନାପାରିଲାଇ ।” ୨୫ ତାରପରେ ଗଟେକ ଦରମ୍ ସାସତର ସିକାର ତାକେ ପରିକାରି ପାଚାରିଲା, “ଏ ଗୁରୁ କେବେ ନ ଥାରିବା ଜିବନ୍ ମିଳାଇବାକେ ଆଲେ ମୁର କାରଣ କରିବାର ଆଚେ? ” (aionios 166) ୨୬ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କଇଲା, “ନିୟମ ସାସତରେ କାରଣ ଲେବାଆଚେ? ତୁହୁ କେମୁଣ୍ଡି ପଢ଼ିଲୁସି? ” ୨୭ ସେ କଇଲା, “ତମେ ନିଜର ସବୁ ଗାଗଡ଼, ମନ୍, ଆଦିମା ଆରି ବପୁ ଦେଇ ପରମେଷରକେ ଆଲାଦ କରା । ଆରି ପଢ଼ିଥାର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନିଜର ସମାନ୍ ଆଲାଦ କରା ।” ୨୮ ତାରପରେ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କଇଲା, “ତମେ ଟିକ କଇଲାସ । ଏତ୍ତାର କର, ତେବେ ଜିବନ୍ ମିଳାଇଲୁସି ।” ୨୯ ମାତ୍ର ଯେ ନିଜେ ଦରମନ୍ତକୁ ବଲି ଦେବାକାରିବାକେ ମନ୍ତକରି ଜିମ୍ବୁକେ ପାଚାରିଲା, “ତେବେ କେ ମର ପଢ଼ିଥାର ଲକ୍ଷ? ” ୩୦ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କଇଲା, ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଜିମ୍ବୁପାଲମେଅନି ଜିରିଆ ଜିବାବେଳେ ଚରମନର ମୁଆଟ୍ଟ ପଢ଼ିଲା । ଚରମନ୍ ତାର ଲୁଗାପତିଆ ବାତାଇ, ତାକେ ମାରିଲାଇ ଆରି ମରିଶାଲାପାରା ଅଳଲାକେ ଗାତି ଉଠିଗାଲାର । ୩୧ ସେଟା ଅଳୟାର କେତେପର ଜିବାକେ ଗଟେକ ପୁକାରି ସେ ବାଟେ ଜାଇତେଇଲା ଆରି ତାକେ ଦେବି, ବାର ପିଟାଇଅର ଉଠିଗାଲା । ୩୨ ସେମୁଣ୍ଡିରେ ଗଟେକ ଲେବିଯୁ ଲକ୍ଷ ମିଯା ସେ ଜାଗାର ଆସି ତାକେ ଦେବି ବାର ପିଟାଇଅର ଉଠିଗାଲା । ୩୩ ମାତ୍ର ସମିରଣିଯୁଦ୍ଧ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ତାରଲମେ ଆସି, ଦେବାକୁ ଆରି ଦେବି ମନଦୁରୁ କଲା । ୩୪ ଆରି ତାରଲମେ ଜାର ମାତ୍ରାଇ କଣିଆ ଦଶ୍ମିଆ ଅଳଲାଟାନେ, କିନ୍ତୁ ଆରି ଆମନ୍ ଅନ୍ତରେରସ ଲାଗାଇଦେଲା । ତାକେ ଗରଣ୍ଟୁ ବାନ୍ତି ଗଦରପରେ ବସାଇ, ଲକ୍ଷମନ୍ ବସି ମିଟିଟ୍ଟୁ କରିବା ଗରେ ନେଇ ଯେବାକିତନ୍ କଲା । ୩୫ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଯିମରଣିଯୁ ଲକ୍ଷ ଦୂରତା ଦୁରାଗାନ୍ତୁ ବାରକରାଇ, ମିଟିଟ୍ଟୁ ଗରର ମୁକିଆକେ ଦେଇ କରିଲା, “ଆର ସେବା ଜତନ୍ କରା, ଆରି ଅଦିକ୍ କରନ୍ ଅଳଲେ, ସେଟା ମୁହଁ ବାରିଥାଇବା ବେଳେ ତମକେ ସୁନ୍ଦରିଦେବି ।” ୩୬ ଏ ତିନିକର ବିଦ୍ୱାନେନି କେ ଚରମନର ତାନେ ମାତ୍ରକାର ଲକ୍ଷ ବଲି ବାବଲୁସି? ୩୭ ଯାସତର ସିକାର କଇଲା, “ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ତାକେ ଦୟାକଲା, ସେ ଆକା ।” ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କଇଲା, “ଜା ତୁଲ ମିଯା ସେମୁଣ୍ଡି କର ।” ୩୮ ଜିମ୍ବୁ ଆରି ତାର ସିମ୍ବନ୍ ଜିବାବେଳେ ଗଟେକ ଗାଁଏ କେବଳାଇ । ତେଇ ମାରତା ନାହିଁର ଗଟେକ ମାଳକି ଜିମ୍ବୁକେ ତାର ଗରେ ତାକି ବସାଇଲା । ୩୯ ମାରତାକେ ମରିଯୁମ ନାହିଁର ଗଟେକ ବଜନି ରଇଲା । ସେ ମାୟରୁ ପାଦେ ଦସି ତାର ବାକିଆ ସୁନ୍ଦରେଇଲା । ୪୦ ମାତ୍ର ମାରତାକେ ଦସି ପାଇଟି ରଇଲାଜେ ଦାନ୍ତ ଅରଜାଇତେ ରଇଲା । ତେବେରପାଇ ସେ ଜିମ୍ବୁରଲମେ ଆସି କରିଲା, “ଏ ମାୟର, ତୁଲ ଦସି ବିଶା ଚିନ୍ତା କରି, ବାନ୍ତୁଅଳଗାଲୁସି, ୪୧ ମାତ୍ର, ଗଟେକ ବିଥା ଆକା ସବୁରମାନେଅନି ମୁକିଆ । ସେବା ମରିଯୁମ ବାକିକରି ରିବାଇଲାବେ । ମେବା ନାରମାନେଅନି କେ ନେଇ ନାମାନେ ।”

୧୧ ତରେକ ଜିୟୁ ଗଟେକ ଜାଗାଇ ପାରଦନା କରନ୍ତେରଇଲା । ଯେ
ପାରଦନା କରି ଯାଇଲା ପତେ, ତାକର ସିମ୍ବନର ବିଦ୍ରହେଅନି
ଗଟକେ ଲାଗୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ମାପୁରୁ ତୁବନ୍ତ ଦେଉ ଜାନ୍ମ ଜେଲ୍ଲାରୁ ନିଜର
ସିମ୍ବନକେ ପାରଦନା କରିବାକେ ସିକାଇଲା, ତମେମିଥା ଆମକେ ପାରଦନା
କରିବାକେ ସିକାଆ ।” ୨ ଜିୟୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, କେତେବେଳେ ତମେ

ପାରତନା କରସା, ସେହିକିବେଳେ କୁଆ, “ବାବା ତମର ନାର୍ହ ସୁକଳିବଳି ସହୁଳକୁ ମାନବ । ତମର ରାଜୁ ଆସ । ଏ ସବୁଦିନ ଆମକେ ଆମର ଦରକାର ରଇଲା କାହିଁ କାଇବାକେ ଦିଆ । ୪ ଆମର ସବୁ ପାସ କେମା କରିଦିଆସ, କାଇକେବରଲେ ଆମେ ମିଥା ଆମର ବିରୁଦ୍ଧ ବୁଲ କଲା ଲକମନକେ କେମା କଲୁଣି । ଆମେକ ପାସ ଦସ କାଇବା ସବୁରେଇଅନି ରଖିଆ କରା ।” ୫ ପରେ ଜିସୁ ତାର ସିମ୍ବନ୍ଦେ କଇଲା, “ତମର ଏହାର କାର ମରତର ଆଚେ କି, ଜାରିଲାଗେ ବି ତମେ ମଜାରାତି ଜାର କରିପାସ, ଏ ମରତର, ମନେ ତିନିମା ରୁଟି ଉଦାର ଦେଇରୁଆ, ଏ କାଇକେବରଲେ, ମର ଗନ୍ତେ ବେଷି ଦୁରର ପାଞ୍ଚ ଆସିଆଚେ, ତାକେ କାଇବାକେ ଦେବାକେ ମରଲାଗେ କାରଣମିଥା ନାହିଁ । ୬ ଆରି ବିଦରେଅନି ସେ କରିଯି, ମନେ କଷ୍ଟ ଦିଆନାଇ, କାପାଦ ତାବଲୁବେ, ଆରି ମରପତ୍ର ମର ପିଲାମନ ଘରଆଚବ । ତମଙ୍କେ ଉଟିକରି ଦେଇନାପାରି । ୭ ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ତମର ମରତର ଅଛରଇଲେ ମିଥା ସେ ଉଟିକରି ରୁଟି ନ ଦେଖେ, ମାତର ତମେ ଲାଗୁ ନ ଅଛ ମାଟ୍ଟିଲାଗିରଇଲେ, ସେ ଉଟିକରି ତକେ ଜେବୁକି ଲଭା, ସେବୁକି ଦେଇଯି ।” ୮ ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇଲିନି, ମାଟ୍ଟୁ ତେବେ ତମଙ୍କେ ଦିଆଅଛୟ । କଜା, ତେଇ ତମେ ମିଲାଇଯା । କାପାଟେ ବାଜାଆ, ତେଇ ତମରପାଇବଳି ଉଣାତି ଦିଆଅଛୟ । ୯ କାଇକେବରଲେ, ଜେ ମାଟ୍ଟୁସି, ସେ ପାଇସି । ଜେ କରସି, ସେ ମିଲାଇସି । ଜେ କାପାଟେ ବାଜାଇସି, ତାରପାଇ କାପାଦ ଉଣାତି ଦିଆଅଛୟ । ୧୦ “ଆରି ତମର ବିଦରେ ଏହାର ବାବା କେ ଆଚେ, ଜେ କି ଜନ୍ମ ବାବାକେ ତାର ପାଥ ମାତ୍ର ମାଟ୍ଟିଲେ, ତାକେ ମାତ୍ର ନ ଦେଇ ଯୀଏ ଦେଇସି? ୧୧ କି ଗାର ମାଟ୍ଟିଲେ, ସେ ତାକେ ବିସକାକ୍ଷତା ଦେଇସି? ୧୨ ତେବେ ତମେ କରାପ ଲକ୍ଷ ଅଛରେ ମିଥା, ନିଜର ନିଜର ପିଲାମନକେ ନିକ ନିକ ବିସଇ ଦେବାର ଜାନାସ । ତେବେ ଜନ୍ମ ବାବା ସରଗେଅନି ଦାନ କଲାନି, ସେ ଜାନେ, ସେ ତାକେ ମାଟ୍ଟାବା ଲକ୍ଷକେ କେବେକ ଅଦିକ ସୁକଳ ଆଦମୀ ଦେଇସି!” ୧୩ ତରେକ ଜିସୁ ଗଟେକ ଲକବରତେଅନି ତୁମା ତାତାଇତେରଇଲା । ସେ ତୁମା ଗୁଲାଟା । ତୁମା ବାଇଗାଲା ପାତେ ଗୁଲା ଲକ କାତା କଇଲା । କାତାକିଲାକେ ତେଇ ରଇବା ଲକମନ କାବାଅଳଗାଲା । ୧୪ ମାତର ସେମନର ବିଦରେ କେ କେ କଇଲାଇ, “ସେ ତୁମାମନର ମେତା ବାଲ୍ଜିବୁଲର ପାଇଜ ନେଇ ତୁମା ତାତାଇସି ।” ୧୫ ବିନଳକମନ ଜିସୁକେ ପରିକାରି ପାତ୍ର ପାକାଇବାକେ ବାବ୍ଦତ ରଇଲା । ତେବେରାପ ପରମେଶ ତାର ରକିଆକାରି ବଲି ସବୁକେ ଜାନାଇବାକେ ଗଟେକ କାବାଅଳଗିବା ବିନ ଦେବାକାଇ କଇଲାଇ । ୧୬ ମାତର ଜିସୁ ତାକର ମନର କାତା ଜାନି, ସେମନକେ କଇଲା, “ଗରେକ ରାଜି ତୁଲ ବାଗ ଅଳକରି, ନିଜର ନିଜର ବିନୁବେ ଜୁଦେ କଲେ, ସେତା କୁରୁପନାସ ଅଳକାଇସି । ଗଟେକ ଗରର ଲକ ନିଜର ନିଜର ବିରୁଦ୍ଧ ଲାଗଲେ, ସେ ଗର ମିଥା ବାଟ୍ଟିଜାଇସି । ୧୭ ଆରି ସଇତାନ ମିଥା ବାଗ ବାଗ ଥାଇ, ନିଜର ବିରୁଦ୍ଧେ ରଚିଲାନି ବଇଲେ, ତାର ରାଜଜ କେନ୍ତି ତବିର ଅଳକରି ରଇସି? ନାହିଁ ନ ରାଏ । ମୁଲ କାଇକେ ଏତା କଇଲିନି ବଇଲେ, ବାଲ୍ଜିବୁଲର ପାଇଜ ନେଇ ତୁମା ତାତାଇଲିନି ବଲି ତମେ ତା କଇଲାଥାନି । ୧୮ ତମର ପଥମନ ବାଲ୍ଜିବୁଲର ବିପୁ ପାଇ ସେମନକେ ତାତାଇବାର, ତେବେରାପ ସେମନରେ ତମଙ୍କେ ବିଚାର କରିବାଇ । ୧୯ ନାହିଁ, ମୁଲ ପରମେଶର ବିପୁପାଞ୍ଚ ତୁମା ତାତାଇବି । ତେବେ ତା ଏତା ଜାନାଇ ଦେଲାନି, କି ପରମେଶରର ରାଜର ତମର ଲଗେ କେବଳାବେ ଦିଲି ।” ୨୦ “ଜେତେବେଳେ ଗଟେକ ବୁପୁର ଲକ ଅତ୍ଥଅତିଆର ଦାରି ନିଜର ଗର କାଗସି, ସେତେବେଳାଜାକ ତାର ଦନ କାଇଟା ନ ଅନ୍ଧ । ୨୧ ମାତର ଜେତେବେଳେ ତାର ଚାନେଅନି ଅଦିକ ବସରଳକ ଆସି, ତାକେ ଲାଗିକିରି ଜିଦ୍ଦି । ଗରର ପାରକାର

ନିମ୍ନ ଆଦ୍ୟାତ୍ମିଆର ଦାରି ନିଜେ ରକିଆ ପାଇତେଇଲା, ସେ ସବୁଜୀଳକ ବ୍ୟାପର ଲକ୍ଷ ତାତାଇଲାଇସି । ଆରି ତାତାଇ ନେଲାଟା ସେ ମନ୍ଦିଳକା ପାରା କାକେ ମିଥା ବାଟା କରିଦେଇସି । ୨୩ “ଜେ ଆମକେ ବିରଦ୍ଧ ନ କରେ, ସେ ଆମର ନିଜର ଲକ୍ଷ । ଜେ ମର ସଞ୍ଚୁ କୁତ୍ତାଏନାଇ, ସେ ବିଚିପାକାଇସି ।” ୨୪ “ଗାନ୍ଧେବ କରାପ ଆଦ୍ୟା ମୁନ୍ଦୁସରଟାନେଅନି ବାରିଲାଗାଲାପତ୍ରେ, ସେ ଆଦିମା ବିସରାମ କରିବାକେ ସୁକଳା ଜାଗାର କନ୍ଥାଲେ ଲକ୍ଷଟାନେ ରଇବାକେ କଞ୍ଜି ଦୁଲୟି । ଆରି ଜାଟା ନ ମିଳିଲେ କଇସି, ମୁର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ଟାନେଅନି ବାରିଲାଇସି ରଇଲି, ସେ ଲକ୍ଷଟାନେଯେ ବାରତି ଜିବି । ୨୫ ଜେତେବେଳେ ସେ ଦୁମା ବାତାଲା ମୁନ୍ଦୁସରିଲାଗେ ଆସି ପିରିଗଲରଇ ନିମାନ ସାକ୍ଷାଇଅରଇଲାଟା ଦେବୁଥି । ୨୬ ତାରପତେ ସେ ଦୁମା ଜାଇକରି ବାରଟାନେଅନି ବନିଆଇବା ବିନ ବିନ ସାତାର ଦୁମାମନକେ ଡାକିଆନ୍ତି । ସେମନ୍ କେତିକରି ତେଇ ବାସା ଅଇବାଇ, ଆରି ସେ ଲକ୍ଷ ଆଗରୁ ଜେତୁର ଅଇରଇଲା, ତାରତେଅନି ପାରାପାର ଅଦିକ କରାପ ଅଇଜାଇସି ।” ୨୭ ଜିପୁ ଏତୁରି ସବୁ କାତା କରିବାବେଳେ ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରରେଅନି ଗଟେକ ମାଇଜିକେ ଆରିଲିଅର କରିଲା, “କେତେକ କରମର ମାଆ ଜେ କି ତମକେ ଜନମ ଦେଲା ଆରି ନିଜର ଦୁଦ କୁଆଇଲା ।” ୨୮ ମାତର ଜିପୁ କରିଲା, “ନାଇ, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ପରମେସର ବାକିଅ ସୁନ୍ଦରି ଆରି ସେଟା ମାନ୍ଦବାଇ, ସେମନ ନିକ କରମର ଲକ୍ଷ ।” ୨୯ ଲକ୍ଷମନ ଦଲ ଦଲ ଅଇ ଜିପୁରିଲାଗେ ଗୁରୁ ଅଇବାବେଲାଇ ସେ କରିବାର ଦାରିଲା । “ଏବର ଭୁଗର ମୁନ୍ଦୁସମନ କରାପ, ଏମନ କାବା ଅଇଜିବା କାମର ଚିନ କବୁଳାଇନି । ମାତର ଭୁନସ୍ତକେ ଗଢ଼ିଲା ଚିନ ଚାହିକରି ଆରି କାଇ ବିନ ଚିନ ମିଥା ଦିଆ ନ ଅଥ । ୩୦ କାରକେବରଲେ ଜୁନସ୍ତ ଜେତୁ ନିନିବିପୁ ଲକ୍ଷମନରପାଇ ଚିନପାରା ଅଇଲା, ପରମେସର ପାଇଗରଇବା ନରପିଲା ମୁର ମିଥା ଏବର ଲକ୍ଷମନରପାଇ ଚିନ ପାରା ଅଇବି । ୩୧ ବିବାରାନା ଦିନେ ଦକିନ୍ ଦେପେ ରଇବା ସେବା ନାହିଁ ରାନି, ଏବର ଲକ୍ଷମନର ବିରଦେ ଉପି, ଏମନକେ ଦପି କରିବାଇ, କାରକେବରଲେ ସେ ରାନି, ସଲମନ ରାଜା ସିକାଇରଇବା ଶିଆନର କାତା ସୁନ୍ଦବାକେ ବେଶି ଦୁରାନ୍ତି ଆସିରଇଲା । ଆରି ଦେକା! ପଲମନରଟାନେଅନି ଅଦିକ ବ୍ୟକ୍ତ ଲକ୍ଷ ଇତି ଆଚେ । ୩୨ ବିବାରାନାଦିନେ ନିନିବିର ଲକ୍ଷମନ ଏବର ମୁନ୍ଦୁସମନର ବିପୁରେ ଚିଆଅଳ ଏମନକେ ଦପି କରିବାଇ । କାରକେବରଲେ ସେମନ, ଜୁନସ୍ତ ମାପରୁର କାତା ଜାନାଇଲାକେ, ପାପକାମେଅନି ବାରତିରଇଲାଇ, ଆରି ଦେକା! ଜୁନସ୍ତର ଚାହିନାନି ବହୁ ଲକ୍ଷ ଇତି ଆଚେ । ୩୩ “କେ ମିଥା ବତି ତଥାର ମାନଦଲେ ଡାବିକରି ନ ପଢ଼ିଥିବ । ମାତର ବତି ସଞ୍ଚିଲବା କୁଦରାଳ ସଞ୍ଚିଲବାଇ, ଜେତୁରିକି ଗରବିଦରେ ଜିବାଲକମନ ରଜଳ ଦେକିପାରିବାଇ । ୩୪ ତମର ଥାଁକି, ଗାଗତର ବତି । ଜେତେବେଳୁ ତମର ଥାଁକି ନିକ ରଇସି, ସେତେବେଳେ, ତମର ଗୁଲାଇ ଗାହି ମିଥା ରଇଲ ଅଇସି । ମାତର ଜେତେବେଳେ ସେଟା ମୁରକ୍ଷି ରଇସି, ସେତ୍କିବେଳା ତମର ଗାହି ମିଥା ଆନ୍ଦର ଅଇଜାଇସି । ୩୫ ତେବେ ମନେ ରଥ, ଜାଗରିବାର ଗୁଆ, ଜେତୁକି ତମର ବିଦରର ରଜଳ କେବେ ଆନ୍ଦର ନ ଅଥ । ୩୬ ଏଟାରପାଇ ତମର ଗୁଲାଇ ଗାହି ଜଦି ରଜଳ ଅଇସି ଆର ତେଇର କଣ୍ଠେ ନିମା ଆନ୍ଦର ନ ରେ, ସେତୁରାଥଲେ, ବତି ଜେତୁ ଜଗନ୍ନିଧି ଜାଗର ରଜଳ ଦେଇସି, ସେତୁରୁ ତମର ମୁଲାଇ ଗାହି ରଇଲ ଅଇସି ।” ୩୭ ଜିପୁ କାତା କରିପାରାଇଲା ପରେ ଗଟେକ ପାରୁଷିଲକ ତାକେ ନିଜ ଗରେ କାରବାବେ ତାକାନ, ଆରି ଗରେ ବଧାଇଲା । ୩୮ ମାତର ଜିପୁ ଜିରଦି ରଚିନିତି ଉପାବେ ଦୁଆୟୁଗ ନ ଅଇରଇଲାକେ ଏତା ଦେକି ସେ ପାରୁସି ଲକ୍ଷ କାବା ଅଇଗାଲା । ୩୯ ଜିପୁ ତାକେ କରିଲା, “ତମେ ପାରୁସିମନ ଗିମା ଆରି ତାଳାର ବାଇରେ ମାଞ୍ଚିରଇସା, ମାତର ତମର ବିଦରର ସକତି

ବେନ୍ଦବେନୀ ରାଷ୍ଟି । କରାପଣ ଆରି ଲବ୍ କରବାଟା ସବୁ ପୁରୁନ ଅଳାଏତେ । ୪୦ ଏ ବକୁଆମନ୍ତି । ଜେ ଗାଗତର ବାଲରରଟା ତିଆର କଳା ଆଚେ, ଯେ କାଇ ବିଦ୍ରରଣ ମିଥା ତିଆର କରେନାଇ କି? ୪୧ ତେବରପାଇ ତମେ ଜନଗା କଟିକରି ସଞ୍ଚୂର ଆଗାସ୍, ସେବା ଦୁଇକୁଣ୍ଠ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଦାନକରା, ଆରି ଦେକା, ତମେ ପୁରାପୁରୁନ ପରିଚିନ୍ ଅଳାଜାଇପା ।” ୪୨ “ଅଳରେ ପାରୁସିମନ୍! ତମର ଉପରେ ଗଟେକ ବଦ୍ ତଣ୍ଟ ଲାଦିଆଲସିବେ! କାଇକେବଇଲେ, ତମର ବାତେଅନି କାମାଇଲାଟା ଦସବାର ଅନି ବାଗେନ୍ ଦେଲାସନ୍ । ମାତ୍ର ତମେ ନିଆର ଆରି ଦୟା ଏଲା କଲାସନ୍ । ଏଗାସଞ୍ଚୁ ବାଗେନ୍ ଦେବାଟା ମିଥା କାରାବାର ନାଇ ।” ୪୩ “ଅଳରେ ପାରୁସିମନ୍, ତମର ଉପରେ ଗଟେକ ବଦ୍ ତଣ୍ଟ ଲାଦିଆଲସିବେ! କାଇକେବଇଲେ ତମେ ପାରତନାଗରେ ମୁକିଅ ଜାଗାଇ ବସବାକେ ମନ କରିବା ଆରି ଆଚେବାଟେ ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ଜୁଆର କରାଇଅଳବାକେ ବଲ୍ ବଲାଇଅଳପା । ୪୪ ଅଳରେ ପାରୁସିମନ୍! ତମର ଉପରେ ଗଟେକ ବଦ୍ ତଣ୍ଟ ଲାଦିଆଲସିବେ । କାଇକେବଇଲେ, ତମେ ନ ତିଥିବା ସମାଦି ପାରା । ତାର ଉପରେ ଆସା ଜା କରିବା ଲକ୍ଷମନ ସେବା ସମାଦି ବଲି ନାକାନ୍ତି ।” ୪୫ ତେର ସାସତର ସିକାଇବା ଦରମ ମୁହଁମନର ବିଷତେଅନି ଗଟେକ ପଣ୍ଠିର ଜିମୁକେ କରିଲା, “ଏ ଶୁଭୁ ତମେ ପାରୁସିମନର ବିସର କଇକରି ଆମଙ୍କ ଲାକ୍ କରାଇଲାସନ୍ ।” ୪୬ ଜିମୁ କରିଲା, “ଅଳରେ ସାସତର ସିକାଇ ପଣ୍ଠିରମନ୍! ତମର ଉପରେ ଗଟେକ ବଦ୍ ତଣ୍ଟ ଲାଦିଆଲସିବେ! କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଲକ୍ଷମନକେ ଦେବି ଆବଦ ନିଯମ ମାନବାକେ କଲାଇସନ୍, ଆରି ସେ ନିଯମ ମାନବାକେ ମୁଲ୍କେ ଆଣ୍ଟୁଟିତେଇ ଉଚ୍ଚାରବା ଏହକି ମିଥା ପାଇଇ କରାଏ ନାଇ । ୪୭ ଅଳରେ, ତଣ୍ଟ ପାରୁସିମନ୍! ତମର ଉପରେ ଗଟେକ ବଦ୍ ତଣ୍ଟ ଲାଦିଆଲସିବେ । କାଇକେବଇଲେ, ତମେ ବଦିସତବକତାମନର ମସନ୍ ସମାଦି ତିଆର କରିରେଇପା, ମାତ୍ର ତମର ଆନିଦାଦିମନ୍ ସେମନଙ୍କେ ମରାଇରଇଲାଇ । ୪୮ ତେବେ ତମର ଆନିଦାଦିମନର ଦରମ କରମ ବିସର ତମେ ସାକି ଆଗାସ୍ । ଆରି ସେବା ମାନଲାସନ୍ କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ସିନା ବଦିସତବକତାମନକେ ମରାଇରଇଲାଇ, ମାତ୍ର ତମେ ସେମନର ସମାଦିର କାମ ତିଆର କଲାସନ୍ । ୪୯ ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର ମିଥା ନିଜର ବୁଦ୍ଧିରେ କଇଲାଆଚେ, ମୁଲ ବିଦ୍ଯାତବକତାମନକେ ଆରି କବର ନେଇମନଙ୍କେ ସେମନର ଲଜେ ପାଇଇବ । ସେମନର ବିଦ୍ରେ କେତେଲକ୍କେ ସେମନ ମରାଇବାର ଆରି କେତେଲକ୍କେ ନିମ୍ନାକରି କଷ୍ଟ ଦେବାଇ । ୫୦ ସେବାରପାଇ ଜଗର ତିଆରଅଳାଟାନେଅନି, ଏବଲର ବେଳେଅନି ଆରାମ କରି ବରକିଆର ପ ଜିକରିଯର ଜାକ, ଜାକେ କି ତମେ ମନ୍ତ୍ର ଆରି ଦେବିର ମଜାର ମରାଇରଇଲା କେବଳ ବିଦ୍ୟାତବକତାମନକେ ମରାଇଆଗାସ ସେ ସବୁ ତଣ୍ଟ ଏ ଆଜିକାଲିର ଲକ୍ଷମନ ପାଇବାର ଆଚେ । ୫୧ ସେ ସବୁର ମୁଲିଆ, ଏବର ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନି ନିଆ ଅଳପି ।” ୫୨ “ଅଳରେ, ଦରମଗୁହମନ୍! ତମର ଉପରେ ଗଟେକ ବଦ୍ ତଣ୍ଟ ଲାଦିଆଲସିବେ! କାଇକେବଇଲେ, ତମେ ପରମେଶ୍ଵର ଗିଆନର କାପାଏ ଦାବିଦେଇ ଆଗାସ୍ । ନିଜେ ପରମେଶ୍ଵର ଗିଆନରାନେ ନ ଜାଇକରି ତେଇ ଜିବାକେ ମନ୍ଦକଳା ଲକ୍ଷମନକେ ମିଥା ବାଦାଦେଲାସ୍ ।” ୫୩ ଆରି ଜିମୁ ତେଇଅନି ବାଇଗାଲାପଦ, ପାରୁସିମନ୍ ଆରି ସାସତର ସିକାଇମନର ଦେବି ତାମସ ଜିମୁକେ ବିଦ୍ର କରିବାକେ ଆରାମ କଲାଇ । ୫୪ ତାରଟାନେଅନି ବଲ ଦାବାକେ କାଇ ପରସନ ପାଗାରବାର ଦାରିଲାଇ ।

୧୭ ଏହି ବିଦ୍ୟରେ ଅଜାର ଅଜାର ଲକ୍ଷ ଟୁଲିଅଇକରି, ତାକର୍ ତାକର୍ ବିଦ୍ୟରେ ମାଶ୍ଵାରଶ୍ଵା ଅଇଜାଇତେ ରଇଲାଇ, ସେବକିବେଳେ ଜିୟୁ

ପରତୁମ ନିଜର ସିଦ୍ଧମନ୍ତ୍ରେ କଲିବାର ଦାରିଳା, “ପାରୁସିମନର କମିର ପାରା କପର ତେଳାନି ଜାଗରିବ ଅଜ୍ଞବୁଆ । ୭ ତାବିଅଇରଇଲବା ସବୁ ବିସଲ ଜାନାପଦ୍ଧି, ଆରି ଲୁଟିରଇଲବା ବିସଲ ସବୁ ଦେକାଅଇସି । ୯ ତେବରପାଇ, ତମେମନ୍ ଜନ୍ ଜନମା ଆମ୍ବରେ କଲିଆଗାସି, ସେ ସବୁକାଳ ଉଜ୍ଜଳେ ମୁନବାଇ, ଆରି ଜନ୍ ଜନମା ବିତରିଗରେ, କେ ନ ମୁନତେ କଲିଆଗାସି, ସେବା ଗରଇ ତାନିରପ୍ରେ ଅନି ମୁନାଇଲାଇସି ।” ୪ “ମାତର ତମେ ମର ମରତର, ତମଙ୍କେ ମୁଖ କଲିଲି, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ଗାନ୍ଧିକେ ମଗାଇବାକୁ, ମାତର ତାରିପରେ ତମର ଆତ୍ମମାକେ କାଇଟା କରିନାପାରିବୁ, ସେମନ୍ତେ ତରାନାଇ । ୫ ମାତର କାକେ ତରିପା, ସେବା ମୁଖ ତମଙ୍କେ ଜାନାଇବି, ମରାଇଲାପରେ ନରକେ ପିତ୍ରାବାକେ ଜାର ଅଦିକାର ଆଚେ, ତାକେ ତରା, ଜୀ ମୁଖ ତମଙ୍କେ ସବୁ କଲିଲି, ପରମେସରକେ ତରା । (Geenna g1067) ୬ “ପାରିତା ଚେଟିଆ ଚତର କାର ଅଲପ ତାବୁକେ ବିକା ନଥେ କି? ଏଲେ ମିଥା ସେମନର ବିଦରେଥି ଗନ୍ତେକେ ମିଥା ପରମେସର ନ ପାସରେ । ୭ ମାତର ତମର ମୁଣ୍ଡର ସବୁ ଚେଷ୍ଟି ମିଥା ଏକା ଅଜଳାଆଚେ । ତରାନାଇ, ତମେମନ୍ କେତେକ କେତେକ ଚେଟିଆ ଚତର ଟାନେଅନି ମୁକିଅ ।” ୮ “ଆରି ମୁଖ ତମଙ୍କେ କଲିଲି, କେ ଜଦି ମନେ ଲକ୍ଷମନର ମୁଆଟେ ନାମ୍ବି ଆରି ବିସବାସ କରସି, ପରମେସର ପାତାଇରଇଲବା ନରପିଲା ମୁଖ ମିଥା ପରମେସର ଦୁହମନର ମୁଆଟେ ତାକେ ନାମ୍ବି । ୯ ମାତର ଜେ ଲକ୍ଷମନର ମୁଆଟେ ମନେ ନ ନାମି, ବିସବାସ ନ କରେ, ତାକେ ପରମେସର ଦୁହମନର ମୁଆଟେ ମୁଲ ଲନ୍ କରିବି ।” ୧୦ “ଆରି ଜେ ପରମେସର ପାତାଇରଇଲବା ନରପିଲାର ବିରୁଦ୍ଧ କଲିଲେ, ତାକେ କେମା ଦିଆଅଇସି, ମାତର ଜେ ସୁକଳ ଆତ୍ମମାର ବିରୁଦ୍ଧ କରସି, ତାକେ କେମା ନ ଦିଆଆଏ । ୧୧ “ଆରି ଜେତେବେଳେ ସେମନ୍ ତମଙ୍କେ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନର ପାତନା ଗରେ, ସାପନ୍ କରବା ଲକ୍ଷମନରକାନେ କି ବିନ୍ ବିନ୍ ଅଦିକାର ମନରଣାନେ ବାନ୍ଧିମେଲେ, ସେବକିବେଳେ କାଟାବିନି କଲୟା, ସେ ବିସଲ ନେଇକରି ତିନ୍ତୁ କରାନାଇ । ୧୨ କାଇକେବରିଲେ କାଇଟା କଲିବାକେ ଅଇସି, ସେବେଳାର ସୁକଳିଲାଇଦମା ତମଙ୍କେ ସିକାଇସି ।” ୧୩ ଲକ୍ଷମନର ଗଥାଲି ବିଦରେଥି ଗନ୍ତେକ ଲକ୍ଷ ଜିପୁକେ କରିଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ମର ବାବାର ସଞ୍ଚପି ବାଗବାଟା କରିବାକେ ମର ବାଇକେ କୁଆ ।” ୧୪ ଏକା ସୁନି ଜିପୁ ତାକେ କରିଲା, “ଏ ମାଇତର, ତମର ବିଦେର ନିଆଇ କରିବାକେ ଆରି ଦିନ୍ସପ୍ରତି ବାଗବାଟା କରିଦେବାକେ ମନେ କେ ଅଦିକାର ଦେଲାଆଚାରେ?” ୧୫ ଆରି ଜିପୁ ସେମନକେ କରିଲା, “ଜାଗାରତା, ସବୁରକାମର ଲବ କରିବାଟାନେଅନି ନିଜେ ନିଜେ ଦୁରେ ରୁଆ । କାଇକେବରିଲେ ଗନ୍ତେକ ଲକ୍ଷ ଜିଲ୍ଲାମନ୍ତ୍ରାନେଅନି ଦନ୍ତସଞ୍ଚପି ବଦ୍ଧ ବିସଲ ନିଏ ।” ୧୬ ଆରି ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ଗନ୍ତେକ ରଦାଅରନ ଦେଇ କରିଲା, ଗନ୍ତେକ ସାଇକାରକେ ତାର ଜମିଟାନେଅନି ବେଶି ତା ସାଧିଲା । ୧୭ ସେ ଲକ୍ଷ ମନେ ମନେ ବାଦନାକରି କରିଲା, “କାଇଟା କରିବି? ମର କାହି ଅନି ସଞ୍ଚିତାବାକେ ଜାରାନାଇ ।” ୧୮ ଆରି ସେ କରିଲା, “ଏତୁରି କରିବି, ମର କାହି ସଞ୍ଚିତାବା ଗରଇ କଟି ବାଟୁଇକରି ବଦ୍ଧ ବଦ୍ଧ କରି ତିଆରକରି ଆରି ତେଳ ମର ସବୁ କାଦିକଣ୍ଠୁ ଜାଗରିବ କରି ସଞ୍ଚିତି ବି । ୧୯ ଆରି ମର ଜିବନ୍କେ କରିବି, ର ଜିବନ୍, ତରପାଇବି ଦେବି ବରପର କାଦିକଣ୍ଠୁ ସଞ୍ଚିତ ଅରିଲାଆଚେ, ପୁଣ୍ୟ କାନ୍ଦି ଆରି ଆରାମପଞ୍ଚିର ।” ୨୦ ମାତର ପରମେସର ତାକେ କରିଲା, “ଏରେ ବକୁଆ ଜଦି ଆଜି ରାତି ପରମେସର ତର ଜିବନ୍ ମାଞ୍ଚିଯି ବଲନେ, ଦୁଇ ତରପାଇ ଜେବେଳି ସଞ୍ଚିତାରୁୟ, ସେ ସବୁ କାରମା ଅଇସି ।” ୨୧ ଜେ ନିଜରପାଇ ଦନ୍ ଜତନ୍ କରି ସଞ୍ଚିତି, ସେ ପରମେସର ମୁଆଟେ ସାଇକାର ନିର୍ଜ, ତାପାଇ ଏମାରି ଗାଇସି ।” ୨୨ ଜିପୁ ନିଜର ସିଦ୍ଧମନକେ କରିଲା, “ଏଗାରପାଇ ମର

ମନ୍ତ୍ରକେ କଳିନିରି, କାଇଟା କାଇକରି ଜିବନ ଦିବ୍ଦାର ଆରି ଗାଗଡ଼ିରପାଇ କାଇଟା ପିନ୍ଧୁ ବଲି ଚିନ୍ହ କରାନାଇ । ୨୩ କାଇକେବଇଲେ କାହିଟାନେଥି ଜିବନ ଆରି ବସ୍ତରଟାନେଥି ଗାଗଦ୍ବ ଆକା ମୁକିଥି । ୨୪ ତତିମନର ବିସଇନେରକରି ବାବିଦେକା, ଯେମନ ନ ବୁନ୍ଦ କି ନ କାଟି, ଆରି ଯେମନର ବାଶୁରଗର କି କାହି ସତ୍ତ୍ଵରଙ୍ଗ ଆମାର ଗର ନାଇ । ଅଇଲେ ମିଥା ମାୟରୁ ସେମନକେ କାହି ଜାଗାଇଦେଇସି । ତମେ ତତିମନର ଟାନେଥି କେତେକ ଅଧିକାର ଲାଇ । ୨୫ ତମ୍ଭ ବିଦ୍ରରେ ଏନ୍ତାକିଲକ୍ଷ ନ ରଥାତ୍, କେ କି ଚିନ୍ହାକରି ତାର କଣ୍ଠେକୁ ମିଥା ଆଇସି ବତାଇ ପାରସି । ୨୬ ତେବେରାଇ ତମେମନ ଗଟେକ ସାନ୍ ବିସଇ ମିଥା କରିନାମାରିଲାସନି ବଇଲେ ବଢ଼ ବଢ଼ ବିସଇ କାଇକେ ଚିନ୍ହ କାଲାସନି? ୨୭ ପୁଲମନର ବିସଇ ବାବିଦେକା, ସେମନ କେନ୍ତି ପୁରିଲାଇନି, ସୁତା ନ କାଟିବେ କି ଲୁଗା ନ ବୁନ୍ଦନ୍ତ । ଏଲେମିଥା ମୁଇ ତମ୍ଭକେ କରିଲିନି, ସବୁରଗନେଥି ମଥାନ୍ ଆରି ଦନି ରାଜା ପଲମନ ମିଥା ସେ ପୁଲମନର ବିଦରେଥି ଗଟେକ ପୁଲର ଏତକି ପକ୍ଷାଇ ନ ଅଛଇରିଲା । ୨୮ ଆରି ଜନ ଗାଁ ସି ପଦାର ଆଟେ, କାଳିକେ ସେଟା ରୁଣ୍ଧା କର ଲାଗାଇବାଇ । ସେଟାକେ ପରମେସର ଏନ୍ତାରି ବେସ ଦେଲାନି ବଇଲେ, ଏ ଅଳ୍ପ ବିସାବ କରବା ଲକମନ୍, ସେ ତମ୍ଭେ ପିନ୍ଧୁବାକେ କେତେକ ଅଧିକ ଦେଇସି । ୨୯ “ଆରି କାଇଟା କାଇବୁ? ବଲି ଚିନ୍ହାକରି ଲାଗିରୁଆନାର, ୩୦ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରକେ ନାଜାନାମା ଲକମନ୍ ଏ ସବୁ ବିସଇ କଜିବୁଲାଗଇ । ମାତର ଏ ସବୁ ବିସଇ ତମକେ ଦରକାର, ସେଟା ତମର ବାବା ଜାନିରଇସି । ୩୧ ପୁଲ କରିଲିନି ତମେ ପରମେସରର ସରଗ ରାଇସ୍ କଜା, ଆରି ଏ ସବୁ ବିସଇ ସେ ତମକେ ଦେଇସି ।” ୩୨ ଏ ଉନା ମେଣ୍ଟାରାସି, ତରାନାର, କାଇକେବଇଲେ ତମର ବାବା ତମ୍ଭେ ତାର ରାଇସ ଦେବାକେ ମନ୍ଦକଳାଆଚେ । ୩୩ ତମ୍ଭେ ଜନ ଜନମା ଆଟେ, ସେଟା ବିକିଦେଇ ଗରିବମନ୍ଦକେ ଦାନ କରା । ଜନମା କି କେବେ ନ ସାରେ, ନିଜର ନିଜରପାଇ ଏନ୍ତାରି କାଣା ନ ଅଛିବା ବେସନ୍ତି ଠିଆରକାରା । ଜନମାନେ ତର ନ ଆସେ କି କିତାମନ ମିଥା ନ ନପାଥାତ୍ । ପରମେ ଏନ୍ତାରି ନ ପାରବା ଦନ ସତ୍ତ୍ଵରଗୁଆ । ୩୪ କାଇକେବଇଲେ ଜନମାନେ ତମର ଦନ, ତେଇସେ ତମର ମନ୍ । ୩୫ “ତମର ଆଟର ଭୁଆଳ ବାହିଅର ସେବା କରିବାକେ ଜାଗିରୁଆ, ଆରି ବଢ଼ ଲାଗ୍ରଦେଇ । ୩୬ ମାୟରୁ ବିବା ବଜିଟାନେଥି ବାହିଆସି କାପାଟେ ବାଜାର ବାଜାର ଜନମକମନ ଦାସରେ କାପାଟ ଉତ୍ତାବାକେ କାଗିରଇବାଇ, ତମେ ସେମନରପାରା ଅଛରୁଆ । ୩୭ ମାୟରୁ ଆସି ଜନ ଦାଙ୍ଗମନକେ ଜାଗରଦ ରଇବାଟା ଦେକ୍ଖି, ସେମନ କେତେ ନିକ କରମର ଲକ୍ । ମୁଲ ତମକେ ସତ କରିଲିନି, ସେ ନିଜର ଅଁସାଇ ତୁଆଳ ବାହିକରି, ସେମନକେ କାଇବାକେ ବସାଇ, ତାକରଲଗେ ଜାଇ ସେବାକରସି । ୩୮ ଆରି ସେ ଜଦି ମନ୍ତାରି କି କୁକୁତାତାକେ ମିଥା ଆସି ସେମନକେ, ସେନ୍ତାରି ରଇବାଟା ଦେକ୍ଖି, ସେନ୍ତାରାଲେ ସେ ଦାଙ୍ଗମାନ କେତେ ନିକ କରମର ଲକ୍ । ୩୯ ମାତର ଏଟା ଜାଗିରୁଆ, କେତେବେଳେ ରତ ଆଇସି, ଏଟା ଗରର ପାଉକାର ଜେବେ ଜାନ୍ତି, ସେନ୍ତାରାଲେ ସେ ନିଜର ଗରର ପେତି ଦାଙ୍ଗରିବାକେ ନ ଦେଖ । ୪୦ ତମେ ମିଥା ଜାଗରଦାର ରୁଆ, କାଇକେବଇଲେ, କେବେ ତମେ ବାବି ନ ରୁଆୟି, ସେ ଦେଲେ ପରମେସର ପାଟାଇରଇବା ନ ରହିଲା ମୁଇ ଆରବି ।” ୪୧ ସେପାଥୁମି ପିତର କରିଲା, “ଏ ମାୟରୁ ତମେ ଆମ୍ବକେପେ କି ସବୁଲକ୍ଷ ଏନ୍ତାରି କାତା ଦେକାଇ କରିଲାସନି?” ୪୨ ଜିଶୁ କରିଲା, “ଦିଶବାସେ ରଇବା ଲକ୍ ଆରି ରୁଦିମାନ ଲକ୍ କେ ଆତଦ? ତାକେ ସେ ସାଉକାର ଗର ମାଲାଇବା ଦାଇବ୍ ଦେଇସି । ସେ ସମାନ ବେଲାଇ ବିଶ ଦାଙ୍ଗମାନକେ କାହି ଜାଗାଇ ଦେଇସି । ୪୩ ସାଉକାର ଆସି, ତାର ନିଜର ଦାଙ୍ଗଟା ଏନାର କରବାଟା ଦେକ୍ଖି ବରିଲେ ସେ

କେତେ ନିକ କରମର ଲକ୍ଷ । ୪୪ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସତ କରିଲିନି, ସେ ତାକେ ନିଜର ସବୁର ଉପରେ ଅଦିକାର ଦେଇଥି । ୪୫ ଜଦି ସେ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା, ମର ସାରକାର ଆଇବାଟା ଅଳ୍ପମ ଅଲୟ ବିଲି ମନେକରି, ମାଥୁଆଳ ଅଇ ବିନ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନଙ୍କେ ଲାଗମାର କରବାର ଆରାମ କରସି, ୪୬ ସେନ୍ତ୍ରରଥାଲେ ଜନ ଦିନେ ସେ ଜାଗି ନ ରଖ, ଆରି ସେ କେତେବେଳେ ଆଇବାଟା ଜାନି ନ ରଖ, ସେ ସାରକାର ଆସି ତାକେ ବେଶ ବହ ତଣ୍ଡ ଦେଇଥି । ଆରି ବିସବାସ ନ କରିବା ଲକ୍ଷ ସତ୍ତ୍ଵ ମିରାଯି ଦେଇଥି ।” ୪୭ “ଆରି ଜନ ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ନିଜର ସାରକାରର ମନ୍ଦିର ଜାଗିକରି ଜାଗରତ ନ ଅଲୟର, କି ସାରକାରର ମନ୍ଦିରା ଇତ୍ୟାବେ ପାଇଛି ନ କରେ, ତାକେ କରିବା ସତ୍ତ୍ଵ ଅପରବଳ ମାତ୍ର ଅଲୟ । ୪୮ ମାତ୍ରର ଜେ ତାର ମନ୍ଦିରା ନାଜାନିକରି, ତଣ୍ଡମିଲିବା କାମ କରିବାର ଦାର୍ଶି, ତାକେ ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ଅଲୟ । ଜନ ଲକ୍ଷକେ ଅଦିକ ଦିଆଅଳୟି, ତାକେ ଅଦିକ ଦାବି କରାଇଲୟ । ଆରି ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ଜାରିଲେଣ ଅଦିକ ସରପି ଦେଲାଇଆଚର, ଅଦିକ ଅଦିକ ଦାବି କରିବାଇ ।” ୪୯ ଜିମ୍ବ କରିଲା, “ମୁଲ ଏ ଦୁନିଆର ଜନ ଲାଗାଇବାର ଆଇଲିଆଚି । ସେଟା ଜଦି ଲାଗାବାକେ ଆରାମ ଅଳିଲାନି, ସେନ୍ତ୍ରରଥାଲେ ମୁଲ ମନ୍ଦିରାଟା ପୁରାପୁରୁଷ ଅଳଗାଲାବେ । ୫୦ ମାତ୍ରର ମନେ ଆରି ଗଟେକ ତୁବନେ ତୁବନ ମେବାକେ ପଢିଥି, ଆରି ସେମା ନ ସାରବାଜାକ, ମର ମନ୍ଦିରରେ କେନ୍ତି କସ୍ତ ଲାଗିଲାନି । ୫୧ ଜଗତେ ସାନ୍ତ୍ରି ଦେବାକେ ଆସିଆଚେ ବଲି ତମେ କାଇ ମନେ ବାଦିଲାସନି କି? ନାଇ ମୁଲ ସାନ୍ତ୍ରି ଆନ୍ଦବାକେ ନାଇ, ମାତ୍ରର ବିଚାରା କରିବାକେ ଆସିଆଚି । ୫୨ ଏବେଅନି ଗଟେକ ଗରେ ପାହ ଲକ୍ଷ ରଇଲେ, ଦୁଇଲକର ବିରୁଦ୍ଧ ତିନ୍ମଳକ ଅରି ତିନ୍ମଳକ ବିରୁଦ୍ଧ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ବାର ଅଳଗାର । ୫୩ ପଥାର ବିରୁଦ୍ଧେ ବାବା, ବାବାର ବିରୁଦ୍ଧେ ପଥ, ଜିରି ବିରୁଦ୍ଧେ ମା, ମାଆର ବିରୁଦ୍ଧେ ଜିରି, ବୁଆରିର ବିରୁଦ୍ଧେ ସାହରି, ସାହରିର ବିରୁଦ୍ଧେ ବୁଆରି ବିନେ ଅଳବାଇ ।” ୫୪ ଆରି ଜିମ୍ବ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ କରିଲା, “ବୁଢ଼ତି ଦିଗେ ବାଦଲ ଚରିବାଟା ଦେବକେ, ପାହ ଲକ୍ଷ ବାର ଅଳଗାର । ଆରି ସେନ୍ତ୍ରାର ସେ ଅଲୟ । ୫୫ ଆରି ଦକ୍ଷିଣି ବାଟେଅନି ପବନ ମାରବାଟା ଜାନ୍ମଲେ କାରା ଅଲୟ ବଲି କରିପା । ଆରି ସେଟା ସେନ୍ତ୍ରାର ଅଲୟ । ୫୬ ଏ କୁଟିଆଳମନ୍ଦ, ତମେ ଜଗତେର ଆରି ପରଗର କାତା ଜାନି ପାଇ କେନ୍ତୁ ଅଲୟ ବଲି ଆଗ୍ନ କଇଲାସନି, ମାତ୍ରର ଏବେ କାରଟା ଗର୍ଭି, ସେଟା କାଇକେ ନାଜାନାଲାସନି? ” ୫୭ “ଆରି ନିଜେ ନିଜେ କାଇକେ ଟିକ୍ ବିଚାର କରାସ ନାଇ? ୫୮ ଜଦି ତମର ବିରଦ୍ଧିଷ୍ଟ ବିଚାରକାରିଆରିଲାଗେ ଗାଲାସନି, ମଜାବାଟେ ତାରସତ୍ତ୍ଵ ବୁକାମାନା ଅଳବାକେ ଦେଇପାର, ବିଚାରକାରିଆ ସନିଅମନର ଆତେ ସରପିଦେଇଥି, ସନିଅମନ ତମଙ୍କେ ବନ୍ଦି ଗରେ ନେଇ ପୁରାଇଦେବାର ।” ୫୯ ମୁଲ ତମଙ୍କେ କରିଲିନି, “କେନ୍ତିକଲେ ମିମା ସବୁ ତାବୁ ନ ସୁଜବାଜାକ ସେ ଜାଗରଥାନି ବାରଇ ଅଧିନାପାରାସ ।”

୧୩ ଗାଲିଲିଅନି କେତେ ଲକ୍ଷ ଆସି ପାରତନା ଗରେ ବଲି ଦେଇତେରଇଲାବେଳେ ପିଲାତ୍ ତାର ପଇନମନଙ୍କେ ପାଚାଇ ଗାଲିଲି ମନଙ୍କେ ମରାଇଲା । ତେର ମଲାଳକର ବନି ପୁନ୍ନଲା ପପୁର ବନି ସତ୍ତ୍ଵ ମିଶିଲା । ଏ ବିପର କେତେକ ଆସି ଜିମ୍ବକେ ଜାନାଇଲାଇ । ୨ ତେଇ ଜିମ୍ବ ସେମନଙ୍କେ କରିଲା, “ଏ ସବୁ କହିପାଇସନ୍ତ ପାଇବାକେ, ଏ ଗାଲିଲିଯମନ ବିନ ସବୁ ଗାଲିଲିଯମନର ଟାନେଅନି ଅଦିକ ପାପ କଲାଇ ଆଚର ବଲି ବାଦିଲାସନି କି? ଏ ମୁଲ ତମଙ୍କେ କରିଲିନି, କେତେବେଳେ ଜାକ ପାପେଅନି ମନ ନ ବାଦିଲାସନି, ତମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ସେନ୍ତ୍ରାର କୁରୁପନ୍ଥ ଅଳଗାରା । ୪ ନିଜଲେ ବିଲାନ୍ତରେ ରଇଲା ଜନ ଅଭି ଲକର ଉପରେ ବହ ଗର ଅଭି

ମରିଜାଇ ରଇଲା, ସେମନ ତେବେ? ତମେ ଘେମନକେ ଜିରୁପାଲାମର ବିନ ଲକମନର ଟାନେଅନି ଅଦିକ ପାପ କଲାଇ ଆଚର ବଲି ବାଦିଲାସନି କି? ୫ ନାଇ, ମୁଲ ତମଙ୍କେ କରିଲିନି, ପାପେଅନି ମନ ନ ବାଦିଲାଇଲେ ତମେଷବୁ ଲକ୍ଷ ସେନ୍ତ୍ରି କୁରୁପନ୍ଥ ଅଳଗାଇଲା ।” ୬ ଆରି ଜିମ୍ବ ଏ କାତାନି କରିଲା, ଗଟେକ ଲକର ଅଟ୍ଟର ବାତେ ଗଟେକ ତୁମର ଗର ରପିରଇଲା । ସେ ସାରକାର ଆସି ତେଇ ପାଲ କଲାଇଲା, ମାତ୍ରର ମିଲେନାଇ । ୭ ଘେମନରପାଇ ସାରକାର ଆଇବାର ଅଟ୍ଟର ବାତ୍ର ଜାଗୁଆଳିକେ କରିଲା, “ଦେକା, ଏତା ତିନ ବରସ ଅଳଲା ମୁଲ ଆସ ଏ ତୁମର ଗରେ ପାଲ କଲାଇଲି ମାତ୍ର ମିଲାଇ ନାଇ, ଏତା କାଟି ପାକା । ଏତା କାଇକେ ବେକାର ମାଟିକେ ମିମା କାରାପ୍ କରିଥି? ” ୮ ମାତ୍ରର ଜାଗୁଆଳ ସାରକାରକେ କରିଲା, “ସାରକାର ଏତାକେ ବରପେକ ମିମା ଚାତିଦେଇଁ, ମୁଲ ଏ ବିଦର ଗରର ଗରିବେଦେତ୍ତି କୁନ୍ତିକର କଢ ଦେବି, ୯ ତାର ପରେ ଜଦି ପାଲ ଦାରିଲେତା ନିକ, ନିଜଲେ ତାକେ ଜାନି ପାକାଇଁ ।” ୧୦ ତେଇକ ଜିମ୍ବ ବିସରାମବାରେ ଗଟେକ ପାରତନା ଗରେ ସିକିଆ ଦେଇତେରଇଲା । ୧୧ ତେଇ ଗଟେକ ମାଇଜି ରଇଲା । ତାକେ ତୁମା ମରି ଅଭିର ବରସ ଜାକ କୁବ୍ରତ ଅଳଗାଇଲା । ସେ ବିଲକୁଲ ସିଦା ଅଳ ଇଣ୍ଟି ନାପାରତ ରଇଲା । ୧୨ ଜିମ୍ବ ତାକେ ଦେକି ଲଗେ ତାକି କରିଲା, “ଏ ନିନ ତକେ ମୁଲ, ଏ କୁବ୍ରତ ରଗଣଅନି ନିକ କଲିଲି ।” ୧୩ ଜିମ୍ବ ସେ ମାଇଜିର ଉପରେ ଆବ ସତ୍ତ୍ଵରଇଲା । ସେ ମାଇଜି ସେ ଦାପରେସେ ସଲକ୍ ଅଳ ପରମେସରକେ ମଇମା କରିବାର ଲାଗିଲା । ୧୪ ଜିମ୍ବ ବିସରାମଦିନେ ସେ ମାଲଜିକେ ନିକ କଲାଟା ଦେକି ଜିରଦିମନର ପାରତନା ଗର ମୁକିଆ ଦେବି ରିପା ଅଳଗାଇଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ଲକମନକେ ନିକ କରିବାଟା ଗଟେକ କାମ ବଲି ଜିମ୍ବି ଦିଲାଇଲା ବାରତର ରଇଲା । ସେଟା ପାଇ ପାରତନା ଗରର ମୁକିଆ କରିଲା, “ଗଟେକ ଆଟେ କାମ କରିବାକେ ଚଥ ଦିନ ଆପେ, ସେ ଦିନ ମନକେ ତମେ ନିକ ଅଳବାକେ ଆସା । ମାତ୍ରର ବିସରାମବାରେ ନିକ ଅଳବାକେ କେବେ ମିମା ଆସାନାଇ ।” ୧୫ ମାତ୍ରର ଜିମ୍ବ ତାକେ ଆରି ତେଇ ରଇଲା ଲକମନକେ କରିଲା, “ଏ କୁଟିଆଳମନ! ତମେ ତମର ଗରୁମନକେ ମେଲି ପାନି କୁଆଇବାକେ ନିଆସ ନାଇ କି? ସେଟା ମିମା ଗଟେକ କାମସେ ।” ୧୬ “ମୁଲ ତାକେ ନିକ କଳି ଆଚି । ଏ ମାଇଜି ଅଭିରାମନ କୁଟୁମର ଲକ୍ । ସରତାନ ତାକେ ଅଭି ବରସ ଜାକ ଦାରି ରଇଲା । ସେ ମାଇଜି ବିସରାମ ବାରେ ନିକ ଅଳବାକେ ଆପା । ମାତ୍ରର ବିଲକୁଲା କାମ ପୁନି ତାର ବିରଦ୍ଧି ଲକମନ ବାର ଅଳଗାଇଲା । ୧୭ ତାର ପରେ ଜିମ୍ବ କରିଲା, “ପରମେସରର ରାଜକୁ କେନ୍ତାର ଆପା ।” ୧୮ ପରମେସରର ରାଜକୁ ଗଟେକ ବହ ବର ଗର ପାନା ପାନା ମୁଣ୍ଡ ପାର । ଗଟେକ ଲକ୍ ଗଟେକ ପାନା ମୁଣ୍ଡ ରପିଦେଲା । ସେ ମୁଣ୍ଡ ତେଇ ଗାଜ ଅଇ ବହ ଗରିପାରା ଅଳଗା ଆରି ଚତୁମନ ଆସି ତାର କେନ୍ତାର ଗୁଦା ବାନ୍ଧାଇଲା ।” ୧୯ ଜିମ୍ବ ଆରି କରିଲା, “ପରମେସରର ରାଜକୁ କେନ୍ତାର ଆପା ରାଜକୁ ଆପାରିଲାଇଥି? ” ୨୦ ସେଟା କମିର ପାର । ଜନଟା କି ଗଟେକ ମାଇଜି ନାନେକ ଗୁଣ୍ଡାରେ କଣ୍ଠେକ କମିର ପାକାଇ ଚକଟିଲା ଆରି ସାରାମାରି ସେ କମିର, ମୁଲାର ଗୁଣ୍ଡ ଆମର କରିଦେଲା । ୨୧ ତାର ପରେ ଜିମ୍ବ କରିଲା, “ଏ କାମର ନାନ୍ମ କରିଲାଇଥିବାର ।” ୨୨ ସେବେଲେ ଲକମନର ବିଦରେଥାନି ଗଟେକ ଲକ୍ ଜିମ୍ବକେ କରିଲା, “ଏ ମାପରୁ, ଉନା ଲକମନେପା ଅଧିନାପାରାସ ।” ୨୩ “ଟିପୁତ୍ତି ଦୁଆର ବାରା ପୁରବାକେ ତେସଟା କରା । କାଇକେ ବଇଲେ ଦେଖି ଲକମନ ସେ

ତିପୁଣ୍ଡିବାରଦେଇ ଜିବାକେ ତେସଟା କରିବାର ମାତ୍ର ଜାଇ ନାପାରଦ ।

୨୫ ମୂର ଗଟେକ ଗରର ସାରକାର ପାରା । ଜେତେବେଳେ ସେ ସାରକାର କାପାର ଦାବି ଦେଇଥି । ସେହିକି ବେଳେ ତମେ ଦୁଆରେ ଟିଆ ଅଇ ରଇସା ଆରି କାପାର ତକ ତକ କରି ଏ ମାପରୁ ଆମର ପାଇ କାପାର ଉଚାତା! ବଲି ଦୁଆର ବିଆର କରସା । ମାତ୍ରର ସେ କାପାର ନ ଉଚାତି ସେମନକେ କରସି, 'ତମେ କନ୍ଧଟିଅନି?' ମୂର ତମ୍ଭେ ମୁଲକେ ନାଜାନି । ୨୬ ମାତ୍ର ତମେ କରଇଥା ଏ ମାପରୁ ଆମେ ତମର ସଞ୍ଚ କାଳପିଇ ଅଇରଇଲୁଷୁ, ଦୁଇ ଆମର ଦୁଆର ମନ୍ତ୍ରକେ ସିକିଆ ଦେଇତେରଇଲୁଷୁ ବଲି କରଇଥା । ୨୭ ଆରି ସେ ତମ୍ଭେ କରସି, ତମେ କମ୍ ଜାଗାର ଲକ୍ଷମନ୍ ମୁଲ ତମ୍ଭେ ମୁଲକେ ନାଜାନି, ଏ କରାସ କମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍, 'ତମେ ସବୁ ମର ମୁଆଟେ ଅନି ଉଚି ଜାଇ ।' ୨୮ ଆରି ସେ ତମ୍ଭେ ପାଇଲବେବା ଜାଗାଇଥିନି ଅଧିରାଆମ ଉପାକୁ, ଜାକୁଥି, ଆରି ପରମେସରର ଗାନେଅନି ଆସି ରଇଲା ବବିସର ବକ୍ତାମନ୍ ରଇବାରା ଦେକସା । ମାତ୍ର ପରମେସର ତାର ରାଇଜେ ତମ୍ଭେ ଜାଗା ନ ଦେଏ । ଜେତେବେଳେ ଏଟା ଅଇଥି, ସେ ବେଳା ସେଟା ଦେବି, ତମେ କାଇକାଇ କାରାସ କାମମନ୍ କରି ରଇଲାସ ସେଟା ସବୁ ଏତାର କରି ମାରିପିଅଇ କାନ୍ଦୁଥା ଆରି ଦାବ ମୁଣ୍ଡ କାଢ଼ି ଅଇଥା । ୨୯ ଆରି ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ଦୁନ୍ତିଆର ସବୁ କନ୍ଧିବିକନ୍ ଅନି ଆସି ପରମେସରର ରାଇଜେ କାଇବାକେ ବସିବାଇ । ୩୦ ଆରି ଦେବା, ସାରାସାରି ରଇଲା ଲକ୍ଷ ଆଗତୁ ଅଇବାଇ ଆରି ଆଗତୁ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ପତେ ଅଇଜିବାଇ ।' ୩୧ ସେହିକିବେଳେ କେତେଟା ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିମୁର ଲଗେ ଆସି କରିଲାଇ, 'ତମେ ଏ ଜାଗା ଦାତି ଉଚି ଜା, କାଇକେ ବରଲେ ଏବର ତମ୍ଭେ ମରାଇବାକେ ମନ୍ କଲିନି ।' ୩୨ ଜିମୁ ସେମନକେ କରିଲା, 'ତମେ ଜାଇ ସେ କଲିଆପାରା ଲକ୍ଷକେ କୁଆ, ଦେବ ଆଜି ଆରି କାଲି ମୁଲ ଦୁମା ତାତାଇଲିନି ଆରି ନିକ କଲିନି । ଆରି ପରଦିନକେ ମୂର ମର କାବା ଅଇଜିବା କାମକଲିନି । ପରମେସରର ଜନନୀର ରଇଲା ବେଳା କେବାବୁ ଆଗତୁ, ମୁହଁ ଏହି କାମ କରି ସାରାଇବି । ୩୩ କାଇଟା ମିଥା ଥ, ମୁଲ ଆଜି, କାଲିକେ ଆରି ପରଦିନକେ ଜାଇତେ ରଇବାର ଆତେ, କାଇକେ ବରଲେ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ସବୁ ବଦି ସବଦିକତାମନ୍ତ୍ରକେ ଜିତୁପାଲାମେଷେ ମରାଇଥାତେ ।' ୩୪ ଜିମୁ କରିଲା, 'ଏ ଜିତୁପାଲମର ଲକ୍ଷମନ୍! ପରମେସର ତମରଟାନେ ଜେହିକି ପାଇରରଇଲା ବଦି ସବଦିକତାମନ୍ତ୍ରକେ ମାରି ମରାଇଲାସୁ ଆରି ପେରିଦିମନକେ ତରକେ ତର ପାଇନା ମାରି ମରାଇଲାସୁ । ତେବେ ତମରପାଇ ମର ଲଗେ ଗଟେକ କାତା ଆତେ । ମାର କୁକୁତା ଜେହି ତାର ଟିଆମନ୍ତ୍ରକେ ତେନା ତଳେ ରୁଣ୍ଧାଇସି, ମୁଲ ହେନ୍ତି କେତେ ତର ତମ୍ଭେ କିଂକିଆ କରିବାକେ ମନ୍ କଲି । ମାତ୍ର ସେହି କରିବାକେ ତମେ ନ ଦିଅସ । ୩୫ ଦେବା, ତମର ମନ୍ତ୍ରି ଚାତିଦେଇ ଆତ୍ମ । ସେଟାର ପାଇ ପରମେସର ଏବେ ତମ୍ଭେ 'ପାଇତନା ଗର ଆରି ତମର ଗଢ଼ ନିଜେ ରକିଆ କରା' ବଲି ଚାତି ଦେଲାଆତେ । ମୂର ତମ୍ଭେ କରିଲିନି, ପରମେସର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷକେ ଆସିରବାଦ କରି ଆମର ଲଗେ ପାଇଲାଇଥାତେ ବଲି ମର ବିଷି ନେଇ, ତମେ ନ କଇବାଜାକ ମନ୍ତ୍ରକେ ଦେବିନାପାରାସ ।'

୧୪ ତରେକ ଜିମୁ ବିସରାମବାରେ ବଜି କାଇବାକେ ଗଟେକ ପାରୁସି ନେବାର ଗରେ ଗାଲା । ଆରି ସେମନ୍ ଜିମୁକେ କାଇଆଲେ ବୁଲୁ ଦାରବାକେ ଆକିମାରାଇ ଦେବକତେ ରଇଲାଇ । ୧ ତେଇ ଜିମୁ ତାର ମୁଆଟେ ଗଟେକ ପୁଲାରଶ ଅଇରଇଲା ଲକ୍ଷକେ ଦେବକାଇ । ୩ ତାର ପତେ ଜିମୁ ସେ ପାରୁସି ଆରି ମଧ୍ୟମ ନିଯମ ସିକାଇଲବେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ରକେ ପାଇବାଇ । 'ମଧ୍ୟମ ନିଯମ ଉପାଦାବେ ବିସରାମବାରେ ଗଟେକ ରଶ ଅଇଲା ଲକ୍ଷକେ ନିକ କରିବା ବିଦି ଆତେ କି ନାର?' ୪ ମାତ୍ର ସେମନ୍ କାଇଟାବଲି ମିଥା ନ କଇ

ବୁପଚାପ ଅଇ ରଇଲାଇ । ସେଟାର ପାଇ ଜିମୁ ସେ ରଗିକେ ଚିଇଲା ଆରି ନିକ କରି ପାଟାଇ ଦେଲା । ୫ ତାର ପତେ ଜିମୁ ସେମନକେ ପାଚାରଲା, 'ବିସରାମବାରେ ତମର ବିଦରେଅନି ଗଟେକ କାରାଆଲେ ନିଜର ପିଲା ନଇଲେ ଗଟେକ ଗାର କୁଳାମ୍ବାଲେ ଅଦ୍ବିତ ରଇଲେ ତାକେ ଦାସରେ ଜିକି ନ ଆନାସ କି?' ୬ ଏତର ମିଥା ସେମନ ଏ କାଟାର ଉଚିର ଦେଇ ନାପାରଲାଇ । ୭ ଆରି ତେଇ କାଇବାର ଆସି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ ନିଜର ପାଇ ମୁକ୍ତିଆ ଜାଗା ବାତି ରଇଲାଇ । ସେଟା ଜିମୁ ଦେବି କରି ସେମନକେ ଏ ରଦାଆର ଦେଇ କରିଲା, 'ଜେତେବେଳେ ତମ୍ଭେ କାରାଆଲେ ବିବାଗରେ ଜିବାକେ ତାକବାଇ, ସେବେଳା ମୁକ୍ତିଆ ଲକ୍ଷମନ ବସିବା ଜାଗାଇ ଜାଇ ବସାଇଲା । କାଇକେ ବରଲେ ସେମନ ତମରତେରାନି ବିଦରେ ନିଜର ପିଲା ବିବାଗରେ ଜିବାକେ ତାକବାଇ, ସେବେଲା ମୁକ୍ତିଆ ଲକ୍ଷମନ ବସିବା ଜାଗାଇ ଜାଇ ବସାଇଲା । କାଇକେ ବରଲେ ସେମନ ତମର ବସିବା ଆସି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ ବସିବାର ଆତେ । ସେବେଲାଇ ସେମନକେ ତମର ବସିବା ବସିବାର ଆସି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ ମିଥା ବିବାଗରେ ଜିବାକେ ତାକବାଇ, ସେବେଲା ମୁକ୍ତିଆ ଲକ୍ଷମନ ବସିବା ଜାଗାଇ ଜାଇ ବସାଇଲା । ୮ କେ ତମ୍ଭେ ଆରି ଉଚିର ଦେଇ କରି ପିଲା ମନ୍ତ୍ରକେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୯ କେ ତମ୍ଭେ ଆରି ଉଚିର ଦେଇ କରି ପିଲା ମନ୍ତ୍ରକେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୧୦ ମାତ୍ର କେତେବେଳେ ତମ୍ଭେ ତାକବାଇ, ସେହିକିବେଳେ ତମେ ଜାଇ ମୁକ୍ତିଆ ନଇଲା ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୧୧ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନ ମୁଆଟେଅନି ତାକି ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୧୨ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନ ମୁଆଟେଅନି ତାକି ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୧୩ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୧୪ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୧୫ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୧୬ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୧୭ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୧୮ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୧୯ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୨୦ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୨୧ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୨୨ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୨୩ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୨୪ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୨୫ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୨୬ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୨୭ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୨୮ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୨୯ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୩୦ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୩୧ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୩୨ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୩୩ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୩୪ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୩୫ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୩୬ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୩୭ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୩୮ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୩୯ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୪୦ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୪୧ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୪୨ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୪୩ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୪୪ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୪୫ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୪୬ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୪୭ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୪୮ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୪୯ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୫୦ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୫୧ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୫୨ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୫୩ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୫୪ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୫୫ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୫୬ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୫୭ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୫୮ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୫୯ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୬୦ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୬୧ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୬୨ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୬୩ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୬୪ କେ ନିଜର ବିଦରେ ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦରେ ନିଜର ଜାଗାଇ ଦେଇଥି । ୬୫ କ

ଜାନାଇଲା । ସେଠା ସୁନି ପାଉକାର ବେଦି ରିପାଆଇଜାଇ ତାକେ କଇଲା, “ଦାୟରେ ଜାଇକରି ନଥରେ ଆରି ଗାର୍ହ ମନକେ ରଇଲା ଗରିବ, କାଣା, ଚତା, ବଇରା ଆରି ତେବେତ୍ତୁରିଗମିନକେ ଇତି ତାକି ଆନ୍ ।” ୨୭ ସେ ଗତିଦାତ୍ତୁତା ଜାଇକରି ସାରକାର କରିଲାପାରା ଲକ୍ଷମନକେ ଆନ୍ଦଳା । ତାର ପଚେ ଗତିଦାତ୍ତୁତା ତାର ପାଉକାରକେ କରିଲା, “ଏ ସାରକାର ଭୁଲ କରିଲା ଇପାବେ ମୁଲ ତାକିଆନ୍ଦଳି । ଏଲେ ମିଥା ଆରି କେତେ ଲକ୍ଷର ପାଇ ଜାଗା ଆବେ ।” ୨୮ ଆରି ସାରକାର ସେ ଗତିଦାତ୍ତୁତାକେ କରିଲା, “ଗତର ସତକ ପାଲି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଆରି ଗାର୍ହ ରଇଲା ଗରିବ ଲକ୍ଷମନକେ ଜାଇକରି ତାକିଆନ୍ । ମର ଗରେ ଲକ୍ଷ ପୁରୁଷ ଅଥବା ବଲି ମୁଲ ମନ୍ କଲିନି ।” ୨୯ ତାରପଦେ ଜିମୁ କରିଲା, “ମୁଲ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ପରତୁମ୍ ତାକିରଇଲି, ସେମନ୍ କଣ୍ଠୁ ମିଥା ତାକି ନାପାରବେ ।” ୩୦ ତରେକ ବେଦି ଲକ୍ଷମନ ଜିମୁର ସତ୍ତ୍ଵ ତାଳଟେ ରଇଲାଇ । ଆରି ସେ ପଢ଼ିବାଟେ ବୁଲିକରି ସେମନକେ କରିଲା । ୩୧ “ଜେ ମର ଲଗେ ଆସିକରି ନିଜର ବାବା, ମାଆ, ମାଜି ପିଲା, ବାଇ ବଜନ ଆରି ନିଜକେ ମରତେଇଥିନି ଅଦିକ ଆଲାଦ କରସି, ସେ ମର ସିଧ ଅଳନାପାରେ ।” ୩୨ ତମେ ଜିଦି ଗଟେକ ବଦ ଗର ବାନ୍ଦୁବାକେ ମନ କଲାସନ୍ତି ବଇଲେ, ବାନ୍ଦୁବା ଆଗରୁ କେତେକ କରତ ଅଲସି ସେଠା ବସି କରି ଇପାବ କରସା । ଆରି ସେ ଗରର ସବୁ କାମ୍ କରିଯାଇବାକେ ତମର ଲଗେ ସେହିକି ତାବୁ ଆଦେକି ନାର ବଲି ଇପାବ କରିଦେଖିଦ୍ୟା । ୩୩ ତମେ ଜିଦି ଇପାବ କରି ନ ଦେବକ୍ଷେ ଗର କାମ୍ ଆରାମ କରି ପାରାଇ ନାପାରାସ । ସେ କାମ୍ କରି ନ ପାରାଇଲେ ତମନ୍କେ ଦେବକା ଲକ୍ଷମନ ଆସିକରି ଲାଇକରି ଦେବାଇ । ୩୪ ସେମନ୍ କରିଲା, ଏ ଲକ୍ଷ ବହୁତ ଗର ବାନ୍ଦୁବାର ଆରାମ କଲା, ମାତ୍ରର ସାରାଇବାର ନାପାରିଲା ।” ୩୫ ଆରି ଜିମୁ କରିଲା, “ଗଟେକ ରାଜା ଦସଥାଜାର ସନିଆ ଦାରି, କହେଅଜାର ସନିଆ ରଇଲା ରାଜାସତ୍ତ୍ଵ କୁଇଦ କରିବାର ଆଲାଲେ, ପରତୁମ୍ ତାର ସନିଆମନ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ବସିକରି ତାର ଦସଥାଜାର ସନିଆମନ୍ ସତ୍ତ୍ଵ କୁଇଦ କଲେ ଜିତି ଅଲସି କି ମାର ବଲି ଜନ୍ମନା ନ କରେକି? ୩୬ ଜିଦି ସେ ରାଜା ଜିତି ନିର୍ଜ ବଲି ବାବ୍ଦିଲେ ସେମନ୍ ଦୁରିକେ ରଇଲା ବେଳେସେ, ଏ ରାଜା ତାର କେତେଟା ଲକ୍ଷକେ ପାଟାଇ କରି, କୁଇଦ ନ କରି ପାନ୍ତିର ରାଜିନାମା କରିବାକେ କରିବି । ୩୭ ତମେମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରିଯେ ମର ସିଧ ଅଳନାପାରେ ।” ୩୮ ଆରି ତମେମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରିଯେ ମର ସିଧ ଅଳନାପାରେ ମନ୍ କଲେ ତମରତେଇ ରଇଲା ସବୁଟା ଗତିଦେବାକେ ମନ୍ କରିବାର ଆବେ । ନଇଲେ ତମେ ମର ସିଧ ଅଳ ନାପାରାସ ।” ୩୯ “ନୁହ ଗଟେକ ବଢିଆ ଦିନମୁ । ନୁହ ଜିଦି ନୁହ ପାରା କରିଆ ନ ଅଳଲେ ସେଠା ଆରିତେବେକ କେନ୍ତି ନୁହପାରା କରିଅଲସି ।” ୪୦ ସେଠା ମାଟି କି କହ କରିବାକେ ମିଥା କାମ୍ ନ ଆସେ । ସେଠା ପିନ୍ତୁ ଦେବାରସେ ଅଲସି । ଜାକେ ସୁନ୍ଦଳାପାରା କାନ୍ ଆବେ ସେ ସୁନି ।”

୧୪ ଦିନେକ ଜିମୁ କରିବା କାତା ସୁନ୍ଦଳାକେ ସିଧତ୍ତୁ ମାତ୍ରବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ଏହି ଦେବି ପାପିଲକମନ୍ ତାର ଲଗେ ଆରିତେ ରଇଲାଇ । ୧ ତେବେ ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ନିଯମ ସିକ୍କାଇ ଦେବା ଲକ୍ଷମନ୍, ଏତା ଦେକି ତାର ବିରଦେ ଏହି କରିବାର ବସିଲାଇ । “ଏ ଲକ୍ଷକେ ଦେବା, ସେ ପାପି ଲକ୍ଷମନର ସତ୍ତ୍ଵ ମରତର ପାରା ଅଇ ତାକି ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିତେ କାଇଲାନି ।” ୨ ସେଠାର ପାଇ ଜିମୁ ସେମନକେ ଏ ରଦାଆରନ୍ କରିଲା । ୩ ଜିଦି ତମର ବିଦରେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷର ସଏଟା ମେଣ୍ଟା ରଇଯି ଆରି ସେ ବିଦରଥେନି ଗଟେକ ଆଜିଲାଇଥି ବଇଲେ ତେମେ କାଇଟା କରସା? ସେ ନବେ ନଥାନ ମେଣ୍ଟାମନକେ ତାରଦବଲି ଚାତିଦେଇ, ଆଜିଗାଲା ଗଟେକ ମେଣ୍ଟା

ମିଲ୍ବାଜାକ ନ କଜାସ କି? ୪ ଆରି କେତେବଳ୍କ ସେ ମେଣ୍ଟା ମିଲାଇପି, ବେଦି ସାରଦା ଅଳ ମେଣ୍ଟାକେ କଲ୍ପୁ ବଇକରି ଗରେ ଦାରିଆଇଥା । ୫ ତମେ ଗରେ କେବଳା ପତେ, ତମ ମଲତରମନକେ ଆରି ଗର ଲଗର ଲକ୍ଷକେ ତାକିକରି ‘ମର ସତ୍ତ୍ଵ ସାରଦା କରିବା କରା, କାଇକେବରିଲେ ମର ଆଜିଗାଲା ମେଣ୍ଟା ମିଲିଲା’ ବଲି କଇପା । ୬ ସେନ୍ଦ୍ରାର ମୁଲ ତମକେ କଲିନି, ‘ଆମେ ପାପି ଲକ୍ଷମନ ନହିଁ ବଲି ବାଦତେଇରଇବା ନବେ ନଥାନ ଦରମ ଲକ୍ଷମନ ରଇଲେମିଥା ଗଟେକ ପାପି ଲକ୍ଷ ନିଜେ ‘ମୁଲ ଗଟେକ ପାପି’ ବଲି ଏତାଇଥି । ପଚେ ମନବାଦିଲାଇ କରି ପରମେଷରର ଲଗେ ଆଲସି । ସେ ନବେ ନଥାନ ଦରମ ଲକ୍ଷମନରିତେ ଅନି ଏ ଗଟେକ ଲକ୍ଷର ପାରି ସାରଗେ ଅଦିକ ପାରିଦାର କରିବାର ।” ୮ ଏ କାତା ସୁନାଇ ଦେବାକେ ଜିମୁ ଆରି ଗଟେକ କାତାନି ସେମନକେ କଲିଲା, “ଜିଦି ଗଟେକ ମାଲଜିର ଦସପା ରୂପାଦ୍ୟା ରଇଲା । ଦେଇଅନି ଗଟେକ ଅଦଳି ଆଜିଗାଲେ ସେ କାଇଟା କରିଥି? ସେ ବଢି ଲାଗାଇ ମୁଲାଇ ଗର ସେଠା ନ ମିଲିଲାଜାକ ବାତାନ୍ ହୃଦାନ୍ କରି କଲ୍ପି । ୯ ଆରି ସେଠା ମିଲିଲା ଦାୟରେ ତାର ମଲତରମନକେ ଆରି ଗର ଲଗେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ କଲିଥି ‘ତମେ ମରସତ୍ତ୍ଵ ସାରଦା କରିବାର ।’ ୧୦ ଏକ କାତା ବୁଜାଇ ଦେବାକେ ଜିମୁ ସେମନକେ ଆରି ଗଟେକ କାତାନି କଲିଲା ଆଜିଗାଲା ରୂପାଦ୍ୟାଦିଲି ତାବୁ ମାକେ ମିଲିଲା ଆବେ । ୧୧ ଏକ କାତା ବୁଜାଇ ଦେବାକେ ଜିମୁ ସେମନକେ ଆରି ଗଟେକ କାତାନି କଲିଲା । ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଦୁଇଟା ପିଲାମନ୍ ରଇଲାଇ । ୧୨ ଦିନେକ ସାନ ପଥ ତାର ବାବାକେ କଲିଲା, “ଏ ବାବା ତର ଦନ୍ ମରବାଗେ ଜେତକି ଅଲସି, ସେବା ଏବେ ମନେ ଦେଇଯାଇ ।” ସେଠାର ପାଇ ତାର ବାବା ତାର ଦନ୍ ଦୁଇବାଗ କରି ତାର ପିଲାମନ୍କେ ଦେଲା । ୧୩ ଅଳପ ଦିନ ଗାଲା ପାର ସାନ ଏବେ ମନେ ମନେ ପାଇ କରିବାର ଦେଇଯାଇ । ସେଠାର ପାଇ ତାର ବାବାକେ ଜିମୁ ପିଲାମନ୍କେ ଦେଲା । ୧୪ ଦାରଲଗେ ରଇଲା ସବୁ ତାବୁ ସାରାଇଦେଲା । ପଚେ ସେ ଦେପର ଗୁଲାଇ ବାଟେ ମରତି ଅରିଲା । ଆରି ତାର ସବୁ ତାବୁ ନିଜେ ମନକଳା ଲସାବେ କରିବ କଲା । ୧୫ ତାରଲଗେ ରଇଲା ସବୁ ତାବୁ ସାରାଇଦେଲା । ପଚେ ସେ ଦେପର ଗୁଲାଇ ବାଟେ ଦୁରତି ଅରିଲା । ଆରି କାଇଟା ମିଥା ଗେନି କାଇବାକେ ତାରଲଗେ ତାବୁ ନ ରଇଲା । ୧୬ ତେବେ ସେ ଗତେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷର ଗରେ କୁଳି ମିଲ୍ଲେ କାଇକି ବଲି କାମ୍ କହିବାର ଗାଲା । ସେ ଲକ୍ଷ ତାକେ ଗୁପ୍ତି ରାଜାଇବା କାମ୍ ଦେଲା । ୧୭ ଆରି ତାକେ ଦେବି ବୁକ୍ ଲାଗେବେ ରଇଲା । ତାକେ ଗୁପ୍ତିମନର କାଦି କାଇବାକେ ମନ୍ଦାଗଲା ମାତର ସେ କାଦି ମିଥା ଦେଅଭ ନାର । ୧୮ ସେବେଲେ ତାକେ ଦେବନା ଆଜିଲାଜେ ସେ ମନେ ମନେ ଏହି ବାବାରି । ମର ବାବାର ଗରେତା କାମ୍ କରିବାର ବାବାର କରିବାର ଆଜିକାର ନାର ଆରି ତର ପିଲା ଦୁରିକେ ରଇଲାବେଲେ ବାବା ତାକେ ଦେବକାଲା । ତାକେ ଦେବି ବେଦି କଲିକରମ ଅଇ, ତାର ଲକ୍ଷ ପାଲାଇ ଆରି ତର ବିରଦେ ପାପ କିମିତି କିମିତି ବିରଦେ । ୧୯ ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ଏ ଜାଗା ଚାତିକରି ମର ବାବାର ଲଗେ ବାରତି ଜିବି । ଆରି ତାକେ କରିବି, “ଏ ବାବା ମୁଲ ପରମେଷର ଆରି ତର ବିରଦେ ପାପ କରିଆଟି । ୨୦ ମୁଲ ଆରି ତମେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷର ସତ୍ତ୍ଵ ବିରଦେଇ ବିରଦେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷର ସତ୍ତ୍ଵ କରିବି ବାବାର କରିବାର । ୨୧ ଆରି ତମେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷର ଗରେ କୁଳି ମିଲ୍ଲେ କାଇକି ବଲି କାମ୍ କହିବାର ଗାଲା । ୨୨ ସେବେଲେ ତାକେ ଦେବନା ଆଜିଲାଜେ ସେ ମନେ ମନେ ଏହି ବାବାରି । ମର ବାବାର ଗରେତା କାମ୍ କରିବାର ବାବାର କରିବାର ଆଜିକାର ନାର ଆରି ତର ପିଲା ଦୁରିକେ ରଇଲାବେଲେ ବାବା ତାକେ ଦେବକାଲା । ତାକେ ଦେବି ବେଦି କଲିକରମ ଅଇ, ତାର ଲକ୍ଷ ପାଲାଇ ଆରି ପାଗାଲିକରି ବୁମଲା । ୨୩ ସେ ପିଲା ତାର ବାବାକେ କଲିଲା, “ଏ ବାବା ମୁଲ ପରମେଷର ବିରଦେ ଆରି ତର ବିରଦେ ପାପ କିମିତି ସେଟାରପାଇ ତର ପିଲା ଅଇବାର ମର ଅଦିକାର ନାର ।” ୨୪ ମାତର ତାର ବାବା ନିଜର ଗଟିଦାତ୍ତୁତାମନକେ କଲିଲା, “ତମେ ବେଶ ଜାଇକରି ସବୁରଟାନେଅନି ନିମାନ ଚକାପଚିଆ ତାକେ ପିନ୍ତୁ ପିନ୍ତୁଆ ।

“ତାର ଗତେ ପାଶୁର ପିନ୍ଧୁରଦିଆସ ।” ୨୩ ଆରି ତାର ଗତିଦାଙ୍ଗୁତ୍ତାମନ୍ଦିକେ କରଇଲା, “ଆମରତେଇ ରଇଲା ସବୁରଟାମେନାନି ଗଟେକେ ଗାଗଡ଼ ରଇବା ପସୁ ଆନି ମାରା, ଆରି ଆମେ ସାରଦା ଅଇକରି ବଜି କରୁ । ୨୪ କାଇକେ ଦରଲେ ମର ପିଲା ମରିଜାଇରଇଲା, ଆରି ଏବେ ଜିବନ ଅଇଲା ଆତେ । ସେ ଆଜିଜାଇ ରଇଲା ଏବେ ମିଳିଲା ଆତେ ।” ସେଟାରୂପାଇ ସେମନ୍ ବଜି କରିବାର ବସନ୍ତାଇ । ୨୫ ସେ ବେଳା ତାର ବହ ପଥ ତାସିପଦାଇ ରଇଲା । ସେ ବାରତି କରି ଗର ଲମ୍ବେ ଆଇବା ବେଳାର ବାଜାବେଳିଦ କରି ନାହିଁବ କରିବାଟା ପୁନ୍ତଳା । ୨୬ ସେ ଗଟେକେ ଗତିଦାଙ୍ଗୁତ୍ତାକେ ତାକିକରି ପାରଇଲା, “ଇହି କାଇଟା ଅଇଲାମି?” ୨୭ ଗତିଦାଙ୍ଗୁତ୍ତା ତାକେ କରଇଲା, “ତର ବାଇ ଗରେ ବାରତି ଆଇଲା ଆତେ । ଆରି ତର ବାବା, ତର ବାଇ କରିଦୁକା ନ ଅଇ ଜିବନମରାହ ଆଇଲାକେ ଗଟେକେ ଗାଗଡ଼ ପମ୍ପକେ ମାରିଲା ଆତେ ।” ୨୮ ଏ କାତା ମୁନି ବହ ପଥ ବେଷି ରିଯା ଅଇଗାଲା । ସେ ଗର ଦିନରେ ପୁରେ ମିଯା ନାଇ । ମାତ୍ରର ତାର ବାବା ବହ ପଥର ଲମ୍ବେ ଜାଇ ଗରେ ଜିବାକେ ବୁଜାଇବାର ଦାରିଲା । ୨୯ ମାତ୍ରର ବହ ପଥ ତର ବାବାକେ କରଇଲା, “ଦେକ୍ଖ, ମୁଲି ଏତେକେ ବରସୁ ଜାକ ଗଟେକେ ଗତିଦାଙ୍ଗୁତ୍ତା ପାରା ତର ସେବା କଲିନି ଆରି ତର କାତା ମାନି କରି ରଇଲି । ତୁରି ମନେ କାଇଟା ଦେଖିଆରୁସି? ମର ମଇତରମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ବଜି କରା ବଲି ଗଟେକେ ସାନ୍ଦଟା ପସୁ ମିଯା ଦେରସ ନାଇ ।” ୩୦ ମାତ୍ରର ତର ଏ ପଥ ସବୁ ଦନ ଦାଇଜାଇ ବେସିଆମନ୍ଦିକେ ଦେଇ ସାରାଇବେଳା ଆରି ସେ ଗରେ ବାରତି ଆଇଲାକେ ତୁର ତାର ପାଇ ଗଟେକେ ଗାଗଡ଼ଟା ପମ୍ପକେ ମାରିଲୁସି!” ୩୧ ସେବେଳେ ତାର ବାବା ବହ ପଥକେ କଇଲା, “ଏ ମୁନା ତୁରିତା ସବୁ ବେଳା ମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇଲୁସନି ଆରି ମର ଜେତୁକି ଦନ ଆତେ ସେବା ସବୁ ତରଟାସେ । ୩୨ ମାତ୍ରର ତର ବାଇ ମରିଜାଇରଇଲା । ଏବେ ସେ ଜିବନ ଅଇଆତେ ସେ ଆଜିଜାଇରଇଲା ମାତ୍ର ଏବେ ମିଳିଲା ଆତେ । ସେଟାରୂପାଇ ଆମେ ଯାଇବା କରିବାର ରଇଲା ।”

୧୭ ଜିୟୁ ତାର ସିଥମନ୍ଦକେ ଗଟେକ୍ କାତନି ବୁଜାଇ କଇଲା । “ଗଟେକ୍ ପାରକାର ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ତାର ଦନ୍ ଉପାବ୍କିତାହୁ କରିବାକେ ଗଟେକ୍ ମୁକିଅ ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ରଇଲା । ଆରି ସେ ସବୁ ଦନ୍ ଏନେତେନେ କରିଦେଲାନି ବଲି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷରତେଇ ଅନି ପାରକାର ପୁନମଳା ।” ୨ ସେଠାର ପାଇ ପାରକାର ମୁକିଅ ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାକେ ତାକି କଇଲା, “ତୁଲ ଟିକ୍ ସଞ୍ଚୁ ଉପାବ୍ଧପତର କରୁସ ନାର ବଲି ମୁଇ ଉପର ଦେବି କାତା ପୁନମଳିନୀ । ମର ସବୁ ତାବୁର ଉପାର ମନେ ଦେ । କାଇକେ ବଇଲେ ତୁର ଆରି ମର ମୁକିଅ ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାର କାମେ ନ ରଖୁସ ।” ୩ ସେବେଳା ସେ ମୁକିଅ ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ମନେ ମନେ ଏତାଇଲା । ଏବେ ମୁଇ କାଇଟା କରୁବି? ମର ପାରକାର କାମେ ଅନି ବାର୍କରିଦେବି ବଲି କଇଲା ଆଟେ । ମାଟି ମାରିବାକେ ମନେ ବୁନ୍ଦୁ ନାର ଆରି ବିକ୍ ମାରିବ ବଇଲେ ମିୟା ଲାଜୁ ଲାଗୁଲାନି । ୪ ମୁଇ କାଇଟା କରିବାର ଆଟେ ବଲି ଜାଣି ଆଚି । ମନେ ଏ କାମେଅନି ବାର୍ କରିଦେଲା ପତେ କାଇଟା କଲେ ଲକ୍ଷମନର ଗରେ ମନେ ତାକି ନିକରି ଦେବକାଇ ବଲି ବାବିଲା । ୫ ତେବେ ସେ ମୁକିଅ ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ତାର ପାରକାରରେଇଥାନି ଉଦାର ନେଲା ପବୁ ଲକ୍ଷକେ ଦାକ୍ତଳା । ପରତୁମୁ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ତାକି ପାରାଲା, “ତୁଲ ମର ପାରକାରକେ କେତେକ ଦେବାର ଆଚେ?” ୬ ସେ ଲକ୍ଷ ତାକେ ପାଇସ ତାବା ବିକନ୍ତି ।” ବଲି କଇଲା । ମୁକିଅ ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ତାକେ କଇଲା, “ତମେ ଉଦାର ନେଲା ପତିଲଗେ ଉନା କରି ପଚାସ ତାବା ବଲି ଲେକିଦେସ ।” ୭ ତାର ପତେ ସେ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ପାଗରଳା, “ତମେ କେତେକ ଦେବାର ଆଚେ?” ଉଦାର ନେଲା ଲକ୍ଷ କଇଲା, “ଆଜାର ବାସତା ଦାନ ।” ୮ ମୁକିଅ ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ତାକେ କଇଲା “ତୁଲ ଉଦାର ନେଲା

ପତିତେର ଉନାକରି ଆଏ ପଥ ବାସତା ବଲି ଲେକିଦେସି ।” ୮ ଏଗାର ପାଇଁ
ପେ ମିରୁଆ ମୁକିଅ ଗତିଦାସ୍ତ୍ରକେ ତାର ସାରକାର କଇଲା, “ତୁ ବେଦି
ତାଲାକି ଅଇକରି ଏହି କାମ କରିଆବୁସ । କାଇକେ ବଇଲେ ଏ ଦୁନିଆର
ଲକ୍ଷମନ ନିଜର କାମ କରିବାକେ ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନର ଚାନେଅନି
ଅଦିକ ଚାଲାକି ।” (aiōn g165) ୯ ଆରି ଜିମୁ କଇଲା, “ସେବାର ପାଇ ମୁର
ତମକେ କଇଲିନି, ଲକ୍ଷମନକେ ଏ ଦୁନିଆର ଦନ୍ତ ଦେଇ କରି ନିଜର ନିଜର
ପାଇ ମଲତର କରା । ସେହାରୁ କଲେ ଗେଟେବଳ ତମର ଦୁନିଆର ଦନ୍ତ
ସାରିଜାଇଥି, ପରମେସର ତମକେ କାଲକାଳ ଜୁଗଜୁଗ ରଇବା ଗରେ ତାକି
ନେଇଥି । (aiōnios g166) ୧୦ କେ ପାନ୍ ବିପଇ ସତ୍ତ୍ଵକୁ କରସି, ସେ ବହୁ
ବିସଲ ସତ୍ତ୍ଵକୁ କରସି । ସେହାରୁଥେ କେ ପାନ୍ ବିପଇ ନେଇକରି ସହ
କାମ ନ କରେ ସେ ବହୁ ବିସଲକେ ମିଥା ସତ୍ତ୍ଵ କାମ ନ କରେ । ୧୧
ପରମେସର ତମକେ ଏ ଦୁନିଆର ଦେଲା ତାର ଆରି ଦନ୍ତ ବିସଲ ସତରୁଥେ
ନ କରାଏ ବଇଲେ ସରଗର ଦନ୍ତ ତମକେ ମିଲବାକେ ନ ଦେଖ । ୧୨ ତମେ
ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର ଦନ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵବାବେ ନ ସତ୍ତ୍ଵଲେ ନିଜର ଦନ୍ତ କେ ତମକେ
ଦେଇଥି? ୧୩ ଗଟେକ ଗତିଦାସ୍ତ୍ରପା ବୁଇଣା ସାରକାରର ଦାରତ୍ତ ସମାନ
ବାବେ କରିନାପାରେ । କାଇକେବିଲେ ସେ ଗଟେକ ସାରକାରକେ ଆଲାଦ
କରସି ଆରି ଗଟେକ ସାରକାରକେ ଗିନ କରସି । ଗଟେକ ସାରକାରକେ
ନମ୍ୟ ଆରି ଗଟେକକେ ନ ନାହେ । ସେହାରୁଥେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଏକାତରେକ
ଏ ଦୁନିଆର ଦନ୍ତ ଆରି ପରମେସରକେ ସମାନବାବେ ସେବା କରିନାପାରେ
।” ୧୪ ପାରସ୍ଯ ଦଲର ଲକ୍ଷମନ ଏ ସବୁ କାତା ସୁନ୍ଦର ଜିସୁକୁ କାପରା କଲାଇ,
କାଇକେ ବଇଲେ ତାର ଆକା ପେମନର ଜିବର ଦନ୍ତ ବଲି ବାବତେ ରଇଲାଇ
। ୧୫ ଜିମୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ ଲକ୍ଷ ମୁଆଟେ ନିକ ବଲି ଦେକାଇ
ଅରଲାପନି । ମାତର ତମର ମନ୍ଦିତ୍ତରେ କାଇଗା ଆତେ ସେବା ପରମେସର
ଜିନିଆପେ । ଜନ ଦିନ୍ସୁ ଲକ୍ଷମନ ବେଦି ମୁଲିଅ ବଲି ବାବଲାଇନି ସେବା
ପରମେସର ଦେବକ୍ବା ଲାସାବେ ବେଦି ଗିନର ବିୟଳ ।” ୧୬ “ଦୁନିନ ଦେଉ
ଜନନ୍ ଆସି ନିକ କାତା କଇବାଗା ଆରାମ କରବା ଜାକ, ମଧ୍ୟାର ନିଯମ
ଆରି ବିପଦ୍ବବକ୍ତାମନର କାତା ତମକେ କାତାଇ ନେଇତେ ରଇଲା ।
ଜନନ୍ ଆରାଲା ପଟେ, ପରମେସର ରାଜକ୍ଷେ ସୁର କବର ଜାନାଇଲାଇନି
। ଆରି ନିଜର ବୁପୁଷ୍ଟ ପରମେସର ରାଜେ ଜିବାକେ ବେଦି ଲକ୍ଷମନ
ତେସତା କଲାଇନି । ୧୭ ସରର ଆରି ଦୁନିଆ ନିଧିଗାଲେ ମିଥା ନିୟମେ
ଲେକା ଅଇରଇଲାଟା ଗଟେକ ମିଥା ଅଇକର ନ ନଥେ ।” ୧୮ “କେମିଥା
ନିଜର ମାଇଜିକେ ଚାତି ବିନ୍ଦା ଆନିଲେ, ସେ ଦାସ୍ତ୍ରିସତ୍ତ୍ଵ ବେଦିଆ କାମ
କଲା ଲକ୍ଷ ଅଇକାଇସି । ଆରି କେ, ସେ ଚାତାଲା ଦାସ୍ତ୍ରିସିକେ ବିବା ଅଇସି
ବଇଲେ ସେ ମିଥା ଦାସ୍ତ୍ରିସତ୍ତ୍ଵ ବେଦିଆ କାମ କଲା ଆତେ ।” ବଲି କଇଲା
। ୧୯ ଜିମୁ ସେମନକେ ଗଟେକ କାତାନି ବୁଇାଇକରି କଇଲା, “ଗଟେକ
ସାରକାର ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ଲଚେକ ମଳ ଦେଇ ଗେନଲା ନିକ ନିକ
ଚକା ପଚିଆ ପନ୍ଥତେ ରଇଲା । ସେ ସବୁଦିନ ବଜି କରି ନିଜ ସାରଦା
ଅଇତେରଇଲା । ୨୦ ତେବେ ଲାଜାର ନାହିଁ ଥରକିତ ଲକ୍ଷ ଗଟେକ
ରଇଲା । ତାର ଗୁଲାପ ଗାତର ଗାତର ଅଇରଇଲା । ତାକେ ଆନିକରି ସାରକାର
କାମାଟ ଲଗେ ତୁଲାଇତେ ରଇଲାଇ । ୨୧ ତେବେ ରଇ, ସେ ସାରକାର
ତାଲିଆନି ଅଦରଲା ସକ୍ତି ବାବିଦିତା ବେଦି କାଇବାକେ ମନ୍ କରତେ ରଇଲା
। କୁକୁରମନ ଦାର ଗାତର ଗାତର ତାର ଗଟେକ ରଇଲାଇ ।” ୨୨ କେତେ ଦିନ
ଗାଲାପେ ସେ ଅରକିତ ଲକ୍ଷ ମରିଗାଲା । ଆରି ପରମେସର ଦୁନିମନ
ଆସି ତାକେ ସରଗୁରର ବଜିତେର ଅଭରାଆମର ଲଗେ କଦମ୍ବବାକେ ଦାରି
ଗାଲାଇ । ଆରି କେତେ ଦିନ ଗାଲାପେ ସେ ସାରକାର ମିଥା ମରିଗାଲା ।
ତାକେ ନେଇ ତପିଦେଲାଇ । ୨୩ ଆରି ସେ ନରକ କୁଣ୍ଡେ ଗାଲା । ତେବେ

ସେ ବେଶି କସ୍ତ ପାଇବାବେଲା ଉପରେ ସରଗ୍ପୁରେ ଦେକ୍ଖେ ଲାଜାର ଅବରାଆମର ଲଗେ ବସି ଆଚେ । (Hadès g86) ୨୪ ସେ ଆଉଳି ଅଇ କଇଲା, “ସା ବାବା ଅବରାଆମ୍ ମକେ ଦୟା କର । ଲାଜାରକେ ମର ଲଗେ ପାଶାଇଦେସ । ସେ ଆସିକରି ନିଜର ଆଶ୍ରୁ ସତ୍ତ୍ଵ ପାନି ଦେଇ, ମର କିବ କାକର କର । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁର ଏ ନରକପୁରର ଜଇଲଗେ ବେଶି କସ୍ତ ପାଇଲିନି ।” ୨୫ ମାତର ଅବରାଆମ କଇଲା, “ବାବୁରେ, ତୁଲ ଜିବନ ରଙ୍ଗଲାବେଲାର କାତା ମନେ ଏତାର ଦେକ । ତର ଜିବନେ ସବୁ ନିମାନ ବିସତ ପାଇଲେଇଲୁସ । ଆରି ଲାଜାର ସବୁ କାରାପ ବିସତ ପାଇଲା । ମାତର ସେ ଏବେ ଏ ଜାତାର ପାଇଦାଅଛ ଆଚେ । ଆରି ତୁର ବେଶି କସ୍ତ ପାଇଲୁସନି । ୨୬ ଆରି ଗଟେକ ବିସତ ଅଇଲାନି, ତର ଆମର ମଜାର ଗଟେକ ବଦେଶା ପାଶାର ଆଚେ । ଉତ୍ତିର ଲକ୍ଷ ସିଂହ ନାହଁ ଆରି ସିତିର ଲକ୍ଷ ଲିତି ଥାସି ନାହଁ ବିଲି କଇଲା । ୨୭ ସେ ବେଲା ସେ ପାରକାର କଇଲା, “ସା ବାବା ଏହି ବଇଲେ ମୁର ତକେ ବାବୁକିଆ କଲିନି ଲାଜାରକେ ଦୟାକରି ମର ବାବାର ଗରେ ପାଶାଇଦେସ । ୨୮ କାଇକେ ବଇଲେ ତେବେ ମର ପାଇଦା ବାଇମନ ଆଚତ । ଲାଜାର କାଇ ସେମନରେ ଜାଗରତ କରାଅ । ସେମନ ସେ କାତା ସୁନ୍ଦର ପାପେଅନି ମନ ବାଦିଲାଅତ । ସେମନ ମଳେ ମୁର ଏବେ ବେଶି କସ୍ତ ପାଇବା ଏ ଜାଗାର ନ ଆସଦ । ବିଲି କଇଲା । ୨୯ ମାତର ଅବରାଆମ ତାକେ କଇଲା, “ସେମନ ଜାଗରତ ଅଇ ରଇବାକେ ମସାର ନିଯମ ଆରି ବଦିସତ୍ତବକତାମନ କଇଲା କାତା ସବୁ ତାକର ଲଗେ ଆଚେ । ସେଶା ସେମନ ପଢିକରି ସିକରି ।” ବିଲି କଇଲା । ୩୦ ଆରି ସେ ପାରକାର ଅବରାଆମେକ କଇଲା, “ସେଦକି ନାହଁ ବାବା, ମଲାଟାଗେଅନି ଉଚିକରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ କାଇ କଇଲେ ସେମନ ବିସବାସ କରି ପାପେଅନି ମନ ବାରତାଇବାଇ ।” ବିଲି କଇଲା । ୩୧ ଅବରାଆମ ତାକେ କଇଲା, “ତର ବାଇମନ ମସାର ଆରି ବଦିସତ୍ତବକତାମନର କାତା ନ ମୁନ୍ଦର ବଇଲେ ମଲାଟାଗେଅନି ଉଚିକରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ କାଇ କଇଲେ ମିଥା ସେମନ ନ ମାନନ୍ତ ।”

୨୭ ଦିନେକ ଜିୟୁ ତାର ସ୍ଥିମନକେ କଇଲା, “ସା ଦୁନିଆର ସବୁ ବେଲା ଲକ୍ଷମନକେ ପାପ କରାଇବାକେ କାଇଆଲେ ପରିକା ଆଇସି । ମାତର କନ୍ଦ ଲକ୍ଷ ଏହି ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷକେ ପାପ କରାଇସି, ସେମନକେ କେତେକ କଷତର ଦସା ଅଇସି । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ସେମନକେ ବେଶି ବହ ତଣ୍ଡ ଦେଇସି । ୨ ସେନ୍ତୁରି ଲକ୍ଷ, ଦରମ ଲକ୍ଷମନକେ ପାପକରାଇବା ବାବୁଲେ ଗାଲାର ଗଟେକ ବଦ୍ଦା ଜତା ପାକନା ବାନ୍ଧିକରି ଦେଖୁ ପାନିତେଇ ପିନ୍ଧି ଦେବାପାରା ଦୟା ପାରପାଇ ନିକ ଅଇତା । ୩ ତେବେପାଇ ତମର ଚଲାଚଲିତିତେଇ ବେଶି ଜାଗରତଥାର ରୁଆ । ଜଦି ତମର ବାଇ କି ବଇନି ପାପ କଲେ, ସେଶା ନିକ କାମ ନାହଁ ବିଲି ଟିକ କରା । ଆରି ସେ କରିରାଇବା ବୁଲ୍ ଏତାର କରି ମନ ବାଦିଲାଇସି ବରଲେ, ତାକେ କେମା ଦିଆସ । ୪ ଜଦି ସେ ଗଟେକ ଦିନେ ପାଦପାଳି ଜାକ ତମର ବିରଦେ ପାପ କରି, ପଟେ ନିଜର ବୁଲ୍ କଲାଟା ଏତାର ମନ ବାଦିଲାଇସି କରିବାକେ ତମର ତେଇ ଆସି କେତେପାଳି କେମା ମାରଲେ, ସେତ୍କିପାଳି ତାକେ କେମା ଦିଆସ ।” ୫ ଆରି ପେରିବମନ ଜିୟୁକେ କଇଲା, “ଆମର ବିସବାସ ଅଦିକ କରିଦିଆସ ।” ୬ ଜିୟୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ଗକେ ସରସ ମୁଣ୍ଡ ପାରା ତମର ବିସବାସ ରଇସି ବଇଲେ ତମ ବହ ଗଟେକ ଜିକାଇ ସମୟରେ ଜାଇ ରପିଅ ବିଲି କଇଲେ ସେ ଗର ତମର କାତା ମାନ୍ଦି ।” ୭ “ଜଦି ତୁର ଗଟେକ ସାରକାର ଅଇରଇସୁ ବଇଲେ ତର ଗଟିବାନ୍ତୁଦା କସବାଗାନେଅନି ନଇଲେ ଗରୁଗାରାଇବାଗାନେଅନି ଆସି ତାର ନିଜର କାମ ନ ସାରବା ଆଗ୍ରହ ତୁର ତାକେ ‘କାଇବାକେ ବସବେ’, ବିଲି କରସୁ କି? ନାଇ, ପେନ୍ତି ନ କରସ ।”

ମାତର ସେ ନିଜର କାବି କାଇବା ଆଗରୁ ତରପାଇ ରାନ୍ତି ନ ଦେବା ଜାକ, ତୁଲ ତାକେ କାଇବାକେ ନ ଦେବସ । ୮ ଆରି ତୁଲ ସେ ଗତିବାନ୍ତୁଦାକେ ‘ସବୁ କାମ କରି ସାରାଇଲୁସ ।’ ବିଲି ନିଅବାଦ ଦେଇସ କି? ନାଇ ନ ଦେବସ । ୯ ସେନ୍ତୁରି ତମକେ କରଇଲା ସବୁ ବିସତ କରିଯାରାଇଲା ପତେ ତମେ କରିବାର ଆଚେ । ଆମ ଅବକା ଗତିବାନ୍ତୁଦାମନ, ଆମର ଜେଦକି କରିବାର ଗଇଲା, ସେଦକିଥେ ଆମେ କରିଆଗୁ ।” ୧୦ ଜିୟୁ ତାର ସିଥମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିପୁରାଲେ ଜିବା ବେଲେ ସେ ଗାଲିକ ଆରି ସମିରଣ ଜିଲାର ମଜାର କେବଳା । ୧୧ ଆରି ସେ ଗାଁସ ବିଦରେ ପୁରବା ବେଲେ ବଦ୍ରଗ ଅଇରଇଲା ଦସ୍ତା ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ଦୁଇକେଅନି ଦେବଲାଇ । ସେମନର ନିଯମେ ବଦ୍ରଗ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ, ବିନ ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ ଆସି ନାପରି । ସେଶାର ପାର ସେମନ ଜିପୁର ଲଗେ ନ ଆସି ମୁରିକେ ରଇକରି, ୧୨ ଦେଖି ଆପଳିଅଳ କଇଲାଇ, “କିମ୍ବା ଏ ଗୁରୁ ଆମକେ ଦୟକରା ।” ୧୩ ଜିୟୁ ସେମନକେ ଦେବି କରି କଇଲା, “ତମେ ଜାଇକରି ପରମେସରର ପୁଜିରିମନକେ ତମର ଗାଗର ଦେବାଇ । ତମେ ନିମାନ ଅଇଲାସ କି ନାଇ ବିଲି ସେମନ ଦେବକର ।” ପଟେ ସେ ଦସ ଲକ୍ଷ ପରମେସର ପୁଲାରିମନର ଲଗେ ଜିବା ବେଲେ, ବାଗେ ନିମାନ ଅଇଗାଲାଇ । ୧୪ ଏବେ ଦେବକା! ସେମନର ବିଦରେଅନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ନିଜର ଗାଗର ନିମାନ ଅଇଲାଟା ଦେବି, ଜିପୁର ଲଗେ ବାରତି ଆଇଲା । ଆରି ସେ ବେଶି ଆଉଳି ଅଇ ପରମେସର ତାକପୁରା କଲା । ୧୫ ସେ ପାଇଲା ଆସି ଜିପୁର ପାଦେ ଅବରିଲା “ତମେ ମକେ ନିମାନ କରିଆଗୁ” ବିଲି ନିଅବାଦ କଲା । ସେ ଜିରଦି ଲକ୍ଷ ନାହଁ । ସେ ସମିରଣିଯ ବିଲି ଗଟେକ ଜାଗାର ଲକ୍ଷ । ୧୬ ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁରତା ଦସଲକ୍ଷକେ ନିମାନ କରି ରଇଲି । ତମେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ତାତି ଆରି ନଥ ଲକ୍ଷ କେନେ ଗାଲାଇ? ୧୭ ନିମାନ ଅଇଲା ପତେ ବାରତି ଆସି ପରମେସରକେ ନିଅବାଦ କରିବାକେ ଏ ଗଟେକ ସମିରଣିଯ ଲକ୍ଷଟେ ରଇଲା କି?” ୧୮ ତାର ପଟେ ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁର ଏବେ ଭାବ ଆରି ଜାଆ, କାଇକେ ବଇଲେ ମୁର ତେବେ ନିମାନ କରିପାରି ବିଲି ବିସବାସ କରିଗଲୁସ ।” ୧୯ କେତେଟା ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ ଜିୟୁକେ “କେବେଅନି ପରମେସର ଲକ୍ଷମନକେ ସାମ କରସି?” ବିଲି ପାରିବାଲାଇ । ଜିୟୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ପରମେସର କେନ୍ଦ୍ର ସାମ କରିବି, ସେ ରାଇଜ ତମର ଆକିତେଇ ନ ଦିଅ ।” ୨୦ ଆରି ପରମେସର ରଇ ଦିପାଇ ନାହଁ କଲାନି ନଇଲେ ସିତି ସାମ କଲାନି ବିଲି କରିବାର ନାପାରାସ । କାଇକେ ବଇଲେ, ଲକ୍ଷମନ ମନ ବିଦରେ ପରମେସର ସାମ କରସି ।” ୨୧ ପଟେ ତାର ସିଥମନକେ କରିଲା, ଏହି ବେଳା ଆଇସି ତମେ ପରମେସରଟାମେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମରସତ୍ତ୍ଵ ଗଟେକ ଦିନ ରଇବାକେ ବେଶି ମନ କରିପା । ମାତର ସେବାଲା ମକେ ଦେବି ନାପାରାସ ୨୨ ଲକ୍ଷମ ତମକେ କରିବାର, ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ରଇ ଆଚେ ସିତି ଆଚେ ବିଲି । ତମେ ସେଶା ଦେବିବାକେ ନ ଜାଆ । ତମ କନ୍ତି ଆଗାସ ତେଇପେ ରୁଆ । ୨୩ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମୁର, ବାରଦବାଟା ତମେ ଦେବିପା । ସେଶା କେନ୍ତାର ବଇଲେ, ଆକାସେ ଜେନ୍ତି ଗଟେକ ବାଟେଅନି ଆରି ଗଟେକ ବାଟେ ବିଜଳି ମାରିକରି ଗୁଲାଇ ଆକାସ ଉଜଳ ଅଇସି, ସେନ୍ତୁରିପେ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ ଦେବିଅଇସି । ୨୪ ମାତର ସେଶା ଅଇବା ଆଗର ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମୁର ବେଶି ଦୁଲ କଷତ ପାଇବାର ଆଚେ । ଆରି ମର ସବୁ କାମ ଦେବିଲା ଲକ୍ଷମନ ମକେ ନ ନାମର । ୨୫ ନଥ ରଇଲା ଲେଲା ଲକ୍ଷମ ଜେନ୍ତୁରି ରଇଲାଇ ସେନ୍ତୁରିପେ ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମୁର ବାରତି ଆଇବାବେଲେ ଲକ୍ଷମ ରଇବାଇ । ୨୬ ସେବେଲାଇ ନଥ ବେଶା ପାନିକାକେ ପୁରବା

ଦିନ ଜାକ ଲକ୍ଷମନ୍ ଅବକାସେ ରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ବଜି କରିବାର, ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଆନ୍ଦବାର, ଆରି ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଦେବାର କରିବେ ରଇଲାଇ । ପରେ ବେଶି ପାନିଅଳୁ ସବୁ ତାନ୍ତିକରିଲା । ନଅ ଆରି ତାର କୁଚୁମର ଲକ୍ଷକେ ତାତି ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ପାନି ବୁଢ଼ାର ପାକାରିଲା । ୨୮ ଲତ୍ ନାହିଁର ଗଟେକେ ଲକ୍ଷର ବେଳେ ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରାର ପାରା ଅଇରଇଲା । ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ଦିନର ପାରାସେ କାଆ ପିଇ, ବିକାବିରି, ଗରପା ଆରି ଗରବାନ୍ତାତେଇ ଲାଗିରଇଲା । ୨୯ ମାତ୍ର ଲତ୍ ସଦମ୍ ନାହିଁର ଗଟେଅନି ବାରରକି ଜିବା ଦିନେ ସେ ବାଦଲେଅନି ଜଇ ଆରି ଗନ୍ଧମୁଲା ଆସି ଲତ୍ ଆରି ତାର କୁଚୁମର ଲକ୍ଷକେ ତାତି ପେ ଗତର ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ମରାଇ ଦେଲା । ୩୦ ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମୁଲ ବାରତି ଆଇବା ଦିନେ ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରାରେ ଅଇପି । ୩୧ “ସେ ଦିନେ ନିଜର ଗର ଉପରେ ରଇଲେ ଦୁଇ ଉଦ୍ଦରି ତର ଦିନମୁ ଆନ୍ଦବାକେ ଗର ବିଦ୍ରରେ ନ ଜାଇଥା । ସେନ୍ଦ୍ରାର ତାସ ପଦାଳ ରଇଲେ, ଦିନସୁ ବେଚି ନେବାକେ ଗରେ ନ ଆର । ୩୨ ଲତ୍ତର ମାଇଜିକେ କାଇଟା ଅଇରଇଲା ସେଟା ଏତାର ଦେବକା । ତାର ଦନ୍ ସଂପତ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରାର ଅଇଲା ବଲି ପାସଳି ଦେବକାଲାରେ ସେ ନୂନ କୁମ ପାସଳି ଗାଲା । ୩୩ କେ କେ ଏ ଦୁନିଆର ଜିବା ଜିବନ୍ ମନ୍ କଲେ ତାକେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ନ ମିଲେ । ଆରି କେ କେ ଏ ଦୁନିଆର ଜିବା ଜିବନ୍ ଆଇଯି, ତାକେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ମିଲ୍ୟି । ୩୪ ମୁଲ ବାରତି ଆଇବା ସେ ରାତି, ତମେ ଦୁଇ ଲକ୍ ଗଟେକ୍ ବାକ୍ରବାଇ ସଇରଇଯା । ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ତାକି ନେବି, ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ତାତି ଦେବି । ୩୫ ଦୁଇଟା ମାଇଜିମନ୍ ଗରିବେ ରଇବାଇ, ତେଣୁଥାନି ଗଟେକ୍ ମାଇଜିକେ ନେବି ଆରି ଗଟେକ୍କେ ତାତି ଦେବି । ୩୬ ଦୁଇ ଲକ୍ ପଦାଳ ରଇବାଇ, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ନେବି, ଆରି ଗଟେବେ ଲକ୍ଷକେ ତାତିଦେବି ।” ୩୭ ତାରପତେ ସିଥମନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ପାରାଇଲାଇ, “ଏ ମାପରୁ ଏଗା କନ୍ତି ଗଢିପି?” ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “କନ୍ତି ମତା ରଇଯି, ତେଣୁ ମହକାର ଗିଦମନ୍ ରହିବିରାଇ ।”

୧୮ ଜିମ୍ବୁ ଦିନେକ୍ ତାର ସିଥମନ୍ତକେ ପରମେସରକେ ମାଙ୍ଗୁବାବେଳେ ନ ତାକି ପାରତାକେ କରିବି ରଇବାକେ, ଗଟେକ୍ କାତାନି ଦୁଇକୁ କଇଲା, ୨ ଗଟେକ୍ ଗରେ ଗଟେକ୍ ବିବାର କରିଆ ଲକ୍ ରଇଲା । ସେ ପରମେସରକେ ନ ତରତେ ରଇଲା, ନି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନ ନାମତେ ରଇଲା । ୩ ସେ ଗରେ ଗଟେକ୍ ବାଣ୍ଟି ମାଇଜି ମିଥା ରଇଲା । ସେ ସବୁ ବେଳେ ବିତାର କାରିଆର ଲଗେ ଜାର ଏହି କଇତେ ରଇଲା, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମର ବିରଦି ଅଇଲା ଆରେ । ଏ ବିସିରନେଇକରି ତମେ ମର ବିରଦିଦେବ ବିତାର କରା । ଜେନ୍ତ୍ରିକି, ସେ ମନେ ନିଆଇ ଲୟାବେ ଚଲାଇଲୁଟି କରିଯି । ୪ ଏହି ବେଶ ଦିନ ସେ ବିତାରକାରିଆ ନିଆଇ କରିବାକେ ମନ୍ ନ କଲେ ମିଥା, ସେ ଦିନକେ ଆସି ବେମଜା କରିବେଇଲା । ମାତ୍ର ସେ ବିତାରକାରିଆ ନିଆଇ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନାନି ନାର । ୫ ମାତ୍ର ଏ ବାଣ୍ଟିମାଇଜି ସବୁ ବେଳା ଆସି ବେମଜା କଲାନି । ସେବାରପାଇ ତାକେ ନିଆଇ ମିଲାକା ପାରା ବିତାର କରିବି । କାଇକେ ବଇଲେ ଏହି କରିବିରେ ରଇଲା । ୬ ସେ ସବୁ ନିଯମ ଏହି କରିବିରେ ରଇଲା । ୭ ମାତ୍ର ଏହି କରିବିରେ ରଇଲା । ଏ ଅନିଆଇ ବିତାରକାରିଆ କାଇଟା କରିବାକେ ବାରାଲା, ସେଟା ତମେ ସିକା । ୮ ସେନ୍ଦ୍ରା ଲୁଥୀଁ ବିତାରକାରିଆ ସେ ବାଣ୍ଟିମାଇଜିର ବିତାର କଲା । ସେନ୍ଦ୍ରା ଆଲେ, ତାରତେଇ କେତେ ନିମାନ୍ ଲୟାବେ ପରମେସର ସେ ବାରାଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦିନରାତିର ପାରନ୍ତା ସୁନି ନିମାନ୍ ନିଆଇ ବିତାର କରିଯି । ସେମନ୍ତକେ ସାରଜ କରିବାକେ ସେ ଅଲ୍ସମ୍ ନ କରେ । ୯ ମୁଲ ତମ୍ବେ କଇଲିନି, ସେ ବାପ୍ରରେତେ ତାର ଲକ୍ଷମନ୍ତରାପାଇ ନିମାନ୍ ନିଆଇବିତାର କରିଯି । ମାତ୍ର ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ।

ନରପିଲା ମୁଲ ଆରିତରେକ୍ ଆଇବାବେଳେ ଏ ଦୁନିଆର, ମନେ ବିସବାସ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦେବି କରିବି କି ନାରି?” ୯ ତେଇ ରଇଲା କେତେକ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ନିଜକେ ମୁଲ ନିଜ ଆଚି ବଲି ବାନ୍ଧିଅର ବିନ୍ଦମକ୍କେ ଗିର କରିବେ ରଇଲା । ସେନ୍ଦ୍ରା ଲକ୍ଷମନ୍ତ ବିସିଲ ବେଶକେ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍ତକେ ଏ କାତାନି କଇଲା । ୧୦ ଦିନେକ୍ ଦୁଇକୁ ପାରତାକେ ଗଟେକ୍ ମନ୍ତ୍ରିର ଗାଲାଇ । ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ପାରୁସି ଦଲର ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ବିସତୁମାଙ୍କୁ । ୧୧ ପାରୁସି ଲକ୍ ନିଜ ଅଲ୍ୟ ଦୁଇରି ବିଆର ଏହି ପାରତାକେ କରିବାର ବସନ୍ତା, “ଏ ପରମେସର ମୁଲ ତମ୍ବେ ଦିନିଅବାଦ ଦେଲିନି । ମୁଲ ବିନ୍ଦମକ୍କରିପାରା ଲକ୍ଷରା ନାର କି ମିରମାୟ ନାର କି ବେଶିଆ କାମ କରି ନାର । ଆରି ତକେ କୁଆର କଲିନି ମୁଲ ଏ ବିସତୁମାଙ୍କୁ ପାରା ନାର ।” ୧୨ ଆରି ସେ କଇଲା, “ମୁଲ ଜିରିଦିମନର ନିୟମ ଲୟାବେ ଆବର ଦୁଇ ଦିନ ଉପାସ ରଇ ପାରତାକେ କଲିନି । କାମାଲାଗାନ୍ତର ଦସବାର ବାଗେକ୍ ତମ୍ବେ ଦେଲିନି ।” ବଲି ପାରତାକେ କଲା । ୧୩ ମାତ୍ର ସେ ସିଥତୁମାଙ୍କୁ ଦୁଇରିକେ ଚିଆଅର ପାରତାକେ କରିବାର ବାଗେକ୍ ତମ୍ବେ ଦେଲିନି । କାମାଲାଗାନ୍ତର ଦସବାର ବାଗେକ୍ ତମ୍ବେ ଦେଲିନି । ୧୪ ଜିମ୍ବୁ ତାର ସିଥମନ୍ତକେ କଇଲା, “ସେ ଦୁଇକୁ ପାରତାକେ ସାରାଇ ବାନ୍ଧିଲାକେ, ସିଥତୁମାଙ୍କୁ ସେମେସର ଦେବକାକେ ମିଥା ମନ୍ ନକରି ନିଜର ବୁକେ ମାରିଅଇ ଏହି ପାରତାକେ କଲା ।” ୧୫ ଏ ପରମେସର ମୁଲ ଗଟେକ୍ ପାରି ଲକ୍ ମନେ ଦୟା କରା!” ୧୬ ଜିମ୍ବୁ ତାର ସିଥମନ୍ତକେ କଇଲା, “ପାରତ ଜେ ନିଜକେ ସାନ୍ ଲକ୍ଷପାରା ବାଦସି ତାକେ ପରମେସର ବଦ୍ଧ ଲକ୍ କରିଯି, ଏ କାତା ଏତାର ବୁଆ ।” ୧୭ ଆରି ଗଟେକ୍ ଦିନେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ତାକର ଯାମସାନ ପିଲାମନ୍ତକେ “ଜିମ୍ବୁ ତି କରି ଆସିରବାଦ କର ।” ବଲି ଆନ୍ଦରେ ରଇଲାଇ । ସିଥମନ୍ତ ସେଟା ଦେବି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଲାଗାଲା । ୧୮ ମାତ୍ର ଜିମ୍ବୁ ପିଲାମନ୍ତକେ ଲଗେ ତାକି, ସିଥମନ୍ତକେ କଇଲା, “ପିଲାମନ୍ତକେ ମର ଲଗେ ଆନ୍ଦବାକେ ମାନାକରା ନାର । କାଇକେ ବଇଲେ ସରଗ ରାଇଜ ଏହି ସାନ୍ ସାନ୍ ପିଲାମନ୍ତର ପାରା ବିସବାସ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ତରାପାଇସେ । ୧୯ ଏତାର ବୁଆ! ମୁଲ ତମ୍ବେ ସବ୍ଦକାତା କଇଲିନି । କେ ମିଥା ଏ ପାନ୍ଦକ ବିସବାସ କଲାପାରା ମନେ ବିସବାସ ନ କଲେ, ସେ ପରମେସର ରାଇଜେ ଜାଇ ନାପାରେ ।” ୨୦ ଦିନେକ୍ ଗଟେକ୍ ଜିମ୍ବୁ ନେବା ଜିମ୍ବୁକେ ପାରାଇଲା, “ଏ ନିମାନ୍ ସୁରା ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ମିଲାଇବାକେ ମୁଲ କାଇଜେ କରାଇବା କରାଇ ଆଚେ?” (aiōnios g166) ୨୧ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କରିଲା, ମନେ କାଇକେ ନିମାନ୍ ବଲି କରିଲୁସିନି? କାଇକେ ବଇଲେ ପରମେସର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷଯେ ନିମାନ୍ । ୨୦ ମାତ୍ର ମୁଲ ତମ୍ବେ କଇଲିନି “ଦେବିଆ କାମ ନାର, କାକେ ମରାଆ ନାଇ, ବିନ ଲକ୍ଷକୁ ଦିନସୁ ତରାଆ ନାଇ, ମିର ସାନ୍ କୁଆ ନାଇ, ଆରି ତମର ମାଆବାର କାତା ମାନା । ପରମେସର ମଧ୍ୟାକେ ଏହି ନିୟମ ଦେଲାଆରେ ଜାନି ଆବୁସି ।” ୨୨ ସେ ଲକ୍ ଜିମ୍ବୁକେ କଇଲା, “ଏ ସବୁ ନିୟମ ତା ମୁଲ ପିଲାମନ୍ତରେ ଅନି ମାନିଲିନି । ମୁଲ ଆରି କାଇଟା କରିବାର ଆଚେ?” ୨୩ ଜିମ୍ବୁ ଏଗା ସୁନି ତାକେ କଇଲା, ତରଣାନେ ଆରି ଗଟେକ୍ ବିସି ଉନା ଆଚେ । ତର ସବୁ ଦନ୍ ସଂପତ୍ତି ବିକି ଗରିଦ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବାଗାକରିଦେସି । ଏହି କଲେ ତକେ ସରଗେ ଦନ୍ ରଇଯି । ଏଗା ସବୁ କଲା ପତେ ତୁଲ ମର ସଙ୍କ୍ଷା ଆର । ୨୪ ମାତ୍ର ସେ ଲକ୍ ଏ କାତା ସୁନି ମନ୍ ଦୁକ୍ ଅର ଉଚିତାଲା । ୨୫ ସେ ଲକ୍ ମନ୍ଦୁକ୍ ଅରିଲାଟା କେତେ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍ତକେ ଏ ପାରନ୍ତା କରିବାର ବସନ୍ତାଟା, “ପାରକାର ଲକ୍ଷମନ୍ତ ସରଗ ରାଇଜେ ଜିବାଟା କେତେ କଷଟେର ବିସିଲା ।” ୨୬ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ସରଗ ରାଇଜେ ଜିବାଟାନେଅନି ଗଟେକ୍ ବଦ୍ଧ ଜାହେର ସୁଜିକାଣାବାଟେ ଚିନ୍ତାରେ ଗାଲାଇ । ୨୭ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ସରଗ ରାଇଜେ ଜିବାଟାନେଅନି ଗଟେକ୍ ବଦ୍ଧ ଜାହେର ସୁଜିକାଣାବାଟେ ଚିନ୍ତାରେ ଗାଲାଇ ।

ସୁନ୍ଦର ରେ ରଙ୍ଗଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏହି ବଜଲେ କେ ତେବେ ଉଦାର ପାଇସି?” ୨୨ ଜିସୁ କଇଲା, “ପରମେଶ୍ଵର ତାନେ ନାପାରିଲା ବିଶେଷ କାଇଟା ନାହିଁ ।” ୨୩ ପିତର ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଦେକା ଆମର ଗରର ସହୁ ତାତକରି ତମକେ ସହକାତା କଇଲିନି । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ପରମେଶ୍ଵର ରାଜୁର ପାଇ ନିଜର ଗରୁଦାର, ମାରଜିପିଲା, ବାଲବଜନି, ମାଆବାବା ଆରି ତିଲାକେକି ତାତି ଆବେ ବଜଲେ, ୨୪ ତାକ ଏ ଦୁନିଆର ଜିବନେ, ସେ କେତ୍କି ତାତି ରଙ୍ଗଲା ତାର ତେର ଅନି ଅଦିକ ମିଳିସି । ଆରି ପଚେ ତାକେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ମିଳିସି ।” (aion g165, aionios g166) ୨୫ ତାର ପଚେ ଜିସୁ ତାର ବାରଟା ସିମନ୍ନକେ ବିନେ ତାକିମେଇ କଇଲା, “ସୁନ୍ଦର! ଆମେ ଜିରୁଯାଲମେ ଗାଲୁନି, ଜନ୍ମବେଳୀ ଆମେ କେବୁ ଯେବେଳା ପରମେଶ୍ଵର ତାମେନାନି ଆଇଲା ନରପିଲା, ମର ବିସଳ ନେଇ ବଦିସତ୍ତବକତାମନ ଲେବି ରଙ୍ଗଲା ସହୁ ବିସଇ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇସି । ୨୬ ସେଠା କାଇଟା ବଜଲେ, ଜିରୁଯାଲମେ ମକେ ରମିୟ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସରପିଦେବାର ଆରି ସେମନ୍ ମକେ କଇଛବାଇ ଆରି ଲାଜୁ କବାଇ, ମର ଉପରେ ଦୁକ୍କବାଇ । ୨୭ ତାରପଚେ କେରାବା ସହୁ ମାରବାଇ, ପଚେ ମକେ ମରାଇବାଇ । ମାତର ତିନିନି ପଚେ ମୁହଁ ଆରି ତରେକ ଜିବନ ଅର ଉଚିତି ।” ୨୮ ମାତର ସିମନ୍ନ ଏ ସବୁ କାତା ଅଳୟ ମିପା ବୁଜିନାପାରିଲାଇ, ସେ ବିସଳ ସେମନରଟାମେନାନି ଲୁଚିରାଇଲା । ୨୯ ଜିସୁ ଜିରିଅ ଗତେ କେଟାକେଟି ଅଇଲାବେଳେ ଗତେକ କାଣା ବାରପାଲି ବସି ବିକି ମାଟ୍ଟୁତେ ରଙ୍ଗଲା । ୩୦ ଜିସୁ ସହୁ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ୍ କାତା ପୁନି, “ଏଠେ କାଇଟା ଅଇଲନି?” ବଲି ତେବେ ରଙ୍ଗଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପାରିଲାଇ । ୩୧ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ କାଣାକେ କଇଲାଇ, “ନାଜରି ଗାର୍ହେ ଜିସୁ ଏ ବାଟେ ଗାଲାନି ।” ୩୨ ତେବେ ସେ ଆଉଲିଆଇ କଇଲା, “ଏ ଦାଉଦ ରାଜାର କୁଟୁମ୍ବର ପିଲା ଜିସୁ! ତମ ମକେ ଦୟା କରା ।” ୩୩ ଆଗେ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ୍ କାଣାକେ ଦମକାଇ କରି ରୁପ୍ତାଇ ରଙ୍ଗବାକେ କଇଲାଇ । ମାତର ସେ ଅଦିକ ଅଦିକ ଆଉଲି ଅଇ “ଏ ଦାଉଦ ରାଜାର କୁଟୁମ୍ବର ପିଲା ଜିସୁ! ମକେ ଦୟା କରା!” ବଲି କଇଲା । ୩୪ ଜିସୁ ତାର କାତା ପୁନି ଚିଆ ଆଇଲା ଆରି, “ତାକେ ମର ଲଗେ ଆନା” ବଲି ଆଦେସ ଦେଲା । ୩୫ କାଣା ବିକାରି ଜିସୁର ଲଗେ ଆଇଲାଜେ, ଜିସୁ ତାକ ପାରାଇଲା, “ମୁଇ ଉଚିତାକାଇଟା କରବି ବଲି ମନ୍ କଲୁଷନି?” ସେ ଜିସୁକେ “ଏ ମାପରୁ, ମକେ ଦେବବା ବସୁ ଦିଆ । ସେହି ମକେ ମିମାନ୍ କରିଦେ ।” ବଲି କଇଲା । ୩୬ ତେବେ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଲ ଦେବବାକେ ପାଆ! ମୁଇ ତର ଆଁକି ନିକି କରବି କାଇଲେ ବଜଲେ, ତୁଲ ମରତେଇ ବିସବାସ କର ଆତୁପ ।” ୩୭ ସେ ଦାୟରେ, ସେ କାଣା ଦେବି ପାରିଲା । ଆରି ପରମେଶ୍ଵରକେ ଦମିଆବାଦ କରିବି ଜିସୁ ସହୁ ଗାଲା । ଏ ଗତନା ଦେବକାଳୀ ସବ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେଶ୍ଵର ତାକପଟ କାଇଲା ।

ੴ ਜਿਸੁ ਆਰਿ ਤਾਰੁ ਇਥਮਨ ਜਿਹਿਅ ਬਾਟੇ ਜਾਇਤੇ ਰਲਲਾਇ । ੯
 ਤੇਲ ਜਕਿਧੁ ਨਾਹੱਚ ਗਲੇਕ ਮੁਕਿਅ ਇਥਮਾੜ੍ਹੁ ਰਲਲਾ । ਧੇ
 ਬੇਥੀ ਪਾਇਕਾਰ ਰਲਲਾ । ੧ ਜਿਸੁ ਕੇਨਾਰੁ ਰਲੁ ਕਲਿ ਦੇਕਿਵਾਕੇ ਜਕਿਧੁ
 ਮਨੁ ਕਰਤੇ ਰਲਲਾ । ਮਾਤਰ ਜਿਸੁਰ ਪੱਤ੍ਰ ਬੇਥੀ ਲਕਮਨੁ ਜਾਇਤੇ
 ਰਲਲਾਇਕੇ ਤਾਕੇ ਦੇਕਿਨਾਪਾਰਤੇ ਰਲਲਾ । ਕਾਲਕੇਵਲੇ ਧੇ ਦੂਤੀ
 ਰਲਲਾ । ੪ ਧੇਟਾਰ ਪਾਇ ਧੇ, ਲਕਮਨਰ ਅਗਰੁ ਪਾਲਾਇ ਜਾਇ ਜਿਸੁ ਕੇ
 ਦੇਕਵਾਕੇ ਗਲੇਕੇ ਤ੍ਰਹਿਮਣੀ ਗਤੇ ਚਗਲਾ । ਕਾਲਕੇ ਬਲਲੇ ਜਿਸੁ ਧੇ
 ਬਾਵੇਦਦਲ ਜਿਹਾਰ ਰਲਲਾ । ੫ ਜਿਸੁ ਧੇ ਜਾਗਾਇ ਕੇਟੇ ਉਪਰੇ ਦੇਕਿਕਿਰੀ
 ਜਕਿਧੁਕੇ ਕਇਲਾ, “ਜਕਿਧੁ ਬਿਨੀ ਉਦਤ੍ਰਿ ਆਥ, ਆਜਿ ਮੂਲ ਤਮਰੁ ਗਰੇ
 ਰਲਿਵੀ ।” ੬ ਤਾਰੁ ਪਚੇ ਜਕਿਧੁ ਦਾਪ੍ਰੇ ਉਦਤ੍ਰਿ ਆਥੀ ਬੇਥੀ ਪਾਰਦਾਅਲ

ଜିସୁକେ ତାର ଗରେ ତାକିନେଲା । ୭ ସେଟା ଦେକି ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁ ଗଟେକ ପାପି ଲକ୍ଷର ଗରେ କାଇବାକେ ଗାଲାନି ବଲି ଗୁରୁମୁରି କାଇତେଇରଇଲାଇ । ୮ ଜିସୁ ଚିଆଥାଇ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ମାପରୁ, ମୁଣ୍ଡ! ମର ସଂପଦାନି ଅଦାବାରୁ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦାନ କରିଦେବ । ଆରି ସିଥରେ ମାତ୍ରାବା ବେଲାଇ କାରଟା ଅନିଆରକି ଆନି ରଇଲାଗା ମୁଇ ତାରଗୁଣ ଅନିକ ବାରତାର ଦେବି ।” ୯ ଜିସୁ ଜିକ୍ଷିକେ କଇଲା, “ଆଜି ଏ ଗରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତି ମିଳିଲା । କାଇକେବଇଲେ ଏ ମିଥା ଗଟେକ ଅଧିରାମନ୍ଦ ନାତିତି । ୧୦ ପରମେସର ଗାନେଅନି ଆସିରଇବା ନରପିଲା ମୁଇ ପାପେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସେମନର ପାପେଅନି ରକିଆ କରିବାକେ ଆସିଥାଏ ।” ୧୧ ସେମନ୍ ଜିରୁପାଲାମ୍ ଲଗେ ଆଇଲା ବେଲାଇ ଜିସୁର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର କଇବା ପାବୁ କାତା ସୁନ୍ଦର ରଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତାର କାତା ମୁନ୍ମାଳା ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ରାଜକର ସାଧନ ଦାପରେ ଥରୁଥି ବଲି ବାବତେ ରଇଲାଇ । ୧୨ ସେଟାରପାଇ ସେ ଏ କାତାନି କଇଲା, ଗଟେକ ବହୁ ଗରେ ଜନମ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ ଦୂର ଦେବେ ଜିବାକେ ତିଆର ଅଇଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ତେଇ ତାକେ ରାଜା କରାଇବାଇ । ସମାନ ବେଲାଇ ତାର ଦେବେ ସେ ବାରତି ଆଇସି । ୧୩ ତାର ଆଗୁରୁ ସେ ତାର ଦସତା ଦାଢ଼ୁତାମନ୍କେ ତାକି, ଗଟେକ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଗଟେକ ସୁନ୍ମର ତାବୁ ଦେଇ କରି କରିଲା, “ମୁଇ ବାରତି ଆଇବାଜକ ଏ ତାବୁ ଦେବାର କରି ବୁଦ୍ଧେକ କରି ବୁଦ୍ଧା ।” ୧୪ ମାତର ତାର ଦେବାର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ରଇ କରିତେଇରଇଲାଇ । ଆରି ସାଧନ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ତର ଲଗେ କରି କରି ପାଇଲାଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷ ଆମକେ ସାଧନ କର ବଲି ଆମେ ମନ କରୁନାହା ।” ୧୫ ଏହି ବଲି କରିଲେ ମିଥା, ସେ ରାଜାଅଇ ଗରେ ବାରତି ଆଇଲା । ଆରି ସେ କାକେ କାକେ ମୁନ୍ମାର ତାବୁ ଦେଇ ରଇଲା, ସେମନ୍ କେତେକ ଲାକା ଲାବ କଲାଇ ଆଦି ବଲି ଜାନ୍ମବାକେ ତାକାଇ ପାଟାଇଲା । ୧୬ ତେଇ ପରତୁମର ଲକ୍ଷ ଆସି କରିଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ, ତମେ ଦେଲା ଗଟେକ ସୁନ୍ମାର ତାବୁ ନେଇ ଆରି ଦସତା କଲିଆଏ ।” ୧୭ ସେ ରାଜା ସାଧବା ଥଇ ତାକେ କଇଲା “ଦୂର ନିକ ଦାଢ଼ୁତା, ଅଳ୍ପ ବିପଳ ଦାଇବ ନେଇ କାମ କଲୁସ । ସେଟାରପାଇ ମୁଇ ତକେ ଦସତା ଗଢ଼ ଉପରେ ସାଧନ କରିବାକେ ସର୍ବତି ଦେଲିନି ।” ୧୮ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆସି କଇଲା, “ଆଗିଆଁ, ଦୂର ଦେଇରଇଲା ସୁନ୍ମାର ତାବୁ ନେଇ ଆରି ପାଁଦରି ଲାବ କଲିଆଏ ।” ୧୯ ସେ ରାଜା ତାକେ ମିଥା କଇଲା “ତକେ ପାଧନ କରିବାକେ ପାଁଦରା ଗଢ଼ ସର୍ବତିଦେଲିନି ।” ୨୦ ମାତର ଆରି ଗଟେକ ଦାଢ଼ୁତା ରାଜାର ଲଗେ ଆସି କରିଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ, ତମେ ଦେଇରଇଲା ସୁନ୍ମାର ତାବୁ ଏବେ ଦେବା, ଗଟେକ ଗରଣ୍ଟି ଗୁଡ଼ିଆ ବାନ୍ଦି ସତ୍ତ୍ଵରୁ ଦେଇରଇଲି । ୨୧ ଦୂର ସାଧନ କରିବା ଲକ୍ଷ ବଲି ତରିକରି ମୁଇ ସେଟା ନେଇ ଦେବାର କରିନାହା । କାଇକେବଇଲେ ଜାକେ ଦେଇ ନ ରତ୍ନ ତାରତେଇଅନି ମାଟ୍ଟିନେଇସୁ । ଆରି ଜନ୍ମି ବୁନି ନ ରତ୍ନ ତେଇଅନି କାଟି ନେଇସୁ ।” ୨୨ ସେ ରାଜା ରିପାଇଅଇ କଇଲା, “ଅଇରେ ଦାଢ଼ୁତା, ତର କାତା ଲାବାବେ ଆକା ତକେ ଦିଗର କରବି । ମୁଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜନ୍ମଟା ଦେଇ ନ ରତ୍ନ ସେଟା ମାଗିନେବି, ଆରି ଜନ୍ମରେ ବୁନି ନ ରଇ ତେଇଅନି କାଟିବି, ସେଟା ଜାନିରଇଲୁସ୍ । ୨୩ ସେଟାରପାଇ ମର ସୁନ୍ମାର ତାବୁ କାଇକେ ବେଁକେ ସତ୍ତ୍ଵରସ ନାହିଁ? ସତ୍ତ୍ଵରୁ ରଇଲେ ତେଇଅନି ମାକେ କଲନ୍ତିର ମିଳିତା ।” ୨୪ ଆରି ସେ ଲଗେ ତିଆଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ରାଜା କଇଲା, “ତାର ତେଇଅନି ଏ ଅଦଳି ମାଗିନେଇ କେ ଦସତା ଅଦଳି ଲାବକିଲା ଆରେ, ତାକେ ଦିବାସ ।” ୨୫ ମାତର ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ରାଜାକେ ପାଟାଇଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ ତାରତାନେ ଦସତା ଆତେ ଆରି ତାକେ କାଇକେ ଦେଇବୁଁ?” ୨୬ ସେ କଇଲା, “ମୁଇ ତମକେ କରିଲିନି, ଜାକେ ଆତେ ତାକେ ଅଦିକ ବିଆଆଇସି, ମାତର ଜାର ନାହା,

କାର୍ତ୍ତରେ ରଜଳା ଅଳ୍ପ ମିଥା ତାତ୍ତ୍ଵା ନିଆଇଲି । ୨୭ ମାତର କେମନ୍ ମୁହଁ ତାକର ରାଜା ଅଇବାକେ ମନ୍ ନ କରିତେ ରଜଳାଇ, ସେମନ୍କେ ତାକି ଆନି ମର ମୁଆଟ୍ଟେ ମରାଇଦିଆସ ।” ୨୮ ଜିୟୁ ଏ ସବୁ କାତା କରିପାରାଇ ସିମନ୍କର ଆଗ୍ରହ ଆଗ୍ରହ କିମ୍ବାଲାମ ବାଟେ ଗାଲା । ୨୯ ଜେତେବଳ ଜିୟୁ ଆରି ତାର ସିମନ୍ ଜିଦ୍ବରମନ୍ ରଜଳା ତଡ଼କୁ ପାଲି ଆରି ବେଦପାତି ଆରି ବେଦଦିଆ ଗତେ କେବଳାଇ, ସେ ସିମନ୍କର ବିଦରେ ଅନି ଦୁଇ ଲକ୍ଷକେ, ସେମନ୍ ଜିବା ଆଗ୍ରହ ଏନ୍ଦ୍ର କରିପାଇଲା । ୩୦ ତମର ମୁଆଟ୍ଟେ ରଜବା ଗାଁ କାଆ । ସେ ଗାଁ ଗାଲେ, କେ କେବେ ମିଥା ଚିନିନରିରବା ଗଦପିଲା ବାନ୍ଧିଆଇରିଲାଟା ଦେବକ୍ଷା । ତାକେ ମେଲି ଦାରିଆସା । ୩୧ ଜେ ଜଦି ତମକେ “କାଇକେ ମେଲି ନେଲାସନି?” ବଳି କଇଲେ “ଏଟା ଗୁରୁକେ ଦରକାର ଆତେ ବଳି କୁଆ ।” ୩୨ ପତେ ସିମନ୍ ସେ ଗାଁ କାଇ, ଜିୟୁ ଜେନ୍ତି କରିରିଲା ସେନ୍ତି ଦେବକାଇ । ୩୩ ଆରି ସେମନ୍ ସେ ଗଦପିଲାକେ ମେଲବାବେଳେ ଗଦ ପିଲାର ପାରକାର ସେମନ୍କେ ପାରିଲା, “କାଇକେ ଗଦପିଲାକେ ମେଲଲାସନି?” ୩୪ ସିମନ୍ କରିଲାଇ, “ଏ ଗଦପିଲା ଗୁରୁକେ ଦରକାର ଆତେ ।” ୩୫ ସିମନ୍ ଗଦ ପିଲାକେ ଜିୟୁର ଲଗେ ଆନି ନିଜର ନିଜର ଲୁଗା ଗଦର ଉପରେ ତାବି ଜିୟୁକେ ତାର ଉପରେ ଦସାଇଲାଇ । ୩୬ ଆରି ଜିୟୁ ଗାଲା ବାଟେ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ନିଜର ପିତ୍ତମନ୍ ଅଥାର ଦେଲାଇ । ୩୭ ଜିୟୁ ଜେତେବଳ ଜିଦ୍ବରମନ୍ ରଜଳା ଗଦଗତା କାଗା ଲଗେ କେବଳା, ସେବେଳା ତେଇ ରଜଳା ତାର ଜେଦକି ସିଦ୍ଧ ମାହ୍ର ସେ କରିରିଲା କାବାଅରିବା କାମ ଏତାର, ସାବଧାନ ଆରିଲିଅଇକରି ପରମେସରକେ ଜୁଆର କରି କରିଲାଇ, ୩୮ “ପରମେସରର ନାର୍ଦ୍ଦୀ ନେଇକରି ଜନ୍ମ ରାଜା ଆଇଲାନି ତାକେ ସେ ଆସିବାଦ କର । ସରଗେ ସାନ୍ତି ଥ, ଆରି ସବୁରେତେ ଅନି ବହ ପରମେସରର ମଜମା ଥ ।” ୩୯ ସେ ସିଦ୍ଧ ମାହ୍ର ବିଦ୍ରରେ କେତାଗା ପାରୁପିମନ୍ ଜିୟୁକେ କରିଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ ତରସଙ୍କ ଆଇବା ସିମନ୍କେ ଚିମରାଅଇ ରଜବାକେ କିଅ ।” ୪୦ ମାତର ଜିୟୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁହଁ ତମକେ କଇଲିନି, ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ଚିମରାଅଇ ରଜଲେ ପାକନାମନ ତାକର ନିଜେ ନିଜେ ଆଉଲି ଅଇବାଇ ।” ୪୧ ଜିୟୁ ଜିମ୍ବାଲାମ ଲଗେ କେବଳା ବେଳେ ସେ ଗର ଦେକି କାନ୍ଦିକରି କରିଲା, ୪୨ “ପାନ୍ତି ପାଇବାକେ କାଇଟା ଦରକାର, ସେବା ଜଦି ତମେ ଆଜି ଜାନିରିଲାସ ଆଲେ, କେତେ ନିକ ଅଇତା । ମାତର ସେବା ଏବେ ତମେ ଦେବି ନାପାରିଲାସନି । ୪୩ ସେଟାରୂପାଇବ ବଳି ଏହି କେବି ବାଦା ଅଇଜିବା ଦିନ ଆଲୟି । ତମର ସବୁରୁମନ୍ ତମର ଗାରିବେଦତି ପାରୁର ବନ୍ଧ ଆବକାରିବାର ଆରି ଚାରିବେଦତ ଅନି ତମର ଉପରେ ମାନ୍ଦ୍ର ଆଇବାଇ । ୪୪ ସେମନ୍ ତମକେ ଆରି ତମର ପାରୁରି ତେଇ ରଜବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପୁରାପୁରୁଷ ନସାଇ କୁଚକୁଟା କରିଦେବାଇ । ଗରେକ ପାକନା ମିଥା ନିଜର ଜାଗାର ନ ତାତର । କାଇକେବଳେ ପରମେସର ତମକେ ରକିଆ କରିବାକେ ଆସିରିଲା, ସେବେଳା ତମେ ଜାନି ନାପାରିଲାସ ।” ୪୫ ଆରି ଜିୟୁ ଜିମ୍ବାଲାମ ମନ୍ତିର ବିଦରେ ପୁରିକରି ତେଇ ଗେନାବିକା କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବାରକରାଇଦେବାର ଦାରିଲା । ୪୬ ସେମନ୍କେ କରିଲା, “ଦରମ ସାସ୍ତରେ ଏନ୍ତାରି ଲେକାକାଇଲା ଆତେ, ମର ଗର ପାରୁତାନ ଗର ଅଇଥି । ମାତର ତମେ ସେବା ଦରମନର ଲୁହବା ଜାଗା କରିଆବାସ ।” ୪୭ ତର ପତେ ଜିୟୁ ସୁବୁଦିନେ ଜିମ୍ବାଲାମ ମନ୍ତିର ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଜଳା । ମାତର ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍, ସାସ୍ତର ସିକାଉମନ୍ ଆରି ନେତାମନ୍ ମିଥି ଜିୟୁକେ ମରାଇବାକେ ତେଣା କରିତେ ରଜଳା । ୪୮ କାଇକେ ଦରଲେ ଗୁରୁର ଲକ୍ଷ, ଜିୟୁ ସିକାଇଦେବା କାତା ଆରି ସେ କରିରେଇବା ପଦମନ୍

ମନ୍ଦିରାମ ଦେଇ ସୁନ୍ଦର ରଇଲାଇ । ତେବେର ପାଇ ସେମନ୍ କେନ୍ତାର
କରୁବାର ବଲି ବାଟୁ ମିଳାଇ ନାପାରୁତେ ରଇଲାଇ ।

୭୦ ଦିନେକ ଜିଷୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ଲକ୍ଷମନକେ ମାପ୍ତୁର ନିମାନ କାତାର
ସିକିଆ ଦେଇତେଇଲା । ସେବେଳାର ମୁକିଥ ପୁରାଜିମନ, ନିଯମ
ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନ ଆରି ପାରତିମନ ଜିଷୁର ଲଗେ ଆସି ପାଗାରଳାଇ
। ୭ “ତୁର କାର ଅଧିକାର ମିଲାଇକରି ଏସବୁ ବିପଲ କଲୁଣି? କେ
ତଳେ ଏ ଅଧିକାର ଦେଲା? ଆମକ କ ।” ଶାମତର ଜିଷୁ କରିଲା, “ମୁର
ମିଥା ତମକେ ଗଟେକ କାତା ପାଗାରବି, ତମେ ମକେ କୁଆ । ୮ ଜାନନ
କାର ଅଧିକାର ମିଲାଇ ଲକ୍ଷମନକେ ତୁବନ୍ ଦେଇତେ ରଇଲା? ସରଗର
ପରମେସର ଦେଲାଗାନେ ଅନି କି, ଲକ୍ଷମନରଗାନେ ଅନି?” ୯ ସେବେଲାଇ
ସେମନ ନିଜର ବିଦ୍ରରେ ଦବାପେଲା ଅଛାଲାଇ । ଜଦି ଜାନନର ତୁବନ୍
ସରଗେଅନି ବଲି କଇଲେ, କାଇକେ ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରାସ ନାଇ? ବଲି
କଇବାଇ । ୧୦ ମାତର ଆମେ ଲକ୍ଷମନରତେଇଅନି ବଲି କଇଲେ ସବୁ
ଲକ୍ଷ ଆମକେ ପାକନା ମାରିବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ, ଜାନନ ସତରେ
ପରମେସରରତେ ଅନି ଆଇଲା ବଦିଷତ୍ରବନ୍ଦି ବଲି ଆମର ଜିରଦି
ଲକ୍ଷମନ ବିସ୍ବାସ କଲାଇନି । ୧୧ ଏଟା ବଦିକରି ସେମନ “ଆମେ ନାହିଁ ନୁ ।”
ବଲି କଇଲାଇ । ୧୨ ଆରି ଜିଷୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ଏହି ବରିଲେ ମୁର ମିଥା
କାର ଅଧିକାର ମିଲାଇକରି ଏସବୁ ବିପଲ କଲିନି ସେମା ତମକେ ନ କର ।”
୧୩ ତାର ପତେ ଜିଷୁ ଲକ୍ଷମନକେ ବୁଜାଇବାକେ ଗଟେକ କାତାନି କଇଲା ।
“ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ତାର ପଦାଇ ଅନ୍ତରେ ତାସ କରି, କେତେଟା ତାପିକେ ଆଦିବାଗ୍
କରିବାକେ ଦେଲା । ଦେଇକରି ସେ ବେଶି ଦିନର ପାଇ ଗଟେକ ଦୁଇ
ଦେଇସେ ରଇବାକେ ଉଠିଗଲା । ୧୪ ଆରି ଅନ୍ତରେ ତଳିବାବେଲା କେତ୍ତିଲାକେ
ସାଇକାର ତାର ଗଟେକ ବାନ୍ଧୁତାକେ ତାର ବାଗ୍ ମାଣ୍ଡି ଆନବାକେ ପାଗାଇଲା
। ମାତର ସେ ଲକ୍ଷମନ ତାର ବାଗ୍ ନ ଦେଇ ତାର ବାନ୍ଧୁତାକେ କୁରକୁଟା
ମାରି ତୁଚା ଆତେ ପାଗାଇଦେଲାଇ । ୧୫ ତାର ପତେ ସେ ଆରି ଗଟେକ
ବାନ୍ଧୁତାକେ ପାଗାଇଲା । ସେମନ ତାକେ ମିଥା ମାରିକରି ନିନ୍ଦା କାତା କଇ,
ଲାଜୁ କରାଇକର ବୁଗା ଆତେ ପାଗାଇ ଦେଲାଇ । ୧୬ ତାର ପତେ ସାଇକାର
ଆରି ଗଟେକ ବାନ୍ଧୁତାକେ ସେମନର ଲଗେ ପାଗାଇଲା । ମାତର ସେ
ବାନ୍ଧୁତାକେ ମିଥା ରଇରଣ ଆଇତେ ମାରି କେଦିଦେଲାଇ ।” ୧୭ ତାର
ପତେ ସାଇକାର ମନେ ମନେ ବାବିଲା, “ଏବେ ମୁର କାଇଟା କରବି? ମୁର
ବେଶି ଆଲାଦ କରିବା ମର ପିଲାକେ ପାଗାଇବି । ବାଇଦରେ ସେମନ
ତାକେ ମାନ୍ଦବାଇ ।” ୧୮ ମାତର ସେମନ ସେ ପିଲା ଆଇବାଟା ଦେକିକରି
ତାକର ବିଦ୍ରରେ କାତାଅଇଲାଇ, “ଏଟାସେ ସେ ସାଇକାରର ପିଲା, ଆମେ
ଆକେ ମରାଇଦେଲେ ଏ ସବୁ ଦନ୍ ଆମର ଅଇକାଇସି । ୧୯ ଆରି ସେମନ
ସାଇକାରର ପିଲାକେ ବାଇରେ ନେଇ ମାରି ମରାଇଦେଲାଇ । ଏହି ବରି କରିଲାଇ
ସାଇକାର ସେ ଲକ୍ଷମନକେ କାରଣ କରିଗଲେଇ? ୨୦ ମୁର ତମକେ କଲିନି,
ସେ ଆସିକରି ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ମରାଇ ଦେଇସି । ଆରି ବରି ବିନିଲକ୍ଷମନକେ
ଆଦିବାଗ୍ କରିବାକେ ଦେଇସି ।” ମାତର କାତାନି ସୁନ୍ଦର ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ
କରିଲା, “ଏହାର କେବେ ମିଥା ନାହିଁ ।” ୨୧ ମାତର ଜିଷୁ ଲକ୍ଷମନକେ ନିକ
ଦେକିକରି କଇଲା, “ଏହି ବରିଲେ ପରମେସର ସାସତେ ଲେକାଇଲା
ଅରତ କାଇଟା? ଗରିବାନ୍ଦୀ ଲକ୍ଷମନ ଜନ ପାକନା ‘ନାହଁ’ ବଲି ତାତି
ଦେଇଗଲେଇ ସେ ପାକନାପେ ଗର କନର ମୁଲ ପାକନା ଅଇଲା । ୨୨ ଜନ
ଲକ୍ଷମନ ସେ ପାକନା ଉପରେ ଅଦରିବାଇ, ସେମନ କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ ଅଇଜିବାଇ,
ଆରି ସେ ପାକନା ଜାର ଉପରେ ଅଦରିବି, ସେ ବଲି ଆଜିକାଇସି ।” ୨୩
ସେବେଲା ସାସତ ସିକାଇମନ ଆରି ମକିଥ ପୁରାଜିମନ ଜିଷୁର କାତାନି

ମୁନି, ତାକେ କାପ୍ତରେ ବନ୍ଦି କରିବାକେ ବାଟ୍ କଜ୍ଜତେ ରଇଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁ କଇବା ଅନ୍ତରେ ବାତର କାତା, ସେମନର ବିସଲନେର କଇଲାନି ବଲି ବୁଜିଲାଇ । ମାତର ସେମନ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଉରତେ ରଇଲାଇ । ୨୦ ସେଟାରେପାଇ ସେମନ ତାର ବୁଲ ଦାରିବାକେ ଗରେକ ସୁଜଗ କଜ୍ଜତେ ରଇଲାଇ । ସେମନ କେତେଟା ରିମନ୍‌କେ ଲୌଂବେଦଳ ଦରମ ଲକ୍ଷପାରା ଦେବାର ଅଇବାକେ ପାଗଇଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁର ଟଣ୍ଟେଖୁନି ଦୁଲକାତା ବାରକରାଇ, ଦସ ଦାରି, ରମିୟ ସାସନକାରିଆକେ ସର୍ପେ ଦେବାକେ ମନ୍ଦକରିବାରେ ରଇଲାଇ । ୨୧ ସେଟାରେପାଇ ସେ ରିମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଗଇଲାଇ, “ଏ ମୁସୁ, ତମେ ଟିକ କଇଲାସନି ଆରି ଟିକ ସିକାଇଲାସନି ବଲି ଆମେ ଜାନିଥାରୁ । କାରିବାଟେ ନ ଅଇ ଲକ୍ଷମନର ଜିବନରେପାଇ ପରମେଷର ସଥ ବିସଲପେ ସିକାଇଲୁଥିଲା । ୨୨ ଏବେ ତୁର ଆମକେ କଥ, ରମିୟ ସର୍ବକାରର ରାଜା କାଇସରକେ ସିଥିତୁ ଦେବାଟା ଆମର ନିୟମ ଉପରେ ଟିକ କି ନାଇର? ୨୩ ମାତର ଜିସୁ ସେମନର ମନ୍ଦବିଦରର କାତା ଜାନିକରି କଇଲା, ୨୪ “ମାକେ ଗରେକ ରମିୟ ସର୍ବକାରର ଅଦଳି ତାବୁ ଦେବାଆ । ତେଇ କାର ମୁରୁତି ଆରି କାର ନାହିଁ ଆବେ? ” “କାଇସରର ମୁରୁତି ଆରି ନାହିଁ ଆବେ! ” ବଲି ସେମନ କଇଲାଇ । ୨୫ “ସେମାର ରଇଲେ ଜନ୍ମା କାଇସରରଟା ସେଟା କାଇସରକେ ଦିଆସୁ, ଜନ୍ମା ପରମେଷରରଟା ସେଟା ପରମେଷରକେ ଦିଆସୁ! ” ବଲି କଇଲା । ୨୬ ଏ କାତା ମୁନି ସବୁଲକର ମୁଖାଟେ ସେମନ ଜିସୁର ବୁଲ ଦାରିବାର ନାପାଇଲାଇ । ଆରି ଜିସୁର କାତା ସୁନି ସେମନ କାହାଅଇଲା, ବୁଝାଇଲାଇ । ୨୭ ତାର ପରେ କେତେଟା ସାଦୁକି ଲକ୍ଷମନ ଜିସୁର ଲଗେ ଗାଲାଇ । ସେମନ, ମିଲା ଲକ୍ଷମନ ଆରି ତରେକ ଜିବନଥିର ଭବିତା ବିସର ବିସବାସ ନ କରିବେ ରଇଲାଇ । ୨୮ ସେମନ ଜିସୁକେ ପାଗଇଲାଇ, “ଏ ମୁସୁ, ମସା ଆମର ପାଇ ଏହି ନିୟମ ଲେବିଥାଏ କେ, ଗରେକ ଲକ୍ଷ ବିକାଅଳ ପିଲାକେ ନ ଅଇତେ ମରିଗାଲେ ତାର ବାଇ ସେ ରାଶିମାଇଜିକେ ସଞ୍ଚୁଲିଷି । ଆରି ପିଲାକେ ଅଇଲେ ତାର ବଢିବାଇର କୁଟୁମ୍ବ ରକିଆ ଅଇପି । ୨୯ ଏହି ପାତବାଲ ରଇଲାଇ । ପରତୁ ମା ବିବା ଅଇ ପିଲାକେ ନଇତେ ମରିଗାଲା । ୩୦ ତାର ପରେ ବେଦମିଜୀଆ ରାଶିମାଇଜିକେ ସଞ୍ଚୁଲିଲା । ମାତର ସେ ମିଶା ପିଲାକେ ନଇତେ ମରିଗାଲା । ୩୧ ତାର ପରେ ମଜିଆବାର ରାଶିମାଇଜିକେ ସଞ୍ଚୁଲିଲାକେ ପିଲାକେ ନଇତେ ମରିଗାଲା । ସେହି ସେ ରାଶିମାଇଜିକେ ପାତ ବାଇ ଜାକ ସଞ୍ଚୁଲି ପିଲାକେ ନଇତେ ମରିଗାଲାଇ । ୩୨ ପାରାପାରି ପରେ ସେ ମିଶା ମରିଗାଲା । ୩୩ ଏହି ବିଲେ ମିଲାରେଥିର ରତ୍ନା ପରେ ସେ କାର ମାଇଜି ଅଇପି? କାଇକେ ବିଲେ ସେମନ ସାର ଲକ୍ଷକାତା ତାକେ ସଞ୍ଚୁଲି ରଇଲାଇ ।” ୩୪ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ଏ କୁଗର ମାଇଜି ମନୀସ ବିବା ଅଇବାର, (ai୦୯ ୧୬୫) ୩୫ ମାତର କନ୍ତୁ ମାଇଜିମନୟ ମିଲାଗାନେଥିରି ଟିଟି, ଆଇବା ଜଗତେ ଜିରବା କାଇବାକେ ବିଅନ୍ତରେଥିରି, ସେମନ ବିବା ନ ଅଥବା (ai୦୯ ୧୬୫) ୩୬ ସେମନ ପରମେଷର ଦୁଃଖମନରପାରା ଅଇ ଆରି କେବେମିସା ନ ମରଦ । ପରେ ମିଲାଗାନେଥିରି ଟିଟି ପରମେଷରର ପିଲାକେ ଅଇ ରଇବାଇ । ୩୭ ମସା ବଲ କରି ବୁଜାଇ ଦେବାକିଲେ ଆବେ । ମିଲା ଲକ୍ଷମନ ଜିବନ ଅଇ ଭବିବାଇ । ଲାଗୁତ ରଇବା ବୁଜାଇ କାତାଇ, ମସା ଅବରାଆମର ପରମେଷର, ଲାଗୁକର ପରମେଷର ଆରି ଜାନୁକର ପରମେଷର ବଲି ପରମେଷରକେ ଜାନାଇ ଆବେ । ୩୮ ପରମେଷର ମିଲା ଲକ୍ଷମନ ମାପୁ ନାହିଁ, ଜିବ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ ମାପୁ । ପରମେଷର ଦେବକବା ଜୟାବେ ତେଇ ସେମନ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଜିବନ ଅଇଥାବେ ।” ୩୯ ତାର ପରେ କେତେଟା ସାସନ୍ତର ସିକାଇମନ ଏ “ଗୁରୁ ବୁଲ ବଦେ ନିକପଞ୍ଚ ଉତ୍ତର ଦେଇଆବୁସା! ” ବଲି ଜିସୁକେ କଇଲାଇ । ୪୦ କାଇସରକେବିଲେ

ଜିସୁଳେ ଆରି କେ ମିଟା ପରିମା ପାଚାରବାକେ ପାଆସୁ କରଇ ମାର । ୪୧ ତାର ପତେ ଜିସୁ ତାର କାଜା ସୁନ୍ଦରା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପାଚାରଲା, “ପରିମେସର ବାଚିପାଇଇଲା କିରିସ୍ଟ ଦାଉଦ ରାଜାର ନାତିତିତି ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ତ କାଇଲେ କଇଲାଇନି?” ୪୨ କାଳକେ ବଲାଲେ ଦାଉଦ ରାଜା ଶିତସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବଲାଲେ ନିଜେ ଏହି ଲେଖି ଆତେ, ପରିମେସର ମର ମାପରୁକେ କଇଲା, ୪୩ ମୁଲ ତର ବିରଦିମନ୍ତକେ ଆରାଇକରି ତର ପାଦତଳେ ସଞ୍ଚୂଳବା ପିତାପାରା ନ କରିବା ଜାକ, ପୁର ମର ଉଜାବାଟେଣେ କହି ର । ୪୪ ଜନି ଦାଉଦ ରାଜା କିରିସ୍ଟକେ ମାପରୁ ବଲି ତାକି ରଲାଲେ ଆରି କିରିସ୍ଟ କେନ୍ତି ଦାଉଦ ରାଜାର ନାତିତି ଅଛିଯି? ବଲି ପାଚାରଲା । ୪୫ ସେବେଳା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଜିପୁ ସିକାଇବା ବିସଳ ସୁନ୍ଦରେ ରଲାଇବେଳେ, ସେ ତାର ସିଥମନ୍ତକେ କଇଲା, ୪୬ “ନିୟମ ସିକାଇବା ଲକ୍ଷମନର୍ଭତେଇଅନି ଜାଗରି ରୁଥା । ସେମନ୍ ନିମାନ ପଚିଆ ପିନ୍ଦୁ ବୁଲିବାକେ ମନ୍ କରିବାଇ । ଆଟେବାଟେ କୁଆର ପାଇବାକେ, ପାରତନା ଗରର ମୁକିଆ ଜାଗାଇ ବସିବାକେ, ଆରି ବଜିତେଇ ସବୁ ଲକ୍ଷରାଗନେଅନି ଆଗତୁ ବସିବାକେ ମନ୍ କରିବାଇ । ୪୭ ସେମନ୍ ଲାକ ନାଥ ରାଶ୍ରି ମାରିଜିମନ୍ତକେ ନାତାଇକରି ସେମନର ଦନ୍ତସଂପତ୍ତି ଜୁରି ନେବାଇ । ମାତର ସେମନ୍ ନିମାନ ଲକ୍ଷରପାରା ଦେକାଇଅଇବାଇ । ଆରି ଲକ୍ଷମନର ମୁଆଟ୍ଟ ବେଦି ଲମାଇକରି ପାଇତନା କରିବାଇ । ଏହୁରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପରିମେସର ବେଦି ବିଦ ତଣୁ ଦେଇଯି ।”

୨୯ ତାର ପଚେ ଜିସୁ ପାରିବେଦେହି ଦେକ୍ଖିଲା ଆରି ସାରକାର ଲକ୍ଷମନ୍ ମନ୍ତ୍ରୀର ପଟିଆଶାନେ ଦାନ୍ ଦେବାଟା ଦେକ୍ଖିଲା । ୨ ସେବେଲା ଗଟେକ ଅର୍ବକିତ୍ ରାତ୍ରି ମାଲକି ମିଥା ଜତେକ ତାମାକାସୁ ଦେବାଟା ଜିସୁ ଦେକ୍ଖିଲା । ୩ “ମୁଁ ତମ୍ଭେ ସବୁ କାତା କଇଲିନି, ସବୁ ଲକ୍ଷରାତିନେଅନି ଏ ରାତ୍ରିମାଲାଙ୍ଗି ଅଦିକି ଦେଲା ଆବେ । ୪ କାଇକେ ବରଲେ ସାରକାର ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ନିଜର ଅଗଳିଲା ଦନ୍ତରେଥିନି ଅଲ୍ପ ଅଲ୍ପ ଦେଲାଇ ଆବେ । ମାତ୍ର ଏ, ନିଜେ ବୁନ୍ଦିବା ପାଇ ତାର ଜେତକି ରଇଲା ସବୁ ଦେଲା ଆବେ ।” ୫ କେତେଟା ସିପମନ୍ ମନ୍ତ୍ରୀର ବିସଇ ନେଇକରି ନିଆର କରୁତେ ରଇଲାଇ । “ତେର ଲାଦିରିବା ମୁହଁର ସୁନ୍ଦର ପାକନା ଆରି ପରମେଶ୍ଵରଙେ ସରସି ଦେଲା ଦାନ ସତ୍ତ୍ଵ କେତେକ ସୁନ୍ଦର ଗର ବାନ୍ଧୁଲାଇ ଆଚିବୁ” ବଲି କାତାଅଛାତେ ରଇଲାଇ । ୬ “ଏହି ଦିନ ଆରସି, ଏବେ ତମେ କାଇ କାଇଟା ଦେକଳୁସ୍ଥି ସେଟା ସବୁ କୁରୁପାନୀସ ଜାଇସି । ଗଟେକ ପାକନା ମିଥା ତାର ଜାଗାଇ ନ ରେ । ସବୁ ମାଟିତେଇ ମିଥି ଜାଇସି ।” ୭ ତାର ପଚେ ସେମନ୍ ଜିସୁକୁ ପାତାରିଲାଇ, “ଏ ମୁହଁ ଏଟା ସବୁ କେବେ ଅରସି? ଆରି ଏ ସବୁ ଗରନା କେବୁବା ଆଗତୁ ସେଟା କେବେବଳି ଅଛୁଟି ବଲି କେନ୍ତି ରିନ୍ତି ଅରସି?” ୮ ଜିସୁ ସେମନଙ୍କେ କଇଲା, “ଜାଗରତ୍ବଅଳକିରି ରୁଆ, ନାତାଇ ରଥା ନାଇ । ବେସି ଲକ୍ଷ ମର ନାହିଁଦାରି ଆସି କଇବାଇ, ‘ମୁର ସେ ଆକା ।’ ବେଲା କେବେଲା ଆବେ, ମାତ୍ର ତମେ ସେମନର ପଚେ ଜାଆ ନାଇ । ୯ ଆରି କେବେ ତମେ ଲୁହିଦ ଆରି କିରମାର ଅଭିବାଟା ମୁନ୍ମସା, ସେବେଲା ତରା ନାଇ । କାଇକେ ବଲଲେ ଏ ସବୁ ଗରନା ଆଗତୁ ଅରସିପେ । ମାତ୍ର ଏ ଦୁଇଆର ସେସ ଦିନ ସେବାପରେ ନ ଆସେ ।” ୧୦ ଆରି ଜିସୁ କଇଲା, “ଦେସ ବିରୁଦେ ଦେସ ଆରି ଜାତି ବିରୁଦେ ଜାତି ଉଚ୍ଚସି । ୧୧ ଦରନେନି ପୁରୁଷୁଲ୍ୟ । ବହୁ ରଗମନ୍ ଅରସି ଆରି ଆକାଶେ କେବେ ନ ଅଭିବା କାବା ଅଳଜିବା ଚିନମନ୍ ଦିପସି । ୧୨ ମାତ୍ର ଏ ସବୁ ବିସଇ ନ ଅଭିବା ଆଗତୁ ତମ୍ଭେ ବାନ୍ଧୁକରି ନେଇ ସାଥେ ଦେବାଇ, ପାରତମା ଗରମନ୍ଦକେ ବିଚାର କରି ବିଶ୍ଵିମରେ ପାକାଇବାକେ ସରସିଦେବାଇ । ମରପାଇ ତମେ ଗାଜା ଆରି ସାଧନ୍ କାଠିଆମନର ମୁଆଟେ ଟିଆ ଅରସା । ୧୩ ମର ବିସଇ ତମେ ବିନ୍

ଲକ୍ଷମନର ସତ୍ତ୍ଵ କଲା ମୁନ୍ଦା ରାଜନୀମା । ଏଣା ତମରୂପାର ଜର୍ଲା ମର ବନି ।” ୨୧ “ମାତର ଦେକା ଲାଗି ମରସତ୍ତ୍ଵ ବସି କାଇବା ଗଲେକେ ଲକ୍ଷମନର ଆତେ ମକେ ଦାରାଇ ଦେଇସି ।” ୨୨ ପରମେଷରରତାନେଥାନି ଆଇଲା ନରୁଲିଲା ମୁଲ, ସେ ଜେହି ଜଜନା କଳାଆଟେ, ସେହିରିପେ ମରବାକେ ଅଇସି । ମାତର ଜନ ଲକ୍ଷ ମକେ ବିସ୍ବାପେ ବିସି ଦେଲାପାରା ଦରଦିମନର ଆତେ ଦାରାଇ ଦେଇସି, ତାକେ ବେସି ତଣ୍ଟୁ ମିଳୁଥି ।” ୨୩ ସେବେଳାଇ ସିଥମନ ସେମନର ବିଦ୍ରର କାତା ଅଇଲାଇ, “ଏହି ଦରଳେ ଆମର ବିଦ୍ରରେ କେ ଜିମୁକେ ସେହି କରସି?” ୨୪ ତାର ପଚେ ସେମନର ବିଦ୍ରରେଥିନି କେ ବହ ବଳି ଦାରାପେଲା ଅଇଲାଇ । ୨୫ ଜିମୁ ସେମନକେ କରିଲା, “ଏ ଦୁନ୍ତିଆର ରାଜାମନ ସେମନର ଲକ୍ଷମନକେ ନିରଜ ଅଦିକାର ଦେକାଇ ସାପନ କରିବାଇ । ଆରି ସେମନ, ଆମେ ଲକ୍ଷମନକେ ଦରମ କରିବା ଲକ୍ଷ ବଳି ତାକୁପୁଣୀ ଅଇବାଇ ।” ୨୬ ମାତର ତମର ବିଦ୍ରରେ ଏହି ନ ଉଥା । କେ ବହ ସେ ପାନ ଥ । ଆରି କେ ନେତା ରଇସି ସେ ସବୁଲକର ସେବା କରିବାର ଆତେ । ୨୭ ଏ ଦୁନ୍ତିଆର ରାଜାବେ, ବସିକରି କାଇବା ଲକ୍ଷ ବହ କି, ବାଟାକରି ଦେଲା ଲକ୍ଷ ବହ? ବସିକରି କାଇବା ଲକ୍ଷ ସେ ବହ ଅଇସି । ମାତର ମୁଲ ସେହି ନିଜ । ମୁଲ ତମର ବିଦ୍ରରେ ବାଟାକରି ଦେବା ଲକ୍ଷ ପାରା । ୨୮ ତମେ ମର ସବୁ ପରିକାଟାନେ ମରସତ୍ତ୍ଵ ରଇ ଆଇଲାସନି । ୨୯ ମର ବାବା ପରମେଷର ଜେହି ସାପନ କରିବାକେ ମକେ ତାର ରାଜକୁ ଅଦିକାର ଦେଲା ଆତେ, ସେହି ମୁଲ ମିଥୀ ତମକେ ଅଦିକାର ଦେବି । ୩୦ ଆରି ତମେ ମର ରାଜକେ ମରସତ୍ତ୍ଵ ବସି କାଥାମିଆ କରିପା । ରାଜ୍ମାନି ବସି ଲିପ୍ତରାଖଲର ବାରଟା ଜାତିର ଲକ୍ଷମନକେ ସାପନ କରିପା ।” ୩୧ “ଏ ସିମନ, ସିମନ! ମୁହଁ! ତାପି ଜେହି ହାନ ଉତ୍ତଳିକରି ପଦ ବିନେ କରିପି, ସେହିରି ସାଇତାନ ତମକେ ତେରେପେତେ କରିବାକେ ଆଦେସ ପାଇଲା ଆତେ ।” ୩୨ ମାତର ତର ବିସବାସ ରନା ନ ଅ ବଳ ମୁଲ ପାରତନା କଳିଆନି । ସେ ପରିକାଇ, ବିସବାସ ତାରଥାର, ଜିତି ଆଇଲେ ତର ବାଇମନକେ ମିଥୀ ସେହି ତାହ କରାଇସୁ ।” ୩୩ ସେବେଲାଇ ସିମନ ଜିମୁକେ କଇଲା, “ଏ ମାପ୍ରଭୁ ମୁଲ ତରସତ୍ତ୍ଵ ବନ୍ଦି ଗରେ ଜିବାକେ ଆରି ମରବାକେ ମିଥୀ ରାଜି ଆଚି ।” ୩୪ ତାର ପଚେ ଜିମୁ କଇଲା, “ଏ ପିତର ମୁଲ ତକେ କଇଲିନି, ତୁଲ ଏବେ ଏହି କଇଲୁସନି, ମାତର ଆଜି ରାତି କୁରତା ନ ତାକବା ଆଗତ୍ତୁ ମକେ ତିନ୍ଦର ନାଜନି ବଳି କଇସୁ ।” ୩୫ ଜିମୁ ତାର ସିମନକେ ପାତାରିଲା । “ମୁଲ ତମକେ ପାତାରିଲାବେଳେ ଦେଇପି, ମୁନା ଆରି ପାଶୁର ନ ନେବାକେ କଇରଇଲି । ସେବେଲା ତମକେ କାଇ ଅବାଦ ଅଇଲା କି?” “ନାଇ, କାଇରା ମିଥୀ ଆବା ଥ ନାଇ ।” ବଳି କଇଲାଇ । ୩୬ ଆରି ସେ କଇଲା, “ମାତର ଏବେ ତମକେ କଇଲିନି, ବେସନି କି ମୁନା ରଇଲେ ନିଆ । ଆରି ଜାକେ କାଣ୍ଠ ନାଇ, ସେ ପିନ୍ଦବାଟା ବିକି କାଣ୍ଠ ଗୋନ ।” ୩୭ ମୁଲ ତମକେ କାଇକେ କଇଲିନି ‘ସେ ଅପରାଦିମନର ସତ୍ତ୍ଵ ସମାନ ଦସା ପାଇଲା’ ବଳି ପାଇଦରେ ଲେକା ଆଇଲା କାତା ସିଦ ଅଇବାକେ ଗାଲାନି ।” ୩୮ ସିମନ ଜିମୁକେ କଇଲା, “ଏ ମାପ୍ରଭୁ, ଦେକା ଆମର ବିଦ୍ରରେ ଜଫେକୁ କାଣ୍ଠ ଆତେ ।” ଜିମୁ କଇଲା, “ସେହି ଅଇସି ।” ୩୯ ତେଜଥାନି ଜିମୁ ଗଢ ତାତ ଆଗତ୍ତୁ ଅବିଆସ ରାଜାବେ ଜନ୍ମରେଇ ତଣ୍ଟ୍ରରେ ପାରତନା କରିବାକେ ଗାଲା । ସିଥମନ ମିଥୀ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲାଇ । ୪୦ ଆରି ସେ ଜାଗାର କେତିକରି ସିମନକେ କଇଲା, “ତମେ ପରିକାର ପାନ୍ତେ ନ ଲାଗାଇ ଅଇବାକେ ପାରତନା କରା ।” ୪୧ ତାର ପଚେ ଜିମୁ ତାକରୁତେଇଥାନି କଣ୍ଠେକ ଦୁଇ ଜାଇ ମାଣ୍ଡିକୁଣ ଦେଇକରି ପାରତନା କରିବାର ଦାରିଲା । ୪୨ “ଏ ବାବା, ଦୁଇ ମନକଲେ ଏ କଷତ୍ରେ ମୁତା ମରଦେଇଲାନି ପୁଣିକେ ନେ । ମାତର ମର ମନ କଳା ରାଜାବେ ନାଇ, ତର ମନକଲା ରାଜାବେ ସିଦ ଅ ।”

ପାଇଁ ପେତ୍କିବେଳେ ଏବେ ଦେକାଇବା ପରମେଷତର ଗଟକେ ଦୂର ଆସି ଜିସୁକେ ଦେକାଇଅଛିଲା ଆରି ତାରସଟ୍ଟୁ ରଇବାକେ ବପୁଦେଲା । ୪୪ ମାତର ଜିସୁ ଅଧିକ ବିକଳ ଥର, ମନ୍ଦିଆନ୍ ଦେଇ ପାରତନା କରବାର ଦାରିଲା । ତାର ଗାରତ ଜାଲ ପାନି, ବନିପାରା ଜରଜର ଅର ବୁଝୁଁ ପିପିଗାଲା । ୪୫ ଆରି ଜିସୁ ପାରତନା କରିପାଇଲା ସିସମନର ଲଗେ ଗାଲା । ସେମନ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଦୂରଅଳକରି ତାକିରାଇ ସରଗେଲାଗା ସେ ଦେକିଲା । ୪୬ ତେର ସେମନକେ କରିଲା, “ତମ କାରକେ ସରଗେଲ ଆଗାସ? ଉଚ୍ଚ ପିକାର ପାନ୍ତୁ ନ ଲାଗାଇ ଅଇବାକେ ପାରତନା କରା ।” ୪୭ ଜେତେବଳ୍କ ଜିସୁ ଏ କାତା କିଲାରେଇଲା ଗାଦି ଲକମନ ତେଇ ଆଇଲାଇ । ଜିସୁର ବାରଣ ସିସମନର ବିଦ୍ରରେଥିନି ଜିରଦା ନାହାର ସିସୁ, ସେମନର ଆଗରୁ ଅଳ ସେମନକେ ତାକିଆନିଲା, । ଆରି ଜିସୁକେ ବୁନିକରି ସେମନକେ ତିନାରଦେଲା । ୪୮ ଜିସୁ ଜିରଦାକେ ପାରାଇଲା, “ଏ ଜିରଦା ପରମେଷତରେ ଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମଙ୍କେ, ତୁଳ ବିରଦି ଲକ୍ଷମନକେ ବୁନିକରି ଦାରାଇଦେଲୁସନି କି? ।” ୪୯ ସେ ବିରଦି ଲକ୍ଷମନ ଜିସୁକେ ବନ୍ଦିକରି ଦାରିଜିବାର ବଳ ସିସମନ କାନ୍ଦାଇଲା । ପେବଲାଇ ସିସମନ ଜିସୁକେ ପାରାଇଲାଇ, “ଏ ମାପରୁ, ଆମର କାଣ୍ଟୁ ବେଦମୁ କି? ।” ୫୦ ସିସମନର ବିଦ୍ରରେଥିନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ, ବହ ପୁଜାରିର ଗତିଦାଙ୍କୁତାର ରଜା କାନ୍ଦ ଚିତ୍ତରେ କାତିପାକାଇଲା । ୫୧ ଏବା ଦେକି ଜିସୁ କଇଲା, “ମିରୁ ।” ସେ ତିବଳା କାନ୍ଦ ଚିତ୍କରି ନିକ କଲା । ୫୨ ଜିସୁ ତାକେ ବନ୍ଦି କରବାକେ ଆଇଲା ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନେକ, ମନ୍ତିର ଜାରି ରଇବା ସେନାପତିମନକେ ଆରି ପାରିନିମନକେ କଇଲା, “ମୁଇ କାର ତାକୁ କି? ମଙ୍କେ ଦାରବାକେ ବହ ବହ ଟେଙ୍କୁ ଆରି କାତିକାଣ୍ଟୁ ଦାରି ଆସି ଆଗାସ । ୫୩ ସବୁ ଦିନେତା ମୂର ମନ୍ତିରେ ତମର ସଙ୍କୁ ରଇଲି, ମାତର ତମେ ମଙ୍କେ ବାନ୍ଧୁସ ନାଇ । ଏବେ ବେଳା କେବଳୁ ଆଚେ । ମଙ୍କେ କାଇଗମିୟା କରବାକେ ପରମେଷତ ସରତାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲାଆଚେ ।” ୫୪ ତାର ପତେ ସେମନ ଜିସୁକେ ବନ୍ଦି ପୁଜାରିର ଗରେ ଦାରିଗାଲାଇ । ପିତର ଦୂରିକେ ରଇ ସେମନର ପତେପତେ ଗାଲା । ୫୫ ସନିଆମନ ଜଇଗାଇ ଚାରିବେଦତି ବସାଇଲା । ପିତର ମିଯା ସେମନର ସଙ୍କୁ ବସିଲା । ୫୬ ଗଟେକ ଗତିଦାଙ୍କୁ ପିତରକେ ଜଇପାଳ ବସାଲା ନିକକରି ଦେକି କଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷ ମିଯା ଜିସୁର ସଙ୍କୁ ରଇଲା! ।” ୫୭ ମାତର ପିତର ରଜି ନ ଅଇ କଇଲା, “ଏ ଗତିଦାଙ୍କୁ ତାକେ ମୁଇ ମୁଲକେ ନାଜାନି ।” ୫୮ ତମେକ ରଇଲା ପତେ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ପିତରକେ ଦେକି କଇଲା, “ତୁର ମିଯା ତାର ସଙ୍କୁ ରଇଲୁସ ।” ମାତର ପିତର ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ନର ।” ୫୯ ଗଟେକ ଗାଁ ଗାଲାପତେ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ପିତରକେ ଦେକି କଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷମିୟା ନିଜେ ତାର ସିସମନର ସଙ୍କୁ ରଇଲା । ଆକେ ମୁଇ ନିକକରି ଜାନି । କାଇକେ ବଜାଲେ ସେ ଗଟେକ ଗାଲିଲିର ଲକ୍ଷ ।” ୬୦ ଏବା ସୁନି ପିତର ସେ ଲକ୍ଷକେ କଇଲା, “ଏ ବାଇ ତୁଲ କାଇଟା କଇଲୁସନି? ମୁଇ ବିଲକୁଲ ନାଜାନି ।” ସେ କାତା ପିତର କଇଲା ଦାପରେ, କୁହତା ତାକିଲା । ୬୧ ସେବେଳେ ଜିସୁମାପରୁ ପିତରକେ ପାସଲି ନିମାନ କରି ଦେବକିଲା । ଜିସୁ ଆଗରୁ କଇଲା କାତା ସେ ଏତାଇଲା । ସେ ତାକେ କଇରଇଲା ତୁଲ ମଙ୍କେ ଆଜି କୁହତା ତାକବା ଆଗରୁ ତମତର ନାଜାନି, ବଳି କଇସୁ । ୬୨ ସେଟାରପାର ପିତର ସେମା ଏତାର, ଦୂର ଅଳ ତାଙ୍ଗେଥିନି ବିନେ ଜାଇ ଦେଖି କାନ୍ଦାଇ । ୬୩ ଜିସୁକେ ଦାରିକରି ସଙ୍କୁରଇଲା ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ମାରିମାରି ଦିକାଇଲାଇ । ୬୪ ଆରି ତାର ଆନ୍ଦି ବାନ୍ଦିକରି ତାକେ ପାତାରାଇଲା, “ତକେ କେ ମାରିଲା, କିଅ? ।” ୬୫ ଆରି କେତେଟା କାତା କଇ ତାକେ ନିନ୍ଦା କିଲାଇ । ୬୬ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଲୁଲପୁଲ ଉଜାଲ ବେଳାଇ, ପାରିତିମନ, ମନ୍ତିର ପ୍ରାଣିମନ ଆରି ସାପତେର ସିକାଇଦେବା ଲକ୍ଷମନ ଗଟେଗାନେ

ବୁଣ୍ଡିଲାଇ । ଆରି ଜିସୁକେ ବିଚାର କରିବା ବହୁବା ଜାଗାଇ ନେଲାଇ । ୨୭ “ତୁଲ ସପଇସେ ପରମୋର ବାତିପାଇଲା କିରିସଟ କି? ଆମକେ କଥ? ।” ମାତର ଜିସୁ ଯେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ମୁଲ କଇଲେ ମିଥା ତମେ ବିଶ୍ଵାସ ନ କରାସ । ୨୮ ମୁଁ ତମ୍ଭେ ପାଚାରଲେ ମିଥା ନ କୁଆସ । ୨୯ ମାତର ଏବେ ଅନି, ପରମୋପରତାନେଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମୁଁ ତାର ଉଜାବାଟେ ବସିରଇବି ।” ୩୦ ସେ କାତା ସୁନ୍ଦର ଗୁଲାର ଲକମନ ଆରଲିଅର ଜିସୁକେ ପାଚାରଲା, “ଏହି ବିଜଲେ ତୁଲକାଇ ପରମୋପର ପିଲା କି? ଜିସୁ ଯେମନ୍ଦକେ କଇଲା “ମୁଲ ସେ ବଳି ତମେ କଇଲାଏନି ।” ୩୧ ଆରି ଯେମନ କଇଲାଇ, “ଆମକେ ଆରି କାର ସାକି ବରକାର ତା? ଆମେ ନିଜ ତାର ଚଣ୍ଡୁଅନି ପୁନ୍ତରୁ ଆତୁ ।”

୨୩ ତାର ପରେ ବିଚାର କରିବା ବହୁ ସବାର ଜାଗାଇ ବସିରଇଲା ସବୁ ଲକମନ ଉଚିତକି ଜିସୁକେ ପିଲାଦର ଲଗେ ଦାରିଗାଲାଇ । ୨ ସେ ଲକମନ ଜିସୁକେ ନିନ୍ଦା କରି ଏହି ଏହି କଲିବାର ବସିଲାଇ, “ଏ ଲକ ଆମର ଲକମନକେ ବୁଲ ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଇଲା ଆରି କାଇପର ସମରାଦକେ ସିଥିତୁ ଦିଆସ ନାଇ ବଳି ସିକାଇଲା ବେଳେ ତାକେ ଦାରିଲୁ । ଆରି ସେ ନିଜକେ ମୁଲ ପରମୋପର ବାତି ପାଚାରିଲା ରାଜା କିରିସଟ ବଳି କଇଲାନି ।” ୩ ସେଟାର ପାଇ ପିଲାଦର ଜିସୁକେ ପାଚାରଲା, “ତୁଲ କାଇ ଜିରଦି ଲକମନର ରାଜା କି? ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତେମେତା କଇଲାଏନି ।” ୪ ତାର ପରେ ପିଲାଦର ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ଦକ ଆରି ତେଇ ରଇଲା ସବୁ ଲକମନକେ କଇଲା, “ମୁଲ ଏ ଲକ ଦସି ବଳି କାଇ ବୁଲ ଦେକି ନାଇ ।” ୫ ମାତର ଯେମନ ତରକେତର ଆରଲିଅର କଇଲାଇ, “ତାର ସିକିଆର ଲାଗି ସେ ଜିରଦାର ସବୁବାଗର ଲକମନର ବିଦରେ କଲି ଲାଗାଇଲାନି । ସେଟା, ସେ ଗାଲିଲିତେଇ ଆରାମ କରି, ଏବେ ଛାତି କାର ଆଇଲା ଆତେ ।” ୬ ଏ କାତା ସୁନ୍ଦର ଲକମନକେ ପାଚାରଲା, “ଏଠା ଗଟେକୁ ଗାଲିଲି ଦେସର ଲକ କିମି ଜାନି, ତାକେ ଗାଲିଲି ଦେସ ସାମନ୍ କରିବା ଏବରଦଳଗେ ପାଚାର ଦେଲା । କାଇକେ ବରଲେ, ସେ ବେଳେ ଏବେ ମିଥା ଜିରୁପାଲମେ ରଇଲା । ୭ ଏବେ ଜିସୁକେ ଦେବି କରି ଦେବି ସାରମା ଅଇଲା । କାଇକେ ବରଲେ ଜିସୁର ବିପର ଆଗତୁ ମୁନ୍ଦି ରଇଲା ଆରି ତାର ମୁଆଟେ କାବା ଅଇକିଦା କାମ ଦେବିକାକେ ମନ କରିବେଇଲା । ୮ ସେଟାର ପାଇ ଏବେ ତାକେ କାଇ କାଇ ବିପର ପାଚାରବାର ଦାରିଲା । ମାତର ଜିସୁ ତାକେ କାଇବିଲି ମିଥା କଥ ନାଇ । ୧୦ ସେତିକି ବେଳେ ତେଇ ଚିଆଅଇରଇଲା ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ ଆରି ନିଯମ ସିକାରମନ ସବୁ ମିଥି କରି ଜିସୁର ବିରୁଦ୍ଧ ଆରଲିଅର କଇବାର ଦାରିଲା । ୧୧ ଏବେ ଆରି ତାର ସମିଅମନ ଜିସୁକେ କିଜାଇଲାଇ ଆରି ନିନ୍ଦା କଲାଇ । ଜିସୁକେ ରାଜାମନ ପିନ୍ଦବା ନିମାନ ପଥିଆ ପିନ୍ଦର ପିଲାଦାନେ ପାଚାର ଦେଲାଇ । ୧୨ ସେ ଦିନେଅନି ପିଲାଦର ଆରି ଏବେ ମରଦର ଅଇଲାଇ । ତାର ଆଗରୁ ଯେମନ ଦୁଇ ଲକ ସବୁ ଅଇରଇଲାଇ । ୧୩ ତାରପରେ ପିଲାଦର ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନକେ, ନେତାମନକେ ଆରି ସବୁ ଲକମନକେ ଗଟେକଟାନେ ରୁଣ୍ଧାଇକରି ଯେମନକେ କଇଲା, ୧୪ ଏ ଲକ ଲକମନକେ ପରିବାର ବିରୁଦ୍ଧ ବୁଲ ସିକିଆ ଦେଲାନି ବଳି ମର ଲଗେ ଆନିଆଗପ । ଆରି ଦେବା ମୁର ତମର ମୁଆଟେ ତାକେ ପରିବା କଲି, ତାର ବିରଦେ ତମେ ସବୁଲକ ନିନ୍ଦାକଲାଟା ମିଲେନାଇ । ୧୫ ଏବେ ମିଥା ତାରଟାନେ କାଇ ବୁଲକଲାଟା ନ ଦେବି ଆମକେ ବାରଦାଇଲେଲା ଆତେ । ଏ ଲକ ମରନ ଦଣ୍ଡ ପାଇବାପାରା ବୁଲ କାମ କରେ ନାଇ । ୧୬ ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ଆକେ କରିଦା ମାତ୍ର ମାରିକରି ତାତିଦେବି । ୧୭ ଆରି ଦେବା ସବୁ ବରପେ ରକିଆ ପାଇବା

ପରବ୍ର ବେଲାଇ ଜିରଦି ଜାତିକେ ପଦମାନ ଦେବାକେ ଗଟେକୁ ବନ୍ତିକେ ମୁକଲାଇ ଦେବା ନିଯମ ରଇଲା । ୧୮ ମାତର ସବୁଲକମନ ଆରଲିଅର କଇଲାଇ, “ଆକେ ମରାଆ ଆରି ଆମର ପାଇ ବାରବାକେ ତାତିଦ୍ୟାପ ।” ୧୯ ଏ ବାରବା ବଳିବା ଲକ, ସରକାରର ବିରଦେ ବୁଲ କରିରଇଲା ଆରି ଗଟେକୁ ଲକକେ ମାରି ରଇଲା । ଯେତାରପାଇ ତାକେ ବନ୍ତି କରିରଇଲାଇ । ୨୦ ମାତର ପିଲାଦର ଜିସୁକେ ତାତିଦେବାକେ ମନକରି ତାର ଲଗେ କାଇ ବୁଲକାଲାଟା ତିଯେନାଇ ବଳି ସେମନକେ ତର୍କେ ତର ବୁଜାଇଲା । ୨୧ ମାତର ଲକମନ ଦେବି ଆରଲି ଅଳ, “ତାକେ କୁରପେ ଚଗାର ମରାଆ! ତାକେ କୁରପେ ଚଗାର ମରାଆ!” ୨୨ ତାରପରେ ପିଲାଦର ସେମନକେ ଆମେ ଦୁଇତର ପାଚାରଲାଟା ତାକେ ଆରିତରେକୁ ସମାନଟାପେ କଇଲା, “କାଇକେ? ସେ କାଇ ବୁଲ କଲାଆଥେ ଜେ? ତାରଟାନେ କାଇମିଶା ମରନ ପାଇବା ଦଣ୍ଡ ଏହକି ଦସ ମିଳେ ନାଇ । ଏହି ବିଜଲେ ମିଥା ତାକେ କରିବା ମାତ୍ର ମାରି ତାତି ଦେବି ।” ୨୩ ମାତର ଲକମନ ଆରି ବସି ଆରଲିଅର ତରକେ ତର “ତାକେ କୁରପେ ଚଗାର ମରାଆ!” ବଳି ବାଦିଆ କଲାଇ । ପାରାପାରି ପରେ ସେମନ ଆରଲିଅରିଲାଟା ଜିବିଲା । ୨୪ ତାର ପରେ ପିଲାଦର ଲକମନର ଜାଇଟା କରିବାକେ ମନ କଲାଇ, ସେ ଲୟାବେ ଜିସୁକେ ମରନର ଦଣ୍ଡ ଦେବାକେ କାରି ଅଇଲା । ୨୫ ପରେ ପିଲାଦର ଲକମନର କଇବା ଲୟାବେ, ବାରବା ନାହିଁର ଲକ ଜେ କି, ଆଗରୁ ଗଟେକୁ ଲକକେ ମରାଇରଇଲା ଆରି ପରିବାର ବିରୁଦ୍ଧ ବୁଲକାମ କରି ବନ୍ତି ଅଇରଇଲା, ତାକେ ମୁକଲାଇଲା । ଜିସୁକେ ତାକର ମନକାଳା ଲୟାବେ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକେ ସରପିଦେଲା । ୨୬ ସମିଅମନ ଜିସୁକେ ଦାରିଜିବା ବେଳେ କୁରିତିଶ୍ରୀ ସମାନ ନାହିଁର ଲକକେ ବେପାଇଲାଇ । ଜେ କି ଗାଞ୍ଚିନି ଜିବୁପାଲାମେ ଆଇରେଇଲା । ତାକେ ଅରକାଇକରି ଜିସୁ ବିଜଲେ କୁରପ ଲାଦିଦେଲାଇ ଆରି ତାର ପରେ ଜିବାକେ ବାଦିଆ କଲାଇ । ୨୭ ଆରି ବସି ଲକମନ ଜିସୁର ପରେ ପରେ ଜାଇତେ ରଇଲା । ତେଇ କେତେବେ ବୁକେ ପିଟିଅଇ କାନ୍ଦବା ମାଇଜିମନ ମିଥା ରଇଲା । ୨୮ ମାତର ଜିସୁ ସେମନର ବାଟେ ପାସିଲିକରି କଇଲା, ଏ ଜିବୁପାଲମ୍ ଗତର ମାଇଜିମନ, ମରପାଇ କାନ୍ଦବ ନାଇ । ମାତର ନିଜର ପାଇ ଆରି ନିଜର ପିନାମନର ପାଇ କାନ୍ଦବ । ୨୯ କାଇକେବରଲେ ଦେବା “ଜନ୍ମ ମାଇଜି ବାଞ୍ଛି ଆରି କେବେ ମିଥା ଦୁଇ କୁଆନ ନାଇ, ସେମନ କେତେକ ନିକ କରମର ଲକର! ବଳି କଇବା ଦିନ ଆଇଲାନି । ୩୦ ସେବେଲାଇ ଲକମନ ତଢ୍କୁରମନକେ କଇବାର ଦାରବାର, ଆମର ଉପରେ ଅଧର ଦିଆସ । କୁପଲମନକେ କଇବାର ଦାରବାର, ଆମର ଉପରେ ଅଧର ଦିଆସ । ୩୧ ସାମନ୍ କାଇକେ ବରଲେ ଗର କାଂପାଦରିଆ ରଇଲା ବେଳେ, ଜିଦି ଏ ସବୁ ଗରନା ଗରନାନି ବରଲେ ସେଟା ପୁଣିଗଲେ ଆରି କାଇଟା ଅଳସି । ୩୨ ଜିସୁର ସଙ୍କ୍ଷିପ୍ତ ଆରି ଦୁଇଟା ବହୁ କରିରଇବା ଲକମନକେ ମିଥା ମରାଇବାକେ ନେଲାଇ । ୩୩ ଆରି ସେମନ କପରି ନାହିଁର ଗଟେକୁ ଜାଗାଇ କେତିକରି ଜିସୁକେ ଆରି ଚରମନକେ, ତାର ତେବେରି ବାଟେ ଗଟେକୁ ଲକକେ ଆରି ଉଜାବାଟେ ଗଟେକୁ ଲକକେ ଆତେ, ପାଦେ କୁଟିମାର କେବିଦେଲାଇ । ୩୪ ସେବେଲା ଜିସୁ କଇଲା, “ଏ ବାବା ଏମନକେ କେମା କରିଦିଆସ, କାଇକେ ବରଲେ ଏମନ କାଇବା କଲାଇନି ସେଟା ନାଜାନ୍ତି ।” ସେମନ ଜିସୁର ପରିଆ ନେଇ କାକେ ମିଲୁସି ବଳି କେତ୍ତ ପୁଚାଇଲାଇ । ୩୫ ସବୁ ଲକମନ ତିଆରି ଦେବାବେଲେ ଜିରଦି ନେତାମନ ଜିସୁକେ କିଜାଇକରି ଆଂପାଲାଇ ଆରି କଇଲାଇ “ସେ ବିନ୍ଦକମନକେ ଗଲିଆ କଥିଆ କାଲା, ଜିଦି ଦୁଇ ପରମୋପର ବାତିପାଇଲା କିରିସଟ ବରଲେ ନିଜକେ ରକିଆ କରିଆ କର ।” ୩୬ ଆରି ସମିଅମନ ଜିସୁର ଲଗେ ଆସିବାର କିମାରି ବେଳେ କିମାରି ବେଳେ

କଇଲାଇ, । ୩୭ “ତୁର ଜଦି ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନର ରାଜା, ନିଜକେ ରକିଆ କର୍ତ୍ତା ।” ୩୮ ଆରି ତାର କୁରସାର ଟିପେ ଏଠା ଜିରଦିମନର ରାଜା, ବଲି ଲେକି ଅଳାଇଦେଲାଇ । ୩୯ ତେଣ ବଦ ବୁଲ କରି କୁରସେ ତଗାଳିଅଳରବା ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ ଜିସୁରେ ନିତ୍ୟ କରି କଇଲା, “ତୁର ଜଦି ପରମେସର ବାତି ପାଟାଇଲା କିରିସଂ ରାଜା ଜିସୁ ବଇଲେ, ନିଜକେ ରକିଆ କରି ଆମକେ ମିଥା ରକିଆ କର ।” ୪୦ ମାତର ଆରି ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ ତାକେ ମମକାଇ କରି କଇଲା, “ତୁର କାଇ ପରମେସରକେ ତରୁପୁ ନାଇ କି? ତୁର ମିଥା ତାରପାରା ସମାନ ତଣ୍ଡ ପାଇଲୁସନି କି ନାଇ? ୪୧ ଆରି ଆମେ ବୁଲକିର ନିୟମ ଲସାବେ ତଣ୍ଡ ପାଇଲୁନି । ମାତର ସେତା କାଇ ବୁଲ କରେ ନାଇ ।” ୪୨ ଆରି ସେ ଜିସୁକେ, “ଏ ଜିସୁ, ତୁର ନିଜର ରାଜେ ରାଜା ଅଇ ଆଇଲେ ମକେ ଏତାଆ ।” ୪୩ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ତକେ ସତ କଇଲିନି, ଆଜିଯେ ତୁର ମନ୍ଦିରପୁ ପାଇଦେଯେ ରଲୁସୁ ।” ୪୪ ସେବେଳେ ଆଦବେଲା ଅଳରଗଲା । ଆରି ବେଳର ରଜଳ ଜାର୍ଲିକାଇକରି, ତିନ ଗାଁଟା ଜାକ ମୁଲାଇ ଦେସ ଆନ୍ଦ୍ର ଅରଗାଲା ୪୫ ଆରି ଏବେ ଦେକା! ମନ୍ତ୍ରିରର ସୁକଳ ଜାଗା, ବିନେ କରବା ପାରଦା ମଜାଇ ଦୁଇପଦା ଅଇ ଚିରାଇଲା । ୪୬ ଆରି ଜିସୁ ଆରିଲିଅଇ କଇଲା, “ଏ ବାବା, ମର ଆଦମୀ ତକେ ସରପିଦେଲିନି ।” ଏତିକି କର କର ତାର ଜିବନ ତାତିଗାଲା । ୪୭ ରମିୟ ସମିଅମନର ସେନାପତି ଏ ଗରନା ଦେକି, ପରମେସର ମାଇମା କରି କଇଲା, “ସତରୁପେ ଏ ଗଟେକେ ଦରମ ଲକ୍ଷ ରଇଲା ।” ୪୮ ଆରି ଜନ ଲକ୍ଷମନ ଏ ଗରନା ଦେବକିବାକେ ରୁଣ୍ଧିରଇଲାଇ ସେମନ ସବୁ ଦେକି ଦୁଇକରି ବୁକେ ମାରିଅଇ ଗରେ ବାଥଦ୍ଵାରା । ୪୯ ମାତର ଜିସୁର ତିନାରକାମର ଲକ୍ଷମନ ଅରି ଗାଲିଲିଅନି ଆସି ତାର ପଦପଦ ଆଇଦେଇବା ମାଇମନ ଦୁରିକେ ତିଆଅଳ ଏ ସବୁ ଦେବକିତେ ରଇଲାଇ । ୫୦ ଆରି ଦେକା, ଆରାମାତିଆ ଗତର ଜିରଦିମନର ନେତା ଜୟେଷ୍ଠ ନାର୍ତ୍ତିର ଗଟେକେ ଦରମ ଆରି ମରଜିତାର ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ପରମେସର ରାଜେ ଆସ ବଲି ଜାରିରେଇଲା । ୫୧ ମାତର ଆରାମାତିଆ ଗାର୍ଭ ସେ ଲକ୍ଷ ବଦ୍ସବାର ଗଟେକେ ମେମର ରଇଲେ ମିଥା, ସେମନର ନିଆର ଆରି କାମ ସନ୍ତୁ ରାଜିଅର ନ ରଇଲା । ଆରି ପରମେସର ରାଜେ ଜାଗରେଇଲା । ୫୨ ସେ ପିଲାତର ଲଗେ ଜାର ଜିସୁର ମଳା ମଦ ମାଞ୍ଚଲା । ୫୩ ଜିସୁର ମଦ କୁରସେଥାନି ଦେବାରା ରଲୁଗାଲା ପିତ୍ତାଇଅକରି ଜେନ୍ତିକି କେବେ କାକେ ନ ସନ୍ତୁରଇଲା, ଗଟେକେ ରାଜ୍ଞି କାଟ ତିଆରକରି ରଇଲା ପାଆରେ ନେଇ ସନ୍ତୁରଇଲା । ୫୪ ସେ ଦିନ ବିଷାମବାର ଦିନ ନ ଅଳରଗଲା, ସେ ଦିନ କେତେ ଆଇଦେଇଲା । ୫୫ ଆରି ଗାଲିଲିଅନି ଜିସୁର ସନ୍ତୁ ରଇଲା ମାଇମନ ଜୟେଷ୍ଠ ରାଜକରି ପାଆର ବିଦ୍ରର ଜିସୁର ଗାଗତ କେନ୍ତି ସନ୍ତୁରଇଲା ଆରେ ବଲି ଦେବକିଲାଇ । ୫୬ ସେମନ ବାରତିକାଇ ସାଧନ ବିଷାମବାର ମିଥା ବିନ୍ଦୁମନର ମଧ୍ୟରେ କରିଥିଲା । ୫୭ ସେ ଆକା ଜୟେଷ୍ଠାଳର ଲକ୍ଷମନକେ ରକିଆ କରି ବିଷାମବାର ମଧ୍ୟରେ କରିଥିଲା । ୫୮ ସେ ଆମ ଦିନ କେତେଟା ମାଇମନ ଆମକେ କାବାଅଳିବା କାତା କଇଲାଇ । ସେମନ ଆଜି ସାକାଳ ସାକାଳ ତାର ମଦ ରଇବା ପାଆରେ ଗାଲାଇ । ୫୯ ମାତର ତେଇ ତାର ଗାଗତ ନ ରଇଲା । ସେମନ କଇଲାଇ, ପାଆରେଥାନି ବାତଦ୍ଵାରାବେଳେ ସରଗର ଦୁଦମନର ଦରସନ ପାଇରଇଲା ଆରି ସେ ଦୁଦମନ ଜାନାଇଲାଇଜେ, ସେ ଏବେ ଜିବନ ଅଳାଇବେ । ୬୦ ଆମର ମୁଖିଅ ପୁଜାରିମନ ଆରି ସାମନ କାରିଆମନ ତାକେ ମରନ ତଣ୍ଡ ପାଇବାକେ ବେଦରୁମନକେ ସରପିଦେଲାଇ ଆରି ତାକେ କୁରସେ ତଗାଳ ମରାଇଲାଇ । ୬୧ ସେ ଆକା ଜୟେଷ୍ଠାଳର ଲକ୍ଷମନକେ ରକିଆ କରି ବିଷାମବାର ମଧ୍ୟରେ କରିଥିଲା । ୬୨ ଆମର ସନ୍ତୁର ଜିସୁକେ ଦେବତ ନାଇ ।” ୬୩ ସେବେଳେ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ କେତେ ବଜୁଆ ଲକ୍ଷମନ, ବକିଷ୍ଟବକ୍ତବାମନ କଇଲା କାତା ବିଷାମବାର କରବାକେ କାଇକେ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ? ୬୪ ଏ ସବୁ

ସେ ଦୁଇଲକ୍ଷ ସେମନକେ କଇଲାଇ, “ଜିବନ ରଇଲା ଲକ୍ଷକେ କାଇକେ ମଳା ଲକ୍ଷକେ ସମ୍ଭୁଲୁଗାନେ କଜଳାସୁନି? ୬୫ ଜିସୁ ଉଠି ନାଇ, ପରମେସର ତାକେ ରତା ରତାଲାଆଟେ । ସେ ତମର ସନ୍ତୁ ଗାଲିଲିତେଇ ମିସ୍ତେ ରଇଲା ବେଳେ ତମକେ କାରବଲି କଇରଇଲା, ସେତା ତମର ମନେ ନାଇ କି? ୬୬ ନରପିଲା ପାପି ଲକ୍ଷମନ ଆଇ ସରପାଇ ଅଇଥି ଆରି ସେମନ ତାକେ କୁରସେ କୁରିମାରି ମରାଇ ବେବାଇ । ମାତର ତିନିଦିନ ଗାଲାପାଟେ ସେ ଆରି ତରେକ ଜିବନ ଅର ଉଚ୍ଚିତି ।” ୬୭ ସେତିକି ବେଳେ ମାଇଜିମନ ଜିସୁ ଏହି କାତା କଇରଇଲା ବଲି ଏତାଇଲାଇ । ୬୮ ସେତାର ପାଇ ସେମନ ତେବେଳି ଦାପ୍ତରେ ବାତାତି ଏଗାରା ସିସମନକେ ଆରି ତେଇ ରଇଲା କାଇରଇଲାଇ । ୬୯ ମରଦିଲି ମରିୟମ, ଜାନାର, ଜାନୁବର ମାଥା ମରିୟମ ଆରି ତାକରସନ୍ତୁ ରଇଲା ବିନ ମାଇମନ ମିଥା କାର କାଇଟା ଗରିଲା, ସେ ସବୁ ବିପଲ ପେରିମନକେ କଇଲାଇ । ୭୦ ମାତର ପେରିମନ ମାଇମନର କାତା ଟଣ୍ଡ ପାନ୍ତି କଇଲାଇନି ବଲି ବିସବାସ କରତ ନାଇ । ୭୧ ମାତର ପିତର ଅଧିପତ ଅର ପାଲାଇ ପାଆରେ ଜାଇ ଏରି ଦେବକାଇ । ପାଆର ବିଦ୍ରେ ଏରି ଦେବକାକେ ତେଇ ଜିସୁକେ ଗୁଡ଼ିଆଇଲା ଭଲଭଲା ପରିଆ । ଭାବି ନାଇର ଗରିଲା । ପିତର ସେ ଗରନା ଦେବି କାବାଅଇ ଜାଇକରି, ଗରେ ବାରତି ଆଇଲା । ୭୨ ସେ ଦିନେପେ ଜିସୁର ଦୁଇଟା ସିସମନ ଜିରୁପାଲମେନି ଏଗାର କିଲମିଟର ଦୁଇକେ ରଇଲା ଜୟାମ୍ବୁ ନାଇର ଗାଁର ଲଣ୍ଠିକରି ଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ୭୩ ଜିସୁକେ କାଇକାଇଟା ଅଇରଇଲା ଆରି ସେ ସବୁ ବିପଲରେ ଯେମନ କାତାଅଇ କାତାଅଇ ଲଣ୍ଡର ରଇଲାଇ । ୭୪ ସେମନ ଏହି କାତାବାରତା ଅର ଆଇବାବେଳେ ଏବେ ଦେବକା! ଜିସୁ ନିଜେ ଆସି ସେମନର ସନ୍ତୁ ଲଣ୍ଠିବାର ଦାରିଲା । ୭୫ ସେମନ ତାକେ ଦେବକାଇ, ମାତର ତିନ ନାପାରିଲାଇ । ୭୬ ସେତିକିବେଳେ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ ଲଣ୍ଠି ଲଣ୍ଠି କାର ବିପଲରେଇକରି ଏତେକ କାତା ଅଇଲାସନି?” ସେବେଳାଇ ସେମନ ମନ ମନ୍ଦୁକିକି ମୁଁ ସୁନାଇ ଟିଆଅଇଲାଇ । ୭୭ “ଗାଲା କେତେଦିନ ବିଦ୍ରେ ଜିରୁପାଲାମ ଜନ ଗରନ ଗିରିଗାଲ ଆଚେ? ସେତା ନାଜାନାଗା ତୁର ଗଟେକ୍କ ଲକ୍ଷପେ କି?” ୭୮ ଜିସୁ ସେମନକେ ପାଗାରିଲା, “କାଇଟା ଅଇରଇବା ବିପଲ ତମେ କଇଲାସନି?” ସେମନ, “ନାଜିରିପର ଜିସୁକେ ଜାଇଟା ସବୁ ଗରିଲା । ସେ ଗଟେକ୍କ ବଦିପଦକତା ରଇଲା । ପରମେସର ମୁଆଟେ ଆରି ଲକ୍ଷମନରଟାନେ ଗଟେକ୍କ ବପୁସନ୍ତେର ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ତା ସବୁ ଜାନାଇବାର ଏବୁ ଜାନାପଦହତରେ ରଇଲା । ୭୯ ଆମର ମୁଖିଅ ପୁଜାରିମନ ଆରି ସାମନ କାରିଆମନ ତାକେ ମରନ ତଣ୍ଡ ପାଇବାକେ ବେଦରୁମନକେ ସରପିଦେଲାଇ ଆରି ତାକେ କୁରସେ ତଗାଳ ମରାଇଲାଇ । ୮୦ ସେ ଆକା ଜୟେଷ୍ଠାଳର ଲକ୍ଷମନକେ ରକିଆ କରି ବିଷାମବାର ମଧ୍ୟରେ କରିଥିଲା । ୮୧ ସେ ଆମ ଦିନ କେତେଟା ମାଇମନ ଆମକେ କାବାଅଳିବା କାତା କଇଲାଇ । ସେମନ ଆଜି ସାକାଳ ସାକାଳ ତାର ମଦ ରଇବା ପାଆରେ ଗାଲାଇ । ୮୨ ମାତର ତେଇ ତାର ଗାଗତ ନ ରଇଲା । ସେମନ କଇଲାଇ, ପାଆରେଥାନି ବାତଦ୍ଵାରାବେଳେ ସରଗର ଦୁଦମନର ଦରସନ ପାଇରଇଲା ଆରି ସେ ଦୁଦମନ ଜାନାଇଲାଇଜେ, ସେ ଏବେ ଜିବନ ଅଳାଇବେ । ୮୩ ସେତିକି ବେଳେ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ କେତେ ବଜୁଆ ଲକ୍ଷମନ, ବକିଷ୍ଟବକ୍ତବାମନ କଇଲାଇ । ୮୪ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବତ ନାଇ ।” ୮୫ ସେବେଳେ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ କେତେ ବଜୁଆ ଲକ୍ଷମନ କରିଥିଲାଇ । ୮୬ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ ।” ୮୭ ଏବେ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ କେତେ ବଜୁଆ ଲକ୍ଷମନ କରିଥିଲାଇ । ୮୮ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ ।” ୮୯ ଏବେ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ କେତେ ବଜୁଆ ଲକ୍ଷମନ କରିଥିଲାଇ । ୯୦ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ ।” ୯୧ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୯୨ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୯୩ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୯୪ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୯୫ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୯୬ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୯୭ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୯୮ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୯୯ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୦୦ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୦୧ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୦୨ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୦୩ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୦୪ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୦୫ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୦୬ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୦୭ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୦୮ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୦୯ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୧୦ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୧୧ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୧୨ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୧୩ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୧୪ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୧୫ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୧୬ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୧୭ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୧୮ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୧୯ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୨୦ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୨୧ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୨୨ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୨୩ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୨୪ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୨୫ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୨୬ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୨୭ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୨୮ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୨୯ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୩୦ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୩୧ ସେତାର ଜିସୁକେ ଦେବକାଇ ଜାଗରତ ଉଆସ ନାଇ । ୧୩୨ ସେତାର ଜିସୁକେ

ଦୁଃଖସ୍ତର ପାଇଲା ପତେଯେ ପରମେସର ବାତିପାଶାଇଲା କିରିସ୍ଟକେ ମଲମା ପାଇବାକେ ଅଳୟି । ୨୭ ଜିସୁ ମଧ୍ୟ ବରତେଳେଥିନି ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ବଦିସ୍ତବଦକ୍ଷତାମନ୍ ଲେକିରଇଲା କାତାର ଅନି ଆରାମ କରି ସବୁ ଦରମ୍ ସାସ୍ତରେ ତାର କେହିକି ବିସର୍ଗ ଲେକା ଅଳଇରଇଲା, ସେ ସବୁ ସେମନକେ ବୁଜାଇଦେଲା । ୨୮ ଆରି ସେମନ ଜନ୍ ଗାର୍ହ ଜିବାର ରଇଲା, ସେ ଗାର୍ହ ଲଗାଲି ଅଳିବାକେ ଜିସୁ ଆଗତ୍ତ ଗାଲାପାରା ଅଳ ଲଞ୍ଚିଗାର ଦାରିଲା । ୨୯ ମାତର ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିପୁକେ ସୁଦରାଇ କରି କଇଲାଇ, “ଆମର ସଞ୍ଚ୍ଚର, କାଇକେ ବଇଲେ ବେଳ ବିଶିଶାଲା ଆରି ରାତି ଅଳଗାଲାନି ।” ସେମର ପାଇ ଜିସୁ ସେମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇବାକେ ଗର୍ବିଦ୍ଵରେ ଗାଲା । ୩୦ ଆରି ସେମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ କାଇବାକେ ବସଲା । ରୁଟି ଦାରି ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଇକରି ସେଟା ବାହୁଦୂରକରି ସେମନକେ ଦେଲା । ୩୧ ସେ ବେଳାଇ ସେମନର ଦବିଅଳ ଜାଇରଇଲା ଥାଁକି ପିଟିଗାଲାଜେ ତାକେ ଚିନି ପାରିଲାଇ । ମାତର ସେ ବାସ୍ତରେ ଜିସୁ ସେମନରତେଳାନି ମାୟା ଅଳଗାଲା । ୩୨ ସେବେଳାଇ ସେମନ୍ ସେମନର ବିତ୍ତରେ କାତା ଅଳଗାଇ, “ଜେତେବେଳ୍ ସେ ଆମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ବାଟେ କାତା ଅଳତେ ରଇଲା, ଆରି ପରମେସରର ସାସ୍ତରର କାତା ବୁଜାଇ ଦେଇତେ ରଇଲା, ଆମର ମନ ବିଦ୍ରେ ଉତ୍ସୁକ ପୁରୁଷ ନ ଅଳତେ ରଇଲା କି?” ୩୩ ସେବାସ୍ତରେ ସେମନ ଦୁଇଲକ୍ ଉଟିକରି ଜିରୁପାଲାମେ ବାଉତି ଉଟିଗାଲାଇ । ତେଇ ଜିସୁର ଏଗାରଟା ସିସମନ୍ ଆରି ବିନ୍ଲକମନ୍ କାତାବାରତା ଅଳତେରଇଲାଟା ଦେକ୍ଲାଇ । ୩୪ ସେ ଲକ୍ଷମନରତେଳାନି ସେମନ୍ ଜିସୁମାସ୍ତ ଆରି ତରେକ୍ ଜିବନଅଳ ଉଚିଲା ଆତେ ଆରି ସେମନକେ ଦେକାଇଅଇଲା ଆତେ ଦଲି ଜାନ୍ମଲାଇ । ୩୫ ତାର ପତେ ଦୁଇଲକ ରମାୟୁ ଗାର୍ହ ଆଇବା ବାପେ କାଇବାଟା ଅଳରଇଲା ସେଟା ସବୁ କଇଲାଇ । ଆରି ସେମନ୍ ଜିସୁ ରୁଟି ବାହୁଦୂର କରି ଦେଲାଦେଲେ କେନ୍ତି ତାକେ ଚିନି ଦେଇରଇଲାଇ ସେଟା ମିଥା ସେମନକେ କଇଲାଇ । ୩୬ ସେ ଦୁଇଲକ ଏନ୍ତି କଇବା ବେଳେ ଏହେ ଦେକା! ମାପରୁ ନିଜେ ସେମନର ମଜାର ଟିଆଅଳଦେଲା । ଆରି ସେମନକେ କଇଲା, “ତମ୍ଭେ ପାନ୍ତି ଅ ।” ୩୭ ମାତର ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ ଏଟା ଗଟେକ୍ ବୁଦ୍ଧ ଦେକଲୁନି ବଲି ଉଠିଗାଲାଇ । ୩୮ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ କାଇକେ ଉରିଲାସନି? ଆରି ଦେକି କରି ମିଥା କାଇକେ ବିସବାସ କରାସ ନାଇ? ୩୯ ମର ଆତେ ଆରି ଗତେ ଦେକା, ଏଟା ମୁଲ ନିଜେ । ମକେ ଚିରକରି ଦେକା । ଏଟା ମକେ କେନ୍ତାରି ଆହୁ ଆରି ମାଉଁସ ଆଗେ ସେନ୍ତି ବୁଦ୍ଧକେ ନ ରାଖ ।” ୪୦ ଜିସୁ ଏଟା କଇକରି, ତାର ଆହୁ ଆରି ଗତ ସେମନକେ ଦେକିଲା । ୪୧ ସେଟା ଦେକି ସେମନ ସାରଦା ଅଳକରି କାବାଅଳ ଗାଲାଇ ମିଥା ତାକେ ବିସବାସ କରଦ୍ବେ ନାଇ । ସେଟାର ପାଇ ଜିସୁ ସେମନକେ ପାଗାରିଲା, “ତମର ଲମ୍ବ କାଇଟା କାଇବାଟା ଆତେ କି?” ୪୨ ସେବେଳାଇ ସେମନ ତାକେ କଟେକ୍ ବାଜିଲା ମାତ୍ର ଦେଲାଇ । ୪୩ ସେଟା ଜିସୁ ଦାରିକରି ସେମନର ମୁଆଟେ କାଇଲା । ୪୪ ଜିସୁ ସେମନକେ କାଇଲା, “ମଧ୍ୟାର ନିୟମ ଆରି ବଦିସ୍ତବଦକ୍ଷତାମନ୍ କାଇଲା କାତା ଆରି ଚିତ୍ତସଞ୍ଚିତା ବରଣାନେ କାଇକାଇଟା ଲେକା ଅଳିଲାଆତେ ସେ ସବୁ, ସତ ଅଳିବାର ରଇଲା । ମୁଲ ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇଲାଦେଲେ ଏ ସବୁ କାତା ତମକେ କଇରଇଲି ।” ୪୫ ତାରପତେ ଦରମ୍ ସାସ୍ତରର ଅରତ ବୁଜିବାକେ ଜିସୁ ସେମନର ବୁଜିବା ବପୁ ଉଗାତି ଦେଲା । ୪୬ ଆରି ସେମନକେ କାଇଲା, “ପରମେସର ବାତି ପାଗାଇଲା କିରିସ୍ଟ ରାଜୀ ମୁଲ, ଏନ୍ତି ଦୁକ କଷ୍ଟ ପାଇକରି ମରବି । ପତେ ତିନ୍ଦିନ୍ ଗାଲେ ଆରି ତରେକ ଉଚିଦି ବଲି ଲେକା ଅଳିଲା ଆତେ । ୪୭ ଆରି ଜିରୁପାଲମେଅନି ଆରାମ କରି ସବୁ ଦେପର, ସବୁ ଜାତିର ଲକ୍ଷମନକେ ମର ନାଉଁଦାରି ପାପ କେମା କରାଇ, ମନ୍ ବଦଲାଇବାକେ କଇବାର ଆତେ । ୪୮ ତମେ ଏ ସବୁ

ବିସର୍ଗ ସାକି ଆବାସ । ୪୯ ଆରି ମର ବାବା ଜନ୍ ଜିଦ କରିରଇଲା, ମୁର ନିଜେ ସେଟା ପାଗାଇବି । ମାତର ତମେ ପରମେସରର ତାନେଅନି ବପୁ ନ ମିଳିବା ଜାକ, ଏ ଜିରୁପାଲମେଯେ ରୁଆ ।” ୫୦ ତାରପତେ ଜିସୁ ସେମନକେ ବେଦିଆ ନାଉଁର ଜାଗାଇ ଜିବା ବାଢିଜାକ ତାକିମେଲା । ଆରି ସେମନକେ ଆତ ତେକି ଆସିରବାଦ କଲା । ୫୧ ସେ ଏନ୍ତି ସେମନକେ ଆସିରବାଦ କରିବାବେଳେ ପରମେସର ତାକେ ସରଗ୍ମୁରେ ଦାରିଗାଲା । ୫୨ ସେମନ ତାକେ ଜୁଆର କଲାଇ ଆରି ସାରଦାଅଳ ଜିରୁପାଲମେ ବାଉଢି ଆଇଲା । ୫୩ ସବୁବେଳା ମନ୍ତ୍ରରେ ରଇକରି ପରମେସରର ତାକ୍କପୁଟା କରିବାର ବାଢିଲାଇ ।

ଜଥନ୍

କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଳରଇଲା ପୁରୁଷେ ବାକିଅ ରଇଲା । ସେ ବାକିଅ ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା । ସେ ଆରି ପରମେସର ଗରେକ ରଇଲା । ୨ କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଳବା ଆଗ୍ରହୀ ଏ ବାକିଅ ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା । ୩ ପରମେସର ସେ ବାକିଅ ଦେଇ ସବୁ ବିସର ତିଆର କଲାଆଏ । ଏ ଦୁନିଆର ତିଆର ଅଳବା ଗରେକ ବିସର ମିଥା ତାରଟାନେଅନି ତିଆର ନ ଅଳଲାଟା ନ ରଇଲା । ୪ ସେ ବାକିଅ ନ ସାରବା ଜିବନର ଦାନ ଦେଲା ଆରି ସେ ଜିବନ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନକେ ଉଜଳ ଦେବାଇଦେଲା । ୫ ସେ ଉଜଳ ଆହ୍ଵାର ବିଦରେ ସବୁବେଳେ ଉଜଳ ଦେଇଯି । ଆହ୍ଵାର କେବେ ମିଥା ସେ ଉଜଳ ଲିବାଇ ନାପାରେ । ୬ ପରମେସର, ଜିଅନ୍ ନାଉଁର ଗରେକ ଲକ୍ଷମନକେ ତାର କବରନେଇ କରି ପାରଇଲା । ୭ ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ଉଜଳ ବିସର କଲାବାର ଆସିରଇଲା । ଜେତୁରିକି ପୁଲାଇ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ ତାରତେଇଅନି ସେ ଉଜଳର ବିସର ପୁନବାଇ ଆରି ବିସବାସ କରବାଇ । ୮ ଜନ୍ମ ନିଜେ ସେ ଉଜଳ ନ ରଇଲା, ମାତ୍ର ଲକ୍ଷମନକେ ସେ ଉଜଳ ବିସର ପାକି ଦେବାକେ ଆସିରଇଲା । ୯ ସେ ପତ୍ର ଏବେ ଉଜଳ ଅଳଲା, ଏ ଉଜଳ ଦୁନିଆଇ ଆଳଲା ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ମନ୍ଦବିଦରେ ରଇବା ଆଁକି ତିପାଇଲା । ୧୦ ବାକିଅ ଏ ଦୁନିଆଇ ରଇଲା । ତାରଟାନେଅନି ପରମେସର ଏ ଦୁନିଆ ତିଆର କରିରଇଲେ ମିଥା ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ଚିନ୍ତନ ନାଲ । ୧୧ ସେ ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷମନର ତାନେ ଆଳଲା, ମାତ୍ର ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷ ଉପରାଏଲର ପିଲାଜିଲା ତାକେ ନାମଦିନାର । ୧୨ ମାତ୍ର ଜେ କେ ତାକେ ନାମଦିନାର, ଆରି ତାକେ ବିସବାସ କଲାଇ, ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ପିଲାଜିଲା ଅଳଜିବାକେ ସେ ଅଦିକାରୀ ଦେଲା । ୧୩ ସେମନ ମୁଦୁସମନ ମନକଳା ଇଥାବେ ଜନମ ଅଥବନାର, କି ଗାନ୍ଧାର ବନି ଇଥାବେ ଅଥବନାର । ନିଜେ ପରମେସର ଘେମନର ବାବା । ୧୪ ଆରି ସେ ବାକିଅ ନର ଲକ୍ଷ ଅଳକର ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିଇଲା । ତାର ସତ ଆରି ଜିବନ ଦୁକାଇବାଟା ପୁରାପୁରୁଷ ରଇଲା । ତାର ବାବାର ଗରେକେ ସେ ପିଲା ବଲି ସେ ମରମା ପାଇରଇଲା । ତାର ମରମା ଆମେ ଦେଖିଆନ୍ତି । ୧୫ ଦୁବନ୍ ଦେଇ ଜନ୍ମ ଜିସୁର ବିସର ଲକ୍ଷମନକେ ଆକମାରି କରି ଏହାରି କରିଲା, “ଏ ଲକ୍ଷ ବିସର ମୂର ଏହି କରଇଲା, କେ ମରପତେ ଆଇଲାନି, ସେ ମରତେଇଅନି ବେଷି ମୁକ୍ତିଅ, କାଇକେବଇଲେ ମୁର ଜନମ ଅଳବା ଆଗ୍ରହୀନି ସେ ଆଚେ ।” ୧୬ “ତାର ମନ ବିଦରେ ରଇଲା ପୁରାପୁରୁଷ ନିଦନ ଦୁକାଇବା ତେଜାନ୍ତି ଆମେ ସବୁ ଆସିରବାଦ ପାଇଆନ୍ତି । ଝାଁ, ଅସିରବାଦର ପତେ ଆସିରବାଦ ପାଇଆନ୍ତି । ୧୭ କାଇକେ ବଇଲେ ପରମେସର ଆମକେ ମନ୍ଦାରଟାନେଅନି ନିଯମ ଦେଲା ଆଏ । ମାତ୍ର ଜିମ୍ବ କିରିସିଏର୍ବାନେଅନି ଆମକେ ଜିବନ ଦୁକାଇ ସତ ବାହ୍ ଆଳଲା ଆଏ । ୧୮ କେ ମିଥା କେବେ ପରମେସରକେ ଦେକନ୍ତାଇ । ମାତ୍ର ତାର ଗରେକ ବଲି ପିଲା କେ କି ପରମେସର ସମାନ ଆଏ ଆରି ତାର କଲେ ଆଏ, ସେ ଆକା ଆମକେ ତାର ବିସର ଜାନାଇ ଦେଲା ଆଏ ।” ୧୯ ଜେତୁରାଲମର ଜିହେ ନେତାମନ, କେତେଟା ଦରମ ଗୁରୁମନକେ ଆରି ଲେବି ଦଲର ଲକ୍ଷମନକେ ଦୁବନ୍ ଦେଇ ଜନ୍ମର ଲଗେ “ତମେ କେ?” ବଲି ପାତାରବାକେ ପାତାଇଲାଇ । ୨୦ ସେ ସତ ବିସର କଲାବାକେ ନ ନିର୍ଦ୍ଦିକରି, ସବୁ ଲକ୍ଷ ଦୁକାଇ ପାରା କରିଲା, “ମୁର କିରିସି ନଇ ।” ୨୧ ତେଇ ସେମନ ପାତାରାଲା, “ସେହି ବିସର ତମେ କେ ଦେବେ? ବଦିସରବକତା ଏଲିୟ କି?” ଜନ୍ମ କଇଲା, “ନଇ, ମୁର ଏକିଅ ନଇ ।” ଆରି ସେମନ ପାତାରାଲା, “ଦୁଇ ସେ ବଦିସରବକତା କି?” ଜନ୍ମ କଇଲା, “ମୁର ସେ ନଇ ।” ୨୨ ତାର ପତେ ସେମନ ପାତାରାଲା,

“ପେନ୍ଦାରୁଆଳେ ତମେ କେ? ଆମେ ପାଗାଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଆମେ ଜାଇ, କାଇଲା ବଲି କଇଦ୍ରୁ ପେଟାରାପାଇ ତମର ନିଜର ବିପଲ ଅଲ୍ପ କଇଦିଆଏ ।” ୨୩ ଜିପାୟ ବଦିସବକତା କେନ୍ତି କଇରାଇଲା, ଜାନ୍ମ ପେମନ୍ଦକେ ଘେନ୍ତି କଇଲା । “ମୁୟ ରବୁବାଲି ବୁଁ ଆକମାରି ବୁଲିବା ଗଟେକ୍ ସବଦ ମାସରୁ ଜିବାକେ ଗଟେକ୍ ସଲକ ବାହି ତିଆର କରା!” ୨୪ ତାର ପତେ ପାରୁମିନନ୍ ପାଗାଇ ରଜଲା କବର ନେମନନ୍ ଜାନ୍ମନ୍ଦକେ ପାଗାରାଇଲା । ୨୫ “ତମେ ଜଦି କିରିସିଟ ନୁଆୟ, ଏଲିୟ ନୁଆୟ, ଆରି ବିପଲବକତା ନୁଆୟ, କାଇକେ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ତୁବନ୍ ଦେଲାସନି?” ୨୬ ଜାନ୍ମ ପେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ମୁୟ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ପାନିତେଇ ତୁବନ୍ ଦେଲିନି, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷକେ କି ତମେ ନାଜାନାୟ, ମାତ୍ରର ସେ ତମର ସଞ୍ଚ ଆଚେ । ୨୭ ସେ ମର ପତେ ଆଇଲାନି । ଆରି ତାର ଗତିଦାତ୍ରୀ ଅର ତାର ପାଣୁର ପିତା ବେବାରା ମିଥା ମର ଅଦିକାର ନାଇ ।” ୨୮ ଏ ଗଢନା ଜରଦମ ଗାତର ସେପାତେ ବେଦନି ନାହିଁର ଜାଗାର, ଜାନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ତୁବନ୍ ଦେଲା ବେଲା ଅଇରାଇଲା । ୨୯ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଜିପୁ ତାର ଲଗେ ଆଇବାଟା ଦେକିକରି ଜାନ୍ମ କଇଲା, “ଏବେ ଦେକା!! ପରମେସର ମେଣ୍ଟାପିଲା ଜେ କି, ଏ ଦୁନ୍ତିଆର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ପାପର ତଣ୍ଟୁ ବଜକରି ନେଇଥି । ୩୦ ଏ ଲକର ବିସଳ ମୁଳ ଆଗୁଣ୍ୟ ଏହି କଇରାଇଲି, ମୁୟ ଆଇଲା ପତେ ଜନ୍ମ ଲକ ଆଇଲାନି ସେ ମରିତେଇଥିନି ବେଦି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆରି ମୁୟ ଜନମ ଅଇଲା ଦେବି ଆଗୁଥାନି ଆଚେ । ୩୧ ମୁୟ ନିଜେ ମିଥା ସେ କେ ଅଇରାଇସି ବଳି ନାଜାନିରାଇଲି । ମାତ୍ର ଜୟରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ତାର ବିସଳ ଜାନର୍ ବଳି ମୁୟ ପାନିତେଇ ତୁବନ୍ ଦେବାକେ ଆସିଥାଏ ।” ୩୨ ତାର ପତେ ଜାନ୍ମ ଆରି ଏ ସାକି ଦେଇ କଇଲା, “ପୁକଳ ଆଦମୀ ପରୁଆପାରା ଅଇକରି ସରଗେଅନି ଉଦ୍ଦରି ଆସି ତାର ଉପରେ ବସିବାଟା ମୁୟ ଦେକିଆଏ । ୩୩ ଏଲେମିଯା ସେତୁକିବେଲା ଜାକ ଏ ଲକ ସେ ଆକା ବଳି ମୁୟ ଜନି ନ ରାଖିଲି । ମାତ୍ର ପାନିତେଇ ତୁବନ୍ ଦେବାକେ ପାଗାଇରାଇଲା ପରମେସର ମନେ କଇରାଇଲା, ଜେତେବେଳା ଗଟେକ୍ ଲକର ଉପରେ ସୁକଳ ଆଦମୀ ଉଦ୍ଦରି ଆଇବାଟା ଦୂର ଦେବକୁ, ସେଥେ ଅଇଲାନି ଦୂର କଜବା ଲକ । ସେ ଲକ ସୁକଳ ଆଦମୀର ତୁବନ୍ ଦେଇଥି । ୩୪ ଏହି ସୁକଳ ଆଦମୀ ତାର ଉପରେ ଉଦ୍ଦରି ଆଇବାଟା ମୁଳ ଦେବକିଲି ଆରି ସେ ପରମେସରର ପିଲା ବଳି ମୁଳ ତମନ୍ଦେ ପାକିଦେଲିନି” ବଳି ଜାନ୍ମ କଇଲା । ୩୫ ତାର ଆରକର ଦିନେମିଯା ଜାନ୍ମ ସେ ଜାଗାରେ ରାଇଲା । ଆରି ତାର ପୁରୁଷା ସିମ୍ବନର ସଞ୍ଚ ଟିଆ ଅଇରାଇଲା । ୩୬ ଆରି ଜିପୁ ସେ ବାଟେ ଜିବାଟା ଜାନ୍ମ ପଦକିକରି କଇଲା, “ଏବେ ଦେକା! ପରମେସର ମେଣ୍ଟାପିଲା ଗାଲାନି ।” ୩୭ ଜାନ୍ମନ୍ଦ ତୁରଣା ସିମ୍ବନ ତାର କାତା ମୁଳ, ଜିପୁର ପତେ ପତେ ଗାଲାର । ୩୮ ଜିପୁ ପାୟକିରି ଦେକିବା ବେଳେ ସେ ଦୁଇଟା ସିମ୍ବନ ତାର ପତେ ପତେ ଜିବାଟା ଦେକି ସେମନ୍ଦକେ ପାଗାଇଲା ତମେ କାଇଟା କଇଲାସିଥାନି? ସେମନ୍ ଜିପୁକେ କଇଲାଇ, “ରାବି ତମେ କନ୍ଧ ଜାଗାର ରାଇଲାସନି?” ରାବିର ଅରତ ଅଇଲାନି ସିକାର ଦେବା ଗୁରୁ । ୩୯ ଜିପୁ ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ମର ସଞ୍ଚ ଆପା ମୁୟ ରାଇବା ଜାଗା ଦେବକପା ।” ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ତାର ସଞ୍ଚ ଜାଗ ସେ ରାଇବା ଜାଗା ଦେବକାଇ । ଆରି ସେ ଦିନେ ତାର ସଞ୍ଚ ରାଇଲାଇ । ସେବେଳା ସଞ୍ଚା ଗରଟା ଅଇରାଇଲା । ୪୦ ପାକର ବିଦରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ ଅଇଲାନି ସିମ୍ବନ ପିତରର ବାଇ, ଆନ୍ଦରିଯ । ୪୧ ସେ ବାପରେ ସେ ତାର ବାଇ ସିମ୍ବନ ପିତରରେ କଜିକରି ବେଦ ପାଇ କଇଲା, “ପରମେସର ବାତି ପାଗାଇଲା ମିଥିଅକେ ଆମେ ବେଢିପାଇଲୁ ।” ୪୨ ତାର ପତେ ଆନ୍ଦରିଯ ସିମ୍ବନିତରକେ ଜିପୁର ଲଗେ ତାକି ଆମଳା । ଜିପୁ ତାକେ ଦେକି କଇଲା, “ତମେ ସିମ୍ବନ, ଜାନ୍ମନ୍ ପିଲା ଏବେଅନି ତକେ କେପା ବଳି ତାକବାଇ ।” କେପାର ଅରତ ଅଇଲାନି ପିତରର ଆରି ପିତରର ଅରତ ଅଇଲାନି ରାତ୍ରିନି

ପାକନା । ୪୩ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଜିୟୁ ଗାଲିଲି ଦେବେ ଜିବାକେ ମନ୍ କଲା । ଆରି ସେ ଜିବା ବେଳେ ପିଲିପକେ ବେମ୍ବପାଇ ତାକେ କଇଲା, “ମର ସଞ୍ଚୁ ଆର ।” ୪୪ ଆନ୍ଦୁରିୟ ଆରି ପିତର ପାର ପିଲିପ ମିଥା ବେଦ୍ପାଇଦା ଗତର ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ୪୫ ପିଲିପ ନିତନିଏଲକେ ବେମ୍ବ ପାଇ କଇଲା, “ଜନ ଲକର ବିସର ମଧ୍ୟାର ନିଯମେ ଲେକିରଇଲା ଆରି ବଦିପତବକତାମନ୍ ଲେକି ଆରତ, ଆମେ ତାକେ ଦେବକୁ ଆର । ସେ ଜେପେର ପିଲା ନାଜିରି ଗତର ଜିୟୁ ।” ୪୬ ନିତନିଏଲ ପିଲିପକେ ପାଚାରିଲା, “ନାଜିରି ଗତେଅନି କାଇଅଳେ ନିକ ବିପର ଆଜିଯି କି?” ପିଲିପ ତାକେ କଇଲା, “ଦୁଇ ଆପକର ଦେବକୁ ।” ୪୭ ଜିୟୁ ନିତନିଏଲକେ ତାର ଲଗେ ଆରବାଟା ଦେବି ତାର ବିସର ନେଇ କଇଲା, “ଏବେ ଦେବକୁ! ଏ ଗଟେକୁ ଲୟରାଏଲର ସତ ଲକ, ଏ ଲକରତେଇ କାଇମିଥା କୁରକପତ ନାର ।” ୪୮ ନିତନିଏଲ ଜିୟୁକେ ପାଚାରିଲା “ମନେ କେନ୍ତି ଜାନୁସ୍ତ ?” ଜିୟୁ କଇଲା, “ପିଲିପ ତମକେ ତାକାବ ଆମ୍ବର ମୂର ତକେ ତୁମ୍ଭି ଗର ତମେ ଦେବି ରଇଲି ।” ୪୯ ତାର ପତେ ନିତନିଏଲ ଜିୟୁକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ତମେ ପରମେଷରର ପିଲା ଆରି ଲୟରାଏଲର ରାଜା!” ୫୦ ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୂର ତକେ ଦୁମରି ଗର ତମେ ଟିଆଆଇଲାଟା ଦେବକୁ ବଲି କଇଲାକେ ବିସବାସ କଲୁପନ୍ତି କି? ଲୁହିଅନି ଆରି ଅଦିକ ବଦ ବଦ କାବା ଅଳଜିବା ବିସମନର ଦେବକୁସ୍ତ ?” ୫୧ ଜିୟୁ ଆରି ତରେକ କଇଲା, “ମୂର ତକେ ସତ୍କାବା କଇଲିନି, ସରଗ ଉପାତି ଅଳଜାଇ ନରପିଲା ମର ଉପରେ, ପରମେଷରର ଦୁଦମନ୍ ତରି ଜିବାଟା ଆରି ଉଚରି ଆଳବାଟା ତମେ ଦେବକ୍ଷା ।”

୨ ଦୁଇ ଦିନ ପତେ ଗାଲିଲି ଦେବର କାନା ନାର୍ତ୍ତ ଗତେ ଗଟେକୁ ବିବା ଅଇରେ ରଇଲା । ସେ ବିବାତେ ଜିୟୁର ମାଥା ମରିଯମ୍ ରଇଲା । ୨ ଜିୟୁ ଆରି ତାର ସିପମନକେ ମିଥା ସେ ବିବାତେ ତାକି ରଇଲାଇ । ୩ ବଜି ନ ସାରତେ ଅନ୍ତରୁ ରସ ସାରିଗାଲାକେ ଜିୟୁର ମାଆ ଆସି ତାକେ କଇଲା, “ସେମନର ଅନ୍ତରୁ ରସ ସାରିଗାଲାବେ ।” ୪ ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ମାଆ, ମରାନେ ତର କାଇଟା ଆଚେ? ଦୁଇ ମନେ କାଇଟା ମିଥା କରବାକେ କଥା ନାର । ମର ବେଳା ଏବେ ଜାକ ଆସେ ନାଇତା ।” ୫ ଜିୟୁର ମା ବାଣ୍ଣୁରାଗରିଆମନକେ କଇଲା, “ଜିୟୁ ତମକେ ଜାଇଟା କଲି ପେଟା କରା ।” ୬ ସେ ଜାଗାର ବଦ ବଦ ପାକନା ସଞ୍ଚୁ ତିଆର କଲା ଚଥଟା କୁଣ୍ଡ ରଇଲା । ଜିରଦି ଲକ୍ମନ୍ ମୁକୁଳ ଅଇବାକେ ସେମନର ରିତିନିତି ଲୟାବେ ଏ କୁଣ୍ଡର ପାନି କାମେ ଲାଗାଇତେ ରଇଲାଇ । ଗଟେକୁ ଗଟେକୁ କୁଣ୍ଡେ ସଏ ଲିଟର ଲାକା ପାନି ବାରତେ ରଇଲା । ୭ ଜିୟୁ ବାଣ୍ଣୁରାଗରିଆମନକେ “ସେ କୁଣ୍ଡମନକେ ପାନି ବରତି କରା” ବଲି କଇଲା ଆରି ସେମନ ସେ ସବୁ କୁଣ୍ଡେ ପାନି ବରତି କଲାଇ । ୮ ତାର ପତେ ଜିୟୁ ସେମନକେ ତେଇର ପାନି ଦୁମିନେଇବ ବଜି ଦାଇତେ ରଇଲା ଲକକେ ବିସବାସ ବଲି କଇଲା । ସେମନ ତେଇର ପାନି ଦୁମିନେଇବ ଜାନି ରଇଲା ତାକେ ଦେବଲାଇ । ୯ ମାତର ସେ ସବୁ ପାନି ଅନ୍ତରୁ ରସ ଅଳଜାଇରଇଲା । ବଜି ଦାଇତେ ରଇଲା ଲକ ଅନ୍ତରୁ ରସ କହୁଅନି ବଲି ଜାନି ନ ରଇଲା । ମାତର ସେ ପାନି ଦୁମି ନେଲା ଲକ୍ମନ୍ ଜାନି ରଇଲାଇ, ପତେ ସେ ଲକ ତାକି କରି ଏ ରସ କହୁଅନି ଆନ୍ଦାଇଲ ବଲି ବିବା ଅଳବା ଦାନ୍ତେହାକେ ତାକି ପାଚାରିଲା, ୧୦ “ଲକ୍ମନ ସବୁ ବେଳା ପରଦୂମ ପରଦୂମ କାଇବାକେ ନିମାନ ଅନ୍ତରୁ ରସ ଦେବାଇ । ଆରି ଗତିଆ ଲକ୍ମନ କାର ପୁରୁମ ଅଳଲା ପତେ ଚପରାଟା ଦେବାଇ । ମାତର ତମେ ଏବେ ସାରାପାରି ଜାନ ନିମାନ ଅନ୍ତରୁ ରସ କହୁଅନି ସଞ୍ଚାର ରଇଲାସ୍ ?” ୧୧ ଏଟା ଜିୟୁ ପରଦୂମ କଲା କାବାଅଳିବା କାମ । ସେଟା ଗାଲିଲି ଦେବର କାନା ନଅଥରେ କରିରଇଲା । ଏନ୍ତି କରି ତାର ମଇଲା ଦେବାଇଲା ଆରି ତାର ସିପମନ୍ ତାକେ ବିସବାସ କଲାଇ । ୧୨ ତାର ପତେ ଜିୟୁ, ତାର ମାଆ ତାର

ବାଇମନ ଆରି ତାର ସିପମନର ସଞ୍ଚୁ କପରନାରମ୍ ଗତେ କାଇ ତେଇ କେତେ ଦିନ ପାରା ରଇଲାଇ । ୧୩ ସେ ବେଳା ଜିରଦି ଲକ୍ମନର ନିଷତାର ପରବ କେତେ ଆଇତେ ରଇଲା । ସେଟାରପାଇ ଜିୟୁ କିରୁପାଳମେ ଗାଲା । ୧୪ ତେଇ ସେ ମନ୍ତ୍ରି ବିଦର, ଲକ୍ମନ ଗାରୁମାର ମେଣ୍ଟା, ଆରି ପାରୁଆମନ ବେବାର କରିବାଟା, ଆରି ବିନ୍ ଦେବର ତାବୁ ବାଦିଲାରମ୍ ସେମନର ଟେବୁଲେ ବିରିରଇଲାଟା ଦେବଲା । ୧୫ ତେଇ ଜିୟୁ କିରିବା ସଞ୍ଚୁ କରିବା ତିଆର କରି ମେଣ୍ଟା ଆରି ଗାରୁମନର ସଞ୍ଚୁ ସବୁ ଲକ୍ମନକେ ମନ୍ତ୍ରିରେଥାନି ବାରକବାଇ ଦେଲା । ଆରି ଲକ୍ମନରତେଇ ଅନି ବାଦିଲାଇ ନେବା ତାବୁ ସବୁ ବିଦିଦେଇ ସେମନର ଟେବୁଲ ପାସ୍କଲାଇ ଦେଲା । ୧୬ ପାରୁଆ ବିକବା ଲକ୍ମନକେ କଇଲା, “ଏ ସବୁ ଦିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତର ଦେବକର ଦେବା ଗୋବା ବିକା ଜାଗା ପାରା କରାନାଇ ।” ୧୭ ଏ ସବୁ ଗଢନା ଅଇବାବେଲେ ଜିୟୁର ସିପମନ ପରମେଷର ସାପତ୍ରରେ ଲେକାଇଲା ଗରେନ୍ ବକିଆ ଏତାଇଲାଇ । ତମର ଗରର ପାର ରଇବା ମର ବକତି, ମର ମନ ବିଦରେ ଜଇ ଲାଗଲା ପାରା ଲାଗଲାନି । ୧୮ ତେଇ ଜିରଦି ନେତାମନ ଜିୟୁର ଲଗେ ବାରତି ଆସି ଏନ୍ତାର ସବୁ କାମ କରିବାକେ ଅଦିକାର ପାଇଲାବୁସ ସବୁ କାଇ କରିବାକେ ଆମକେ ସେତା ଦେବକାଇଲୁସିନି?” ୧୯ ଜିୟୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ ଏ ମନ୍ତ୍ରିର ବସିଲାଇ ଦିଆସ । ସେଟା ମୁର ତିନଦିନ ବିଦରେ ଆରିତରେକ ତିଆର କରିବଦେବି ।” ୨୦ ଜିୟୁର ଏକା ପୁନି ସେମନ କରିଲାଇ, “କାରଟା! ତିନଦିନ ବିଦରେ ତୁଳ ତିଆର କରି ପାରୁସ କି? ଏ ମନ୍ତ୍ରି ତିଆର କରିବାକେ ବାଲିପ ବଥ ବରସ ଲାଗିରଇଲା ।” ୨୧ ମାତର ଜିୟୁ ତାର ନିକର ଗାରଦର ସିପମନକେ ଦେବକର କରି ଏ କାଟା କରିବାକେ । ୨୨ ସେ ମରିକରି ଆରିତରେକ ଜିବନ ଅଇ ଉତ୍ତରା ପତେ ସିପମନର ମନେ ପଦିଲା ଜେ, ସେ ଏନ୍ତାର କରିବାକେ । ତେବେପାଇ ସେମନ ଦରମ ସାପତ୍ରର ଆରି ଜିୟୁର ବକିଆ ବିସବାସ କଲାଇ । ୨୩ ନିଷତାର ପରବବେଲେ ଜିୟୁ କିରୁପାଳାମ ରଇଲାବେଲେ କେତେକ କେତେକ ଲକ ସେ କରିବାକା କାବା ଅଳଜିବା କାମମନ କଲାଟା ଦେବି ତାକେ ବିସବାସ କଲାଇ । ୨୪ ସବୁ ଜିୟୁ ସେ ଲକ୍ମନ ବିସବାସ କରିବରକି ବାବା କରିବାକେ କରିବାକେ ବାବେନାଇ । କାଇକେ ବରଲେ ସେ ସବୁ ଲକର ବିସର ସେ ନିକଷଞ୍ଚ ଜାନି ରଇଲା । ୨୫ ଲକ୍ମନର ବିସରନେଇକରି ତାକେ, କେ ମିଥା କାଇଟାବଳି କଇବାର ଦରକାର ନ ରଇଲା, କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାକର ମନ ବିଦରର କାଟା, ନିଜେ ଜାନି ରଇଲା ।

୩ ପାରୁସିମନର ବିଦରେଥାନି ନିକଦିମ ନାର୍ତ୍ତ ଗଟେକୁ ଲକ ରଇଲା । ସେ ଜିରଦି ମନର ଗଟେକୁ ନେତା । ୨ ସେ ଦିନେକୁ ରାତିଆ ଜିୟୁର ସବୁ ଲଗେ ଆସି କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଆମେ ଜାନୁ, ତମେ ପରମେଷର ପାଟାରଇବା ଗଟେକୁ ଗୁରୁ । କାଇକେ ବରଲେ ଜିଦି ଗଟେକୁ ଲକର ସଞ୍ଚୁ ପରମେଷର ନ ରଇଲେ, ତମେ ଜନ ସବୁ କାବାଅଳିବା କାମମନ କଲାସି, ସେତୁକି କାମମନ କେ ମିଥା କରିବାରାଇ ।” ୩ ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୂର ତକେ ସବୁ କାଟା କଇଲିନି, ଆରିତରେକ ଜନମ ନ ଅଳଲେ କେ ମିଥା ପରମେଷର ରାଇଲେ ଦେବି ନାପାରତ ।” ୪ ନିକଦିମ ତାକେ ପାଚାରିଲା, “ତକରା ଅଳଲା ଲକ କେନ୍ତି ଆରି ତରେକ ଜନମ ଅଳସି କି? ନାଇ ଅଇ ନାଁ ।” ୫ ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୂର ତକେ ସବୁ କାଟା କଇଲିନି, ଆରିତରେକ ଜନମ ନ ଅଳଲେ କେ ମିଥା ପରମେଷର ରାଇଲେ ଦେବି ନାପାରତ ।” ୬ ଗଟେକୁ ନର ଲକ ତାର ନର ମାଆ ବାବାରତେଇଥି ଜନମ ଅଳସି । ମାତର ସବୁ ମୁକୁଳ ଆଦିମା ତାର ଆଦିମା ଜିବନ ଦେଇସି ।

୭ ଯେତୋରପାଇ ମୁଲ ତକେ ଆରିତରେକ ଜନମ ଅଇବାକେ ଅଇସି ବଲି କଇବା ବିସାର ମୁଣ୍ଡ କାବାଅଇଜାଆ ନାଇ । ୮ ପବନ ଜନ ବାଟେ ଜିବାକେ ମନ୍ କଇସି ସେ ବାଟେଯେ ଜାଇସି, ଆରି ତମେ ତାର ସବଦ ପୁନ୍ମାସ । ମାତ୍ର ସେବା କହିଥିଲା ଆଇସି ଆରି କନ୍ ବାଟେ ଜାଇସି ସେବା ନାଜାନାସ । ଆଦିମାର ଜନମ ଅଇଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ । ୯ ନିକଦିମ ଜିମ୍ବୁକେ ପାଚାରଲା, “ଏବେ ତୁର କଇବା କାତା କେନ୍ତି ଅଇପାରସି?” ୧୦ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁର ଲସରାଏଲର ଗଟେକ୍ ବଦ ଶୁଣ ଅଇକରି ମିଥା କେନ୍ତି ଏ ସବୁ କାତା ହୁକ୍ତି ନାପାରଲୁଣି? ୧୧ ମୁଲ ତକେ ସତ୍କାତା କଇଲିମି, ଆମେ ଜନ୍ମା ଜାନ୍ମୁ ସେବା କଇପେବୁ ଜନ୍ମା ଦେକିରବୁ ସେବା ସାକି ଦେବୁ, ଅଇଲେ ମିଥା ତୁର କାଇକ ବିସବାସ କରୁଣାନାର? ୧୨ ମୁଲ ତକେ ଏ ଦୁନିଆର ବିସାର କଇବାବେଳେ ବିସବାସ କରୁଣାନାର । ଆରି ସରଗେଅନି ଉଦ୍ଧିର ଆଇଲା ନର୍ପିଲା ମୁଲ, ମନେ ଗାତିକରି ଆରି କେ ମିଥା ସରଗେ ଲାଥାର ନାଇତା ।” ୧୩ “ଆରି ମିଥା କେନ୍ତି ମରୁବାଲି ବୁଁଁ ପିତଳ୍ ଦୀପକେ ତେଲି ଉପରେ କେବି ରଇଲା, ସମାନ ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ପରମେଷର ତେଜାନ୍ତି ଆଇଲା ନର୍ପିଲା ମନେ ମିଥା, ଗଟେକ ଦିନେ ଉପରେ ତେବେକାଳ । ୧୪ ତେବେ, ତାକେ ବିସବାସ କରବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବାଇ । (aiōnios g166) ୧୫ ପରମେଷର ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଏତେକ୍ ଆଲାଦ୍ କଲାକେ, ତାର ଗଟେକ ବଲ ପିଲାକେ ସରଗେ । ଜେ ମିଥା ତାକେ ବିସବାସ କରବାଇ ବରଲେ, ସେମନ୍ ନୟଣ ନ ଅଇକରି, ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ମିଲାଇବାଇ । (aiōnios g166) ୧୬ ପରମେଷର ତାର ପିଲାକେ ଏ ଦୁନିଆର ବିଚାର କରବାକେ ପାଚାଏମାର, ମାତ୍ର ତାର ଲାଗି ଦୁନିଆ କିମିଆ ପାଥ ବଲି ପାଚାଇ ଆତେ । ୧୭ କେ ପରମେଷରର ପିଲାକେ ବିସବାସ କଲାନି ତାର ବିଚାରନା ନାଁ । ମାତ୍ର ଜେ ପରମେଷରର ପିଲାକେ ବିସବାସ କରେନାହା ତାର ବିଚାରନା ଅଇୟାରିଲାବେ । କାଇକେବରଲେ ସେ ଗଟେକ ବଲି ପିଲାକେ ବିସବାସ କରେନାହା । ୧୯ ଆରି ସେ ବିଚାରନା ଏହି ଅଇସି, ସରଗେ ଅନି ଉଜଳ ଏ ଦୁନିଆର ଆସିରିଲା । ମାତ୍ର ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ଉଜଳେଅନି ଆୟାରକେ ଦେବି ମନ୍ କଲାନି । କାଇକେବରଲେ ସେମନ୍ତ ସବୁ କାରାପ କାମ ସେ ଉଜଳେ ନ ଆସଦ । କାଇକେବରଲେ ସେମନ୍ତ ସବୁ କାରାପ କାମ ସେ ଉଜଳେ ତିରସି । ୨୦ ମାତ୍ର ଜନଲକ୍ ସଦ ଆରି କିନ୍ ଲୟାବେ କାମ କରି ଚଲାତଳିତି କଲାନି, ସେ ଉଜଳ ଲଗେ ଆଇସି । ତେବେ, ସେ କରବା କାମ ପରମେଷରର ମନ୍ କର୍ବଦା ରିପାବେ ଅଇଲାନି ।” ୨୧ ତାର ପଚେ ଜିମ୍ବୁ ଆରି ତାର ସିପିମନ୍ ଜିରବା ସେବେ ମାଲାର ଆରି ସେ ଜାଗାର ରିକରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତୁବନ ଦେଲାଇ । ୨୨ ଯେ ବେଳାଇ ଜନନ୍ ମିଥା ପାଲମ୍ ଗଢ଼ିଲଗେ ଏନନ୍ ମାନ୍ତର୍ ଗଟେକ୍ ଗାଁଁ ତୁବନ ଦେଲାଇ ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ଅସୁକଳିଅନି ରିତିନିତି ଲୟାବେ ପୁନକୁ ଅଇବା ବିସର ନେଇ ତାକର ବିଦ୍ରେ ଦଦାପେଲା ଅଇତେ ରଇଲାଇ । ୨୩ ଆରି ଜନନ୍ ସିପିମନ୍ ତାର ଲଗେ ଆସି କଇଲାଇ, “ଏ ଶୁଣୁ ତମେ ଜନନ୍ଦନ ଗାତ୍ର ସେପାଟେ କାରିଷ୍ଟୁ ବେଦ ଅଇରଇଲାସାସ, ସେ ଲକ୍ ଏବେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତୁବନ ଦେଲାନି ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ଲଗେ ଗାଲାଇନି ।” ୨୪ ଜନନ୍ କଇଲା, “ପରମେଷର ନ ଦେଲେ, କେ ମିଥା କାରାପ ନ ପାଥଦ । ୨୫ ମୁଲ କଇରଇଲି

ପରମେଷର ପାଚାରଲା ମିଥା ମୁଲ ନଇ ବଲି । ମୁଲ ଅଭିକା ପାଚାରଇବା ଗଟେକ୍ ଦୁର ପାରା ଆଇ ଆସିଆନି । ୨୬ ଜେ ବିବା ଅଇଯି, ସେ ବର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିବା ମାତ୍ର ବର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଲଗେ ବରର ସଞ୍ଚାର ଚିଆଇ ତାର କାତା ଶୁନ୍ଦି । ସେ ବର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ିବା କାତା ଶୁନ୍ଦି, ବେଦି ସାରବା ଅଇଯି । ସେମାରିଷେ ମର ସାରବା ମିଥା ପୁରାପୁରୁଣ ଅଇଲାଆରେ । ୨୭ ସେ ମନ୍ଥାନ ଅଇତେ କାଥ ଆରି ମୁଲ ସାର ଅଇତେ ଜିବି ।” ୨୮ “ଜେ ସରଗେଅନି ଆଇଲା ଆତେ, ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେତେଇଅନି ମାଥାନ୍ । ଜେ ଜଗତେ ଅନି ଜନମ ଅଇଆତେ, ସେ ଜଗତର କାତାପେ କାଇସି । ମାତ୍ର ଜେ ସରଗେଅନି ଆଇଯାବାରେ, ସେ ସବୁକଳରଚେଇ ଅନି ମାଥାନ୍ । ୨୯ ସେ ଜନ୍ମା ଦେକଲା ଆତେ ଆରି ସୁନ୍ଦିଲା ଆତେ ସେ ବିସର ସେ ଜାମାଇଲାନି । ମାତ୍ର ସେ କଇରଇବା କାତା ନାମ୍ବି, ସେ ପରମେଷର ସଦା ବିଚାର କାମ୍ପି । ୩୦ ଜାକେ ପରମେଷର ପାଚାରଲା ଆତେ, ସେ ପରମେଷର ବାକି କାମ୍ପି କରି ନାମ୍ବି । ୩୧ ଜାକେ ପରମେଷର ପାଚାରଲା ଆତେ, ସେ ପରମେଷର ବାକି କାମ୍ପି କରି ନାମ୍ବି । ୩୨ ଜାକେ ପରମେଷର ପାଚାରଲା ଆତେ ଆରି ସବୁ ବିସର ତାର ଆତେ ସରପି ବେଲାଆତେ । ୩୩ ଆରି କେ ପରମେଷର ପିଲାକେ ବିସବାସ କରିସି, ସେ ନ ସାରବା ଜିବନ ପାଇ । ଆରି ପରମେଷର ତଥ୍ବ ପାଇବାକେ ସେ ରଇସି ।” (aiōnios g166)

୪ ଜଅନରଚେଇଅନି ଜିମ୍ବୁକେ ଅଦିକ ସିପ ଅଇବାଟା ଆରି ତୁବନ ଦେବା
 କାତା ପାରୁମିନ ସୁନ୍ଦିଲାଇ । ୧ ଜିମ୍ବୁ ସତରିଷେ ନିଜେ କାକେ ମିଥା ତୁବନ ନ ଦେଇତେ ରଇଲା, ମାତ୍ର ତାର ସିପମନ୍ ତୁବନ ଦେଇତେ ରଇଲାଇ । ୨ ତାର ବିସର ନେଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏନ୍ତରି କାତା ଅଇବାଟା ଶୁନି, ଜିମ୍ବୁ ଜିରବା ରାଇଜ ତାକିରି ଆରି ତରେକ ଗାଲିଲି ଦେବେ ଉତିଗାଲା । ୩ ମାତ୍ର ତାକେ ସମିରଣ ଗଢ଼ ବାଟେ ଜିବାକେ ପଢ଼ିଲା । ୪ ଆରି ଜାକୁବ ତାର ନିଜର ପିଲା ଜାପେଣ୍ଟେ ଜନ୍ କାଗା ବାନ ଦେଇରଇଲା, ସେ ଲଗେ ସମିରଣ ଗଢ଼ର ଗକେକ୍ ସୁକାର ନାର୍ତ୍ତର କାଗାର ଜିମ୍ବୁ ଆସି କେବଳା । ୫ ସେ ଜାଗାର ଜାକୁବର ଗଟେକ୍ କୁଇପାଲ ରଇଲା । ଜିମ୍ବୁ ଇଣ୍ଟି ଇଣ୍ଟି ତାକି ଜାକୁବରି କୁଇପାଲ ଲଗେ ବସି ରଇଲା । ସେବେଳା ଟିଆମୁଇଦାନ ଅଇରଇଲା । ୬ ଗଟେକ୍ ସମିରଣ୍ଟି ମାଇଜି କୁଇପାଲେ ପାନି ନେବାକେ ଆଇଲା । ୭ ଆରି ଜିମ୍ବୁ ସେ ମାଇଜିକେ କଇଲା, “ଏ ମା ମାକେ ଶୁଟିକି ପାନି କାଇବାକେ ଦେ ।” ୮ ସେବ୍ରିବେଲେ ତାର ସିପମନ୍ କାନି ଗେନିବାକେ ମହ ବିଦ୍ରେ ଜାଇରଇଲାଇ ଆରି ଜିମ୍ବୁ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ସେ ରଇଲା । ୯ ତେଇ ସମିରଣ୍ଟି ମାଇଜି କାବାଅଇ ଜିମ୍ବୁକେ କଇଲା, “ତୁର ଗଟେକ୍ ଜିରଦି ଲକ୍ ଆରି ମୁଲ ଗଟେକ୍ ସମିରଣ୍ଟି, ତୁର କେନ୍ତି ମର ଆତ୍ର ପାନି କାଇବାକେ ମାତ୍ରଲୁଣି?” କାଇକେ ବରଲେ, ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ସମିରଣ୍ଟି ଲକ୍ଷମନ୍ର କାଇବାକେ ରଇଲାଇ । ୧୦ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କଇଲା, “ପରମେଷର ଦେବା ଦାନର ବିସର, ତୁର ଅଳପ ଆଲେ ଜାନି ରଇଲେ ଆରି ମୁଲ କେ ବଲି ଜାନ୍ତୁସ ବରଲେ ମକେ ମାତ୍ରଲୁସ । ଆରି ମୁଲ ତକେ ଜିବନ ଦେବା ପାନି ଦେଇବି ।” ୧୧ ମାଇଜି କଇଲା, “ଆରିଆଇ, ତମ ଲଗେତା ପାନି ଜିକ୍କାବାକେ ବାଲିଟିନାଇ, ଆରି ଏ କୁଇପାଲ ବସି ରେତ୍ତୁ ଆତେ । କିମ୍ବୁକେ ତମେ ଜିବନ ଦେବା ପାନି ମିଲାଇସୁ ।” ୧୨ ତୁର କାଇ ଆମର ଆନିଦାନି କାଇକେ ବରଲେ, କାଇକେ ବରଲେ ଆମର ଆନିଦାନି କାଇକେ ବରଲେ । ୧୩ ଜାନନ୍ କାଇକେ ବରଲେ, କାଇକେ ବରଲେ ଆମର ଆନିଦାନି କାଇକେ ବରଲେ ।

ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆରିସେ ସପ୍ତ ଲାଇସି । ୧୫ ମାତ୍ରର ମୂଳ ଜନ ପାନି ଦେବି, ଯେ ପାନି କେବେ ମିଥା ସପ୍ତ ନ ଲାଗେ । ମୁଲ ଜନ ପାନି ଦେବି, ସେଟା ଜିବନ୍ ଦେବା ପାନି ପାରା ଉଚିଲି ଜାଇତେରାଇସି । ତେଇ ଅନି ଜେ କାଇଲେ, ସେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇସି ।" (aion g165, aionios g166) ୧୬ ସେ ମାଇଜି ଜିମ୍ବୁକେ କଇଲା, "ଏ ଆରିଆଁ ମନେ ଯେ ପାନି ଦେ, କେନ୍ଦ୍ରି କେବେ ମିଥା ମନେ ସପ୍ତ ନ ଲାଗ ଆରି ମୂଲ ଏତେବେଳେ ଦୂର ପାନି ନେବାକେ ନ ଆସି ।" ୧୭ ଜିମ୍ବୁ ସେ ତାଙ୍କେ କଇଲା, "ତୁର ଜାଇକରି ତର ମୁନୁସୁକେ ଲାଗି ତାକିଆନ୍ ।" ୧୮ ସେ ମାଇଜି "ମନେ ମୁନୁସୁ ନାର" ବଲି କଇଲା । ଜିମ୍ବୁ ତାଙ୍କେ କଇଲା, "ମନେ ମୁନୁସୁ ନାର ବଲି ସଥ କାତା କଇଅରୁସ । ୧୯ କାଇକେ ବଲାଇ ତର ପାଁଚବା ମୁନୁସୁ ରଇଲାଇ ଆରି ଏବେ ତୁର ଜନ ଲକର ସଞ୍ଚେ ଆରୁସ, ସେ ମିଥା ତର ମୁନୁସୁ ନର୍ଜି । ଏଟା ସତ କଇଆରୁସ ।" ୨୦ ସେ ମାଇଜି କଇଲା, "ଏ ଆରିଆଁ ତୁର ଗଟେକୁ ବଦିପତର କାତା କଇବା ଲକ ବଲି, ଏବେ ମୂର ଜାନିପାରିଲିନି । ୨୧ ଆମର ସମିରିଯି ଆନିଦାତିମନ ପରମେସରକେ ଏ ଡଙ୍ଗୁରେ ଉପାସନା କରତେ ରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ତମେ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ କଇଲାଇନି ଜିରୁପାଳମ୍ବେ ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରବା ଟିକ୍ ଜାଗା ।" ୨୨ ଜିମ୍ବୁ ତାଙ୍କେ କଇଲା, "ଏ ମାଆ ମରକାତା ବିସ୍ତବ୍ଧ କର । ଏହୁର ବେଳା ଆଇଲାନି ତମେ ପରମେସରକେ ଏ ଡଙ୍ଗୁରେ କି ଜିରୁପାଳାମେ ମିଥା ଉପାସନା ନ କରାସ । ୨୩ ତମେ ସମିରଣ ଲକ୍ଷମନ ଜାକେ ଉପାସନା କଲାସ୍ତି ତାଙ୍କେ ସତରେ ନାଜାନାସ । ମାତ୍ର ଆମେ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ ତାଙ୍କେ ଜାନିକରି ଉପାସନା କଲୁନି । କାଇକେ ବଲାଇ ମୁକ୍ତି ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନର ତେଇଅନି ଆଇଯି । ୨୪ ବେଳା ଆଇଲାନି ଆରି ସେ ବେଳା କେବଳାବେ, କେତେବେଳା କି ମୁକ୍ତିଲ୍ଲାଭମାର ବମ୍ବସଞ୍ଚୁ ଲକ୍ଷମନ, ବାବା ପରମେସରକେ ନିକିଷ୍ଟ ଚିନ୍ମାର । ସେବେଳେ ସେମନ ତାକର ମନେ ସତ୍ୱପଞ୍ଚୁ ଉପାସନା କରିବାର । ସେହିରୁ ଉପାସନା କରିବା ମନ କଲାନି । ୨୫ ପରମେସର ଅଇଲାନି ଆଦମୀ । ଆରି ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ ତାଙ୍କେ ଉପାସନା କଲାଇନି, ସେମନ ସତ୍ୱପଞ୍ଚୁ ଆଦମାର ଉପାସନା କରିବାରଆଟେ ।" ୨୬ ସେ ମାଇଜି କଇଲା, "ମୁଲ ଜାନି, ମନିଧ ଜାକେ କି କିରିସଟ ବଲାବାଇ । ସେବେଳାର ଆସି ଆମଙ୍କେ ସବୁ ବିସର ବୁଜାଇ ଦେଇସି ।" ୨୭ ଜିମ୍ବୁ ତାଙ୍କେ କଇଲା, "ଏବେ ତର ସଞ୍ଚେ ଜେ କାତା ଅଇଲାନି, ମୁଲ ସେ ।" ୨୮ ସେବେଳା ଜିମ୍ବୁ ସିଧମନ ଗତେଅନି ବାରତି ଆଇଲାଇ । କିମ୍ବୁ ଗଟେକୁ ମାଇଜିଷଞ୍ଚୁ କାତା ଅଇବାଟା ଦେକି କାବାଆଇଗାଇଲା । ମାତ୍ର ତାଙ୍କେ କେ ମିଥା ତୁର କାଇକେ ତାର ସଞ୍ଚେ କାତା ଅଇଲୁଥାନି, କି କାତା ବିସର ତମେ କାତା ଅଇତେ ରେଇଲାସି? ବଲି ପାତାରବାକେ ସାଆସ କରିଦନାଇ । ୨୯ ତାର ପଟେ ସେ ମାଇଜି ତାର ଆଶ୍ରିତ ପାନି, ତେଇ ତାତିକରି ସଥର ବିଦ୍ରେ ଉତିଗାଲା ଆରି ଜାଇକରି ସବୁ ଲକ୍ଷମନକେ କଇଲା, ୩୦ "ଆସ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ଦେବିତା । ଆମେ ମୁଲ ଜାଇକାଇଟା କରିବରିଲି, ସେ ସବୁ କାତା ଥେ ମନେ କଇଦେଲା । ସେ ପରମେସର ବାତି ପାତାରଲା ରାଜା ମନିଧ ଅଇଲେ ଅରରାଇସି କାରିକି ।" ୩୧ ସେଟାରାଇସାଇ ଲକ୍ଷମନ ସଥରେ ଅନି ବାରକରି ଜିମ୍ବୁକେ ଦେବକବାକେ ଗାଲାଇ । ୩୨ ଏହି ବିଦ୍ରେ ସିଧମନ ଜିମ୍ବୁକେ "ଏ ଗୁରୁ କାଇତା ଆଲେ ଅଳେପ କାଥା ।" ବଲି ପାତାରବୁଥିଆ କଲାଇ । ୩୩ ମାତ୍ର ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ କଇଲା, "ମର ଲାଗେ ଜନ କାଦି ଆଗେ, ସେ କାଦିର ବିସର ତମେ ନାଜାନାସ ।" ୩୪ ସେଟାର ପାଇ ସିଧମନ ନିଜର ବିଦ୍ରେ କୁଆବାଲା ଅଇଲାଇ, "ତାରପାଇ ବେ କାଦି ଆନିଦେଲାଇ ଆଚବ୍ କି?" ୩୫ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ କଇଲା, "ମନେ ପାତାରରଇବା ପରମେସର ମନକାଳା ମାନିକରି ଆରି ସେ ଦେଇରଇବା କାମ ପରାପୁରୁଷ କରବାଟେସେ ମର କାତି ।" ୩୬ ତାର ମାସ

କାଳେ କାଗାବେଳା ଦିନ ଅଳୟ ବଲି ତମେ କରଇରେଇବା । ମାତ୍ର ମୁଲୁ ତମନ୍ତେ କଇଲିନି କେବମନ୍ତରେ ନିକ କରି ଦେକିବେଳା । ଏବେ ତେଣୁ ତାୟ ପାତିଗାଲା ଆଚେ ଆରି କାହିଁବା ବେଳା ସମାନ ଅଳଲା ଆଚେ । ୫୭ ଏବେ ମିଥା ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ତାୟ କାହିଁଲାନି ତାକେ ବୁଦ୍ଧି ଦିଆ ଅଳଲାନି, ଯେ ନ ପାରିବା ଜିବନର ପାଇ ତାୟ ମୁଳିଆଇଲାନି । ସେବାର ପାଇ ବୁନୁଲା ଲକ୍ଷ ଆରି କାହିଁବା ଦୁଇ ଲକ୍ଷଜାକ ମିଥି ସାରିବା କରିବାଇ । (antónios p166) ୫୮ କାଇବେଲାରେ ଶବ୍ଦକ ଲକ୍ଷ ବିଅନ୍ ବୁନୁଲେ ସେବା ବିନ୍ ଲକ୍ଷ କାହିଁଥି । ଏ କାତା ପୁରାପୁରୁନ ସତ । ୫୯ ତମେ ଜନ୍ମି ଦୁନି ନ ରଇଲାୟ ତେଇ କାହିଁବାକେ ପାତାଇଥାଟି । ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କାମକିଲାଇ ଆରି ତମେ ସେମନ୍ କାଲୀ କାମେଅନି ଲାଦ ପାଇଲାଏନି ।” ୬୦ ସେ ସଥାରେ କେତେକ କେତେକ ସମିରଣିୟମନ୍ ଜିପୁଣେ ବିସବାୟ କଲାଇ । କାଇବେଲାରେ, ଯେ ମାଇଜି ସେମନ୍ତକେ କଇରେଇଲା । ଆଗେ ମୁଲ ଜାଇଜାଇଟା କରିରଇଲି, ଯେ ସବୁ କାତା ସେ ମକେ କରିବେଲା । ୬୦ ଆରି ସମିରଣିୟ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିପୁଣ୍ ଲଗା ଆସି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ କେତେ ଦିନ ରଇବାକେ ଗୁଆରି କଲାଇ, ସେବାର୍ପାଇ ସେ ତେଇ ଦୁଇ ଦିନ ରଇଲା । ୬୧ ଜିପୁର କାତା ମୁଣି ତାକେ ଦେବି ଲକ୍ଷମନ୍ ବିସବାୟ କଲାଇ । ୬୨ ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ମାଇଜିକେ କଇରାଇ, “ତୁଛ କଇଲାକେ ଆମେ ବିସବାୟ କରୁନାଇ, ଆମେ ନିଜେ ତାର କାତା ମୁଣି କରି ଏ ଆକା ଦୁନିଆର କିନ୍ତୁ ବୁଲି ବିସବାୟ କଲୁ ।” ୬୩ ଜିପୁ ତେଇ ଦୁଇ ଦିନ ରଇଲା ପଚେ ଗାଲିଲି ରାଇଜେ ଗାଲା । ୬୪ ଆରି ଗଟେକ ବଦିସତବକତା ନିଜର ଦେବେ ସମାନ ନ ପାଏ ବଲି ଜିପୁ ଆଗରୁଥେ ତାର ବିସବାୟକେ କଇରଇଲା । ୬୫ ସେତାର୍ପାଇ ସେ ଜେତେବେଳା ଗାଲିଲି ଦେବେ କେବଳା, ସେବେଳା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଲାଦ ସତ୍ତ୍ଵ ତାକିନେଲାଇ । କାଇବେଲାରେ ଆଗେ ଜିପୁପାଲାମେ ନିସତାର ପରଦାନେ ସେମନ୍ ସେ କରିରଇବା କାମ ଥାବୁ ଦେକିରଇଲାଇ । ୬୬ ଜିପୁ ଗାଲିଲିର କାନା ନାହିଁର ଗତେ ଆରି ତରକେ ଗାଲା । ସେ ଗତେଥେ ପାନି ଅନ୍ତରୁ ରଥ କରିରଇଲା । ତେଇ ରମିଅ ସାସନକାରିଆର ଗଟେକ ମୁକିଆ ଲକ୍ଷ ପଥ କପରନାରମେ କର ଅଇରେଇଲା । ୬୭ ଜିପୁ ଜିତଦାଇ ଅନି ଗାଲିଲି ଆରିଲା ଆଚେ ବଲି ମୁନିକରି ଜର ଅଳଲା ପିଲାର ବାବା ତାର ଲଗ ଗାଲା । ମରବା ସମାନ ଅଇରେଇବା ପିଲାକେ ନିମାନ କରିବାକେ କପରନାରମେ କୁ ବଲି ଜିପୁକେ କୁଆର ବିଆର କଲା । ୬୮ ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା, “ତମେ କାବା ଅଳିଦିବାଟା ଆରି କେବେ ନ ଅଇଲା ପାରା କାମର ଚିନମନ୍ ନ ଦେକ୍ଖେ କେବେ ମିଥା ମକେ ବିସବାୟ ନ କରାଏ ।” ୬୯ ସେ ଲକ୍ଷ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ମର ପିଲା ନ ମରବା ଆଗରୁ ତମେ ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆସା ।” ୭୦ ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏବେ ଦୁଇ ତର ଗରେ ଜା, ତର ପିଲା ଜିବନ୍ ଅଇଗାଲାବେ ।” ସେ ଲକ୍ଷ ଜିପୁ କଇରଇବା କାତା ବିସବାୟ କରି ଦାରଦିଗାଲା । ୭୧ ସେ ଗରେ ଗାଲାବେଲେ ତାର କେତେଟା ଗତି ଦାନ୍ତୁଚାମନ୍ ତାକେ ବେରପାଇକରି, “ତର ପିଲା ନିମାନ ଅଇଲାବେ” ବଲି କଇଲାଇ । ୭୨ ସେ ଲକ୍ଷ ତାର ଗତିଦାନ୍ତୁଚାମନ୍କେ ପାତାରାଳା, “ପିଲା କେତେବେଳେ ନିମାନ ଅଇଲାବେ?” ଗତିଦାନ୍ତୁଚାମନ୍, “କାଲି ଗଟେ ଦେବେ ନିମାନ ଅଇଲାବେ” ବଲି କଇଲାଇ । ୭୩ ଜିପୁ ତିନ୍ ସେବେଲାପେ ତର ପିଲା ନିମାନ ଅଇଲାବେ ବଲି କଇରଇଲାଟା ସେ ମୁକିଆ ଲକ୍ଷ ମନେପାକାଇଲା । ସେତାର୍ପାଇ ସେ ଲକ୍ଷ ଆରି ତାର ଗରର ସବୁ ଲକ୍ଷ ଜିପୁକେ ବିସବାୟ କଲାଇ । ୭୪ ଜିପୁ ଜିତଦାର ଅନି ଗାଲିଲି ଦେବେ ଆଇଲା ପଚେ ଏତାପତ୍ର ଦୁଇପାଇଲି କାବାଅଳିଜିବା କାମ କରି ରଇଲାଟା ।

୪ ତାର ପଚେ ଜିରଦିମନର ଗଟେକ୍ ମୁକିଥ ପରି ରଇଲା । ସେବାର ପାଇ ଜିପୁ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଗାଲା । ୫ ଜିରୁସାଲାମର ମେଣ୍ଟା ଦୁଆର ଲଗେ ଗଟେକ୍ ବନ୍ଦ ରଇଲା । ସେବାକେ ଏବରି ବାବାର ବେତେସବା ବଲି କଇବାଲା । ତେଇ ପାଇତା ମଣ୍ଟପ ରଇଲା । ୬ ସେ ମଣ୍ଟପ ମନରଟାନେ କେତେକ କେତେକ ଜରଦୁକା ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ରଇତେ ରଇଲାଇ । ରତିମନର ବିଦ୍ରରେଅନି କାଣା, ଚଟା, ଆରି କେତେକ ଅଧୁଆ ରତିମନ୍ ରଇଲାଇ । ୭ କାଇକେବରଲେ କେତେ କେତେବଲ୍ ପରମେସରର ଗଟେକ୍ ଦୁଆ ଆସିକରି ସେ ବନ୍ଦର ପାନି ଅଳ୍କା କରିତେ ରଇଲା, ତାକେ କାଇ ରଇ ଅଇରଇଲେ ମିଥା ନିମାନ୍ ଅଇଜାଇତେରଇଲା । ୮ ତାକର ବିଦ୍ରରେ ତରିସ୍ ଆହ୍ ବରସ ଜାକ ତୁଳିରିବାରୀ ଗଟେକ୍ ରଣି ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ୯ ତେଇ ଜିପୁ ସେ ରଣି ହୁଲିରିବାରୀ ଦେବି, ଏ ଲକ୍ଷ ଦେବି ବରସର ରଣି ବଲି ଜାକେ ପାଗରାଲା “ତମେ କାର ନିମାନ୍ ଅଇବାକେ ମନ କଲାସନି କି?” ୧୦ ସେ ରଣି ଲକ୍ଷ ଜିପୁକେ କଇଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ ପାନି ଅଳ୍କା କଲାବେଲେ, ସେ ବନ୍ଦ ବିଦ୍ରରେ ମନେ ନେବାକେ କେ ନାଇ । ଆରି ବନ୍ଦ ବିଦ୍ରରେ ଜିବାକେ ତେଥା କଲାବେଲେ ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷ ମର ଆଗ୍ରହ ଉଚିଜିବାର ।” ୧୧ ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା, “ଉଚି ଟିଆଥ, ଆରି ଉଚି ଚାଟି ଦାରି ଲଶ୍ତିଜା ।” ୧୨ ସେ ଦାସରେ ସେ ଲକ୍ଷ ନିମାନ୍ ଅଇଗାଲା ଆରି ନିଜର ଟାଟି ଦାରିକରି ଲଶ୍ତିବାର ଦାରିଲା । ସେ ଦିନ ବିସ୍ରାମବାର ରଇଲା । ୧୩ ସେବାରୁକାର ଜିରଦି ନେତାମନ୍, ନିମାନ୍ ଅଇଲା ରତିକେ କଇବାର ଦାରିଲା, “ଆଜି ବିସ୍ରାମ ଦିନେ, ଦୁଇ ଶାତି ଦାରି ଜିବାଟା ଆମର ନିଯମ ନାଇ ।” ୧୪ ମାତର ସେ ଲକ୍ଷ ସେମନକେ କଇଲା, “ଜେ ମନେ ନିମାନ୍ କଲା ସେ ମନେ ତମନ୍ ଟାଟିଦାରିକରି ଜା ବଲି କଇଲାଆଚେ ।” ୧୫ ସେବାରୁ ତାକେ ପାଗରାଲା, “ଜେ ତକେ ଟାଟି ଦାରି ଜା ବଲି କଇଲାର ସେ ଲକ୍ଷ କେ?” ୧୬ ମାତର ସେ ନିମାନ୍ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ ଜିପୁ କେ ବଲି ତିନି ନେତାମନ୍ କାଇଲାର, କାଇକେ ବଲୁଲେ ସେ ଜାଇବ ବେଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ରଇଲାଇଜେ, ଜିପୁ ତେଇଅନି ବିନେ ପିସଳି ଉଚିଜାଇରଇଲା । ୧୭ ତାର ପଚେ ଜିପୁ ସେ ନିକ ଅଇଲା ଲକ୍ଷକେ ମନ୍ତ୍ରିର ବିଦ୍ରରେ ଦେକିକରି କଇଲା, “ଦେବ ତୁଳ ନିକ ଅଇଜାଆତୁସ୍ । ତୁଳ ଥାର ପାସ କାମ କରନାଇ । ନଇଲେ ତକେ ଆରି ଅଦିକ ଦୁଇ କସତ ଆଇସି ମିଥା ।” ୧୮ ତାର ପଚେ ସେ ନିକ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ଲଗେ ଜାଇକରି, “ଜେ ତାକେ ନିକ କରିବାରୀ, ସେ ଜିପୁ” ବଲି କଇଲା । ୧୯ ଏ ନିମାନ୍ କାମ୍ କଲାଟା, ବିସ୍ରାମ ବାରେ ଅଇଜେଲାର ଜେ, ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ଜିପୁକେ ଦୁଇକୁସ୍ତ ଦେବାର ବସିଲାଇ । ୨୦ ମାତର ଜିପୁ ସେବାନକେ କଇଲା, “ମରବାବା ପରମେସର ପୁରୁଲୋ କାମକଲାନି, ମୁଲ ମିଥା ସେନ୍ତି କାମ କଲିନି ।” ୨୧ ଜିପୁ ଏହି କରିବାରାଇ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ତାମେ ମରାଇବାକେ ଅଦିକ ତେଥା କଲାଇ । କାଇକେ ବଲୁଲେ ଜିପୁ ବିସ୍ରାମ ବାରୁ ନିଯମ ମାନେ ନାଇ ବଲି ନାଇ, ମାତର ସେ ପରମେସର ମରୁର ପାଇ ବଲି କରିବାର ଅଳପର ପାଇ ରଇଲୁ ଦେଇତେରଇଲା । ଆରି ତମେ ସେ ରଇଲୁ, ଅଳପ ଦିନର ପାଇ ପାଇକରି ପାଇବା ଅଇରଇଲାସ୍ । ୨୨ ମାତର ମରିଲାଗେ, ଜାନର ତେଇଅନି ଅଦିକ ବପୁର ଗରେକ୍ ସାକି ଆଚେ । ପରମେସର ଆଦେସ ଲୟାବେ ମୁଲ ଜନ ସ୍ବରୁ କାମ କଲିନି, ସେବା ସ୍ବରୁ ମର ପାଇ ନିକ ସାକି । ସେ ସ୍ବରୁ କରିଲାନିଜେ, ମନେ ପରମେସର ପାଗରାଲା ଆଚେ ବଲି । ୨୩ ଆରି ମନେ ପାଗରାଲା ବାବା ପରମେସର ମିଥା ମର ବିସଳ ସାକି ଦେଲାନି । ତମେ କେବେ ମିଥା ତାର କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ଦବିଦ୍ରରେ ରେଣନାଇ । କାଇକେବରଲେ ସେ ଜାକେ ପାଗରାଲା ଆଚେ ତାକେ ତମେ ବିସ୍ରାମ କରାସ୍ ନାଇ । ୨୪ ତମେ ଜତନ୍ତ୍ରସ୍ତ ସାମରମନ୍ ପତି କଇଲାସ୍ତନି । ତେଇଅନି ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବାକେ ମର ଲଗେ ଆଇବାକେ ନିରଲାସ୍ତନି । ୨୫ ମୁଲ ମୁନୁସ୍

ଲକ୍ଷମନର ଚାନେଅନି ଡାକ୍ତରୁ କଜି ନାଇ । ୪୭ ମୁଲ ଜାନି, ତମେ କେନ୍ତି ରକମର ଲକ୍ଷ, ତମର ମନ ବିଦ୍ରରେ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ କରିବାଟା ନାଇ । ୪୮ ମୁଲ ମର ବାବା ପରମେସର ଥଦିକାର ପାଇ ଆଇଲିଆଟି । ମାତର ତମେ ମକେ ନାମାସ ନାଇ । ମାତର ଜେ ତେବେଳା କେ ମିଶା ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷ ନିଜେ ମନ୍ତରି ଆଇଲେ ତାକିନେଲାସନି । ୪୯ ତମେ ନିଜର ନିଜର ବିଦ୍ରେ ସମ୍ମାନ ପାଇବାକେ ମନ୍ତରିଲାସନି । ମାତର ପରମେସରର ଆଲାଦ ପାଇବାକେ ମନ କରାସ ନାଇ । ସେହି ବଇଲେ ତମେ କେନ୍ତି ମକେ ବିସ୍ବାସ କରିପାରାସ? ୫୦ ମୁଲ ତମର ବିରଦେ ପରମେସରରେ ଦସି କରିବି ବଲି ତମେ ବାବାନାଇ । ତମେ ଜନତା ମାଥାର ତେଳ ଆସା କରିଆଗାସ ସେ ସେ ତମର ବିରଦେ ଦସି କଲାନି । ୫୧ ଜଦି ତମେ ମସାକେ ସଦବିଳି ବିସ୍ବାସ କଲାସନି ବଇଲେ ମକେ ମିଶା ବିସ୍ବାସ କରନେ ରଇଥା । କାଳକେବଇଲେ ମସା ମର ବିସ୍ବାସ ଲେକିଆଚେ । ୫୨ ମାତର ସେ ଜନତା ଲେକିଆଚେ, ତେର କଦି ତମର ବିସ୍ବାସ ନାଇ ବରିଲେ, ମୁର ଜନତା କଇଲିନି, ସେତା କେନ୍ତି ବିସ୍ବାସ କରିଥା?"

୭ ତାର ପତେ ଜିସୁ ଗାଲିଲି ଗାହି ସେପାଟେ ସେ ଗାଢକେ ତିବିରିଆ ଗାହି
ବଲି ମିଥା କଇବାଇ, ସେ ଜାଗାଇ ଗାଲା । ୯ ଆରି ବେଦି ଲକ୍ଷମନ୍ କେ
ତାର ପତେ ପତେ ଗାଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ରମି ଲକ୍ଷମନ୍ କେ
ତାର କାବାଅଳଜିବା ବପୁ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ନିମାନ୍ କରିବାଟା ସେମନ୍ ଦେବି ରଇଲାଇ
। ୧ ଜିସୁ ତାର ସିଥମନ୍ଦର ସତ୍ତ୍ଵ ଗନ୍ଧେ ତଢ଼ୁର ଉପରେ ଜାଇ ବସିଲା
। ୪ ସେବେଳେ ଜିରଦି ମନର ନିସ୍ତାର ପରଦ କେଟି ଆଇତେଇଲା
। ୫ ତାର ଲଗେ ଦେବି ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଇବାଟା ଦେବିକରି ଜିସୁ ପିଲିପକେ
ପାରିଲା, “ଏତେକମାଣ୍ୟ ଲକ୍ଷମନର ପାଇ କନ୍ତ୍ରିଅନି ଜାଇ କାବି ଗେନିଆନି
ଅଳୟି?” ୬ ମାତର ପିଲିପକେ ପରିକା କରିବାକେ ଜିସୁ ଏନ୍ଦୁରି ପାରାରି
ରଇଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁ କାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲାନି ବଲି ସେ ନିଜେ
ଜାନିରଇଲା । ୭ ପିଲିପ ଜିସୁକେ କରିଲା, “ତାତି ରଇଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ କେ
ଦୂରସ ତେବେ ଅନି ଅଦିକ ରୂପାଶାନ୍ତ୍ରର ରୁଚି ଗେନିବାକେ ପଦ୍ୟି” ୮ ତେଇ
ଆନ୍ମରିୟ ମାଞ୍ଚର ଗନ୍ଧେ ସିଥ ରଇଲା, ସେ ସିମନ୍ ପିତରର ବାଇ । ସେ
କରିଲା, “ତାତି ଗନ୍ଧେ ପିଲାର ତାନେ ପାଁଦଣ ରୁଚି ଆରି ଦୂରଟା ବାଜିଲା
ସାନ୍ ମାର ଆବେ । ୯ ମାତର ଏହି ଲକ୍ଷମାର ସେଟା ନ ଥାଏ ।” ୧୦
ଜିସୁ ତାର ସିଥମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଲକ୍ଷମନ୍ କେ ଗାଁସ ଉପରେ ବସାଆ ।”
ସେ ପଢ଼ିଆଇ ବେଦି ଗାଁସ ରଇଲା । ଗାଁସ ଉପରେ ସବୁଲକ୍ଷ ବସିଲାଇ ।
ଆରି ତେଇ ଅଦିକ ମୁନ୍ଦୁସ ସିଲାପେ ପାଁଚ ଅକ୍ଷାର ଲକ୍ଷ ରଇଲାଇ । ୧୧
ଜିସୁ ରୁଚି ଦାରି ପରମେସରୁକେ ଦନ୍ତିଆବଦ ଦେଲା ଆରି ତେଇ ବସିରଇବା
ଲକ୍ଷମନ୍ କେ ବାଟାକରି ଦେଲା । ସେନ୍ଦ୍ରିୟ ମାତ୍ର ମିଥା ବାଟାକରି ଦେଲା ।
ତେଇ ସେମନ୍ଦକେ ପେଟ ପୁରତେ କାଇବାକେ ମିଳିଲା । ୧୨ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍
ପେଟ ପୁରତେ କାଇଲା ପତେ, ଜିସୁ ତାର ସିଥମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଅଗଲିଲା
ମାର ଆରି ରୁଚି ଗନ୍ଧେକଟାନେ ବୁଲିଆଉ, ତେବେ କଣ୍ଠେ ମିଥା ନସ୍ତ ନ
ଥାଏ ।” ୧୩ ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇପାରାଇଲା ପତେ, ସେ ପାଁଦଣ ରୁଚିଆନି କେହିକି
ଅଗଲିଲା, ସିଥମନ୍ ସେଟା ଚାଲିଆଇ କରି ବାରଟା ତାଲାର ବର୍ଦତି କଲାଇ ।
୧୪ ଜିସୁ କଲା ଏ କାବାଅଳଜିବା କାମ ଦେବିକରି ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍
କରିଲାଇ “ଏ ଦୁନ୍ତିଆର ପରମେସର ଜନ୍ମ ବଦିପଦିବକଟା ଆଇବାର
ରଇଲା, ସତର୍ଯ୍ୟ ଏ ଆକା ।” ୧୫ ସେବାପ୍ରରେସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ
ରାଜା କରାଇବାକେ ତିଆର ଅଇବାଟା ଜାନି, ତେଇଅନି ସେ ଗନ୍ଧେ ଲକ୍ଷ
ତଢ଼ୁର ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ । ୧୬ ସେ ଦିନେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଅଇଗଲାକେ ଜିସୁର
ସିଥମନ୍ ତେଇଅନି ଉପରିକରି ଗାତେ ଗାଲାଇ । ୧୭ ସିଥମନ୍ ଦତ୍ତାର

ବସି ଗାହ ସେପାଟେ ରଇଲା କପରନାଇମନ୍ ଜାଗାଇ ବାରତ୍ତବାର ଦାରଲାଇ । ସେହିକିବେଳେ ଆନ୍ଧ୍ର ଅଥ ଆଇତେ ରଇଲା । ମାତ୍ର ସେ ବେଳା ଜାକ ଜିପୁ ତାକର ଲଗେ ଆସି ନ ରଇଲା । ୧୮ ଆରି ତେଇ ବେଷି ବାର ପଦନ ଅଳବାର ଦାରଲାଇ ଗାତେ ବେଷି ବହୁ ଲାଲୁତି ଅଳବାର ରଇଲା । ୧୯ ସେମନ ଚମ୍ପ ଗାଟି ଗାଟି ପାଇଁ କି ଚଥ କିଲମିଟର ଗାଲା ପରେ, କିମ୍ବୁ ପାନି ଉପରେ ଲାଣ୍ଟି ଲାଣ୍ଟି ଡକ୍ଟ୍ରୁ ଲଗେ ଆଇବାଟା ଦେକିକରି ସେମନ ଦେବି ଉଚିଗାଲାଇ । ୨୦ ମାତ୍ର ଜିପୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତରାମାଇ, ଏଣ ମୁଲୁଷେ ।” ୨୧ ଜିପୁ ଏ କାତା କଇଲା ପରେ, ସିଏମନ ତାକେ ବେଷି ପାରବା ସଞ୍ଚ ଡକ୍ଟ୍ରୁ ଲଗାଇଲାଇ । ଆରି ସେମନ ଜନ ଜାଗାଇ ଜାଇତେରଇଲାଇ, ସେ ଜାଗାଇ ଦାପରେ ଜାଇ କେବଲାଇ । ୨୨ ତାର ଆରକର ଦିନର ସାକାଳେ, ଗାତ୍ର ସେପାଟେ ରଇଲା ଲକମନ ଜାନିପାରିଲାଇ କେ, ତେଇ ଗଣେକ୍ଷେ ଡକ୍ଟ୍ରୁ ରଇଲା । ଆରି ସିଏମନ ଜିପୁକେ ମିସ୍ତେ ତାକି ନ ମେଇ, ଡକ୍ଟ୍ରୁର ବସି ମନାଗାତେ ଉଚିଗାଲାଇ ଆଚତ୍ର ବଲି । ସେମନ ତାକେ ଗାତିକରି ଜାଇରଇଲାଇ । ୨୩ ଜନ ଜାଗାଇ ମାପୁର ଜିପୁ ପାରତନା କରି ଲକମନକେ ରୁଟି କାଇବାକେ ଦେଇରଇଲା, ସେ ଜାଗା ଲଗେ ତିବିରିଆ ଗାତେଥି ଆରି କେତେଟା ଡକ୍ଟ୍ରୁ ଆସି କେବଲା । ୨୪ ସେ ଜାଗାଇ ଲକମନ ଜିପୁକେ ଆରି ତାର ସିଏମନକେ ବେଢ଼ ନ ଅଇଲାକେ, ଡକ୍ଟ୍ରୁମନ୍ଦେକ ଚାଣି ତାକେ କଜି କଜି କପରନାଇମନ୍ ଜାଗାବାଟେ ଜିବାକେ ବାରଇଲାଇ । ୨୫ ଲକମନ ଜିପୁକେ ଗାହ ସେପାଟେ ବେଢ଼ଅଇକରି ପାଚାରିଲା, “ଏ ଗୁରୁ ତମେ ଲାଗି କେତେବଳ ଆସି କେବଲାଏ?” ୨୬ ଜିପୁ ସେମନକେ କଇଲା, ମୁର ତମକେ ସବ କଇଲିନି, ମୁଲ କରିରଇବା କାବାଅଇଜିବା କାମ ବୁଜିକରି ମନେ କଜାୟ ମାର । ମାତ୍ର ତମେ ପେଟ ପୁରତେ ରୁଟି କାଇରଇଲାସ ବଲି ଆସିଥାଏ । ୨୭ ଜନ କାଦି ନ ଦସିଗାଇଯି, ସେ କାଦିର ପାଇ ଏତେ କିଷଟ କରାନାଇ, ମାତ୍ର କରିଲା ନ ନସେ, ସେଟା ନ ପାରବା ଜିବନ ଦେଇସି, ସେଟାର ପାଇ କିଷଟ କରା । ଏ କାଦି ନରପିଲା ମୁଲ ଦେବି । କାଇକେ ଦେଇଲେ, ସେଟାରୁବାଇ ବାବା ପରମେଷର ମନେ ଅଦିକାର ଦେଲାଆଏ । (aiónios g166) ୨୮ ସେବେଳେ ଲକମନ ଜିପୁକେ ପାଚାରିଲା, “ଜନଟା ପରମେଷର ମନ କଲାନି, ସେଟା ଆମେ କରିବାର ଆମେ କାଇଟା କରିବାର ଆମେ?” ୨୯ ଜିପୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ଜାକେ ପରମେଷର ପାଇଲା ଆମେ, ତାକେ ତମେ ବିଷବାୟ କଲେ ସେଟା କରିପାରାୟ ।” ୩୦ ସେବେଲା ସେମନ ଜିପୁକେ ପାଚାରିଲା, “ଏହି ବଇଲେ ଆମେ ଜେତୁ ବିଷବାୟ କରିବୁ, ସେଟାର ପାଇ ଆମକେ କାଇଆଲେ କାବାଅଇଜିବା କାମ କରି ଦେକାଇପାରୁସ କି? କି କାଇବା କରିପାରୁସ?” ୩୧ ଆରି ସେମନ କରିଲାଇ, “ଆମର ଆନିଦାଦିମନ ମରୁବାଲି ବୁଝୁଁ ମାନା କାଦି କାଇରଇଲାଇ, ସେଟା ଆମର ଦରମ ପାସତର ଲପାବେ ପରମେଷର ସେମନକେ ସରଗେ ଅନି ଦେଇରଇଲା ।” ୩୨ ଜିପୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ମୁଲ ତମକେ ସବ କାଇଲିନି, ଜନଟା ମନ୍ୟ ତମକେ ଦେଇରଇଲା, ସେଟା ସରଗେଅନି ଆସିରଇଲା କାଦି ନାଁ । ମାତ୍ର ମର ବାବା ତମକେ ସରଗେଅନି ସବ କାଦି ଦେଇସି । ୩୩ ପରମେଷର କାଦି ଅଇଲାନି ଗଣେକ୍ ଲକ୍ଷ ଜେ କି ନ ପାରବା ଜିବନ ଦେବାକେ ସରଗେଅନି ଦୁନିଆର ଆସିରଇଲା” ବଲି କଇଲା । ୩୪ ଲକମନ ଜିପୁକେ କଇଲାଇ, “ଆଗିଆଁ ମୁବୁବେଲେ ଆମକେ ଏ କାଦି ଦିଆଁ ।” ୩୫ ତାର ପଦେ ଜିପୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ମୁଲ ସେ ଜିବନର କାଦି । ଜନ ଲକ୍ଷ ମର ଲଗେ ଆଇସି, ସେ କେବେ ମିଥା ବୁଜେ ନ ରାଏ । ଆରି କେ ମନେ ବିଷବାୟ କରିପି ତାକେ କେବେ ମିଥା ସବ ନ ଲାଗେ । ୩୬ ମୁଲ ତମକେ କଇଲିନି, ତମ ମନେ ଦେକିକରି ମିଥା ବିଷବାୟ କରାସନାଇ । ୩୭ ମର ବାବା ପରମେଷର ଜନ ଲକମନକେ ମନେ ଦେଲା ଆମେ, ସେ

ଲକ୍ଷମନ୍ ମର ଲଗେ ଆଇବାର । ଆରି ମର ଲଗେ ଆଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ କେବେ ମିଥା ନ ବାରତାଇ । ୩୮ କାଇକେବଳେ ମୁଲ ନିଜେ ମନ୍ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁଷ କରିବାକେ ଆସି ନାଇ, ମାତର ମନେ ପାତାଇଗଲିବା ପରମେଷର ମନ୍ତ୍ରକଲାଟା ପୁରାପୁରୁଷ କରିବାକେ ସରଜେଥିନି ଆସିଥାବି । ୩୯ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସେ ମନେ ଦେଲାଆଏ, ସେମନ୍ତର ବିଦ୍ରହେଥିନି ମୁଲ ଗଣେକୁ ଲକ୍ଷକେ ମିଥା ନ ଆଇଇ । ପାରାପାରି ଦିନେ ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଆରିତରେ ଜିବନ୍ କରି ଉପାରି । ଏଟା ଆକା ସେ ମନ୍ କରିବାଟା । ୪୦ ପରମେଷର ପିଲା ମୁଲ କେ କେ ମନେ ଦେକ୍ବାଇ ଆରି ବିସବାସ କରିବାଇ, ସେମନ୍ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବାର ଆତେ ବଳି ପରମେଷର ମନ୍ କଲାନି । ଆରି ମୁଲ ସେମନ୍ତକେ ସାରାପାରି ଦିନେ ମଲାଟାନେଥିନି ଜିବନ୍ ଅଳକିରି ଉପାର ଦେବାର ଆତେ ବଳି ମିଥା ପରମେଷର ମନ୍ କଲାନି” ବଳି କଇଲା । (aiōnios g166) ୪୧ ଏଟା ମୁନିକରି ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ଜିମୁର ଦିରଦେ ସେମନ୍ତର ବିଦ୍ରହେ ଦଦାପେଲା ଅଳକାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ, ଜିମୁ ମୁଲ ସରଗେ ଅନି ଆସିରଇବା କାବି ବଳି କଲାଇର ପାଇ ସେମନ୍ ଏହି ଅଳକାଇ । ୪୨ ସେମନ୍ କରିଲାଇ “ଏଟା ଜିପେର ପିଲା ଜିମୁ ନାଁ କି? ଆମେ ତାର ଆୟ୍ଯ ବାବାକେ ଜାନି ଆରୁ । ସେ କେନ୍ତି ‘ମୁଲ ସରଗେଥିନି ଆସିଥାଏ’ ବଳି କଲାନି?” ୪୩ ଜିମୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, ତମେ ଦଦାପେଲା ରଥାନାଇ, ତିମରାଇଥାଇ ରୁଆ । ୪୪ ମନେ ପାତାଇରଇବା ପରମେଷର ମର ଲଗେ ତାକି ନ ଆନନ୍ଦେ, କେ ମିଥା ମର ଲଗେ ଆସିନାପାରଦ । ଆରି ଜେ କେ ଆଇବାଇ, ସେମନ୍ତକେ ମୁଲ ସାରାପାରି ଦିନେ ମଲାଟାନେଥିନି ଜିବନ୍ କରି ଉପାରି । ୪୫ ବଦିସବିବକୁତମନ୍ ଦରମ୍ ସାପ୍ତରେ ଲେକିଆଚରି, ପରମେଷରଟାନେଥିଷେ ସବୁଲକ୍ ସିକିବାଇ । କେ ମିଥା ବାବାର କାତା ମୁନି ତାର ସିକିଆ ପାଇସି, ସେ ମରିଲଗେ ଆଇସି । ୪୬ କେ ମିଥା ବାବାକେ ଦେବିଦନାଇ । ମୁଲ ପରମେଷର ତେରଥି ଆସିଥାଏ, ମୁଲରେ ବାବାକେ ଦେବିଥିବାରି । ୪୭ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସତ କଇଲିନି, ଜନ୍ ଲକ୍ ମନେ ବିସବାସ କରସି, ସେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇସି । (aiōnios g166) ୪୮ ହଁ, ମୁଲରେ ଜିବନ୍ ଦେବା କାବି । ୪୯ ତମର ଆନିଦାଦିମନ୍ ମରବାଲିବୁଁ ମାନା କାବି କାଇରଇଲାଇ, ଏଲେମିଥା ସେମନ୍ ମଲାଇ । ୫୦ ମାତର ଜନ୍ କାବି ସରଗେଥିନି ଆଇସି, ସେଟା କେ କାଇଲେ ମିଥା, ନ ମରଦ । ୫୧ ମୁଲରେ ସରଗେଥିନି ଆଇବା ଜିବନ୍ ଦେବା କାବି । ଏ କାବି କାଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ଦିନର ପାଇ ବଢ଼ି ରଇବାଇ । ଏ କାବି ଆଇଲାନି ମର ଗାଗଦ । ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ କାଳିକାଳ ଜୁଗଜୁଗ ବଢ଼ି ରଇବାକେ ମରଗାଗଦ ଦେବି ବଳି କଇଲା । (aiōnios g165) ୫୨ ଜିମୁ କଇଲା କାତା ମୁନି ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ରିଥାଇ ଆଇଲିଅଙ୍କିରି “ଏ ଲକ୍ କେନ୍ତି ନିଜର ଗାଗଦ ଆମଙ୍କେ କାଇବାକେ ଦେଇ ପାରେ?” ବଳି ଦଦାପେଲା ଅଳ କଇଲାଇ । ୫୩ ଜିମୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ମୁଲ ସତକାତା କଇଲିନି, ପରମେଷର ପାତାଇ ରଇବା ନରପିଲା ମୁଲ, ମର ଗାଗଦ ଆରି ବନି ନ କାଇଲେ, ଜିବନ୍ ମିଲାଇ ନାପାରାସ । ୫୪ ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ ମର ଗାଗଦ ଆରି ବନି କାଇସି ସେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇସି । ମୁଲ ସେ ଲକ୍ଷକେ ସାରାପାରି ଦିନେ ମଲାଟାନେଥିନି ଉପାରି । (aiōnios g166) ୫୫ କାଇକେବଳେ, ମର ଗାଗଦ ଅଳକାନି ସତ କାବି ଆରି ମର ବନି ଅଳକାନି ସତ ପାନି । ୫୬ ଜନ୍ ଲକ୍ ମର ଗାଗଦ ଆରି ବନି କାଇସି, ସେ ମରଗାନେ ରଇସି ଆରି ମୁଲ ତାରମାନେ ରଇବି । ୫୭ ଜିବନ୍ ରଇବା ବାବା ମନେ ପାତାଇଥାଏ, ଆରି ତାରମାନୀ ମୁଲ ବଢ଼ିଆରି । ସେମୁରିଷେ କେ ମନେ କାଇସି, ମରମାନି ବଢ଼ିରଇସି । ୫୮ ଏଗାପେ ସରଗେଥିନି ଆସିରଇବା କାବି । ଜନ୍ କାବି ତମର ଆନିଦାଦିମନ୍ କାଇକରି ପତେ ମଲାଇ, ଏଟା ସେମୁରି କାବି ନାଁ । ଏ କାବି ଜେ କାଇସି ସେ କାଳିକାଳ ଜୁଗଜୁଗ ବଢ଼ିରଇସି

(aiōnī g165) ४८ जिषु कपरमानरमे जिउदिमनर पारतना गरे यिकिआ देवाबेले ए परु काता करउरलामा । ४९ जिषुर यिष्मनर बिद्रे अनि केतेक लक्ख ए काता पूनिकरि करला, “ए यिकिआ मूल्लके बुली न इलानि । येतारपाल के एता नाम्पि?” ५१ जिषुके ए बिष्मल नेलकरि के काइबलि न करउरलेले मिषा, यिष्मनर कुआबला अलान्निर बलि जानिकरि, ये येमानके करला, “तमे ए काता पूनि मन्दुख कलाएनि कि? ५२ एन्ति बरले, नरपिला मूल जन् जागाइअनि आयिरलिल, ये जागाइ आरि तरेक बारहि जिबाणा देक्कले तमे कारणा बलि करउपाय? ५३ परमेपर आदिमापे जिबन् देलपारे । मूल्लुप्र बप्तु कारणा करिनापारे । परमेपर जिबन् देबा आदिमा तमे जेनुकिलि जानि पारपाय? येतारपाल पूल ए काता करउलिअटि । ५४ मात्र तमार बिद्रेअनि केतेक लक्मनर माके बिष्मापृ कराए नाइ ।” काइकेबलले बिष्मापृ न करबा लक्मनके जिषु आगेअनि जानिरलामा । आरि पत्ते जन् लक्ख ताके प्रदरुके यस्त्रिय देलपि, ताके मिषा जानि रलला । ५५ आरि जिषु करला, “येतार पारये मूल तम्के करउलिनि, जदि बाबा न पाटाइले, के मिषा मर लगो आयिनापारे ।” ५६ जिषु ए काता करउलाके तार यस्तु जाइतेरेबा लक्मनर तेहरानि देविलकृ तार यस्तु जिबाके मन् न करि ताहि उठिगालाइ । ५७ येबेले जिषु तार बारबा यिष्मनके पाचारला, “तमे मिषा माके ताकिकी उत्तिजिबाके मन् कलाएनि कि?” ५८ यिष्मनर यित्र ताके करला, “मापूर तम्के ताति आमे कारलगे जिबु? तमरातोनेता न पारबा जिबनर बाकिअ आचे । (aiōnios g166) ५९ तमेता परमेपर तामेअनि आचला पुकल लक्ख बलि, एबे आमे बिष्मापृ करि जान्नु ।” ६० जिषु येमानके करला, “मूल काल तम्के बार लक्मके बाति नालाकि? एलेमिया तमर बिद्रेअनि गतेक लक्ख यस्तामनर ।” ६१ लक्माकियुत्र पिला जिउदाके देकाइकरि ये एन्ति करउरलामा । काइके बलले बारता यिष्मनर बिद्रे अनि जिउदा गतेक लक्ख अलिमिया, जिषुके बिष्मापे बिष्म देलापारा प्रदरुमनके यस्त्रि देबाको मन् करते रलला ।

ତାର ପତେ ଜିସୁ ଗାଲିଲି ବାଟେ ବୁଲାବାର ଗାଲା । ସେ ଜିରଦା ଦେଖେ ଜିବାକେ ମନ୍ଦ କରେନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ଦ ତାକେ ମରାଇବାକେ ତେସତା କରୁତେ ରଇଲାଗା, ସେ ଜାନି ରଇଲା । ୨ ସେ ବେଳେ ଜିରଦିମନ୍ଦ ଗଲେକେ କୁଣ୍ଡିଆ ପରବୁ ଲଗେ କେଟି ରଇଲା । ୩ ସେଟାରେପାଇ ଜିସୁର ବାଇମନ୍ଦ ତାକେ କରିଲାଇ, “ତୁର ଏ ଜାଗା ଗାତିକରି ଜିରଦା ଦେଖେ ପରବୁ କାଇବାର ଜା, ତେବେ ତୁର କରିବା କାବାଅଇଜିବା କାମମନ୍ଦ ତର ସିଥମନ୍ଦ ଦେବି ପାରଦ୍ର ।” ୪ ଜେ ଡାକ୍ପୁଟା ବିଳି ଜାନାଇ ଅଇବାକେ ମନ୍ଦକଲାନି, ସେ ନିଜର କାମ ଲୁହାଇକରି ନ ପଢ଼ିଲୁ ରଖ । ଜେତେବେଳା ତମେ ଏସବୁ କରିପାଇଲାସନି ବଇଲେ, ଦୁନିଆର ସବୁଲକ୍ଷ ତମକେ ଜାନବାଇ । ୫ କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁ ନିଜର ବାଇମନ୍ଦ ମିୟା ତାକେ ବିଶ୍ଵାସ ନ କରୁତେ ରଇଲାଇ । ୬ ଜିସୁ ତାର ବାଇମନ୍ଦକେ କରିଲା, “ଏବେ ଜାକ ମର ସମାନ ବେଳା ଆସେ ନାଇତା । ମାତ୍ରର ତମରେପାଇ ସବୁ ବେଳା ସମାନରେ । ୭ ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ତମକେ ମିନ ନ କରଦ୍ର, ମାତ୍ରର ମନେ ମିନ କରିବାର । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ତ କରିବା କାମମନ୍ଦ କାରାପ ବିଳି ମୁଲୁ ଜାନାଇଲିନି । ୮ ତମେ ପରବୁ କରିବାକେ ଜାଆ, ମୁଲୁ ଜାଇ ନାପାରି । କାଇକେ ବଇଲେ ଏବେ ଜାକ ମର ସମାନ ବେଳା ଆସେ ନାଇତା

।" ୫ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ ଏ ସବୁ କାତା କଇବରି ଗାଲିଲିତେଇସେ ରଇଗାଲା । ୧୦ ତାର ବାରମନ୍ ପରିବ ତାନେ ଗାଲାପତେ, ଜିସୁ ମିଥା ଦେଇ ଗାଲା । ସେ ସବୁଲୁକ ଦେବଳାପାରା ନ ଜାଇକରି ଲୁହତେ ଗାଲା । ୧୧ ତେବେ ପରଦତେ ଜିରଦି ନେତାମନ୍, "ଜିସୁ କହି ଆଚେ?" ବଲି ପାଗାରି ପାଗାରି କଇଲାଇ । ୧୨ ତେଇ ରଇଲା ବେଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ବିଦ୍ରେ ଜିସୁର ବିସର କାତା ଅଇତେ ରଇଲାଇ । କେତେ ଲକ୍ଷ ଜିସୁ ବେଦି ନିକ ଲକ୍ଷ, ବଲି କଇତେ ରଇଲାଇ ମାତର ଆରି ଅଦେକ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ନାହିଁ, ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବୁଲ ସିକିଆ ଦେଲାନି, ବଲି କଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୩ ମାତର ଜିରଦି ନେତାମନ୍ତକେ ଉଚିକରି କେ ମିଥା ଜିସୁର ବିସର ସବୁଲୁକ ଜାନ୍ତରେ ସବୁର ମୁହଁଟେ କଥିବାର । ୧୪ ଆରି ପରଦ ଅଧାଅଦି ପାଗାଗାଲା ପତେ, ଜିସୁ ମନ୍ତର ବିଦ୍ରେ ଜାଇକରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସିକିଆ ଦେବାର ଦାରଳା । ୧୫ ତେଇ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ କାବାଅଲାଇ କରି କଇଲାଇ, "ଏ ଲକ୍ଷ ପାର ନ ପଢି ମିଥା କେହି ଏହିକି ବିସର ଜାନିଆଚେ?" ୧୬ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, "ମୁଇ ସିକାଇଦେବା ଏ ସିକିଆ ମର ନିଜରଟାନେ ଅନି ନାହିଁ, ମାତର ମକେ ପାଗାରଇବା ପରମେସରର ତେଇଅନି ଆସିଆଚେ । ୧୭ ଜେ ଜିରଦି ପରମେସର ମନ୍ତକଲାଟା ପୁରୁନ କରିବାକେ ମନ୍ କରସି ବିଲାଲେ ସେ ଜାଇପାରସି, ମୁଇ ଦେଲାଇରଇବା ସିକିଆ ପରମେସରର ତାନେ ଅନି ଆଇଲାନି କି ସେଟା ମର ନିଜର ବପୁର ସଞ୍ଚୁ କଲିନି ବଲି । ୧୮ ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ନିଜର ଅଦିକାରେଅନି କାତା କଇସି ସେ ନିଜ ମରିମା ପାଇ ଅଇବାକେ କଇସି । ମାତର ଜନ୍ମଲୁକ ମକେ ପାଗାରିଲା ଲକ୍ଷ ସମ୍ବାନ୍ ପାଥ ବଲି ମନ୍ କରସି ବିଲାଲେ, ସେ ମିର ନ କଇ ସବ କାତା କଇସି । ଆରି ତାରଟାନେ କାଇ ବୁଲ ସିପିଇ ନ ରଖ । ୧୯ ମଧ୍ୟ ତମକେ ନିଯମ ଦେଲା ଆଚେ, ଏତା ସବ । ମାତର ତମର ବିଦ୍ରେ କେ ମିଥା ଏ ନିଯମ ମାନାସ ନାହିଁ । ତମେ କାଇବେ ମକେ ମରାଇବାକେ ତେସଟା କଲାପାରି?" ୨୦ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, "ତକେ ତୁମା ଦୋରିଲା ଆଚେ । କେ ତକେ ମରାଇବାକେ ତେସଟା କଲାନି?" ୨୧ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, "ମୁଇ ଗରକେ ଚକିତ ଅଇଜିବା କାମ କଲି, ସେଟା ଦେବି ତମେ କାବା ଅଇଗାଲାସ । ୨୨ 'ତମର ପିଲାଜିଲାମନ୍ତକେ ପୁନର୍ କରାରା' ବଲି ମଧ୍ୟ ଆଦେଷ ଦେଇରଇଲା । ଅଇଲେମିଯା ମଧ୍ୟ ଏ ନିଯମ ଆରାମ କରି ନ ରଇଲା । ତମର ଅନିଦିଦିମନ୍ତର ବେଳେଅନି ଏତା ଚିଲାଇରେଇରଇଲା ଆରି ତମର ପିଲାମନ୍ତକେ ବିସରାମବାରେ ପୁନର୍ କରାଇଲାସନି । ୨୩ ଜିରଦି ବିସରାମବାରେ ଗରେକ ପିଲାକେ ପୁନର୍ କରାଇବାକେ ମଧ୍ୟର ନିଯମ ମାନାସ ନାହିଁ, ମୁଇ ଜିଦି ବିସରାମବାରେ ଗରେକ ଲକ୍ଷକେ ପୁରାପୁରୁନ ନିକ କଲେ, କାଇକେ ରିପା ଅଇଗାଲାସନି? ୨୪ ବାରରେ ବିପରି ଦେବିକରି କାଇ ବିଚାର କରାନାଇ । ଜନ୍ମଟା ଟିକ, ସେ ଲୟାବେ ବିଚାର କରା ।" ୨୫ ଜିରୁପାଲାମର କେତେକ ଲକ୍ଷ କରିଲାଇ, "ଯେ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ଜନ୍ ଲକ୍ଷକେ ମରାଇବାକେ ତେସଟା କଲାନି, ଏ କାଇ ସେ ଲକ୍ଷ ନାହିଁ କି? ୨୬ ଦେକା, ସବୁଲକ୍ଷରୁଟାନେ ଏହିକି ସବୁ କଇପାକାଇଲାନି, ମାତର ତାକେ ର ବଲିକରି କେ ମିଥା ପଦେକ କଥିବାର । ସତରେ ଏ ପରମେସର ପାଗାରିଲା ମସିଥ ବଲି ନେତାମନ୍ ଜାନିଆଚଦ କି? ୨୭ ଜେତେବେଳେ ପରମେସର ପାଗାରିଲା ମସିଥ ଆଇସି, ସେହିବେଳେ ସେ କହି ଅନି ଆସିଆଚେ ବଲି କେ ମିଥା ନାକାନାଦ । ମାତର ଏ ଲକ୍ଷ କହିଅନି ଆସିଆଚେ, ସେଟା ଆମେ ସବୁ ଜାନ୍ମ ।" ୨୮ ଜିସୁ ମନ୍ତର ସିକିଆ ଦେବାବେଳେ ବେଦି ଆରିଲିଅଇ କରିଲା, "ତୁ ତେମେ ମନ୍ତର ଏହିକି ସିକିଆ ଦେବାରେ ବେଦି ଆରି କରିଲାଇ ।" ୨୯ ମାତର ମୁଇ ମର ନିଜର ଅଦିକାରେ ଆସିନାଇ, ମକେ ଜେ ପାଗାର ଆଚେ ସେ ସବ । ତମେ

ତାକେ ନାଜାନାସ । ୩୦ ମାତର ମୁଇ ତାକେ ଜାନି ଆଚି । କାଇକେ ବରଲେ ମୁଇ ତାରତେଇଅନି ଆରିଲି ଆଚି ଆରି ସେ ମକେ ପାଗାରିଲା ଆଚେ ।" ୩୧ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇବାବେଳେ, ସେମନ୍ ସୁନ୍ଦିକରି ତାକେ ଦାରିବାକେ ଦେଖା କଲାଇ । ମାତର କେ ମିଥା ଚିର ନାପାରିଲାଇ । କାଇକେ ବରଲେ ସେହିକି ବେଳା ଜାକ ତାର ବେଳା କେତେ ନ ରଇଲା । ୩୨ ମାତର ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁର ବିସର ବିଦ୍ରେ ଏହୁରି କାତା ଅଇତେ ରଇଲାଟା ପାତୁସି ଦଲର କେତେକ ଲକ୍ଷମନ୍ ସୁନ୍ଦାର । ତେବେ ମୁକିଅ ପୁରାରିମନ୍ ଆରି ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ବନ୍ଦି କରିବାକେ କେତେଟା ମୁକିଅ ଜାଗୁଆଳିମନ୍ତକେ ପାଗାରିଲାଇ । ୩୩ ପତେ ଜିସୁ କଲାଇଲା, "ମୁଇ ଚନେକୁସେ ତମର ସଞ୍ଚୁ ରଇବି । ତାର ପତେ ମକେ ଜେ ପାଗାରିଲା ଆଚେ, ତାର ଲଗଣେ ବାରତି ଜିବି । ୩୪ ତମେ ମକେ କଙ୍ଗପା, ମାତର ବେଟ ନ ଉଥାସ । ଆରି ମୁଇ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ରଇବି, ସେ ଜାଗାଇ ତମେ ଆସି ନାପାରାସ ।" ୩୫ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ନିଜର ବିଦ୍ରେ କାତା ଆଇଲାଇ ଏହିକି ବିଲାର ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ବନ୍ଦି କରିବାକେ କେତେଟା ମୁକିଅ ପୁରାରିମନ୍ ଆରି ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଗାରିଲାଇ । ୩୬ ପତେ ଜିସୁ କଲାଇଲା, "ମୁଇ ଚନେକୁସେ ତମର ସଞ୍ଚୁ ରଇବି । ତାର ପତେ ମକେ ଜେ ପାଗାରିଲା ଆଚେ, ତାର ଲଗଣେ ବାରତି ଜିବି । ୩୭ ତମେ ମକେ କଙ୍ଗପା, ମାତର ବେଟ ନ ଉଥାସ । ଆରି ମୁଇ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ରଇବି, ସେ ଜାଗାଇ ତମେ ଆସି ନାପାରାସ ।" ୩୮ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ନିଜର ବିଦ୍ରେ କାତା ଆଇଲାଇ ଏହିକି ବିଲାର ଏ ଲକ୍ଷ କହି ନାହାର । ସେ କାଇ ତିରିକୁ ନଅରେ ଜାଇକରି ଏନେ ତେଣେ ଅଇରଇବା ଆମର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସିକିଆ ଦେଇସି କି? ୩୯ ସେ କରିଲାନି, ତମେ ମକେ କଙ୍ଗପା ମାତର ବେଟ ନ ଉଥାସ । ଆରି ଏହୁ ମିଥା କାନ୍ତି ନାହାର । ସେ କାଇ ତିରିକୁ ନଅରେ ଜାଇକରି ଏନେ ତେଣେ ଅଇରଇବା ଆମର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସିକିଆ ଦେଇସି କି? ୪୦ ସେ କରିଲାନି, ତମେ ମକେ କଙ୍ଗପା ମାତର ବେଟ ନ ଉଥାସ । ଆରି ଏହୁ ମିଥା କାନ୍ତି ନାହାର । କାଇକେବିଲାଲେ ଜିସୁ ସେବେଳା କାକ ମରିମାର ପୁରାପୁରୁନ ନ ଅଇରଇଲା । ୪୧ ଜିସୁର ଏ କାତା ପୁନିକରି କେତେକ ଲକ୍ଷ କରିଲାଇ, "ସରବାତା, ଏ ଲକ୍ଷ ଗଟେକ ପରମେସର ଗରେକେ ପିଲାକେ ପୁନର୍ କରାଇଲାଏ ବାରାମାର ବିସରାମବାରେ ଏ ସୁକଳି ଆଦମା ଦେଇବାର । ୪୨ ଜିସୁ କରିବାକେ ବିସରାମବାରେ ଏ ପରମେସର ଗରେକେ ପିଲାମନ୍ତକେ ବିସରାମବାରେ ଏ ସୁକଳି ଆଦମା ଦେଇବି । ମାତର ଏବେ ଜାକ, କାକେ ଦେଇ ନ ରଇଲାଇ । କାଇକେବିଲାଲେ ଜିସୁ ସେବେଳା କାକ ମରିମାର ପୁରାପୁରୁନ ନ ଅଇରଇଲା । ୪୩ ଜିସୁର ଏ କାତା ପୁନିକରି କେତେକ ଲକ୍ଷ କରିଲାଇ, "ସରବାତା, ଏ ଲକ୍ଷ ଗଟେକ ପରମେସର ଗରେକେ ଆସିରଇଲା ବଦିପଦ୍ଧବିକାଳା!" ୪୪ ଆରି ଅଦେକ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଗାରିଲାଇ, "ପରମେସର ବାତି ପାଗାରିଲା ମସିଥ" ବଲି । ଆରି ଅଦେକ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାଗାରିଲାଇ, "ପରମେସର ବାତି ପାଗାରିଲା ରାଜା ମସିଥ କାଲିନି ଦେଖେଇଲା ଏହିକି ଦେଖେଅନି ନ ଆସେ କି? ୪୫ ସାପ୍ତତେ ଏ ହିନ୍ଦୁ କାରି ଆଇଲା ଆଚେ, ପରମେସର ବାତି ପାଗାରିଲା ରାଜା ମସିଥ, ଦାଉଦ ରାଜାର ଜାଗାଇ, ତାର କୁଟୁମ୍ବେ ଦେଲିଲିମଣ୍ ଗତେ ଜନମ ଅଇ ଆଇପି ।" ୪୬ ବଲି କରିଲାଇ । ୪୬ ଏ ହିନ୍ଦୁ ସେମନର ବିଦ୍ରେଅନି କେତେ ଲକ୍ଷ ଜିସୁକେ ବାନ୍ଧାର ଅ ବଲି ମନ୍ କରିବେଇଲାଇ । ମାତର କେ ମିଥା ତାକେ ଦାରି ନାପାରିଲାଇ । ୪୭ ଜିସୁକେ ବନ୍ଦି କରିବାକେ ଜାଇରଇବା ଜାଗୁଆଲମନ୍ ବାରଦିଆରିଲାଇକେ ମୁକିଅ ପୁଜାରି ଆରି ପାରୁସିମନ୍ ଯେମନକେ ପାଗାରିଲାଇ, "ତମେ କାଇକେ ଜିସୁକେ ବନ୍ଦି କରି ଆନାସ ନାହିଁ?" ୪୮ ଜାଗୁଆଲମନ୍ କରିଲାଇ, "ଏ ଲକ୍ଷ କରିଲା ପାରା କାତା ଆକିକେଜାଇ କେ ମିଥା କଥିବାର ।" ୪୯ ପାରୁସିମନ୍ ସେମନକେ କରିଲାଇ, "ଏହୁ ବିଦ୍ରେ ତମ୍ଭେ ମିଥା ସେ ବଜୁଆ କରିଦେଲା କି?" ୫୦ ଆରି ପାଗାରିଲାଇ, "ଏହୁ ବିଦ୍ରେ ତମ୍ଭେ ମିଥା ଏହିକି ଦେଖିବାକେ କରିଲାଇ ।" ୫୧ ଆରି କାଇକେ ବିଦ୍ରେ ଏହିକି ଦେଖିବାକେ କରିଲାଇ ।

ତାକେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅବେ ବଳି ତେଣେ ସୁନ୍ମାନାତାସ୍ତି କି? ୪୫ ମାତରି ଏ ଲକ୍ଷମନ୍, ମସାର ନିୟମ ନାଜାନନ୍ଦ । ତେବେର ପାଇ ଏମନ୍ ସବୁ ଅଧିବାସ ପାଇରଇବା ଲକ୍ଷ ।” ୫୦ ତେଇ ସେ ଦଲେଅନି ନିକଦିମ ନାହିଁର ଗଟେକ୍ ନେତା ରଇଲା । ସେ ତରେକ ଜିସୁକେ ଦେବ୍କବାର ଜାଇରଇଲା । ସେ କଇଲା, ୫୧ “ଆମର ନିୟମ ରାପେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଦସି କରବା ଆଗରୁ ତାର କାତା ସୁନ୍ମବାକେ ପଡ଼ି ଆରି କାରଣ କଲାଆଚେ କଜବାକେ ପଡ଼ି ।” ୫୨ ବିନିଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏହି ବରଳେ ତୁର ମିଥା କାର ଗଟେକ୍ ଗାଲିଲିର ଲକ୍ଷ କି? କେ ମିଥା ପରମେସରର ତେଜଅନି ବଦିସବ୍ରକାତା କଇବା ଲକ୍ଷ ଗାଲିଲିଅନି ଆସନ୍ତି ନାହିଁ ।” ୫୩ ତାର ପତେ ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ଜାଗା ଚାହିକରି ନିଜର ନିଜର ଗରେ ବାରତି ଗାଲାଇ ।

ଜିସୁ କିମ୍ବା ନାୟକ ଗର୍ଭମନ ରଙ୍ଗଳା ପରବର୍ତ୍ତେ ଉଠିଗଲା । ୨ ତାର
ଆରକର ଦିନର ସାକାଳେ ସେ ମନ୍ତ୍ରରେ ବାରତି ଆରଳା ଆରି ତେଣୁ
ସବୁଲକ୍ଷ୍ୟ ତାରଙ୍ଗେ ବୁଣ୍ଣାଇଲେ, ସେ ଦସିକର ସେମନ୍ତକେ ସିକାଇବାର
ଦାରଳା । ୩ ସେହିକିବେଳେ କେତେଟା ସାସତର ସିକାଇମନ ଆରି
ପାରୁୟିମନ, ଗଟେକ ବେଦିଆନୀ ମାଜିକିକେ ଦେବିଆ କାମ୍ କରିବାବେଳେ
ଦାରିକରି ଜିସୁର ଲଗେ ଆନଳାଇ । ତାକେ ସବୁ ଲକ୍ଷର ମୁଆଟ୍ଟେ ଟିଆ
କରଇ ଜିସୁକେ ପାତାରଳାଇ, ୪ “ଏ ଗୁରୁ, ଏ ମାରଜିକେ ଦେଖିଆ କାମ୍
କଲାବେଳେ ଦାରିଆତ୍ର । ୫ ଏହିର ମାରଜିକେ ପାକନା ସତ୍ତ୍ଵ ମାରି ମରାଆ
ବଲି ମାସର ନିୟମେ ଲେକା ଅଇଲା ଆବେ । ଏହି ବିଜଲେ ଦୁଇ କାରଟା
ବଲି କଇଲୁଯିଦିନ୍ତି? ୬ ସେମନ୍ତ ଜେନ୍ଦ୍ରି ଜିସୁ କଲବା ଉତ୍ତରଭେଦରେଥିନି ବୁଲୁ
ଦାରି ତାକେ ଦସି କରିବାକେ ଏ କାଟା କଇଲାଇ । ମାତର ଜିସୁ ଲାଇଁ କରି
ଆହୁତି ସତ୍ତ୍ଵ ବୁଁଁ ଲେକବାର ଦାରଳା । ୭ ମାତର ସେମନ୍ତ ତାକେ ତରକେ
ତର ପାତାରିଲାରି ରଙ୍ଗଳାଇ ଜେ ସେ ଟିଆଆର କଇଲା, “ଇତି ମୁଲୁକେ ପାୟ
ନ କଲା ଲକ୍ଷ କେ ଆଗାସ ବଜଲେ ସେ ଆଗପୁ ଆସିକରି ତାକେ ପାକନା
ମାର ।” ୮ ତାରପରେ ସେ ଆରି ତରେକ ଲାଙ୍କରି ବୁଁଁ ଲେକବାର ଦାରଳା ।
୯ ଜିସୁର ଏ କାଟା ପୁନି ମାରଜିକେ ଅନିରକ୍ଷା ସବୁଲକ୍ଷ ସେ ଜାଗାଇଥାନି
ଗଟେକ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ବାରର ଉଠିଗଲାଇର । ପରତୁମ ଉତ୍ତରମନ ଗାଲାଇ ।
ତେଣୁ ସାରାପାରି ଜାକ ଜିସୁ ଆରି ସେ ମାରଜିଯେ ରଙ୍ଗଳାଇ । ୧୦ ଜିସୁ
ଦ୍ୟାଆର ତାକେ ପାତାରଳା, “ସେ ଲକ୍ଷମନ କେବେ ଗାଲାଇ? ରିତି କେ ମିଥା
ତକେ ଦସ ଦାରବାକେ ନାହିଁ କି? ” ୧୧ ସେ କଇଲା, “ନାହିଁ ମାପୁରୁ କେ
ମିଥା ମନେ ଦସି ବଲି ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।” ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଲୁ
ମିଥା ତକେ ଦସି ବଲି ବିଚାର ନ କରି । ମାତର ଜା ଆରି ପାୟ କର ନାହିଁ ।” ୧୨
ଜିସୁ ଆରିତରେକ ପାରୁୟିମନକେ କଇଲା, “ମୁଲୁଯେ ଏ ଦୁନ୍ତିଆର
ରଜନ୍ତ । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ମର ପଚେ ପଚେ ଆଲସି, ସେ ଜିବନର ରଜନ୍ତ ପାଇସି ।
ଆରି କେବେ ମିଥା ଆନ୍ତୁରେ ନ ରଖ ।” ୧୩ ପାରୁୟିମନ ତାକେ କଇଲାଇ,
“ଦୁଇ ନିଜେ ନିଜର ବିପରୀ ପାକି ଦେଲୁସନି, ସେବାରପାଇ, ତର ପାକି
ଦେଲାଟା ପଦ ନାୟକ ।” ୧୪ ଜିସୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ନାହିଁ, ମୁଲୁ ମର
ନିଜର ପାଇ ପାକି ଦେଲେ ମିଥା, ମୁଲୁ ଜନ୍ମଟା କଇଲାନି ସେବା ସହଯେ ।
କାଇକେ ବଜଲେ ମୁଲୁ କିମ୍ବିଅନି ଆରିଲାଇ ଆରି କନ୍ତୁ ଗାଲିନି, ସେବା
ମୁଲୁଯେ ଜାନି । ମାତର ମୁଲୁ କିମ୍ବିଅନି ଆରିଲାଇ ଆରି କନ୍ତୁ ଜିବି, ସେବା
ଦମେ ନାଜାନାସ୍ତ । ୧୫ ଆରି ତମେ ମନେ ଲକ୍ଷମନର ଲୟାବେ ବିଚାର
କାଇବାରେ । ମାତର ମୁଲୁ କାକେ ବିଚାର ନ କରି । ୧୬ ଜିବି ମୁଲୁ ବିଚାର
କରିବି ବଜଲେ ମର ବିଚାର ପୁରାପୁରୁଷ ଟିକ ଅରତା । କାଇକେ ବଜଲେ
ମୁଲୁ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ନାହିଁ, ମାତର ମନେ ପାଗାଇରକ୍ଷା ମର ବାବା ମିଥା ମର
ପତ୍ର ମିଥାତେ ଆବେ । ୧୭ କାଇକେଲେ ଗର୍ଭମାର ବିପରୀ ରଙ୍ଗଲେ, ଦୁଇ

ଲକ୍ଷର ପାକି ସମାନ ଅଇଲାନି ବଇଲେ, ସେମନ୍ କଇଲା କାତା ପଢ଼େ । ତମର ଦରମ୍ ସାସୁଚରେ ଏହି ଲେକା ଅଇଲା ଆଚେ । ୧୯ ମୁଲ ନିଜେ ନିଜର ବିସାଇ ପାକି ଦେଲିନି, ଆରି ମାକେ ପାଟାଇଲା ପରମୋସର ମିଥା ମର ପାକି ଦେଲାନି । ୨୦ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ପାଟାଇଲାଇ “ତର ବାବା କନ୍ତୁ ଆଚେ?” ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ ମାକେ ନାଜାନାସ ଆରି ମର ବାବାକେ ମିଥା ନାଜାନାସ । ତମେ ଜଦି ମାକେ ଜାନିରଇତାସ ବଇଲେ ମର ବାବାକେ ମିଥା ଜାନାସ ।” ୨୧ ଜିମ୍ବୁ ମନ୍ତ୍ରିର ଦାନ ସଞ୍ଚୁରାବା ପେଟିମନ୍ ରଇବା ଆକରାଇ ଏ ସବୁ ବିସାଇ ସିକିଆ ଦେଇତେଇଲା । ଆରି କେ ମିଥା ତାକେ ବନ୍ଦି କରି ନାପାରିଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତାର ବେଳା କେତି ନ ରଇଲା । ୨୨ ଜିମ୍ବୁ ଲକ୍ଷମନକେ ଆରି ତରେକ କଇଲା, “ମୁଲ ଗାଲିନି ଆରି ତମେ ମକେ କଇପା । ମାତର ନିଜର ନିଜର ପାପ କେମା ନ କରାଇଅଳ ମରପା । ଆରି ମୁଲ ଜନ୍ମ ଜାଗାର ଜିବି ତମେ ତେବେ ଆସି ନାପାରାସ ।” ୨୩ ଜିମ୍ବୁ ଏହି କଇଲାକେ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କୁଆବଳା ଅଇଲାଇ, “ସେ କାଇକେ ମୁଲ ଜନ୍ମ ଜାଗାର ଗାଲିନି, ତମେ ତେଇ ଜାନିନାପାରାସ ବଲି କଇଲାନି? ଜିମ୍ବୁ କାଇ ନିଜେ ରଚିକ ଆର ମରବାକେ ମନ୍ କଲାନି କି?” ୨୪ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ ଏ ଦୁନିଆଇଅନି ଆସିଆଗାସ । ମାତର ମୁଲ ସରଗେଅନି ଆସିଆନି । ତମେ ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷ, ମାତର ମୁଲ ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷ ନଇ । ୨୫ ତମେ ନିଜର ନିଜର ପାପ କେମା ନ କରାଇଅଳାଟେ ମରପା ବଲି ମୁଲ ତମକେ କଇରାଇଲି । ନିଜେ ମୁଲ ଯେ । ଏଗାକେ ବିସାଇନ କଲେ, ତମେ ନିଜର ପାପେ ସେ ମରପା ।” ୨୬ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ପାଟାଇଲା, “ତୁର କେ? ଆମେ କ ।” ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ଆରାମେ ଅନି ମୁଲ କେ ବଲି କରାଇଲାନି ।” ୨୭ ତମେ ପାପ କରିରିବାଟା ଆରି ଦସ କରିରିବା ବିସାଇ ମର ତାନେ ଦେବି ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ, ଜେ ମାକେ ପାଟାଇ ଆଚେ, ତାରତେଇ ଅନି ମୁଲ ଜାଇଟା ସୁନ୍ଦି ଆଚି, ସେତା ସେ ଜାନାଇଲାନି ।” ୨୮ ମାତର ଜିମ୍ବୁ ତାର ବାବାର ବିସାଇ ଏହୁରି କଇଲାନି ବଲି ସେମନ୍ ମୁଲକେ ବୁଜି ନାପାରିଲାଇ । ୨୯ ସେଗରପାଇ ସେ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ ନରପିଲା ମାକେ କୁରସେ କୁଟି ମାରି ଉଚାଇଲାବେଳେ ଜାନ୍ମାସ, ସେ ନିଜେ ମୁଲ ଯେ । ମୁଲ ନିଜର ଅଦିକାରେ କାଇଟା କରି ନାପାର, ମର ବାବାର ତାନେଅନି ଜାଇଟା ସିକ୍ଲି ଆଚି, ସେଗାପେ କରିଲାନି, ସେତା ତମେ ବୁକୁପା । ୨୧ ଜେ ମାକେ ପାଟାଇଥାଚେ, ସେ ମର ସଞ୍ଚୁ ଆଚେ । ସେ ମାକେ ଏକଲା ତାତି ଦେଏନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ସେ ଜାଇଟା ମନ୍ତ୍ରକାଳାନି, ମୁଲ ସେତାପେ କାଲିନି ।” ୨୨ ଜିମ୍ବୁ ସାଥେ ସବୁ କାତା ସୁନ୍ଦି, ଦେବି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ବିସାଇନ କଲାଇ । ୨୩ ଜିମ୍ବୁ ତାରଗାନେ ବିସାଇନ କରିରିବା ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନକେ କଇଲା, “ଜଦି ତମେ ମର ସିକିଆ ମାନିକିରି ତବିର ଅଳ ରଇପା, ବଇଲେ ପଚଇଯେ ମର ସିଏ ଅଇପା ।” ୨୪ ଆରି ତମେ ସତ ବିସାଇ ଜାନପା, ସେ ସତ ତମକେ ମୁକୁଲାଇପି ।” ୨୫ ଜିମ୍ବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କଲାଇ, “ଆମେ ଅଭରାଆମର ନାତିତିତିମନ୍, ଆରି ଆମେ କେବେ ମିଥା କାତା ଗତିଆଇ ରଇନାର, ଏହି ବଇଲେ ତମେ କେନ୍ତି ମୁକୁଲାପା ବଲି କଇଲୁଥିନି? ଏ କାତାର ଅରଦ କାଇଟା?” ୨୬ ଜିମ୍ବୁ କଇଲା, “ମୁଲ ତମକେ ସତ କାତା କଇଲାନି, ଜେ ପାପ କରସି, ସେ ପାପର ଗତିଦାତ୍ରୀତା ।” ୨୭ ଗତିଦାତ୍ରୀତା ଗାନ୍ଦେ ଗରେ ସବୁ ବିନରପାଇ ନ ରାଏ । ମାତର ସେ ଗରର ପିଲାପେ ସବୁଦିନରପାଇ ରଇପି । (aión g165) ୨୮ ସେତାରପାଇ ମୁଲ ଜଦି ତମକେ ମୁକୁଲାଇବି ବଇଲେ, ସତରଷେ ତମେ ମୁକୁଲାପା । ୨୯ ତମେ ଅଭରାଆମ କୁଟୁମ୍ବ ଲକ୍ଷମନ୍ ବଲି ମୁଲ ଜାନିଆଚି, ଅଇଲେ ମିଥା ତମର ବିଦରେଅନି କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ ମାକେ ମରାଇବାକେ ତେସତା କଲାସନି । କାଇକେ ବଇଲେ ମର

ସିକିଆ ତମେ ମାନ୍ୟ ନାର । ୪୩ ମୁଲ ମର ବାବା ସତ୍ତ୍ଵ ରଜଲାବେଳେ ମନେ ସେ ଜାଇଟା ଦେବକିଆଥାବେ, ସେଟା ତମକେ କରିଲିନି । ମାତ୍ର ତମର ବାବା ତମକେ ଜାଇଟା ସିକାଇଥାବେ, ସେଟା କଲାସନି ।” ୪୪ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଆମର ବାବା ଅଭିରାମାମ ।” ଜିପୁ କଇଲା, “ତମେ ଜଦି ସତରେ ଅଭିରାମର ନାଟିତି ଅଇରଇତାସ ବଇଲେ, ଅଭିରାମ କରିରଇଲା କାମନ କରିତାସ । ୪୦ ପରମେସର ତେଜିଅନି ସୁମଳା ସତ କାତା ତାତି ମୁଲ ଆରି ତମକେ କାଇଟା କଇଲାଇ । ଅଇଲେ ମିଥା ତମେ ମନେ ମରାଇବାକେ ତେସଟା କଲାସନି । ମାତ୍ର ଅଭିରାମ ଏମ୍ରି କାଇ କାମ କରି ନ ରଜଲା । ୪୫ ତମର ବାବାମନ ଜନ କାମନ କରି ରଜଲାଇ, ତମେ ସେଟା କଲାସନି ।” ମାତ୍ର ଜିରଦିମନ କଇଲାଇ, “ଆମର ବାବା ପରମେସରେ । ଆମେଷେ ତାର ପିଲାକିମନ ।” ୪୬ ଜିପୁ ଯେମନକେ କଇଲା, “ଜଦି ପରମେସର ତମର ବାବା ଅଇରଇଲେ, ତମେ ମନେ ଆଲାଦ କରିତାସ । କାରକେ ବଇଲେ ମୁଲ ପରମେସର ତେଜିଅନି ଆସି ଏବେ ରଜି ଆବି । ମାତ୍ର ନିଜର ଅଦିକାରେ ଆୟିନାଇ । ସେ ମନେ ଏ ଦୁଇଆର ପାଗାଇଲା ଆବେ । ୪୭ ତମେ କାଇକେ ମର କାତା ବୁଜି ନାପାରିଲାସନି? କାଇକେ ବଇଲେ ତେମେ ମର ସିକିଆ ସୁମି ଦିବିରଥାଇ ରଇ ନାପାରିଲାସନି । ୪୮ ସଇତାର ଅଇଲାନି ତମର ବାବା । ଆରି ତମେ ସେ କରିବା କାରାପ କାମନ କରିବାକେ ମନ କଲାସନି । ସେ ଆଗରୁଥାନି ଲକ୍ଷମନକେ ନସଟ କଲାନି, ଆରି ସେ ସତ ଦିବର ଶିନ କଲାନି । ତାରତେଜ ସତ ଦିପଳ ନାର । ଜେତେବେଳା ସେ ମିତ କଇଲାନି, ସେବେଳା ସେ ନିଜର ଶୁନ ଚଲନ୍ଥାନି ସେନ୍ତି କଇଲାନି । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ମିତ କଇବା ଲକ୍ଷ, ଆରି ମିତ କରିବା ଲକ୍ଷମନର ବାବା । ୪୯ ଏବେ ମୁଲ ସବୁବେଳା ସତକାତା କରିଲିନି ମିଥା ତମେ ମନେ ବିଶବାସ କରାଇନାଇ । ୫୦ ତମର ବିଦେଶେ ଅନି କେମିଯା ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ମୁଲ ପାପ କଲିଆନି ବଲି ମନେ ଦସି କରାଇପାରେ କି? ଆରି ମୁଲ ଜଦି ସତକାତା କରିଲି ବଇଲେ, ତମେ କାଇକେ ବିଶବାସ କରାସ ନାଇ? ୫୧ ଜେତକି ଲକ୍ଷ ପରମେସର ଅଇଲାର ଆତଦ, ଯେମନ ପରମେସର କାତା ସୁନବାର । ଆରି ତମେ ପରମେସରର ତେଜିଅନି ଆଇଲା ଲକ୍ଷ ଶୁଅସ । ଯେଗରପାଇ ତମେ ମର ବାକିଆ ସୁନ୍ଦାର ନାର ।” ୫୨ ଜିରଦିମନ ଜିପୁକେ ପାଗାଇଲା, “ଦୁଇ ଗଟେକ ସମିରିଶ୍ଵର ଲକ୍ଷ, ତକେ ଗଟେକ ଦୁମା ଦାରିଲା ଆବେ ବଲି ଥାମେ କଇଲା କାତା ସତ ନର୍ଦ୍ଦେଖି? ୫୩ ଜିପୁ ଯେମନକେ କଇଲା, “ନାର! ମନେ ଦୁମା ଦାରେ ନାର । ମୁଲ ମର ବାବାକେ ସମାନ ଦେଲିନି । ମାତ୍ର ତମେ ମନେ ନିମ୍ନକାତା କଇ ଲାଜ କରାଇଲାସନି । ୫୪ ମୁଲ ନିଜେ ତାକପୁଟା ପାଇବାକେ ତେସଟା କରିଲାଇ । ମାତ୍ର ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ମନେ ତାକପୁଟା କାଇବାକେ ମନ କଲାନି । ସେ ତିକ ବାବେ ଦିବାର କରିବା ମାପରୁ । ୫୫ ମୁଲ ତମକେ ସତକାତା କରିଲିନି, କେ ମୁଲ ସିକାଇବା କାତା ମାନ୍ୟ, ସେ କେବେ ମିଥା ନ ମରେ ।” (aiōn g165) ୫୬ ସେମନ ଜିପୁକେ କଇଲାଇ, “ଏବେ ଆମେ ଜାମିଲୁ ତଙ୍କ ଗଟେକ ଦୁମା ଦାରିଲା ଆବେ । ଅଭିରାମାମ ଆରି ଦିବିପଦବକତାମନ ମରିଗାଇଲା ଆତଦ, ମାତ୍ର ଦୁଇ କଇଲୁଥାନି ଜଦି କେ ମିଥା ମର କାତା ମାନ୍ୟ ବଇଲେ ସେ କେବେ ମିଥା ନ ମରେ ବଲି ।” (aiōn g165) ୫୭ ସେମନ ପାଗାଇଲା ଦୂଇକାର ଆମର ବାବା ଅଭିରାମାମନ୍ଦାରେଥାନି ବଦ ଲକ୍ଷକି? ସେମନ ମିଥା ମରିଗାଇଲା ଆତଦ ଆରି ବଦିପଦବକତାମନ ମିଥା ମରିଗାଇଥାତଦ । ଦୁଇ ନିଜକେ ତାକପୁଟା କରି ବଲି ତେସଟା କରିତି ବଇଲେ, ସେ ତାକପୁଟାର କାର ମୁଲିଆ ନାର । ମର ବାବା ଜାକେ କି ତମେ ତମର ପରମେସର ବଲି କରାଇଲାସନି, ସେ ସେ ମନେ ତାକପୁଟା କରାଇଲାନି । ୫୮ ତମେ ତାକେ

ନାଜାନାୟ, ମାତ୍ରର ମୁଲ କାନି । କହି ମୁଲ ତାକେ ନାଜାନି ବଲି କଇବି, ସେନ୍ଦ୍ରରଥାଲେ ମୁଲ ମିଥା ତମରପାର ମିର କଇବା ଲକ୍ଷ ଅଳବି । ମାତ୍ର ମୁଲ ତାକେ ଜାନିଆଟି ଆରି, ତାର କାତା ମାନଲିନି । ୫୭ ମୁଲ ଆଇବା ଦିନ ଦେବକବ ବଲି ତମର ବାବା ଅବରାମ, ବେଦି ଆସା କରି ପାରଦା ଅରତେ ରଇଲା । ଆରି ପେ ଦିନକେ ଦେକି କରି ପାରଦା ଅଳଲା । ବଲି କଇଲା । ୫୮ ତାର ପତେ ଜିପୁକେ କଇଲାଇ, “ତାକେ ପଦାୟ ବରସ ମିଥା ଅଧ ନାରତା, ତୁଲ କାର ଅବରାମେନ୍ଦ୍ର ଦେବି ଆରୁସ କି?” ୫୯ ଜିପୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ମୁଲ ତମ୍ଭେ ସତକାତା କଇଲିନି, ଅବରାମ୍ବ ଜନମ୍ ଅରବା ଆଗତୁଥିନି ମୁଲ ଆଟି ।” ୬୦ ଜିପୁ ଏ କାତା କଇବାବେଳେ ସେମନ ତାକେ ମାରବାକେ ପାକନା ବେଳାଇ, ମାତ୍ର ଜିପୁ, ମନ୍ତ୍ରରେ ଅନି ବାରଇ ଲକ୍ଷମନର ବିତର ପରି ଉଠିଗଲା ।

ଦିନେକୁ ଜିମ୍ବ ଜିବାବେଳେ ଗରେଇ ଜନମେଅନି କାଣା ରଇଲା ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଦେକ୍ଖିଲା । ୨ ଆରି ତାର ସିସମନ୍ ତାକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ
କେ ପାୟ କଳାଇଜେ ଏ ଲକ୍ଷ କାଣାଆଇ ଜନମ ଅଇଲା? ସେ ନିଜେ କି
ତାର ବାବା ମାଆର ପାପର ଲାଗି?” ଜିମ୍ବ କଲାଇ, “ତାର କି ତାର ବାବା
ମାଆର କାଇ ପାୟଦୟ ନାଇ । ପରମେସରର ଦ୍ୱାରା ତାରଟାନେ ଜାନାପଦି
ବଳି, ସେ କାଣା ଅଇ ଜନମ ଅଇଲା ଆଚେ । ୪ ବେଳେ ରଇଦେଯେ ମନେ
ପାଚାରିଲାବା ପରମେସରର କାମ ଆମେ କରିବାର ଆଚେ । ଏହି ଆନ୍ତର
ଆଇଲାନି ସେ ବେଳାର କେ ମିଥା କାଇ କାମ କରି ନାପାରି । ୫ ମୁହଁ
ଜେତେ ଦିନ ଜାକ ଏ ଦୁନ୍ତିଆର ରଇକି ସେବକ ଦିନ ଜାକ ଏ ଦୁନ୍ତିଆର
ରଇଲା ।” ୬ ଜିମ୍ବ ଏ କାତା କଲାଇ ପତେ, ମାଟିତେଇ ତୁଳି ସେ ତୁଳ ସଞ୍ଚି
କାଦ ଚକଟିଲା । ଆରି ସେ କାଦ ନେଇକରି କାଣାର ଦୁଇଟା ଆଁକିତେଇ
ଲିପିଦେଲା । ୭ ଆରି ତାକେ କଲାଇ, “ତୁଲ ଜା ଆରି ସିଲାଥ ନାର୍ତ୍ତ ବନ୍ଦେ
ଜାଇକରି ମୁ ଦଇ ଆର ।” ସିଲାଥିର ଅରଦ ଅଇଲାନି ପାଚାରିଲାଟା । ତାର
ପତେ ସେ ଲକ୍ଷ ବନ୍ଦେ ଜାଇକରି ମୁ ଦଇଲାଜେ, ଦେକିପାରିଲା ଆରି ଆଇଲା
। ୮ କେବେଳ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ଲକ୍ଷକେ ଆଗର୍ତ୍ତ ବିକ୍ ମାଞ୍ଚବାଟା ଦେକି ରଇଲାଇ
। ସେଟାର ପାଇ ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି କାଣାର ଗର ଲଗର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ
ଦେକି କଲାଇଲା, “ଜନ ଲକ୍ଷକି ସବୁବେଳା ବସିକରି ବିକ୍ ମାଞ୍ଚତେ ରଇଲା
ସେ କାଇ ଏ ଲକ୍ଷ ନର୍ତ୍ତ କି? ।” ୯ କେତେ ଲକ୍ଷମନ୍ କଲାଇ, “ରୁ ଏ ତାର ସେ
ଲକ୍ଷକେ ।” ମାତର ଆରି ଅବେଳ ଲକ୍ଷ କଲାଇ, “ନାର ଏ ସେ ଲକ୍ଷ ନର୍ତ୍ତ
ମାତର ତାର ପାର ତିସଳନି ।” ମାତର କାଣା କଲାଇ, “ମୁରୁଷେ ଆଗର୍ତ୍ତ
କାଣା ଅଇରଇଲି ।” ୧୦ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ପାଚାରିଲାଇ, “ଏହି ବଲଙେ ତୁଲ
କେନ୍ତି ଦେକିପାରିଲୁଥିନି?” ୧୧ କାଣା ସେମନ୍କେ କଲାଇ, “ଲକ୍ଷମନ ଜନ
ଲକ୍ଷକେ ଜିମ୍ବ ବଳି କଲାଇନି, ସେ କାଦ କରି ମର ଆଁକିତେଇ ଲିପିଦେଲା
। ତାରପତେ ସେ ମନେ ‘ସିଲାଥ ନାର୍ତ୍ତ ବନ୍ଦେ ଜାଇକରି ଦ’ ବଳି କଲାଇ
। ପତେ ମୁଲ ଜାଇକରି ବନ୍ଦେ ମୁ ଦଇଲା ଦାପରେ ଦେକି ପାରିଲି ।” ୧୨
ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କଲାଇଲା, “ସେ କନ୍ତି ଆଚେ?” ସେ “ମୁର ନାଜାନି”
ବଳି କଲାଇ । ୧୩ ତାର ପତେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଗେଅନି କାଣା ଅଇରଇଲା
ଲକ୍ଷକେ ପାରୁଯିମନର ଲଗେ ଡିକିନେଲାଇ । ୧୪ ଜିମ୍ବ ଜନ ଦିନେ କାଦ
ଲିପିକରି ତାର ଆଁକ ନିକ କରିରଇଲା, ସେ ଦିନ ବିସରାମବାର ରଇଲା ।
୧୫ ପାରୁଯି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଆରିତରେକ ପାଚାରିଲାଇ, “ତୁର କେନ୍ତାର
ଦେକିପାରିଲୁଥିନି?” ତେଇ ସେ ସେମନ୍କେ କଲାଇ, “ଜିମ୍ବ ମର ଆଁକିଟାନେ
କାଦ ଲାଗାଇଦେଲା । ପତେ ମୁଲ ମୁ ଦଇ ଆଇଲି ଆରି ଏବେ ଦେକି
ପାରିଲି ।” ୧୬ କେତେଟା ପାରୁଯିମନ୍ କଲାଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷ ପରମେସରର
ଦେଇଅନି ଆସେ ନାଇ । ସେଟାର ପାଇଁ ସେ ବିସରାମ ଦିନର ନିଯମ

ମାନେନାଇଇ ।” ଆରି ଅଦେକୁ ଲକ୍ଷମନ କଇଲାଇ, “ଗଟେକୁ ପାପି ଲକ୍ଷ
କେବେ ମିଥା ଏହି କାବାଅଳିଜା କାମ୍ କରିନାପାରେ ।” ଏହି ଜିରଦି
ଲକ୍ଷମନ ଦ୍ୱୀର ବାଗ୍ ଅଇଗାଲାଇ । ୧୭ ସେଣାର ପାଇ ସେମନ୍ ସେ ଲକ୍ଷକେ
ଆରି ତରେକ ପାଗରିଲାଇ, “ତାଙ୍କେ ଜୟ ନିମାନ୍ କଲାଇ ଦେକି ପାରିଲୁସନି
। ଏହି ବିଳଲେ ଦୂର ତାଙ୍କେ କେ ବଲି ବାଲୁଷନି?” ସେ ଲକ୍ଷ ସେମନକେ
କରିଲା, “ସେ ଗଟେକୁ ବଦିସଦିବକତା ।” ୧୮ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ସେ ନିମାନ୍
ଅଇଲା ଲକ୍ଷ ଆଗତୁ କାଣା ରଇଲା ଜେ ଏବେ ସେ ଦେକିପାରୁବା ବିସର
ମୁଲକେ ବିସବାସ କରିଦନାଇ । ପାରୁସିମନ ସେ ଲକ୍ଷର ମାଆ ବାବାକେ ନ
ଦାକିବା ଜାକ ମୁଲକେ ବିସବାସ କରିଦନାଇ । ୧୯ ସେମନ୍ ତାର ମାଆ
ବାବାକେ ପାଗରିଲାଇ, “ଏଟା ତମର ପିଲା କି? ସେ ଜନ୍ମମେ ଅନି କାଣାଟେ
ବଲି ତମେ କରଇଲାସନି, ଏହି ବିଳଲେ ସେ କେନ୍ତି ଦେକିପାରିଲାନି?” ୨୦
ତାର ମାଆ ବାବା କଇଲାଇ, “ରୁଁ ଏଟା ଆମର ପିଲା । ସେ ଜନ୍ମମେଅନି
କାଣା ରଇଲା ବଲି ଆମେ ଜାନି ଆରୁ ।” ୨୧ ମାତର ଏବେ ସେ କେନ୍ତି
ଦେକିପାରିଲାନି ଆରି କେ ତାଙ୍କେ ନିମାନ୍ କଲା ସେଣା ଆମେ ନାଜାନ୍
। ସେ ଏବେ ବଢ଼ ଅଇଲା ଆତେ ତାଙ୍କେ ପାଗରା ସେ ନିଜେ କରିଥି ।”

୭୭ ତାର ମାଆ ବାବା ଜିରଦି ନେତାମନ୍ତରକେ ତରି ଏହି ବଳି କଇଲେବେଳାଇ । କଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁକେ ଜିଦି ମସିଥ ବଳି କଇସି ବଇଲେ ତାକେ ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରିବା ଗରି ବିଦ୍ରରେ ଜିବାକେ ନ ଦେଅର ବଳି ଆଗଭୁଷେ କଇଇଲାଇ । ୭୮ ସେଠାରେ ସେ ମାଆ ବାବା କଇଲାଇ, “ସେ ତ ବହ ଅଜଳିଆ ଆତେ, ତାକେ ପାରାରା ।” ୭୯ ସେମନ୍ ସେ ଲକ୍ଷକେ ଆରି ତରେକ ବିଦ୍ରରେ ତାକି କରି ପାଗରିଲାଇ, “ପରମେସରକେ ରାନ୍ ପାକାଇ କ । ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ପାପି ଲକ୍ଷ ବଳି ଆମେ ଜାନୁ ।” ୮୦ ତାର ପରେ ସେମନ୍କେ ସେ କଇଲା, “ସେ ପାପି ଲକ୍ଷକ୍ ନର୍ଜ ସେଟା ମୁଇ ଜାନି ନାଇ । ମାତର ମୁଇ ଗଟେକ୍ ବିପର ଜାନି ଆତି ସେଟା ଅଇଲାନି, ମୁଇ ଆଗଭୁଷ କାଣା ରଇଲି, ଏବେ ଦେଖି ପାରିଲିନି ।” ୮୧ ଜିଦିର ନେତାମନ୍ ତାକେ ପାଗରିଲାଇ, “ସେ ତକେ କାରଣ କଲା? କେନ୍ତି ତର ଥାକୁ ପିଲାଇଦେଲା?” ୮୨ ସେ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ ଆଗଭୁଷେ କଇ ସାରାଇଅଟି, ମାତର ତମେ ମାନ୍ବାକେ ମନ୍ କରାସ ନାଇ । ଏବେ ଆରି ତରେକ କାଇକେ ପାଗରିଲାଏନି? ତମେ ମିଥା କାହି ତାର ସେବି ସିଥ ଅଇବାକେ ମନ୍ଦକଳାଯାଏନି କି?” ୮୩ ସେମନ୍ ପାଇସ ଦେଇ କଇଲାଇ, “ତୁଲ କାହି ତାର ସିଥ ଅଇସୁ, ଆମେ ନର୍ଜ, ଆମେ ମଧ୍ୟା ସିଥେମନ୍ ।” ୮୪ ପରମେସର ମଧ୍ୟାର୍ଥତେଇ କାତା ଅଇରଇଲାଟା ଆମେ ଜାନିଆନ୍ତୁ, ମାତର ଏ ଲକ୍ଷ କହିଅନି ଆଇଲାଆତେ, ସେଟା ନାଜାନୁ ।” ୮୦ ତାର ପରେ ସେ ଲକ୍ଷ ଜିରଦି ନେତାମନ୍କେ କଇଲା, “ଏଠା ଗଟେକ୍ ବେସି ବେତ କାବାଅଇଜିବା ବିପର । ସେ ଲକ୍ଷ ମର ଥାକୁ ନିମାନ କଲାଆତେ, ମାତର ସେ କହିଅନି ଆଇଲା ଆତେ, ସେଟା ତମେ ନାଜାନୁ ବଳି ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାନିଆବତ୍ । ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ପରମେସରକେ ଜୁଆଁ କରି ସେ ମନକଳା ଇପାବେ ତଳାଚାଲୁଛି କଲାନି, ସେ ତାର କାତା ମୁଦ୍ଦେ ।” ୮୧ ଦୁନିଆ ଆରାମେଅନି, ଜନମ ଅନି କାଣା ରଇଲା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଥାକୁ ତିପାଇବାଟା ଏବେ ଜାକ ମିଥା ନ ମୁନିରଇଲାଇ । (aiōn g165)

୮୫ ଏ ଲକ୍ଷ ଜିଦି ପରମେସର ଶାନେଅନି ଆସି ନ ରଇଲେ, କେବେ ମିଥା ଏ କାମ କରିମାପାରିବା । ୮୬ ସେବେଳା ଜିରଦି ନେତାମନ୍ କଇଲାଇ, “ତୁଲ ପାପେ ଜନମ ଅଳକିରି ପୁରାପୁରୁଷ ପାପେ ବୁଝି ଆବୁସ । ତେଜାନି ତୁର ବାଅହୁ । ଆମକେ ସିକାଇଲୁସିନି?” ଏହି କଇକରି ସେମନ୍ ତାକେ ଜିରଦିମନ୍ଦ ପାରତମା ଗରେଅନି ବାରକରାଇଦେଲାଇ । ୮୭ ଜିସୁ ସେ ଲକ୍ଷକେ ପାରତମା ଗରେ ଅନି ବାର କରାଇ ଦେଲାଟା ମୁଣି ଆରିଦରେକ

ତାକେ ଦେକାଇଅଛଇ, ପାଚାରିଲା, “ତୁର ପରମେସର ତେଳଅନ୍ତି ଆଇଲା ନରପିଲାକେ ବିସବାସ କଲୁପୁନି କି? ” ୩୭ ସେ କାଣା ଲକ୍ଷ କଇଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ ସେ ଲକ୍ଷ କେ? ମୁଁ ତାକେ ବିସବାସ କରବି ।” ୩୮ ଜିମ୍ବ ତାକେ କଇଲା, “ତୁର ତାକେ ଦେକିଆଦୁଇଁ, ଆରି ଏବେ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷର ପଡ଼ୁ କତା ଅରଲୁପନି, ସେ ଆକା ସେ ଲକ୍ଷ ।” ୩୯ ସେବେଳାଙ୍କ ସେ କଇଲା, “ମାପରୁ ମୁଁ ତକେ ବିସବାସ କଲିନି ।” ଆରି ଜିମ୍ବର ମୁହାଟେ ମାଶ୍ରିତା ଦେଇ ଛୁଆର କଲା । ୪୦ ଜିମ୍ବ କଇଲା, “ମୁଁ ଏ ଦୁଇଆର ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ବିଚାର କରିବାର ଆସିଥାଏ ।” ସେବାର ପାଇ କାଣା ଲକ୍ଷମନ ଦେକିପାରିବାଇ, ଆରି ଦେକିପାରିବା ଲକ୍ଷମନ କାଣା ଅରଜିବାଇ ।” ୪୦ ଜିମ୍ବ ଏହି କରିବା କାତା, ଲଗେ ରଇଲା କେତେଟା ପାରୁଷି ଲକ୍ଷମନ ସୁନିକିରି ତାକେ ପାଗରିଲାଇ, “ଏହି ବଜଲେ ଆମକେ କାଇ କାଣା ଲକ୍ଷମନ ବଳି ବାଦିଲୁପୁନି କି? ” ୪୧ ଜିମ୍ବ ସେମନଙ୍କେ କଇଲା, “ତମେ କାଣା ଅରରଇତାପ ଆଲେ ଦସି ନ ଅଇତାପ । ମାତର ଦେକି ପାରିଲୁଣି ବଳି କଇଲାସିନିକେ ଅଦିକ ଦସି ।”

୧୦ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁର ତମ୍ଭେ ସବ କଇଲିନି, କେ ଦୁଆର ବାଟେ ନ
ଜାଇ ବିନ୍ଦବାଟେ ଜାଇ ମେଣ୍ଟୁପାଲେ କେବୁସି, ସେ ଚର ଆରି କାନ୍ଦୁଆର
। ୨ ମାତର କେ ଦୁଆର ବାଟେ ଜାଇ ମେଣ୍ଟୁପାଲେ କେବୁସି, ସେ ମେଣ୍ଟୁ
ରାସିର ଗରହ । ୩ ଜାଗୁଆର ଦୁଆର ଉପାତି ଦେଇଥି ଆରି ନାହିଁ ଦାରି ଡାକୁଯି
। ମେଣ୍ଟୁମନ୍ ତାର ତାକୁଲାଟା ସୁନ୍ଦରାଇ, ଆରି ସେମନ୍କେ ବାରକରାଇ
ଦାରିଜାଇସି । ୪ ନିଜର ସବୁ ମେଣ୍ଟୁମନ୍କେ ବାଲରେ ଆନବା ବେଳେ,
ସେ ଆଗେ ଆଗେ ଇଣ୍ଟୁସି ଆରି ମେଣ୍ଟୁମନ୍ ତାର ପତେ ପତେ ଜିବାଇ ।
କାଳକେବଳଲେ ମେଣ୍ଟୁମନ୍ ତାର ତାକୁଲାଟା ଜାନନ୍ତ । ୫ ମାତର ମେଣ୍ଟୁମନ୍
କେବେ ମିଥା ନ ଟିନ୍ଲା ଲକ୍ଷର ପର ପର ନ ଜାଅହ୍, ତାରଲଗେଗାନ୍ତି
ପାଲାଇବାଇ । କାଳକେବଳଲେ ସେମନ୍ ଅନିନ୍ଦା ଲକ୍ଷ ତାକୁଲେ ନ ଜାଅହ୍ ।”
“ ୬ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ ଏହି ଉଦାରଶ ଦେଇ କଇଲା, ମାତର ସେମନ୍
ତାର ଅରହ କାଇଟା ବଲି ବୁଝି ନାପାରିଲାଇ । ୭ ସେଟାର ପାଇ ଜିସୁ
ଆରିତରେକ କଇଲା, “ମୁର ତମ୍ଭେ ସବ କଇଲିନି ମୁର ମେଣ୍ଟୁମନ୍ର
ଦିଆଗନ୍ତି । ୮ ମର ଆଗତ୍ତୁ କେତେବୁ ଅନ୍ତିଆରି, ସେମନ୍ ସବୁଲାଗ୍ନ ଜାକ
ଚର ଆରି କାନ୍ଦୁଆରନ୍, ସେଟାରପାଇ ମେଣ୍ଟୁମନ୍ ତାକର କାତା ମୁଲକେ
ସୁନ୍ଦନାଇ । ୯ ମୁର ଦୁଆର, ଜଦି କେ ମିଥା ମର ବାଟେ ଆସି କେବସି
ବଇଲେ, ସେ ରକିଆପାଇସି, ଆରି ସେ ବିଦରେ ଆରି ବାଲରେ ଜାଇ ଚାରି
ପାରସି । ୧୦ ତର, ଚାରିବାକେ, ମରାଇବାକେ, ଆରି ନାଥ କରିବାକେଯେ
ଆଲସି, ମାତର ମୁଖ ଜୁହୁକି ସେମନ୍କେ ପୁରାପୁରୁଷ ଜିବନ ଦେବାକେ
ଆଲିଲି ଆପି ।” ୧୧ ମୁର ମିମାର ମେଣ୍ଟୁ ତାରର ଗରହ । ମିମାର ଗରହ
ମେଣ୍ଟୁମନ୍ର ଲାଗି ନିଜର ଜିବନ ମିଥା ଦେଇସି । ୧୨ ଜେ ମେଣ୍ଟୁ ତାରର
ନର୍ତ୍ତ, ମାତର ବୁଝି ପାଇ, ମେଣ୍ଟୁମନ୍ ତାର ନିଜରଗା ନଅହ୍, ସେଟାରପାଇ
ଦୂରକା ଆଲବାଟା ଦେକି ମେଣ୍ଟୁମନ୍କେ ଚାତି ପାଲାଇସି । ଆରି ଦୂରକା
ମେଣ୍ଟୁମନ୍କେ ଦାରି ଚିନ୍ ତତର କରିଦେଇସି । ୧୩ ଜେ ବୁଝି ମିଲବଲି
ମେଣ୍ଟୁ ତାରାଇସି, ସେ ମେଣ୍ଟୁମନ୍କେ ଚାତି ଉଚିଜାଇସି । କାଳକେବଳଲେ
ସେ ମେଣ୍ଟୁମନ୍ର ପାଇ ଚିନ୍ହ ନ କରେ । ୧୪ ମୁର ନିକ ମେଣ୍ଟୁ ତାରାଇ
। ବାବା ଜେନ୍ତାରି ମଙ୍କ ଜାନେ, ମୁଲ ମିଥା ପେନ୍ତି ବାବାକେ ଜାନି, ୧୫
ସେନ୍ତାରିଯେ ମୁର ମର ନିଜର ମେଣ୍ଟୁମନ୍କେ ଜାନି । ଆରି ମେଣ୍ଟୁମନ୍ ମିଥା
ମଙ୍କ ଜାନନ୍ତ । ମୁର ସେମନ୍ର ଲାଗି ମର ଜିବନ ଦେବାକେ ମିଥା ରାଜି ।
୧୬ ଏହୁରି ମର ବିନ ମେଣ୍ଟୁମନ ଆଚର । ସେମନ୍ ଏ ରାସି ଚାନେ ନାଇ,
ମଙ୍କ ସେମନ୍କେ ମିଥା ଆନବାକେ ପଢିସି । ସେମନ୍ ମୁର ତାକୁଲାଟା
ସୁନ୍ଦରାଇ ଆରି ତେଇର ଗଟେକ ରାସି ଅଳ ରବାଇ । “ ୧୭ “ମର ବାବା
ମଙ୍କ ଆଲାଦ କଲାନି, କାଳକେବଳଲେ ମଇ ମର ଜିବନ ଦେବାକେ ମନ

କଲିନି । ଆରି ମର ଜିବନ ଦାନ କରବି ବିଲେ ଆରିତରେକ ସେତା ପାଇବି । ୧୮ ମର ଜିବନ ବିନ ଲକ ନେଇ ନାପାରଦ । ସେତା ମୁଇ ନିଜେ ମନକରି ଦାନ କରବି କି ଆରିତରେକ ଆନବାକେ ମିଥା ମର ଅଦିକାର ଆଗେ । ମର ବାବା ମନେ ଏ ଅଦିକାର ଦେଇଥାଏ ।” ୧୯ ଜିପୁର ଏ ସବୁ କାତାର ଲାଲି ଜିରଦିମନ୍ ବାଗ ବାଗ ଅଇଗାଲାଇ । ୨୦ ସେମନର ବିଦରେ କେତେକ ଲକ୍ଷ କରିବାର ଦାରିଲାଇ, “ତାକେ ତୁମା ଦରିଆଏ, ସେ ବାୟୁତା, କାଇକେ ତାର କାତା ସୁନ୍ଦରୀଷିନି?” ୨୧ ମାତର ବିନଲକମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏ ସବୁ କାତା ତା ତୁମା ଦାରି ରହିବା ଲକ୍ଷ କରିନାପାରେ । ତୁମା କାଇ କାତା ଲକ୍ଷ ଆନ୍କି ନିମାନ କରିଦେଇପାରେ କି?” ୨୨ ସେ ବେଳେ ସିର ଦିନ ଅଇରଇଲା ଆରି ଜିରୁଯାଲାମ୍ ମନ୍ତ୍ରି ତିଆର କଲା ପରିଦ ଅଇରେଇଲା । ୨୩ ତେବେ ଜିପୁ ମନ୍ତ୍ରିରେ ସଲମନର ମଣ୍ଟପେ ବୁଲ୍ଲିରେଇଲା । ୨୪ ତେବେ ଜିରଦିମନ୍ ତାକେ ଚାରିବେଢିଅନି ତାବିଆଇ ପାଗରବାର ଦାରିଲାଇ, “ଆରି କେବେ ଦିନ ଜାକ ଆମକେ ନାତାରସୁ? ତମେ ଜଦି ପରମେସର ବାତି ପାଗରିଲା ରାଜା ମନିଥ ଅଇରଇଲେ ଆମକେ ସଦ କାତା କ ।” ୨୫ ଜିପୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ମୁଇ ତମକେ ପରବୁମ୍ କରିଆନ୍, ମାତର ମନେ ବିସବାସ କରାସମାର । ମର ବାବାର ଅଦିକାରେ ମୁଇ ଜନ୍ମ କାମମନ୍ କଲିଆନ୍, ସେ ସବୁକାକ ମର ବିପରିର ସାକି ଦେଲାନି । ୨୬ ମାତର ତମେ ମନେ ବିସବାସ କରାସମାର, କାଇକେବିଲେ ତମେ ମର ମେଣ୍ଟମନ୍ ନୁଆସ । ୨୭ ମର ସବୁ ମେଣ୍ଟମନ୍ ମୂର ତାକବାତା ସୁନ୍ଦରା, ମୂର ସେମନକେ ଜାନି, ଆରି ସେମନ ମର ପତେ ପତେ ଆରିବାଇ । ୨୮ ଆରି ମୂର ସେମନକେ ନ ସାରବା ଜିବନ ରେବି । ସେମନ କେବେମିଥା ନସ୍ତ ନ ଅଥାତ । ସେମନକେ ମର ଆତେଅନି କେ ମିଥା ତାତାର ନେଇ ନାପାରଦ । (ାଇଁ g165, aionios g166) ୨୯ ମର ବାବା ମନେ ଜନଣା ଦେଲାଆଏ, ସେତା ସବୁରୁତାନେଅନି ଅଦିକ ମୁଖିଥ । ବାବାର ଆତେଅନି ସେତା କେ ମିଥା ତାତାର ନେଇ ନାପାରଦ । ୩୦ ବାବା ଆରି ମୂର ଗଟକେ ସେ ।” ୩୧ ଏ କାତା ମୁନି ଲକମନ୍ ତାକେ ଆରିତରେକ ମାରବାକେ ପାକନା ବେଢିଲାଇ । ୩୨ ଜିପୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ମୁଇ ବାବାର ଆଦେସ ଲାଗେ ତମକେ କେତେକ କେତେକ ନିମାନ କାମ ବେକାଇ ଆତି, ସେ ସବୁ ନିମାନ କାମ ବିଦିଅନି, କନ୍ଦ କାମରୂପାଇ ମନେ ମାରବାକେ ପାକନା ବେଢିଆଗାସ? ” ୩୩ ସେମନ ତାକେ କଇଲାଇ, “ନିମାନ କାମର ଲାଗି ତକେ ଆମେ ମାରବାକେ ପାକନା ବେଢିଲାଇ, ମାତର ପରମେସରକେ ନିମ୍ନ କଲୁପନ୍ତି ବଲିକରି, ଆରି ତୁଲ ମନସ ଅରକରି ନିଜକେ ପରମେସର ବଲାଇଅରିବାର ଲାଗି ।” ୩୪ ଜିପୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମର ରତ୍ନିନ୍ତି ତାନେ କାହି ଏଣା ଲେକାନାଇକି? ପରମେସର କଇଲା ତମେ ପରମେସର । ୩୫ ଆମେ ଜାନ୍ମ ସାସତରର ବକିଅ ସବୁ ଦିନର ପାଇ ସବୁ । ପରମେସରର ବକିଅ ଜନଲକମନ୍ ଜାନିଆଚନ୍, ସେମନେକେ ପରମେସର ବଲି କୁଆ ଅରିଲାଆଏ । ୩୬ ବାବା ମନେ ବାତିକରି ଏ ଦୁନିଆଇ ପାଗାଇଆଏ, ସେମାର ଆଲେ ମୂର ନିଜକେ ପରମେସରର ପ ବଲି କଇଲାକେ, ତମେ ମନେ କେନ୍ତି ପରମେସରକେ ନିମ୍ନ କଲୁପନ୍ତି ବଲି କଇଲାପନ୍ତି? ୩୭ ମୂର ଜଦି ମର ବାବାର କାମ ନ କରି, ସେମାରଥାାଲେ ମନେ ବିସବାସ କରାନାଇ । ୩୮ ଜଦି ମୂର ସେ ମନ୍ଦକଲାଟା ପୁରାପୁରାନ କରିବ ବିଲେ, ମନେ ବିସବାସ ନ କଲେମିଥା ମୂର କରବା କାମ ବିସବାସ କରା । ସେତାର ପାଇ ତମେ ଜାନିପାରାଯ କେ, ମର ବାବା ପରମେସର ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆତେ ଆରି ମୂର ତାରଣେ ଆତି ।” ୩୯ ସେମନ ଆରିତରେକ ଜିପୁକେ ବାରବାକେ ଚେଷ୍ଟା କଲାଇ, ମାତର ଜିପୁ ସେମନକେ ଦାରାନ ନ ଅରକରି କିମ୍ବରି ରତ୍ନିଗାଲା । ୪୦ ତାରପତେ ସେ ଆରିତରେକ ଜରଦନ ଗାତର ସେପାଣେ ଉଠିଜାଇକରି ଆଗେ ଜାନ୍ମ ଜାଗାଇ ତୁବନ ଦେଇ ରଇଲା, ସେ ଜାଗାଇ

କାଳକରି ରଇଲା । ୧୫ ଆରି ବେସିଲକ୍ଷମନ୍ ତାରିଲଙ୍ଗେ ଆସିକରି କଇଲାଇ, “ଜାନ୍ମ ସିନା କାଇ କାବାଅଇ ଜିବା କାମ୍ କରି ନ ରଇଲା, ମାତର ଏ ଲକ୍ଷର ବିସରନେଇ ଜାନ୍ମ ଜେବ୍ଦି କାତା କଇରଇଲା, ସେ ସବୁ ସବୁ ଆକା ।” ୧୬ ଆରି ପେ ଜାଗାଇ ଦେଖି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିମୁକେ ବିସବାସ କଲାଇ ।

୧୭

ବେଦିନିଆ ଗତେ ଲାଜାର ନାଉଁ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଜରୁ ଅଇରଇଲା । ୧୭ ମରିଯୁମ୍ ଆରି ତାର ବଇନି ମାରୁତା ସେ ଗାଁ ରଇଲାଇ । ୧୮ ଏ ମରିଯୁମ୍ ଅଇଲାନି, ଜନ୍ ମାଇଜି କି ଦେଖି ଦାମିଦେବା ବାଦ୍ମା ଚିକନ୍ ଜିମୁକୁ ପାଦେ ରକଇକରି ତାର ଚେଶ୍ଚିଷ୍ଟାଙ୍କୁ ପୁଟିଦେଇରଇଲା । ତାର ବାଇ ଲାଜାରକେ ଆକା ଜରୁ ଅଇରଇଲା । ୧୯ ସେଟାରପାଇ ତାର ବଇନିମନ୍ ଜିମୁକୁ ଲଗେ କବର ପାଇଲାଇ, “ମାପରୁ ତମେ ଜାକେ ଆଲାଦ୍ କଲାସମି, ସେ ବେଦି ଜରୁ ଅଇଲାଆଏ ।” ୨୦ ମାତର ଜିମୁ ଏ କାତା ପୁନିକରି କଇଲା, “ଏ ଜରୁ ମରବାପାଇ ଅଥ ନାଇ, ମାତର ପରମେସରର ମଇମାର ପାଇ । ସେଟାର ଲାଗି, ତାର ପଥ, ମୁଇ ମିଥା ମଇମା ପାଇବି ।” ୨୧ ଜିମୁ, ମାରୁତା, ତାର ବଇନି ଆରି ଲାଜାରକେ ବେଦି ଆଲାଦ୍ କରୁଦେଇଲା । ୨୨ ସେଟାରପାଇ ଲାଜାର ନିକ ନ ରଇବା କବର ପାଇ ଜିମୁ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ରଇଲା, ସେ କାଗାଳ ଆରି ଦୁଲ୍ଦିନ ରଇଲା । ୨୩ ତାର ପଦେ ସେ ସିପମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଆସା, ଆମେ ଆରିତରେଇ ଜିବଦା ଦେଖେ ବାରତି କୁ ।” ୨୪ ସିପମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଏ ଗୁରୁ, ତମ୍ଭେତା କେତେ ଦିନ ଆଗେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ପାକନା ସତ୍ତ୍ଵ ମାରବାକେ ଚେସଣ କରୁଦେଇଲାଇ, ତମେ ଆରିତରେଇ ତେଇ ଜିବାକେ ମାନ କଲାସନ୍ଧି କି?” ୨୫ ଜିମୁ କଇଲା “ଗଟେକ୍ ଦିନେ କାର ବାର ଗାଁ ଉଜଳ ନ ରଖ କି? ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଦିନ୍ବେଲାଇ ରଇଲେ ରଇବାଇ, ସେମନ୍ ଜିମ୍ବିଆଇ ନ ଅଥବା, କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍କେ ଏ ଜଗତର ଉଜଳ ଦିସ୍ତି । ୨୬ ମାତର ରାତିଆ ଜଣୁଲେ ଜିମ୍ବିଆର ଅଇବାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ବରାଟେ ଉଜଳ ନ ରଖ ।” ୨୭ ଜିମୁ ସେ ସବୁ କାତା କଇଲା ପରେ, ସିପମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଆମର ସବୁଲକର ମଇତର ଲାଜାର ଏବେ ପଲାଆଟେ, ତାକେ ମୁଇ ଉଚାଇବାର ଗାଲିନି ।” ୨୮ ତେଇ ସିପମନ୍ ଜିମୁକେ କଇଲାଇ, “ମାପରୁ, ଜଦି ସେ ସଇଲାଆଟେ ବଇଲେ ନିକ ଅଇସି ।” ୨୯ ଜିମୁ ଲାଜାର ମରନ୍ ବିସର ନେଇକରି କଇରଇଲା, ମାତର ସିପମନ୍ ଲାଜାରକେ ମୁନ୍ମରିଲାଇ ସାଇଲା ବିସର କଇଲାନି ବିଳି ବାଦିଲାଇ । ୩୦ ସେଟାରପାଇ ଜିମୁ ସେମନ୍କେ ନିକ ସତ୍ତ୍ଵ ଦୁଲ୍ଦିଲା ପାରା କଇଲା, “ଲାଜାର ମିରିଗାଲାଆଟେ । ୩୧ ଆରି ମୁଇ ତେଇ ନ ରଇଲି, ସେଟାରପାଇ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ପାରଦା କିମିନି, କେନ୍ଦ୍ରାରିକି ତମେ ବିସବାସ କରିବା । ମାତର ଆସା, ଏବେ ଆମେ ତାକେ ଜାଇ ଦେବୁ ।” ୩୨ ତେଇ ତମା ମାଉଁର ଜାକେ କି ବିଦୁମ୍ ବିଳି କଇବାଇ, ସେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵରୁ ସିପମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ତୁ ଆମେ ମିଥା ଗୁରୁର ସତ୍ତ୍ଵ କାଳ ତାରପତ୍ର ମର ।” ୩୩ ଜିମୁ ବେଦନିଆର କେଟିକରି ପୁନିଲା ଜେ ଲାଜାରକେ ସମାଦି ଦେଇ ତାରଦିନ ଅଇରଇଲା । ୩୪ ଜିବୁଯାଲାମ୍ ଅନି ବେଦନିଆ ତମ କିମିନିରେ ତେଇଅନି ଉନାର ବାହ୍ । ୩୫ ଆରି ବିରିଦିମନର ତେଇଅନି କେତେକ କେତେକ ଲକ୍ଷମନ୍ ମାରୁତା ଆରି ମରିଯୁମ୍ ଲଗେ ତାର ମରିଜାଇରଇବା ବାଇର ବିସର ସାଂତାରବାକେ ଆସିରଇଲାଇ । ୩୬ ଜିମୁ ଆଇଲାନି ବିଳି ପୁନିଲା ଦାପରେ ମାରୁତା ତାକେ ବେଦାଥାଇବାର ଗାଲା । ମାତର ମରିଯୁମ୍ ଗରେପେ ବିସରଇଲା । ୩୭ ମାରୁତା ଜିମୁକେ କଇଲା, “ତେବେ ବାର ନ ମାରୁତା । ୩୮ ମାତର, ମୁଇ ଜାନି ଆରି । ଏବେ ମିଥା ତମେ ପରମେସରକେ ଜାଇଟେ ମାନୁଲେ, ସେଟା ଦେଇସି ।” ୩୯ ଜିମୁ ତାକେ କଇଲା, “ତେବେ ବାର ଆରି ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଦୟ ।” ୪୦ ମାରୁତା ଜିମୁକେ କଇଲା, “ସେ ସାରାସାରି ଦିନେ

ଆରିତରେକୁ ଉତ୍ତରା ବେଳାଇ ଉତ୍ତରି, ଏତା ମୁଲ ଜାନି ।” ୨୫ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଲ ଜିବନ୍ ଆରି ମରିକରି ଆରିତରେକୁ ଉତ୍ତରା ଲକ୍ଷ । ଜେ ମନେ ବିସ୍ମାପ କରସି, ସେ ମଲେ ମିଥା, ବନ୍ଦପି । ୨୬ ଆରି ଜେ ଜଦି ବନ୍ଦି ରଙ୍ଗକରି ବିସ୍ମାପ କରସି, ସେ କେବେ ମିଥା ନ ମରେ । ଏ କାତା ବିସ୍ମାପ କଲାସନି କି?” (aiōñ g165) ୨୭ ମାରତା ଜିମ୍ବୁକେ କଇଲା, “ତୁଁ ମାପରୁ, ମୁଲ ବିସ୍ମାପ କଲିନି । ତମେ ସେ ପରମେସରର ପ । ଜନ୍ମ ମିଥି ଏ ଜଗତ ଆଇବାର ରଙ୍ଗଲା, ତମେ ସେ ଆକା ।” ୨୮ ଏ ସବୁ କାତା କଇପାରାଲାପାତେ ମାରତା ଜାଇକରି ନିଜର ବଲିନିକେ କେ ନ ସୁନ୍ମଲାପାରା ତାକି କଇଲା, “ଆର ଗୁରୁ ଆସିଆଟେ ଆରି ତଙ୍କେ ତାକାଲାନି ।” ୨୯ ମରିଯମ୍ ଏ କାତା ସୁନ୍ମଲିକରି ବାନ୍ଧୁ ପାନ୍ଧୁ ଅର ଜିମ୍ବୁ ବେଦ୍ବ ଅଇବାର ଗାଲା । ୩୦ ଜିମ୍ବୁ ସେତୁକିବେଳା ଗାର୍ଜ ବିଦ୍ରେ ଆସି ନ ରଙ୍ଗଲା, ମାରତା ମାରତା ତାକେ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ ଦେବୁ ଅଳରଙ୍ଗଲା, ତେଣେ ସେ ରଙ୍ଗଲା । ୩୧ ମରିଯମ୍ ଉତ୍ତର ଜିମ୍ବୁ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇରଙ୍ଗଲା, ମରିଯମ୍ ସେ ଜାଗାଇ କେଟିଲା ଆରି ଜିମ୍ବୁକେ ଦେକିକରି ତାର ପାଦେ ତାଣ୍ଟ୍ରସନ୍ ପଢି କଇଲା, “ମାପରୁ ତମେ ଜନ୍ମ ଉତ୍ତି ରଙ୍ଗତାପ୍ରାଣେ ମର ବାର ନ ମରତା ।” ୩୨ ମରିଯମ୍ ତାକେ ଆରି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନ୍ କାନ୍ତୁତେରଙ୍ଗବାନ୍ତି ଦେବି ଜିମ୍ବୁ ମନ୍ଦୁକୁ ଅଳଗାଇ । ୩୩ ସେ ପାଗରାଳା, “ତାକେ କନ୍ତି କବର ଦେଇଆଗାସ୍ତ?” ସେମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ମାପରୁ ଆସିଦେକା ।” ୩୪ ଜିମ୍ବୁ କାନ୍ତୁଲା । ୩୫ ତେଇ ଜିମ୍ବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ କଇଲାଇ, “ଦେବା, ସେ ଲାଜାରକେ କେନ୍ତି ଆଲାଦ କରିବାରେ ରଙ୍ଗଲା ।” ୩୬ ମାରତା ସେମନ୍ର ବିଦ୍ରେଅନି କେତେକୁ ଲକ୍ଷ କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ କାତାକେ ଆଂକି ତାପାରଙ୍ଗଲା, ସେ ମନ୍ଦକଲେ କାଇ ଏ ଲାଜାରର ମରନ ମିଥା ଦେବାର ନାପାରତା କି?” ୩୭ ତେଇ ଆରିତରେକେ ଜିମ୍ବୁ ମନ୍ ବିଦ୍ରେ କିଲିବିଲ୍ ଅଳ ସମାଦି ଲଗେ ଗାଲା । ସମାଦିତାନେ ଗଟେକୁ ପାଆର ଆରି ପାଆର ମୁଆଟେ ଗଟେକୁ ବଦ୍ବ ପାକନା ତାବିଅଇରଙ୍ଗଲା । ୩୮ ଜିମ୍ବୁ ତିଆରଲା, “ଏ ପକନା ଗୁରାଇଦିଆସ୍” । ମରିଜାର ଲାଜାରର ବଲି ନିଜି ମାରତା କଇଲା, “ମାପରୁ ସେଠା କୁରାକରି ଗନ୍ଧି ଗାଲାବେ, କାଇକେବଲାଲେ, ତାକେ କବରରେଦେବ ତାରଦିନ ଅଇଗାଲା ।” ୩୯ ଜିମ୍ବୁ ମାରତାକେ କଇଲା, “ତୁଙ୍କ ଜଦି ବିସ୍ମାପ କରିବୁ ବଲେ ପରମେସରର ମଇମା ଦେବକୁ ବଳି ମୁଲ ତଙ୍କେ କରି ନ ରଙ୍ଗିଲି କି?” ୪୦ ତେଇ ସେମନ୍ ପକନା ଗୁରାଇଲାଇ । ଜିମ୍ବୁ ସରଗବାଟେ ମୁ କରି କଇଲା, “ବାବା ତମେ ମର ପାରନେ ମୁନ୍ମଲାସ ବଳି ମୁଲ ତମକେ ଦନ୍ତିଆଦି ଦେଲିନି ।” ୪୧ ତମେ ଜେତେବେଳେ ମିଥା ମର ପାରତାମା ସୁନ୍ଦା, ଏତା ମୁଲ ଜନି, ମାରତ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ପାଶରେବେଦ୍ବ ତିଆର ଆଦି, ସେମନ୍ ଜେନ୍ତିକି ତମେଆକା ମନେ ପାଶରେଆଗାସ୍ ବଳି ବିସ୍ମାପ କରିବାର, ଏତାର ପାଇ ମୁଲ ଏନ୍ଦ୍ରିବଳି କଇଲି ।” ୪୨ ଏନ୍ତି କଇ ପାରାଇ ଜିମ୍ବୁ ଆକମାରି ତାକଲା, “ଲାଜାର ତୁର ବାର ଆର ।” ୪୩ ତାକଲା ପାପରେ ମଲା ଲାଜାର ବାର ଆଇଲା । ତାର ଆଟେ ଗଟେ ମତା ଲୁଗା ବାନ୍ଧୁଅଇରଙ୍ଗଲା । ମୁଖ ମିଥା ଗରଣ୍ଧୁ ମୁତ୍ତିଆଇ ଅଇରଙ୍ଗଲା । ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା “ତାକେ ବାନ୍ଧୁଲାଟା କୁସଲାଇ କରି, ଜିବାକେ ଦିଆସ ।” ୪୪ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିଦ୍ରେଅନି, ସେଥି ଲକ୍ଷ ମରିଯମ୍ର ଲଗେ ଆସିରଙ୍ଗଲା, ଆରି ଜିମ୍ବୁ ଏ କାମ ଦେବି, ତାକେ ବିସ୍ମାପ କଲାଇ । ୪୫ ଆରି ସେମନ୍ର ବିଦ୍ରେଅନି କେତେଲକୁ ପାରୁସିମନ୍ର ଲଗେ ଜାଇକରି ଜିମ୍ବୁ କରି ରଙ୍ଗବା କାମ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଜାନାଇଲାଇ । ୪୬ ପଟେ ମୁକିଆ ପୁକାରିମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍ ଗଟେକୁ ବଦ୍ବ ପୁଂଚାଦି ତାକାଇ କଇଲାଇ,

“ଆମେ କାଇରା କରୁ? ଦେବା ଏ ଲକ୍ଷ ତା କେତେକୁ କେତେକୁ କାବାଅଇଜିବା କାମମନ୍ କଲାନି ।” ୪୮ ଆମେ ଜଦି ଆକେ ଏନ୍ଦ୍ରି ତାଦିବେରୁ ବଲେ ସୁଲକ୍ଷ ତାରଗାନେ ବିସ୍ମାପ କରିବାର ଆରି ରମିୟ ଅଦିକାରି ଆସିବା ଆମର ଏ ମନ୍ଦିର ଆରି ଆମର ବିସ୍ମାପ କରିବା ଦରମ୍ ସବୁ କୁରୁପନାସ କରିପାକାଇପି ।” ୪୯ ମାତର ସେମନ୍ର ବିଦ୍ରେଅନି ଗଟେକୁ କଯ୍ୟାପା ନାର୍ତ୍ତି, ସେ ବରସର ପାଇ ବାରିରଙ୍ଗବା ବଦ୍ବ ପୁଜାରି, କଲାଲା “ତମେ କେତେ ବକୁଆ ଲକ୍ଷମନ୍ ।” ୫୦ ତମେ କାଇ ବୁଜି ନାପାରିଲାପନ୍ଦି? ଗୁଲାଇ ଜିମ୍ବୁ ନାସ ଅଇବା ବାଦୁଲେ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ମରବାଟା ନିକ ।” ୫୧ କଯ୍ୟାପା ପଟରେ ତାର ନିଜିରଣାନେ ଅନି ଏନ୍ତି କରି ନିଜି ରଙ୍ଗଲାଇ ବାର ପରମେସରର ବଦ୍ବ ପୁଜାରି ଅଇରଙ୍ଗଲାଇ । ସେ ଜାନିଦେଇ ରଙ୍ଗଲା କେ, ୫୨ ତିନ ତତର ଅଇଲାଇରଙ୍ଗବା ପରମେସର ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଚୁଲ୍ଲିଆଇ, ଗଟେକୁ କୁରୁମ କରାଇବାକେ ଜିମ୍ବୁ ମରବାକେ ଗାଲାନି । ୫୩ ତେବେ ଜିମ୍ବୁ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିଦ୍ରେରେ ସୁଲକ୍ଷ ଜାନିଲା ପାରା ବୁଲାଚାଲା ନ କରିବେ ରଙ୍ଗଲା । ସେ ଜାଗାଇନି ବାରିରଙ୍ଗବାକେ ପାନ୍ଧିନା କଲାଇ । ୫୪ ତେବେ ଜିମ୍ବୁ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିଦ୍ରେରେ ସବୁଲକ୍ଷ ଜାନିଲା ପାରା ବୁଲାଚାଲା ନ କରିବେ ରଙ୍ଗଲା । ୫୫ ତେବେ ଜିମ୍ବୁକେ କାଇରାଇ ବେଳା କରୁବାକେ ପାନ୍ଧିନା କଲାଇ । ୫୬ ତେବେ ଜିମ୍ବୁ ନିସତାର ପରବ ଅଇବାକେ ଗୁଲାଇ ବେଳାର ଲକ୍ଷମନ୍ ନିସତାର ପରବ ଆଗରୁ ଜିମ୍ବୁକେ ମରବାକେ ପାନ୍ଧିନା କଲାଇ । ୫୭ ସେମନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ କାଇରାଇ ବେଳା କରୁବାକେ ପାନ୍ଧିନା କଲାଇ । ୫୮ ସେମନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ନିସତାର ନିସତାର ପରବ ଅଇବା ଆଗରୁ ନିଜେ ନିଜେ ସୁକଳ ଅଇବାକେ ଗୁଲାଇ ବେଳାର ଲକ୍ଷମନ୍ ନିସତାର ପରବ ଆଗରୁ ଜିମ୍ବୁକେ ମରବାକେ ପାନ୍ଧିନା କଲାଇ । ୫୯ ସେମନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ନିସତାର ଚିମ୍ବାର ବେଳାର ତାକେ ବିଦ୍ରେ ବଦ୍ବ କୁଥାବଳା ଅଇଲାଇ, “ସେ ପରବଟାରେ ନ ଆସେବଳି ଜାଗାଇ ରଙ୍ଗଲା ଏପରଇମ ନାର୍ତ୍ତି ଗଟେକୁ ଗଟେ ଜାଇ ସିମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଦେଇ ରଙ୍ଗଲା ।” ୬୦ ମୁକିଆ ପୁଜାରି ଆରି ପାରୁସି ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ଦାରବାକେ ସେ କନ୍ତି ଆତେ ଜାନିରଙ୍ଗବାଇ ବଳି, ସେମା ଆଦେସ ଦେଇରଙ୍ଗଲାଇ ।

୧୨ ଏହକି ବିଦ୍ରେ ଜିମ୍ବୁ ନିସତାର ପରବ ଅଇବାକେ ତ ଦିନର ଆଗରୁ ବେନିଆ ଗାଲା । ତେଇ ଲାଜାରର ଗର ଗର ଜିମ୍ବୁ ଏ ଲାଜାରକେସେ ମଲାଟାରେଥି ଉତ୍ତରାଇରଙ୍ଗଲା । ୧ ସେ ରାତି ତେଇ ଜିମ୍ବୁପାଲ ଗଟେକୁ ବଜି କିମାରାଇ । ଆରି ମାରତା ସେମନ୍କେ କୁଥାପୁଚା କରାଇରେଇଲା । ୨ ଲାଜାର ଜିମ୍ବୁର ସତ୍ତ୍ଵ ଦେଇ ବଜିତେଇ ବଦି ରଙ୍ଗଲା । ୩ ପେତୁକିବେଳେ ମରିଯମ୍ ଜାମାରୁସ ନାର୍ତ୍ତି ବେସି ଦାମେ ଚିଆର ଅଇଲା ଅଥ ଲିଟର ବାପନା କିମା ନାନି ଏନ୍ତି କିମ୍ବୁର ପାଦେ ରକର ନିଜର ଚେତ୍ତିପତ୍ତ୍ଵ ପୁତ୍ରଦେଲା । ଆରି ସେ କିମର ମୁଲର ପାନ୍ଧିନା ବାପନା ଗୁଲାଇ ଗର ଗରମକିଗାଲା । ୪ ଜିମ୍ବୁ ସିମନର ବିଦ୍ରେ ଅନି ଲସକାରିଯତ ଜିରଦା ନାର୍ତ୍ତି ସିମି, ଜେ କି ଜିମ୍ବୁକେ ସତ୍ତ୍ଵରୁମନ୍ଦେବ ସର୍ପିଦେବାକେ ଜାଇତେ ରଙ୍ଗଲା, ସେ କରିଲା, ୫ “ଏ ବାପନା କିମନ ତିନ ବଦି କିମା ବାପନା ଗାହୁକେ ବିକିକରି ସେ ଦାରୁ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେଲେ ନଇତା କି?” ୬ ଲସକାରିଯତ ଜିରଦା ଗରିବ ଲକ୍ଷମନ୍ରଦାର ଚିନ୍ତା କରାଇରେ ଏନ୍ତି କରିଲା ବଳି ନାର, ମାତର ସେ ଗଟେକୁ ଚର । ତାର ବାଇତେ ରଙ୍ଗଲା ଗାହୁମନ୍ତା ତାନେଥାନି ସେ ନିଜର ପାଇ କେତେକୁ କେତେକୁ ଲୁକାର ମେଇତେଇରଙ୍ଗଲା । ୭ ମାତର ଜିମ୍ବୁ କଇଲା, “ତାକେ କାଇଟା ବଳି କୁଆ ନାର, ତାରଗାନେ ଜେତକି ଆତେ, ସେମା ଜେତକି ମର ସମାଦି ଦିନରପାଇ ସତ୍ତ୍ଵିଲାଇଚେ । ୮ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନ୍ ତା ପୁରୁବେଳେ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଙ୍ଗଲାଇନି, ମାତର ମୁଲ ସବୁବେଳେ ନ ରଇ ।” ୯ ଏହକିବିଦ୍ରେ ଜିମ୍ବୁ ବେନିଆଇ ଆତେ ବଳି ଜାନିକରି ସେବି ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ଆଇଲାଇ । ଅଦକା ଜିମ୍ବୁକେ ସେ ଦେବାକେ ନାର, ମାତର ଜନ୍ମ ଲାଜାରକେ ଜିମ୍ବୁ ମଲାଟାରେଥି ଉତ୍ତରାଇରଙ୍ଗଲା ତାକେ ମିଥା ଦେବାର ଆସିରଙ୍ଗଲାଇ ।

୧୦ ମାତର ମୁକ୍ତିକୁ ପୁଣିରିମନ ଲାଜାରକେ ମିଥା ମାରାଇବାକେ ଜକ୍ନା କଲାଇ । ୧୧ କାଳକେବଳକେ ତାରାଲାଗି ବଲି କେତେକ କେତେକ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ନେତାମନ୍ଦକେ ଚାହି ଜିମୁକେ ବିସ୍ବାସ କରତେରଇଲାଇ । ୧୨ ତାର ଆରକ୍ଷ ଦିନେ ରକିଆପାଇବା ପରେ ଆସିରଇବା ବେଳେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିମୁ ଜିରୁଲାମା ଆଇଲାନି ବଲି ମୁଣଲାଇ । ୧୩ ସେତାର ପାଇ ସେମନ୍ କରିତାଲ ଦାରି ଜିମୁକେ ବେବୁଅଇବାର ଗାଲାଇ, ଆରି ଆରିଲିଅଇକରି କଲାଇ, “ଆସାନୀ, ଜେ ମା ପାପର ନାହିଁବାର ଆଇଲାନି ତାର ମନ୍ତ୍ରର ଅ, ପରମେଶ୍ଵର ତାକେ ଆସିରବାର କର । ସେ ଉଦ୍ଗାରାଖର ରାଜା ତାକୁପୁଟା ପାଥ ।” ୧୪ ଆରି ଜିମୁ ଗରେକ ଗଦ ପିଲାର ଉପରେ ବସି ଆଇତେ ରଇଲା । ଜେନ୍ତିକି ସାଥରେ ଲେକାଇଲାଇ ଏ ବଦିପଦ କାତା ସିଦ୍ଧ ଅଇଲା । ୧୫ “ଏ ସିମୁନ ନଅରୁ ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେ ତରାନାଇ ଦେକା ତମର ରାଜା ଗଟରେ ଗଦ ପିଲାର ଉପରେ ବସି ଆଇଲାନି ।” ୧୬ ପରତୁମ୍ ପରତୁମ୍ ଜିମୁର ସିମନ୍ଦ ଏ ବିପଇ ଦୁନି ନ ରଇଲାଇ । ମାତର ଜିମୁ ଜେତେବେଳା ମଲାଟାନେଅନି ଉଚ୍ଚାଳ ପାତେ ଏ ସବୁଜ୍ଞାକ ଲେକା ଏତାଇଲାଇଜେ, ସାଥରେ ତାର ବିପଇଯେ ଲେକା ଅଇରଇଲା । ଆରି ସେମନ୍ ତାର ପାଇ ସବୁ କାମ୍ କରିରଇଲାଇ । ୧୭ ଜିମୁ ଲାଜାରକେ ମଲାଟାନେଅନି ଉଚ୍ଚାଳକି ସମାଦିଅନି ବାରଇବାକେ କରିଲାବେଳେ ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିମୁର ପଢ୍ରେ ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ସେ ଗରନା ବିଶିଳର ସାକି ଦେବାର ଦାରିଲାଇ । ୧୮ ସେତାରପାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ବେବୁଅଇବାକେ ଜାଇରଇଲାଇ । କାଳକେବଳେ ସେ ଆକା ଏ କାବା ଅଇବା କାମନର କଲାନି ବଲି ସେମନ୍ ପୁନିରିଲାଇ । ୧୯ ତେଇ ପାରୁସିମନ ତାକ୍ର ତାକ୍ର ବିଦ୍ରେ କୁଆବାଲା ଅଇଲାଇ, “ଦେବଲାସନି କାଳକି, ଆମେ ଦେଶୀ କଲାଟା ଗରେକ ମିଥା ଅନ୍ତରାଳ, ଦେକାନି ଗୁଲାଇ ଦୁନିଆଜାକ ତାର ପାତେ ଗାଲାନି ।” ୨୦ ନିସତାର ପରବ କରିବାକେ ଆସିରବା ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିଦ୍ରେ ଚିରିକ ଲକ୍ଷମନ୍ ମିଥା କେତେକି କରିଲାଇ । ୨୧ ସେମନ୍ ପିଲିପର ଲମେ ଆସି ତାକେ କରିଲାଇ, “ଏ ଆଶିଆଁ ଆମେ ଜିମୁକେ ଦେବକବାକେ ମନ୍ କଲୁନି ।” ପିଲିପ ବେତସାଇଦାର ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ୨୨ ପିଲିପ ଜାଇ ଆନ୍ତରିଯକେ ଏ କବର ଜାନାଇଲାକେ ସେମନ୍ ଜାଇ ଜିମୁକେ କରିଲାଇ । ୨୩ ଜିମୁ ସେମନ୍ଦକେ କରିଲା, “ପରମେଶ୍ଵରରେ ଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମୂର ତାକୁପୁଣା ପାଇବା ବେଳା ଆସି କେତି ଆତେ । ୨୪ ମୁର ତମକେ ସବକାତା କରିଲି ଜଦି ଗଥମ୍ ମୁଣ୍ଡ ଦୁଇ ଅଧରି ନ ମରିବା ଜାକ ସେନ୍ତିଯେ ରଇସି । ସେତା ମଲେ ସେ ଦେବି ମୁଣ୍ଡ ଦାରି । ୨୫ ଜେ ନିଜର ଜିବନ୍ କିମ୍ବ ନିଜରେରଇସି, କାଲ କାଲ ଜୁମ ଜୁମ ଜାକ ତାର ଜିବନ୍ ରକିଆ କରସି । (aiōnios g166) ୨୬ ଜନ ଲକ୍ଷ ମର ସେବା କରିବାକେ ମନ୍ କଲାନି, ସେ ମର ପଢ୍ରେ ଆସ । ମୁର ଜନ କାଗାଇ ରଇବି, ମର ସେବା କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦିମିଥା ସେ ଜାଗାଇ ରଇବାଇ । ଆରି ସେ ମର ଆରି ମର ବାବା ପରମେଶ୍ଵର ସନ୍ଦମନ୍ ପାଇସି ।” ୨୭ ଏବେ ମର ଜିବନ୍ ଦେବି ବାୟୁବିକଳ ଅଇଗାଲାନି । କାରାଟା କରିବି? ଏ ବାବା ମନେ ଏ ଦୂକର ବେଳାଇଅନି ରକିଆ । କର ବଲି ମୁଆରି କରିବି କି? ନାଇ ସେନ୍ତି ନ କର । ଦୂକ କଟଟ ମୁରବିବାକେ ସେ ମୁଲ ଆସିଲିଅାଚି । ୨୮ ଏ ବାବା ତର ନାହିଁ ତାକୁପୁଣା କର । ସେ ବେଳା ସରଗେଅନି ଏ କାତା କରିବା ସବଦ ଆଇଲା, “ମର ନାହିଁ ତାକୁପୁଣା କଲିଆତି, ଆରି ତରେକ ତାକୁପୁଣା କରି ।” ୨୯ ତର ଟିଆଇର ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ସବଦ ସୁନି କରି “ଏମା ବାଦଲ ଗୁଡ଼ଗୁଡ଼ିଲା” ବଲି କରିଲାଇ । ମାତର ଅଦେବ ଲକ୍ଷମନ୍, “ପରଗେଅନି ଗଟେକ ଦୁଇ ତାର ପଢ୍ରେ କାତା ଅଇଲାନି” ବଲି କରିଲାଇ । ୩୦ ଜିମୁ ସେ ଲକ୍ଷମନକେ କରିଲା, “ଏ ସବଦ ମର ପାଇ ଅନ୍ତରାଳ, ମାତର

ମତର ପାଇଁ ଅଜଳା । ୩୬ ଏବେ ଏ ଦୁନିଆର ବିଭାର କରବା ଦିନ କେବଳା ଆଏ, ଏ ଦୁନିଆର ସାପନ କରୁକେ ମୁହଁ ବାଇଁ ପିଣ୍ଡିଦେବି । ୩୭ ଆରି ମକେ କୁରୁପେ ଟେକ୍ଲେ, ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ କେ ମରବାଟେ ଜିକ୍କବି” ଦିଲି କରିଲା । ୩୮ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରିଆର ମଧ୍ୟବାକେ ଗାଲାନି, ସେତା ଜାନାଇବାକେ ଏହି କରଇଲା । ୩୯ ସେବେଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କରିଲାଇ, “ମୀଥିଆ ସବୁ ଦିନର ପାଇଁ ବଚି ରଖି ବଲି ଆମର ସାସତରେ ଲେକା ଆଏ । ତୁର କେନ୍ତି ପରମେଷତର ପିଲାକେ କୁରୁପେ ଟେବାଦାର ବିଳ କରିଲୁଣି? ଏହିବଳଲେ ପରମେଷତର ଶାନେଅନି ଆଜଳା ନର୍ପିଲା କେ ତେବେ?” (aiōn g165) ୪୦ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍ କେ କରିଲା, “ଏବେ ମତର ମୁଆର୍ଦ୍ଦ ଜନ୍ମ ଉଜଳ, ଉଜଳ ଦେଲାନି, ସେତା ଚନେକରିପାଇସେ ରଖିଥି । ଜନ ଜାଗାର ଜିବାର ଆଏ, ଉଜଳ ରଖିଥି ଆକା ଇଣ୍ଟା । ସେନ୍ଦ୍ରାରଥୀଙ୍କ ତମକେ ଆନ୍ତାର ନ ତାବେ । ଆନ୍ତାର ରଇବା ଲକ୍ଷ କେନେ ଗାଲାନି ସେତା ନାଜାନେ । ୪୧ ସେତାର ପାଇଁ ମତର ଲଗେ ଉଜଳ ରଖିତେଥେ ଉଜଳ ପାରା ରଇବା ମରକାତା ବିସବାସ କରା । ତେବେ ତମେ ଉଜଳର ଲକ୍ଷ ଅଇପା” ବଲିକରି କରିଲା । ଜିମ୍ବୁ ଏ କାତା କରିବି ଉଚିତାଲ୍ ଆରି ସେମନ୍ କେ ନ ଦେବାଳାଇକରି ରଖିଲା । ୪୨ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍ର ଦେକତର କେତେକ କେତେକ କାତା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ କରିବାରେ ମିଥା, ସେମନ୍ ତାକେ ବିସବାସ କରିବାର । ୪୩ ଜେନ୍ଦ୍ରା ଜିପାୟ ବଦିସତ୍ତବକତା କରିଲା କାତା ସତ ଅଇଲା । ସେ ଏହି କରିବାରି, “ଏ ମାପରୁ ଆମେ କରିଲା କାତା ପୁନିକରି କେ ବିସବାସ କଲାଆତେ? ଆରି ମାପରୁ କାରିଲଗେ ତାର ରକିଆ କରିବା ବପୁ ଦେବାଇଲା?” ୪୪ ସେତାରପାଇସେ ସେମନ୍ ବିସବାସ ନ କରିବାରିଲାଇ । ତେବେ ଜିପାୟ ଆରିଦରେକ ଉଜଳାଆଏ, ୪୦ ପରମେଷର ଜେନ୍ତିକି ତାକର ଦେବକା ଆଂକି କାଣା କରିଦେଇଥାଏ ଆରି ସେମନ୍ର ବୁଦ୍ଧବା ବପୁ ନସାଇଦେଇଥାଏ ସେତାରପାଇସେ ସେମନ୍ ଦେକି ନାପାରାଲାଇନି କି ମୁଲକେ ବୁଜି ନାପାରାଲାଇନି । ସେମନ୍ ନିକ ଅଇବାକେ ମରିଟାନେ ବାରତି ଆସଦିନାର । ଏତା ପରମେଷର କରିଲାନି । ଆମେ ସେମନ୍କେ ନିକ ନ କରୁ । ୪୫ ଜିପାୟ ବଦିସତ୍ତବକତା ପୁରବେ ଜିମ୍ବୁ ମାପରୁର ଏ ସବୁ ମିଳମା ଜୀବିରିଲାଜେ ଏହି ବଲି କରିବାରି । ୪୬ ଏଲେ ମିଥା ଜିରି ନେତାମନର ବିଦ୍ରହେନ୍ତି କେତେ ଲକ୍ଷ ତାକେ ବିସବାସ କଲାଇ । ମାତ୍ର ସେମନ୍ ପାରୁଯି ମନରାଲାଟି ପାରୁତମା ଗରେ ଅନି ବାରକରାଇଦେବାଇ ଦିଲି ଉଚିକରି କାତାବାରତା ନ ଅଇତେ ରଇଲାଇ । ୪୭ ସେମନ୍ ପରମେଷରକେ ମାନାଇବା ଶାନେଅନି ଲକ୍ଷମନ୍ କେ ମାନାଇବାଟା ଅଦିକ ନିକ ବଳି ବାଦତେରଇଲାଇ । ୪୮ ଜିମ୍ବୁ ଆଉଲିଆଳ କରିଲା, “ଜନ ଲକ୍ଷ ମକେ ବିସବାସ କରସି, ସେ ମକେଥେ ବିସବାସ କରେନାଇ, ମକେ ଜେ ପାଟାଇଲା ଆଏ, ତାକେ ମିଥା ବିସବାସ କଲାନି ।” ୪୯ ଜେ ମକେ ଦେକି ଆଏ, ସେ ମକେ ପାଟାଇକେ ମିଥା ଦେକି ଆଏ । ୫୦ ମୁହଁ ଜଗତର ଉଜଳ ଅଇ ଆଇଲିଆଠି । ଜେ ମକେ ବିସବାସ କରସି, ସେ ଆରି ଆନ୍ତାରେ ନ ରଣ । ୫୧ ଜେ ମର ବାକିଅ ପୁନି ନ ମାନେ, ମୁହଁ ତାର ବିଭାର ନ କରି । କାଇକେବଇଲେ ମୁହଁ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ କେ ବିଭାର କରିବାର ଆସିନାଇ, ମାତ୍ର ସେମନ୍କେ ରକିଆ କରିବାର ଆସିଥାଏ । ୫୨ ଜେ ମକେ ନିତି କରି ମର ବାକିଅ ନ ମାନେ, ମର ଶୁଣି ବାକିଅ ତାର ବିଭାର କରିଥା ଅଇଥି । ସାରାଦୀର ଦିନେ ସେ ବକିଆସେ ତାକେ ବିଭାର କରସି । ୫୩ ମୁହଁ ନିଜକ ମନେ ଥିବା କାରାଟା ମିଥା କରିମାର, ଏ କାତା ସର । ମାତ୍ର ମୁହଁ କରିବାଟା ମକେ ପାଟାଇଦେବା ବାବା ଆଦେସ ଦେଇଥାଏ । ୫୪ ଆରି ମୁହଁ ଜାନିଆଟି, ତାର ଆଦେସ ନ ସାରବା ଜିବନ ଦେଇଥି । ମର ବାବା

ମକେ ଜନ୍ମ କାତା କଇବାକେ ଆବେଦ୍ୟ ଦେଇଥାଏ, ସେଠାପେ ମୁର କଇଲିନି । (aiōnios g166)

୧୩ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ତ୍ତ ଆଗତ୍ତୁର ଦିନ ଅଇରଇଲା । ଜିୟୁ ଏ ଜଗତ୍ ବଳି ଜାନିରଇଲା । ଦୁନ୍ତିଆଇ ରଇବା ତାର ସବୁ ଲକ୍ଷମନକେ ସାରାପାରି ଜାକ ଦେବି ଆଲାଦ୍ କରିବାରି । ୨ ସେଦିନର ରାତି ଜିୟୁ ଆରି ତାର ସିଥମନ କାଇବାକେ ବସିରଇଲାଇ । ଜିୟୁକେ ବିସବାସେ ବିସ୍ତ ଦେଲାପାରା କରାଇବା ଚିନ୍ତା, ସଲତାନ୍ ସିମନ୍ ରିସକାରିୟତର ପିଲା ଜିରଦାର ମନେ ପୁରିକରି ଦେଲା । ୩ ବାବା ପରମେସର, ତାକେ ସବୁ ବିସିଇ ଅଦିକାର ଦେଇ ଆଏ, ସେ ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆସିଆଏ ଆରି ତାର ଲଗଣେ ଜାଇଥି, ବଳି ଜିୟୁ ସବୁ ବିସିଇ ଜାନିରଇଲା । ୪ ତେବ୍ରପାର ସେ କାଇବା ଜାଗାଇଥି ଉଚିକରି ଅତି ରଇବା ବସ୍ତରୁ ଦେବି ପଢ଼ିଲ, ଆଁଟାର ଗଟେକ୍ ତୁଆଳ ବାନ୍ତିଆଳିଲା । ୫ ତାର ପତେ ସେ ଗଟେକ୍ ମୁକ୍ତାର ପାନିନେଲା ଆରି ନିଜର ସିଥମନର ପାଦ ଦଇକରି ବାନ୍ତିଆଳି ତୁଆଳ ଦେବି ପୁତ୍ର ଦେବାର ଦାରିଲା । ୬ ଜେତେବେଳେ ଜିୟୁ ସିମନ୍ ପିତରର ଲଗେ ଆଇଲା, ପିତର ତାକେ କଇଲା, “ମାପରୁ ତମେ ମର ପାଦ ଦଇପା କି?” ୭ ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁର ଏବେ ଜାଇଟା କଲିନି, ସେଠା ତମେ ବୁଜି ନାପାରାସ, ମାତର ପାରେ ବୁଝିପା ।” ୮ ପିତର ତାକେ ମନାକରି କଇଲା, “ନିର୍ଦ୍ଦ ତମେ ମର ପାଦ ବୁଆନାଇ ।” ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁର ଜଦି ତର ପାଦ ନ ଦଇଲେ, କେବେ ମିଥା ମର ସିଥ ଅଇ ନାପାରୁସ ।” (aiōn g165) ୯ ସିମନ୍ ପିତର ତାକେ କଇଲା, “ମାପରୁ ପେନ୍ଦାରଥାଲେ କାଇକେ ମର ପାଦପେ ଦଇ ଦେଇସୁ? ମର ମୁଣ୍ଡ ଆରି ଆତ ମିଥା ଦରଦିଆସ ।” ୧୦ ଜିୟୁ ପିତରକେ କଇଲା, “ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ଗାଦର ପାରିଆଚର୍ତ୍ତ, ସେମନ୍ ପୁରାପୁରୁଷ ସୁକଳ । ପାଦ ଦଇବାଟା ତାତି, କାଇଟା ଦଇବାର ଲତାନାଇ । ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ତାତି, ତମେ ସବୁଲକ୍ ସୁକଳ ଆଗାସ ।” ୧୧ କାଇକେ ବଜଲେ ଜନ୍ମ ସିଥ ଜିୟୁକେ ସହରୁମନେକ ଦାରାଇଦେଇସି ତାକେ ଜିୟୁ ଜାନି ରଇଲା । ସେଠାର ପାଇ ସେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ତାତି ସବୁଲକ୍ ସୁକଳ ଆଗାସ ବଳି କଇଲା । ୧୨ ଜିୟୁ ସିଥମନର ପାଦ ଦଇଲା ପତେ ଦେବିରେଇଲା ବସ୍ତରୁ ପିନ୍ଦିକରି ବସି ସେଠାମନେକ ପାଗରିଲା, “ଏବେ ମୁର ତମର ପାଇ କଳା କାମ ପୁନ୍ତିଆସି ନିନି କି?” ୧୩ ଆରି ସେ କଇଲା, “ତମେ ମକେ ବୁଝୁ ଆରି ମାପରୁ ବଳି ତାକଳାସି, ସେଠା ବିକ୍ଷେପ । କାଇକେ ବଜଲେ ତୁରୁ ଆରି ମାପରୁ ମୁରପେ ।” ୧୪ ମୁର ତମର ଗୁରୁ ଆରି ମାପରୁ ଅଇକରି, ତମର ପାଦ ଦଇଦେଲି ଆତି ବଜଲେ ତମେ ମିଥା ତମର ତମର ବିଦରେ ପାଦ ଦଇବାର ଆଏ । ୧୫ ମୁର ଏଠା ତମର ପାଇ ଗଟେକ୍ ଦଇବାରଣ ପାରା କଲିଆତି, ତମେ ମିଥା ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ ଏହି କରା । ୧୬ ମୁର ତମକେ ପଦ କାତା କଇଲିନି, ଗତିବାଢ଼ା ନିଜର ସାରକାରର ତେଜାନ୍ତି ବଢ଼ ନାଁ । ଆରି କବର ନେଇଁ କବର ପାଗରିଲା ଲକ୍ଷକେଇଥି ବଢ଼ ନାଁ । ୧୭ ଜଦି ତମେ ଏ ସବୁ ବିସିଇ ଜାନିଆଗାସ, ଆରି ସେ ଜାପାବେ କରିଯା ବଜଲେ ଦେବି ସାରବା ଅଇଥା । ୧୮ ମୁର ତମର ସବୁ ଲକ୍ଷକ୍ ବିସିଇ ନେଇକରି କଇଲାଇ, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନକେ ବାତି ଆତି, ସେମନ୍ କେନ୍ତି ବଳି ଜାନିଆତି । ମାତର ସାସତରେ ଲେବା ଅଇଲା କାତା ବିନ୍ ଅଇବାକେ ଏହି ଗର୍ବନ ଅଇଲାନି । ସାସତରେ ଲେବା ଅଇଲା ଆଏ ଜେ ମର ସବୁ କାଇଲାନି ସେ ମର ବିରବେ ଉଚ୍ଚେ । ୧୯ ଏବେ ଏ ଗର୍ବନ ଅଇବା ଆଗତ୍ତୁପେ ମୁର ତମକେ ଏ କାତା କଇଲିନି । ଜେତେବେଳୋ ଏ ଗର୍ବନ ଗର୍ବସି, ତମେ ମୁର ମସିଆ ବଳି ବିସବାସ କରିପା । ୨୦ “ତମକେ ସଦ କାତା କଇଲିନି,

ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ମର କବର ନେବା ଲକ୍ଷମନକେ ନାମବାଇ, ସେମନ୍ ମକେ ମିଥା ନାମବାଇ, ଆରି ମକେ ପାଗରିଲା ପରମେସରକେ ମିଥା ନାମବାଇ ।” ୨୧ ଜିୟୁ ଏ ସବୁ କାତା କଇବାରାଇଲା ପତେ, ଆଦିମାର ବାୟୁବିକଲୁ ଅଇ ପୁନ୍ଦକାର କରି କଇଲା, “ମୁର ତମକେ ସଦ କାତା କଇଲିନି, ତମର ବିଦରେଥିନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମକେ ବିସବାସେ ବିସ ଦେଲାପାରା କରସି ।” ୨୨ ସେ ଏ କାତା, କାର ବିସିଇ ନେଇକରି କଇଲାନି ବଳି ସିଥମନ ବୁଜିନାପାରି ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ ଆର ମୁସ ସେ ତାର ମୁସ ଏ, ଦେକାଦେକି ଅଇବାର ଦାରିଲା । ୨୩ ଜିୟୁର ସିଥମନର ବିଦରେଥିନି ଜଥନ୍, କାକେକି ଜିୟୁ ମୁକିଆ ଜାପାବେ ଆଲାଦ୍ କରିବେ ରଇଲା, ସେ ଜିୟୁର ଲଗେ ବସିକରି କାଇବେ ରଇଲା । ୨୪ ସିମନ୍ ପିତର ଜଥନ୍କେ ସରିଆ କରି କଇଲା, “ସେ କାର ବିସିଇ ନେଇକରି କଇଲାନି, ତାକେ ପାରାର ।” ୨୫ ସେଠାର ପାଲ ଜଥନ୍ ଜିୟୁର ଉପରେ ଆଗି ଅଇକରି ପାରାରି ଜାକେ ଦେବି, ସେ ଲକ୍ ଯେ ।” ସେବେଳେ ସେ ରୁତି ଜଲେ ତବାଲି କରି ସିମନ୍ ଲସକାରିୟତର ପିଲା ଜିରଦାକେ ଦେଲା । ୨୬ ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ ମାତ୍ରିଲା ଦାପରେ ସଇତାନ ତାର ମନ ବିଦରେ ଜାଇକରି ତାଲାଇବାର ଦାରିଲା । ଜିୟୁ ସେ ବେଳାର ତାକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୨୭ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, ତେଇ କାଇବାକେ ଦେବି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେଥିନି କେମିଥା, ବୁଜି ନାପାରିଲାଇ । ୨୮ ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାର ଲଗେ ତାବୁ ପେତି ରଇଲାଜେ କେତେଟା ସିଥମନ ପାରାରି, “ପରବ ପାଇ କାଇକାଇଟା ଦରକାର ଆବେ, ସେଠାରୀର ନିଜଲେ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନକେ ଦାନଦେବକାକେ ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲାଆଏ ।” ୨୯ ତାର ପତେ ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାର ଲଗେ ତାବୁ ପେତି ରଇଲାଜେ କେତେଟା ସିଥମନ ପାରାରି, “ପରବ ପାଇ କାଇକାଇଟା ଦରକାର ଆବେ, ସେଠାରୀର ନିଜଲେ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନକେ ଦାନଦେବକାକେ ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲାଆଏ ।” ୩୦ ତାର ପତେ ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାର ଲଗେ ତାବୁ ପେତି ରଇଲାଜେ କେତେଟା ସିଥମନ ପାରାରି, “ପରବ ପାଇ କାଇକାଇଟା ଦରକାର ଆବେ, ସେଠାରୀର ନିଜଲେ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନକେ ଦାନଦେବକାକେ ଜିୟୁ ତାକେ କଇଲାଆଏ ।” ୩୧ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, ତେଇ କାଇବାକେ ଦେବି ରଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୩୨ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, ତେଇ କାଇବାକେ ଦେବି ରଇଲା, “ମୁର ଏ ମୁଚି ଜାଲେ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ଆଗି ଅଇକରି ପାରାରି, ଜାକେ ଦେବି, ସେ ଲକ୍ ଯେ ।” ସେବେଳେ ସେ ରୁତି ଜଲେ ତବାଲି କରି ସିଥମନ ଲସକାରିୟତର ପିଲା ଜିରଦାକେ ଦେଲା । ୩୩ ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାର ରୁତି ବୁଜି ନାପାରିଲାଇ, “ଏ ମାପରୁ, ସେ ଲକ୍ ଯେ କର କେ?” ୩୪ ଜିୟୁ କାତା, “ମୁର ଏ ମୁଚି ଜାଲେ ଗରିବ ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ଆଗି ଅଇକରି ପାରାରି, ସେ ଲକ୍ ଯେ କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୩୫ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, ତେଇ କାଇବାକେ ଦେବି ରଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୩୬ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୩୭ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୩୮ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୩୯ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୪୦ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୪୧ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୪୨ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୪୩ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୪୪ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୪୫ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୪୬ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୪୭ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୪୮ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୪୯ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୫୦ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୫୧ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୫୨ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୫୩ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୫୪ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୫୫ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କରିବାକେ ଗାଲୁସନି ବେଗି କର ।” ୫୬ ଜିୟୁ ଏ କାତା ଲସକାରିୟତ ଜିରଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, “ପୁର ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗା

୧୪ ଆରି ଜିସୁ କଇଲା, “ତମେ କିଲ୍କିଲ୍କ ନ ରଥ୍ବା, ପରମେସରରଗାନେ ବିସ୍ବାସ କରା । ଆରି ମରିଗାନେ ମିସା ବିସ୍ବାସ କରା । ୨ ମର ବାବାର ଗରେ ରଇବାକେ ବେଶି ବାକ୍ରା ଆଚେ । ଆରି ତେଇ ମୁଲ ତମର ପାଇ ଜାଗା ଟିକ୍ କରିବାର ଗାଲିନି । ଜଦି ଏଣା ସବ ନଇତା ଆଲେ, ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଏହି ବଲି ନ କଇଛି । ଏ ଆରି ମୁଲ ଜାଇ ତମର ପାଇ ଜାଗା ଟିକ୍ କଲା ପାଇଁ, ଆରି ତରେକ ବାରତି ଆସି ତମଙ୍କେ ମର ସଞ୍ଚ ତାକିନେବି । ମୁଲ ଜନ୍ମ ଜାଗାର ରଇବି, ସେ ଜାଗାର ତମେ ମର ସଞ୍ଚ ରଇଯା । ୪ ମୁଲ ଜନ୍ମ ଜାଗାର ଗାଲିନି, ତମେ ସେ ଜାଗାଇ ଜିବା ବାବ୍ର ଜାନିଆବାସ ।” ୫ ତମା ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ମାପରୁ ତମେ କନ୍ମ ଜାଗାଇ ଗାଲୁସନି, ସେଟା ଆମେ ନାହାନ୍ତୁ ଆରି ତେଇ ଜିବା ବାବ୍ର କେନ୍ତି ଜାନବୁ?” ୬ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଲ ସବ, ବାବ୍ର ଆରି ଜିବନ୍ । ମରିବାଟେ ନ ଗାଲେ ବାବା ପରମେସର ଲଗେ କେ ମିସା ଜାନିପାରେ ।” ୭ ସେ କଇଲା, “ଜଦି ତମେ ମକେ ଜାନିରିତାସ ବରଲେ, ମର ବାବାକେ ମିସା ଜାନିବାସ । ଏବେ ମିସା ତମେ ତାକେ ଜାନିଲାସନି ଆରି ଦେକ୍ଖାଇନି ।” ୮ ପିଲିପ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ମାପରୁ ଆମଙ୍କେ ବାବାକେ ଦେକାଇ ଦେ, ସେତିକେ ଆମରପାଇ ବେଶି ।” ୯ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ପିଲିପ୍ ଏହିକି ଦିନ ମୁଲ ତମର ସଞ୍ଚ ରଇଲି, ଦୁଇ ମନେ ତିନି ନାପାରିଲୁସ କି?” ଜେ ମକେ ଦେକଲା ଆଚେ ସେ ମର ବାବା ପରମେସରକେ ଦେକଲା ଆଚେ । କେନ୍ତି ଆମଙ୍କେ ତର ବାବାକେ ଦେକାଇ ଦେ ବଲି କଇଲୁସନି? ୧୦ ତୁଲ ବିସ୍ବାସ କୁରୁସ ନାଇ କି ପିଲିପ୍? ମୁଲ ବାବାର ତେଇ ଆରି ବାବା ମରିଗାନେ ଆଚେ । ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଜନ କାତା ସବୁ କଇଲିଆରି, ସେ ସବୁ କାତା ମର ନିଜରେତେଇଅନି କଇନାର । ମାତର ବାବା ମରିତେଇ ରଇବରି ତାର କାମ, ମରିତାନେଅନି କଲାନି । ୧୧ ମୁଲ ବାବାରତେଇ ଆରି ବାବା ମରିଗାନେ ଆଚେ ବଲି ମୁଲ କଇବା ଏ କାତା ଦିବସାସ କରା । ନଇଲେ ମୁଲ କରିବା କାମ ଦେବି ବିସ୍ବାସ କରା । ୧୨ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସବ କଇଲିନି, ଜେ ମକେ ବିସ୍ବାସ କରିଯି ସେ, ମୁଲ କରିବା ଏହି କାମମନ କରିଯି ଆରି ମରିତେଇଅନି ଥିବିକି ବନ୍ଦ ବନ୍ଦ କାମମନ ମିସା କରିଯି । କାଇକେ ବରଲେ ମୁଲ ମର ବାବାର ଲଗେ ଗାଲିନି । ୧୩ ତମେ ମର ନାର୍ଦ୍ଦାରି ଜାଇଟା ମାଞ୍ଚୁସା ସେବା ସବୁ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଦେବି । ଉତ୍ତିଅନି ବାବାର ତାକ୍ଷୁଟେ ମରିତେଇ ଜାନାପଦ୍ଧି । ୧୪ ତମେ ଜଦି କାଇ ବିପର ମିସା ମର ନାର୍ଦ୍ଦାରି ମାଞ୍ଚୁସା ବରଲେ ମୁଲ ଯେତେ ଦେବି । ୧୫ ତମେ ଜଦି ମକେ ଆଲାଦ କରିଯା, ମର ଆଦେସ ମିସା ମାନସା । ୧୬ ମୁଲ ମର ବାବାକେ ଗୁଆରି କରିବି । ଆରି ତମର ସଞ୍ଚ ସବୁବେଳା ରଇବା ପାଇ, ସେ ଗଣେକ ସାଇକାରିଆକେ ପାଶାରିଯି । (aión p165) ୧୭ ସେ ଅଇଲାନି ସବ ଆଦ୍ମା, ଜେକି ସବସଞ୍ଚ ପରମେସରର ବିପର ଦେବାଇ ଏ ଦୁନିଆର ଲକମନ ତାକେ ନ ନାମତ, କାଇକେ ବରଲେ ସେ ତମର ପାଇ କାଇବି ନାଇ କି ଜାନତ ନାଇ । ମାତର ତମେ ତାକେ ଜାନି ଆବାସ । କାଇକେ ବରଲେ ସେ ତମର ସଞ୍ଚ ଆଚେ ଆରି ତମର ମନ ବିଦେବ ରଇଯି । ୧୮ ମୁଲ ଜେତେବେଳ ଜିବି, ତମଙ୍କେ ଚୂରା ପିଲାମନର ପାରା କରି ତାତି ନ ଜାଇ । ଆରିତେଇ ତମର ଲଗେ ବାରତ ଆରି ଥିବି । ୧୯ ତନେକ ଗାଲେ ଦୁନିଆ ଆରି ମକେ ଦେକିନାପାରେ । ମାତର ତମେ ଦେକ୍ଷା, କାଇକେ ବରଲେ ମୁଲ ସବୁବେଳେ ଜିବନ ରଇବି, ଆରି ତମେ ମିସା ଜିବନ ରଇଯା । ୨୦ ସେ ଦିନ ଆଇଲେ ତମେ ଜାନସା, ମୁଲ ବାବାର ଲଗେ, ତମେ ମର ଲଗେ, ଆରି ମୁଲ ତମର ଲଗେ ସବୁବେଳେ ରଇବି । ୨୧ “ଜେ ମର ଆଦେସ ମାନସି, ସେ ଆକା ମକେ ଆଲାଦ କରିଯି । ଜେ ମକେ ଆଲାଦ କରିଯି, ମର ବାବା ତାକେ ଆଲାଦ କରିଯି । ମୁଲ ମିସା ତାକେ ଆଲାଦ କରି ନିକ୍ତକେ ତାରଟାନେ ଦେବାଇଅଛି ।” ୨୨ ତାର ପାଇ ଜିରଦା, ଲୟକାରିଯିବ୍ଦ ଜିରଦା ନାହିଁ,

କଇଲା “ଏ ମାପରୁ ଏଣା କେନ୍ତି ଅଇଯି? ତମେ ନିଜକେ ଦୁନିଆର ଦେବାଇ ନ ଥିଲା ଆମର ଲଗେ କେନ୍ତି ଦେବାଇଅଛେଯା?” ୨୩ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଜନ ଲକ ମକେ ଆଲାଦ କରିଯି ସେ ମୁଲ ଯିକାଇବା ବକିଅ ମାନସି । ସେନ୍ତି କଲେ ମର ବାବା ପରମେସର ତାକେ ଆଲାଦ କରିଯି । ବାବା ଆରି ମୁଲ ଆସି ସେ ଲକର ତାମେ ରଇବୁ । ୨୪ ଜେ ମକେ ଆଲାଦ ନ କରେ, ସେ ମର ବକିଅ ନ ମାନେ । ଆରି ମୁଲ କଇବା ଏ କାତା ସବୁ ମରତେଇ ଅନି ନାହିଁ, ମାତର ମକେ ପାଟାଇଲା ମର ବାବାର ତେଇଅନି କରାଲିନି ।”

୨୫ ମୁଲ ତମର ଲଗେ ରଇକରିଯେ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲିନି । ୨୬ ମାତର ପରମେସର ଜନ ସାଇଜକାରିଆ ସୁକଲ ଆଭମାକ ମର ନାହିଁ ଦାରି ତମର ଲଗେ ପାଟାରି, ସେ ତମଙ୍କେ ସବୁ ବିସର ସିକାଇଦେଇଯି ଆରି ମୁଲ ଜନ ଜନ କାତା କଇଲିଆରି ସେବା ସବୁ ତମଙ୍କେ ଏତାର ଦେଇଯି । ୨୭ “ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସାନ୍ତି ଦେଇକରି ଗାଲିନି । ମର ନିଜର ଯାନ୍ତି ତମଙ୍କେ ଦାର ଦେଇକରି ଗାଲିନି । ଏତା ଦୁନିଆ ଦାର ଦେଲାପାରା ଯାନ୍ତି ନାହିଁ । ସେବାର ପାଇ ଚିନ୍ତା କରା ନାଇ କି କିଲ୍କିଲ୍କ ଅଇ ତାର ନାଇ । ୨୮ ମୁଲ ଜାଇଟା କଇରଇଲି, ସେବା ମୁନିଆବାସ । ମୁଲ ଗାଲିନି ମାତର ଆରି ତେଇ ବାରତ ଆଲାଦ ବେଶି । ମନେ ଜଦି ଆଲାଦ କରତାସ ବଇଲେ, ମୁଲ ବାବାର ଲଗେ ଗାଲିନି ବଲି ସୁନି ସାରବା ଅଇତାସ, କାଇକେ ବଇଲେ ମର ବାବା ମରତେଇଅନି ବହୁ । ୨୯ ଜାଇଟା ସବୁ ଗଢିବାର ଆଚେ ସେବା ସବୁ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଆଗତ୍ତ ଜାନାଇଦେଲି । ଜେନ୍ତିକି ସେବା ସବୁ ଗରଲେ, ତମେ ମକେ ବିସବାସ କରିଯା । ୩୦ ମୁଲ ତମର ସଞ୍ଚ ଆରି ଅଦିକ ପର କାତାବାରତା କରି ନାପାରି । କାଇକେ ବରଲେ, ଏ ଦୁନିଆର ସାପନକାରିଆ ଆଇଲାନି । ଆରି ମରିଗାନେ ତାର କାଇ ଅଧିକାର ନାଇ । ୩୧ ମୁଲ ମର ବାବାକେ ଆଲାଦ କଲିନି ଆରି ବାବାର ଆଦେସ ଲାବାବେ କାମ କଲିନି, ଏତା ଦୁନିଆର ଲକମନ ଜାନତ ବଲି ଏହି ଗର୍ବା ଅଇଲାନି । ଛୁ ଆମେ ଏ ଜାଗାଇଅନି ବାରର ରତି ଜୁ ।”

୧୫ “ମୁଲ ଅଇଲିନି ସବ ଅନ୍ତର୍କୁ ମାଲ ଆରି ମର ବାବା ଅଇଲାନି ତାଯି । ୧ ମରିଗାନେ ରଇବା ପିଲକା ମାଲେ ପଲ୍ ନ ଦାରଲେ, ସେ କାଟି ପାକାରିଯି । ଆରି ଜନ ମାଲେ ପଲ୍ ଦାରି ଯେ ମାଲ ଥିବିକି ପଲ୍ ଦାରିବାକେ ପରିଚଳ କରିଯି । ୨ ମରିତେଇ ଅନି ପାଇରଇବା ସିକିଆଇ ଅନି ତମେ ପରିଚଳ ଅଇଯାଇ ଆଗାସ । ୩ ତମେ ମରସଞ୍ଚ ମିକରିବି ରୁଆ । ୪ ସେନ୍ତି ବଇଲେ ମୁଲ ମିସା ତମର ସଞ୍ଚ ରଇବି । କେମୁ ଜଦି ବୁନ୍ଦସଞ୍ଚ ମିଯିକରି ନ ରଇଲେ ନିଜେ ପଲ୍ ନ ଦାରେ, ସେନ୍ତି ତମେ ମିସା ମରିତେଇ ମିସି ନ ରଇଲେ, ପଲ୍ ଦାରିନାପାରାସ ।” ୫ “ମୁଲ ଅଇଲିନି ମୁଲ ଅନ୍ତର୍କୁ ମାଲ, ତମେ ଅଇଲାନି ପିଲକା ମାଲ । ଜେ ମରିତେଇ ରଇବି ଆରି ମୁଲ ଜାଇରେ ରଇବି ସେ ଦେବି ପଲ୍ ଦାରିଯି, କାଇକେ ବଇଲେ ମକେ ତାତିକରି ତମେ କାଇଟା କରି ନାପାରାସ । ୬ ଜେ ମରିରେ ନ ରଥ, ତାକେ ଗଣେକ ଗର୍ବି କରି ପିଲକା ମାଲପାରା ବାଇରେ ଯିନ୍ତି ଦେବାଇ ଆରି ସେବା ମୁନି ଜାଇଯି । ଏହାରି ମାଲମନକେ ଚୁଲିଆର ଜଇତେଇ ଯିନ୍ତି ଦେବାଇ ଆରି ସେବା ପଢି କାଇଯି । ୭ ଜଦି ତମେ ମରସଞ୍ଚ ମିକରିବି ରେଯା ଆରି ମର ବକିଅ ତମର ମନେ ରଇଯି, ତମେ ମନକରି କାଇ ବିସର ମାଞ୍ଚୁସା ବଇଲେ ସେବା ମିଲାଇଯା । ୮ ତମେ ଦେବି ପଲ୍ ଦାରଲେ, ମର ବାବା ତାକ୍ଷୁଟା ପାଇସି ଆରି ରଥସିରି କରିଯି । ୯ ମର ବାବା କେନ୍ତି ମକେ ଆଲାଦ କଲା ଆଚେ, ସେନ୍ତି ମୁଲ ମିସା ତମଙ୍କେ ଆଲାଦ କଲିନି । ମର ଆଲାଦେ ତବିର ଅଇରୁଆ । ୧୦ ମୁଲ ଜେନ୍ତି ମର ବାବାର ଆଦେସ ମାନିକରି ତବିର ଅଇଅବି । ସେନ୍ତି ତମେ ମର ଆଦେସ ମାନଦୟା ବଇଲେ ମର ଆଲାଦେ ତବିର ଅଇକରି ରଇଯା ।” ୧୧ “ଜେନ୍ତିକି ମର

ପାରଦା ତମର ଶାନେ ରଇକରି, ସେ ପାରଦା ପୁରାପୁରୁଷ ଅଇବାକେ ତମଙ୍କେ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲିଥାଏଟି । ୧୭ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଜେତ୍ରି ଆଲାଦ କଲିଆଏ, ସମାନ ଘେନ୍ତି ତମେ ମିଥା ନିଜର କିତର ବିଦରେ ଆଲାଦ ଅଇକରି ରୁଅ । ଏତାଏସ ମର ଆଦେସ । ୧୯ ନିଜର ମରତମନର ଲାଗି ଜିବନ୍ ଦେବାତା ଅଇଲାନି ସବୁରତାନେଅନି ବହୁ ଆଲାଦ । ୨୫ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଜନ୍ ଆଦେସ ଦେଇଥାଏଟି, ସେତା ମାନ୍ସା ବଇଲେ ତମେ ମର ମଲପରମନ । ୨୫ ଏବେ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଗତିଦାତ୍ରୁତାମନ୍ ବଳି ନ ଢାକି, କାଇକେ ବଇଲେ, ଗତିଦାତ୍ରୁତା ତାର ସାରକାର କାଇଟା କରସି ସେତା ନାଜାନେ । ମାତର ମୁଲ ତମଙ୍କେ ମରତମର ବଳି ଡାକ୍ବି, କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଲ ବାବାରକେରେ ଅନି ଜନ୍ ଜନ୍ ବିସଇ ମୁଲ ଆଏ, ସେତା ତମଙ୍କେ କଇଦେଇଥାଏ । ୨୭ ତମେ ମକେ ବାଗସ୍ ନାଇ, ମାତର ମୁଲ ତମଙ୍କେ ବାଢ଼ିଲା ଆଏ । ଆରି ଜାଇକରି ଅଦିକ ଅଦିକ ପଲୁ ଦାରବାକେ ତମଙ୍କେ ଦାଇର ଦେଲି । ତମର ପଲୁ ସବୁ ଦିନର ପାଇ ରଇସି । ତେବେ ତମେ ମର ନାହିଁ ଦରି ବାବାକେ କାଇଟା ମାଟ୍ଟିଲେ ମିଥା ସେ ତମଙ୍କେ ଦେଇସି । ୨୭ ତମର ତମର ବିଦରେ ଆଲାଦ କରା । ଏଟା ଅଇଲାନି ମର ଆଦେସ ।” ୧୮ “ଜାନିରୁଆ, ତମଙ୍କେ ଜଦି ଏ ଦୁନିଆ ଗିନ୍ କରସି, ତେବେ ତମଙ୍କେ ଗିନ୍ କରବା ଆଗତ୍ତେ ମକେ ଗିନ୍ କଲାଆଏ । ୧୯ ତମେ ଜଦି ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ ଅଇରଇତାସ ଆଲେ ଏ ଦୁନିଆ ତମଙ୍କେ ନିଜର ବାବି ଆଲାଦ କରତା, ମାତର ମୁଲ ତମଙ୍କେ ବାତି ଦୁନିଆଇଥାନି ବେଗନ୍ତାଇ ଦେଇଥାଏଟି । ସେତାର ପାଇ ଏ ଦୁନିଆ ତମଙ୍କେ ଗିନ୍କରସି । ୨୦ ମୁଲ ଜନ୍ତା କଇରଇଲି ଏତାଇଦେକା, ଗତିଦାତ୍ରୁତା ତାର ସାରକାରତେଇଥାନି ବହୁ ନାର୍ତ୍ତ ବଳି ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇରଇଲି । ସେମନ୍ ମକେ ସାଦି ଆରବ ଆରି ତମଙ୍କେ ମିଥା ସାଦାବାଇ । ଜଦି ସେମନ୍ ମର ସିକିଆ ମନିଆତର ବଇଲେ ତମର କାତା ମିଥା ମାନ୍ଦବାଇ । ୨୧ ମାତର ତମେ ମର ଲକ୍ଷ ଅଇରଇବାର ଲାଗି ସେମନ୍ ତମଙ୍କେ ଏନ୍ତାର କରବାର । କାଇକେ ବଇଲେ ମକେ ଜେ ପାତାରଲା ଆତେ, ସେତା ସେମନ୍ ନାଜାନାତ । ୨୨ ଜଦି ମୁଲ ଅସି ଏ ସବୁ ବିସଇ ସେମନ୍କେ ବୁନାଇ ନ ରାତି ବଇଲେ, ସେମନ୍ ଦସି ନ ଅଇତାର, ମାତର ଏ ପାପର ଚଲାଚଲି ପାଇ କାଇ ତାଲାକି ଦେକାଇ ନାପାରଦ । ୨୩ ଜେ ମକେ ଗିନ୍ କରସି, ସେ ମର ବାବା ପରମେସରକେ ମିଥା ଗିନ୍ କରସି । ୨୪ ଜଦି ମୁଲ ତାକର ବିଦରେ କାବା ଆଇଜିବା କାମ୍ ନ କରି ରଇଲେ, ସେମନ୍ ପାପି ବଲି ଦସି ନ ଅଇତାର । ମାତର ସେମନ୍ ମୁଲ କଲା କାବାରଇଜିବା କାମମନ୍ ଦେବଳାଇ ଆଚର । ଏହି ବଇଲେ ମିଥା ସେମନ୍ ମକେ ଆରି ମର ବାବା ପରମେସରକେ ଗିନ୍ କଲାଇ ଆଚର । ୨୫ ମାତର ଏପରୁ ଗରବାର ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ସେତାର ଲାଗି ସେମନ୍କେ ସାପ୍ତରେ ଜାଇଟା ଲେକାଥରାଇ ଆତେ, ସେତା ସିଦ୍ଧ ଅଇଲା । କାଇ ଦସି ନ ରଇତେ ସେମନ୍ ମକେ ଗିନ୍ କଲାଇ । ୨୬ ସତରେ ସାରଜକାରିଆ ଆଦମୀ ଆରିସି । ସେ ବାବାରତେ ଅନି ଆସି, ପରମେସର ସବୁ ବିସଇ ସତ୍ତ ଦେକାଇଦେଇସି । ମୁଲ ତାକେ ବାବାରତେଇଥାନି, ତମର ଲଗେ ପାତା ରଇବି । ଆରି ସେ ମର ବିସଇ ତମଙ୍କେ କଇଲି । ୨୭ ଆରି ତମେ ମିଥା ମର ବିସଇ ସେ କଇପାଇ ।”

୧୭ “ତମେ ମକେ କରିରବା ବିସାବାସ ନ ଚାଟି, ତାଏ ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାକେ, ମୁଲ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲିଆଏ । ୧୮ ସେମନ୍ ତମଙ୍କେ ପାରଦନ ଗରେଅନି ବାରକରାଇ ଦେବାଇ । ଝୁଁ ଏତୁରି ବେଲା ଆଇଲାନି, ଜେ ମିଥା ତମଙ୍କେ ମରାଇବାଇ, ସେତା ପରମେସରକେ ସେବା କଲାପାରା ରଇସି । ୧୯ ତମଙ୍କେ ସେମନ୍ ଏହି ସବୁ କାମମନ୍ କରବାର । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ମକେ ଆରି ମର ସାରଦା ଆରି କାନ୍ତୁପା, ମାତର ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ ସାରଦା ଅଇବାର । ତମେ ପରତୁମ ଦୁନ୍ ଅଇରଇସା ମାତର ଦୁନ୍ ସାରଦାରେ ପୁରୁଷ ଅଇଜାଇସି । ୨୧ ଗନେକ ମାଇଜି ନିକ ଅଇବା ବେଲା କେବଳେ ବେସି ଦୁନ୍ ଅଇସି । କାଇକେବଇଲେ ତାର ଦୁନ୍ କଷଟର ପାସରିଜାଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ ତାରର ଦୁନ୍ କଷଟ ପାସରିଜାଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ ତାରର ଦୁନ୍ କଷଟ ପାସରିଜାଇସି । ଏବେ ତମେ ଦୁନ୍କର ଆପାସ୍, ମାତର ଆରି ତରେକ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଦେକାଇଅବି, ତାର ପାଇ ତମେ ବେସି ସାରଦା ଆରିସା । ଆରି କେମିଥା ତମର ସାରଦା ତମରତାନେଅନି ତାତାର ନେଇ ନାପାରଦ । ୨୩ “ସେବେଲା ତମେ ମକେ ମୁଲକେ ନ ପାଗାରସ । ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସତ୍ତ୍ କାତା କଇଲିନି,

କଇଲା କାତା ଏତାଇସା । ଆରାମେ ଅନି ମୁଲ ତମର ସତ୍ତ୍ ରଇଲି ଜେ ଏ ସବୁ କାତା କଇ ନ ରଇଲି ।” ୪ “ମାତର ମୁଲ ଏବେ ମର ପାଗାରର ଲଗେ ଗାଲିନି । ଏଲେମିଥା ତମର ବିଦରେ ଅନି କେ ମିଥା ମକେ କେନେ ଜାଇଲୁ ବିଲି ପାଗାରାସ ନାଇ । ୫ ମାତର ଏବେ ମର ଏ ସବୁ କାତା ସୁନିକରି ଦୁନ୍ ଅଇକରି ଆଗାସ । ୬ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସତ୍ତକାତା କଇଲିନି, ମୁଲ ଉଚିଜିବା ବିସଇ ତମର ପାଇ ଗଟେକ୍ ମାଟ୍ଟିଲୁର ବିସଇ ଅଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଲ ନ ଗାଲେ ସାଇଜକାରିଆ ତମରତାନେ ନ ଆସେ, ମୁଲ ଗାଲେ ତାକେ ତମରତାନେ ପାଶ ଦେଇବି । ୮ ସେ ଆସିକରି ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନକେ ପାପ, ଦରମ ଆରି ନିଆଇ ବିସଇ ସାକି ଦେଇସି । ୯ ଏ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ ପାପ ବିସଇ ବୁଲୁ ବୁଜିଲାଇ ଆଚର । ସେ ଦେକାଇ ଦେଇସି ଜେ, ମକେ ବିସବାସ ନ କରବାତାସେ ପାପ । ୧୦ ଟିକ ଲୟାବେ ଚଲାଚଲି କରବା ବିସଇ, ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ ବୁଲୁ ବୁଜିଲାଇ ଆଚର । ମୁଲ ମର ବାବାର ଲଗେ ବାରତି ଗାଲିନି, ଆରି ତମେ ମକେ ଦେକିନାପାରାସ । ସେତା ମୁଲ ମାନ୍ଦବା ଦରମ ବିସଇ ସାକି ଦେଲାନି । ୧୧ ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ ବିତାର କରବା ବିସଇ ବୁଲୁ ବୁଜିଲାଇ ଆଚର । କାଇକେବଇଲେ ଏ ଦୁନିଆର ସାପ୍ରବନ୍ଧକାରିଆ ଦସି ବିଲି ବିତାର ଆର ସାରାର ଆଚର ।” ୧୨ “ମୁଲ ତମଙ୍କେ କେତେକ କେତେକ କାତା କଇବାର ଆଚର । ମାତର ଏବେ ତମେ ସେ ସବୁ କାତା ବାରିନାପାରାସ । ୧୩ ମାତର ସତ୍ତ ଆଦମୀ ଆରିସି । ସେ ତମଙ୍କେ ସବୁ ସତ୍ତ ବିସଇ ବାଟେ ତାକିନେଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ, ସେ ନିଜର ଅଦିକାରେ କାର କାତା ନ କଣ୍ଠ । ମାତର ସେ ବାବାରତେଇଥାନି ଜନ୍ ଜନ୍ କାତା ମୁନ୍ସି, ସେ ସବୁ କଇସି । ଆରି ଆଇବା ଦିନମନ୍କେ କାଇଟା ଅଇସି ସେ ସବୁ ବିସଇ ମିଥା କଇସି । ୧୪ ସେ ମୁଲ କରିବାତାନେ ଅନି ନେଇକରି ଆକା ତମଙ୍କେ କଇସି । ଆରି ମକେ ଡାକ୍ପୁଣା କରାଇ ଦେକାଇସି । ୧୫ ଜନ୍ତା ବାବାରଗା, ସେ ସବୁ ମରଟା । ସେତାରପାଇ ମୁଲ ତମଙ୍କେ କରିଲି, ସୁଲା ଆଦମୀ ମରଟାନେଅନି ନେଇକରି ଦେଇ ତମଙ୍କେ କଇସି ।” ୧୬ “ଚନେକ ଗାଲା ପାଇ ତମେ ଆରି ମକେ ଦେକି ନାପାରାସ । ଆରି ଚନେକ ଗାଲେ ଦେବକ୍ଷା ।” ୧୭ ସେବେଲେ ତାର ସିଧମନର ବିଦରେଅନି କେତେ ଲକ୍ଷ ତାକର ବିଦରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ । “ସେ ଆମ୍କେ କଇଲାନି, ଚନେକ ଗାଲାପାଇ ତମେ ଆରି ମକେ ଦେକି ନାପାରାସ, ଆରି ଚନେକ ଗାଲାପାଇ ମକେ ଦେବକ୍ଷା । ମୁଲ ଏବେ ବାବାର ଲଗେ ଗାଲିନି ବଳି କଇଲା ବା ଆରତ୍ କାଇଲାଗି ।” ୧୮ ତେବେ ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ସେ ଚନେକ ପାଇ ବଳି କାଇକେ କଇଲାନି, ଆରି ବୁଲି ନାପାରକୁଣି ।” ୧୯ ସେମନ୍ ମକେ ପାଗାରବାକେ ମନ୍ କଲାଲିନି ବଳି ଜିଷୁ ଜାନିକରି ସେମନକେ କଇଲା, “ଚନେକ ଗାଲେ ତମେ ଆରି ମକେ ଦେକି ନାପାରାସ ଆରି ଚନେକ ଗାଲାପାଇ ମକେ ଦେକ୍ଷା ବଳି କଇଲା ଏ କାତା ନେଇକରି ତମର ତମର ବିଦରେ କାଇକେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇଥି? ୨୦ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସତ୍ତ କାତା କଇଲିନି, ତମେ ସାତାରି ସାତାରି କାନ୍ତୁପା, ମାତର ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ ସାରଦା ଅଇବାର । ତମେ ପରତୁମ ଦୁନ୍ ଅଇରଇସା ମାତର ଦୁନ୍ ସାରଦାରେ ପୁରୁଷ ଅଇଜାଇସି । ୨୧ ଗନେକ ମାଇଜି ନିକ ଅଇବା ବେଲା କେବଳେ ବେସି ଦୁନ୍ ଅଇସି । କାଇକେବଇଲେ ତାର ଦୁନ୍ କଷଟର ପାସରିଜାଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ ତାରର ଦୁନ୍ କଷଟ ପାସରିଜାଇସି । ଏବେ ତମେ ଦୁନ୍କର ଆପାସ୍, ମାତର ଆରି ତରେକ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଦେକାଇଅବି, ତାର ପାଇ ତମେ ବେସି ସାରଦା ଆରିସା । ଆରି କେମିଥା ତମର ସାରଦା ତମରତାନେଅନି ତାତାର ନେଇ ନାପାରଦ । ୨୩ “ସେବେଲା ତମେ ମକେ ମୁଲକେ ନ ପାଗାରସ । ମୁଲ ତମଙ୍କେ ସତ୍ତ କାତା କଇଲିନି,

ତମେ ମର୍ ନାହିଁ ଦାରି ବାବାକେ କାଇଟା ମିଥା ମାତ୍ରୀଯା ବଇଲେ ସେଟା ଦେଇଥି । ୪୪ ତମେ ଏବେ ଜାକ ମର୍ ନାହିଁ ଦାରି କାଇଟା ମିଥା ମାତ୍ରୀୟ ନାଇତା । ଏବେ ମାତ୍ରୀ, ତେବେ ତମଙ୍କେ ମିଳିଥି । ଆରି ତମର ପାରଦା ପୁରାପୁରୁଷ ଅଇଥି ।” ୪୫ “ମୁଲ ତମଙ୍କେ କାତା ମଳକାଇ କରି ଏ ସବୁ କଇଲିନି, ଏହି ବେଳା ଆଇଥି, ତମଙ୍କେ ଆରି ମୁଲ କାତା ନ ମଳକାଇ, ସଳକେ ବାବାର ବିସର କଇଦେବି ।” ୪୬ ତମେ ସେ ଦିନମନ୍ତକେ ମର୍ ନାହିଁ ଦାରି ପରମେସରଙ୍କେ ବେଶି ବିସରମନ୍ ମାତ୍ରୀଯା । ଆରି ମୁଲ ତମର ପାଇ ବାବା ପରମେସରର ତେଳ ଗୁଆରୀ କରିବାର ଦରକାର ନ ରେ । ୪୭ କାଇକେବଇଲେ ବାବା ତମଙ୍କେ ଆଲାଦ କଲାନି, ସେ ତମଙ୍କେ ଆଲାଦ କଲାନି କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଜେନ୍ତିକି ମକେ ଆଲାଦ କରି ଆପାୟ, ଆରି ମୁଲ ପରମେସରର ତେଳଅନି ଆଳି ଆଟି ବଲି ବିସବାୟ କରିଆଗାୟ । ୪୮ ମୁଲ ବାବାରଟାନେଥାନି ଏ ଦୁନିଆର ଆୟିଥାର ଆୟିଥାର, ଆରି ଏବେ ମୁଲ ଏ ଦୁନିଆ ଚାହିକି ବାବାର ଲଗେ ବାରତି ଗାଲାନି ।” ୪୯ ଜିମ୍ବୁ ସିଏମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏବେ ଆମଙ୍କେ କାତା ମଳକାଇ ନ କଇକରି ପଲକେସେ କଇଲାଇଥି ।” ୫୦ ତମେ ସବୁ ବିସର ଜାନିଆରୁୟ, ଏବା ଏବେ ଆମେ ଜାନିଲୁ । ଆରି କେ ତମେକ ଜାନେ କି ନାହିଁ ବଲି, ପାଗରବାର ଲଜ୍ଜା ନାହିଁ । ଏଗରପାଇ ତମେ ପରମେସରରଟାନେ ଅନି ଆୟିଆରୁୟ ବଲି ଆମେ ବିସବାୟ କଲୁନି ।” ୫୧ ଜିମ୍ବୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ଏବେ କାଇ ତମେ ବିସବାୟ କଲାଇଥିନି? ୫୨ ଦେକା, ଏହି ବେଳା ଆଇଲାନି, ଛଁ ସେ ବେଳା କେବଳା ଆଚେ, ତମେ ମକେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଗାତି, ଏନେ ତେନେ ଅଇକରି ନିଜର ନିଜର ଗରେ ପଢିପାଲାଇଯା । ଏଲେମିଥା ମୁଲ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ନାଇ, ସବୁବେଳା ମର୍ ସଟ୍ଟେ ବାବା ଆଚେ । ୫୩ ଜେନ୍ତାରି କି ତମେ ମରତେଇ ରଇକରି ପାନ୍ତି ପାଇସା, ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଏ ସବୁ ବିସର କଇଥାଟି । ଏ ଦୁନିଆର ତମରପାଇ ବେଶି ଦୁଲ କହ୍ଯ ଆଚେ, ମାତର ତାରସଟ୍ଟେ ବୁଆ, ମୁଲ ଦୁନିଆର କାଗାଏ ବସୁ ନାପାଇକରି ଜିତିଆଟି ।”

୧୭ ଜିମ୍ବୁ ଏ ସବୁ କାତା କଇପାରାଇଲା ପତେ, ସରଗ୍ ବାଟେ ଦେକି କଇଲା, “ଏ ପରଗର ବାବା, ଏବେ ବେଳା କେମ୍ବାଲ ଆଚେ । ତମର ପିଲା ମକେ ତାକ୍ଷୁଗୁଟା କରା । ଜେନ୍ତିକି ତମର ପିଲା ମୁଲ ତମେକ ତାକ୍ଷୁଗୁଟା କରିବି ।” ୨ ତମେ ମକେ ସବୁ ମୁନୁୟ ଜାତି ଉପରେ ଅଦିକାର ଦେଇଥାଏୟ । ଆରି ଜନଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମକେ ସରପି ଦେଇଥାଏୟ, ସେମନ୍ତକେ ମୁଲ ନ ପାରବା ଜିବନ ଦେବି । (aiōnios g166) ୩ ତମେସେ ଗଟେକ ପରମେସର, ତମେକ ଆରି ତମେ ପାଗରଇବା ଜିମ୍ବୁ କିରିସଟେ ଜାନବାନା ଅଇଲାନି ନ ପାରବା ଜିବନ । (aiōnios g166) ୪ ତମେ ମକେ ଜନ କାମନାର କରିବାକେ ଦେଇଥାଏୟ, ସେତା ମୁଲ ପାରାଇ କରି, ଏ ଦୁନିଆର ତମଙ୍କେ ତାକ୍ଷୁଗୁଟା କରିଆଟି । ୫ ଏ ବାବା, ଏ ଦୁନିଆ ଚିଆର ନ ଅଇତେ, ତମର ସଟ୍ଟେ ରଇଲାବେଳେ, ମର୍ ଜନ ତାକ୍ଷୁଗୁଟା ରଇଲା, ଏବେ ତମେ ରଇତେ ଆକା, ମକେ ତାକ୍ଷୁଗୁଟା କର । ୬ “ଏ ଜଗତର ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତମେ ମକେ ସରପି ଦେଇରଇଲାୟ, ସେମନ୍ତ ଲଗେ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଜାନାଇଥାଟି । ସେମନ୍ତ ତମର ଅଇରଇଲାଇ, ଆରି ମକେ ସେମନ୍ତକେ ସରପିଦେଲୁୟ । ସେମନ୍ତ ତମର ବାକିଅମାନିଲାଇନି । ୭ ତମେ ମକେ ଜନ ଜନିଟା ସରପି ଦେଇ ଆଗାୟ, ସେମନ୍ତ ସବୁ ତରଟାନେଥାନି ଆକା ଅଇଲାଥାରେ, ବଲି ଏବେ ସେମନ୍ତ ଦୁଇଥାଚତ । ୮ ତମେ ମକେ ଦେଇରଇବା କବର ମୁଲ ସେମନ୍ତକେ ସୁନାଇଥାଟି, ସେମନ୍ତ ସେତା ମାନି ଆଚତ । ମୁଲ ତମରଟାନେଥାନି ଆୟିଆଟି ଆରି ତମେ ମକେ ପାଗରଇଥାଏୟ, ସେମନ୍ତ ଏ କାତା ସଦ ବଲି ଜାନିକରି ବିସବାୟ କଲାଇ ଆଚତ ।” ୯ ମୁଲ ସେମନ୍ତରି ପାରତନା କଲିନି, ଦୁନିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ତ ପାଇ ପାରତନା କରିନାଇ । ମାତର ତମେ ମକେ

ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଦେଇଥାଏୟ, ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ପାଇ ପାରତନା କଲିନି । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ତ ତମର ଲକ୍ଷମନ୍ । ୧୦ ଜେନ୍ତି ମରଟା, ସେ ସବୁ ତମରଟା । ଆରି ଜେନ୍ତି ତମରଟା ସେ ସବୁ ମରଟା । ଆକରଲାଗି ଆକା ମର ତାକ୍ଷୁଗୁଟା ଅଇଆରେ । ୧୧ ଏବେ ମୁଲ ତମର ଲଗେ ଆଇଲିନି, ମୁଲ ଏ ଦୁନିଆର ରଇନାଇ । ମାତର ଏମନ୍ତ ରଇଲାବା ବାବା! ତମେ ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମକେ ସରପି ଦେଇଥାଏୟ, ତମେ ଦେଇରଇଲା ନାହିଁର ବପୁର ଲାଗି ସେମନ୍ତକେ ରକିଆ କରା । ଜେନ୍ତିର ତମେ ଆରି ମୁଲ ଗଟେକ । ସେନ୍ତାରିପେ ସେମନ୍ତ ଗଟେକ ଅଇରଇବାକେ ପାଇଜ କରା । ୧୨ ମୁଲ ସେମନ୍ତ ସଟ୍ଟେ ରଇଲା ବେଳେ ତମର ନାହିଁର ବପୁର ଲାଗି ସେମନ୍ତକେ ରକିଆ କରିରଇଲ । ଜେନ୍ତି କି ସେମନ୍ତ କାଲକାଳ ଜୁଗରୁଗୁ ପରମେସରଟାନେ ଅନି ବିନେ ଅଇ ନସଟ ନ ଅଥବା । ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ରକି ସବୁଲକ୍ଷକେ ରକିଆ କରିଆଟି । ସେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ନସଟ ଅଇଥି ଆକା । ଜେନ୍ତିକି ବରମ ସାପତେରେ ଲେକା ଅଇଲାଟା ସିଦ ଅଇବାର ରଇଲା । ୧୩ ଏବେ ମୁଲ ତମର ଲଗେ ଆଇଲିନି । ଏ ଦୁନିଆର ରଇଲା ବେଳେ ସେମନ୍ତକେ, ସେମନ୍ତର ମନେ ରଇବା ମର ସାବା ପୁରାପୁରୁଷ ଅଇବାକେ, ଏ ବିସର କଇରଇଲ । ୧୪ ମୁଲ ସେମନ୍ତକେ ତମର ବାକିଅ ସୁନାଇଥାଏ । ତେବେପାଇ ଏ ଦୁନିଆ ସେମନ୍ତକେ ତିନି କାଲାନି । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଲ ଜେନ୍ତି ଏ ଦୁନିଆର ଅନି ଜାତ ଅଇଲାଟା ନଇ, ସେନ୍ତି ସେମନ୍ତ ମିଥା ଏ ଦୁନିଆର ନାଥ । ୧୫ ତମେ ସେମନ୍ତକେ ଏ ଦୁନିଆର ଅନି ରକିଆ କରିଲାଇ । ୧୬ ମାତର ସଇତାନର ପାନ୍ଥ ନାହିଁ ଅନି ରକିଆ କରା ବିଲି ଗୁମ୍ଫାର କଲିନି । ୧୭ ମୁଲ ଜେନ୍ତି ଏ ଦୁନିଆର ନଇ, ରେନ୍ତି ସେମନ୍ତ ମିଥା ଏ ଦୁନିଆର ନାଥ । ୧୮ ମୁଲ ସେମନ୍ତକେ ତମର ବାକିଅ ସୁନାଇଥାଏ । ତେବେପାଇ ଏ ଦୁନିଆ ସେମନ୍ତକେ ତିନି କାଲାନି । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଲ ଜେନ୍ତି ଏ ଦୁନିଆର ଅନି ଜାତ ଅଇଲାଟା ନଇ, ସେନ୍ତି ସେମନ୍ତ ମିଥା ଏ ଦୁନିଆର ନାଥ । ୧୯ ଏବେ ମୁଲ ତମର ଲଗେ ସାନ୍ତୋଷ ନାହିଁ ଅନି ରକିଆ କରିଲାଇ । ୨୦ ମାତର ସାନ୍ତୋଷ ସେମନ୍ତକେ ସୁକଳ କରା, ତମର ବାକିଅ ତା ସତ । ୨୧ ତମେ ମକେ ଜେନ୍ତି ଏ ଦୁନିଆର ପାଟାଇଲିନି । ୨୨ ଜେନ୍ତିକି ସେମନ୍ତ ତମରଟାନେ ସରପି ଅଇବାର । ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ନିଜକେ ତମରଟାରେ ସୁକଳ ଅଇଲିନି । ୨୩ ମୁଲ ଅବକା ଏ ସିଏମନ୍ତ ଲାଗିଥେ ପାରତନା କରିନାଇ ମାତର ଏ ଲକ୍ଷମନ ଜାନାଇବା କାଟାଇଥାନି ଜନ ଲକ୍ଷମନ ମକେ ବିସବାୟ କରିବାଇ । ମାତର ସଇତାନର ଲାଗିଥେ ପାରତନା କରିନାଇ ଜନଲକ୍ଷମନ ମକେ ବିସବାୟ କରିବାଇ । ୨୪ ଏବେ ମୁଲ ତମରଟାନେ ମିଥିକି ଗଟେକ ଅଇ ରଇବାକେ ମୁଲ ପାଇରନେ ମିଥିଆର ପାଟାଇଲିନି । ୨୫ ଜେନ୍ତିକି ସେମନ୍ତ ତମରଟାନେ ସରପି ଅଇବାର । ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ନିଜକେ ତମରଟାରେ ସୁକଳ ଅଇଲିନି । ୨୬ ଜେନ୍ତି ସେମନ୍ତ ତମରଟାନେ ସରପି ଅଇବାର । ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ନିଜକେ ତମରଟାରେ ସୁକଳ ଅଇଲିନି । ୨୭ ଜେନ୍ତି ସେମନ୍ତ ତମରଟାନେ ସରପି ଅଇବାର । ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ନିଜକେ ତମରଟାରେ ସୁକଳ ଅଇଲିନି । ୨୮ ଜେନ୍ତି ତମର ବାକିଅ ସୁନାଇଥାଏ । ୨୯ ଏବେ ମୁଲ ତମରଟାନେ ମିଥିକି ଗଟେକ ଅଇ ରଇବାକେ ମୁଲ ପାଇରନେ ମିଥିଆ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୦ ଏବେ ମୁଲ ଅବକା ଏ ସିଏମନ୍ତ ଲାଗିଥେ ପାରତନା କରିନାଇ ପିଲା ମରଟା କରିନାଇ । ୩୧ ଏବେ ମୁଲ ତମରଟାନେ ମିଥିକି ଗଟେକ ଅଇ ରଇବାକେ । ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ନିଜକେ ତମରଟାରେ ସୁକଳ ଅଇଲିନି । ୩୨ ଜେନ୍ତି ତମର ବାକିଅ ସୁନାଇଥାଏ । ୩୩ ଏବେ ମୁଲ ତମରଟାନେ ମିଥିକି ଗଟେକ ଅଇ ରଇବାକେ । ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ନିଜକେ ତମରଟାରେ ସୁକଳ ଅଇଲିନି । ୩୪ ଏବେ ମୁଲ ତମରଟାନେ ମିଥିକି ଗଟେକ ଅଇ ରଇବାକେ । ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ନିଜକେ ତମରଟାରେ ସୁକଳ ଅଇଲିନି । ୩୫ ଏବେ ମୁଲ ତମରଟାନେ ମିଥିକି ଗଟେକ ଅଇ ରଇବାକେ । ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ନିଜକେ ତମରଟାରେ ସୁକଳ ଅଇଲିନି । ୩୬ ଏବେ ମୁଲ ତମରଟାନେ ମିଥିକି ଗଟେକ ଅଇ ରଇବାକେ । ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ନିଜକେ ତମରଟାରେ ସୁକଳ ଅଇଲିନି । ୩୭ ଏବେ ମୁଲ ସେମନ୍ତକେ ତମର ବିସର ଜାନାଇ ଆଚି, ଆରି ସବୁ ବେଳେ

ଜାନାଇଛେଇବି । ତେବେ ମର୍ଗଲାଗି ସେମନ୍ ତମର ଆଲାଦ୍ ଏତାଇବାଇ ଆରି ମୁଲ୍ ସେମନର ମନ ବିଦରେ ରଇବି ।

୧୮ କିମ୍ବା ଏ ପାରତନା ସାରାଇକରି ନିଜର ସିସମନର ସତ୍ତ୍ଵ କିରଣ୍ଣ

ନାହିଁ ଜଳା ସେପାରି ଜାଗାଇ ଗାଲା । ତେଇ ଗରେବ ବାହୁ ରଇଲା, କିମ୍ବୁ ଆରି ତାର ସିମନ୍ ସେ ବାତେ ପୁରିଲାଇ । ୨ ଜନ୍ମ ଜିଭଦା କି ଜିମ୍ବୁକେ ସବୁମନକେ ସର୍ପିଦେଲା, ସେ ମିଥା ସେ ଜାଗା ଜାନି ରଇଲା । କାଳକେବଲେ ଜିମ୍ବୁ ତାର ସିମନ୍ର ସଞ୍ଚୁ ସେ ବାତେ କେତେ ତର ଜାଇରଇଲା । ୩ ସେତାର ପାଇ ଜିଭଦା ରମିଯୁ ସନିଅମନର ଗରେବ ଦଳ, ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍ ପାଇର ରଇବା ମନ୍ତ୍ରିର ଜାଗୁଆଲମନକେ ଦାରି, ସେ ବାତେ କେଢିଲା । ସେମନ୍ ଆହୁଆନ୍ତିଆର, ଲାଂତର ଆରି ଜଇମନ୍ଲା ଦାରିକରି ତେଇ ଆଇଲାଇ । ୪ ସେବେଲା କାଇ କାଇ ଗରୁନାମନ୍ ଗରୁସି, ସେବା ସବୁ ଜିମ୍ବୁ ଜନିକରି ଆଗରୁ ଗାଲା ଆରି ସେମନକେ “ତମେ କାକେ କଜ୍ଜଳାସନି?” ବଳି ପାଗରାଲା । ୫ “ନାହିଁରିତିଯୁ କିମ୍ବୁକେ କଜ୍ଜଳିନି ।” ସେମନ୍ କଇଲାଇ । “ମୁରୁସେ କିମ୍ବୁ ।” ଦଲି ସେମନକେ କଇଲା । ବିସବାସେ ବିସ ଦେଉ ଜିଭଦା ମିଥା ସେ ଲକମନର ସଞ୍ଚୁ ଟିଆଅଇରଇଲା । ୬ ଜିମ୍ବୁ କେତେବେଲା “ମୁରୁ ଆକା ସେ ଲକ୍ଷ ।” ବଳି ସେମନକେ କଇଲା, ସେ ଲକମନ ପତେ ମୁଟିଗାଇ ତଳେ ଅଦରିଲାଇ । ୭ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ ଆରିତେବେକ ପାଗରଲା, “ତମେ କାକେ କଜ୍ଜଳାସନି?” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆମେ ନାଜରିତିଯୁ ଜିମ୍ବୁକେ କଜ୍ଜଳିନି ।” ୮ ଜିମ୍ବୁ କଇଲା, “ମୁରୁ ଆକା ସେ ଲକ୍ଷ ବଳି ତମକେ କଇଲାଇ । ତମେ ଜିଦି ମକେ କଜ୍ଜଳାସନି ବଇଲେ ଏ ଲକମନକେ ତାତିଦିଆୟ ।” ୯ ଜେନ୍ଦ୍ରିକି ସେ ଆଗରୁ କଇରଇଲା ବାକିଅ ସିଦ୍ଧ ଅଳୟ, ବାବା ତମେ ମକେ ଜନ୍ମ ଲକମନକେ ଦେଇଆବାସ, ସେମନର ବିଭିନ୍ନେଥିନି ଗରେବ ଲକକେ ମିଥା ଆନାଇ ନାଲ । ୧୦ ସିମନ୍ ପିତରର ଆତେ ଗରେବ କାଣ୍ଠୁ ରଇଲା । ସେ କାଣ୍ଠୁ ବାରକରାଇ ବଦ୍ଧ ପୁଜାରି ଗତିଦାଙ୍ଗୁତାର ରଙ୍ଗ କାନ୍ଦ ଚିହ୍ନତେ ମାରାଲା । ସେ ଗତିଦାଙ୍ଗୁତାର ନାହିଁ ମାଲକ । ୧୧ ମାତର ଜିମ୍ବୁ ପିତରକେ କଇଲା, “ତର କାଣ୍ଠୁ ଜାଗରି କରି କଲ୍ପ ବିଭିନ୍ନେ ପୁରାଇ ପଞ୍ଚକୁ ଦେସ । ମର ବାବା ପରମେସର ମକେ ଜନ୍ମ ଦୁକକସ୍ତ ପାଇବାକେ ପାଗାଇ ଆତେ, ସେବା ମୁଲ ନ ପାଇ କି?” ୧୨ ତାର ପଚେ ରମିଯୁ ସନିଅମନ୍, ସନିଅ ମନର ମୁକିଅ ନେତାମନ୍ ଆରି ମନ୍ତ୍ର ଜାଗୁଆଲମନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ଦାରି ବାନ୍ଦୁଲାଇ । ୧୩ ଆରି କାଳେ ବାନ୍ଦୁକରି ପରତୁମ କାଯାପାର ସାଦରା ଆମାର ଲଗେ ନେଲାଇ । କାଳକେ ବଇଲେ ଆନା ସେ ବରପର ବଦ୍ଧ ପୁଜାରି ରଇଲା । ୧୪ ଏ କାଯାପାସେ ଆଗରୁ ଜିରି ନେତାମନକେ, ସବୁ ଲକର ପାଇ ଗଟେକ ଲକ ମରବାଟେ ଗଟେକ ମଞ୍ଚଲୁର ବିପର ବଳି କଇରଇଲା । ୧୫ ସିମନ୍ ପିତର ଆରି ଗରେବ ବିନ୍ଦ ସିଦ୍ଧ ଜିମ୍ବୁର ପଚେ ପଚେ ଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ବିନ୍ଦ ସିଦ୍ଧ ବଦ୍ଧ ପୁଜାରିକେ ଜାନି ରଇଲା । ସେବାରପାଇ ଜିମ୍ବୁର ସଞ୍ଚୁ ବଦ୍ଧ ପୁଜାରି ତାଣ୍ଟେ ପୁରାଲା । ୧୬ ମାତର ପିତର ବାଲର ତାମାତିଲେନେ ଟିଆଅଇ ରଇଲା । ବଦ୍ଧ ପୁଜାରିକେ ଜାନିରଇଲା ସିଦ୍ଧ ତାଣ୍ଟେ ବାରତି ଆସି ତାଣ୍ଟେ ତିଆଗତି ଲଗେ ଜାଗରିଲା । ଗତିଦାଙ୍ଗୁତିକେ କଲକରି ପିତରକେ ବିଭିନ୍ନେ ଉଚିନେଲା । ୧୭ ସେ ତିଆଗତି ଜାଗି ରଇଲା ଗତିଦାଙ୍ଗୁତି ସେବେଲା ପିତରକେ ପାଗରାଲା, “ତୁଲ ମିଥା ଏ ଲକମନର ବିଭିନ୍ନେଥିନି ଗରେବ ଲକ ନ ଦର୍ଶିଷ୍ଟ କି?” ପିତର କଇଲା “ମୁରୁ ତାର ଲକ ନକ ।” ୧୮ ସିଦ୍ଧ କଳାଜେ ଗତିଦାଙ୍ଗୁତାମନ୍ ଆରି ଜାଗୁଆଲମନ୍ କଇଲାଗାଇକରି ଗାରିବେଢ଼ି ଟିଆଅଇ ଜାଗ ତେବେକେ ରଇଲାଇ । ପିତର ମିଥା ସେମନର ସଞ୍ଚୁ ଟିଆଅଇକରି ଜଇ କେବେକେ ରଇଲା । ୧୯ ଏବକି ବିଭିନ୍ନେ ବଦ୍ଧ ପୁଜାରି ଜିମ୍ବୁ ସିମନର ବିପର ଆରି ଜିମ୍ବୁ

ବିକାଳରେଲେ ବିସଳ ସେମନ୍ତକେ ପାଗରବାରଦାରିଲା । ୨୦ ଜିପୁ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଲକ୍ଷମନର ଜାନତେ ବିକାଳଟେ ରଇଲି । ଆରି ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନର ଉପାସନା ଗରେ ଆରି ମନ୍ତ୍ରରେତର ସବୁ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ ଦୁଶ୍ମିରଇଲା କେଲେ ସେମନ୍ତକେ ପକାଇଲାଏତି । କାଇଗମିଷା ଲୁହତେ କଇନାଇ । ୨୧ ଏହି ବଇଲେ କାଇକେ ମକେ ପାଗରଲୁପୁଣି? କନ୍ତି ଲକ୍ଷମନ ମୁଖ କଇଲା କାତା ମୁନ୍ତିଆର୍ଦ୍ଦ, ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ପାଗର । ମୁଖ ଜାଇଗିଥାଏ କଇଲିଆଏ, ସେବା ସେମନ୍ତ ଜାନିଆଚର ।” ୨୨ ଜିପୁ ଏ କାତା କଇବା ବେଳେ ଜିପୁର ଲଗେ ଚିଆଅଇରଇଲା ଜାଗୁଆଲମନର ବିଦରେଥିନ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଜିପୁକେ ଗଟେକ ଚାପଦା ମାରି କଇଲା, “ତୁର ବହ ପୁଜାରିକେ ଏମୁଣ୍ଡି କାତା ଅଇଲୁପୁଣି?” ୨୩ ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା “ମୁର ଜନ୍ମ ଦୁଲ କାତା କଇରଇଲେ, ସବୁର ମୁଖାଟେ ମର ଦୁଲ ଦେକାଏ, ମୁର ସଦକାତା କଇଲିନି ବଇଲେ, ମାକେ କାଇକେ ମାରଲୁପୁଣି?” ୨୪ ତାରପତେ ଆନାନ୍ ଜିପୁକେ ବାନ୍ଧନେସେ ବହ ପୁଜାରି କାଯୁପାର ଲଗେ ପାଗରଇଦେଲା । ୨୫ ସିମନ୍ ପିତର ଚିଆଅଇ ଜଇକେବା ବେଳେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ପାଗରିଲା, “ତୁର ମିଷା ଏ ଲକ୍ଷର ସିସମନର ବିଦରେଥିନ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦୟ କି?” ମାତର ପିତର କଇଲା, “ନାର ମୁର ତାର ସିସ ନଇ ।” ୨୬ ବହ ପୁଜାରିର ଗତିଦିତ୍ତାମନର ବିଦରେଥିନ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଜାକେ କି ପିତର କାନ କାଟିପାକାଇରଇଲା, ସେ ଦାଢ଼ ସଞ୍ଚୁ କଇଲା, “ସେ ବାତେ ମୁର ତକେ ତାର ସଞ୍ଚୁ ରଇଲାମା ଦେକି ରଇଲି ।” ୨୭ ପିତର ଆରି ତରେକୁ କଇଲା “ନାର ମୁର ତାକେ ମୁଲକେ ନାଜାନି ।” ସମାର ସେହି ଦାସରେ କୁକୁତା ତାକିଲା । ୨୮ ତାର ପାତେ ଜିପୁକେ କାଯୁପାର ଗରେଥିନ ରମିଯ ସରକାର ପିଲାତରିତେ ଦାରିଗାଲାଇ । ସେବା କୁକୁତା ତାକେ ଅଇରଇଲା । ଆରି ଜିପୁକେ ନିମ୍ନ କରିବା ଲକ୍ଷମନ ନିଜକେ ଅସୁକଳ ଅଇବାର ଅଳ୍ପି ବିଳକିରି ବିତ୍ତରେ ଜାଅଦନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ନିସ୍ତାର ପରବର୍ତ୍ତ ବଜିର ପାଇ ବଳି ସେମନ ଅସୁକଳ ଅଇବାକେ ମନ ନ କରିବେରଇଲାଇ । ୨୯ ତେବେ ରମିଯ ସରକାର ପିଲାତ, ବାଇରେ ଆସିପାଗରିଲା, “ଏ ଲକ୍ଷର ବିରୁଦ୍ଧ ତମର କାଇ ଦାବି ଆନିଆଗାସ୍ତ?” ୩୦ ସେ ଲକ୍ଷମନ ପିଲାତକେ କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ଷ ଜଦି ବୁଲ କାମ କରି ନ ରଇଲେ, ଆମେ ତମର ଲଗେ ନ ଆନନ୍ଦ ।” ୩୧ ସେହି କେବଳ ପିଲାତ ସେମନକେ କଇଲା, “ତମେ ତାକେ ଦାରିକାଇକରି ତମର ନିୟମ ଉପାବେ ବିଚାର କରା ।” ଜିରଦି ନେତାମନ୍ କଇଲାଇ, “ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ମରନ ଦଶ ଦେବାତା ରମିଯ ସରକାରକେ ସେ ଆତେ । ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ କାମେମିଷା ମରନ ଦଶ ଦେବାକେ ଆମର ଅଦିକାର ନାଇ ।” ୩୨ ଜିପୁ କେନ୍ତ୍ରୀ ଅଇ ମରବାକେ ଗାଲାନି ସେ ବିପତ୍ତ ନେଇକରି ଜନ୍ କାତା କଇରଇଲା ସେ କାତା ସିଦ୍ଧଅଇବାକେ ଏହି ଅଇଲା । ୩୩ ପିଲାତ ଆରି ତରେକ ମେହ ବିତ୍ତରେ ବାରତି ଜାଇକରି, ଜିପୁକେ ତାକି ପାଗରିଲା, “ତୁର କାଇ ଜିରଦି ମନର ରାଜା କି?” ୩୪ ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁର କାଇ ଏମା ନିଜରଟାନେଅନିସେ କଇଲୁପୁଣି, କି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ ତକେ କଇଲାଜେ କଇଲୁପୁଣି?” ୩୫ ପିଲାତ ପରମପଦ କଲା, “ମୁର ଗଟେକ ଜିରଦି ଲକ୍ଷ ବଳି ବାବଲୁପୁଣି କି? ତର ନିଜର ଲକ୍ଷମନ ଆରି ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ ତକେ ମରଟାନେ ସରପ ଦେଇ ଆଚର । ତୁର କାଇ ବୁଲୁ କରିଆରୁପୁଣି?” ୩୬ ଜିପୁ କଇଲା “ମର ଗାରନ୍ ଏ ଦୁନ୍ତିଆର ରାଇକାପାର ନାହଁ । ଜଦି ମର ରାଇକ୍ ଏ ଦୁନ୍ତିଆର ରାଇକ ପାର ଅଇତା, ସେହିରାଆଲେ ମର ସିସମନ ମରବାଟେ ଅଇ ଜୁଲ୍ଦ କରିପାଇ । ଆରି ମକେ ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ତାମେ ସରପି ନ ଦେଇତାଇ । ମାତର ମର ଗାରନ୍ ଏ ଦୁନ୍ତିଆର ରାଇକାପାର ନାହଁ ।” ୩୭ ସେବେଲେ ପିଲାତ ତାକେ ପାଗରିଲା, “ଏହି ବଇଲେ ତୁର କାଇ ଗଟେକ ରାଜା ନିର୍ଦ୍ଦୟ କି?” ଜିପୁ କଇଲା, “ତୁରସେ ମକେ ରାଜା

ବଲି କଇଲୁପନି । ମୁଲ ପାଦ ବାଟେ ପାକି ଦେବାକେ ଆକା ଜନମ କରି, ଏ ଦୂମିଆଇ ଆଧ୍ୟାତ୍ମି । ଜନମଲକମନ ସପର କଇଲାଇରି, ସେମନ୍ତସେ ମର କାତା ମୁଦ୍ରବାର ।” ୩୩ ପିଲାତ ଜିପୁକେ କଇଲା “ଏହି ବଜଳେ ସପର ବିସଳ କାଇଟା? ” ପଚେ ସେ ତାଣ୍ଟ୍ର ବାରଇ କରି ଜିରଦି ନେତାମନକେ କଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷଣାନେ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେବା ଏହିକି କାଇ ଦସ୍ତ ଦେକିନାଇ ।” ୩୪ “ତମର ରିତିନିତି ଇଥାବେ ନିସ୍ତରାର ପରବ ବେଳେ ଗଟେକ୍ ବନ୍ତି ଲକ୍ଷକେ, ମୁଲ ମୁକ୍ଳାଇବାର ଆଚେ । ତେବେର ପାଇ ତମର ଜିରଦିମନର ରାଜା ଜିପୁକେ ମୁଲ ମୁକ୍ଳାଇବାର ଦେବି । ଏଣା ତମେ ମନ୍ତ୍ରକାଳସନ କି? ” ୩୫ ମାତର ଲକ୍ଷମନ ଆଉଲିଆଇକରି କଇଲାଇ, “ନାର ଏ ଲକ୍ଷକେ ନାର, ମାତର ବାରବାକେ ମୁକ୍ଳାଇ ଦିଆସ ।” ଏ ବାରବା ଗଟେକ୍ ତାକୁ ଲକ୍ଷ ରଇଲା ।

୧୯ ତାର ପଚେ ପିଲାତ ଜିପୁକେ ନେଇ କରଦା ସତ୍ତ୍ଵ ମାରା ବଲି ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୨ ସନିଆମନ କାଟାର ମୁକୁର ତିଆର କରି ଜିପୁର ମୁଣ୍ଡ ପିନ୍ଧୁରାଇଲାଇ ଅରି ଜାମକଳି ରଙ୍ଗୁର ପିତ୍ତା ଗାଗ୍ରେ ପିନ୍ଧୁରାଇଲା । ୩ ସେମନ ଜିପୁର ଲଗେ ଆସିକରି କଇଲାଇ “ଏ ଜିରଦିମନର ରାଜା କୁରୁରା! ତୁର ବସି ବରସ ବିନ୍ଦୁ! ” ବଲି ତାକେ ତାପର ତାପର ମାରିଲା । ୪ ପିଲାତ ଆରି ତେବେକ୍ ତାଣ୍ଟ୍ର ବାରକରି ରୁଣ୍ଟିରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ କଇଲା, “ଦେକା, ଏବେ ମୁଲ ତାକେ ଦସି କରବାକେ କାଇ ବୁଲକମାଟା ମିଳେମାଇ । ଏଣାରପାଇ ତମର ଲଗେ ଆନ୍ତି । ଜେତୁକି ତମେ ଜନବାର ଆଚେ ।” ୫ ସେବେଲା ଜିପୁ କାଟାର ମୁକୁର ଆରି ଜାମକଳି ରଙ୍ଗୁର ପିତ୍ତା ପିନ୍ଧୁର ତାଣ୍ଟ୍ର ଆଇଲା । ପିଲାତ ସେମନକେ କଇଲା, “ଏବେ ଦେକା! ଏବେ ସେ ଲକ୍ଷ! ” ୬ ତାକେ ଦେକାନା ଦାପରେ ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ ଆରି ମନ୍ତ୍ରିର ଜାଗୁଆଳମନ ଆରିଲିଆଇକରି କଇଲାଇ, “ତାକେ କୁରୁପେ ତଗାଆ! ତାକେ କୁରୁପେ ତଗାଆ! ” ବଲି । ପିଲାତ କଇଲା, “ତମେ ତାକେ ନେଇକରି କୁରୁପେ ତଗାଆ, କାଇକେ ବଇଲେ, ମୁଲ ତାରଟାନେ କାଇ ବୁଲ ମିଥା ଦେକିନାଇ ।” ୭ ଜିରଦି ନେତାମନ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଆମର ଗଟେକ୍ ନିୟମ ଆଚେ । ସେ ନିୟମ ଇଥାବେ ଏ ମରବାର ଆଚେ ଆକା । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ନିଜେ ମୁଲ ପରମେସର ପିଲା ବଲି ଦାବି କଇଲାଆଚେ ।” ୮ ତେବେ ପିଲାତ ଏ କାଗ ସ୍ମୁକିରି ଅଦିକ ଉରିଗାଲା । ୯ ପିଲାତ ଜିପୁକେ ଆରିତରେକ ତାର ମେତେ ବାରତାର ନେଇ ପାଚାରିଲା, “ତୁର କନ୍ତୁଅନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିରୁସ? ” ମାତର ଜିପୁ ତାକେ ପଦେବେ ମିଥା କନ୍ଧାନାଇ । ୧୦ ସେବେଲାଇ ପିଲାତ ତାକେ କଇଲା, “ତୁର କାଇ ମର ସତ୍ତ୍ଵ କାତା ନ ଅରସ କି? ତକେ ମୁକ୍ଳାଇବାର ମର ଅଦିକାର ଆଚେ । ଏଣା ତୁର ନାଜାନୁସ କି? ” ୧୧ ଜିପୁ ତାକେ କଇଲା, “ପରମେସର ତକେ ଦେଲାକେସେ ମର ଉପରେ ତର ଅଦିକାର ଆଚେ, ମାତର ତରଟାନେ ମକେ କେ ସର୍ପି ଦେଲାଆଚେ, ତାର ପାସ ଅଦିକ ଜବର ।” ୧୨ ଏ କାତା ସୁନି ପିଲାତ ଜିପୁକେ ମୁକ୍ଳାଇବାକେ ତେସତା କଲା । ମାତର ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ ଆରିଲିଆଇ କଇଲାଇ, “ତୁର ଜିଦି ଆକେ ମୁକ୍ଳାଇଯୁ ବଇଲେ, ସମରାର ମଇତର ନର୍ତ୍ତି । ଜେ ନିଜକେ ରାଜା ବଲି ଦାବି କରସି, ସେ ତାର ବିରଦେ କଇଲାନି ।” ୧୩ ଏଣା ପିଲାତ ଜିରଦି ନେତାମନରଟାନେଥି ଏ କାତା ସୁନିକରି ଜିପୁକେ ବାରକାର ଆନ୍ତି କାରାକାର ଅଇରଇଲା ଦିତାର କରବା ମଣ୍ଡପ ବସାଇ । ଜନମାନି ଜିବରୁ ବାଯାର ଗବଦତା ବଲି କଇବାଇ । ୧୪ ସେଦିନେ ନିସ୍ତରାର ପରବର ନିରତ ଦିନ ରଇଲାଇ, ମାଲା ଗାଗର କୁରସ ଉପରେ ନ ରେ, କାଇକେବରିଲେ ସେ ଦିନ ବିସରମଦାର ସୁକଳ୍କ ଦିନ ରଇଲା । ସେଗାରପାଇ କୁରସେ ରଇବା ତିନିଲକର ଗଢି ବାଷ୍ପାଇକରି ବିନ ଜାଗାଇ ନେଅତ ବଲି ଜିରଦିଲକମନ ପିଲାତ କୁରସ ଆରି କଲା । ୧୫ ସେଗାରପାଇ ସନିଆମନ ଜାତ ଜିପୁର ସତ୍ତ୍ଵ ତଗାଇଅଇରଇଲା ଆରି ଦୁଇଲକର ଗଢି ବାଷ୍ପାଇଲେ । ୧୬ ମାତର ଜେତେବେଲା ସେମନ ଜିପୁର ଲଗେ ଆଧି ଦେକିଲାଇଜେ, ସେ ମରିଜାଇରଇଲା । ସେଗାରପାଇ ସେମନ ତାର ଗଢି

ମରାଆ! କୁରସେ ତଗାଆ! ” ପିଲାତ ସେମନକେ କଇଲା, “ମୁଲ ତମର ରାଜାକେ କୁରସେ ତଗାଇବି କି? ” ଏଣା ସୁନି ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ କଇଲାଇ, “ସମରାବ୍ରକେ ତାତିକରି ଆମର ଆରି କେ ରାଜା ନାଇ ।” ୧୭ ପାରାପାରି ପିଲାତ ଜିପୁକେ ସେମନ ମନ କଲା ଲସାବେ କୁରସେ ତଗାର ମରାଇବାକେ ସର୍ପିଦେଲା । ତାରପଚେ ସନିଆମନ ଜିପୁକେ ଦାରିଗାଲାଇ । ୧୮ ଜିପୁ ତାର ନିଜର କୁରସ ବଜକରି ନଅରର ବାଇରେ ରଇବା କାପାଳ ନାହିଁର ଜାଗାଇ ଗାଲା । ଏବେ ବାପାଇ ସେ ଜାଗାକେ ଗଲାଗାଟା ବଲି କଇବାଇ । ୧୯ ତେବେ ସେମନ ଜିପୁକେ କୁରସେ ତଗାଇଲାଇ । ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ପୁର ଲକ୍ଷକେ ମିଥା କୁରସେ ତଗାଇଲା । ଦୁଇ ଲକ୍ଷକେ ଦୁଇବାଟେ ତଗାର ଜିପୁକେ ମଜାର କଲାଇ । ୨୦ ଆରି ପିଲାତ ନିଜେ ଗଟେକ୍ ବରତ ଲେକି ନୂରସେ ଅଳ୍ଲାଇବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ସେ ବରତଦେଇ ନାଜରିଯି ଜିପୁ, ଜିରଦିମନର ରାଜା ବଲି ଲେକିରଇଲା । ୨୧ ଜିପୁକେ ଜନ ଜାଗାଇ କୁରସେ ତଗାଇଲା, ସେଟା ଗାନ୍ଧେ ଅନି ଦେବି ଦୁଇ ନ ରଇଲା । ସେ ବରତଦେ ଏବେ ବାପାଇ, ଲାଟିନ ବାପାଇ ଆରି ଗିରିକ ବାପାଇ ଲେକାଅଇରଇଲା । ଦସି ଲକ୍ଷମନ ତେବେ ଲେକାଟା ପଢ଼ିଲା । ୨୨ ସେବେଲା ଜିରଦିମନର ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ ପିଲାତକେ କଇଲାଇ “ଜିରଦିମନର ରାଜା ବଲି ନ ଲେକି, ସେ ନିଜେ ମୁଲ ଜିରଦିମନର ରାଜା ବଲି କଇଲା ପାରା ଲେକି ।” ୨୩ ପିଲାତ କଇଲା “ନାଇ ମୁଲ ଜନଟା ଲେକିଲି ଆଚି ସେଟା ଆରି ନ ବାଦିଲା ।” ୨୪ ଜିପୁକେ କୁରସେ ତଗାଇଲା ପଚେ, ତାରଟା ସନିଆମନ ତାର ପଚିଆ ଦେଇ ରାଜି ବାପାଇ କଲାଇ । ସବୁ ସନିଆମନକେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ବାପା ମିଳିଲା । ସେମନ ଜିପୁ ଉପରେ ପିନ୍ଧାଟା ବସିର ମିଥା କେବଳାଇ । ସେ ବିପତ୍ତର ସିଲାର ନ ଅଇ ଉପରେଥି ତଳେ ଜାକ ଗଣେବସେ ରଇଲା । ୨୫ ସେଗାରପାଇ ସେମନ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କାତା ଅଇଲାଇ । “ଆମେ ଏ ପଚିଆ ଏ ତିରିକରି ଏଣା କାକେଅଇଥି ବଲି ଜାନବାକେ କେବ ମୁଣାରୁଁ ।” ଜେତୁକି ପାସତରେ ଲେକାଅଇଲା କାତା ଦୀଦ ଅଇବାକେ ଏହି ଅଇଲା । “ମର ପଚିଆ ସେମନ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କାତା କଲାଇ, ଆରି ମୁଲ ପିନ୍ଧାଟା ପଚିଆର ପାଇ କେବପୁରାଇଲା ।” ସେଟାପେ ସନିଆମନ କଲାଇ । ୨୬ ଜିପୁକେ କୁରସେ ଲଗେ ତାର ଆୟ ମରିଯମ, ତାର ଆୟାର ବରନି, କଲ୍ପାର ମାଲଜି ମରିଯମ ଆରି ମଗଦଲିନି ମରିଯମ ଟିଆଅର ରଇଲା । ୨୭ ଜିପୁ ବସି ଆଲାଦ କରବା ଗଟେକ୍ ବିନ ତାର ମାଥା କଇଲା, “ଏବେ ଦେକା! ତର ଆୟ! ” ସେଦିନେ ଅନି ସେ ସିନ୍ଧ ଜିପୁର ମାକେ ନିଜର ଗରେ ତାକିମେଲା । ୨୮ ଏହିକ ବିଦରେ ଜିପୁ ସବୁ ବିସଳ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲାଟା ଜାନିପାଇଲା, ମାତର ସାପ୍ତରତର ବଦିପତ କାତା ପୁରା କରବାପାର ସେ କଲା “ମନେ ସପ କଲାନି ।” ୨୯ ତେବେ ଗଟେକ୍ ନିକଟାନେ ଚପରା ଅନ୍ତରୁ ରସ ରଇଲା । ସନିଆମନ ଗଟେକ୍ ସୁତାର ଗରଣ୍ଟା ଚବାଲିଲାଇ ଆରି ଦେଖି ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ କାରାକାର ଗଟେକ୍ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ଚିପେ ବାନ୍ତି ଜିପୁର ଚଣ୍ଠାଗେଲାଇ । ୩୦ ଜିପୁ ସେଟା କାଇକରି “ପାରିଗୋଲାବେ! ” ବଲି କଇଲା । ଏହି କଇକରି ତାର ଆଦମୀ ପରିପିଦେଲା । ୩୧ ସେଦିନ ନିସ୍ତରାର ପରବର ନିରତ ଦିନ ରଇଲାଇ, ମାଲା ଗାଗର କୁରସ ଉପରେ ନ ରେ, କାଇକେବରିଲେ ସେ ଦିନ ବିସରମଦାର ସୁକଳ୍କ ଦିନ ରଇଲା । ସେଗାରପାଇ କୁରସେ ରଇବା ତିନିଲକର ଗଢି ବାଷ୍ପାଇକରି ବିନ ଜାଗାଇ ନେଅତ ବଲି ଜିରଦିଲକମନ ପିଲାତ କୁରସ ଆରି କଲା । ୩୨ ସେଗାରପାଇ ସନିଆମନ ଜାତ ଜିପୁର ସତ୍ତ୍ଵ ତଗାଇଅଇରଇଲା ଆରି ଦୁଇଲକର ଗଢି ବାଷ୍ପାଇଲେ । ୩୩ ମାତର ଜେତେବେଲା ସେମନ ଜିପୁର ଲଗେ ଆଧି ଦେକିଲାଇଜେ, ସେ ମରିଜାଇରଇଲା । ସେଗାରପାଇ ସେମନ ତାର ଗଢି

ବାଞ୍ଛାଥର ନାର । ୩୪ ମାତ୍ରର ଗଟେକ ସନିଆ ତେଲ ସଞ୍ଚ ତାର ପାଞ୍ଚରା ତଳେ ବୁଲାଲା ଦାପରେ ବନି ଆରି ପାନି ବାରଇଲା । ୩୫ ଏଠା ଜେ ଦେକି ରଇଲା, ସେ ଏ ପାକି ଦେଲାଆଏ । (ସେଗର ପାଇ ତମେ ମିଥା ବିସବାସ କରା । ତାର ସାକିଦେଲାଟା ସବସେ । ଆରି ସେ ସତକାଟା କଇଲା ଆଏ ବଲିକରି ନିଜ ବିସବାସ କରସୁ ।) ୩୬ କାଇକେବେଇଲେ ସାସତର ଏ ବାକିଏ ପୁରୁଷମନ ଅଳବାପାଇ ବଲି ଏ ସବ ବିସତ ଗଢ଼ା, “ତାର ଗଟେକ ଆତ୍ମ ମିଥା ନ ଚିଲ୍ଲେ ।” ୩୭ ପରମେସର ପାସତେ ଆରି ଗଟେକ ବାକିଏ ଏହାର ଆଏ ଜାକେ ସେମନ ବୁଲାଲାଆଏତ୍ତର, ତାକେ ଦେକ୍ବାଇ ଆରି ତାର ବାଟେସେ ଦେବକ୍ତ ରଇଲା । ୩୮ ଏ ସବୁ ଗଢ଼ା ଆରଇଲା ପଚେ ଆରାମାତିଆ ଗଢ଼ର ଜସେପ ନାହିଁର ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ପିଲାଢକେ ଜିପୁର ଗାଗଦ ମାଞ୍ଚଲା । ଜୟେଷ୍ଠ ଜିପୁର ସିଥ ରଇଲା । ମାତ୍ର ଯେ ଜିରି ନେତାମନଙ୍କେ ତରିକରି ଜାମାଲ ନ ଅଳ ରଇଦେ ରଇଲା । ପିଲାଢ ଜସେପକେ ଜିପୁର ଗାଗଦ ନେ ବେଳାଳେ, ସେ ଜିପୁର ମଲାଗାଗଦ ଦାରି ଗାଲା । ୩୯ ନିକଦିମ ମିଥା ଜସେପର ସଞ୍ଚ ଗାଲା । ଏ ନିକଦିମ ଗଟେକ ରାତି ଜିପୁକେ ମିଥବାର ଜାଇରଇଲା । ସେ ଜିପୁର ଗାଗତେ ଲାଗାଇବାକେ ଗନ୍ଧରସ ଆରି ଅଞ୍ଚର ମିଥାଲା ବାସନା ଚିକନ ତିରିଷ କେଇ ଅନିରଇଲା । ୪୦ ସେମନ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ମିଥିକରି ଜିରିମନର ରିତିନିତ ଲସାବେ ଜିପୁର ଗାଗଦ ନେଇ ବାସନା ଦିନସୁ ସଞ୍ଚ, ତେଣୁ ପରିଆ ଗୁଡ଼ିଆର ଦେଲାଇ । ୪୧ ତାକେ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ କୁରସେ ତରା ରଇଲାଇ, ସେ ଜାଗାର ଗଟେକ ବାହି ରଇଲା । ଆରି ସେ ବାତେ ମଲା ଲକ୍ଷମନକେ ସଞ୍ଚିଲାବାକେ ଗଟେକ ନୁଆ ପାଆର ରଇଲା । ସେ ପାଆରେ କେବେ ମିଥା କାକେ ନ ସଞ୍ଚିଲ ରଇଲା । ୪୨ ବିସରାମ ବାରର ନିରତ ଦିନ ଅଳରଇଲା ଆରି ସେ ପାଆର ଲମ୍ବ ରଇଲା ଜେ, ସେମନ ଜିପୁର ଗାଗଦ ନେଇକରି ସେ ପାଆରେ ସଞ୍ଚିଲଦେଲାଇ ।

୨୦ ଆଟର ପରତୁମ ଦିନର ସାକାଲେ ଭୁଲପୁଲ ରଜଳ ବେଳାଇ
ମରଦିଲି ମରିଯମ୍ ଜିପୁକେ ପାକନା ସଞ୍ଚ ତିଆର କରି ସଞ୍ଚିଲାଇ ପାଆରେ ଆସିକରି ତାବିରଇଲା ପାକନା ଗୁଡ଼ିରଇଲାଟା ଦେକ୍ଲା । ୧ ସେଗାରପାଇ ସେ ପାଲାଇ କରି ସମନ ପିତର ଆରି ଜିପୁ ଜନ୍ମ ସିଥକେ ବେଷ ଆଲାଦ କରିବେ ରଇଲା, ସେମନେକ ଆସି କଇଲା, “ସେମନ ମାପରୁବେ, ସଞ୍ଚିଲା ଜାଗାଇଅନି ଦାରିଗାଲାଇ ଆବଦି । ଆରି ତାକେ କନ୍ମ ଜାଗାଇ ସଞ୍ଚିଲାଇ ଆବଦ ରିତା ପରିଆ ଆମେ ନାଜାନୁ ।” ୨ ସେହି ବେଳେ ପିତର ଆରି ସେ ସିଥ, ଜିପୁକେ ସଞ୍ଚିଲା ଜାଗାଇ ଜିବାକେ ବାରଇଲାଇ । ୩ ସେମନ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ମିଥତେ ପାଲାଇବେ ରଇଲାଇ । ଆରି ସେ ଦିନ ସିଥ ପିତରକେ ପଚେ କରି ଆଗରୁ ସଞ୍ଚିଲ ରଇଲା ଜାଗାଇ କେଢ଼ିଲା । ୪ ସେ ପାଆର ବିଦରେ ଲଙ୍କିକରି ଏହି ଦେକ୍ଲାକେ, ଏହେ ଦେକା! ତେଣ ଜିପୁର ଗାଗେତ୍ର ଗୁଡ଼ିଆର ଅଳରଇଲା ଲୁଗା ଅଦ୍ବିରଇଲାଟା ଦେକ୍ଲା । ମାତ୍ର ସେ ବିଦରେ ପୁରେ ପୁରେନାଇ । ୫ ପଚେ ସେମନ ପିତର ମିଥା ତାର ପଚେ ପଚେ ଜାଇ କେବଳ ଆରି ପାଆର ବିଦରେ ଜାଇ ତେଣ ଅଦ୍ବି ରଇଲା ଲୁଗା ଦେବଳା । ୬ ଆରି ଜିପୁର ମୁଣ୍ଡ ଜନ୍ମ ଲୁଗା ଗୁଡ଼ିଆର କରି ବାନ୍ଦିରଇଲାଇ, ସେତେ ପାତର ଲୁଗା ସଞ୍ଚ ନ ଅଳକରି ଗଟେକ ବିନ୍ଦାନେ ଗୁଡ଼ିଆଇଅଳ ରଇଲା । ୭ ତାର ପଚେ ସେ ବିନ୍ଦ ସିଥ କେଇ ଆଗରୁ କେବଳ ଜିବା ବୁଜି ନ ରଇଲାଇ । ୮ ତାର ପଚେ ସେମନ ପାଆର ଦେବକି ସାରା ଗରେ ବାରତି ଭଟି ଗାଲାଇ । ୯ ମାତ୍ର ମରିଯମ୍ ଜିପୁର ଗାଗଦ ସଞ୍ଚିଲରଇଲା

ପାଆର ଲଗେ ଚିଆଅଇ କାନ୍ଦିତ ରଇଲା । ସେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଲଙ୍କିକରି ପାଆର ବିଦରେ ଦେବକିଲା, ୧୦ ଆରି ଏଦେ ଦେକା! ତେଣ ଦବିପତିଆ ପିନ୍ଧିରଇଲବା ଦୁଇଟା ସରଗର ଦୁଇମନ ଜିପୁକେ ଜନ୍ମ ଜାଗାଇ ସଞ୍ଚିଲରଇଲା, ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ମୁଣ୍ଡମାଟେ ଆରିଗରେତ୍କ ଲକ୍ଷ ଗଢ଼ବାଟେ ବସିରଇଲାଟା ଦେକ୍ଲା । ୧୧ ସେମନ ମରିଯମ୍ କରିପାଇଲାଟା, “ତୁର କାଇକେ ମା କାନ୍ଦିଲୁସନି?” ମରିଯମ୍ କରିଲା, “ସେମନ ମର ମାପରୁବ ଗାଗଦ କରେନି ଦାରିଗାଲା ଆବଦ । ଆରି ସେମନ ତାବେ କନ୍ମ ଜିପୁର ସଞ୍ଚିଲରା ଆବଦ ସେମନ ମୁଖ ନାଜାନି ।” ୧୨ ସେ ଏହି କଲିକରି ପାସଲୁକେ ବେଳେ, ତେଣ ଜିପୁ ଚିଆଅଇ ରଇଲାଟା ଦେକ୍ଲା । ମାତ୍ର ମରିଯମ୍ ତାବେ ଜିପୁ ବଲି ଚିନ୍ତି ନାପାରିଲା । ୧୩ ଜିପୁ ତାବେ ପାଚାରିଲା, “ଏ ମାଆ ତୁର କାଇକେ କାନ୍ଦିଲୁସନି? ତୁର କାକେ କଜିଲୁସନି?” ମରିଯମ୍ ଏ ଲକ୍ଷ ବାତର କାମ କରୁ ମାଲି ବଲି ବାକିକରି ତାବେ କଇଲା, “ଏ ଅନିଆଁ, ତୁର କାଳ ଜିପୁର ଗାଗଦ ନେଇ ଆବସ କି? ତାକେ ତୁର କନ୍ମ ଜିପୁର ଆବସ ମନର ମାପରୁବ କରିବାକୁ ମାଲି ବାକିକରି ତାବେ ଦାରିଜିବି ।” ୧୪ ଜିପୁ ତାବେ “ମରିଯମ୍” ବଲି ତାବିଲା । ମରିଯମ୍ ତାର ବାଟେ ପାସଲୁ କରି “ରାବୁନି!” ବଲି ଏଦର ବାପାଇ କରିଲା । ଏଟାର ଅରି ଅରି ଆରିଲାନି ଗୁରୁ । ୧୫ ଜିପୁ ତାବେ କରିଲା, “ମକେ ଦାରି ନାର, ଏବେ ଜାକ ମୁଲ ବାବା ପରମେସର ଲଗେ ଜାଇମାଲ । ମାତ୍ର ତୁର ଜାଇକରି ମର ବାଇମନର କଥ, ମୁଲ, ମର ବାବା ଆରି ସେମନର ବାବା, ମର ପରମେସର ଆରି ସେମନର ପରମେସର ଲଗେ ବାରତି ଗାଲା ଆରି କରିଲା, “ମୁଲ ମାପରୁବ କେବଳି ଆବଦ ।” ଆରି ଜିପୁ କଲାପ ସବୁ କାତା ବିସମନକେ କଇଦେଲା । ୧୬ ସେ ଦିନ ଆଟର ପରଦିନ ଦିନ ଅଳରଇଲା । ସଞ୍ଚ ବେଳା ସବୁ ସିଥମନ ଗଟେକ ତେଣ ରୁଣିଲାଇ । ସେମନ ଜିରି ନେତାମନକେ ତରିକରି ଗରି ରକରି କାପାଇ ସବ ତାବିଅଳଦେଇ ରଇଲାଇ । ସେ ବେଳା, ଏବେ ଦେକା! ଜିପୁ ଅଟାତ ସେମନକେ ଦେବାଇଅଳକରି ସେମନ ଚିଆଅଇଲା ଜାଗାଇ “ତମକେ ସାନ୍ତି ମିଳି!” ବଲି କରିଲା । ୧୦ ଜିପୁ ଏ କାତା କଇଲା ପଚେ ନିଜର ଆତ୍ମ ଆରି ପାଞ୍ଚରା ଦେବାଇଲା । ସିଥମନ ମାପରୁବେ ଦେବକରି ବେଷି ସାରଦା ଅଳଗାଇଲା । ୧୧ ଜିପୁ ଆରି ତରେକ ସେମନକେ କଇଲା “ତମକେ ସାନ୍ତି ମିଳି! ବାବା ପରମେସର ମକେ ଜେହି ପାଚାଇବେ, ସେନ୍ତିଷେ ମୁହ ତମକେ ପାଚାଇଲିନି ।” ୧୨ ତାର ପଚେ ଜିପୁ ସେମନର ରପରେ ପୁଣିଲା ଆବଦମାକେ ନାମା! ୧୩ “ଜଦି ତମେ ଲକ୍ଷମନର ପାପ କେମା କଇପା କରିଲେ, ପରମେସର ମିଥା ସେମନର ପାପ କେମା ଦେଲା ଆତେ । ଜଦି ତମେ ଲକ୍ଷମନର ପାପ କେମା ନ କରାସ ବେଳେ ପରମେସର ମିଥା ସେମନର ପାପ କେମା ନ କରେ ।” ବଲି କରିଲା । ୧୪ ଜିପୁର ବାରଟା ସିଥମନକେ ବିଦରେଅନି ତମା ଜାକେକି ଜାଥୀଲା ବଲି ତାବିବାଇ, ଜିପୁ ସିଥମନକେ ଦେବାଇଅଳକରି ବେଳେ ସେ ନ ରଇଲା । ୧୫ ସେଗାର ପାଇ ତେଣ ରଇଲା ବିନ ସିଥମନ ତମା ଆବଦିଲା ପଚେ କଇଲାଇ, ଆମେ ମାପରୁବେ କେବଳି ଆବଦ । ମାତ୍ର ତମା କରିଲା, “ମୁଲ ତାର ଆତେ କୁଟିର ଚିନ୍ମ ନ ଦେବକତେ ଆରି ସେ ତେଣ ମର ଆଞ୍ଚିଟି ନ ଚିତ୍ତିଲାଇବା ଜାକ ଆରି ତାର ପାଞ୍ଚରାଇ ଆତ୍ମ ନ ପୁରାଇବା ଜାକ ବିସବାସ ନ କରି ।” ୧୬ ଗଟେକ ଆତ୍ମ ଗାଲା ପଚେ ସିଥମନ ଆରି ତରେକ ଗର ବିଦରେ ରଇଲାଇ, ତମା ମିଥା ସେମନର ସଞ୍ଚ ତେଣ ରଇଲା । କାପାଟେ ଗାତା ଦେବରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ଏବେ ଦେକା! ଆଗରୁ ପାର ଜିପୁ ଗଢ଼ବାଟେ ବିଦରେ ପୁରୁଷକି ସେମନର ମଜାଇ ଚିଆଅଇକରି କରିଲା, “ତମକେ ପାନ୍ତି ମିଳି!” ୧୭ ତାର ପଚେ ଜିପୁ ତମାକେ କରିଲା, “ତର ଆଞ୍ଚିଟି ରତ୍ନ ପାଞ୍ଚରା ମର ଆତ୍ମ ଦେବକ । ଆରି କେବେ

ମିଥା ବିସ୍ବାସ କରିନାଇ ବଲି କଥ ନାହିଁ, ମାତର ବିସ୍ବାସ କର ।” ୨୮ ତମା ଜିମ୍ବୁକେ କରିଲା, “ଏ ମର ମାପରୁ, ଏ ମର ପରମେସର !” ୨୯ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କରିଲା, “ତୁଲ ମକେ ଦେକିକରି ବିସ୍ବାସ କଲୁସନି କି ? ମାତର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ମାକେ ନ ଦେକିକରି ମିଥା ବିସ୍ବାସ କଲାଇନି, ସେମନ କେତେ ପାରଦା ପାଇବାର !” ୩୦ ଜିମ୍ବୁ ସିସମନର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲାବେଳେ କେତେକ କେତେକ କାବାଅଳଜିବା କାମମନ କରିରିଲା । ସେଠା ସବୁ ଏ ବଲାତେଇ ଲେକା ଅନାଇ । ୩୧ ମାତର ଏବ୍ଦିଯେ ଲେକାଅଳା, “ତମେ ଜେନ୍ଦ୍ରି ବିସ୍ବାସ କରିବା ଜେ, ଜିମ୍ବୁପେ ପରମେସର ପଥ, ଜେକି ମସିଆ, ଆରି ତାକେ ବିସ୍ବାସ କଲେସେ ତମେ ଜିବନ ପାଇବା ।”

୨୯ ତାର ପତେ ଜିମ୍ବୁ ନିଜେ ଆରି ତରେକ ସିସମନକେ ଚିବିରିଆର

ଗାତ୍ରପାଳି ଦେକାଇଅଳା । ସେଠା ଏହି ଅଳାଇ । ୨ ଜିମ୍ବୁର କେତେଟା ସିସମନ ଗଟେକ ତେବେ ରୁଣ୍ଣିରିଲାଇ । ସେମନ ଅଇଲାଇନି, ସିମନ ପିତର, ବିଦୁମ ବଳି ତାକ୍ବା ତମା ନାହିଁର ସିସ, ଗାଲିନି ଦେସର କାନା ଗାତେ ରଇଲା ନିତନିଏଲ, ଜେବଦିର ଦୁଇଟା ପିଲା ଜାକୁବ, ଜାନ୍ମ ଆରି ବିନ ଦୁଇଟା ସିସମନ । ୩ ସିମନ ପିତର ସେମନକେ “ମୁଲ ମାର ଦାରବାର ଗାଲିନି !” ବଲି କରିଲା । ସେମନ ମୁଲାଇ ରାତି ଜାଲ ମାରିଲା, ମାତର ମୁଲକେ ଦାରଦନାଇ । ୪ ଆରକର ଦିନେ ଝୁଲିପୁଲ ରଇଲେ ଜିମ୍ବୁ ଗାଢକଣ୍ଠି ତିଆଅଳରିଲା । ମାତର ସିସମନ ତାକେ ଜିମ୍ବୁ ବଲି ତିନି ନାପାରିଲାଇ । ୫ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ ପାଚାରିଲା, “ଏ ମଇତରମନ ତମେ ଜତେକ ମିଥା ମାର ଦାରାସ ନାହିଁ କି ?” ସେମନ “ମୁଲକେ ଦାରୁ ନାହିଁ !” ବଲି କରିଲାଇ । ୬ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ କରିଲା, “ଦଢ଼ାର ରଇବାଟେ ଜାଲ ମାରା, ତମେ ମାଦିରାବା ଆଲେ !” ସେ କରିଲା ପାରା ଜାଲ ପାକାଇଲାଇ ଜେ, ଏତର ତାକର ଜାଲେ ଏବେବି ମାର ଲାଗିଲାଇଜେ, ସେମନ ଜାଲ ଜିକି ନାପାରିଲାଇ । ୭ ଜିମ୍ବୁ ଜନ୍ମ ସିସକେ ଆଲାଦ କରିତେ ରଇଲା, ସେ ସିସ ପିତରକେ କରିଲା, “ଏହେ ଦେବକ ! ଏହା ନିଜେ ଆମର ମାପରୁ ସେ !” ପିତର ଏହା ମାପରୁ ଆକା ବଲି କରିଲାଗା ସୁନିକରି ବେଟି ସତ୍ତ୍ଵରିଲା ବସନ୍ତ ପିନ୍ଧ ଗାତେ ଦେଶରିଦେଲା । କାଇକେ ଦଇଲେ ସେ ମାର ଦାରବାବେଳେ, ଉପରେ ପିନ୍ଧିଲା ବସନ୍ତର ବେଟି ସତ୍ତ୍ଵର ରଇଲା । ୮ ଆରି ବାକି ସିସମନ ମାର ବର୍ତ୍ତି ରଇଲା ଜାଲ ଜିକିନିକି ତଢ଼ା କଣ୍ଠିତେର ଆନି ଲାଗାଇଲାଇ । ସେମନ କଣ୍ଠିଅନି ଦୁଇଷ ଆବ ଦୁଇକିପେ ରଇଲାଇ । ୯ ସିସମନ ତଢ଼ାର ଉପରେ କେତେଟା ବାଜିଅଳା ମାର ଆରି ରୁଟି ସତ୍ତ୍ଵର ଅନି ରଇଲାଟା ଦେକ୍କାଇ । ୧୦ ତାର ପତେ ଜିମ୍ବୁ “ତମେ ଏବେ ଦାରିଲା କେତେଟା ମାର ଆନା !” ବଲି କରିଲା । ୧୧ ସେଠାର ପାଇ ସିମନ ପିତର ଜାଲ ମାର ବର୍ତ୍ତି ରଇଲା ଜାଲ ପଦାପାଳିକେ ଜିକି ଆନିଲା । ସେ ଜାଲେ ସଏ ପଚାସ ତିନିଟା ବଢ଼ିବି ମାର ଲାଗି ରଇଲାଇ । ମାଦମନର ଲାଗି ବେଷି ବଜ ରଇଲା ମିଥା, ଜାଲ ଚିତେନାଇ । ୧୨ ଜିମ୍ବୁ ସେମନକେ “ଆପା କାହା !” ବଲି କରିଲା । ସିସମନର ବିଦରେଅନି କେ ମିଥା ଦୁଇ କେ ? ବଲି ପାଚାରବାକେ ସାଆସ କରିବ ନାହିଁ । କାଇକେ ଦଇଲେ ସେମନ ସେ ମାପରୁ ବଲି ଜାନି ରଇଲାଇ । ୧୩ ଜିମ୍ବୁ ତାକର ଲାଗ ଜାର ରୁଟି ଆରି ମାର ବାଚାକିଦେଲା । ୧୪ ଜିମ୍ବୁ ମରିକରି ଜିବନାର, ସିସମନକେ ଏହା ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥା, ତିନିତର ଦେକାଇଅଳା । ୧୫ ସେମନ କାଇଲା ପତେ ଜିମ୍ବୁ ସିମନ ପିତରକେ କରିଲା, “ଜାନ୍ମ ପଥ ସିମନ, ଦୁଇକାଇ ଏମନରତେଜାନି ମକେ ଅଦିକ ଆଲାଦ କଲୁସନି କି ?” ପିତର କରିଲା, “ରୁ ମାପରୁ ମୁଲ ଆଲାଦ କଲିନି ବଲି ତୁଲ ଜାନିଆରୁସ !”

ଜିମ୍ବୁ ତାକେ “ତୁଲ ମର ମେଣ୍ଟାମନକେ ନିମାନ କରି ଜତନ କର ।” ବଲି କରିଲା । ୧୫ ତାର ପତେ ଜିମ୍ବୁ ଆରି ତରେକ ତାକେ ପାଚାରିଲା, “ଜାନ୍ମ ପଥ ସିମନ, ତୁଲ କାଇ ମକେ ସତରେ ଆଲାଦ କଲୁସନି କି ?” ପିତର କରିଲା, “ରୁ ମାପରୁ ମୁଲ ତକେ ଆଲାଦ କଲୁସନି କି ?” ଜିମ୍ବୁ ତାକେ ତିନ ତର ଜାକ ଗରେକ କାତାପେ ପାଚାରିଲାଜେ ପିତର ଦୁଇ ଅଳଗାଲା, ଆରି କରିଲା, “ଏ ମାପରୁ ମୁଲ ଆଲାଦ କଲିନି ବଲି ତୁଲ ସବୁ ଜାନିଆରୁସ !” ଜିମ୍ବୁ ପିତରକେ କରିଲା, “ତୁଲ ମର ମେଣ୍ଟାମନକେ ନିମାନ କରି କୁଆର । ୧୬ ମୁଲ ତାକେ ବିନ କାତା କରିଲି, ତୁଲ ଦାଢ଼ାଟା ରଇଲାବେଳେ, ତକା ପତିଆ ପିନ୍ଧି କରି କେନେ ପାଚାରି ତେବେ ଲାଗିଲେ ରଇଲୁସ । ମାତର ତକରା ଅଳଲେ ଆଦ କେବିମୁ ଆରି ବିନ ଲକମନ ତକେ ବାନ୍ତି ଜିବାକେ ମନ ନ ରଖ, ସେ ବାଟେପେ ତକେ ନେବାଇ ।” ୧୭ ସେ କେନ୍ତାରି ଅଇ ମରିକରି ପରମେସର ତାକପୁଟା କରିଯି, ସେଠା ଜାନାଇବାକେ ଜିମ୍ବୁ ଏନ୍ଦୁରି କରିଲା । ଏହି କଲ ସାଗର ସେ ପିତରକେ କରିଲା “ମର ସପ୍ତ ଆର !” ୧୯ ପିତର ପାଇଲିକରି ଜିମ୍ବୁର ଆଲାଦର ବିନ ସିସକେ ଦେକିଲା । ଜାକେ କି ଜିମ୍ବୁ ବେଷି ଆଲାଦ କରିତେରିଲା । ଜନ ସିସ କି ରାତିଆ କାଇଲାବେଳେ ଜିମ୍ବୁ ବୁକେ ଆରଜି ଅଇକରି ପାଚାରିରିଲା । “ମାପରୁ କେ ତମକେ ବିସବାସେ ବିସ ଦେଲାପାରା ଏବୁମନେକି ସରପି ଦେଇଦି ?” ୨୦ ପିତର ସେ ସିସକେ ଦେକି ଜିମ୍ବୁକେ ପାଚାରିଲା, “ଏ ମାପରୁ ଆର ବିପଳ କାଇଟା ଅଳସି ?” ୨୧ ଜିମ୍ବୁ ତାକେ କରିଲା, “ଏ ଦୁନିଆର ଆରି ତରେକ ଆଇବା ଜାକ ସେ ବୀତି କରି ରଥ ବିନ ମୁଲ ମନ କଲିନି ବିଲାଲେ, ଏଚାରାପାର ତୁଲ କାଇକେ ବିନ୍ଦୁ କଲୁସନି ? ତୁଲ ମର ସପ୍ତ ଆର !” ୨୨ ତରେ ଜିମ୍ବୁ ଜନ ସିସକେ ଆଲାଦ କରିତେ ରଇଲା, ସେ ନ ମରେ ବଲି କଲାଇଲା ବିପଳ ଗୁଲାଇ ବାଟର ବିସବାସ କରିବା ବାଚମନରତେର କେଟିଲା । ମାତର ସେ ନ ମରେ ବଲି ଜିମ୍ବୁ କଲ ରଇଲା । ମୁଲ ଏ ଦୁନିଆର ଆରି ତରେକ ଆଇବା ଜାକ ସେ ବୀତିକରି ରଥ ବିନ ମୁଲ ଜଦି ମନ କଲିନି ବିଲାଲେ, ଏଚାରାପାର ତୁଲ କାଇକେ ବିନ୍ଦୁ କଲୁସନି ? ବଲି କଲାଇଲା । ୨୩ ସେ ସିସ ଏ ସବୁ ବିପଳ କରିଲାଆଚେ, ଏ ସବୁଜାକ ସେ ଲେକି ମିଥା ଆତେ ଆରି ସେଠା ଆମେ ଜାନ୍ତୁ । ସେ ଜାଇକା କରିଲା ଆତେ ସେଠା ସବୁ ସବୁପେ । ୨୪ ଜିମ୍ବୁ କରିରିଲା କାମମନ ଆରି କେତେକ କେତେକ ଆଚେ, ମାତର ମର ବିଚାର ଲାଗି ସେ ସବୁକାଳ ଜଦି ଗଟେକ ଲକ ଲେକିଲେ, ଜେତୁକି ବିନ ଲାଗିଲା ଅଇସି, ସେମାନ ସବୁକାଳବାକେ ତାନ ନ ଥିଲା ।

ପେରିତ୍

୧ ସାରବାର ତିଥିପିଲ୍, ମର ପରତୁମ ଲେକିରଇବା ଲୁକ୍ଷବରିତାନେ

ଆଗମେଅନି, ପରମେଷ୍ଟ ତାକେ ସରଗେ ନେବା ଦିନ ଜାକ, ଜିପୁ କରିଇଲା ଆରି ସିକାଇରଇବା ସବୁ ବିସାର ଲେକିରଇଲି । ୨ ତାର ଆଗରୁ ସୁକଳିଆଦମାର ବପୁସତ୍ତ୍ଵ ସେ ବାତିରଇବା ପରିଦିମନକେ କେତେବୀ ଆଦେସ୍ ଦେଇରଇଲା । ୩ ସେ ଦୁଇ କଷ୍ଟ ଅଇଲାପତେ, ସେମନକେ ନିଜେ ବେଶି ତର ଦେକାଇରଇଲା । ଗଲିଥ ଦିନଜାକ ବିନ୍ ବିନ୍ ବେଳାଇ ଦେକାଇରଇଲା । ମଳାତେଇଥାନି ଭରିଲାଟା ପଢ଼ସତ୍ତ୍ଵ ଜାନାଇଲା । ସେମନ ତାକେ ଦେବଳାଇ, ଆରି ସେ ସେମନରସତ୍ତ୍ଵ ପରମେଷ୍ଟର ରାଇକ ବିସାରନେଇ କାତା ଅଇଲା । ୪ ତରେକ ସେମନରସତ୍ତ୍ଵ ନିଷିକରି କାଇବା ବେଳେ, ସେ ଏ ଆଦେସ୍ ବେଳା, “ଜିରୁସାଲମ୍ ତାତାନାର । ମାତର ଜନ୍ମା ମର ସରଗେ ବାବା, ଜନାମେ ଦେବିବଲି କଇଆଏ, ସେଟା ନ ମିଳିବା ଜାକ ଜାଗିରୁଆ । ୫ କାଇକେବଇଲେ ଜଥନ ପାନିତେଇ ଭୁବନ ଦେଇରଇଲା, ମାତର କେତେ ଦିନ ବିଦରେ ପରମେଷ୍ଟ ତମଙ୍କେ ମୁକଳ ଆଦମା ଭୁବନ ଦେଇପି ।” ୬ ଦିନେକ ପେରି ସିମନ୍ ଗଟେକିବେଳ ଜୁଣ୍ଣିରଇଲା ବେଳେ ଜିପୁକେ ପାଗରାଇ, “ମାପରୁ, ତମେ କାଇ ଏବେ ଉତ୍ସାହାଲର ଲକ୍ଷମନକେ ତାକର ରାଇକ ଆରିତରେକ ବାରତାଇ ଦେଇପୁ କି?” ୭ ଜିପୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ମର ବାବା ତାର ନିଜର ଅଦିକାରସତ୍ତ୍ଵ ବେଳାଗିରି ଟିକ୍କନିର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଏ । ଏ ସବୁ କେବେ ଗଢ଼ସି, ସେଟା ତମର ଜାନବା ଦେବକାର ନାର । ୮ ମାତର ସୁକଳ ଆଦମା ତମର ଉପରେ ଉତ୍ତରଳେ, ତମେ ପୁରାପୁରୁନ ବପୁ ଅରଧା ଆରି ଜିରୁସାଲମ୍, ଜିରଦାର ସବୁଗାନେ, ସମିରଣ ଆରି ଜଗତର ସାରାପାର ଜାକ ମର ନାର୍ ଦାରି ସାକି ଅରିପା ।” ୯ ଏହକି କାତା ସେମନକେ କରପାରଇଲା ପତେ, ସେମନ ଜିପୁକେ ସରଗେ ନେବାଟା ଦେବଳାଇ । ଗଟେକ ତେଲକା ବାଦଳ ଆସି ତାବିଅଇଲାକେ ସେ ବାନା ଅଇଗାଲା । ଆରି ସେମନ ତାକେ ଦେକି ନାପାରିଲାଇ । ୧୦ ସେ ସରଗେ ଗାଲାପତେ ମିଥା ସେମନ ଆକି ମରାଇକରି ଉପରେ ସେ ଦେବକେ ରଇଲାଇ । ସେହକିବେଳେ ଏଦେ ଦେକା!! ଦବ ପରିଥା ପିନ୍ତୁଲା ଦୁଇ ଲକ୍ଷ, ସେମନର ମୁାଟେ ଆସି ତିଆଅଇଲା । ୧୧ ଆରି କରିଲାଇ “ଏ ଗାଲିଲିର ଲକ୍ଷମନ, ତମେ କାଇକେ ଇତି ତିଆଅଇ ଆକାସେ ଦେବକାସନି? ଏ ଜିପୁକେ ପରମେଷ୍ଟ ତମରଟାନେଅନି ସରଗେ ନେଲା ଆଏ । ସେ ସରଗେ ଜେତ୍ର ଜାଇରଇଲା, ସେନ୍ତୁରିଗେ ଦରତନିତେଇ ଆଇବାଟା ଦେବିପା ।” ୧୨ ତାରପତେ ପେରି ସିମନ୍ ଜିପୁ ପରିଦିନ କରିପାରି ଦିନ ପରିଦିନ ଜିପୁକେ ରଇଲାଇ । ସେ ପରଦିନ, ଜିରୁସାଲମ୍ ନଥରେଅନି ଗଟେକ କିଲମିଟେ ଦୁଇ ରଇଲା । ୧୩ ଜିରୁସାଲମ୍ ନଥରେ ଜାଇକରି ସେମନ ରଇବା ବାକରାଇ ପୁରିଲାଇ । ପତର, ଜଥନ, ଜାକୁର ଆରି ତାର ବାର ଆନ୍ଦୁରି, ପିଲିଷ, ତମା, ବାରତେଲମି, ମାତିର, ଆଲପିର ପିଲା ଜାକୁର, ଦେୟ ଆଲାଦକରିବା ସମନ ଅରି ଜାକୁରର ପିଲା ଜିରଦା, ଏମନ ରଇଲା ତେଲର ପେରି ସିମନ୍ । ୧୪ ସେମନ ଦରକେତର ଗଟେକ ଦଲ ଉପାବେ ପାରତନା କରିବାକେ ରୁଣ୍ଟୁ ରଇଲାଇ । ଆରି ସେମନରସତ୍ତ୍ଵ ଜିପୁର ଆୟ ମରିଯମ୍, ବିନ ମାଇମନ ଆରି ଜିପୁର ବାରମନ ମିଥା ମିସତେଇରଇଲାଇ । ୧୫ କେତେ ଦିନ ଗାଲାପତେ ପାକାପାକି ସନ କତେ ଲକ୍ଷ ବିସବାପି ବାଜମନ ରଇଲା ଗଟେକ ସବାଇ, ପିତର ଲକ୍ଷମନର ମୁାଟେ ଉଠି ତିଆଅଇ କଇଲା, ୧୬ “ଏ ମର ବାଜବଇମନନ, ଜନ ଉତ୍ସକାରିଯତ ଜିରଦା ଜିପୁକେ ଦାରାଇଦେବାକେ ସତ୍ରବୁମନକେ ବାଟ ଦେକାର ଆନିରଇଲା, ତାର ବିସର, ଦାରଦ ସୁକଳିଆଦମାର ପୁରୁନଅର ବଦିଷବକାତା ମୁନାଇ

ରଇଲା । ଦରମ ପାସତରର କାତା ପିଦ ଅଇବାକେ ଏତା ଗଢ଼ବାର ରଇଲା । ୧୭ ଏଲେମିଯା ସେ ଆମର ଦଲର ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ଆରି ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ କାମ କରିବାକେ ବାତାଇଅଇ ରଇଲା ।” ୧୮ ଜିରଦା କରିରଇବା କରାପୁ କାମେଅନି ମିଲାଇଲା ତାକୁକେ ଗଟେକ ଜମି ଗୋନାଅଇରଇଲା । ଆରି ସେ ଜମିତେଇ, ଉତ୍ସତାତିଆଇ ଅଦରି ମଲା । ତାର ପେଟ ଚିରିଆଇ ଆଁତି ବାରଇଗଲା । ୧୯ ଜିରୁସାଲମ୍ ନଥରେ ବାପାଅଇରଇବା ସତ୍ର ଲକ୍ଷମନ ଏ ସବୁ ବିସର ପୁନାଲାଇ । ସେମନର ବାପାର ସେ ଜମିର ନାର୍ ଆକେଲିଦାମା ତାର ଅରତ ଅଇଲାନି ବନିର ପଦା ବଳି ନାର୍ ଦେଲାର ଆଚର । ୨୦ ବିଦ୍ସଦ୍ଵିତୀ ବରିଟାନେ ଏ ବିସର ଲେକା ଅଇଲା ଆଚେ, “ତାର ଗର ଭୁଟା ଅଇଲାଅ, ତେଇ ବାପା ଅଇବାକେ କେ ମିଥା ନ ରଥେ ।” ଆରି ମିଥା ଲେକା ଅଇଲା ଆଚେ, “ତାର ଜାଗାଇ ସେବା କରିବାକେ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ମିଷ ।” ୨୧ “ଯେତାର ପାଇ, ଜିପୁମାପରୁ ଆମର ସତ୍ର ଗାଲାବେଳେ କେ ଆମର ଦଲେ ସବୁବେଳେ ରଇଲା, ସେନ୍ତୁରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ବାରବାର ଆଚେ । ୨୨ ଜନ ଲକ୍ଷକେ ଆମେ ବାରଦୁ ପରମେଷ୍ଟ ଜିପୁକେ ଜେତ୍ର ଜିବନ କରି ରଇଲା, ସେ ବିସର ଆମରସତ୍ର ସେ ସାବି ଅଇବାରଥାଏ । ଜଥନ ଜିପୁକେ ଭୁବନ୍ଦେଲା ବେଳେଅନି, ପରମେଷ୍ଟ ଆମରଟାନେଅନି ତାକେ ସରଗେ ନେବା ଜାକ, ସେ ଲକ୍ଷ ଆମର ଦଲେ ରଇବାର ଆଚେ ।” ୨୩ ସେମନ ଦୁଇ ଲକ୍ଷକେ ନାର୍ ଦେଲାଇ । ଜଥେପ ଜେକି ବରସବା ଆରି ଲୁଷତକ ବଳ ମିଥା କରିବାକାର ଆରି ମତିଯ । ୨୪ ଆରି ସେମନ ପାରତନା କଲାଇ, “ମାପରୁ ତମେଟା ସବୁ ଲକ୍ଷ ମନର କାତା ଜାନାସ । ଜିରଦା ଜନ ଜାଗାଇ ରଇବାରିଗଲା, ବିନ ତେଇ ରଚିଗଲା । ପତେ ତାର ଜାଗାଇ ତମେ ବାରିଗଲା ଲକ୍ଷ, ଏ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ବିସର ଅନି କେ ଅଇରଇପି? ୨୫ ଜେ ପେରି ସିପିକାମ କରିପାରି ସି, ତାକେ ଆମକେ ଜାନାଆ ।” ୨୬ ତାରପତେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷବାଟାନେଅନି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ବାରବାକେ କେତ୍ରପୁଟାଇଲାଇ । କେତ୍ରପୁଟାଇଲାକେ ମତିଯସର ନାର୍ ପୁଟିଲା । ସେନ୍ତୁରି, ଏଗାରଟା ସିମନର ଦଲେ ସେ ମିସଲା ।

୨୭ ଜନ ଦିନ ସେମନ ପେନ୍ଟିକିସଟ ପରବ ମାନତେରଇଲାଇ, ଜିପୁକେ ବିପବାସ କରିବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ ଗଟେକ ଜାଗାର ଭୁଣ୍ଣିରଇଲାଇ । ୨୮ ଅଟାର ଆକାସେଅନି ବେଶି ପବନ ଆଇଲାପାରା ଗଟେକ ସବଦ ଅଇଲା । ଆରି କିନ ଗରେ ସେମନ ବସି ରଇଲାଇ, ସେଟା ସେ ସବଦେ ପୁରୁନ ଅଇଲା । ୨୯ ତାରପତେ ସେମନ ଦେବଳାଇ, କେତେଟା ଜଇଜିବ ଉଦ୍ଦିଲିକରି ବିତି ଅଇଲା । ଆରି ତେଇ ରଇଲା ସବୁ ବିପବାସିମନକେ ଟିଲା । ୩୦ ସେମନ ସବୁଲକ ମୁକଳିଆଦମା ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲାଇ ଆରି ଆଦମା ଦେଲା ବପୁ ଉପାବେ ନଜାନଲା ବାପାମନର ସତ୍ର କାତା ଅଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୩୧ ଜଗତର ବିନ ବିଦେଶେଅନି ଆସିରଇଲା ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ ପେତ୍ରକିବେଳେ ଜିରୁସାଲମେ ରଇଲାଇ । ୩୨ ଏନ୍ତାର ଅଇଲାଟା ଦେକି ସେମନ ମାରଦା ଅଇବାରି ଅଇଗାଲାଇ । ୩୩ ସେମନର ବୁଦ୍ଧିଗୁପିଗାର ଆରି କାବା ଅଇଜାଇ ପାରିଲାଇ, “ଏନ୍ତାର ବାପାଇ କାତା ଅଇବା ଲକ୍ଷମନ ଗଲିଲିଅନି ନଥର କି? ୩୪ ସେମନର ଆମେ କେତ୍ର ସେମନକେ ଆମର ନିଜର ନିଜର ଜନମ କାଗାର ବାପାଇ କାତା ଅଇବାଟା ସୁନିଆରୁ? ୩୫ ଆମେ ପାରତିଯ, ମାଦିଯ, ଏଲାମିଯ ଆରି ମେସପାରିଯ, ଜିରଦା ଦେସ ଆରି କାପାଦିକିଆ, ପନ୍ଦୁ ଆରି ଆସିଆ, ୩୬ ପିରିଜିଆ ଆରି ପପୁଲିଆ, ମିପର ଆରି କୁରିତି ଲଗେ ରଇଲା ଲିବିଆ ଜାଗାର ଲକ୍ଷ । ଆମର ବିଦରେ ରମାରାଇଜେଅନି ଆସିରଇବା, ଜନମେ ଅନି ଜିରଦି ଅଇଲା ଲକ୍ଷ ଆରୁ ଆରି ପଦେ ଜିରଦି ଦରମ ନେଲା ଲକ୍ଷ ମିଥା ଆତ୍ମ । ୩୭ ଆମର ବିଦରେଅନି କେତେଲକ

ଦାଉଦି ରାଜାର ବିସର୍ଗ ତାରସତ୍ତ୍ଵ କଲାବାକେ ମର ଅଦିକାର ଆବେ । ସେ ମଲାକେ ତାବେ ତପି ଦେଲାଇ । ସେ ତପାଳ ଜାଗା ଏବେ ଜାକ ଲାଗି ଆବେ । ୫୦ ସେ ଗଟେକ ବଦିସତ୍ତ୍ଵବକ୍ତା ରଜଲା ଆରି ପରମେସର ସପଦକରି କଲାଲା ବିସର୍ଗ ଜାଗିରିଲା । ପରମେସର ତାକେ କାତା ଦେଇରଇଲା ଜେ, ତାର ଗଟେକ ନାତିତିତି ଦିନେକ ତାରପାଗା ସାଧନ କରସି । ୫୧ ଏ ବିସର୍ଗ ଆଗେ ସେ ଜାନି ରଜଲାରସାଇ ପରମେସର ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କେ ମଲାତେଇଥାନି ଆରିରେକ ଜିବନ କରାଇସି ବଳି ସେ କରାଇଲା । “ପରମେସର ତାବେ ମରିକରିଷେ ତେଇ ରଜବାକେ ଗାତିଦେଏ ନାଇ । ଆରି ତାର ଗାତର ସମାଦି ତେଇ କୁଳ ଜିବାକେ ଗାତନେଇ ।” (Hadès g86) ୫୨ ଏବେ ଏ ଜିମୁକେ ପରମେସର ଜିବନ ଦେଇ ଉଚାଇଥାବେ । ଆମେ ସବୁ ସେ ଗମନାର ସାକି । ୫୩ ପରମେସର ତାବେ ତାର ରଜବାଟେ ବସିବାକେ ଉଚାଇଥାବେ । ଆରି ସେ କାତା ଦେଲା ଲପାବେ ତାରଟାନେଥାନି ପୁକଳ୍ପାଦମା ପାଇଲାଆବେ । ତମେ ଏବେ ଜନଟା ଦେବକାଳୀନ ଆରି ପୁନଃନାମାନ୍ତି, ପେଟା ଅଭଲାନି ତାର ଦାନକରି ରଜବାଟା । ଜନଟା କି ସେ ଆମକେ ଜବର ଅଇତେ ଆଜାତ ଦେଲାଆବେ । ୫୪ ସର୍ବେ ଗାଲା ଲକ୍ଷ ଦାଉଦ ନାହିଁ । ମାତର ସେ କଲାଲା, “ପରମେସର ମର ମାପଦ୍ମକେ କଲାଲା ତମର ସବୁ ସହବୁମନକେ ଆରାଇବା ଜାକ ମର ରଜବାଟେ ବ୍ୟ ଆରି ସାଧନ କର ।” ୫୫ ଆରି ତର ସହବୁମନକେ ତର ପାଦତଳେ ନ ଆମବା ଜାକ ମର ରଜବାଟେ ବସି ର । ୫୬ ପିତର ଆରି କରଲା “ଏ ଇତ୍ତରାଏଲର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେ ଜନ ଜିମୁକେ କୁରସେ କୁଟିମରି ମରାଇରଇଲାସ୍, ପରମେସର ତାବେ ମାପଦ୍ମ ଆରି ମନ୍ତ୍ରି କଲାଆବେ ବଳି ତାରସତ୍ତ୍ଵ ଜାନବାରାଥାବେ ।” ୫୭ ଏ କାତା ପିତରଟାନେଥାନି ପୁନଃନାମ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ନିଜର ଦୁଲ ଏତାକରି ମନ ବିଦରେ କିଳିକିଲୁ ଅଇଗଲାଇ । ସେମନ୍ ପିତରକେ ଆରି ପେରିଦମନକେ ପାଚାରଲାଇ, “ଏ ବାଇମନ ଏନ୍ଦ୍ରା ବଲି କଲେ ଆମେ କାଇଟା କରିବାର ଆବେ?” ୫୮ ପିତର ସେମନକେ କରଲା, “ତମେ ଗଟେକ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ପାପେଥାନି ବାରତିକରି ଜିମୁ କିରିସଟର ନାହିଁ ଦାରି ଭୁବନ ନେବାର ଆବେ, ଜେନ୍ଦ୍ରି କି ତମର ପାପ ସବୁ କେମା ଅଳୟ ଆରି ପରମେସର ତମକେ ପୁକଳ ଆରମ୍ଭା ଦେଇଥି । ୫୯ ଏ ସପଦ ତମରପାର ଆରି ତମର ପିଲାମନରପାର । ଆରି ଉତ୍ତରିନ୍ ଦୁରିକେ ରଜବା ସବୁରପାଇ । ଜନ ସବୁଲକ୍ଷେ ସେ, ତାର ଲଗେ ତାକୁଲାନି ।” ୬୦ ଆରି ପିତର ସେମନକେ ଜାଗରତ କରାଇବାକେ ଦେଖି ବିସର୍ଗ କରଲା ଆରି ସେମନକେ ବାବୁକିଆ କଲା । ବିସାଦାସ ନ କରବା ଜିରଦି ବାଇମନକେ ଆଲେଇରଇବା ବର ତଥ୍ୟାନ୍ତି ନିଜକେ ରକିଆ କରା । ବଲି କଲାଲା । ୬୧ ତେଇ ପିତର କାତା ସୁନ୍ଦି ଦେଖି ଲକ୍ଷ ବିସାଦାସ କଲାଲା । ଆରି ସିଧମନ୍ ସେମନକେ ଭୁବନ ଦେଲାଇ । ସେ ଦିନେ ତିର୍ଥାକାର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ଦଲେ ମିଶାଇଲା । ୬୨ ସେମନ୍ ପେରିଦମନ୍ ସିକାଇଲା ବିସର୍ଗ ମାନ୍ମାଇଲା । ମିଶିଦିତି ରଜବାକେ, ମିଶିକରି କାଇବାକେ, ଆରି ପାରତନା କରବାକେ । ୬୩ ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ଉରଜାଇରେଇରଇଲାଇ । ପରମେସର ପେରିଦମନର ତେଇଥାନି ଦେଖି କାବାଅରଜିବା କାମମନ୍ କରିତେ ରଜଲା । ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରକେ ନାମଲାଇ । ୬୪ ଜିମୁକେ ବିସାଦାସ କଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ ଗରଇ ଲକ୍ଷପାରାଅଇ ରଜତେ ରଜଲା । ଆରି ତାକରିଲେ କାଇକାଇଟା ରଜଲା, ସେଣା ସେମନ ବାଟା କରିତେରଇଲାଇ । ୬୫ ତାକର ବିଦରେ କେତେଲକ ଜମି ଆରି ନିଜରପାଇ ରଜବାଟା ବିକିକରି, ସେ ତାରୁ ଦରକାର ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଦେଇତେରଇଲାଇ । ୬୬ ସବୁଦିନ୍ ପାରତନା କରବା ମନ୍ତ୍ରିରେ ଗଟେକ ଦଲଥାଇ ମିଶିତେରଇଲାଇ । ଗରେ ଗରେ ମିଶିଦିତି କାରତେରଇଲାଇ । ପାରଦାସତ୍ତ୍ଵ ରକିରି, ମନେ କାଇଟା ନ ବାର ଦିଆନ୍ତିଆ ଅଇତେରଇଲାଇ । ୬୭ ସେମନ ପରମେସରକେ ତାକିମଟା

କରତେରଇଲାଇ ଆରି ଜିରୁପାଲେମର ସବୁଲକ ସେମନ୍ତକେ ନିକ ବଲି ବାଦତେରଇଲାଇ । ମାୟୁ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ମୁକୁତି କରତେରଇଲା, ଦିନ୍ତକେ ଦିନ୍ ସେମନ୍ତର ଦଲେ ମିଥାଇତେରଇଲା ।

୭ ଗଟେକେ ଦିନେ ପିତର ଆରି ଜାନ୍ମ ପାର୍ତନା କରିବାକେ ମନ୍ତ୍ରିର ଗାଲାଇ, ଜେତେବେଳେ କି ପାର୍ତନା କରିବା ବେଳା ମୁହଁଦାନିଆ ତିନ ଗଣ୍ଠା ଅଇରଇଲା । ୭ ତେଣୁ ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ଜନମେଅନି ତଥା । ତାକେ ସବୁଦିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ବଇକରି ସୁନ୍ଦର ବଲି କରିବା ମନ୍ତ୍ରିର ତିଆଗି, ନିଆ ଆନା କରତେରଇଲାଇ । ସେ ଜେତୁକି ମନ୍ତ୍ରିରେ ଆଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବିକ୍ଷି ମାଟ୍ଟି ପାର୍ଥି । ୮ ପିତର ଆରି ଜାନ୍ମ ମନ୍ତ୍ରିର ବିତର ପୁରବାଗା ଦେବି ସେ ସେମନ୍ତକେ କାଇଟା ମିଥା ଦିବା, ବଲି ବିକମାଗଲା । ୯ ପିତର ଆରି ଜାନ୍ମ ତାକେ ନିମାନ୍ତକରି ତିରିଆଇ ଦେବକାଳାର ଆରି ପିତର କରିଲା, “ଆମର ବାଟେ ଦେବକି!” ୧୦ ସେ କାଇଟାଆଲେ ପାରିବା ଆପାଇ ସେମନ୍ତର ବାଟେ ମୁ ବୁଲାଇ ଦେବକାଳା । ୧୧ ମାତର ପିତର ତାକେ କରିଲା, “ମରିଗେ ସୁନ୍ମା କି ହୁଏ ନାହିଁ, ମନ୍ତ୍ରି ଜାଇଟା ଆପେ ସେବା ତଙ୍କେ ଦେଲିନି । ନାଜିତିରେ ଜିମ୍ବୁର ନାହିଁଦାରି ମୁର ଆଦେସ ଦେଲିନି, ପଢ଼ ଆରି ଉଣ୍ଟାଇ । ୧୨ ଏହି କରିଲାକରି ପିତର ତାକେ ରତ୍ନ ଆପ୍ତ ଦାରି ରତ୍ନାରାଲା, ସେ ଦାୟରେ ସେ ଲକ୍ଷର ପାଦ ଆରି ଗଢ଼ ସୁନ୍ମ ତାର ଅଇଲା । ୧୩ ସେ ଚିକାଲୁନା ତେଗଲକରି ଉଚ୍ଚଲା ଆରି ଉଣ୍ଟାର ଦାରିଲା । ସେ ଉଣ୍ଟି ଉଣ୍ଟି ତେଗଲ ତେଗଲ ପରମେସରର ତାକୁପୁଟା କରିକରି ତାକର ସତ୍ତ୍ଵ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଗାଲା । ୧୪ ତେଇ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଉଣ୍ଟାବାଟା ଆରି ପରମେସରକେ ତାକୁପୁଟା କରିବାଗା ଦେବକାଳା । ୧୫ ମନ୍ତ୍ରିର ସୁନ୍ମର ନାହିଁର ତିଆଗି ବସି ରଇଲା ମାଟ୍ଟୁତ୍ଥା ବଲି ଚିନ୍ମାଲାଇ । ଆରି ତାକେ ଜାଇଟା ଗଢ଼ ରଇଲା ସବୁ ଜାନି କାବାଅଇଜାଇ କାନାବାନା ଅଇଲାଇ । ୧୬ ସେ ଲକ୍ଷ ପିତରକେ ଆରି ଜାନ୍ମକେ ନ ଚାହିଁତେରଇଲା । ସଲମନ୍ତର ପିଶ୍ବୀର ତାକର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାଟା ଦେବି, ଲକ୍ଷମନ୍ କାବାଅଇଜାଇଲାଇ । ପତେ ପାଲାଇ ଆଇଲାଇ । ୧୭ ପିତର ସେମନ୍ତକେ ଦେବି କରିଲା, “ଏ ଲୟରାଏଲର ବାଇମନ୍, ତମେ କାଇକେ କାବାଅଇଜାଇ ଆମର ବାଟେ ଏହାର ଦେବକାଳାନି? କାଇଟା ବାଦିଲାନି? ଆମର ନିଜର ବପୁଷ୍ଟୁ କି ଦରମୟ୍ୟ ଏ ଲକ୍ଷକେ ଉଣ୍ଟାବା ବପୁ ଦେଲୁଆରୁ? ୧୮ ଆମର ଆନିଦିଦିମନ୍ତର ପରମେସର ଅଦ୍ବାରାମର, ଉପାକର ଆରି ଜାକୁବର ପରମେସର ତାର ସେବାକାରୀଆ କିମ୍ବୁକେ ତାକୁପୁଟା କଲାଆଟେ । ମାତର ତମେ ତାକେ ସାଏନକାରିଆମନ୍ତର ଆପେ ସରପିଦେଲାସ । ଏହି କି ପିଲାଇ ତାକେ ତାତିଦେବାକେ ମନ୍ତ୍ରକରି ରଇଲେ ମିଥା ତାର ମୁଆଟେ ଚାହିଁନାଇ ବଲି କରିଲାଇ । ୧୯ ସେ ଆକା ଗଟେକେସେ ସୁଲକ୍ଷ ଆରି ଦରମ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ମାତର ତମେ ତାକେ ନାମାସ ନାଇ ଆରି ତାର ବାଦୁଲେ ଗଟେକେ ନରମାରୁକେ ମୁକୁଲାଇବାକେ ପିଲାଦକି ଗୁଆରି କିଲାସ । ୨୦ ଜେ ଜିବନ୍ତ ବାର ଦେବକାର, ତାକେ ତମେ ମାରିଲାସ, ମାତର ପରମେସର ତାକେ ମଲାଟାନେଅନି ଆରି ତରେବେ ଜିବନ୍ କରି ରଇଲା । ଆମେ ଅଇଲାନ୍ତି ତାର ପାକା । ୨୧ ତାର ନାହିଁର ବପୁ ସତ୍ତ୍ଵ ଏ ତଣ ନିମାନ୍ ଅଇଲାଆଟେ । ଜନ୍ମ ଗରନ୍ତା ଏବେ ତମେ ନିଜ ଦେବି ସତ୍ତ୍ଵ ବଲି ଜାନ୍ମାଲ୍ବାସ, ସେବା ଅବକା ତାର ନାହିଁଦାରି ବିଶବାସ କଲାକେସେ ମିଲାଲ୍ବାସ ଆପେ । ଜିମ୍ବୁକେ ବିଶବାସ କଲାକେ ସେ ନିମାନ୍ ଅଇଲାଆଟେ । ୨୨ ସେବାର ପାଇ ଏ ଲୟରାଏଲର ବାଇମନ୍, ତମେ ଆରି ତମ୍ଭ ନେତାମନ୍ ଜିମ୍ବୁକେ ଜାଇଟା କଲାକ୍ଷୟ, ସେବା ମୁଲ ଜାନି । ୨୩ ବେବି ବରସ ଆଗ୍ରା ତାର ବିବିଦବକତା ମନ୍ତ୍ରାଟାନେ ଅନି ଜାନାଇରଇଲା କାତା ଜୟାବେ ଏବେ ସିଦ୍ଧ ଅଇଲା ଜେ, ସେ ମନ୍ତ୍ରିଅ ଦୁକ୍କପାଇବାକେ ଅଇଯି । ୨୪

ଯେମିଆଲେ ତମେ ମନ୍ତ୍ରାତିଲାଇ କରି ପରମେସର ବାଟେ ବାରତି ଆସା । ତେବେ ସେ ତମର ପାପ କେମା କରୁଥି । ୨୫ ଆରି ମାପରୁତୋଟାନେଅନି ଆତ୍ମାର ବପୁ ପାଇଥା, ପରମେସର ତମରପାଇ ସେ ଆଗେଅନି ବାତିଲା, ମନ୍ତ୍ରିଅ ଜିମ୍ବୁକେ ପାଟାଇଥି । ୨୬ ପରମେସର ସବୁ ବିଶଳ ନୁଆ କରିବା ବେଳା ଜାକ ସେ ସରଗେ ରଇଥି । ଏବା ପରମେସର ପୁରବେ ରଇଲା ତାର ସୁଲକ୍ଷ ବିଶପ୍ତବକତାମନ୍ତର ସପତ କରିରଇଲା । (aiou g165) ୨୭ ସେ ବିଶଳ ମଧ୍ୟ କରିରଇଲା, ତମର ମାପ୍ରାପୁ ପରମେସର ତମର ଲକ୍ଷ ପରାପାର ବିଶପ୍ତବକତାକେ ପାଟାଇଥି । ତମର ବାଇମନର ବିତର ଅନି ଗଟେକେ ଲକ୍ଷକେ ପାଟାଇଥି । ସେ ଜେତୁକି ବିପରୀ କରୁଥି, ସେବା ସବୁ ତମେ ମାନ୍ଦାବାର ଆପେ । ୨୯ କେ ଜି ଦେବି ସେ ବିଶପ୍ତବକତାର କାତା ନ ନାମେ ତାକେ ପରମେସର ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ଅଳମା କରି କୁରୁପନାସ କରିପାଇଥି । ୩୦ ଜେତୁକି କରିର ସୁନ୍ମରିଲବା ବିଶପ୍ତବକତାର ରଇଲାଇ, ପାମ୍ବୁଲ ଆରି ଜେ ଜେ ତାର ପଚେ ଆଇଲାଇ ଆରି ଏବେ ଜାଇଟା ଗଢ଼ିଲା, ସେ ବିଶଳ କରିରଇଲାଇ । ୩୧ ପରମେସର ବିଶପ୍ତବକତାମନ୍ତର ଟଣ୍ଟେଅନି ଜନ୍ମପୁରୁ କାତା ବେଳାଆଟେ ସେବା ତମର ପାଇଥେ ଟିକ । ତମର ଆନିଦିଦିମନର ପଢ଼ ଜନ୍ମ ରାଜିନାମା କଲାଆଟେ, ତମେ ମିଥା ଚେଲ ମିଥିଆଗାସ । ପରମେସର ଅଦ୍ବାରାମେକ କରିରଇଲା, “ମୁର ତମର ନାଟିତି ମନ୍ତ୍ରମନର ଜଗତର ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଆସିରବାଦ କରିବି । ୩୨ ସେବାରପାଇ ପରମେସର ତାର ସେବାକାରିଆକେ ବାତିଲା ଆରି ତମକେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ବାନିଆ ବାଟେଅନି ବାରତାଇରାନାବାକେ ଆରି ଆସିରବାଦ କରିବାକେ ପରତୁ ମନ୍ତ୍ରିର ତମର ଲଗେ ପାଟାଇଲା ।”

୯ ପିତର ଆରି ଜାନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଏହି ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଇଲା ବେଳେ ମନ୍ତ୍ରିର କେତେବେ ପୁଲାରି ଆରି ଜାଗୁଆଲମନର ସେନାପତି ଆରି କେତେବେ ପାଦୁକିମନ୍ ଆସି କେବୁଲାଇ । ୧୦ ସେମନ୍ ରିଥା ଅଇଗାଲାଇ କାଇକେ ବେଳେ ପେରିର ସିଥ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଜିମ୍ବୁ ମଲାଟେଇଅନି ରଇଲା ଆପେ ବଲି ସିକାଇଲେସି ଲକ୍ଷମନ ମଲାଟାନେଅନି ରଚିବାଇଲି ପରମାନ କରିତେ ରଇଲାଇ । ୧୧ ସେବାରପାଇ ସେ ଦୁଇଟା ପେରିର ସିଥମନ୍ତର ବସି ବେବି ଅଳୟମ ଅଇଜାଇରଇଲାକେ ଆରକର ଦିନ୍ ଜାକ ବିନ୍ଦିଗରେ ରକିରଇଲାଇ । ୧୨ ମାତର ବେବି ଲକ୍ଷ ସେମନର ସିକିଆ ସୁନ୍ମିକରି ବିସବାସ କଲାଇ, ଆରି ତାକର ବିଦ୍ରଥେଅନି ମୁନ୍ମୁପିଲା ଯେ ଅଦିକ ଅଇକରି ପାକାପାକି ପାଁଚାଇଜାର ଅଇଲାଇ । ୧୩ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଜିବଦ ଦେତାମନ୍, ଆରି ପାରଦିମନ୍ ଆରି ନିଯମ ସିକାଇମନ ଜିମ୍ବୁପାଲମେ ଭୁଣ୍ଟାଇଲା । ୧୪ ସେମନର ବିତର ବଦ୍ଧପୁରି ଆନାର, କାଯୁପା, ଜାନ୍ମ, ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଟାର ଆରି ବଦ୍ଧ ପୁଲାରି ନୁଟୁମେ ରଇବା ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନ ମିଧାଲାଇ । ୧୫ ପରିଦିମନକେ ସେମନର ମୁଆଟେ ତାକାଇ ପାଗରିଲାଇ, “ତମେ ଏବା ସବୁ କେନ୍ତାର କଲାସନି? କାର ବପୁଷ୍ଟୁ ନଇଲେ କାର ନାହିଁଦାରି ଏବା କଲାସନି? ୧୬ ପରିଦିମନକେ ସେମନର ମୁଆଟେ ତାକାଇ ପାଗରିଲାଇ, “ତମେ ଏବା ସବୁ କେନ୍ତାର କଲାସନି ଆରି ପାରଦିମନ୍ ଆରି ପାରଦିମନ୍ । ୧୭ ଜି ଆଜି ଆଜି ଏବାର ପାଇଲାଇ । ୧୮ ପରିଦିମନକେ ସେମନର ମୁଆଟେ ତାକାଇ ପାଗରିଲାଇ, “ତମେ ଏବା ସବୁ କେନ୍ତାର କଲାସନି ଆରି ସିକିରିପାଇ ସବୁ କେନ୍ତାର କଲାସନି ଆରି ସିକିରିପାଇ ସବୁ କେନ୍ତାର କଲାସନି । ୧୯ ସେବାରପାଇ ପିତର ସୁଲକ୍ଷାନ୍ତାର ପୁରାପୁରୁଷ ଅଇ ସେମନକେ କରିଲା, “ତମେ ଜେ କି ଆମର ସାଏନକାରିଆମନ ଆରି ପାରଦିମନ୍ । ୨୦ ଜି ଆଜି ଏବାର ପାଇ କରିରଇଲା ନିମାନ୍ କାମରାଗି ଆମକେ ପରସନ କଲାସନି ଆରି ସେ କେନ୍ତାର ନିମାନ୍ ଅଇଲା ବଲି ଜାନ୍ମବାକେ ମନ କଲାସନି, ୨୧ ତେବେ ତମେ ଆରି ଲୟରାଏଲର ସବୁ ଲକ୍ଷ ଜାନ୍ମବାର ଦରକାର ଜେ, ତମର ମୁଆଟେ ଚିଆଅଇରଇଲା ଏ ଲକ୍ଷ ଅବକା ନାକରିତ ଗଢ଼ର ଜିମ୍ବୁକିରିପାଇ ବଦ୍ଧପୁରାମୁନ ନିମାନ୍ ଅଇଲା ଆପେ । ସେ ଜିମ୍ବୁକେ ତମେ କୁରୁଯେ ମରାଇଲାସ । ୨୨ ମାତର ପରମେସର ତାକେ ମଲାଟେଇଅନି ଆରି ତରେକୁ ଉଚ୍ଚାରିତାକେ ଆରି ଲକ୍ଷମନର ପାରାପାଇଲାଇ

ଆବେ ।” ୧୧ ଜିମୁର ବିପରୀ ଦରମ୍ ପାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲାଆଏ, ଗର୍ଭ ତିଆରକମୁନା ଜନ୍ମ ପାକନା ନାହିଁ ବଲି ପିଣ୍ଡିଦେଇ ରଇଲାଇ, ସେଠାପେ କନର ମୁକିଅ ପାକନା ଅଇଲା । ୧୨ ସେ ଆକା ଆମକେ ମୁକ୍ତି ଦେଇପି । ଗୁଲାଇ ଜଣତରପାଇ ପରମେସର ତାକେପେ ଦେଲା ଆବେ । ତେ କି ଆମକେ ରକିଆ କରିପି । ୧୩ ବଦ୍ରସବାର ଲକ୍ଷମନ୍ ପିତର ଆରି ଜନନର ସାଥୀ ଦେବି କାବା ଅଇଗାଲାଇ । ସେମନ୍ ପାଦ୍ମାଶ ନ ପଢି ଅବକା ଲକ୍ଷମନ୍ଧେ ବଲି ଜାନିରଇଲାଇ । ଆରି ସେମନ୍ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଜିମୁର ସଞ୍ଚ ରଇଲାଇ ବଲି ତିନିରଇଲାଇ । ୧୪ ମାତର ତାକର ବିରୁଦ୍ଧ କାଇବଳ କରିମାପାରିଲାଇ, କାଇକେ ବଜଳେ ନିମାନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷକେ ପିତର ଆରି ଜନନସଞ୍ଚ ତିଆରକରିଲାଟା ଦେବକାଲା । ୧୫ ସେଠାର ପାଇ ସେମନ୍ ସିଥମନ୍କେ ଯେ ସବାଳାନି ବାରକରାଇଦେଇକରି ତାକର ତାକର ବିଦରେ କାତାବାରତା ଅଇବାର ଦାରିଲା । ୧୬ ସେମନ୍ କାତା ଅଇଲାଇ, “ଆମେ ଏମନକେ କାଇଟା କରୁ? ଏମନ୍ କରିରଇବା ଏ କାବା ଅଇଜିବା କାମ ବିପରୀ ଜିମୁପାଳମର ସବୁ ଲକ୍ଷ ଜାନିଗାଲାଇ ଆଚର୍ତ୍ତ । ଏ ପରି ଗଟନୀଇ କି ନାଜାନ୍ ବଲି କର ନାପାରୁ । ୧୭ ମାତର ଏ କାତା ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିଦରେ ଆରି ଅଦିକ ଉଦରା ଅର ନ ଜାଅ, ଜିମୁର ବିପରୀ ଆରି କେବେ କାର ମୁଆଟ୍ର ନ କଇବାକେ ସେମନକେ ଆମେ ତାର ସଞ୍ଚ ଜାଗରିଦ କରାଇଦେଇଁ ।” ୧୮ ସେଠାର ପାଇ ସେମନ୍ ପିତର ଆରି ଜନନକେ ଆରି ତରେକ ବିଦରେ ତାକାଲା । ଆରି କେବେମିଯା ଜିମୁର ନାହିଁ ଦାରି କାରିମିଯା କାତା ନ କଇବାକେ ଆରି ସିକିଆ ନ ଦେବାକେ ଜାଗରିଦ କରାଇଦେଲାଇ । ୧୯ ମାତର ପିତର ଆରି ଜନନ କରିଲା, “ତମର ବଦିଅ ଅରିବୁ, କି ପରମେସର ବାଦିଅ ଅରିବୁ, କମ୍ ବିପରୀ ପରମେସର ମୁଆଟ୍ର ଟିକ ସେଠା ତମେ ବିତାର କରା । ୨୦ କାଇକେ ବଜଳେ ଆମେ ଜାଇଟା ଦେବକୁ ଆରୁ ଆରି ମୁନିଲୁ ଆରୁ ସେଠା ନ କଇକରି ରଇନାପାରୁ ।” ୨୧ ମାତର ବଦ୍ରସବାର ଲକ୍ଷ ଆରି ତାରସଞ୍ଚ ସମେନକେ ଦମାକାରିକରି ତାର ଦେଲାଇ । ସେମନକେ ତଢ଼ୁଦେବାଟା କଷ୍ଟ ବଲି ସେମନ୍ ଜାନିପାରିଲାଇ । କାଇକେ ବଜଳେ ଯେ କାବାଅଇଜିବା କାମର ଲାଗି ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରକେ ତୁଆର କରିତେ ରଇଲାଇ । ୨୨ ଜନ୍ ଲକ୍ଷ କାବା ଅଇଜିବା କାମରିଲାଗି ନିମାନ ଅଇରଇଲା, ତାକେ ତାଲିଷ ବରପେଥି ଅଦିକ ଅଇରଇଲା । ୨୩ ପିତର ଆରି ଜନନ ମୁକଳା ବାପ୍ରରେ ନିଜର ଦଲେ ବାରତିଗାଲାଇ ଆରି ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରତିମନ୍ ଜାଇଟା କଇରଇଲାଇ, ସେଠା ସେମନକେ ଜାନିଲାଇ । ୨୪ ବିସ୍ବାସିମନ୍ ସବୁ କାତା ମୁନିଲା ପତେ ଗଟେକ ଅଇ ପରମେସରକେ ଏ ପାରତନା କଲାର, ଏ ମାପୁରୁ ସରତ, ଦରତନି, ସମ୍ଭୁର ଆରି ତେର ରଇବା ସବୁ ବିପରୀ ତମେପେ ତିଆର କଲାପୁ । ୨୫ ତମେ ସୁକଳ ଆଦମିଲାଇନି ଆମର ଆମିବିମନ୍ର ଆରି ତମର ଦାଙ୍ଗ୍ରା ଦାରଦର ତଣେଥିନି ଏ କାତା ସୁନାର ରଇଲାପୁ । ସେ କଇରଇଲା, ଜିପଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କାଇକେ ତୁପାଇ ସହିତିର କଲାଇ? ୨୬ ମାପରୁର ବିରଦେ ଆରି ତାକର ମୟିଆର ବିରଦେ ଜଗତର ରାଜାମନ୍ ଆରି ସାପନ୍କାରିଆମନ୍ ତୁରବାକେ ନିଜକେ ତିଆର ଅଇ ତୁଣ୍ଟାଇଲା । ୨୭ କାଇକେବଜଳେ ଏ ନଥରେ ଏରଦ ଆରି ପନ୍ତିଯ ପିଲାଦ ରହସ୍ରାଲ୍ଲିମନ୍ର ସଞ୍ଚ ଆରି ଜିରଦି ନ ଅଇରବା ଲକ୍ଷରସଞ୍ଚ ମିଥି ଜିମୁର ବିରଦେ ଜନ୍ମନା କଲାଇ । ସେ ସେ ତମର ସୁକଳ ଦାଙ୍ଗ୍ରା ଆରି ତମେ ବାରିଲା ମିଥି । ୨୮ ତମର ବପୁ ଅରି ମନ୍ କଲାଟା ରଇପାବାଇ ତମେ ତିକ କରି ରଇଲାପୁ, ସେମନ୍ ଗଟେକ ଅଇ ସେ ସବୁ କରିବାକେ ଲାଗିପଢ଼ିଲାଇ । ୨୯ “ଏ ମାପୁରୁ ସେମନ୍ ଆମକେ ଜନ୍ ଦମକ ଦେଲାଇ ଆଚର୍ତ୍ତ ସେ ବିପରୀ ସୁନା ଆରି ନ ତରତେ ତମର

କାତା ଜାନାଇବାକେ ତମର ଏ ଦାଙ୍ଗ୍ରାମନ୍ଦକେ ତାଢ କରା । ୩୦ ନିମାନ କରିବାକେ ତମର ଆର ଲାମାଆ ଆରି ତମର ସୁକଳ ଦାଙ୍ଗ୍ରା ଜିମୁର ନାହିଁ ନ ଅଇବା କାମ ଆରି କାବା ଅଇଜିବା କାମପନ୍ ସାଦନ କରାଇବା ।” ୩୧ ସେମନ୍ ପାଦ୍ମାଶ ନ ପଢି ଅବକା ଲକ୍ଷମନ୍ଧେ ବଲି ଜାନିରଇଲାଇ, ସେଠା ତୁଲବୁଲିଗାଲା । ସେମନ୍ ସବୁ ସୁକଳାଦିମାର ପୁରାପୁରୁ ଅଇଲା । ଆରି ନ ତରତେ ପରମେସର କାତା ଜାନାଇବାର ଦାରିଲାଇ । ୩୨ ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ୍ ଗଟେକ ବିପରୀ ଚିନ୍ମା କରି ମନ୍ କଲାଇ । କେ ମିଥା ନିଜର ସମ୍ପଦି ନିଜର ବଲି ଦାବି ନ କରତେ ରଇଲାଇ । ତାକରଟାନେ ଜେତକି ରଇଲା ସେଠା ସବୁଲକ୍ଷ ସମାନ କରି ବାଟାସାମା କରିତେ ରଇଲାଇ । ୩୩ ପେରିଦ ସିଥମନ୍ ବପୁସଞ୍ଚ ସାକି ଦେବାର ଦାରିଲାଇ । ପରମେସର ମାସରୁ ଜିମୁକେ କେନ୍ତିକରି ମଲାଟାନେଅନି ତାକାଇଲା ବଲି । ଆରି ପରମେସର ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ୍କେ ଅଦିକ ଅଦିକ ତିବନ ଦୁକାଲା । ୩୪ ତାକର ଦଲେ ଜିଲ୍ଲା କାଇବାକେ କାକେ ମିଥା ଅବାର ନ ରଇଲା । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଗର ଆରି ନିଜିରଇଲା, ସେମନ୍ ସେଠା ବିକିକରି ତାବୁ ଆନି, ୩୫ ପେରିତମନ୍କେ ସରପିଦେଇରଇଲା । ସେ ତାବୁ, ପେରିଦ ମନ୍ ଅବାବେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ବାଟାକିରି ଦେଇତେରଇଲାଇ । ୩୬ ପାଇପରସ ନାହିଁର ଗଟେକ ଜାଗାଇ ଜନ୍ମ କରିରଇଲା ଲେବି କୁତୁମର ଜପେପ, ଜାକେ ପେରିଦ ସିଥମନ୍ ବରନବା ବଲି ନାହିଁ ଦେଇ ରଇଲାଇ । ବରନବାର ଅରଦ ଦୁକ୍ଷ ସାରାଇବା ପିଲା । ସେ ତାର ଜମି ବିକ୍ଳା ଆରି ୩୭ ତାବୁ ପେରିଦ ସିଥମନ୍କେ ସରପିଦେଲା ।

୫ ସେ ଦଲର ଅନନ୍ତି ନାହିଁର ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆରି ତାର ମାଇଜି ସପିରା ସେମନର କେତେକ ଜମି ବିକ୍ଳାଇ । ୯ ମାତର ମାଇଜିମୁନୁସ ରାଜିଅଳକିରି ବିକିକରି ପାଇଲା କେତେକ ତାବୁ ଅନନ୍ତି ନିଜର ପାଇ ସଞ୍ଚିଲା । ଅଗଳିଲାଟା ସେ ପେରିଦ ସିଥମନ୍କେ ଦେଲା । ୧ ପିତର ତାକେ କାଇଲା, “ଅନନ୍ତି ତୁଲ କେନ୍ତି ସରତାନ୍ତ ପାରେପତି ଜମି ବିକି ଆନିରଇବା ତାବୁ କେତେକ ନିଜର ପାଇ ସଞ୍ଚିଲକରି ସୁକଳ ଆଦମାର ମୁଆଟ୍ର ମିହ କଇଲୁସ? ୪ ବିକ୍ଳା ଆଗରୁ ସେ ଜମି ତମର ରଇଲା । ବିକ୍ଳା ପତେ ମିଥା ସେ ତାବୁ ତମରଟାଏ । ଏହି କାମ କରିବାକେ କାଇକେ ମନ୍ କଲୁସ? ତୁଲ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନାପାଇସ ମାତର ପରମେସରକେ ନାପାଇଆରୁସ ।” ୫ ଅନନ୍ତି ଏ କାତା ସୁନିଲା ବାପ୍ରରେ ତମେ ଆପଟି ଅର ଅଦରି ମରିଗାଲା । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ କାତା ସୁନିଲାର ସେମନ୍ ସୁକଳକ ବେବି ତରିଗାଲାଇ । ୧ ଦଲର ଦାଙ୍ଗ୍ରାମନ୍ ଅନନ୍ତି ମଲା ଗାଗର ତୁଲାର ଗୁଡ଼ିଆକରି ବାଇରେ ବଇକରି ଦାରିଗାଲାଇ ଆରି ତପିଦେଲାଇ । ୨ ପାକାପାକ ତିରଣ୍ଟା ପତେ ଅନନ୍ତି ମାଇଜି ତେଇ ଆସି କେଟାଲା । ସେ, ଏ ଗରନା ନାଜାନି ରଇଲା । ୩ ପିତର ତାକେ ପାଗରାଲା “ମକେ କ ମନ୍, ତୁଲ ଆରି ତର ମୁନୁସ ଜେତକି ଜମି ବିକ୍ଳାସୁ, ଏଟା କାର ତାର ପୁରାଦାମ କି?” ସେ କଇଲା, “ରୁ ଏତିକିପେ ।” ୪ ପିତର ତାକେ କାଇଲା, “ମାପରୁର ଆଦମାକେ ପରିକା କରିବାକେ ତୁଲ ଆରି ତମର ସମାଦି କେତେକିମାର ରଇଲାଇବେ, ସେମନ୍ ତମ ସମ୍ପଦକେ ନିଜର ପାଇଦାର ଆରି ତମର ଦେଲାଇବେ ।” ୫ ସେ ଦାପରେ ସେ ମିଥା ପିତରର ପାଇଦଲେ ଅଦରି ମରିଗାଲା । ଦାଙ୍ଗ୍ରାମନ୍ ବିଦରେ ଆସି ତାର ମଲା ଗାଗର ବଇନେଲାଇ ଆରି ତାର ମୁନୁସର ଲଗଣେ ତାକେ ମିଥା ସମାଦି ଦେଲାଇ । ୬ ଜିମୁପାଲେମନ୍ ଗୁଲାର ମଣ୍ଡିର ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ଜେତକି ଲାଗିପଢ଼ିଲାଇ । ୭ ପେରିଦ ସିଥମନ୍ର ଟାନେଅନି ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିଦରେ ବେବି କାତା ଅଇଜିବାରା ଆରି ଚିନ୍ମାର ସମାଦି କେତେକିମାର ମଣ୍ଡିର ଲାଗିପଢ଼ିଲାଇ ।

ରୁଣ୍ଟେ ରଇଲାଇ । ୧୩ ସେମନର ବିସର ବିନ୍ଦମନ ନିମାନ କାତା କଇଛେ ରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ଦଲ ବାଇରେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ କେ ମିଥା ଦଲେ ମିଥାବାକେ ସାଆସ ନ କରି ରଇଲାଇ । ୧୪ ଏଲେ ମିଥା ପରମେସରକେ ବିସାବ କରି ଅଦିକ ଅଦିକ ମାଜିଟିକ ଆରି ମୁଣ୍ଡ ପିଲାମନ ଏ ଦଲେ ମିଥାଲାଇ । ଆରି ସେ ଦଲ ଦିନକେ ଦିନ ଅଦିକ ଅଦିକ ବଢ଼ିବେ ଗାଲା । ୧୫ ପେରିଦ ସିସମନର କାମ ଅଦିକ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଗାଲା । ଏହିକି ପିତର ଉତ୍ତିଶ୍ଵାଳାବେଳେ ତାର ଚାରିଆଳେ ଅଲ୍ଲପ ପଢ଼ିବାଲି ଲକ୍ଷମନ ରଇମନକେ ବଇଲାନି ବାହ୍ୟାଳି କଟେ ଆରି ଚାମିନ ଅଚାରକି ପୁଆଇ ଦେଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୬ ଜିରୁସାଲମର ଚାରିବେଢ଼ି ରଇବା ଗାତର ରଣି ଆରି ଦୂମାଦାରିଲା ଲକ୍ଷମନକେ ପେରିଦମନର ଲଗେ ଆନ୍ତରେ ରଇଲାଇ । ଆରି ସେମନ ସବୁ ଲକ୍ଷ ନିମାନ ଅଛିବେ ରଇଲାଇ । ୧୭ ତାର ପତେ ବଢ଼ ପୁଜାରି, ତାରସତ୍ତ୍ଵ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ ଆରି ପାଦୁକ ଦଲର ଲକ୍ଷମନ, ସିସମନେକ ଲୁହା ଅଛିଗାଲାଇ । ଆରି ସେମନ ପେରିଦ ସିସମନକେ ଦାରି ବାହ୍ୟକି ବନ୍ଦିଗରେ ସତ୍ତ୍ଵରଇଲାଇ । ୧୮ ମାତ୍ର ସେ ରାତି ମାପୁରୁଷ ଗଟେକ ଦୁଇ ବନ୍ଦିଗରେ କାପାର ରଗାଡ଼ିଦେଲା ଆରି ସେମନକେ ମୁକୁଲାଇ ଆନି କରିଲା, ୧୯ “ଜା ଆରି ମନ୍ତ୍ରିରେ ଚିଆଇକରି ଲକ୍ଷମନକେ ଏ ନୁଆ ଜିବନ ବିସର ସବୁ କାତା କୁଆ ।” ୨୦ ସିସମନ ସେ ଦୁଇର କାତା ମାନି ପାକାଲୁ ପାକାଲୁ ମନ୍ତ୍ରିରେ ପୁରି ସକିଆ ଦେବାର ଦାରିଲାଇ । ବଢ଼ ପୁଜାରି, ତାକର ସତ୍ତ୍ଵରିମନ ଆରି ଉସରାଏଲର ପାରତିମନ ଗଟେକ ପୁରା ସବା ପାଇ ତାକାଇ ପାଇରଇଲାଇ । ତାର ପତେ ପେରିଦ ସିସମନକେ ବନ୍ଦିଗରେ ଅନି ସବାର ଆନ୍ଦବାକେ ବନ୍ଦିଗରେ ଜାଗୁଆଲମନର ମୁକିଆମନକେ ଆଦେସ ଦେଲାଇ । ୨୧ ମାତ୍ର ସେ ମୁକିଆମନ ବନ୍ଦିଗରେ କେଳାକେ ପେରିଦମନକେ ତେଇ ଦେକଦିନାଇ । ସେଟାରାତ ସେମନ ବହୁପଦାର ବାରିତି ଆଇରିଲା । ଆରି ଲକ୍ଷମନକେ କଇଲାଇ, ୨୨ “ଆମେ ବନ୍ଦି ଗରେ କେତି ଦେକୁ ଜେ ଦୁଆର ନିକଷତ୍ରେ ତାବି ଅଛଇରିଲା । ଆରି ଜାଗୁଆଲମନ ମିଥା ଜାଗିରଇଲାଇ । ମାତ୍ର କାପାର ରଗାଡ଼ାପ ପତେ ଆମେ ବିଦରେ କାକେ ମିଥା ଦେକୁ ନାଇ ।” ୨୪ ଏ କାତା ପୁନି ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ ଆରି ମନ୍ତ୍ରି ଜାଗୁଆଲମନର ଦାରିତେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ କାବାଅଇଗାଲାଇ । ପେରିଦ ସିସମନକେ କାଇତା ଅଜାଇଆରେ ବଲି ସେମନ ବୁଲି ନାପାରିଲାଇ । ୨୫ ସେତୁକିବେଳେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଅସି କଇଲା “ମୁନା! ଜନ ଲକ୍ଷମନକେ ବନ୍ଦି ଗରେ ରକିରଇଲାସା, ସେମନ ଏବେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଲକ୍ଷମନକେ ଯିକିଆ ଦେଲାଇନି ।” ୨୬ ମନ୍ତ୍ରିରାର କାମକରୁମନ ଜାଗୁଆଲମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଜାଇ ପେରିଦ ସିସମନକେ ମୁହରାଇକରି ଆରିତେବେଳେ ତାକିଆନିଲାଇ । ସେମନ ତରାବିଦରା କରତ ନାଇ । କାଇକେବିଲେ ସେମନକେ ଲକ୍ଷମନ ପାଦମାପ କରିବା କାମ କରିବାର ମାରିଲାଇ । ୨୭ ସେତୁକିବେଳେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଅସି କଇଲା “ମୁନା! ଜନ ଲକ୍ଷମନକେ ବନ୍ଦି ଗରେ ରକିରଇଲାସା, ସେମନ ଏବେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଲକ୍ଷମନକେ ଯିକିଆ ଦେଲାଇନି ।” ୨୮ ମନ୍ତ୍ରିରାର କାମକରୁମନ ଜାଗୁଆଲମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଜାଇ ପେରିଦ ସିସମନକେ ମୁହରାଇକରି ଆରିତେବେଳେ ତାକିଆନିଲାଇ । ସେମନ ତରାବିଦରା କରତ ନାଇ । କାଇକେବିଲେ ସେମନକେ ଲକ୍ଷମନ ପାଦମାପ କରିବା କାମ କରିବାର ମାରିଲାଇ । ୨୯ ସେତୁକିବେଳେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଅସି କଇଲା ଜିପୁର ସିସମନର ସବୁ ବିସବାସିମନକେ ବୁଣ୍ଡାଇକରି କରିଲାଇ, “କାଇବାଟା ବାଟାକରିବାର ଆତେ ବଲିକରି ପରମେସର ବାକିଅ ଯିକାଇବାର ଜଦି ଆମେ ଏଲା କରିବୁ ବଲିଲେ ସେମା ନିକ ବିସର ନାହିଁ ।” ୩୦ ସେତୁକିବେଳେ ଏ ବାରିବିନିମନ, ତମର ବିଦରେଅନି ମୁକିଅରୁମାର ଆରି ଯିଆନେ ପୁରାପୁରି ଅଛଇରିବା ଲକ୍ଷ ବଲି ସବୁଲକ୍ଷ ଜାଗିରଇବା ସାବ ଲକ୍ଷକେ ବାତା । ଆମେ ସେମନକେ ଏ ସବୁ ବିସର କରିବାକେ ଦେବୁ । ୩୧ ସେତୁକିବେଳେ

ତାର ରଜା ବାଟେ ବସାଇଥାଏ । ଜେହିକି ସେ ଆମର ସାପନ୍କାରିଆ ଆରି ରକିଆକରିବା ଲକ୍ଷ ଅଛୁଟି । ୩୨ ଆମେ ଏ ସବୁ ବିସର ସାକି ଆବୁ । ଆରି ଜନ ପୁକଲା ଆଦମକେ ପରମେସର ତାକର ଆରିଆକାରିମନକେ ବାନକଳାଆରେ, ସେ ମିଥା ଏଗାର ସାକି ।” ୩୩ ବହୁପଦାର ଲକ୍ଷମନ ଏ କାତା ପୁନି ଏବେଳେ ରିପାଇଲାଇବାକେ, ପେରିଦମନକେ ମରାଇବାକେ ମନ କରିଲାଇ । ୩୪ ମାତ୍ର ସେମନର ବିଦରେଅନି ଗମିଲିଏ ନାହିଁର ଗଟେକ ପାରୁଟି ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ନିଯମ ସିକାଇଲେ ରଇଲା । ତାକେ ଲକ୍ଷମନ ମନିଆ କରିବେ ରଇଲାଇ । ସେ ବଢ଼ ସବାର ତିଆରି ପେରିଦମନକେ ଚିନେକର ପାର ବାଇରେ ନେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୩୫ ଆରି ବଢ଼ ସବାର ଲକ୍ଷମନକେ କଇଲା, “ଏ ଉସରାଏଲିଯ ବାଇମନ, ଏ ଲକ୍ଷମନକେ ଜାଇଟା କରିବାକେ ଗାଲାସି ଅଲ୍ଲପ ବାବିଟିନ୍ତି କରି କରା । ୩୬ ତମର ମନେରିଲୟ, ଅଲ୍ଲପ ଆଗରୁ ତିରଦା ନାହିଁର ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ରମିଯମନର ବିରୁଦ୍ଧେ ରଇଲା । ସେ ନିଜେ ବଢ଼ିଲକ ବଲି ଲକ୍ଷମନକେ କଇଲାଇ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ମାରିଥାଏ ଲକ୍ଷ ମିଥି ରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ତାକେ ମରାଇଲାଇ, ତାରପଟେ ତାରସତ୍ତ୍ଵରୁ ଲକ୍ଷମନ ତିମିବିନ ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ତାର ଦଲ ବୁଢ଼ିଗାଲା । ୩୭ ତାରପଟେ ଗାଲିଲି ଅନି ଜିରଦା ନାହିଁର ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ରମିଯମନର ବିରୁଦ୍ଧେ ରଇଲା । ରମିଯ ସରକାର ଲକ୍ଷମନର ନାହିଁ ଲେକାଇବା ବେଳେ ଏବା ଅଇଲା । ବେଥି ଲକ୍ଷକେ ତାର ଦଲେ ମିଥାବାକେ ସୁତ୍ରରଇଲା । ମାତ୍ର ତାକେ ମିଥା ମରାଇଲାଇ । ଆରି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ସିସମନ ତିମିବିନ ଅଇଗାଲାଇ । ୩୮ ସେଟାର ପାଇ ଜିପୁର ସିସମନର ବିସର ମୂଳ ତମକେ କଇଲିନି, ସେମନ କରିବା କାମ ଚେବାଆ ନାଇ, ଗତିଦିଆସ । ସେମନ କରିବା କାମ ଆରି ଜନମା ଜଦି ଲକ୍ଷମନରିମାନେଅନି ଆସିରିଲୟ, ତେବେ ସେମନ ମିଥା ଆରିଜିବାଇ । ୩୯ ମାତ୍ର ସେମନ ପରିଦ ସିସମନକେ ବହୁପଦାର ବିଦରେ ଆନ୍ଦବାକେ ଆଦେସ ଦେଲାଇ । ତାକିଆନିକରି ସେମନକେ କରିବା ସତ୍ତ୍ଵ ମାରାଇଲାଇ । ଆରି ଜିପୁର ନାହିଁଦାରି ଜାମିମିଥା କାତା ନ କଇବାକେ ଆଦେସ ଦେଇ ଗାରିଦେଲାଇ । ୪୦ ସେମନ ପେରିଦ ସିସମନକେ ବହୁପଦାର ବିଦରେ ଆନ୍ଦବାକେ ଆଦେସ ଦେଲାଇ । ତାକିଆନିକରି ସେମନକେ କରିବା ସତ୍ତ୍ଵ ମାରାଇଲାଇ । ଆରି ଜିପୁର ନାହିଁଦାରି ଜାମିମିଥା କାତା ନ କଇବାକେ ଆଦେସ ଦେଇ ଗାରିଦେଲାଇ । ୪୧ ସେତୁକିବେଳେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଅସି କଇଲା “ମୁନା! ଜନ ଲକ୍ଷମନକେ ବନ୍ଦି ଗରେ ରକିରଇଲାସା, ସେମନ ଏବେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଲକ୍ଷମନକେ ଯିକିଆ ଦେଲାଇନି ।” ୪୨ ମନ୍ତ୍ରିରାର କାମକରୁମନ ଜାଗୁଆଲମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଜାଇ ପେରିଦ ସିସମନକେ ମୁହରାଇକରି ଆରିତେବେଳେ ତାକିଆନିଲାଇ । ସେମନ ତରାବିଦରା କରତ ନାଇ । କାଇକେବିଲେ ତାକିଆନିମନ ପାଦମାପ କରିବା କାମ କରିବାର ମାରିଲାଇ । ୪୩ ସେତୁକିବେଳେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଅସି କଇଲା ଜିପୁର ସିସମନର ସବୁ ବିସବାସିମନକେ ବୁଣ୍ଡାଇକରି କରିଲାଇ, “କାଇବାଟା ବାଟାକରିବାର ଆତେ ବଲିକରି ପରମେସର ବାକିଅ ଯିକାଇବାର ଜଦି ଆମେ ଏଲା କରିବୁ ବଲିଲେ ସେମା ନିକ ବିସର ନାହିଁ ।” ୪୪ ସେତୁକିବେଳେ ଏ ବାରିବିନିମନ, ତମର ବିଦରେଅନି ମୁକିଅରୁମାର ଆରି ଯିଆନେ ପୁରାପୁରି ଅଛଇରିବା ଲକ୍ଷ ବଲି ସବୁଲକ୍ଷ ଜାଗିରଇବା ସାବ ଲକ୍ଷକେ ବାତା । ଆମେ ସେମନକେ ଏ ସବୁ ବିସର କରିବାକେ ଦେବୁ । ୪୫ ସେତୁକିବେଳେ

ଆଲେ ପାର୍ତ୍ତନା ଆରି ପରମେସରର ବାକିଅ ପିକାଇବାକେ ଆମେ ସବୁ ଦିଆନ୍ତ ଦେଇପାରିଥିଲେ ।” ୫ ଦଳର ସୁଲ୍ଲ ପେରିଦ ସିଥମନର କରିଲା କାତାଇ ରାଜିଅଙ୍ଗଲାଇ, ଆରି ଏ କାମ କରିବାକେ ବିସବାସ ଆରି ସୁକଳ ଆଦମାର ପୁରୁଷ ଅଳରିବା ତିପାନ ନାରୁର ଗଟେକ ଲକ୍ଷ, ଆରି ପିଲିପ, ପକରସ୍, ନିକାନର, ତିମନ, ପରମନ ଆରି ଆଗେ ଜିରଦି ଦରମ ବିସବାସ କରିରିବା, ଆନ୍ତିକିଯିର ଅନି ଆସିରିବା ଗଟେକ ଜିରଦି ନ ଅଳିଲା, ନିକଳାଯିକେ ବାଢ଼ିଲାଇ । ୬ ବିସବାସମନ ଏ ସାତିଲକ୍ଷ ପେରିଦମନର ଲଗେ ଆନ୍ତିଲାଇ । ସେମନକେ, ଆହ ସଞ୍ଚିତ ପାର୍ତ୍ତନା କରିଲାଇ । ୭ ଏନ୍ତିର ପରମେସର ବାକିଅ ପୁରୁଷବାଟର ଲକ୍ଷ ସୁନ୍ଦରାଇ । ଜିରୁପାଲମେ ଅଦିକ ଅଦିକ ସିଥମନ ବଢ଼ିବାର ଦାରିଲାଇ, ବେଷି ପୁଲରିମନ ମିଥା ଜିମୁକେ ବିସବାସ କଲାଇ । ୮ ପରମେସରଟାନେ ବେଷି ଆସିବାବ ପାଇ ଆରି ବପୁ ସଞ୍ଚିତ ପୁରୁଷ ଅଳରିବା ତିପାନ, ଲକ୍ଷମନର ବିଦିରେ ବେଷି ନ ଅଳିବା କାମମନ, କାବା ଅଳିବା କାମମନ ସାଦନ କଲା । ୯ ମାତର କେତେଲକ ତାକେ ବିରଦ କଲାଇ । ଏମନ୍ ଗତି କହିବାତେଇଅନି, ମୁକଳିରିବା ଜିରିମନକେ ନେଇ, ଅଳରିବା ପାର୍ତ୍ତନା ଗରର କେତେ ଲକ୍ଷ, ସେମନର ବିଦିରେଅନି କେତେଲକ ପାରିଆ ଅନି, କେତେକ ଆଲେକ୍ଷାଣ୍ଟ୍ରିଆ ଅନି । ସେମନ ସିଲିଏଟା ଅନି ଆରି ଆସିଅଇଅନି ଆସିରିବା ବିନ ଜିରିମନର ସଞ୍ଚିତ ମିଥିକରି ତିପାନର ବିରଦେ ଦଦାପେଲା ଅଳିଲା । ୧୦ ମାତର ସୁକଳ ଆଦମା ତିପାନକେ ଏନ୍ତି ଗିଆନ୍ ଦେଲାଇ, କେମିଥା ତାର କାତା ତାତାଇକରି କଇ ନାପାରତେ ରଇଲାଇ । ୧୧ ଏଲେମିଥା ସେ ମପାର ବିରଦେ ଆରି ପରମେସର ବିରଦେ କାତା କଇବାଟା ଆମେ ସୁନ୍ଦରୁ ।” ବଲି, ଏ ମିତ୍ର ସାକି ଦେବାକେ କେତେ ଲକ୍ଷକେ ଲୀତ ଦେଇ ରସକାଇଲା । ୧୨ ଏନ୍ତାରିକିରି ସେମନ ଲକ୍ଷମନକେ, ପାର୍ତ୍ତିନମନ ଆରି ସାସତର ସିକାରମନକେ ରିଥା ଅଳିବା କାତା କଇଲାଇ । ଆରି ତିପାନକେ ଦାରି ବଦ୍ଧପବାଇ ନେଲାଇ । ୧୩ ତାର ପରେ ସେମନ ତାର ବିରୁଦେ ମିତ୍ର ପାକି ଦେବାକେ କେତେଟା ଲକ୍ଷମନକେ ବିଦିରେ ଆନ୍ତିଲାଇ । ସେମନ କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ଷ ସବୁବେଳେ ଆମର ସୁକଳ ମନ୍ତ୍ରର ଆରି ମପାର ରିତିନିତି ବିରୁଦେ ନିମ୍ନ କାତା କଇବୁଲିଲାଇନି । ୧୪ ନାଜିରିର ଜିପୁ ମନ୍ତ୍ରର ବାଞ୍ଚାର ପାକାଇସି ଆରି ଆମେ ମପାର ଟାନେଅନି ପାଇ ରଇବା ସବୁ ବିଦିବିଦାନ ବାଦିଲାଇ ଦେଇସି ବଲି ଏ ଲକ୍ଷ କଇବାଟା ଆମେ ସୁନ୍ଦରୀ ଆରୁ ।” ୧୫ ସେହିକି ଦେଲେ ବଦ୍ଧପବାଇ ବସି ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷ ଆକିଶାତି ତିପାନର ବାଟେ ଦେବକାଇ ଜେ, ଏହେ ଦେବକି । ତାର ମୁ ସରଗର ଦୁଦ ପାରା ଦିସ୍ତେ ରଇଲା ।

୭ ବହ ପୁକାରି ତିପାନକେ ପାରାଇଲା, “ତର ବିରୁଦେ କଇବା ଏ ସବୁ କାତା ସବୁ କି?” ୬ ତିପାନ କଇଲା, “ଇତି ରଇବା ମର ବାଇମନ ଆରି ବାବାମନ ଅଳ୍ପ ସୁନ୍ଦର, ଆମର ଆନିଦାଦି ଅଭିରାଆମ ଆରେନ ବାପା ଅଳରାକେ ଜିବା ଆଗ୍ରୁ ମଜମା କରିବା ପରମେସର ମେସପଚାନିଆଇ ଦେକାଇଅଲା ।” ୭ ଆରି ତାକେ କଇଲା, ‘ତମର ଦେବ ଏବେ ଆରି ତମର କୁପୁମରେ ଚାତିକରି ମୁକୁ ଜନ ଦେସ ଦେବାଇବି, ସେ ଦେବେ ଜା । ୮ ତେବରପାଇ ସେ ତାର ଦେସ ଚାତିକରି ଆରାନ ନାରୁର ଗଟେକ ଦେବେ ବାପା ଅଳରାକେ ଗାଲା । ଅଭିରାଆମ ବାବା ମଲା ପଚେ, ପରମେସର ତାକେ, ତମେ ରଇବା ଏ ଦେସେ ଆନିଲା । ୯ ସେବେଳେ ପରମେସର ଅଭିରାଆମେକ ଏ ଦେସେ କାଇ ଅଦିକାର କି ପାଦେକ ଜମି ମିଥା ଦେଲ ନ ରଇଲା । ମାତର ତାକେ ଏ ଦେସ୍ ପଚେ ଦେବାକେ ପରମେସର କାତାବାରଟା ଆରି ସପଦ କାମର ଲାଗି ଗମେକ ତାରକୁପୁରା ଲକ୍ଷ ବିଲାଇରାଇ । ୧୦ ସେବେଲେ ମପାକେ ଚାଲିପ ବରସ ଅଳିଲା, ସେ ତାର ଲୟରାଏଲର ବାଇମନ କାମ କରିବା ଗାଲା ଦେବକାକେ ମନ୍ଦକଲା । ୧୧ ଲୟରାଏଲିମ ମନର ବିଦିରେଅନି ଗଟେକେ ମିଥିଯିର ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ସାଦବାନ କରିବାଟା ଦେବି ମପା ତାକେ ରିକିଆ କଲା । ଆରି ସେ କରିବାଟା ସୁଜାଇବି ବଲି ମିଥିଅନ୍ତକେ ସେ ମରାଇଲା । ୧୨ ମପା ବାବିରଇଲା, ସେମନକେ ମୁନ୍କାଇବାକେ

ଏନ୍ତିବଲି କଇରଇଲା, “ତମର ନାତିତିମନ ବିନ ଦେସେ ଚାଲିପ ବରସ ଜାକ ଗତି ଅଳକରି ରଇବାଇ । ସେ ଦେବର ଲକ୍ଷ ସେମନକେ କରାପ ଚାଲାଚଲିତି ଦେକାଇବାଇ । ୧ ମାତର ସେମନ ଜନ ଲକ୍ଷମନର ସେବା କରିବା, ମୁଲ ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ଦିବାର କରିବି । ପଚେ ତମର ନାତିତିମନ ସେ ଦେସେଅନି ବାରଇ ଆଇବାଇ ଆରି ଏ ଜାଗାଇ ମର ଉପାପାନ କରିବାଇ ।” ୨ ତାରପରେ ପରମେସର ଅଭିରାଆମ ସଞ୍ଚିତ କାତାଦେବ ରଇବା ରାଜିନାମାର ଚିନ ଲୟାବେ ସୁନ୍ଦର କରିବା ଦିବି ତିଆର କଲା । ଲୟାକ୍ ଜନମ ଅର ଆଦିନ ପଚେ ଅଭିରାଆମ ତାକେ ପୁନ୍ଦର କଲା । ପଚେ ଲୟାକ୍ ତାର ପଥ ପଥମନକେ ସୁନ୍ଦର କଲା, ଜନ ଲକ୍ଷମନ କି ଆମର ତାକୁପୁରା ସଞ୍ଚିତ ରଇବା ଆନିଦାଦିମନ । ୩ “ଜାବୁବ ପାମନ ତାକେ ଆମର ତାକର ପାନ ବାନ ଜଥେପକେ ଲୟା ଅଳକରି, ମିଥର ଦେସର ବେବିମନକେ ବିକିଦେଲାଇ । ମାତର ପରମେସର କଥେପର ସଞ୍ଚିତ ରଇଲା । ୧୦ ଆରି ସଞ୍ଚିତ ଦୁଲ କସଟଚେଇଅନି ତାକେ ରିକିଆ କଲା । କେତେବେଳେ ଜଥେପ ମିଥର ରାଜାର ମୁଆଣ ତିଆରିଲା, ପରମେସର ତାକେ ରିଆର ଦେଲା । ଆରି ସବୁକ ମନ୍ଦକାପାରା ଚାଲାଚଲିତି ଦେଲା । ପାର ରାଜା ଜଥେପକେ ସେ ଦେବର ସାନ୍ଦକାରିଆ ଆରି ତାର କୁରୁମର ସବୁ ଦେବକାରକା କରିବା ଦାଇଦ ସର୍ବି ଦେଲା । ୧୧ ଜଥେପ ସାନ୍ଦକାରିଆ ରଇଲାବେଳେ ମିଥର ଆରି ଜିନାନ୍ ଦେସେ ମରତି ଅଳିଲା ଜେ ଲକ୍ଷମନ ଦେସି ଅଭରାନ ଅଳରାଇ । ସେବେଳେ ଆମର ଆନିଦାଦିମନକେ କାଇଟା ମିଥା କାଇବାଟା ମିଲେନାଇ । ୧୨ ମିଥର ଦେସେ ଦାନ ମିଲିଷି, ବଲି ସୁନି ଜାବୁବ ପରବୁମର ତାର ପିଲାମନକେ କାଦି ଗେନବାକେ ପାତାଇଲା । କେତି ଆମର ଆନିଦାଦିମନ ଅଳରାଇ । ୧୩ ତେର ସେମନ ପଚର ପାଲି ଗାଲାବେଳେ ଜଥେପ ତାର ନିଜର ବାଇମନକେ ତିନାଇ ଅଳିଲା ଆରି ମିଥରର ରାଜା ପାର ଜଥେପର କୁରୁମେଳି ଜାନିଲା । ୧୪ ତାର ପଚେ ଜଥେପ ତାର ବାବା ଜାବୁବ ଆରି ତାର କୁରୁମର ସବୁକେ ମିଥାର ସତ୍ତ୍ଵରି ପାଇଁ ଲକ୍ଷକେ ମିଥର ଆଇବାକେ କବର ପାତାଇଲା । ୧୫ ତାବୁବ ମିଥର ଦେସେ ବାନ ମିଲାଇ ଅଳରାଇ । ୧୬ ତାବୁବ ପାତାଇ ପାତାଇ ନାହିଁ ଗାଲା ଗାଲାବେଳେ ଜଥେପ ତାର ନିଜର ବାଇମନକେ କାହିଁ ରାଜାକେ କବର ପାତାଇଲା । ୧୭ ତାବୁବ ସେମନ ମଲା ଗାଲା ଦେବିମନ ନେଇ ସେମନକେ ସଞ୍ଚିତକାଇଲା ।” ୧୮ ପରମେସର ଅଭିରାଆମ ଜନ ସପଦ ଦେଇ ରଇଲା ସେମନ ଏବେ ଆମର ଜାତିର ଲକ୍ଷମନ ଦେସି ବଢ଼ିବାକେ ପାତାଇଲା । ୧୯ ମିଥର ଦେସେ ଆମର ଜାତିର ଲକ୍ଷମନ ଦେସି ବଢ଼ିବାକେ ପାତାଇଲା । ୨୦ ସେ ଦେବାକେ ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୨୧ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୨୨ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୨୩ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୨୪ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୨୫ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୨୬ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୨୭ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୨୮ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୨୯ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୩୦ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୩୧ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୩୨ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୩୩ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୩୪ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୩୫ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୩୬ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୩୭ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୩୮ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୩୯ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୪୦ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୪୧ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୪୨ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୪୩ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୪୪ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୪୫ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୪୬ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୪୭ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୪୮ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୪୯ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୫୦ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୫୧ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୫୨ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୫୩ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୫୪ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର ରାଜାର କାନ୍ଦିଆ ମିଥା ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୫୫ ସେ ଦେବାକେ ମିଥା ଜଥେପ ତାର

ପ୍ରମେସର ତାକେ ବାଦଳାଆରେ ବଲି ତାର ନିଜର ବାଜମନ୍ ଏତାରିବାଇ । ମାତ୍ରର ସେମନ୍ ସେଟା ବୁଜିଦିନାଇ । ୨୭ ତାର ଆରକ୍ଷର ଦିନେ ଦୁଇଟା ଉତ୍ସାହାଲିଅ ମନ୍ ମାରାମାରି ଅଇତେରଇବାଟା ଦେବକ୍ଳା । ଆରି ସେମନ୍ ମିସଦ୍ ବଲି ଦୁଇଇବାକେ ତେବ୍ଦା କଲା । ସେ କରିଲା, “ପୁନା ତମେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷତା ଉତ୍ସାହାଲର ବାରିବାଇ ଅଛିଥା । କାରିକେ ଏହୁାରି ମାରାମାରି ଅଇଲାସିନି?” ୨୯ ମାତ୍ରର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ଆରିଗେନ୍ତକେ ଲକ୍ଷକେ କାରାପ କାତା କରି ଲାଗ୍ନତେରିଲା, ସେ ମଧ୍ୟକେ ଏତାରିବେଳ କରିଲା, “ଆମକେ ପାସର କରିବାକେ ଆରି ଆମକେ ବିଗର କରିବା ଅଧିକାର, କେ ତକେ ଦେଇଥାବେ? ୨୮ କଲି ଜେନ୍ତି ଗଟେକ୍ ମିଶରିଯିକେ ମରାଇଲୁସ୍, ସେନ୍ତି ମନ୍କ ମିପା ମରାଇବାକେ ମନ୍ କଲୁସି କି? ୨୯ ଏଟା ମୁନିକରି ମପା ମିସରିଦେଇସନି ଉଚିପାଲାଇଲା ଆରି ମିଦିଅନ୍ ଦେସେ ଜାର ବାସାକଲା । ତେଇ କେତେ ବରସ୍ ରଇକରି ଆରି ତାର ଦୁଇଟା ପିଲା ଜନମ ଅଇଲାଇ । ୨୦ “ଗାଲିୟ ବରସ୍ ରଇଲା ପରେ, ମରୁବାଲି ରଇବା ଜାଗାର ସିନୟ ନାହିଁର ପରିବତେ ଗଟେକ୍ ଜର ଲାଗ୍ନବା ଦୁଇର ମଜାର ପରମେସରର ଗଟେକ୍ ଦୁଇ, ମଧ୍ୟକେ ଦେକାଇ ଅଇଲା ।” ୨୧ ମଧ୍ୟ ଏଟା ଦେକି ବେଦି କାବା ଅଇଗୋଲା, ଆରି କଣ୍ଠେକ୍ ନିକରି ଦେବକି ବଲି ଦୁଇ ଲାଗ୍ନ ଗାଲା । ମାତ୍ରର ତେଇ ସେ ମାପରୁର କାତା ସୁନଳା । ୨୨ “ପୁଇ ତମର ଆନିଦିଦି ଅବରାଆମ୍, ଉପାକ ଆରି ଜାକୁବର ପରମେସର ।” ମଧ୍ୟ ତରିକରି ତରତର ଗରିବି ଅଇ ଦେବକାର ନାପାରିଲା । ୨୩ ମଧ୍ୟ ତାକେ କରିଲା, “ଦୁଇ ପିନ୍ଧିରଇବା ପାଶୁର ବେଳ । କାଳକେବିଜଲେ ତୁର ଜନ୍ମ ଜାଗାର ଚିଆଇଅଳାରୁସ୍, ସେଟା ସୁକଳା ଜାଗା । ୨୪ ମିସର ଦେସେ ମର ଲକ୍ଷମନ୍ କଥତ ଅଇବାଟା ଦେକିଆଚି । ମୁହଁ ସେମନର କାନ୍ଦାବୁବା ସୁନିଆଚି ଆରି ସେମନକେ ମୁକ୍ଳାଇ ଆନିବାକେ ଉଦ୍‌ଦିତ ଆରିଲିଆଚି । ଏବେ ଆଉ, ମୁହଁ ତକେ ମିସର ଦେସେ ପାଟାରିବି ।” ୨୫ ମଧ୍ୟକେ ଉତ୍ସାହାଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ନିବିତ୍ତରେଇଲା । ସେମନ୍ ପାତାରି ରଇଲାଇ, “ଆମକେ ପାସର କରିବାକେ ଆରି ଆମକେ ବିଗର କରିବାକେ କେ ଅଧିକାର ଦେଇଥାବେ?” ମାତ୍ରର ପରମେସର, ଆକା ନିଜେ ମଧ୍ୟକେ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଉପରେ ପାଥର କରିବାକେ ଆରି ସେମନକେ ମୁକ୍ଳାଇ ଆନିବାକେ ପାଶାରଇଗୋଲା । ଜଇଲାଗବା ବୁଟୋଇ ଦରସନ ଉପାବେ ଦେବକାଳାଙ୍ଗଲା । ୨୬ ମିସର ଦେସେ, ଲରଦ ସାଗରେ ଆରି ତଳିସ୍ ବରସ୍ ମରୁବାଲି ଦୁଇଁ କେତେକ କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ ଆରି ଚିନ୍ମନ୍ କଲା । ୨୭ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ଉତ୍ସାହାଲର ଲକ୍ଷମନ୍କେ କରଇରିଲା, “ମଙ୍କ ଜେନ୍ତି ପରମେସର ପାଟାରିଲା । ସେନ୍ତିରିପେ ତମର ବାଇମନର ଲାଗ୍ନ ଗଟେକ୍ ବିବିଧବିଦୁତିରେ ପାଟାଇଥି, ସେ ତମର ନିଜର ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନିଯେ ଅଇଥି ।” ୨୮ “ଉତ୍ସାହାଲିଅ ଲକ୍ଷମନ୍ ମରୁବାଲି ଦୁଇଁ ରଇଲାବେଳେ ସେ ସେମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇଲା । ସିନୟ ପରିବତେ ଆମର ଆନିଦିଦିମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଦୁଇ କାତା ଅଇଲାବେଲେ ସେ ରଇଲା । ଆରି ସେ ପରମେସରଟାନେଅନି ଜିବନ ଦେବା ବାକିଅ ମିଲାଇକରି ଆମକେ ଜାନାଇଲା ।” ୨୯ “ମାତ୍ରର ଆମର ପୁରବୁ ଆନିଦିଦିମନ୍ ମଧ୍ୟ କାତା ପୁନର ନାର । ମିସର ଦେସେ ବାରିତି ତୁ ବଲି ମନ୍କଲାଇ ।” ୨୦ ସେଟାରୂପାଇ ସେମନ ଆରିଟିକେ କରିଲା, “ଆମକେ ମିସର ଦେସେଅନି ବାରକରାଇ ଆନଳା ମଧ୍ୟ କେନେ ଗାଲାଆଲେ, ଆମେ ନାଜାନୁ । ଏବେ ଆମକେ ବାଟ ଦେବକାଇ ନେବାକେ କେତେଟା ପୁରୁଳା ବନାଇ ଦେ । ସେମନ ଆମର ଦେବତା ଅଇ ବାଟେଦୁକାଇବାଇ ।” ୨୧ ସେବେଲେ ସେମନ ତେଇ ଗଟେକ୍ ବାଚିପିଲା ପାର ତିସିପା ପୁରୁଳା ତିଆରକଲାଇ । ଆରି ତାରିଲାଗି ପୁଜାକୁ ବଲି ଚାଲାଇଲାଇ । ଆରି ନିଜେ ତିଆର କରିରଇବା ସେ ମୁହଁତିକେ ପନ୍ମନ୍ ଦେବାକେ ଗଟେକ୍ ବଜି କଲାଇ । ୨୨ ସେଟାରୂପାଇ ପରମେସର

ସେମନ୍ତକେ ଦେବେନାର ଆରି ସେମନ୍ତକେ, ଆକାସର ତାରାମନ ପୁଜା କରଦ ବଲି ତାତିଦେଲା । ଏ ବିଷଇ ବଦିସ୍ତ୍ରବକ୍ଷତାର ବଜାନେ ଲେକା ଆଚେ, “ଏ ଉସରାଏଲ ବସର ଲକମନ, ମରୁବାଲି ବୁଁ ତାଲିସବରସ ଜାକ ତମେ ସୁମନ୍ତକେ ମରାଇକରି ବଲି ଉପାବେ ଦେଲାୟ । ମାତ୍ର ସେଠା ମରାପାଇ ଦେଇ ନ ରଙ୍ଗଲାୟ । ୪୩ ମନେକ ପୁରୁଲାକେ ପରମେସର ବଲି ତାର ତମୁ ଗଟେକ ଜାଗାଇଥିନି ଆରିଗଟେକ ଜାଗାର ବଜନେଲାୟ । ରେପାର ତାରର ପୁରୁଲା ମିଥା ଗଟେକ ଜାଗାଇଥିନି ଆରିଗଟେକ ଜାଗାର ବଜନେଲାୟ । ଏ ସବୁଜାକ ପୁରୁଲାମନ୍ତକେ ତମେ ପୁଜାବିଦି କରିବାକେ ବନାଇରଇଲାୟ । ସେଠାରୁପାଇ ମୁର ତମକେ ତମର ନିଜର ଦେବେଥିନି ବାକିଲୁମ ଦେସର ତେନ୍ତକେ ନେବାକେ ଜଜନା କରିବି ।” ୪୪ ତିପାନ ଆରି କଇଲା, “ମରୁବାଲିବୁଁ ଆମର ଆନିଦାଦିମନ ରଇଲାବେଳେ ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ ଲେକି ଦେଇରଇବା ନିୟମ ମନ ବିଦ୍ରଗେ ରଙ୍ଗଲା । ସେଠା ପରମେସର ମଧ୍ୟାକେ ଜେନ୍ତି ତମୁ ତିଆର କରିବାକେ କଇରଇଲା, ଆରି ତାକେ ଜନ କାମ ଦେବାଇ ରଙ୍ଗଲା, ଏଥା ସେହୁରିଯେ ତିଆର ଅଳରଇଲା ।” ୪୫ “ପଚେ ଆମର ଆନିଦାଦିମନ ସେମନ୍ତର ଆନିଦାଦିମନର ତାନେଥିନି ମିଳାଇକରି ସେ ତୁମ ଜିଅସୁ ସତ୍ତ୍ଵ ବଜ ଦାରିଗଲାଇ । ଆରି ପରମେସର ବାରୁକରାଇ କେବି ରଙ୍ଗବା ବିନ ଜାତିମନର ଦେସ, ସେମନ୍ ଅଦିକାର କଲାଇ । ଦାଉଦର ପାସନ୍ ବେଳେ ଜାକ ସେ ତମୁ ତେଜପେ ରଙ୍ଗଲା ।” ୪୬ ଦାଉଦର ପରମେସର ମନକେ ଜାଇରଇଲାଗେ ଜାକୁବର ପରମେସର ପାଇ ଗଟେକ ମନ୍ତ୍ରିର ତିଆର କରି ବଲି ତାର ଆଦେସ ପାଇବାକେ ମନ କରତେ ରଙ୍ଗଲା । ୪୭ ପଚେ ସେ ମନ୍ତ୍ରିର ଦାଉଦର ପଥ ସଲମନ ତିଆର କର ବଲି ମନ୍ଦକଳା ।” ୪୮ ଅଳଲେ ମିଥା ସବୁର ଉପରର ପରମେସର ଲକମନ ତିଆର କଲା ଗରେ ବାପା ନ କରେ । ଏ ବିଷଇ ବଦିସ୍ତ୍ରବକ୍ଷତା ଲେକଲା ଆଚେ, ୪୯ ମାୟର କଇଲାମି, ସରମ ମର ବସ୍ତା ଜାଗା ଦରତନି ଅଳାନି ମର ପାଦର ପିତା । ତମେ ମରପାଇ କେନ୍ତାରି ଗର ତିଆର କରଯା? ମୁଲ ପୁଣ୍ୟବାକେ କହି ଜାଗା ଆଚେ କି? ୫୦ “ମୁଲ ନିଜେ କାଇ ଏ ସବୁ ବିଷଇ ତିଆର କରି ନାହିଁ କି?” ୫୧ ତିପାନ ଆରି କଇଲା, “ତମେ ବିଳକୁଳ ଜାତା ନ ମାନବା ଲକମନ ।” ତମର ମନ ଦାତ ଅଳଗାରା ଆଚେ । ମାପରୁର ବାକିଆରପାଇ ପୁରାପୁରୁନ ବଜରା ଅଳାଗାୟ । ତମେ ସମାନ ତମର ଆନିଦାଦିମନର ପାରା । ସବୁବେଳେ ପୁକଳ ଆଦମାକେ ବିଦ୍ରଦ କଲାୟନି । ୫୨ ତମର ଆନିଦାଦିମନ ବଦିସ୍ତ୍ରବକ୍ଷତାମନ୍ତକେ ନ ସାଧିକରି ତାତିରଇଲାଇ କି? ମିଥି ଆରି ସବା ବଲି କେତେ କେତେ ବରସ ଆମତ୍ତୁ ଜାଗାଇବା ପରମେସର କାତାଜାନାମମନ୍ତକେ ମରାଇଲାଇ । ଏବେ ତମେ ତାକେ ବିଶବାସେ ବିଶ ଦେଲାପାରା କରି ମରାଇଥାଏ । ୫୩ ତମେ ସରଗର ଦୁଦମନ୍ ଜାନାଇରଇବା ରିତିନିତି ଦାରିଆଗାୟ । ମାତ୍ର ସେଠା ମାନୀୟ ନାର । ୫୪ ବଢ ସବାର ଲକମନ ତିପାନ କାତା ଅଳବାଟା ସୁନିକରି ବେଦେ ରିପା ଅଳଗାଇ ଆରି ରିପାର ମାତ୍ର ଦାତ କାତି କାତି ରିଥିର ଅଳଗାଇ । ୫୫ ମାତ୍ର ତିପାନ ପୁକଳ ଆଦମାର ପୁରାପୁରୁନ ଅଳ ସରମ ବାଟେ ମୁ କଳା । ଆରି ପରମେସର ମରା ଆରି ଜିସୁ ତାର ଉକାବାଟେ ତିଆର ରଇବାଟା ଦେବଳା । ୫୬ ତିପାନ କଇଲା, “ଏବେ ଦେବା! ସରଗ ଉପାତି ଅଳବାଟା ଆରି ନର୍ପିଲା ପରମେସର ରଇବାଟେ ତିଆ ଅଳରଇବାଟା ଦେବଳାଇ ।” ୫୭ ବଢ ସବାର ଲକମନ ସେ କାତା ସୁନିକରି ଆଦ ସତ୍ତ୍ଵ କାନେ ରୁଚିଆଇଦେଲାଇ, ଆରି ଦେବି ଆଉଲିଆଇଲାଇ । ତାରପଦେ ସବୁକଳ ଗଟେକ ଅଳକି ତିପାନର ବାଟେ ଦେବି ଆଇଲାଇ । ୫୮ ତାକେ ନଥର ବାରଇ ରଇବାରେ ଜିକିନେଇକରି ତାର ଉପରେ ପାକମା ସତ୍ତ୍ଵ ମାରବାର ଦାରିଲାଇ । ସାକି ଦେବମନ୍ ତିପାନ ପିନ୍ତିରଇଲା ବସ୍ତର ପାରିଲା ନାର୍ଦ୍ଦ ଗଟେକ

ଦାତ୍ତୁରାକେ ଜିମାଦେଇ ଚାତି କାଇଇଲୁାଇ । ୫୫ ଯେମନ ତିପାନର ଘରେ
ବାକନା ମାରୁବା ବେଳେ ସେ ମାପରୁକେ ପାରଦାନ କରି କଇଲା, “ମାପରୁ
ଜିମ୍ବୁ ମର ଆଦମାକେ ସଫ୍ରଥ୍ରୀଆ!!” ୬୦ ତିପାନ ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ ଆକମାରି
କଇଲା, “ମାପରୁ, ଏମନର ବିରେ ଏ ପାପ ଆରି ଏତାଆ ନାଇ କି ଡଣ୍ଡି
ଦିବୀପାନାଳାଇ ।” ଏତକି କଇଲା ଦାପରେ ତାର ଜିବନ ଚାତିଗାଲା ।

ପାଇଲୁ ତିପାନର ମରନେ ରାଜିଅଳକିରି ତେଇ ରଇଲା । ସେ ଦିନେଅନ୍ତି ଜିରୁସାଲାମେ ରଇବା ମଣ୍ଡିମନ୍ଦକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିବର ତାତ୍ତ୍ଵା ଦେବାର ଆରାମ କଲାଇ । ପେଟାରୁପାଇ ପେରି ସିମ୍ବନ ତେଇରଇଲାଇ ଆରି ବିନ ବିସ୍ବାସିମନ୍ ଜିବନ ଆଦେବାରି ଜିରଦା ଆରି ସମିରଣ ଜାଗାର ପାଲାଇଲାଇ । ୨ ପରମେଷ୍ଟରେ ନାମବା କେତେକ ଲକ୍ଷ ଆକମାରି କାନ୍ଦିକିରି ତିପାନର ମଳା ଗାହର ନେଇ ସମାଦି କଲାଇ । ୩ ମାତର ପାଇଲୁ ମଣ୍ଡିକେ କୁରୁପନ୍ନାସ କରିବାକେ ତେପଣ୍ଟା କଲା । ସେ ଗରେ ଗରେ ଜାଇ ଜିମ୍ବୁକେ ବିସ୍ବାସ କରିବା ମୁଣ୍ସ ପିଲା ଆରି ମାଇଜି କେକମନ୍ ସବୁକେ ଜିକି ଆନି ବନ୍ତି ଗରେ ପୁରାଇ ଦେଲା । ୪ ଜିରୁସାଲମେଅନ୍ତି ପାଲାଇରଇବା ବିସ୍ବାସିମନ୍ ଶୁଲାଇବାଟେ ଜାଇ ସୁବ୍ରକର ଜାନାଇବାର ଦାରିଲା । ୫ ପେମନର ବିଦ୍ରରେଅନ୍ତି ପିଲିପ ବଲି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ସମିରଣର ମୁକିଅ ନଅରେ ଜାଇ, ତେଇ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ମସିଆ କଇରଇବା କାତା ଜାନାଇଲା । ୬ ପିଲିପ କରିବା କାତା ସୁନି ଆରି ସେ କରିରଇବା କାବା ଅଳଜିବା କାମମନ୍ ସବୁ ଦେବକି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ଅଦିକ ମନଦିଆନ ଦେଇ ପୁନବାର ଦାରିଲା । ୭ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନ୍ତି ଦୁମାମନ୍ କିରକିରି କରି ବାରଇ ଗାଲାଇ । କେତେ କେତେ ତେବେଦ୍ଧ ରତି ଆରି ଆତ ଗଢ଼ ନ ଆଇବାମନ୍ ନିକ ଅଳଗାଲାଇ । ୮ ଏଟାର ପାଇ ସେ ନଅର ସାରିବାରି ଅଳରଇଲା । ୯ ସମରିଆ ଜାଗାଇ ସିମନ୍ ନାହିଁର ଗନ୍ଦେକ ଲକ୍ଷ ତାର ଜନ୍ମର ମନ୍ତ୍ର ବିଦିଆ କରିକରି ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ କାବା କରାଇରେଇଲା । ୧୦ ସେ, ମୁଲ ନିଜେ ଗନ୍ଦେକ ବଢ଼ ଲକ୍ଷ ବଳା ବଳାଇଅଳାଇରେଇଲା । ଆରି ସେ ନଅରେ ରଇବା ଯାନ ବଢ଼ ସବୁ ତାକେ ମାନିରଇଲାଇ । ପରମେଷ୍ଟର ଜନ୍ ବପୁ ମଥାନ ସେ ବଦ୍ୟ ଏଟା ଆକା ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ କଇତେ ରଇଲା । ୧୧ ବେସି ବେଶ ଦାରି ତାର ଶୁନି ବିଦିଆର ବପୁ ସତ୍ତ୍ଵ ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ କାବା କରାଇରେଇଲା । ସେତାରୁପାଇ ଶୁଲାଇ ସମିରଣିଯ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ମାନିକରି ରଇଲା । ୧୨ ମାତର ପିଲିପର ଟାନେଅନ୍ତି ପରମେଷ୍ଟର ରାଇଜ ଆରି ଜିମ୍ବୁର ବିସର ମୁନିଲାଇ । ପୁନିକିରି ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ ମାପରୁକେ ବିସ୍ବାସ କଲାଇ । ଆରି ସେ ଜାଗାର ବିସ୍ବାସ କଲା ମନ୍ସ ପିଲା ଆରି ମାଇଜିକିକେ ପିଲିପ ଦୁବନ୍ ଦେଲା । ୧୩ ସିମନ୍ ନିଜ ପିଲିପ ଜାନାଇରଇବା ମାପରୁର ବାକିଅ ଶୁନି ବିସ୍ବାସ କଲା । ଆରି ପିଲିପ ତାକେ ଦୁବନ୍ ଦେଲା । ସେ ପିଲିପର ସତ୍ତ୍ଵ ସବୁଜାଗାଇ ଜିବାର ଦାରିଲା । ପିଲିପ କରିରେବା କାବା ଅଳଜିବା କାମମନ୍ ଆରି ତିମନ୍ ଦେବିକିରି ସେ କାବା ଅଳଜାଇରେଇଲା । ୧୪ ସମରିଆର ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେଷ୍ଟର ବାକିଅ ବିସ୍ବାସ କଲାଇ ଆତଦ ବଲି ଜିରୁସାଲାମ୍ ରଇବା ପେରି ଦି ସିମନ୍ ସୁନିଲାଇ । ପିତର ଆରି ଜାନିନ୍ଦକେ ଯେମନର ଲଗେ ପାଇଲାଇ । ୧୫ ସେମନ୍ ତେଇ କେଟଲା ପରେ ସମିରଣର ବିସ୍ବାସିମନ୍ ଶୁକଳ ଆତମା ପାଇବାକେ, ପାଇତମା କଲାଇ । ୧୬ କାଇକେ ଦଇଲେ ସେବିବେଲ ଜାଇ କାର ଉପରେ ଶୁକଳ ଆତମା ଉଦ୍ଦରି ନ ରଇଲା । ଯେମନକେ ଜିମ୍ବୁକିରିପଟର ନାହିଁର ଅବକାସେ ଦୁବନ୍ ଦେଇରଇଲା । ୧୭ ପିତର ଆରି ଜାନି ସେମନ୍ ଉପରେ ଆତ ସତ୍ତ୍ଵରୁଲା ଦାପରେ ସେମନ୍ ଶୁକଳ ଆତମା ପାଇଲାଇ । ୧୮ ପେରି ଦି ସିମନ୍ ବିସ୍ବାସିମନ୍ ଉପରେ ଆତ ସତ୍ତ୍ଵରୁଲାକେ ସୁକଳାଦିମା ପାଇଲାଟା ଦେବି, ସିମନ୍, ପିତର ଆରି

କିନ୍ତୁ କାଳିମା ବାବୁ କାଳିଲା, ୧୯ “ମୁଁ ବିନ୍ ଲକ୍ଷର ଉପରେ ଆତ୍ ସପ୍ତକୁଳେ, ସେମନ୍ କେନ୍ତି ସ୍ଵକିଳ ଆତମା ପାଇବାରାଇ, ସେବାର ପାଇ ମନେ ସେ ବପୁ ଦିଆ ।” ୨୦ ମାତର ପିତର ତାକେ କଇଲା, “ତର ବାବୁ ତର ସପ୍ତ ନସଂ ଥିଲା । ତର ସପ୍ତ ତର ବାବୁ ମିଥ୍ୟା ନରକେ ଜାଇ । କାଇକେବଳିଲେ ପରମେଶ୍ୱର ଦାନ ବାବୁପଣ୍ଡିତ ଗେନ୍ଦ୍ରି ବଳି ବାବଲୁପଣି । ୨୧ ଆମର କାମଣେ ତର କାଇମିଥ୍ୟା ବାବୁ ନାଇ, କାଇକେବଳିଲେ ପରମେଶ୍ୱର ଦେବକା ଉପାଦାନ ତର ମନ୍ ନିକ ନାଇ । ୨୨ ସେବାର ପାଇ ତମର ଏ କରାପ ବାବନାର ପାଇ ମନ୍ ବାହିଲାଆ । ଏମୁରି ବିପଇ ଚିନ୍ତାକଳାର ପାଇ ମାପରୁ ଜେତୁାରି କେମା ଦେଇସି, ତାର ଲାଗି, ମାପରୁକେ ପାଇତନା କର । ୨୩ କାଇକେ ବଳିଲେ ମୁଣ୍ଡ ଦେକିଲିନି ଜେ ତର ମନ୍ ଥାଁକାରେ ବର୍ତ୍ତି ଅଳାଏ । ତୁର ପାପର ବନ୍ଧୁନ ବନ୍ଦିଆଳ ଆଚୁପ୍ ।” ୨୪ ସିମନ୍ ସେମନ୍ତକେ କଇଲା, “ତମେ ଜାଇଟା ସବୁ କଇଲାସ ସେଟା ଜେତୁା ମର ଉପରେ ନ ଗଠ । ମୁଣ୍ଡ ତମକେ ବାବୁଜୀଆ କଲିନି ମରପାଇ ମାପରୁକେ ପାଇତନା କରା ।” ୨୫ ନିଜର ଜିବନେ ଅଳଇଗେବା ବିସାରି ଯାକି ଆରି ମାପରୁର ସୁବ୍ରତ କବର କଇପାଇଲାଇ ପତେ ପିତର ଆରି କିନ୍ତୁ ଜିବୁପାଲମେ ବାଅଦିଲାଇ । ବାଅଦିବା ବାଟେ ସେମନ୍ ସମିଶ୍ରଣ ବେଶି ଗାର୍ଭମନ୍ତକେ ସୁଦକବର ଜାନାଇଲାଇ । ୨୬ ପରମେଶ୍ୱର ଗଟେକ ଦୁଇ ପିଲିପକେ କଇଲା, “ଚିଆର ଥ, ଆରି ଦକିଣି ଦିଗେ ଜିବୁପାଲମେନି ଗାଜା ବଳି ଗଟେକ କାଗାଇ ଜିବାବାଟେ ଜା । ଆଜିକାଳି ଏବାଟେ ଆରି ଲକମନ୍ ଆସ ଜା କରଇ ନାଇ ।” ୨୭ ପିଲିପ ଚିଆର ଅଳ ପେବାଟେ ଗାଲା । ଏବେ ଦେବକା ଲାଗିଥିଲା ଏବାଟେ ଲକ୍ଷଣ ନାହିଁ । ସେ ଗଟେକ ବେଳୁ ରଇଲା । ସେ ଜିବୁପାଲମେ ପାଇତନା କରିବାକେ ଆପିରଇଲା । ୨୮ ସେ ଗଟେକ ମୁକିଥି ଆରି ଲାଗିଥିଲା ଏବାଟେ କରିବାକେ ଜିବୁପାଲମେ ଜାଇରଇଲା । ତାର ରତେ ଦିଗେ ବାହାର ଆଇପେରଇଲା । ବସିକରି ଜିବାୟ ବଦିଷତ୍ବକରାର ବରଣାନେଥିନି ଆଉଳି ଅଳ ପଢ଼ିରେଇଲା । ୨୯ ସୁକଳିଥାଦମା ପିଲିପକେ କଇଲା, “ସେ ରତେ ଜା ଆରି ସେ ଲକ୍ଷ ଲଗେ ର ।” ୩୦ ପିଲିପ ପାଲାଇ ପାଲାଇ ଗାଲା ଆରି ସେ ଲକ୍ଷ ଜିବାୟ ବଦିଷତ୍ବକରାର ବରଣ ପଢ଼ିବା ସୁମନ୍ତା । ସେ ତାକେ ପାଇବାରା “ଦୂର ଜାଇଟା ପଢ଼ିଲୁପଣି, ସେଟା ବୁଜିପାରିଲୁପଣିକି?” ୩୧ ସେ ବାଣ୍ଣାର ଚିତ୍ରା କଇଲା, “କେ ମିଥ୍ୟା ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ବୁଜାଇ ନ ଦେଲେ ମୁଣ୍ଡ କେନ୍ତି ବୁଜିପାରିବି?” ତାର ସପ୍ତ ରତେ ବସିବାକେ ସେ ପିଲିପକେ ତାକାଳା । ପିଲିପ ଜାଇ ବସିଲା । ୩୨ ଦରମ ସାଥତରର ଏ ପଦ ପଢ଼ିରେ ରଇଲା, “ମରାଇବାକେ ନେବା ମେଣ୍ଟପାରା, ଲକମନ୍ ତାକେ ତାକିନେଲାଇ, ଗଟେକ ମେଣ୍ଟାର ବାଲ କାରବା ବେଳେ ଜେତୁା ସେ ଚିମରାଇଅଳଇରେଇ, ସେମୁରି ସେ ପଦେକ ମିଥ୍ୟା କାତା କାଏ ନାଇ ।” ୩୩ ଲକମନ୍ ନିନ୍ଦା କଲାବେଳେ ତାକେ ନିଆର ମିଲେ ନାଇ ତାର କୁମୁମର ଲକର ବିପଇ, କେ କଇ ନାପାରତ, କାଇକେବଳିଲେ ମରପୁର ତାର ଜିବନ ପାରିଗାଲା ଆଏ ।” ୩୪ ବାଣ୍ଣାରଗିଆ ପିଲିପକେ ପାଇବାରାଲା, “ମୁଁ ରକେ ମୁଆରି କଲିନି । ବଦିଷତ୍ବକରତା କାର ବିପଇ କଇଲାନି, ମକେ କୁଆ । ତାର ନିଜର ବିପଇ କି ଆରି କାର ବିପଇ?” ୩୫ ପିଲିପ ଦରମ ସାଥତରର ଏ ପଥେଥିନି ଆରାମ କରି ଜିପୁର ବିପଇ ସୁବ୍ରତ କବର ତାକେ ଜାନାଇଲା । ୩୬ ସେମନ୍ କାର ଜାଇ ଗଟେକ ବନ୍ଦ ଲଗେ କେବଳାଇ । ସେ ବାଣ୍ଣାରଗିଆ କରିଲା, ୩୭ “ଲାଗି ପାନି ଆଏ, କାର ଅସୁବିଦା ନ ରଇଲେ ମକେ ଦୁବନ୍ ଦିଆ ।” ୩୮ ସେ ଲକ୍ଷ ରତ୍ନ ତେବେବାକେ ତିଆରିଲା । ପିଲିପ ଆରି ସେ, ପାନି ବିଦେର ଗାଲାଇ ଆରି ପିଲିପ ତାକେ ପାନିତେଇ ଦୁବନ୍ ଦେଲା । ୩୯ ସେମନ୍ ପାନିତେଇଥିନି ବାଇଲ ଆତମା ପରେ ମାପରର ଆତମା ପିଲିପକେ

ଆରିଗରେକୁ ଜାଗାର ମାୟା କରି ଦେଲା, ସେ ଲକ୍ଷ ପିଲିପ୍ତକେ ଆରି କେବେ ଦେକି ନାପାରିଲା, ମାତର ଯାରଦାଇ ପୁରୁଷ ଅଇ ତାର ବାଟେ ଉଠିଗାଲା । ୪୦ ଚନେକୁ ଗାଲା ପାତେ ପିଲିପ୍ତ ଦେକ୍ଲାଜେ ସେ ଅସଦର ବଲି ଗରେକୁ ଜାଗାର କେଟିଆଏ । ତେବେଅନି ସେ କାଇସେରିଆଇ ଗାଲା ଆରି ବାଟେ ରଇବା ସାଥରମନକେ ସ୍ଵର୍ଗ କବର ଜାନାଇଲା ।

୫ ସେ ସବୁ ଗରବା ବେଳେ, ସାରଲ୍ ମାପରୁର ସିଥମନକେ ମରାଇଦେବି ବଲି ଦମ୍ଭକାଳେ ରଇଲା । ସେ ବଢ଼ ପୁଜିରିବ ଲଗେ ଗାଲା । ୬ ଜାଇକରି ଦାମାସକାପେ ଜିଉଦିମନର ପାରତନା ଗରେ ଦେବାକେ ଅଦିକାରର ଚିଟି ମାତ୍ରଲା । ଦାମାସକାପେ ଜନ୍ମ ମାରି ଆରି ମୁନୁମନ୍ ମାୟାରୁ ବାଟେ ଆଇଲାଇ ଆଚର, ସେମନକେ ବଦ୍ଧିକରି ଉଣ୍ଡ ଦେବାକେ, ଜିରୁପାଲମର ଜିରଦି ଦେତାମନରଭାବେ ଅନିଅରସି । ବାହିକରି ଜିରୁପାଲମେ ଆନବାକେ ସାରଲକେ ଏ ଚିଟି ଅଦିକାର ଦେଲା । ୭ ପାରଲ୍ ଦାମାସକଥ ନଥର ଲଗାଇରି ଅଳବା ବେଳେ, ଅଗାର ବାଦଲେଅନି ଗରେକୁ ଉଜଳ ପାରଲର ଚାରିବେହୁତି ଜଗାଗରି ଗାଲା । ୮ ତେବେ ସେ ତଳେ ଅଦ୍ଵିତୀ ଗାଲା ଆରି ଗରେକୁ କରବା କାତା ପୁନିଲା “ଏ ସାରଲ୍ ପୁର ମନେ କାଇକେ ପାଦିଲୁସନି?” ୯ ସେ କରିଲା, “ତମେ କେ ମାୟାରୁ?” “ତୁଲ ଜାକେ ସାଦିଲୁସନି, ସେ କିମ୍ବ ମୁରି । ୧୦ ଏବେ ଉତ୍ସ, ନଥରେ ଜା, କାଇଟା କରବାକେ ଅଳସି, ତେଇ ତଳେ ଜାନାଇବି ।” ୧୧ ପାରଲ୍ ପଢ଼ି ପଢ଼ି ଜିବା ଲକ୍ଷମନ କାବାଅଇକାଳ ତେବିଦେଲାଇ, ତାକର ଟଣ୍ଣେଅନି ପଦେକୁ କାତା ବାରଏ ନାଇ । କରବା ସବଦ ସେମନ ପୁନିଲାଇ, ମାତର କାକେ ଦେବି ନାପାରିଲାଇ । ୧୨ ସାରଲ୍ ଉଠି ଆର୍କି ଦେବକୁ ମାତର ତାକେ କାଇଟା ତିଷେ ନାଇ । ତେବେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵରୁ ଲକ୍ଷମନ ଆତେ ଦାରି ଦାମାସକଥ ତାକିନେଲାଇ । ୧୩ ତିନିଦିନ ଜାକ ସେ କାଇଟା ଦେବି ନାପାରିଲା ଆରି ତିନିଦିନ ଜାକ କାଏ ନାଇ କି ପିଏ ନାଇ । ୧୪ ଦାମାସକପେ ଅନନ୍ତିଯ ନାର୍ତ୍ତର ଗରେକୁ ବିସବାସି ଲକ୍ଷ ରଇଲା, ସେ ମାୟାରୁ ଦରସନ ପାରିଲା, ମାୟାର ତାକେ କରିଲା, “ଅନନ୍ତିଯ” ସେ କରିଲା, “ମୁର ଲାଗି ଆଟି ମାୟା, କୁଆ ।” ୧୫ ମାୟାରୁ କରିଲା, “ତିଆର ଅଥ ସତ୍ତ୍ଵ ।” ୧୬ ମାତର ଅନନ୍ତି କରିଲା, “ମାୟାର ଏ ଲକ୍ଷ ଜିରୁପାଲମେ ତମର ଲକ୍ଷମନକେ ଜେତକି ପାପ କାମ କଲା ଆତେ, ସେ ବିପର କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷ ମନେ ଜାନାଇ ଆତେ ।” ୧୭ ଆରି ସେ ଲକ୍ଷ ମୁନୁଅନ୍ତିଯ ପୁଜିରିମନର ଶାନେଅନି ଅଦିକାର କାଗର ନେଇକରି ଦାମାସକାପେ, ତମକେ ପାରତାକୁ କରବା ଲକ୍ଷମନକେ ଦାରି ନେବାକେ ଆସିଥାଏ ।” ୧୮ ମାପରୁ ତାକେ କରିଲା, “ଜାଆ ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ, ତାକର ରାଜାମନ ଆରି ଉପରାଲର ଲକ୍ଷମନକେ, ମର ନାର୍ତ୍ତ ଜାନାଇବାକେ ଆରି ମର ସେବା କରବାକେ ମୁର ତାକେ ବାଦଲି ଆତି ।” ୧୯ ସେ ମର ପାଇ ଜେତକି ସବୁ କୁଷାଂପ ମୁରବାର ଆତେ, ମୁର ନିଜେ ତାକେ ଜାନାଇବି ।” ୨୦ ଅନନ୍ତିଯ ଗାଲା ଆରି ସାରଲ୍ ରଇବା ଗରେ କେବଳ । ସାରଲକେ ବେହୁତ ତାର ଉପରେ ଆତ୍ ସତ୍ତ୍ଵର ତାକେ କରିଲା, “ଏ ବାର ସାରଲ୍, ଲାଗି ତରିଗରେକୁ ଆଇବାକେ ମାୟାର କିମ୍ବ ମନେ ପାଗାଇଥାଏ ।” ତୁଲ ଲାଗି ଆଇବାକାଳେ ସେ ପାରିବି କେତେ କିମ୍ବ ମାପରୁ ବାଟେ ଆଇମାରି ପୁରୁଷ ଅଇପାରୁ । ସେଗରାପାଇ ପରମେସର ମନେ ପାଟାଇଥାଏ ।” ୨୧ ଅନନ୍ତିଯ ଏ କାତା କରିଲା ଦାପରେ

ଏହେ ଦେବା! ସାରଲର ଆଂକିଥନି ମାହ କଷଳି ପାରାଟା କୁପ୍ଲି ଅଦରଲା । ସେ ଆରି ତରେକ ଦେବି ପାରିଲା । ସେ ରମଣ ଆରି ଅନନ୍ତିଯ ତାକେ ତୁବନ କଲା । ୨୨ ଆରି କାଥାଅଥିଆ ଅଇ ବୁଅ ଅଇଲା । ସାରଲ୍ ଜିପୁଷେ ବିସବାସ କରି ପାରତାକୁ କରବା ଲକ୍ଷମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଦାମାସକପେ କେତେ ଦିନ ରଇଲା । ୨୩ ସେ ସିଦା ପାରତନା କରବା ଗରମନକେ ଜାଇ ଜିପୁଷେ ପରମେସର ପଥ ବଲି ଜାନାଇବାର ଦାରିଲା । ୨୪ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ଦାର କାତା ପୁନିଲାଇ, କାବାଅଇଜାଇକରି ପାଗାରିଲା, “ଜିରୁପାଲମେ ଜିପୁଷେ ବିସବାସ କରି ପାରତାକୁ କରବା ଲକ୍ଷମନକେ ଜନିଲକ୍ଷ ମାରାଇତେ ରଇଲା, ଏ କାଇ ସେ ଲଗ ନାହିଁ କି? ସେମନକେ ମୁନୁଅନ୍ତି ପୁଜିରିମନର ଲଗେ ଦାରିନେବାକେ ସେ କାଇ ଲାଗି ଆପି ନ ରଇଲା କି?” ୨୫ ମାତର ସାରଲ୍ ଦରମ ସାପତରେ ଅନି, କିମ୍ବ ଆକା ମିଥି ବଲି ସତ ଦେବାଇଲା । ଏ ବିସତାନେ ତାର କଲବା କାତା ଏତେ ବୁଝ ରଇଲା ଲେ, ଦାମାସକପେ ବାସାଥି ରଇବା ଜିରିମନ ତାର କଲବା କାତା ଏତେ ବୁଝ ରଇଲା ଲେ, ଦାମାସକପେ ବାସାଥି ରଇବା ଜାଇଲା । ୨୬ କେତେଦିନ ଗାଲା ପାତେ ଜିରିମନକେ ଗରେକୁ ଅଇକରି ସାରଲକେ ମରାଇବାକେ ପାରିନା କଲାଇ । ୨୭ ମାତର ସାରଲ୍ ସମନର କୁମ୍ବ କାତା ଜାଇଲା । ସାରଲକେ ମରାଇବାକେ ସେମନ ଦିନ ରାତି ନଥର ସବୁ ଦୁଆରମନକେ ଜାଗିଲାଇ । ୨୮ ମାତର ସାରଲ୍ ସମନର କୁମ୍ବ କାତା ଜାଇଲା । ସାରଲକେ ମରାଇବାକେ ପାରିବେହୁତି ରଇବା ପାରୁରିବ କାଣା ବାଟେ ତଳେ ଉତ୍ତରାଇଦେଲାଇ । ୨୯ ସାରଲ୍ ଜିରୁପାଲମେ ଜାଇ ସିଥମନର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିବାକେ ତେଣଟା କଲା । ମାତର ସେମନ ସାରଲକେ ଗରେକୁ ସିଥ ବଲି ମୁଲକେ ବିସବାସ କରଦ ନାଇ । ସବୁ ଲକ୍ଷ ତାକେ ତେବେତେ ରଇଲାଇ । ୩୦ ମାତର ପାତେ, ବରମବା ତାକେ ପେରିଦ ସିଥମନର ଲଗେ ନେଲା । ଦାମାସକପର ବାଟେ କେନ୍ତ୍ରି ସାରଲ୍ ମାପରୁର ଦରପନ ପାରଇଲା, ଆରି ମାପରୁ ତାକେ କାତା କଲଇଲା, ଏ ସବୁ ସେମନକେ ବୁଜାଇକରି କଲିଲା । ଦାମାସକପେ ସାରଲ୍ ନ ତରତେ କେନ୍ତ୍ରାରି ଜିପୁର ନାହିଁ ଦରି ତାକି ବାକିଅଥ ଜାନାଇଲା । ୩୧ ଆରି ସାରଲ୍, ପେରିଦ ସିଥମନର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା ଆରି ଜିରୁପାଲମର ଗୁଜାଇବାଟେ ଜାଇ, ନ ତରତେ ମାପରୁର ବାକିଅଥ ଜାନାଇଲା । ୩୨ ସାରଲ୍ ଏ ସବୁ ବିସଇ ଗିରିକ ବାପା କଲିବା ଜିରିମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଦବାପେଲା ଅଇଲା । ମାତର ସେମନ ସାରଲକେ ମରାଇବାକେ ତେଣଟା କଲାଇ । ୩୩ ବିସବାସି ଗାରମନ ଏ କାତା ଜାନିକରି ସାରଲକେ କାଇପରିଆ ନାର୍ତ୍ତର ଗରେକୁ ଜାଗାଇ ଦରିଗାଲାଇ । ଆରି ତେବେଅନି ତାକେ ତାର ସିଥି ବଲି ବିନ ଗରେକୁ ଜାଗାଇ ପାଟାଇ ଦେଲାଇ । ୩୪ ଜିରଦା, ଗାଲିଲି ଆରି ସମିରଣେ ରଇବା ମଣ୍ଡିଲମନର ପାଇ ସେବେଲେ ଗରେକୁ ପାନ୍ତିର ବେଲା ରଇଲା । ସୁଲକ ଆଦିମା ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା ଜେ ଲକ୍ଷମନ ଦିନେବିନ ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇ ତାର ଅଇଲାଇ । ଜିପୁକେ ବିସବାସକରବା ଲକ୍ଷମନ, ମାପରୁକେ ଦରିକରି ଆରି ମାନିକରି ଜିଲାଇ ରଇଲାଇ । ୩୫ ପିତର ଦିନ ବିନ ଜାଗାର ବୁଲି ବୁଲି ତରେକୁ ଲୁଦାଇ ବାସାଥରଇରଇବା, ମାପରୁର ଲକ୍ଷମନର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିବାକେ ଗାଲା । ୩୬ ତେବେ ଏନିଯ ନାର୍ତ୍ତର ଗରେକୁ ଲକ୍ଷକେ ସେ ବେନ ଅଇଲା, ଏନିଯୁକେ ଚେରେପୁନ୍ତ ବାତ ଦାରି ଆତ ବରସ ଅଇବାଇରଇଲା । ସଗଲାଟାନେଅନି ଉଠି ନାପାରିତେ ରଇଲା । ୩୭ ପିତର ତାକେ କଲିଲା, “ଏନିଯ ଜିମ୍ବ ମାପରୁ ଉଠି ନିକ କଲିଆଏ । ଉଠ ଆରି ତରିଗରେ ଆଇବା କାହାର ପାଟାଇଲାଇ ।” ୩୮ କଲାର ଦାପରେ ଏନିଯ ନାର୍ତ୍ତ ଗରେକୁ କାହାର ପାଟାଇଲା । ଏତା ଦେବି କରି ଲୁଦା ଆରି ସାରନେ ବାସା ଅଇବାଇରଇବା ପରି ଲକ୍ଷମନ ମାପରୁର ବାଟେ ଆଇବାକେ ମନ କଲାଇ । ୩୯ ଜପାଇ, ଟାବିତା ନାର୍ତ୍ତର ଗରେକୁ ବିସବାସି ମାରଜି ବାସା ଅଇବାଇଲା । ତାର ଗିରିକ ନାର୍ତ୍ତର ବାଟେ

। ତାର ଅରତ କଢ଼ିଲା । ସେ ସବୁବେଳା ସତ୍ତି କାମ କରି, ରଗି ଦୁକିମନର ସେବା କରୁଥେ ରଇଲା । ସେବେଳେ ସେ ରଗବେମାର ଅର ମରିଗଲା । ୩୭ ତାର ଲକ୍ଷବାକ୍ରମନ ପବିତ୍ର ମଲାମାର ପାନିଦୁଆଇଲାଇ ଆରି ଲୁଗା ସତ୍ତ୍ଵ ମୁକ୍ତିଆଇ ରପର ତାଳାର ବାକରାଇ ସୁଆଇଲେବେଲାଇ । ୩୮ ଜପା ଜାଗା ଲୁଦାଇଅନ୍ତି ଦୁରିକେ ନ ରଇଲା । ପିତର ଲୁଦାଇ ଆତେ ବଲି ପୁନିକରି ଜପାଇ ରଇବା ବିସ୍ବାସିମନ ଦୁର ଲକ୍ଷକେ ପିତରର ଲଗେ କଇ ପାଇଲାଇଲା । “ଅଲେପନ ନ କରି, ଦାପେ ଆମର ଲଗେ ଚନ୍ଦେ ଆସା ।” ୩୯ ପିତର ତିଆର ଅଇକରି ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଗାଲା । ତେଇ ସେ କେଢ଼ିଲା ଦାପରେ ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ଉପର ତାଳାର ବାକରାଇ ତାଙ୍କି ମେଲାଇ । ରାଣ୍ଟି ମାଇଜିମନ ତାରିବେଦତି ଅଇକରି କାନ୍ତି କାନ୍ତି ଦାରକାସ ଜିବନ ରଇଲାବେଲେ ଯିଲାଇ ରଇବା ବିଶ୍ଵର ଆରି ଲୁଗାମନ ସବୁ ପିତରକେ ଦେକାଇଲାଇ । ୪୦ ପିତର ବାକରାଇଅନ୍ତି ସବୁକେ ବାକରାଇଲ ଦେଲା ଆରି ମାଣ୍ଟିକୁଟା ଦେଲ ପାରତନ କଲା । ତାରପଦ ଦେବକାସର ମଳା ଜାଗତରବାଟେ ଦେକିକରି କଇଲା, “ଟାବିତା ଉଚ୍ଚି !” ଏବେ ଦେକା ! ଦେବକାସ ଆଂକି ଦେକିଲା ଆରି ପିତରକେ ଦେକି ଉଚିକରି ବସିଲା । ୪୧ ପିତର ଆତ ଲାମାର ତାକେ ରଇଲା । ତାର ପଚେ ତେଇ ଶୁଣ୍ଟି ରଇଲା ସବୁ ବିସବାସି ଆରି ରାଣ୍ଟି ମାଇଜିମନକେ ତାଙ୍କି ଦେବକାସକେ ସରସିଦେଲା । ୪୨ ଏ କବର ଜପାର ଗୁଲାଇ ବାଟର ଲକ୍ଷ ସୁନିଲାଇ ଆରି କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ ମାପରୁକେ ବିସବାସ କଲାଇ । ୪୩ ପିତର ଦେବି ଦିନ ଜପାଇ ସିମନ ନାହିଁ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ, ଜେକି ପୁନମନର ଚାମ ସତ୍ତ୍ଵ କାଇକାଇ ଜିନିଷମନ ତିଆର କରି ବଢ଼ିତେ ରଇଲା, ତାର ଗରେ ରଇଲା ।

୧୦ କାଇସରିଆ ଅନି କରନିଲିଅ ନାହିଁ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ, ରଚାଲି ଅନି ଆରବା ଗଟେକୁ ବଢ଼ ଦଲର ରମିଯ ପନିଅମନର, ନେତା ରଇଲା । ୨ ସେ ଗଟେକୁ ଦରମ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ଆରି ତାକର ଗରର ଲକ୍ଷମନ ସବୁ ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରିତେ ରଇଲା । ସେ ରକିବୁକୁ ଜିରଦିମନକେ ଦେବି ଉପକାର କରିତେ ରଇଲା । ଆରି ଜେତେବେଳ ମିଶା ପରମେସରକେ ପାରତନା କରିତେ ରଇଲା । ୩ ଦିନେକ ଆହବେଲାଇ ତିନଟା ବେଳେ କରନିଲିଅ ପାରତନା କଲାବେଲେ, ଗଟେକୁ ଦରସନ ପାଇଲା । ତେଇ ପରମେସରର ଦୁର ଆସି ତାକେ “କରନିଲିଅ !” ବଲି ତାକବାଣା ନିକ ସତ୍ତ୍ଵ ଦେବକାଇ । ୪ ସେ ଉଚିକରି ସରଗର ଦୁରବାଟେ ଦେକିକରି କଇଲା, “କାରଟା ବଲି କରିଲୁଣ୍ଟି ମାପରୁ ?” ସରଗର ଦୁର କଇଲା, “ପରମେସର ଦର ପାରତନା ଆରି ଦୁରିକିମନକେ ଦାନ କରବାଟା ଦେବି ସାରଦା ଅଇଲା । ଆର ବାଦୁଲେ କାଇଗାଆଲେ ଦେବାକେ ସେ ମନ କଲାନି । ୫ ଏବେ ସିମନ ପିତର ନାହିଁ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ଉଚି ତାଙ୍କି ଆନବାକେ, ଜପାଇ ଲକ୍ଷ ପାଟାଆ । ୬ ସେ ସମତୁର କଣ୍ଠ ବିଶ୍ଵାସାରକାଇ ପାରତନାର ଗଟେକୁ ପରମନର ଗଟେକୁ କାଇକାଇଗଲା ତିଆର କରବା ଲକ୍ଷର ଗରେ ରଇଲାନି । ୭ ଏହିକି କାତା କଇ ସରଗର ଦୁର ଉଚିଗାଲା । କରନିଲିଅ ତାକର ଗରର ଦୁଇଟା ଗଟିଦାଢ଼ିତାକେ ଆରି ତାକେ ସେବା କରିତେରଇବା ଆରି ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରିତେରଇବା ଗଟେକୁ ସରନବେ ତାକାଇଲା । ୮ ସେ ସେମନକେ ଦୁର କରିରେବା ସବୁ କାତା ଜାନାଇ କରି ଜପାଇ ପାରାଇଲା । ୯ ତାର ଆହବେଲକ୍ଷ ଦିନେ ଆହବେଲାଇ ସେମନ ଜପାର ଲଗାଲି ଅଇଲାବେଲେ, ପିତର ପାରତନା କରବାକେ ମେହଗରେ ତାରନି ରପରେ ଜାଇ ରଇଲା । ୧୦ ସେ ରପାସ ସାରାଇକରି, କାଇଗାଆଲେ କାଇବାକେ ମନ କଲା ଆରି କାଦି ତିଆର ଅଇବା ବେଲାଇ ସେ ଗଟେକୁ ଦରସନ ଦେକିଲା । ୧୧ ଏବେ ଦେକା ! ଆକାସ ଉଚାତିଆଇଲାଟା

ଆରି ଗଟେକୁ ବଢ଼ ତାଦର ଗରିକନେ ବାହିଆଇକରି ଦର୍ତ୍ତନି ଉପରେ ଉଦ୍ଦରି ଆଇବାକେ ଦେବକାଇଲା । ୧୨ ତେଇ ଜଗତେ ରଇବା ରକାମ ରକାମର ଗଢ଼ ସତ୍ତ୍ଵ ଲଶ୍ବିବା ସପୁ ସତ୍ତ୍ଵ ଲଶ୍ବିବା କରୁ ଆରି ଉଦ୍ଦରା ଚତୁରମନ । ୧୩ ଆରି ସେ ଗଟେକୁ କାତା ଅଇବା ସବଦ ସୁନିଲା, “ପିତର ! ରତ ସେମନକେ ମାରିକରି କାଆ !” ୧୪ ମାତର ପିତର କରିଲା, “ମା ମାପରୁ, ଆମର ଜିରଦି ନିଯମ ଲୟାବେ ଅସୁକଳ ବଲି କରିବା କାଇ ମାର୍ତ୍ତି ମିଥା କାଇଲାଇ ।” ୧୫ ସେ ସବଦ ଆରି କରିଲା “ପରମେସର ନିନ୍ଦା ସୁନିଲକୁ କଲାଆରେ ସେଟା ନିରବାର ନାହିଁ ।” ୧୬ ଏହାରି ତିନିତର ଅଇଲା ପିତର ଗରି ସରଗ ବାଟେ ଚାରି ଗାଲାଇ । ୧୭ ପିତର ଜନ ଦରସନ ପାଇରଇଲା, ତାର ଅରତ କାଇଗା, ସେବା ବାବି କାନାବାନା ଅଇଗାଲା । ଟିକ ସେହି ଅଇଲାବେଲେ, ଏବେ ଦେକା ! କରନିଲିଅ ପାଟାଇଲା ଲକ୍ଷମନ ସିମନକେ କଜି କଜି ଆସି, ତାର ଗରି ବାରିଆଇଗତି ଲଗେ ଚିଆଅଇଲାଇ । ୧୮ ସେମନ ତାକିକରି ପାଟାଇଲା, “ସିମନ ପିତର, ନାହିଁ ଗତିଆ ଲକ୍ଷ ଇତି ଆତେ କି ?” ୧୯ ପିତର ସେ ଦରସନ ବିସଇଇ ଚିନ୍ତା କରିତେ ରଇଲାବେଲେ ଆଦମୀ ତାକେ କରିଲା, “ସୁର ! ତାକେ ତିନ ଲକ୍ଷ କରିଲାଇନି ।” ୨୦ “ରତ, ତେଇ ଜାଆ । ଏ ଲକ୍ଷମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଲିବାକେ ନିଦିବାଇ, କାରିକେବିଲାଇ ମୁଲ ସେମନକେ ପାଟାଇଥାଏଟି ।” ୨୧ ତେଇଥିନି ପିତର ସେ ଲକ୍ଷମନର ଲଗେଜାଇ କଇଲା, “ତମେ ଜାକେ କରିଲାଇ ମିଥା ପିତର, ନାହିଁ ଗତିଆ ଲକ୍ଷ ଇତି ଆତେ କି ?” ୨୨ ସେମନ କରିଲା, “କରନିଲିଅ ନାହିଁ ରମିଯ ସିଲାଇଥ ପାଇଲାଇ ।” ୨୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲା, “କରନିଲିଅ ପାଟାଇଲା, କରନିଲିଅ ନାହିଁ ରମିଯ ସିଲାଇଥ ପାଇଲାଇ ।” ୨୪ ସେମନ କରିଲା, “ତମେ ଜାକେ କରିଲାଇ ମିଥା ପିତର, ନାହିଁ ଗତିଆ ଲକ୍ଷ ଇତି ଆତେ ଆତେ କି ?” ୨୫ ସେମନ ସେ ଦରସନ ବିସଇଇ ଚିନ୍ତା କରିଲାଇ । ୨୬ ସେମନ କରିଲା, “କରନିଲିଅ ପାଟାଇଲାଇ ।” ୨୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୨୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୨୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୪୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୪୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୪୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୪୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୪୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୪୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୪୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୪୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୪୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୪୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୫୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୫୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୫୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୫୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୫୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୫୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୫୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୫୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୫୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୫୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୬୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୬୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୬୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୬୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୬୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୬୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୬୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୬୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୬୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୬୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୭୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୭୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୭୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୭୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୭୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୭୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୭୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୭୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୭୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୭୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୮୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୮୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୮୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୮୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୮୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୮୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୮୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୮୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୮୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୮୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୯୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୯୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୯୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୯୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୯୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୯୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୯୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୯୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୯୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୯୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୦୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୦୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୦୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୦୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୦୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୦୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୦୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୦୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୦୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୦୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୧୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୧୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୧୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୧୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୧୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୧୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୧୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୧୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୧୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୧୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୨୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୨୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୨୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୨୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୨୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୨୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୨୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୨୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୨୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୨୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୩୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୩୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୩୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୩୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୩୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୩୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୩୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୩୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୩୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୩୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୪୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୪୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୪୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୪୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୪୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୪୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୪୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୪୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୪୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୪୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୫୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୫୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୫୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୫୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୫୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୫୫ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୫୬ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୫୭ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୫୮ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୫୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୬୦ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୬୧ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୬୨ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୬୩ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୧୬୪ ସେମନକେ ପାଟାଇଲାଇ

ବାମ୍ ସତ୍ତ୍ଵ କାରକାଇଟା ତିଆରକରୁ ଯିମନର ଗରେ ଗତିଆ ଅଇଆଏ । ୩୩ ତେବୁର ପାଇ, ମୁଲ ତକେ ବାପେର ତାକାଇଲି, ଆରି ତମେ ମର କାତା ମାନିକରି ଆସି ଆଗ୍ରାସ । ଏବେ ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପରମେସର ରତବା ଏ ଜାଗାର ମୁଣ୍ଡିଆରୁ । ମାପରୁ ତକେ ଜନମା କରିବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା ଆତେ, ସେବା ସୁନଦାକେ ଜାଗିଆରୁ ।” ୪୪ ସତିଆନି ପିତର କଇଲା, “ଏବେ ମୁଲ ବୁଜିପାରିଲିନି ଜେ ପରମେସର କେତେଟା ଦଲମନଙ୍କେପେ ତାକ୍ସି, ସେମୁଣ୍ଡ ନାହିଁ, ମାତର ସବୁକେ ସମାନ୍ ଜୟାବେ ତାକ୍ସି । ୪୫ ଜନ୍ ଜାତିର ଲକ୍ଷ ମିଶା ତାକେ ତରିକରି, ତାର ମୁଆଟ୍ ସତକାମ୍ କଲେ, ମାପରୁ ତାକେ ତାକ୍ସି । ୪୬ ଉସରାଏକିଅ ମନର ଲଗେ ପରମେସର ଜନ୍ କବର ପାଟାଇରଇଲା, ସେବା ତୁଲ ଜାନିଆବୁସ । ଜିମୁ କରିଥିଲେ ଜେ କି ସବୁ ମାପରୁ, ସେ କରିରିବା କାମେଅନି ସବୁଲକ୍ଷମାନ ଯାନ୍ତିଯଷ୍ଟ ମିମବାଇ, ବଲି ପରମେସର ଆମକେ ଜାମାଲିଲାଇଆଏ । ୪୭ ତୁବନ୍ ଦେବ ଜାନ୍ ପାଥ କାମ୍ କରିବାଟାମେଅନି ବାତରବା ବିସଳ ଆରି ତୁବନ୍ ନେବା ବିସଲ କଇଲାପରେ, ଶାଳିକିଅନି ଆରାମ୍ କରି ଗୁଲାଇ ଜିରିଦାର ସବୁବାଟେ ଜନ୍ ଗରନାପରୁ ଗଢ଼ା ଆତେ, ସେବା ତୁଲ ଜାନୁସ । ୪୮ ନାଜରିତର ଜିମୁର ବିସଳ ଆରି ପରମେସର ତାକେ କେତ୍ତି ସୁକଳ ଆଦମ୍ମା ଆରି ବୁପୁ ପୁରାପୁରନ୍ ଦେଇରଇଲା, ସେବା ଜାନୁସ । ଆରି ଜାନିଆବୁସ, ସେ ସବୁ ବାଟେ ଜାଇ ନିକନିକ କାମନାର କରିରିଲା । ସଇତାନର ବାନ୍ଧନେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ମୁକ୍ତାଇଲା । କାଇକେବଲେ ପରମେସର ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା । ୪୯ ଜିମୁ ଲଇରାଏଲ ଦେବେ ଆରି ଜିରୁସାଲାମେ ଜେତ୍ତି ସବୁ କାମନାର କଲା, ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ତାର ସକି ଆରୁ । ତାପତେ ତାକେ କୁରିପେ କୁଟି ମାରି, ମରାଇଲା । ୫୦ ମାତର ପରମେସର ତାକେ ତିନିଦିନ ଅଇଲାକେ ମଲାତେଇଅନି ଉଚାଳ ଜିବନ୍ କରାଇ, କେତେଲକ୍ଷକେ ଦେବକାଇଦେଲା । ୫୧ ସବୁଲକ୍ ତାକେ ଦେବକାକେ ପରମେସର ଦେବନାଇ, ଅବକା ସେ ବାରିଲା ଯାକିମନକେପେ । ତାକେ ଆରିତେବେକ ଜିବନ୍ କରାଇଲାପତେ, ତାର ସତ୍ତ୍ଵ କାଥା ପିଲ ଅଇରଇଲା ଲକ୍ଷମନ ଆମେପେ । ୫୨ ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ ସୁଦକବର ଜାମାରିବାକେ ସେ ଆମକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ବଢ଼ିରିବା ଲକ୍ଷର ଆରି ମଲା ଲକ୍ଷର ବିଚାରକାରିଆ ଜୟାବେ ତାକେପେ ବାରିଲା ଆତେ, ଏ କାତାର ଯାକିଦେବାକେ ମିଶା ସେ ଆମକେ ଆଦେସ ଦେଲାଆଏ । ୫୩ ସବୁ ବିସରଦ ବକ୍ତାମନ ତାର ବିସରନେଇ, ଏ କନର କଇରିଲାଇ । କେ ମସିଅକେ ବିସବାସ କର୍ଯ୍ୟ, ମିଥି କରିରିବା କାମର ଲାଗି, ପରମେସର ତାର ପାପକେମା କର୍ଯ୍ୟ ।” ୫୪ ପିତର ସିକିଆ ଦେବା ଦେଲେ ଜେତେ ଲକ୍ ମୁନନେ ରଇଲାଇ, ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ରିପରେ ସୁକଳ ଆଦମ୍ମା ରଦ୍ଦି ତାରିଇଲା । ୫୫ ଜିରିଦିନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ରପରେ ମିଶା ପରମେସର ସୁକଳ ଆଦମ୍ମା ତାରିଇବାଟା ଦେଲାଆଏ, ସେମୁଣ୍ଡିପେ ଏ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ମିଶା ପରମେସର ସୁକଳ ଆଦମ୍ମା ଦେଲାଆଏ, ସେମୁଣ୍ଡିପେ ଏ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ମିଶା ଦେଲାଆଏ । ସେମନକେ ତୁବନ୍ ନ ନିଆ ବଲି କେ ମିଶା ଅତକାଇପାର୍ଯ୍ୟ କି?” ୫୬ ସେବାର ପାଇ ପିତର ସେମନକେ ଜିମୁକିରିସତ୍ତର ନାହିଁ ଦାରି ତୁବନ୍ ଦେଲାପତେ କରନିକିଅ ଆରି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାଲକ୍ଷମନ ତାକେ ଆରି କେତେ ଦିନ ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ ।

୧୧ ଜିରି ନରିଲା ଲକ୍ଷମନ ମିଶା ପରମେସର ବାକିଆ ନାମି ଆବଦି ବଲି ପେରିଦି ବିସବାସ ଆରି ଜିରିଦା ରାଇରି ବିନ୍ ବିସବାସି ବାଲମନ ସୁନ୍ମାଇ । ୧୨ ପିତର କାଇରେପିରିଆ ଅନି ଜିରୁପାଲାମ୍ ଗାଲା । ଜିରି ନରିଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଶୁନ୍ମଦ କରୁ ବଲି କରିବା ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ବାକାନିକରି କଇଲାଇ, ଏ “ତୁର ଜିରି ନରିଲା ଗରେ, ଅବକା ଗତିଆଅଇ ଜାଗରୁ ମାର, ତେଇ କାଇଲୁସ ମିଶା ।” ୧୩ ମାତର ମୁଲିଲାନି କରମିଲିଆକେ କାଇକାଇଟା ଗିରିରିଲା, ସେବା ବୁଜାଇବାକେ ପିତର କଇଲା । ୧୪ ମୁର ଜପା ନାହିଁ ନଥରେ ପାରତନା କରିବା ବେଳେ ଗକେ ଦରସନ ଦେବକି । ଗକେ ବଦେତା ତାଦର ଚାରିକରି ବେଳେ ତରସତ୍ତ୍ଵ ବାନ୍ତି ଜୁଲାଇଆଇ ଆକାଶେଅନି ଉତ୍ତରିଲା ଆରି ସେବା ମରିଲାଗେ ଅଚେଲା ।” ୧୫ ସେ ବିଦରେ, ଗରେପସବା ପମ୍ପ, ତଙ୍କେ ରଇବା ପମ୍ପ, ବାର୍ତ୍ତି ମୁଲବାଟାମନ ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର ବିଦମନ ରଇଲାଗା ନିକରି ବେବକି । ୧୬ ତାରପତେ ଗକେ କାହିଁ ସୁନ୍ମଲି, “ପିତରା ଉତ୍ତର, ମାରିକରି କାଆ ।” ୧୭ ମାତର ମୁର କଇଲି, “ନାର ମାପରୁ! ମୁଲକେ ନିତି ଆମର ଜିରିଦିମନର ନିୟମ ମନାକରିରିବା ଲିପାବେ, ଏବେ ଜାକ କାରମିଶା ମାର୍ତ୍ତ୍ତିଷ ଟଣ୍ଟେ ତିଆଇ ନାଇତା ।” ୧୮ ସରଗେଅନି ଅରିତେବେକ ଏ କାହିଁ ଆଲାଇ, “ପରମେସର କାଇଟା ଆଲେ କାର ଅଇଯି ବଲି କଇଲେ ସେବା ନିଦିବା ରାତ ନାଇ ।” ୧୯ ଏହୁରି ତିନିତର ଅଇଲା ପତେ, ସେ ଜାହମ ରଇଲାଟା ସତ୍ତ୍ଵ ସେ କାରର ସରଗ ଉପରେ ଜିକିନେଲାଇ । ୨୦ ସମାନ୍ ଦେଲେଇଥେ, କରମିଲିଅ ପାଟାଇଲା, ତାର ମରି ଆସି କେବଳାଇ । ୨୧ ଦୁଇମନିଆ ନ ଅଇ ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିବାକେ ମକେ ସୁକଳିଆଦମ୍ମା ଗାଲନା ଦେଲା । ଜପାର ଏ ଚାରଟା ବିସବାସି ବାଲମନ ମିଶା ମର ସତ୍ତ୍ଵ ସିଷେଅର ମାଲାଇ ଆରି ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ କରନେଲିଆର ଗରେ କେବଳୁ । ୨୨ ତାର ଗରେ ସେ କେତ୍ତି ସରଗ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ସରଗ ଦୁଇ ତାକେ ଏହି କଇରିଲା, ଜପାତେଇ ରଇବା ପିତରକେ, ତାର ଆରି ଗକେବ ନାହିଁ ଅଇଲାନି ସିମନ୍, ତାକେ ଲାଇ ତାକି ଆନବାକେ ଲକ୍ ପାଇ । ୨୩ ସେ ଆରି ପିତର ଗରେ କରିବା ପରମେସର ରକିରିଆ କରିବାର ଆମକେ ଜେନ୍ତିରି ପାରିବା ରକିରିବା ରପରେ ତାବିଅରିଲା । ୨୪ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୨୫ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୨୬ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୨୭ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୨୮ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୨୯ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୩୦ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୩୧ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୩୨ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୩୩ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୩୪ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୩୫ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୩୬ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୩୭ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୩୮ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୩୯ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୪୦ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୪୧ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୪୨ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୪୩ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୪୪ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୪୫ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୪୬ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୪୭ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୪୮ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୪୯ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୫୦ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୫୧ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୫୨ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୫୩ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୫୪ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୫୫ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୫୬ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୫୭ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୫୮ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୫୯ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୬୦ ତାରପତେ ସୁର ମାପରୁର ଏ ବାକିଆ ଏତାରି, ଜାହମ ଦୁଇ ଦରସନ ପାଇରିଲା, ସେ ଦିଶିର ଆମକେ ଜାମାଲା । ୬୧ ତାରପତେ

କରି ମାପ୍ରଭୁ ବାଟେ ମନ୍ତ୍ର ବାରତାଇଲାଇ । ୨୨ ଆନ୍ଦିଯୁକ୍ତିଆଇ ଦେବି ଲକ୍ଷ ଜିଗ୍ନୁରତାନେ ବିଷ୍ଣୁବାସ କଳାଇନ୍ତି ବଳି ଜିଗୁପାଲେମର ମଣ୍ଡଳିମନ୍ ପୁନ୍ନଳାଇ । ଆରି ସେମନ୍ ବରନବାକେ ଆନ୍ଦିଯୁକ୍ତିଆଇ ପାଶାଇଲାଇ । ୨୩ ବରନବା ତେଇ କେଟିକରି ପରମେସର ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତରେ କେନ୍ଦ୍ରି ଆସିବାଦ କଳାଆବେ, ସେଟା ଦେବି ସାରଦା ଅଇଲା । ଆରି ମନ୍ତ୍ରପାଦାନ୍ ଦେଇକରି ମାପ୍ରଭୁକେ ବିଷ୍ଣୁବାସ କରି ତଳାଟଳୁହି କରିବାକେ ସେମନ୍ତକେ ସିକିଆ ଦେଇ ସାରଦା କଲା । ୨୪ ବରନବା ପୁକଳାତ୍ମାଭାଇ ଆରି ବିଷ୍ଣୁବାସେ ପୁରୁଷ ଅଳ ରଇବା ଗଟେକେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ କବର ଜାନାଇଲାକେ ବେଶି ଲକ୍ଷ ମାପ୍ରଭୁର ଲଗେ ଆଇଲାଇ । ୨୫ ତାର ପତେ ବରନବା ସାତଲକେ କଜିବାକେ ତାରସ୍ତ ଜାଗାଇ ଗାଲା । ୨୬ ତେଇ ତାକେ ବେଢିପାଇ ବରନବା ଆନ୍ଦିଅକେ ତାକି ଦାରିଆଇଲା । ମୁଗ୍ରା ଗଟେକୁ ବରସ ଜାକ ବରନବା ଆରି ସାରଲ ତେଇ ମଣ୍ଡଳିର ବିଷ୍ଣୁବାସିମନର ସଞ୍ଚେ ମିଶି, ଲକ୍ଷମନ୍ତରେ ସିକିଆ ଦେଲାଇ । ଏ ଆନ୍ଦିଅକର ବିଷ୍ଣୁବାସିମନକେସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ସିର ପରତୁମ କିରିସିଟ୍ଟାନ୍ ଲଜି କରଇଲାଇ । ୨୭ ଯେବେଳାଇ କେତେଟା ବଦିସବକତାମନ୍ ଜିଗୁପାଲମେଅନି ଆନ୍ଦିଅକେ ଆଇଲାଇ । ୨୮ ସେମନର ବିତ୍ତରେଅନି ଆଗାବ ନାହାର ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ ଆଦମାର ବପୁ ସଞ୍ଚ ପୁରୁଷ ଅଳ, ଶୁଲାଇ ଦେବେ ଗଟେକେ ବହ ମରିତ ଅଲି ବଳି ଦବିଶ୍ଵ କାତା ପୁନ୍ନାଇ ରଇଲା । ଏଟା ବଢ଼ ସାମନ୍କାରିଆ କଳାତିଯ ରମଦେବେ ସାମନ୍ କଲାବେଳେ ଗଟି ରଇଲା । ୨୯ ଆନ୍ଦିକିଅର ସିମନ ଜିରଦାଇ ରଇଲା ବିଷ୍ଣୁବାସି ବାରମନ୍ତରେ ତାକର ପାରିଲା ଏହକି ତାରୁ ପାଶାଇବାକେ ଟିକ୍ କଲାଇ । ୩୦ ସେମନ୍ ତାରୁ ଜମାଇକରି ବରନବା ଆରି ସାରଲର ଆବେ, ମଣ୍ଡଳିର ପାରତିମନର ଲଗେ ପାଶାଇ ଦେଲାଇ ।

ଅନି ବାରାଇ ଆଇଲା । ଦୁଇ ଜନଙ୍ଗା କରିତେଇଲା, ସେବା ସହ କି ନିଏ ବଲି ଜାନି ନାପାରିତେଇଲା । “ଏବା ଗଟେକ ବରସନ ଦେକିଲିମି ।” ବଲି ବାରିତେଇଲା । ୧୦ ସେମନ୍ ଜାଗୁଆଲମନ ରଇବା ଦୁଇଟା ଜାଗ ଜିତିକରି ପଚେ ନଥରେ ପୁରବା ଲୁଆ କାପାତ ରଇବା ଲଗି ଆଇଲାଇ । ତାକରିପାଇ ଲୁଆ କାପାତ ତାରମନ୍ଦକେଷେ ଉଗାତିଆଇଗାଲା ଆରି ସେମନ୍ ବାରଇ ଉଚିଆଇଲାଇ । ସେମନ୍ ବାଟେ ଇଣ୍ଟି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଟାଇ ସରଗର ଦୁଇ ପିତରଙ୍କେ ତାତି ମାୟ ଅଇଗାଲା । ୧୧ ତାରପଚେ ଜାଇଟା ଗଟିରେଇଲା, ସେହିକିବେଳେ ତାକେ କାଇଟା ଅଇରଇଲା, ସେବା ପିତର ଜାନିପାରି କରିଲା, “ଏବା ସହ ବଲି ମୁହଁ ଜାନିଆଏ । ଏରଦର ମାନେଅନି ଆରି ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ ଜାଇଟା ଗଢି ବଲି ଆସା କରିଲେଇଲା, ତେଇଅନି ମକେ ରକିଆ କରିବାକେ ମାପରୁ ସରଗର ଦୁଇକେ ପାଟାଇରଇଲା ।” ୧୨ ନିଜର ବିଶର ଜାନିକରି ସେ ଜଥନ୍ ମାରକର ଆୟୁ ମରିଯୁମର ଗରେ ଗାଲା । ତେଇ ବେଦି ବିଷବାସିମନ୍ ବୁଣ୍ଣିକିରି ପିତରର ପାଇ ପାରିଦାନ କରିତେ ରଇଲାଇ । ୧୩ ପିତର ବାଇରେ କାପାଟେ କେବେଳି କରି ମାରିଲାକେ, ରଦା ନାରୁଭ୍ର ଗଟେକ ଗଟିଦାଦୁଷ୍ଟି କାପାତ ଉଗାଦିବାକେ ଆଇଲା । ୧୪ ପିତରଙ୍କ କଂସପର ଜାନିପାରି ସେ ଏତେକ ସାରଦା ଅଇଲା ଜେ କାପାତ ନ ଉଗାତି ବିଦ୍ରରେ ପାଲାଇକରି ତେଇର ବିସବାସିମନ୍ଦକେ କରିଲା, “ପିତର ବାରରେ ଚିଆଅଇଲା ଆଏ ।” ୧୫ ସେମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଦୁଇ ବାୟୁଆଇଲୁସନି! ମାତର ଏବା ସର ।” ବଲି ସେ ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ କଇଲାଗଲାକେ, ସେମନ୍ ଏବା ତାର ଦୁଇ କାଇକି,” ବଲି ବାଦିଲାଇ । ୧୬ ପିତର ତରକେ ତର କାପାଟେ ମାରିତେ ରଇଲା । ସାରାପାରି ସେମନ୍ କାପାତ ଉଗାତି ତାକେ ଦେକି କାବାଆଇଗାଲାଇ । ୧୭ ସେ ଆର ସାରିଆକରି ସେମନ୍କେ ତିମ୍ବା ଅଇବାକେ କରିଲା । ଆରି ମାପରୁ କେନ୍ତି ତାକେ ବନ୍ଦି ଗରେଅନି ବାରକରାଇ ଆନିଲା, ସେ ବିଶର ସେମନ୍କେ କଇଲା । ତାର ପଚେ ଏ ସବୁ କାଟା ଜାକୁର ଆରି ବିନ ସବୁ ବାଇମନ୍ଦକେ ଜାନାଆ ବଲି କଇଲା । ପଚେ ସେ ତେଇଅନି ବିନ୍ବାଟେ ଉଚିଗାଲା । ୧୮ ସାକାଳ ପାଇଲାକେ “ପିତର କେନେଗାଲା?” ବଲି ଜାଗୁଆଲମନ୍ କିଲିବିଲ ଅଇଗାଲାଇ । ୧୯ ଏରଦ ଏବା ମୁନିକରି ପିତରଙ୍କେ କଜବାକେ ତାର ସନିଅମନ୍ଦକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ମାତର ସେମନ୍ ତାକେ ମିଲାଇ ନାପାରିଲାଇ । ତେବେ ସାରାପାରି ଜାଗୁଆଲମନ୍କେ ପାଟାଇଲା । କେନ୍ତି ଏବା ଅଇଲାଟା କଇନାପାରିଲାକେ ସେମନ୍କେ ମରନ୍ତର ତଣ୍ଡର ଦେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା । ତାର ପଚେ ଏରଦ ଜିତଦା ରାଇଜେଅନି ଜାଇ କେତେ ଦିନରପାଇ କାହାପିରିଆଳ ବାପା ଅଇରଇଲା । ୨୦ ସେ ବେଳାଇ ଏରଦ ସର ଆରି ସିଦନ୍ତ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଦେବି ରିପା ଅଇରଇଲା । ସେବାର ପାଇ ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ ଦଲ, ତାକେ ବେବ୍ର ଅଇବାକେ ଗାଲାଇ । ପରଦୁମ ସେମନ୍ ରାଜା ସରବା ଗର ଦାଇତେ ରଇଲା ବାଲସପ୍ରେକ୍ଷନେ ବୁଜାଇ, ତାର ପାଇଜ ପାଇଲାଇ । ତାର ପଚେ ସେମନ୍ ଏରଦର ଲଗେ ଜାଇ ପାନ୍ତିପେଣ୍ଠେ ରହଁ ବଲି କାଟା ଅଇଲାଟ, କାଇକେ ବରିଲେ ଏରଦର ରାଇଜେଅନି ସେମନ୍ତର ଦେବେ କାଇବା ଜିନିଷ ଜାଇତେଇଲା । ୨୧ ଜନ ଦିନେ ଏରଦର ସଞ୍ଚ୍ଚ ସେମନ୍ ଦେବେଟ ଅଇବାକେ ଟିକ କରିରେଇଲାଇ, ସେ ରାଜାମନ୍ ପିନ୍ଦବା ବସତର ପିନ୍ଦଲା ଆରି ତାର ବିସବା ଜାଗାଇ ବସି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଗଟେକ ବାସନ ଦେଲା । ୨୨ ସୁନ୍ଦବା ଲକ୍ଷମନ ଆଇଲିଆଇଲାଇ, “ଜେ କାଟା ଅଇଲାନି, ସେ ଲକ୍ଷ ନର୍ତ୍ତ, ମାତର ପରମେସର!” ୨୩ “ମୁହଁ ପରମେସର ନର,” ବଲି କଂ ନାଇକେ ଦାପରେ ମାପରୁର ଦୁଇ ଏରଦକେ ରଣୀ କରାଇଲା । ସେବାରପାଇ ତାର ମୁଲାଇଗାଗତ କିତା କାଇଲାଇ ଆରି ମରିଗାଲା । ୨୪ ଏ ବେଳାଇ ବିଷବାସିମନ୍ ପରମେସର ବାକିଆ ମୁଲାଇ ଆରି ବିସବାର କରିବା ଲକ୍ଷମନ ଦେବିଗାଲାଇ । ୨୫ ଜିତବା ଦେସର ବିସବାସିମନ୍କେ ଭାବ ଦେଲ

୧୭ ଏ ବେଳାଇ, ଏର୍ଦ୍ଦ ରାଜା ଜିରୁପାଲେମ୍ ମଣ୍ଡିଲିର କେତେକ
ବିସ୍ବାସିମନ୍ଦିରେ ତାହନା ଦେବାର ଦାରଳା । ୨ ଜଥନର ବାଇ
କାକୁବକେ କାଣ୍ଠୁ ସଞ୍ଚ ମାରି ମରାଇଲା, ଜାକୁବ ଜଥନର ବଦ୍ଧ ବାଇ
ରଇଲା । ୩ କାକୁବକେ ମରାଇଲାଟା ଜିରଦିମନ୍ଦିରେ ପାରଦା କରାଇଲା
। ଏଟା ଦେବି ଏର୍ଦ୍ଦ ପିତରକେ ମିଥା ବନ୍ଧୁ କରୁବାକେ ତିଆରିଲା । ଏଟା
ଜିରଦିମନ୍ଦିର କନିର ନ ମିଥାଇତେ ରୁଚିକରବା ପରବ୍ର ବେଳେ ଅଇରଇଲା
। ୪ ସତନମନ୍ ପିତରକେ ବାନ୍ଧିଦିରି ବନ୍ଧିତରେ ପୁରାଇଲାଇ । ରକିଆ
ପାଇବା ପରବର୍ତ୍ତ ପତେ ସବୁ ଲକ୍ଷର ମୁଆଟେ ବିଚାରନା କରୁବି ବଲି
ଏର୍ଦ୍ଦ ବାବି ରଇଲା । ସେଟାରପାଇ ଗଟେକ ଦଲେ ଚାରିଲକ୍ଷ ଲାକା
ଅଇ, ଚାରିଟା ଦଳକରି ସମିଅମନ୍ ତାକେ ଜାଗିରଇଲାଇ । ୫ ପିତର
ବନ୍ଧିଗରେ ରଇଲାବେଳେ ଜିରୁପାଲେମେ ରଇବା ମଣ୍ଡିଲିର ବିସ୍ବାସିମନ୍ଦ
ଗଟେକ ଅଇକରି ତାରପାଇ ପରମେଷରକେ ପାରତନା କରୁତେରଇଲାଇ
। ୬ ଜନ୍ମ ଦିନେ ଏର୍ଦ୍ଦ ପିତରକେ ଲକ୍ଷମନର ମୁଆଟେ ଆନବାକେ କାତା
ଦେଇଲାଇ, ତାର ଆମତୁର ରାତି ପିତର ବନ୍ଧିଗରେ ଦୁଇଟା ଜୀବୁଆଳମନର
ମଜାର ସରଇଲା । ତାକେ ସମିଅମନର ମିଥାଟେ ଦୁଇଟା ଆତେ ଦୁଇଟା
ସିକ୍ଲି ସଞ୍ଚ ବାନ୍ଧିରଇଲାଇ । ଆରି ଜୀବୁଆଳମନ ବନ୍ଧିଗର ଦୁଆରେ
ଜାଗିରଇଲାଇ । ୭ ସେ ଦାୟିର, ଏଦେ ଦେବି! ମାୟରୁ ଗଟେକ ଦୁଇ ଆସି
ପିତର ମୁଆଟେ ତ୍ରୀଆଳିଲା ଆରି ଗୁଲାର ବାକୁରା ଉଜଳ ଅଇଗାଲା ।
ସରଗର ଦୁଇ ପିତରକେ କନ୍ଦେ ଦାରି ତୁଳବୁଲାଇଲା ଆରି ସଲାଗାନେଅନି
ଉଜାଳକରି କଲାଲା “ଦାୟରେ ଦର୍ଶ!“ ଉପର୍ବ ଦାୟରେ ବନ୍ଧି ଅଇରଇଲା
ସିକ୍ଲି କୁଟୁମ୍ବିଗାଲା । ୮ ତାରପାଇ ଦୁଇ କଲାଲା, “ଆଁଶାଇ ଦୁଆଲୁ ବାନ୍ଧିଅ
ଆରି ପାଣ୍ଠର ପିନ୍ଦ!“ ପିତର ସେନ୍ଦ୍ର କଲା ପତେ ଦୁଇ କଲାଲା, “ତାଦର
ତାବିଅଇକରି ମର ସଞ୍ଚ ଆର!“ ୯ ପିତର ଦୁଇର ପତେ ପତେ ବନ୍ଧିଗରେ

ପାରାଇକରି ବ୍ରନ୍ଦବା ଆରି ପାରଲ୍, ଆନ୍ଦିଅକିଆଇ ଆଇଲାଇ । ଜନ୍ମ ଆରି ମାରକକେ ମିଥା ଯେମନର ସଞ୍ଚେ ନେଇ ଜିମୁଯାଲମେ ବାଅଦିଲାଇ ।

୧୩ ଆନ୍ଦିଅକି ମଣ୍ଡିତେର କେତେଟା ବଦିପ୍ତବକ୍ତା ଆରି ପିକିଆ ଦେବା ଗୁରୁ ରଇଲାଇ । ସେମନର ବିଦରେ ରଇଲାଇ ବରନବା, ସିମନ ଜାକେ କି ନିରାତ ତାକୁରେଇଲାଇ, ଲୁପ୍ତିଥୟ, କେ କୁରିଦୁ ଅନି ଆସିରଇଲା, ମନଖମ୍ ଜେ କି ଏରଦର ଗରେ ବଢି ରଇଲା ଆରି ପାରଲ୍ ।

୨ ସେମନ ମାପରୁର ସେବା ଆରି ରପାସ କଲାବେଳେ, ସୁକଳ ଆଦମୀ ସେମନକେ କଇଲା, “ମୂଲ ଜନ କାମପାଇ ସାଇଲ ଆରି ବରନବାକେ ତାକଳି ଆତି, ଯେତାର ପାଇ ସେମନକେ ଅଳଗ୍ଗା କରା ।” ଶେଷାରପାଇ ସେମନ ଉପାସ କଲାଇ ଆରି ପାରତନା କରି ତାକର ଉପରେ ଆତ ସଞ୍ଚେ ସେମନକେ କବର କଇବା କାମେ ପାଟାଇଲାଇ । ୪ ସୁକଳ ଆଦମୀଙ୍କାନି ଆଦେସ ପାଇକରି ଜାଇରଇବା ବରନବା ଆରି ପାରଲ୍ ପେଲୁକିଆଇ ଗାଲାଇ । ଆର ତେଇଅନି ପାନି ଜାଗେ ବିଷି ପାଇପରେ ସମଦୂର ମଜାଇ ରଇବା ଜାଗାଇ ଗାଲାଇ । ୫ ସାଲମି ଗତେ କେତି ଜିନିଦିମନର ପାରତନା ଗରମନକେ ପରମେସର ବାକିଆ ଜାମାଇଲାଇ । ଜନ୍ମ ମାରକ ମିଥା ସେମନର ସଞ୍ଚେ ରଇକରି ସେମନକେ ପାଇଇ କରତେ ରଇଲାଇ । ୬ ସେମନ ପାଇପରେ ଜାଗା ତାତ ପାପତେ ନାହିଁର ଜାଗାଇ ଗାଲାଇ । ତେଇ ବାରିଜୁପୁ ନାହିଁର ଗନ୍ତେ ମୁଁରୁ ସିକିରଇବା ଜିରଦିକେ ବେଢିଅଇଲାଇ । ସେ ନିଜକେ ମିତରେ ବଦିପ୍ତବକ୍ତା ବଲି କିମ୍ବତେ ରଇଲା । ୭ ସେ ସମଦୂର ମଜାଇ ରଇଲା ଜାଗାର ପାପନ୍ କାରିଆର ସରଗିଆ ପାଇଲର ମରତର ରଇଲା । ସରଗିଆସ ଗନ୍ତେ ଶିଆନି ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ପରମେସର ବାକିଆ ସୁନ୍ଦରବାକେ ମନ କରି ବରନବା ଆରି ପାରଲ୍କେ ତାକାଇଲା । ୮ ମାତର ଗୁନ୍ଦିଆଁ ଏଲିମାସ, (ଏଟା ତାର ଗିରିଜ ନାହିଁ) ସେମନକେ ନିରୁ ବଲି କଇଲା, କାଇକେ ବରଲେ, ସେ ସାଥର କାରିଆ କିରିପଟେକେ ବିଷବାସ ନ କର ବଲି ବାପତେ ରଇଲା । ୯ ମାତର ପାରଲ୍ ଜାର ନାହିଁକ ପାରଲ୍, ସୁକଳ ଆଦମୀ ପୁରୁନ ଅଳ, ମତ୍ତର ଜାନିରଇବା ଲକର ବାଟେ ନିକ ଦେକଲା । ୧୦ ଆରି କରିଲା, “ଏ ସରତାନର ପିଲା! ତୁଲ, ସବୁ ନିମାନ ବିପର ବିରଦ କଲାସନ୍ତି । ତୁଲ ସବୁ ରକାମର କରାପ କାମ ପୁରୁନ ଅଳ ଆଦୁୟ ଆରି ସବୁବେଳେ ପରମେସର କାମ ମିର ବଲି ଦେକାଇବାକେ ଚେଷ୍ଟା କିଲୁସନ୍ତି । ୧୧ ଏବେ ମାପରୁର ଆତେ ତଣ୍ଟ୍ର ପାଇସୁ । ତୁଲ କାଣ୍ଠ ଅଳଜାଇକରି ଚନେକରପାଇ ବେଳର ଉଜଳ ଦେକି ନାପାରସୁ! ” ସେବାପରେ ଏଲିମାସର ଆଂକି ଦୁଇଁର ଆମାର ଅଳଗାଲାପାରା ଲାଗଲା । ଆରି ତାକେ ଆତେ ଦାରି ତାକିନେବାକେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଏନେତେବେ ଆଣ୍ଟାଳି ଅଳ କଜି ବୁଲିଲା । ୧୨ ଏଟା ଦେକି ସାଧନକାରିଆର ବିସବାସ ଅରଲା, କାଇକେ ବଇଲେ ମାପରୁର ପିକିଆ ସୁନ ସେ କାବା ଅଳଜାଇଲାଇ । ୧୩ ପାରଲ୍ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚେ ଜିବା ଲକମନ ପାପବା ଜାଗାର ଅନି ପାନିକାଜେ ଜାର ପପୁଲିଆର ପରା ନାହିଁ ଜାଗାର ଗନ୍ତେ ଗତେ କେଢିଲାଇ । ଜନ୍ମନାରକ ତେଇ ସେମନକେ ଚାତିକରି ଜିମୁଯାଲମ୍ ବାରିତିଗାଲା । ୧୪ ସେମନ ପରଶାଇଅନି ଜାଇ ପିଦିବିଆର ଆନ୍ଦିଆକେ କେଢିଲାଇ । ଆରି ବିସରାମଭାବ ଦିନେ ପାରତନା ଗରେ ଜାଇ ବସିଲାଇ । ୧୫ ମସାର ନିମ୍ନ ଆରି ବଦିପ୍ତବକ୍ତାନର ଲେକା ପଡ଼ିଲା ପତେ, ପାରତନା ତାଲାରମନ ସେମନକେ ଏ କାତା କଇପାଇଲାଇ, “ବାଲମନ ଜଦି ଲକମନର ସାରଦା ବଦାଇବାପାରା ଉପଦେସ ଦେବାର ଆତେ, ତେବେ କୁଆ! ” ୧୬ ପାରଲ୍ ଟିଆଅଇ ଲକମନକେ ଚିମ୍ବାଇ ଅରବାକେ ଆତ ସାଗିଆ କରି କରିଲା । “ଇତି ବୁଣ୍ଣାଇଲା ଇଶରାଏଲ ବାରମନ ଆରି ପରମେସର ପାରତନା କରିବା ଜିରଦି ନଇଲା ଲକମନ, ମର କାତା ପୁନା!

୧୭ ଇଶରାଏଲ ଜାତିର ପରମେସର ଆମର ଆନିଦାଦିମାନକେ ବାରିଲା । ଆରି ମିଶର ବେସେ ସେମନ ପରଦେସିଆଇ ରଇତେ ରଇଲା ବେଳେ, ଗଟେକ୍ ବଦି ଜାତି କଲା । ପରମେସର ତାର ବଦି ବପୁ ସଞ୍ଚେ ସେମନକେ ମିପରେଥାନି ବାରକରାଇ ଆନିଲା । ୧୮ ଆରି ଚାଲିସ ବରସ ଜାକ ମରୁବାଲିକୁର୍ବୁର୍ବୁ ସେମନର ସାଦବାନ୍ କଲାଟା ମୁରବିଲା । ୧୯ ସେ କିଣାନେ ସାତଟା ଦଳକେ ନସଟ କରି ତାର ବାରି ବାରିଲା ଲକମନକେ ସେ ଦେସ ଦେଲା । ୨୦ ପାକାପାକି ତାର ସଥ ପଚାସ ବରସ ବିଦରେ ଏ ସବୁ ଗରନା ଗିଟାଲା । “ତାର ପତେ ସାମୁଖ୍ୟ ବଦିପ୍ତବକ୍ତାର ବେଳା ଜାକ ପରମେସର ସେମନର ଉପରେ ବିଚାରପତିମନକେ ବାରିଲା । ୨୧ ଜେତେବେଳେ ସେମନ ଗଟେକ୍ ରାଜା ବରକାର ବଲି କଇଲାଇ, ପରମେସର ସେମନକେ ଚାଲିସ ବରସ ଜାକ ସାଥନ କରିବାକେ ବେନଜାମିନ କୁତୁମର କିମ୍ବାର ପଥ ସାରଲକେ ବାରିଲା । ସାଇଲ ଇଶରାଏଲିମନକେ ଚାଲିସବରସ ସାପନ କଲା । ୨୨ ତାର ପତେ ପରମେସର ତାକେ ରାଜା ପଦ ତାତାଇକରି ଦାରଦକେ ସେମନର ରାଜା କଲା । ସେ ପରମେସର ତାର ବିପଇ କଇରଇଲା, “ମୂଲ ଜନ ରକାମେ ଲକମନକେ ଆଲାଦ କରିବି, ଜେଣିର ପଥ ଦାରଦ ସେମନର ଗଟେକ୍ ଲକ । ସେ ମୂଲ ମନକଳା ରାଜାବେ ସବୁଜାକ କାମ କରିପି ।” ୨୩ ଏ ଦାରଦର କୁତୁମର ଲକରଟାନେଅନି ପରମେସର ସେ କାତା ଦେଲା ଇଶାବେ ଜିମୁକେ ଇଶରାଏଲ ଜାତିର ମୁକ୍ତିକାରିଆ କଲାଆଚେ । ୨୪ ଜିମୁ ତାର କାମ ଆରାମ କରିବା ଆଗ୍ରହ ଜାନ୍ମ ଇଶରାଏଲର ପୁରୁ ଲକର ଲଜେ ଜାନାଇକରି, ସେମନକେ ପାପାନ୍ତି ମନ ବାରତାର ଦୁଇନ ନେବାକେ ଅଳୟ ବଲି କଇରଇଲା । ୨୫ ଆରି ଜନ୍ମ ତାର ସେବା କାମ ପାରିବା ଆରତୁ ଲକମନକେ ପାଶରିଲା, “ମର ବିପର ତମେ କାରାମ ବାଦିଲାନି? ତମେ ଜାକେ ଜାଗି ଆଚାସ, ମୂଲ ସେ ନଇ । ମାତର ପୁନା! ସେ ଦାପରେ ଆଇଲାଇ । ତାର ଗତିବାଦୁତ୍ତା ଅଳକରି ପାଣ୍ଟର ପିତା ମିଥା କୁଣ୍ଡାଇବାକେ ମର ଅଦିକାର ନଇ ।” ୨୬ ଏ ମର ଇଶରାଏଲର ବାରମନ, ଅଦିରାଆମର ନାଟିଚିମନ ଆରି ପରମେସରକେ ପାରତନା କରିବାକେ ଇତି ରୁଣ୍ଟିଲା ଜିରଦି ନଇଲା ଲକମନ, ଆମାକେ ସେ ମୁକ୍ତିର କବର ମିଲିଲା ଆଚେ । ୨୭ ମାତର ସେ ଆକା ଉଦାରକାରିଆ । ଜିରୁପାଲମର ଲକ ଆରି ସେମନର ନେବାମନ ବିସାମବାରର ବଦିପ୍ତବକ୍ତାମନର ଲେକାଇନେଅନି ପଢିଲାଟା ଲକମନ ବୁଦିଲାର । ଏଲେମିପା ଜିମୁକେ ଦେଖି କରି ବଦିପ୍ତବକ୍ତାମନର କାତା ସିଦ କଲାଇ । ୨୮ ଜିମୁକେ ବେଶ ଲକ ଦସଦେଲାଇ । ମାତର କେ ମିଥା ମରନର ତଣ୍ଟ୍ର ପାଇବା ଏତିକେ ଦିପ କରି ନାପାରିଲାଇ । ଏଲେମିପା ତାକେ ମରନର ତଣ୍ଟ୍ର ଦେବାକେ ପିଲାରୁକେ ବଦିଅ କଲାଇ । ୨୯ ସାପତ୍ର କେ ମରନର ତଣ୍ଟ୍ର ଦେବାକେ ପିଲାରୁକେ ବଦିପ୍ତବକ୍ତାମନର ଲେକା ଆତେ, ସେ ଇଶାବେ ସବୁ କାମ କଲାପାରା ଲାଗଲା । ୩୦ ମାତର ପରମେସର ତାକେ ମଲାତେଇନେଅନି ରଇଗାଇ । ୩୧ ବେଶ ଦିନ ଜାକ, ତାର ସଞ୍ଚୁ ଗାଲିଅନି ଜିରୁପାଲମ ଆରବାଜିବା ଲକମନ ତାକେ ଦେବାଇଲାଇ । ଏବେ ସେମନ ଇଶରାଏଲ ଲକମନର ତେଇ ତାର ପାକି ଆଚତ । ୩୨ ଆମର ଆନିଦାଦିମନକେ ପରମେସର କାତା ଦେବାଇଲାଇ ଇଶାବେ ଆମେ ତମକେ ଏ ସୁଦ କବର ଜାନାଇଲୁନି । ୩୩ ପରମେସର ଜିମୁକେ ମଲାତେଇନେଅନି ରଇକରି ସେଟା ସିଦ କଲାଆଚେ । ସେମନର ପିଲାମନ ଆମକେ, ଆମର ବିଦରେ ସେ କାତା ଦେଲାଟା ସିଦ ଅଳକାଇଲା ଏବେ କିମ୍ବାର ଦୁଇ ଲମର ଗିରି ଦାରଦ ଏମାରି ଲେକିଆଚେ, “ତମେ ମର ପଥ, ଆକି ମୁଲ ସବୁକେ ଦେକାଇ ଆତି କେ ସତରେ ମୁଲ ତର ବାବା! ” ୩୪ ଆରି ପରମେସର ପୁରବେଥାନି ସପଦ କରି କାତାଦେଇଲାଇ । ମୁଲ ତାକେ ମଲାତେଇନେଅନି

ଉଚାରିବି । ତାର ଗାଗତ ସମାଦିତେଇ କୁଇ ଜିବାକେ ନ ଦେଇ । ଦାରଦକେ ଦେଇ ରଲବା ସପ୍ତ ଜୟାବେ ସତଳସେ ମୁର ତମକେ ସୁଜଳ କରି ପ୍ରବୁ ଆସିବାର ଦେବି । ୪୪ ଦାରଦ ଆରି ଗରେକ ଗିତେଷ୍ଟିତାଗ ଲେକଳାଆତେ, ମୁର ମରିଗାଲେ ମରଗାଗର କୁଇ ସମାଦିତେଇ କୁଇ ଜିବାକେ ଗାତି ନ ଦେଇଥ । ୪୫ ଦାରଦ ଯାଥିନ କଲାବେଳେ ପ୍ରମେସର ମନ୍ କଲା ଲୟାବେ କାମ୍ କରି ସାରାସାରି ମଳା । ଆରି ଆନିଦିମନର ସଞ୍ଚ ତପିଅଜଳା । ତାର ଗାଗତ ସମାଦିତେଇ କୁଇଲା । ୪୬ ମାତର ପ୍ରମେସର ଜାକେ ମଲାଟାନେଅନି ଉଚାଇଲା, ତାର ଗାଗତ କୁଏ ନାର । ୪୭ ତେବେରାପାଇ ମର୍ ଏ ଉତ୍ସାଖଲର ବାଇମନ୍, ତମେ ଏଟା ଜିନିରୁଆ । ଜିଷୁ କରିରଲବା କାମେଅନି ସେ, ତମର ପାସ କେମା ଅଳୟ । ୪୯ ମସାର ନିୟମ ମାନିକର ଆତୁ ବଲଲେ ପାସ କେମା ନ ଅଳତା । ମାତର ଜିଷୁର ଟାନେ ବିସବାସ କଲାରପାଇ ଆମେ ସୁଲୁକ ପାପେ ଅନି ମୁକ୍ଳ ଆତୁ, ସେଟା ତମେ ଜାନ୍ମବାର ଆତେ । ୫୦ କାଗରତ, ବିସପ୍ତବକତାମନ୍ ଜାଇଟା କଇଲାଇ ଆତତ, ସେଟା ଜେନ୍ତିକି ତମକେ ନ ଗଟ । ୫୧ ପ୍ରମେସର କଇଲା, ଏ ମକେ କିବାଇବା ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେମନ୍ ନିଲବିଲ ଅଳ ମରା! କାଇକେ ବଲଲେ ତମର ବେଳାଇ ମୁର ଜନ୍ କାମ୍ କରବାକେ ଗାଲିନି, ସେଟା ଜେ ମିଥା ବୁନାଇ କଇଲେ, ତମେ ବିସବାସ ନ କରାସ । ୫୨ ପାରିଲ ଆରି ବରନବା ପାରତନା ଗରେଅନି ବାରଇବା ବେଳେ, ଆରି ଗଟେକ୍ ବିସରାମବାରେ ବାରତ ଆସି ଏ ସବୁ ବିସର ଆରି ବୁଜଇବାକେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ବାବୁଜିଆ କାଇଲ । ୫୩ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାରତନା ଗରେଅନି ଉଚିଗାଲା ପରେ, ବେସି ଜିରଦିମନ୍ ଆରି ଜିରଦି ଦରମ୍ ନେଇରଇବା ଜିରଦି ନ ଅଳା ଲକ୍ଷମନ୍, ସାରକ ଆରି ବରନବାର ସଞ୍ଚ ଜିବାରବାରଲାଇ । ପେରିଦ ସିସମନ୍ ତାକର ସଞ୍ଚ କାତା ଅଳ ପରମେସର ଜିବନ୍ଦୁକାଇଲାଟାକେ ମାନିକରି ଜିଇବାକେ ସେମନକେ ସାରଦା କରାଇଲାଇ । ୫୪ ତାର ଆରକର ବିସରାମବାରେ ଆନ୍ତିଅକିଅ ଗରତ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମାପରୁ ବାକିଅ ସୁନବାକେ ଜିରଦିମନ୍ର ପାରତନା ଗରେ ବୁଣ୍ଟାଇଲ । ୫୫ ବେସି ଲକ୍ଷ ବୁଣ୍ଟାଲାଟା ଦେବି, ଜିରଦି ନେତାମନ୍ ଲୁହ ଅଳଲାଇ । ଆରି ପାରଲ୍ କରବା କାତା, ବିରଦ୍ କରି ନିନ୍ମ କଲାଇ । ୫୬ ମାତର ପାରିଲ ଆରି ବରନବା ଅଦିକ ତାମ୍ ସଞ୍ଚ କଇଲାଇ, "ପରତମେ ପରମେସର ବାକିଅ ତମାର ଲଗେ ଜାନାଇବାର ଦରକାର ରଇଲା । ମାତର ତମେ ସେଟା ନିଚିଲାସନି । ଆରି ତାର ସଞ୍ଚ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବାକେ ଅଦିକାର ନାଇ ବଳି ବିଚାର କଲାସନି । ସେଟାରପାଇ ଆମେ ତମକେ ରାତି, ଏ କାତା ଜିରଦି ନାଲା ଲକ୍ଷମନକେ କଇବାର ଗାଲୁନି । (aiōnios 9166) ୫୭ କାଇକେ ବଲଲେ ମାପରୁ ଆମକେ ଏ ଆଦେସ ଦେଲା ଆତେ ।" ଆନ୍ତାରେ ଉଚିଲ ଅଳଲାପାରା ଜିରଦି ନ ଅଳା ଲକ୍ଷମନକେ ମର ବିସର ଜାନାଇବାକେ ମୁର ତମକେ ବାଚିଅଟି । ଜେନ୍ତିକି କି ମୁର ସେମନକେ ରକିଆ କରି ପାରବି ବଳି ଦୁନିଆର ସବୁ ଲକ୍ଷମନକେ ତମେ କଇପାରାସ । ୫୮ ଜିରଦି ନାଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଏତା ସୁନି ବେସି ସାରଦା ଅଳଗାଇ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ନ ପାରବା ଜିବନର ପାଇ ବାଚାଇ ଅଳରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ସେ କବର ସୁନି ବିସବାସ କଲାଇ । (aiōnios 9166) ୫୯ ତେଇର ବିସବାସିମନ୍ ସେ ଜାଗାଇ ବୁଲି ବୁଲି ମାପରୁ ବାକିଅ ଜାନାଇଲାଇ । ୬୦ ମାତର ସେ ଗତର ବଦ୍ଧ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରବା ଉପରୁକେ ରଇବା ଜିରଦି ନ ଅଳା ମାରିଜିମନ୍କେ ସୁଦ୍ରରାଜକି, ତେଇର ଜିରଦିମନ୍, ପାରଲ୍ ଆରି ବରନବାକେ ବିରଦ୍ କଲାଇ । ସେମନ୍ ତାରେକ ତାଦନ୍ ଦେବାର ଆଗମ୍ କଲାଇ । ଆରି ସେ ଜାଗାଇଥାନି ବାର କରିଦେଲାଇ । ୬୧ ତେଇଅନି ଜିବାବେଳେ ପେରି ସିସମନ୍ ସେ ଲକ୍ଷମନର ବିରଦ୍ ପାଦର ଦୁଲି

ପାୟତିଦେଇ ରକନିଆତେଇ ଗାଲାଇ । ୬୨ ଆନ୍ତିଅକର ବିସବାସିମନ୍ ମୁକଳ ଆଦମାର ଆରି ସାରଦାର ପୁରୁନ ଅଳଲାଇ ।

୧୪ ଜନ୍ମା ଆନ୍ତିଅକିତେଇ ଗିତିରଲା, ସେ ସମାନ୍ ବିପରୀ

ଆକିଅଥାନେ ମିଥା ଅଳଲା । ପାରଲୁଆରି ବରନବା ପାରତନା ଗରେ ଏହି ତାର ସଞ୍ଚ ପରଗର କଲାଇ କେ ଦେସି ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିମୁକେ ବିସବାସ କଲାଇ । ୬ ମାତର ଜନ୍ ଜିରଦିମନ୍ ସେ ବାକିଆ ବିସବାସ କରତନାଇ, ସେମନ୍ ଜିରଦି ନ ଅଳଲା ଲକ୍ଷମନକେ ବେମନ୍ତା କରି, ବିସବାସ ବାଇମନକେ ବିରଦ୍ କରାଇଲାଇ । ୭ ଏଲୋମିମା ପାରଲୁଆରି ବରନବା ତେଇ ଦେସିଦିନ ରଇବା ତାର ସଞ୍ଚ ପାପରୁର ବିପରୀ ଜାନାଇଲାଇ । ୮ ଏମରୁ ଏମନକେ କବା ଅଳଜିବା କାମନ୍ତା କରି ଦେବାଇବାକେ ବପୁଦେଲା । ଏହୁରି ମାପରୁ ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲା ବାକିଆ ସବୁବଳି ଦେବାଇଲା । ୯ ଇକନିଆ ନାଥର ଲକ୍ଷମନ୍ ଦୁରିଟା ଦଲେ ବାର ଅଳଲାଇ । ସେମନର ବିଦ୍ରେଅନି କେତେ ଲକ୍ଷ ଜିରଦିମନର ବାଟେ ଆରି କେତେ ଲକ୍ଷ ପେରି ସିସମନର ବାଟେ ଅଳଲାଇ । ୧୦ ତାରପରେ କେତେ ଜିରଦି ନେଇଲା ଲକ୍ଷ ଆରି ଜିରଦିମନ ସେମନର ସଞ୍ଚ ଏକକୁଟ ଅଳ ପେରି ସିସମନକେ ବେସି କାରାପ ଚଲାବଲୁଟି କରି ସେମନର ଉପରେ ପାକନା ମାରି ମରାଇଦେବାକେ ପାଁଢିଲାଇ । ୧୧ ମାତର ପାରଲୁଆରି ବରନବା ସେଟା ଜାନିକରି ଲୁକାନିଆକ ରଇବା ଲୁପତାରା ଆରି ଦରବି ଗତର ଗରିବେଦତିର ଜାଗାର ଦାସରେ ପାଲାଇଲାଇ । ୧୨ ଆରି ସିତି ସୁର କବର ଜାନାଇଲାଇ । ୧୩ ଲୁସତାରାତେଇ ଜନ୍ମେଅନି ଗଢ଼ ବାହୁଦୂର ରଇଲା ଗଟେକ୍ ଚଟା ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ୧୪ ବେ ବିଲକୁଲ ଲୁହି ନାପାରତେ ରଇଲା । ୧୫ ତେଇ ବସି, ସେ ପାରଲୁକ ସିକିଆ ସୁନ୍ଦର ରଇଲା । ତାର ମନେ ବିସବାସ ଅଳଲାଇବେ ଆରି ସେ ନିମାନ ଅରପାର୍ଯ୍ୟ ବଳି ପାରଲୁ ଜାନି ପାରିଲା । ପେଟାର ପାଇ ତାରବାଟେ ତିରିଆଇ ଦେବି, ୧୦ ଆରଲିଆଇ କଇଲା, "ମାଲଚର ପାଦ ମାଣ୍ଟିକର, ସିଦା ଚିଆ ଥା!" ସେ ଲକ୍ଷ ତେଗଇ କରି ଗରିବେଦତି ଲୁହିବାର ଦାରିଲା । ୧୧ ତେଇ ଲୁହିଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ପାରଲୁର କାମ୍ ଦେବି ତାକର ଲୁକାନିଆ ବାପାଇ ସାରଦା ଅଳ ଆଉଲିଆଇରବାର ଦାରିଲାଇ । "ଦେବା, ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ସପଲେସ ଦେବତା ଅଳରାଇ ଆତତ ।" ୧୨ ସେମନ୍ ବରନବାକେ ଜିଅସ ବଳି ଜେ କି ତାକର ମୁକିଆ ଦେବତା ରଇଲା, ଆରି ପାରଲୁକେ ଏରମିଷ ବଳି ନାମଲାଇ । ଏରମିଷ ନାଇକେବଲଲେ ସେ ବେସି କାତା ଅଳରେଇଲାଇ । ୧୩ ଗଢ଼ ବାରର ମୁଆଟ୍ର ରଇଲା ଜିଅସ ମନ୍ତିର ପୁଜାରି, ଦୁଆର ଲଗେ କେତେଟା ପୁଲ ମାଲା ମିନ୍ତାଇକରି, କେତେଟା ସମ୍ମନକେ ଆନ୍ତାର । କାଇକେବଲଲେ ସେ ଆରି ସିତି ରୁଣ୍ଟାଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ପେରି ସିସମନର ପାଇ ବଲଦମନକେ ବିରୁ କରିବାକେ ମନ କରିରଇଲାଇ । ୧୪ ସେମନ୍ ଜନ୍ କାମ୍ କରିବାକେ ଜାଇରଇଲାଇ, ବରନବା ଆରି ପାରଲୁ ସେଟା ସୁନ୍ଦରା ଦାସରେ, ନିଜର ବସତର ଚିରିପାକାଇଲାଇ, ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରେ ପାଲାଇଲାଇ ଆଉଲିଆଇ କରିଲାଇ, ୧୫ "ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମେ କାରାଇବି ଏତା କାରାଧନି? ଆମେ ତମର ପାରା ଲକ୍ଷ ସେ । ତମକେ ସୁର କବର ଜାନାଇବାକେ ଆଇଲୁଆରୁ । ଆରି ବୁଗାଇ ରଇବା ପୁଦ୍ରଲାମନ୍କେ ପୁଜା କରିବାଟେ କାରିକରି, ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରା ବଳି, କରିବାକେ ଆଯିଆରୁ । ଏ ପରମେସର ସପରି, ଦରତିରି, ସମ୍ଭୁର ଆରି ତାର ବିଦ୍ରେ ରଇବା ସବୁ ଦିପର ତିଆର କଲାଆତେ । ୧୬ ପୁରୁବେ ନିଜେ ମନ୍ଦରି ନିଜର ବାଟେ ଜିବାକେ, ପରମେସର ଲକ୍ଷମନକେ ବାହିଦେବାର ଦେବାର ଦୁଲିବେଲାଇ । ୧୭ ମାତର ତିନି ଦେବାରେ ପେରିଦ ସିସମନ୍ ସେ ଲକ୍ଷମନର ବିରଦ୍ ପାଦର ଦୁଲି

ଆକାଯେଥିନି ପାନି ଆରି ସମାନ୍ ବେଲାଇ କାବି ପାଚାଇସି, ବେସି କାବି ଜାଗାଇସି ଆରି ସାବଦା ସଞ୍ଚୁ ତମର ମନ୍ ପୁରୁଣ ଅଇଜାଇସି ।” ୧୯ ଏହକି କଇଲେ ମିଥି, ପାରଲ୍ ଆରି ବରନବାରୁପାଇ ବଲି ଦେବାର ଆରେଆକା ବଲି କଇଲାଇ । ୨୦ ପତେ ଦିନିକିଆର ଆନ୍ତିଅକ ଆରି ଇକନିୟାନି କେତେଣା ଜିରଦିମନ୍ ଆଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ପୁରୁଷରକରି ତାକରବାଟେ ମେଲାଇ । ପାରଲ୍କେ ପାକନାମାରାଇଲାଇ ଆରି ତାକେ ମଲାବଲି ବାବି ଗଢ଼ ବାରରେ ଅରଗତି ଜିକିନେଲାଇ । ୨୦ ମାତ୍ର ବିସ୍ତାଯିମନ୍ ଆସି ତାର ଚାରିବେବେଢ଼ି ଟିଆଆଇଲାକେ, ସେ ଉଚିକରି ତାକର ସଞ୍ଚୁ ଗଢ଼ ବିଦ୍ରରେ ବାଅଦଳା । ତାର ଆଭିକୁ ଦିନେ ସେ ଆରି ବରନବା ଲୁସତା ଚାତି ଦରବିଷ ଗାଲାଇ । ୨୧ ପାରଲ୍ ଆରି ବରନବା ଦରବିତେଇ ପୁରୁ କବର ଜାନାଇକର ଦେବି ଲକ୍ଷମନକେ ସିଥକଲାଇ । ତାର ପାତେ ସେମନ୍ ଲୁସତାରା, ଦରବି, ଲକ୍ଷିଥ ଅରି ପିଯିଦିଆର ଆନ୍ତିଅକିତେଇ ବାରଦି ଗାଲାଇ । ୨୨ ସେମନ୍ ବିସ୍ତାଯିମନକେ ବିସ୍ତାରେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ରଇବାକେ ଯାଦା କଲାଇ । ସେମନ୍ ଯିକିଆ ଦେଇ କଇଲାଇ, “ପରମେସରର ରାଇକେ କେବଳବାକେ ଆଲେ ଆମକେ ବେଶ ଦୁନ୍କଳସଟ ଦେଇ ଜିବାକେ ଅଇସି ।” ୨୩ ସବୁ ମଣ୍ଡିର ପାରଚିମନନକେ ବାଢ଼ାଇ ଆରି ଜନ୍ମ ମାପ୍ରଭୁରୁତେଇ ସେମନ୍ ବିସ୍ତାର କରି ରଇଲାଇ, ସେମନ୍କେ ପାରତାନ ଆରି ଉପାସ ସଞ୍ଚୁ ସରପାଇଲାଇ । ୨୪ ପିଯିଦିଆ ବାବେଦଇ ସେମନ୍ ପପୁଲିଆଇ ଆଇଲାଇ । ୨୫ ତାରପତେ ପରମାର କେବଳାଇ । ଆରି ମାପ୍ରଭୁ କାତା ଜାନାଇ ଆତାଲିଆତେଇ ଗାଲାଇ । ୨୬ ଆତାଲିଆଇ ସେମନ୍ ପାନିଜାଜେ ଚଶି ଆନ୍ତିଅକିଅତେଇ ବାରତି ଆଇଲାଇ । ଏ ଆନ୍ତିକିଅର ବିସ୍ତାଯିମନ୍ ପାରଲ୍ ଆରି ବରନବାକେ ପରମେସରଟାନେ ସରପାଇଦେଇକରି ବିନ୍ ଜାତାମନକେ ମାପ୍ରଭୁ ବାକିଆ ଜାନାଇବାକେ ପାଗାଇରଇଲାଇ । ୨୭ ସେମନ୍ ଆନ୍ତିକିଅ କେଟି ମଣ୍ଡିର ଲକ୍ଷମନକେ ରୁଣ୍ଧାଇଲାଇ । ପରମେସର ତାକରଟାନେ କରିରଇବା ସବୁ କାମ ସେମନ୍କେ ଜାନାଇଲାଇ । ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ ଜିପୁଟାନେ ବିସ୍ତାର କରିବାକେ ପରମେସର କେତ୍ର ବାହୁଦାଳା, ସେତା ସବୁଜାକ ସେମନ୍କେ ଜାନାଇଲାଇ । ୨୮ ପାରଲ୍ ଆରି ବରନବା ତେଇ ବିସ୍ତାଯିମନର ସଞ୍ଚୁ ଦେବି ଦିନ ଜାକ ରଇଲାଇ ।

୧୫ ଜିରଦାଇଅନି କେତେକ ଲକ୍ ଆନ୍ତିଅକ ନଅରେ ଆଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଆନ୍ତିଅକର ବିସ୍ତାରୀ ବାଜମନକେ ଏହି ନଇକରି ସିକାଇଲାଇ, “ମୟାର ନିୟମ ଲୟାବେ ଜଦି ତମେ ସୁନ୍ଦର ନ ଭାବାସ୍ତ, ତମର ପାପର ତଣ୍ଟ୍ରୁଅନି ମୁକ୍ତି ନ ପାଇସି ।” ୨୯ ଏ ବିପରି, ସେମନର ସଞ୍ଚୁ ପାରଲ୍ ଆରି ବରନବା ଦେବି ଦେବାପେଲା ଆଇଲାଇ । ତେବରପାଇ ଆନ୍ତିଅକର ବିସ୍ତାଯିମନ୍ ରାଜି ଅଇଲାଇଜେ, ପାରଲ୍ ଆରି ବରନବା ଆରି ଆନ୍ତିଅକ ମଣ୍ଡିଲିଅନି କେତେ ଲକ୍ ଜିରୁଯାଇମେ ଜାଅନ୍ ଆରି ତେଇର ପାରଚିନ୍ ଆରି ପେରିଦି ବିସ୍ତାନର ସଞ୍ଚୁ ଏ ବିପର କାତା ଅଥବା । ୩୦ ଆନ୍ତିଅକର ମଣ୍ଡିଲି ସେମନ୍ ଜିବାଟା ମୁବିଦା କରିବେଇ ପାଗାଇଲାଇ । ସେମନ୍ ପିନିଯିଆ ଆରି ସମିରଣ ବାହୁ ଦେଇ ଜିବାବେଲେ, ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ କେନ୍ତି ମନ ବାଦଲାଇକରି ପରମେସରକେ ନାମଲାଇ, ସେ ବିପର ଜାନାଇଲାଇ । ଏ କାତା ପୁନଃ ବିପର କରିବାକେ ଆରାମକଳା । ସେ କଇଲା, “ମୟ ବିଚାର ଲୟାବେ, ଜନ୍ ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରର ବାଟେ ବାଅଦଲାଇ ଆଚରି, ଆମେ ଆରି ସେମନର ଅଇରାନ ନ କରୁ ।” ୨୦ ଏଲେ ସେମନ୍ ଆରି କେନ୍ତି ପୁରୁଷ ଦେବତାମନକେ ସରପିଦେଲା କାଜିମିଯା ଅସୁକଲ କଦି ନ କାଥା, ବିନ ଲକ୍ଷର ମାରି କି ମୁନୁପର ସଞ୍ଚୁ ମିସପାଟାନେଅନି ଦୁରିକେ ରାଥି, ଚରି ପିରକି ମରାଇରଇବା ପଶୁର ମାର୍ଗେ କି ବନି, ନ କାଥିର ଏ ସବୁ ବିସଳଟାନେ ସେମନକେ ଉପଦେସ ଦେଇ, ସେମନର ଲାଗେ ଗଟେକ୍ ଚିଟି ଲେନ୍ଦୁ । ୨୧ କାଇକେବେଇଲେ ଦେବି ଦିନେଅନି ସବୁ ବିସରାମବାରେ ଆମର ପାରଦମା ଗରମନକେ ମଧ୍ୟ ନିୟମ ପଦଲାଇନ୍, ଆରି ସବୁ ଗତେ ସେ ନିୟମମନ୍ ଜାନାଇଲାଇନି ।” ୨୨ ପତେ ପେରିଦି ବିସ୍ତାନ, ମଣ୍ଡିର ପାରଚିମନ୍, ଆରି ସବୁ ମଣ୍ଡିର ବାଜମନ ରୁଣ୍ଧାଇ । ସେମନ୍ ରାଜିଆଇରଇବା କାତା ଆନ୍ତିଅକର ବିସ୍ତାଯିମନକେ ଜାନାଇବାକେ ପାରଲ୍ ଆରି ବରନବା ସଞ୍ଚୁ ଜିବାକେ କେତେକିକେ ବାଢ଼ାଇ । ବରୁପବା ନାରୁର ଜିରଦା ଆରି ସିଲାକେ ବାଢ଼ାଇ । ଏ ଦୁଇଲକ୍କେ ସବୁ ବିସ୍ତାଯିମନ୍ ପନ୍ଧମାନ ଦେଇତେଇଲାଇ । ୨୩ ବିସ୍ତାଯିମନ୍ ଏ ତଳେ ଲେବାଅଇଲା ଚିଟି, ସେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷର ଆତେ ପାଗାଇଲାଇ । “ଆନ୍ତିଅକ, ସିରିଆ ଆରି

ମଧ୍ୟ ବିନ୍ ନିୟମମନ୍ ମାଦବାକେ ମିଥା ସେମନରେ ସିକାଇବାର ଆତେ ।” ୨୪ ଏ ବିପର ଆଲୁଚନା କରିବାକେ ପେରିଦି ସିଥମନ୍ ଆରି ମଣ୍ଡିଲିର ପାରଚିନ୍ ରୁଣ୍ଧାଇ । ୨୫ ଦେବି ପର ଦଦାପେଲା ଅଇଲା ପରେ ଦିତର ଟିଆଆଇ କରିବାକେ, “ମୟ ବାଲବଜନିମନ୍ ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ, ସୁନିକରି ବିସାର କରିବାକେ ସେମନରଟାନେ ପୁବକବର ଜାନାଇବାକେ, ଆଗେଅନି ମକେଯେ ବାଢ଼ାଇଥାତେ । ଏତା ତମେ ଜାନାସି ।” ୨୬ ସବୁ ଲକ୍ଷମନର କାତା ଜାନବା ପରମେସର ଆମକେ ଜେନ୍ତି ପୁକଳ ଆଦମୀ ଦାନ କଲା ଆତେ, ସେମନ୍ ସେନ୍ତି ବିସାର କରିବାକେ ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ମିଥା ଦାନଦେଇ ସେମନରେ ବାହିଲା ଆତେ । ୨୭ ସେମନର ଆରି ଆମର ବିଦ୍ରରେ, ସେ କାଜିମିଯା ବହୁପଦ ଦେବେ ନାର ବିଦ୍ରରେ ଆରି ବେଶ କରିବାକେ ବାହିଦେଲୋପାରା, ଆମର ସବୁ ନିୟମ ମାନବର ଆତେ ବିଦ୍ରରେ ସେମନକେ ମୁକଳ କଲାଆତେ । ୨୮ ସେମନର ଆରି ଆମର ବିଦ୍ରରେ, ସେ କାଜିମିଯା ବହୁପଦ ଦେବେକେ ନାର ନାପାରତେ ରଇଲୁ । ୨୯ ନାର, ମନେ ଏତାଇଦେବା, ଆମେ ଜେନ୍ତି ବିସାର କରି ମାପରୁ ଜିପୁ ଜିବନଦୁକାଇଲାକେ ମୁକ୍ତି ପାଇଅନ୍ତୁ, ସେମନ ମିଥା ସେନ୍ତାରିପେ ।” ୨୩ ତାରପତେ ପାରଲ୍ ଆରି ବରନବାଟାନେଅନି ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନରତେଇ ପରମେସର ଜନ ସବୁ କାହା ଅଇବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା, ଆମର ସବୁ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ, ଆମର ସବୁ ନିରାପଦିମନ୍ କି ଆମେ ମିଥା ଦଇ ନାପାରତେ ରଇଲୁ । ୨୩ ନାର, ମନେ ଏତାଇଦେବା, ଆମେ ଜେନ୍ତି ବିସାର କରି ମାପରୁ ଜିପୁ ଜିବନଦୁକାଇଲାକେ ମୁକ୍ତି ପାଇଅନ୍ତୁ, ସେମନ ମିଥା ସେନ୍ତାରିପେ ।” ୨୩ ତାରପତେ ପାରଲ୍ ଆରି ବରନବାଟାନେଅନି ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନରତେଇ ପରମେସର ଜନ ସବୁ ସବୁ କାହା ଅଇବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା, ଆମର ସବୁ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୨୪ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୨୫ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୨୬ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୨୭ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୨୮ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୨୯ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୩୦ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୩୧ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୩୨ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୩୩ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୩୪ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୩୫ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୩୬ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୩୭ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୩୮ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୩୯ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୪୦ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୪୧ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୪୨ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୪୩ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୪୪ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୪୫ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୪୬ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୪୭ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୪୮ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୪୯ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୫୦ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୫୧ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୫୨ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୫୩ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୫୪ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୫୫ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୫୬ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୫୭ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋପାରା କାହାର ଅଇବାକେ । ୫୮ ପରମେସର ଜନ ନିରାପଦ କାମ କରିବାକେ ଆମର ବାହିଦେଲୋ

ପିଲିପିଆ ରଇବା ଜିରଦିନରଲ୍ୟ ଆମର ବାରମନ୍, ଜୁଆର୍ ଜିରୁଯାଲମର ପେରିଦିମନ୍, ପାର୍ତ୍ତିନମନ୍ ଆରି ତମର ବାରମନ୍, ଏ ଚିଟି ପାଗାଇଲୁନି । ୨୫ ଆମେ ସୁନ୍ଦରୁ କେ, ଆମର ଦଳେଅନି କେତେ ଲକ୍ଷ ତମରଚାନେ ଆସି, ଜାଇଜାଇଟା ସିକାଇଆଚତ୍ର, ତେବେଥି ସେମନ୍ ତମକେ କଟପତ ଆରି ତେରେପେତେ କଲାଇଆଚତ୍ର । ମାତ୍ର ଆମେ ସେମନ୍କେ ସେନ୍ଦ୍ରାରି କରବାକେ, କାଇମିଟା ଆଦେସ୍ ଦେଇନାଇ । ୨୬ ସେଟାର ପାଇ ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଗଟେକ୍ ଅଇକରି କେତେଟା କବର କରମନ୍ଦକେ ବାତି, ତମର ଲଗେ ପାଟାଇବାକେ ଟିକ କଲୁ । ସେମନ୍ ଆମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍, ବରନବା ଆରି ପାତଳର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଜିପାର । ୨୭ ଏ ମରତରମନ୍ ମାପୁର ଜିପୁର ପେବାତେଇ ନିଜର ଜିବନ ସର୍ପିଦେଇ ଆଚତ୍ର । ୨୮ ସେଟାର ପାଇ ଜିରଦା ଆରି ସିଲାକେ ତମର ଲଗେ ପାଗାଇଲୁନି । ଆମେ ଜାଇଟା ଲେକିଆତ୍ର ସେଟା ତମେ ସେମନ୍ ନିଜେ ବାତାଳିଦେବାଇ । ୨୯ କେତେଟା ଦରକାର ରଇଲା ନିୟମ ଗାତି, ତମର ରୂପରେ ଆରି କାଇମିଟା ବକ୍ତ ନ ଲାଦବାକେ ଆମେ ସୁକଳିଆଦମାର ଅନି ତାଳନା ପାଇଲୁଆତ୍ର । ୩୦ ସେ କେତେଟା ନିୟମ ଅଇଲାନି ପୁରଳା ଦେବଦାମନ୍ଦକେ ପୁଜା କରିବିଲା କାଇମିଟା କାଦି କାଇବାର ନାଇ । ତଥର ପିତ୍ତ ମାରାଇ କି ମୁହଁପୁର ମିଲାମିଟା ତାନେଅନି ଦୁରିକେ ରଇବାର । ଏ ସବୁ କାମ ନ କରିବାକେ ତମେ ଜାଗରତ୍ ରଇଲେ, ଅଇଜାଇସି । ଏହିକେ ରଇଲୁନି ।” ୩୦ ଜନ କବର କରମନ୍ଦକେ ପାଟାଇ ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ଆନ୍ଦିଟାକେତେଜ ଜାଇ ବିସବାସିମନ୍ଦର ସବୁ ଦଳକେ ବୁଝୁଇକରି ସେ ଚିଟି ଦେଲାଇ । ୩୧ ତେରର ବିସବାସିମନ୍ ସେ ଚିଟି ପଚିକରି ବେଷି ସାରଦା ଅଇଗାଲାଇ । ୩୨ ଜିରଦା ଆରି ସିଲା ନିଜେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ବବିଷତବକ୍ତା ରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଆନ୍ଦିଅକର ବିସବାସି ବାରମନ୍ଦକେ ଦେବିନିର ରଇକରି, କବର ଜାମାଇ, ସେମନ୍ଦ ବିସବାସି ତାର କଲାଇ । ୩୩ ତେଇ କେତେ ଦିନ ରଇଲା ପତେ, ଜନଲକମନ୍ଦ ସେମନ୍ଦକେ ପାଟାଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍ଦ ଲଗେ ବାତତ ଜିବାକେ, ବିସବାସି ବାରମନ୍ ସେମନ୍ଦକେ ସାନ୍ତି ସଞ୍ଚ୍ଚ, ପାଟାର ଦେଲାଇ । ୩୪ ମାତ୍ର ସିଲା ତେଇସେ ରଇବାଟା ଟିକ ବଲି ତେଇ ରଇବାକେ ମନ୍ କଲା । ୩୫ ପାରଲ୍ ଆରି ବରନବା ଆନ୍ଦିଅକେତ୍ର କେତେ ଦିନ ରଇକରି ବେଷି ଲକ୍ଷମନ୍ଦର ସଞ୍ଚ୍ଚ, ମିଯିଦିତି ମାପୁର ବାକିଅ ଜାମାଇଲାଇ ଆରି ସିକିଆ ଦେଲାଇ । ୩୬ କେତେ ଦିନ ପତେ ପାଟଳ ବରନବାକେ କଇଲା, “ଜୁ, ଆମେ ବାତତି ଜୁ, ସବୁ ଗଢମନ୍ଦକେ, ଆମର ଜନ ବାରମନ୍ଦକେ ମାପୁର ବାକିଅ ଜାମାଇ ରଇଲୁ ସେମନ୍ଦକେ ବେର ଅର୍ଥ ଆରି ସେମନ୍ ବିସବାସେ କେନ୍ତି ଆଚତ୍ର ଦୁଇ ଦେଲାଇ ।” ୩୭ ଜନନ୍ ମାରକେ ମିଯା ତାକର ସଞ୍ଚ୍ଚ ନେବାକେ ବରନବା ମନ୍ କଲା । ୩୮ ମାତ୍ର ପାରଲ୍ କଇଲା “ମିବୁ, କାଇବେ ବରଲେ, ପପୁଲିଆର ଜନ ଦିନେ ଆମେ ପାରି ନାହିଁ ରଇଲାଇ ।” ୩୯ ଏ ବିସତ, ବେଷି କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ ଆରି ସେମନ୍ ବିନେ ଅଇଲାଇ । ବରନବା ଜାନମାରକକେ ନେଇ ସାଇପରସେ ଜିବା ପାନିଜାଇ ତମାଲାଇ । ୪୦ ମାତ୍ର ପାରଲ୍ ତାରସଞ୍ଚ୍ଚ ଜିବାକେ ପିଲାକେ ବାଢିଲା । ଆରି ମାପୁର ଜିବନ୍ଦୁକାନି ତେଇ ସେମନ୍ଦକେ ସର୍ପିଦେଇ, ବିସବାସିମନ୍ ପାଟାର ଦେଲାଇ । ୪୧ ପାରଲ୍ ଆରି ସିଲା, ସିରିଆ ଆରି ସିଲିପିଆଇ ବୁଲି ବୁଲି କରି ତେଇର ମଣ୍ଡିଲିମନ୍ଦକେ ତାର କରିଲାଇ ।

୧୭ ତେଇଅନି ପାରଲ୍ ଦରବି ଆରି ଲୁସତାରାଇ ଆଇଲା । ସେ ନଅରେ ତିମତି ନାହିଁର ଗଟେକ୍ ବିସବାସି ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ତାର ମାଆ ଗଟେକ୍ ଜିରଦି ବିସବାସି ରଇଲା । ମାତ୍ର ତାର ବାବା ଗଟେକ୍ ଗିରିକି

ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ୨ ଲୁସତାରା ଆରି ରକନିଆତେଇ ରଇବା ସବୁ ବିସବାସି ବାଇମନ୍ ତିମତିକେ ସନମାନ କରିତେରଇଲାଇ । ୩ ପାରଲ୍ ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ତିମତିକେ ନେବାକେ ମନ କଲା, ସେଟାରପାଇ ଜିବା ଆଗ୍ରହ ମପାର ନିୟମ ଲସାବେ ତାକେ ସୁନ୍ଦର କଲା । ଜେତ୍ରିକି ସେ ଜାଗାର ଜିରଦିମନ୍ ତାକେ ନିନ୍ମ ନ କରତ । କାଇକେବରଲେ ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ ତିମତିର ବାବା ଗିରିକ ଲକ୍ଷ ବଳି ଜାନିବରଇଲାଇ । ୪ ସେମନ୍ କେବଳ୍ ସବୁ ଜାଗାଇ ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ବିସବାସିମନ୍ଦରପାଇ, ଜିରୁଯାଲମର ପାର୍ତ୍ତିନମନ୍ ଆରି ପେରିଦିମନ୍ ରାଜି ଅଇରବା ନିତିନ୍ଦ୍ୟ ବିସତ କରିଲାଇ । ଏ ସବୁ ନିୟମ ମାନବାକେ ବିସବାସିମନ୍ଦକେ କରିଲାଇ । ୫ ସେଟାର ମଣ୍ଡିଲଗେ ପାଇ ବିନ୍ଦିନିଆ ରାଜି କରିବାପାଇ ବଦିବାର ବାରିଲାଇ । ୬ ସେମନ୍ଦରପାଇ ମଣ୍ଡିଲଗେ କେତି ବିନ୍ଦିନିଆ ରାଜିକେ ତେଷଟା କଲାଇ । ମାତ୍ର ବାରଇଲାବେଲେ ଜିପୁରଲୁଗେ ତାକର ବିତ୍ତରେ ରଇବା ପୁକଳ ଆରିଦମା, ସେମନ୍କେ ଜିବାକେ ତାଳନା ଦେଖନାଇ । ୭ ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ମିଯିଆବାଟ ଦେଇ ତରଥାତେଇ ଗାଲାଇ । ୮ ତରଥାଇ ରଇଲାବେଲେ, ସେ ରାତିଆ ପାରଲ୍ ଗଟେକ୍ ଦରସନ ଦେକଲା । ସେ ଦରସନେ ମାସିଦନିଆର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଟିଆଆଇ ବାବୁଜିଆ କରି କରିଲା ମାସିଦନିଆର ଆମି ପାଇଜ କରା!” ୧୦ ପାରଲ୍ ଏ ଦରସନ ଦେକଲା ଦାପରେ, ମାସିଦନିଆର ଜିବାକେ ଆମେ ତିଆର ଅଇଲୁ, କାଇକେବରଲେ ଆମେ ନିକ ସଞ୍ଚ୍ଚ ନାଲୁ, ପରମେସର ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ବିତ୍ତରେ, ସୁଦ କବର ଜାମାରବାକେ ଆମକେ ତାଳନା ଆପେ । ୧୧ ଆମେ ତରଥାଅନି ଜାଜେ ତମି ସିବା ସାମତରା ଗାଲୁ ଆରି ତାର ଆରକର ଦିନେ ନିଆପଳି କେବଳୁ । ୧୨ ତେଇଅମେ ଉଦରିକରି ମାସିଦନିଆ ଜିଲାର ମୁକିଆ ଗଢ ପିଲିପେ ଗାଲୁ । ଏ ଗଢ ଗଟେକ୍ ରମିଯ ଦଲ ରଇବା ଗଢ ରଇଲା । ତେଇ ଆମେ ବେଷି ଦିନ ଜାକ ରଇଲୁ । ୧୩ ବିସବାମବାରେ ଗଢ ବାଇରର ଗାଢ କଣ୍ଠ ଗାଲୁ । ତେଇ ଜିରଦିମନ୍ ରୁଣ୍ଟିକରି ପାରତନା କରିବାକେ ଗଟେକ୍ ଜାଗା ବାଲି ବାବଲୁ । ଆମେ ତେଇ ବସ୍ତୁ ରୁଣ୍ଟି ରଇବା ମାଇଜ ମନ୍ଦ ସଞ୍ଚ୍ଚ କାତାବାରତା ଅଇଲୁ । ୧୪ ସେମନ୍ଦ ବିତ୍ତରେଅନି ରୁଣ୍ଟିରା ଗଢର ଲୁଦିଆ ନାତ୍ତର ଗଟେକ୍ ମାଇଜ, ଆମର କାତା ମୁନ୍ଦରେରଇଲା । ସେ ବେଷି ଦାମ ଅଇବା ଜାମକିଆ ରୁଣ୍ଟର ଲୁଗୋ ବିକରେରଇଲା । ସେ ପରମେସର କାତା କରିଲାବେଲେ ସେଟା ନାମବାକେ ମାପୁର ତାର ମନ ରଗାତିଦେଲା । ୧୫ ବିସବାସି କଲାପାତେ, ସେ ଆରି ତାର କୁତୁମର ଲକ୍ଷ ଭୁବନ ନେନାଇ । ତାର ପତେ ସେ ଆମକେ ତାରିକରି କରିଲା, “ଜଦି ସତରସେ ମୁଇ ମାପୁରକେ ବିସବାସି କଲିନି ବଲି ତମେ ବାବିଲାପନ୍ତି, ତେବେ ଆସି ମର ଗରେ ରୁଆ ।” ସେ ଏହି କଇ ଆମକେ ତାର ଗରେ ଜିବାକେ ସୁତ୍ରଗାରିଲା । ୧୬ ଆମେ ଗଟେକ୍ଦିନେ ଆମେ ପାରତନା ଜାଗାର ଜାଇରଇଲୁ । ତେଇ ଭୁମା ତପ୍ତିରାଗା ଗଟେକ୍ ଗଢିବାଢିତିକେ ବେଶଅଇଲୁ । ସେ ତାର ବିତ୍ତରେ ରଇଲା କାରାପାଥାଦମାର ବପୁ ସଞ୍ଚ୍ଚ ବଦିପତି କାତା କଇପାରିତେ ରଇଲା । ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ଆହ ଦେକି, ବଦିପତି କାତା କଇବେଇକି, ସାରକାରମନ୍ଦକେ ବେଷି ତାବୁ କାମାଇଦେଇରଇଲା । ୧୭ ଆମେ ତାରଲଗେ ଗାଲାକେ, ସେ ପାରଲ୍ ବଲି କିରିକି ଆମର ପର ପଥ ଆଇଲା । ଆରି କାଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁରିଭାନେଅନି ବଦ ପରମେସର ପେବାକରୁମନ୍ । ତମେ କେନ୍ତି ମୁକ୍ତି ପାଇସା, ଏ କାତା ସେମନ୍ କଇଲାଇନି ।” ୧୮ ସେ ଦାମ୍ଭୁତି ବେଷି ଦିନ ଦାରି କିମ୍ବା

ପାରାପାରିପିତେ ପାଇଲୁ ବିଜାର ଅଜଳା । ସେ ପରିବାରେ ପାଧି କେବିକାରି କରିଲା, “ଜିପୁ କିରିସିଟର ନାହିଁ ଦାରି ଆଦେସ୍ ଦେଲିନି, ତାରତେଇଅନି ବାରଇ ଜା ।” ସେ କରିଲା ଦାପରେ, କରାସ୍ ଆଦମୀ ତାରତେଇଅନି ବାରଇଗାଲା । ୧୯ ଜେତେବେଳେ ତାକର ସାନ୍ତ୍ବାନମନ୍ଦକେ ନିଜର ଦନ୍ ଅରଜ୍ବାବା, ବୁତ୍ତିଗାଲା ବଳି ଜାନିଲାଇ, ପାଇଲୁ ଆରି ସିଲାକେ ଗରି ମନୀର ରଇବା ରମିଅ ଅଦିକାରି ଲାଗେ କିମି ଆନିଲାଇ । ୨୦ ସେମନ୍ଦକେ ତାକର ମୁଖ୍ୟମେ ଆମି ଦସ୍ତବେଶ କରି କରିଲାଇ “ଏମନ୍ ଜିପଦି ଲକ୍, ଆମର ଗତେ ଅସି ଗଣ୍ଠିଲୁ କଲାଇନି ।” ୨୧ ଆମର ନିୟମ ବିରବେ ରତ୍ନିନି ସିଲାକାରିଲାଇନି । ଆମେ ରମିଅ ଲକ୍, ସେତାର ପାଇ ଏ ରତ୍ନିନି ମାନି ନାପାର । ୨୨ ସାନ୍ତ୍ବାନ ମନର କାତାମିପାର ତେର ରଇଲା ଲକ୍ମନ୍, ପାଇଲୁ ଆରି ସିଲାର ବିରବେ ଉଚିଲାଇ । ସେ ଅଦିକାରିମନ୍ ପାଇଲୁ ଆରି ସିଲାର ବସ୍ତର ରତ୍ନିକରି କରିପା ସଞ୍ଚ୍ଚ ମାରବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲାଇ । ୨୩ ସେବେ ମାତ୍ରକାରିଲା ପତେ ସେମନ୍ଦକେ ବନ୍ଦି ଗରେ ପୁରାଇଲାଇ ଆରି କୁତ୍ତିଦେବ ଜାଗ୍ରବାକେ ବନ୍ଦି ଗର ଜାଗୁଆଲୁକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲାଇ । ୨୪ ଏ ଆଦେସ୍ ପାଇ ବନ୍ଦି ଗର ଜାଗୁଆଲୁ ସେମନ୍ଦକେ ଗନ୍ତେ କି ଦିରର ବାକ୍ରାଇ ପୁରାଇ ଦେଲ, ବଜରଇବା ମାନୁଷଚାଲାଇ ତାକର ଗର ବାନ୍ଦିଦେଲା । ୨୫ ପାଇଲୁ ଆରି ସିଲା ମଜା ରାତି ଦେଲାଇ ପରମେସରଙ୍କ ପାରତନା କରି ଗିଦି ଗାଲାଟେ ରଇଲାଇ । ବନ୍ଦି ଗରେ ରଇବା ବିନାଲକ୍ମନ୍ ସେତା ସବୁ ସୁନ୍ଦର ରଇଲାଇ । ୨୬ ସେତୁକିବେଳେ, ଅଚାର ବେଦି ଦରତନି ତୁଳୁବୁଲାଇ ଆରି ବନ୍ଦି ଗରର ପାକାରିଲା କୁହନ୍ତି ପାକନା ଆଲିଗାଲା, ସେ ଦାପରେ କାପାରମନ୍ ଉଗାତି ଅଇଗାଲା ଆରି ସବୁ ବନ୍ଦିମନର ସିକଳି କୁଥାନ୍ତି ଗାଲା । ୨୭ ବନ୍ଦି ଗରର ଜାଗୁଆଲୁ ତେତାଅଇ ଉଚିଲା ଆରି ବନ୍ଦି ଗରର କାପାର ଉଗା ଅଇରଇଲାଟା ଦେକିଲା । ସେ ବନ୍ଦିମନ୍ ସବୁ ପାଲାଇ ଆଦିଦ ବଳି ବାଦିଲା । ସେତାର ପାଇ ସେ ତାର କାଣ୍ଠୁ ବେତି ବୁପି ଅଇ ମରବାକେ ଜାଇତେ ରଇଲା । ୨୮ ମାତ୍ରର ପାଇଲୁ ଆରଲିଅଥ କଇଲା, “ନିଜେ ତର ଗାଗତି କାଟିଅଇ ନସାନାଇ । ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ ରତି ଆରୁ! କେ ପାଲାଇ ନାଇ ।” ୨୯ ବନ୍ଦି ଗର ଜାଗୁଆଲୁ ଗଟେକ ବତି ଆନିବାକେ ବିଚାରିଲା । ଆରି ସେ ବତି ଦାରିଆ ଆରି ତରତେ ରତ୍ନିର ଅସି ପାଇଲୁ ଆରି ସିଲାର ଗର ତଳେ ଅଦରିଲା । ୩୦ ତାର ପତେ ସେମନ୍ଦକେ ବାଇରେ ନେଇ ପାଇରିଲା, “ଆଜିଥିମନ୍! ପରମେସର ଉଚ୍ଚେଅନି ରକିଆ ପାଇବାକେ ମୁକ୍ତ କାଇଟା କରିବାର ଆଚେ?” ୩୧ ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ମାପରୁ ଜିପୁକେ ବିସବାସ କଲେ, ତୁର ଆରି ତମର କୁଟୁମ୍ବ ସବୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଲା ।” ୩୨ ତାର ପତେ ସେମନ୍ ତାକେ ଆରି ତାକର ଗରର ସବୁ ଲକ୍କ ତୁବନ ନେଇଲାଇ । ୩୩ ତାରପତେ ସେ ପାଇଲୁ ଆରି ସିଲାକେ ତାକର ଗରେ ତାକିନେଇ କାଇବାକେ ଦେଲା । ତେଇ ପରମେସରଙ୍କେ ବିସବାସ କଲାଇ ପାଇ ସେ ଆରି ତାର କୁଟୁମ୍ବ ସବୁ ଲକ୍ମନ୍ ସାରବା ଅଇଗାଲା । ୩୪ ଆରିଗଟେକ ଦିନର ସାକାଳେ ରମିଅ ସାପନ୍ଦକାରିଆମନ୍ ସେ ଲକ୍ମନ୍ଦକେ ତାତି ଦିଆସ୍ ବଳି ଜାଗୁଆଲମନ୍ଦକେ କରକିପା ପାଇଲାଇ । ୩୫ ସେତାର ପାଇ ବନ୍ଦିଗର ଜାଗୁଆଲୁ ପାଇଲକେ କଇଲା, “ରମିଅ ସାପନ୍ଦକାରିଆ ଦମକେ ଆରି ସିଲାକେ ତାତି ଦେବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା ଆଚେ । ଏବେ ତମେ ଏ ଜାଗାରାନି ପାନ୍ତି ସଞ୍ଚ ଉତ୍ତି ଜା ।” ୩୬ ମାତ୍ରର ପାଇଲୁ ସନ୍ତ୍ବାନମନ୍ଦକେ କଇଲା, “କାଇମିପା ଅପ୍ରାଦେ ଦସି ଅଇ ନ ରଇଲେ ମିଥା, ସେମନ୍ ଆମକେ ଲକ୍ମନର ମୁଖାଟେ ମାରିଲାଇ । ଆମେ ରମିଅ ଲକ୍, ମାତ୍ରର ସେମନ୍ ଆମକେ ବନ୍ଦି କଇଲାଇ । ଏବେ ଆମକେ

କୁତୁହଳେ ଚାତିଦେବାକେ ମନ କଲାଇନି । ଏଣ କରିବାକେ ଆମେ ନ ଦେଇ । ରମିୟ ଅଦିକାରି ନିଜେ ଆସି ଉଚି ଆମକେ ମୁକଲାଇ ।” ୩୮ ସିନିଆମନ ରମିଅ ପାସନ୍କାରିଆକେ ଏ କାତା ଜାନାଇଲାଇ । ପାଉଳ ଆରି ସିଲା ରମିଅ ଲକ୍ଷ ବଳି ସୁନି ସେମନ ଉଚିଗାଲାଇ । ୩୯ ଘେଟାରପାଇ ବିନିଗରେ ଜାଇ ସେମନକେ କେମା ମାଞ୍ଜୁଲାଇ ଆରି ସେମନକେ ବନ୍ଦି ଗରେଥାନି ବାରକରାଇ ଗଢ଼ ତାତି ଉଚିଜିବାକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୪୦ ପାଉଳ ଆରି ସିଲା ବନ୍ଦି ଗରେଥାନି ବାରେ ଲୁଦିଆର ଗରେ ଗାଲାଇ । ତେର ସେମନ ବିସବାସ ବାରମନକେ ଦେବ୍ ଅଇ, ସେମନକେ ପାରଦା କରାଇ, ସେ ଜାଗା ଚାତିରିଟିଗାଲାଇ ।

୧୭ ପାଉଳ ଆରି ସିଲା ଅମ୍ବିପଲି ଆରି ଆପଲନିଆ ବାହେଦିଲ ତେସଲନି ଜାଗାର କେବଲାଇ । ତେର ଜିରଦିମନର ଗରେକୁ ପାରତନା ଗର ରଲାଇ । ୨ ପାଉଳ ତାର ରିତିନିତି ଉପାବେ, ପାରତନା ଗରେ ଶାଳା । ତେର ସେ ଲାଗି ଲାଗି ଚିମନା ବିସବାସମରେ ଲକମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ କାତାବାରତା କଲା । ୩ ଦରମ ସାସତର ପଢିକରି ବୁଜାଇଲା ଜେ, ମଧ୍ୟ ଦୂର ପାଇବାର ରଇଲା ଆରି ପରମେସର ତାକେ ମାଲାତେଇଥାନି ଉଚାଇବାର ରଲାଇ । ପାଉଳ କଲାଇ, “ଜନ ଜିୟର ବିଦିପଲ ମୁଲ ଜାନାଇଲି, ସେ ଅଳାନି ମସିଥ ।” ୪ ସେମନର ବିଦିଗରେଥାନି କେତେ ଲକ୍ଷ ଏଣ ବିସବାସ କଲାଇ । ପାଉଳ ଆରି ସିଲାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିସଲାଇ । ଯେନ୍ଦ୍ର ତାକୁମୁଣ୍ଡ ରଇବା ମାଲଜିମନ ଆରି ପରମେସରକେ ପାରତନା କରବା ଶିରିକ ମନର ଗରେକେ ବଢ଼ ଦଲ ମିପା ସେମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିସଲାଇ । ୫ ମାତର କେତେଣା ଜିରଦିମନ ପାଉଳ ଆରି ସିଲାକେ କୁଟ କରି, କାଇ କାମ ନ କରବା ଅଳୟିଆ ଲକମନକେ ଏକଜୁଟ କଲାଇ, ଆରି ମୁଲିଆଇ, ମୁଲାଇ ଗଢ଼ ଜାକର ଲକ୍ଷକେ ଉପକାର ରିପା କରାଇଲାଇ । ସେମନ ପାଉଳ ଆରି ସିଲାକେ କଜି ଆନବାକେ ଗରେକୁ ଜେସନ ନାୟାରୁ ଗରେ ଜାଇ, ତାର ଗର ଚପିପାକାଇଲାଇ । ୬ ମାତର ତେଇ ପାଉଳ ଆରି ସିଲା ତିସତ ନାଲକେ, ସେମନ ଜେସନ ଆରି ବିନ୍ଦ କେତେଟା ବିସବାସି ବାରମନକେ, ଗଢ଼ର ନେତାମନର ଲିଙ୍ଗ ଜିକିନେଇ ଆରଲିଆଇ କରାଇଲା, “ଏ ଲକମନ ତାରିବେଦେତି ଶଣ୍ଟିଗଲ କଲାଇନି! ଏବେ ଆମର ଗରେ ମିପା ଆଇଲାଇ ଆଚର ୭ ଆରି ଏପନ ସେମନକେ ତାର ଗରେ ରକିରିଲା । ଜିଲ୍ଲା ନାୟା ଦାରି ଆରି ଗରେକେ ରାଜା ଆରେ ବଲି କରକରି ସେମନ ଆମର ବଢ଼ ସାପନ୍କାରିଆର ନିୟମ ମାଞ୍ଜୁଲାଇନି ।” ୮ ଏ କାତା କଇ ସେମନ, ଲକମନକେ ଆରି ପାସନ୍କାରିଆର ବିରଦେ ଆରଲି ଅରକରି ଦେବି ରିପା କରାଇଲାଇ ଆରି ଗଣ୍ଠଗଲ କରାଇଲାଇ । ୯ ସାପନ କରୁମନ ଜେସନ ଆରି ବିଦାବାସିମନରତେଇଅନି ତାତିବାକେ, ଜେବକି ତାତୁ ବାନ୍ଧୁବାକେ ରଇଲା, ଲାଞ୍ଚ ମେଜକରି ସେମନକେ ଜାମିଲେ ଚାତିଦେଲାଇ । ୧୦ ରାତି ଅଇଲା ଦାୟରେ, ବିସବାସି ବାରମନ ପାଉଳ ଆରି ସିଲାକେ ଦେବିଆ ନାୟାର ଜାଗାଇ ପାଚାରିଦେଲାଇ । ସେମନ ତେଇ କେଟି, ଜିରଦି ଲକମନର ପାରତନା ଗରେ ଗାଲାଇ । ୧୧ ତେସଲନିର ଜିରଦିମନର ଗାନେଥିନି ଦେବିଆର ଜିରଦିମନ କୁଳାକୁଳି ମନ ରଇବା ଲକ୍ଷ ରଇଲାଇ । ତେମନ ଅଦିକ ମନ୍ଦିଆନ ଦେବି ସିପମନ ସିକିଆ ମୁନମାର । ଆରି ପାଉଳ କଇଲା କାତା, ସଢ଼ କି ନାଇ ବଳି ଜାନବାକେ ସବ ଦିନ ଦରମ ସାସତର ପଢ଼ରେଇଲାଇ । ୧୨ ସେମନର ବିଦରେଥାନି ଦେବି ଲକ୍ଷ ବିସବାସ କଲାଇ । ଦେବି ସାନକାର ଅଳ ସନମାଦ ପାରବା ଶିରିକ ମାଲଜି ଆରି ଶିରିକ ଲକମନ ମିପା ବିଦାବାସିମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିସଲାଇ । ୧୩ ମାତର ଜେତେବେଳ ତେସଲନିର ଜିରଦିମନ ସୁନମାର ଜେ ଦେବିଆରେ ମିପା ପାଉଳ ପରମେସର ବାକିଆ ଜାନାଇଲାନି, ସେମନ ତେର ଆସି

ପାଇଲାଇ ବିରଦେ ଶଶ୍ଵତ୍ତାଳ କରିବାକେ ଲକ୍ଷମନକେ ଉପକାଳିଲାଇ । ୧୪ ସେ ଦାୟିରେ ବିସବାଦି ବାଇମନର ପାଇଲକେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ପାଲିବାଟେ ପାଶାଇଦେଲାଇ, ମାତ୍ର ସିଲା ଆରି ତିମତି ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ବେଠିଆଇ ରଇଲାଇ । ୧୫ ପାଇଲକେ ଡାକନେବା ଲକ୍ଷମନ, ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଆନ୍ଦେନସ୍ ଜାହ ଗାଲାଇ । ତେଳାନି ଯେମନ ବେଠିଆଇ ବାରି ଆସି, ସିଲା ଆରି ତିମତିରେ କଇଲାଇ, “ତମକେ ପାଇଲ ବେଶ ମିସବାକେ କବର ପାଶାଇ ଆଦେସ୍ ଦେଲାଆଚେ ।” ୧୬ ସିଲା ଆରି ତିମତିକେ ଆତେନେସ୍ତରେ ଜାଣି ରଇଲା ଦେଲେ, ଗଢ଼ିକର ଲକ୍ଷ ପୁଜା କରିବା ଦେବତାମନର ମୁରୁତିମନ ଦେବି, ପାଇଲର ମନ ଦେବି ଉତ୍ତରୁ ଉତ୍ତର ଅଳଗାଲା । ୧୭ ସେଟାରୂପାଇ ସେ ଜିରିଦିମନର ପାରତନା ଗରେ ସେମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ, ଆରି ପରମେସରକେ ପାରତନା କରିବା ଜିରିଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଏ ବିସର ସବୁ ଦିନ ଆଲାଚନା କରିବାର ଦାରିଲା । ଆଟେବାଟେ ଜିବାଆଇବା କରିବା ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ସେ ବିସର ଆଲାଚନା କଲା । ୧୮ କେତେଟା ଏପିକିରିଆନ ଆରି ତଇଲକ କିମିଆ ଦେବା ଶୁରୁମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଦବାପେଲା ଅରିଲାଇ । ସେମନର ବିଦରେଥାନି କେତେ ଲକ୍ଷ କରିଲାଇ, “ଏ ବକୁଆ ବଢ଼ିପିନ୍ଥା, କାରଟା କରିବାକେ ଶେଷଟା କଲାନି?” ବିନ ଲକ୍ଷମନ କଇଲାଇ, “ବିନ ଦେବେ ରଇବା ଦେବତାମନର ବିସର, ସେ ଜାନାଇଲାନି ପାରା ଲାଗିଲାନି ।” ଜିସୁ ଆରି ତରେକ ଜିବନ ଅର ଉତ୍ତରା ବିସର ପାରଲ ଜାନାଇବାଟା ସୁନି ସେମନ ଏହି କଇଲାଇ । ୧୯ ସେଟାରୂପାଇ ସେମନ ପାଇଲକେ ଦାରି ସେ ନାଥର ବିତାର କରିବା ଜାଗା, ଜନ୍ମଟା କି ଏରିଆପାର୍ଯ୍ୟ ତେଇ ଆନ୍ଦିଲାଇ । ଆରି ତେଇ କଇଲାଇ, “ତୁହୁ ଜନ ନୁଆ ସିକିଆ ବିସର କଇଲୁସନି, ସେ ବିସର ଆମେ ଜାନବାକେ ମନ କଲୁନି ।” ୨୦ ତୁହୁ କରିବା କେତେଟା କାତା ଆମେ ଆଗରୁ କେବେ ସୁନି ନ ରଇଲୁ । ଆମେ ତାର ଅରି ଜାନବାକେ ମନ କଲୁନି । ୨୧ କାରିକେବଇଲେ ଆତେନେସ୍ତର ଲକ୍ଷ ଆରି ତେଇ ରଇବା ବିନ ଦେପର ଲକ୍ଷମନ ନୁଆ ବିସର ସୁନିବାକେ ଆରି କରିବାକେ ବଳ୍ପାଇତେ ରଇଲାଇ । ତେଳ ସେମନ ଦେବି ବେଲା ଦେଇତେ ରଇଲାଇ । ୨୨ ପାଇଲ ସେ ଗତର ସବା ମୁଆଗେ ତିଆର ଅର କଇଲା, ଆତେନିଅର ଲକ୍ଷମନ, ତମେ ସବୁ ଦରମ ଲକ୍ଷ ବଲି ଜାନାପଦଳାନି । ୨୩ କାଇକେବଇଲେ, ମୁଲ ତମର ନାଥେ ବୁଲି ଦେବିଲା ବେଲେ, ତମର ପୁଜା କରିବା ଜାଗାମନ ଦେବକିଲା । ତେଳ ଗଟେକ ଦେବି ରଇଲା । ଗଟେକ ନ ଜାନିଲା ଦେବତାରେ, ଲେବାରଇଲାଟା ମିଥ୍ୟା ଦେବକି । ତମେ ଜାକେ ନାଜାନି ପୁଜାକିଲାସନି । ଏବେ ତାର ବିସର ତମକେ ଜାନାଇଲନି । ୨୪ ପରମେସର ଦୂର୍ମିଳିଆ ଆରି ତେଇ ରଇଲା ସବୁ ବିସର ତିଆର କଲା । ସେ ପରମ ଆରି ଜଗତର ମାପରୁ ଲକ୍ଷମନ ତିଆର କଲା ମନ୍ତିରେ ରଇବାକେ ମନ ନ କରେ । ୨୫ ଆମେ ତାର ପାଇ କାମ କରି ତାକେ ଦେଇପାରବୁ ପାରା କାଇଟା ମିଥ୍ୟା ସେ ମନ ନ କରେ ନାହିଁ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ସବୁକେ ଜିବନ, ପବନ ଆରି ସବୁ ଦରକାର ରଇଲାଟା ଦେଲାଆଚେ । ୨୬ ଗଟେକ ଲକ୍ଷାନି ସେ ସବୁ ମୁନୁସ ଜାତିକେ ତିଆର କଲା । ଆରି ତାର ଆଦେସ୍ ରଇଲା କେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ତାକେ କଜି କରି ଦେବ ଅଥବା । ମାତ୍ର ସତତିରେ ପରମେସର କାରଟାନେଅନି ମିଥ୍ୟା ଦୂରିକେ ନାହିଁ । ୨୭ ଏ ବିସର କେବି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ କଇଲା ଆତେ, “ତାର ଲଗେ ଆକା ଆମର ଜିବନର କୁଟିକାତି ଆତେ ।” ତମର ବିଦରେଥାନି କେତେଲକ କରାଆବତ, ଆମେ ମିଥ୍ୟା ତାର ପିଲାଜିଲା । ୨୮ ଆମେ ପରମେସରର ପିଲାଜିଲା ଅଇଲାଇ ପାଇ ମୁନୁସ ତିଆର କଲା ପୁଜା, ରୁପା ନରିଲେ ପାକନା ସଞ୍ଚ୍ଚ ତିଆର କଲା ପୁତ୍ରିଲା, ପରମେସର ରୁପ ବଲି ବାପି ନାପାର । ୨୯ ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରକେ ଜାନି ନ

ରଇଲା ବେଳେ, ସେ ଦସ ଦାରି ନ ରଇଲା, ମାତର ଏବେ ସବୁ ଜାଗାର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ, ସେମନର ପାପ ବାଟେଅନି ବାଅଭବାକେ ଆଦେସ୍ଥ ଦେଲାନି । ୩୧ ସେ ଗଟେକ ଦିନ ଟିକ କଲା ଆଚେ । ସେ ଦିନେ, ସେ ବାତିରଇବା ଲକ୍ଷର ପଢ୍ଟୁ ଗୁଲାର ଦୁନିଆର ବିତାର କରସି । ସେ ଲକ୍ଷ ମଲାଟାନେଅନି ରତ୍ନ ଏ କାତା ସତ ବଲି, ସବୁକେ ଜାନାଇଲା ଆଚେ । ୩୨ ପାରଲରୁଟାନେ, ମଲାଟାନେଅନି ଉଚ୍ଚଳା ବିସଳ ମୁଣି ସେମନର ବିଦ୍ରେରେଅନି କେତେ ଲକ୍ଷ ତାକେ କିଜାଇଲାଇର, ମାତର ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନ କିଜାଇଲା, “ତମରେତେଇଅନି ଆମେ ଆରିତରେକ ଏ ବିସଳ ମୁନବାକେ ମନ କଲୁନି ।” ୩୩ ପାରଲ ସେ ଦିନର ସବାଇ ଅନି ରତ୍ନ ବାରିଗାଲା । ୩୪ ତାଯନିର୍ବିଅସ ନାଉଁର ସବାର ଗଟେକ ମେମର, ଦାମାରି ନାହିଁର ଗଟେକ ମାଜି ଆରି କେତେଟା ଲକ୍ଷ, ବିସାର୍ଥ କରି ତାର ପଢ୍ଟୁ ମିଥାଲାଇ ।

୧୮ ତାର୍ପତେ ପାଉଳ୍ ଆତେନ୍ସ ଗାଡ଼ି କରନ୍ତିଥ ଗାଲା । ୨ ତେଇ

ପନ୍ଥତସ୍ତେତେ ଜନମ କରିବଳା ଆକିଲା ନାହାଁର ଗଟେବ ଜିରିଦିକେ
ବେଳ ଅଳଲା । ବେଳ ସାଧନକାରିଆ କଲାପିଥୀଏ, ସବୁ ଜିରିଦିକେ ରମ୍ଭ
ଦେସ ଗଢ଼ବାକେ ଆଦେସ ଦେଇରଇଲା । ସେଟାରପାଇ, ସେ ଅଳ୍ପ ଦିନ
ଆଗ୍ରହୀ ତାର ମାଳିଜି ପରିସ୍କିଳାର ସଞ୍ଚୁ ଇଚ୍ଛାଲିନୀ ଆସିରଇଲା । ୭
ପାଉଳ ସେମନ୍ଦକେ ବେଳ ଅଳବାକେ ଜାଇ ସେମନ୍ଦର ସଞ୍ଚୁ ରଇଲା ।
କାଇକେବରଲେ ସେ ମିଥା ସେମନ୍ଦର ପାରା ତୁମ୍ଭ ତିଆର କରି ଜିମାନାକାରନା
କରିବରଇଲା । ୮ ଜିରିଦି ଆରି ଚିକିତ୍ସା ମନ୍ଦ ମାପରୁକେ ଅଦିକ ବିସବାସ୍
କରାଇବାକେ, ସବୁ ବିସରାମବାରେ ପାରତନା ଗରେ ଆଳିବନା କରିବେ
ରଇଲା । ୯ ଲୋକା ଆରି ତିମିଟି ମାସିଦିନାଇଅନ୍ତିମ ବାରରେ ଆରିଲା ପରେ
ପାଉଳ ଜିରିଦିମନ୍ଦର ଲଗେ ଜିମ୍ବୁର ସୁବ୍ର କବର ଜାନାଇବାକେ ପୁରାପୁରି
ବେଳା ଦେଲା ଆରି ଜିମ୍ବୁକେ ମିଥି ବଳି ପାକି ଦେଲା । ୧୦ ମାତର ସେମନ୍ଦ
ତାକେ ବିରଦ୍ଧ କରି ତାର କୁଟ୍ଟ ପାଂଗବାର ଦାରିଲାଇ, ସେତା ବିରଦ୍ଧ କରିବା
ଇଥାବେ, ତାର ବସ୍ତୁତର ଦୁଲି ପାପତ୍ତିଦେଇ ସେ ସେମନ୍ଦକେ କରିଲା,
"ଜିଦି ତମେ କୁରୁପନାସ ଅଳପା, ତେବେ ସେଟାରପାଇ ତମେ ନିଜି ଦାଇ
ଅଳପା । ମୁଖ ଏଗାରପାଇ ଦାଇ ନଇ, ଏବେ ମୁଖ ଜିରିଦି ନଇଲା ଲକମନର
ଲଗେ ଜିବି ।" ୧୧ ସେଟାରପାଇ ସେ ସେମନ୍ଦକେ ତାତି ପରମେସରକେ
ପାରତନା କରିବା ତିଥୀ ଲୁଣ୍ଠନ ନାହିଁର ଗଟେକ୍ ଜିରିଦି ନଇଲା ଲକର
ଗରେ ରଇବାକେ ଗାଲା । କୁଶୁତର ଗର ପାରତନା ଗର ଲଗେ ରଇଲା
। ୧୨ ପାରତନା ଗରର ମୁକିଥ କିରିସିପ୍ପ ଆରି ତାର କୁଶୁମର ସବୁ ଲକ୍ଷ
ମାପୁରୁତେତେ ବିସବାସ କଲାଇ ଆରି କରିବିଥିର ଅଦିକ ଅଦିକ ଲକ୍ଷ
ପାଉଳର ସିକିଆ ସୁନି ବିସବାସ କଲାଇ ଆରି ପାନିତେବୁଦ୍ଧି ଦୁଇନ ନେଲାଇ
। ୧୩ ଗଟେକ ରାତି, ପାଉଳ ଦରବନ ଦେବକିଲା । ଦରବନେ ମାପୁର ତାକେ
କଇଲା, "ଦୂର ନାହିଁ, ଜାନାଇବେ ରଥ, ସେତା ଦେବାନାଇ । ୧୪ କାଇକେ
ବଇଲେ ମୁଖ ତର ସଞ୍ଚୁ ଆଚି । କେ ତମଙ୍କେ କାଇଟା କରି ନାପାରଦ,
କାଇକେବରଲେ ଏ ନଥରେ ମର ବେଶି ଲକ୍ଷ ଆଚଦ ।" ୧୫ ସେଟାରପାଇ
ପାଉଳ ପରମେସର ବାକିଅ ସିକିଆ ଦେଇ, ତେଇ ବରସେବ ତ ମାସ
ଜାକ ରଇଗାଲା । ୧୬ ଗାଲିଯନ୍ ଆକାୟର ରମିଅ ପାନକାରିଆ ରଇଲା
ବେଳେ, ଜିରିଦିମନ୍ଦ ଏକଳୁଚୁଆଇ ପାଉଳକେ ଦାରି ବିଚାରନା ଜାଗାଇ
ନେଲାଇ । ୧୭ ସେମନ୍ଦ କଇଲାଇ, "ଏ ଲକ୍ଷ ଆମର ନିଯମ ବିରଦେ
ପରମେସରକେ ପାରତନା କରିବାକେ ଲକମନରେ ସୁତରାଇଲାନି ।" ୧୮
ପାଉଳ କାତା ଅଳବାକେ ଗାଲାବେଲେ, ଗାଲିଅ ଜିରିଦିମନକେ କରିଲା,
"ଜିଦି ଲତି କାଇ ଦସ ନଇଲେ ଅପରାଦର ବିଶର ରଇସି, ତେବେ ତମର
ବିସର ସମାଳି କରି, ତମର କାତା ସୁନ୍ମବାଟା, ମର ଇଥାବେ ଟିକ ଅଳୟି ।

୧୮ ମାତ୍ରର ଏ କାତା ତମର ବିଦିବିଦାନ ଆରି ରିତିନିତିର କାତା ଅଳଲାଇ ପାଇ, ଏତା ତମେ ଟିକକରିବାଟା ନିକ ଅଳସି । ମୁଲ୍କ ଏହି ବିତାର ନ କରି । ୧୯ ଏହି କରିକରି ସେମନ୍ତକେ ବିତାରନ କାଗାଳଅନି କେଦିଦେଲା । ୨୦ ସେମନ୍ତ ପାରତନା ଗରେ ମୁକୁଆ ସପ୍ତନନ୍ତକେ ଦାରି ବିତାରନ ଜାଗାର ମୁଆଟେ ମାଦିମାରିଲାଇ । ମାତ୍ର ଗାଲିଅ ସେଟାକେ ମନନ୍ଦେଏ ନାଇ । ୨୧ ପାରଲ କରିବିତେଇ ବିସବାସି ବାଜମନ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵ ଦେବି ବେଲା ଜାକ ରଇଲା । ତରପରେ ସେମନ୍ତକେ ତାଟି ପିରିସିଲା ଆରି ଆକିଲାଇ ସତ୍ତ୍ଵ, ସିରିଆ ଜିବାକେ ପାନିକାଜେ ବାଟ୍ ଦାରିଲାଇ । ସେକେରିଆଅନି ଜିବାଟା ଆରାମ କରିବା ଆଗତ୍ତ ତାକର ଗଟେଇ ମାନର ଜୟାବେ ପାରଲୁ ମୁଣ୍ଡ କୁରାଇଅଇଲା । ୨୨ ସେମନ୍ତ ଏପିସିପ୍ତେଇ କେଢିଲା ପରେ ପାରଲୁ ପିରିସିଲା ଆରି ଆକିଲାକେ ପାଗାଇଦେଲା । ତେଇ ସେ ପାରତନା ଗରେ ଜାଇ ଜିରିମନର ସତ୍ତ୍ଵ କାତାବାରତ ଅଇଲା । ୨୩ ଲକମନ୍ ତାକେ ଆରି ବେଦି ଦିନ ରଇବାକେ କରିଲାଇ, ମାତ୍ରର ସେ ରାଜି ନଇଲା । ୨୪ ଜିବା ବେଲାଇ ସେ ସେମନ୍ତକେ କରିଲା, “ଜିଦି ପରିମେସର ମନ କଲେ, ତମର ଲଗେ ବାତିତ ଆଇବି ।” ତାର ପରେ ସେ ଏପିଦେ ଅନି ଜାଗେ ଚରି ଗାଲା । ୨୫ ସେ ସିରିଆ କେଟିକରି ତେଇଅନି ଜିରୁପାଲାମେ ଗାଲା ଆରି ମଣ୍ଡିଲିକେ କୁଆର ଜାନାଇ ତେଇଅନି ଆନ୍ତିକିଆ ଗାଲା । ୨୬ ତେଇ କେତେ ଦିନ ରଇଲା ପତେ, ସେ ଆରି ତେବେଳୁ ଜିବାଟା ଆରାମ କରି ଗାଲାଟିଅ ଆରି ପିରିଜିଆ ବାବେଦଇ ଗାଲା । ବାଟେ ବିସବାସିମନ୍ତକେ ବିସବାପେ ତାହ ଅଳରିବାକେ ସାଥୀ ଦେଲା । ୨୭ ସେ ବେଲାର ଆଲେକବଜାଣ୍ଟିଆଇ ଜନମ ଅଳ ରଇଲା, ଆପଳ ନାହିଁ ଗଟେଇ ଜିରି ଏପିଦେ ଆଇଲା । ସେ ଗଟେକ ନିମାନ୍ ସତ୍ତ୍ଵ କାତାକର ଆରି ଦରମ ସାସତରେ ତାର ବେଦି ଗିଆନ୍ ରଇଲା । ୨୮ ସେ ମାସରୁ ଜିମୁର ବାହ ବିପର ସିକିଆ ପାଇରଇଲା ଆରି ଆଦମୀଙ୍କ ପୂରାପୂରୁଷ ଅଳକରି ବେଦି ସାରଦା ସତ୍ତ୍ଵ ସତ୍ତ୍ଵ କାତା ବାରକରି, ସିକିଆ ଦେଇତେ ରଇଲା । ମାତ୍ର କଲି ଜନନ ଦୁନ୍ତନ ଦେବା ବିପର ଜାନି ରଇଲା । ୨୯ ପାରତନା ଗରେ ସେ ନ ତରତେ ସିକିଆ ଦେବାକେ ଲାଗଲା । ତାର ସିକିଆ ପୁନି ପିରିସିଲା ଆରି ଆକିଲା ତାକର ନିଜର ଗରେ ତାକିନେଲାଇ ଆରି ତେଇ ପରମେସର ବାହ ବିପର ଅଧିକ ବୁଜାଇଦେଲାଇ । ୩୦ ତାର ପରେ ଆପଳ ଆକାୟ ରାଇଜେ ଜିବାକେ ଟିକ କଲାକେ, ଏପିଦର ବିସବାସି ବାଜମନ୍ ତାକେ ପାଇଲ କଲାଇ ଆରି ତାକେ ସାରଦା ସତ୍ତ୍ଵ ଗତିଆ କରିବାକେ କଇ ଆକାୟର ବିସବାସିମନ୍ତକେ ଟିଟି ଲେକଲାଇ । ସେ ତେଇ କେଟିକରି ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାକେ ବିସବାସି ଅଳରିବା ଲକମନ୍ତକେ ବେଦି ସାଜି କଲା । ୩୧ ଜିମୁ ଜେ ମସିଥ, ତାକର ବେଦି ତାହ ଜକତି ଦରମ ସାସତରେଅନି ଜାନାଇ କରି, ଜିଭିଦିମାନକେ ଆରାଇଲା ।

୧୯ ଆପଲ୍ କରନ୍ତିଏ ରଜଲାବେଳେ, ପାଉଳ ସେ ରାଜକୀ ଉପର
 ବାଗେ ଦୁଲି ପାରାଇ, ଏପିବିଷ କେବୁଲା । ତେର ସେ କେତେଟା
 ସିଥମନ୍ତକେ ବେମ୍ ଅଳଲା । ୨ ଯେମନ୍ତକେ ପାଗରାଲୁ “ତମେ ବିଶବାସି
 ଅଳବା ବେଲାଇ ସୁକଳ ଆଦମୀ ପାଇରଜଲାସ୍ତ କି?” ଯେମନ୍ତ କରଲାଇ,
 “ସୁକଳ ଆଦମୀ ଆଚେ ବଳି ଆମେ କେବେ ମିଥା ସୁନ୍ଦର ନାହିଁ ।” ୩ ପାରଲୁ
 ପାଗରାଲୁ, “ସେହି ଆଲେ ତମେ କେନ୍ତରି ଦୁବନ୍ଦ ନେଇ ଆଗାସ୍ତ?” ଯେମନ୍ତ
 କରଲାଇ “ଦୁବନ୍ଦ ଦେଉ ଜାନନ୍ତ ଦୁବନ୍ଦ ।” ୪ ପାରଲୁ କରଲା, “ଜନ୍ମ
 ଲକ୍ଷମନ୍ତ ପାପେଅନି ବାରତି ରଜଲାଇ, ଜାନନ୍ତ ଦୁବନ୍ଦ ଯେମନନ୍ତ ପାଇ
 ଚିକ ରଜଲା । ମାତ୍ର ତାରପଟେ କେ ଆଲବାର ରଜଲା, ଜନ୍ମଟା କି,
 କିଷ୍ଟ ତାର ଲିଙ୍ଗେ ବିଶବାସ କରିବାକେ, ଜାନନ୍ତ ଇଶରାଏଲ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ
 କରରଜଲା ।” ୫ ଏଠା ସୁନି ଯେମନ୍ତ ମାପଗୁ ଜିସୁର ନାହିଁ ଦାରି ଦୁବନ୍ଦ

ନେଲାଇ । ୭ ପାଇଲୁ ସେମନର ଉପରେ ଆତ୍ ଚିରଳା ଆରି ସୁକଳୁ ଆତ୍ମମା କାକରଟାନେ ଉଚରିଲା । ସେମନ ବିନ୍ ବିନ୍ ବାସାଇ କାତା କଜଲାଇ ଆରି ପରମେସରର ସୁବ୍ କବର ଜାନାଇଲାଇ । ୮ ସେମନ ମୁନୁସ ପିଲା ବାର ଲକ୍ଷ ରଇଲାଇ । ୯ ତାର ପତେ ପାଇଲୁ ତିନ୍ ମାସ ଜାକ ନ ଉଚରି ପାରିବା ଗରେ କାତାବାର କରି ପରମେସରର ରାଇକ ବିସଳ ସେମନର ମନେ ବିସାଧ ଜନମାଇବାକେ ତେସତା କଲା । ୧୦ ମାତର ସେମନର ବିଦ୍ରହେଅନି କେତେକ ଲକ୍ଷ ମନ ତାହ୍ ରଇଲା । ସେମନ ବିସାଧ କରଦିନାଇ । ଦଲର ସବୁ ଲକ୍ଷ ମୁଆଟେ ସେମନ ମାପରୁର ବାହ୍ ବିସଲନେଇ, ତିପୁଲୁ କାତା କରିଲାଇ । ସେଟାରପାଇ ପାଇଲୁ ସେମନକେ ଚାତି, ବିସାଧିମନକେ ନେଇ, ସବୁ ଦିନ ତିରାନ୍ତ ନାହିଁ ଗରେ ନିଆଇ କରିବାର ଦାରିଲାଇ । ୧୦ ଏତା ଦୁଇ ବରସ ଦାରି ତାଲିଲା । ରମ ଦେସର ଆସିଥା ଦେଖେ ବାସା କରିରଇବା ବେଦି ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷ ମିଥା ମାପରୁର ବାକିଥ ସୁନିଲାଇ । ୧୧ ପରମେସର ପାରଲରତେଇଅନି ବେଦି ବଦ୍ର ବଦ୍ର କାବାଅଳଜିବା କାମମନ କଲା । ୧୨ ଏହି କି ପାଇଲୁ ପୁତିଅରବା ଉରମାଳ ଆରି ବସଦର ରିମନର ଲଗେ ନେଲେ, ସେମନ ନିମାନ ଅଳତେ ରଇଲାଇ । ସେମନର ତାରିତେଅନି କାରାପ ଆତ୍ମମାନ ସବୁ ବାରିଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୩ କେତେଟା ଏନେତେଣେ ବୁଲିବା ଦୁମା ତାତାଇବାକେ ତେସତା କଲାଇ । ସେମନ କାରାପ ଆତ୍ମମାନକେ କରିତେ ରଇଲାଇ, “ପାରଲ ଜାନାଇବା ଜିପୁର ନାହିଁ ଦାରି ତକେ ଆଦେଶ ଦେଲିନି ।” ୧୪ ଏସକେବା ନାହିଁ ର ଗକେକ ତିରଦି, ବଦ୍ର ପୁଜାର ସାହତା ପିଲାମନ, ଏ ରକାମ କରିତେ ରଇଲାଇ । ୧୫ ମାତର କାରାପ ଆତ୍ମମା ସେମନକେ କରିଲା, “ମୁଇ ଜିପୁକେ ଜାନି ଆରି ପାରଲକେ ଚିନି ଆରି, ମାତର ତମେ କେ?” ୧୬ କାରାପ ଆତ୍ମମା ଦାରିରଇଲା ଲକ୍ଷ, ସେମନକେ ଦାରି ତାବକାତର କରି ପାକାଇଲା । ସେମନର ଲୁଗାପିତ୍ରୀ ତିରି ଦୁମଣ୍ଟା କରିଦେଲା । ସେମନ କଣ୍ଠୀଆ ବଣ୍ଠୀଆ ଅଇ ତାର ଗରେଅନି ବାରି ପାଲାଇଲାଇ । ୧୭ ଏପିଯେ ବାସାଅଳରଇବା ଜିରଦି ବିସାଧିମନ ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନ, ଏ ବିସଲ ପୁନି ତରିଗାଲାର ଆରି ତେଇ ମାସରୁ ଜିପୁର ନାହିଁ ଅଦିକ ତାକପୁଟେ ଅଳିଲା । ୧୮ ବିସାଧିମନର ବିଦ୍ରହେଅନି ବେଦି ଲକ୍ଷ ସବୁର ମୁଆଟେ ନିଜେ କଲା କାରାପ କାମ ମାନିଲାଇ । ୧୯ ପାଞ୍ଚମ ବିଦିଆ ଅବିଆସ କରିରେଇବା ବେଦି ଲକ୍ଷମନ ତାକର ବିଜମନ ଆନି ଚିଲିଆଇକରି ସବୁ ଲକ୍ଷ ମୁଆଟେ ପଦାର ଦେଲାଇ । ସବୁ ମିଯିକରି ସେମନର ବଜର ଦାମ ପକାଏ ଅଳାଇ ରୁପାଚାନ୍ତ୍ର ଏହକି ରଇଲା । ୨୦ ଏହିବାବରେ ପରମେସର ବାକିଅ ଅଦିକ ଅଦିକ ଗୁଲାଇବାଣେ ଉତ୍ତରା ଅଳକାର ଅଦିକ ବପୁ ଅଳବାର ଦାରିଲା । ୨୧ ଏ ସବୁ ଗରନ୍ତା ପତେ ପାରଲୁ ମାସିଦନିଆ ଆରି ଆକାୟୁ ବାହ୍ ଦେଇ ଜିରୁପାଲମେ ଜିବାକେ ତିକ୍ କଲା । ସେ କରିଲା, “ତେଇ ଗାଲା ପତେ, ମୁଇ ରମ ଦେସେ ମିଥା ଜାବାର ଆତେ ।” ୨୨ ସେଟାରପାଇ ସେ ତାର ଦୁଇଟା ସଞ୍ଚୂର, ତିମିତି ଆରି ଏଗାସ୍ତେକେ ମାସିଦନିଆଇ ପାରିଲା, ମାତର ସେ ନିଜେ ଆସିଆ ଦେଖେ ଆରି କେତେ ଦିନ ରଇଲା । ୨୩ ଏହକି ବିଦ୍ରହେ ମାସରୁ ଦେକାଇରଇବା ବାହ୍ ବିସଲ ନେଇ, ଗକେକ ବେଦି ବଦ୍ର ଗଣ୍ଠାର ଅଳବାଟା ଉବଜିଲା । ୨୪ ଦିନତିରିଯୁ ନାହିଁ ଗକେକ ରୁପାର ପୁଦଳ ତିଆର କରି, ଆରତେମି ଦେବିର ମନ୍ତ୍ରେ ପୁଦଳ ତିଆର କରିତେ ରଇଲା । ଏହାରି ଦେବାରକରି ପୁଦଳ ତିଆର କରସମନ, ବେଦି ଲାହ୍ ପାଇତେ ରଇଲାଇ । ୨୫ ସେଟାରପାଇ ସେ ତାର ସଞ୍ଚୂର ବେବାରିମନକେ ରୁଣ୍ଧାଇକରି କରିଲା, “ଆଗିଆମନ, ଏ ବେବାର ଆମକେ ସାରିବାର କଲାମାତେ ବଲି ସବୁ ଲକ୍ଷ ଜାନାସ୍ତ ।” ୨୬ ଏବେ, ଏ ଲକ୍ଷ ପାରଲ କାଇଟା କଲାନି, ସେଟା ତମେ ନିଜେ ଦେଖିପାରିଲାସି ଆରି

ପୁନି ପାରିଲାସନି । ସେ କଇଲାନି, ଲକ୍ଷ ଆତେ ତିଆର କଲା ଦେବତା ସବୁ ବିଲ୍ଲକୁ ଦେବତା ନାଥ୍ର । ସେ ଇତି ଏପିଯେ ଆରି ସୁଅଧିଆ ଦେବେ ଦେବୀ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଏ ବିପତ୍ତ କଇ ରସକାଳିଲାନି । ୨୭ ପେଟାରୁପାଲ ଆମର ଦେବାର ବୁତ୍ତିଜୀବାର ଉପରେ ଆତେ । କାଳି ସେବକି ନିର୍ବ୍ରାତା ଦେବି ଆସିଆଇ ଆରି ପୁଲାଇ ଜଗତେ ସବୁରଣାନେଅନି ପୁଜାପାଇସି, ସେ ଦାକପୁଣୀ ଆରତେମି ଦେବି, ମନ୍ତ୍ରିର ଦାକପୁଣୀ ଆରି ନ ରଖ, ଆରି ଆରତେମି ଦେବିର ମର୍ଜିତା ନିଷଟ ଅର୍ଥି । ୨୮ ଲକ୍ଷମନ ଏ କାତା ପୁନି ରିପା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ଆରତିଅଳ କଇଲାଇ, “ଏପିଯୁର ଆରତେମି ବଦ୍ଧଦେବିର ଦାକପୁଣୀ ଥା!” ୨୯ ଏ ଗଣ୍ଠଗୁଲ ଅଇଲାଟା ପୁଲାଇ ନିଅରେ କେଟିଗାଲା । ଲକ୍ଷମନ ପାରଲୁ ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବା ମାକିଦନିଆର ଗାୟ ଆରି ଆରିସତାକସ, ଦୁଇଲକକେ ଦାରି, ଦାପରେ କୁଇଦ ଦା ବାଟେ ପାଲାଇଲାଇ । ୩୦ ତେଇ ପାରଲୁ ଏକଲାପେ ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରେ ଜିବାକେ ମନକଳା । ମାତ୍ର ବିସବାସିମନ ତାକେ ବିଦ୍ରେ ଜିବାକେ ତାତିଦନାଇ । ୩୧ ଆସିଆ ରାଇଜର କେତେଟା ମୁକିଥ ଯାଏନ କାରିଆମନ ମିଯା ପାରଲର ମଇତର ରଇଲାଇଜେ, ପାରଲକେ କୁଇଦ ପିତାଇ ନ ଜାଥ ବଲି, କବର ପାଟାଇଲାଇ । ୩୨ ଏତିକି ବିଦ୍ରେ ରୁଣ୍ଟିରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷ ରିପା ଅଇକାଇରଇଲାଇ । ଲକ୍ଷମନ ଦଲଦଲ ଅଇକରି ଏକାତା, ସେ କାତା କଇକର କରି ଆରତିଅଳ ଜାଇତେ ରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ସେମନର ବିଦ୍ରେଅନି କେତେବୁ ଲକ୍ଷ, କାଇକେ ରୁଣ୍ଟିଆବିର ବଲି ନାଜାନିରଇଲାଇ । ୩୩ ସେମନର ବିଦ୍ରେଅନି କେତେବୁ ଲକ୍ଷ ଏଟାରପାଇ ଆଲେଙ୍କାଣ୍ଟାରୁକେ ଦାର କଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ, ଆଗରୁ ତାକେ ଚିଆ କରାଇରଇଲା । ଆଲେଙ୍କାଣ୍ଟାର ଲକ୍ଷମନକେ ଆରତେକି ଚିମରାଇଅଳ ରଇବାକେ କଲାମ ଆରି ତାର ବାସନଟାନେ ବିସବାସିମନର ବାଟେ ଅଇକରି ବୁଜାଇବାକେ ତେସଟା କଲା । ୩୪ ମାତ୍ର ସେ ଗାନ୍ଧେ ଜିରଦିଲକ୍ଷ ବଲି ଜାନିକରି ଲକ୍ଷମନ ଏକାତରେ ଆରତିଅଳକରି “ଆରତେମି ଦେବିର ଜୟ ଜୟ ଥା!” ବଲି ଦୁଇ ଗୁପ୍ତ ଜାନି ଆରି ଅଳ ରଇଲାଇ । ୩୫ ପଟେ ନଅର ଅଧିକାରେ ରଇବା ଗାନ୍ଧେ କାମକରୁ, ଲକ୍ଷମନକେ ଦୁଇଜା ସୁଜା କରି ଚିମରା କଲା ଆରି କଇଲା, “ଏ ଏପିଯୁର ବାଇମନ, ଏପିଯୀ ନଅରେ ବଦ୍ଧଦେବି ଆରତେମିର ମନ୍ତ୍ର ଆରି ଆକାଶେଅନି କଥିର ଆଇଲା ସୁକଳ ପାକନା ରକିଆ କରିବା ଦାରତ, ଏପିଯୁ ନଅରେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର । ୩୬ କେ ମିଯା ଏଟା ନିର୍ବ୍ରାତ କଲି କଇନାପାରଦ । ସେଟାର ପାଇ ତମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଚିମରାଇ ରଥା । କାଇକାମ ମିଯା ବଜୁଆପାରା କରାନାଇ । ୩୭ ଏ ଲକ୍ଷମନ ମନ୍ତ୍ରରେଅନି କଇଟା ଚରି କରି ନାଇ, କି ଆମର ଦେବିର ବିରଦେ, କାରିମିଯା କାରାପ କାତା କଥିର ନାଇ, ଏଲୋମିଯା ତମେ ଏମନକେ ଦାରି ଆନିଆଗାସ । ୩୮ କିମି ଦିମିତିରିଯ ଆରି ତେଇର ପୁତ୍ରା ଚିଆରକରୁମନକେ, କାର ବିରଦେ ଦାବାକରୁବାଟା ଆତେ, ସେଟା ବିଚାର କରିବାକେ ଆମର ଲକ୍ଷମନ ଆରତ୍ତ । ଆରି ବିଚାର ଅଇବା ଗଟେକ ଦିନ ଆତେ । ତେଇ ସେ ଦାବା ବିପଇ କଇପାରସ । ୩୯ ଜିତି ଆରତେଲାନ୍ତି ଆରି ଅଦିକ କାଇଟା ଜାନିବାକେ ମନ କଲାସନ୍ତି, ତେବେ ଲକ୍ଷମନ ଟିକକଲା ନିୟମର ସବାର, ସେଟା ଟିକ କରାଇଲାସି । ୪୦ ଆଜି ଜାଇଟା ଗଢ଼ିଲା ଆତେ, ତେଇ ଗଣ୍ଠଗୁଲ କରିବା ଆରି ଦାବା କରିବା ବିପଇ ଆମର ଦେବତେ କାତା ଉଚିପାରେ । ଏ ଗଣ୍ଠଗୁଲର କାଇମିଯା କାରନ ଦେବକାଇ ନାପାରୁ ।” ୪୧ ଏ ସବୁ କାତା କଇ ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ଚିମରା କରାଇ ସବା ସେସ କଲା ।

୨୦ ଗଣ୍ଠଗୁଲ ବନ୍ଦ ଅଇଲା ପଚେ, ପାରଲୁ ବିସବାସିମନକେ ଗାନ୍ଧେକେତେଇ ବୁଣ୍ଣାଇ ପାରିବାର କାତା ସୁନାଇଲା । ସେମନକେ ଜିବିବେ ବଲି

କଇ, ତେଇଅନି ବାରର ମାକେଦନିଆଇ ଗାଲା । ୨ ତେଇର ସବୁ ଜାଗାଇ ଗାଲା, ଆରି ବେଶି ଲକ୍ଷମନକେ ଉପଦେସ ଦେଇ, ସାରଦା କରାଇଲା, ତାରପଟେ ସେ ଗିରିଯେ ଗାଲା । ୩ ତେଇ ସେ ତିନି ମାସ ରଇଲା, ଆରି ଏରିଆଳ ଜିବାକେ ତିଆର ଅଇଲାବେଳେ, ଜିରଦିମନ ତାକର ବିରଦେ କୁଟ୍ଟିପାଇଲାଇନି ବଲି କବର ପାଇ ମାକିଦନିଆବାଟେ ବାରତି ଜିବାକେ ଚିକ କଲା । ୪ ବେରିଆରେ ରଇବା ପୁରା ପଥ ସପାତର, ତେସମନିକିୟ ଆରିସତାକସ ଆରି ପେକୁଦ, ଦରଦିର ଗାୟ, ଏଷିଆ ଦେବର ତୁକିକ, ତରପିମ ଆରି ତିମିତ । ୫ ସେମନ ଆଗରୁ କାଇ ଚିରିଯିଲ ଆମକେ ଜାଗି ରଇଲାଇ । ୬ କମିର ନ ପାକାଇ ରୁଟି କାଇବା ପରବର ପଚେ, ଆମେ ପିଲିପେଅନି ପାନିଜାଇେ ଜାଗ ପାହୁଁ ଦିନ ପଚେ ତରପାଇ ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ ମିସଲୁ ଆରି ତେଇ ଗଟେକ ଆହ ଜାକ ରଇଲୁ । ୭ ଆଗର ପରତୁମ ଦିନର ସଞ୍ଚିଲୋଲ ଆମେ ସବୁଲକ୍ଷ ମିଷି କାଇବାକେ ବୁଣ୍ଣିଲୁ । ପାରଲୁ ଲକ୍ଷମନକେ ମଜାରାତି ଜାକ ଉପଦେସ ଦେଲା । କାଇକେବଇଲେ ତାର ଆରକର ଦିନେ ସେ ଜାଗା ଚାତି ଜିବାର ରଇଲା । ୮ ଜନ୍ମ ଉପର ତାଲାର ବାକରାଇ ଆମେ ପାଇଲୁକେ ଜାଗି ରେବେ ବିତମନ ଲାଗିରଇଲା । ୯ ତେଇ ଉପରିକ୍ଷେ ନାହିଁର ଗଟେକ ଦାଢ଼ିପାଇ କାହିଁର ଲାଗିଲା । ୧୦ ମାତ୍ର ପାରଲୁ ତଳ୍କେ ଦେବି ଆରି ଆସି ତାକେ ପାଟାଳି, ଦାରି କାଇବାର, ତାକେ ଗୁନ୍ଦ ତାବି ଆଇଲା, ସେ ଗୁନ୍ଦ ଲାତେ, ତିନିତାଲାର ଗର ଉପରିରେଅନି ତଳେ ଅଦରିଦେଲା । ସେମନ ତାକେ ରଇବାକା ବେଲାଇ, ସେ ମରଜାଇରଇଲା । ୧୧ ମାତ୍ର ପାରଲୁ ତଳ୍କେ ଦେବି ଆରି ଆସି ତାକେ ପାଟାଳି, ଦାରି କାଇବାର, “ତରା ନାଇ । ତାକେ ଜିବନ୍ ଆତେ ।” ୧୨ ତାରପଟେ ସେ ଉପର ବାରଦିନାର ରୁଟି ବାଟୁର କାଇଲା, ଆରି ବେଳ ଉଦ୍ବାଜାକ ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ ବେଶି କାତାବାରା ଆଇ ତେଇଅନି ବାରିଲା । ୧୩ ଲକ୍ଷମନ ଦାଢ଼ିତାକେ ଜିବନ୍ ରଇଲାଟା ଦେବି ତାର ଗର ଦାରିଗାଲାଇ ଆରି ସାରଦା ଅଇଲାଇ । ୧୪ ଆମେ ଆଗରୁ ଜାଗେ ଚରି, ଆସପେ କିବାକେ ବାରଇଲୁ । ତେଇଅନି ଆମେ ପାରଲୁକେ ଜାଗେ ନେଇଜିବାକେ ଟିକ କରିରଇଲୁ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ସମ୍ମରଦବାଟେ ଜାଇ, ସେ ଜାଗାଇ କେବିଦି ବଲି କରିରଇଲା । ୧୫ ସେ ଜେତେବେଳା ଆମକେ ଆପଣେ ବେବୁ ଅଳିଲା, ଆମେ ତାକେ ଜାଗେ ଚରା ମିତିନି ଜାଗାଇ ଗାଲୁ । ୧୬ ତେଇଅନି ଆରି ଜିବାରାଦି ତାର ଆରକର ଦିନ ମିକିଲ ଗର କେବଲୁ । ଆରି ଗର ଦାରିବାକାର ଆରି ପାରଲୁ ତଳ୍କେ କରିରଇଲୁ । ଆରକର ଦିନ ମିଲିଟେ କେବଲୁ । ୧୭ ଆସିଆ ରାଇଜେ ଆରି ଦେବି ଦିନ ରଇକର, ଏପିସଥ କଣ୍ଠିକଣ୍ଠି ଜାଇ ଗାଲାରାକେ ପାରଲୁ ଟିକ କଲା । ଜିବି ଅଇପାରି, ପେନଟିକସତ୍ତ୍ଵ ଦିନେ ଜିରୁପାଲାମ କେବଲାକେ ସେ ତେରେପେତେ ଅଲତେ ରଇଲା । ୧୯ ପାରଲୁ ମିଲିଟେଅନି ଏପିସ ମଣ୍ଡିଲିର ପାଦତିନ ମନକେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଷାବାକେ ତାକାଇଲା । ୨୦ ସେମନ ଆସି କେବଲାକେ ପାରଲୁ କାଟା, “ଗମିଯ ରାଇଜେ ଆରି ବିପାରି କେବଲାକେ ପାରତୁମ ଦିନେଅନି, କେନ୍ତୁ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ଦେବି ବେଳା କାଟାଇଲାନ୍ତି ଆଚି, ସେଟା ତମେ ଜାନିଆଗାସ ।” ୨୧ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୨୨ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୨୩ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୨୪ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୨୫ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୨୬ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୨୭ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୨୮ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୨୯ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୩୦ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୩୧ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୩୨ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୩୩ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୩୪ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୩୫ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୩୬ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୩୭ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୩୮ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୩୯ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୪୦ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୪୧ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୪୨ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୪୩ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୪୪ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୪୫ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୪୬ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୪୭ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୪୮ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୪୯ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୫୦ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୫୧ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କାଟାଇବାର ଅଳାପାରା ।” ୫୨ ଜିରଦି ଆରି ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁକେ ମୁର ତାଟ ସ

ଜିମୁକେ ବିସ୍ତାର କରି । ୨୭ ଏବେ ସୁକଳାଦିମାର ତାଳମାଦେଲ୍ୟ ଆଦେସ୍ଥ ମାନିକରି, ମୁଲ ଜିରୁପାଲମେ ଗାଲିନି । ତେଇ ମନେ କାଳଟା ଅଳୟ ନାଜାନି । ୨୮ ସୁକଳାଦିମା ମନେ ଜାଗରି କରିଦେଇ ଆଚେ କେ, ମୁଲ ସବୁ ନଥରେ ବିନ୍ଦୁ ଗରେ ରଇକରି କସଟ ପାଇବି । ୨୯ ମର ନିଜର ଜିବନ, ମର ପାଇ, ମୁଲ ଜନ କଲିନି । ପରମେଷତର ଜିବନ ଦୁକାଇଲା ବିସଇ ଆରି ମାପର ଜିମୁ ଜନ କାତା ଜାନାଇବାକେ ମନେ ଦାଇଦ ଦେଲାଆଚେ, ସେବା ପାରାଇ ଆରି ପ୍ରାପ କବର ଜାନାଇବାଟା ପ୍ରାପପୁରୁନ କରିବି । ଏହକି ସେ ମୁଲ ମନ କଲିନି । ୩୦ “ପରମେଷତର ରାଇଜ ବିସଇ ଜାନାଇବାକେ ମୁଲ ତମର ସବୁ ଲକ୍ଷ ଲମ୍ବେ ଜାଇଥାଏ । ଏବେ ମୁଲ ଜାନିଆଏ, ତମର ବିଦରେଅନି କେମିଯା ମର ମୁଁ କେବେ ଦେବି ନାପାରାସ । ୩୧ ତେବ୍ରପାଇ ଆଜି ବେଳେ ମିଳିଲା ଆଚେ ବଲି ମୁଲ ତାହିଁ ସଞ୍ଚ ତମକେ ଜାନାଇଲିନି । ତମର ବିଦରେଅନି କେ ଜିବି ବାହ୍ୟ ବାନା ଅଇଗାଲେ, ସେବାରପାଇ ମୁଲ ଦାଳ ନଇ । ୩୨ କାଇକେବଇଲେ ତମରମାନେ ପରମେଷତର ସବୁଜାକ ଆଦେସ୍ଥ ଜାନାଇବାକେ, ମୁଲ ଦୁଇମନିଆ ଅଇନାଇ । ୩୩ ତେବ୍ରପାଇ ତମେ ନିଜର ବିସଇ ଆରି ସୁକଳାଦିମା ତାର ସଦ ତିଆନେ ଜନ ବିସ୍ତାର ମାନାକେ ଦେକାରକାପାଇ ତାତିଦେଇ ଆଚେ, ସେ ସବୁ ବିସଇଟାନେ ଜାଗରି ରଥା । ମେଣ୍ଟା ଚାରାର ଗରହପାରା ପରମେଷତର ମଣ୍ଡିଲ ଜତନ ନିଆ । ସେ ମଣ୍ଡିଲକେ ପରମେଷତର ତାର ନିଜର ବନିଦେଇ ଗେନିଆଚେ । ୩୫ ମୁଲ ଜାନିଆଏ, ମୁଲ ଗାଲାପାତେ ତମର ବିଦରେ ଅପରଦଳ ଗଦହୁରକାମନ ଆଇବାଇ ଆରି ମେଣ୍ଟାରୀକେ ଚିନ୍ମ ଚତର କରିଯେ ତାହାବାଇ । ୩୦ ବେଳା ଆଇଯି, ତମର ନିଜର ଦଳର କେତେ ଲକ୍ଷ ବିସାଯିମନଙ୍କେ ମିତ କାତା କର ତାକର ବାଟେ ତାକି ନେବାଇ । ୩୧ ସେ ବେଳେ ତମେ ଜାଗରି ଅଇ ଦୁଆ । ମୁଲ ତିନ୍ ବରସ ଜାକ ଦିନ ରାତି ଅୟୁପାନି ଜାରାଇ, ତମକେ ଗଟେକ ଗଟେକ କରି, ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ବିକାଇ ଆଏ, ଏ କାତା ଏତାରିବୁଆ ।” ୩୨ “ଏବେ ମୁଲ ତମକେ ପରମେଷରେକ, ଆରି ତାହ ଜିବନ ଦୁକାଇବା କାକିଆଟାନେ ସର୍ପି ଦେଲିନି । ସେ ବକିଅ ତମକେ ତାହ କରାଯି ଆରି ପରମେଷତର ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ଅଇବା ସବୁ ଆୟିରବାଦ ତମକେ ଦେଇପାର୍ଯ୍ୟ । ୩୩ ମୁଲ କାର ପୁନା, ବୁପା କି ଲୁଗାପତିଆ ମିଲାଇବି ବଲି ଆସା କରିବାଇ । ୩୪ ମର ଏ ଦୁଇଟା ଆଚେ କସଟ କରି, ମର ପାଇ ଆରି ମରସଞ୍ଚ ରଇବାଲକର ପାଇ, ଦରକାର ରଇଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କିମିଟି ଏଟା ତମେ ଜନିଆଗାସ । ୩୫ ମିଲାଇବାଟାନେଅନି ଦାନ୍ତଦେବାଟା ଅଦିକ ପାରଦାର ବିସଇ ଅଇରଇସି । ନିଜେ ଜିମୁ ମାପରୁ ଏ ବାକିଆ ମୁମରାନ କରିରଇଲା । ଏହାର କସଟ କାମେଅନି ନାପାରିଲା ଲକ୍ଷମନକେ ସାରଇ କରିବାର ଆଚେ । ଏ ବିସଇ ମୁଲ ତମକେ ସବୁଦେଲେ କରିଦେବାକିଆଟି ।” ୩୬ ଏ ସବୁ କାତା କଇପାରାଇ ପାଇଲ ସେମନର ସଞ୍ଚ ମାଣ୍ଟିକୁଟା ଦେଇ ପାରିତା କଲା । ୩୭ ସବୁ ଲକ୍ଷ କାନ୍ତି କାନ୍ତି କରି ପାଉଲକେ ପାଟାଲିକରି ଭୁମିଟାଢ କରି ପାଟାରିଦେଲାଇ । ୩୮ ପାଉଲ ସେମନକେ “ତମେ ଆରି ମନେ କେବଳମ୍ବନେ କରିବାକେ ପାଇବାର ଆଜି ଆଚି ।” ବଲି କରଇଲାକେ, ସେମନ ବେଦି ମନ୍ଦୁ ଅଇଜାଇର ଆରି କରିବାକେ ପାଇବାର ଆଜି ଆରି କରିବାକେ ।

୩୯ ସେମନକେ ପାଟାଇଦେଇକରି ଆମେ ତେଇଅନି ଜାଜେ ଚରି ସିଦା କସ ନାହିଁ ଜାଗାଇ କେବଲୁ । ତାର ଆରକର ଦିନେ ରଦେ କେବଲୁ, ସମ୍ଭୂର ପାଲି ପାଲି ଜାଇ ପାତାରା ନାହିଁ ଜାଗାଇ ଗାଲୁ । ୩ ତେଇଅନି ପିନିସିଆଇ ଜାଇତେ ରଇବା ଗଟେକ ଜାଜେ ଚରି ଜିବାର ଦାରିଲୁ । ୪ ତାରପାଇ ତିଥେରିବା ସାଇପରସ ନାହିଁ ଗଟେକ ଜାଗାଇ କେବଲୁ । ତେଇଅନି ତାର ଦକ୍ଷିଣିତି ମାପର ନାହିଁ ଗଟେକ ଜାଗାଇ କେବଲୁ । ଆମେ ଶାଯର ନାହିଁ ଗଟେକ ଜାଗାଇ, ପାନିଜାହେଅନି ରତରିଲୁ, କାଇକେ

ବଇଲେ, ଏ ଜାଜେଅନି ଦିନସୁମନ ରହିବାର ରଇଲା । ୫ ତେଇ ଆମେ କେତେଟା ବିସ୍ତାରିମନର ସଞ୍ଚ ବେଦ ଅଇ ସେମନର ସଞ୍ଚ ଗଟେକ ଆର ରଇଲୁ, ସୁକଳାଦିମାର ତାଳମା ପାରକରି ସେମନ, ଜିରୁପାଲମେ ଜିବାକେ ପାଉଲକେ ମନା କଲାଇ । ୬ ମାତର ସେମନର ସଞ୍ଚ ଗଟେକ ଆର ରଇଲା ପରେ, ଆମେ ସେମନକେ ତାତିକରି ଆମର ବାଟେ ଉଠି ଆଇଲୁ । ଆମକେ ପାଟାଇ ଦେବାକେ ସେମନ ନିଜର ନିଜର ପିଲା ମାରଜି ସଞ୍ଚ ଗଢ଼ ବାରେ ରଇବା, ସମ୍ଭୂର କଣ୍ଠିଜାକ ଆଇଲାଇ । ତେଇ ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମାଣ୍ଟିକୁଟା ଦେଇ ପାରିଦା କଲୁ । ୭ ତାରପାଇ ଆମେ ସେମନର ସଞ୍ଚ, ଜୁଆରବେଦ ଅଇ ଜାଜେ ଚରିଲୁ, ସେମନ ଗରେ ବାରତି ଗାଲାଇ । ୮ ଆମେ ଚାପୁରେଅନି ପାନିଜାହେ ବାରକେ ସାରି ପଦମନର ନାହିଁ ଜାଗାଇ କେବଲୁ, ତେଇ ବିସ୍ତାର ବାଲମନର ସଞ୍ଚ ଜୁଆରବେଦ ଅଇ ଗଟେକ ଦିନ ରଇଲୁ । ୯ ଆରକର ଦିନେ ଆମେ ସେ ଜାଗା ତାତି, ସିପେରିଆ ନାହିଁ ଜାଗାଇ କେବଲୁ, ତେଇ ମାପରୁର କାତା ଜାନାଇବା, ପିଲିପର ଗରେ ରଇଲୁ, ଜିରୁପାଲମେ ସେବା କରିବାକେ ବାରାଇଅଇରଇବା ପାତ ଲକ୍ଷର ବିଦରେଅନି, ପିଲିପ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ରଇଲୁ । ୧୦ ପିଲିପର ଚାରଟା ବାଟୁଟି ଟକିମନ ବିବା ନ ଅଇକରି ରଇଲା, ସେମନ ପରମେଷର କରିଲା କାତା ଜାନାଇତେ ରଇଲା । ୧୧ ଆମେ ସେ ଜାଗାଇ ନାହିଁ ଗଟେକ ବଦିପଦକ୍ଷତା ତେଇ ଆଇଲା । ୧୨ ସେ ଆମର ଲଙ୍ଗ ଆମେ ପାରିଲାଇ ଆରି କାନ୍ତି ବାନ୍ଦିମନି, ଏହି ବାନ୍ଦି ଜିରୁପାଲା ନାହିଁ ଜାମାଇଲା ଆରି ସେ ଜାଗାଇ ରଇଲା ବିନିଲକମନ, ପାଉଲକେ “ଜିରୁପାଲାମେ ନ ଜାଆ” ବଲି ବାନ୍ଦିକିଆ କଲୁ । ୧୩ ମାତର ପାଉଲ କରିଲା, “ତମେ ଏଟା କାଳଟା କଲାସନି, କାରକେ ଏହି କାନ୍ତି ବୁଝିବା ଅଇ ମର ମନ କିଲିବିଲ କଲାସିନି? ଜିରୁପାଲାମ ଅଥବା ବାନ୍ଦିକାରକେ ସର୍ବିଦେବାର ।” ୧୪ ଏମା ସୁନି ଆମେ ଆରି ସେ ଜାଗାଇ ରଇଲା ବିନିଲକମନ, ପାଉଲକେ “ଜିରୁପାଲାମେ ନ ଜାଆ” ଏହି ବାନ୍ଦି ବୁଝିବା ଅଇ ମାନାର ନାହିଁ ପାରିବାର ନାହିଁ ରଇଲା । ୧୫ ସାମର ମାପରୁ ପାର ମନ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ ଅଇ ।” ୧୬ ତେଇ କେତେଦିନ ରଇକରି, ଆମର ଦିନସୁପ୍ତପଦର ସାଜାତି ଜିରୁପାଲମେ ନାହିଁ ଜିବାକେ ବାରଇଲା । ୧୭ ସିପେରିଆର କେତେଟା ସିମନନ, ଆରି ସାଇପରସ ମନାସନ ନାହିଁ ବିସାରି ମିମା ଆମର ସଞ୍ଚ ଆଇଲା । ୧୮ ମନାସନର ସର୍ପ ଗରେ ଆମେ ରଇବାକେ ଚିନ୍ମରାଇ ଅଇ କରିଲୁ “ମାପରୁ ମନ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ ଅଇ ।” ୧୯ ସାମର କେତେଦିନ ରଇକରି, ଆମର ଦିନସୁପ୍ତପଦର ସାଜାତି ଜିରୁପାଲମେ ନାହିଁ ଜିବାକେ ବାରଇଲା । ୨୦ ସାମର କାତା ସୁକଳାପାତେ ସେମନ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପରମେଷତର ତାକିମାର କରିବାକେ କାମାଇଲା । ୨୧ ତାରପାଇ କାମାଇଲା, ବାକାର ଏହି କାନ୍ତି ବୁଝିବା ଅଇବାକେ ସାରି କାମାଇଲା । ୨୨ ସାମର ସେମନକେ ସିମନନ ଆରି ସାଇପରସ ମନାସନ ନାହିଁ ବିସାରି ମିମା ଆମର ସଞ୍ଚ ଆଇଲା । ୨୩ ଜିରୁପାଲମନ ବିସାରା ବାଲମନ ଆମକେ ସାରବାଦା ଗଟେକିଆ କଲାଇ । ୨୪ ତାରା ଆରକର ଦିନେ ପାଇଲ କରିବାକେ ପାଇବାର ଆଜି ଆଚି । ୨୫ ଆମେ ତାକେ ବୁଜାଇ ନାପାରି, ତେଇଅନି ତମରାଇ ଅଇ କରିଲୁ “ମାପରୁ ମନ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ ଅଇ ।” ୨୬ ସାମର କେତେଦିନ ରଇକରି, ଆମର ଦିନସୁପ୍ତପଦର ସାଜାତି ଜିରୁପାଲମେ ନାହିଁ ଜିବାକେ ବାରଇଲା । ୨୭ ସିପେରିଆର କେତେଟା ସିମନନ, ଆରି ସାଇପରସ ମନାସନ ନାହିଁ ବିସାରି ମିମା ଆମର ସଞ୍ଚ ଆଇଲା । ୨୮ ସାମର ସର୍ପ ଗରେ ଆମେ ରଇବାକେ ଚିନ୍ମରାଇ ଅଇ କରିବାକେ କାମାଇଲା । ୨୯ ସାମର କେତେଟା ସିମନନକେ ସର୍ପ ଗରେ ଆମେ ରଇବାକେ ଚିନ୍ମରାଇ ଅଇ କରିବାକେ କାମାଇଲା । ୩୦ ତାର କାତା ସୁକଳାପାତେ ସେମନ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପରମେଷତର ତାକିମାର କରିବାକେ କାମାଇଲା । ୩୧ ତାରପାଇ କାମାଇଲା, “ବାକ ପାଉଲ, ତମେ ଦେବିଲାସନି, କେନ୍ତି, ଏବେ ଅଜାର ଅଜାର ଜିରିମନନ ମାପରୁ ଜିମୁକେ ମାନିଲାଇନି ଆରି ସେମନ ରିତିନିତି ମିମା ମାନିଲାଇନି । ୩୨ ସେମନ କବର ପାଇବାକେ ରିତିନିତି ଚାଟିଦେବାକେ, ସେମନର ପିଲାମନକେ ସୁନବ୍ଦ ନ କରିବାକେ ଆରି ଜିରିଦି ରିତିନିତି ନ ମାନିବାକେ ସିକିଆ ଦେଲାସନି । ୩୩ ତମେ ଲଜି କେତେଟାଗାସ ବିଲି ସେମନ ସଦ୍ଧେ ସୁନବ୍ଦାଇ । ସେନ୍ତି ଆଲେ କାଇଟା କିଅଇର୍ଯ୍ୟ? ୩୪ ଆମେ ମନକଲୁନି ତମେ ଗଟେକ କାମ କରିଲିକୁ

ଗରେବ ମାନତ୍ତ କଲାଇଆବଦ । ୧୫ ସେମନର ସଞ୍ଚୁ ଜାତା । ସୁକଳୁ ଅଇବା ଦିଦି ମାନବାତେଇ ସେମନର ସଞ୍ଚୁ ମିବା ଆରି ସେମନର କରଚା ଦେ । ତାରପରେ ସେମନ୍ ନିଜର ମୁଣ୍ଡ କୁରାଇ ଅଥବା । ଲାଜିଅନି କାନାପଦ୍ଧି କେ, ତମେ ବିପରୀ ବାରଇରଇବା କାଇମିଯା କବର ସତ୍ତ ନାହିଁ, ମାତର ତମେ ମପାର ରିତିନିତି ଲାଗାବେ ଜିବନ ଜିରିଲାଏନି । ୧୬ ମାତର ଜିଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ ବିସ୍ବାସି ଅଇଆବଦ । ସେମନେକ ଗଟେକୁ ଚିତ୍ତ ଲେକି ଉପଦେସ ମେଲୁଆୟୁ ଜେ, ଆମର କଇଲା କାତା ଲାପାବେ, ସେମନ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କେ ବିରୁକଳା କବି ନ କାଥର, ବନି ନ କାଥର, ଚର୍ଚି ବିରକି ମରାଇରଇବା ପସୁର ମାର୍ଗେସ ନ କାଥର ଆରି ବିନ ମାଜିମନର ସଞ୍ଚୁ ପାସ କାମ କରିବାଟାନେଅନି ଦୁଇକେ ରଥଦ ।” ୧୭ ତାର ପରଦିନେ ପାଇଲୁ ପେ ତାର ଲକର ସଞ୍ଚୁ ପୁକଳ ଅଇବା ଦିଦି ମାନିଲା । ତାର ପତେ ସେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଜାଇ ପୁକଳ ଅଇବା କାମ କେବେ ପାରିବି, ଆରି କେତେବଳୁ ବିରୁ କରିବାଟା ଅଇପି, ସେଟା ଜାନାଇଦେଲା । ୧୮ ଏ ପୁକଳ ଅଇବା କାମର ପାର ଦିନ ଗାଲା ପତେ, ଆଧିଆ ରାଜକର କେତେଟା ଜିରିଦିମନ ପାଇଲୁକେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଦେକ୍ଲାଇ, ଯେମନ୍ ତେଇ ରୁଣ୍ଡିଲା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଉପ୍ରକାଳକରି ପାଇଲୁକେ ଦାରିଲାଇ । ୧୯ ସେମନ ଆରାଲି ଅଇକରି କଇଲାଇ, “ଏ ଜୟାଏଲାର ବାଇମନ ଆମଙ୍କ ପାଇଜ କରା । ଏ ଲକ ତାରିବାଟେ ଜାଇକରି ଉପ୍ରାଏଲା ମନର ବିରଦେ, ମଧ୍ୟାର ନିୟମ ଆରି ଏ ମନ୍ତ୍ରିର ବିରଦେ, ସିକ୍ତିଆ ଦେଲାନି । ଏବେ କେତେଟା ଗିରିକ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ମନ୍ତ୍ରିର ବିରଦେ ଆନି, ଏ ପୁକଳ ଜାତା ଅସୁକଳ କଲା ଆଚେ ।” ୨୦ ସେମନ ଗତ ଦିନରେ ଏପିସପର ତରପିମକେ ପାଇଲୁ ସଞ୍ଚୁ ଦେକି ରଇଲାର ପାଇ ବାଦିଲାଇ କେ, ପାଇଲୁ ତାକେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ନେଲା ଆଚେ ବଲି । ୨୧ ଗତର ଗୁଲାଇ ବାଟେ ରିଯାର କିଲବିଲ ତାବିଅଳଗାଲା । ଲକମନ ପାଇଲୁକେ ମନ୍ତ୍ରିର ବାଇରେ ଅରଗତି ଆମଲାଇ, ଆରି ମନ୍ତ୍ରିର କାପାରମନ ତାବିଦେଲାଇ । ୨୨ ରିଯାଅଳା ଲକ୍ଷମନ ପାଇଲୁକେ ମରାଇବାକେ ଚେଷ୍ଟା କଲାଇ, ମାତର ସମାନ ସେ ବେଳାଇ “ଜିରୁପାଲାମେ ଗଣ୍ଗାର ତାଳା ଆଚେ ।” ବଲି ରମିଯୁ ସମିଅମନର କବର ସୁନ୍ମଲାଇ । ୨୩ ସେ କେତେଟା ସେନାପତି କେତେଟା ସମିଅମନଙ୍କେ ଦାରି ଦାପରେ, ଗର୍ବନା ଗର୍ବନା ଜାଗାର ଆସି କେଢ଼ିଲା । ଲକ୍ଷମନ ପନିଅନ୍ତ ଆରି ସେନାପତିଙ୍କେ ଦେକିକରି ପାଇଲୁକେ ମରିବାଟା ତାତିଦେଲାଇ । ୨୪ ସେନାପତି ପାଇଲୁକେ ବନ୍ଦିକରି, ତାକେ ଦୁଇଟା ଦିକ୍ଷିତେଇ ବାନ୍ଦୁବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା, ତାର ପତେ ସେ ପାଗରାଲା, “ଏ ଲକ କେ? ଆରି ସେ କାଇଟା କଲା ଆଚେ?” ୨୫ ଲକମନର ମାନ୍ତ୍ରାଇଅନି କେ କେତେ ରକାମ କାତା କଇ ଆରିଲିଅଳଗାଇ । ଏତୁ କିରମାର ଅଇଲା କେ, ସମିଅମନର ମୁକିଆ, ସରପେ, ଏ ଗର୍ବନା କାଇକେ ଅଇଲା ବଲି ବୁଜିନାପାରିଲା । ସେଟାରୁପାଇ ସେ ପାଇଲୁକେ ଗଢ଼ିଦ୍ବରେ ଦାରିଜିବାକେ ସମିଅମନଙ୍କେ ଆଦେସ ଦେଲା । ୨୬ ପନିଅମନ ପାଇଲୁକେ ଦାରି ତରିବା ପାଇତେ କେବଳ ଦାପରେ, ତାର ତାବିବେଦୁତି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ ବେହି ଆରି ଅଇଲାଇକେ ସମିଅମନ ତାକେ ବର ଦାରିଗାଲାଇ । ୨୭ ବରନେବା ବେଳେ ଲକମନ ପଦପଦ ଆସି ତାକେ ମରାଥା ବଳି ଆରି ଅଇଲି ଅଇତେରଇଲା । ୨୮ ପାଇଲୁକେ ସମିଅମନ ଚାହିଦିଦ୍ବରେ ନେବାଦେଲେ ସେ ସମିଅମନର ମୁକିଆକେ କଇଲା, “ମୁଲ ତମର ସଞ୍ଚୁ କାତା ଅଇପାରି କି?” ସମିଅମନର ମୁକିଆ କଇଲା, “ପୁରତା ଗିରିକ କଇଲୁଣ୍ଡି ।” ୨୯ ସେନ୍ତି ଆଲେ କେତେ ଦିନ ଆଗେ ମିଶରର ଜନ ଲକ ତାକେ ଅଇର କାଞ୍ଚାରମନର ସଞ୍ଚୁ ବେଟିରଇଲା, ତମେ ସେ ଲକ ନୁଆଁସା ।” ୩୦ ପାଇଲୁ କଇଲା, “ମୁଲ ସିଲିପିଆର ତାରିପିସେ ଜନମ କରିରଇବା ଗଟେକେ ଜିରଦ, ଗଟେକେ ମୁକିଆ ଗଢ଼ି ଲକ । ଏ ଲକମନଙ୍କେ ବୁଜାଇ କଇବାକେ ଦୟାକରି ମକେ ଅଲେପ ଆଦେସ ଦିଆ

” ୪୦ ସେନାପତି ତାକେ ଆଦେସ୍ଥ ଦେଲାକେ ପାଉଳ ପାଉଳ ଉପରେ
ଚିଆଆଇ, ଲକ୍ଷମନଙ୍କ ତିମ୍ରା ଅଇବାକେ ଆତ୍ମ ସାତିଆ କଲା । ସେମନ୍ତ
ତିମ୍ରା ଅଳଲାଇକେ, ପାଉଳ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ବାପାଇ କଇଲା ।

৭৭ “মৰ পঞ্চারি জিউদি বাই আৰি বাবামন্, মৰ নিজৰূপাটে অনি

ମୁଇ ଜାଇଟା କଇଲିନି ଘେଟା ସୁନା!" ୭ ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ ସେ ଇବ୍ରୁ ବାପାଇ କାତା କଇବାଟା ସୁନି, ଲକ୍ଷ ମାତ୍ରା ବୁପାପ ଅଳିଲାଇ ଆରି ପାଉଳ କଇବାକେ ଦାରିଲା, "ମୁଇ ଗଟେକ ଜିରଦି ଲକ୍ଷ, ସିଲିଷିଆର ତାରସିଯେ ମର ଜନମ, ମାତ୍ର ମୁଇ ଜିରୁପାଲାମେ କାଇପିଇ ବହ ଅଳଇରି ଆରି ଗମିଲିଏଲାଇ ସିଥ ରଇଲି । ଆମର ଅନିଦିଦିମନର ରିତିନିତି, ମୁଇ ଟିକି ଉପାବେ ସିକିରଇଲି ଆରି ତମର ପାରା ପରମୋପରକେ ମାନିକରି ଜିରିଦେଇରିଲି । ୮ ମାୟରୁ ବାଟେ ଜିବା ଲକ୍ଷମନକେ ମାର୍ଦାର କରି ଯେମନକେ ମରାଇଦେଇତେ ରଇଲି । ମାଲଜିଟିକି ମୁନୁସ୍ପିଲା ପବୁଜେ ବାନ୍ଧିକରି ବନ୍ଦି ଗରେ ପୁରାଇ ଦେଇତେ ରଇଲି । ୯ ମର ଏ କାତା ପୁରା ସତ୍ତ୍ଵ । ବହ ପୁଜାଇ ଆରି ବହ ସବାର ସବୁ ପାରତିନମନ ପାକି ଆରଦ । ଲକ୍ଷମନକେ ବନ୍ଦି କରି ସିଲି ସତ୍ତ୍ଵ ବନ୍ଦି ଜିରୁପାଲାମ ଦାରିଆଇବାକେ, ମୁଇ ବହ ପୁଜାଇର ଟାନେଅନି ଆଦେସ୍ ପଦର ପାଇ, ଦାମାସ୍କକେ ରଇବା ଜିରଦି ବାରମନର ଲଗେ ଗାଲି ।" ୧୦ ମୁଇ କେତେବେଳା ବାରଇ ଜିରୁପାଲାମେ ଜିବାବେଳେ ଦାମାସକ୍ଷ ଲଗାଲିଗି ଅଇଲି, ପାକାପାକି ମୁଣ୍ଡବେଲାଇ, ଆକାଶେଅନି ଗାକେକ ଉଜଳ ମର ଦାରିଦେବତି ଉଜଳ ଅଇଗାଲା ।" ୧୧ ମୁଇ ବୁଝୁ ରମତାତିଥର ଅଦରିଗଲି ଆରି ମରପାଇ ଏ କାତା ମୁନିଲି, ଯାଉଲ, ଯାଉଲି! ମଙ୍କ ତୁଳ କାଇକେ କଷ୍ଟ ଦେଲୁସନି? ୧୨ ମୁଇ ପାତାରଲି, "ମାପରୁ, ମୁଇ କାଇଟା କରବି?" ମାପରୁ ମଙ୍କ କଇଲା, "ରହ, ଆରି ଦାମାସକ୍ଷକେ ଜୀଆ, ପରମେଷର ତର ପାଇ ଜନ କାମ ଟିକ କଲା ଆତେ, ସେଟା ତମଙ୍କେ ତେଇ ଜାନାଇ ଦିଆଅଳୟି ।" ୧୩ ସେ ଉଜଳ ଏତେକ ଉଜଳ ରଇଲା ଜେ, ସେ ଉଜଳର ବୁପ ସତ୍ତ୍ଵ, ମୁଇ କାଣା ଅଇଜାଇରଇଲି । ସେଟାରପାଇ ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିବା ଲକ୍ଷମନ, ମର ଆତେ ଦାରି, ମଙ୍କ ଦାମାସକ୍ଷକେ ତାକିନେଲାଇ । ୧୪ ଦାମାସକ୍ଷକେ ଅନନ୍ତିନା ନାହିଁ ରଗାଇଲା, ଏଥିର ରଇବା ଜିରଦିନମ ସବୁ ତାକେ ଦେସି ନାମତେ ରଇଲାଇ । ୧୫ ସେ ମରଲଗେ ଆସି ଟିଆଅଇ କଇଲା, "ବାର ଯାଉଲ, ତୁଳ ଆଁକି ଆରି ତରେକ ଦେବକ ।" ଟିକ ସେ ଦାପରେ, ମୁଇ ଆରି ତରେକ ଦେବକବା ବିପୁ ପାଇଲି । ୧୬ ସେ କଇଲା, "ଆମର ଅନିଦିଦିର ମାପରୁ ସେ ମନ୍ଦରବାଟା ଜାନିବାକେ, ତାର ଦରମର ଦାନ୍ତ୍ରତାକେ ଦେବକବାକେ ଆରି ତାର କାତା ସୁନ୍ଦରାକେ, ତକେ ବାରିଲା ଆତେ । ୧୭ ତୁଳ କାଇଟା ଦେବକିଆରୁସ ଆରି ସୁନି ଆଚୁପ, ସେଟା ସବୁ ଲକ୍ଷ ଲଗେ ଦେବକବାକେ ଆରି ସୁନାରବାକେ ତାକର ସାକି ଅଇସୁ । ୧୮ ଆରି କାଇକେ ଅଳ୍ପମ କଲୁସନି? ରହ, ତୁବନ ନେ, ଆରି ତାକେ ପାରତନା କରି ତର ସବୁ ପାପେଅନି ପରିଚଳ ଅ ।" ୧୯ ମୁଇ ଜିରୁପାଲମେ ବାଉଠି ଜାଇ, ତେଇର ମନ୍ତ୍ରେ ପାରତନା କରବାବେଳେ, ମଙ୍କ ମାପରୁ ଦରପର ମିଳିଲା । ୨୦ ମାପରୁ ମଙ୍କ ନିଜେ ଦେବକାଇଅଇ କଇଲା, ଦାପରେ ଜିରୁପାଲମ ତାତି ଉଠି ଜା, କାଇକେ ବଇଲେ ଲାଗିଲା ଲକ୍ଷମନ ମର ବିସଲ, ତୁଲ ସାକିଦେବାଟା ନ ନାମତ ।" ୨୧ ମୁଇ କଇଲି "ମାପରୁ, ମୁଇ ପାରତନା ଗରମନକେ ଜାଇ, ତମଙ୍କେ ଦିବିବାକ୍ଷ କରବା ଲକ୍ଷମନକେ,

କେନ୍ତୁରି ବନ୍ତି କରି ରଇଲି ଆରି ମାତ୍ର ମାରି ରଇଲି, ଏଣା ସେମନ୍ ନିକ ସଞ୍ଚୁ ଜାନନ୍ତି । ୧୦ ଆରି ଜେତେବେଳେ ତମର ସାକି ଦେଇ ରଇବା ତିପାନନ୍ଦକେ ମରାଇଦେଲାଇ, ମୁଲ ନିଜେ ତେଇ ରଇଲି, ତାକେ ମାରି ମରାଇଦେବାକେ ରାଜିଥରଇଲି । ମାରୁମନ୍ଦର ବେଳା ଦସ୍ତର ଜାଗି ରଇଲି ।” ୧୧ ମାପୁର ମନ୍ଦକେ କଇଲା, “କାଆ ମୁର ତକେ ବେସି ଦୁରିକେ ଜିଦିଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ଦର ଲଗେ ପାଇଛବି ।” ୧୨ ପାଇଲ ଏ କାତା କଇବାଜାକ ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ମନ୍ଦଦିଆନ୍ ଦେଇ ପୁନ୍ତ ରେ ରଇଲାଇ, ମାତର ତାର ପତେ ସେମନ୍ ଆରଲିଅରକି କଇଲାଇ, “ତାକେ ଜେତେଥିନି ବାରୁକରାର ଦିଆସୁ ମରାର ଦିଆସୁ, ସେନ୍ତା ଲକ୍ଷ ଜିଜବାକେ ଲତା ନାଇ ।” ୧୩ ସେମନ୍ ଆରଲି ଆରକି ବିଷତର ଉପରେ ରତାଇଦେରଇଲାଇ ଆରି ଦୁଲ ମିଥା ଉପରେ ରତାଇଦେ ରଇଲାଇ । ୧୪ ରମ୍ୟ ସନିଅମନ୍ଦ ମୁକିଆ ପାଇଲକେ ଗଢ଼ ବିଦେର ଦାରିଜିବାକେ ସନିଅମନ୍ଦକେ ଦିଆରିଲା ଆରି ଜିଦିମନ୍ ଜାଇଲେ ତାର ବିରୁଦ୍ଧେ ଆୟଳି ଅଇଲାଇନି, ସେଟା ଜାନବାକେ ପାଇଲକେ କରତା ସଞ୍ଚୁ ମାରବାକେ ଆଦେସୁ ଦେଲା । ୧୫ ମାତର ସେମନ୍ ତାକେ କରତା ମାରବାକେ ବାନ୍ଧିରଇଲା ବେଳେ, ପାଇଲ ତେଇ ରେଇବା ଗଟେକେ ଅଧିକାରିରେ କଇଲା, “କାଇ ଦସ୍ତ ନ ରଇକରି ଏବେ ଜାକ ଦିତାରନା ନ ଅଇରଇବା ଗଟେକେ ରମିଅ ଲକ୍ଷକେ କରତା ସଞ୍ଚୁ ମାରବାଣା, ଏଣା ତୁଲ ନିୟମ ମାନ୍ଦୁଷ୍ଟି କି? ” ୧୬ ଏ କାତା ସୁନିକରି ସନିଅ ଗାଲା ଆରି ସନିଅମନ୍ଦ ମୁକିଆକେ କଇଲା, “ତୁଲ କାଇଟା କଲୁସନି? ଏ ଗଟେକେ ରମିଅ ଲକ୍ଷ କି? ” ୧୭ ସନିଅମନ୍ଦ ମୁକିଆ ପାଇଲର ଲଗେ ଜାଇ ପାଗରିଲା, “ସତଳେ ତମେ କାଇ, ରମିଅ ଲକ୍ଷ କି? ” ପାଇଲ ଉତ୍ତର ଦେଲା “ରୁଁ ।” ୧୮ ସେମନ୍ ପାଇଲକେ କରିଲା, “ମୁର ରମିଅ ସରକାରକେ ତାରୁ ଦେଇଲି ଗଟେକେ ରମିଅ ଲକ୍ଷ ଅଇଲି ଆଚି ।” ପାଇଲ କଇଲା, “ମାତର ମୁଲ ଜନମ୍ କଲାବେଳେଅନି ରମିଅ ଲକ୍ଷ ।” ୧୯ ଏଣା ସୁନିକରି ଜନଲକ୍ଷମନ୍ ପାଇଲକେ ପାଗରବାର ଜାଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ପଢ଼କେ ମୁରିଲାଇ । ପାଇଲ ଗଟେକେ ରମିଯ ଲକ୍ଷ ବିଲି ଜାନିଲାକେ, ସେମନ୍ ପଢ଼କେ ନେତା ମିଥା ଦରିଲା । କାଇବେଳାକେ ସନିଅମନ୍ଦ ମୁକିଆ ମନ୍ କରିଦେରଇଲା । ୨୦ ଜିଦିମନ୍ ପାଇଲକେ କାଇବିଲି ନିନ୍ଦା କରିଦେରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ପଢ଼କେ ନେତା ମିଥା ଦରିଲା । କାଇବେଳାକେ ସନିଅମନ୍ଦ ମୁକିଆ ନିନ୍ଦା କରିଦେରଇଲା । ତେବେପାଇଲ ଆରକର ଦିନେ ସବୁ ପୁଜାରିମନ୍ଦକେ ଆରି ବହୁ ସବାର ମେମରମନ୍ଦକେ ବୁଝାଇବାକେ ଦିଆରିଲା । ତାର ପତେ ସେ ପାଇଲକେ ବାନ୍ଦଲ୍ଲା ସିକିଲ କୁସଲାଇ, ଦାରିକରି ଆନିଲା ଆରି ବହୁ ସବାଇ ତାକର ମୁଆଟେ ତିଆ କରିଲା ।

୨୧ ପାଇଲ ବହସବାର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ସିଦା ଦେକି କଇଲା, “ଏ ରସାଏଲର ବାଇମନ୍ ଆଜିକେ ଜାକ ମୁର ପରମେସର ମୁଆଟେ କେନ୍ତୁରି ଜିବନ୍ ଦିତାର ଆଚି, ସେ ବିସରଗାନେ ମନ୍ ପୁରାପୁରୁଷ ନିରମଳ ଆଚେ ।” ୨ ଏ କାତା ସୁନିକରି ଅନନ୍ତିନା ନାହିଁ ବହୁ ପୁଜାରି ପାଇଲର ଲଗେ ତିଆରିଦେରବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ, ତାର ଗାଲେ ପାପଦ ମାରା ବିଲି ତିଆରିଲା । ୩ ପାଇଲ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ତୁମ ମାଟିଆରିଲା ଦବାର ଉଥାରି କହି, ପରମେସର ତକେ ଦଶ ଦେଇ ବିଶ୍ଵାସ ଆକା । ନିୟମ ଉପାବେ ମର ବିବାର କରିବାକେ, ତୁଲ ତେଇ ବିଶ୍ଵାସ ଆରି ପାଇଲର ନିରମଳ ନିନ୍ଦା କଲୁସନି! ” ୪ ପାଇଲ କଇଲା, “ଏ ରସାଏଲର ବାଇମନ୍, ସେ ବହୁ ପୁଜାରି ବିଲି ମୁର ନାଜନିରଇଲି । ସାସତରେ ଲେକାଆଚେ, ତମେ ନିଜର ଜାତିର ସାମନ୍ଦକାରିଆକେ କରାପ କାତା କରିବାରନାଇ ।” ୫ ବହୁ ସବାର ମେମରମନ୍ଦ ବିଦେର କେତେଟା ପାରୁସି ଆରି କେତେଟା ସାଦୁକିମନ୍ଦ

ରଇଲାଟା ଦେକି ପାରିଲ ବହୁ ସବାର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଦେକାଇ ଆଉଲି ଅଇକରି କଇଲା, “ଏ ଲସରାଏଲର ବାଇମନ୍, ମୁର ଗଟେକ ପାରୁସି ଲକ୍ଷ, ମର ଆୟ ବାବା ମିଥା ପାରୁସି । ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରିଦରେକ ରତ୍ନବାପ ମର ଆୟ ଆଚେ ବିଲି, ଜିତି ମର ଦିତାରନା ଅଇଲାନି ।” ୬ ପାଇଲ ଏ କାତା କଇଲା ବାପରେ, ପାରୁସି ଆରି ସାଦୁକିମନ୍ଦ ବିଦେର ଲାଗାଜତା ଅଇଗାଲାଇ ଆରି ସେମନ୍ ବେଗିଲ ଗାଲାଇ । ୭ କାଇବେଳକେବିଲେ ସାଦୁକିମନ୍ଦ ବିଷବାସ ଉପାବେ ମଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ନ ରତେ । ସରଗର ଦୁର କି ଆଦମୀ ମିଥା ନାଇ ବିଲି, ବିସବାସ କରିବାର, ମାତର ପାରୁସିମନ୍ ଏ ତିନିଟା ଜାକ ବିସବାସ କରିଦେରଇଲାଇ । ୮ ସେମନ୍ଦ କିରଜାଟି ଅଇବାଟା ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇଆଇଲା । ପାରୁସି ଦିଲର କେତେଟା ଦରମ ଗୁରୁ ଉଚିକର ଦାଟ ସତ୍ତ୍ଵ କଇଲାଇ, “ଆମେ ଏ ଲକ୍ଷ ଟାନେଅନି କାଇ ଦସ ମିଥା ମିଲାଇ ନାଇ । କେତେନେ ଆକେ ଗଟେକ ଘରଗର ଦୁର କି ଆଦମୀ କାତା କରିଗଲୁସି ।” ୯ ତାକର ଦବାପେଲା ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇଗାଲାକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାରିଲକେ ଗନ୍ଧାଗନ୍ କରି ତିରି ପାକାଇବାର ବିଲି ସନିଅମନ୍ଦ ମୁକିଆ ତରିଲା । ତେବେ ସେ ଗଣ୍ଠନାଳ ଅଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ବିଦେରଅନି ପାରିଲକେ ରକିଆ କରି ଗଢ଼ ବିଦେର ଦାରି ଜିବାକେ ସନିଅମନ୍ଦକେ ଦିଆରିଲା । ୧୦ ସେ ରାତି ମାପରୁ ପାଇଲର ଲଗେ ଟିଆଅଇ କଇଲା, “ତର ନାଇ! ମର ପାଇ ଜିତି ଜିରୁପାଲାମେ ତୁଲ ସାକି ଦେଇ ଆରୁସ । ରମ ଦେଖେ ମିଥା ତୁଲ ସେନତାରି କରିବାର ଆଚେ ।” ୧୧ ଆରକର ଦିନର ସାକାଲେ କେତେଟା ଜିରିମନ୍ ଗଣ୍ଠନାଗେ ମୁଣ୍ଡି ଜଜନା କଲାଇ । ପାରିଲକେ ନ ମରାଇବା ଜାକ ସେମନ୍ ଅରନ୍ଦପାନି ନ ରିତ ବିଲି ସପଦ କଲାଇ । ୧୨ ସନିଅ ଜାଇବିର ମୁକିଆ ପୁଜାରିମନ୍ଦକେ ଆରି ପାରିନିମନ୍ କେ କଇଲାଇ, “ପାଇଲକେ ନ ମରାଇବା ଜାକ ଅରନ୍ଦପାନି ନ ରିତ ବିଲି ଆମେ ସପଦ କରିଆରୁ ।” ୧୩ ତମେ ଆରି ବଦୁସବାର ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ରମିଯ ନେତା ପାଇଲକେ ଛି ଆରିତରେକ ଆନା ବିଲି କରିବାର ପାଟାଆ । ତାର ବିସରି ରିକିନିକି ଜାନବାର ଆଚେ କାହିଁ ମିର କରିବାର ଆନାଆ । ସେ ବହୁ ସବାଇ ଆଇବା ବେଳେ ତାକେ ବାଟେ ଜାଗି ମାରି ମରାଇଦେବୁ ।” ୧୪ ପାଇଲର ବାନ୍ଦଜା ଏମନର କୁଟ କାତା ପୁନିକରି ଗଢ଼ ବିଦେର ଗାଲା ଆରି ସବୁ କାତା ପାଇଲକେ କରିଦେଲା । ୧୫ ପାଇଲ ଗଟେକୁ ରମିଯ ଅଦିକାରିକେ ତାକାର କରି କଇଲା, “ଏ ଦାଢ଼ିନାକେ ସନିଅମନ୍ଦ ମୁକିଆ ଲଗେ ଦାରି ଜାଇଦାର ।” ୧୬ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୧୭ ସେମନ୍ କରିବାର କାଟା ପାଇଲକେ ନାହିଁ କରିବାର ଆଚେ । ତାର ବିସରି ରିକିନିକି ଜାନବାର ଆଚେ କାହିଁ ମିର କରିବାର ଆନାଆ । ସେ ବହୁ ସବାଇ ଆଇବା ବେଳେ ତାକେ ବାଟେ ଜାଗି ମାରି ମରାଇଦେବୁ ।” ୧୮ ସନିଅ ଟାକେ ମୁକିଆର ଲଗେ ନେଇ କଇଲା, “ଦର୍ତ୍ତ ରେଇବା ପାଇଲ ମନ୍ଦ ତାକି ଏ ଦାଢ଼ିନାକେ ତମର ଲଗେ ଆନବାକେ କଇଲା ।” ୧୯ ପାଇଲ ଗଟେକୁ ରମିଯ ଅଦିକାରିକେ ତାକାର କରି କଇଲା, “ଏ ଦାଢ଼ିନାକେ ସନିଅମନ୍ଦ ମୁକିଆ ଲଗେ ଦାରି ଜାଇଦାର ।” ୨୦ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୨୧ ପାଇଲ କରିବାର କାଟା ପାଇଲର ନାହିଁ କରିବାର ଆଚେ । କାଇବେଳାକେ ବିସରିର ତିରିନିମନ୍ କେ କଇଲାଇ, “ପାଇଲକେ ନ ମରାଇବା ଜାକ ଅରନ୍ଦପାନି ନ ରିତ ବିଲି ଆମେ ସପଦ କରିଆରୁ ।” ୨୨ ତମେ ଆରି ବଦୁସବାର ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ରମିଯ ନେତା ପାଇଲକେ ଛି ଆରିତରେକ ଆନା ବିଲି କରିବାର ପାଟାଆ । ତାର ବିସରି ରିକିନିକି ବାଇମନ୍, କାଇଟା କରିବାର ଆଚେ କାହିଁ ।” ୨୩ ଦାଢ଼ିନାକେ ସନିଅମନ୍ଦ ମୁକିଆ ଲଗେ ଦାରି ଜାଇଦାର ।” ୨୪ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୨୫ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୨୬ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୨୭ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୨୮ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୨୯ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୩୦ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୩୧ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୩୨ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୩୩ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୩୪ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୩୫ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୩୬ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୩୭ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୩୮ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୩୯ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୪୦ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୪୧ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୪୨ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୪୩ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୪୪ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୪୫ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୪୬ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୪୭ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୪୮ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୪୯ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୫୦ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୫୧ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୫୨ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୫୩ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୫୪ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୫୫ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୫୬ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୫୭ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୫୮ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୫୯ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୬୦ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୬୧ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୬୨ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୬୩ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୬୪ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୬୫ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୬୬ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୬୭ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୬୮ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୬୯ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୭୦ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୭୧ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୭୨ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୭୩ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୭୪ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୭୫ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୭୬ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୭୭ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୭୮ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୭୯ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୮୦ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୮୧ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୮୨ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୮୩ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୮୪ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୮୫ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୮୬ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୮୭ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୮୮ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୮୯ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୯୦ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୯୧ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୯୨ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୯୩ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୯୪ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୯୫ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୯୬ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୯୭ ସନିଅ ଟାକେ କରିବାର ଆଚେ ।” ୯

ଦାରୁମନ୍ତକେ ଚିକ୍ କର । ୨୪ ପାଉଳ ଜିବା ପାଇ କେତେଟା ଗତା ଦିଆସୁ ଆରି ନିକି ସଞ୍ଚେ ତାକେ ସାସନକାରିଆ ପେଲିକୁସ୍ ଲଗେ ଦାରି ଜାଆ ।” ୨୫ ସନିଆମନର ମୁକିଅ ପେଲିକେସକ ଏନ୍ଦିତି ଗଟେକ ଚିଟି ଲେକ୍ଲା, ୨୬ “ଏ ଚିଟି ମୁଇ କାଲାତିଆକେ ଲିଖିଆର ସବୁରଟାମେନାମି ତାକୁପୁଟା ରଇବା ସନମାନର ସାସନକାରିଆ ପେଲିକେସକ ଲେକ୍ଲିନି, କୁଆର !” ୨୭ ଆରିଆ, ଜିରଦିମନ୍ ଏ ଲକ୍ଷକେ ଦାରି ତାକେ ମରତେ ମାରିଦେବାକେ ତେସଟା କରତେ ରଇଲାଇ । ସେ ଗଟେକ ରମିଯୁ ଲକ୍ଷ ବଳି ଜାନଲା ପଚେ, ମୁଇ ତାକେ ମର ସନିଆମନ ସଞ୍ଚେ ତାକେ ରକିଆ କଲି । ୨୮ ସେମନର ବିରଦେ ସେ କାହିଁ ଦସ୍ତ କଲା ଆତେ, ସେଟା ଜାନବାକେ ତାକେ ମୁଇ ସେମନର ବଦ୍ଧପବାର ଦାରିଗାଲି । ୨୯ ମାତର ସେ ମରନର କି ବନ୍ଦ ତଣ୍ଟ୍ର ପାଇବା ପାରା କାଲମିଷା ବୁଲ କାମ୍ କରେ ନାଇ ବଲି ମୁଇ ଜାନିପାରିଲି । ତାର ବିରଦେ ଅଳାଇ ଦାବା ସବୁ ତାକର ନିଜର ଦରମ ବିସଲ । ୩୦ ଆରି ତାର ବିରଦେ ଗଟେକ କୁହ ଜଙ୍ଗନା ଅଳାନି ବଳି କବର ମୁନି, ଦେବି ବେଗ ତମର ଲଗେ ପାଟାଇ ଦେବାକେ ଚିକ୍ କଲି, ତାର ବିରଦେ ରଇଲା ଦାବା, ତର ମୁଆଟେ ଜାନାଇବାକେ ତାର ଦାବାଦାରିମନ୍ତକେ ମୁଇ କଲାଇଅତି ।” ୩୧ ସନିଆମନ ସେ ଆଦେସ ଲୟାବେ ପାଉଳକେ ସେ ରାତି ଆନ୍ଦିପଢ଼ିରେ କେଟାଇବେଲାଇ । ୩୨ ତାର ଆରକର ଦିନେ ରଣ୍ଟିଜିବା ସନିଆମନ ଗତେ ବାରତିଗାଲାଇ ଆରି ଗତାର ଜାର ସନିଆମନକେ ଜିବାକେ କଲାଇଅ । ୩୩ ସନିଆମନ ପାଉଳକେ ଦାରି ସିପେରିଆଇ କେଟାଇଲା । ତେଇ ସନିଆମନର ମୁକିଆର ଚିଟି ସଞ୍ଚେ ପାଉଳକେ ସାମନକାରିଆର ଆତେ ଜିମାଦେଇଦେଲାଇ । ୩୪ ସାସନକାରିଆ ଚିଟି ପଢ଼ି ପାଉଳକେ କନ୍ଦ ରାଇଜେନ୍ଦ୍ର ଆସିଆରୁ ? ବଲି ପାତାରାଳ । ପାରଳ ସିଲିଥିଆରଥି, ବଲି ଜାନଲା । ୩୫ ସେ କଇଲା, “ତମର ଦାବାଦାରିମନ୍ ଆସି କେଟାଲା ପଚେ, ମୁଇ ତର କାତା ପୁନବି ।” ତାର ପଚେ ପାଉଳକେ ଏରଦ ରାଜାର ନଥରେ ବନ୍ଦି କରି ସଞ୍ଚେବାକେ ଆଦେସ ଦେଲା ।

୨୪ ପାଂବଦିନ ପଚେ ବଦ ପୁନାରି ଅନନ୍ତିଯ କେତେଟା ପାରଚିନ ଆରି ତରତୁଲସ ନାହିଁ ଗଟେକ ଅକିଲ ସଞ୍ଚେ ସିପେରିଆଇ ଗାଲାଇ । ସେମନ୍ ପେଲିକୁସର ମୁଆଟେ ଚିଆଅଳ ପାଉଳର ବିରଦେ ସେମନର ଦାବା ଜାନାଇଲାଇ । ୨ ତାରପଚେ ପାଉଳକେ ତେଇଆନି ଚିଆ କବାଇଲାଇ ଆରି ତରତୁଲସ ଏନ୍ତି ତାକର ଦାବାମନ ସବୁ ଜାନାଇଲା । “ଆଗିଆଁ, ତମେ ଗଟେକ ତାକୁପୁଟା ଲକ୍ଷ, ତମର ନିମାନ ସାସନଅନି ଆମେ ଦେବି ଦିନ ଦାରି ସାରଦା ଅଇ ପାଞ୍ଚ ସଞ୍ଚେ କିରାନ୍ତି, ଆମର ଦେବର ମଞ୍ଚଲ ପାଇ ଦେବି ଦରକାର ରଇଲା କାମନ କରାଇଅବାସ । ୩ ସବୁକାଗାଇ ଆରି ସବୁ ବେଲାଇ ଆମେ ଏଟାକେ ନାମଲୁନି, ଏଟାରପାଇ ଆମେ ତମକେ ମାନି ଆଇଲୁନି । ୪ ସେଟା ଜାଇଗା ଥ, ମୁଇ ତମର ଅଦିକ ଦେଲା ନେବାକେ ମନ କରିଲାଇ । ସେଟାର ପାଇ ଆମର ଗଟେକ ଚତ ଅରସାସଞ୍ଚେର କାତା ସୁନବାକେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି । ୫ ଏ ଲକ୍ଷ ଗଟେକ ବେବି ବଦ ଶୁଣ୍ଟାର କରାର ବଲି ଆମେ ଜାନ୍ତୁ ସେ ଦେସବିଦେଶେ ସବୁ ବାଟେ ବୁନିବୁନି ଜିରଦିମନ୍ଦକେ କିମରାର କବାଇବାକେ ଉସ୍କାଇଲାନି, ସେ ନାକରିତି ଦିଲାର ଗଟେକ ନେତା । ୬ ସେ ଆମର ମନ୍ତ୍ରି ଅସୁକଳ କରବାକେ ତେସଟା କଲାବେଲେ ଆମେ ତାକେ ବନ୍ଦି କଲୁ । ୭ ଆମର ନିୟମ ଲୟାବେ ଏ ଲକ୍ଷକେ ପାତାକରି ଜାନିପାରାସ ।” ୮ ତେଇରଇଲା ଜିରଦିମନ୍ ଏତା ସଦବିତ ତାହ ସଞ୍ଚେ ସେ କାତାର ରାଜି ଅଇଲାଇ । ୯ ତାରପଚେ ସାସନକାରିଆ ପାଉଳକେ କାତା ଅଇବାକେ ସାରିଆ କଲାକେ ପାଉଳ କରିଲା । “ମୁଇ ଜାନି ଜେ ଦେବି ବରସ ଦାରି ତମେ ଏ ଜାତିର ଦିବାରକରୁ

ଅଇ ଆବୁସ, ସେଗାର ପାଇ ତମର ମୁଆଟେ କଇବାଟା କେତେ କରମର କାତା । ୧୧ ଆରିଆ, ତମେ ନିଜେ କଜିକରି ଜାନିପାରିବା ଜେ, ପାକାପାକି ବାଦିଦିନ ତଳେ, ମୁଇ ଜିରୁପାଲାମେ ପାରତନା କରିବାକେ ଜାଇରଇଲି । ୧୨ ମନ୍ତ୍ରିରେ କାର ସଞ୍ଚେ, ମୁଇ ଦବାପେଲା କରିବାଟା ଜିରଦିମନ୍ ଦେକି ନ ରଇଲାଇ କି ପାରତନା ଗରମନ୍କେ କି ଗଦର କନ୍ ବିନ ଜାଗାଇ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଉସ୍କାଇବାଟା ଦେକି ନ ରଇଲାଇ । ୧୩ ସେଟାର ପାଇ ମର ରିବଦେ ଏବେ ଆରିରଇବା ଦାବାର ପାଇ, ସେମନ୍ କାଲମିଷା ପାକି ଦେଇ ନାପାରଦ । ୧୪ ଏଲେ ମିସା ମୁଇ ତମର ଲଗେ ରାଜି ଅଇଲିନି ଜେ, ଜନ ବାହ୍ ସେମନ୍ ମିର ବଳ କଇଲାଇନି, ସେ ବାଟେ ଜାଇ, ଆମର ଆନିଦିମନ୍ତର ପରମେଷରକେ ପାରତନା କଲିନି । ମାତର ମୁଇ ମିସା ମଧ୍ୟର ରିତିନିତି ଆରି ବଦିପଦବିକରିତାମନ୍ତର ସାସତରେ ଲେକାଇଲା ସବୁ ବିସଳ ବିସାରା କଲିନି । ୧୫ ଏମନର ପାରା, ମାପୁର ଲଗେ ମର ଗଟେକ ଆସା ଆତେ ଜେ, ନିକ ଲକ୍ଷ ଅଥବା କି କାରାପ ଲକ୍ଷ ଅଥବା, ସବୁ ମଲାଟାନେଅନି ରହିବାର । ୧୬ ସେଟାର ପାଇ ପରମେଷର ଆରି ମୁନୁପେର ମୁଆଟେ ନିରମଳ ବିବେକ ଲୟାବେ ଚିଲାଚିଲି କରିବାକେ ସବୁବେଳେ ତେସଟା କଲିନି । ୧୭ “ଦେବି ବରସ ଦାରି ଦୁଇକେ ରଇଲା ପଚେ, ଜିରୁପାଲେମର ଲକ୍ଷମନ୍ତର ପାଇ କିମି ତାବୁ ନେବାକେ ଆରି ବଲିଦେବାକେ ମୁଇ ତେଇ ଜାଇରଇଲି । ୧୮ ମୁଇ ନିରମଳ ଅଇବା ବିଦି ସାରାଇଲା ବେଳେ, ସେମନ୍ ମକେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଦେକ୍ଲାଇ । ସେହିବେଳେ ମର ଲଗେ ଦେବି ଲକ୍ଷ ନ ରଇଲାଇ କି କାରିମିଷା ଗଣ୍ଡିଗଲ୍ଲ ଅଇ ନ ରଇଲା । ୧୯ ମାତର ତେଇ ଆସିଥି ଦେବର କେତେଟା ଜିରଦି ରଇଲା, ଜିଦି ସେମନ୍କେ ମର ବିବେକ କାରିଗାର ରଇଲା, ଆଗରୁ ସେମନ ନିରେ ତମର ମୁଖରେ ଆସି ଦାବା କରିବାର ରଇଲା । ୨୦ ଆରି ତରେକ ମୁଇ କେତେବେଳା ବଦ ସବାର ମୁଆଟେ ଚିଆଅଇରଇଲି, କନ୍ ଅପ୍ରାବେ ଦେବି ଅଥବା ଦେବାର ମାନ୍ଦିର ରଇଲାଇଅ । ୨୧ ଏଲେମିଷା ମୁଇ ଗଟେକ କାତା କରିରଇଲି । ସେମନର ମୁଆଟେ ଚିଆ ଅଇରଇଲା ବେଳେ ମଲାକିମନ ଆରିତେବେକ ରହିବାର ବଲି ତାହ ସଞ୍ଚେ ବିସାର କରିବାର ପାଇରିବାର ବିଦି କରିବାର ଆରି ତମରଟାନେ ବିଚାରନା ପାଇଲିନି । ଏଟାକେ ଗତି ଆରି ସେମନର ମୁଆଟେ କିମି କରିବାର ଆରି ତମରଟାକେ ରଇଲାଇ ପାଇ ଆଜି ତମରଟାକେ ବିଚାରନା ପାଇଲିନି ।” ୨୨ ପେଲିକୁସ ସେ ବାହ୍ ବିପରି କିମିକି ଜାନି ରଇଲାଇ ପାଇ ସୁନାଇବାଟା ବନ୍ କରି କରିଲା, “ଏନିଆମନର ମୁକିଅ ଲିଷିଆସ କେଟାଲା ପଚେ, ମୁଇ ତମର ଦିବାରା ସୁନାଇବି ।” ୨୩ ତାରପଚେ ସେ ଅଦିକାରେ ରଇଲା ମୁକିଆକେ କରିଲା, “ପାଉଳକେ ବନ୍ଦ ଲୟାବେ ଜାଗିରଇବାର ଆତେ, ମାତର ତାକେ ଦରକାର ଅଇବା ଜିନିସ ତାର ଲକ୍ଷମନ ଆନିଦେଲେ, ସେଟା ତେବାରାର ନାଇ ।” ୨୪ କେତେଦିନ ପଚେ ପେଲିକୁସ ତାର ଜିରଦି ମାଜି ଦୁଇପିଲା ସଞ୍ଚେ ତେଇ ଆଇଲା । ୨୫ ସାରଲାକେ ତାକର ଜିପୁରିବିଦ୍ରଟେ ବିସାର କରିବା ଦିପର, ତାର କାତା ନିକକରି ସୁନାଲା । ୨୬ ମାତର ଜେତେବେଳେ ପାଉଳ ଦରମ ଚିଲାଚିଲି ଆରି ଲକ୍ଷମନ ନିଜର ପାପର ଶୁନ୍ଦିତନ ଲୟାବେ ନ ଜାଇକରି ନିଜେ ଦାରିଅଇରଇବା ଦିବାର, ଆରି ଆଇବା ଦିନର ବିଚାରନା ବିପରି, କରିବାକେ ଦରକାର ଅଇବା ଜିନିସ ତାରାଳ । ୨୭ ଏତାକରି ବେଳେ ପାଉଳ ତାକେ କେତେକ ତାହ ଲୁହଁ ଦେଇପି ବଲି ସେ ଆସା କରି ରଇଲା, ସେଟାର ପାଇ ସବୁ ପଚେ ତରିଜାକରି “ତେଣେ ଏବେ ଜାଇପାରାସ ।” ବଲି କଇଲା, “ବେଳେ ପାଇଲେ ଆରି ତରେକ ମୁଇ ତମକେ ତାକାଇବି ।” ୨୮ ସେ କେଲେ ପାଉଳ ତାକେ କେତେକ ତାହ ଲୁହଁ ଦେଇପି ବଲି ସେ ଆସା କରି ରଇଲା, ସେଟାର ପାଇ ସବୁ ପଚେ ତରିଜାକରି “ତେଣେ ଏବେ ଜାଇପାରାସ ।” ବଲି କଇଲା, “ବେଳେ ପାଇଲେ ଆରି ତରେକ ମୁଇ ତମକେ ତାକାଇବି ।” ୨୯ ସେ କେଲେ ପାଉଳ ତାକେ କେତେକ ତାହ ଲୁହଁ ଦେଇପି ବଲି ସେ ଆସା କରି ରଇଲା, ସେଟାର ପାଇ ସବୁ ପଚେ ତରିଜାକରି “ତେଣେ ଏବେ ଜାଇପାରାସ ।” ୩୦ ଏତେ ଦୁଇ ବରସ ଗାଲାପଦେ ପରିକିର୍ତ୍ତମେ ପରିକିର୍ତ୍ତମେ ପରିକିର୍ତ୍ତମେ ଏତା ସଦବିତ ତାହ ସଞ୍ଚେ ସେ କାତାର ରାଜିରି ଜାନିପାରାସ ।” ୩୧ ଏତେ ଦୁଇ ବରସ ଗାଲାପଦେ ପରିକିର୍ତ୍ତମେ ଏତା ସଦବିତ ତାହ ସଞ୍ଚେ ସେ କାତାର ରାଜିରି ଜାନିପାରାସ ।” ୩୨ ଏତେ ଦୁଇ ବରସ ଗାଲାପଦେ ପରିକିର୍ତ୍ତମେ ଏତା ସଦବିତ ତାହ ସଞ୍ଚେ ସେ କାତାର ରାଜିରି ଜାନିପାରାସ ।” ୩୩ ଏତେ ଦୁଇ ବରସ ଗାଲାପଦେ ପରିକିର୍ତ୍ତମେ ଏତା ସଦବିତ ତାହ ସଞ୍ଚେ ସେ କାତାର ରାଜିରି ଜାନିପାରାସ ।” ୩୪ ସେତାର ପାଇ ସବୁ ପଚେ ତରିଜାକରି “ତେଣେ ଏବେ ଜାଇପାରାସ ।”

ପରେ, ସେ ସିପେରିଆ ଅନି ଜିରୁପାଳମେ ଗାଲା । ୭ ସେ ଜିରୁପାଳମେ ରଇଲାବେଳେ, ତେଣୁ ମୁକି ପୁକାରି ଆରି ଜିରଦିନେତାମନ୍ ଆରି ତେବେକୁ ପାଇଲାର ଦିବଦେ ରଇବା ଦାବି ନେଇ, ସେମନର ଲଗେ ଗାଲାଇ । ସେମନ୍ ପେସ୍ଟେଟ୍ସଙ୍କ ବାବୁଜିଆ କିଲାଇ, ଏ ଜେନ୍ତ୍ରି ପାଇଲକେ ଜିରୁପାଳମେ ଆନବାକେ ଗୁରୁଆରି କିଲାଇ । କାଇକେବଳକେ ବାଟେ ଜାଗିରଇ ସେମନ୍ ପାଇଲକେ ମାତିମାଇବାକେ ଜନ୍ମନା ତିଆର କରିରଇଲାଇ । ୪ ପେସ୍ଟ୍ସେ କଲାଇ, “ପାଇଲକେ ଗଟେକ ବନ୍ଦି ଇଲାବେ ସିପେରିଆଇ ରକାଅଳା ଆଗେ ଆରି ବେଶି ମୁଲ ଦେଇ ବାଉଡ଼ି ଜିବି । ୫ ଜଦି ସେ କାହି ଦସ୍ତ କଲା ଆଗେ, ତେବେ ତମର ନେବାମନ୍ ମର ସଞ୍ଚ ସିପେରିଆଇ ଆସଦ ଆରି ତାର ଦିବଦେ ସେମନର ଦାବା ଜାନାଅବ୍ର ।” ୬ ପେସ୍ଟ୍ସେ ସେମନର ସଞ୍ଚ ଆସ ଦସ୍ତ ଦିନ ଜିରୁପାଳମେ ରଇକରି ସିପେରିଆଇ ବାଅଢ଼ିଲା । ତାର ଆବକିର ଦିନେ ବିଚାର କରିବା ଗରେ ବସି ପାଇଲକେ ଆନବାକେ ଆବେସ ଦେଲା । ୭ ପାଇଲ ଆରଳା ଦାପରେ ଜିରୁପାଳମେଅନି ଆସିରଇବା ଜିରଦିମନ୍ ତାକର ତାରିବେଚ୍ଛି ବେତି ଟିଆ ଅଇଲାଇ ଆରି ତାର ବିରଦେ କେତେକ କେତେକ ବଦ୍ଧ ବଦ୍ଧ ଦାବା କିଲାଇ, ମାତର ସେମନ୍ ଏ ସବୁ ସଦ୍ଧ ବଳି ଦେବକାର ନାପାଇଲାଇ । ୮ ମାତର ପାଇଲ ନିଜେ ନିଜର ବାଟେ ଅନି କିଲାଇ, “ଜିରଦିମନର ରିତିନିତି, ମହ୍ନିରର କି ରମିଅ ସାମନ୍ଦକାରିଆ, କାର ମିଯା ବିରଦେ ମୁଲ ଦସ୍ତ କରିନାର ।” ୯ ମାତର ପେସ୍ଟ୍ସେ ଜିରଦିମନକେ ବଲ୍ଲ ବଲାଇ ଅଇବାକେ ମନ କରି ପାଇଲକେ ପାଇରାଲା, “ଜିରୁପାଳମେ ଜିବାକେ ଆରି ତେଇ ମର ମୁଆଣେ, ଏ ସବୁ ଦାବାର ବିରାର କରିବାକେ ତୁଳି କାଇ ରାଜି ଅଇସୁ କି?” ୧୦ ପାଇଲ କିଲାଇ, “ମୁଲ ବଦ୍ଧ ସାମନ୍ଦକାରିଆର ନିଜର ବିଚାରନା ଜାଗାଇ ଟିଆ ଅଇଲିଆବି, ଇତିଯେ ମର ବିଚାର ଅଇବାର ଦରକାର । ତମେ ନିକକିର ଜାନାସ କେ, ମୁଲ ଜିରଦିମନର ବିରଦେ କାରମିଯା ଦସ୍ତ କରିନାଇ । ୧୧ ଜଦି ମୁଲ ରିତିନିତି ନ ମାନି ମରନ ଦଶ୍ତ ପାଇବାପାରା କାଇ ଦସ୍ତ କଳିଆବି ବଇଲେ, ମରବାକେ ନ ଦରି । ମାତର ସେମନ ମର ବିରଦେ ଆନିରଇବା ଦାବା ବିଦ୍ରରେ କାରମିଯା ସତ ନ ରେ, ତେବେ କେ ମିଯା ମନେ ସେମନେକ ସର୍ପିଦେଇ ନାପାରି । ବଦ୍ଧ ସାମନ୍ଦକାରିଆ ଆକା ମନେ ବିଚାରନା କର ବଳି ଗୁଆରି କଲିନି ।” ୧୨ ତାରପରେ ପେସ୍ଟ୍ସେ ତାର ସବାଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ କାତାବାରତା ଅଇ କିଲାଇ, “ତମେ ବଦ୍ଧ ସାମନ୍ଦକାରିଆ ବିଚାର କର ବଳି ଗୁଆରି କରିଆଗ୍ସ, ସେଚାର ପାଇ ତମକେ ବଦ୍ଧ ସାମନ୍ଦକାରିଆର ଲଗେ ପାଇଗାରି ।” ୧୩ କେତେଦିନ ପରେ ରାଜା ଆଗରିପା ଆରି ବରନିସ୍ ପେସ୍ଟ୍ସଙ୍କେ ଲୁଆର ଜାନାଇବାକେ କାଇସିରିଆଇ ମିସବାର ଆଇଲାଇ । ୧୪ ତେଇ ସେମନ କେତେ ଦିନ ରଇଲା ପରେ ପେସ୍ଟ୍ସେ ପାଇଲର ବିପାଇ ରାଜାକେ ଜାମାଇଲା, “ପେଲିକ୍ସ୍ ବନ୍ଦିକରି ଜାଇରଇବା ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ରତି ଆଗେ ।” ୧୫ ମୁଲ କେତେବେଳା ଜିରୁପାଳମ୍ ଜାଇରଇଲି, ଜିରଦିମନର ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ ଆରି ସେ ଦେମନର ପାଇଚିନମନ ତାର ବିରଦେ କେତେଟା ଦାବା କିଲାଇ ଆରି ତାକେ ଦସ୍ତ କରିବାକେ ମନେ କଇଲାଇ । ୧୬ ମାତର ମୁଲ ସେମନକେ କରିଲି ଜେ, ଗଟେକ ଦସିକେ ବିଚାର କରିବା ଗରେ, ତାକେ ଦାବା କମୁମନର ମୁଆଣେ ନିଜର ବାଟେଅନି କଇବାକେ ଦେଲା ଦେବା ଆଗରୁ ତାକେ ଦସି କରିବାଟା ଆମର ରମିଯମନର ନିଯମେ ନାଇ । ୧୭ ସେମନ ରତି ଆଇଲା ପରେ ମୁଲ ଅଇସମ ନ କରି, ତାର ପରିଦିନେ ବିଚାର କରିବା ଗରେ ଦସିଲି ଆରି ସେ ଲକ୍ଷରେ ବିଦ୍ରରେ ଆନବାକେ ଆବେସ ଦେଲି । ୧୮ ମର ବାବିବାଟା ବୁଲ ରଇଲା, ସେମନ ତାର ବିରଦେ ଆନିରଇବା ଦାବି, ସେ କରିରଇବା କରାପ ବିପରେ ଅଇରଇସି ବଳି ବାବୁଲି, ମାତର ସେମନର ନ ରଇଲା ।

୧୯ ସେମନର ଦାବି ତାକର ନିଜର ଦରମ୍ ବିସର ରଇଲା, ଆର ଜିମ୍ବୁ ବଲି ଗାଟେକ ମରିଜାଇରଇବା ଲକର ବିସର ରଇଲା । ମାତର ସେଲକ ବିଶ୍ଵାସ ଆବେ ବଲି ପାଇସି କରଇଲା । ୨୦ ଏ ସବୁ ବିସର ସତ କେନ୍ତି ବାରକରାବି ବଲି ମୁଲିମିଟା ନାଜାନିରଇଲି, ତେବେ ଏ ସବୁ ବିବାହନା କରିବାକେ ପାଉଲକେ ଜିରୁପାଲମେ ଜାଇସୁ କି ନାର ବଲି ପାତାରିଲି । ୨୧ ମାତର ପାଉଲ, ନିଜେ ରମ୍ ରାଇଜର କାରସର ରାଜା, ତାର ବିବାହ କର ବଲି କର ସମିଅମନ ରକିଆ କରି ବଲି ମନ କଲା । ପେଟାରପାଇ ବହ ସାପନକରିଆ ଲଗେ ପାଗାଇବା ଜାକ ବନ୍ଦି କରି ରକ୍ତବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲିଆଚି । ୨୨ ଆଗରିପା ପେସଟେକେ କରିଲା, “ମୁହଁ ନିଜେ ଏ ଲକର କାତା ପୁନବାକେ ମନ କଲିନି ।” ପେସଟେ କରିଲା, “କାଲିକେ ତମେ ତାର କାତା ପୁନଃପା ।” ୨୩ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଆଗରିପା ଆରି ବରନିସ ଆଦି କେବଳାଇ । ସେମନ ରାଜାମନ ପିନ୍ତୁଲାପାରାଟା ପିନ୍ତୁର ଜାଇଲା । ସମିଅମନର ନେତାମନ ଆରି ସେ ତତ୍ତ୍ଵ ବହ ଲକମନର ସତ୍ତ୍ଵ ବେଶି ତାକପୁଟା ସତ୍ତ୍ଵ ଆସି, ବିବାହନା ଜାଗାର ପୁରିଲାଇ । ପେସଟେ ଆଦେସ କଲାକେ, ପାଉଲକେ ବିଦରେ ଆନିଲାଇ । ୨୪ ପେସଟେ କରିଲା, “ରାଜା ଆଗରିପା ଆରି ରୁଣ୍ଟି ରଇଲା ସବୁ ଲକ୍, ତମେ ଏ ଜନ ଲକକେ ଦେବଳାସନି, ତାର ବିରଦେ ଇତିର ଜିରଦିମନ ଆରି ଜିରୁପାଲମର ଜିରଦିମନ ମର ଲଗେ ଦାବା କଲାଇ ଆରତ । ସେମନ ତାକେ ମରାବୁ ବିଲିକରି କର ଆରଲି ଅଇଲାଇନି । ୨୫ ମାତର ମୁହଁ କଜି ବାରକରାଇଲି କେ, ଏ ଲକ୍ ମରନ ତଣ୍ଟ ପାଇବା ଏହକି, କାଇ ଦୟ କରେନାଇ । ସେ ନିଜେ ବଢିପାପନକାରିଆକେ ଗୁଆରି କଲାଇ ପାଇ, ମୁହଁ ତାକେ ତେଇ ପାଗାଇବାକେ ଟିକ୍ କଲି ଆଚି । ୨୬ ମାତର ତାର ଦାବି ବିସର କିମ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ବଢିପାପନକାରିଆକେ ଲେବାକାବେ ମର ଲଗେ କାଇଟା ନାହିଁ । ସେମନରପାଇ ମୁହଁ ସବୁର ମୁଖୀଟେ ଆରି ଏ ଆଗରିପା ରାଜା, ତମର ମୁଖୀଟେ ଆନିଲି ଆଚି, ଜେନ୍ତି କି ତାର ବିସର ତମେ ନିକ ସତ୍ତ୍ଵ କରିଲା ପତେ ବଢିପାପନକାରିଆକେ ଲେବିପାରି । ୨୭ କାଇକେବରଇଲେ ଗାଟେ ବିନ୍ଦୁ ବିରଦ୍ଧ ଦାବା ନିକଷତ୍ରେ ନ ଦେବାଇ, ବଢିପାପନକାରିଆର ଲଗେ ପାଗାଇବାଟା ଟିକ୍ ନିର୍ଣ୍ଣ ବଲି ମୁହଁ ବାବ୍ଲିନି ।”

କାଇକେ ବିସ୍ବାସ କରିମାପାରିଲାସନି? ୯ “ମୁର ମିଥା ସେମନର ପାରା ରଇଲି । ନାଜରିତିଯ ଜିମୁର ବାଟେ ଜିବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ବିରୁଦ୍ଧେ ମର ଜେତ୍କି ବପୁ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥା କାମ୍ କରିବାର ଆତେ ବଲି ଚିନ୍ତା କଲି । ୧୦ ମୁର ଜିବୁପାଳାମେ ସେନ୍ତି କଲି । ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନରରେଳେଥିନି ଅଦିକାର ଚିଟି ପାଇ, ପରମେସର ବେଦି ଲକ୍ଷମନକେ ବାନ୍ଧି କରି, ବନ୍ଧି ଗରେ ପୁରାଇଦେଲି । ଆରି ସେମନକେ ମରନର ତଣ୍ଟ୍ର ଦେବାକେ ବିଚାରନା କଲାବେଳେ, ସେମନର ବିରୁଦ୍ଧେ ଚିଆଥାଇଲି । ୧୧ କେତେ କେତେ ତର ପାରିତାନା ଗରମନକେ ସେମନ ବିସ୍ବାସ ଚାତଦ ବଲି ମାରିବାକେ ତିଆରିଲି, ସେମନର ଉପରେ ଏତେ ରିଯା ଅଇଜାଇରଇଲି ଜେ, ସେମନକେ କଷ୍ଟ ଦେବାକେ ବିଦେଶେ, ରଇବା ଗଢମନକେ ମିଥା ଜାଇରଇଲି ।” ୧୨ “ଏତା କରିବାକେ ମୁର ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନରରେଳେଥିନି ଅଦିକାର ଚିଟି ଆରି ଆଦେସ ନେଇ ଦାମାସକ୍ତେ ଜାଇରଇଲି । ୧୩ ଏ ରାଜା ଏଗରିପା, ଅଗାତ ଦିନେକ ମୁଣ୍ଡବୋଲୀ ଲଗେ, ଜିବାବାଟେ ବେଳ ତାରାଯେଥିନି ଅଦିକ ଉଜଳ ଦେବକି । ସରଗେଅନି ସେ ଉଜଳ ଆୟ ମକେ ଆରି ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିବା ଲକ୍ଷ ଚାରିବେଦ୍ଵି ବିତି ଅଇଲା ।” ୧୪ ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ତଳେ ଅଦରି ତୁଳିଦେଲୁ ଆରି ଉଦ୍ଧବୁ ବାପାଇ ମକେ ଉଜତେରଇବା ଏ କାତା ପୁନିଲି, “ପାରାଲ, ପାରାଲ! ତୁଲ ମକେ କାଇକେ କଷ୍ଟ ଦେଲୁସନି? କଥାଲାବେଳେ କଷ୍ଟବାଲକ ବଲଦ୍ବକେ ତୁତାରିବୁସଙ୍ଗେ ବଲଦ୍ବ ଲାଦମାରବା ପାରା, ତୁଲ ନିଜେ କଷ୍ଟ ପାଇଲୁସନି ।” ୧୫ “ମୁର ପାଗରଲି, ‘ମାପରୁ ତମେ କେ?’ ସେ ଉଜଳା, ‘ମୁର ଜିମୁ, ମକେଯେ ତୁଲ କଷ୍ଟ ଦେଲୁସନି ।’” ୧୬ ମାତର ରକିତିରି ଚିଆ ଅ ତକେ ମର ସେବାକରିଆ କରିବାକେ, ଦରସନ ଦେଲିଆନି । ଆଜି ତୁଲ ମର ବିସ୍ବାସ ଜାଇଟା ଦେକଲୁସଥ ଆରି ପଦକେ ମିଥା ମୁର ଜାଇଟା ଦେକାଇବି, ସେ ବିସ୍ବାସ ତୁଲ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ସାକିଦେସ । ୧୭ ଜନ୍ମ ଜିରଦି ଆଜି ଜିରଦିନିଲା ଲକ୍ଷମନରରେ ତକେ ପାଗରି, ସେମନରରେଲ ଅନି ତାହନା ପାଇଲେ, ମୁର ତଳେ ରକିଆ କରି । ୧୮ ତୁଲ ସେମନର ଥାଁକି ପିଟାଇଦେସ ବଲି ମୁର ତଳେ କରିଲି । ଜେନ୍ତିକି ସେମନ ଆନ୍ଦାରେଥିନି ଉଜଲେ ଆରି ସରତାନର ବାନ୍ଦୁନେଥିନି ମାପରୁର ବାଟେ ବାଅଦିବାର । ଜେନ୍ତିକି ମକେ ବିସ୍ବାସ କଲାର ପାଇ, ସେମନର ପାପ କେମା ଅଇସି । ଆରି ମାପରୁ ବାଦିଲା ଲକ୍ଷମନର ସତ୍ତ୍ଵ ସେମନକେ ମିଥା ତାକିନେବାର ।” ୧୯ “ପେଟାରପାଇ ଏ ରାଜା ଏଗରିପା ମୁର ସରଗେଅନି ଜନ୍ମ ଦରସନ ପାଲିଲିଆନି, ସେଟା ପୁରାପୁରୁନ ମାନଲି । ୨୦ ସେନ୍ତି ମୁର ପରତମେ ଦାମାସକ୍ତେ ଆରାମକରି ତାରପତେ ଜିବୁପାଳାମେ, ପଚେ ଜିରଦାର ସବୁବାଟେ ଆରି ଜିରଦିନିଲା ଲକ୍ଷମନର ବିତରେ ମାପରୁର ବିସ୍ବାସ ଜାମାଇଲି । ଜେନ୍ତି କି ସେମନ କରିବାର ପାପ ଏତା, ଦୁକ୍କରି ମାପରୁରବଟେ ବାଅଦିବାର । ଆରି ସେମନ ଜନ୍ମଟା ମାନିଆରାକ ଆଦିତ, ସେଟା ତାକର ଚଲାଗଲିତିଥିନି ଜାନିଅଇସି । ୨୧ ଏଟାରପାଇ ମୁର ମନ୍ତିର ରଇଲାବେଳେ ଜିରଦିନର ମକେ ଦାରି ମରାଇବାକେ ତେସତ୍ର କଲାର । ୨୨ ମାତର ପରମେସର ମକେ ଆଜିକେଜାକ ରକିଆ କଲାଆତେ ଆରି ସେଟାରପାଇ ଆଜି ପାନ ବଦ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଲଗେ ସମାନ ଇଯାବେ ମର ସାକିଦେବାକେ ଚିଆକରାଇଥାତେ । ବିବିଷଦ୍ବକତା ଆରି ମିଥା ଜାଇଟା ଗଢି ବଲି କରିବାରରେ କିମ୍ବା ବିଦେଶେ ମର ବିରୁଦ୍ଧେ ରକିତି ରକିତି କରିବାକେ ଚିନ୍ତା କରିବାକେ, ପାରାଲ ପାରାଲ ଆମେ ଏ ଗାହ ଗାହ ଗାଲେ ସରି ଜାଆଇ ଆରି ଜିନିସପତର ଆକା କେତି ନ ଥେ, କେତେବେଳେ ଜାଜେ ଜିବା ଲକ୍ଷମନର ମିଥା ଦିବା କେବେଥି ।” ୨୩ ମାତର ସେନାପତି ପାରଲର କାତା ବିସ୍ବାସ ନ କରି, ଜାଜ ତାଲାର, ଜାଜ ସାରକାରର କାତା ବିସ୍ବାସ କଲା । ୨୪ ସେଟାରଲ କଲାର, “ଏ ମାପରୁ

ପେସତ୍ରେ, ମୁର ବାୟ ଅଇନାର, ମୁର ଜାଇଟା କଇଲିନି ପେଶ ପୁରାପୁରୁନ ସବୁ । ଆରି ତବିର ମୁଦିର କାତା କଇଲିଆନି । ୨୫ ଏ ରାଜା ଆଗରିପା ତମେ ଏ ବିସ୍ବାସ ଜାନିରଇଲାର ପାଇ, ତମର ମୁାଖ୍ୟ ଏ କାତା କଇବାକେ ସାଆସ କଲିନି! ମୁର ଜାମାଇରଇବା ସବୁ ବିସ୍ବାସ କାର କାତା ମିଥା, ସେ ନାଜାନେ, ବଲି ମୁର ବିସ୍ବାସ କରିନାର କାରକେବରଲେ ଏତା ଲୁହତେ କରାଅଏ ନାର । ୨୬ ରାଜା ଆଗରିପା, ତମେ ବିବିଷଦ୍ବକତାମନକେ ବିସ୍ବାସ କଲାସନି ତା ମୁର ଜାନି ତମେ ବିସ୍ବାସ କଲାସନି! ୨୭ ଆଗରିପା ପାରଲକେ କଇଲା, “ଏ ଅଳ୍ପ ବେଳା ବିଦ୍ରରେ ତୁଲ କାର ମନେ ବିସ୍ବାସ କରିବେବି ବଲି ବାବଲୁସନି କି?” ୨୮ ପାରଲ କଇଲା, “ତମେକ ଅ କି ପରେକ ଅ, ପରମେସର ଲଗେ ମର ଏତକି ମାଟ୍ଟିଲିନି । ଅଥବା ତମେଯେ ନାର ରାଜା, ଆଜି ମର କାତା ସୁନିରଇବା ସବୁ ଲକ ମରପାରା କିରିସତେ ସିଦ୍ଧ ଉଥା । ମାତର ମରପାରା ଏତୁ ସିଲିସତ୍ତ୍ଵ ବାନ୍ଧାଳ ଉଥା ବଲି ମୁର କଲନାଇ ।” ୨୯ ତାର ପଚେ ରାଜା, ସାମନ୍ଦକାରିଆ, ଆରି ବରନିସ ଆରି ବିନ୍ ଲକମନ ଜିବାକେ ଉତ୍ତାର । ୩୦ ସେମନ ବାରଇଲା ବେଳେ ତାକର ତାକର ବିଦ୍ରରେ କଇଲାର, “ଏ ଲକ ଏହି କାରିମିଥା କାମ୍ କରେ ନାର, ଜନ୍ମଟା କି ସେ ମରନର ତୁଲ ପାଇବାକେ କି ବନ୍ଧି ଅଇବାକେ ।” ୩୧ ଆଗରିପା ପେସତ୍ରେ କଇଲା, “ଜଦି ଏ ଲକ ବଦସାସନକାରିଆଟାନେ ବିଚାର ପାଇବି ବଲି ଗୁଆରି କରି ନ ରଇଲେ, ତେବେ ଆମେ ତାକେ ତାତି ଦେଇବୁ ।”

୨୨ ଆମେ କେତେବେଳେ ପାନି ଜାଜେ ବସି ଲାଲି ଜିବାକେ ଚିକ କଲାଇ, ସେତକିବେଳେ କେତେଟା ବନ୍ଧି ଅଇଲା ଲକକେ ଆରି ପାରଲକେ ରମିଯ ସନିଅମନର ସେନାପତି କୁଳିୟସେକ ସରି ଅଇଲାଇ । ୨୩ ଆମେ ସବୁଲକ ରମ ରାଇର ଆୟିଆ ଜାଗାର ଗାତକଣ୍ଠ ରଇଲା ବିନ୍ ଦିନ ଜାଗାର ନୁ ବଳି ଆଦରାମୁଦିୟମର ଗରେକ ପାନିଜାଜେ ବସି ଗାଲୁ । ଆରି ମାକିଦିନିଆ ବଲି ଗରେକ ଜାଗାର ଆରିସତାକ୍ଷେ ନାରୁର ତେସଲନିକି ଲକ ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା । ୨୪ ଆରକର ଦିନେ ଆମେ ସିଦ୍ଧନେ କେବଳୁ । କୁଳିୟସ ପାରଲକେ ବେଦି ଦୟା ଦେକାଇରେଇଲା । ପାରଲର ସତ୍ତ୍ଵରିମନର ଟାମେନି ତାକେବେଥିନି ତାକର ବାରି ବାରି ପାଇଲୁ । ୨୫ ଆମେ ତେଜାଥେ ବସନ୍ ଅଇଲାଜେ ସାଇପରସ ଗାତର ପାଲି ପାଲି ଗାଲୁ । ୨୬ ସିଲିୟିଆ ଆରି ପପୁଲିଆ ନାରୁର ଦୁରୁଲା ଜାଗା ଜିତିକିର ଲୁକିଆ ବଲି ପୁରା ନାରୁ ଜାଗାର ଆରିଲୁ । ୨୭ ତେଇ ସେନାପତି ଆଜେକିଲାଟାଣ୍ଟିକାଣ୍ଟିରାବାର ଗରେକ ପାନି ଜାଜ ଉଜାଇରେଇଲାଜେ ଆମକେ ଦେକି, ସେ ଜାଜେ ବସାଇଲା । ୨୮ ପଚେ ଆମକେ ଦେବିଦିନ ଲାଗିଗାଲା ଦିରେ ଦିରେ ଜାଜ କରି କେତେକ କଷ୍ଟେ କିମ୍ ନାରୁର ଗରେକ ଜାଗାଇ କେବଳୁ । ତେଇ କେବଳା ପଚେ ବେଦି ପଦନ ଆଇଲାଜେ ଆମେ ଆରି ଆଗର କାର ନାପାରୁଲୁ । ତେବେ ସାଲନି ବଲି ଗରେକ ଜାଗାର ମୁଆଦ୍ ବାଟେ ଜାଜ କିରିତର ପାଲି ପାଲି ଗାଲୁ । ୨୯ ଆରି ପାଲି ପାଲି ଆୟ ବଦେ କଷ୍ଟେ ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଧ ବଲି ଗରେକ ପାନିଜାକମନ ଲାଗବାଟାନେ ଆୟ କେବଳୁ । ସେଟା ଲାଗିଆ ପଥର ଲଗେ ରଇଲା । ୩୦ ସେ ଜାଗାର ଆମେ ସାଇଦିନ ରଇଲୁ । ଜିଭଦିନର ରପାସ ମାନିଆରବା ପରବ ପାରି ଜାଗରଇଲା । ତେବେ ଗାହ ଗାହ ଜିବାଟା ବିପଦ ରଇଲା । ସେଟାରପାଇ ପାରଲ ସେମନକେ ଜାଗରତ୍ତ କରାଇ କଇଲା, ୩୧ “ମଲାଇକମନର ଆମେ ଏ ଗାହ ଗାହ ଗାଲେ ସରି ଜାଆଇ ଆରି ଜିନିସପତର ଆକା କେତି ନ ଥେ, କେତେବେଳେ ଜାଜେ ଜିବା ଲକମନର ମିଥା ଦିବା କେବେଥି ।” ୩୨ ମାତର ସେନାପତି ପାରଲର କାତା ବିସ୍ବାସ ନ କରି, ଜାଜ ତାଲାର, ଜାଜ ସାରକାରର କାତା ବିସ୍ବାସ କଲା । ୩୩ ସେଟାରଲ

ଜାତେ ସିଦ୍ଧମାସେ ରଇବାଟା ଦେବେ କଷ୍ଟ ରଇଲାଇ । ତେବେ କେନ୍ତି କରି ମିଥା କଷ୍ଟେ ମଧ୍ୟଟେ ପେନିକିଥ୍ ବଳି ଗଟେକେ ଜାଗାଇ କେଟି, ଦେବକାର ପଡ଼ୁଲେ ତେଇ ରଇବାକେ ଜାଇଁ ଜିବା କେତେଲକମନ କରିଦେରଇଲାଇ । ପନିକଷ୍ଟ ଅରିଲାନି କିରିତେ ଦକଷି, ପତିମ୍ ଆରି ଉତ୍ତର ପୁରୁଷ ଦିଗେ ରଇବା ଗଟେକେ ଜାଗାର ନାହିଁ । ୧୩ ଜେତେବେଳେ ଦକିନ୍ ଦିଗବାଟେଅନି ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ପବନ ଆଇଲା, ସେତେବେଳେ ଜାଇଁ ବେଶିରଇବା ଲକ୍ଷମନ ଏଟା ଗଟେକେ ମୁସକବର ବଳି ବାଦିଲାଇ । ଜାଇଁ ଅନ୍ତକାରିବା ପାରିବା ଟେକିଦେବକାର ଆରି କିରିତ୍ ଗାତ୍ର ପାଲି ପାଲି ଜାଇଁ ତାଲାର ତାଲାଇ ନେବାର ଦାରିଲାଇ । ୧୪ ମାତ୍ର ତନେକ୍ ଗାଲା ପାଟେ କିରିଦେବାଟେଅନି ଉତ୍ତର ପୁରୁଷ ବଳି କରିବା ପବନ ଆଇଲା । ୧୫ ସେ ପବନ ଅପରବଲୁ ଆସି ଜାଇଁ ପିଟିଆଇଲା । ପବନ ଆଇବା ମୁୟାଇବାଟେ ଜାଇଁ ନେବାକେ ତେସଟା କରି ନାପାରି ତାଙ୍କିଗାଲୁ । ତେବେ ପବନ ଜାଇୁକେ ପାନି ତାନେ ଉପକାରକରି ନେଅ ବଳି ଚାତିଦେଲୁ । ୧୬ ଆରି କାହାଦ୍ ବଳି ମୁସାଇର ବାଟେ ପାନି ରଇକରି ମଜାର ମୁକଳା ବୁଲ୍କ ରଇବା ଜାଗାର ଦକଷି ଦିଗବାଟେ ଗାଲାବେଳେ ଅଳ୍ପ ପବନଗାନେ ଅନି ରକିଆ ପାଇଲୁ । ତେଇ ଆମେ କଷ୍ଟମେଶସ୍ତେ ଜାଆଇବ ସାନ୍ତୋଷକୁ କାଇ ବିପଦ ନିଲାତେ ସଞ୍ଚୁଲିପାଇଲୁ । ୧୭ ଜାଇଁ ତାଲାରମନ ସାନ୍ ଦଞ୍ଚୁ ଜାଇସପରେ କେବି ନେବାଇ ଆରି ଉର ପଞ୍ଚ ତାବକରି ଜାଇୟ ତାରିବେହତି ନ ବାନ୍ଧୁ ବଳି ବାନ୍ଧି ଦେଲାଇ । ଜାଇଁ ତାଲାରମନ ଜାଇୁକେ ଲିବିଆର ପାଲି ପାଲି ବାଲିବେନ୍ଦ୍ର ବାଟେ ରତିଜାଇସି ବଳି ଜାଇଁ ବାନ୍ଧି ରଇବା ତେରା ଉତ୍ତରକରି ପବନେ ସେ ବଳି ବଳି ର ବଳି ଚାତି ଦେଲାଇ । ୧୮ ତନେକ ମିଥା ନ ଦେବି ଅପରବଲୁ ପବନ ଆଇବାର ଦାରିଲା ଜେ, ତାର ଆରକର ଦିନେ ସେମନ୍ ଜାଇେଅନି ଜିନିୟ ପତ୍ର ପାନିତେଇ ପିଣ୍ଡବାର ଦାରିଲାଇ । ୧୯ ତାର ଆରକର ଦିନେ ସେମନ୍ ଜାଇର ପାଇ ଦରକାର ଅଇବା କେତେଟା ଜିନିସ ବେଟି ପିଣ୍ଡ ଦେଲାଇ । ୨୦ ବେଦି ଦିନ ଅଇଗାଲା ଆମେ ବେଲାର ମୁକ୍ ନାଇ କି ତାରାର ମୁକ୍ ଦେବୁମାଇ ସେନ୍ତି ରଇଗାଲୁ । ପବନ ତନେକ ମିଥା ତେବେ ନାଇ, ଅଦିକ ଅଦିକ ଆରତେଷେ ରଇଲା । ସାରାପାରି ଆମେ ବଂଦବର ଆସା ଚାତି ଦେଇରଇଲୁ । ୨୧ ଏକେ ଦିନ ଅଇଲା ସବୁ ଲକ୍ଷକାକ ନ କାଇ ନ ପିଲ ରଇଲା ପତେ ପାରଲୁ, ଜାକେ ଜିବା ଲକ୍ଷମନର ମନକାର ଚିଆଅଇ କଇଲା, ମନତରମନ ତମେ ମର କାତା ଦାରି କିରିତେଅନି ଜାଇଁ ନ ଆନି ରଇଲେ ଆମକେ ଏ ଦିନ ଆଇତା । ୨୨ ମାତ୍ର ଏବେ ତମ୍କେ ଗୁଆରି କରି କଇଲିନି, ନ ଦରି, ବରସ ଅରିଗୁଆ । ତମର ଦିବିରେଅନି କେ ମିଥା ନ ମରାସ । ଜାଇସେ ନସଂ ଅଇସି । ୨୩ କାଇକେବଇଲେ ମୁର ଜାର ଲକ୍ଷ ଅରିଲିଆଚି, ଆରି ଜନ୍ମ ପରମେସରକେ ପାରିଦନା କଲିନି, କାଲି ରାତି ତାର ଗଟେକେ ସରଗର ଦୂର ମନେ ଆସି କଇଲା, ୨୪ ପାରଲ ଦୂର ଦର ନାଇ । ବାଇଦରେ ସମରାଟର ମୁଆଟେ ଦୂର ଚିଆ ଅଇପୁଆକା । ପରମେସର ତକେ ଜିବନ ଦୁକାଇଲାଆଚେ । ଜେ କି, ତକେ ଆରି ତର ସଞ୍ଚୁ ଜାଇତେ ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନକେ ବଢ଼ାଇସି । ୨୫ ତେବେ ବାଇମନ ତମେ ନ ଦରି ବରସ ଅରିଗୁଆ । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁର ପରମେସରକେ ବିଶବାସ କଲିନି, ମକେ ଜେନ୍ତି କଇଲାଆଚେ ଟିକ ସେନ୍ତିଷେ ଅଇସି । ୨୬ ମାତ୍ର ଆମେ ଆମକେ ଗାଲେ ଗଟେକେ ମୁଲାଇବାଟେ ପାନି ରଇକରି ମନକାର ରଇବା ମୁକଳା ଜାଗାଇ ପବନ କେତାଇସି । ୨୭ ଏମାରି ଆମେ ବାରପବନ ଆରାମାଇକରି ଚିରଦ ଦିନ ଚିରଦ ରାତି ମିଥା ଅଇଗାଲା । ପବନ ଆମକେ ବୁଦ୍ଧ ସମ୍ପରୁରେ ଏଣେ ତେଣେ ନେଇତେଇଲା । ମନାରାତି ଅଇଲାକେ ଜାଇଁ ତାଲାରମନ ଗଟେକେ କଣ୍ଠିପାଲି ଲଗାଲାଟି ଆଇଲୁ ବଳି ଅନ୍ଦମାନ୍ କଲାଇ । ୨୮ ତେବେ ସେମନ୍ ଗଟେକେ ବର ଜିନିସ ଦରସଙ୍ଗ ବାନ୍ଧିକରି ନାପିକରି ଜାମାଇଲା ଜେ, ତେଇ ସଏ

କତେ ପୁର ପାନି ତେଣୁ ରଇଲା । ଆରି କଣ୍ଠେ ଦୁଇ ଆଇଲାଇକେ ନବେ ମୁଁ ପାନି ନାପିଲା । ୧୯ ପାନି ଜାର କନ୍ମାଳେ ଉଚ୍ଚର ପାକନାଇ ଦୁକାଇ ଅଇଗାଇସି ବଲି ଉଚିକରି ସେମନ୍ ପରିବାଟେ ଚାରଟା ଜାଇ ଅମ୍ବକାଇବାଟା ପାକାଇଲାଇ । ଆରି ଦାସ୍ତରେ ସାକାଲ ପାଥ ବଲି ପାର୍ତ୍ତନା କଲାଇ । ୨୦ ତାର ପଟେ ଜାଇ ଚାଲାଉମନ୍ ଜାଇସାନ୍ତି ଲୁଚ୍ଚ ପାଲାଇବାକେ ତେସଟା କଲାଇ । ସାନ୍ ଦେଖି ବାନ୍ଧିରିଲା ତର ଦେବେ ଦେଖି ଦେଖି ସମ୍ଭୂରେ ଉଦ୍ଧରାଇଲା । ସେମନ୍ ଆରି କେତେଟା ଜାଇ ଅହକାଇବାଟା ମୁଆସାରବାଟେ ପାକାଇଦୁ ବଲି ନାଦାଇଲାଇ । ୨୧ ମାତରର ପାଉଳ୍, ସେମାପତି ଆରି ସମିଅମନନ୍ତକେ କରିଲା, “ଜଦି ଜାର ଚାଲାଉମନ୍ ଜାଇସା ନ ରଇଲେ ତମେ ମରିକାଇସା ।” ୨୨ ସେଟାରୂପାଇ ସମିଅମନ ଦେଖିରୁ ତର କାଟି ଦେଲାଇ ଆରି ପାନି ଉପରେ ବଲି ଜାଇ ବଲି ତାତି ଦେଲାଇ । ୨୩ ପାଉଳ କୁଳତାତାକେ ସହୁ ଲକ୍ଷକେ କାଆ ବଲି ବାବୁଜିଆ କଲା । ସେ କରିଲା, ଆଜିକେ ତରଦ ଦିନ୍ ଅଇଗାଲା କାଆସ ନାଇ, ପିଆସ ନାଇ, ଦୁକେହେ ଆଗାସ । ୨୪ ତେବେ ମୁହଁ ତମକେ କାଇଟା ଆଲେ କାଆ ବଲି ଦୁଜାଇଲିନି, କାଇକେ ବରିଲେ, ବେଂତି ରଇବାର ଆଲେ କାଇବାର ଆଥେଆକା । ତରା ନାଇ! ତମକେ କାଇଟା ନ ଥାଏ । ୨୫ ପାଉଳ ଏମୁବି କରକି ହୁଟି ବାରିଲା ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷ ମୁଆସେ ପରମେଧରକେ ଦିନିଅବାଦ୍ ଦେଇ ହୁଟି ଚିତାଇ କାଇବାର ଦାରିଲା । ୨୬ ତେଇ ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପାଆସ ଅଳକରି ଆରି ନିଜେ ନିଜେ କାଇବାର ଦାରିଲା । ୨୭ ଆମେ ସେ ଜାଇସ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମିଶି ଦୁଇ ସପ୍ତର ଚଅ ଲକ୍ଷ ରଇଲୁ । ୨୮ ଏହୁ ଲକ୍ଷ ପେଟ ପୁରୁତେ କାଇ ପାରିଲା ପତେ ଜାଇ ଉପାସ ଅ ବଲି ଜାଇସ ରଇଲା ସବୁ କାଦିକଣ୍ଠୁ ସମ୍ଭୂରେ ପିଣ୍ଡି ଦେଲାଇ । ୨୯ ସାକାଲ ପାଇଲାକେ କଣ୍ଠିର କନ୍ଦ ଜାଗାଇ ଆସି କେବ୍ଲିଆରୁ ବଲି ଜାଇ ଚାଲାଉମନ୍ ଜାନି ନାପାରିଲାଇ । ମାତର ସେମନ୍ ଦେବିଲାଇ, ଜେ ସେଟା ଗଟେକ ସମ୍ଭୂର ଆରି ଗାହ ମିଶଲା ବାଲିପଟା ଜାଗା । ଜଦି ପାରିଲେ ତେଇ ଜାଇ ଲାଗାଇଁ ବଲି ତେସଟା କଲାଇ । ୨୦ ସେଟାରୂପାଇ ଜାଇ ଅମ୍ବକାଇବାକେ ବାନ୍ଧି ରଇବା ତର ସବୁ କାଟି ଦେଇ, ସେମା ସବୁ ସମ୍ଭୂରେ ଦିଅ ଅଳବାକେ ତାତି ଦେଲାଇ । ଆରି ଜାଇ ପଳକାଇବାକେ ବାନ୍ଧି ରଇବା ତର କୁସୁଲାଇଦେଇ ମୁଆସେ ବାନ୍ଧି ଅଳରଇବା ତେବାକେ କେବି ଦେଲାଇ । ସେହୁ କଲାକେ ଜାଇ ପରି ପରିବାଟେ ଦେଲାଇ ଅଳକାକେ ପରି ବାରିପାଟା ମିଥା ବାନ୍ଧି କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ ଅଳଗାଲା । ୨୧ ସମିଅମନ ବାନ୍ଧି ଲକମନକେ ପଥେରି ପଥେରି ଉଚିଜିବାଳ ବଲ ବାବି କରି ମାରିମାଇବାକେ ବାଦିଲାଇ । ୨୨ ମାତର ସେମାପତି ପାଉଳର ଜିବନ ବାଂଗାଇବି ବଲି ବାଦିତେ ରଇଲା । ତେବେ ସେ ସମିଅମନକେ ସେହୁବି କରାନାର ବଲି ମନାକଲା । ଜେତକି ପଥେରି ପାରିବା ସବୁ ଲକମନକେ ପାନିଗେ ଦେଗଲକିରି ପଥେରି ପଥେରି କଣ୍ଠିତେ ଜିବାକେ ଆଦେଶ ଦେଲା । ୨୩ ଆରି ବାକି ଲକମନକେ ଜାଇର ବାନ୍ଧିଲା ପାଟା ଆରି କାଇ କାଇଟାମନ୍ ଦରି ପଥେରି କରି ବାରୁଆ । ବଲି କରିଲା । ଏମୁବି ଅଳ ସବୁଲକ୍ଷ କାଇଟା ନ ଅଳତେ କଣ୍ଠ ଆସି ବାରଇଲା । ସାରାଧାରି ଆମେ ସବୁଲକ୍ଷ କଣ୍ଠ କେବ୍ଲୁ ।

୨୮ କାଇଟା ନ ଅଇ, କଣ୍ଠିପାଳି ଜାଇ ଦେକ୍ଖୁ କେ, ଆମେ ମେଲିତି

ନାହାଁ ରାତିବେଦେତି ପାନିର ମଜାଇ ରଇବା ପୁନକା ଜାଗାଇ
କେଟିଆରୁ । ୨ ତେଇ ପୁରବେଅନି ରଇବା ଲକ୍ଷମନ ଆମକେ ଆଲାଦ୍ବ
ଦେବକାରିଲାଇ, ସେବେଲେ ଦରିଯା ମାରି ସିଦ୍ଧ ଅରତେ ରଇଲା । ସେଠାର

ପାଇ ସେମନ୍ ଆମକେ ଜଇ ଲାଗାଇ ଗତିଆ ମାନ୍ତଲାଇ । ୩ ପାଉଳ ଗଟେକ୍ ବିତା ଦାବୁ ଜଇତେଲ ପାକାରବା ବେଳେ ଜଇ ତାତିର ଲାଗି ବିତାଇଅନି ଗଟେକ୍ ବିପ୍ରଗଲବା ପ୍ଯାପ୍ ବାରଇଲା ଆରି ପାରଲର ଆତେ ତରି ତାବି ତଥିରଇଲା । ୪ ସେ ଜାଗାର ଲକ୍ଷମନ ପାରଲର ଆତେ ତାବିକରି ତସି ଜୁଲତେ ରଇବା ପ୍ଯାପ୍କେ ଦେବି ତାକର ତାକର ବିଦ୍ରେ କୁଆବଳା ଅଇଲାଇ, “ଏ ବାଇଦେବ ଗଟେକ୍ ନରମାରୁ ଲକ୍ଷ, ସେ ଜାଇଟା ମିଥା ଅ ବେ, ସେ ସମଦ୍ଦୁରେ ରକିଆ ପାଇରଇଲେ ମିଥା ତାର କରମ ତାକେ ବୁଦ୍ଧବାକେ ନ ଦେଖେ ।” ୫ ମାତର ପାଉଳ ତାର ଆତ୍ମ ଜିଞ୍ଜୁଡ଼ିଲାକେ ପ୍ଯାପ୍ ଜଇତେଲ ଅଦ୍ବୁଲା ଆରି ତାକେ କାଇଟା ଅଧେନା । ୬ ଲକ୍ଷମନ ପାରଲର ଆତ୍ମ ପୁଲିଜାଇସି ନଇଲେ ଅଟାତ୍ ଅଦ୍ବୁର ମରିଜାଇସି ବଲି ଜାଗିରଇଲାଇ, ମାତର ବେସି ପର ଜାଗିକରି ଦେବକାଇ ମିଥା ତାକେ କାଇଟା ଅଧେନା । ପରେ ସେମନ୍ କାତା ପାସ୍ଲାଇକରି ଜଇଲାଇ “ଏ ଗରେକ ଦେବତା ।” ୭ ତେଳଅନି ଅଲ୍ୟ ଦୂରିକେ ସେ ଜାଗାର ମୁକିଥ ନେତା, ତାର ନାହିଁ ପଦଳିଅ । ତାର କେତେଟା ପଦା ରଇଲା, ସେ ଆମକେ ଗତିଆ ମାନିକରି ତାକିନେଲା । ଆରି ଆମେ ତିନ୍ ଦିନ ଜାକ ତାକର ଗରେ ଗତିଆ ଅଇ ରଇଲୁ । ୮ ସେବେଳେ ପଦଳିଅପର ବାବା ଜର ଆରି ରକତଜାତା ଦାରାଇଅ ତୁଳିରଇଲା । ପାଉଳ ତାକର ବାକାରାଇ ଜାର ତାରପାଇ ପାରତନା କରି ତାର ଉପରେ ଆତ୍ ତିଲ ତାକେ ନିମାନକଳା । ୯ ଏ ଗତମା ପରେ ସେ ଜାଗାର ଜେବକି ରତିମନ୍ ସବୁ ପାରଲର ଲଗେ ଆସି ନିମାନ ଅଇଲାଇ । ୧୦ ସେମନ୍ ଆମନ୍କେ ଦେବ ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର ଜିନିସ ଜାଇମେ ଦେଲାଇ ଆରି ଆମେ ତେଳଅନି ଜାଜେ ବସି ଜିବାଦେଲେ ସେମନ୍ ଆମରପାଇ ଦରକାର ରଇଲା ସବୁ ଜିନିସ ଜାଜେ ଅନି ଦେଲାଇ । ୧୧ ସେ ଜାଗାଇଅନି ବାରଇବାକେ ଆମକେ ତିନମାସ ଲାଗଲା । ସିଦ୍ଧଦିନ ଅଇରଇଲାକେ ତବିରଥେଲା ଆଲେକ୍ଜାଣିରେଆ ନଅରେଅନି ଆସିରଇବା ଗରେକ ଜାଜେ ଆମେ ବାରଇଲୁ । ସେ ଜାଜର ନାହିଁ ରଇଲା ଜୁଲି ଦେବତା । ୧୨ ପରତୁମ ସିରକୁସ ନାହିଁର ନଅରେ କେବି ତେଇ ତିନିଦିନ ରଇଲୁ । ୧୩ ସେମନ୍ ଆମି ତରେକ ଜିବାତା ଆରାମ କରି ଆମେ ରେଜିଅମ୍ ସଥରେ କେବଲୁ । ତାର ଆରକର ଦିନେ ଦକିଣି ଦିଗେଅନି ପବନ ଆଇଲା ଆରି ଦୂରଦିନ ପରେ ପୁତ୍ରତେଳି ସଥରେ କେବଲୁ । ୧୪ ତେଇ କେତେଟା ଜିପୁକେ ବିସବାସ କରବା ବାଇମନ୍କେ ମିଥିଲୁ । ତାକର ସତ୍ତ୍ଵ ଗରେକ ଆତ୍ ରଇବାକେ ସେମନ୍ ଆମକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ସାରାସାରିପରେ ଆମେ ରମ ଦେବେ ଜାଇ କେବଲୁ । ୧୫ ଆମେ ଗାଲା କବର ସୁନିକରି ରମ ଦେବେ ବିସବାସ ବାଇମନ୍ ତେଳଅନି ଆୟିଥ ଜାଗାର ଆତେ ଆରି ତିନିପରା ନାହିଁର ନଅରମନ୍ ଜାକ ଆମକେ ବେବେ ଅଇବାକେ ଜୁଣ୍ଣି ଶୁଣିଆଇଲାଇ । ସେମନ୍କେ ଦେବି ପାଉଳ ପରମେଶ୍ଵରକେ ଦେବିଅବାଦ ଦେଲା ଆରି ଦେବି ସାରବା ଅଇଲା । ୧୬ ଆମେ ରମ ଦେବେ କେହିଲା ପରେ ପାଉଳକେ ଗରେକ୍ ସନିଅ ସତ୍ତ୍ଵ ଗରେକ୍ ଗରେ ରଇବାକେ ଆଦେସ ମିଲିଲା । ୧୭ ତିନ୍ ଦିନ ପରେ ପାଉଳ ସେ ଜାଗାର ଜିଦିବି ନେତାମନ୍କେ ଗରେକ୍ ସବା କରବାକେ କବର ପାରିଲା କାହାର ଏଇପରାମନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ବିବୁଦେ କି ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍ଦର ତାନେଅନି ସିକିରଇବା ରତିନିତି ବିବୁଦେ କିତି କରିଲାଇ, ଏଲେ ମିଥା ଜିବୁପାଲାମର ଜିରଦିମନ୍ ମକେ ବାରି ବନ୍ଦିଗରେ ପୁରାଇ ରମିଅମନ୍କେ ସରପିଦେଲାଇ । ୧୮ ମାକେ ପାଗାର ଉତ୍ତାର କଲା ପରେ ମରନ ଦୃଶ୍ୟ ପାରବା ଏବଂ କାର ଅପ୍ରାଦ କରେ ନାଇ ବଲି ଜାମିଲାଇ । ପରେ ରମିଅ ଲକ୍ଷମନ ମକେ ମୁକ୍ତାରିବାକେ ମନ କରିତେ ରଇଲାଇ । ୧୯ ମାତର ଜିଦିବି ଲକ୍ଷମନ ମକେ ତାତ୍ତ୍ଵବାକେ ରାଜି ଅଥଦିନାଇ । ତେବେ ମର ନିଜର ଲକ୍ଷମନର ବିବୁଦେ ମର କାଇ

ଦାବି ନ ରଇଲା ମିଥା, ମୁର ବଦ୍ଧପାସନ୍କାରିଆକେ ଗୁଆରି କରବି ଆକା ବଲି ବାଦିଲି । ୨୦ ସେମାରପାଇ ଏ ବିଶେର କାତାବାରତା ଅର୍ହ ବଲି ମୁର ତମକେ ତାକାଇ ଆରି । ଲେପାଏଲର ଲକ୍ଷମନ ଏବେ ଜାକେ ଆସା କରି ଆଇଲାଇଟି, ତାରପାଇ ବଲିକରି ମୁର ଆଜି ବିକିଲି ସତ୍ତ୍ଵ ବାନ୍ଧାର ଅଳଅନି ।” ୨୧ ସେମନ୍ କରିଲାଇ, “ଆମକେ ଜିରଦା ଦେଶେଅନି ତମର ବିସର କାର ଚିଟି ଗଟେକ୍ ମିଥା ମିଲେ ନାଇ, କି ବାରମନର ବିଦ୍ରେଅନି କେ ମିଥା ଇତି ଆସି ତମର ବିପରି ବୁଲୁ କାତା ପୁନାଥ୍ବ ନାଇ କି କାନ୍ଦିବ ମିଥା ନାଇ । ୨୨ ମାତର ତମ କାଇଟା ବଲି ବିସବାସ କଲାପନ୍ତି, ସେତା ତମରାଜାନେଅନି ଆମେ ସୁନ୍ଦରବାକେ ମନ କଲୁନି । କାରକେବତଳେ, ପୁଲାଇବାରେ ଲକ୍ଷ ତମର ଦଳ ବିବୁଦେ କାତା ଅଇଲାଇନି ।” ୨୩ ସେମନ୍ ଗଟେକ୍ବିନ୍ ଚିକ୍ କଲାଇ ଆରି ଟିକି କଲା ଦିନେ ସେମନର ବିଦ୍ରେଅନି ବେଶି ଲକ୍ଷ ପାରଲ ରଇବା ଜାଗାର ଆଇଲାଇ । ପାଉଳ ସେମନକେ ସାକାଲେଅନି ସଞ୍ଚିଲାକ ପରମେଶ୍ଵର ରାଇକ ବୁଜାଇବେଲା ଆରି ମୟାର ରିତିନିତି ଆରି ବଦିପରିବକ୍ତାମନ୍ ଲେକଲା ସାପ୍ତରର ବାକିଅଥ ଦେକାଇକରି ଜିପୁର ବିସର ବୁଜାଇଲା । ୨୪ ତେବେ କେତେ ଲକ୍ଷ ପାରଲ କଲାଇ କାତା ବିସବାସ ନାଲାଇ, ମାତର କେତେ ଲକ୍ଷ ବିସବାସ କରଦ ନାଇ । ୨୫ ତେବେ ତାକର ତାକର ବିଦ୍ରେ ଦବାପେଲା ଅଇକରି ବାରଇ ଉଚିତାଲାଇ । ପାଉଳ ଗଟେକ୍ କାତା କଲାଇ, ପୁକଳ ଆତ୍ମମା ତମର ଆନିଦାଦିମନ୍କେ ଜିପ୍ରାୟ ବଦିପରିବକ୍ତାର ତଣ୍ଣେଅନି ସତ୍ତ୍ଵ କାତା କଲାଇରାଇ । ୨୬ ସେ ଜାଗାର ଏଇପରାମନ୍କେ ଜାଇ କଥ, ତମେ ସୁନି ପୁନି ରଇସା, ମାତର ନ ବୁଜାଇ । ଦେବି ଦେବି ରଇସା, ମାତର ନ ବିନାସ ।” ୨୭ କାଲକେ ବରଲେ ଏ ଲକ୍ଷମନର ମନ ବେଶି ଆସ, ସେମନ ନିଜର ନିଜର ଆସି କିମିରେ ଆବଶ ଆରି କାନ୍ ବୁଟି ଦେଇ ଆଗର, ସେମନ ଜଦି ଆସି ଦେବକାଇ, ଆରି ବୁଟି ଅଇଲା କାନ୍ ରମାଟି ସୁନିରାଇ । ସେମାର ଆଲେ ସେମନ ମନେ ମନେ ବୁଜାଇରା । ଆରି ସେମନ ମରଗଲେ ବାଅଦତା ଆରି ମୁର ସେମନକେ ନିକ କରନ୍ତି । ଏତା ପରମେଶ୍ଵର କରିଲାନି । ୨୮ ସାରାସାରିପରେ ପାଉଳ କଲାଇ “ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର ମୁକ୍ତି ଜିରଦିନରିଲା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ଆଇଲା ଆର । ଏତା ତମେ ଜାନିବୁଆ, ସେମନ ମିଥା ସେତା ମାନ୍ତଲାଇ ।” ୨୯ ପାଉଳ ଏ ସବୁ କାତା କଲାକେ, ଜିରଦିମନ୍ ନିଜର ନିଜର ବିଦ୍ରେ ଦବାପେଲା ଅଇଅଇକରି ଉଚିତାଲାଇ । ୩୦ ପାଉଳ ଗଟେକ୍ ଗର ବାତାକରି ତେଇ ଦୂର ବରସ ଜାକ ରଇଲା ଆରି ତାକେ ଦେବକାରେ ଆଇଲା ସବୁ ଲକ୍ଷମନକେ ତେଇ ଗତିଆ ମାନ୍ତରେଲାଇ । ଜେତୁକି ଲକ୍ଷ ପାରଲର ଲଗେ ଆରିବାକେ ରଇଲାଇ । କାହାକେ ନ ତରତେ କଲା । ୩୧ ଆରି ତାକେ କେ ମିଥା ତେବାଅତ୍ ନାଇ । ସେ ପରମେଶ୍ଵର ରାଇକ୍ ବିସର ଜିପୁରି ମାପରୁ ଜିପୁରିଷଟର ବିସର ମିକିଆ ଦେଇତେରିଲା ।

ରମିୟ

୧ ମୁର ପାଉଳ ଏଠା ଲେକ୍ଲିନି, ମୁର କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ଗଟେକ ସେବାକାରିଆ । ପରମେସର ମକେ ବାହ୍ଲା ଆରି ତାର ନିମାନ କବର ଜାନାଇବାକେ ସର୍ବପିଦେଲା । ରମ ରାଜେ ରଇବା ତମର ସବୁଲକରୁପାଇ ମୁର ଏ ଚିତ୍ତ ପାଇଲିନି । ୨ ପରମେସର ଏ ବିସର୍ଗ ଆଗେଅନି କାତା ଦେଇରଇଲା, ଆରି ପୁକଳ ସାସତରେ ସେ ସବୁ ଲେବବା ପାଇ ତାର ବବିସର୍ବବ୍ୟକ୍ତମନ୍ତ୍ରକେ ତିଆରିଲା । ୩ ଏ ପୁଦ୍ବକରିବରେ ପରମେସର ପଥ, ଆରି ଆମର ମାୟର ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ବିସର୍ଗ ଆଚେ । ସେ ଏ ମହପୁରେ ନର ରୂପବାରି ଦାଉଦର ନାଚିତି ଅଇ ଜାହ ଅଜଳା । ୪ ମାତର ସେ ପୁରାପୁରନ ପୁକଳ ରଇଲା, ଆରି ପରମେସର ବଦ ବପୁସ୍ତ୍ର ତାକେ ମଳାଟାନେଅନି ଉଚ୍ଚଲାଇଲା । ମଳାଟାନେଅନି ଉଚ୍ଚଲାଇପାଇ ସେ ପରମେସର ପଥ ବଲି ଦେକାଇଲା । ୫ ପରମେସର କିରିସ୍ଟର ତେଜଅନି ମକେ ଗଟେକ ପେହି କଲାଆଚେ, କେନ୍ତୁରି କି ସବୁ ଜଗତର ଲକମନ୍ତ୍ର ତାର ବିସର୍ଗ ଜାନାଇବି । ସେମାନ ସେଟା ବିସବାସ କରି ମାନଦାର । ୬ ଏ ରମ ଦେପର ଲକ୍ଷ! ତମେମିଯା ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ସିଥ ଅଭବାକେ ବାଗାଇ ଅଇଆଗାସ । ୭ ରମେ ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଏ ଚିତ୍ତ ଲେକ୍ଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମକେ ପରମେସର ଆଲାଦ କଲାନି । ଆରି ତାର ନିଜର ଲକ ଅଭବାକେ ତାକି ଆଚେ । ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାୟର ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ତମକେ ଜିନନ ଦୁକାଇ ପାନ୍ତି ଦେଅ । ୮ ମୁର ତମକେ ପରତମେ ଏ ବିସର୍ଗ କଇଲାବାକେ ମନ କରି ରଇଲିଜେ, ତମର ସବୁଲକରୁପାଇ ମୁର ମାୟର ଜିସୁର ନାହିଁ ଦାରି ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ଗୁଲାଇ ଜଗତର ଲକ୍ଷ, ତମେ ବିସବାସ କରିରଇବା ବିସର୍ଗ ସୁନ୍ଦରାଇନି । ୯ ମୁର ମର ସବୁ ମନପାରାନ ଦେଇ ଜନ୍ମ ପରମେସରକେ ପେବା କଲିନି, ଆରି ଜନ୍ମ ପରମେସର ପଥର ସୁଦ୍ଧ କବର ଜାନାଇଲିନି, ସେ ପରମେସର ମର ସାକି । ୧୦ ମୁର ପାରତନା କଲାବେଲେ ତମକେ ସବୁବେଲେ ଏତାଇଲିନି । ସେ ମନ କଲେ, ମକେ ତମର ଲଗେ ଜିବାକେ ବେଳା ଟିକ କରି ଦେଅ ବଳି ପରମେସରକେ ମୁଖ୍ୟ କଲିନି । ୧୧ ତମର ଲଗେ ଆଇବାକେ ମୁର ଦେବି ମନ କଲିନି । ମର ପାଇରଇଲା ଆଦମୀର ଦାନ ବିସର୍ଗ ଜାନାଇବାଟାନେଅନି ତମର ବିସବାସ ତାଟ କରାଇବି । ୧୨ ଏଗାର ଲାଗି ତମର ବିସବାସେଅନି ମର ବିସବାସ ତାଟ ଅଇସି ଆରି ମର ବିସବାସେଅନି ତମର ବିସବାସ ତାଟ ଅଇସି । ୧୩ ବାଇବରିଲିମିନି, ତମର ତାନେ ଆଇବାକେ ମୁର ଦେବି ତର ମନ କରିରଇଲି, ମାତର ଦାରାବାନ୍ତୁଅଳ ଜାଇରଇଲି ଜେ ଆଜିକେ ଜାକ ଆସି ନାପାରିଲିନି । ଦିନ ଦିନ ଜାଗାର ଜିରଦ ନଇଲା ଲକମନ୍ତ୍ର ବିଦରେ ସୁଦ୍ଧକବର ଜାନାଇକରି ମକେ ଜେବୁକି ଧାରା ମିଲିଲା ଆଚେ, ତମର ଜାଗାର ମିଥା ପେଟା କରିବାକେ ମୁର ମନ କଲିନି । ୧୪ କାଇକେବଇଲେ, ଗିରିକ ଲକମନ୍ତ୍ର ବିଦରେ ମିଥା, ସିକିରଇବା ଲକ ଅଇରଇଲେ ମିଥା, ଏ ସବୁ ଦଲର ଲକମନ୍ତ୍ର ପାଇ ମର ଦାଇଦ ଆଚେ । ୧୫ ସେଟାର ପାଇ ରମ ଗତର ଲକ୍ଷ, ତମର ଲଗେ ମିଥା ନିମାନ କବର ଜାନାଇବାକେ ମୁର ମନ କଲିନି । ୧୬ ସେ ସୁଦ୍ଧ କବରିବାଟାନେ ମର ପୁରାପୁରନ ଆସାଆଚେ, ସେଟା ସିଥ ପରତମେ ଜିରଦି ଲକମନ୍ତ୍ର ପାଇ ଆରି ତାର ପଚେ ବିସବାସ କରିବା ଜିରଦି ନଇଲା ଲକମନ୍ତ୍ର ପାଇ ପରମେସର ବଦ ବପୁ । ୧୭ ଲକମନ୍ତ୍ର ପରମେସର ଲଗେ କେନ୍ତି ଦରମ ଲକ୍ଷ ଦିଲାଇ ଅଇ ପାରିବାର, ତାର ଉପାଇ ତେବା ଦେବାର ବିଦାଇଲାଇଲା ଆଚେ । ଆରାମେ ଅନି ପାରାପାଇଜାକ ମୁକୁଟି ପାଇବା ଗଟେକ ମାତର

ଉପାଇ ଅଇଲାନି, ବିସବାସ । ପାସଦରର ବାକିଆ ଉପାଇ “ଜେ ବିସବାସ କରି ପରମେସର ମୁଖ୍ୟାଟେ ଦରମ ବଲାଇ ଅଇସି, ସେ କୁହରି ।” ୧୮ ଜନ୍ମ ପାପି ଲକମନ୍ତ୍ର ନିଜର ବାରାପ କାମେଅନି ସ୍ତର ବିସର୍ଗ ଅନ୍ତରାଇବା, ସେମନ୍ତ ଦିରିବେ ସରଗେଅନି ପରମେସର ରିପା ଦେକାଇ ଅଇସି । ୧୯ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ବିସର୍ଗନେର ଜାଇବା ଜାନ୍ମବାର ରଇଲା ସେମନ୍ତ ସେଟା ଜାନାଇବାକେ ପରମେସର ସେଟା ଜାନାଇବାକେ । ୨୦ ପରମେସର ଜଗତ ତିଆର କଲାତେଇଅନି, ତାର ନ ଦେକାଇଅରବା ଗୁମ ଅଇଲାନି, ତାର କାବାଅଳଜିବା କାମ ଆରି ନ ସାରବା ବପୁ । ସେ ତିଆର କଲା ବିସର୍ଗତେଇ ସେଟା ଦେଖିଆଇଲାନି । ସେମନ୍ତ ପାପି ସେମନ୍ତ ନାଜାନୁବଲି କରନାପାରଦ । (audio g126) ୨୧ ସେମନ୍ତ ପରମେସରକେ ଜାନିକରି ମିଥା ନିକ ନାମଦ ନାର କି ତାକେ କାଇ ବିସର୍ଗ ନେଇକରି ମିଥା ଦନିଆବାଦ ଦେଅତ୍ତ ନାର । ସେମନ୍ତ ଚିନ୍ତା କରିବାଟା ସବୁ କାରାପ ଆରି ତାକର ଦୁଗାଇ ରଇବା ମନ, ଆନ୍ତାରେ ଆଚେ । ୨୨ ସେମନ୍ତ ନିଜର ନିଜର ମନ କଲା ସତର ସତରଷେ ସେମନ୍ତ ବକୁଆ । ୨୩ ସେ ପରମେସରକେ ନ ନାମିକରି ନୟିଜିବା ମୁନୁସ୍ତ, ପପୁ, ଚତର, ପାଂଧାରା ପୁଦ୍ରଲ ତିଆର କରି ସେଟାମନ୍ତ୍ରକେ ପୁଜା କଲାଇନି । ୨୪ ସେଟାର ପାଇ ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ ତାପିଲେଲାଆଚେ, ଆରି ସେମନ୍ତ ନିଜର ନିଜର ମନ କଲା କାରାପ କାମେ ବୁଢି ରଇଲାଇନି । ସେମନ୍ତ ତକର ତକର ବିଦରେ ଲାଜଅଳଜିବା ମିଥାବିଦି କରିବାଟା ସତ୍ତ୍ଵଲାଇଅତଦ । ୨୫ ସେମନ୍ତ ପରମେସର ବିସର୍ଗତାନେ ରଇବା ସବୁ ବାଦୁଲେ ମିର ଦାନିକରି ଆଚେ । ସବୁବେଲେ ତାକପୁଗା ପାଇବା ପରମେସରକେ ପାରତନା ନ କରି, ତିଆର କଲା ମିନୁସମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ି ସୁଅବସା କଲାଇନି । ସେ କାଲ କାଲ କୁଗ କୁଗ ତାକପୁଗା ପାଥ! ଆମେନ । (audio g165) ୨୬ ସେମନ୍ତ ଲାଜଅଳଜିବା ପାପକାମେ ବୁଢି ରଇଲାର ପାଇ ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ ତାତି ଦେଲାଆଚେ । ତାକର ମାଳଜିମନ୍ତ୍ର ନିଜର ମୁନୁସମନ୍ତ୍ର ସତ୍ତ୍ଵ ସୁଅବସା ନ ଅଇ, କାରାପ ଲଇବାଟେ ବିନ ମୁନୁସମନ୍ତ୍ର ସତ୍ତ୍ଵ ସୁଅବସା କଲାଇନି । ୨୭ ସେନ୍ତୁରିପେ ମୁନୁସମନ୍ତ୍ର ମିଥା ଆଲାବେ ମାଇଜି ସତ୍ତ୍ଵ ସୁଅବସା ନ କରି ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ କାରାପ ଅଇ ମିଥାବିଦି ତିନ୍ତା ଜଳି ଗାଲାଇନି । ମୁନୁସମନ୍ତ୍ର ତକର ତକର ବିଦରେ ଲାଜ ଅଇବା ଚଲାଚିଲାଟି କଲାଇନି ଆରି ସେଟାର ପାଇ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇବାକେ ତିଆର ଅଇଲାଇନି । ୨୮ ଏ ଲକମନ୍ତ୍ର ପରମେସର ବିସର୍ଗନେର ନିମାନ ବାବାକେ ମନ ନ କଲାର ପାଇ, ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ ତାତି ଦେଲାଆଚେ । ଆରି ମନ ବିଦରେ କାରାପ ତିନ୍ତା କରିବାଟା କରିଦ ବଳି ତାପିଦେଲାଆଚେ । ଏତାରାପାଇ ସେମନ୍ତ ନ କରିବା କାମ କରିବାଇ । ୨୯ ତାକର ବିଦରେ ସବୁରକାମର କାରାପ ବିସର୍ଗ, ଜନତାମନ୍ତ୍ର, କାରାପ ଚିନ୍ତା କରିବାଟା, ବାନିଆ ଚିନ୍ତା କରିବାଟା, ଲବାଇବାଟା, ଲାଇଁ ନେବାଟା, ତାକର ତାକର ବିଦରେ ଲାଇଁତାର ଅଇବାଟା, ନର ମରାଇବାଟା, କିରମାର ଅଇବାଟା, ନାତାଇବାଟା, ଆଁକାର କରିବାଟା ଆରି କୁହକାଟା ଅଇବାଟା ବରତି ଅଇଆଚେ । ୩୦ ସେମନ୍ତ କାନ୍ତେ ପୁସ୍ତର ପାଇବାଟା, ବିନ ଲକକେ ନିମ୍ନ କରିବାଟା, ପରମେସର ଗିରି କରିବାଟା, କରିବାଟା କରିବାଟା କରିବାଟା, ବିନିଲକକେ ପାନ୍ତି ଅଦ୍ବୁରକାଟା, ଆରି ଆୟ ବାବାର କାତା ନ ମାନଦାଟା, ୩୧ ଜନ୍ମ ଲକମନ୍ତ୍ର ଏହି ତାକାଚିଲାଟି କରିବାଇ ସେମନ୍ତ ମରିଜିବା ନିକ । ପରମେସର ଏ ନିଯମ ସେମନ୍ତ ଜାନ୍ମକେ ମରିଯେ ତିଆର କରିବାଟା

କରବାଇ, ଅବକା ସେଠା ନିର୍ଧାର ମାତ୍ର ଏହି ଚଲାଚଲ୍ଲିଟି କରବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ବାଟେ ଅଳକରି, ସାରଦା ସତ୍ତ୍ଵ ଏଣ ଟିକ୍ ବଲି ସେମନେକ କଇବାଇ ।

୭ ତେବେ ଏ ମର ମଇତରମନ୍, ତମେ କାଇ ବିନ୍ ଲକ୍ଷର ବିଶାର କଳାସ୍ଥିତି
କି? ତମେ ଜେ ଅଇରଇଲେ ମିଥା ଏହି କରବାଟା ଟିକ ନାହିଁ । ବିନ୍

କି ? ତମେ ଜେ ଅଳରଙ୍ଗଳେ ମିଶା, ଏହି କରବାଟା ଟିକ୍ ନର୍ଜି । ବିନ୍ଦୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦସଦୀର ତମେ ଜଦି ନିଜେ ଯେ ଦସ କରତେ ରଇସା ବଜାଲେ, ତମେ ନିଜେ, ନିଜକେ ଦସି ବଲାଇ ଅଳାଇଥିନି । ୨ ଆମେ ଜାନ୍ମୁ ପରମେସର ଏହି କରତେ ରଇସା ଲକ୍ଷ୍ମନଙ୍କେ ଟିକ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ବିଚାର କରସି । ୩ ଜନ୍ମ କାରାପ୍ କାମର ଲାଗି ତମେ ଦିନ ଲକ୍ଷ୍ମନର ଦସ ଦାରାଇଥିନି, ସେଣା ତମେ ନିଜେ କରତେ ରଇସା, ସେଗାର ପାଇ ତମେ ପରମେସର ବିଚାର ଜାଗାର ଟିଆ ନର୍ଜି ବଲି ବାଲ୍ଲାଇଥିବି ? ୪ ଯେହି ବଜାଲେ ତା, ତମେ ପରମେସରର ଦେବୀ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା, ଉଦାର କରବାଟା ଆରି ମୁରବ୍ବବାଟାକେ ନାମାୟନାର । ତମେ ସତରଙ୍ଗେ ଜାନିଆଗାପ୍ ଜେ, ତମର ମନେ କାରାପ୍ କାମ୍ ଅଳାଇଟା ମାନିଆଇବାକେ ପରମେସର ଏତେକ ଦୟା କଳାଆବେ । ୫ ମାତ୍ର ତମେ ବୃଦ୍ଧପନ୍ଥୀଆ ଆରି ମନ୍ ଜିଦିଆ । ସେଗାର ପାଇ ସାରାପାରି ବିଚାରନା ଦିନେ ପରମେସର ଟିକ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ତାର ବିଚାରନା ଦେକାଇଥି । ସେ ରିପାର ଦିନେ ନିଜକୁ ପାଇ ରିସା ଦୁଲିଆଇଲାଥିନି । ୬ କାଇକେବଜାଲେ ପରମେସର ସେ ଦିନେ ତାର କରମ ଉପାବେ ସତୁକେ ପୁରୁଷକାର ଦେଲୟି । ୭ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ୍ମନ ଭାକୁପରା, ସମାନ ଆରି ଅମର ଅଳବା ଆସାଇ

ମୁରୁକିକରି ସଦକାମ କରିବାର, ସେମନଙ୍କେ ପରମେସର ନ ସାରାବା ଜିବନ୍ ଦେଇଥି । (aiōnios g166) ୮ ମାତର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜିର ଲାବ ଆରି ସଦି ରାଜବା ବିସଇ ନ ମାନି, ମିତକାତା ମାନ୍ବାରାଇ, ସେମନର ଉପରେ ବହ ରିସା ଆରାସି । ୯ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ କାରାପ କାମେ ବୁଝି ଆଚହ, ସେମନର ପାଇ କଷମ୍ ଆରି ଦୁକୁର ଦିନ ଆଇଲାନି । ସବୁକେ ଆଶ୍ରୁ ଜିଭିଦିକେ ଆରି ତାର ପରେ ଜିଭଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ । ୧୦ ମାତର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ସଦି ଉପାବେ କାମ କଲାଇନି, ସେମନ୍ ଜିଭଦି ଅଥବା କି ଜିଭଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷ ଅଥବା, ସେମନଙ୍କେ ପରମେସର ତାକପୁଣାକରି ସନମାନ ଆରି ସାନ୍ତି ଦେଇଥି । ୧୧ କାଳକେ ବଲଲେ ପରମେସର ଗଟେକେ ତୁଳାଇଥେ ସୁରୁ ବିବାର ହେବି । ୧୨ ବିନି ଗାନ୍ଧା ବିବାହ ମଧ୍ୟ କିମାଳ କିମାଳ ମାଥେ ପାଇଥାଏ

କଥାରୁ । ୧୭ ଜୀବନ ନାମକାର ପାଦପଥରେ, ଯେମନ୍ ନିୟମରୁ ନ ଅଛାତେ କୁରୁପନାୟ ଅଳବାଇ । ଆରି ଗଟେବାବେ ଜିରଦିମନ ନିୟମ ଜାନିକରି ମିଥା, ପାପ କଲାଇ, ସେ ନିୟମ ଇବାବେ ତୃପ୍ତ ପାଇବାଇ । ୧୯ କାରକେବରଲେ ଲକ୍ଷମନ ଭାଜେ ନିୟମ ସୁନ୍ଦରେ ପରମେଷର ମୁଆଟ୍ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଳି ଏଜାଇଥାଇ ନାପାରଦ୍ବୀ, ମାତର ନିୟମ ନାମେଲେଖେ ଅଳପାରଦ୍ବୀ । ୧୪ ଜିରଦିନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ନିୟମ ନାର, ମାତର ସେମନ ଅବିଆୟ କରି ନିୟମର ବିଦିମନ ନାମବାଇ, ସେଚାସେ ସେମନର ନିୟମ ପାଗା । ୧୫ ସେମନର କାମଦାମଗ୍ରାନେନି କିମ୍ବା ସମ୍ମା ଜାନାପଦଳାନି ଜେ, ନିୟମର ବିଦିବାନ୍ ସେମନର ମାନେ ଲୋକାଥାଇଲା ଆବେ । ଏ କାତା ସବୁ, ସେମନର କଥାରୁ ।

ବେବେକ ଚକ୍ର ବଲ କଲାବା ଚଳାଚଲିତଥାନ ଜାନାପଢ଼ିଲା । ଜେମୁରକ
ସହ କାମ କଲାବେଳେ ତାକର ବିବେକ, ଝାଁ ବଲି କଲୟି, ଆରି କାରାପ
କାମ କଲାବେଳେ ବିବେକ ଘେମନେକ ଦସି କରାଇପି । ୧୭ ଜନ ଦିନେ
ପରମେସର ଜିସିରିଷିରେ ଚାନେଅନି ମୁନୁସର ବିଶେର ଲୁବଳା ବିସକମନ
ବିଚାର କର୍ଯ୍ୟ, ସେ ଦିନେ ମୁର ଜାନାଇ ରଇଲା ମୁଦକବର ଉପାବେ ଏ
ଏହୁ ଗର୍ବି । ୧୭ ତମେମନ ତେବେ? ନିଜକେ ଜିରଦି ବଲାରଥାଇଲାସନି,
ନିୟମେକ ଆସାକିର ଆରି ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ନିମାକିତା କରିବାଟା ନେଇ
ବଦିପରି ଅଳିଲାସନି । ୧୮ ପରମେସର ତମରଗାନେଅନି ଜାଗର ମନ ଜାଲାନି

ପେଟା ତମେ ଜାନିଆଗାସ୍ । ଆରି ନିୟମେଅନି ସତ୍ତ ଆରି ସତ୍ତ ନ ଅଇବା ଗିଆନ୍ ପାଇଆଗାସ୍, ୧୯ ସତଙ୍ଗସେ ଜାନିଆଗାସ୍ କେ, ତମେ କାଣାକେ

ବାର୍ତ୍ତଦକ୍ଷାଇବା ଲକ୍ଷ, ଆନ୍ତାରେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ଉଜଲ ପାରା ।
୨୦ ବକ୍ତାମନକେ ନିମାନ କାତା କଇବା ଲକ୍ଷ, ଗିଆନ ନ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର

ପୁରୁ । ତମେ ବିସ୍ମାସ କଳାସ୍ଥନି କେ, ନିୟମ ଜାନିକରି ପୁରାପୁରୁନ ସତ୍ତ୍ଵାରି ଆରି ଗିଆନ ପାଇଆଗାସ ବଲି । ୧୧ ତମେ ବିନିଲକମନକେ ସିକାଇଲାସନି,

ମାତ୍ରର କାଇକେ ନିଜେ ସିକାୟ୍ ନାଇ? ତରାଇବାରୁ ନାଇ ବଲି ସିକିଆ ହେଲ ନିଜେ ନଗାଲିଲାପନି କି? ୨୨ ପାଦରା ଜାମ ଜନାନାଳ କଲି ଜଳ

ନିଜେ ପାଦରା କାମ କଲାସନି କି? ପୁରୁଳା ପୁଜାକେ ଗିନ୍ କରି ଦେଉଳର
ଦ୍ୱାରା ମରିଲାପରି ଛି । ୧୩ ମରିମେମରା ବିମ୍ବ ମିଳାଇଥାଏ ରଳି

ଦୟାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କି? କାହାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ, କାହାରେ ନାହିଁ ଯାଇ
ବିଦ୍ୟାରେ ଦେବାଇଲାଏନି, ମାତ୍ରର ସେଠାକେ ଏହିଦେବକରି ତାକେ ଲାଭ
କିମ୍ବାକାମି କିମ୍ବା କାମରେ କିମ୍ବାକାମରେ କିମ୍ବାକାମରେ ଆଏ, “ଦୟାକାମି

ପାତାଙ୍ଗରେଥ୍ରମ୍ କା ? ୨୪ ଥାର୍ଥତତ୍ତ୍ଵ ଜୀବିକାରଙ୍ଗାମ ପାତା, ୭୩ ହୃଦ୍ୟରେ
ଜିଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରରେ ପରମେସର ନିନ୍ଦା ପାଇଲାନି । ୨୫
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଜନ୍ମ ଦେଇଲା ନାହାନ୍ତିରେ, ଦେଇଲା ଧୂନାହୁ ଦାଙ୍ଗବାଟା କଞ୍ଚା ପାତଚା । ଜନ୍ମ ନିଯମନ ମାନ୍ତରେ ସୁନ୍ଦର ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ସମାନ । ୨୨ ଜନ୍ମ ଦେଇଲା ନାହାନ୍ତିରେ, ଦେଇଲା ଧୂନାହୁ ଦାଙ୍ଗବାଟା କଞ୍ଚା ପାତଚା ।

ଦୁଇତିନ ନ ଥିଲା ଗଟେକୁ ଜାହାଦ ନାହିଁଲା ଲକ୍ଷ ନମ୍ବର ର ବଦଳାନ୍ତି ଧାରୁ ନାମତେ ରଇପି, ପରମେସର ତାକେ ସୁନ୍ଦର ଲକ୍ଷ ଇସାବେ ନ ତାକେ କି? ୭୭

ପେଟାର ପାଇ ଗାତ୍ରେ ସୁନ୍ଦର ନ ଅଇରଇଲା ଜାରଦ ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍, ନିୟମ ମାନିକରି ତମର ବିଚାର କରିବାଇ, କାଇକେ ବିଜଲେ ତମେ ଗାଗ୍ରତେ

ସୁନ୍ଦର ଅଇ ନୟମ ପାଇଇଲେ ମସା, ସେଠା ନାମାସ୍ ନାଇ । ୨୮ ଉଜେ
ଗାଗନ୍ତେ ସୁନ୍ଦର ଅଇ ଉପରେ ଉପରେ ଜିଉଦି ବଳି ଚିନାଇଅଇବା ଲକ୍ଷ

ସତଙ୍ଗେ ଜିଉଦି ନଥ୍ବ । ୨୯ ଜେ ମନ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟରେଣି ଜିଉଦି, ସେ ଅଳଳାନି ସତଙ୍ଗେ ଜିଉଦି । ସତଙ୍ଗେ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟର ବିସାଇ । ସେଠା ସୁକଳ୍ପ

ଆଦମାର କାମ । ଲେକ୍ଲା ନିୟମ ଘେଟା କରିନାପାରେ । ଏନ୍ତାରି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷମନର୍ଗାନେଅନି ତାକ୍ଷପୁଣୀ ନ ପାଏ, ମାତ୍ରର ପରମୋସରଥାନି ପାଇଷି ।

୭ ତେବେ ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ମନରତେଇଅନି ଜିରଦିମନର ଅଦିକ ସୁବିଦା
କାରମା? ମରନ ଲାଲ କାର କାରମା? ମର କିମାର କାର ଆବେ ।

କାହାରେ ? ଝୁଲୁ ଏ କାହାର କାହାର କାହାର ? > ଏହୁ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ କାହାର ଏବେ ପରତୁମ୍ଭ, ପରମେସର ତାର କବର ଜାନାଇବା ଦାଇଇ ଜିରଦିମନର ଆତେ ଦେଲା ଆତେ । ୧ ତେବେ କାଇଚା ଅଛୁଟି ? ଜିରଦିମନର ବିଭବେରାନ୍ତି

କେତେ ଲକ୍ଷ ବିଦ୍ୟାୟ ନ କଲେ ପରମେସ୍ତ୍ର କାଠା ଦେଇରଇବାଟା
ପୁରାପୁରୁନ ନ ଥିଲା କି? ୪ କେବେ ନାଇ । ମୁନୁସମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମିରୁଆ

ଅଇଲେ ମିଥା, ପରମେସର ସହିତେ । ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଆଗେ, “ତମର ବାକିଅ ଅନି ତମେସି ସତ ବଳି ଚିନାଇ ଉଆ, ତମେ ବିଚାର କରାଇ

ଅଇଲାବେଳେ ଜିତି କରି ରୁଆ ।” ୫ ଇତି ଗଟେକ୍ ପରସନ୍ ଅଇପାରେ, “ଆମର କାରାପ ଚଲାଇଲାଟି, ପରମେସର ଦରମକେ ଚିନାଇ ଦେଇସି

ବଇଲେ, ସେ ଆମିକେ ଉଣ୍ଡାଦେଇ ଅନିଆଇ କଲାନି ବଲି କଇପାରିଆଇପି କି? ୨ କେବେ ନାହିଁ । ପରମେସର ଜଦି ନିଆଇଦେଇ ନାହିଁ । ତେବେ ସେ

କେନ୍ତି ଜଗତର ନିଆଇ ବିଚାର କରସି?" ୭ "ଜଦି ମୁହଁ ମିର କଇବାଟା ମରମେସନର ପନ ଅହିକୁ ନିଷି କରି ନାକୁମା କରାଲୁଷି ବଲାଲେ ମଲ

କାଇକେ ପାପି ବଲି ତଣ୍ଟ୍ର ପାଇବି?" ୮ ସେନ୍ତାରଥାଲେ "ଆସା, ଆମେ ଭାବାମ ଭାବ ରହ ଦେବାବି ବି ଦେବାବି ବି ଦେବାବି" ରହି

ଦୁଇ ଦଲ୍ଲ ଜାକ ପାପର ପାସନେ ଆଚନ୍ତି । ୧୦ ପାସତରେ ଲେକା ଆଚେ, ଦରମ୍ ଲକ୍ କେ ନାର ଗଟେକ ଲକ୍ ମିଥା ନାଇ, ୧୧ କେ ମିଥା ଗିଥାନ୍ ରଇବା ଲକ୍ ନାଇ । ସତରେ ପରମେସରକେ ଉପାସନା କରିବା ଲକ୍ ନାଇ । ୧୨ ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ ପରମେସରଟାନେଅନି ଅନି ଦୂରିକେ ଜାଇ ଆଚନ୍ତି । ସେମନ୍ ବାଟ୍ ବାନା ଅଇଗାଲାଇ ଆଚନ୍ତି । କେ ଗଟେକ ଲକ୍ ମିଥା ସବୁ କାମ୍ କରନ୍ ନାଇ । ୧୩ ସେମନ୍ର କାତା କରିବାଟାନେ ଅଦିକ ନାତାଇବାଟା ଆଚେ, ଟଣ୍ଟନ୍ତି ଗାହ ଗାଲାପାରା ମିର୍ କାତା ବାରିଲାଇନି । ଜିଦଟଲେ ନାହ ପାପର ବିସ୍ ପାରା ଆଚେ । ୧୪ ସେମନ୍ର କାତା, ପିତା ଅଇ, ଅବିଯାପେ ପୁରୁନ୍ ଅଇଆଚେ । ୧୫ ସେମନ୍ ଜନ୍ମବାଟେ ଗାଲାଇନି, ତେଇ କୁରୁପମାତ୍ର ଅଇବାଟା ଆରି କିମ୍ବା ଅଇବାଟା ରବରୁଲାନି । ୧୬ ସେମନ୍ ପାନ୍ତିର ବାଟ୍ ନାଜାନ୍ତି, ୧୮ କି ପରମେସରକେ ଦରିବାଟା ସିକ୍ରି ନାଇ । ୧୯ ଆମେ ଜାନ୍ତି, ଜନ୍ ଲକ୍ମନନ୍ ନିୟମର ପାସନ୍ ତଳେ ଆଚନ୍ତି, ତେଇ ସବୁ ବିଦିବାନର ମନ୍ଦବାକେ ବାଦିଅ । ପରମେସର କେତେବଳ୍ ଗୁଲାଇ ଜଗତର ବିତାର କରୁଥି, ନିୟମ ନ ମାନଲା ଲକ୍ମନର କାଇ କାମ ମିଥା ଦେକାଇକି, ଦୟ କରିନାହ ବଲି କଜନାପାରଦ । ୨୦ ମାତର ନିୟମର ରିତିନିତି ମାନିକିରି କେ ମିଥା ପରମେସରର ମୁଆଟ୍ ଦରମ୍ ଲକ୍ ଅଇନାପାରେ । ନିୟମନେଅନି ସେ ଲକ୍ ଅବକା ପାପର ବଜେସ ପାଇସି । ୨୧ ମାତର ଏବେ ଲକ୍ମନନ୍ ତାର ମୁଆଟ୍ ଦରମ୍ ବଲି ଏଜାଇ ଅଇବାକେ, ପରମେସର ଜନ୍ମଟା ଜନ୍ମନା କରି ରଇଲା, ସେବା ସେ ଆମକେ ଜାନାଇଦେଲାଆଚେ । ମାତର ଏଣ ନିୟମ ମାନଲାକେ ଅଧିନାଇ । ଏ ଜନ୍ମନା ମସାର ନିୟମେ ଆରି ବିନ୍ ବବିଧତବକ୍ତାମନ୍ର ଟାନେ ମିଥା ରଇଲା । ୨୨ ଉଜେ ଜିପୁକିରିସଟକେ ବିସ୍ ବାପ୍ କଲାକେ ଏବେ ଆମେ ପରମେସର ଦେବବା ରିପାବେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲାଇ ଅଇଆବୁ । ପରମେସର କେତେ ଲକ୍କେ ଆଲାଦ୍ କରି ଆରି କେତେକ ଲକ୍କେ ଗିନ କରେନାଇ । କିରିସଟକେ ବିସ୍ ବାପ୍ କରବା ସବୁ ଲକ୍ମନକେ ଏ ଅଦିକାର ବେଳାଆଚେ । ୨୩ ସବୁ ଲକ୍ ପାପ କଲାଇ ଆଚନ୍ତି ଆରି ପରମେସର ପୁରାପୁରୁନ୍ ମଇମାରିଅନି ଭନା ଅଇଗାଲାଇ ଆଚନ୍ତି । ୨୪ ମାତର ପରମେସର କିରିସଟ ଜିପୁର୍ତ୍ତେଇଅନି ଜନାମେ ନ ପାରବା ଜିବନ୍ ଦୁକାନି ଦାନ୍ କଲାଆଚେ । ଜନ୍ ଲକ୍ମନନ୍ ସେବା ମିଲାଇଆଚଦ, ସେମନ୍କେ ମାପରୁ ଜିପୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇସି । ସେମନ୍ ପରମେସର ମୁଆଟ୍ ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲାଇ ଅଇବାଇ । ୨୫ ପରମେସର ଜିପୁକେ ଦାନକଲା, ଜେନ୍ତୁକି ତାର ମରନ୍, ତାକେ ବିସ୍ ବାପ୍ କରିବା ଲକ୍ମନର ପାପ କେମାର ବାଟ୍ ଦେବକାଇସି । ସେ ନିଜର ଦରମ୍ ଅଇଲାଟା ଦେବକାଇବାକେ ଏଣ କଲା । ସେ ସବୁ ମୁରିକିରି ଲକ୍ମନର ଆଗରୁ କରିରଇବା ପାପ ବାରେ ନାଇ । ୨୬ ମାତର ଏବେ ସେ ତାର ଦରମ୍ ଅଇଲାଟା ଦେବକାଇବାକେ ସେ ସବୁ ପାପ, ଜନ୍ ପାପ କି ଜିପୁ କୁରୁପକାଟେ ଦାରିରଇଲା, ତେଇ ମିଥାର ଆଚେ । ଏଟାରିଲାଗି ପରମେସର ପୁରାପୁରୁନ୍ ଦରମ୍ ଆଚେ । ଆରି ଜେତୁକି ଲକ୍ ଜିପୁକେ ବିସ୍ ବାପ୍ କରିବାଇ ସେ ସବୁ ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲି ଏଜାଇଥରିବାଇ । ୨୭ ସେନ୍ତୁରାଖେ ଆମେ କାଇ ବିସରନେଇ ବଦ୍ଧପନ୍ ଅଇବାର ଆଚେ? ନାଇ ସେନ୍ତୁ କାଇଟା ମିଥା ନାଇ । ଆମେ ବଦ୍ଧପନ୍ ଦେବକାଇବାକେ କାଇ ବିସର ଆଚେ କି? ଆମେ ପୁରାପୁରି ନିୟମ ମାନଲୁନି ବଲିକିରି କି? ନାଇ, ଅବକା ବିସ୍ ବାପ୍ କରିବାଗାସେ ଆମର ବଦ୍ଧପନ୍ ଦେବକାଇବାଟା । ୨୮ ଆମେ ସତରେ ବୁକ୍ ପାରିଲୁ କେ, ଗଟେକ ଲକ୍ ଅବକା ବିସ୍ ବାପ୍ କରିପେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲାଇ ଅଇସି, ନିୟମ ମାନିକିରି ନାଇ । ୨୯ ପରମେସର କାର ଉଜେ ଜିପୁରିନରୁଥେ ପରମେସର କି? ସେ କାର ଜିପୁରିନରିଲା ଲକ୍ମନର ପରମେସର ନିର୍ଣ୍ଣ କି? ସତରେ ସେ ସବୁ ଲକ୍କର ପରମେସର । ୨୦

ପରମେସର ଗଟେକ୍ଷେ । ଜିରି ଆରି ଜିପୁରିନରିଲା ଲକ୍କର ପାଇ ସମାନ୍ । ସେମନ୍ର ବିସ୍ ବାପ୍ ପାଇ ସେମନ୍କେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ଉପାବେ ବାରସି । ୨୧ ଏଟାର ଅରତ କାଇଟା, ଏନ୍ତାରି ବିସ୍ ବାପ୍ କରି ନିୟମ ନିପାଇଦେଇ କି? ନାଇ, ଆମେ ଜିପୁକିରିସଟକେ ବିସ୍ ବାପ୍ କରିବୁ ଦରଲେ, ନିୟମକେ ମିଥା ଦାଟ୍ କରିବୁ ।

୪ ଆମର ବାବା ଅବରାଆମର ବିସରନେଇ କାଇଟା ବଲି କିର୍ତ୍ତୁ? ସେ ଆମର ଜିରି ବିସ୍ ସାଥେ ଆନିଦାବି ରଇଲା । ସେ କେନ୍ତି ଦରମ୍ ବଲାଇ ଅଇଲା? ୨ ଜଦି ଅବରାଆମ ନିଜର କରିରଇବା କାମେଅନି ସେ ପରମେସର ମୁଆଟ୍ ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲାଇ ଅଇଟା, ସେ ବଦ୍ଧପନ୍ କାଟା କଇପାରତା । ମାତର ସେବା ପରମେସର ମୁଆଟ୍ ଅଇ ନାପାରେ । ୩ ସାସତର ଲିପାବେ, “ଅବରାଆମ ପରମେସରରତେଇ ବିସ୍ ବାପ୍ କଲା, ଆରି ବିସ୍ ବାପ୍ ଲାଗି ପରମେସର ତାକେ ଦରମଳକ୍ ଉପାବେ ନିଜର କଲା ।” ୪ ଜେ କାମ କରିଯି ସେ ବୁଦ୍ଧି ପାଇସି ଆକା । କାରଟାକେନ୍ତି ଦାନ୍ ଲିପାବେ ନ ପାଇ । ୫ ମାତର ଜେ ନିଜର ଉପରେ ଆସା ନ କରି, ପରମେସରରତେଇ ବିସ୍ ବାପ୍ କରିଯି, ତାର ବିସ୍ ବାପ୍ ଲାଗି, ଅପରାଦର ଦୟ ନ ଦାରି ତାତିଦେବା ପରମେସର, ତାକେ ଦରମଳକ୍ ଉପାବେ ତାକ୍ଷେତର । ୬ ଜନ୍ ଲକ୍କର ରିତିନିତି ନ ଦେବି ପରମେସର ତାକେ ଦରମଳକ୍ ବଲି ତାକପି, ସେନ୍ତାରି ଲକ୍କର ବିସରନେଇ ଦାରଦ କରିଆଚେ, ୭ ଜାର ଦୟ ଦୟାବେ କରମର ଲକ୍ । ୮ ମାତର ଜେ ପାପକେମା ପାଇଲାଆଚେ ସେ କେତେ କରମର ଲକ୍ । ୯ ମାପରୁ ଜାର ପାପର ଉପାଦ ନ କରେ, ସେ କେତେ କରମର ଲକ୍! ୧୦ ଲାତି ଦାରଦ ଜନ୍ ଲକ୍ମନକେ କେତେ କରମର ଲକ୍ ବଲି କିଲାଆଚେ, ସେମନ୍ର ବିଦରେ କାର ଅବକା ପୁନର୍ ଅଇଲା ଲକ୍କେ ରଇଲାଇ କି? ନାଇ, ସୁନଦ ନ ଅଇଲା ଲକ୍ ମିଥା କେତେ କରମର ଲକ୍ ଅଇପାରଦ । ଆମେ କରିଲୁନି ଅବରାଆମ ବିସ୍ ବାପ୍ କଲାକେଯେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ଲିପାବେ ଏଜାଇଥରିଲା, ୧୧ ଏଟା କେତେବେଳେ ଗରିରଇଲା? ଅବରାଆମ ସୁନଦ ଅଇଲା ପେନ୍ତୁ ପଟେ ନାଇ । ୧୨ ସୁନଦ ଅଇବା ଆଗରୁ, ଅବରାଆମର ବିସ୍ ବାପ୍ ଲାଗି ପରମେସର ତାକେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ଉପାବେ ତାକି ରଇଲା । ଏଣ ଜାନାଇବାକେ ଗଟେକ ଚିନ୍ମାରା ଅବରାମ ଏ ସୁନଦିବିଦି କରିବାଟା ନାମି ରଇଲା । ଜେନ୍ତାରି ଜନ୍ ଲକ୍ମନ ସୁନଦ ନ ଅଇଲାକି ମିଥା, ବିସ୍ ବାପ୍ କରିବାଇ, ସେମନ୍ ଦରମଳକ୍ ବଲି ଏଜାଇ ଅଇବାଇ । ସେଟାରପାଇ ଗାଗର ଉପାବେ ଅବରାଆମ ସେମନ୍ର ବାବା ବଲାଇଅଇସି, ୧୩ ଅବରାଆମ ସୁନଦ ଅଇବା ଆଗରୁ ବିସ୍ ବାପ୍ ରିପାର ଜନ୍ ଚିନ୍ ଦେଇରଇଲା, ଜଦି ପୁନଦ ନଇଲୁ ଲକ୍ମନ ନିଜର ଜିପୁନେ ସେ ରକାମ ବିସ୍ ବାପ୍ ଦେକାଇପାଇବାର ବିରାମ, ଅବରାଆମ ସେମନ୍ର ମିଥା ବାବା । ୧୪ ଅବରାଆମ ନିୟମ ମାନଲାର ପାଇ ନାଇ, ଅବକା ବିସ୍ ବାପ୍ କଲାରପାଇ ସେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲି ଏଜାଇଥରିବାଇ । ଅରି ସେବାର ପାଇ, ସେ ଆରି ତାର କୁମୁନ ଲକ୍ମନ ଜଗଦର ଅଦିକାରି ଅଇବାଇ ବଲି ପରମେସର କାଟା ଦେଇରଇଲା । ୧୫ ଜନ୍ ଲକ୍ମନ ନିୟମ ମାନବାଇ, ଅବକା ସେମନ୍କେ ଯେ ଜିପୁରିନେ ସେ ରକାମ ବିସ୍ ବାପ୍ ଦେବକାଇ ପାଇବାର ବିରାମ, ଅବରାଆମ ସେମନ୍ର ମିଥା ବାବା । ୧୬ ଅବରାଆମ ନିୟମ ମାନଲାର ପାଇ ନାଇ, ଅବକା ବିସ୍ ବାପ୍ କଲାରପାଇ ସେ ଦରମ୍ ଲକ୍ ବଲି ଏଜାଇଥରିବାଇ । ଅରି ସେବାର ପାଇ, ସେ ଆରି ତାର କୁମୁନ ଲକ୍ମନ ଜଗଦର ଅଦିକାରି ଅଇବାଇ ବଲି ପରମେସର କାଟା ଦେଇରଇଲା । ୧୭ ଜନ୍ ଲକ୍ମନ ନିୟମ ମାନବାଇ ଦେଇରଇଲାଟା ବିସ୍ ବାପ୍ ରୁଚାଇସି । ୧୮ ନିୟମ ନ ମାନଲାରପାଇ ଲକ୍ମନ ପରମେସର ବଦ୍ଧ ରିପାଇ ପଦବାର । ମାତର ଜନ୍ତୁ ନିୟମ ନାଇ, ତେଇ ନିୟମ ନ ମାନବା କାଟା ଉଚେ ନାଇ । ୧୯ “ସେଟାରପାଇ ପରମେସର କାଟା ଦେଇରଇଲାଟା ବିସ୍ ବାପ୍ ରୁଚାଇସି । ଜନ୍ ଲକ୍ମନ ନିୟମ ମାନବାଇ, ଅବକା ସେମନ୍ର ପାଇଥେ ପରମେସର କାଟା ଦେଇସି । ଅବରାଆମର ପାଇ ବିସ୍ ବାପ୍ କରିବା ସବୁରୁରେ ଆଚନ୍ତି ।

ପାଇଁ ପେଟା ଲାଦା । କାଇକେବଳେ ଅଭରାମ୍ ସେମନର ଆଦିମା ଜୟାବେ ରଇବା ବାବା ।” ୧୭ ଏ ବିସଇ ସାସ୍ତରେ ଲେକାଇାବେ “ତାକେ ଆମେ ସବୁ ବୁଁ ସବୁ ବାବା କରିଆରୁ ।” ପରମେସରର ରିପାବେ ଏ କାଟା ଦେଲାଟା ଟିକ୍ ରଇଲା, କାଇକେ ବଇଲେ ଜନ୍ମ ପରମେସରକେ ଅଭରାମ୍ ବିସବାସ କରୁଥେ ରଇଲା, ସେ ପରମେସରର ବାକିଅ ମଳା ଲକ୍ଷମନକେ ଜିବନ୍ କରସି ଆରି କାଇଟା ନଇଲାତେଇଥିନି ସବୁ ବିସାଳ ତିଆର କରସି । ୧୮ ଆସା କରିବାକେ କାଇଲା ନ ରଇଲେ ମିଥା, ଅଭରାମ୍ ବିସବାସ କରି ଆସାଇଇ ରଇଲା । ଯେମାର ପାଇ ସେ ସବୁ ବୁଁ ସବୁ ବାବା ଅଜଳା, କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ସାସ୍ତରେଅନି କାଟା ମିଲାଇରଇଲା, “ତାର କୁଟୁମ୍ବ ଲକ୍ଷମନ ଏଜି ନାପାରବା ଆକାସର ତାରାପାରା ଅଇବାର ।” ୧୯ ତାକେ ସେବିକିବେଳେ ସବୁ ବରଷ ଥରଇରିଲା । ମାତ୍ର ତାକର ମଳାପାରା ଗାଗତର କାଟା ବାବି, କି ସାରା ଜେକି ଆରି ପିଲା ପାଇ ନାପାରେ, ଏ କାଟା ଜାନିକରି ମିଥା, ତାକର ବିସବାସ ରମା ଅଧିନାଇ । ୨୦ ସେ ତାର ବିସବାସେଅନି ବିନେ ଦେଗଲେ ନାଇ, କି ପରମେସର ଦେଇରଇବା କାଟା ଅଇସି କି ନିର୍ବିବଳି କଞ୍ଚାନାଇ । ସେ ବିସବାସ କରି ବୁପୁ ସଞ୍ଚ୍ଚ ପୁରାପୁରୁଷ ଅଜଳା ଆରି ସେ ପରମେସରକେ ତାକୁପୁଣୀ କଲା । ୨୧ “ପରମେସର ଜନ୍ମ କାଟା ଦେଇରଇଲା, ସେମା ସେ କରସି ଆକା ବଳି ତାତ୍ତ୍ଵଞ୍ଚ ବିସବାସ କଲା ।” ୨୨ ସେ ବିସବାସର ଲାଗି ଅଭରାମ୍ ପରମେସର ଦେକ୍ଖବା ଜୟାବେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଳି ଏକାଇଅଜଳା । ୨୩ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ଜୟାବେ ଏକାଇଅଜଳା ସାସ୍ତରର କାଟା, ଉଜେ ଅଭରାମକେ ଥେ ଅଜଳି, ସେମୁଣ୍ଡି ନାଇ । ୨୪ ଯେମା ଆମରପାଳ ମିଥା ଲେକାଇଅଇଆବେ । ଆମେ ମିଥା ପରମେସରକେ ବିସବାସ କଲେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଳି ଏକାଇଅଜବୁ । ସେ ମାପରୁ ଜିସୁକେ ମଳାତେଇଥିନି ଆରି ତରେକ ଜିବନ୍ କରି ଉତୋଜଲା ଆବେ ବଳି ବିସବାସ କଲୁଣି । ୨୫ ମାପରୁ ଜିସୁ ଆମର ପାପର ଲାଗି ମରିରଇଲା ଆରି ପରମେସରରେଇ ଆମକେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ଜରାଇବାକେ ଆରି ଉରେଇ ଜିରିନ ଅଳ ନରିଲା ।

୪ ଏବେ ଆମେ ବିସ୍ବାସ କଲାର ପାଇ ପରମେସ୍ତର ଦେକବା ଜୟାପାବେ
ଦରମ ଲକ୍ଷ ବଲାଇଅଳୁ ଆରି ମାପରୁ ଜିଷ୍ପ କିରିପଟର ଲାଗି
ପରମେସ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵ ପାନ୍ତି ସତ୍ତ୍ଵ ଆହୁ । ୨ କାଇକେବଲାଲେ ଆମେ ବିସ୍ବାସ
କଲାର ପାଇସେ ତାର ଜିବନ ଦୁକାଇଲାଗନେ ଆମଙ୍କେ ଆନି ଆଚେ ।
ଜନ୍ମତେର କି ଏବେ ଆମେ ଆହୁ । ଆମେ ବେଦି ସାରଦା ସତ୍ତ୍ଵ ବହୁପନର
କାତା କଇବୁ । କାଇକେବଲାଲେ ପରମେସ୍ତର ତାକପୁରାତେର ମିଷ୍ଟରୁ
ବଳି ଆମଙ୍କେ ଆପା ଆଚେ । ୩ ସବୁ ରକାମର ଦୁକ କଷଟ ମୁରାଟି
କରି ସାରଦା ଅଳଜୁନି, କାଇକେବଲାଲେ ତେରେପେତେ ନ ଅଇ କଷଟ
ମୁରାଟିଲେ, ମନେ ସାଆସ ଆଇସି । ୪ ସାଆସ ଦାରି ରଇଲେ ପରମେସ୍ତର
ସାରଦା ଅଇସି । ତାର ସାରଦାଇଅନି ଆପା ଆଇସି । ୫ ଏ ଆପା
ଆମଙ୍କେ ମୁରମୁରା ଅଇବାକେ ନ ଦେଖ, କାଇକେ ବରଲେ ପରମେସ୍ତର
ଆମକେ ସୁକଳନ୍ଥାଦମା ଦେଇ କରି ଆମର ମନେ ତାର ଆଲାଦ ବର୍ତ୍ତି
କରିବେଳାଆଚେ । ସୁକଳନ୍ଥାଦମା ଆମର ପାଇ ରଇବା ପରମେସ୍ତର ଦାନ
। ୬ ଆମଙ୍କେ କେ ମିଷା ଆକାଶକା ନ ରଇଲା ବେଳେ, ପରମେସ୍ତ ଟିକ୍
କଲା ବେଳାର କରିପଣ୍ଠ ପାଯିନର ପାଇ ମଲା । ୭ ଦରମ ଲକର ପାଇ କେ
ମିଷା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ମରବାଟା ଆମେ ନାଜାନ୍ତୁ, ମାତର ଏହୁରି ମିଷା ଅଇସି
ଜେ, ଗଟେକ ନିମାନ୍ ଲକରପାଇ ନିଜର ଜିବନ ଦେବାକେ କେ ଆଲେ ପାୟ
କରିବାଇ । ୮ ମାତର ଆମେ ପାପି ରଇଲାବେଳେ ଜିଷ୍ପ ଆମର ପାଇ ନିଜର
ଜିବନ ସରପିଦେଲା । ଲତିଅନି ପରମେସ୍ତ ଆମଙ୍କେ କେତେକ ଆଲାଦ
କଲାନି, ସେଟା ଜାମାପାତିଆଚେ । ୯ କରିଷ୍ଟେର ବନିରୁଲାଗି ପରମେସ୍ତର
ଆମକେ ଦରମ ଲକ୍ଷ କଲାଆଚେ । ସେଇ ଆଲେ ପରମେସ୍ତର ଦତ୍ତ

ରିପାରାନ୍ତି ଆମକେ ରକ୍ତିଆ କରିବାକେ କରିପୁଣ୍ଡ କେତେକ ମନ୍ଦିରାନ୍ତି ନ ଦେଖି । ୧୦ ଆମେ ପରମେସର ସହୃଦୟ ରଙ୍ଗଲାବେଳେ ତାର ପିଲା ଆମର ପାଇ ଜିବନ ଦେଲା । ତେଇଅନି ପରମେସର ସହୃଦୟ ଆମେ ଆରିତରେକୁ ଜିତିଥିଲୁ । ତାର ସହୃଦୟ ଆରିତରେକୁ ଜିତିଥିଲା ପଚେ, ଏବେ କରିପୁଣ୍ଡରେ ଜିବନର ଲାଗି ଆମେ ରକ୍ତିଆ ପାଇବାକେ କେତେକ ଅଦିକ ନ ପାର? ୧୧ ଅଧିକା ସେବକିମେ ନାହିଁ, ମାପରୁ ଜିଲ୍ଲାକିରିପୁଣ୍ଡର ତେଇଅନି ପରମେସର ଜନ ସହୃଦୟ କାମ କଲାଆତେ, ସେବାର ପାଇ ଆମର ମନ ରହୁକପୁତ୍ରକୁ ଆରି ପାରିବାର ପୁରୁନ ଅଇଆଗେ । ସେ ଜିମ୍ବ ପରମେସର ସହୃଦୟ ଆମକେ ଆରିତରେକୁ ମିପାଇଲା ଆଗେ । ୧୨ ପରତମେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ପାୟ କରିରଇଲା । ଆରି ପାପର ଲାଗି ମରନ ଆଇଲା । ସବୁ ଲକ୍ଷ ପାୟ କଲାଇ ପାଇ ମରନ ସବୁ ମୁନ୍ଦୁସ ଜାତିକେ ତାବିଅଇଲା । ୧୩ ନିୟମ ମିଲବା ଆଗତ୍ତୁ ଲକ୍ଷମନ ପାୟ କରିତେରଇଲାଇ । ମାତ୍ରର ନିୟମ ନ ରଙ୍ଗବାଟାନେ ପାପର ଉପାଦାନ ନ ଅଇତେରଇଲା । ୧୪ ଆଦମର ବେଳାଇଅନି ମପାର ବେଲା ଜାକ, କେ ଆଦମର ପାରା କାତା ନ ମାନି, ସେ କରି ରଙ୍ଗବା ପାୟ ପାରା ନ କରିରଇଲେ ମିଥା, ସବୁ ଲକ୍ଷ ମଲାଇ । ଜେ ଆଇବାର ରଙ୍ଗଲା, ସେ ଆଦମର ଗଟେକ ରୁପ । ୧୫ ମାତ୍ରର ପରମେସର ଲୟାବ ନଇଲା ଦାନ ଆରି ଆଦମର ପାୟ ବିଦ୍ରେ କେତେକ ଦୁର ଆଗେ । ଗଟେକ ଲକ୍ଷକର ପାପର ପାଇ ବେଶି ଲକ୍ଷକର ମରନ ଅଇଲା । ମାତ୍ରର ପରମେସର ତାର ଜିବନଦ୍ୱାକାରିଲାକେ, ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଜନାମେ ଦେଲା । ସେ ବହୁ ଜନମା ଜିମ୍ବ କିରିପୁଣ୍ଡ ଜିବନ ଦୁକାଇଲାକେ ପୁରାପୁନ୍ଦ ଅଇଲା । ୧୬ ସେ ଗଟେକ ପାୟ କାମ ଅଇଲା ପଚେ ସବୁ ମୁନ୍ଦୁସ ଜାତି ବିଚାରନା କାଗାଇ ଟିଆଆଇ ଦସି ବଲାଇ ଅଇଲାଇ । ମାତ୍ରର ଏବେ ଜବର ଲକ୍ଷକର ପାପର ଲାଗି ଲକ୍ଷମନର ଆସା ନ ରଙ୍ଗଲେ ମିଥା, ପରମେସର ଦାନ କଲାକେ ଦସି ନାହିଁ ରକ୍ତ ବଳି ଏଜାଇଅଇଲାଇ । ୧୭ ଏଲେମିଥା ଗଟେକ ମୁନ୍ଦୁସର ପାପର ପାଇ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ମରନର ଦଶ୍ରୁ ଆଇଲା । ମାତ୍ରର ସେ ଗଟେକ ମୁନ୍ଦୁସ ଜନମାକି କିରିପୁଣ୍ଡ, ଜାଇଟା କଲାଆତେ ସେବା କେତେକ ବହୁ ବିପଲି! ଜେତେକ ଲକ୍ଷ ପରମେସର ବହୁ ଜିବନଦ୍ୱାକାରିଲାଟା ଜବର ଅଇତେ ଜନାମେ ମିଲାଇଆଚର, ସେମନ ଜିମ୍ବକିରିପୁଣ୍ଡର ବାଟେଅନି ସବୁ ଲକ୍ଷ ତାରିଖାନେ ଦରମ ବଳାଇ ଅଇବାଇ । ସେମନ କିରିପୁଣ୍ଡର ସହୃଦୟ ଜିତି କରି ଜିତନା କାଗାନ କରି ସାଧନ କରିବାଇ । ୧୮ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ପାୟ ଜେହି ଗୁଲାଇ ଲକ୍ଷକେ ଦଶ୍ରୁ ଆନାଇଲା, ସେହିଥେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଦରମ ଗୁଲାଇ ଲକ୍ଷକେ ମୁକ୍ତି ଆରି ନ ପାରିବା ଜିବନ ଆନିଦେଲାଆଗେ । ୧୯ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆଦେସ ନ ମାନଦାର ପାଇ କେହିକୁ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପାୟ ଅଇଲାଇ, ସେହି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆଦେସ ମାନଲେ ପରମେସର ମୁଆଟେ ଦରମ ଲକ୍ଷ ବଲାଇଅଇବାଇ । ୨୦ ନିୟମ ଗାଲାଲାର ପାଇ କାରାପ କାମ ବଢ଼ିଲା । ମାତ୍ରର ପାୟ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଗାଲାକେ ପରମେସର ଜିବନଦ୍ୱାକାନି ମିଥା ଦେଖି ବଢ଼ିଲା । ୨୧ ପାୟ ଜେହିକୁ ସବୁରପାଇ ମରନର ଦଶ୍ରୁ ଆନିରିଜିଲା, ସେହି ପରମେସର ଜିବନଦ୍ୱାକାନି ମାପରୁ ଜିମ୍ବ କିରିପୁଣ୍ଡର ପାଇଲେ ଅନି ଆମକେ ନମନ ରାତି ହାତିଲେବ ନ ପାରିବା ନିରନ ହାତିଲି । (continues pg 166)

୭ ଯେନ୍ତିଆଲେ କାଇଟା କିନ୍ତୁ ପରମେସରର ଜିବନ୍ଦୁକାନି ଆରି ଅଦିକ୍ରମିତି କିମ୍ବା ବନ୍ଧି ଆମେ କାହିଁ ଥାରି ଯେ ପାପେ ରଇକି ଚଲାଗଲାତି କରୁଛି ? ୮ ନାଲ କେବେ ନାଲ । ପାପ କରିବା ବିସଳିଲେ ଆମେ ମରିଗଲୁଆରୁ । ଆରି କେନ୍ତି ପାପ କରିଦେଯେ ରଇବୁ ? ୯ ତମେ ଜାନାୟ, ଭୂବନ ନେଲାକେ ଜିପୁକିରିସବର ସଞ୍ଚ ମିଥିକରି ଆମେ ତାର ମରନେ ମିଥା ମିଥିଆରୁ । ୧୦ ସେଠାର୍ପାଇ ଦୁବନ ନେଲାପତେ ଆମେ ତାର ମରନେ ମିଥି, ତାର ସଞ୍ଚ ତାର ଅଳ୍ପିଆର । ସେ ଜେନାରି ବାରାର ଭାକପମା ବସ ସଞ୍ଚ ଥାରିଦେବେଳେ

ରତ୍ନା, ଆମେ ମିଥା ପେନ୍ଦ୍ରୋରି ନୁଆ ଜିବନ ପାଇକରି ଚଳାଚଲାତି କରିବାର ଆତେ । ୪ କାଇକେବଳେ ଆମେ ମରନେ ମିଥି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଗଣେକୁ ଅଳକୁ ଆତ୍ମ, ତାକେ ଆରିତରେକୁ ଉଚ୍ଚବାତେଇ ମିଥା, ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଗଣେକୁ ଅଳକୁ ରହିବୁ । ୫ ଆମେ ଜାନିଆନ୍ତୁ, କରିଥର ସତ୍ତ୍ଵ କୁରୁଷେ ଆମର ପୁରନ ଜିବନ ମରିଗଲାଆଏ । ତେବେଥି ଆମର ପାପର ଚଳାଚଲାତି କୁରୁପନ୍ଥ ଅଳଲା ଆତେ ଆରି ଆମେ ପାପର ଗତିଅନି ମୁକ୍ତିଲ୍ଲାତ୍ମ । ୬ କାଇକେବଳେ ମୁନ୍ୟ ମରିଗାଲେଥେ, ପାପର ବାହୁନାନ୍ତି ରିକିଆ ପାଇସି । ୭ ଆମେ ଜିମ୍ବୁର ସତ୍ତ୍ଵ ମରିରଇଲାର ପାଇ, ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥା ଜିବନ ଅଳବୁ ବଲି ବିସ୍ତବାୟ କଲୁନି । ୮ ଆମେ ଜାନ୍ତୁ କିରିସ୍ଟ ମଲାତେଇଅନି ଉଚ୍ଚବାପାଇ, ସେ ଆରି କେବେ ମିଥା ନ ମରେ । ତାର ଉପରେ ଆରି କେବେ ମରନର ସାଧନ ନ ତାଳେ । ୯ ସେ ଜନ୍ମ ମରନ ପାଇଲା, ତାରଲାଗି ପାପର ବ୍ୟୁତେଇଅନି ଏକାତରେକ ଆମେକ ମୁକ୍ତିଲ୍ଲାଇଲା । ସେ ଏବେ ଜନ୍ମ ଜିବନେ ଜିଲ୍ଲାନି, ସେବା ପରମେଷର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିକରି ରହିଲା ଜିବନ । ୧୦ ସେନ୍ଦ୍ର ତମେ ମିଥା ପାପ ମରିକାଇଅରୁ ବଲି ଏତାଆ । ତମେ ଏବେ କିରିସ୍ଟ ଜିମ୍ବୁ ଜିବନେଅନି ପରମେଷର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିଲାୟ । ୧୧ ତମର ନୟିଜିବା ଗାଗଢ଼ ଉପରେ ଆରି ପାପ ଅଦିକାର ନ କର, ସେବାପାଇ ଆମର ଏ ଗାଗଢ଼ ମନ୍ଦକରିବା କାରାପ ବିପର ମାନିକିରି ରୁଆନାଇ । ୧୨ କାରାପ କାମର ଲାଗି ଆମର ଗାଗଢ଼ କଣ୍ଟେ ବାଗ୍ ମିଥା ପାପ କରିବାକେ ଦିଆଥିଲାଇ । ମାତ୍ର ଦରମ କାମ କରିବାପାଇ ତମର ଗୁଲାଇ ଗାଗଢ଼ ତାକେ ସର୍ପି ଦିଆସ । ପରମେଷର ତମକେ ମରନେଅନି ଜିବନ କରି ଆନ୍ଦିଲାଆଏ । ୧୩ କାଇକେ ବଇଲେ ପାପ ତମର ଉପରେ ସାଧନ ନ କର । ତମେ ଆରି ନିୟମର ତଳେ ନାଇ । ମାତ୍ର ପରମେଷରର ଜିବନ୍ଦୁକାନି ଅନି କାଇତା ନ ଅଳତେ ଆଶା । ୧୪ ସେନ୍ଦ୍ରିଆଲେ ଆମେ ନିୟମର ତଳେ ନ ରଇ, ପରମେଷରର ଜିବନ୍ଦୁକାନି ପାଇଲୁ ଆରୁ ବଲି ପାପ କରିବେ ରେଇଁ କି? ନାଲ, କେବେ ମିଥା ନାହିଁ । ୧୫ ଏଲେ ମିଥା ତମେ ଜାନିଆବାସ, ଜଦି ତମେ କାକେ ତର ତଳେ ଆକା ମୁଇ ବଲି କଇକରି ତାର ପୁରାପୁରୁନ କାତାମାନ୍ୟ ବଇଲେ, ତମେ ତର ଗେନିଲା ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵା । ଜଦି ପାପର ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵା ଅଳପା, ଏତାର ଦପା ଅଳସି ମରନ, ଜଦି ଦରମର ବାଟେ ଲଶ୍ନ୍ୟା, ବଇଲେ ନ ସାରବା ଜିବନ ପାଇପା । ୧୬ ମୁହଁ ପରମେଷରକେ ଦନିଆବାଦ ଜଳିନି, ତମେ ଗଟେକ ବେଳାର ପାପର ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵା ଅଳରିଲାୟ ମିଥା, ଏବେ ଜନ୍ମ ସିକିଆ ଚାନେ ପାଇଲବା ପାତ୍ର, ପୁରାପୁରୁନ ମନ୍ଦଦେଇକରି ନାମଳାୟନି । ୧୭ ଏବେ ତମେ ପାପେଅନି ମୁକ୍ତିଲ୍ଲାକରି ଦରମର ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵା ଅଳାଆବାସ । ୧୮ ଗଟେକ ବେଳାର ତମେ ତମର ଗୁଲାଇ ଗାଗଢ଼, ମନ, ପରାନ, ଅସୁକଳ ଆରି କାରାପ ତଳାଚଲାତି କରିବାକେ ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵା ଅଳ ସର୍ପି ରେଇରିଲାୟ । ୧୯ ସେନ୍ଦ୍ରିସେ ସୁକଳ ଆରି ଦରମ ତଳାଚଲାତିରିପାଇ ଦରମର ଲଗେ ନିଜକେ ପୁରାପୁରୁନ ସର୍ପିଦିଆସ । ୨୦ ତମେ ପାପର ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵା ରଇଲାବେଳେ, ଦରମ ଜିବନ ଜିଲ୍ଲାକେ ମୁରମୁର ଅଳରିଲାୟ । ୨୧ ଏବେ ତମକେ ଜନ୍ମ କାମମନ କରିବାକେ ଲାଭିଲାଗଲାନି, ସେହିକିବେଳେ ସେ ସବୁ କରିବେ ରଇଲାୟ । ତେବେଥି ତମକେ କାଇ ଲାବ ଅଳିଲା? ସେ ସବୁ କାମର ଦପା ଅଳକାନି ମରନ । ୨୨ ମାତ୍ର ତମେ ଏବେ ପାପେଅନି ମୁକ୍ତିଲ୍ଲାକରି ପରମେଷର ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵା ଅଳାଆବାସ । ଏତାର ଲାବ ଅଳକାନି, ପରମେଷରରତେ ପୁରାପୁରୁନ ସଲଦ । ଆରି ଜିତିଅନି ମିଲିବାଗା ଅଳକାନି ନ ସାରବା ଜିବନ । (aiōnios g166) ୨୩ ପାପ କାମର ବୁଦ୍ଧି ଅଳକାନି ମରନ, ମାତ୍ର ପରମେଷର ଜାଇକରି ଦାନ ଦେଇଥାଏ । ସେବା ଆମର ମାପର କିମ୍ବୁ କିରିସ୍ଟର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିକରି ମିଲାଇରିଲାଇବା ନ ସାରବା ଜିବନ । (aiōnios g166)

୭ ଏ ବାରବଲିମନ୍, ଏବେ ମୁଲ ଜାଇଟା କଇବାକେ ଗାଲିନି, ସେତା
ଅରଲାନି ନିୟମ । ନିୟମ କାଇଟା ବଲି ତମେ ବୁଜିପାରାସ୍, ତାର ଅରଦ୍ଦ
ମିଯା ଜାନାସ୍ । ମୁନୁସ ଅବକା ତାର ଜିଇବା କାଇବା ଦିନ ଜାଇ ନିୟମର
ତଳେ ରହି । ୯ ଦିବା ଅଇବା ବିଶଳ ଦେବେଳ, ମୁନୁସ ବଢ଼ି ରହିବା ଜାକ,
ତାର ମାଜି ସତ୍ତ୍ଵ ବିବା ବାନ୍ଧନେ ବନିଆଇଲାଇସି । ମାତର ମୁନୁସ ମରିଗାଲା
ପଚେ ତାର ମାଜି ଏମି ନିୟମେଥିନି ମୁକଳସି । ୧ ସେ ବଢ଼ି ରହିଲା ବେଳେ,
ତାର ମାଜି ଜଦି ବିନ ମୁନୁସକେ ବିବା ଅଇଥି, ତେବେ ତାକେ ତାହରି ବଲି
କଇବାଇ, ମାତର ମୁନୁସର ମରନ ପଚେ ବିନ ମୁନୁସକେ ବିବା ଅଇଲେ,
ତାକେ ଆରି ତାହରି ବିନ ନ କଥାର । ନିୟମ ଇଥାବେ ସେ ଗରେକେ ମୁକଳି
ରହିବା ମାଜି । ୪ ଏ ମର ବାରବଲିମନ୍, ତମେ ମିଯା ସମାର ସେହିରିପେ
। ନିୟମ ଇଥାବେ କିରିସ୍ଟର ଗାଗତେ ମିଥିଲାରପାଇ ତମେମିଥା ମରିଆଚାଏ
। ଏବେ ତମେ ତାରଟା । ପରମେସର ତାକେ ମରନେଥିନି ରଚାଇଥାଏ ।
ଜେମ୍ବୁରିକି ତାର ସେବାକାମେ ଆମେ ମିଯା ମିଥିର । ୫ ଜେତେଦିନ ଜାକ
ଆମେ ଗାହ ମନ୍ କଲା ଇଥାବେ ବନିଆଇଲାଇସୁ, ନିୟମ ଆମକେ ନାଇ
ବଲି କଲାଇଲାଇସୁ । ସେତା ଆମର ପାସ ଥିବିନ ଅଦିକ କରାଇତେ ରହିଲା
। ଆରି ଆମେ ମରନ୍ ବାଟେ ଜାଇତେରଲୁ । ୬ ଏବେ ଆମେ ନିୟମର
ସାପନେଥିନି ମୁକଳି ଆତ୍ମ କାଇବେଲାଇ ଜନମା ଆମକେ ଦିନେକ ବନ୍ଦି
କରି ସତ୍ତ୍ଵରିଲାଇ, ସେତା ଆମର ବିଦରେ ମରିଗାଲାଆଏ । ଆମେ ଆରି
ଆଗ୍ରହୀ ପାରା ଲେକାଇଲା ନିୟମ ଇଥାବେ ପରମେସରକେ ସେବକରୁ
ନାଇ । ଏବେ ସୁକଳ ଆତ୍ମମା ଦେବାଇଲା ବାଟେ ଇଣ୍ଟରୁନି । ୭ ତେବେ
ଆମେ କାଇଟା ବଲି କହଁ, ନିୟମେସେ ପାସ ଆଗେ କି? ସେତା ସତରେ
ନାହିଁ । ମାତର ପାସ କାଇଟା? ସେତା, ମକେ ନିୟମ ଜାମାଇଦେଲା ଆଏ ।
“ଦିନ ଲକର ଦିନସୁ ଲବାଗିଲବାର ନାଇ ।” ଏ ଆଦେସ ଜଦି ନିୟମରେ ନ
ରହିଲା, ଲବାଗିଲବାଟା କାଇଟା ବଲି ମୁଲ ନାଜାନ୍ତି । ୮ ମାତର ଉପରର
ଆଦେସର ସୁବିଦାନେଇ ପାସ ମର ବିଦରେ ବିନବିନ ରକାମର କାରାସ୍
ମନ୍ କରିବାଟା ଜନମାଇଲା । ନିୟମକେ ତାତିଦେଲେ ପାସ ମଲା ସମାନ
ଆଏ । ୯ ଗଟେକ ବେଳାଇ, ମୁଲ ନିୟମ ନାଜାନି କରି ଜିଇଟେ ରହିଲି,
ନିୟମ ଜାନିଲା ପଚେ ପାସ ପୁରିଲା, ୧୦ ଆରି ମୁଲ ମରିଗାଲି । ଜନ ନିୟମ
ଜିବନ ଦେବାକେ ଟିକ କରିଲାଇ, ସେତା ମର ପାଇ ମରନ ଆନନ୍ଦା ।
୧୧ କାଇବେଲାଇ ନିୟମର ସୁବିଦା ନେଇ ମାକ ପାସ ନାତାଇଲା ଆରି
ମରାଇଲା । ୧୨ ନିୟମ ପରମେସରରବାନେଥିନି ଆଇଲାକେ ସୁକଳ ଆଏ
। ତାର ଆଦେସ ସବୁ ସୁକଳ, ଟିକ ଆରି ବେବି ନିକ । ୧୩ ସେହିଆଲେ
ଜନମା ନିକ, ସେତା କାଇଲେ ମର ମରନ ଆନନ୍ଦା ଅଲାଇଲା? ସେହିରି
କେବେ ନ ଅ । ମାତର ପାପର ମରନ ଅରିଲା । ତାର ନିୟମ, ଜେହିକି
ଆମର ପାସ କେତେକ କାରାସ୍ ଆଗେବଲି ତିଥାଇବାକେ ପରମେସରର
ଜନମା ରହିଲା । ତେବେପାଇ ତାର ନିୟମରଲାଗି ଏତା ସାଦନ କଲା । ୧୪
ଆମେ ଜାନୁ କେ, ନିୟମ ଆଦମାର ଆରିଥି, ମାତର ମୁର ମର ପାଗତ ମନ୍
କଲାଟାକେ ମାନ୍ଦାଇରପାଇ ପାପର ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵ ଅରିଲାଏଟି । ୧୫ ମୁଲ
ଜନମା କଲିନି, ସେତା ବୁଜି ନାଇ, ମାତର ଜନ ନିକ କାମ୍ କରିବାକେ ମନ୍
କଲିନି ସେତାରେ କରିନାପାରିଲି । ଆରି ଜନ କାରାସ୍ କାମ୍ କରିବାକେ
ମୁଲ ମୁଲକେ ମନ୍ କରି ନାଇ, ସେତାରେ କଲିନି । ୧୬ ମାତର ମୁର ମନ୍ ନ
କରି ରହିବା କାମ୍ କରିବାର ଲାଗି, ନିୟମ କି ଆଏ ବଲି ମାନ୍ଦିଲିନି । ୧୭
ପେଟର ପାଇ ଏ ସବୁ ଜାକ କାମ୍ ମୁଲ କରି ନାଇ । ମର ବିଦରେ ରହିବା
ପାପ୍ରୟେ ସେତା କଲାନି । ୧୮ ମର ଗାଗତର କାରାସ୍ ମନ୍ କରିବାନାନେଥି
କାରିମିଥା ନିମାନ ବିପରୀ ନ ଆପେ ବଲି ମୁଲ ଜାନ୍ଦିଲିନି । କାଇବେଲାଇ
ନିକ କାମ୍ କରିବାକେ ମନ୍ ରହିଲେ ମିଯା ସେତା କରି ନାପାରିଲି । ୧୯

ପେଟାର ପାଇଁ ଜନ୍ମ ନିକି କାମ୍ କରିବାକେ ମୁଲ୍ଯ ମନ୍ କଲିନି, ଯେ କାମ୍ ନ କରି, ଜନ୍ମ କାରାୟ କାମ୍ କରିବାକେ ମୁଲ୍ଯକେ ମନ୍ ନାହିଁ, ପେଟାପେ କଲିନି । ୨୦ ଜିନ୍ତି ମୁଲ୍ଯ ମନ୍ ନ କରିବାଟା କରିଲାଗି ଆବି, ସେହାରୁଆଳେ ଜାଇଟା କଲିନି, ପେଟା ମୁଲ୍ଯ ସତରେ କରିନାଇ, ମର ବିଦ୍ରରେ ରଙ୍ଗଲା ପାୟପେ ଯେତା କଲାନି । ୨୧ ଏଟା ମର ବିଦ୍ରରେ ଗଟନେ କାମକ୍ରବା ନିୟମ ବଳି ମନେ ଅଇଲାନି । ଜନ୍ମଟା ନିକି, ପେଟା ମୁଲ୍ଯ କରିବାକେ ଗାଲାବେଳେ, ଅନ୍ଦକା କାରାପ ବିସରଣେ କଲିନି । ୨୨ ପରମେଷତର ନିୟମ ନାମବାକେ ମୁଲ୍ଯ ବେଦି ମନ୍ କଲିନି, ୨୩ ମାତର ମର ମନ୍ କଲା ବିରଦ୍ଧ ମର ଗାଗଡ଼ ତେବାଇବା ଦିବି ସବୁବେଳେ ତୁଳଦ କଲାନି । ମର ଗାଗଡ଼ କାମକ୍ରତେ ରଇବା ସବୁ ପାପ ମନେ ବନ୍ଦି କରି ସଂତୁରାଳା ଆଚେ । ୨୪ କେତେ କରମ୍ ନରଲା ଲକ୍ଷ ମୁଲ୍ଯ ମରନର ମୁଁ ଜିକିନେବା ଏ ଗାଗଡ଼ର ଚଲାଚଲି ଅନି କେ ମନେ ମୁକଳାରୁଣି? ୨୫ ପରମେଷତ ଦିନିଅବାଦ ପାଥୀ ମାପରୁ କିସୁ କିରିସିଟେର ଲାଗି ମୁଲ୍ଯ ଉଦାର ପାଇଅଛି । ତେବେ, ଏଟା ଅଇଲାନି ମର କରମ୍ । ପରମେଷତର ନିୟମ କଲି ମୁଲ୍ଯ ମର ମନେ ନାମି ପାରବି । ମାତର ମର ମୁନ୍ତୁୟ ଉପାବର ଚଲାଚଲି ମନେ ପାପର ଗତି ଦାଙ୍ଗଟା ଅଇବାକେ ବାଦିଥି କଲାନି ।

ତେବେ ଆମେ ଜେତକି ଲକ୍ଷ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟରେ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଶକରି ଆର୍ତ୍ତ,
ଆମରପାଇ ଆରି ପରମେଷରର ତଣ୍ଣୁ ନାଇ । ୭ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟରେ
ସତ୍ତ୍ଵ ମିଶଳାରପାଇ ସୁକଳାଥିଦମା ଆମକେ ନୁଆ ଜିବନ ଦେଲାଆଏ ।
ତେଇଥି, ପାପ କଲେ ମରବା ନିୟମମେଆନି, ଆମକେ ମୁକଳାଇ ଆଏ ।
୧ ସେ ଆମର ଶୁନ୍ତଚଲନ ନିକ ନ ରଜଳାକେ, ମସା ଦେଇରଇବା
ରିତିନିତି ମାନୁ ନାଇ । ତେଇ ନିୟମ ସାଇଜ କରି ନାପାରଳା । ମାତର
ସେବା ପରମେଷର କରିଆଏ । ସେ ଆମର ପାପ ପାପିମନର ଜଣେକ
ଗାଗତ ଦାବାଇ ତାର ପଥକେ ପାଚାଇଲା । ଆରି ସେ ଏନ୍ତୁରିକରି ଆମର
ଉପରେ ରଇବା ପାପର ସାଧନ ମୁନୁସାନ କଲା । ୪ ଆମେ ଜେତାରୁ କି
ନିୟମର ସବୁ ଆଦେସ ମାନିକିରି ରଇବୁ ଯେବାର ପାଇ ପରମେଷର ଏନ୍ତି
କଲାଆଏ । ଆମେ ଏବେ ମୁନୁସର ଚଲାଚଲନ ନ କରି ସୁକଳାଥିଦମାର
ବାଣେ ଇଣ୍ଟୁଲେସେ ଏନ୍ତି କିଅଇଥି । ୫ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ମୁନୁସର ଚଲାଚଲନ୍ତି
ଇଥାବେ ଜିରନା କାରନା କରିତେରଇବାଇ, ସେମନ ନିଜର ଗାଗତର ମନ
କରିବାଟା ଚିନ୍ତା କରିତେରଇବାଇ । ମାତର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ସୁକଳାଥିଦମାର
ତାଳନା ଇଥାବେ କାମକ୍ରବାଇ, ସେମନ ମୁକଳାଥିଦମା ଜନ୍ମ ବିପର
କରିବାକେ ମନ୍ଦ କରାଇସି, ସେବା କରିବାଇ । ୬ ମୁନୁସର ଚଲାଚଲନ୍ତି
ଇଥାବେ ଗାଲ ମରନର ଦବୀ ଅଇସି, ସୁକଳାଥିଦମାର ତାଳନା ଇଥାବେ
ଗାଲେ ଜିବନ୍ ଆରି ସାନ୍ତି ମିଲାଇସି । ୭ ଜଦି ଗଟକେ ଲକ୍ଷ ତାର ଗାଗତର
ମନ୍ଦ କଲା ଇଥାବେ ଚଲାଚଲନ୍ତି କରିସି, ସେ ପରମେଷର ବିଦରି ଅଇସି ।
କାଇକେ ବରଲେ ସେ ପରମେଷର ନିୟମ ମାନେ ନାଇ, ସେ ଯେବା
କରିବାକେ ନାପାରେ । ୮ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ମୁନୁସର ଚଲାଚଲନ୍ତି ଇଥାବେ
କାମ କଲାଇନି, ସେମନ ପରମେଷରକେ ଯାରଦା କରିନାପାରଦ । ୯ ଜଦି
ସତରିଥେ ପରମେଷର ସୁକଳାଥିଦମା ତମର ବିଦରେ ଆଏ, ତେବେ
ତମେ ଆରି ମୁନୁସର ଚଲିଚଲନ ପାପା ଜିରନାକାରନା କରିନାପାରାସ,
ମାତର ଜିବନେ ସୁକଳ ଥାଦମାର ଆଦେସ ମାନସା । ଜାରୁତେ କିରିସ୍ଟର
ଆଦମୀ ନାଇ, ସେ କେବେ ମିଥା ତାକର ଲକ୍ଷ ଅଇନାପାରେ । ୧୦
ମାତର ତମର ବିଦରେ କିରିସ୍ଟ ବାପାଥାର ରଇସି ବରଲେ, ତମର ଗାଗତ
ବାପେ ନସଟ ଅଇବାକେ ଜାଇତେ ରଇଲେ ମିଥା, ସୁକଳାଥିଦମା ତମକେ
ଜିବନ ଦାନ ଦେଇସି । କାଇକେ ବରଲେ ତମେ ପରମେଷର ମାଥାଟେ

ଦରମଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ ବଳି ଏକାଳେଇର ଆଗାସ । ୧୧ ଜଦି ତମର ବିଦ୍ରେ ଜିସୁକେ ମଲାତେଜାନି ଉଚାଳିଲା ପରମେସର ଆଦମୀ ଆତେ, ତେବେ ସେ ଆଦମାର ସାଇଜ ସତ୍ତ୍ଵ ପରମେସର ଜେ କି କିରିସ୍ଟକେ ମଲାତେଜାନି ଉଚାଳିଲା, ସେହିପରି ତମର କୁରଜିବା ଗାହର ମିଯା ଜିବନ କରସି । ୧୨ ତେବେ ଏ ବାରବନିମନ, ଆମର କାମ ଅଳ୍ପାଳି, ମୁନୁପର ଗୁନୁଚଲନ୍ ଉଥାବେ ଜିନାକାରନା ନ କରୁ । ୧୩ କାଇକେବରିଲେ ସେହି କଲେ, ତମେ ମରିଥା ମାତ୍ର ସୁକଳାଦମାର ସାଇଜ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଜର ପାସତଳନ୍ ନସ୍ତ କରି ଆରି ପାୟ କାମ ନ କରାସ, ତେବେଷେ ତମେ ବସ୍ତିଥା । ୧୪ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ଆଦମୀ ଉଥାବେ ତାଳାଇନି, ସେମନ୍ତେ ପରମେସର ପିଲାଟକି ପିଲାଟକି । ୧୫ କାଇକେବରିଲେ ପରମେସର ଦେଲା ଆଦମୀ, ତମକେ ଗଠିଦାତ୍ରୀ ଅଇବା ତେରାନି ମୁକଳାଇଲା ଆତେ । ତମେ ଆରି ତରବାର ଲତା ନାଇ । ମାତ୍ର ସୁକଳାଦମା ତମଙ୍କେ ପରମେସର ପିଲାଟକି କରିଆତେ । ତାର ବସ୍ତୁ ଏତାଙ୍କରି ଏବେ ଆମେ ପରମେସରକେ "ବାବା, ମର ବାବା!" ବଳି ଦାଳକୁନି । ୧୬ ପରମେସର ଆଦମୀ ଆମର ବିଦ୍ରେର ଆଦମୀ ସତ୍ତ୍ଵ କାନ୍ତି ମିଯାଇ ଆମଙ୍କେ ତାର ପିଲାଟକି ବଳି ଜାନାଇଲାନି । ୧୭ କାଇକେବରିଲେ ଆମେ ପରମେସର ପିଲାଟକି । ତାର ଲକ୍ଷମନକେ କାତା ଦେଇରଇବା ଆସିରବାଦେ ଆମେ ମିସ୍ତ୍ର । ଆରି କିରିସ୍ଟର ପାଇ ପରମେସର ଜନନୀ ଚୁଲାଇ ସତ୍ତ୍ଵରୁଲା ଆତେ, ତେର ମିଯା ଆମର ପାଇ ବାଟା ଆତେ । ଜଦି ଆମେ ଜିସୁର ଦୁକ୍କପାଇରବାରେ ମିସ୍ତ୍ର ଆରୁ, ତେବେ ତାର ତାଳପୁଣା ପାଇବାରେ ମିଯା ମିସ୍ତ୍ର । ୧୮ ଜନ୍ମ ତାଳପୁଣାର ଦିନେ ଆମେ ମିସ୍ତ୍ରକେ ଗାଲୁନି, ଦେଖିଲେସରି ଏ ଜିବନ ଅଇବା ଆମର ଦୁକ୍କ କସ୍ତ କିତି ନାଇ । ୧୯ ପରମେସର ତିଆରକଳା ସବୁକାକ ଜାଗରତା ସତ୍ତ୍ଵ ସେ ଦିନକେ ଜାଗି ଆଚର୍ତ୍ତ । ସେବେଳାଇ ପରମେସର ତାର ସହ ପିଲାଟକିମନ୍ କେ, ବଳି ଦେବାଇସି । ୨୦ କାଇକେବରିଲେ ପରମେସର ତିଆର କରିରଇବା ସବୁକାକ, ଅବିପାପେ ମୁନୁନ ଅଇଲାଆତେ । ଜନବାଟେ ଜିବାର ରଇଲା ସେ ବାଟେ ନ ଜାଇ, ଦିନ ବାଟେ ଗାଲାଆତେ । ମାତ୍ରର ଏଠା ତାର ନିଜର ମନ କଲା ଉଥାବେ ଅନ୍ଧନାଇ । ପରମେସର ମନ କଲାକେସେ ଅଇଲା । ଏଲେମିଯା ତାର ଆସା ରଇଲା, ୨୧ ଜେନ୍ଦ୍ରିକି ଗରେକ ଦିନେ କୁରଜିବାଟାମେ ଥିନି ମୁକ୍ଲିକି ପରମେସର କୁଟୁମ୍ବ ତାଳପୁଣାର ମିସ୍ତ୍ର । ୨୨ ମାତ୍ର ଏବେ ଜାକ ତିଆରକଳାଟା ସତ୍ତ୍ଵ ଗାଗତେ ରଇଲା ମାରଜି ନିକାଳିବା ଦୁକା ପାରା ଅଳକିର "ଆନା, ଆୟା!" ଅଳ୍ପାଳି । ୨୩ ଆମେ, ପରମେସର ଦେଲା ପରତୁମର ଦାନ ପାରା ସୁକଳାଦମା ପାଇଲୁଆରୁ, ଆମେ ମିଯା ବିଦ୍ରେ ବିଦ୍ରେ "ଆନା, ଆୟା!" ଅଳ୍ପାଳି । ଏଲେମିଯା ପରମେସର ଆମଙ୍କେ କୁଟୁମ୍ବ ଲକ୍ଷ କରାଇକରି ପୁରାପୁରୁନ ମୁକ୍ଲାଇଯି ବଳି ଜାଗିକରି ଆରୁ । ୨୪ କାଇକେବରିଲେ ଆୟା କଲାକେସେ ଆମେ ମୁକ୍ତି ପାଇଅରୁ । ମାତ୍ରର ଜାଇନା ତିଥିଲାନି ସେଟାର ପାଇ ଆସାକରିବାଟା, ସେଟା ସତରୁପେ ଆୟା ରକ୍ବାଟା ନାଁ । କେ କାଇ ତିସବାଟାକେ ଆୟା କରସି କି? ନାଇ, ନ କରେ । ୨୫ ମାତ୍ର ଆମେ ଜଦି ନ ତିସବା ବିଶିଳ ଆସାକରବୁ, ତେବେ ଆମଙ୍କେ ସାଆସ ସତ୍ତ୍ଵ ଜାଗବାକେ ପଢିସି । ୨୬ ଆମଙ୍କେ ବସ୍ତୁ ନାଇ, ମାତ୍ର ସୁକଳାଦମା ଆମଙ୍କେ ପାଇଜ କରସି । କେନ୍ଦ୍ରି ପାଇତନା କରିବାକେ ଅର୍ଥି, ସେଟା ଆମେ ନାଜାନ୍ତୁ । ସେଟାର ପାଇ ଜନନ୍ ଆମେ କର ନାପାରିଲୁନି, ସେଟା ସୁକଳ ଆଦମୀ ନିଜେ ଆମରପାଇ "ଆନା, ଆୟା!" ଅଇକରି ପରମେସରକେ ଦ୍ୱାରାରି କରସି । ୨୭ ପରମେସର ଆମର ମନର କାତା ଜାନେ । ସୁକଳାଦମାର ମନର ଚିନ୍ତା ଯେ ଜାନେ । କାଇକେବରିଲେ ସୁକଳାଦମା ପରମେସର ମନ କଲା ଉଥାବେ, ତାକର ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ଗଥିର କରତେ ରଇସି । ୨୮ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ତାର ମନ

କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ତାକ୍ତିଲାଆରେ, ଆରି ସେମନ୍ ତାକେ ଆଲାଦ୍ କଲାଇନି, ସେମନର ପାଇ ସେ ସବୁ ମଞ୍ଚର ବିପରୀ କରାଇଦେଇଥି । ୨୯ ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପରମେସର ବାଢ଼ା ଆରେ, ସେମନକେ ତାର ପଥ ପାରା ଅରିବାକେ ଆଗ୍ରହୀ ଟିକି କରିଆରେ । ସେନ୍ଦ୍ରିଆଲେ, ଗଢ଼େ ବଢ଼ କୁଟୁମ୍ବେ, ତାର ପଥ ସେମନର ବଢ଼ ବାଇ ଅରିଥି । ୩୦ ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏତ୍ତାରି ବାରିଅରିଲାଇ ଆଚରି, ସେମନକେ ତାକିଆରେ । ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ପରମେସର ମୁଆଟେ ଦରମଳକ ବଲାଇ ଅଇ, ତାର ତାକ୍ତିଲାଟା ମିପାଇ ଆଚରି । ୩୧ ଏ ସୁରତେଳାଇଥି ଆରି କାଲାଟା କଇବର ଅଇଥି? ଜଦି ପରମେସର ଆମର ବାଟ ଆରେ, ତେବେ କେ ଆମର ବିରତି ଅଇପାରିଥି? ୩୨ ପରମେସର କେବିନିମା ଆମର ବିରତି ନିର୍ଜି, କାଇକେବଇଲେ ସେ ନିଜର ପଥକେ ମିପା କରିଆ ନ କରି ଆମର ପାଇ ଦାନ ଦେଇଆରେ । ସେନ୍ଦ୍ରିଆଲେ ସେ ଆମର ପାଇ କାଇ ସବୁ ବିସାରି ଦାନ ନ ଦେବ କି? ୩୩ ପରମେସର ବାହା ଲକ୍ଷମନ୍ତକ କେ ଦସିବଲି କଇପାରିଥି? ସେମନକେ ସେ ନିଜେ କାଇ ଦସ କରି ନ ରଇବା ଲକ୍ଷ ବଲି ଉତ୍ତର କଲାଆରେ । ୩୪ ତେବେ ସେମନକେ ଦସି ବଲି କେ କଇନାମାରିବା । କିରିସଟ ଜିପୁ ତା କେବେ ନ କରେ, କାଇକେବଇଲେ ତାକେ ପରମେସର ମଲାଟେଇଥିନି ଜିବନ କରି ଉତ୍ତରାଲାଆରେ । ଏବେ ସେ ପରମେସର ରତ୍ନାବାଟେ ରଇକରି ଆମରପାଇ ଶୁଆରି କରି ପାରିତମା କଲାନି । ୩୫ ସେନ୍ଦ୍ରିଆଲେ ତେବେ କେ ମିପା ଆମକେ କିରିସଟର ଆଲାଦେଅନି ଦେଗଲାଇ ନାପାରି । ଦୁଇକ ରଇଲେ ମିପା, କୟାମ ପାଇକରି ରଇଲେ ମିପା, ନିମ୍ନ ପାଇକରି ରଇଲେ ମିପା, କାନ୍ଦୁର ଅଇକରି ରଇଲେ ମିପା, ବୁକେ ରଇଲେ ମିପା, ବିପଦେ ରଇଲେ ମିପା କି ମରାଇଲେ ମିପା ଏ ସବୁ ଦେଗଲାଇ ନାପାରେ । ୩୬ ସାସତରେ ଲେକାଆରେ, “ତମରଲାଗି ସବୁ ଦିନ ଆମେ ମନନର ମୁଆଟେ ଗାଲୁନି, ପୁରବାକେ ନେଲା ମେଣ୍ଟପିଲା ପାରା ଆମେ ବାତି ଅରଲୁ ଆରୁ ।” ୩୭ ଜେ ଆମକେ ଆଲାଦ୍ କଲାଇନି, ତାର ସାଇକ ସତ୍ତ୍ଵ ଆମେ ଏ ସବୁର ଉପରେ ଜିତି ଆରୁ । ୩୮ ମୁଲ ସତରେ ଜାମଲିନି କେ, ପରମେସର ଜନ ବଢ଼ ଆଲାଦ୍ ଆମକେ ଦେକାଇଲାଆରେ, ସେ ଆଲାଦେଅନି କାଲାଟା ମିପା ଆମକେ ଦେଗଲାଇ ନାପାରେ । ଆମେ ମରିଗାଲେ କି ଜିବନ ରଇଲେ, ସରମର ଦୁଇ ଅଥବା କି ସାପନକାରିଆମନ୍, କି କାଇ ବିନ ବପୁ କି ଏବେ ଜନମ ଅଇଲାନି, ପଢକେ ଜନମ ଅଇଥି, ୩୯ ଉପର ଦୁନିଆ କି ତଳର ଦୁନିଆ, ଏ ଜଗତେ ତିଆର ଅଇରବା କାଇ ବିସାର ମିପା ପରମେସର ବଢ଼ ଆଲାଦେ ଅନି ଆମକେ ଦେଗଲାଇ ନାପାରେ । ଆମର ମାପରୁ ଜିପୁକିରିସଟକେ ଦେଲା ପରମେସର ସେ ବଢ଼ ଆଲାଦେ ଅନି, ଏ ସବୁ ବିସାର ଆମକେ ଦେକାଇଲାଆରେ । ଏଗା ମୁଲ ଜାନିଆଗି ।

C

ମୁଲ ତମକେ ଗଟେକ ସଢ଼ିକାତା କରିବି । ମୁଲ କିରିସଟର ଲକ୍ଷ, ଆରି ମୁକୁଳ ଆଦମୀ ମର ବିବେକକେ ତାକିନେଲାନି । ସେତୋରପାଇ ମିପା ମୁର ମିର କଇନାର ବଲି ଜାମଲିନି । ୨୦ ଏଗା ମୁଲ କିରିସଟକେ ଯାକିଦେଇ କଇଲାନି । ମୁଲ ଜେ କେତେକ ତେରେପେତେ ଆରି ନ ପାଇବା ଦୁଇକ, ମର ମନ କେତେକ ଉତ୍ତର ଦୁତୁକ ଅଇଲାନି । ୨୧ କାଇକେବଇଲେ ମର ରକତ ମାଝୁଁସ ରଇବା ଜିରଦି ବାଇବରଇମନ୍ କିରିସଟକେ ବିସାର କରିବାର ନାର । ଜଦି ଏଗା ଅଇପାରିଥି, ତେବେ ମୁଲ ମନ କଲିନି, ନିଜେ ତାକର ପାଇ ପରମେସରରଟାନେ ସାଇୟ ପାଇକରି, କିରିସଟରେତେଇ ଅନି ଦେଗଲି ବଲି । ୨୨ କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ପରମେସର ଲକ୍ଷ । ପରମେସର ସେମନକେ ନିଜର ପିଲା କରି ବାତିଆରେ । ସେ ସେମନର ଲଗେ ନିଜର ତାକ୍ତିଲା ଦେକାଇରଇଲା । ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ ରାଜିନାମା

କରି ସେମନକେ ନିଯମ ଦେଇରଇଲା । ସେମନ୍ ସତରେ ପାରିତନା କରିବାର । ସେମନକେ ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇଲା । ୨୩ ସେମନ୍ ଆମର ତାକ୍ତିଲା ଜିରଦି ଆନିଦିମନର ନାତିତିମନ୍ । ଆରି ମୁନୁସ ରୂପ ଦାର କିରିସଟ ତାକର କୁଟୁମ୍ବେଅନି ଜନମ ଅଇଲା । ସୁରତାନେଅନି ଦେଖି ପପୁର ପରମେସର ଜୁଗେ ଜୁଗେ ତାକ୍ତିଲା ପାଥ, ଆମନି । (aion p165) ୨୪ ପରମେସର ତାର କାତା ଦେଇରଇଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରେନାଲ ବଲି ମୁଲ କଇଲାନାର । କାଇକେବଇଲେ ଉତ୍ତରାଲିଯିମନର କେତେଟା ନାତିତିମନ ପରମେସରର ଲକ୍ଷ ନାଥିବ, ୨୫ କି ଅଭିରାଆମର କୁଟୁମ୍ବ ସତ୍ତ୍ଵ ଲକ୍ଷ ପରମେସର ପିଲାଟକି ନ ଅଥବା । ପରମେସର ଅଭିରାଆମର କରିବରିଲା, “ମୁଲ ତର ଜନ କୁଟୁମ୍ବ ବିସାରନେଇ କାତା ଦେଇରଇଲି, ସେମନ୍ ଲାଗାକର ମାନେଅନି ଜାତ ଅଇବାର ।” ୨୬ ଏଗାର ଅରବ ଅଇଲାନି, ଗାରହ ଦାର ଜନମ ଅଇବା ପିଲାଟକି ନାଇ । ଜେ କି ପରମେସର ପିଲାଟକିମନ ଅଇବାର, ମାତର ତାର କାତା ଦେଇରଇବା ଉତ୍ତାବେ ଜନମ କରିବରିବା ପିଲାଟକିମନ ତାର ମୁଆଟେ ସତରେ ତାର ପିଲାଟକି ବଲି ଏଇବାର ଅଇବାର । ୨୭ ପରମେସର ଅଭିରାଆମର ଏହି କାତା ଦେଇରଇଲା । ୨୮ ପରମେସର ପିଲାଟକିମନ ଅଇବାର ଅନି ପିଲା ଜନମ ଦେଇରଇଲି । ୨୯ ଏ ପିଲା ଆମର ପୁରବର ଆନିଦବି ଲାପାକ ରଇଲା । ରିବିକାର ଜାନ୍ମା ପିଲାମନବିଦ୍ରେ ଅନି ଗମେକ ବାବା ଉତ୍ତାବରଣାନେଅନି ଅଇବାର । ୩୦ ପରମେସର ଏହି କାତା ଦେଇରଇଲା । ୩୧ ପରମେସର ଏହି ପିଲା ନାଥିବ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୩୨ ଏହି ପିଲା ଆମର ପୁରବର ଅନିଦବି ଲାପାକ ରଇଲା । ୩୩ ଏହି ପିଲାଟକିମନ ଅଇବାର ଅନି ଗମେକ ବାବା ଉତ୍ତାବରଣାନେଅନି ଅଇବାର । ୩୪ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୩୫ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୩୬ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୩୭ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୩୮ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୩୯ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୪୦ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୪୧ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୪୨ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୪୩ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୪୪ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୪୫ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୪୬ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୪୭ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୪୮ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୪୯ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୫୦ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୫୧ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୫୨ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୫୩ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୫୪ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୫୫ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୫୬ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୫୭ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୫୮ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୫୯ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୬୦ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୬୧ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୬୨ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୬୩ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୬୪ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୬୫ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୬୬ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୬୭ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୬୮ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୬୯ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୭୦ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୭୧ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୭୨ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୭୩ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୭୪ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୭୫ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୭୬ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୭୭ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୭୮ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୭୯ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୮୦ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୮୧ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୮୨ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୮୩ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୮୪ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୮୫ ସାସତରେ କରିବାର କାନ୍ଦୁ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇବାରେ ଏହି ପିଲାଟକି ନାଇ । ୮୬ ସାସତରେ କରିବାର କ

ଆଚେ । ୨୨ ପରମେସର ମିଥା ଟିକ୍ ସେନ୍ଟିପେ କଲାଆଚେ । ଜେତେବେଳେ ତାର ରିପା ଆରି ବୁପୁ ଦେକାଇବାକେ ମନ ଲକ୍ଷତେ ରଇଲା, ଜେତୁକି ଲକ୍ଷ ତାର ରିପାର ଆଶ୍ରିତେଇ ଅନ୍ଦରି ନୟତ ଅରିବାକେ ରଇଲା, ସେମନର ପାଇ ପରମେସର ବେଦି ଜିବନ୍ଦୁକାଇଲା । ୨୩ ଆରି ସେ ତାର ବେଦି ବେଦି ତାକୁପୁଣୀ ଦେକାଇବାକେ ଆମକେ ବେଦି ଜିବନ୍ଦୁକାଇଲା ଆଚେ । ଆରି ଆମେକ ବେଦି ଆଗ୍ରହ ସେ ବାତି ରଇଲା । ୨୪ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନକେ ସେ ତାକିଆଚେ, ସେ ବିଦ୍ରେ ଆମେ ମିଥା ଆଚୁ । ସେଠା ଅବକା ଜିରିଦିମନର ବିଦ୍ରରେ ଅଥି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଜିରିଦି ନଥିଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଦ୍ରରେନି ମିଥା । ୨୫ ଏ ବିସଇନେଇ ଅସ୍ୱା ବଇତେଇ ପରମେସର କିଳାଆଚେ, “ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ଆମର ଲକ୍ଷ ନ ରଇଲାଇ, ସେମନକେ ମୁଲ ଏବେ ନିଜର ଲକ୍ଷ ଲୟାବେ ତାକବି । ଜନ୍ମ ଜାତିକେ ମୁଲ ଆଲାଦ କରି ନ ରଇଲି, ତାକେ ‘ଆମର ନିଜର’ ବିଲି ହାକିବି ।” ୨୬ “ଜନ୍ମ ଜାଗାର ସେମନକେ ନରଇଲିଲୁ, “ଦମେ ଆମର ଲକ୍ଷ ନୁଆଁସ୍” ତେଇ ସେମନ ଜିବନ ରଇବା ପରମେସରର ପିଲାଟକି ବିଲାଇଅରବାଇ ।” ୨୭ ଆରି ଇସରାଏଲ୍ ବିସଇନେଇ ଜିପାୟ କରିଲା ଆଚେ, “ଇସରାଏଲ୍ମିଯନ ସମଦ୍ବୁଦ୍ଧ ବାଲିପାରା ଅଇଲେ ମିଥା, ସେମନର ବିଦ୍ରରେନି କେତେଲକ୍ଷେ ମୁକ୍ତି ପାଇବାଇ ।” ୨୮ କାଇକେବଇଲେ ମାପ୍ର ଦାସରେଷେ ମୁଲାଇ ଜଗତର ନିଆଇ ବିଚାର କରସି ।” ୨୯ ଜେତୁକି ଜିପାୟ ମିଥା କରଇଲା, “ସବୁରଟାନେଅନି ବୁପୁ ରଇବା ମାପ୍ର, ଆମର କେତେଟା ଲକ୍ଷମନକେ ରକିଆ କରି ନ ରଇଲେ, ଆମର ଦସ ସଦମ ଆରି ଗମରାର ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଅଇତା ।” ୩୦ ସେଠାର ପାଇ ଜିରି ନଇଲାଲକ୍ଷମନର ବିସଇନେଇ ଏତା କରିପାରୁ ସେମନ ଦରମ ଲକ୍ଷ ବିଲାଇ ଅଇବାବେ ମନ କରି ନ ରଇଲାଇ ମିଥା, ସେମନର ବିସାବ୍ସ ଲାଗି ସେମନ ପରମେସର ମୁଆଟେ ଦରମଳକ୍ ବିଲାଇ ଅଇଲାଇ ଆବେ । ୩୧ ମାତ୍ର ଇସରାଏଲ୍ର ଲକ୍ଷମନ ନିୟମ ଆନିକରି ପରମେସର ମୁଆଟେ ଦରମ ଲକ୍ଷ ବିଲାଇ ଅଇବାକେ ବେଦି ତେସଟା କଲାଇ, ମାତ୍ର ନ ନାପାରିଲାଇ । ୩୨ କାଇକେ ନାପାରିଲାଇ? କାଇକେବଇଲେ ସେମନ ପରମେସରକେ ବିସାବ୍ସ ନ କରତେ ନିୟମ ମାନବାକେ ତେସଟା କଲାଇ ଆରି ତାର ମୁଆଟେ ଦରମ ବିଲାଇ ଅଇବାକେ ବାଦିଲାଇ । ଏତାରାଗି ବାଟେ ଗାତିରିବା ବଦ ପାକନାଟାନେ ତେସାଇଲା ଲକ୍ଷମନରପାରା ଅଇଗାଲା । ୩୩ ଜେତୁକି ସାସତରେ ଲେକାଆଚେ, ଦେକା ଆମେ ନିୟନ୍ତେ ଗତେକ ବାଦାପାକାଇବା ପାରିନା ଆରି ଅବକାଇବା ରାଷ୍ଟ୍ରନିପାକନା ସଞ୍ଚାରିଲୁ ଆହୁଁ, ତେଇ ଲକ୍ଷମନ ଜିଅଥାଇ ଅଥ ଅଦରିବାଇ । ମାତ୍ର କେ ତାକେ ବିସାବ୍ସ କରସି, ସେ କେବେ ମୁରମୁରା ନ ଅଥ ।

୧୦ ଏ ବାଇବିଜନିମନ, ମର ନିଜର ଲକ୍ଷ ମୁକ୍ତି ପାଥ୍ର ବିଲି ମୁଲ ବେଦି ମନ କିଲିନି । ଆରି ଏତାରପାଇ ମୁଲ ସୁବେଳେ ପରମେସରକେ ପାରତାନା କିଲିନି । ୨ ସେମନ ପରମେସରକେ ପୁରାପୁରୁନ ବିସାବ୍ସ କଲାଇନି । ମାତ୍ର ତାକେ କେନ୍ତାରି ପାରଦା କରାଇବାର ଆଚେ, ସେଠା ନାଗାନତ୍ବ । ୩ ଲକ୍ଷମନକେ ନିଜର ମୁଆଟେ ଦରମ ବିଲାଇ ଅଇବାକେ, ପରମେସର ଜନ୍ମ ଜରନା କଲା, ସେଠା ସେମନ ନିର୍ବାକାଇ । ମାତ୍ର ନିଜେ ଜକନା ତିଆର କରି, ନିୟମର ବାଟେ ଲଞ୍ଚାଇଲା । ୪ କିରିସଟ ଆଇଲାତେଇନି ନିୟମ ମାନବାଟା କାଇ ମୁଲିଥ ନାହିଁ । ଜେତୁକି କି ତାକେଯେ ବିସାବ୍ସ କଲେ, ମୁନ୍ମୟ ପରମେସର ମୁଆଟେ ଦରମ ଲକ୍ଷ ବିଲି ଏଜାଇ ଅଇପି । ୫ ନିୟମ ମାନବାତେଇନି ଦରମଳକ୍ ଅଇବା ବିସର ମସା ଲେକଲା ଆଚେ । ଜଦି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ନିୟମର ସବୁକାଇ ଆଦେସ ମାନବାର, ସେମନ ବଢ଼ାଇବା । ୬ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷମନ ବିସାବ୍ସକରି ପରମେସର ମୁଆଟେ ଦରମ ବିଲାଇଅରବାଇ, ସେ ବିସଇ ସାସତରେ ଏହି

ଲେକାଆଚେ, କେ ସରଗେ ଜାଇକରି କିରିସଟକେ ଉତ୍ତରାଇ ଆନ୍ଦେଶ? ବିଲି ମନେ ମନେ କିଳ ରାଥାନାଇ । ୭ ଆରି କୁଆନାଇ, କେ ପାତାଲେ ଜାଇକରି କିରିସଟକେ ମଲାଟୋନେଅନି ଆରିତେକେ ରାତାଇ ଆନ୍ଦେଶ? (Abyssos g12) ୮ କାଇକେବଇଲେ ସାସତରେ ଏନ୍ତାର ମିଥା ଲେକାଇଅାଚେ, “ପରମେସରର କବର ତମର ଲଗେ, ତମର ଟଣ୍ଟେ ଆରି ମନେ ଆଚେ ।” ବିସାବ୍ସ ବିସର ଏ କବରଥେ ଆମେ ଜାନାଇଲୁଣି । ୯ ଜଦି ରୁଁ, କିରିସଟପେ ମାପ୍ର ବିଲି କଇଲାସନି ଆରି ରୁଁ, ପରମେସର ତାକେ ମଲାଟେଇଅନି ରାତରାଇ ଆଚେ ବିଲି ମନେ ମନେ ବିସାବ୍ସ କଲାସନି, ସେନ୍ତାର ଆଲେ ତମେ ମୁକ୍ତି ପାଇଥା । ୧୦ ଆମର ବିସାବ୍ସର ଲାଗି ପରମେସର ଆମ୍ବକ ଦରମ ଲକ୍ଷ ବିଲି ଏଇଲାନି । ଆରି ଟଣ୍ଟେ ରୁଁ ବିଲି ମାନିଆରଲୁଣିକେ ଆମେ ମୁକ୍ତି ପାଇଆନ୍ତି । ୧୧ ସାସତର ଲୟାବେ, “କେ ମିଥା ତାକେ ବିସାବ୍ସ କରସି, ସେ ବିସାବ୍ସ କରି କେବେ ଲାକ୍ ନ ଅଥ ।” ୧୨ କାଇଟାବିଲେ, ଜିଦି ଆରି ଜିରି ନଇଲା ଲକ୍ଷର ବିଦ୍ରରେ କାର ସାନ ବଢ ନାହିଁ । ସେଠାର ପାଇ ସବୁ ଲକ୍ଷର ତା ଗତେକ ମାପ୍ରକୁ ଆରି ଜେତୁକି ଲକ୍ଷ ତାକେ ପାରତନା କରିବାଇ ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ମଞ୍ଚର କରସି । ୧୩ କାଇକେବଇଲେ “ଜେ ମିଥା ମାପ୍ରକୁ ନାହିଁ ଦାରି ପାରତନା କରିବାଇ କରସି, ସେ ମୁକ୍ତି ପାଇଥି ।” ୧୪ ମାତ୍ର ର ସେମନ ତାକେ ବିସାବ୍ସ ନ କଲେ, କେନ୍ତି ତାର ନାହିଁ ଦାରି ପାରତନା କରିବାଇ? ଆରି ତାର ବିସରର ପୁବକବର ନ ପୁନିରଇଲେ କେନ୍ତି ବିସାବ୍ସ କରିବାଇ? ଆରି ସେମନକେ କବର ନ ମୁନାରଇଲେ, କେନ୍ତି ମୁନିବାଇ? ୧୫ ଆରି କବର ନେବେକେ ନ ପାଇଲେ କେନ୍ତି ଜାନାଇଥି? ଏ ବିସଇ ସାସତରେ ଲେକା ଆଚେ “ସୁବିକବର ଜାନାଇବାଟା ନ ଆଇବାଟା, କେବେ ସାରଦାର କାଟା!” ୧୬ ମାତ୍ର ର ସେମନ ତାକେ ବିସାବ୍ସ ନ କରିବାଇ କରିବାଇ? ଆରି କବର ନେବେକେ ନ ପାଇଲେ କେନ୍ତି ଜାନାଇଥି? ୧୭ ମାତ୍ର ର ସେମନ ତାକେ ବିସାବ୍ସ କରିବାଇ କରିବାଇ? ଆରି କିରିସଟକେ ଜାନାଇବାଟା ସେ ସୁବକବର । ୧୮ ମାତ୍ର ମୁଲ ପାତାରଲିନି ଇସରାଏଲ୍ର ଲକ୍ଷମନ କାଇ, ସେ କବର ପୁନବ ନାହିଁ କି? ବାଇଦରେ ସୁନିଆଚଦି, କାଇକେବଇଲେ ଲେକାଆଚେ, “ଜାନାଇମନର ବସନ୍ତ ମୁହଁ ସେମନର କାତା ରାଇବ ଚିଦଳ ଜାକ କେବଳା ଆଚେ ।” ୧୯ ଆରି ତେବେକ ମୁଲ ପାଗରଲିନି, ଇସରାଏଲ୍ର ଲକ୍ଷମନ ସେଟା ନିକିପଟ୍ଟେ ବୁଜିବ ନାହିଁ କି? ରୁଁ ବୁଜିଆଚଦି । କାଇକେବଇଲେ ବେଦି ବରଷ ଆଗ୍ରହ ମସା ଉତ୍ତରଦେଇ ଲେକଲା ଆଚେ, ଗତେକ ନାକାନ୍ତା ଜାତିକେ ପାଇଜ କରି ମର ଲକ୍ଷମନକେ ଲୁଁପା କରାଇବି । ସେନ୍ତି ଗତେକ ବକୁଆ ଜାତିକେ ଦୟକର ମନେ ମନକରି ମୁର ପେମନେକ ରିପା କରାଇବି । ୨୦ ଜିପାଇଅ ଆରି ମିଥା ତାରପ୍ରତ୍ଯେ କଲାଇ ଆଚେ, “ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ମନେ ନ କରିବାଇଲାଇ, ସେମନ ମନେ ବେଦି ପାଇଲାଇ, ସେମନ ମନେ ବିଲାଇର କାରିପାରିଲାଇ ଏବେ ନାହିଁ ।” ୨୧ ମାତ୍ର ର ପରମେସର ଇସରାଏଲ୍ର ବିସର କିଲାନି, “ଗୁଲାରଦିନ ସେମନକେ ତାକେ ନେବାକେ ଆତ୍ ଲାମାଇଲି, ମାତ୍ର ସେମନ ମନେ ନ ମାନିକରି ବିରଦ୍ଧ କଲାଇ ।”

୧୧ ମୁର ଆରିତେକେ ପାଗରଲିନି, “ଦେବେ ପରମେସର ସବୁ ଜିରି ଲକ୍ଷମନକେ ତାତି ଦେଲୋ ଆବେ କି? ନାହିଁ, କେବେ ନାହିଁ । ମୁଲ ମିଥା ନିଜେ ସେମନରପାରା ଗତେକ ଜିରି ଅବରାମତ୍ତା ମର ଆନିଦାବି ଆରି ମୁଲ ଦେନକାମିନ କୁରୁମର ଲକ୍ଷ ଅଇଥାବି ।” ୨୨ ପରମେସର ମୁଲେଅନି ବତିରିଲା ତାର ଲକ୍ଷମନକେ କେବେ ମିଥା ତାଦେନାଇ । ତମେ ସାସତରେ ପତିଆବ୍ସ, ଏଲିଆ କେନ୍ତି ଇସରାଏଲ୍ ମନର ପାପର ରିପାଇଲେ ପରମେସର ମୁଆଟେ ଦରମ ବିଲାଇଅରବାଇ, ସେ ବିସଇ ସାସତରେ ଏହି

ବାହୁଦିନ ପାକାଇଲାଇ ଆଚନ୍ଦ । ମୁହଁ ଗରେବ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତକେ ପୁଜା କରିବାକେ ଆଚି । ମନେ ମିଥା ସେମନ୍ ମାରିପାକାଇବାକେ ତେସଟା କଲାଇନି । ୪ ପରମେସର ଏଲିଆକେ କାଇବଳି କଇ ରଇଲା । “କାରାୟ ଦେବତା ବାଲ୍ ପୁତ୍ରଲାକେ ପୁଜା ନ କରିରିବା ତମର ବିଦ୍ରରେଅନି ସାହ ଅଜାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ମର ପାଇ ସତ୍ତ୍ଵ ଆଚି ।” ୫ ଏବେ ସେ ସମାନ ବେଳା ଗରିଲା ଆଚେ । ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକୁର ଜନ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟମନ୍ତରେ ବାତି ରଇଲା, ସେମନ୍ତ ବିଦ୍ରରେଅନି ଅଳ୍ୟ କେତେଟା ଜିଭଦିମନ୍ ଅଗ୍ରି ଆଚନ୍ । ୬ ପରମେସର ସେମନ୍ତକେ ତାର ନିଜର ଜିବନ୍ ଦୁକୁରକି ବାହିଲା ଆଚେ । ସେମନ୍ କରି ରଇବା ନିକ କାମର ଲାଗି ନାର । ଜଦି ସେମନ୍ତ ନିକ କାମର ଲାଗି ସେମନ୍ତକେ ବାତିରଇତା, ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକୁନି ସତ ଜିବନ୍ ଦୁକୁନି ନ ଅଇତା । ୭ ତେବେ କାଇଟା ଅଇଲା? ଲୟରାଏଲର ଲକ୍ଷ୍ୟମନ୍ ନିଜ ଦରମ୍ ବଲାଇଅଇବାକେ ଗରେବ ବାର କରୁଲାଇ । ମାତର ତେଇଅନି ଗଟେକ ଯାନ୍ ଦଲକେପେ ପରମେସର ବାତିରଇଲା । ଆରି ବାକିଲକମନ୍ କେ ମିଥା ସେ ତାକାଳାକେ ସୁନ୍ଦର ନାର । ୮ ସାସ୍ତରର ବାକିଅ “ଜେନ୍ତୁକି ପରମେସର ସେମନ୍ତ ଥିକି ଆରି ମନ ବାନ୍ଦି ଦେଲା ଆଚେ । ଏବେ ଜାକ ସେମନ୍ ଦେବି ନାପାରିଲାଇନି କି ସୁନି ନାପାରିଲାଇନି ।” ୯ ସେମନ୍ତ ବିସରନେଇ ଦାଉଦ୍ ଲେକ୍ବାଲା ଆଚେ, ସେମନ୍ ଆମେ ପାୟ କରୁନାଇ ବଳି ବୁଲୁ ଚିନ୍ତା କରି । ସେମନ୍ ତେର ଅଦ୍ଵି ଜାଅତ । ଅଦ୍ଵିରାଇକରି ଦଶ ପାଥର । ୧୦ ସେମନ୍ କାଣାକାଣି ଅଇକରି କାଇଟା ମିଥା ଦେବି ନାପାରି । ସବୁବେଳେ ଦୁକୁ କସଟ ପାଇବାଇ ସେମନ୍ତ ଥାଁଟା ସବୁବେଳର ପାଇ ବାଁକ ଅଇଜାଅ । ୧୧ ମର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିଭଦିମନ୍ ଜିତିଆଇ ଅଇକରି ଆଇଜାଇ ନସଟ ଅଇଗାଲାଇ । ମାତର ସେମନ୍ତକେ ବାରତାର ଆନବାକେ ପରମେସର ନାପାରେ ବଳି ବାହିଲାଏନି କି? ନାର ସେ ପାରସି । ସେମନ୍ ପରମେସରର ବାକିଅ ନିଦିଲାକେ ଜିଭଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ୍ୟମନ୍ ମୁହଁତି ପାଇଲାଇ ଆଚନ୍ । ଜେନ୍ତୁକି କି ଜିଭଦିମନ୍ ରିସା ଅଇକିବାଇ । ୧୨ ଜିଭଦିମନ୍ତ ନ ମାନ୍ବାଟା, ଜଗତର ବିନ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟମନ୍ତକେ ବେଷି ଆସିରବାଦ ମିଲିଲା । ଜିଭଦିମନ୍ ପରମେସରକେ ନ ମାନ୍ଲାକେ ଜିଭଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ୍ୟମନ୍ ତାରଟାନେ ଅନି ବଦ ଆସିରବାଦ ପାଇଲାଇ । ସେନ୍ତୁର ଆମେ ପରିବେ ବାଟି ରଇବା ସବୁ ଜିଭଦିମନ୍ ବିସବାସ କଲେ, ସେ ଆସିରବାଦ କେତେକ ଅଦିକ ଅଇପି । ୧୩ ଜିଭଦି ନିଜିଲା ଲକ୍ଷ୍ୟମନ୍, ତମକେ ମୁହଁ କରିଲାନି, ପେରିଦ୍ୟିଷ୍ଟ ଇଲ୍ଯାବେ ତମର ବିଦ୍ରରେ କାମ୍ କରିବାକେ ପରମେସର ମନେ ବାହିଲା ଆଚେ । ସେ ମନେ ଜିଭଦି କାମ ଦେଲାଆରେ, ସେଟା ମୁହଁ କରନ୍ତୁପଦ୍ଧତି କଲିନି । ୧୪ ମୁହଁ ତମକେ ପାଇଜ କଲାରପାଇ, ମର ସତ୍ତ୍ଵର ଜିଭଦିମନ୍ ରିସା ଅଥବା ବଳି ମୁହଁ ମନ୍ କଲିନି । କେ ଜାନେ ସେମନ୍ତ ବିଦ୍ରରେଅନି କେତେକ ବିସବାସ କରି ପରମେସରର ଦଶେଅନି ରକିଆ ପାଇବାଇ । ୧୫ ଜିଭଦିମନ୍ ପରମେସରର ତାନେଅନି ବେଗଲାକେ, ଜିଭଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ୍ୟମନ୍ ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଇପାରିଲାଇ । ସେନ୍ତୁରଆମେ ଜିଭଦି ଲକ୍ଷ୍ୟମନ୍ ତାରଟାନେ ଆରିଦେବେ ବାରତିଆଇଲେ, ଜିଭଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ୍ୟମନ୍ତକେ କେତେକ ଅଦିକ ଆସିରବାଦ ଅଇପି । ସେନ୍ତୁର ଅରଲେ କେତେକ ନିକ କରମ୍ ପରମେସରକେ ଦିଆଅଇରଇଲେ, ସବୁକାଳ ରୁଚି ଦିଆଅଇଲା ଆଚେ ବଳି ବାହିବାର । ଗଟେକ ଗରତ ତେବେ ସୁକଳ ଗଲେ, ତାର ବେଳୁକର ମିଥା ସୁକଳ ଆଚେ ବଳି ବାହିବାକେ ଅଇପି । ୧୬ ଲୟରାଏଲ କୁରୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟମନ୍ ପରମେସର ଜତର କରିରିବା ଗଟେକ ଜି ଗରତ ପାରା । ସେ ଗଟେଅନି କେତେଟା କେନ୍ତି ବାହାଇକରି ବନର ଜି ଗରତ କେନ୍ତା ତେଇ, ଜିତିଆଚେ । ତମେ

ଜିରଦି ନ ଅଳଲା ଲକ୍ଷମନ ସେ ବନର ଜିତ ଗର ପାରା । ଏବେ ତମେ ଜିରଦିମନର ଟାଟ ଆଦମାର କିବନ୍ଦତେଇ ଜିତାଳାଗାସ । ୧୯ ସେଟାର ପାଇଁ ତମେ ଜିରଦିମନର ଟାନେଅନି ବଢ଼ ବଲି ବାବାନାଇ । କାଇକେବଲେ ତମେ ଅଭକ୍ଷା କେମ୍ବାସେ ଆରି କେମ୍ବାମନର କାଦି ଗରର ତେବେଅନିଷେ ଆରସି । ଚରେର କାଦି କେମ୍ବାଟାନ୍ତି ନ ଆସେ । ୨୦ ଏହି ତମେ କଇପାରାସ, ଜିରଦି ନ ଅଳଲା ଲକ୍ଷମନ ଆମେସେ ବଢ଼ । କାଇକେବଲେ ଆମକେ ଜିତବାକେ କେମ୍ବାମନ ବାଟ୍ରୁଇଲାଇ । ୨୧ ତମକେ ଜିତିଆଚେ, ସେମା ସତ୍ୟ ସେ । ମାତର ଜିରଦିମନ ବିଶ୍ଵାସ ନ କଲାର ପାଇଁ ପରମେସର ସେମନକେ କାଟିଦେଲାଆଚେ । ତମେ ବିଶ୍ଵାସ କଲାକେସେ ତମକେ ଜିତିଆଚେ । ସେଗାରପାଇଁ ବଢ଼ପନ୍ଦ ନ ଅର ତରିକରି ରୁାସ । ୨୨ କାଇକେବଲେ ଜିଦି ଗରେଅନି ନିଜେ ବାରଇଲା କେମ୍ବା ପାରା ଜିରଦିମନକେ ପରମେସର ବାଟ୍ରୁଇଲଦେଲା, ତେବେ ବନେଅନି ଆନି ଜିତିରଇବା କେମ୍ବାମନକେ କେତେକ୍ ଅଧିକ ସେ ନ ବାଟ୍ରୁଏ? ସେ କେମ୍ବାମନ ଅଳଲାନି, ତମେ ବିଶ୍ଵାସ ନ କଲା ଜିରଦି ନିଜବା ଲକ୍ଷମନ । ୨୩ ଜିତିଅନି ଆମେ ଦେକ୍ଖିଲୁଣି ପରମେସର କେନ୍ତି ଆଲାଦକାରିଆ, ଆରି ସାଧନକାରି ମିଥା । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ତାର କାତା ମାନନ୍ତ ନାଇ, ସେମନକେ ଉଣ୍ଟ ଦେଲା । ମାତର ତାର ଦୟା ତମେ ତାହୁ ସତ୍ତ୍ଵ ଦାରିରଲେ, ସେ ତମେକ ଦୟା ଦେକାଇସି । ଜିଦି ସେନ୍ତୁରି ନ କଲେ, ତମକେ ମିଥା କାଟିଦେଇସି । ୨୪ ଜିଦି ଜିରଦିମନ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ, ଗରର ବୁନ୍ଦ ରଇବା ତାକର ଆଗର ଜାଗାର ପରମେସର ସେମନକେ ବାରତାଇସି । କାଇକେବଲେ ସେଟା ପରମେସରସେ କରିପାରେ । ୨୫ ତମେ ଜିରଦିନଇଲା ଲକ୍ଷମନ ବନର ଜିତ ଗରର ବାଟ୍ରୁଇଲା କେମ୍ବାପାରା । ସବୁବେଳେ ଜିତବାକେ କଲାପାରା ନ କରି, ପରମେସର ନିଜେ ଜିତନ୍ କରିବା ଗତେ, ତମକେ ଜିତିଲାଆଚେ । ଜିରଦିମନ ସେ ନିଜେ ଜିତନ୍ କରିରଇବା ଗରିବାରା । ସେନ୍ତୁରାଲେ ଗରୁନ୍ତେ ରଇବା କେମ୍ବାମନକେ ଆଗର ଜାଗାର ନେଇ ଜିତବାକେ କେତେକ ଅଧିକ ସଥାଜ ଅଳାସି । ୨୬ ଏ ବାଇବଳିମନ, ଏ ବିସଇଟାନେ ଗଟେକ୍ ଲୁଟିରଇଲା ସତ୍ ତମେ ବୁଜା ବଳି ମୁଲ ମନ କଲିନି । ଆମେ ଜିରଦିମନର ଟାନେଅନି ବଢ଼ ଆଚୁ ବଳି ତମେ ବଢ଼ପନ୍ଦ ନ ଅଳବାକେ, ଏଗା ତମେକ ବୁଜାଇଲିନି । ଜିରଦିମନର କାତା ନ ମାନ୍ବାଟା, ବେଶିଦିନ ଜାକ ନ ରାଏ । ମାତର ଜେତୁକି ଜିରଦି ନ ଅଳଲା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ବାହଳିଆଚେ, ସେମନ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାଜାକ ସେଟା ରାଇସି । ୨୭ ତାର ପଟେ ଲେସରାଏଲିମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଏ ସାଧିତର ଲଇପାବେ ରକିଅି ପାଇବାଇ । ମୁକୁଟିକାରିଆ ଜିରଦିମନର ବିଦରେ ଅନି ଆଲ୍ଯି, ଆରି ତାର ଲାଗି ଜାନୁବର କୁରୁମେଣି ସବୁ ତାକର କାରାୟ ଚଲାଚଲିତି ତାହାର । ୨୮ ସେମନର ପାପ ରଇବା ଚଲାଚଲିତି ମୁରୁ ଦାରିଜିବାବେଳେ, ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଏ ରାଜିନାମା କରିବି । ୨୯ ସୁଦ୍ର କବର ବିଶ୍ଵାସ ନ କରି ଜିରଦିମନ ପରମେସର ସଦରୁ ଅଳଗାଲା । ଏନ୍ତୁରି ଅଳଲାକେ ତମେ ଜିରଦି ନ ଅଳଲା ଲକ୍ଷମନ ମୁକୁଟି ପାଇଲାସ । ଏନ୍ତୁରି ଅଳଲାମେଣିପା ପରମେସର ଜନ୍ମ କାତା ତାକର ଆନିଦାବିମନକେ ଦେଇରଇଲା, ଆରି ସେମନ ତାର ବାରିରଇବା ଲକ୍ଷମନ ଅଳଲାକେ ମିଥା, ସେମନ ତାର ଲକ୍ଷ ଅଳାଗାସିବାର । ୨୯ କାଇକେବଲେ ପରମେସର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନକେ ବାରିକରି ଆସିରବାର କରାଯି, ସେ ଦାନ ଦେବାକେ ଜାଗରତା ରାଇସି । ୩୦ ଜିରଦିନଇଲା ଲକ୍ଷମନ ତମେ ପୁରବେ ପରମେସର କାତା ନ ମାନ୍ବାଟେ ରଇଲାସ, ମାତର ଜିରଦିମନ କାତା ନ ମାନିଲାର ପାଇ, ଏବେ ତମେ ପରମେସର ଜିବନ ପୁକାନ୍ତି ଆଲାଦ ପାଇଅଗାସ । ୩୧ ଏଟା ଜିରଦି ଅଳରଇବା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ମିଥା ସେନ୍ତୁରିପିଲେ । ଏବେ ସେମନ କାତା ନ ମାନଲେ ମିଥା, ତମକେ ଜେନାର ପରମେସର ଦୟା ଦେକାଇସି

ଆଲାଦାଦ କଳାଆଚେ, ସେ ପରିକେ ଯେମାନଙ୍କେ ମିମା ଦୟା ଦେକାଇଯି । ୫୭
ଶୁଣିଲା ମନସ୍ତ ଜାତି ତାର କାତା ନ ମାନ୍ଦାଳେ ତଣ୍ଣୁ ପାଇବାର ଆଚେ ବଲି
ପରମେସର ଦେକାଇଲା ଆଚେ । ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାମା ସବୁକେ ତିଥି
ବଲି ଏହୁରି କଳାଆଚେ । (elees̄ g1653) ୫୮ ପରମେସର ଦୟା କେତେକ
ବହୁ । ତାର ଜିଆନ୍ ଆରି ବିବାର କରିବା ବୟସ କେ ବୁଜିନାପାରଦେ । ସେ ଜନ୍ମଟା
ରୁ କରସି, ଯେତା ଲକନ୍ମନ ବୁଜିନାପାରଦ । ସେ ଜନ୍ କାମ କରିବାକେ
ଚାଲାନି, ସେବା କେ ବାତାର ନାପାରଦ । ୫୯ କାଇକେବିଜନେ ସାସତରେ
ଏହୁରି ଲେକା ଅରଲାଆଚେ । “ପରମେସର ମନେ ତିନ୍ମା କରିବାକେ କେ ଦୁଇ
ପାରଦେ । ତାକେ କେ ମିମା ଦୁଇର କାତା କାଇବାକେ ଲତାନାଇ ।” ୬୦ ତାକେ
କାଇଗା ଉନ୍ନା ନାଲ । ସେ ଆମର ରୁଣି ଅଳିବାକେ, ତାକେ କାଇଗା ଦେଇ
ନାପାର । ୬୧ ତିଆର ଅରଲା ସବୁ ବିସଇ ସେ ସେ ଚାଲାଇଲାନି । ଆରି
ସବୁ ବିସଇ ତାରପାଇସେ । ପରମେସର, କାଲେ କାଲେ ଜୁଗେ ଜୁଗେ, ତାର
ତାକୁପୁଣା ଥ । ଆମେନ୍ । (aiōn g165)

ଜାଗିରୁଆ । ଜିବନ ପାନ୍ତ ଦେଇକରି ପରମେସ୍ତରକେ ସେବା କରା । ୧୭
ଆମେକ ରଇବା ଆସାଇ ଲାଗି ଆମେ ପାରଦା ଅର୍ଥ । ଦୁଇ କଷଟ ଆଇଲେ
ମୁହଁତିକରି ରଖୁଁ । ସବୁବେଳା ପରମେସ୍ତରକେ ପାରତନା କରନ୍ତେ ରଖୁଁ ।
୧୮ ଆମର ଚାନେ ରଇବା ଅବିକରି ବାଇବଳନିମନ୍ତକେ ସାଇଜ କରୁ । ନ
ଜାନିବା ଲକମନ ଆମର ଗରେ ଆଇଲେ ଗଠିଆ କରି ତାକିଣେଇଁ । ୧୯
ଜନଲକମନ ତମେକେ ନିମ୍ନ କରିବାର, ସେମନ୍ତକେ ପରମେସ୍ତ ଆସିବାଦ
କରବିଲା ପାରତନା କରା । ସେମନ୍ତକେ ଆସିବାଦ କରା, ସାଇସ ବିଆସ
ନାଇ । ୨୦ ଜିଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ତକେ ସାରଦାର ଦିନ ଆଇଲାଆରେ, ତେବେ,
ତାର ସଞ୍ଚୁ ମିଶ ପାରଦା କରା, ଜିଦି ଦୁଇର ଦିନ ଆସିରଇଲେ, ସେ ଲକର
ସଞ୍ଚୁ ମିଶ ଦୁଇ କରା । ୨୧ ସବୁ ଲକକେ ସମାନ ଜାପାବେ ଆଲାଦା ଦେବକାଆ
ଥାଇ । ଅନ୍ତକାର ଦୁଇ ତାତିକରି ପଲଦ ଅଇ ପାନ୍ ପାନ କାମ କରିବାକେ ମିଯା ରାଜି
ଉଥା । ନିଜକେ ଗିଆନ୍ ରଇବାଲକ୍ ବଲି ଦେବକାଇ ଉଆନାଇ । ୨୨ କେ
ତମକେ ଅନିଆଇ କଲେ, ତାକେ ବେର ଦାରବାର ନାଇ, ଜନ ଚିଲାଚିଲୁତି
ସବୁ ମନ୍ତକେ ଜାଗିଥି, ସେବା କରିବେଇରିବାର । ୨୩ ସବୁ ଲକର ସଞ୍ଚୁ
ସୁପାରେ ଜିବାକେ ଜେତେକ ପାରାୟ, ସେତେକ ତେସଂ କରା । ୨୪ ମର
ଆଲାଦାର ବାଇବଳନିମନ, ଜିଦି କେ ତମକେ ଅନିଆଇ କଲେ, ତମେ ବେର
ଦାରବାର, କାଇକେବଇଲେ, ପରମେସ୍ତରଥେ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେଇଥି । କାଇକେ
ବଇଲେ ସାସତରେ ଲେକା ଆଚେ । ମାପୁର କରିଲାନି, ମୁହଁ ବେର ଦାରଦି
। ମୁହଁ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେବି ।” ୨୦ ଏଲେ ସାସତର ଲେକା ଲାଗି ତମର ସଦରୁ
ଦୁଇକ ରଇଲେ, ତାକେ କାଇବାକେ ଦିଆୟ, ସପେ ରଇଲେ, ପାନି କୁଆ
। ଏନ୍ତାରକଲେ ସେ ତମକେ କରିବାବା ଅନିଆଇର ଲାଗି ବେଷି ଲାକ୍
ଅଇଲାଇଥି ।” ୨୧ ମିର କାମ କରି ଆରିଜାଆ ନାଇ, ସବୁ ବିସଇ ସତ୍ ବାବେ
କରି ଜିତିକରି ରୁଆ ।

୧୭ ପେଶାର ପାର ଏ ବାଜିବଳନ୍ତିମାନ, ଆମର ଉପରେ ପରମେସରର
 ବଢ଼ ଜିବନ୍ଦୁକାନିର ଲାଗି, ତମଙ୍କେ ମୁଲ ବାବୁଙ୍କିଆ କଲିନି,
 ପରମେସରର ଲାଗେ ଗଟକେ ବଲି ଇଯାବେ ନିଜର ଜିବନ ସରପିଦିଆସ ।
 ଏହିରୁ ବଳି ଅଇବାଟା ମରିବାକେ ନାହିଁ, ମାତର ତାର ପେବାକରିବାକେ
 ନିଜେ ସରପି ଅଇବାଟା । ସେହି ଅଇଲେ ପରମେସର ସାରଦା ଅଳୟ ।
 ପରମେସରକେ ଏ କଳାମ ଉପାସନା କରିବାର ଆତେ । ୨ ଏ ଜଗତେ
 ରତ୍ନା ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଚଳାଚଳିତି ଇଯାବେ ଜିପିନା କାରିନା କରାନାଇ ।
 ପରମେସର ତମର ମନ ମୁଆକରି ବାଦିଲାଅ । ସେହି ଅଇଲେ ସେ ମନ
 କରିବାଟା ବୁଜିପାରିବା । ଆରି ଜନ ଚଳାଚଳିତି ତାର ମୁଆଟେ ନିକ, ସିଦ୍ଧ
 ଆରି ତାକେ ପାରଦା କରାଇୟ, ସେଟା ଜାନି ପାରିବା । (aiōn q165) ୧

ପରମେସ୍ଵର ମାତ୍ର ଜିବନ୍ଦୁକାଳକରି ଅଦିକାର ଦେଲାକେ ତମଙ୍କେ ସବୁ
ଲକ୍ଷକେ କଇଲିନି । କେ ମିଥା ମୁଇ ବିନ୍ ଲକ୍ଷରଣାନେଅନି ବହୁ ବଲି
ବାବାନୀଇ । ପରମେସ୍ଵର ତମଙ୍କେ ଜେତୁକି ବିସ୍ବାସ ଦେଲାଆରେ, ସେତୁକି
ନିଜକେ ବିତାର କରା । ୪ ଆମଙ୍କେ ସବୁଲକ୍ଷକେ ଗାରେତ ବିନ୍ ବିନ୍ ବାଗ୍
ଆରେ । ସେ ଗାଗତର ବିନ୍ ବିନ୍ ବାଗର, ବିନ୍ ବିନ୍ କାମ ଆରେ । ୫
ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ଆମେ ଜେତୁକି ଲକ୍ଷ କରିସ୍ତରେର ମିଷ୍ଟଳୁଆରୁ ଆମେ ତାର
ଗାଗତ ଅଇଲୁଆରୁ । ଗାଗତର ଆଦି ଗତ ପାରା ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମିଥିଆରୁ
। ୬ ପେଟର ପାଇ ପରମେସ୍ଵର ଆମଙ୍କେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଳ ଜେତୁକି ବିନ୍ ବିନ୍
ବପୁର ଦାନ ଦେଲା ଆରେ, ସେ ସବୁ ବପୁ ଆମର କାମେ ଲାଗାଇବାର
ଆରେ । ଜଦି ଆମଙ୍କେ ପରମେସ୍ଵର ବାକିଅ ଜାନାଇବା ବପୁ ଦେଲାଆରେ,
ସେନ୍ଦ୍ରାରାଲେ ଆମେ ପାଇରଇବା ବିସ୍ବାସ ଲଯାବେ ସେଟା କରିବାର
ଆରେ । ୭ ଜଦି ଆମର ସଞ୍ଚେତ ଲକ୍ଷକେ ସାଇଇ କରିବା ବପୁ ଦେଲାଆରେ,
ତେବେ ସେଟା କରିତେ ରଇବାର ଆରେ । ଜଦି ପରମେସ୍ଵର ବାକିଅ
ସିକାଇବାଟା ଦେଲାଆରେ, ତେବେ ଯେତା ଜନନ ସଞ୍ଚେତ କରିବାର ଆରେ । ୮
ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ପାରଦା କରାଇବାକେ ବପୁ ଦେଇରଇଲେ, ପେଟା କରିତେ
ରହଁ । ଅରକିତ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଦାନ କରିବା ବପୁ ଦେଇରଇଲେ, କାଇଟା ନ
ବାବିକରି ଦାନ କରୁ । ବିନ୍ ଲକ୍ଷର କାମଙ୍କେ ଦେକାଇକା କରିବା ଅଦିକାର
ଦେଇରଇଲେ, ନିଜେ ଦେସି କାମ କରିବାରାଥାରେ । ଜଦି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ
ଦୟା ଦେକାଇବା ବପୁ ଦେଲାଆରେ, ବିଜାର ନ ଅଇ ପାରଦା ସଞ୍ଚେତ କରିବାର
ଆରେ । ୯ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କରିବାର ଥାଲେ କାର କପଦ ରଇବାର
ନାଇ । କାରାପ ଚଲାଗଲୁଟି ଶିନ୍ କରି, ସତ ଚଲାଗଲୁଟି ତାତିବାର ନାଇ ।
୧୦ ତମ କରିସ୍ତରଣାନେ ବାରିବରିନି ଅଇଲାର ପାଇ, ଗଟକେ ଲକ୍ଷ ଆରି
ଗଟକେ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କରି ସନମାନ କରା । ୧୧ ନିସତ ନ ଅଇକରି

୧୭ ସାଧନକାରିଆମନର କାତା ସବୁ ଲକ୍ଷ ମାନବାକେ ବାଦିଅ, କାଳକେବଲୁଲେ ପରମେସର ଆଦେସ ନ ଦେଲେ କେ ମିଥା ସାଧନ କରିବାକେ ଅଦିକାର ନ ପାଏ । ଗାନ୍ଧିଟାନେ ରଇଲା ସାଧନକାରିଆମନକେ ପରମେସର ବପ୍ରାଣିକା ଆବେ । ୨ ସେଟାର ପାଇଁ ଜେ ଗାନ୍ଧିରେ ବପ୍ରାଣି ସାଧନକାରିଆମନକେ ବିରଦ୍ଧ କରସି, ସେ ପରମେସର ତିଆରକଳା ଗାନ୍ଧିର ବିରଦ୍ଧ କଲାନି । ଜେ ଏଗା କରସି ସେ ପରମେସର ବିତାରନା ଜୀବାଳ ବିଆଳିବି । ୩ ଆମର ଚଲାଗୁଡ଼ି ସତ ରଇଲେ ସାଧନକାରିଆକେ ତରିବାର ଦରକାର ନାହିଁ । କାରାପ ରଇଲେ ତରିବାର ଆବେ । ସାଧନକାରିଆମନକେ ତମେ ତରିବାକେ ମନ କରାସ ନାହିଁ, ସେହାରୁଆଲେ ନିକି କାମ କରା ଆରି ସେମନ ତମଙ୍କେ ନାମବାର । ୪ ସେମନ ପରମେସର ଗଟିଦାଢୁତାମନ ଆରି ତମର ନିକପାଇସେ କାମ କଲାଇନି । ତମେ ଜଦି କାରାପ କାମ କରିବେରିଥା, ତେବେ ସେମନକେ ତରିବାର ଆବେ । କାଇକେବେଇଲୁଲେ ତମଙ୍କେ ତଣ୍ଣ ଦେବାକେ ତାକର ଅଦିକାର ଆବେ । ସେମନ ପରମେସର ଗଟିଦାଢୁତା ଆରି ଜେତକି ଲକ୍ଷ କାରାପ କାମ କରିବେରିଥାଇ, ସେମନକେ ପରମେସର ତଣ୍ଣ ଦେବାର । ୫ ସେଟାରପାଇଁ ତମେ ସାଧନକାରିଆମନର କାତା ମାନବାର ଆବେ । ଉଜେ ପରମେସର ତଣ୍ଣ ତରିକରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ନିଜର ବୁଦ୍ଧିପତ୍ର ଏଗା କିକ୍ କାମ ବଲି ଜାନିକରି ମିଥା ଏଗା କରିବାର ଆବେ । ୬ ଏଗରପାଇଁ ତମେ ସିଥିତୁ ମିଥା ଦେଲାଇନି, କାଇକେବେଇଲୁଲେ ସାଧନକାରିଆମନ ଟିକ୍କିଥିଲୁ କାମ କଲାବେଳେ ପରମେସର ସେବା କରିବେ ରଇବାର । ୭ ସେଟାର ପାଇଁ ସେମନ ଜେତକି ପାଇବାର ଆବେ ସେଟା ସେମନକେ ଦେଲିଦିଆସ । ତମେ ସିଥିତୁ କି ଅତି ଜାଇଣା ଦେବାର ଆବେ, ସେଟା ବାନ୍ଧିଦିଆସ ଆରି ସେମନକେ ନମିକରି ସନ୍ମାନ କରା ।

ନିଜର ନିଜର ବିଦ୍ରରେ ଆଲାଦ୍ବ କରାକରି ଅଇବାଟା ଗାଡ଼ି ଆରି କାଇ
ବିଶ୍ଵର କାର ଲଗେ ମିଥା ଉଦାର ଉଆ ନାଇ । ଜେ ଏଟା ବିନ୍ଦୁ ଲକ୍ଷରପାଇ
କରସି, ସେ ନିୟମ ମାନସି । ୫ ନିୟମରେଇ ଲେକାଅଇଲା ଆରେ,
“ବେଶିଆ କାମ୍ କରିବାର ନାଇ, ନର ମାରିବାର ନାଇ, ଚରାଇବାର ନାଇ,
ବିନ୍ଦୁ ଲକର ଦିନ୍ସୁ ଲବାଇବାର ନାଇ ।” ନିଜର ଆଲାଦ୍ କଲାପାରା ବିନ୍ଦୁ
ଲକମନ୍ଦକେ ଆଲାଦ୍ କରା । ଏ ଗରେକ ଆଦେସ୍ ଜଦି ତମେ ମାନସା,
ନିୟମ ରଇବା ସବୁ ଆଦେସ୍ ମାନଲାପାରା ଥରସି । ୧୦ କାଇକେବରିଲେ
ତମେ ଗରେକ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ୍ କରିତେ ରଇଲେ, କେବେ ମିଥା ତାକେ
ଅନିଆଇ ନ କରାସ । ଆରି ତମେ ଜଦି ଘେମନ୍ଦକେ ଆଲାଦ୍ କରିପାଇଲେ,
ସବୁ ନିୟମ ମନିକରିଆଗସ୍ । ୧୧ ଏବେ ତମେ ଏଟା କରିବାର ଆଚେ ।
କାଇକେବରିଲେ ବେଳା କେବଳାଆଚେ । ଆମେ ସଇରଇବା ଲକ୍ଷରପାରା ନ
ଅଇକରି ତେତା ଅଇ ଜାଗରିବ ଅଇରଇବାର ଆଚେ । ବିସ୍ତାର କରିବା
ବେଳା ଆଗରୁ ରଇଲେ ମିଥା ଆମର ମୁକୁତି ପାଇବା ଦିନ୍ ଲଗେ ଅଇଆଚେ ।
୧୨ ରାତି ଦାପରେ ସାଇଜାଇସିବେ, ପାକାଳ ଅଇବାକେ ଗାଲାନି ।
ସେତାରପାଇ ଆସା, ରାତିଆ କରିରଇବା କାରାପ କାମ୍ ସବୁ ଚାହିକରି,
ଉଜ୍ଜଳେ ଜୁଇଦ କରିବା ଆଦ୍ବାତିଆର ଦାରୁ । ୧୩ ବେଶିଆମନର ଦଲେ
ମିସାର ନାର, ମାତ୍ରାଲ୍ଲମନର ଦଲେ ଜିବାର ନାଇ, ବିନ୍ ମାଜିମନର
ସଞ୍ଚ ମିଥିରଇବାର ନାଇ, ଲାଗାଜତା ଅଇବାର ନାଇ ଆରି ଝାଁଙ୍କା ଅଇବାର
ନାଇ । ଆମେ ଜେତକି ଲକ୍ ଉଜ୍ଜଳେ ରଇଆତୁ, ତିକ ସଞ୍ଚ ଚଲାଚଲିତି କରୁ ।
୧୪ ମାପରୁ ଜିମୁକିରିସର ଆଦ୍ବାତିଆର ଦାରି ରଇଁ । ଆରି ଆମର
ପାପର ଗୁରୁଚଲନ ନ ମାନିକରି ଆମେ ମନ କରିବାଟା ପ୍ରାପରନ ନ କର ।

୧୪ ଜଦି କେତେକ୍ ଲକ୍ଷ କିରିସ୍ଟଙ୍କେ ବିସ୍ବାସ କଲାଇନି, ମାତ୍ର

ତାକୁ ବିସବାସ ଢାନ୍ମାଇ, ସେମନନ୍ତେ ମିଥା ତାକି ମିଥା ।
ମାତର ସେମନର ତିନ୍ମା କରିବାଟା ତମରୂପାର ନ ରଖିଲେ, ତାକର ସଞ୍ଚ୍ଚି
ଦିବାପେଲା ଉଥା ନାଇ । ୨ କେତେକୁ ଲକର ବିସବାସ, ଜେହି ରକାମର
କାହିକେ ମିଥା ଉଁ ବଲି କଇବାର । ମାତର ଲାଜୁ ବିସବାସ ଏବେଜାକ
ଢାନ୍ମାଇ ସେମନ କାଇ ମାରୁଁ ମିଥା କାଇବାର ନାଁ, ଅବକା ସାଗତାଲୁଷେ
କାଇବାର । ୩ ଜନ୍ମ ଲକମନ ସବୁଜାକ କାଇବାଇ, ସେମନ ଆମେ
ଅବକା ସାଗତାଲ କାଇବା ଲକରଣାନେଥିନି ବହୁ ବଲି ବାବାର ନାଇ ।
ସେହୁରିଯେ ଜନ୍ମଲକମନ ଅବକା ସାଗତାଲୁଷେ କାଇବାଇ, ସେମନ ଆମେ
ସବୁରକାମର କାହିକାଇବା ଲକମନରଣାନେଥିନି ବହୁ ବଲି ବାବାରନାଇ
। କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଦୁଇ ଦିଲର ଲକମନକେ ମିଥା ବାବିଲା
ଆଚେ । ୪ ବିନ୍ ଲକର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ାମନକେ ଆମେ ବିତାର କରିବାର ନାଇ
। କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ କରିବା କାମ କଲାଇ ଆଚର କି ନାଇ ବଲି
ତାକର ସାରବାର ଦେଖିଯି । ଆରି ପରମେସର ଜନ୍ମା ମନ୍ କଲାନି,
ସେମନ ସେଟା କରିବାର । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ସେମନକେ
ସାଇଜ କଲାନି । ୫ ସେହୁରିଯେ, ବିନ୍ଦିନି ମନରଟାନେଥିନି କରିଥାଲେ
ଗଟେକଦିନ ସୁଦୁରିନ ବଲି କେତେ ଲକ୍ଷ ବାବିବାଇ । ବିନ୍ ଲକମନ ସବୁଦିନ
ସାମାନ୍ ବଲି ବାବିବାଇ । କନ୍ତା ଟିକ୍ ରଇସି ବଲି ଲକମନ ନିଜେ
ଦିବିର କରିବାର ଆଚେ । ୬ ଜନ୍ମ ଲକମନ ବିନ୍ଦିନି ମନରଟାନେଥିନି
ଗଟେକ ଦିନ ସୁଦୁର ବଲି ବାବିବାଇ, ସେମନ ପରମେସରକେ ସାରଦା
କାଇବାକେ ପେହୁରି ବାବିବାଇ । ସେହୁରିଯେ, ଜନ୍ମଲକମନ ସବୁ ରକାମ
କାହି କାଇବାଇ, ସେଟା ପରମେସରକେ ସାରଦା କରାଇବାକେ କରିବାଇ
ଆରି ସେଟାରପାଇ ତାକେ ଦିନିଅବାଦ ଦେବାର । ଆରି ଜନ୍ମଲକମନ
ଅବକା ସାଗତାଲ କାଇବାଇ, ସେମନ ସେଟା ପରମେସର ସାରଦା ଅଳଖି

କିମ୍ବା କାଇଲାଇନି ଆରି ଯେମର ମିସା ତାକେ ଦନିଆବାଦ୍ ଦେଲାଇନି । ୭ ଆମର ବିଦରେ ସବୁଲକ ଦରତନିଲେ ବିଚିରଙ୍ଗଳେ କି ମରିଗାଲେ ମିସା ପରମେସରର । ୮ ଆମେ ବିଚିରଙ୍ଗଲେ ପରମେସର ପାଇ, ମରିଗାଲେମିସା ଯେତ୍ରାପିଷେ । ତେବେରାଇ ଆମେ ବିଚିରଙ୍ଗଲେ କି ମରିଗାଲେ ପରମେସର ପାଇଥେ । ୯ କାଇକେବଜଙ୍ଗେ କିରିସଟ ମରିଗାଲୀ ଆରି ମଳାତେଜଙ୍ଗାନ୍ତି ଆରିତରେ ଭବନ୍ତି ରହିଲା । ଯେତାରପାଇ ସେ ମଲାଲକମନ୍ତରେ ଆରି ଜିବନ୍ ରଜନୀ ଲକ୍ଷମନକେ ସାସନ କରସି । ୧୦ ତେବେ ତମେ କାଇକେ ଅବକା ଯାଗତାର କାଇବା ବାଇମନକେ ବିଚାର କଲାସନି? ଆରି ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ ସବୁ ରକାମ୍ କାଦି କାଇଲାସନି, ଅବକା ଯାଗତାର କାଇବା ଲକ୍ଷମନକେ କାଇକେ ରିନି କଲାସନି? କାଇକେବଜଙ୍ଗେ ଆମେ ସବୁଲକ୍ଷ ପରମେସର ମୁଆଟେ ଟିଆ ଅଇଲେ, ସେ ଆମକେ ବିଚାର କରସି । ୧୧ କାଇକେବଜଙ୍ଗେ ସାସତରେ ଲେକାଆଗେ, “ମାପରୁ କଇଲାନି, ମୁଇ ଜିବନ୍ ରଜବା ପରମେସର, ତେବେରାଇ ସବୁ ମୁନୁସକାତି ମର ମୁଆଟେ ମଣ୍ଡିକୁଣା ଦେବାର । ମୁଇ ପରମେସର ବଳି ସବୁ ଲକ୍ଷ ନାମବାର ।” ୧୨ ଯେବେଳେ ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ପରମେସର ଲଗେ ଟିଆଇର ଆମେ କରିରବା କାମର ଇଯାଦ୍ ଦେବାକେ ପଡ଼ସି । ୧୩ ଯେତାର ପାଇ ତମର ବିଦରେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ବିଚାର କରାଇନାଇ । ତାର ବାହୁଲେ ଆମର ବାଇମନର ଚଲାଚଲିତିରେ ବିନ ଲକ୍ଷକେ ପାପ କରାଇବା କାରମିସା ଦିରଖ ଆଗେ କି ନାଇ, ସେତା ଆମେ ନିଜେ ଦେବକବାର ଆଗେ । ୧୪ କିମ୍ବୁ ମାପରୁର ସଞ୍ଚ ମିସାଲାରପାଇ ପରମେସର ଦେବକବା ଇଯାବେ କାର କାଦି ମିସା ନିରବାଟା ନାଇ ବଳି ମୁଇ ଜାନି । ମାତର କାଇମିସା ଗଟେକ୍ କାଦି ପରମେସର ନିରଲା ଆଗେ ବଳି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ବିସବାସ କଲେ, ସେତା ସେ ନ କାଇଲେ ତାରପାଇ ନିକ । ୧୫ ତମେ କାଇ କାଦି ମିସା କାଇଲାରପାଇବଳି ଜଦି ତମର ଗଟେକ୍ ବାଇକେ ଦୁଇ କରାଇଯା, ଯେତ୍ରାପାଇଲେ ତାରପାଇ ତମର କାଇ ଆଲାଦ୍ ନାଇ ପାରା ଆଗେ । ତମର କାଇବା କାଦିରାଗି ଆରିଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ମନ୍ କଲାନି । ସେତା ନିକ ନିର୍ବାକୁ । କାଇକେବଜଙ୍ଗେ ସେ ମିସା ତମର ସଞ୍ଚର ବିସବାସି । ଆରି ତାର ଜାଗାମିସା କିରିସଟ ମଲାଆଗେ । ୧୬ ଜଦି ଆରି କନ୍ତ ରକାମ୍ ଚଲାଚଲିତି ପରମେସର ମନ୍ତକେ ଜାଏ ନାଇ ବଳି କେତେଟା ବିସବାସି ବାଦବାଇ, ମାତର ସେତା ବଲ ବଳି ତମେ ବାଦବା ବଜାଲେ ସେତା କରା ନାଇ । ଯେତ୍ରାପାଇଲେ ସେତା ନିକ ନିର୍ବାକୁ କେ ବାବିମାପାରେ । ୧୭ ପରମେସର ରାଜକର ସାସନ ଅବକା ନ କାଇବା କାଦିପିଦିର ନିଅମରପାଇ ନାଇ । ମାତର ତାର ମୁଆଟେ ଦେବମ ବଲାଇଅଳବାଟା, ବିନ ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ ମିସି ପୁକଲାହୁଟିପଞ୍ଚ ରଜବାଟା, ଆରି ପୁକଲାହୁଟାମା ଦେଇରଜବା ସାରଦା ବିଷଳ ଆଗେ । ୧୮ ଆମେ କିରିସଟକେ ଏ ରକାମ୍ ନାମଲେ, ପରମେସରକେ ପାରଦା କରାଇବୁ ଆରି ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ ନାମାଇବୁ । ୧୯ ଯେତାର ପାଇ ଆସା, ଆମେ ଏତ୍ରୁରି ଚଲାଚଲିତି କରୁ ଜେତ୍ରାକି ଆମର ଆମର ବିଦରେ ସୁକୁ ସାନ୍ତିପଞ୍ଚ ରଜଅଳସି । ଆରି ଆମର ବିସବାସ ତାର ରହସ୍ଯ । ୨୦ କନ୍ତ କାଦି କାଇବାକେ ବିନ ଲକ୍ଷ ମନ୍ତକେ, ସେ କାଦି କାଇକରି, ପରମେସର କାମ୍ ନସାଆ ନାଇ । କନ୍ତ ରକାମ୍ କାଦିମିସା କାଇଅଳସି । ମାତର ତମେ କାଇଲାରପାଇ ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ ପାପବାଟେ ଡାକିନେଲେ, ସେତା ଦୁଇ । ୨୧ ବିନ ଲକ୍ଷମନ ନିରବା କାଦି ଆମେ କାଇବାର ନାଇ । କି ମଦ କାଇବାର ନାଇ । ଆମର ବିଦରେ ରଜବା ଗଟେକ୍ ବାଲ କି ବଲନିକେ ପାପବାଟେ ଜିବା ବିଷଳ ନ କରୁ । ୨୨ ଏ ବିସବାନେଇ ତମେ କାଇଟା ବିସବାସ କଲାସନି ସେତା ପରମେସର ଆରି ତମର ବିଦରେ ରଥ । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ନିଜର ଚଲାଚଲିତିରପାଇ ନିଜର ବିବେକ ସେମନକେ ଦସ ନ ଦାରେ, ସେ କେତେକ୍ କରମର ଲକ୍ଷ । ୨୩ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ତାର କାଇବାଟା ଟିକି କି ନାଇ

ବଲି ବାଦିଲାନି, ଆରି ମନ୍ଦକେ ନ ଲୁଗିବା କାହି କାଇସି, ସେହୁରୁଥାଲେ ସେ, ପରମେସରର ବିନ୍ଦୁରେ ପାୟକଳାନି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ନିଜର ବିବେକ୍ତ ମାନେନାଇ । ଜନ୍ମନା ନିକ ନାଁ ବଲି ଆମେ ବିସ୍ବାସ କଲୁନି, ଆରି ସେତାପେ କରିଆଇଲୁନି, ସେହୁରୁଥାଲେ ଆମେ ପାୟକଲୁନି ।

୧୪ ଏବେ ଆମେ, ଜାର ବିସ୍ବାସ ତାର ଆତେ, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ବିସ୍ବାସେ

ଦୁଇବଲ୍ ଆଚତ୍ ଆରି ଅସୁଦିବାଇ ଆଚତ୍, ସେମନ୍ତକେ ଆମେ ପାଇଜ କରିବାର ଆତେ । ଆରି ନିଜେ ସାରଦା ରଇବା ବିସର ତିନ୍ମ କରିବାର ନାଇ । ୨ ମାତର ଆମର ବାଇବଇନିମନକେ ସାରଦା କରାଇବାକେ ଆରି ସେମନ୍ତର ବିସ୍ବାସ ତାର କରିବାକେ ତାକର ପାଇ ନିକ ବିସର କରିବାର ଆତେ । ୩ କାଇକେବଇଲେ କିରିସ୍ଟ ନିଜକେ ସାରଦା କରାଇ ନାଇ । ମାତର ସାସ୍ତରେ ଏହୁରି ଲେକାଆଇଲାଆତେ, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନର କାରାୟ କାତା ତମ୍କେ ନିମ୍ନାକଳା, ସେତା ମନେମିଥା ନିମ୍ନ କଲାଇ । ୪ କାଇକେବଇଲେ ଯାସ୍ତରେ ଜେତକି ଲେକା ଅଇଲାଆତେ, ସେ ସବୁ ଆମକେ ସିକାଇବାକେ । ଜେହୁରିକି, ସାସ୍ତରେଥେନି ଜନ୍ମ ମୁରତି ରଇବାଟା ଆରି ସାରଦା କରାଇବାଟା ଆମେ ମିଲାଇଆଏ, ତେରଅନ୍ତି ଆମର ଆପା ବହୁପଦି । ୫ ପରମେସରପେ ଆମକେ ମୁରତିରଇବାଟା ଆରି ସାରଦା କରାଇବାଟା ଦେଇଥି । ଆରି ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ବାଟେ ଜଣି କରି ସବୁର ମନ୍ଦ ଗତେକ ଅଇବାକେ ପାଇଜ କର । ୬ ଜିଦି ସେତା ଅଇଲେ ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ବାବା ଆରି ଆମର ପରମେସରକେ ତାକ୍କୁପୁଣୀ କରିବାତେଇ ତମେ ସବୁ ଗତେକ ଅଇଯା । ୭ କିରିସ୍ଟ ଜେତି ତମ୍କେ ତାକାନା ଆତେ, ତମେ ମିଥା ସେହି ତମର ସତ୍ତ୍ଵର ବିସ୍ବାସିମନକେ ତାକିନିଆ । ତମେ ଜିଦି ଏହି କଲେ ପରମେସର ତାକ୍କୁପୁଣୀ ପାଇସି । ୮ କିରିସ୍ଟ ଜିରିଦିମନରିଲଗେ ଗଟେକ ଗତିବାହୀନାବାର ଅଇଲା । ପରମେସର ତାକର ଆନିଦାଦିମନକେ ଜନ୍ମ କାତା ଦେଇବଇଲା, ସେତା ସବୁପଦ୍ଧି ଯେ ପୁରାପୁରୁନ କରିଯିଥାକି ବଲି ଦେବାଇବାକେ ସେହୁରି କି ପେମନ ତାକେ ତାକ୍କୁପୁଣୀ କରିବାର । ୯ ଜିରିଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ତାର ଦୟା ଦେବାଇସି, ଆରି ସେମନ ତାକେ ତାକ୍କୁପୁଣୀ କରିବାର । ୧୦ ଆରି ଏହୁରିମିଥା ଲେକାଆତେ, “ତମେ ଜିରିଦିନରିଲା ଲକ୍ଷମନ ଏ ସାରଦାର ମିଥା କାଇକେବଇଲେ ଏବେ ତମେ ଜିରିଦିମନରପାରା । ତମେ ପରମେସର ବାତିରଇବା ଜିରିଦିନରପାରା ।” ୧୧ ଆରିତରେକ ସେ କଇଲାଆତେ “ଜେତକି ଜିରିଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରକେ ପୁସ୍ତିକରାଇ ।” ଆରି ଗୁଲାଇ ମୁନୁସ ଜାତି ତାକେ ତାକ୍କୁପୁଣୀ କରା । ୧୨ ଆରି ଜିପାଇଅ କଇଲାଆତେ, “ଜେହୁର କୁରୁମେନନ୍ତି ଗତେକ ଲକ୍ଷ ବାରିସି, ସେ ଜିରିଦି ନ ଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ସାଥନ କରିସି ଆରି ସେମନ ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରିବାର ।” ୧୩ ପରମେସର ଜେକି ସବୁ ଆସାର ମୁଲିତେଲି । ତମର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ସେ ତମ୍କେ ସବୁ ପାନ୍ତି ପାରଦା ଦେଇ । ସୁକଳ ଆମର ବପୁ ପଦ୍ଧି ତମର ଆସା ଅଦିକ ଅଇଲାଇ । ୧୪ ଏ ବାଇବଇନିମନ ତମର ବିସ୍ବାସ ନିକାନାତେ, ବଲି ମୁଲ ଜାନିଅନ୍ତି । ଆରି ପରମେସର ବାକିଅ ତମେ ନିକସତ୍ତ୍ଵ ବୁଲାଇସନି ଆରି ଏବେ ତମେ ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ ମିଥା ସିକାଇପାରିପା । ୧୫ ମାତର ଏ ଚିତ୍ତରେଇ ତମ୍କେ କେତେତା ବିସରନେଇ ଜାଗରିବା ମୁଲ ବପୁ ଅଲି ଆତି । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ମନେ ଅଦିକାର ଦେଲାକେ ମୁଲ ତାପସତ୍ତ୍ଵ ଏତା ତମ୍କେ କଇଲିନି । ୧୬ କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ଦାଢ଼ୁତା ଇଥାବେ ଜିରିଦି

ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ପାଇ କାମ କରିବାକେ ପରମେସର ମନେ ବାରିଲାଆତେ । ପରମେସର ସୁଦକବର ଜାନାଇବା ପାଇ ମୁର ଗତେକ ଦରମ ଗୁରୁ ଇଥାବେ କାମକିଲିନି । ଜେହୁରିକି ଜିରିଦିନରିଲା ଲକ୍ଷମନ ଗତେକ ସୁକଳ ବଲି ଇଥାବେ ପରମେସରକେ ସରପିଦେବାର । ଏ କାମ ସୁକଳଥାରମା ପୁରାପୁରୁନ କରିସି । ୧୭ କିରିସ୍ଟ ଜିସୁରତେଇ ମନେ ମିପାଇଲାରପାଇ, ତାର ଏ ସେବା କାମ କରିବାକେ ମୁର ମୁଲକେ ଲାକ ଅଳନାଇ । ୧୮ ଜିରିଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଆଦେଶ ମାନବାକେ କିରିସ୍ଟ ମନେ ଦେଇକରି ଜନ୍ମନା ସାଦନ କଳାଆତେ, ଅଦକା ସେତାପେ ମୁର ତାର ସତ୍ତ୍ଵ କରିବି । କାଇତା କରିବାରଥାତେ, ଆରି କାଇତା କରିବାରଥାତେ, ସେମନେ ଜାନାଇଲାକେ ଏତା ଅଳନା । ୧୯ ତିନିର ଲାଗି, କାବାଅରିଜିବା କାମରାଲାଗି ଆରି ସୁକଳଥାରମା ପମ୍ପରାଲାଗି ଏତା ସବୁ କଳାଆତେ । ସେବାର ପାଇ ମୁଲ ଜିରୁପାଇଲାମେଥିନ ଲିଲିରିକମନେ ଗାଲାବେଳେ ବାଟେ କିରିସ୍ଟର ସୁଦକବର ପୁରାପୁରୁନ ଜାନାଇଲି ଆତି । ୨୦ ଜନ୍ମ ଜାଗାମନ୍ଦକେ ଲକ୍ଷମନ କିରିସ୍ଟର ବିସର ସୁନଦନାଇ, ସିତି ତାର କବର ଜାନାଇବାର ମର ଆଦେଶ ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନକେ ସୁଦକବର ବିନିଲକମନ ଜାନାଇ ସାରାଇଥାତେ, ତେର ମୁଲ ଆରିତରେକ କଇବାକେ ମନ କରିନାଇ । ୨୧ ଜେତୁକି ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଆତେ, “ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ ତାର ନାର୍ହ ଏବେଜାକ ପୁନଦନାଇ, ଏବେ ସେ କେ ବଲି ଜାନିବାଇ । ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନକେ ସେବାକେ ଏବେଜାକ ତାର ବିସର ଜାନାଇଥାନି ପେନନ ବୁନଦନାଇ ।” ୨୨ ମୁଲ ବସିଥର ତମ୍କେ ଦେକିଆଇ ପାଇବାଟା ପିଟିଗାଲ ଆତେ । ୨୩ ମାତର ଏ ଜାଗା ଲଗେ ମର କାମ ସାରିଗାଲା ଆତେ । ଆରି ତମ୍କେ ଦେବାକେ ମର ବସି ବରପର ଆସା ଏବେ ପୁରାପୁରୁନ ଅଳିସି । ୨୪ ସାରାପାରି ଏବେ ମୁଲ ତମ୍କେ ଦେବାକେ ଆସିଥାଇବାକେ ଏବେବି ଏବେ ପୁରାପୁରୁନ ଅଳିସି । ଏସମେନ ଦେବେ ଜିବା ବାଟେ ତମ୍କେ ଦେକିଆଇବା ଏବେ ପୁରାପୁରୁନ ଅଳିସି । ୨୫ ସାରଦା ବିସରର ତାର ଦୟା ଦେଇର ବେଳା ବିତାଇଲା ପରେ ତମର ସାଇଜ ଏସମେନ ଦେବେ ଉଚିତିବି । ୨୬ ଏବେ ମୁଲ ପରତୁମ ଜିରୁପାଇଲମେ ଗାଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତେରର ବିସ୍ବାସିମନକେ ସେବାକାମେ ସାଇଜ କରିବା କେତେକ ତାର ବୁନ୍ଦେବାକେ ମନେ କଇଲାଇ ଆତ୍ମ । ୨୭ ମାକିତିନିଆ ଆରି ଗିରିସି ଆକାୟତେଇ ରଇବା ବିସ୍ବାସିମନ ଜିରୁପାଇଲମେ ରଇବା ଅଭିନ୍ଦିତ ବିସରମନରପାଇ ଏ ସାଇଜ ପାଗାଇବାଟା ନିକ ରଇସି ବଲି ବାଦିଲାଇ । ୨୮ ସେମନ ବସି ସାରଦାଅଳ ଏ ସାଇଜ ଦେଲାଇଲି । ଏତା ଦେଇକରି ସେମନ ଚିକ ବିସର କଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ, ଜିରୁପାଇଲେ ରଇବା ବିସ୍ବାସିମନର ଟାନେ ସେମନ ଭୁବି ଅଳିଆତ୍ମ । ସେତା କେତେକି ବଇଲେ ଜିରିଦିମନରଟାନେଥିନେ ସେବରମେରର ବାକିଆ ଅତିରିତ ଜିରିଦିମନରଟାନେ ଏତେବେ ଉଚିତିବି । ୨୯ ଏବେ ମୁଲ ପରତୁମ ଜିରୁପାଇଲମେ ରଇବା ଏବେବି ଏବେ ପୁରାପୁରୁନ ଆପିରବାଦନେଇ ମୁଲ ଅଳିସି । ୩୦ ଏ ମର ଆଲାଦର ବାଇବଇଲେ କିରିସ୍ଟର ପୁରାପୁରୁନ ଆପିରବାଦନେଇ ମୁଲ ଆଲାଦରି । ଆରି ବାଟେ ତେବେକିରି ତମର କେତେକ ତାର ପାଇଜ ପାଗାଇବାଟା ନିକ ବିସର । ୩୧ ଆରି ମର ଏ କାମ ସାରିକେବାକେ ସେମନର ସାଇଜରପାଇ ଆନିରଇବା ଦୟା ସାରିପାଇଲେ ପାଇ, ମୁଲ ଇଶ୍ଵରମେନଦେବେ ଜିରାବାକେ ବାରିବି । ଆରି ବାଟେ ତେବେକିରି ତମର କେତେକ ତାର ପାଇଜ ପାଗାଇବାଟା ନାହିଁ ବଲି ପାଇତାକାରୀ କାରା । ଜିରୁପାଇଲାମର ବିସ୍ବାସିମନକେ ଜନ୍ମ ସାଇଜ ମୁଲ ନେଇଦେଲିନି, ସେତିକିରେ ସେମନ ସାରଦାପଦ୍ଧି ରଥତ, ବଲି ସେବାରପାଇଲାଇ

ମିଥା ପାରତିମା କରା । ୫୭ ଯେତା ଯାରିଲାପଟେ ପରମେସ୍ତ ମନ୍ତ୍ର କଲେ
ମୁର ତମର ଲିଙ୍ଗ ଆଇବି । ଆରି ତମର ସଞ୍ଚେ ସାରଦାସନ୍ତ୍ର କେତେଦିନ
ରହକିର ମର ମନେ ସାନ୍ତି ପାଇବି । ୫୮ ସାନ୍ତିଦେବା ପରମେସ୍ତ ତମର
ସବୁ ଲକ୍ଷର ସନ୍ତ୍ର ରଥ । ଆମେନ ।

es

ଅଳିଆରେ, ତାର ବିସଇ ଜାନାଇଲିନି । ସେ କେବ୍ଳ ଜାଗାର ରହିବା ମଣିଟିଗେ ଏବେ ସେବାକାମ କଲାନି । ତାକେ ମୁଳ ତମରିଲେ ପାଟାଇଲିନି । ୨ ଆମର ମାପରୁର ନାହିଁ ଦାରି ତାକେ ତାକିନିଆ । କାଇକେବଇଲେ ଏହୁର ତଳାତଳି ବିସବାସିମନର୍ବାପାଇ ନିକ । ତାକେ କାଳିଆଲେ ଲତା ରଇଲେ ସାଇଜ କରା । କାଇକେବଇଲେ ସେ ମନେ ଆରି ଦେବି ବିସବାସିମନକେ ସାଇଜ କଲାଇଥାରେ । ୩ କରିସ୍ତର ମର ସଞ୍ଚ କାମକରୁମନ ପିରିସକିଲା ଆରି ଆକିଲାକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଆ । ୪ ସେମନ ମନେ ସାଇଜ କଲାଇପାଇ ନିଜର ଜିବନ ବିପଦେ ପାକାଇ ଆଚର । ଏଟାରପାଇ ମୁର ସେମନକେ ବେଶି ଜୁଆର କଲାନି । ଅରକା ମୁଠେ ନାଇ, ଛତି ରହିବା ସବୁ ଜିରଦି ନଇଲା ମଣ୍ଡଳିମନ ମିଥା ସେମନକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୫ ସେମନର ଗରେ ପାରତନାକେ ରୁଣ୍ଡିବା ମଣ୍ଡଳିକେ ମିଥା ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଲିନି । ମର ଆଲାଦର ମଇତର ଏପାଇନେତନକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଲିନି । ଆଖିଆ ରାଜେ ସେ ସିର ପରତୁମ କିରିଟିବ ବିସବାସି ଅଇରଇଲା । ୬ ତମର ନିଜ ପାଇ ବେଶି କଣ୍ଠେ ପଢିରହିବା ମରିଯମନକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇ ଦିଆସ । ୭ ଆନ୍ଦରିନିକ ଆରି ଯୁନିଯିପାକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଲିନି । ଏ ଦୁଇଟା ମର ସଞ୍ଚର ଜିରଦିଲକ । ସେମନ ମର ସଞ୍ଚ ବନ୍ଦିପାଲେ ରଇଲାଇ । ମର ଆଗତ୍ତ ସେମନ କିରିସଟକେ ବିସବାସ କଲାଇ । ଆରି ସବୁ ପେରି ସିରମନ ସେମନକେ ସମ୍ବାନ୍ଦ ଦେବାଇ । ୮ ମାପରୁରିଲିଗେ ମର ଆଲାଦର ମଇତର ଆମପିଲିଆକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଦିଆସ । ୯ କରିସ୍ତର ସେବାର ମର ସଞ୍ଚାରି ରହିବାନ ଆରି ମର ଆଲାଦର ମଇତର ତାକିଯୁକେ ମିଥା ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଦିଆସ । ୧୦ କରିସ୍ତକେ ବିସବାସକରି ସେବାକରବା ଆପଳ ଆରି ଆରିସତବିଲର କୁଟୁମ୍ବ ସବୁକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଦିଆସ । ୧୧ ମର ସଞ୍ଚର ଜିରଦି ଏରଦିଯନ ଆରି ନାରସିମର ଗରେ ରୁଣ୍ଡବା ବିସବାସି ବାଇବଇନିମନକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଦିଆସ । ୧୨ ମାପରୁର ସେବାର ଲାଗିରିଲା ତିରିପନ ଆରି ତିରିପଦା ଆରି ମାପରୁର ପାଇ ବେଶି କଣ୍ଠେ ପଢିରହିବା ଆଲାଦର ପରିସିଥେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇଦିଆସ । ୧୩ ମାପରୁର ମୁକିଅ ଦାଙ୍କୁଡା ରୁପସ କେ କି ସେବା କାମଟାନେ ଆବଦ ଅଇ କଲାଇଥାରେ । ଆରି ମର ଆୟାପାରା ତାକର ଆୟାକେ ମିଥା ମର ଜୁଆର । ସେ ମନେ ନିଜର ପଥ ପାରା ଦେକ୍ଲା । ୧୪ ଆସୁକରି, ପେଲେଗନ୍, ଅରମିସ, ପାଦରବା, ଅରମାସ ଆରି ସେମନର ସଞ୍ଚ ରଇବା ସବୁ ବିସବାସି ବାଇବଇନିମନକେ ଜୁଆର ଜାନାନା । ୧୫ ପିଲଙ୍ଗମ ଆରି ଜୁଲିଆ, ନିରୁଷ ଆରି ତାର ବଜନି ଆରି ଅଳୁମ୍ପା ଆରି ସେମନର ସଞ୍ଚ ରଇତେରବା ସବୁ ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଆ । ୧୬ ତମର ବିଦରର ଆଲାଦ ଦେକାଇକରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଜୁଆରବେଶ ଦିଆ । କିରିସଟର ସବୁ ମଣ୍ଡଳ ତମକେ ଜୁଆର ଜାନାଇନି । ୧୭ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ, ମୁଲ ତମକେ ବାରୁଜା କଲିନି, ତମେ ଜାଗରତ ଅଇକରି ରୁଆ । ତମର ବିସବାସ ଆରି ଗଟେକ ମନ ଅଇରେବାଟା ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ବେଗଲାଇବାକେ ଚେଷ୍ଟା କଲାଇନି, ତାକରଟାନେଥାନି ଦୁରିକେ ରୁଆ । କାଇକେବଇଲେ, ତମେ ଜନ୍ମ ସିକିଆ ପାଇଆଗାସ, ତାର ବିରଦ

କଳାଇନି । ୧୮ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ଏନ୍ଦୁରି କାମେ ବୁଦ୍ଧି ଆରଦ୍ଦ, ସେମନ ଆମ୍ବର ମାପରୁ କିରିଷିତର ଆଦେସ୍ଥ ମାନନ୍ଦ ନାଇ । ସେମନ କାଲି ନିଜର ମନ୍ଦ କରିବାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ତେରେପେତେ ଅଇଲାଇନି । ସୁଆଦ୍ କାତା ଆରି ତିପୁଲ କାତା କଇ ଦରମ ଲକ୍ଷମନକେ ବୁଲକାଇଦେଲାଇନି । ୧୯ ତମେ ପରମେସର ଆଦେସ୍ଥ ମାନଲାଦ୍ଵିନ ବିଳ ତାର ସୁବକବର ଗୁଲାଇବାରେ ଲକ୍ଷ ଜାନିଲାଇ । ସେଟାର ପାଇଁ ମୁଳ ବେଶ ପାରିବା । ମୁଲ ମନ୍ଦ କିଲିନି, ତମେ ସତ୍ତା ବିସରଗେ ଶିଆନି ଉଆ ଆରି କାଗାୟ ବିସରଗେ ବୁଦ୍ଧ ଗୁଆନାଇ । ୨୦ ଆରି ପାଣ୍ଡିବେଶ ପରମେସର ତମର ଲାଗି ଯଇତାନକେ ପୁରାପୁରୁନ କୁରୁପାନ୍ତ କରସି । ଆମର ମାପରୁ ଜିପୁକିରିଷିତର ଜିନଦ୍ଵୀକାଇଲାଗା ତମର ସଞ୍ଚ ସହୁ ସହୁବେଳେ ରଥ । ୨୧ ମର ସଞ୍ଚ ମିନିକରି କାମକରିବା ସଞ୍ଚାରି ତମଟି, ଆରି ଆମର ଜିରଦି ବାଇମନ୍ଦ ଲୁକିଆ, ଜାସନ ଆରି ସତିପାଦର ତମକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୨୨ ମୁଲ ତରତିଏ, ମର ପଞ୍ଚିର ପାଉଳ, କଇଦେଲାକେ ଏ ଚିଟି ଲେକଲିଆଟି । ମାପରୁର ନାହିଁ ଦାରି ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ୨୩ ଗାୟସ୍ତ ତମଙ୍କେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ମୁଲ ତାର ଗରେ ରଇଲିନି ଆରି ତାର ଗରେ ଚାନ୍ଦା ଲାଗିର ବିସବାସିମନ୍ ତମକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ଏ ଗତର ତାରୁ ଜୀବାଦିକିତାର କରୁ ଏଗାସଂ ଆରି ବାଇ କାରତ ମିଶା ତମକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ୨୪ ମାପରୁ ଜିପୁକିରିଷିତର ଜିନଦ୍ଵୀକାନି ତମର ସବୁ ଲକର ଲଗେ ରଥ । ୨୫ ଆସା, ପରମେସରକେ ତାକ୍ଷପୁଣୀ କରୁ । ମୁଲ ଜାନାଇତେରବାଜା ଜିପୁ କିରିଷିତର ବିସାଙ୍ଗ ସୁଦ କବର ଆରି ଜୁଗ ଜୁଗ ଦାରି ଲୁଟି ରଇବା ଟିକିନିକିର ସତ ଇପାବେ ରଇବା ତମର ବିସବାସ ପରମେସର ତାରକିର ପଢ଼ିଲାଇବାକେ ପାରେ । (aiōnios g166) ୨୬ ସେ ଟିକିନିକିର ସବୁ ସବୁ ବିସବରବକତାମନର ଯାସତରେ ସେ ଜାନାଇଲା ଆଗେ । ଆରି ଏବେ ମାପରୁ ପରମେସର ସତ ଜୁଗ ଜୁଗ ଅନି ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ଜାନାଇଥାଗେ । ଲାତିଅନି ସବୁ ବିସବାସ କରି ପରମେସର କାତାମାନି ଚାଲି ପାରିବାର । (aiōnios g166) ୨୭ ମାପରୁ ଜିପୁ କିରିଷିତରେତେଅନି ସବୁ ଜାନବା ଗଟେକସେ ପରମେସର କାଲେ କାଲେ ଜଗେ ଜଗେ ତାକପଣ ପାଥ । ଆମେନା । (aiōnios g165)

୧୯ କରନ୍ତିଯ

୧୩

। ପରମେସର ମନ୍ଦ କଳା ଲୟାବେ କିରିସ୍ଟ ଜିସୁର ପେତି ଅରବାକେ ମନେ ବାତିଆଏ । ୨ କରନ୍ତିଯ ନଅରେ ରଲବା ପରମେସର ମଣ୍ଡିଲିର ଲକ୍ଷମନ୍ତରେ ଲେକ୍ଲନ୍ତି । ପରମେସର ତମନେ ଜିସୁକିରିସଂ ପଢ଼ୁ ମିପାଇ, ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷ କଳାଆଏ । ଆରି ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସଂକେ ରପାସନା କରବା, ସବୁ ଜାଗାର ରଲବା ଲକ୍ଷର ପଢ଼ୁ ତମକେ ପୁକଳ ଅରବାକେ ବାତିଆଏ । ସେ ଆମର ମାପରୁ ଆରି ତାକର ମିପା । ୩ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ଜିସୁ କିରିସଂ ତମକେ ଜିବନ ଦୁକାର ପାନ୍ତି ଦେଅ । ୪ କିରିସଂ ଜିସୁରଟାନେ ପରମେସର ଜେନ୍ତି ଜିବନ ଦୁକାଇଗଲା, ସେ ଜିବନ ଦୁକାନିର୍ବାଲାଗି, ମୁଲ ସବୁବେଳେ ତମର ବିସଇଲନେଇ ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଆବାଦ ଦେଲିନି । ୫ କାଇକେବଇଲେ ତମେ କିରିସଂ ସଢ଼ୁ ମିଯିକରି ଆଗାସ ବଳି ପରମେସର ତମକେ ଲତାକେ ଅରବା ସବୁ ବିପାଇ, ତମର କାତା ଅରବା ବପୁ ଆରି ସବୁ ରକାମର ଗିଆନ୍ତ ଦେଲାଥାଏ । ୬ କିରିସଂର ବିସଇଲନେଇ ତମକେ ଜନ୍ମ କବର କଇଇଲୁଣ୍ଠି ସେଟା ଟିକ୍ ଆକା ବଳି ଜାନା ପଢ଼ଲାନି । ୭ ତେବେ ତମେ ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ କିରିସଂର ଏ ଜଗତେ ବାରତି ଆରବାଟେ ଜାଗିରିରବାକେ ସବୁ ରକାମର ଆଦିମାର ଦାନ୍ ମିଲାଇ ଆଗାସ । ୮ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ ଆଇବା ଦିନେ ତମକେ କାଇ ମିପା ମିମ୍ବ ନ ଅ । ଏଗାରାଇ ମାପରୁ ତମକେ ଯାରାସାରି ଜାକ ମିପା ତଦିର କରି ପଢ଼ୁଇଥି । ୯ ଜନ୍ମ ପରମେସର ମାପରୁ ଲାଗି ତମେ ତାର ପଥ ଜିସୁ କିରିସଂ, ଆମର ମାପରୁରସଢ଼ୁ ମିଯିକିତି ରଲବାକେ ବାତିଆଇ ଆଗାସ, ସେ ସେନ୍ତି କରି ଥିଏ ଆକା ବଳି ତାର ସଢ଼ୁ ବିସାବୁ କଳାସନି । ୧୦ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍, ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ କିରିସଂର ନାହିଁ ଦାରି ମୁଲ ତମକେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି, ଜେନ୍ତିକି ତମେ ସବୁଲକ ଗଟେକ୍ କାତାଇ ରାଜି ରଥା, ଆରି ତମର ତମର ବିଦରେ ବେଗଲା ବେଗଲି ରଥାନାଇ । ମାତର ତମେ ଗଟେକ ଦଲ, ଗଟେକ ମନ ଆରି ଗଟେକ କାତାଇ ରାଜି ରଥା । ୧୧ ତମର ତମର ବିଦରେ ଲାଗାଇଛା ଆରେ ବଳି ମୁଲ କିଲିଯିର କୁରୁମନ୍ ଅନି ମୁଣ୍ଡିଆଠି । ୧୨ ମୁଲ ବାଦଲିନି, ତମର ବିଦରେ କେତେଲକ କଇବାଇ, ଆମେ ପାଇଲର ବାଟେ ଜିବାଲକ, କେତେଲକ ଆପିଲର ବାଟେ ଜିବାଲକ, କେତେଲକ କେପାର ବାଟେ ଜିବା ଲକ୍, ଆରି କେତେଲକ ଆମେ କିରିସଂର ବାଟେ ଜିବା ଲକ୍ । ୧୩ କିରିସଂକେ ମୁକା ମୁକା କରି ବାଗ୍ ବାଗ କଳାପାରା ଦଲ ଅଳିଆଗାସ । ମୁଲ ପାଇଲ, ତମର ପାଇ କୁରସେ ମରିଗଲିନି କି? କି ତମେ ପାଇଲର ନାହିଁ ଦାରି ଦୁବନ୍ ନେଇରଇଲାସି? ୧୪ ସେମାରପାଇ କିରିସଂ ଆରି ଗାଆକେ ତାହିଲେ ତମର ବିଦରେ ଆରି କାକେ ମିପା ଦୁବନ୍ ଦେଇ ନାଇ ବଳି ମୁଲ ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଆବାଦ ଦେଲିନି । ୧୫ ତମେ ମର ନାହିଁ ଦାରି ଦୁବନ୍ ନେଇଆଗାସ ବଳି କେତେବେଳେ କେ ମିପା କଇଦେବାଇ । ୧୬ ରୁ ତିପାନ୍କେ ଆରି ତାର କୁମୁଦର ଲକ୍କେ ମିପା ଦୁବନ୍ ଦେଇରଇଲି । ଆରି କାକେ ଦୁବନ୍ ଦେଲିଆଠି କି ନାଇ ବଳି ମନେ ଏବୁ ଆସେ ନାଇ । ୧୭ କାଇକେବଇଲେ କିରିସଂ ମାକେ ଦୁବନ୍ ଦେବାକେ ପାତାଏ ନାଇ, ନିମାନ୍ କବର ଜାନାଇବାକେ ପାତାଇଲା ଆଏ । ଜଦି ଲକ୍ଷମନର ଗିଆନ୍ ଲୟାବେ ସେଟା ମୁଲ କରି, ସେନାର ଆଲେ କିରିସଂର କୁରସର କବର ବପୁ ପରି ଅରତା । ୧୮ କୁରୁପନୀୟ ଅଳିଜାରତେରବା ଲକ୍ଷମନରପାର, କୁରୁପେ ଅଳିଜା କିରିସଂର ମରନର କାତା, କାତ ମୁଳିଥ ନାଇ । ମାତର, ଆମରପାଇ ସେଟା ପରମେସର ବପୁ । ଆମେ ମୁକ୍ତି ପାଇତେରଇବା ଲକ୍ଷମନର । ୧୯ ତେବେ ଦରମ୍ ସାପତରେ ଏହି ଲେକାଆଏ, ମୁର ଗିଆନ୍ ରଲବା ଲକ୍ଷମନର

କିଆନ୍ ନାଶାଇବି, ଆରି ବୁଦ୍ଧି ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ବୁଦ୍ଧି କାଇ ଲତାକେ ନ
ଆଇଲା ପାରା କରବି । ୨୦ ଚେବେ ଗିଆନ୍ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ବିସାଇ
କାଇଟା କଇଅଇଯି? ସାସ୍ତର ସିକାଉମନର ବିସାଇ କାଇଟା କଇ ଅଇଯି?
ଆରି ଏ ଜୁଗର ଦଦାପେଲା ଅଇବା ଲକ୍ଷମନର ବିସାଇ କାଇଟା କଇଅଇଯି?
ପରମେସର ଏ ଜଗତର ଗିଆନ୍ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ କାଇ ଲତାକେ ନ
ଆଇବାଟା ବଲି କଣ ନାହିଁ କି? (aiōn g165) ୨୧ ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ ତାକର
ଚାଲାକିସଟ୍ଟୁ ପରମେସରକେ ନ ଜାନନ୍ତି ବଲି, ସେ ନିଜର ଗିଆନ୍ ଜୟାବେ
ଟିକକଲା । ଆମେ ଜାନାଇବା ବିସାଇ ଜନନ୍ତା କି କାଇ ମୁଲିଆ ନାର ବଲି
ଲକ୍ଷମନ କଇବାର, ସେଠା ବିଶବାସ କରିବା ଲକ୍ଷମନକେ ମୁକୁଟ ଦେବାକେ
ପରମେସର ପାଇବା ଅଇଲା । ୨୨ ଜିଦିଦିମନ କାହା ଅଇଲିବା ଚିନ୍ ପାଇ
ଦାବି କଲାଇନି । ଗିରିକମନ ଗିଆନ୍ କଜଳାଇନି । ୨୩ ମାତର ଆମେ
କୁରୁସ ଉପରେ ଚଗାଇ ଅଇରଇବା କିରିସଟର ବିସାଇ ଜାନାଇଲୁନି । ଏ
କାହା ମୁନଲେ ଜିରିଦିମନ ରିୟା ଅଇଗାଲାଇନି ଆରି ଜିରି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ
ସେ କାତାର କାଇ ମୁଲିଆ ନାର ବଲି ବାବଲାଇନି । ୨୪ ମାତର ଆମେ
ଅଥବା, କି ଜିରି ନଇଲା ଲକ୍ଷ ଅଥବା, ଜନ ଲକ୍ଷମନ ବାତି ଅଇଥାତତ,
ସେମନର ପାଇ କିରିସଟ ପରମେସରର ବପୁ ଆରି ପରମେସରର ଗିଆନ୍
ପାରା ଆଚେ । ୨୫ ଚେବେ ଜନନ୍ତା ପରମେସରର କଜୁଆ ବିସାଇ ସେଠା
ମୁନୁସର ଗିଆନ୍ ଅନି ଅଦିକ ଆଚେ, ଆରି ଜନନ୍ତା ପରମେସର ଦୁରବଲ୍
ବିସାଇ, ସେଠା ମୁନୁସର ବପୁଗାନେନି ଅଦିକ ବପୁ । ୨୬ ଏ ବାରବରିନିମନ,
ପରମେସର ଚମକେ ବାହଳା ବେଳେ ତମେ କେନ୍ତାର ରଇଲାସ୍ ବାରିଦେବକା
। ଜଗତର ବିଦି ଜୟାବେ ଦେଯିଲକ୍ ଗିଆନ୍ ନ ରଇଲାସ୍ । ଦେଯିଲକ୍ ନେତା
ନ ରଇଲାସ୍ ଆରି ବଢ଼ ଗରେ ଜନମ ନ ଅଇରଇଲାସ୍ । ୨୭ ପରମେସର
ଗିଆନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଲାକ୍ କରାଇବାକେ ଜଗତର ଦୁରବଲ୍ ଲକ୍ଷମନକେ
ବାହଳା, ଜେନ୍ତ୍ରି ଜଗତେ ଗିଆନ୍ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ ଆରି ବପୁ ରଇବା
ଲକ୍ଷମନ ଲାକ୍ ଅଇଜିବାର । ୨୮ ଚେବର ପାଇ, ପରମେସର ଏ ଜଗତର
କାର ଲତାକେ ନ ଆସେ ବଲି କରିବା ଲକ୍ଷମନକେ, ଆରି ସବୁବେଳେ
ତଳେ ରଇ ଲକ୍ଷମନ ଗିନ୍ କରିତେରଇବା ଲକ୍ଷକେ ବାହଳାଆଚେ । ୨୯
ଜେନ୍ତ୍ରାର କି ଜଗତ ବିଦରେ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ବଢ଼ ବଲି ନାମାଇ ଅଇବାର,
ସେମନ କାଇ ଲତାକେ ନ ଆସନ ଆରି ପରମେସର ମୁଆଚେ କେ ମିୟା
ଦଢ଼ପନ ଅର ନ କାହାର । ୩୦ ମାତର ପରମେସର ଚମକେ କିରିସଟ ଜୟିର
ସଟ୍ଟୁ ମିୟାରିଆଚେ ଆରି ସେ କିରିସଟକେସେ ଆମରପାଇ ଗିଆନ୍ ପାରା
କରିଆଚେ । ବାହଳାଗି ଆମେ ପରମେସର ସଟ୍ଟୁ ସବୁ ମିୟାବିତା ଅଇଲାଟା
ଆରିତରେକ ଜଟିଅଳ୍ପାଲାଆଚେ । ଆମେ ଦରମ ଆରି ମୁକଳ ଲକ୍ ଅଇ
ପାପେ ଅନି ମୁକୁଟ ପାଇଆରୁ । ୩୧ ମାତର ଜେନ୍ତ୍ର ଦେବମ ସାସଟରେ ଲେକା
ଅଇଥାଚେ, କେ ଜି ବଢ଼ପନ ଅଇଯି, ତେବେ ସେ ମାସଗୁ କଳା କାମ ତେଜ
ବଢ଼ପନ ଅ ।

୭ ଏ ବାଲବର୍ଜିମିନ୍, କେବଳକିବେଳେ ମୁଲ ତମର ଲଗେ ପରମୋସରେ
ଟିକିନିକି କାତା ସୁନାରବାକେ ଆସି ରଲି ପଣ୍ଡିତମନର ପାଗା କି ବାସଣ୍ଠ
ଦେବା ଲକ୍ଷରପାଗା ବଦ୍ଧ ବଦ୍ଧ କାତା କରି ନ ରଲି । ୯ କାଇକେବରିଲେ
କୁରୁସ୍ କାଟେ ମରିରଇବା ଜିୟୁ କରିଥିଲେକେ ଗାତି ଆରି ବିନ୍ଦ ବିଶାଇ ତମକେ
ନ କର ବଲି ମୁଲ ଟିକି କଲି । ୧୦ ଯେବେଳେ ମୁଲ ତମର ଲଗେ ଦୁରବଲ୍ଲ
ଅଳ ତରିକରି ରଲି ଆରି ତରିତରି ଗଲାଗଜି ରଲି । ୧୧ ଜେଟୁକି ତମର
ବିସବାସ ମୁନୁସର ତିଆନ ଉପରେ ନ ରଙ୍ଗକରି ପରମେସରର ବୁପୁ ଉପରେ
ବାନ୍ଧିଅଳ ରଥ । ୧୨ ତେବେରପାଇ ମର ସିକିଅ ଆରି ମୁଲ ସୁନାରବା ବାକିଆ,
ମର ନିଜର ତିଆନେ ଅନି ନ ରଲିଲା । ଚାଲାକି କାତା କରିଲା ମୁଲ

ସୁନ୍ଦରାଳା ମନେ ବିସବାସ କରାଇନାଇ । ମାତ୍ର ପରମେସର ଆଦିମା ଆରି ତାର ବ୍ୟସ ସତ୍ତ୍ଵ ମୁକ କଇଲା ବିସର ସତ୍ତ୍ଵ ଦଲି ଜାନାପଦଳା । ୭ ଏଲେମିଶା ଆମେ ଜେତେବଳୁ ଆଦିମାର ବଢିରଇବା ବିସବାସିମନର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲାବେଳେ ଗିଆନର କାତା କଇଲୁନି । ମାତ୍ର ସେଟା ଏ ଜୁଗର ଗିଆନ ନିର୍ଜନ୍ତ କି ଏ ଜୁଗର ନ ସଥି ଅଳଜାଇରଇବା ନେତାମନର ଗିଆନ ନିର୍ଜନ୍ତ । (aiōn g165) ୯ ନାଇ, ଜନ ଗିଆନର ବିସର ଆମେ କଇଲୁନି, ସେଟା ପରମେସର ଟିକିନିକି ଗିଆନର କାତା । ପୂର୍ବରେ ପରମେସର ତାର ଜରନା କାଳେ ମିମା ଜାନାଏ ନାଇ । ସେ ଜନ୍ମନା ଇଥାବେ, ପରକେ ଆମର ମଇମାର୍ପାଇ ସେ ବଢିରଇଲା । (aiōn g165) ୧୦ ଏ ଜୁଗର ଅଦିକାରିମନଙ୍କେ ମିମା ସେଟା ବୁଜୁଦିନାଇ । କାଇକେବରିଲେ ସେମନ୍ ସେଟା ଜାନିରଇଲେ ତାକାମୁଟା ମାପୁରୁଷେ କୁରୁଷେ ମାରି ନ ରଇତାଇ । (aiōn g165) ୧୧ ଜେନ୍ତାରି କି ପାସତରେ ଲେକା ଆତେ, ଜନ୍ମଟାକି କାର ଥାଁକି କେବେ ଦେକେନାଇ, କାର କାନ୍ କେବେ ପୁନି ନାଇ ଆରି କେ ମିମା କେବେ ବାବି ନ ରଥେନ୍, ସେ ସବୁ ବିସର, ପରମେସର ଜନ୍ମ ଲକମନକେ ଆଲାଦ କଲାନି, ତାକରୁପାଇ ଟିଆର କଲାଆତେ । ୧୨ ମାତ୍ର ଆମକେସେ ପରମେସର ତାର ଟିକିନିକି ବିସର ଜାନାଇଥାତେ । ସେ ସୁକଳ ଆଦମାପେ ସବୁ ବିସର ସିକାଇସି ଆରି ତାର ବିଦ୍ରରେ ରଇବା ଟିକିନିକି ଚିନ୍ମା ମିମା କରୁସି । ୧୩ ମୁନ୍ଦୁସ କରିବା ଚିନ୍ମା ସବୁ ତାର ବିଦ୍ରରେ ରଇବା ଆଦମାକେ ତାହିଲେ ଆରି କେ ମିମା ନାଜାନାତ । ଦେହିଯେ ପରମେସର ସବୁ ଚିନ୍ମା କଲାଟା ତାର ଆଦମାକେ ତାତିଦେଲେ ଆରି କେ ମିମା ନାଜାନାତ । ୧୪ ଏ ଜଗତର ଲକମନ ପାଇରଇବା ଆଦିମା ପାରା ଆମେ ପାରନାଇ । ମାତ୍ର ପରମେସର ଆଦିମା ପାଇଅରୁ । ଜେନ୍ତାରିକି ଜନ୍ମ ସବୁ ବିସର ଆମକେ ସେ ଦେଲାଆତେ, ସେଟା ସବୁ ଆମେ କାନ୍ଦରୁ । ୧୫ ତେବେ ସେ ସବୁ ବିସର ମିମା ଆମେ ଜଗତର ଗିଆନ ଇଥାବେ ସିକାଉନାଇ, ମାତ୍ର ଜନ୍ମ ବିସର ଆମକେ ପରମେସର ପୁକଳ ଆଦିମା ସିକାଇଲା ଆତେ, ସେ ବିସର ଆକା ସିକାଇଲୁନି । ଜନ୍ମ ଲକମନ ପୁକଳ ଆଦମା ପାଇଆଚନ୍ତ, ସେ ଲକମନକେ ଏ ଆଦିମାର ବିସର ସିକାଇଲୁନି । ୧୬ ମାତ୍ର ପୁକଳାଦିମା ନ ପାଇ ରଇବା ଲକ, ଆଦିମାର ବିସର ନ ମାନେ, ମାତ୍ର ସେଟାମନ ତାର୍ପାଇ ଗଟେକେ କାଇଟା ନାଜାନବା ବର୍କୁଆ ପାରା, ଆରି ସେ ସେଟା ବୁଜି ନାପାରେ, କାଇକେବରିଲେ ସେ ସବୁ ବିସର ସୁକଳ ଆଦମା ସିକାଇଲେ ସେ ବୁଜିଥାଏସି । ୧୭ ମାତ୍ର ଜନ୍ମଲକମନ ଆଦିମା ପାଇଆଚନ୍ତ, ସେ ସବୁ ବିସର ମୁଲିଅନ୍ତ, ସଦ ବାବେ ବିଚାର କରସି । ଏଲେ ମିମା ତାକେ କେ ବିଚାର ନ କରନ୍ତ । ୧୮ ପାସତରେ ଲେକା ଅଳଜାପାରା କେ ମିମା ମାପରୁ ମନର କାତା ଜାନି ନାପାରନ୍, କି କେ ମିମା ତାକେ ସିକାଇ ନାପାରତ । ମାତ୍ର ଆମେ କିରିସଟର ମନ ପାଇଆଚ ।

୭ ଏ ବାଇବଳିମନ୍, ମୁଇ କରିଦ୍ଦିଯୁରେ ରଙ୍ଗଳାବେଳେ ସୁକଳାଥାବିମା
ପାଇଲା ଲକ୍ଷମନର ଉପାବେ ତମ୍ଭେ କାତା ଅଇ ନାପାଇଲି । ମାତର
ନିଜେ ମନ୍ଦିରକାଳୀ ଉପାବେ ରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନର ଉପାବେଷେ କାତା ଅଇଲି ।
କାଇକେ ବରଲେ ତମେ ଯେବେଳେସେ, ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକେ ମୁଲିଆଇ
ରଙ୍ଗଲାସ୍ । କିମିଟରେ ତେଇ କିନ୍ତୁ ପିଲାମନର ପାରା । ୨ ମୁହଁ ତମ୍ଭେ
ଆଁଟ କାଦି ନ ଦେଇ କରି ଦୂଦ କାଇବାକେ ଦେଇରଙ୍ଗଲି । କାଇକେବରଲେ
ତମେ ଆଁଟ କାଦି କାଇବାର ନାପାରିତେ ରଙ୍ଗଲାସ୍ । ଏବେ ମିଥା ନାପାରାସ୍ ।
୩ ତେବେ, ତମେ ନିଜର ମନ୍ କଳା ଉପାବେ ରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନରପାରା ଆଚାସ୍ ।
ମୁହଁ ଏତାର ପାଇ କରିଲିନି, କାଇକେବରଲେ ତମର ତମର ବିଦରେ ଛୁପା
ଦିଲା, ଲାଟାଜିତା ଆରି ଜାନିମିତି ଆଚେ । ତମେ ନିଜର ମନ୍ କଳା ଉପାବେ
ରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷ ବିଲି ଜାନାପଦିଲାନି । ଜଗତର ଲକ୍ଷମନର ପାରା, ନିଜର

ନମ୍ବ କଲା ଇପାବେ ଚଲାଗଲୁଛି କଲାସନ୍ଧି । ୪ ଜେନ୍ଦ୍ରିକି ତମର ବିଦରେ କେତେଲକ୍କ କଇବାଇ, ଆମେ ପାଇଲର ବାଟେ ଗାଲୁନି । ତେଣାଥି ଆରି କେତେଲକ୍କ କଇବାଇ, ଆମେ ଆପଲର ବାଟେ ଗାଲୁନି । ସେବକିବେଳେ ତମେ କାଇ ନିଜର ନମ୍ବ କଲା ଇପାବେ ରଇବା ଲକ୍ଷ ନୁଆସ କି? ୫ ସେ ଇପାବେ ଦେବକଲେ ଆପଲ କେ? ଆରି ମୁହଁ ମିଥା କେ? ଆମେତା ଅବକା ଯେବା କରୁନାନ । ଜେନ୍ଦ୍ରିକି ତମଙ୍କେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକେ ଆମେ ପାଇଇ କଲୁ । ପରମେସର ଆମକେ ଜନ୍ମ କାମ କରିବାକେ ଦେଇରଇଲା, ଆମେ ସେ କାମ କରିଆରୁ । ୬ ମୁହଁ ମୁହଁ ରପଲା ଲକ୍ଷ ପାରା, ଆରି ଆପଲ ଗତେ ପାନିଦେଲା ଲକ୍ଷର ପାରା । ମାତର ପରମେସର ସେ ଗର ବଦଳଇଆଛେ । ୭ ସେହିପେ ଜେ ରପିରଇସି ଆରି ଜେ ପାନି ଦେଇଥି, ତାକର କାଇଟା ନାଇ, ଜେ ବଦାରଇଲୟି, ସେ ପରମେସର ସେ ସବୁଗା । ୮ ଜେ ରପଲା ଆତେ ଆରି ଜେ ପାନି ଦେଲାଆଛେ, ସେ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଗଟେକ କାଇଆଲେ ଲତାରପାଇ କାମ୍ କଲାଇନି । କାଇକେବଲାଲେ ସେମନ୍ତକେ ପରମେସର ନିଜର ନିଜର କାମ୍ ଇପାବେ ପୁରୁଷକାର ଦେଇଥି । ୯ ଆମେ ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ କାମ୍ କରିବା କୁଳିଆର ମନ୍ । ଆରି କରନ୍ତିଯର ବିଦ୍ୟାବିମନ୍ ତମେ, ପରମେସର ଗାସ କରିବା ଜମି, ଆରି ତାର ଗର । ୧୦ ପରମେସର ମକେ ଦେଇରଇବା ତାର ଜିବନ ଦୁଇନି ଇପାବେ ମୁହଁ ଗଟେକ ସବୁ ଜୀବିରଇବା ଗର ତିଆରକରୁ ପାରା କୁନାଦି ବୟାରିଆଟି । ସେବେଳେଅନି ଦିନ ଲକ୍ଷ ତାର ଉପରେ ତିଆର କଲାନି । ମାତର ତିଆର କରିବା ବେଳେ ତମେ, ଗଟେକ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଜାଗରିର ରଇବାର ଆତେ । ୧୧ କାଇକେବଲାଲେ, ଜନ୍ମ କୁନାଦି ତିଆର ଅଇପାରିଲା ଆତେ, ତାକେ ଚାଟ ଅଳଗା କୁନାଦି ମିଥା ତିଆର କରି ନାପାରଦ । ସେ କୁନାଦିର ମୁଲ୍କ ପାକନା ଅଇଲାନି ଜିପୁରିଷଟ । ୧୨ ମାତର କେତେକ ଗର ବାନ୍ଧମନ୍ କୁନାଦି ଉପରେ ସୁନା, ରୂପା ଆରି ବେଶି ଦାମ ଅଇବା ପାକନା ସତ୍ତ୍ଵ ବାନ୍ଧାଇନି । ଆରି କେତେକ ଲକ୍ଷ ଦାରୁ, ଗୀଥ ଆରି ପିର ସତ୍ତ୍ଵ କୁନାଦି ଉପରେ ବାନ୍ଧାଇନି । ୧୩ କିରିସିଂ ଆରି ତରେକ ଆଇବା ଦିନେ ଗଟେକ ଗଟେକ ଲକ୍ଷର କରିରଇବା ସବୁ କାମ୍ କେତୁଣା ବଳି ଜଇଟାନେ ଜାନାପଦିଜାଇସି । ସେଥା ଗଟେକ ଏହି ବେଲା ଆଲସି ଜେତେବେଳେ ସବୁ ଜିନିସ ଜଇଟାନେ ପତାଇ ପରିକା କରାଇଲୟି । ୧୪ ଜନ୍ମକମନ୍ କରିରଇବା କୁନାଦି ଉପରେ ଜଇର ପରିକାଟାନେ ନ ନସେ, ସେ ପୁରୁଷକର ପାଇସି । ୧୫ ଜଦି ଜାର କାମ୍ ପଢି ଜାଇସି, ସେ କାମ୍ କରୁକେ କାଇଟା ନ ମିଲେ । ମାତର ସେ ଲକ୍ଷ ଲାଗ୍ରତେରଇବା ଜଇଟାନେଅନି ରକିଆ ପାଇଲା ପାରା ନିଜେ ରକିଆ ପାଇସି । ୧୬ ତମେ ନିଜ ସତ୍ତ୍ଵ ଜାନିଆଗୁଷ, ତମେ ଅଇଲାସନ୍ଧି ପରମେସର ମନ୍ତ୍ରିର । ଆରି ତାର ଆଦ୍ମା ଦମର ଗାଗର ବିଦରେ ବାସାଅଇରାନେ । ୧୭ ଜଦି କେ ମିଥା ପରମେସର ମନ୍ତ୍ରିର ନପାଇସି, ତେବେ ପରମେସର ତାକେ ନପାଇସି । କାଇକେବଲାଲେ ପରମେସର ମନ୍ତ୍ରିର ସୁକଳଟା । ତମେମନ୍ ଆକା ଯେ ମନ୍ତ୍ରି । ୧୮ ନିଜକେ ମିଥା ନାତାଇ ନ ଭାବୁ । ଜେ ଜଦି ମୁହଁ ଜଗତର ଇପାବେ ଗିଆନ ରଇବାକିର୍ତ୍ତ ବଳି ମନେ ମନେ ବାଦସି, ତେବେ ସେ ସବୁ ମିଆନ ପାଇବାକେ ଆଲେ, କାଇଟା ନାଜାନ୍ତାବ ବକୁଳୀ ଲକ୍ଷରପାର ଅଇବାର ଆତେ । (aiōn g165) ୧୯ କାଇକେବଲାଲେ ଏ ଜଗତର ଗିଆନ ପରମେସର ମୁଆଟ୍ର କାଇ ଲଦାକେ ନ ଆସେ । ଜେନ୍ଦ୍ରିକି ସାପ୍ତରେ ଲେକା ଆତେ, ଗିଆନ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତାକର ଗାଲାକିଫେଲୟେ ପରମେସର ଦାର୍ଯ୍ୟ । ୨୦ ଆରିଦରେ ସାପ୍ତରେ ଲେକାଆତେ । ଗିଆନ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ବାଦବାଟା ସବୁ ଚୁଟାଇସେ ବଳି ପରମେସର ଜାନିଆଟେ । ୨୧ ଆରି କେ ମିଥା ଲକ୍ଷମନ୍ କରିରଇବା କାମଟାନେ ବଦ୍ଧପନ୍ତ ନ ଭାବୁ । ଏବେ ତମେ ସବୁ ବିପରୀତ ଅଧିକାର ପାଇଆବାସ । ୨୨ ଜଦି ମୁହଁ ଅଇଲେ କି, ଆପଲ୍

ଅଇଲେ କି, ପିତର ଅଇଲେ କି, ଜଗତର କାଇଟା ମିସା ଅଇଲେ, ତମେ ମଲେ କି ବୁଝିଲେ, ଏବେ ଜାଇଟା ଅଇଲେ କି ପଦକେ ଜନ୍ମଟା ଅଇଲେ ମିସା, ସବୁ ବିଷଇ ତମର ମଞ୍ଜୁଲିର ପାଇସେ । ୨୩ ମାତରି ତମେ କିରିସିରେ ଲକ୍ଷ, ଆରି କିରିସିମ ପରମେସରର ।

୪ ତେବେ ତମେ ଆମ୍ବକେ କିରିସ୍ଟର ସେବା କରୁମନ୍ ବଲି ନାମବାର ଆଚେ

। ଆରି ପରମେସର ଆମକେ ଟକିନିକି ସତ୍ତ ବିସରଗ ବାଶ୍ରାଗରିଆର ଦାଳଭ୍ରତ ଦେଲାଆଏ । ୨ ଆରି ସେନ୍ତ୍ର ଦାଳଭ୍ରତ ନେଇରଇବା ସେବାକରୁମନ୍ତ ସତ୍ତ ବାବେ କାମ କରିବାର ଆଏ । ୩ ମାତର ତମର ବିଦ୍ରରେ କେତେକୁ ଲକ୍ଷ କି, ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷ କେ ମିଥା ମର କାମ ଦେଖି ମକେ ବିଚାରନା କଲେ, ମକେ କାଇଟା ନାଁ । ମୂର ନିଜେ ମର ବିଚାରନା ନ କରି । ୪ କାଇକେବରିଲେ ମୂର ନିଜର ବିରୁଦ୍ଧ କାଇ ଦସ କଲାଟା ମର ମନ୍ତ ନାଜାନେ । ଅଇଲେ ମିଥା ମୂର ଛି କାଇ ଦସ ନ କଲା ଲକ୍ଷ ବନି କଇନ୍ତି । ମାତର ଜେ ମକେ ବିଚାର କରୁଥି, ସେ ମାସରୁ । ୫ ସେବାରପାଇ ତମେ କାକେ ମିଥା କାଇ ବିସର ନେଇ ବିଚାର କରାନାଇ । କାଇକେବରିଲେ ବିଚାରନା କରିବାକେ ବେଳା ଅଥ ନାଇତା । ମାସରୁ ବିଚାରନା କରିବାକେ ଆଇବାଜାକ ଜାଗା । ମାସରୁ ଆଇଲେ ଆକା ସାରାପାରି ବିଚାରନା ଅଲୟି । ସେ ଆମ୍ବାର ବିଦ୍ରରେ ଲୁହତେ ରଇଲା ସବୁ ବିସର ଉଜଳେ ଦେକାଇ ଦେଇଥି । ଆରି ଲକ୍ଷମନର ମନ୍ତ ବିଦ୍ରର କାତା ସବୁ ଦେକାଇ ଦେଇଥି । ସେହି ବେଳେ ସବୁଲକ୍ଷ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ଲାହୁ ପାଇବାଇ । ୬ ଏ ବାଇବରିନିମାନ୍, ମୂର ଏ ସବୁ କାତା ତମେ ସିକା ବଲି, ମର ବିସର ଆରି ଆପଲର ବିସର ଉଦାଧରନ୍ ଦେଇ କଇଲି । ଜେନ୍ତିକି ସାସତରେ ଲେକାଆଇଲାଟାନର ଅରତ ତମେ ବିକ୍ଷ୍ୟା । ସାସତରେ ଜେହିକି ସବୁ ଲେକା ଅଇଲାଆଏ, ତାରୁଟାନେଅନି ଅଦିକ କରାନାଇ । ସେନ୍ତ୍ର କଲେ କାକେ ମିଥା ନେଇକରି ବଦ୍ଧପନ ନ ରଥାୟ, ଆରି କାକେ ମିଥା ଜନ୍ମ ନ କରାୟ । ୭ କାଇକେବରିଲେ ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନରେନାଥି କେ ତମକେ ବହୁ କରି ନାହାରାୟ । ୮ ତମକେ ଦରକାର ରଇଲା ସବୁ ବିସର ମିଲାଇ ଆଗାସ କି? ତମେ କାତା ପାଇକାର ଅଲୟାରି ଆଗାସ କି? ଗଟେକୁ ଗଟେକୁ ରାଜା ଅଇଲାଇଆଗାସ କି? ଏଲେ ମିଥା ଆମେ ଅଇ ନାପାରିଲୁନି । ସତରେ ତମେ ରାଜାଆଇଟାସ କି? ସେନ୍ତ୍ରରଥାଇେ, ଆମେ ମିଥା ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇ କାମ କରିବୁ । ୯ ମାତର ମୂର ବାଦିନି ପରମେସର ଆମର ପାରା ପେରିଦିମନ୍ତକେ ଦାଉର ସାରାପାରି ଜାଗା ଦେଲାଆଏ । କରିତର ସବୁ ଲକ୍ଷ ଆରି ସରଗର ଦୁଃମନ୍ ଦେଖିବେ ରଇବାବେଳେ ଆମେ, ବନ୍ଦି ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ମରାଇବାକେ ନେଲାପାରା ଆବୁ । ୧୦ ଆମେ କରିସତର ଲାଗି ବକୁଆ ଲକ୍ଷ, ମାତର ତମେ କରିସତର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଲାର ପାଇ ଦୁଃରିବରା ଲକ୍ଷ । ଆମେ ଦୁରବକ୍ଳ, ମାତର ତମେ ବସିରିବରା ଲକ୍ଷ, ତମକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ସନ୍ମାନ ଦେଲାଇନି, ମାତର ଆମକେ ସନ୍ମାନ ମିଲେନାଇ । ୧୧ ଏବେ ଜାକ ମିଥା ଆମକେ ପେଣସ୍ପୁରତେ କାଇବାପିଲାବାକେ ମିଲେନାଇ । ପିନ୍ଦବାକେ ଦେଖି ପୁରନା ବସିତର ଆଏ । ଲକ୍ଷମନ ଆମକେ ମାରିଲାଇନି ଆରି ରଇବାକେ ଜାଗା ନ ରଇଲାର ପାଇ ଏନେତେନେ ଅଇ ବୁଲୁଣୁଣି । ୧୨ ଆବତ୍ର କାମ କରି ଆମେ ଦିନ୍ମନ୍କେ ଦିନ ଜୁଲିସ୍ଟ୍ରୁକ୍ଟି ଗାଲୁଣି । କେ ଆମକେ ପାଇପ ଦେଲେ ତାକେ ଆମେ ଆସିବାଦ କଲୁଣି, ଆରି ଉତ୍ତା ପୁନିକରି ମିଥା ମୂରତି କରି ରଇଲୁଣି । ୧୩ ନିନ୍ଦା ପାଇଲେ, ଆଲାଦର କାତା କଇଲୁଣି । ଆମେ ଏବେ ଜାକ ମିଥା ଜାଗିର କାରିବା ପାରା ଅଇଆବୁ । ଲକ୍ଷମନ ଆମକେ ଆଶି ଦରଇବା ମୁକି ପାନିପାରା ଦେକଲାଇନି । ୧୪ ମର

ତମେ ଲାଜ କରାଇବାକେ ଏ ସବୁ ବିସଇ ଲେଜିନାଇ, ମାତର ତମ୍ଭେ ମର ଆଲାଦର ପିଲାଟକି ବଲି ଏତା କରି ତେବେନା ଦେବାକେ, ଏ ସବୁ ଲେବାଲିନି । ୧୫ କାଇକେବଇଲେ ତମରତାନେ କରିସରେ ବିସଇ ସିକାଇବାକେ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଗୁରୁ ରଙ୍ଗରେ ମିଥା, ବାବା ଉପାବେ ତମ୍ଭେ ଦେବି ଲକ୍ଷ ନାଇ । କିରିସତ ଜିମ୍ବୁରତେଇ ମିଥାର ପାଇ ମୁଲ ତମର ବାବା ଅଇଗଲି । କାଇକେବଇଲେ ମୁଲ ତମ୍ଭେ ଜିପୁକିରିସରେ ପୁବକର କରଇଗଲି । ୧୬ ତେବେ ମୁଲ ତମ୍ଭେ ବାବୁକିଆ କରି କରିଲି, ମୁଲ ଜାରତା କଲିନି ତମେ ମିଥା ସେହୁାରି କରା । ୧୭ ସେଗାରପାଇ ମୁଲ ତିମତିକେ ତମର ଲଗେ ପାଶର ଆଚି । ମୁଲ ତାକେ ଆଲାଦ କଲିନି । ସେ ମର ନିରା ପିଲା ପାରା ଆରି ମାପରୁର ସେବାକାମେ ସବୁ ନିକିପଣ୍ଡ କରସି । ଜେତୁକିବେଳେ ସେ ତମରତାନେ ଆଳସି, କିରିସରେ ତେଇ ମିଥାର ପାଇ ବଲି ମୁଲ କେନ୍ତି ତଳାଚଲତି କଲିନି, ସେ ବିସଇନେଇ ସେ ତମ୍ଭେ କଇସି । ସେ ସମାନ ବିସଇ, ସବୁ ମଣ୍ଡଳିର ବିସବାସିମନ୍ଦନକେ ମୁଲ ସିକାଇଲିନି । ୧୮ ସେ କରନ୍ତିଅତେର ଆର କେବେ ନ ଆସେ, ବଲକର ତମର ବିଦ୍ରର କେତେ ଲକ୍ଷ ବଢ଼ପରି ଅଳାଇଗାସ୍ତ । ୧୯ ମାତର ଜି ମାପର ମନ କଲେ ମୁଲ ଦାପରେ ତମରତାନେ ଆଳବି । ଏ ବଦପିନିଆ ଲକ୍ଷମନ୍ କାର କାତା ଅଇଲାଇନି ବଲି ମୁଲ ନିଜେ ଜାନିବି ଆରି ତାକର ବପୁ ପରମେସରତାନେଅନି କି ନାଇ, ସେତା ଜାନିବି । ୨୦ ପରମେସରର ରାଇଜ୍, ଅବକା କାତା ଅଇବା ବିସଇ ନିର୍ଜ୍, ମାତର ବପୁର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଙ୍ଗର ବିସଇ । ୨୧ ମୁଲ ଆରଲାଦେଲେ ତମ୍ଭେ କେନ୍ତି ତଳାଚଲତି ଦେକାଇବାର ଆଚେ? ମୁଲ ବେଦତାଙ୍କୁ ଦାରି ତମର ଲଗେ ଆଇବାର କି । ଆଲାଦ ଆରି ସାନ୍ତିର ମନ ଦାରି ଆଇଦି?

୫ ମୁଲ ସତ୍ୟେ ସୁନ୍ଦରି କେ, ତମର ବିଦ୍ରେ ବେଶିଆ କାମ ଆବିଷେଖିବାରେ ଆରି

ଏହୁରି ବେଶିଆ କାମ, ଜନକାଳି ବିପାକ୍ଷ ନ କଲା ଲକ୍ଷର ବିଦେଶ
ମିଥା ନାହିଁ । ଜେହୁରକି ନିଜର ସାନ ଆୟୁର ସତ୍ତ୍ଵ ସୁଆବସା ଅଇଲାନି । ୨
ଆରି ତମର ବିଦ୍ରଗେଅନ୍ତି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ଏହୁରି କାମ କଲାଆଚେ, ତେବେ
ତମେ କାଇକେ ବହୁପଦ ଦେକାଇଲାସନି? ସେ କରିରଇବା ପାପ କାମର
ଲାଗି ଲାକ୍ଷ ଅଳକରି ସେହୁରି ଲକ୍ଷକେ ତମର ବିଦ୍ରଗେଅନ୍ତି ବାରକରାଇ
ଦେବାର ରଇଲା । ୩ ମୁଲ ଗାହତ ଲପାବେ ତମର ତାନେ ନ ରଇଲେମିଥା
ସେହି କରିବାର ରଇଲା, ଏଲେ ମିଥା ଆଦମାଇ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଚି । ତେ
କି ଏହୁରି କାମ କରିଆଚେ, ମୁଲ ତେଇ ରଇଲା ପାରା, ବେଷ୍ଟ ବହୁ ଦୟ
କଲା ଲକ୍ଷକେ ତମ୍ଭ ଦେବାର ଆଚେ ବଲି ମାପରୁ ଜିସକିରିଷ୍ଟର ନାହିଁ
ଦାରି, ପୁର ବିତାର କରି ସାରାର ଆଚି । ୪ ତମେ ମାପରୁ ଜିସର ନାହିଁଦାରି
ଗଟେକୁଳଗେ ରୁଣ୍ଧି ଅଇଲା ବେଳେ ମର ଆଦମ ଆରି ମାପରୁ ଜିସର ବହୁ
ତେଇ ଆଚେ । ୫ ଏହୁରି ଲକ୍ଷକେ ତାର ଗାହତ କୁରୁପନାସ ଅଳଜିବାକେ
ସଇତାନର ଆଚେ ସର୍ବି ଦେବାର ଆଚେ । ସେହୁର କଲେ ମାପରୁ ଆରି
ତରେକ ଆଇବା ବେଳେ ତାର ଆଦମା ରକିଆ ପାଇବାରୁସି । ୬ ଏହୁରି
ଲକ୍ଷକେ ତମର ମଣ୍ଡଳିତେ ସତ୍ତ୍ଵକରି ଏହି ବହୁପଦ ଅଇବାଟା ବଲନାର ।
ମନେ ରକା କଣ୍ଠେକୁ କମିରର ଲାଗି, ଚକଟଳା ସବୁ ଗୁଣ୍ଠ ଆମଦ ଅଇଲାଇସି,
ଏଣା କାହିଁ ତମେ ନାଜାନାସ କି? ୭ ତମର ବିଦ୍ରଗ ରଇବା ପାପର ପୁରନା
କମିର ପିଣ୍ଡିଦେଇ ପୁରାପୁରୁଷ ସୁଲକ୍ଷଣ ରଥୀ । ସେହୁର କଲେ ତମେ କମିର
ନ ଲାଗେ ଚକଟଳା ନୁଆ ମୁଣ୍ଡ ପାର ଅଇପା । ମୁଲ ଜାନି, ଏବେମିଥା ତମେ
ସେହୁରି ଆଦାସ । ଆମର ନିଷ୍ଠତାର ପରବ୍ର ଦିନ ଚିଆର ଅଇ ସାରିଲା ଆଚେ ।
ପରବର୍ତ୍ତ ମେଣ୍ଟପିଲା ନିଜେ କିରିସଟ ସର୍ବି ଅଇଥାଚେ । ୮ ତେବେ
ଆପା, ଆମର ପାପ ଆରି କାରାପ ରଇବା ପୁରନା କମିର ତାତିଦେଇରୁ ଆରି
କମିର ନ ମିଥିଲା ରୁଚି ପାରା ଜେହୁରି ସର ଆରି ସୁଆଲ ଅଇ ଏ ପରବର୍ତ୍ତ

ପାରଦା କରୁ । ୯ ମୁଲ ଆଗରୁ ଦେଖିଆମନର ସତ୍ତ୍ଵ ନ ମିଥବାକେ ଚିତ୍ତ ଲେକିରାଇଲି । ୧୦ ତାର ଅରତ ନିଂ ଜେ ଏ ଜଗରେ ରଇବା ଦେଖିଆ, ଲଦ୍ବରା, ଚରନା ଆରି ମୁହଁତି ପୁଜା କରଦା ଲକର ସତ୍ତ୍ଵ ମୁଳକେ ମିଥା ନାଲ ବଲି । ଜଦି ସେନ୍ଦ୍ରାର କଲେ ତମେ ଜଗର ଚାତି ବାରଇଜିବାକେ ପଢି । ୧୧ ମାତର ମର କରିବାଟା ଅଇଲାନି, ଜନ ବାଇ ମୁଲ ଦେଖିବାପି ବଲି କରିବାକେ ଦେବିତାର କାମ କରି, କି କାଇଟା ଦେବାକେ ମିଥା ଲାବ କରି, କୁର କାତା କରି, ପୁଡ଼ିଲା ପୁଜା କରି, ବିନ ଲକରିତା ଦନ୍ତିପଦ୍ମିକରି ନେଇ, ଆରି ମାତୁଆଳ ଅଇପି ବଇଲେ, ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥାନାଇ । ଏହିକି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିକିର କାଇବାର ମିଥା ନାଇ । ୧୨ ଦ୍ଵିତୀୟ ନ କରିବା ଲକମନ୍ଦକେ ବିଚାର କରିବାକେ ମୁଲ କେ? ପରମେସର ସେମନ୍ଦକେ ବିଚାର କରି । ଜନ ଲକମନ୍ ମଣ୍ଡିଲେର ରଇବାର, ସେମନ୍ଦକେ ବିଚାର କରିବାଟା ଆମର କାମ । ୧୩ ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲାପାରା ତମର ବିଦ୍ରେ ଜନଲକ ସେନ୍ଦ୍ରାର କାରାପ ଚଲାଚଲ୍ଲି କଲାନି, ତାକେ ତମର ବିଦ୍ରେଅନି ବାରକରାଇ ଦିଆସି ।

୭ ଜି ତମର ବିଦ୍ରେ ଗଟେକ ଦେଖିବାପି ବାଇଲେ ଆରି ଗଟେକ ଦେଖିବାପି ବାଇର ବିରୁଦ୍ଧେ କାତା ରଇଲେ, ସେଟା ବିଚାର କରିବାକେ ଦେଖିବାପି ନ କଲା ବିଚାରକାରିଆର ଲଗେ ଜାଆ ନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ଦେଖିବାପିମନ ସେତା ବିଚାର କରି । ୨ ମନେ ରଥ, ପରମେସର ଲକମନ ଜଗତର ଲକମନର ବିଚାର କରିବାର । ସେନ୍ଦ୍ରାରାଲେ, ଏ ଗଟେକ ପାନ ଦେଖିବାର କରିନାପାରାସ କି? ୩ ଏବେ ମୁନା! ଦିନେକ ଆମେ ସରଗର ଦୂଦମନ୍ଦେକ ବିଚାର କରିବୁ । ତେବେ ଏ ଜିବନେ ଆଇବା ଯାନ ପାନ ଦେଖିବାର କରିବାକେ ଅଦିକ ସଞ୍ଜ ନିଂ କି? ୪ ଜିଦ ବିନ ଦେଖିବାପି ମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଲାଗିବା ଅଇଲେ ରାଜନାମା କରିବାକେ ତମର ମଣ୍ଡିଲ ବିଦ୍ରେ ଦେଖିବାପି ଲାଗାଇବା ସମାନ ନ ପାଇବା ଲକରଟାନେ କାଇକେ ଗାଲାହନି? ୫ ମୁଲ ତମକେ ଲାଜକରାଇବାକେ ଏ କାତା ଲେକିଆଟି । ଦେଖିବାପି ବାଇ ବାଇ ବିଦ୍ରେ କରିମାର ଅଇଲାଟା ରାଜନାମା କରିବାକେ ସତରେ ତମର ବିଦ୍ରେ ଗଟେକ ମିଥା ବୁଦ୍ଧି ରଇଲା ଲକ ନାଇ କି? ୬ ଏବେ ଦେକା! ଏତା କେନ୍ତାର କଲାପନି? ଗଟେକ ଦେଖିବାପି ବାଇ ଆରି ଗଟେକ ବାଇ ବିରୁଦ୍ଧେ ବିଚାରନା ଆରି ସେ ବିଚାରନା, ଦେଖିବାପି ନ କରୁନ୍ତମନ୍ଦକେ ସର୍ପିଦେଲାପନି । ୭ ତମେ ତମର ତମର ବିଦ୍ରେ ଲାଗାଇବା ଅଇକରି କରିବ ଦୁଆର ଜାକ ଗାଲାପନି । ଇତିଅନି ଜାନା ପଢ଼ିଲାନିଜେ ମିଥାବିତାଗାନେ ପୁରାପୁରୁଷ ଆରି ଜାଇ ଆଗାସ । ତମର ପାଇ ଅନିଆଇ ମୁରୁତିକରି, କେତି ଅଇବାଟା ମୁରୁତିକରି ରଇଲେ ନିକ ଅଇତା । ୮ ତାର ବାଦୁଲେ ତମର ତମର ବିଦ୍ରେ ଅନିଆଇ ଆରି କେତି କଲାପନି । ସେତା ମିଥା ନିଜର ଦେଖିବାପି ବାଇର ସେମନ ପରମେସର ରାଇକେ ଜାଇ ନାପାରି । ନିଜେ ନାତାର ଭାବାନାଇ । ଜନ ଲକମନ ନିଯମ ବିରୁଦ୍ଧେ ଚଲାଗଲ୍ଲି କଲାଇନି କି ମୁହଁତି ପୁଜା କଲାଇନି କି ବେଚିବାର କାମ କଲାଇନି କି ମନସ ମନସ ବିଦ୍ରେ ଆରି ମାଇଜି ମାଇଜି ବିଦ୍ରେ ଅଇବା କାରାପ କାମ କଲାଇନି, ବେଥିଆ କାମ କଲାଇନି, ୧୦ ତରନା ଅଇଲାନି, କି ଦିନ ଲଦ୍ବରା ଅଇଲାନି, ମାତୁଆଳ କି ନିଯ କରାଇଲକ ଅଇଲାନି କି ଅଳଗା ଲକର ଜିନିସ ରାଇବା ଲକ ଅଇଲାନି, ଏମନ ପରମେସର ରାଇକେ ଜାଇ ନାପାରି । ୧୧ ମାପରୁକୁ ଦେଖିବାପି ବାଇ ଆଗାସ୍ତ୍ର ତମର ବିଦ୍ରେ କେ କେ ଏନ୍ତାର ଅଇରଇଲାପନି, ମାତର ପରମେସର ତମର ପାପ ସବୁ ଦିଲ ଦେବେ । ଆରି ମାପରୁ ଜିଷୁ କରିପଟ ଆରି ସୁକଳ ଆଦମାର ଲାଗି ଦରମ

ବଲାଇ ଅଇଆବାସ । ୧୨ ତମର ବିଦ୍ରେ କେତେଲକ କରିବାଇ, “ମୁଲ ଜନମ ମନ କଲିନି, ସେମା କରିବି” । ମୁଲ କରିବି, “ଝେ, ସେମା ସବୁ, ମାତର ସବୁ ଦେଖିବାର ମର ପାଇ ନିଜି ନିଂ ।” କେତେଲକ କରିବାଇ ସବୁ କରିବାକେ ମର ଅଦିକର ଆତେ, । ମାତର ମୁଲ କରିବି, ଜନ ବିପର ମିଥା ମନେ ଦାରି ରକିରିବାକେ ମୁଲ ନ ଦେଇ, । ୧୩ କେତେଲକ କରିବାଇ, ପେଟ ଜଦି କାତି କାଇବାକେ ମନ କଲାନି ବରଲେ କାତି କାଇବାଟା ନିକ, । ମାତର ମୁଲ କରିଲିନି, ପରମେସର ଗଟେକ ଦିନ ଏ ଦୁଇଟାକେ ମିଥା କୁରୁପନାସ କରି । ଗାଗର ଦେବିବାର କାମ କରିବାକେ ନାଇ, ମାତର ମାପରୁର ସେବା କରିବାକେ ଲାଗା । ଗାଗରକେ ଦେବିବାର ଅଇବାଟା ମାପରୁ ଜାଗାଇ । ୧୪ ପରମେସର, ମାପରୁ ଜିଷୁକେ ତାର ନିଜର ବସୁପଦ୍ମ ମଲାତେଇଅନି ରଚାଇଲା । ସେନ୍ଦ୍ରାରିଯେ ଆମକେ ମିଥା ଉପାଇଥି, । ୧୫ ତମର ଗାଗର କରିପଟର ଗାଗର ଗଟେକ ମାପରୁ ସବୁ ଏହିପଦ୍ମ କି? ତେବେ ମୁଲ କାଇ କରିପଟର ଗାଗର ଗଟେକ ମାପରୁ ନେଇକରି ଦେଖିଆର ଗାଗର ମିଥାଇବି କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାରି କେବେ ମିଥା ନ ଅ । ୧୬ ମାତର ଜେ ଦେଖିଆ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥି, ସେ ଦାର ସତ୍ତ୍ଵ ଗଟେକ ଗାଗର ଅଇଥି । ଏତା ତମେ ନାଜାନାସ କି? କାଇକେବରଲେ ଲେକା ଅଇଆତେ, ସେ ଦୁଇଲକ ଜାକ ଗଟେକ ଅଇବାଇ । ୧୭ ମାତର ଜେ ମାପରୁର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥି କରି । ୧୮ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଲକମନ କାଇ ବିନ ପାପ କଲେ ମିଥା, ସେତା ତାର ଗାଗର ବିରୁଦ୍ଧେ ପାପ କରିଥିଲା । ଲକମନ କାଇ ବିନ ପାପ କରିଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ଏହିପଦ୍ମ କାମର ଅଇବାଟା ମାପରୁ ଆଦମା ଗଟେକ ଅଇଜାଇ । ୧୯ ମାତର ଜେ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? କାଇକେବରଲେ ଲେକା ଅଇଆତେ, ସେ ଦୁଇଲକ ଜାକ ଗଟେକ ଅଇବାଇ । ୨୦ ମାତର ଜେ ମାପରୁ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥି କରି । ୨୧ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ନ ଅ । ୨୨ ମାତର ଜେ ଦେଖିଆ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥି, ସେ ଦାର ସତ୍ତ୍ଵ ଗଟେକ ଗାଗର ଅଇଥି । ଏତା ତମେ ନାଜାନାସ କି? କାଇକେବରଲେ ଲେକା ଅଇଆତେ, ସେ ଦୁଇଲକ ଜାକ ଗଟେକ ଅଇବାଇ । ୨୩ ମାତର ଜେ ମାପରୁ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥି କରି । ୨୪ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୨୫ ତମର ଗାଗର ନିଜର ଗଟେକ ଗାଗର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୨୬ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୨୭ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୨୮ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୨୯ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୩୦ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୩୧ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୩୨ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୩୩ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୩୪ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୩୫ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୩୬ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୩୭ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୩୮ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୩୯ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୪୦ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୪୧ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୪୨ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୪୩ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୪୪ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୪୫ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୪୬ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୪୭ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୪୮ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୪୯ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୫୦ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୫୧ ବେଚିବାର କାମେଅନି ଦୁଇକେ ବୁଝୁଥିଲା । ଏତା ନାଜାନାସ କି? ନାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାର କେବେ ମିଥା ଉପାଇଥି ଆବଶ୍ୟକ ଆତେ । ୫୨

ଦେଲାଆରେ । ୮ ଏବେ ମୂଳ ବିବା ନ ଅଳରବା, ଆରି ବାଣି ମାରଜିମନଙ୍କେ କରିଲିନି, ତମେ ମର ପାରା ଏକଳୁ ରଲେଇ ତମରପାଇ ନିକ ଥିଲେ, ବିବା ଅଳବାଟା ନିକ । ୯ ମାତ୍ର ତମେ ଜଦି ମନର ଲାଲ୍‌ପା ମୁରତିକରି ରଇ ନାପାରଲାସ୍ତନି ବଜଲେ, ବିବା ଅଳବାଟା ନିକ । କାଇକେବଜଲେ ଲାଲ୍‌ପାଇ ପଢିବିବା ବାହୁଲେ ବିବା ଅଳବାଟା ନିକ । ୧୦ ମାତ୍ର ବିବା ଅଳବା ବିଶ୍ଵାସିମନଙ୍କେ ମୁର ଆଦେସ୍ ଦେଲିନି, ମୁର ଦେଇ ନାର ମାତ୍ର ମାସ୍ତୁ ଦେଲାନି । ଜଦି ତମେ ଗଟେକ୍ ବିବା ମାରି, ସେନ୍ତ୍ର ଆଲେ ମୁନ୍ଦୁସ୍କେ ଗାତି ବିନେ ନ ରୁଆ । ୧୧ ଜଦି ତାକେ ତାତ୍ତ୍ଵଲେ, ବିବା ନ ଅଳଗେ ରୁଆ । ନଲଲେ ଆରି ଗଟେକ୍ ତର ନିଜର ମୁନ୍ଦୁସ୍ ସଞ୍ଚୁ ମିଶା । ଜଦି ତମେ ବିବା ମୁନ୍ଦୁସ୍, ନିଜର ମାରଜିକେ ନ ତାତା । ୧୨ ଏବେ ମୁର ବିଶ୍ଵାସିମନ ଜେ କି ବିଶ୍ଵାସ ନ କଲାଗମନଙ୍କେ ବିବା ଅଳଆଚର, ଦେମନଙ୍କେ କରିଲିନି, ମୁର କରନାଳ ମାପରୁ କରିଲାନି । ଜଦି ଗଟେକ୍ ବିଶ୍ଵାସି, ବିଶ୍ଵାସ ନଲାମା ମାରଜିକେ ବିବା ଅଳଲାଆରେ, ଆରି ସେ ମାରଜି ତାର ସଞ୍ଚୁ ମିଶି ରଇବାକେ ମନ କରସି ବରଲେ, ସେ ବାଇ ତାକେ ନ ଚାତ । ୧୩ ଆରି ଜନ ବିଶ୍ଵାସି ମାରଜି ବିଶ୍ଵାସ ନ କଲା ମୁନ୍ଦୁସ୍କେ ବିବାଅଳରଲୟ, ଆରି ସେ ଗାରସଞ୍ଚୁ ମିଶି ରଇବାକେ ମନ କରସି, ତେବେ ସେ ନିଜର ମୁନ୍ଦୁସ୍କେ ନ ଚାତ । ୧୪ କାଇକେବଜଲେ ଜଦି ତମେ ଗଟେକ୍ ବିଶ୍ଵାସି ମାରଜି, ବିଶ୍ଵାସ ନ କରିବା ମୁନ୍ଦୁସ୍କେ ବିବା ଅଳଆଚର, ତର ମୁନ୍ଦୁସ୍ ତର ସଞ୍ଚୁ ମିଶିଲାରପାଇ ତାକେ ପରମେସର ତାର ନିଜର ସୁକଳ ଲକ୍ଷ କଲାଆରେ । ସେନ୍ତ୍ର ସେ ବିଶ୍ଵାସ ନ କରିଗଲିବା ମାରଜିକେ, ପରମେସର ତାକଳ୍ପା ଆରେ । କାରକେବଜଲେ ସେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ମନସ୍ ସଞ୍ଚୁ ମିଶିଲା ଆରେ । ଏନ୍ତାରି ନ ରଲେ ତମର ପିଲାମନ୍ ବିଶ୍ଵାସ ନ କରିବା ଲକ୍ଷ ପିଲାମନ୍ଦରପାରା ଅଳବାର । ମାତ୍ର ଏବେ ଦେମନଙ୍କେ ମିଥା ପରମେସର ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷ କଲାଆରେ । ୧୫ ସେ ଜାଇଟା ମିଶା ଅ, ଜଦି ଗଟେକ୍ ବିଶ୍ଵାସ ନ କଲା ଲକ୍ଷ ତାର ବିଶ୍ଵାସି ମାରଜି କି ମୁନ୍ଦୁସର ତାନେଅନି ବିନେ ଅଳବାକେ ମନ କଲାନି ବଜଲେ, ସେ ବିନେ ଥ । ଏନ୍ତାରି ଅରଲେ କିରିସଟକେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ମାରଜି କି ମୁନ୍ଦୁସ ବିବା ବନ୍ଦନେ ଅନି ମୁନ୍କଳି ଆରେ । ପରମେସର ତମଙ୍କେ ସାନ୍ତ୍ରିଷଞ୍ଚୁ ମିଶି ବିତ ଜିରିବାକାଇବାକେ ତାକଳ୍ପା ଆରେ । ୧୬ ଅରପାରେ, ଦୁଇ ଗଟେକ୍ ବିଶ୍ଵାସି ବିବାଅଳଲା ମାରଜି, ତର ବିଶ୍ଵାସ ନ କଲା ମୁନ୍ଦୁସ୍କେ କିରିସଟର ତାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରାଇ କରାଇସ୍ତ । ୧୭ ମାପରୁ ଜାକେ ଜେନ୍ତି ଜିବନ ମୁକାଇ ଆରେ, ପରମେସର ଜାକେ ଜନ ଲାଜପା ତାକଳ୍ପା ଆରେ, ସେ ସେନ୍ତ୍ର ଜିରିନା କାରିନା କର । ମୁର ସପୁ ମଣିଶିଟାନେ ଏ ରକାମ ଆଦେସ୍ ଦେଲିନି । ୧୮ ଜଦି ତମେ ଗଟେକ୍ ସୁନ୍ଦର ଅରଲା ଜିରଦି ଲକ୍ଷ ଆରି ପରମେସର ତମଙ୍କେ ତାକଳ୍ପାଆରେ, ସେନ୍ତ୍ର ଆଲେ ତମେ ତମର ଗାର୍ଜତେଅନି ପୁନର୍ ତର ଲିବାଇବାକେ ତେସଟା କରା ନାଇ । ସେନ୍ତ୍ର ସେ ତମେ ଜଦି ଜିରଦି ନ ଅରଲା ଲକ୍ଷ ଜାକେ କି ପରମେସର ତାକଳ୍ପା ଆରେ, ତମେ ପୁନର୍ ଅଳବାକେ ତେସଟା କରାନାଇ । ୧୯ ଲକମନ ପୁନର୍ ଅଳବାଟା କି ପୁନର୍ ନ ଅଳବାଟା କାରିଟା ନାଇ, ପରମେସର ଆଦେସ୍ ମାନ୍ଦବାଗାସେ ମୁକିଥ । ୨୦ ମାପରୁ ତମଙ୍କେ ଜନ ଲାଜପା ତାକଳ୍ପାସେ, ତମେ ସେ ଲାଜପା ରୁଆ । ୨୧ ପରମେସର ତମଙ୍କେ ତାକଳ୍ପାବେଲେ ତମେ କାଇ ଗାର ଗତିଦାଙ୍ଗ୍ରେ ରଇଲାସ୍ କି? ସେ ବିଶ୍ଵାସେଲ ମନ୍ଦୁସ କରାନାଇ । ଜଦି ତର ସାରକାର ତଳେ ମୁକଳାରିନି, ତେବେ ଉଠିଜା । ୨୨ ମାପରୁ ତାକଳ୍ପାବେଲେ ଜେ ଗତିଦାଙ୍ଗ୍ରେ ରଇଲାସ୍ କରାନାଇ ସେ ଏବେ ମୁକଳି ରଇଲା ଲକ୍ଷ । କାଇକେବଜଲେ ମାପରୁ ତାକେ ମୁକଳାର ଆରେ । ସେନ୍ତ୍ର ସେ ଏବେ ଜେ ମକଳିକରି ଆରେ, ସେ କିରିସଟର ଗତିଦାଙ୍ଗ୍ରେ ।

ଜାକ, ମାଇଜି ବାନ୍ତି ଅଇରଇସି । ଜଦି ମୁନୁସ ମରିଜାଇସି, ତେବେ ମାଇଜି ମାପରୁଲେ ବିସ୍ବାସ କରିବା ଲକ୍ଷନେ, କାକେ ମିଥା ବିବା ଅଇପାରୁସି । ୪୦ ମୁର ବାବଲିନି ସେ ବିବା ନ ଅଇ ସେହିପେ ରଙ୍ଗଲେ ଅଦିକ ସୁକ ମିଳିସି । ଆରି ଏଟା ପରମେସରର ସୁକଳ ଆଦମୀର ମନ୍ କଲାଟା ବଳି ମୁର ବାବଲିନି ।

୮ ଏବେ ମୁର ଦେବିଦେବତାମନ୍ଦକେ ପୁଜଳା ମାଉଁସ ବିସଇନେଇ ଲେକ୍ଲିନି । ଏଟା ସତ ଜେ ଆମକେସେ ବୁଦି ଆଚେ ବଳି ତମେ ଜନ୍ମଟା କରିଲାସନି, ସେଟା ଆମେ ଜାନିଆରୁ । ସେହି ଗଟେକ ଲକ୍ଷନେ ଆଁକାର ଜନମ କରାଇସି । ମାତର ଆଲାଦ ଆମର ବିସ୍ବାସେକ ତାହ କରାଇସି । ୨ ଜନ୍ ଲକ୍ଷ, ଏ ବିସଇ ମୁର ଅଲୟ ଜାନିଆଚିବଳି ବାବ୍ସି, ସେ ସତରେ ଜାଇଟା ଜାନବା ଦରକାର, ସେଟା ଜାଇ ନାଇ । ୩ ମାତର ଜନ୍ମଲକ୍ଷ ଜଦି ପରମେସରକେ ଆଲାଦ କଲାନି, ତାକେ ପରମେସର ଜାନେ । ୪ ତେବେ ଦେବିଦେବତାମନ୍ଦକେ ପୁଜଳା ମାଉଁସ ବିସଇ ଜାନିଆରୁ ଜେ, ଏ ଜଗତେ ଦେବି ଦେବତା ବଳି କାଇଟା ନାଇ । ଆମର ପରମେସରକେ ତାତିଦେଲେ ଆରି କେ ମିଥା ପରମେସର ନାଇ । ୫ କାଇକେବରିଲେ ସରଗ ପୁରେ ଅ କି ମହିପୁରେ ଅ ଜନ୍ମଟାମନ୍ଦକେ ଦେବିଦେବତା ବଳି କରିଲାଇନି, ଏଲେ ମିଥା ସେମନ୍ ରଇପାରତ । ଏହି କେତେକ କେତେକ ଦେବତା ଆରି ମାପୁ ଆଚତ । ୬ ସେମନ୍ ରଇଲେ ମିଥା ଆମର ଗଟେକ ଆକା ବାବା ପରମେସର, ଜନ୍ ବାବା କି ସବୁ ତିଆର କଲାଆଚେ, ଆରି ଆମେ ତାର ଲାଗି ବନ୍ଦ କରିଲୁନି, ମାତର ର ଗଟେକ ବଳି ମାପରୁ ଜିସୁ କରିପଟ, ତାର ଲାଗି ସବୁ ବିସଇ ଅଳିଆଚେ, ଆରି ତାର ଲାଗି ଆମେ ବନ୍ଦ କରିଲୁନି । ୭ ଏଲେ ମିଥା ଏ ସତ ଗିଆନ୍ ସବୁଲକ ନାଜାନତ । ମାତର କେତେଲକ ଆଗେଅନି ଦେବି ଦେବତା ଆଚତ ବଳି ବାବିକିରି ସେମନ୍ଦକେ ପୁଜା କରି ଆଇଲାଇନି । ସେମନ୍ର ବିସ୍ବାସ ତାହ ନାଇଲେ ଦେବିଦେବତାମନ୍ଦକେ ପୁଜଳାଟା କାଇଲେସି ସେମନ୍ ସୁକଳ ଅଳିବାର ନାଏ ବଳି ବାଜଲାଇନି । ୮ ମାତର କାଦି କାଇବାଟା, ପରମେସରଟାନେଅନି ଆମକେ ବିନେ ନ କରେ । ଆମେ କାଇଲେ କାହିଁ ଲାଗି ନାହିଁ, କି ନ କାଇଲେ ମିଥା କାଇଟା ନ ଜାଣ । ୯ ମାତର କାଇଟା କାଇଲାସନି ସେ ବିସଇନେଇ ଜାଗରତ ରୁଆ । ତମେ ଜନ୍ମଟା କାଇଲାଇର ଲାଗି ତମର ଜନ୍ ବାଇର ବିସ୍ବାସ ତାହ ନାଇ, ସେ ତମରଲାଗି ପାପ କରିବାର ନାଇ । ୧୦ କାଇକେ ବରଲେ, ତମେ ଗଟେକ ବୁଦି ରଇଲା ଲକ୍ଷ । ପୁଜଳାଟା କାଇଲେ କାଇଟା ନାହିଁ ବଳି ଜାନାସ । ଜଦି ମନ୍ ବିଦ୍ରର ବିସବାସେ ତାହ ନଇଲା ତମର ଗଟେକ ବାଇ, ସେ ତମକେ ମନ୍ତ୍ରରେ କାଇବାଟା ଦେବଲେ, ତାକେ ମିଥା ପୁଜଳାଟା କାଇବାକେ ମନ୍ ଲାଗ୍ସି । ୧୧ ତେବେ ସେ ବାର ନସତ ଅଇଲାନି, କାଇକେବରିଲେ ପୁଜଳାଟା କାଇଲାକେ ପାପ କଲିନି ବଳି ସେ ବାବ୍ସି କିରିପଟ ସେ ବାଇରପାର ମଲାଆଚେ ବଳି ମିଥା ତମର ମନେ ରଇବାର ଆଚେ । ୧୨ ଏହୁରି ତମେ ସଞ୍ଚର ବିସବାସ ବାଇମନ୍ଦର ବିରୁଦ୍ଧେ ପାପ କଲାସନି ଆରି ତାକର ବୁଜିବା ବୁଜି ଭନାଗାକେ, ବାଦା ଦେଇ ମାପରୁ ଜିସୁରେ ବିରୁଦ୍ଧେ ମିଥା ପାପ କଲାସନି । ୧୩ ତେବେ ମୁଲ ପୁଜଳା ମାଉଁସ କାଇଲାଇର ଲାଗି ମର ବାଇବଲିନିମନ୍ଦକେ ପାପ କରାଇଲିନି ବରଲେ, ମୁଲ କେବେ ମିଥା ସେଟା ନ କାର । କାଇକେବରିଲେ ପାପେ ନ ପଡ଼ଦ । (aión g165)

୮ ମର ଜାଇଟା ମନ୍ କଲାଟା, ସେଟା କାର କରିନାପାରି କି? ମୁଲ କାଇ ଗଟେକ ପେରିତ ନଇ କି? ମୁଲ କାଇ ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁର ବରପନ୍ ପାଇ ନାଇ କି? ତମେ ସବୁ, ମୁଲ ମାପରୁର ପାଇ କରିଗଲିବା କାମର ଲାଗି ବିସ୍ବାସ କଲାସ ନାଇ କି? ୯ ଜଦି ମକେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଗଟେକ

ପେରିତ ବଳି ନ ନାମଲେ ମିଥା, ତମେ ମକେ ସତ ରଇବାବେ ନାମି ଆଚାସ । କାଇକେବରିଲେ ମାପରୁର ସଞ୍ଚ ତମର ଜିବନ ମିସଲାର ଲାଗି, ମର ପେରିତ ପଦର ପାକି ଆଚାସ । ୧ ତମେ ଗଟେକ ପେରିତ କି? ବଳି ମକେ ପଦପନ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ମୁଲ ଏ କାତା କରି । ୨ ଆମେ ମାପରୁ ଜିସୁର ପେରିତ ମନ୍ । ତାର କାମର ଲାଗି, କାଇବାଟା କି ପିଇବାଟା ମିଲିଲେ, ସେଟା ନେବାର ମର ଅଦିକାର ନାଇ କି? ୩ ଅଲ୍ଲାଗା ପେରିଦମନ୍ଦ ପାରା, ବିସ୍ବାସ କରିଗଲାବା ମାରଜିକେ ବିବା ଅଳକିତ ତାକେ ମର ସଞ୍ଚ ନେବାବେ କାଇ ମର ଅଦିକାର ନାଇ କି? ୪ ଅବ୍କା ଜିରିବା କାଇବାକେ ମୁଲ ଆରି ବରମବା ଆବତ୍ର କାମ କରିବା ରଇଲାବେଲେ ନିଜେ କରିବ କରି କେବେ କାମ କରିପାରେ କି? ନାଇ, ନାପାରେ । କି ଗଟେକ ତାପି ତାର କେତେ ଅନି ଅଲିଲା ପସଲ, ତାର କାଇବାର ଅଦିକାର ନାଇ କି? ଅରି କେ ଗରୁଗାଇ ପସିରଇଲାକିରି ସେମନ୍ର ଦୂର ନ କାଥାର କି? ୫ ମୁଲ କାର ଏଟା ମୁନୁସ ରଇବାବେ କରିଲିନି କି? ନିୟମେ ଏଟା ଲେକା ଅନ୍ ନାଇ କି? ୬ ସେ ନିୟମେ ଏହୁରି ଲେକା ଅଳିଆଚେ । ଦାନ ଗାନାଇ ବୁଲୁତେ ରଇବା ବଲଦର ତମାର ବାନ୍ଧାନାଇ । ଜେନ୍ତୁ କି ସେ ଅଲୟ ଅଲୟ କାଇରେଇରି । ଏ ନିୟମ ଲେକ୍ଲାବେଲେ ପରମେସର କାଇ ଏ ବଲଦମନ୍ଦ ବିସଇପେ ଚିନ୍ମା କରିବେଇଲା କି? ୧୦ ଏଟା ଆମର ପାଇ ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ । ଜେନ୍ତୁ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କଥିବାତେଇ ଆରି କାହିବାତେଇ ମିଲାଇଅ ଆଚତ, ସେମନ୍କେ ତେଇର ପସଲଟାନେ ବାଗ୍ ମିଲୁଟି ବଳି ଆସା କରି କାମ କରିବାର । ୧୧ ଆମେ ତମର ବିଦ୍ରେ ଆଦମାର ମୁଣ୍ଡି ଦୂରି ଥାବୁ । ସେଟାର ପାଇ ତମରଟାନେ ଅନି କାର ଜାଗର ପସର ପସର ପାଇବାକେ ମନ୍ କରିବାଟା, ଗଟେକ କାରାପ କାତା କି? ୧୨ ତମର ଗାନେଅନି ଏଟା ଆସା କରିବାକେ ଜଦି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ଅଦିକାର ଆଚେ, ସେହି ବରଲେ ତାକରିଟାନେଅନି ଆମର ଅଦିକାର ବେଦି ନାହିଁ କି? ଏଲେ ମିଥା ସେ ଅଦିକାର ଆମେ ବେଦାର କରୁନାଇ, ମାତର କିରିପଟ ସୁବକବରେକ କାଇମିଥା ଅସୁବିଦା ନ ଆସ ବଳି ଆମେ ସବୁ ରକାମର କଥଟ ମୁହଁତି କରି ରଇଲୁନି । ୧୩ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ମନ୍ତ୍ରରେ ସେବା କଲାଇନି, ସେମନ୍ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅନି କାଦି ପାଇବାର । ଆରି କେ ସବୁଦିନେ ବେଦିଟାନେ ବଳି ଦେଲାଇନି, ସେମନ୍ ବେଦିଟାନେ ବଳିକଲା ବାଟାର ମିଥବାର, ଏଟା ତମେ ଜାନିଆଚାସ । ୧୪ ପୁଷ୍ପମାତାର ଜାନାଇବା ଲକ୍ଷ, ତେଇଅନି ଜିରିନା କାରନା କରା ବଳି ମାପରୁ ଆଦେଶ ଦେଲାଆଚେ । ୧୫ ମାତର ମୁଲ ଏହୁରି କାଇମିଥା ଅଦିକାର ମାଟ୍ଟିନାଇ, ଏ ବିସଇ ଦାବି କରିବାକେ ମୁଲ ଲେକିନାଇ । ତମରଟାନେଅନି ମାଟ୍ଟିବା ବାଦୁଲେ ମୁଲ ମରିଜିବି ସିନା, ନ ମାଟ୍ଟି । କାଇକେବରିଲେ ମୁଲ ତମରଟାନେ କାଇଟା ନ ମାଟ୍ଟିତାନେ ବଳି କରିବାକେ ମନ୍ କଲି, ବଳି ବଦପନ୍ ଅଳିବି । ୧୬ ମୁହଁବକବର ପୁନାଳିନି ବଳି ମର ବଢପନ୍ ଅଳିବା ଅଦିକାର ନାଇ, କାଇକେବରିଲେ ଏଟା ମକେ ତାହାରିଇରିବା କାମ । ଜଦି ମୁଲ ସୁବକବର ନ ଜାନାଇଲେ ମକେ ବଢି ତଣ୍ଣ ମିଲୁଟି । ୧୭ ଏଟା ଜଦି ମୁଲ ନିଜର ମନ୍ କଲା ଲାଗାବେ କଲେ, କୁଳି ପାଇବାକେ ମର ଅଦିକାର ରଇତା । ମାତର ପରମେସର ମକେ ଏ କାମ ସରପି ଦେଲାକେ, ମୁଲ ଏଟା କଳିନି । ୧୮ ସେହୁରାଥାଲେ ମକେ କେତେକ କୁଳି ମିଲିଲାନି? ମର କରିବା ପାଇ ମାଟ୍ଟିବାକେ ମର ଦାବି ରଇଲେ ମିଥା, ମୁଲ କୁଳି ନ ପାଇତେ ସୁବକବର ଜାନାଇଲିନି । ସୁବକବର ଜାନାଇବାକେ ଜନ୍ ଅଦିକାର ମୁଲ ପାଇ ଆତି, ସେଟାପେ ମର କୁଳି । ୧୯ ଏଟାରାପି ମୁଲ କାର ଚିଲିଆ ନାଇ କି? କାର ଗଟିଦାନ୍ତା ନାଇ । ଅଳିଲେ ମିଥା କେତେକ କେତେକ ଲକ୍ଷକେ କିରିପଟରତେଇ ଆନବାକେ ମୁଲ ସୁବକବର ଗିରିଦାନ୍ତା ଅଳିଆଚି । ୨୦ ମୁଲ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ୍କେ

ଆଇବାକେ, ତାକର ପାରା ଚଲାଚଲୁଛି କଲିନି, କେନ୍ତିକି ମୁଲ ସେମନ୍ଦକେ କିରିସ୍ଟର ବାଟେ ଆନିପାରୁବି । ମୁଲ ଜଦି ମସାର ନିୟମର ତଳିଆର ନ ଅଇରଇଲେ ମିଥା, ସେମନ୍ଦକେ କିରିସ୍ଟର ବାଟେ ଆନିବାକେ, ନିୟମ ମାନ୍ଦିବା ଲକର ପାରା ଚଲାଚଲୁଛି କଲିନି । ୧୧ ସେନ୍ତାରୀପେ ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ଲକମନର ସଞ୍ଚ ରଇଲାବେଳେ, ମୁଲ ଜିରଦି ନିୟମ ମାନି ନାଇ । ସେ ବେଳେ ମୁଲ ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ଲକର ପାରା ଚଲାଚଲୁଛି କରଦି । କେନ୍ତିକି ସେମନ୍ଦକେ କିରିସ୍ଟର ବାଟେ ଆନିପାରୁବି । ଏଥାର ଅର୍ଦ୍ଦ ନିଁ ଜେ ମୁଲ ପରମେସରର ନିୟମ ମାନି ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ମୁଲ କିରିସ୍ଟର ନିୟମର ତଳେ ଆଚି । ୧୨ ଜେତେବେଳେ ମୁଲ ଦିବ୍ୟବାସେ ଦୂରବଲ ଲକର ସଞ୍ଚ ରଇବି, ତାକରପାରା ଦୂରବଲ ଅଳବି । ଜେନ୍ତିକି ସେନ୍ତିଆଇକରି ସେମନ୍ଦକେ କିରିସ୍ଟର ବାଟେ ଆନି ପାରୁବି । ସେତାରପାଇ ମୁଲ ବିନ ବିନ ଲକରାନେ ବିନ ବିନ ରକାମ ଅଇରଇଲି । କେନ୍ତିକରି ମିଥା ମୁଲ ସେମନ୍ଦକେ ରକିଆ କରଦି । ୧୩ କିରିସ୍ଟର ସୁବନ୍ଦର ସବୁବାଟେ ଜାନାଇବାକେ ଆରି ତାର ଆସିରବାଦ ପାଇବାକେ ମୁଲ ସବୁବା କଲିନି । ୧୪ ଆରାଜିତା ଟାନେ ପାଲାଇବା ଲକ ବେଶି ଆଚର୍ଦ, ଏଣ ସହ । ମାତର ଗଟେକ ଲକକେଷେ ପୁରୁସକାର ମିଲିଷି । ଏଣ ତମେ ଜାନିଆଥାସ । ତମେ ମିଥା ପୁରୁସକାର ପାଇଲା ପାରା ପାଲାଆ । ୧୫ ଜେ ପାଲାଇବାଟାନେ ବାଶ ନେଇପି, ସେ ଅବିଆସ କରି, ତାର ଗାଗଦ ତାଢ କରିରଇପି । ଆରି ସେ ଦାପେ ନ ସିଜିବା ପୁରୁସକାର ମିଲାଇବାକେ ସେବା କରସି । ମାତର ଆମେ, କେବେ ମିଥା ନ ନଦ୍ଦାବା ପୁରୁସକାର ପାଇବାକେ, ସେବା କଲିନି । ୧୬ ମୁଲ ଏନେତେନେ ନ ଦେଖି ସାରାସାରି କେଢିବାଟାନେ ପାଲାଇବା ଲକର ପାରା ଆଚି । ମୁଲ ଗଟେକ ବିଦା ସଞ୍ଚ ଜୁଇଦ କରିବା ଲକରପାରା, ଜେକି ତାର ବିଦା ମାରିଲେ ପାରିବି ଆକା । ୧୭ ମୁଲ କଷ୍ଟ ମୁରାଟିକରି ଗାଗଦ ମେଲା ଚାହିନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ବିନ ଲକମନର ଲମେ ସୁବନ୍ଦର ଲାଗାଇରଇଲେ ମିଥା ମଜେ ହେନ୍ତି ନାହିଁଲିଛି ନ ଜାଅନ୍ତର ।

୧୦ ଏମର ବାଇବଲନିମନ୍, ଆମର ଆନିଦିମନ୍, ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ ମଧ୍ୟ ବାଟେ ଜାଇଛେଇଲାଇ, ସେମନ୍କେ କାଇଟା ଅଛିଲା ଏତାଇ ଦେବା । ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷ ବାଦଲୁ ତଳେ ରଇ ରକିଆ ପାଇଛେଇଲାଇ । ଆରି ରତ୍ନ ସମ୍ଭୁବେ ନ ବୁଦ୍ଧତେ ଲାଣ୍ଟି ଲାଣ୍ଟି ଲାଇଲାଇ । ୨ ସେମନ୍ ସବୁ ବାଦଲେ ଆରି ସମ୍ଭୁବେ ଦୁଇନ ନେଲାଇ । ମଧ୍ୟ ସିସମନ୍ ବଳି ସେମନ୍କେ ଗଟେକ ତିନି ରଇଲା । ୩ ଆରି ସବୁଲକ୍ଷ ପରମେସର ଜାଇ ରଇବା କାହି କାଇଲାଇ, ୪ ଆରି ସେ ପାକନାଳ ଅନି ଆଲବା ପାନି କାଇଲାଇ । ସେ ପାକନା ଅରଲାନି କିରିସଟ । ୫ ଏଲେମିଥା ସେମନର ବିତ୍ତରେ ଅନି ଦେବି ଲକ୍ଷେ ପରମେସର ସାରଦା ନ ରଇଲା । ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ମରୁବାଲି ଦୁଁଁ ମଳାଇ । ୬ ସେମନ୍ ଜନ ରକାମ ଆସାର ବିପରେ ପାଇ ଲାଲିଥା ଅଛ ରଇଲାଇ, ଆମେ ମିଥା ସେ ରକାମ ଲାଲିଥା ନ ଅଛଁ । ପେଟାରୁପାଇ ଏ ସବୁ ଗର୍ବା ବିସର ଆମରପାଇ ଲେକାଇଥାଏ । ୭ ଜେନ୍ତିକି ସେମନର ବିତ୍ତରେ ଅନି କେତେଲକ୍ ପୁହଲା ପୁଜା କରିବାର ଦାରୁଲାଇ, ତମେ ସେନ୍ତରୁ ପୁହଲା ପୁଜା କରିବାଟା, ଆରାମ କରା ନାଇ । ଯାସ୍ତରେ ଲେବା ଅଇଆଏ, ଜେନ୍ତିକି ଲକ୍ଷମନ ପୁଜାକଲାଟା କାଇବାକେ ବିରିଲାଇ ଆରି ମଦ କାଇକରି ବେବିଗାର କରିବାର ଦାରୁଲାଇ । ୮ ଜେନ୍ତିକି ସେମନର ବିତ୍ତରେ କେତେଲକ୍ ଦେବିଆ କାମକରି ଗଟେକ ଦିନେ କତେ ତିନି ଅଜାର ଲକ୍ ପରମେସର ତଣ୍ଟ୍ର ପାଇକରି ମରିଗାଲାଇ । ସେନ୍ତାରି ଆମେ ଦେବିଆ କାମ ନ କରୁ । ୯ ସେନ୍ତିପେ ସେମନର ବିତ୍ତରେ କେତେଲକ୍ ମାୟରୁକେ ପରିକା କଲାଇ ଆରି ଦିବ୍ସ ରଇବା ପାଁପ ତକାଇ ଅଇକରି ମଳାଇ । ସେନ୍ତାରି ଆମେ ମାପରୁକେ ପରିକା ନ କରୁ । ୧୦

ପେମନ ଜେନ୍ତିକି ପରମେସରର ବିରୁଦ୍ଧେ ତାକର ତାକର ବିଦ୍ରେ ଦଦାପେଲା ଅଇକରି, କୁରୁପ ନାସ କରିବା ଦୁତରଳାଗି ମରିଆଇଗାଲାର । ତମେ ଘେନ୍ତାରି ଦଦାପେଲା ଉତ୍ତାନାର । ୧୧ ସବୁ ଲକ୍ଷରପାଇ ଏ ସବୁ ଗର୍ବନା ଗର୍ବଲା । ଆରି ଆମଙ୍କେ ତେବୁନା ପାଇବାକେ ସେତା ସବୁ ଲେକାଇରଥାତେ । କାଇକେବଇଲେ ଏ ଜଗତର ସାରାପାରି ବେଳା ଆସି କେବଳା ଆତେ । (aiou g165) ୧୨ ସେତାରପାଇ ଜେ ମୂଳ ନିଜେ ତାର ଆତି ବଲି ମନେ ମନେ ଏତାଇସି, ସେ ବିସବାସେ ଅନି ବିନ୍ଦବାଟେ ନ ଜାଆ, ସେତାରପାଇ ଜାଗରତ୍ତ ରୁଆ । ୧୩ ଆମଙ୍କେ ପରିକା ଜାର ପରିକା ଆଇସି, ସେତା ନୁଆ ବିପର ନେଁ । କାଇକେବଇଲେ ସବୁବେଳେ ଏନ୍ତାରି ଲକ୍ଷମନକେ ପରିକା ଆଇତେରାଇସି । ମାତର ପରମେସର ତାର କାତାର ତାର ଆତେ । ଆମଙ୍କେ ମୂରି ନାପାରଲା ପାରା ପରିକା ଅଇବାକେ ସେ ନ ଦେସ । ପରିକା ଆଇବାବେଳେ ସେ ଆମଙ୍କେ କପୁ ମିମା ଦେଇସି ଆରି ତେଳ ଅନି ରକିଆ ପାଇବା ବାଟ ଦେକାଇସି । ୧୪ ସେତାର ପାଇ ଏ ମର ଆଲାଦର ବାଇବଳନିମନ, ପୁରୁଷ ପୁଜା କରିବା ତାମେନି ଦୂରିକେ ଉଠିଜା । ୧୫ ମୂର ବୁଦ୍ଧି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ କରିଲା ପାରା କଇଲିନି । ମୂର କାଇଟା କରିଲିନି ସେତା ତମେ ବିତାର କରା । ୧୬ ଜେତେବେଳେ ଆମେ ମାପରୁର କାବିରପାଇ ଦୂଷତ୍ତ, ଜନ ମୁତ୍ତାଙ୍ଗନି ଆମେ କାହିଁତ୍ତ, ସେ ମୁତ୍ତାଙ୍ଗନି କାଇଲାବେଳେ ଆମେ କରିଥରେ ବନିତେଳ ମିଷଳୁନି । ଜନ ଚାଟୁଆମେ ବାହ୍ନରୁରୁ ସେତା କାଇଲାବେଳେ କରିଥରେ ଗାଗତେ ମିଷଳୁନି । ୧୭ କାଇକେବଇଲେ ରୁଟି ଗଟେକ ଅଇଲେ ମିମା ଆମେ ବୁତେକ ଲକ୍ଷ ଆରୁ । ସେ ଗଟେକ ରୁଟି ଆମେ ମିଷିକରି କାଇବାବେଳେ ଗଟେକ ଗାଗତ ଅଇଗଲୁନି । ୧୮ ଜିରଦି ମନର ବିପର ବବିଦେକା । ଜନ ଲକ୍ଷମନ ପୁଜାକଲା ମାର୍ଯ୍ୟ କାଇଲାଇନି, ଯେମନ କାଇ ବେଦିଲଗେ ଉପାସନା କଲାବେଳେ ନ ମିଷଦି । ୧୯ ଏତାରପାଇ ମୂର କରିଲିନି ଜେ, ଦେବତାମନର ବଲି କଲା ପରାସାଦ କାଇଟା ନାଇ କି ପୁରୁଷ ବଳି କାଇଟା ନାର । ୨୦ ପୁରୁଷାକେ ପୁଜା କରିବାମନ ଯେମନ ଜନ ଜନତା ବଳି ଇଥାବେ ସାରିପି ଦେଲାଇନି, ସେପରି ପରମେସରକେ ନ ସରପାର କରି ଦୂମାମନକେ ପରପୁଲାଇନି । ସେତାରପାଇ, ତମେ ଦୂମାମନର ପୁଜାଟାନେ ମିମା ନାର । ୨୧ ତମେ ଜନି ମାପରୁର କାହିଟାନେ ମିଥିଆରାପ, ଯେହୁରାଥାଲେ ଦୂମାମନକେ ପୁଜିଗଲାବା କାହି ତମେ କାଇବାର ନାଇ । ୨୨ ଜନି ମାପରୁ ଆମର ଉପରେ ରିଯା ଅଇଲେ, ତାର ତଣ୍ଣେଥାନି ଆମେ ରକିଆ ପାଇ ନାପାରୁ । କାଇ ମାପରୁର ତାମେନି ଆମେ ଅଦିକ ବପୁ ଆରୁକି । ୨୩ ସବୁ ବିପର କରିବାକେ ଆମର ଅଦିକାର ଆତେ, ସେହି ଯେମନ କରିବାଇ, ଯେତା ପତ । ମାତର ମୂର କରିଲିନି ସବୁ ବିପର ଆମଙ୍କେ ପାଇଇ ନ କରେ । ୨୪ କେ ମିମା ଅବକା ନିଜର ପାଇ କାଇଟା ନିକ ଅଇସି ବଲି ତିନ୍ତୁ ନ କରି, ନିଜର ବାଇମନର ମଦ୍ଦୁଳ ବିପର ମିମା ତିନ୍ତୁ କରା । ୨୫ ଆମେ ବିକର ଅଇବା ଜନ ମାର୍ଯ୍ୟ ମିମା କାଇବାର ତମର ଅଦିକାର ଆତେ, ତମର ବିବେକର ପାଇ ଏଗ ପୁଜା କଲାଗା କି ନାଇ? ବଲି ନ ପାରି କାଇଦିଆସ । ୨୬ ଜେନ୍ତିକି ସାପତରେ ଲେକା ଅଇଲାପାରା ଏ ଗୁଲାଇ ଜଗଟେ ରଇବାଟା ମାପରୁରଟା । ୨୭ ଜନି ବିଦ୍ବାନ୍ ନ କଳା ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ତମକେ ତାର ଗରେ କାଇବାକେ ତାକଲେ, ତମେ ଜିବାକେ ମନ୍ କରୁଥା ବଇଲେ ତେଇ ତମକେ ଜାଇଟା ଦେଲେ ମିମା ସେତା କାଇଥିଆସ । ମାତର ତମର ବିବେକର ଲାଗି ଏଗ ପୁଜାକଲାଗା କି ନାଇ? ବଲି ପାଗରା ନାଇ । ୨୮ ମାତର କେମିମିମା ତମଙ୍କେ ଏ କାଦି ପୁଜା କଲାଗା । ବଲି କାଇଲେ, ସେତା ନିତା । ଜେନ୍ତିକି ସେ କାଇଲାରାପାଇ ଆରି ତମର ବିବେକରପାଇ ସେତା କାଆ ନାଇ । ୨୯ ସେତା ତର ବିବେକର ପାଇ ନାଇ, ସେତା କାଇଲା ଲକ୍ଷ ବିବେକର ପାଇ ।

କାହିଦିରେ କେ ମିଥା ପାଗାରି ପାରତ୍ତ, ଜିଦି ଆମର ମନ୍ତ୍ର କଲା ଇସାଦେ କାଇଗା ମିଥା କରିବାକେ ଅଧିକାର ଆବେ, ବିନ୍ଦ ଲକର ବିବେକର ଲାଗି ମୁର କାଇକେ ନ କାଇ? ୩୦ ସେ କରିଥି, “ଜଦି ମୁର ପରମେସରକେ ଦନିଆଥବାଦ ଦେଇ କାହାରି, ତେବେ ମର ସଞ୍ଚର ବିସାଧିମନ ମନେ କାଇକେ ନିମ୍ନା ଦେବାର ଆବେ?” ୩୧ ତେବେରାପାଇ ବାଟ କା, କି ପାନି କା, କି ଜାଇଗା ମିଥା କରା, ପରମେସର ତାକମୁଟା ପାଇବାକେ ସବୁ କରା । ୩୨ ଜିରିଦି ଅ କି ଜିରିଦି ନ ଅଳଳା ଲକ ଅ କି ତମର ସଞ୍ଚର ପରମେସର ମଣିଲିର ବିସାଦି ଅ, କାକେ ମିଥା ତମର ଚଲାଚଲିତି ଦେକି ନିମ୍ନ ପାଇବାକେ ଦିଥାସନାଳ । ୩୩ ତମେ ମରପାରା ଚଲାଚଲିତି କରା, ମୁର ସବୁଲକର ମଞ୍ଚଲ ଅ ବଲି ଚେସଟା କଲିନି । ମୁର ମର ନିଜର ମଞ୍ଚଲ ଅ, ବଲି ଚିନ୍ମା କରିନାଇ, ମାତ୍ର ସବୁଲକର ମଞ୍ଚଲ ଅ ବଲି ଚିନ୍ମା କଲିନି । ଜେନ୍ତିକି ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ ରକିଆ ପାଇବାଇ ।

କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତାର ତେଣୁ ତେଣୁ ତାର ମୁଣ୍ଡେ ତାବି ଅଇବାକେ ଦେଲା ଆଏ । ୧୭ ଜଦି ଏ ବିସଲନେଇ କେ ମିଥା ମର ଆଦେଶ ମାନ୍ବାକେ ମନ୍ତ୍ର ନ କରେ, ଆମେ କି ପରମେସର ବିନ୍ଦ ମଣ୍ଡିଲମନ୍ତ୍ରକେ ମିଥା ଏଟା ଗାତି ଆରି କାଇ ଅବିଆୟ ନାହିଁ । ୧୮ ଆରି ଗଟେକୁ ବିସଲ ମୁଲ କରିବାର ଆଏ । ତମେ ଉପାସନା କରିବାକେ ରୁଣ୍ଣିଲାବେଳେ ଗଟେକୁ କରିବା ବିସଲ ମର ମନ୍ତ୍ରକେ ଜାଏନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତମେ ରୁଣ୍ଣିଲାର ଲାଗି ତମର ବିସବାସ ତାର ଅଧିନାର, ମାତ୍ର ଦୂରବେଳ ପାର ଅରାମାଳାନି । ୧୯ ମୁଲ ପୁନିଆୟି କେ, ତମେ ଉପାସନା କରିବାକେ ରୁଣ୍ଣିଲାବେଳେ ବାଶୁ ବାଶୁ ଅଇବାକି ଗଟେକୁ ବାରେ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକୁ ବାରେ ଲକ୍ଷକେ ବିରଦ୍ଧ କଳାସନି ଆରି ଏଟା ସତ୍ତ ବଳି ମୁଲ ଜାନି । ୨୦ ତମର ବିଦ୍ୟରେ ଏନ୍ତାରି ଅଇବାଟା ନିକ । ଜେନ୍ଦ୍ରାରି କେ ତେଇଅନି ପରିକାଣେ ସିଦ୍ଧ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର ବାଇଲାଇ । ୨୧ କେତେବେଳେ ତମେ ମାପରୁର କାଦି କାଇବାକେ ଗଟେକୁ ଜାଗାଇ ଲମ୍ବାସନି, ସେଟା ସତରିଷେ ମାପରୁର କାଦି ନାଁ, ୨୨ କାଇକେ ବଇଲେ, ତମର ବାଇମନର ପାଇର କାଇଟା ତାତାୟ ନାଇ । ଏଟାରପାଇ କେତେଲକ୍ଷ ବୁକେ ଉଚିତିଗାଲାଇନି । ଆରି କେତେଲକ୍ଷ ମାଦଳାସନି । ୨୩ ତମେ କାଇବାକେ କାର ନିଜର ଗର ନାହିଁ କି? ତମର ଲାଗି ତମର ଗତିର ବାଇମନ ଲାଜ ଅଇଗାଲାଇନି । ଆରି ବାକି ବିସବାସିମନ୍ତ୍ରକେ ଇଜର୍ ଜିକାଇଲାସନି । ଏ ବିସଲ ଆରି ମୁଲ ତମଙ୍କେ କାଇଟା ବଳି କରିବି? ଏନ୍ତାରି ଅ ବଳି କରିବି କି? ନାଇ, ନ କଇ । ୨୪ କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁର ସିକାଇଲାସନି । ଜନ ରାତି ଆମର ମାପରୁ ଜିମ୍ବ ବିସବାସେ ବିସ ଦେଲାପାରା ଅଇଲା, ସେ ଦୂରିନେଇ, ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଆକ୍ଷର ଦେଲା । ୨୫ ଏଟା ତମର ପାଇ ବଳିଆଇରଇବା ମର ଗାହି, ମଙ୍କେ ଏତାଇବାକେ ଏନ୍ତାର କରା । ୨୬ ସେନ୍ଦ୍ରାରିପେ କାଇଲା ପତେ, ସେ ମୁତ୍ତା ଦାରିକରି କାଇଲା “ଏ ମୁତ୍ତା ପରମେସର ନୁଆ ରାଜିନାମା, ଜନମା କି ମର ନିଜର ବନି ଦେଲାକେ, କି ଅରିଲା ।” ୨୭ ଆମର ମାପରୁ ଜିମ୍ବ ବାଥଦବାଜାକ, ଜେତ୍କିତର ରୁଟି କାଇଲା କି ଏ ମୁତ୍ତାର ଅନି ତୁଳ୍ୟା, ତମେ ମାପରୁର ମରନ ବିସରର କବର ଜାମାଇଯା । ୨୮ ଏଟାର ଅରଦ୍ଧ ଅଇଲାନି, ଜେ ଜଦି ମାପରୁକେ ସମ୍ବାନ୍ତ ନ ଦେଇ, ଏ ରୁଟି କାଇଲି କି ମୁତ୍ତାର ଅନି ତୁଳ୍ୟି, ସେ ମାପରୁର ଗାହି ଆରି ବନିର ବିରୁଦ୍ଧେ ପାୟ କାଇନି । ୨୯ ସେତାରପାଇ ତମେ ନିଜକେ ପରିକା କରି ଦେକୁବାରାଆରେ, ଦେକି ସାରାର ଏ ରୁଟି କାଇଲାଇଷି ଆରି ମୁତ୍ତାଲାଇନି ଦୁକି ଅଇଷି । ୩୦ କାଇକେବଇଲେ ଜଦି ସେ ରୁଟି କାଇଲାବେଳେ ଜେ ମାପରୁର ଗାହି ଆରି ମୁତ୍ତାଲାଇନି ତୁଳ୍ୟାବେଳେ ସତରିଷେ ନ ବୁଝିର, ସେମନ ନିଜେ ନିଜର ଉପରେ ପରମେସର ତଣ୍ଟ୍ର ତାକି ଆନ୍ଦାଳାଇନି । ୩୧ ସେତାରପାଇ ତମର ବିଦ୍ୟରେ ବେଷି ଲକ୍ଷ ଦୂରବୁଲା ଆଗାୟ ଆରି ବିନ ବିନ ଜର ଦରାଇ ଅଇଆଗାୟ ଆରି ମାଲାସନି ମିଥା । ୩୨ ମାତ୍ର ଆମେ ଜଦି ନିଜକେ ପରିକା କରିବା ଆମେ, ପରମେସର ତଣ୍ଟ୍ର ଆମର ଉପରେ ନ ଆଇତା । ୩୩ ମାତ୍ର ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ ପଚର ତଣ୍ଟ୍ରଲିଙ୍ଗ ଅନି ଆମକେ ରକିଆ କରିବାକେ ପରମେସର ଆମକେ ବିବାର କରି ଦେଇପି । ୩୪ ତେବେ ଏ ମର ବାରବେଳିମନ୍ତ୍ର, ତମେ ଆମର ମାପରୁର କାଦି କାଇବାକେ ରୁଣ୍ଣିଲା ବେଳେ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ଜାଗା । ୩୫ ଜଦି କେ ବୁକେ ଆଏ, ସେ ନିଜର ଗରେ କାଇକରି ଆଇବାର ଆଏ । ଜେନ୍ଦ୍ରାରି ତମେ ରୁଣ୍ଣିଲାବେଳେ ପରମେସର ତଣ୍ଟ୍ର ତମର ଉପରେ ନ ଆସେ । ଆରି ରାଜିଲା ବିନ ବିନ ବିସବାନମ ମର ଆଇଲେ, ପତେ ବଜାଇ ଦେବି ।

୧୧ ମୁଲ କେନ୍ଦ୍ରି ମାପ୍ରଭୁ ପତେ ପତେ ଗାଲିନି, ତମେମନ ମିଥା
ସେନ୍ଦ୍ରି ମର ପତେ ପତେ ଆସା । ୨ ତମେ ସବୁ ବିସଇଟାନେ
ମନେ ଏତାଇଲାସନି ଆରି ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଜନ୍ମ ସବୁ ଦିଦିବିଦାନ ବିକାରଆତି,
ସେ ସବୁ ମାନଳାସନି, ସେଠାର ପାଇ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଦିନିଅଥବା ଦେଲିନି । ୩
କିରିସଟ ସବୁ ମୁନ୍ଦୁସ ପିଲାମନର ନେତା, ଆରି ମୁନ୍ଦୁସ ମାଇଜିର ନେତା,
ଆରି ପରମେଷର କିରିସଟରେ ନେତା । ଏତା ତମେ ଜାନିବୁଆ ବଳି ମୁଲ ମନ
କଲିନି । ୪ ଜେତେବେଳେ ତମେ ମଣ୍ଡିଲିତେଇ ଭୁଣ୍ଟ୍ସା, ତେଇ ଗଟେକ୍
ମୁନ୍ଦୁସ ପିଲା ପାରତନା କଲାନି କି ପରମେଷର କାତା ଜାନାଇଲାନି, ସେ
ତାର ମୁଣ୍ଟ ଦାବାର ନାଇ । ସେନ୍ଦ୍ରାର କଲେ ସେ କିରିସଟକେ ଲାଇ କରାଇସି
। ୫ ସେନ୍ଦ୍ରାରିଯେ ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ପାରତନା କଲାନି, କି ପରମେଷର କାତା
ଜାନାଇଲାନି, ସେ ତାର ମୁଣ୍ଟ ଅଭନା ପାକାଇବାର ଆଚେ । ସେନ୍ଦ୍ରାର ନ
କଲେ ସେ ମୁନ୍ଦୁସକେ ଲାଇ କରାଇସି । ସେ ଗଟେକ୍ ମୁଣ୍ଟର ମାଇଜିର ପାରା
ରାଇସି । ୬ କାଇକେବଇଲେ ସେ ମାଇଜି ଜଦି ଅଭନା ନ ପାକାଏ, ତାର
ଚେଣ୍ଟି କାଟିଦେବାଟା ନିକ । ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ଜଦି ତାର ଚେଣ୍ଟି କାହାସି କି ମୁଣ୍ଟ
କୁବାଇସି, ସେଟା ତାର ପାଇ ଲାଇର ବିସଇ, ସେଟାରେପାଇ ସେ ମୁଣ୍ଟ ଅଭନା
ପାକାଇବାର ଆଚେ । ୭ ମାତର ଗଟେକ୍ ମୁନ୍ଦୁସ ପିଲା ପାରତନା କଲାବେଳେ
ତାର ମୁଣ୍ଟ ଅଭନା ପାକାଇବାର ଦରକାର ନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ
ପରମେଷର ଗାଇଁ ଆରି ତାର ଢାକପୁଟା ଦେକାଇସି । ଆରି ମାଇଜି ମୁନ୍ଦୁସର
ଢାକପୁଟା ଦେକାଇସି । ୮ କାଇକେବଇଲେ ମୁନ୍ଦୁସ ମାଇଜିର ତେଳାନି
ତିଆର ଅନ୍ଧନାଇ, ମାତର ମାଇଜି ମୁନ୍ଦୁସରରେ ଅନି ତିଆର ଅଳିଆଚେ
। ୯ ମନୟ ମାଇଜିର ପାଇ ତିଆର ଅନ୍ଧନାଇ । ମାତର ମାଇଜି ମୁନ୍ଦୁସର
ପାଇ ତିଆର ଅଳିଆଆଚେ । ୧୦ ସେଠାର ପାଇ ମାଇଜିମନ ମୁଣ୍ଟ ଅଭନା
ପାକାଇବାଟା ନିକ, କେନ୍ଦ୍ରି ସରଗର ଦୁରମନ ମିଥା ସେ ତାର ମୁନ୍ଦୁସର
ଅଦିକାରେ ଆଚେ ବଳି ଜାନିବାର । ୧୧ ମାତର ଆମେ ବିସାଧିମନରୁପାଇର
ମାଇଜି ନରତେ ମୁନ୍ଦୁସ ରଇ ନାପାରେ କି ମୁନ୍ଦୁସ ନରତେ ମାଇଜି ରଇ
ନାପାରେ । ୧୨ ମାଇଜି ମୁନ୍ଦୁସର ଗାଗତେ ଅନି ଜାତ ଅଳିଲେମିଥା, ମୁନ୍ଦୁସ
ମିଥା ମାଇଜି ଜନମ ଦେଲାକେ ଜାତ ଅଳିଆଚେ । ମାତର ସବୁ ବିସଇ
ପରମେଷର ଗାନେଅନି ଜାତ ଅଳିଆଚେ । ୧୩ କନ୍ଦ୍ରା ନିକ ବଳି ତମେ
ନିଜେ ନିଜେ ବିବାର କରା । ଜଦି ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ମଣ୍ଡିଲିତେଇ ସବୁର
ମୁଆନେ ମୁଣ୍ଟ ଅଭନା ନ ପାକାଇ ପାରତନା କଲେ ସେଟା ସୁନ୍ଦର କି?
ନାଇ ସୁନ୍ଦର ନାଇ । ୧୪ ସେନ୍ଦ୍ରାରିଯେ ଜଗତର ଜାନବା ବିସଇ ନେଇକରି
ମୁନ୍ଦୁସ ପିଲା ଜଦି ମାଇଜିମନର ପାରା ଚେଣ୍ଟି ଦବାଇରଇଲେ ସେଟା ଲାଇର
କାତା । ୧୫ ମାତର ମାଇଜିକେ ଚେଣ୍ଟି ବତାଇଲେ ତାରପାଇ ସୁନ୍ଦର ବିସଇ

ମର ବାଇମନ୍, ତମେ ପୁକଳ ଆଦମୀ ଦେବା ଦାନ ବିସଇର ଜାଇଣ ଲେଖିରଇଲାସ୍ ସେଟା ନିକିପଣ୍ଡ ଦୁକା ବଳି ମୁଲ କିମି । ୭ ତମେ ଜିପୁକେ ବିସବାସ କରିବା ଆଗ୍ରହ କିବନ୍ ନ ରଇବା ପୁରୁଳାମନକେ ପୁଜାକରି ବାହ୍ ବାନା ଅଇଜାଇ ରଇଲାସ୍ । ୮ ସେଟାରପାଇ ମୁଲ ଏବେ ତମକେ କଇଲିନି, ଜନ ଲକ୍ଷ ସୁକଳ ଆଦମାର ଗଲନା ପାଇଲାଆରେ, ସେ ଜିପୁକେ ଅଭିବାସ ଦେଇ ନାପାରେ । ଆରି ଜନ ଲକ୍ଷ ଦାର ଆଦମୀ ପାଇନାଇ, ସେ ଜିପୁ ପରମେସର ବଳି କଇଲାପାରେ । ୯ ସୁକଳ ଆଦମାର ଦାନ ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମ୍, ମାତର ଜନ ଆଦମୀ ସେଟାମନ୍ ଦେଇଥି ସେ ଗଟେକ ସେ । ୧୦ ସେବା ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର୍, ମାତର ଜନ ମାପରୁ ସେବା ପାଇଲାନି, ସେ ଗଟେକ ସେ । ୧୧ କାମ କରିବା ବପୁ ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର୍, ମାତର ପରମେସର ଗଟେକ । ସେ ଆକା ସବୁକେ ବପୁ ଦେଲାନି । ୧୨ ମାତର ସବୁ ଲକ୍ଷ ମଞ୍ଚଲ ପୁରାପୁରୁଷ ଅଇବାକେ ବିନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ବିରେ ସୁକଳ ଆଦମାର ବପୁ ବିନ୍ ବିନ୍ ରାଯାବେ ଜାନାପଦ୍ଧତି । ୧୩ ସୁକଳ ଆଦମୀ କାକେ କାକେ ବୁଦ୍ଧିର ବକିଅ କଇବାକେ ଦେଇଥି, ଆରି କାକେ କାକେ ଶିଆନର ବକିଅ ଦେଇଥି । ୧୪ ସେ ଗଟେକ ସୁକଳ ଆଦମାପେ କାକେ କାକେ ବିସବାସ ଦେଇଥି ଆରି କାକେ କାକେ ନିକି ଅଇବା ବପୁର ଦାନ ଦେଇଥି । ୧୫ କାକେ କାକେ କାବାଅଳିଜିବା କାମ କିପାରିବା ବପୁ, କାକେ କାକେ ପରମେସର ଜାଇଲାଇଲା କାତା କଇବା ବପୁ କେତେ ଲକ୍ଷକେ ଆଦମୀ ଦେଇରଇବା ଦାନ ତିନିବା ବପୁ, ଆରି କେତେକ ଲକ୍ଷକେ ସେ ନାଜିନି ରଇବା ବିନ୍ ବିନ୍ ବାସାର କାତା କଇବା ବପୁ ଆରି କେତେକ ଲକ୍ଷକେ ସେ ବାସାର ଅର୍ଦ୍ଦ ବୁଜାଇବା ବପୁ ଦେଇରଇଥି । ୧୬ ମାତର ଏ ସବୁକାକ ବପୁ ଗଟେକ ଆଦମାପେ କରି ରଇଥି । ସେ ନିଜର ମନ କଲା ଇଯାବେ ବିନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ବିନ୍ ବିନ୍ ବିସଇର ଦାନ ଦେଇରଇଥି । ୧୭ ଜେନ୍ତ୍ରି ବିନ୍ ବିନ୍ ବାର ମିଥିକରି ରଇଲେ ମିଥା ଗାଗର ଗଟେକସେ, ସେନ୍ତ୍ରିଗେ କରିଥିଲେ ଗଟେକ ଗାଗର ପାରା । ଜନରେ କି ବିନ୍ ବାର ମିଥିଆରତ । ୧୮ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ସବୁ ଜିରଦି ଅଇଲେ କି ନିଜର ଲୟାବେ ଚଲାଚଲ୍ଲି କଲେ ମିଥା ପରମେସରର ସେ ସମାନ ଗଟେକ ଆଦମାର ଲାନି, ଗଟେକ ଗାଗର ଅଇବାକେ ବୁବନ୍ ନେଇଥାବୁ । ଆରି ଏ ସମାନ ସୁକଳ ଆଦମୀ ପାଇଥାବୁ । ୧୯ ଆମର ଗାଗର ବିସଇ ଆରି ଗଟେକତର ତିନ୍ତୁ କରିଦେବୁ । ସେତାକେ ଗଟେକ ବାର ନାର ମାତର ଦେଇ ବାର ଆମେ । ୨୦ ଜଦି ପାଦ, “ମୁଲ ଆହ ନଇ, ମୁଲ ଗାଗର ନଇ ।” ବଳିକରି କଲାନେ ମିଥା ପାଦ ଗାଗର ସେ । ୨୧ ସେନ୍ତ୍ରିଗେ କାନ ଜଦି, ମୁଲ ଥାଁକି ନଇ, ମୁଲ ଗାଗତେ ମିଥବାଟା ନଇ ସେନ୍ତ୍ରି କଲାନେ ମିଥା ପାଦ ଗାଗର ଥାଁକି ଗଟେକସେ । ୨୨ ସବୁ ଗାଗର ଜଦି ଗଟେକ ଥାଁକିଗେ ରଇଲେ, ତେବେ ସୁନ୍ଦରାଟା କନ୍ତୁ ରଇତା? ସବୁ ଗାଗର ଜଦି ଗଟେକ କଲାଯେ ଅଇତା, ତେବେ ସୁନ୍ଦରାଟା କନ୍ତୁ ରଇତା? ୨୩ ମାତର ଗାଗର ସେନ୍ତ୍ରି ନିର୍ଜନ୍ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତାର ନିଜର ମନ କଲା ଲୟାବେ ଗାଗରର ସବୁ ବାର, ସମାନ ଜାଇଲା ସାଜିତ ପାଦକୁ ଅଇଥାବୁ । ୨୪ ଆରି ଗାଗରେ ଜଦି ଗଟେକସେ ବାର ରଇତା, ତେବେ ଗାଗର ବଳି କେନ୍ତି ବଲାଇ ଅଇତା? ୨୫ ମାତର ସବୁ ବିସଇ ଅଇଲାନି ବେଦି ବାର ରଇଲେ ମିଥା ଗାଗର ଗଟେକସେ । ୨୬ ଦର ଟାନେ ମର କାଇ ଲତା ନାଇ, ବଳି ଥାଁକି ଆଧିକେ କରନାପାରେ କି, ମୁଣ୍ଡ ପାଦକେ କଇ ନାପାରେ । ୨୭ କାଇକେବଇଲେ ଜନ ଗାଗରର ବାର ବିନିଶାମନର ତେଇଅନି ଦୁରବଳ ଆତେ ବଳି ଆମେ ବାଦୁନ୍ତି, ସେଟାମନ୍ଦ୍ୟେ ଆମକେ ବେଦି ଲତାକେ ଆଇଥି । ୨୮ ଆରି ଜନ ଗାଗର ବାର ବେଦି ମୁକିଅ ନାଇ, ଆରି ସୁନ୍ଦର ନ ତିଥେ, ସେଟାମନ୍ଦ୍ୟେ ଆମେ ନିକିପଣ୍ଡ ଜତନ କରି ଦାବିନ୍ଦିନ୍ । ୨୯ ଆରି ଜନ ବାର ବାଇରେ ଅନି ସୁନ୍ଦର ତିଥେ, ସେଟାମନ୍ ସେନ୍ତ୍ରି

ଜତନ କରିବା ଦରକାର ନାଇ । ପରମେସର ଆମର ଗାଗତର ବାଗମନକେ କାଇକେ ଏହି ସାଜାଇଲା ବଇଲେ, ଜନିଶାକି ଦେବି ମୁକିଅ ନାର ବଳି ଆମେ ବାଦୁନ୍ତି, ସେଟାମନକେ ଆମେ ନିକିପଣ୍ଡ ଜତନ କରି ସମାନ ଦେବୁ । ୨୩ ଜେନ୍ତ୍ରି କି ଗାଗତର ବାର ସବୁ ଗଟେକ ବାର ଆରି ଗଟେକ ବାଗମେ ବିରଦ ନ କରେ, ମାତର ତାକର ତାକର ବିଦର ସେ ଗଟେକ ଆଇବାର । ତେବେ ଗାଗତର ଗଟେକ ବାଗମେ ଦୁକା ଅଇଲେ, ସେଟା ସବୁରପାଇ ଦୁକା । ୨୪ ଗଟେକ ବାର ଦୁକା ଅଇଲେ, ଆରି ଅଳ୍ପା ବାଗମେ ମିଥା ଦୁକା ଅଇଥି । ଗଟେକ ବାର ତାକ୍ଷପୁଟା ଅଇଲେ, ସେଟା ସବୁ ସବୁ ମିଥି ପାରି ଆଇବାର । ୨୫ ଆମେ ଜେନ୍ତ୍ରି ଲକ୍ଷ ବିସବାସ, କିରିସଟର ଗାଗର ସବୁ ସମାନ କରିଅଇଥି । ଆରି ତେଇ ଆମେ ଗଟେକ ଗଟେକ ବାର । ୨୬ କିରିସଟର ଏ ଗାଗତେ ପରମେସର ବିନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ବିନ୍ ବିନ୍ କାମ ଦେଲାଆଏ । ପରତୁମ ପେନ୍ଦିତ ଲୟାବେ ବାରଲା ଲକ୍ଷ, ତାର ପଦେ ବବିଷ୍ଟର କାତା କଇବା ଲକ୍ଷମନକେ, ସିକାରମନକେ, କାବାଅଳିବା କାମ କରିବା ଲକ୍ଷମନକେ, ନେତା ଲୟାବେ ଦେଇବ ନେବାକେ, ଆରି ନାଜାନିଲା ବାପାଇ କାତା କଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ବାରଲା ଆମେ । ୨୭ ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ଷ ପେନ୍ଦିତ ନଅତ୍ତ କି ବିଦିଷତ୍ତବକ୍ତତା କି ସିକାରମନ ନଅତ୍ତ । ସବୁଲକ୍ଷକେ କାମ କରିବିବା କାମ କରିବା ବପୁ ନାଇ । ୨୮ କି ନିଜ କରିବା ବପୁ କି ନାଜାନିଲା କାତାଇ କଇବା ବପୁ, କି ଜନଟା କଇଲାଟା ଦୁକାଇବା ବପୁ ନାଇ । ୨୯ ତେବେ ଅଦିକ ମୁକିଅ ରଇବା ବପୁ ପାଇବାକେ ଆମେ ମାନ କରିବାର ଆମେ ମାନ କରିବାର ଆମେ ସବୁରଟାନେ ଅନି ମୁକିଅ ବପୁର ବିସଇ ମୁଲ ତମକେ ଜାନାଇବି ।

୧୮ ଜଦି ମୁଲ ଲକ୍ଷମନର ବାପାଇ କି ସରଗର ଦୁଦମନର ବାପାଇ କାତା ଅଇବି । ମର ବାରମନକେ ମୁଲ ଆଲାଦ ନ କରି ବଇଲେ, ମର କାତା ଦୁଗାଇପେ, ଜେନ୍ତ୍ରି ଗଟେକ ସବ୍ଦ ଅଳକିବି ବାଜିବା ଗୁଣୀ ପାରା । ୨୦ ପେନ୍ଦିତ ମନେ ମାପରୁର ବକିଅ ବୁଜାଇବା ବପୁ ରଇଲେ ମିଥା, କି ମୁଲ ସବୁ ବିସଇ ଜାନିରିଲେ ମିଥା, ତିକି ନିଜ ବିସଇ ବୁଜିରିଲେ ମିଥା ଆରି ମର ବିସବାସ ଏତେକ ତାର ଆତେ ଜେ, ତିନ୍ତୁ ରଇବେ ରଇବେକାଇବା ପାରା ମର ପାଁଚର ବିସବାସ ରଇଲେ ମିଥା ବାରମନର ପାର ଆଲାଦ ନାର ବଇଲେ ମୁଲ ରୁଗାଇପେ । ୨୧ ଜଦି ମୁଲ ମର ସବୁ ଦନ ସମ୍ପଦ ଅର୍କିତ ଲକ୍ଷମନକେ ଦେଇରଇଲେ ମିଥା, ଆରି କିରିସଟର ପର ରଇବାର ବାର ଗାଗର ପଦାଇବାକେ ସର୍ବି ଦେଲେ ମିଥା ମର ଆଲାଦ ନାର ବଇଲେ, ମରପାଇ କାଇ ଲାବ ନାର । ୨୨ ଆମେ ବାରମନକେ ଆଲାଦ କଲେ ଦାପେ ରିଯା ନ ଅଇ ଦୟା ଦେକାଇବୁ । ଥାଁକାର ନ ଅଇ, ବଦପନ ନ ଅଇ ଲକ୍ଷମନକେ ନିଜର ତଳିଆ ନ ଦେବୁ । ୨୩ ଆମେ କାରାପ ବେବାର ନ କରୁ, ନିଜେ ପାଇବାକେ ମାନ ନ କରୁ । ଦାପେ ବିରିବା ନ ଅର୍ଥ ଆରି ଆମେ କଲା ଦୁକା କାମମନର ଲୟାବ ନ କରୁ । ୨୪ ଆମେ ଦରମ ନଇଲାଟାକେ ଦେବି ପାରିବା ନ ଅର୍ଥ, ମାତର ସଦ ଟାନେ ପାରିବା ଅଇବୁ । ୨୫ ସବୁ ବିସବାସ କରିବୁ, ସବୁଟା ଆୟାକରିବୁ, ସବୁବିସଇ ମୁରବିବାଟା ନ ଗାହୁ । ୨୬ ଆଲାଦ କରାକରି ଅଇବାଟାର ପେଥ ନାଇ । ପରମେସର ବକିଅ କଇବା ବପୁ, ଆରି ନାଜାନିଲା ବାପା କଇବା ବପୁ, ସବୁ ସାରିବାଇଥି । ସେନ୍ତ୍ରିଗେ ଆମକେ ଗିଆନ ରଇଲେ ମିଥା ସେଟା ଅଜିଜାଇଥି । ୨୭ ମାତର ଆମର ଗିଆନ ଏବେ ଜାନ ପୁରାପୁରୁଷ ଅନ୍ଧ ନାଇତା । ଆରି ପରମେସର ବକିଅ କଇବାଟା ମିଥା ଏବେ ଜାନ ପୁରାପୁରୁଷ ଅନ୍ଧ ନାଇତା । ୨୮ ମାତର ଜେନ୍ତ୍ରିକେ ବେଦି ଗଟେକ ଦିନ ଆଇଥି, ଆମେ ସବୁ ନିକିକରି ଜାନନ୍ତୁ । ସେ ଦିନମନକେ ଲକ୍ଷମନ ସଫ୍ରେ ବିସବାସିମନକେ ସିକାଇବାକେ ଦରକାର ନ ପାତେ । ୨୯ ମୁଲ ଜେତେବେଲେ ପିଲା ରଇଲି,

ପିଲାମନ୍ କଇଲାପାରା କାତା ଅଇଲି ଆରି ପିଲାମନ୍ ଚିନ୍ହ କଲାପାରା ଚିନ୍ହ
କରୁତେଇଲି ଆରି ସେମନ୍ ବାବଲା ପାରା ବାଦ୍ରତେଇଲି । ମାତର
ମୁଲ ଏବେ ବୟସେ ବଢ଼ି ଅଇଗାଲିକେ ପିଲାମନର ପାରା ଚଲାଇଲୁଛି
କରିବାଟା ଚାଟିଦେଲି । ୧୭ ମାତର ଜନଟା ଆମେ ଏବେ ଦେବକୁଳୁନି,
ସେଟା ଦରପଣେ ଦେବକ୍ଲାପାରା ସେତେକେ ନିକ ତିଷେ ନାଇ । ମାତର
ଗନ୍ଧେ ଦିନ ଆଇଥି, ଜେବେ କରିଥିଲେ ଆମର ମୁଆଟେ ଦେବକୁ । ସେ
ବେଳେ ଆମେ ନିକଷ୍ଟେ ଜାନ୍ମବୁ । ଏବେ ଆମେ ଉନ୍ନା ବିଷର ଜାନ୍ମଲୁନି,
ମାତର ସେ ଦିନମନ୍ତରେ ଆମେ ପୁରାପୁରୁଷ ବାବେ ଜାନ୍ମବୁ । ଜେତୁର କି
ପରମେସର ଆମକେ ପୁରାପୁରୁଷ ବାବେ ଜାନେ । ୧୯ ଯାରାପାରି ତିନଟା
ବିଷର ଆତେ, ପରମେସର ଟାଣ ବିସବାସ କରିବାଟା, ସେ କାତା କରିଲାଟା
ଆସା କରିବାଟା, ଆରି ବାଇମନର ପାଇ ରଇବା ଆମର ଆଲାଦ । ଏ ତିନଟା
ବିଦରେଅନି ବାଇମନକେ ଆଲାଦ କରିବାଟା ସହୁରଣାନେଅନି ମୁକ୍ତିଅ ବିଷର
।

ଦାନ ତମର ମଣ୍ଡଳିକେ ତାଟ କରାଇସି, ସେ ଦାନ ବାଲବାକେ ଚେଷ୍ଟା କରା । ୧୩ ତେବେ ଜେ ନାଜାନ୍ତଳୀ ବାପାଇ କାତା ଅଇସି, ସେ କାତା ଅଇଲାଟା ବୁଜାଇବା ଦାନ ମିଳ ବଲି ପାରତନା କରି, ମର ଆଦମୀ ପାରତନା କଲାନି । ମାତର ମର ବୁଜାବାର ବୟସ ତେର ମିଥେନାର । ୧୪ ତେବେ ମୁର କାଇଟା କରିବି? ମର ଆଦମୀର ପାରତନା କରିବି, ମାତର ବୁଜିଲା ପାରା ମିଥା ପାରତନା କରିବି । ମର ଆଦମୀର ଗିର କରିବି । ମାତର ବୁଜିଲାପାରା ମିଥା ଗିର କରିବି । ୧୫ କାଇକେବିଲେ ପରମେସରକେ ଆଦମୀରେ ଦନିଆବାଦ ଦେଇଥା, ସବାଇ ରଇଲା ମାମୁଳି ଲକମନ ତମର ପାରତନା ସୁନ୍ଦରିଟି, କେ ଆମେନ୍ ବଲି କଇପାରିବାର? ନାହିଁ ନା ପାରେ । କାଇକେବିଲେ ତମେ କାଇଟା କଇଲାସନ୍ତି, ସେଠା ସେ ନାଜାନେ । ୧୬ ତେବେ ପରମେସରର ଟାନେ ତମର ଦନିଆବାଦ ଦେବାଟା ବେସି ନିକ ରଇଲେ ମିଥା ତମର ବିନ୍ଦ ବାରମନକେ ତାଟ କରାଇ ନାପାରିଲାସ । ୧୭ ମୁର ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲିନି, ମୁର ତମର ସବୁରଟାମେନାନି ଅଦିକ, ନାଜାନ୍ତଳୀ ବାପାଇ କାତା କଇପାରି । ୧୮ ମାତର ମଣ୍ଡଳିର ଉପାସନା ବେଲାଇ, ନାଜାନ୍ତଳୀ ବାପାଇ ଅଜାର ଅଜାର ପଦ ନ କଇକରି ସବୁଲକ୍ଷ ବୁଜିଲା ପାରା ପାଁହଟା ପଦ କଇବାଟା ନିକ । ୧୯ ଏ ବାଇବିଲନିମନ୍ ତମେ ପିଲାମନର ପାରା ଚିନ୍ମ୍ବା କରାନାଇ । କାରାପ ବିସରିତେର ପିଲାପାରା ରଥା । ମାତର ନୁଦି ଆରି ବିବାର କରିବାଟେଇ ବହୁ ଲକମନ ପାରା ଅଇବାର ଦରକାର । ୨୦ ସାପତ୍ରରେ ଲେକାଆବେ, ମାପୁର କଇଲାନି, ବିନ୍ଦ ବାପା କଇବା ଲକମନର ବାଟେଅନି ଏ ଲକର ସତ୍ତ୍ଵ ମୁର କାତା ଅଇବି । ନାଜାନ୍ତଳୀ ବାପା କଇବା ଲକର ଟଣ୍ଣେଅନି ମୁର ଏ ଜାତିସତ୍ତ୍ଵ କାତା ଅଇବି, ଏଲେ ମିଥା ସେମନ୍ ମର କାତା ନ ପୁନର । ୨୧ ନାଜାନ୍ତଳୀ ବାପା କାତା ଅଇବା ବୟସ, ବିସବାସ ନ କଲା ଲକମନର ପାଇ ଗଟେକ ଚିନ ପାରା । ମାତର ବିବାଧିମନରପାଇ ନାର । ଆରି ପରମେସରର ବକିଅ ଜାନାଇବା ବୟସ ବିସବାସ ମନରପାଇ ଗଟେକ ଚିନ, ଆରି ବିସବାସ ନ କରିବା ଲକମନର ପାଇ ନାର । ୨୨ ତେବେ ତମେ ମଣ୍ଡଳି ଇଥାବେ ବୁଣ୍ଣିଲା ଦେଲେ ନାଜାନ୍ତଳୀ କାତା କଇଲାସନ୍ତି, ଜଦି ତେଇ ଗଟେକ ବିସବାସ ନ କଲା ଲକ କି ଗଟେକ ମାମୁଳି ଲକ୍ଷ ଆଇଲେ, ତେବେ ସେ ନିଜର ପାପର ବିସରର ଦେବନା ପାଇସି । ଆରି ସେ ପୁଣିଲା ସତ୍ତ୍ଵ ବିସରର କାତାଇଅନି ତାକେ ବିଚାର ଅଇସି । ୨୩ ଆରି ତାର ମନେ ଲୁଚି ରଇବା ବିସର ସବୁ ଜାନାପଦ୍ଧତି । ପରେ ସେ ପରମେସରକେ ତାଣ୍ଟ୍ରାପଦ ପଢି, ତାର କରିବିବା ପାପ ମାନିଆଳକରି "ତମର ବିଦରେ ସତରେ ପରମେସର ଆଚେ!" ବଲି କଇସି । ୨୪ ଏ ବାଇବିଲନିମନ୍, ମର କଇବା କାତା ଅଇଲାନି, ତମେ ଉପାସନା କରିବାକେ ବୁଣ୍ଣିଲା ଦେଲାଇ ଏହୁର କରା । ତମର ବିଦରେଅନି କାକେ କାକେ ଗିର ଆଚେ, କାକେ କାକେ, ସିକିଆ ଦେବାଟା ଆଚେ, ଆରି କାକେ କାକେ ପରମେସରର ଟାନେ ଅନି କାତା ପାଇ, ସେଠା ଜାନାଇବାଟା ଆଚେ, କି ନାଜାନ୍ତଳୀ ବାପାଇ କଇଲା କାତାର ଅରଦ୍ଦ ବୁଜାଇବା ବୟସ ଆଚେ, ଏହି କାଇଟା ନଇଲେ କାଇଟା ଆଚେ । ଏଣା ସତ୍ତ୍ଵ ଅଇସି, ତେବେ ମଣ୍ଡଳିର ବିସବାସ ମନର ବିସବାସ ଢାଢ଼ ଅଇସି । ୨୫ ଜଦି କେ ନାଜାନ୍ତଳୀ ବାପାଇ କାତା ଅଇଲେ, ଦୁଇ ତିନ୍ ଲକର ତେଇଅନି ଅଦିକ ଲକ ନ କଥାର । ଆରି ଗଟେକ ଲକର ପରେ ଗଟେକ ଲକ କଇବାର ଆଚେ । ଆରି ସେ କାତା ବୁଜାଇ ଦେବା ଲକ ମିଥା ତେଇ ରଇବାର ଆଚେ

୧୮ କରନ୍ତିଯ

୨୭ ଜିଦି ଯେବା ବୁଜାଇବାକେ ତେଇ କେ ନାହିଁ, ସେ ଉପାସନାର ରୁପ ଅଛି ରଥ । ସେ ଅବକା ମନେ ମନେ ପରମେସରର ସତ୍ତ୍ଵ କାତା ଆ । ୨୯ ଜିଦି ପରମେସରରମାନେଅନି କାତା ପାଇ, ଜୀନାଇବା ଲକ୍ଷ ଆଚର୍ତ୍ତ, ତେବେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ କି ତିନ୍ ଲକ୍ଷ ରଇବାର । ସେ ଦେଲାଇ ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ସେ ବାକିଅ ବିଚାର କରିବାର ଆଚେ । ୩୦ ମାତ୍ର ଉପାସନାରେଇ ରଇବା ଜିଦି କାଳେ ଅଗାର ପରମେସରର ତାନେ ଅନି କାତା ପାଇସି, ତେବେ ବାକିଅ କଇଦେଇବା ଲକ୍ଷ ତେଇ ବନ୍ଦୁ କରିରଇବାର ଆଚେ । ୩୧ କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଏହୁରି କଲେ ପରମେସରର ବାକିଅ, ଗାଟେକେ ଲକ୍ଷର ପତେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ, କଇ ପାରାସ । ଜେହିକି ସବୁଲକ୍ଷ ସିକିଆ ପାଇକରି ତେବେନା ଅଇବାର । ୩୨ ମାତ୍ର ପରମେସର ବାକିଅ ଜୀନାଇବା ଦାନ, ଜୀନାଇବା ଲକ୍ଷର ତଳିଆ ରଇବା ଦରକାର । ୩୩ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଆଗାପା ନ ଅଇକରି ସବୁ ବିସଳ ଅରପା ସତ୍ତ୍ଵ ଅ, ବଳି ମନ୍ କଲାନି । ପରମେସର ବିନ୍ ଉପାସନା ମଣ୍ଡିତେଇ କେନ୍ତାରି, ୩୪ ତମେ ମଣ୍ଡିଲ ଇଥାବେ ବୁଜାଣ୍ଣା ବେଳେ, ମାଳଜିମାନ ଦୁଃଖାପ ଅଇରଇବାର ଆଚେ । ତେଇ ସେମନ୍ କାତା କଇବାକେ ସେମନ୍କେ ଆଦେସ ମିଳେନାଇ । ଜିରଦି ନିୟମ ଇଥାବେ ସେମନ୍ ମନସ୍ ପିଲାଇ ତଳିଆ ରଇବାର ଆଚେ । ୩୫ ସେମନ୍ ଜିଦି କାଇ ବିସଳ ବୁଜିବାକେ ମନ୍ କଲାଇନି, ଗରେ ଜାଇ କରି ନିଜର ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ପାଗର । କାଇକେବଇଲେ ମଣ୍ଡିତୋଣ କାତା କଇବାଟା ମାଳଜିମାନର ପାଇ ଗଟେକ୍ ଲାଜର କାତା । ୩୬ କାରଣଟା? ପରମେସରର ବାକିଅ ତମର ତାନେଅନି ଜାର ଅଇଲା ଆଚେ କି? ସେ ବାକିଅ କାଇ ତମରଟାନେଥେ ଆସିଇଲା କି? ନାହିଁ ଆସି ନ ରଇଲା । ୩୭ କେ ଜିଦି ତମର ବିଦରେ ପରମେସରର ବାକିଅ ଜୀନାଇବା ଲକ୍ଷ କି ସୁକଳ ଆଭମା ଅନି ଦାନ ପାଇଲାନ୍ତି ବଲି ବାଦିଷି, ସେହିଆଲେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ତମକେ ଜାଇ କାଇଟା ଲେକ୍ଷିନି, ସେ ସବୁ ଜେ ମାପରୁର ଆଦେସ, ଏଟା ସେ ଜୀନାବାର ଆଚେ । ୩୮ ଜିଦି ସେ ଏ ସବୁ କାତା ନ ସୁନେ କି ନ ମାନେ, ତମେ ମିଥା ତାର କାତା ସୁନା ନାଇ କି ମାନା ନାଇ । ୩୯ ସେମରପାଇ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍ ପରମେସର କାତା ଜୀନାଇବାକେ ମନ୍ କରା, ମାତ୍ର ନ ବୁଜିବା ବାପାଇ କାତା କଇବାକେ କାନେ ନିରୁ ବଲି କୁଆନାର । ୪୦ ତମର ସବୁ କାମ୍ ଟିକ୍ ବାବେ ଅରି ଅରପା ସତ୍ତ୍ଵ କରିବାର ଦରକାର ।

୧୪ ସବୁ ପେରିବ ସିସମନର ବିଦ୍ରୋହରେ ଅନି ମୁଲୁଷେ ଯାନ୍ । ପେରିବ ବଲି ତାକାର ଅଇବାକେ ମର ଅଦିକାର ନାଇ । କାଇକେବଲାଲେ ପରମେସରର ମଣ୍ଡଳିର ବିସବାସିମନ୍ଦକେ ମୁଲ କଷଟ ଦେଇତେ ରଇଲି । ୧୦ ଅଇଲେ ମିଥା, ପରମେସର ଜିବନ ଦୁକାଇଲାଟା ମାକେ ଦରି ଆତେ ବଲି ଜାନା ପଦଳାନି । କାଇକେବଲାଲେ ମର ସଞ୍ଚାର ପେରି ମନରତାଗେଅନି ମୁଲ ଅବିକ କାମ କରିଥାଏ । ମାତ୍ର ଯେତା ମର ନିଜର ବୁପୁଷ୍ଟ ନାଇ, ପରମେସର ଜିବନ ଦୁକାଇ ମକେ ଯାଇଲ କଲା । ୧୧ ଅଇଲେ ମିଥା ମୁଲ ପୁବକବର ଜାନାଇଲେ କି ଯେମନ ଜାନାଇଲେ ମିଥା କିବି ବିନ ନାଇ । କାଇକେବଲାଲେ ଆମେ ସବୁ ଜାନାଇବାଟା ଗଟେକ ବିସିଲେ ସେତା ତମେ ବିସବାସ କରିଥାଏ । ୧୨ ଜିଦି କିରିସଟକେ ପରେମସର ମଲାତେଇଥିନି ଜିବନ କରି ଉଚାଇଆଏ ବଲି ଆମେ ସିକାଇଲୁଣି, ତେବେ କାଇକେ ତମର ବିଦ୍ରୋହ କେତେଲକ୍ଷ, ମଲା ଲକ୍ଷମନର, ଆରି ତରେକ ଜିବନ ଅଇବାଟା ନାଁ, ବଲି କଇଲାସନି? ୧୩ ମଲା ଲକ୍ଷମନ ଆରିତରେକ ଜିବନ ନ ଅଇବାଟା ଜଦି ସବୁ, ତେବେ କିରିସଟକେ ମିଥା ଜିବନ କରାଇ ଉଚାଇ ନାଇ । ୧୪ ଆରି, ଜଦି କିରିସଟକେ ମଲାତେଇ ଅନି ଉଚାଇ ନାଇ, ତେବେ ଆମେ ଜାନାଇବାଟା ଦୁଗାଇସେ, ତମେ ବିସବାସ କରିବାଟା ମିଥା ଦୁଗାଇସେ । ୧୫ ସେତୁକିସେ ନାଁ, ଆମେ ପରମେସର ବିସାଇର ମିର ସାକି ଦେଇତେରଇଲୁ ବଲି ଜାନାପଦସି । କାଇକେବଲାଲେ ଆମେ କିରିସଟକେ ଜିବନ କରାଇ ଉଚାଇ ଆତେ ବଲି କରଇଲୁ । ମାତ୍ର ମଲାଲକ୍ଷ ଜିବନ ଅଳ ନ ଉଚତ୍ର, ଯେତା ଜଦି ସବୁ, ସେନ୍ଦ୍ରରଥାଲେ ପରମେସର କିରିସଟକେ ଜିବନ କରାଇ ଉଚାଇ ନାଇ । ୧୬ ଜଦି ମଲା ଲକ୍ଷମନକେ ନ ଉଚାଇ, ତେବେ, କିରିସଟକେ ମିଥା ଉଚାଇ ନାଇ । ୧୭ ଜଦି କିରିସଟକେ ଉଚାଇ ନାଇ, ତେବେ ତମର ବିସବାସ କରିବାଟା ଦୁଗାଇସେ । ଆରି ତମେ ଏବେ ଜାକ ନିଜର ନିଜର ପାପେ ଆଗାସ । ୧୮ ଯେନ୍ଦ୍ରରିସେ ଜନ୍ ଲକ କିରିସଟକେ ବିସବାସ କରି ମରିଗାଲାଇ ଆଚତ୍ର, ସେମନ କିଅ ଅଥବା ନାଇ, ମାତ୍ର ନ ସପ୍ତ ଅଇଆବେ । ୧୯ ଜଦି କିରିସଟର ଟାନେ ଆମର ଆସା କରିରଇବାଟା ଏ ଜଗତର ଜିବନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାରିସି, ତେବେ ସବୁଲକ୍ଷ ତେଇଥିନି ଆମର କେତେକ କାନ୍ଦୁରିତିର କରମ । ୨୦ ମାତ୍ର କିରିସଟକେ ମଲାତେଇଥିନି ଉଚାଇଆଏ, ଏଟା ଅଇଲାନି ସବୁ ଥାରି ଏନ୍ଦ୍ରିସେ ସବୁ ମଲା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଜିବନ କରି ଉଚାଇସି, ଏଟା ଆମେ ଜାନ୍ । ୨୧ କାଇକେବଲାଲେ ଗଟେକ ଲକର ଲାଗି ଗୁଲାଇ ଲକ ମରିବାରାତେ । ଯେନ୍ଦ୍ରରିସେ ଗଟେକ ଲକର ଲାଗି ଗୁଲାଇ ଲକକେ ମଲାତେଇଥିନି ଉଚାଇସି । ୨୨ ଜେନ୍ତ୍ର ଆଦମି ବଂଦେସନି ଆରାଲା ଲକ୍ଷମନ ମରିବାର, ସେନ୍ଦ୍ରରିସେ କିରିସଟରେତର ରଇଲା ସବୁଲକ ଜିବନ ଅଳ ଉଚବାର । ୨୩ ମାତ୍ର ଗଟେକ ଗଟେକ ଲକ ଆଗାପରା ଇପାବେ ଉଚବାର । ପରତୁମ କିରିସଟ ତାରପରେ ସେ ଆରାଇ ବିସାଇ ଦିନେ ଜେତୁକି ଲକ ସବୁ ଦୂରଲେଗେ ରଇଲାଇ । ୨୪ ତାରପରେ ଜୁଗର ଧାରାଧାରି ଦିନ କେତ୍ବସି । ଯେତୁକିବେଳେ ସବୁ ପାନ୍ଦକାରିଆମନକେ, ଅଦିକାର ଆରି ବପୁ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ସେ ଆରାଇସି ଆରି ବାବା ପରମେସରକେ ସେ ରଇକ ସବୁଟି ଦେଇସି । ୨୫ କାଇକେବଲାଲେ ପରମେସର ତାର ସବୁ ସଦରୁମନକେ ଆରାଇ, ତାର ପାଦତଳେ ଆନଦବାଜକ କିରିସଟ ପାଦନ କରିବାର ଆତେ । ୨୬ ଯାରାପାରି ପରେ ସଦରୁମନ ମିଥା ଆରିଜିବାର । ୨୭ ଜେନ୍ତ୍ର କି ସାଧତରେ ଲେକା ଅଇଲାଆଏ, ପରମେସର ସବୁ ବିସାଇ ତାର ପାଦତଳେ ସଞ୍ଚାରିଥାଏ । ସବୁ ବିସାଇ ବଲି, କରିବା ବେଳେ ତାର ଅରଦ ଅଇଲାନି, ପରମେସରକେ ତାଟି ସବୁ ବିସାଇ । ସେ ଆକା ସବୁ ବିସାଇ କିରିସଟରେ ତଳେ

୧୪ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ମୁର ତମରୁ ଲଗେ ଜନ୍ ସୁବ୍ରକବର୍ ଜାନାଇରଇଲି

ସେବା ତମକେ ଏତାଇଦେବି ବଲି ମନ୍ତ୍ର କଲିନି । ସେବା ତମେ
ମାନି ରଇଲାସ୍ ଆରି ତେବେ ତମର ବିସ୍ବାସ ଢାଁଢା ଆବେ । ୭ ଜଦି
ଏ ସୁସମାଗର ତମେ ତାହୁ ସଞ୍ଚୁ ଦାରିରଇସା, ତେବେ ଉଦାର ପାଇସା,
ନରଲେ ତମେ କେନାର ବିସାବି ଅର ଆଗାସ । ୯ କାଇକେବଇଲେ
ଜନ୍ମ ସିକିଆ ମୁଲୁ ପାଇରଇଲି, ତେବେଅନି ଏ ବହୁ ସିକିଆ ତମକେ ସିକାଇ
ରଇଲି । ସାପଦର ଉପାବେ କିରିପତି ଆମର ପାସ କେମା ଅଳବାକେ
ମରିଗଲା । ୪ ତାଙ୍କେ ପରିରଇଲାଇଗେ, ସାପଦର ଉପାବେ ତିନିଦିନ ନ
ଅଇତେ ତାଙ୍କେ ପରମେଶର ଜିବନ୍ କରି ଉଚାଇଲା । ୫ ସେ ପିତର ଆରି
ତାର ବାରଟା ପେରିଦି ସିମ୍ବନକେ ଦରସନ ଦେଲା । ୬ ତାର ପତେ ତର
ସଞ୍ଚୁ ଜାଇତେଇବା ଏକାତର ପାଁଥିଥା ଲଗେଅନି ଅଦିକ ବାଇମନକେ
ଦରସନ ଦେଲା । ସେମନର ବିଦରେ ଅନି କେତେଲକୁ ମରିଗାଲା ଆରି
ବେଷି ଲକ୍ଷ ଆଜିକେ ଜାକ ଜିବନ୍ ଆଚତ୍ । ୭ ତାରପତେ ସେ ଜାକୁବେଳ
ଆରି ସବୁ ପେରିଦିମନକେ ଦରସନ ଦେଲା । ୮ ସେ ଦରସନ ଦେଲା
ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ପାରାଗାର ମୁଲୁ ରଇଲି । ସବୁର ପତେ, ଦିନ ନ
କେବିତେ, ଜନମ ଅଳଲା ବିଲା ପାରା ମକେ ମିଥା ଦରସନ ଦେଲା ।

ପଢ଼ୁଳେଲା ପରେ, ନିଜେ କିରିସଟ ଜେ କି ପଥ, ସେ ପରମେସରର ତଳିଆ ଅଛି ରଙ୍ଗି । ସବୁ ବିଶଳ ପରମେସର ବାର ତଳିଆ କରି ସଢ଼ୁଳୁଆଟେ ଆରି ପରମେସର ପୁରୁଷଙ୍କ ସବୁର ଉପରେ ପାପନ୍ କରିଥି । ୧୦ ମଲାଲକ୍ଷନେ ଆରିତରେକ ନ ଉଚାଏ, ଜଦି ଏଠା କେନ୍ତାର ଜେ ମଲା ଲକ୍ଷମନର ପାଇଁ ତାର ମଲାଲକ୍ଷମନ ଦୁଇନ ନେଲାଇନି? ତେବେ ସେମାନ୍କେ କାରଣ ମିଳିଥି? ଜଦି ମଲାଲକ୍ଷମନକେ ନ ଉଚାଏତ୍, ସେନ୍ତାର ଆମେ କାରକେ ଏମନ୍ ମଲା ଲକ୍ଷମନରପାଇଁ ଦୁଇନ ନେଲାଇନି? ୧୧ ଆରି ଆମେ ମିଥା କାରକେ ସବୁ ବେଳେ ଆମର ଜିବନ୍ ବିପଦେ ପାକାଇତେ ରଙ୍ଗିବୁ? ୧୨ ଏ ମର ବାଇବଲିମନ ଦିନକେ ଦିନ, ଲକ୍ଷମନ ମକେ ମରାଇବାକେ ତେସଟା କଲାଇନି । ମୁଲ ଏଠା କାଇଲେ କରାଇନି ବଜାଲେ, ତମରାଗାନେ ମର ଜନ ବଢ଼ିପନ ଆଟେ, ଆରି ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ତେର ଟାନେ ଆମର ଜିବନ ମିଥିରଙ୍ଗିଲାକେ ମୁଲ କରାଇନି । ୧୩ ଏପିଥି ସଥରେ ମୁଲ ଦେବି କଷ୍ଟ ପାଇଲି । କାରକେବରଲେ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ମକେ ବିରଦ୍ଧ କଲାଇ, ସେମନର ସପ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵରେ ରଙ୍ଗବା ପମୁନନର ପାରା କୁଞ୍ଜିରଙ୍ଗି । ତେବେ ଆମେ ଜେନ୍ତି କଷ୍ଟଟା ପାଇତେରଙ୍ଗୁ ସେନ୍ତାର ଅଇଲାକେ ଆମେକା କାଇ ଲାଦ ମିଳିଲା? ଜଦି ମଲା ଲକ୍ଷମନକେ ନ ଉଚାଏ, ତେବେ ଏନ୍ତାର କରାବାଟା ନିକ ରଙ୍ଗିଥି । “ଆସ ଆମେ ବଜିକରି କାହିଁ, କାଇକେବଲେ ଆମେ କାଲିକେ ମରବାର ଅଛୁଟିବେ ।” ୧୪ ନାତାଳ ଉଆନାର, କାରାପ ଲକ୍ଷମନର ସପ୍ତ, ସାତ୍ତ୍ଵ ଅରଲେ ସେମନ ତମର ନିକ ଗଲାଚିନ୍ତି କରାବାମା ନସାଇ ଦେବାର । ୧୫ ଟିକ୍କପତ୍ତୁ ଚିନ୍ତା କରା । ତମର ପାପର ତଳାଚିନ୍ତି କରାବାମା ତାତିଦିଆୟ । କାଇକେବଲେ ପରମେସରକେ ନାଜାନିଲା କେତେକ ଲକ୍ଷ ତମର ବିଦରେ ଆଚତ । ଏଠା ମୁଲ ତମକେ ଲାକ୍ଷ କରାଇବାକେ କରାଇନି । ୧୬ କେତେଲେକ ପାଗରବାଇ, “ମଲା ଲକ୍ଷମନକେ କେ ଜିବନ ଦେଇ ଉପାଇଥି? ଆରି ସେମନର ଗାଗହ କେନ୍ତାର ରଙ୍ଗି? ” ଜେ ଏନ୍ତାର ପରମେସର ପାଗରି, ସେ ବକୁଆଟା । ୧୭ ତମେ ଜାନାୟ । ଜେତେବେଳେ ଗଟେକ ମୁଣ୍ଡି ରପା ଅଛୁଟି, ମୁଣ୍ଡିର ଉପରର ଚପା କୁଇଜାଇଥି, ମାତର ବିଦରଗା ଆଁକରିଥି । ୧୮ ଜେତେବେଳେ ଗଟେକ ମୁଣ୍ଡି ରପା ଅଛୁଟି, ସେଟା ଦାନ ଅ, କି ଆରି କାଇ ମୁଣ୍ଡି ଅ, ମୁଣ୍ଡିର ରପି ଅଛୁଟି । ପତେ ବଢ଼ିରବା ବୁନ୍ଦା ନ ରପଦ । ୧୯ ପରମେସର ନିଜର ମନ କଲା ଉପାବେ ମୁଣ୍ଡିତେଳାନି ଆନ୍ଦିର ର ଅ, ବଲି ଟିକ କଲା । ଆରି ସେ ବିନ୍ ବିନ ରକାମର ମୁଣ୍ଡି ବଦ୍ଧବାକେ ଦେଲା, ଜେନ୍ତିକି ଗଟେକ ଗଟେକକେ ତାର ଗାଗତର ରୂପ ବଦଳାଇଥି । ୨୦ ଜେନ୍ତିକି ରଙ୍ଗବା ସବୁ ଗାଗହ ପମାନ ନିର୍ଝ । ଲକ୍ଷମନକେ ଗଟେକ ରକାମ ଗାଗହ, ପମ୍ବ ତତ୍ର ଆରି ମାତମନକି ଦିନ ଦିନ ରକାମ ଗାଗହ ଆଚତ । ୨୧ ପେନ୍ତିଯେ ପରମେ ରଙ୍ଗବାଗାମନ ଆରି ଦରତନି ରଙ୍ଗବାଗାମନ ଆଚତ । ଜେନ୍ତିକି ସରମେ ରଙ୍ଗବାଗାମନ ପୁନ୍ଦର ଗଟେକ ରକାମ, ଦରତନି ରଙ୍ଗବାଗାମନ ଦିନ ରକାମ । ୨୨ ବେଳେ ତାର ନିଜର ଉପାବେ ପୁନ୍ଦର ଆଚତ । ସେନ୍ତାରିଥେ ଜନ ତାରାମନ ମିଥା ନିଜର ନିଜର ଉପାବେ ପୁନ୍ଦର ଆଚତ । ୨୩ ସେନ୍ତାରିଥେ ଆମର ଗାଗହ ଆରି ଜନ ଗାଗହ ପରମେସର ଉପାଇସି, ଦୁଇଜାକା ବିନ ଆଚତ । କାଇକେବଲେ ଆମର ଗାଗହ ଏବେ ମରିକରି କୁଇଜାଇଥି । ମାତର ଜନ ଗାଗହ ପରମେସର ଉପାଇସି, ସେଟା କେବେ ନ ମରେ । ୨୪ ସେଟା ତପ୍ଲାବେଳେ ଦୁଇବଳ ଅଳ ସୁନ୍ଦର ନ ରଖ । ମାତର ଉପାଇସାବେଲେ ସୁନ୍ଦର ରଙ୍ଗକି ଚାଁପ ରଙ୍ଗି । ୨୫ ତପ୍ଲା ବେଳେ ଅବକା ଗାଗହ, ମାତର ଉପାଇସାବେଲେ ଆବମାର ଗାଗହ ଅଲୁଥି । ଅବକା ଗାଗହ ଆଚତ ବଲାଲେ ଆବମାର ଗାଗହ ମିଥା ରଙ୍ଗବାର ଆଚତ । ୨୬ ଜେନ୍ତାରିକି ଲେକା ଅଇଲାଆଚେ, ପରତୁମ ମୁନ୍ଦୁସ କେ କି ଆବମାର, ତାକେ ତିଆର କରି ଜିବନ ଦେଇରଙ୍ଗଲା, ମାତର ସାରାପାରିପଚର ଆବମ ନ ସାରବା ଜିବନ୍

ଦେବା ଆଦମୀ ଅଇଲା । ୪୭ ମାତର ଆଦମାର ଗାଗଢ଼ ପରତୁମୁ ନ ଆସେ । ତୁଟାଇ ଗାହ ଆଇସି, ତାରପାତେ ଆଦମାର ଗାଗଢ଼ । ୪୮ ପରତୁମୁ ଆଦମନ୍ ମାଟିସତ୍ତ୍ଵ ତିଆର ଅଇ ଏ ବରତିନି ଆଇଲା । ମାତର ପଚର ଆଦମ୍ ସରଗେ ଅନି ଆଇଲା । ୪୯ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ ଦରତିନି, ସେମାନ୍ ଜେ କି ମାଟି ସତ୍ତ୍ଵ ତିଆର ଅଇରଇଲା, ତାରପାର । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷ ସରଗର, ଜେ କି ସରଗେ ଅନି ଆଇଲା, ତାରପାର । ୫୦ ଜେନ୍ତିକି ଆମେ ଜନ୍ମଲକ୍ଷ ମାଟିସତ୍ତ୍ଵ ତିଆର ଅଇରଇଲା, ତାର ବାନିମୁରୁଟି ଆବୁ, ସେମୁଣ୍ଡିଷେ ଜେ ସରଗେଅନି ଆଇଲା ତାର ପାର ବାନିମୁରୁଟ ଦାରବୁ । ୫୦୦ ଏ ବାଲବଲନିମନ୍, ମୁର କଇବା ଅରତ ଅଇଲାନି ବନି ମାସ୍ତେ ରଇବା ଗାଗଢ଼ ପରମେସରର ରାଇଜେ ମିନିମାପାରତ । ଆରି ଜନ୍ ଗାହ ମରବାଳ, ସେମନ୍କେ ନ ଯାବା ଜିଦନ୍ ଦେଇ ନାଁ । ୫୧ ମୁନା, ମୁର ତମଙ୍କେ ଗଟକେ ଆଗରୁ ନ ଜାନାଇରଇବା ବିପରୀ କଇବି । ଆମେ ସବୁଲକ୍ଷ ନ ମରୁ ମାତର ଆମର ଗାଗଢ଼ ସବୁ ବାଦଳି ଜାଇସି । ୫୨ ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ ଥିକି ମିଟକା ମାରିଲା ବିଦରେ ସେବା ଗଢିୟି । ପାରାପାରିର ମରି ବାଜ୍ଞା ବେଳେ ମାଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜିବନ୍ ଅର ଉଚ୍ଚବାଇ । ସେମାନ୍ ଆରି କେବେ ମିଥା ନ ମରଦ ଆରି ଆମେ ସବୁ ବଦଳି ଜିତୁ । ୫୩ କାଇକେବରିଲେ ଆମର ଏ ମରବା ଗାଗଢ଼ ନ ମରବା ଗାଗଢ଼ ଅଳ ବାଦଳିଜାଇସି । ୫୪ ସେଟା ଅଇଲାବେଳେ ଜନ୍ମଟା କି ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇରଇଲା, ସେଟା ପୁରାପୁରୁଷ ଅଇସି ମରନ୍ ଆରିଜାଇକରି, ଜିତବାଟା ପୁରାପୁରୁଷ ଅଇଲା । ୫୫ ତେବେ ଆମେ କର ପାରିବୁ ଅଇରେ ମରନ୍! ତୁର କେନେ ଜିଦକୁସୁ? ଅଇରେ ମରନ୍! କେନେ ତର ବିପୁ? (Hades g86) ୫୬ ଆମର ପାପେଅନି ଆମଙ୍କେ ବାଦବା ବିପୁ ମରନ୍ ପାଇଲା ଆଟେ । ଆରି ପରମେସର ନିଯମ ନ ମାନଳାତେଳିଅନି ପାପ ବିପୁ ପାଇସି । ୫୭ ମାତର ଆମେ ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲୁନି । କାଇକେବରିଲେ ଆମର ମାପରୁ ଜିବୁ କିରିସଟ କଲା କାମେଅନି ପାପକେ ଆରି ମରନ୍କେ ଆରାଇବା ବିପୁ ସେ ଆମଙ୍କେ ଦେଲାଆଗେ । ୫୮ ସେଟାରପାଇ ଏ ମର ଆଲାଦର ବାଲବଲନିମନ୍, ତାଁର ଅଇକରି ରୁଆ । ମାପରୁ ଜିପୁରିସଟର ସେବା କାମ ଆବତ୍ ଅଇକରି କରା । କାଇକେବରିଲେ ତମେ ଜାମେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଗଟକେ ତିଟି ଲେକିଦେବି ଆରି ସେମାନ୍ ଜମାଇଲା ତାବୁ ଆରି ସେମନ୍କେ ଜାନାଇବା ଚିତି ଦାରି, ଜିତୁଯାଲାମ୍ ଜିବାର । ୫ ଜଦି ମର ଜିବାକେ ଦରକାର ଅଇସି ବରିଲେ ସେମନ୍ ମରପତ୍ତ୍ଵ ଜାଇପାରଦ । ୬ ମାତର ମୁର ଏବେ ମାକିଦିନିଆର ଗାଲିନି । ତେଳାନି ଜାର ଆଇଲେ ମେମର ଲଗେ ଆଇବି । ୭ ମୁର ତେଜ ମେମର ସତ୍ତ୍ଵ କେତେକୁ ଦିନ ରଇବି । ଅଇପାରେ ସିତିଦିନ ପାରବା ଜାକ । ତାରପାତେ ଜିନ୍ତୁ ଜିବାକେ ମନ୍ କଲିନି, ତେର ଜିବାକେ ତମେ ମନେ ସାଇଜ କରିପାରାସି । ୮ କାଇକେବରିଲେ ଜିବାକେଲେ ବାଟେ ମେମର ସତ୍ତ୍ଵ ବେବୁ ଅଇକରି ତେନେକୁ ଯେ ରଇବାକେ ମର ମନ୍ ନାଲ । ମୁର ଆସା କଲିନି ମାପରୁ ମନ୍ କଲେ ମୁର ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ଏତର ବେଷି ଦିନ ରଇବି । ୯ ମାତର ମୁର ପେନ୍ଟିକସର ପରବୁ ଜାକ ଏପିସିଏ ରଇବି, ୧୦ ତି ମର ବିରବେ ଦେଖିଲକ୍ଷ ରଇବେ

ମିଥା, ସପଳୁ ଅଇବା କାମ୍ କରିବାକେ ମର ପାଇ ଦୁଆରୁ ଭଗାଡ଼ି ଅଇଆଏ
 । ୧୦ ଜଦି ତିମତି ତମର୍ତ୍ତାନେ ଆଇଲେ, ତାକେ ଗତିଆ କରି ତାକିନିଆ ।
 କାଇକେବଇଲେ ସେ ମିଥା ମରିପାରା ମାପରୁର କାମ୍ କଲାନି । ୧୧ ସେଗାର୍
 ପାଇ ତାକେ କେ ମିଥା ସାନ୍ ପାରା ଦେକାନାଇ । ମାତର ତାକେ ସାଇଜ
 କରା, ଜେନ୍ତିକି, ସେ ତମର ଜାଗାଇଥି ଗାଲାବେଲେ, ପାନ୍ତିସତ୍ତ୍ଵ ଜାଇପାରୁ
 । ଆରି ସେ ମରିଲଗେ ବାଥଦ୍ୱୟି । ଇତିର ବାଇବରିମନର ସତ୍ତ୍ଵ ମୁଲ ତାକେ
 ଜାଗିଲିନି । ୧୨ ବାର ଆପଳର ବିସର ମୁଲ କଇଲିନି । ବିନ ବିସବାସିମନର
 ସତ୍ତ୍ଵ ତମକେ ବେଢ଼ ଅଇବାକେ ମୁଲ ତାକେ ବେଷି ତର ସାରଦା କରାଇଲି,
 ମାତର ସେ ଏବେ ଜିବାକେ ମୁଲକେ ରାଜି ଅଧିନାଇ । ପର ସ୍ମୃତି ମିଳିଲେ
 ସେ ତମର୍ତ୍ତାନେ ଆଇଯି ଆକା । ୧୩ ତମେ ଜାଗରତ୍ତ ରଇକରି ବିସବାସେ
 ତାଂଦ ରୁଆ । ବମ୍ ଅଇକରି ସାଆସେ ରୁଆ । ୧୪ ତମେ କରବା ସବୁ କାମ୍
 ଆଲାଦେ ସାରାଇବାର ଆଚେ । ୧୫ ଏ ବାଇମନ୍, ତମେ ତିପାନ୍ ଆରି
 ତାର କୁତୁମ୍ ବିସର ଜାନାସ୍ । ସେମନ୍ ଆକାୟାର ପରତୁମ ବିସବାସିମନ୍
 ଆରି ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନର ସେବା ନିଜେ ସର୍ପି ଅଇଲାଇ ଆଚତ୍ ।
 ଏ ବାଇବରିମନର ମୁଲ ତମକେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି, ୧୬ ଏହୁରି ଦାଇତ୍
 ନେବା ଲକ୍ଷମନର ତଳିଆ ରୁଆ । ଆରି ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ ସେବା କରିବା
 ଲକ୍ଷମନର ତଳିଆ ରଥା । ୧୭ ତିପାନା, ପରତୁନାତ ଆରି ଆକାଇ ଇତି
 ଆଇଲାକେ ମୁଲ ବେଷି ସାରଦା ଅଇଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମେ ନ
 ରଇଲେ ମିଥା ସେମନ୍ ତମର ଜାଗାଇ ରଇଲା ପାରା । ୧୮ ତମକେ ଜେନ୍ତି
 ସାରଦା କରାଇଲାଇ, ମନେ ମିଥା ସେନ୍ତି ସାରଦା କରାଇଲାଇ । ଏହୁରି
 ଲକ୍ଷମନକେ ନାମବାର ଆଚେ । ୧୯ ଅସିଆ ଦେସର ମଣ୍ଡଳିମନ୍ ତମକେ
 ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ଆକିଲା, ପିତ୍ତୁକିଲା ଆରି ସେମନର ଗରେ
 ଉପାସନା କରିବରିଲବା ମଣ୍ଡଳି ମାପରୁର ନାରଁ ଦାରି ତମକେ ତାକର ମନ୍
 ବିଦରେ ଅନି ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୨୦ ଇତିର ବାଇବରିମନ ସବୁ
 ତମକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ତମର ତମର ବିଦରେ ଆତେ ଦାରାଦାରି
 ଅଇ କିଷ୍ଟର ଆଲାଦେ ସାଲାମ୍ କରି ଜୁଆରବେଢ଼ ରଥା । ୨୧ ମୁଲ
 ପାରିଲ୍, ଏତିକେ ଲେକି ଜୁଆର ଜାନାଇଲିନି । ୨୨ ଜଦି କେ ମାପରୁକେ
 ଲାହ ନ କରେ, ସେ ଅବିସାସ ପାଥ । ମାରାନାତା, ଆମର ମାପରୁ ଆସ
 । ୨୩ ମାପରୁ ଜିପୁର ଜିବନ୍ ଦୁକାନି ତମର୍ତ୍ତାନେ ରଥ । ୨୪ କିଷ୍ଟଟ
 ଜିମୁକିରିସର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିରଇବା ସବୁକେ ମର ଆଲାଦ ରଥ ।

୨ୟ କରନ୍ତିୟ

ମୁଲ ପାରିଲ, ପରମେସର ମନ କଳା ଲୟାବେ କିରିସିଟ ଜିସୁର ଗଟେକୁ
ପେରିଦ ସିଥି ବାବାଇଅଳିଆଚି । ମୁଲ ଆରି ଆମର ବାଇ ତିମତି
ଆରି କରନ୍ତିୟଟାନେ ରଇବା ପରମେସର ଗୁଲାବ ମଣ୍ଡିଲମନ୍ତକେ ଆରି
ଆକାଇଆଚାନେ ରଇବା ସବୁ ପରମେସର ଲକମନ୍ତକେ, ଏତିତି ଲେବୁଲୁନି
। ୨ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାପ୍ରୁ ଜିସୁର ଟାନେଅନି ଜିବନ
ଦୁକାଇଲାଟା ଆରି ସାତୁ ତମକେ ଅ । ୩ ଆମର ମାପ୍ରୁ ଜିସୁ କିରିସିଟରେ
ବାବା ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଆବାଦ ଦେଇଁ । ସେ ଆମର ଦୟାକାରିଆ ବାବା
ଆରି ଜାର ଟାନେଅନି କି ଆମକେ ସବୁ ବିପରିର ସାଇଜ ଆରିସି । ୪
ସେ ଆମକେ ସବୁ ଦୁକ କଷଟ ଆଇଲେ ସାଇଜ କରସି । ସେନ୍ତ୍ରିପେ
ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର କଷଟ ପାଇତେରଇବା ଲକମନ୍ତକେ ଆମେ ଜେନ୍ତି ଦୁଲ
ସାଇବୁ । ପରମେସର ଟାନେଅନି ଜନ୍ ସାଇଜ ଆମେ ପାଇଲୁଆରୁ
ସେ ସାଇକର ଲାଗି, ଆମେ ମିମା ବିନ୍ ଲକଟେ ସାଇଜ କରଦୁ । ୫
କାଇକେବଲିଲେ ଜେନ୍ତିକି କିରିସିଟରେର ମିସାଲାରପାଇ ଆମର ଦୁକ,
କଷଟ ଅବିଜ ଅବିଜ ଅଲାଇଟେ, ସେନ୍ତ୍ରିପେ କିରିସିଟର ଲାଗି ଆମର ଦୁକ
ସାଇବାଟା ମିମା ଅବିଜ ଅବିଜ ଅଲାନି । ୬ ମାତର ଆମକେ ଦୁକ
କଷଟ ଅଲାଲେ, ସେଟା ତମର ଦୁକ ସାଇବାକେ ଆରି ନ ସାଇବା ଜିବନ୍
ପାଇବାକେ । ସେନ୍ତ୍ରିପେ କେତେବେଳେ ଆମେ ପରମେସର ଟାନେଅନି
ସାଇଜ ମିଲାଇବୁ, ସେଟା ତମରପାଇ ମିମା ସାଇଜ ମିଲାଇ ପାରା । ଏନ୍ତାରି
ସେ ତମର ବିଦ୍ୟବାସ କରିବାଟା ତାହ କରାଇସି, ଜେନ୍ତିକି ଆମେ ଦୁକକଷଟ
ଆଇଲେ ମିମା ମୁରତି କରି ଆରୁ, ସେନ୍ତାରି ଦୁକ କଷଟ ଆଇଲେ ତମେ ମିମା
ମୁରତି କରି ରଇପାରାସ । ୭ ଏଗାରଲାଗି ତମରଟାନେ ଆସା କରିବାଟା
ତାହ ଅଲାଇଆଚେ । କାଇକେବଲିଲେ, ଆମେ ଜାନିଆରୁ, ଆମକେ ଦୁକ
କଷଟ ଆଇଲେ ମିମା ମୁରତିକରି ଆରୁ, ତମେ ମିମା ସେନ୍ତାରି ମୁରତିକରି
ଆଗାସ । ଜେନ୍ତାରି କି ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆମେ ସାଇଜ ମିଲାଇଆରୁ ।
ସେନ୍ତାରିପେ ତମେ ମିମା ସାଇଜ ମିଲାଇଆଗାସ । ୮ କାଇକେ ବଲିଲେ, ଏ
ବାଇବଲିନିମନ, ଆସିଆ ରାଇଜେ ଆମକେ ଅଲାଇରଇବା ବଦ ଦୁକ କଷଟ
ବିପର ତମେ ଜାନିରୁଥା ବଲି ଆମେ ମନ କଲୁନି । ମୁରତି ନାପାରିଲା ବଦ
ପରିକା ଆଇଲା । ଏନ୍ତାରି କି ଆମେ ଆରି ନ ରଇକର ମରିବାର ଅଲସିବେ
ବଲି ବାଦତେରଇଲୁ । ୯ ଉଁ, ଆମେକ ମରନ ଆସି ତାବିଅଳିରଇଲା ।
ମାତର ନିଜର ନିଜର ଉପରେ ଆସା ନ କରି, ଜନ୍ ପରମେସର ମଲା
ଲକମନ୍ତକେ ଉପାଇସି, ତାର ଉପରେ ଆସା କରିବାକେ ଏ ସବୁ ଅଲାଇଲା ।
୧୦ ସେ ଆମକେ ମରନଟାନେ ଅନି ବିଶାଳା । ସେଟାରାପାଇ ଆମେ
ରକିଆ ପାଇଲୁ । ମରନ ରଇଲା ଆକା, ମାତର ମହୁମାଇ । ଆରି ସେ
ଆମକେ ସାଇଜ କରିତେରାଇସି ଆକା ବଲି ଜାନିଆରୁ । ଆମକେ ବଦ ଆସା
ଆଚେ ଜେ, ସେ ଆମକେ ସାଇଜ କରିବାଟା କେବେ ନ ଦେବାଏ । ୧୧
ତମେ ଆମର ପାଇ ପାରିଦନା କରି ଆମକେ ସାଇଜ କରିବାର ଆଚେ ।
ସେନ୍ତାର କଲେ ପରମେସର ସବୁ ପାରିଦନାର ମାନ୍ତ୍ରିଲାଟା ପାଇଲାଇସି । ଆରି
ଦେବେ ଲକ୍ଷ ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଆବାଦ ଦେବାଇ । କାଇକେବଲିଲେ ସେ
ଆମକେ ଆସିବାଦ କଲାଆଚେ । ୧୨ ବାଇମନ ଆମେ ବଦପନ ଅଲାଇକରି
କରିବା ଗାରେ କାତା ଆଚେ । ସେଟା ଆମେ ସବୁ ବଲି ଜାନିଲୁନି ଆରି
ସେଟା ଅଲାନି । ସବୁଲକରିବାନେ ଆରି, ତମରଟାନେ ମିମା ଆମର
ଚିଲାଚିଲୁତି ସୁକଳ ଆରି ଦରମ ଆଚେ । ଏଟା ଆମର ବିବେକ ସାକି ଫେଲାନି
। ଲକମନର ନିଆନ ଲୟାବେ ଆମେ କରିବାଇ, ମାତର ପରମେସର
ଜିବନ ଦୁକାଇଲା ବପର ସତ୍ତ୍ଵ ଏ ସବୁଜାକ କଲାନି । ୧୪ କାଇକେ ବଲିଲେ,

ଆମେ ଚିତି ପାଗାଇଲା ବେଳେ ତମେ ଜାଇଜାଇଣ ପଢିକରି ବୁଲିପାରାସ, ସେଠାପେ ଲେକି ପାଗାଇଲୁନି । ୧୫ ଏବେ ଆମେ ଜାଇଣ କଲୁନି, ସେ ବିସର ତମେ ଅଲ୍ପ ଅଲ୍ପ ବୁଜିଲାସନି । ମାତ୍ର ମୁହଁ ଆସା କଲିନି, ସେଠା ତମେ ପୁରାପୁରୁଷ ବୁଲି ପାରସା । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି, ଆମର ମାସର ଜିପୁ ବାରଦ୍ବିଲା ଦିନେ, ତମେ ଆମର ଲାଗି ପାରଦା କରିବା, ସେନ୍ତ୍ରାରିଷେ ଆମେ ମିଥା ତମରାଲାଗି ପାରଦା କରିବୁ । ୧୬ ଏଣ ସବୁ ତମେ ବୁଲି ପାରସା, ସେଠା ଜିନିକରି ମୁହଁ ତମରାଟାନେ ବୁଲିଆଇବି ବଳି ମନ୍ଦକଳି । ଜେନ୍ତ୍ରାରି କି ମୁହଁ ତମକେ ଦୁଇତର ପାଇଜ କରିପାରି । ୧୭ କାଇକେବଇଲେ ମୁହଁ ମାକିଦିନିଆଇ ଜିବାବାଟେ ତମରାଟାନେ ଆସି ରଙ୍ଗି ବଳି ମନ୍ଦକଳି । ଆରି ମୁହଁ ଗରେ ବାଥ୍ରବାବେଳେ ଆରିତେବେଳ ତମରାଟାନେ ତେବସି ବଳି ମନ୍ଦ କଳି । କାଇକେବଇଲେ ମୁହଁ ଜେବେ ଜିଭଦା ଦେଯେ ଜିଭାକେ ବାରଇବି, ସେ ବେଳେ ତମେ ମକେ ସାଇଜ କରି ପାରାସ । ୧୯ ତେବେ ମୁହଁ ଏନ୍ତାରି ମନ୍ଦ କଲାକେ ମକେ ତମେ ଦୂର ମନିଆ ଲକ୍ଷ ବଳି ବାରଲାସନି କାଇକି । ନିଜର ମନ୍ଦ କଲା ଜିପାବେ ଚିତ୍ରା କରିବା ଗଟକେ ଲକ୍ଷକରିପାରା ତମେ ମକେ ବାରଲାସ କାଇକି । ମୁହଁ ଆଇବି ବଳି କଇଲେ ମିଥା ତମର ମାନେ ସେ ନ ଆସେ, ବଳି ବାରଲାସ କାଇକି । ୨୦ ଜଦି ପରମେସର କରିବାଟା ସତ୍ତ, ସେନ୍ତ୍ରାର ଆମେ ମୁହଁ କଇବାଟା ମିଥା ସତ୍ତ ସେ । ଏକବେଳେ ଝାଁଆରି ନାଇ ବଳି, ନ କଇ । ୨୧ ମୁହଁ, ସିଲାନ ଆରି ତିମିତି, ପରମେସରର ପଥ ଜେ କି କରିଥିବ ଜିପୁ, ତାର ବିସଳନେଇ ତମକେ ଜାନାଇଗଲୁ । ସେ ଝାଁଆରି ନାଇ, ବଳି କରିବା ଦୂର ମନିଆ ଲକ୍ଷ ନାଁ । ୨୨ ତାରଲାଗି ପରମେସର ଝାଁ ବଳି, କରଇବାଟା, ସବୁଜାକ ପୁରାପୁରୁଷ କରସି । ସେଠାପାଇ ଜିପୁକିରିଷଟକେ ଆମେ ଆମୋନ ବଳି, କଇବାଟା ପରମେସରର ମଇମା ପାଇ ଅଳପି । ୨୩ ତମକେ ଆରି ଆମକେ ଜିପୁକିରିଷଟେଇ ମିଦିଇବାକେ ଆଇବା ତାର ବିଦ୍ୟାସ ଆନବାଟା, ପରମେସର ସେ । ଆରି ସେ ଆମକେ ବାରଲା ଆତେ । ୨୪ ଆମେ ତାରଟା ବଳି ଜାନିବାକେ ସେ ଆମକେ ତାର ତିନ ମାରିଲା ଆତେ ଆରି ସୁକଳିଆଦମା ଆମର ବିଦ୍ରେ ଦାର କଲା ଆତେ । ପରମେସର ଆମରପାଇ ଜେହକି ବିସାଙ୍ଗ ସଞ୍ଚୁଇଆତେ, ସେ ଆଦମୀର ଲାଗି ଆମେ ସେଠା ସବୁ ପାଇଦୁ ବଳି ଜାନିଲୁନି । ୨୫ ଜଦି ମୁହଁ କଇବାଟା ସତ୍ତ ନାଇ, ସେନ୍ତ୍ରାରାମେ ପରମେସର ମକେ ତଣ୍ଟ ଦେବେ । ମୁହଁ କରନ୍ତିଥେଇ ବୁଲି ଆଇବାକେ କାଇକେ ଅଥ ମାଇ ବଳି ସେ ଜାନେ । ମୁହଁ ତେବେ ଆଇଲେ, ତମର ତଳାଚଳିତିର ବୁଲିଟି ଦେବକଳେ, ତମେ ଦୂର କରିବାସ । ୨୬ ତମେ କନ୍ଦଟା ମାନିବାର ଆତେ, କନ୍ଦଟା ନାଇ, ସେଠା ଆଦେସ ଦେବାକେ ଆମେ ମନ୍ଦ କରୁନାଇ । କାଇକେବଇଲେ, ତମର ବିଦ୍ୟାସ ତାର ଅଳଗାଲା ଆତେ । ତମର ସଞ୍ଚ ମିଦିକରି କାମ କରିବାକେ ଆମେ ମନ୍ଦ କଲୁନି । ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ତମେ ପାରଦା ଅଳପା ।

୨ ମାତ୍ର ମୂର ଆଗରୁ ଆଗଲା ବେଳେ ଜେନ୍ତିକି ତମ୍ଭେ ଦୁକ୍ ଦେଲି,
ପେନ୍ଟି ଆରିତରେକ ଦୁକ୍ ଦେବାର ଆଲେ ନ ଆସି ବଲି ବାବ୍ଦତେ ରଇଲି
। ୨ ଜିମ୍ ମୁଲ ତମ୍ଭେ ଦୁକ୍ଦେବି, ତେବେ କେ ମନେ ସାରଦା କରାଇବାର?
ଜନ୍ମ ଲକକେ ମୁର ଦୁକ୍ ଦେଇରଇଲି, ସେ ସମାନ୍ ଲକ ତମେ ଆକା । ୩
ସେତାରେପାଇ ମୁର ତମ୍ଭେ ଚିଟି ଲେକିରଇଲି । ଜନ୍ମ ଲକମାନ ମନେ ସାରଦା
କରାଇବାର ଆତେ, ମୁର ଆଇଲେ ସେମାନେସେ ମନେ ଦୁକ୍ ଦେଅଥ ବଲି ମନ
କରିମାର । ମୁର ଜନି, ମୁର ସାରଦା ଅଇକରି ରଇଲେ, ତମେ ମିଶା ସମ୍ବଲକୁ
ସାରଦା ଅଇରଇପା । ୪ ମୁର ମନେ ମନେ ଦେଯି ଦୁକ୍ କଷ୍ଟ ଅଇକରି
ଆରି ମନେ ମନେ କାନ୍ତି ଆସୁଇରାଇ କରି ଲେକି ରଇଲି, ଜେନ୍ତିକି ତମେ
ଦୁକ୍ ଅଇରୁଆ ବଲିକରି ମୁର ବାବିନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ମୁର ତମ୍ଭେ

ବେଷ୍ଟି ଆଲାଦ କଲିନି । ଏବା ଜେନ୍ତିକି ତମେ ଜାନିରୁଆ । ୫ ଏବେ ତମର ବିଦରେ ଜେ ପାସ କରି ତମଙ୍କେ ଦୁଇ ଦେଲା ଆତେ, ସେ ଅବକା ମାକେ ଦୁଇ ଦେବନାଇ, ମାତ୍ର ତମଙ୍କେ ସବୁକେ ଦୁଇ ଦେଲୁଆତେ । ସବୁକେ ନଇଲେ ମିଥା, କେତେଲେକଣେ ଦେଇଆତେ । ତାର ପାସ କଲାଟା ଅଦିକ ବହୁ ଅଙ୍ଗକରି ତିଥ ବଳି ମୁଲ ମନ୍ଦ କରିନାଇ । ୬ ତମର ବିଦରେ ଜିବର ଲକ୍ଷ ତାକେ ଦଶ ଦେଲାଇ ଆତ୍ମ । ଆରି ସେମନ୍ ତାକେ ଦେଇରବା ତଣ୍ଟ ତାରପାଇ ଅଇଜାଇସି । ୭ ଏବେ ତମେ ତାକେ କେମା ଦେଇରବା ସାଆସ ଦେବାର ଆତେ । ସେମାରି ନ କଲେ, ସେ ଦେଇ ଦୁଇ ଅଙ୍ଗକରି ତାର ମନ୍ ବାହୁନ୍ତିକାଇସି । ୮ ସେଟାରୁପାଇ ତାକେ ଆନିତରେକ ଆଲାଦ କରା ବଳି ମୁଲ ତମଙ୍କେ ବାହୁନ୍ତିଆ କଲିନି । ୯ କାଇକେବରଲେ ତମେ ବିସବାସର ପରିକାରେଇ ତାରମୁଖ ରଇଲାସ କି ନାର, ଆରି ତମେ ମର ଆଦେସ ମାନ୍ଦିଲାସନି କି ନାର ବଳି ଜାନିବାକେ ମୁଲ ତମେ ଆଗତ୍ତୁ ସେ ତିଟି ଲେକିରଇଲି । ୧୦ ଜେତେବେଳେ ମିଥା ତମେ ସେ କରିରବା କାମର ପାଇ ତାକେ କେମା କରସି, ତେବେ ମୁଲମିଥା ତାକେ କେମା କରସି, ଜଦି କାଗଟା ମିଥା ମୁଲ କରିବାର ରଇଲା, ତମରପାଇ ମୁଲ କରିଷ୍ଟର ମୁଆଟେ ସେମନ୍କେ କେମା ଦେଇପାଇଇ ଆତି । ୧୧ ଜେନ୍ତିକି ସପତାନ୍, ଆମର ଭପରେ ଜିତି ନାପାରେ, କାଇକେବରଲେ, ସେ କରିରଇବା ସବୁ ଜକ୍ତମା ଆମେ ଜାନନ୍ତି । ୧୨ କିସ୍ଟର ସୁବକବର ଜାନାଇବାକେ ମୁଲ ଜେତେବେଳେ ଆରିଲି, ତରାୟାଇ ସେବା କାମରପାଇ ମାପରୁର ବାର ମେଲାଅରୁଆତେ ବଳି ମୁ ଜାନି ପାରିଲି । ୧୩ ମାତ୍ର ଆମର ବାର ତିତ୍ତଥିକେ ବେର ନ ଅଳଲି ଜେ ମର ମନେ ବେଷ୍ଟି ତିନ୍ତା ରଇଗଲା । ତେବେର ପାଇ ମୁଣ୍ଡ ତେରି ଲକମନ୍ଦକେ ଗାଲିମିବେ ବଳି ତେରଥିନି ମାକିଦିଅର ଉତ୍ତିଗାଲି । ୧୪ ମାତ୍ର ପରମେସର ଦନିଅବାଦ ପାଥ । କିରିସ୍ଟତେଇ ମିରିରଇଲାରପାଇ ତାର ଜିଦିଲା ଦଲର ଦାତିତେଇ ବନ୍ତି ଲକର ଲୟାବେ ପରମେସର ଆମକେ ସବୁବେଳେ ତାକିନେଲାନି । ସବୁଲକକେ କିରିସ୍ଟର ବିସର ଜାନାଇବାକେ ସେ ଆମର ଦେଇକରି କାମ୍ କଲାନି । ଜନଟା କି ଦୁଃ ପାରା ସବୁ ଜାଗାର ବାସନା ମାରସି । ୧୫ କାଇକେବରଲେ ଆମେ କିରିସ୍ଟ ପରମେସରକେ ପଦାଇ ଦେଇତେରଇବା ଦୁଃ ପାରା ଆତ୍ମ । ଆମେ ଜାନାଇରେଇବା ସୁବକବର ମନ୍ଦେ ମୁନ୍ଦର ବାସନା ପାରା ସବୁଲକକେ ଗାଲାନି । ଗଟେବେ ବାରେ ଲକମନ୍ ଆଜିଗାଲାନି, ଆରି ଗଟେବେ ବାରେ ଲକମନ୍ ରକିଆ ପାଇଲାନି । ୧୬ ଜନ ବାରେ ଲକମନ୍ ଆଜିଗାଲାରି, ସେମନ୍ଦିପାଇ ସେଟା ଗନ୍ତୁ । ଆରି ସେଟା ମରିବା ବାଟେ ତାକିନେଇସି । ମାତ୍ର ଜନ ବାରେ ଲକ୍ଷ ରକିଆ ପାଇଲାନି, ସେଟା ସେମନ୍କେ ମୁନ୍ଦର ବାସନା । ଆରି ସେଟା ନ ଯାବା ଜିବନ୍ତରେ ତାକିନେଇସି । ଏ ଆବତ୍ତ କାମ୍ କେ ମିଥା କରି ନାପାରେ । ୧୭ ଜେତେକ ଲକମନ୍ ପରମେସର ବାକିଆ ବେବାର କରିବାରେ କିନିଷ ପାରା ବାଇବାର, ମାତ୍ର ଆମେ ସେନ୍ତାର ନାର । କାଇକେବରଲେ ପରମେସର ଆମଙ୍କେ ପାଟାଇଆତେ । କିରିସ୍ଟର ଗତିଦିତ୍ତୁ ଜୟାବେ, ଆମେ ତାର ମୁଆଟେ ସବୁ ବାକିଆ ଜାନାଇବୁ ।

୭ ଆମେ ଆରିତରେକ ନିଜକେ ଉପରକେ ଉତ୍ତାଇବା କାତା କଇଲୁନି ବଳି ତମେ କୁଆ ନାର । ଆମେ ତେଇ ରଇବା କେତେବେ ଦରମ ଶୁଭମନ୍ଦ ପାରା ନାର । ବିନ୍ ଲକର ରେଇଥି ଏ ଲକ୍ଷ ନିକଟା ବଳି ତିଟି ଆନିଲେ, ତମେ ସେମନ୍କେ ତାକି ନେଇପା, ଆରି ତମର ଜାଗା ଗାତିକିରି ଗାଲେ, ଏ ଲକ୍ଷ ନିକଟା ବଳିକରି ତମରଟାନେଅନି ଏମନ୍ ତିଟି ମାଟ୍ଟୁବାଇ । ଆମକେ ସେନ୍ତାରି ତିଟି ଦରକାର ନାଇ । ୯ ତେମେ ଆମର ମନ୍ ବିଦରେ ଲେକିଅଇ ରଇବା ତିଟି । ସବୁ ଲକ୍ଷ ତମଙ୍କେ ଦେବବାର ଆରି ତମର ଚଲାଚଲିତି

ଜାନବାଇ । ୧ କିରିସ୍ଟ ଆମଙ୍କେ ଏ ତିଟି ଲେବକା ଆତେ । ଏବା ସମ୍ମ ଲେବା ଅଧନାଇ, ମାତ୍ର ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମେସର ଆଦମୀ ସମ୍ମ ଲେବାଇଅଇଆତେ । ଏବା ପାକନାଇ ଲେବା ନ ଅଳକିରି ଲକମନ୍ଦର ମନ୍ଦିରରେ ଲେବାଇଅଇଆତେ । ୨ ଆରି କିସ୍ଟର ଲାଗି ପରମେସରକେ ଆସା କରି ଆମେ ସାଆସ ସମ୍ମ କଇପାରିଲୁନି । ୩ ଏ କାମ୍ ଆମେ ନିଜର ବୁପୁ ସମ୍ମ କରି ପାରି ବନ୍ତି କରିବାଇ । ପରମେସର ଆକା ଆମଙ୍କେ ବୁପୁ ଦେଲେଇ । ୪ ସେ ତା ଆମଙ୍କେ ବୁପୁ ଦେଲାଆତେ, ଜେନ୍ତିକି ଆମେ ତାର ନୁଆ ରାଜିନାମା କଲାଟା ସବୁକେ ଜାନାଇ ପାରିବୁ । ସେଟା ଲେବକା ନିୟମ ମରା ନିୟମ, ମାତ୍ର ତାର ଆଦମାର ଅନି ଅଇଲାଟା । ଲେବକା ନିୟମ ମରା ନାର୍ଥୀ, ମାତ୍ର ତାର ଆଦମାର ଅନି ଅଇଲାଟା । ନିୟମ ମରା ନାର୍ଥୀ ପରମେସର ପରମେସର ଏପରି ପାକନାଇ ଅଇରଇଲା । ମପାର ମୁଁ ରଇଲା ସେ ମଇମା ରନା ରନା ଅଇଜାଇରେଇଲା । ଅଇଲେ ମିଥା ତାର ରଇଲରପାଇ ଇଶ୍ଵରାଏଲର ଲକମନ୍ ତାର ମୁଁ ଆଂକି ସମ୍ମିଳନ ନାପାରେଇଲା । ଜଦି ପରମେସର ମରା ନାର୍ଥୀ ପାଇଲା ସମ୍ମ ମଇମା ସମ୍ମ ପାଇଲା ପରମେସର ମରା ନାର୍ଥୀ ପାଇଲାଇ ଆରି କେତେକ ଅଦିକ ମଇମାପମ୍ପ ରଇସି । ୫ ଲକମନ୍ ତଣ୍ଟୁ ପାଇବାର ବଳି ଜାନାଇ ଅଇବା କାମ୍, ଜଦି ମଇମା ସମ୍ମ ଆଇଲା, ତେବେ ଆମର ବୁପୁ ପାପ କେମା ଅଇଲାଆତେ ବଳି ଜାନାଇବା ବାକିଆ କେତେକ ଅଦିକ ମଇମା ଅଇରଇସି । ୧୦ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୧୧ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୧୨ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୧୩ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୧୪ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୧୫ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୧୬ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୧୭ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୧୮ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୧୯ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୨୦ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୨୧ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୨୨ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୨୩ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୨୪ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୨୫ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୨୬ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୨୭ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୨୮ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୨୯ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୩୦ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୩୧ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୩୨ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୩୩ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୩୪ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୩୫ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୩୬ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୩୭ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୩୮ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୩୯ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୪୦ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୪୧ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୪୨ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୪୩ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୪୪ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୪୫ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୪୬ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୪୭ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୪୮ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୪୯ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୫୦ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୫୧ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୫୨ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୫୩ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୫୪ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୫୫ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୫୬ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୫୭ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୫୮ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୫୯ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୬୦ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୬୧ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୬୨ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୬୩ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୬୪ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୬୫ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୬୬ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୬୭ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୬୮ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୬୯ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୭୦ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୭୧ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୭୨ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୭୩ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୭୪ ପରତୁମ ନିୟମର ମଇମା ସେ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିରେ ରଇଲା । ୭୫ ପ

କରୁନାଇ । ଆମେ ଲକ୍ଷମନ୍ତରେ ନାତାର ନାଇ । ଆମେ ଜାନାଇରେ ରଙ୍ଗବା ମାପରୁ ବକିଅ ତେବେ ମିହ ସିକିଆ ମିଥାର ନାଇ । ମାତର ସବୁଲକ ବୁଜୁଲାପାରା ସତ୍ତ ସିକିଆ ଦେଲୁନି । ଜେନ୍ତାର କି, ମୁହଁ କରିଲା ବକିଅ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ତାକର ବିବେଳାନେ ସତ୍ତ ବଳ ଜାନିବାର । ଆମେ କରିବା ପାରୁ କାମ ପରମେଶ୍ଵର ମୁଖୀମେ ଆଚେ । ୫ ଜିଦ୍ଧ ଆମେ ଜାନାଇବା ସ୍ଵଦକବର ନ ବୁଜିବା ଲକ୍ଷ ଆଚରତ, ସେନ୍ତାର ଆଲେ ସେମନ୍ତେ ଅଜିଜାଇରବା ଲକ୍ଷ । ୪୯ ଜଗତର କାରାସ ସାମନ୍ତରିକିଆ ତାକର ମନ ଆନ୍ତାର କରି ଦେଇଆଏ ଜେ, ସେମନ୍ତ ବିଷବାସ କରଦ ନାଇ । ଜନ୍ମ ଉଜଲ ତାକର ଉପରେ ଉଜଲ ଦେଲାନି, ସେବା ନ ଦେବିବାକେ ସେ ଆଗଣ୍ଠିଦେଲାନି । କରିଷ୍ଟରେ ମରିମାର ଉଜଲ ତାର ସୁକବନରେଥି ଆରସି । କରିଷ୍ଟ ସମାନ ପରମେଶ୍ଵର ପାରାଯେ ଆଚେ । (ଅନ୍ତିମ g165) ୫ କାଇକେବରଲେ ଆମେ ନିଜର ବିପାଇ ଜାନାଇ ଅଭିନାଇ । ମାତର ଜିଷ୍ଠ କରିଷଟ ଜେ କି ମାପରୁ, ତାର ବିପାଇ ଜାନାଇଲୁନି । କିମ୍ବର ଲାଗି ତମର ତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଲପାବେ ଆମେ ନିଜେ ଜାନାଇଥିଲୁନି । ୬ ପରମେଶ୍ଵର ଜେ କି କଇଲା “ଉଜଲ ଆନ୍ତାରେ ଅନି ଉଜଲ ଦେଇସି ।” ସେ ସମାନ ପରମେଶ୍ଵର କରିଷଟର ମୁଁ ଅନି ତାର ଉଜଲ ଆମର ବିଦରେ ଉଜଲ କରାଇଲା । ଜେନ୍ତାର କି କରିଷ୍ଟ ତେଲ ରଙ୍ଗବା ପରମେଶ୍ଵର ମରିମା, ଆମେ ବୁଝି ପାରିବୁ । ୭ ଆମେ ଗଣେବ ମାତି ଆଶୀ ପାରା । କାଇକେବରଲେ ଆମକେ ବୁଝ ନ ରଙ୍ଗଲେ ମିଥା ପରମେଶ୍ଵର ତାର ବେଶି ମୂଳିଅ ରଙ୍ଗବା ବକିଅ ଆମକେ ସରପି ଦେଲାଆଏ । ଜେନ୍ତାର କି ଆମକେ ବୁଝ ନ ରଙ୍ଗକରି ପରମେଶ୍ଵରକେଯେ ଦେବି ବୁଝ ଆରେ ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଜାନିବାର । ୮ ଆମେ ସବୁ ରକାମର ଦୁକକଥଣ ଅଇକରି ଗାଲୁନି, ଏଲେ ମିଥା କଷଟ ପାର ନାଇ । କେବେ କେବେ କାଇଲା କରିବୁ ବଲି ବିଅନ୍ତ ନ ରଙ୍ଗଲା ଲକ୍ଷବାରା ଅଇଲୁନି, ଅଇଲେମିଥା ମନ୍ତୁର କରୁ ନାଇ । ୯ ପଢ଼ିରୁମନର ଟାନେଅନି ରତ୍ନ ସୁନି ସୁନି ରଙ୍ଗଲୁ, ଏଲେମିଥା ମାପରୁ ଆମକେ ତାତେ ନାଇ । ଆମର ଗାର୍ଜତେ କେତେବୁ କେତେବୁ ମାତି ଅଇଲା । ଅଇଲେ ମିଥା ମାପରୁ ଆମକେ ବିନାସ ଅଇବାକେ ଦେଖାଇର । ୧୦ ଆମେ ସବୁକେଲେ ଜିମ୍ବର ମରନ ଆମର ଗାର୍ଜତ ଏତାଇଲୁନି । ଜେନ୍ତିକି ଜିମ୍ବର ଜିବନ୍ତିମା ଆମର ଗାର୍ଜତେ ଦେଇସି । ୧୧ ଆମେ ଜିମ୍ବର ସଞ୍ଚ ରଙ୍ଗଲାର ପାଇ ବୁଦ୍ଧବାଜାକ ମରିବା ବିପଦେ ଆରୁ । ଜେନ୍ତିକି ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଏ ମରିବା ଗାର୍ଜତେ ଜିମ୍ବ ଦିଚିରଇବାମା ଦେବିବାର । ୧୨ ଏହୁରିଷେ ଆମେ ମରନ ଦାରିଆରୁ । ମାତର ତମରଟାନେ ଜିବନ ଅଇ ଆଇଲାନି । କାଇକେବରଲେ ତମେ ନ ସାରିବା ଜିବନ ପାଇସା । ୧୩ ସାସ୍ତରରେ ଲେକା ଅଇଲାପାରା “ମୁହଁ ବିଷବାସ କଲି, ତେବରପାଇ ମୁହଁ କାତା ଅଇଲି” । ସେ ସମାନ ବିଷବାସର ଆଦିମାର, ଜନ୍ମ ବାକିଅ ମୁହଁ ବିଷବାସ କଲିଆଟି, ସେବାପେ ମୁହଁ ଏବେ ଲକ୍ଷମନକେ ଜାନାଇଲିନି । ୧୪ କାଇକେ ବଲଲେ ଆମେ ଜାନିଆରୁ ପରମେଶ୍ଵର ଜେ କି ମାପରୁ ଜିମ୍ବକେ ଜିବନ କରି ଉଜଲା, ସେ ଆମକେ ମିଥା ମାପରୁ ଜିମ୍ବ ସଞ୍ଚ ରତ୍ନାରସି । ଆରି ତମର ସଞ୍ଚ ଆମକେ ମିଥା ପରମେଶ୍ଵର ମୁଖୀମେ ନେଇସି । ୧୫ ତେବରପାଇ ଜେତ୍କି ସବୁ ଦ୍ୱାରା ନାନ୍ଦା ଆଇଲାନି, ସେ ସବୁ ବିପାଇ ତମର ମଞ୍ଜୁଲାପାଇ ସେ ଅଇଲାନି । ପରମେଶ୍ଵର ଜିବନ ଦୁକାଇଲାଟା ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇକରି ଲକ୍ଷମନରଟାନେ କେତେବୁ, ଆରି ସେମନ୍ତ ସବୁଲକ ତାକେ ମନ୍ତିଷବାଦ ଦେବାଇ । ୧୬ ତେବରପାଇ ଆମେ ଯାଏସ ନ ଅଇରବା ଲକ୍ଷର ପାରା ନ ଅର୍ଥ । କାଇକେବଲଲେ ଆମର ବାଇରର ଗାରତ ମରିମରି ଆଇଲେ, ମିଥା ବିଦରେ ରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷ ଦିନକେ ଦିନ ନୁଆ ଅଇ ଆଇଲାନି । ୧୭ କାଇକେ ବଲଲେ ଆମର ଦୁଇ କଷଟ ସବୁ ଉନା ଅଇକରି ତନେକରପାଇ । ମାତର ସେବା ଆମକେ ନ ସରବା ସବୁଦିନର ମରିମା ଆନ୍ତି । ସେବା ଆମର ଦୁଇ କଷଟ ଟାନେଅନି ବହୁ

ରଇପି । (aiōnios g166) ୧୮ ତେବର ପାଇ ଆମେ ଏ ଜଗତେ ଦିଷ୍ଟବା ବିପଲ
ଆସା ନ କରି ନ ତିଷ୍ଟବା ବିପଲ ଆସା କଲୁନି । କାଇକେବଲେ ଦେକ୍ବା
ବିପଲ ସବୁଦିନ ନ ରଖ, ମାତର ନ ଦେକ୍ବା ବିପଲ ସବୁ ଦିନରୂପାଇ ରଇପି
। (aiōnios g166)

୫ ଆମର ଗାଗତ୍ ତୁମ ଟାନିକରି ବାନ୍ତିରଇବା ଗର୍ପାରା । ଆରି ଆମେ
ଜାନୁ ଜେ କେତେବେଳେ ମିଥା ଏଟା ବାନ୍ତି ଜ୍ଞାଲୟ, ତେବେ ସରଗେ
ରଇବାପାଇ ଆମ୍ବେ ଗଣେକ ଗର ଆଚେ । ଏଟା ନିଜେ ପରମେସର ତିଆର
କଲାଟା । ସେଟା କେବେ ଦିନୀସଂ ନ ଅଥ । ସବୁ ଦିନରୂପାଇ ରଇପି । (aiōnios
g166) ୯ ମାତର ଆମେ ଏ ଜଗତେ ରର ରର ଏବ୍ଦି କଷଟ ପାଇଲୁନି ।
ସରଗେ ରଇବା ଆମର ନୁଆ ଗାଗତ ଏଦେଅକା ଆମ୍ବେ ମିଲ ବଲି ଆମେ
ମନ କଲୁନି । ୩ କାଇକେବଲେ ମଲାତେଇଅନି ଆମ୍ବେ ଉଗାଇଲାବେଳେ
ଆମରୂପାଇ ଗଟେକ ଗାଗତ ଦେବକାର ଆଚେ । ୪ ଏ ଜଗତେ ଆମେ ଦେବୀ
ରଇଲାବେଳେ, ଉଠିର ଗାଗତ ନେଇବାଟି କେବୁକି ଦୁକ କଷଟ ପାଇବାର
ଆଚେ, ସେଟା ସବୁ ବଇକରି ଆଉଜି ଗାଲୁନି । ମାତର ଏ ଗାଗତ ଦେବବାକେ
ଆମେ ମନ କରୁ ନାଇ । ସରଗେ ଅନି ଆଇବା ନୁଆ ଗାଗତ ଆମ୍ବେ
ମିଲ ବଲି ମନ କଲୁନି । ସେମ୍ବାରାଥେ ମରନକେ ସରପି ଦେଇରଇବା
ଏ ଗାଗତର ବାଦୁଲେ ସବୁଦିନର ପାଇ ଜିବନ ରଇବା ଗଟେକ ଗାଗତ
ମିଳାଇବୁ । ୫ ମାତର ପରମେସର ଆମରୂପାଇ ଏ ସବୁ ବିପଲ ଜାଗାଇଦେଇ
ପାରାଇଆଚେ । ଜେନ୍ତିକି ଆଇବା ଦିନମନ୍ତରକେ ଏଗାମତୁ ଅଇପି । ଏଟା
ସବୁ ସେ ପୁରାପୁରୁଷ କରିଯି ବଳି ଆମ୍ବେ ଚିନ୍ ଜୟାବେ ମୁକୁଳ ଆଦମୀ
ଦେଲାଆଚେ । ୬ ସେଟାର ପାଇ ଆମେ ସବୁବେଳେ ପାଇସଂ ଅରକିର ଆତୁ
। ଏ ସାବଦ ଗାଗତ ଆମେ ରର, ମାପରୁ ରଇବା ଗରେ ଅନି ଦୁରିକେ
ବାସା ଅଇଆତୁ ବଳି ଜାନିଆତୁ । ୭ ଏ ଜଗତେ ରଇବା ଆମର ଜିବନ,
ପରମେସରଟାନେ ବିସ୍ତାର କରି ରଇଲୁନି । କାଇକେବଲେ ଜନ୍ ଜାଗାଇ
ଆମେ ବାସା ଅଇବାକେ ଗାଲୁନି, ସେ ଜାଗା ଏବେଜାକ ଆମେ ଦେବୁ ନାଇତା
। ୮ ଏ ଆମର ବିପଲାସ ସବୁବେଳେ ହାଁଁ ଆଚେ । ଏ ସାରିଜିବା ଗାଗତ
ଚାହିକରି ମାପରୁର ଗରେ ଜିବାକେ ବଲି ଆମେ ଜାନିଆତୁ । ୯ ମାତର
ଏବେ ଆମେ ଜନ୍ମି ରଇଲେ ମିଥା, ଏ ଜଗତେ ରଇଲେ କି, ପରମେସର
ରଇବାଟାନେ ରଇଲେ ମିଥା, ସେ ଜନ୍ମଟା ଆମରଟାନେଅନି ଆସା କଲାନି,
ସେଟା ପୁରାପୁରୁଷ ଅ ବଳି ଆମେ ମନ କଲୁନି । ୧୦ ଆମେ ସବୁଲକ
କିରିସତ୍ର ମୁଖାଟେ ଆଇବାକେ ପଦସି । କାଇକେବଲେ ସେ ଆମର କାମ୍
ବିଚାର କର୍ଯ୍ୟ । ଏ ଜଗତେ ରଇକରି ଆମେ ଜନ୍ମଟା କଲୁଆତୁ, ସେଟା ନିକ
ଅ କି ନ ଅ, ସେ ଲୟାବେ ଆମ୍ବେ ଗଟେକ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଦୃତ ମିଳିପି
। ୧୧ ଆମେ ଜାନିଆତୁ ମାପରୁ ଆମ୍ବେ ବିବାର କରିବାବେଳେ ଗଟେକ
ତରିବା ବେଳା ଅଇପି । ସେଟାରପାଇ ଆମେ ଲକ୍ଷମନ୍ତର ମାନାଇଲୁନି ।
ପରମେସର ଆମ୍ବେ ପୁରାପୁରୁଷ ଜାମାନି । ଆରି ମୁର ଆସା କଲିନି ତମେ
ମିଥା ତମର ମନେ ମନେ ମକେ ଜାନିରୁଆ । ୧୨ ଏଟା ସବୁ ଲେକିକରି
ତମେ ଆମ୍ବେ ଆରିତରେକ ଏ ଲକ୍ଷ ନିକ ବଲିକରି କୁଆଇଅଇବାକେ
ଆମେ ମନ କରୁନାଇ । ମାତର ଆମେ ଆସା କରିବାଟା ଚିକ ଆଚେ, ସେଟା
ତମେ ଜାନା ବଳି ଆମେ ମନ କଲୁନି । ଆରି ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତର ନିକ ଗୁନ୍ ନ
ମାନିକରି, ବାଇରେ ତିଷ୍ଟବା ବିପଲଟାନେ ବଦପନ୍ ଅଇବାର, ସେମନ୍ତକେ
ବୁଜାଇବାରାସ । ୧୩ କେତେଲକ ଆମେ ବାୟ ଅଇଗାଲୁଆରୁ ବଳି ବାବାର
। ସେମାରାଥେ ସେମ୍ବି ଅଇବାଟା ପରମେସର ମନ କଲା ଲୟାବେ । ଜଦି
ଆମେ ନିକ ଆତୁ ବଳି ବାବ୍ଲେ ସେଟା ତମର ବଲ ପାଇ । ୧୪ କିରିସତ୍ର
ଆଲାଦ ଆମ୍ବେ ବାଟ୍ ଦେକାଇଲାନି । ସେଟା ଆମେ ଜାନିଆତୁ । ସେଟା

ଲାଗି ଆମେ ସବୁଲକ୍ଷ ତାର ମରନେ ମିଥିଆରୁ । ୧୫ ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷରପାଇ ମଲାଆଏ । ଜେନ୍ତିକି ଜଳମଳକମନ ବଢ଼ି ଆଚର୍ହ, ସେମାନ ନିଜକୁ ପାଇ ନ ବଢ଼ିବୁ । ଜେ ତାକର ପାଇ ମରିକରି ଜିବନ ଅଳ ଉଚ୍ଚଲା, ଅଭକା ତାର ପାଇସେ ବଢ଼ିବାର ଆଏ । ୧୬ ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ ବିଚାର କଲାପାରା ଆମେ ଲକ୍ଷମନକେ ବିଚାରନା କରୁନାଇ । ପୁରବେ ଆମେ କିରିସ୍ଟଙ୍କେ ମିଥା ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷ ବିଚାର କଲାପାରା କରିବେଇଲୁ । ମାତର ଏବେ ଆମେ ସେନ୍ତି କରୁନାଇ । ୧୭ ଜେ ଜଦି କିରିସ୍ଟ ସଞ୍ଚ ମିଥିଲେ ସେ ଗଣେ ନୁଆ ଲକ୍ଷ ଅଳସି । ପୁରନା ଚଳାଚଳି ଆରି ନାରନି, ସବୁନାକ ନୁଆ ଅଳଗାଲା ଆଏ । ୧୮ ଏଟା ସବୁ ପରମେସର କଳାଆଏ । ସେ କିରିସ୍ଟଙ୍କେ ଦେଇ ଆମକେ ସଦ୍ବୁର ରଲବା ତେଇଅନି ମଇତର କରିଆଏ । ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ମିଥା ତାର ମଇତର କରାଇବା କାମ ଆମକେ ସରପି ଦେଲାଆଏ । ୧୯ ତେବେ ଆମେ ଏ ବିଶଳ ଜାନାଇଦେଲୁନି, କେ କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ପରମେସର ସବୁ ମୁମୁଷ ଜାତିକେ ତାର ନିଜର ମଇତର କରିପାରସି । ଆରି ସେ ତାକର ସବୁ ପାପ କେମା କରିଦେଇସି । ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ମିଥା ତାର ମଇତର କରାଇବା କାମ ଆମକେ ସରପି ଦେଲାଆଏ । ୨୦ ପରମେସର ଆମକେ ଦେଇ ତମଙ୍କେ ବାବୁଜିଆ କଳାନି । ଏଟାରପାଇ କିରିସ୍ଟ ଆମକେ ପାତାରଲା ଆଏ । ଆରି କିରିସ୍ଟର ଲାଗି ଆମେ ମିଥା ତମଙ୍କେ ବାବୁଜିଆ କଳୁନି । ପରମେସର ତମଙ୍କେ ସଦ୍ବୁଶାନେଅନି ମଇତର କର । ୨୧ କିରିସ୍ଟଙ୍କେ କାର ପାପ ନ ରଜାଇ । ମାତର ଆମର ପାପର ପାଇ ଆକା ସେ ଦଶ ପାଥ ବଳି ପରମେସର ଟିକ୍ କଳା । କିରିସ୍ଟ ସଞ୍ଚ ମିଥିଲାରପାଇ ଏବେ ପରମେସର ଆମକେ ଦରମ ଲକ୍ଷ ରଜାବେ ଦେକ୍ଲାନି ।

୭ ତେବେ ପରମେସର ଏ କାମେ, ଆମେ କାମ୍ବକୁମନ ଅଳଜୁଆରୁ କେ,

ତମଙ୍କେ ଆମେ ବାବୁଜିଆ କଳୁନି । ତମ ତାର ଜିବନ ଦୁକାଇଲାଟା ମିଲାଇ ଆଗାସ । ସେଟା ଦୁଚାଇ ନ ଅ । ୨ ପରମେସର କରାବାଟା ମୁନା । “ତମଙ୍କେ ଦୟା ଦେକାଇବା ବେଳା ସମାନ ଅଳଲାକେ, ମୁର ତମେ ମୁଶୁରି କଲାଟା ମୁଲାନି । ଜନ୍ ଦିନେ ମୁର ମୁକୁଲାଇବା ଦିନ ବଳି ଟିକ୍ କଳି, ସେ ଦିନେ ମୁର ତମଙ୍କେ ସାଇ କଲି ।” ମୁନା । ପରମେସର ତମଙ୍କେ ତାର ଆଲାଦ ଦେବକାରି ବଳି, ଟିକ୍ କଳା ଦିନ ଅଣି ସେ । ତମର ପାପ ତଣ୍ଟ୍ର ଅନି ସେ । ୩ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସେବା କାମେ ଲକ୍ଷମନ ଆମକେ ଦସ ନ ଦାରତ ବଳି ଆମେ ମନ କରୁନାଇ । ସେବାରପାଇ କିରିସ୍ଟରେ ପରେ ଜିବା ଲକ୍ଷମନକେ ଆମକେ ଆଗରୁ ନାଇ । ୪ ତାର ବାଦୁଲେ ଆମେ ଜାରାଟା କଲେ ମିଥା ପରମେସର ସେବାକାରୀଆ ଲପାବେ କଳୁନି । ଜେନ୍ତିକି, କିରିସ୍ଟରେ ଲାଗି ଉତ୍ତାମୁନବା ଟାନେ, ଦୁକ୍ କଥଟ ଟାନେ, ଆମେ ସାଆସ ଅଳ ମୁରଚିକରି ଆରୁ । ୫ ଆମେ କରତା ମାତ୍ର କାର ବନ୍ତି ଗରେ ରଲାଇବୁ, ମାନ୍ତା ଲକ୍ଷରାଟାନେ ଅନି କେବାଇଅଳାଇବୁ, ସେବି ଆବର କାମ କରି ଆରୁ, ନ ସଇକରି ରଲୁଆରୁ, ଦିନ ଦିନ ଦାରି ନ କାର ନ ପିଲ କରି ରଲାଇବୁ । ୬ ଆମର ସୁଲକ କାମେ, ଆମର ଟିକାନେ, ଆମର ମୁରଚି ରଲାଇବାଟାନେ, ଆମର ଦୟା ଦେବକାଇବାଟାନେ, ସୁଲକିଆଦିପାଟାନେ, ଆମର ସଦ ଆଲାଦିଟାନେ, ଆମେ ପରମେସର ସେବା କାରିଆ ବଳିକରି ଜାନାଇ ଅଳଜୁନି । ୭ ଆମେ ସିକାଇବା ବାକିଆ ପଢ଼ ବାକିଆ । ଆରି ଆମର ସଞ୍ଚ ପରମେସର ବକ୍ଷ ଆପୁ ପାଇବେ, ଆମର ବକ୍ଷ ବେଳାଇ ଅଳାଦିଟାନେ । ୮ ଆମର ବକ୍ଷ ବେଳାଇ ଅଳାଦିଟାନେ ଏବେ କେବେ ଆମକେ ସମାନ ମିଲାନି । ମାତର କେବେ କେବେ ନିକ ଲକ୍ଷ ବଳାଇଅଳଜୁନି । ମାତର କେବେ

କେବେ ଆମେ ନିନ୍ମ ପାଇଲୁନି । ୯ ଆମେ ମିତୁଆ ବଲାଇଅଳଜୁନି । ମାତର ସତ କାତା କରିଲୁନି । ନାଜାନ୍ଦେ ରଲିଲେ ମିଥା ସଦୁଲକୁ ଜାନି ଆଚର୍ହ । ମଲା ସମାନ ରଲିଲୁ, ମାତର ଆଜିକେ ଜାକ ବଢ଼ିଆରୁ । ଦଶ ପାଇଲୁ ମିଥା ମରୁନାଇ । ୧୦ ବେଷି ଦୁକେ ରଲିଲେ ମିଥା ସାବଦା ସଞ୍ଚ ଆରୁ । ଆମେ ଅରକିତ ପାର ଅଳରିଲେ ମିଥା, ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ସାରକାର କରାଇଆରୁ । ଆମେ କାରଟା ନ ରଲବା ଲକ୍ଷର ପାର ଆର୍ତ୍ତ ମାତର ସବୁଜାକ ଆମରଟା । ୧୧ ଏ କରନ୍ତିଏ ରଲବା ଆମର ମଇତରମନ, କାର କପଢ ନ କରି, ଆମର ମନେ ଜାଇଟା ରଲିଲା, ସେଟା ସବୁ ତମର ମୁଆଟ୍ର କରିଲୁଆରୁ । ଆମେ ତମଙ୍କେ କେବି ଆଲାଦ କଳୁନି । ୧୨ ତମରପାଇ ବଳିକରି ଆମର ଆଲାଦ ଭାନ ଅଂ ନାଇ । ମାତର ଆମର ପାର ରଲବା ତମର ଆଲାଦ ଭାନ ଅଳଆଏ । ୧୩ ନିଜର ପିଲାମନକେ କରିଲା ପାର ତମଙ୍କେ କରିଲିନି, ଆମେ ଲେନ୍ତରି କି ତମଙ୍କେ ଆଲାଦ କଳୁନି, ସେନ୍ତରିଷେ ତମେ ଆମକେ ଆଲାଦ କରା । ୧୪ ତମ ବିଦ୍ବାସ ନ କରବା ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ ମିଥିକରି କାମ କରାନାଇ । ସେ କାମ କେବେମିଥା ନ ଅଂ । କାଇବେଇଲେ ସତ ଆରି ମିର ମିଥା ନ ଅଂ । ରଜନ ଆରି ଆନ୍ତର ନ ମିପଦ । ୧୫ କିରିସ୍ଟ ଆରି ପରତାନ୍ କାର ବିଶଳାଗେ ମିଥା ରାଜି ନ ଅଥର । ଗଣେ ବିଦ୍ବାସ କରବା ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଣେ ବିଦ୍ବାସ ନ କରବା ଲକ୍ଷ, ଗଣେ କାନେ ମିଥିକରି ନ ରଥର । ୧୬ ପରମେସର ବାବା ଅଳବି ଆରି, ତମ ମର ପିଲାଜିଲା ଅଳପା । ଏଟା ସବୁରଟାନେ ଅନି ବପୁ ରଲବା ମାପରୁ କରିଲାନି ।

୭ ତେବେ ପରମେସର ଏ କାମେ, ଆମେ କାମ୍ବକୁମନ ଅଳଜୁଆରୁ କେ,

ତମଙ୍କେ ଆମେ ବାବୁଜିଆ କଳୁନି । ତମ ତାର ଜିବନ ଦୁକାଇଲାଟା ମିଲାଇ ଆଗାସ । ସେଟା ଦୁଚାଇ ନ ଅ । ୨ ପରମେସର କରାବାଟା ମୁନା । “ତମଙ୍କେ ଦୟା ଦେକାଇବା ବେଳା ସମାନ ଅଳଲାକେ, ମୁର ତମେ ମୁଶୁରି କଲାଟା ମୁଲାନି । ଜନ୍ ଦିନେ ମୁର ମୁକୁଲାଇବା ଦିନ ବଳି ଟିକ୍ କଳି, ସେ ଦିନେ ମୁର ତମଙ୍କେ ସାଇ କଲି ।” ମୁନା । ପରମେସର ତମଙ୍କେ ତାର ଆଲାଦ ଦେବକାରି ବଳି, ଟିକ୍ କଳା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୩ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୪ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୫ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୬ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୭ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୮ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୯ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୧୦ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୧୧ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୧୨ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୧୩ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୧୪ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୧୫ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୧୬ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୧୭ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୧୮ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୧୯ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୨୦ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୨୧ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୨୨ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୨୩ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୨୪ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୨୫ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୨୬ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୨୭ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୨୮ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୨୯ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୩୦ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୩୧ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୩୨ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୩୩ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୩୪ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୩୫ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୩୬ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୩୭ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୩୮ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୩୯ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୪୦ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୪୧ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୪୨ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୪୩ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୪୪ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୪୫ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୪୬ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୪୭ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୪୮ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୪୯ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୫୦ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୫୧ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୫୨ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୫୩ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୫୪ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୫୫ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୫୬ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୫୭ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୫୮ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୫୯ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୬୦ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୬୧ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୬୨ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୬୩ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୬୪ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୬୫ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୬୬ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୬୭ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୬୮ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୬୯ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୭୦ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୭୧ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୭୨ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୭୩ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୭୪ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୭୫ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର କରାବା ଦିନ ଅଣି ସେ । ୭୬ ଜେନ୍ତିକି ଆମର ସନ୍ତର

ପାରଦା ଅଳଗାଲା ବଳି ଆମ୍ବକେ କଇଲାରୂପାଇ ମିଥା ପାରଦା ଅଳନ୍ତୁ । ତମେ ମନେ ଦେବକବାକେ ମନ୍ତ୍ର କିଳାସିନ୍ତି ବଳି ମିଥା ସେ କଇଲା । ଆରି ତେଣେ ମନେ କେତ୍କି ଗରଲା, ଯେତାରୂପାଇ ଦୁକ୍ତ ଅଳକରି ଆଗାସ । ଆରି ତମେ ନରବାଟେ ଅଳକରି କଇବାକେ ମିଥା ରାଜିଆଗାସ । ଏଗାମନ ସବୁ ପୁନିକରି ମୁଇ ବେଦି ସାରଦା ଅଳଗାନି । ୮ ମର୍ ଚିଟିରଲାଗି ତମେ ଦୁକ୍ତ ଅଳରଇଲେ ମିଥା, ସେ ଚିଟି ତମ୍ଭେ ପାଟେଇଲି ବଳି, ମୂଳ ଦୁକ୍ତ କରିନାହିଁ । ସେ ଚିଟିର ଲାଗି ତମେ ତନେକର ପାଇ ଦୁକ୍ତ କରିରଲାସ ତେ ଜାନିକରି, ମୁଇ ମିଥା ଦୁକ୍ତ ଅଳରଇଲି, ଏଣା ସତ୍ତ । ୯ ମାତର ମୂଳ ଏବେ ସାରଦାସତ୍ତ୍ଵ ଆତି । ତମ୍ଭେ ଦୁକ୍ତରେଇ ଆତି ବଳିକରି ନାହା, ମାତର ସେ ଦୁକ୍ତର ଲାଗି ତମେ ତମର ଚଲାଗଲାତ୍ତି ବଦଳାଇଲାସ । ସେ ଆସିରଇବା ଦୁକ୍ତ ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ର କିଳା ଇଥାବେ ଅଳବାଟା । ଜେନ୍ତିକି ମନିଆଇପା । ସେନ୍ତାର୍ଥାଲେ ଆମେ ତମର ପାଇ କାଇ ବାଦା ଆନ୍ତୁନାଇ । ୧୦ କାଇକେବରଇଲେ ଜଦି ଗତେକ୍ତ ଲକର ଦୁକ୍ତ ପରମେସର ମନ୍ତ୍ର କିଳା ଇଥାବେ ଆଇପି, ସେଟା ନିଜର ପାୟ କିଳାଟା ମାନିଅଳକରି, ମନ୍ତ୍ର ବାରତାଇବାକେ ଲଭାକେ ଆଇପି । ତେର କାଇ ମିଥା ଦୁକ୍ତ ନାଇ । ମାତର ମୁନୁସମନର ତାନେଅନି ଅଳବା ଦୁକ୍ତ ମରନବାଟେ ଦାକିନେଇପି । ୧୧ ତମ୍ଭେ ଦୁକ୍ତ ଦେଇକରି ପରମେସର କାଇଟା କିଳାଥାବେ ଦେକିଦେଖା । ଜେନ୍ତିକି ଏବେ ତମେ ଟିକ୍ ଚଲାଗଲାତ୍ତି କରିବାକେ ମନ୍ତ୍ର କିଳାସିନ୍ତି, ବୁଲ୍କ କାମ କରୁନାଇ ବଳି ଦୁକ୍ତାଇବାକେ ଚେଷ୍ଟା କିଳାସନି, ଲାଇ ପାଇବା କାମ କରିବାକେ ବାକାନିଲାସନି, ଉରିକରି ଆଗାସ, ଆମେ ଆରିତରେକ୍ ବେଳ୍ ଅଳକୁ ବଳି ମନ୍ତ୍ର କିଳାସନି, ମନେ ସାରଦା କରାଇବାକେ ମନ୍ତ୍ର କିଳାସନି, ପାୟ କିଳା ଲକକେ ଦାୟରେ ତଣ୍ଣୁ ଦେଲାସ, ଏଣା ସବୁ କିଳାକେ ସେ କରିରଇବା ପାପେ ତମର କାଇ ବୁଲ୍କ ନାଇ । ୧୨ ଜନ୍ମ ଲକ ପାୟ କରିଆବେ, ତାର ବଳ ପାଇ କି ଜନ୍ମ ଲକର ବିରୁଦ୍ଧେ ପାୟ କରାଇଅଳଲା, ତାର ବଳ ପାଇ ମୁଲ ସେ ଚିଟି ଲେକିନାଇ । ମାତର ଆମ୍ବକେ ତମେ ଏତେକ୍ ଆଲାଦା କିଳାସନି, ସେବା ତମେ ନିକିପତ୍ତ୍ଵ ଜାନ୍ବକେ ମୁଲ ଲେକିରଇଲି । ପରମେସର ଏଣା ଜାନିଆବେ । ୧୩ ସେଟାରୂପାଇ ତମେ ଆମ୍ବକେ ବେଦି ସାରଦା କରାଇଲାସ । ଅଦକା ଆମେସେ ସାରଦା ଅଳକାଟା ଦେକିକରି ମିଥା ଆମେ ସାରଦା ଅଳନ୍ତୁ । ତମେ ସବୁ ତାକେ ସାରଦା କରାଇଲାକେ ସେ ମିଥା ସାରଦା ଅଳରଇଲା । ୧୪ ଟିତ୍ତ ତମରଟାନେ ନ ଆଇବା ଆସନ୍ତ୍ର ମୁଇ ତମର ଦିସଇ ବଢ଼ପନ୍ତ ଅଳକରି ତାକେ କରରଇଲି । ସେ ତମରଟାନେ ଆଲକାକେ ମୁଲ ବଢ଼ପନ୍ତ ଅଳକରି ସବୁ କଇଲାଟା ପଢ଼ ବଳି ଜାନିପାହିଲାନି । ତମେ ମନେ ଲାଜୁ କରାସ ନାଇ । ମୁଲ ତମ୍ଭେ ଜାଇଟା ସବୁ କଇଲି ଆତି, ସେଟା ସବୁ । ଆରି ତିତ୍ତସେ ଜାଇଟା କଇରଇଲି ସେଟା ମିଥା ସତ୍ତ ବଳି ଜାନାପାହିଲାନି । ୧୫ ତେବେ ତମେ ତାର ସବୁ ଆଦେସ୍ ମାନିଲାସ ଆରି ତମେ ତାକେ ସାରଦାର ରଇପି କି ନ ରେ ବଳି ଉରିକରି ରଇଲାଟା ସେ ଏତ୍ କିଳା । ତମର ପାଇ ରଇବା ତାର ଆଲାଦ, ଅଦିକ ଅଧିକ ଅଳ ଆଲଗାନି । ୧୬ ତମରଟାନେ ମର ପୁରାପୁରୁନ ଆପା ଆପେ ବଳିକରି ମୁଇ ବେଦି ସାରଦା ଅଳିଲି ।

ଏ ମର ବାଇବରିମିମ୍ବ, ମାସିଦନିଆର ବିସ୍ବାସିମନ୍ଦକେ ପରମୋସର
ଜିବନ୍ଦୁକାର ରଇଲାରେପାଇ ତେଇ କାଇଟା ଗର୍ଭା, ସେବା ତମେ
ଜାନିବୁଆ ବଳି ମୁଁ ମନ କଲୁଣି । ୨ ବେଶି ବହ ଦୁଇ କଷ୍ଟ ପାଇ, ମୁରାଟି
ରଇକରି, ତେଇ ସେମନ ବେଶି ପାରଦା କଲାଇ । ତାକର ପାରଦା ଏତେକ
ବହିଜାଇରଇଲା ଜେ ସେମନ ଅରକିର ଅଇରଇଲେ ମିଥା ତାକର ବିସ୍ବାସି
ବାଇମନର ପାଇ ବେଶି ବେଶି ଦାନ କଲାଇ । ୩ ସେମନ ଜେବିକି ଦେବାର
ରଇଲା, ତାରତେଜାନ୍ତି ଅଦିକ ଦେଲାଇ ବଳି ମୁଁ ଥାକି ଦେଲିନି । ଦେବାର

ମନ୍ତ୍ର ରଜଳାକେ ନିଜର ମନ୍ତ୍ର କଲା ଇପାବେ ଦେଲାଇ । ୪ ଜିରଦା ଦେଯେ ରଜବା ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନକେ ସାଇଜ କରିବାକେ ସେମନ୍ ମିଥା ମିଥଦ ବଲି ଆମକେ ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୫ ତାକରୁଟାନେଅନି ଆମେ ଜେତକି ଆସା କରିରଇଲୁ, ତାରୁତେଇଅନି ଅଦିକ ଦେଲାଇ । କାଇକେବଜଲେ ପରତମେ ସେମନ୍ ନିଜେ ନିଜ ମାପରୁକେ ସରପି ଅଇଲାଇ । ତାରପତେ ପରମେସରର ମନ୍ କଲା ଇପାବେ ସେମନ୍ ଆମକେ ମିଥା ସରପି ଅଇଲାଇ । ୬ ତେବେରପାଇ ତିତ୍ତସ କେ କି ତମର ବିଦ୍ରତେ ଏ କାମ୍ ଜେତୁ ଆରାମ୍ କରିରଇଲା, ସେନ୍ତାରି ଆକା ତମର ଆଲାଦର ଦାନ ପାରାଥ ବଲି ଆମେ ତାକେ ବାବୁଜିଆ କଲୁ । ୭ ତମେ ବେଷି ବିପଲଟାନେ ପୁରାପୁରୁଷ ଆଗାସ । ସୁଧ ବିପଲଟାନେ ସାରକାର ଅଇଆଗାସ । ବିସବାସେ ହୀନ୍ଦ୍ରାଗାସ, ବାକିଅ ଯିକାଇବାକେ ଜାନିଆଗାସ, ବାକିଅତେର ତମର ଗିଥାନ୍ ଜବର ଆଚେ, ସତ୍ତ୍ଵର ବିସବାସିମନକେ ସାଇଜ କରିବାକା ଆରି ଆମରପାଇ ରଜବା ତମର ଆଲାଦ ବେଷି ବଦ୍ଧ ଆଚେ । ସେନ୍ତାରିବେ ଦାନ ଦେବାଟାନେ ମିଥା ଅଦିକ ଅଦିକ ଦିଆସ ବଲି ଆମେ ମନ୍ କଲୁନି । ୮ ଏଠା ତମକେ ମୁଇ ତିଆରିଲା ପାରା କଲନାଇ, ମାତ୍ରର ବିନ୍ ବିସବାସିମନ୍ ତାର ବାଇମନକେ କେତେ ଅଦିକ ମନ୍ କରି ସାଇଜ କଲାଇନି, ସେଟା ଜାନିରଇବାକେ କଜଳିନି । ସେମନ୍ କଲାପାରା ତମେ କରିପାରାସ ଆରି ସେଟା ଦେବି ତମର ଆଲାଦ ପଦ କି ମିର କଲି ମୁଇ ଜାନିପାରବି । ୯ ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିପଟ ଜିବନ୍ ଦୂକାର ଅଇଲା ବିସଇ ତମେ ଜାନିଆଗାସ । ସରୁମେ ସେ ବେଷି ସାରକାର ଅଇରଇଲେ ମିଥା ସେ ନିଜେ ଅରକିତ ଅଇଲାଇଲ । ଜେତୁ କି ତାରିଲାଟି ତମେ ସାରକାର ଅଇପା । ୧୦ ସାଇଜ କରିବାକେ ତମେଥେ ଆଗ୍ରହ ଅଇଲାସ ଆରି ପରୁ ଅନି ଆରାମ୍ କରିଆଗାସ । ଏବେ ମୁଇ ବାବିଲିନି, ସେଟା ତମେ ସାରାଇଦେବାଟା ନିକ । ଉଜେ କାମକରିବାଟାପେ ନାଇ, ମାତ୍ରର କାମକରିବାକେ ମନ୍ କରି କରିବାକେ ତମେ ପରତୁମ ଆଗାସ । ୧୧ ତେବେ ତମେ ସେଟା କରା, ଆରି ଦେବାଟା ସାରାଇଦିଆସ । ତମେ ବେଷି ସାରଦା ଅଇ ମୁଲିଆଇଲାସ । ସେନ୍ତାରିବେ ସାରବା ଅଇ ସାରାଇବାର ଆଚେ । ଗରେକ ଗରେକ ଲକ୍ଷ ଜେତ୍କି ଦେଇପାରାସ, ସେତ୍କି ଦେଇ ସାରାଇଦିଆସ । ୧୨ କାଲିକେ ବଇଲେ ଜିତ ତମକେ ଦାନ ଦେବାକେ ମନ୍ମାରାଚେ, ତମର ପାରବା ଏତେକ ଦେଲାସନି । ତମେ ଦେବାଟା ପରମେସର ସଞ୍ଚାରୀ । କାଳକେବିଲେ, ତମେ ନାପାରିବା ଏତ୍କି ଦିଅ ବଲି ମାଟ୍ଟେ ନାଇ । ୧୩ ତମର ବାଇମନକେ ସାଇଜ କରିକରି ତମରଟା ଉନା ଅଇଜାଅ ବଲି ମୁଇ ମନ୍ କରିନାଇ । ମାତ୍ରର ଏବେ ତମର ଗାନେ ଜବର ଆଚେଜ, ଜାକେ ଲତାଆଚେ, ତାକେ ସାଇଜ କରିବାକା ଟିକି ରାଖି । ୧୪ ଏନ୍ତାରିକିଲେ, ତମକେ ଜେତେବେଳେ ଲତା ପଡ଼ସି, ଆରି ସେମନକେ ଜବର ରଇଲେ, ସେମନ୍ ତମକେ ସାଇଜ କରିବାଇ । ଏନ୍ତାରି ଦୂର ବାଟର ଲକ୍ଷ ସମାନ ଇପାବେ ସାଇବାଇ । ୧୫ ଜେତୁକି ସାସ୍ତରେ ଲେବା ଅଇଆଚେ, ଜେ ଅଦିକ କାମାଇଲା, ତାରୁଟା ଉଦ୍ଧର ନାଇ, ଆରି ଜେ ଉନା କାମାଇଲା, ତାକେ ଉନା ଅନାମାଇ । ୧୬ ଆମେ ପାରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲୁନି, ଜେତୁ ତମକେ ସାଇଜ କରିବାକେ ମନ୍ କଲୁ, ସେନ୍ତାରିବେ ତିତ୍ତସକେ ମିଥା ସାଇଜ କରିବାକେ ମନ୍ ଦେଲା । ୧୭ ଆମେ ଜେତେବେଳେ ତିତ୍ତସକେ ତମରଟାନେ ଜିବାକେ କଇଲୁ, ସେ ଦାପରେ ଜିବାକେ ରାଜି ଅଇଲା । ସେ ନିଜେ ମନ୍ କରି ତମରଟାନେ ଜାର ତମକେ ସାଇଜ କରିବି ବରଲା । ୧୮ ତାର ସଞ୍ଚାର ଆରି ଗରେକ ବାଇକେ ମିଥା ପାଗାଇଲୁନି । ଏ ଲକ୍ଷ ଜିସୁକିରିପଟର ପୁଷ୍ପକବର ଜାମାଇଲାନିଜେ ସତ୍ତ୍ଵ ବିସବାସିମନ୍ ତାକେ ସମାନ ଦେଲାଇନି । ୧୯ କାଲି ସେତୁକିରେ ନେହଁ, ତମେ ଦେଇରଇବା ଆଲାଦର ଦାନ ଆମେ ଲତା ରଇବା ବାଇମନର ଲଗେ ନେବାବେଳେ, ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିବାକେ ସତ୍ତ୍ଵ

ବିସ୍ବାସିମନ୍ ତାକେ ବାତିକରି ପାଗାଇଥାରେ । ଏଣା ପରମେସର ତାକ୍ଷପୁଣୀ ପାଇବାକେ ଆରି ତମ୍ଭେ ଯାଇଜ କରିବାକେ ଆମେ ଯାରବା ଅଇକରି ଏହୁରି କଲୁନି । ୨୦ ଆମାର ଲାଗି ସେବା କାମର ପାଇ ତମେ ଆଲାଦ୍ ସଞ୍ଚୁ ଦେଇ ଜମାଇରିଲା ଏ ତାବୁ ଜନ୍ମାଳାକି ଆମେ ବାରିଗାଲୁନି । ଏ ତାବୁ ବିସରନେଇ ଆମକେ କେ ମିଥା ନିନ୍ଦା ନ କରନ୍ତି । ସେବାରପାଇ ଆମେ ଜାଗରତ ଅଳିଆରୁ । ୨୧ କାରକେ ବଇଲେ ଆମେ କରିବା କାମ ସବୁ ଟିକ ରିକାରି ଆରେ । ଅବକା ପରମେସର ଦେକ୍ଖିବା ଇପାବେଯେ ନାର ମାତର ଲକ୍ଷମନ ଦେବକବା ଇପାବେ ମିଥା ଅ । ୨୨ ଆମେ ଆରି ଗଟେକ ବାଇକେ ମିଥା ତିତସର ଦଲ ସଞ୍ଚୁ ପାଗାଇଲୁନି । ଏ ବାଇକେ ଆମେ ବେଦି ତର ପରିକା କଲୁନାରୁ । ଆର ତାକେ ସାଇଜ କରିବାକେ ବେଦି ମନ୍ ଆଚେ । ଏବେ ସେ ଅଦିକ ମନ କଲାନି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ତମ୍ଭେ ଅଦିକ ଆସା କଲାନି । ୨୩ ଏବେ ତିତସର ବିସର ଜାମବାର ଆଲେ ସେ ତମ୍ଭେ ସାଇଜ କରିବାକେ ମର ସଞ୍ଚୁ କାମ କଲାନି । ଆରି ସେ ଦୁଇଟା ବିନ ବାରମନ ଇତିର ବିସ୍ବାସିମନ୍ କଇଲାକେପେ ତାରପଞ୍ଚୁ ଗାଲାନି । ସେମନ୍ କରିବା କାମର ଲାଗି କିରିସ୍ତି ତାକ୍ଷପୁଣୀ ଅଳିସି । ୨୪ ସେମନ୍ ତେଇ କେବଳେ ସରି ତମେ ଆଲାଦ୍ କରି ସେମନ୍କେ ତାକିନିଆ । ଜେମ୍ବୁରି କି ତମର ଆଲାଦ୍ ସତ ବଲି ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ୍ ଜାମବାଇ ଆରି ତମର ବିସରନେଇ ଆମେ ବଦ୍ଧପନ୍ ଅଇ ସବୁ କଇବାଟା, ସତ ବଲି ଜାମବାଇ ।

୪ ଜିରଦାଦେଯେ ରଇବା ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନକେ ଦାନ ଦେଇ ପାଗାଇରେଇବା ତାବୁ ବିସର ତମ୍ଭେ ଆରି ମୁଇ ନ ଲେକି । ୨ କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ଜାନି ଆଟି, ତମେ ସବୁବେଳେ ସାଇଜ କରିବାକେ ଯାରବା ଅଇଲାପନି । ଆରି ମୁଇ ବଦ୍ଧପନ୍ ଅଇ ତମର ବିସରନେଇ ମାକିଦନିଆର ଲକ୍ଷମନକେ କର ଆଟି । ମୁଇ କଲାଲି “ଆକାୟିର ବାଇବରନିମନ୍ ପରୁଆନି ସାଇଜ କରିବାକେ ଜାଗିଆରେ ।” ସେମନ୍ ଏଣା ସୁନ୍ଦରାବେଳେ ତାକର ବିଦେଶ ଅନି ବେଦି ଲକ୍ଷ ଦେବାକେ ମନ କଲାଇ । ୩ ଏବେ ମୁଇ ଏ ବାଇବରନିମନ୍କେ ପାଗାଇଲୁନି । ଜେମ୍ବୁରି କି ତମର ବିସରନେଇ ମୁଇ ବଦ୍ଧପନ୍ ଅଇ କଇଲାଟା ଅବକା କାତାଇ ନ ରୁଅ । ମାତର ମୁଇ କଇଲାପାରା ତମେ ଦାନ ଦେବା ତାବୁପଞ୍ଚୁ ଜାଗରତ ଅଇ ରୁଅ । ୪ ମାତର ମାକିଦନିଆର ଲକ୍ଷମନ ଜଦି ମର ସଞ୍ଚୁ ଆସି ତମେ ଜାଗରତ ନ ଅଇଲାଟା ଦେକ୍ଖେ, ତାକର ମୁାଣ୍ଡେ ଆମେ ଲାଜ ଅଇଜାର ଅଇସି । ଆରି ତମେ ମିଥା ଲାଜ ଅଇଲାଇପା । କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ତମ୍ଭେ ବେଦି ଆସାକିରି ରଇଲୁ । ୫ ତେବେ ମୁଇ ବାବଲି, ଏ ବାଇବରନିମନ୍, ମୁଇ ଜିବା ଆଗ୍ରହ ସେମନ୍ ଜାଇକରି ଜନ୍ମ ଦାନ ତମେ ଦେବୁ ବଲି କିମ୍ବା ରଇତେଇଲାସ୍ତ୍ର ସେଟା ଜାମାଇକରି ସଞ୍ଚୁବିନାବାକେ ସେମନ୍କେ ବାହୁଦ୍ରିଆ । ୬ ତମର ମନେ ର । ଜଦି ଆମେ ସେମୁରି କରିବୁ ବଲିଲେ, ଦାନ ଦେବା ତାବୁ ମୁଇ ଆଲାନି ବେବେ, ଲାଗରତ ଅଇରିଲେ । ଆରି ସେଟା ତମେ ନିଜେ ମନ କରି ଦେଲାସ୍ତ୍ର । ବାଦିଥ କଲାକେ ଦିଆସ୍ତ୍ର ନାର ବଲି ଜାନାପଦସି । ୭ ତମର ମନେ ର । ଜଦି ଗଟେକ ତାସି ରନା ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦସି, ସେ ରନା ପଥଲ ପାଇସି । ଆରି ଜନ୍ମ ତାସି ବୁତେକ ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦସି, ସେ ବୁତେକ ପଥଲ ପାଇସି । ୮ ଦାନ ଦେବାକେ ତମେ ଜେମ୍ବୁ କାତାବାରତ ଅଇଆଗସ୍ତ, ସେମୁରି ଦେବାରଥାରେ । ଦୁଇ ଅଇକରି ନାର କି କେ ବାଇଜ କଲାରପାଇ ନାର । କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଯାରବା ସଞ୍ଚୁ ଦେଲେ ପରମେସର ସେଟା ମନ କରସି । ୯ ଆରି ତମ୍ଭେ ଜେଦକି ଲଭା ଆଚେ, ତାରତେଇନି ଅଦିକ ପରମେସର ଦେଇ ପାଇସି । ଜେମ୍ବୁରି ନିଜଦାର ଜେଦକି ଦେବକାର, ସେଦକି ତମରଟାନେ ସବୁ ଦେଲେ ରଇସି ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ସାଇଜ କରିବାକେ ମିଥା ଜବର ରଇସି । ୧୦ ସାସତ୍ର

କଇଲାପାରା ଲତାକେ ଆରବା ଲକ୍ଷମନକେ ସେ ଜବର ଦେଇସି ଆରି ତାର ଜିବନ୍ ମୁକାରିଲାଟା କେବେ ମିଥା ନ ପାରେ । (ଅନ୍ତିମ ୧୬୯) ୧୦ ଆରି ପରମେସର ଜେ କି ବୁନ୍ଦବାକେ ବିଅନ୍ ଆରି କାଇଲାକେ କାଦି ଦେଇସି, । ସେ ତମ୍ଭେ ଜେଦକି ବିଅନ୍ ଦରକାର ସେଦକି ଦେଇସି । ଆରି ସେଟା ବିଦିକରି ବେଦି ପଥଲ ଅଇସି । କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଜବର ଦେଲାସନି । ୧୧ ସେ ତମ୍ଭେ ସାଇଜକାର କରାଇସି । ଜେମ୍ବୁରି କି ତମେ ସବୁବେଳେ ଜବର ଦେଇପାରାସ୍ତ୍ର । କାଇକେବଇଲେ ଆମରଟାନେଅନି ପାଇରଇବା, ତମେ ଦେଲା ଦାନରପାଇ ବେଦି ଲକ୍ଷ ପରମେସରକେ ଦିନିଆବାଦ ଦେବାର । ୧୨ ତମେ କରିବା ଏ ନିକ କାମ ଲାଗି ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନକେ ଲଭାକେ ଆଇବା ବିପାର ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲାନି । ଆରି ପରମେସରଟାନେ ଦିନିଆବାଦ ଆଜାତି ଅଇଲାପାରା ମିଥା ଅଇଲାନି । ୧୩ ତମେ କରିବା ଏ ନିକ କାମ ଦେଇକରି ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରକେ ମଲମା କରିବାଇ । କାଇକେବଇଲେ ବିସ୍ବାସ କରିରଇବା କିରିସ୍ତରେ ମୁଖକବର ତମେ ମାନଲାସନି । ଆରି ସେମନ୍କେ ଆରି ବିନ୍ଦଲକମନକେ ମିଥା ଜବର ଦେଲାସନି । ୧୪ ପରମେସର ଜେବଳ ଦୁକାଇ ତମ୍ଭେ ଦୟା ଦେକାଇଲାରପାଇ ସେମନ୍ ବେଦି ଆଲାଦ୍ ଅଇକରି ତମରପାଇ ପାରଦମା କରିବାଇ । ୧୫ ପରମେସର ବେଦି ମୁଲିଆ ରଇବା ଦାନରପାଇ ଆମେ ତାକେ ଦିନିଆବାଦ ଦେଇଁ ।

୧୦ ମୁଇ ପାରିଲୁ ତମ୍ଭେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି, ମୁଇ ତମର ସଞ୍ଚୁ ରଇଲାବେଳେ, ତମ୍ଭେ ଲାଗବାକେ ତରସି ବିଲି କେତେଲକ୍ଷ କଇଲାଇନି । ମାତର ଲେକ୍ବାକେ ସାଥୀସ୍ତ୍ର ଅଇକରି ବାଦିଲାପାରା ଲେକ୍ବଲାନି ବିଲି କଇଲାଇନି । ଆମେ କିରିସ୍ତରେ ସଞ୍ଚୁ ଗାଲୁନି, ଜେ କି ବେଦି ମୁଆଲ ଆରି ବିରମ । ସେଟା ନେଇକରି ବାବୁଜିଆ କଲିନି । ୨ ମୁଇ ତେଣେ ଆଇଲାବେଳେ ତମର ତମର ତଳାଲୁଟି ନିଜ ଅଇରଥ । ଜେମ୍ବୁରି କି ମୁଇ ତମ୍ଭେ ଲାଗବାକେ ନ ପଡ଼େ । ମାତର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷ ପାରା ନିଜ ମନ ଲାଜ ଇପାବେ ଗାଲାରନି ବିଲି ଆମର ବିସରନେଇ କରିଲାଇନି, ସେମନ୍କେ ଲାଗବାକେ ମୁଇ ନ ତଦରି । ୩ ଆମେ ଏ ଜଗତ ବେଦିଲୁନି ଏଟା ସତ, ମାତର ଲକ୍ଷମନର ଗିଆନ ସଞ୍ଚୁ ଜୁଲିକରି ରଇନାଇ । ୪ ଜନ୍ମ ଆଦ୍ ଆଟିଆର ସଞ୍ଚୁ ଆମେ ଜୁଲକୁନି, ସେଟା ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ଆସେନାଇ, ମାତର ସେଟା ବେଦି ପଦ୍ମର ସଞ୍ଚୁ ରଇବା ପରମେସର ଗାନେଅନି ଆଇସି । ଏ ବଦ୍ଧ ସଞ୍ଚୁ ପରମେସରର ବିରୁଦ୍ଧ ତାର ସବୁକରି ରଇନାଇ । ୫ ଦାନ ଅଇଲାକେ ତାକର ଆରି ଲକ୍ଷମନର ମନ ବିଦରରେ ଦଦାପେଲା ଅଇବା ଚିନ୍ତା ପବୁ ଆମେ ଆରାଇପାରିବୁ । ୬ ବଦ୍ଧପନ୍ ଅଇଲାକେ ତାକର ଆରି ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରର ବିରୁଦ୍ଧ ନିଜକେ ରଗାଇବାଟା ଆରି ଜେଦକି ସବୁ ଚିନ୍ତା ପରମେସରର ନିଆର ରୂପରେ ରେତି ସିଦ୍ଧି ପବୁ ଜାକ ଆମେ ବାନ୍ଦିକରି କିରିସ୍ତରେ ମାନବାକେ ମନ କରଦ ନାର, ସେମନ୍କେ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେବାକେ ଆମେ ଜାଗରତ ଅଇକରି ରଇବୁ । ୭ ତମେ କିରିସ୍ତରେ ଆଦେଷ ସବୁ ମାନବାଟା ଦେବକାଇଲା ପଡ଼େ, ତେବେ ରଗାଇବା ଜେଦକି ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ୍, ଜନମଲକମନ କି ତାର ଆଦେଷ ମାନବାକେ ମନ କରଦ ନାର, ସେମନ୍କେ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେବାକେ ଆମେ ଜାଗରତ ଅଇକରି ରଇବୁ । ୮ ତମେ ଲକ୍ଷମନର ବାରରର ବିପରେ କେବଳାପନି । କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ବାରକାର ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦସି, ସେ ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦସି, ସେ ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦସି । ସେଟା ଲକ୍ଷମନର ପରମେସର ଦେଇରାଇଲା । ସେଟା ପରମେସର ଆମକେ ଦେଇରାଇଲା । ମାତର ସେ ଅଦିକାର ବିସରନେଇ ଜେବଳ ଦୟା ମନ୍ଦିର ବେଦି ବଦ୍ଧପନ୍ ଅଇଲିଆଟି, ସେଟାରୁପାଇ ମନ୍ଦିର ଲାଗି ନାଗେ । ତମ୍ଭେ ନେଇରାଇଲାପାଇ ଆମର ବଦ୍ଧପନ୍ ଅଇଲାଇପାଇ ।

ଅଦିକାର ସେ ମନେ ଦେଖନାଇ, ମାତର ଜେନ୍ତି କି ତମର ବିସ୍ବାସ ଦାଁର କରାଇବି । ୫ ଏ ଟିଟି ଲେକିବି ମୁଲ ତମକେ ତରାଇବାକେ ମନ୍ କରିନାଇ । ୧୦ ମାତର ତମକେ ଲେକଲାବେଲେ ଦମକାଇ କରି ଲେକ୍ଲିନି ବଲି କେତେଲକ୍ କଇଲାଇନି । ମାତର ତମର ସଞ୍ଚ ରଜଲାବେଲେ ମୁର ଦୁରବଳ ଅଇକରି ମର କଇଲା ପଦ କାଇ ମୁଲିଅ ନାର ପାର ରଜଲା । ୧୧ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏହୁରି କାତା ଅଇବାଇ, ଟିଟିଟାନେ ଆମେ ଜନ୍ ବିସର ଲେକିଆନ୍ତି ତେଇ ଆଇଲେ, ସମାନ୍ ବିସରଯେ କର୍ବୁ ବଲି ଯେମନ୍ ଜାନବାର ଆଚେ । ୧୨ ଜନଲକ୍ଷମନ୍ ଆମେ ନିଜେ ବେଢିଲକ୍ ବଲି ବିଅଇଲାଇନି, ସେମନର ସଞ୍ଚ ସମାନ୍ ଅଇବାକେ ଆମେ ମନ୍ କରୁନାଇ । ସେମନ୍ ସବୁରତାନେ ଅନି ଆମେ ଆକା ଜାନିଆରୁ ବଲି ବୁଲୁ ତିନ୍ତା କଲାଇନି । ସେମନ୍ ସତରଯେ ବକ୍ତୁରୀ । ନିଜକେ ନାପବାକେ, ନାପି ଅଇବାକେ ନିଜେ ତିଆର କଲାଇନି । ନିଜକେ ବିବାର କରବାକେ ପରିକା ନିଜେ ତିଆର କଲାଇନି । ୧୩ ମାତର ଆମେ, ଆମର କାମ୍ ବିସରନେଇ ଅଦିକ୍ ବ୍ୟପନ୍ ଅଇନାଇ । ଆମେ ଜେତକି ବ୍ୟପନ୍ ଅଇବାର ଆଚେ ଯେଦକି ବ୍ୟପନ୍ ଅଇବୁ । ପରମେସର ଆମକେ ଜେତକି କାମ୍ ଦେଲାଆଚେ, ଯେଦକି କାମେ, ଆମେ ବ୍ୟପନ୍ ଅଇବୁ । ଆରି ତମର ବିଦେର ଆମେ କରବା କାମ୍ ମିଟା ତେଇ ମିଶଳା ଆଚେ । ୧୪ ପରମେସର ଆମକେ ଦେଇରଇବା କାମେ ତମେ ମିଶଳାରପାଇ କିରିସରେ ସୁବକବର ନେଇକରି ଆଇଲାବେଲେ, ପରମେସର ଆମକେ ଦେଲା କାମେଅନି ବାଇରେ ଜୀଏ ନାଇ । ୧୫ ତେବରପାଇ ବିନ୍ ଲକ୍ଷର କାମ୍ କଲାଟା ନେଇକରି ଆମେ ନିଜେ ତାକ୍ପୁଟା ଅଇନାଇ । ସେ କାମ୍ କରବାକେ ପରମେସର ଆମକେ ଦେଇରଇବା କାମେଅନି ଅଦିକ୍ କରବାକେ ଆମେ ମନ୍ କରୁନାଇ । ୧୬ ସେହୁରଥାଲେ ଆମେ ଜାଇକରି କିରିସରେ ସୁବକବର ତମର ଜାଗର ଅନି ତେନକର ଜାଗା ମନ୍କେ ଜାନାଇବୁ । କାଇକେବିଲେ ଆମକେ ଦେଇରଇବା କାମେଯେ ଆମେ ବ୍ୟପନ୍ ଅଇବୁ ବଲି ମନ୍ କରୁନି । ବିନ୍ ଲକ୍ କରିରଇବା କାମଟାନେ ବ୍ୟପନ୍ ନ ଥରୁ । ୧୭ ପାସ୍ତର କଇଲାପାରା “ଜେ ବ୍ୟପନ୍ ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାନି, ସେ ମାପ୍ରବୁ କଲା କାମେଯେ ବ୍ୟପନ୍ ଅଇବାର ଆଚେ ।” ୧୮ କାଇକେ ବିଲେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ନିଜେ ବଲି ବଲାଇଥିଲେ, ମାପ୍ରବୁ ତାକେ ଅଦିକାର ନ ଦେଖ । ମାତର ମାପ୍ରବୁ ଦେକବା ଇଥାବେ ଜେ ନିକ, ସେ ତାର ନିଜର ଲକ୍ ଅଲୟି ।

୧୧ ଜେ ମୁଲ ବକୁଆ ଲକ୍ଷରପାରା କାତା କଇଲେ ମିଟା ତମେ ସେଟା

ମୁନି ଚିମରା ଅଇବୁଆ । ୨ ମାପ୍ରବୁ ତମର ବିସରନେଇ ମର ଲକ୍ଷମନ୍ ମକେଯେ ନାମିକିରି ରଥ୍ତ ବଲି ଦାରିଆଚେ । ସେହୁପେ ମୁର ମିଟା ତମକେ ପରମେସରକେଯେ ମନ୍ କରା ବଲି ଆପା କଲିନି । ସୁକଲ୍ ଅଇରଇବା ଗଟେକ୍ ଦାନ୍ତୁପିରା ମୁଲ ତମକେ ଗଟେକ୍ ଦାନ୍ତୁପାର ପାଇ ମାନ୍ତି କଲିଆନି । ସେ ଅଇଲାନି ନିରେ କିରିସର । ୩ ମୁଲ ତମର ବିସରନେଇ ବାବି ବାବି ଆଚି । କେତେବେଲେ ତମର ମନର ଚିନ୍ତା କିରିସରତେଇ ଅନି ଦିନ୍ ବାଟେ ଜାଇଯି ଆରି ତାରପାଇ ରଇବା ତମର ଆଲାଦ୍ ପ୍ରାପୁରୁଷ ମନ୍ ସଞ୍ଚ ନ ରଖ । ଅଥା ପାରା ତମେ ନାତାଇଅଇଥା ମିଟା । ଜେନ୍ତି ସେ ଗଟେକ୍ ତପୁର ସାପର କାତା ଦାରି ନାତାଇଅଇଥା । ୪ କାଇକେବିଲେ, ଜେ କେ ମିଟା ତମର ଲିଗେ ଆସି କରି ଆମେ ତମକେ ଜାନାଇରଇବା ଜିପୁର ବିସରକେ ଚାତି, ବଲି ସିକିଆ ଦେଲେ ତମେ ସାରଦା ଅଇଥା । ସୁକଲ୍ ଆଦମାକେ ନ ପାଇକରି ବିନ୍ ଆଦମାକେ ପାଇଲାସନି । ଆରି ସେମନ୍ ଜନ୍ ମୁବକବର ଜାନାଇଲାଇନି, ସେଟା ଆମେ ଜାନାଇବା ମୁବକବର ନର୍ଣ୍ଣ । ୫ ତମର ଗାନେ

ଜେତକି ପିକାରମନ୍ ଆଚତ । ଜେ ସେମନ୍ ଆମେ ସବୁରତାନେଅନି ମୁକିଆ ପେରିଦମନ୍ ବଲି ନିଜେ କଇଥାରେ ମିଟା, ସେମନ୍ ମରତାନେଅନି ବଦି ମୁର ବାବି ନାଇ । ୬ ମୁଲ ଅଦିକ୍ କାତା କଇ ନାପାରଲେ ମିଟା, ସତ ସିକିଆ ଜାନିଆଚି । ଆରି ମୁର ତମକେ ଜେତେବେଲେ ଜାକ ଏ ସିକିଆ ଦେଇରେଇଲି, ଏଟା ତମକେ ଜାନାଇଆଚି । ୭ ତମକେ ମୁଲ ଜେତେବେଲେ ସୁବକବର ଜାନାଇରେଇଲି, କେବେ ମିଟା ମର ବୁଟି ମାନ୍ତି ନାଇ । ତମକେ ମୁକିଆ ଲକ୍ କରାଇବାକେ ମୁର ନିଜେ ତଳକେ ଅରଲି । ମୁଲ କରିରାଲାଟା ବୁଲୁ ରଜଲା କି? ୮ ମୁଲ ତମର ବିଦେର ସେବା କାମ୍ କଲାବେଲେ, ବିନ୍ ମଣ୍ଡିର ଲକ୍ଷମନ୍ ମରପାଇ କରି ଅଇଲାଟା ଦେଲାଇ । ତମକେ ସାଇଜ କରିବାକେ ତାରଟାନେଅନି ମୁର ଚରାଇକରି କଲାପାରା ଅଇଲା । ୯ ମୁର ତମରଟାନେ ରଜଲାବେଲେ ମକେ ଲତା ରଜଲାବେଲେ କାଇପାରା ଅଇଲା । ୧୦ ମୁଲ ବିଦେନ ଅଇବାକେ ଆକାୟାର କେ ମିଟା ମର ବିରୁଦେ କଇନାପାରତ । ମୁଲ କରିବାଟା ସତ । କାଇକେବିଲେ ମାନ୍ତି ରଜଲା, ସୁରବେ ଜେନ୍ତି ରଜଲା, ପଢକେ ମିଟା ମୁର ତମରଟାନେଅନି କାଇଟା ନ ମାନ୍ତି । ୧୧ ମୁଲ ବିଦେନ ଅଇବାକେ ଆକାୟାର କେ ମିଟା ମର ବିରୁଦେ କଇନାପାରତ । ମୁଲ କରିବାଟା ପଢି । କାଇକେବିଲେ କିରିସଟ ମରପଞ୍ଚ ଆଚେ । ୧୨ ମକେ ଆଲାଦ୍ ନାଇକେ ମାନ୍ତି ନାଇ ବଲି ବାଲାସନି କି? ମାତର ମୁର ତମକେ ସତରଯେ ଆଲାଦ୍ କରିବାଟା ପରମେସର ଜାନେ । ୧୩ ମୁଲ ତମରଟାନେ ଅନି କାଇକେ ବୁଟି ନେଇନାଇ ବିଲେ, ଜେନ୍ତାକି ତମର ଟାନେ ରଜବା ବିନ୍ ପେରିଦମନ୍ ବିଦେନ ଅଇକରି, ଆମେ ପରମେସର ପାଇ କରିବା କାମ୍ ସମାନ୍ ଆଚେ ବିଲି କରିବାରାଇବାର । ୧୪ ସେଟା ଦେକି କାବାଆର ଜାଆ ନାଇ । ୧୫ ସେମନ୍ ସତ ପେରିଦମନ୍ ନଥାନ୍ । ସେମନ୍ ମିତ୍ରାଟାମନ୍ । ଜେ କି ନିଜର ନିଜର କାମ୍ ବିସରନେଇ ମିରି କରିବାଇ । ୧୬ ସେଟା କିରିସଟ ମରପଞ୍ଚ ଆଚେ । ୧୭ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୮ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୯ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୨୦ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୨୧ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୨୨ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୨୩ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୨୪ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୨୫ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୨୬ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୨୭ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୨୮ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୨୯ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୩୦ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୩୧ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୩୨ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୩୩ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୩୪ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୩୫ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୩୬ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୩୭ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୩୮ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୩୯ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୪୦ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୪୧ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୪୨ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୪୩ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୪୪ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୪୫ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୪୬ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୪୭ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୪୮ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୪୯ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୫୦ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୫୧ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୫୨ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୫୩ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୫୪ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୫୫ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୫୬ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୫୭ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୫୮ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୫୯ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୬୦ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୬୧ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୬୨ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୬୩ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୬୪ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୬୫ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୬୬ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୬୭ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୬୮ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୬୯ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୭୦ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୭୧ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୭୨ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୭୩ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୭୪ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୭୫ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୭୬ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୭୭ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୭୮ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୭୯ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୮୦ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୮୧ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୮୨ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୮୩ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୮୪ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୮୫ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୮୬ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୮୭ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୮୮ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୮୯ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୯୦ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୯୧ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୯୨ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୯୩ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୯୪ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୯୫ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୯୬ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୯୭ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୯୮ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୯୯ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୦୦ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୦୧ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୦୨ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୦୩ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୦୪ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୦୫ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୦୬ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୦୭ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୦୮ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୦୯ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୧୦ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୧୧ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୧୨ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୧୩ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୧୪ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୧୫ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୧୬ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୧୭ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୧୮ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୧୯ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୨୦ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୨୧ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୨୨ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୨୩ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୨୪ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୨୫ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୨୬ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୨୭ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୨୮ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୨୯ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୩୦ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୩୧ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୩୨ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୩୩ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୩୪ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୩୫ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୩୬ ସେଟା ଦେକି ବେଳାଇବାର । ୧୩୭ ସେଟା ଦେକ

ସେମନ୍ ଜଦି ଆମେ ଏହି ବସ୍ତର ଲକ୍ଷ ବରଲେ, ମୁର ମିଥା ଚେଇରଣାୟେ, ଜଦି ଆମେ ଇସ୍ତରାଏଲର ନାଟିତି ବରଲେ, ମୁର ମିଥା ଚେଇର ଗଟେକ । ଅଭିରାଥମ୍ ଆମର ଆନିଦାଦି ବରଲେ, ସେ ମର ମିଥା ଆନିଦାଦି ।

୨୩ ସେମନ୍ ଜଦି ଆମେ କରିଥର ବାଢ଼ୁଡ଼ା ବରଲେ, ମୁର ମିଥା ଗଟେକ ଦାଢ଼ୁଡ଼ା । ମାତର ସେମନ୍ର ଟାନେ ଅନି ମୁର ଅଦିକ ନିକ ଦାଢ଼ୁଡ଼ା । ନିଜକେ ବହ କରାଇ ମୁର ଗଟେକ ବାୟୁଲକର ପାରା କାତା ଅଳକିନି ବଳି ଜାନିଆଟି ।

ମୁର ତାକରଟାନେ ଅନି ଅଦିକ ଆବଦ୍ଧ କାମ କରିଆଟି, ଅଦିକ ତର ବନ୍ଦିଗରେ ରଇଆଟି, ଅଦିକ ତର ମାତ କରିଆଟି, ଅଦିକ ତର ବନ୍ଦିଗରେ ଅଇଜାଇରିଲି । ୨୪ ମୁର ଜିହଦି ଲକ୍ଷମନରୁଟାନେଅନି ହୁଁପାଳି ତିରିସ ନ ତାଢ଼ୁ ମାତକାଇ ଆଟି । ୨୫ ରମିଆମନରୁଟାନେ ତିନ୍ଦର କରତା ସଞ୍ଚ ମାତକାଇ ଆଟି । ଗଟେକତର ସେମନ୍ ମକେ ପାକାନା ମାରିଲାଇ । ମୁର ଜନ ଜାଇ ଜାଇରେଲାଇ, ସେ ଜାଇ ତିନ୍ଦର ହୁତି ଜାଇରେଲା । ତରେକ ମର ଜାଇ ନିଧିରାଲାକେ ମୁର ଗଟେକ ଦିନ ଆରି ଗଟେକ ରାଟି, ସମଦୁରେ ଉପକି ଅଇ ରଇଲି । ୨୬ ମୁର ଜିବାଦେଲେ ବାଟେ, ମର ମୁଆଟେ କେତେକ କେତେକ ବିପଦ ଆଇଲା । ଜେନ୍ତିକି, ବନିଆର ବିପଦେ, ଚରମନ୍ର ବିପଦେ, ମର ଜିହଦି ବାଇମନ୍ର ବିପଦେ, ଜିହଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିପଦେ, ସଥରେ ଅଇରଇବା ବିପଦେ, କିନରା ଜାମା ମନର ବିପଦେ, ତଢ଼ୁର ଜେତ ଜିଆଦ ମନର ବିପଦେ, ସମଦୁରେ ବନିଆ ଆଇଲାବେଲର ବିପଦେ ଆରି କରିଥର ବିପଦ ବିପଦିମନ୍ ବଳ ନାତାର ଅଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିପଦେ ।

୨୭ ମର କାମ ଆବଦ୍ଧ କାମ ଆରି ମୁର ସବୁବେଲେ ଆବଦ୍ଧ କାମ ଜିଲାଇଅଟି । ଦେବି ତର ରାତିଆ ସର ନାପାରାଲି, ଦୁକ ସପେ ରେ ରଇଆଟି, ଦେବି ତର ମକେ କାଦି କେଟେ ନାଇ, ପିନ୍ଦବାକେ ବସନ୍ତର ନାଇ, କି ରଇବାକେ ଗର ନ ରଇଲା । ୨୮ ସେ ସବୁ ବିପଦ ମରପାଇ ଅଇରଇଲା । ମାତର ଆରି ମର ଦିନ ଦିନ ଦୁକ କଷଟ ଆଚେ । ସବୁ ମଣ୍ଡିର ପାଇ ଚିନ୍ତା କରି ମୁର ଦୁକ କଷଟ ପାଇଲିନି । ୨୯ ଜଦି କରିଥର ଲଗେ ରଇବା କାର ବିପଦାସ ଉନା ଅର୍ଥି ବରଲେ ମକେ ମିଥା ଦୁରବଳ ଲାଗ୍ଯି । କେ ଜଦି ପାପ କଲେ, ତାର ଲାଗି ମୁର ଦେବି ଦୁକ କଷଟ ପାଇଲିନି । ୩୦ ମୁର ବଦପନ୍ ଅଇ କାତା ଅଇବାକେ ମନ କରିନାଇ । ଜଦି ପେନ୍ତି କରିବାର ଆଲେ, ମକେ ଗରିରେଲା, ଦୁକ କଷଟ ବିପଦନେଇ ମୁର ବଦପନ୍ ଅଇବି । ସେନ୍ଦ୍ରାରାଲେ ମୁର କେତେ ଦୁରବଳ ଅଥି ବଳ ତମେ ଜାନ୍ମା । ୩୧ ମୁର ତମେ କେତେକ ଜିହଦି ବିପଦ କରିଲା ବିପଦ ମକେ ସବୁ ସତ । ଗଟେକ ମିଥା ମିର ନାଁ । ଆମର ମାପରୁ ଜିମୁର ବାବା ପରମେସର ଏଟା ଜାନେ । ସେ କୁର କୁର ତାକୁପୁଟା ପାଥ । (ai୦9 g165) ୩୨ ପୁରବେ ମୁର ଦାମାସ୍କାସେ ରଇଲା ବେଲେ ରାଜା ଆରେତାପରର ତଳେ ଗଟେକ ସାମନ୍ କାରିଆ ରଇଲା । ସେ ସଥର ସନ୍ତୁ ଜାଗବାର ତାର ସମ୍ମାନମନେ କରିଲା । ଜେନ୍ତାରି କି କେତେବେଲେ ମୁର ସେ ସଥରେ ବାରଇତି, ସେମନ୍ ମକେ ଦାରତାର । ୩୩ କେନ୍ତି ବଇଲେ ତେଇର ପାକନା ପାରୁରି କାଣାବାଟେ ମକେ ତାନ୍ତରାଇ ପୁରାଇ ଉତ୍ତରାଇ ଦେଲାଇ । ଆରି ତାର ମାନେ ଅନି ବଢ଼ିଗାଲି ।

୩୪ ସେନ୍ଦ୍ରାରାଲେ ମୁର ବଦପନ୍ ଅଇ କରିଲା ଟାନେ କାର ଲାବ ନରଲେ ମିଥା ମୁର ବଦପନ୍ ଅଇ କାତା ଅଇବି । ଏବେ ମୁର ଦରପନ୍ ବିପଦ ଆରି ମାପରୁ ମକେ ଜାମାରାଲା ବିପଦ ତମକେ କରିବି । ୩୫ ମୁର ଜାମିରିରବା ଗଟେକ ବିପଦାସ ଆଚେ । ଜାକେ କି ତରଦ ବରପର ଆଗେ ସରମେ ନେଲାଇ । ସେ ସତରେ ସରମେ ଗାଲା କି ତାକେ ଦରପନେ ସେ ସରମେ ଦେକାଇରିଲା କି ନାଇ ବଳ ମୁର ନାଜାନି । ସେଟା ପରମେସର ସେ ଜାନେ । ୩୬ ମାତର ମୁର ଜାନିଆଟି, ତାକେ ସରମେ ନେଲାଇ ବଳ । ମୁର ଆରି ତରେକ କରିଲିନି ସେ ସତରେ ତେଇ ଗାଲା କି ଦରପନେସେ

ସରଗ ଦେକାଇ ଅଇରଇଲା, ସେଟା ମୁର ନାଜାନି । ସେଟା ପରମେସରେ ଜାନେ । ୩୭ ଆରି ସେ ତେଇ ରଇଲାବେଲେ ଲକ୍ଷର ବାସାଇ କାତା ନ ଅଇବା ବିପଦ ସୁନମା । ଜନଟା ମୁନ୍ଦୁସ ମନର କରିବାର ଅଦିକାର ନାଇ, ସେଟା ମିଥା ସେ ସୁନମା । ୩୮ ଲକ୍ଷର ବିପଦନେଇ ମୁର ବଦପନ୍ ଅଇ କାତା ଅଇବି, ମାତର ମର ନିଜର ବିପଦନେଇ ବଦପନ୍ ଅଇ କାତା ନ ଅଇ । ମର ଦୁରବଳ ରଇବା ବିପଦନେଇସେ ମୁଲ ବଦପନ୍ ଅଇବି । ୩୯ ମୁର ଜଦି ବଦପନ୍ ଅଇବାକେ ମନ କଲେ, ସେଟା ବୁଦ୍ଧ ନ ରଇଲା ଲକ୍ଷ ବଦପନ୍ ଅଇଲାପାରା ନ ଅଧିକ । ମୁର କଇବାଟା ସବୁ ସତ । ମାତର ମୁର ବଦପନ୍ ଅଇକରି କାତା ନ ଅଇ । କାଇକେବରଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ କେତେବେଲେ ମିଥା ମକେ ମୁଲ ଜେତକି ଆଟି, ତାରତେଇଅନି ଅଦିକ ଗଟେକ ବହ ଲକ୍ଷ ଲୟାବେ ଦେବାଇ । ମୁଲ କରିବା କାମ ଦେବିକରି ଆରି ମୁର କରିବା କାତା ପୁନିକରିସେ ସେମର ମାନବାଳ । ୪୦ ମୁଲ ପରମେସର ଗାନେଅନି ଦେବି ବଢିଆ ଦରସନ ପାଇଲିଆଟି ବିଲିକରି ବଦପନ୍ ନ ଅଇବାକେ ପରମେସର ମକେ ଦୁକାଇବା ଗଟେକ ରତ୍ନ ଦେଲା । ଏ ରତ୍ନ ପଇତାନର ଦୁତ୍ତପାରା ମାରବାକେ ମର ଗାଗତେ ଆଚେ । ଜେନ୍ତି କି ମୁଲ ଆରି ବଦପନ୍ ନ ଅଇ । ୪୧ ଏ ରତ୍ନ ମରତାନେଅନି ଦାରିଜାଅ ବଳ ମୁଲ ମିନ୍ଦର ମାପରୁକେ ଗୁରୁରି କଲି । ୪୨ ମାତର ସେ ଏନ୍ତାରି କରିଲା, “ତମକେ ଜେତକି ସବୁ ଲତା ଆଚେ, ମର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା, ସେଟା ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ଅଇଯି । କାଇକେବରଲେ ଜେତେବେଲେ ଦୁଇ ଦୁରବଳ ରଇସୁ ସେବେଲେ ମର ବପୁ ନିକରି ତିଥିସି ।” ତେବେ ମର ଦୁରବଳ ବିପଦନେଇ ବଦପନ୍ ଅଇକରି କରିବାକେ ମକେ ଦେବି ସାରଦା ଲାଗ୍ଯି । କାଇକେବରଲେ ମୁଲ ଦୁରବଳ ରଇଲାବେଲେ କିରିଥର ବପୁ ମନେ ସାରଜ କରିବାଟା ଜାମିନି । ୪୩ ସେଟାର ପାଇ ମକେ କିରିଥର ଲାଗି ଜେତକି ସବୁ ଗର୍ବୀ, ମୁଲ ସାରଦା ଅଇ ରଇବି । ଜେନ୍ତିକି ମରଗାର ଦୁରବଳ ରଇଲେ ମିଥା, ମିନ୍ତା ପାଇଲେ ମିଥା, ଦୁକ କଷଟ ଅଇରଇଲେ ମିଥା, ଆରି ସାଦବାନ୍ତ ଅଇ ଦୁଇ କଷଟ ପାଇଲେ ମିଥା । କାଇକେବରଲେ ଜେତେବେଲେ ମୁଲ ଦୁରବଳ ଅଇଆଟି, ସେବୁକି ବେଲେ ମୁଲ ବପୁ ଅଇଆଟି । ୪୪ ନିଜେ ବହ ଅଇବାକେ ମୁଲ ବକୁଆ ଲକ୍ଷର ପାର ଅଇଲିନି । ମାତର ମୁର ତମକେ ଦସ ଦେଲିନି । କାଇକେବରଲେ ତମେ ଜଦି ମକେ ସନ୍ମାନ ଦେଇତାପାଇ, ମୁଲ ଏନ୍ତାରି ନ କରିବି । ମୁଲ କାର କାମ ନାଇ, ବଳ କେତେକି କରିଲେ ମିଥା ଦିନରେ ମିଥା ଦିନରେ ମିଥା ଦିନରେ ମିଥା । ୪୫ ଜେତେବେଲେ ମୁଲ ତମରତାନେ ରଇଲି, ସେ କେତେ ମୁଲ ପୁରାକିରି ରଇବା କାବା ଅଇକିରିଲା କାମମନ୍ ଆରି ଚିମନ୍ ତମେ କେତେ ସେବେଲେ ସବୁ ପୁରାକିରି ରଇବା କାବା ଅଇକିରିଲା । ସେଟା ଦେବି ମିନ୍ତା ଗଟେକ ପେନ୍ତି ବଳ ତମେ ଜାନ୍ମାସ । ୪୬ ବିନ ମଣ୍ଡିଲିମନକେ ମୁଲ ଜାଇରଟା କରିରଇଲି, ସେ ପମାନ୍ ବିପଦେ ତମରପାଇ ମିଥା କଲି । ଏବୁକି ସେ କେ ତମକେ ବୁଦ୍ଧ ମାନ୍ତ୍ରି ତମର ଉପରେ ବଜ୍ର ତାପାଇନାଇ । ଜଦି ସେଟା ମର ବୁଲ ଅଇଲା ଆଚେ ବଇଲେ ମକେ କେମା କରିଦିଆସ । ୪୭ ଦେବା, ଏଟା ସବୁ ତିନ୍ତି ତର ଅଇଲାରେ ମୁଲ ତମରଟାଗେ ବୁଲି ଆଇବି ବଳ ଜାଗିଆଟି । ଆଗର ପାର ଏବେ ମିଥା ତମରଟାନେ ଅନି କାଇଟା ନ ମାନ୍ତି । ତମେ ଦେବାଟା ମୁଲ ମନ କରିନାଇ, ତମର ଆଲାଦ ମନ କଲିନି । ଏନ୍ତାରି ନାଁ ଜେ ପିଲାମନ୍ ଆୟା ବାବାରପାଇ ସବୁରାବାଇ, ମାତର ଆୟାବାଦ ପିଲାମନ୍ର ପାଇ ସବୁରାବାଇ ଆଚେ । ୪୮ ସତରେ ସବୁ ଜେତକି ସବୁ ଆଚୁରି, ସେଟା ସବୁଜାକ ତମକେ ଦେବାକେ ମୁଲ ସାରଦା ଅଇବି । ଜେନ୍ତାରି କି ତମକେ ସାରଜ କରିବାକେ ମର ଗାଗର ମିଥା ସର୍ବି ଅଇଦେବି । ତମର ପାର ରଇବା କି ତମର ଆଲାଦ ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଇ ଆଇଲାନି, ମାତର ମର ପାର ରଇବା ତମର ଆଲାଦ ଭାବାର ଅଇ ଆଇଲାନି । ୪୯ ମୁଲ ତମରଟାନେଅନି ବୁଦ୍ଧ ମାନ୍ତିମାରାଇ, ସେଟା ସବୁ

ବଲି ତମେ କଇଲାସନି, ମାତ୍ର ତମର ବିଦ୍ରରେ କେତେ ଲକ୍ଷ କଇଲାଇନି, ଜେ ମୁଇ ଚାଲାକି ଆରି ମର ଲାଗି ତମେ ନାହାଇଅଇଲାସ । ୧୭ ମୁଇ ତମକେ କେନ୍ତି ନାହାଇଲି? ମୁଇ ତମର ଲଗେ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ପାଇଲ ରଇଲି, ସେମନର ଦେଇ ନାହାଇଲି କି? ୧୮ ମୁଇ ତିତସକେ ତମର ଲଗେ ଜିବାକେ ବାହୁଜିଆ କଲି । ଆରି ତାରସଟ୍ଟୁ ଜିବାକେ ଗଟେକ ବିସବାସି ବାଇକେ ମିଥା ପାଇଲାଇଲି । ତିତସକାର ତମର ଲଗେ ଅନି କାଇଟା ଲାଭ କଲା ଆରେ କି? ତିତସ ତମକେ ନାହାଇଲା ବଲି ତମେ କଇନାପାରାସ । କାଇକେବଲାଲେ, ସେ ଆରି ମୁଇ, ଆମେ ସୁକଳ କାମର ପାଇସେ ଏଣ କଲୁନି । ୧୯ ଆମେ ତମର ବିରୁଦ୍ଧେ କାଇ ଦସ୍ କରୁନାଇ ବଲି ତମକେ ଦେକାଇ ଅଇବାକେ ତେସଟା କଲୁନି ବଲି ତମେ ବାହ୍ସା ମିଥା । ମାତ୍ର ସେମାରି ନାଇ । ଆମେ କିରିସ୍ଟରେ ଲକ୍ଷ ଲାଗାବେ ପରମେସରର ମୁଆଟେ କାତା ଅଇଲୁନି । ଆଲାଦର ମଲତରମାଳ । ତମର ଗାନେ ଆମେ ଜେତୁକି ବିସାର କଲୁଆତ୍ର ସେଟା ତମର ବଲ ପାଇ । ୨୦ ମୁଇ ବେସି ଚିନ୍ତାଇ ଆଚି, ମୁଇ ତମର ଟାନେ ଆଇଲାବେଲେ, ମନ୍ଦ ନ କରିବା ଚଲାଗଲି ତମର ବିଦ୍ରରେ ଦେବକି ମିଥା । ସେମାରି ଅଇଲୁନି, ମୁଇ ତମର ଟାନେ ଆଇଲାବେଲେ, ମନ୍ଦ ନ କରିବା ଚଲାଗଲି ତମର ବିଦ୍ରରେ ଦେବକି ମିଥା । ସେମାରି ଅଇଲୁନି, ମୁଇ ତମକେ ଦମକାଇବାକେ ପଦ୍ଧି ଆରି ଯେଟା ତମେ ମନ୍ଦ ନ କରାସ । ତେଇ କେତେଟା ଜୁଜିଆଲମନ୍, ଛୁପିଆମନ୍, ଦାସରି ରିଥା ଅରମନ୍, ନିଜର ବିସାର ଦେକାଇ ଅରମନ୍, ତାର ବାଇମନ୍ଦକେ ନିନ୍ଦା କରୁନାମନ୍, ତିପଳିଆମନ୍, ବଦ୍ଧପନିଆମନ୍, ଆରି ବିସବାସିମନ୍ ଗଟେକ ନର ନ ଅଇଲାଟା ଦେବକି । ୨୧ ମୁଇ ଚିନ୍ତା ଆଚି ଜେ, ମୁଇ ଆରିତରେ ଆଇଲାବେଲେ, ତମର ମୁଆଟେ ମକେ ପରମେସର ଲାକ୍ କରାଇସି । ଆରି ମୁଇ ବେସି ଦୁଇ ଅଇବି । କାଇକେବଲାଲେ, ଆଗେ ଜେତୁକି ଲକ୍ ପାଏ କରି ଆଚତ୍ତ ବଲି ମୁଇ ଜାନିଆଚି । ସେମନ୍ ଏବୁକେ ଜାକ ତାକର ବାରାପ ଚଲାଗଲି ଲାଗି ମାନି ଅଥବା ନାଇ । ଜନ୍ମକି ନିଜର କାରାପ ମନ୍ କଲା ଇପାବେ ବେଢିବାଟା ଆରି ଦେବିଆ କାମ୍ କରିବାଟା ।

୧୯ ଏଗାସଟ୍ଟୁ ତିନିତର ଅଇଲାବେ ତମର ଲଗେ ମୁଇ ଆଇଲିନି । ପାସତର କରିଲାପାରା “ମଣ୍ଡିର ବାଇମନ୍ଦର ବିରୁଦ୍ଧେ ନିନ୍ଦା କାତା ଉଦ୍ଧଲେ, ସେଟା ତିନ୍ ଲକ୍ ନଇଲେ ଦୁଇଲକର ସାକିର ମୁଆଟେ ସବୁଜାକ ରାଜିନାମା କରାଇବାର ଆଚି । ୨ ଆଗେ ପାପକରି ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ, ଆରି ଏବେ ପାପ କଲା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ମୁଇ ତମର ଲଗେ ଦୁଇପାଳି ଆଇଲା ବେଲେ କଇରଇଲି । ମୁଇ ତେଇ ନ ଆଇବା ଆଗତୁ କଇଲିନି, ମୁଇ ଆରିତରେ ଆଇଲାବେଲେ କେ ଜିଦି ତାକର ପାପେ ଅନି ନ ବାରଦତ୍ତ, । ସେମନକେ ଦୟା ନ ଦେକାଇ । ୩ ମୁଇ କଇବାଟା ଏ ସବୁ କିରିସ୍ଟରେ ଆଦେସେ ଅନି ଆଚେବଳି ଜାନ୍ମବାକେ ତିନ୍ ମାତ୍ରଲାସନି । ମୁଇ ତମକେ ତଣ୍ଟୁ ଦେଲାବେଲେ ସେ ତିନ୍ ବିସାର ଜାନ୍ମପା । କିରିସ୍ଟ ତମର ବିଦ୍ରରେ କାଇ କାମ୍ କଲେ ମିଥା ଦୟାର ସଟ୍ଟୁ କରସି, ଦୂରବଳ ଅଇକରି ନାଇ । ୪ କାଇକେବଲାଲେ କୁର୍ବେ ଚାଲାଇଲାବେଲେ ସେ ଦୂରବଳ ପାରା ତିସଲେ ମିଥା ପରମେସର ବପୁସଟ୍ଟୁ ସେ ବଢିଆଚେ । ସେମାରିପେ କିରିସ୍ଟରେତର ମିଥି ରଇଲାରୁପାଇ ଆମେ ମିଥା ଦୂରବଳ ପାରା ତିସଲୁନି । ମାତ୍ର ପରମେସର ବପୁ ସଟ୍ଟୁ ଜିଇ ରଇବୁ ଆରି ତମର ବିଦ୍ରରେ କରିବା ଜନ୍ମ କାମେ ମିଥା ତାର ବପୁ ରଇସି । ୫ ତମେ ନିଜେ ନିଜେ ବିସବାସେ ଆଗତ୍ସ କି ନାଇ, ବିଗାର କରି ଦେବା । ଜିପୁକିରିସଟ ତମର ବିଦ୍ରରେ ବାସି ଅଇଆଚେ ବଲି ନାଜାନାସ କି? ତମେ ବିସବାସ କରାସ ନାଇକେ, କିରିସ୍ଟ ତମରଟାନେ ବାସା ଅଧନାଇ । ୬ ମାତ୍ର ମୁଇ ଆସା କଲିନିଜେ, ଆମେ ସବୁଲକ୍ କିରିସ୍ଟରେ ପେରିବ ଅଇଥାରୁ । ୭ ତମେ କାଇ କରାପ କାମ୍ ନ କର ବଲି, ଆମେ ପରମେସରକେ ଗୁଆରି କଲୁନି । ଇତି ପୁରାପୁରୁଷ ଟିକ୍ କରିଆତ୍ର ବଲି ଆମେ ଦେକାଇବାକେ

ଜାଇନାଇ, ମାତ୍ର ସେଟା ନାପାରି ରଇଲେ ମିଥା, ତମେ କେନ୍ତିକି ସତକାମ୍ କରସା, ଏଗୋରପାଇ ଆମେ ପାରିତମା କଲୁନି । ୮ ସତ ବିପିଲର ବିରୁଦ୍ଧେ ଆମେ କାଇଟା ନ କରୁ, ମାତ୍ର ତାର ପାଇ ଚିଆ ଅଇବୁ । ୯ ଜିଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ଆମକେ ଦୂରବଳ ଆଚତ୍ ବଲି କଇଲେ ମିଥା, ଆମେ ସାରଦାସଟ୍ଟୁ ଆବୁ । ତମେ ଆକା ବିସବାସେ ତାଙ୍କ ରଇବାରଥାଚେ । ଆରି ତମର ଚଲାଗଲି ଯିଦି ଅଇଗାଅ ବଲି ଆମେ ମୁଇଆରି କଲୁନି । ୧୦ ମୁଇ ନ ଆଇତେ ଏ ସବୁଜାକ ତମକେ କାଇକେ ଲେକ୍ଷନି ବଇଲେ, କେନ୍ତିକି ମୁଇ ଆଇଲାବେଲେ ମାପରୁ ମକେ ଦେଇରଇବା ଅଦିକାର ସଟ୍ଟୁ ତମକେ ତଣ୍ଟୁ ଦେବାକେ ନ ପତେ । ଜନ୍ମ ଅଦିକାର ତମର ବିସବାସ ବହାଇବାକେ ଦେଲାଆଚେ, ମାତ୍ର ସେଟା ଭନା କରିବାକେ ନାଇ । ୧୧ ଏବେ ଏ ମର ବାଇବଜନିମନ୍ ମୁଇ ରଇଲିନି । ତମର ଚଲାଗଲି ଯିଦି କିମ୍ବା କରିବାକେ ଜନ୍ମ ଦେଇବାକେ ନ ପତେ । ଜନ୍ମ ଅଦିକାର ତମର ବିସବାସ ବହାଇବାକେ ଦେଲାଆଚେ, ମାତ୍ର ସେଟା ଭନା କରିବାକେ ନାଇ । ୧୨ ଏବେ ଏ ମର ବାଇବଜନିମନ୍ ମୁଇ ରଇଲିନି । ତମର ଚଲାଗଲି ଯିଦି କିମ୍ବା କରିବାକେ ଜନ୍ମ ଦେଇବାକେ ନ ପତେ । ଜନ୍ମ ଅଦିକାର ତମର ବିସବାସ ବହାଇବାକେ ଦେଲାଆଚେ, ମାତ୍ର ସେଟା ଭନା କରିବାକେ ନାଇ । ୧୩ ଏବେ ଏ ମର ବାଇବଜନିମନ୍ ମୁଇ ରଇଲିନି । ତମର ଚଲାଗଲି ଯିଦି କିମ୍ବା କରିବାକେ ଜନ୍ମ ଦେଇବାକେ ନ ପତେ । ଜନ୍ମ ଅଦିକାର ତମର ବିସବାସ ବହାଇବାକେ ଦେଲାଆଚେ, ମାତ୍ର ସେଟା ଭନା କରିବାକେ ନାଇ । ୧୪ ଏବେ ଏ ମର ବାଇବଜନିମନ୍ ମୁଇ ରଇଲିନି । ତମର ଚଲାଗଲି ଯିଦି କିମ୍ବା କରିବାକେ ଜନ୍ମ ଦେଇବାକେ ନ ପତେ । ଜନ୍ମ ଅଦିକାର ତମର ବିସବାସ ବହାଇବାକେ ଦେଲାଆଚେ, ମାତ୍ର ସେଟା ଭନା କରିବାକେ ନାଇ । ୧୫ ଏବେ ଏ ମର ବାଇବଜନିମନ୍ ମୁଇ ରଇଲିନି । ତମର ଚଲାଗଲି ଯିଦି କିମ୍ବା କରିବାକେ ଜନ୍ମ ଦେଇବାକେ ନ ପତେ । ଜନ୍ମ ଅଦିକାର ତମର ବିସବାସ ବହାଇବାକେ ଦେଲାଆଚେ, ମାତ୍ର ସେଟା ଭନା କରିବାକେ ନାଇ ।

ଗାଲାଟିୟ

୧ ମୁଲ ପେରିଦ ସିଥ ପାଉଲୁ । ପେରିଦ ସିଥ ଅଇବାକେ ମୁଲ

ଲକ୍ଷମନର୍ତ୍ତାନେଅନି କି ଲକ୍ଷମନର ମାଲାକାରିଆ ରପାବେ ତାକ୍ରା ପାଇନାଇ । ଏ ତାକ୍ରା ମୁଲ ବାବା ପରମେସର ଆରି ଜିମୁ କିରିସଟର ତେଇଅନି ପାଇଲିଆଠି । ପରମେସର ତାକେ ମଲାଟାନେଅନି ରତାଇଆଗେ । ୨ ଆରି ଏଟା ଗାଲାଟିୟ ମଣ୍ଡିତେଇ ରଇବା ତମରପାଇ ମର ଚିତି । ଜନ ବିସବାସି ବାଇବଇନିମନ ମର ସଞ୍ଚ ଆଚର, ସେମନ ମିଥା ମର ସଞ୍ଚ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୩ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାପରୁ ଜିମୁ କିରିସଟ ତମକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାର ସାନ୍ତି ଦେଅ । ୪ ଏବେ ଏ ପାପ ବରତ ଅଇରଇବା ଜଗତେଅନି ଆମକେ ଉଦାର କରିବାକେ ଆମର ବାବା ପରମେସର ମନ କଲାଟା, ମାନିକର କିରିସଟ ଆମର ପାପର ପାଇ ନିରକେ ସରପିଦେଲା । (aion g165) ୫ ପରମେସର କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ ତାକ୍ପୁଟା ପାଥ । ଆମେନ! (aion g165) ୬ କିରିସଟ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇକରିପେ ତମକେ ତାକିରଇଲା, । ମାତର ତମେ ତାକେ ଏତେକି ଦାପରେ ତାତିଦେଇକରି ଆରି ଗଟେକ ବିନ୍ ମୁଦ୍ରକବରାଟେ ମନ୍ ଦେଲାସନି । ତମର ଏ ମନ୍ ବାଦିଲାଇବାଟା ଦେକିକିରି ଲାଗି ମୁଲ କାବା ଅଇଗାଲିନି । ୭ ଏ ମୁଦ୍ରକବର ତାତି ଆରି ଗଟେକ ବିନ୍ ମୁଦ୍ରକବର ନାଇ । ମାତର ମୁଲ ଏହି କଲିନି, କାଇକେ ବଲଲେ କେତେକ କିରିସଟ ସୁଦକବର ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମ କରି, ତମକେ କରପତ କରିବାକେ ତେସଟା କଲାଇନି ବିଲି ମୁଲ ସୁନ୍ଦଳିନି । ୮ ମାତର ଆମେ ତମର ଲଗେ ଜନ୍ ସୁଦକବର ଜାନାଇ ରଇଲୁ, ଜନି ସେଟାକେ ତାତି ବିନ୍ ଗଟେକ ସୁଦକବର ଆମେ ନିଜେ, ନଇଲେ ସରଣ ଦୁଦ ମିଥା ଜାନାଇସି ବଲଲେ, ସେ ଅବିସାୟ ପାଥ । ୯ ଏଟା ଆମେ ଆଗରୁ କଇରଇଲା ଆରି ମୁଲ ଏବେ ଆରି ତରକେ କରିଲିନି, ତମେ ତମର ଜିବନେ ଜନ୍ ସୁଦକବର ମାନିରିଲାସ, ସେଟା ତାତି ଆରି ଜନି କେ, କାଇମିଥା ବିନ୍ ସୁଦକବର ଜାନାଇସି ବଲଲେ ସେ ଅବିସାୟ ପାଥ । ୧୦ ଏଟା ମୁନି ତମେ ମନେ ମନେ କାଇଟା ବାଦିଲାସନି? ମୁଲ ଲକ୍ଷମନର ମାନ୍ଦବାଟା ପାଇବାକେ ତେସଟା କଲିନି କି? ନାଇ, କେବେ ନାଇ । ମୁଲ ପରମେସର ମାନ୍ଦବାଟାପେ ମନ୍ କଲିନି । ମୁଲ କାଇ ତାକ୍ପୁଟା ଅଇବି ବିଲି ମନ୍ କଲିନି କି? ମୁଲ ଜନି ଏବେ ଜାକ ତାକ୍ପୁଟା ଅଇବାକେ ମନ୍ କରିପତ ବଲଲେ, ଆଜି କିରିସଟର ସେବାକାରିଆ ନ ଅଇତି । ୧୧ କାଇକେବଲଲେ, ଏ ବାଇବଇନିମନ୍ ମୁଲ ତମକେ ଜନ୍ ସୁଦକବର ଜାନାଇଲିନି, ସେଟା ମୁନୁସରତାନେଅନି ବାରାଏ ନାଇ । ୧୨ ତେବେ ମୁଲ ପେଟା ମୁନୁସ ମନର ଟାନେଅନି ପାଇନାଇ, କି କେ ମନେ ଯିବାଅତ ନାଇ । ନିଜେ ଜିମୁ କିରିସଟ ସେଟା ମନେ ଜାନାଇଲା ଆଗେ । ୧୩ ଆଗରୁ ମୁଲ ଜିରଦି ଦରମ୍ ନାମିଥା ବେଲାଇ ଜେନ୍ତୁକି ଜିରତେ କାଇତେ ରଇଲି । ପାରଦାନ କରିବାକେ ରୁଣ୍ଧିବା ଲକ୍ଷମନକେ କେନ୍ତି କିଷଟ ଦେଇତେ ରଇଲି ଆରି ପେଟାମନ୍ ନିଷଟ କରିବାକେ କେନ୍ତି ତେସଟା କରିରଇଲି, ଏଟା ପରୁ ବିଶିଷ୍ଟ ତମକେ ଜାନାଇଦିଆଥିଲାଗେ । ୧୪ ଜିରଦି ଦରମ୍ ମାନ୍ଦବା ବେଲେ, ମୁଲ ଦାଙ୍ଗତା ବଲାଯେ ଆମର ଜିରଦିମନର ଦିଦରେ ସବୁକେ ଅନି ଆଗରୁ ରଇଲି ଆରି ଆମର ଆନିଦାଦିମନ ବିସବାୟ କରି ଆଇଦେରଇବା ରିତିନିତି ବେଷି ତାର ସଞ୍ଚ ନାମ୍ବେରେଇଲି । ୧୫ ମାତର ପରମେସର ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାର ମର ମାଆର ଗରବେ ରଇଲା ବେଲେ, ମନେ ବାତିରଇଲା ଆରି ତାର ସେବା କରିବାକେ ତାକିଲା । ୧୬ ଆରି ଜିତେବେଲେ ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ଟାନେ ସୁଦକବର ଜାନାଇବାକେ ପରମେସର ମନେ ତାର ପଥକେ ଦେବାକାଇଲା, । ଏ ବିସଇନେଇ ମୁଲ କାରାଗୁଣେ ଜିବି ଆରି ସେମନ ମନେ ସିକାଇଦେଅତ ବଲି ଚିନ୍ତାକରି ନାଇ । ୧୭ ଜେନ୍ତୁକି ମର

ଆଗରୁ ଜେତକି ଲକ୍ ପେରିଦ ସିଥ ଅଇରଇଲାଇ, ସେମନର ସଞ୍ଚ ମିସଦାକେ ଜିମୁସାଲାମେ ଜାଇନାଇ । ସେବେଲେ ମୁଲ ଦାପରେ ବାରାଇ ଆରି ଦେଖେ ଉଚିଗାଲି । ଜାଇକରି ଆରିତେରେ ଦାମାସକେ ବାରି ଆଇଲି । ୧୮ ଆରି ତିନ୍ କରସ ପତେ ମୁଲ ପିତରକେ ବେବୁ ଅଇବାକେ ଜିମୁସାଲାମେ ଗାଲି । ତେବେ ତାରସଞ୍ଚ ଦୁଇ ଆର ରଇଲି । ୧୯ ମାତର ମାପରୁର ବାଇ ଜାନୁବେଳେ ତାବେଲ ଆର ମୁଲ କନ୍ ପିତା ବେବୁ ଅଇନାଇ । ୨୦ ମୁଲ ଜେତକି ଦିପର ଲୋକିନି, ସେଟା ସବୁ, ପରମେସର ଜାନିଆଏ ମୁଲ କାଇବା ମିଥା ମିର କଇନାଇ! ୨୧ ତାରସଟେ ମୁଲ ପିରିଆ ଆରି ପିଲିଷିଆର ବେଷି ଜାଗାଇ ଜାଇରଇଲି । ୨୨ ସେବେଲା ଜିତବା ରାଇଜେ ରଇଲା କିରିସଟକେ ବିସବାୟ କରିବା ମଣ୍ଡିଲିର ଲକ୍ଷମନ ମନେ ନିକିପଞ୍ଚ ନାଜାନି ରଇଲା । ୨୩ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ ମର ବିପର ଜାଇବା କଇରଇଲାଇ, ସେମନ ସେବକିଯେ ଜାନିରଇଲାଇ । ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର୍ତ୍ତାନେଅନି ସେମନ ସୁନିରଇଲାଇ କି, ଜନ୍ ଲକ୍ ଗଟେକ ବେଲାଇ ଆମକେ କଥଟ ଦେଇତେ ରଇଲା, ଆମର ଦରମ୍ କୁରୁପାନାୟ କରିଦେବାକେ ତେସଟା କରିତେ ରଇଲା, ଏବେ ସେ ଆକା ମାପରୁର ସୁବକବର ଜାନାଇଲାନି! ୨୪ ପେଟାର ପାଇ ସେମନ ମରପାଇ ପରମେସର ତାକ୍ପୁଟା କରିଦେଇଲାଇ ।

୨୫ ଚତୁର ବରସ ପତେ ବରନବାର ସଞ୍ଚ ମୁଲ ଜିମୁସାଲମେ ବାରିଦିଆଇଲି

। ଆମର ସଞ୍ଚ ତିତେକେ ମିଥା ତାକି ନେଇରଇଲୁ । ୨ ମୁଲ ତେଲ ଜିବାର ଆଦେଶାକା ବଲି ପରମେସରର୍ତ୍ତାନେଅନି ଆଦେସ ପାଇ ଜାଇରଇଲି । ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ ମୁଲ ଜନ୍ କବର ଜାନାଇଲିନି, ସେଟା ଜିମୁସାଲମର ନେତା ବଲି ମାନିଶ ପାଇରିବା ଲକ୍ଷମନ, ଗଟେକ ଗରେ ବସାଇ ବେଲେ, ତେବେ ବୁଜାଗ ଦେଲି । ଜେନ୍ତୁକି ମର ଆଗର ପରିବର ଜାନାଇବା ସୁବକବର ବେକାର ନ ଅ, ସେଟାର ପାଇ ମୁଲ ଦିଆନ୍ ଦେଇରଇଲି । ୩ ମୁଲ କଇଲା ବିସଇ ସେମନ ରାଜି ଅଇଲାଇ । କାଇକେବଲଲେ ମର ସାନ୍ତୁ ତିତେକେ ଗଟେକ ଗିରିକ ଲକ୍ ଅଇରଇଲେ ମିଥା, ତାକେ ମୁନବ୍ଦ ଅ ଆକା ବଲି ବାଦିଅ କରି ନାଇ । ୪ ଏଲୋମିଥା କେତେକ ଲକ୍ ତାକେ ସୁନବ କରିବାକେ ମନ୍ କରିତେ ରଇଲା । ସେମନ ବିସବାସି ବାଇ ବଲି ନାତାଇକରି କୁଟିଆଳ ଲୟାବେ ଦଲେ ମିରିରଇଲାଇ । କିରିସଟ ଜିପର ସଞ୍ଚ ମିରିରଇଲାଇ ଲାଗି ଆମେ ଜନ୍ ମୁକ୍ଳିରିବା ଦିନ ପାଇଲୁଆତୁ ସେ ବିସଇ କିମିଲାଇବାକେ ସେମନ ମନ୍ କରିତେ ରଇଲା । ଆମକେ ଆରିଦରେକ ମଧ୍ୟମର ଦାଙ୍ଗତା କରିବାକେ ମିଥା ମନ କରିଦେଇଲାଇ । ୫ ମାତର ତମର ଲାଗି, ସୁବକବର ସବ୍ସଞ୍ଚ ଦାରି ରକାବାକେ, ଆମେ ସେ ନାତାଇମନ୍ଦକେ ଚନେକ ମିଥା ବେଲା ଦେଇ ନ ରଇଲୁ । ୬ ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନର ନେତା ବଲାଇ ଅଇତେ ରଇଲାଇ, ସେମନ ଜେ ମିଥା ଅଥବା, ସେଟାର ପାଇ ମନେ କାଇଟା ନ ଅଥ । କାଇକେବଲଲେ ପରମେସର କାବେ ମିଥା ବାଇରି ଚଲାଇଲେ ତେବେ କିମିରାଇଲାଇ । ୭ ଆରି ଗଟେକ ବାଟେ ସେମନ ଦେବିଲାଇ, କେନ୍ତୁକି ପିତରକେ ଜିରିଦିମନର ଲଗେ ସୁବକବର ଜାନାଇବାକେ ଦାରି କରିବାକେ, ସେମନ ଦେବିଲାଇ ଲକ୍ଷମନର ଟାନେ ସୁବକବର ଜାନାଇବାକେ ମନେ କାରି ଦେଲାଆଏ । ୮ କାଇକେବଲଲେ ପିତର ଜେନ୍ତୁ ପେନ୍ତି ପରମେସର ବପୁ ପାଇକରି ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ଟାନେ ସୁବକବର ଜାନାଇବାକେ ପାଇ କାରି ଦେଲାଆଏ । ୯ ନେତା ଲୟାବେ ଏକାଇଅଇରଇବା ଜାକୁବ, ପିତର ଆରି ଜାନ୍ଦି, ରୁ ବଲି ମାନି ଅଇରଇଲାଇ କେ, ପରମେସର

ମନେ ଏ ମୁକିଅ କାମର ଦାଇଦ ଦେଲାଆଗେ । ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ମନେ ଆରି ବରନବାବେ, ଆମେ ମିସିକରି କାମ କରୁବଳି ଗଣେକ ତିନ ଲୟାବେ ଆତ୍ମ ମିଲାଇଲାଇ । ବରନବା ଆରି ମୁଲ ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ଆରି ସେମନ୍ ଜିରଦିମନର ବିଦରେ କାମ କରିବୁ ବଲି ରାଜି ଅରଇଲୁ । ୧୦ ସେମନ୍ ଆମ୍ବେ ସେମନର ଦଲେ ଅବାବେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଏତାରେତୁଆ ବଲି ଅବକା ଏବକି ଗୁରୁର କରିଇଲାଇ । ସେ ବିସଇ କରନବାବେସେ ମର ମନ୍ ରଇଲା । ୧୧ ପିତର ଆନ୍ତିଅକିଅରେ ଆୟି ରଇଲା ଦେଲେ ମୁଲ ସବୁ ଲକ୍ଷର ମୁଆଟେ ତାକେ ମନାକରିଇଲି, କାଇକେ ଦଲେ ସତରେସେ ସେ ବୁଲ କାମ କରିତେରଇଲା । ୧୨ ଆଗରୁ ସେ ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ସତ୍ତ୍ଵ କାରିତେରଇଲା, ମାତର ଜେ ତେବେଲି ଜାକୁର ପାତାରଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ ତେର ଆଇଲାଇ, ତେଇ ମିସିକରି କାରିବାଟା ତାତି ବିନେ ରଇଲା । ଜନ୍ମ ଜିରଦି ବିସବାମନ୍ ଜିରଦି ନଇଲାଗମନକେ ସୁନ୍ଦର ରୁଥା ବଲି ବାଦିଅ କରିତେରଇଲାଇ, ସେମନକେ ତରି ପିତର ଏହି କଲା । ୧୩ ବିନ୍ ଜିରଦି ବାଇମନ୍ ମିଯା ପିତର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଯି କୁଟିଆଲମନର ପାଗା ଚଲାଗୁଣ୍ଠି କରିତେ ରଇଲାଇ । ଏହିକି ବରନବା ମିଯା ସେବୁରି ଅଇଗାଲା । ୧୪ ସବୁର ମୁଆଟେ ମୁଲ ପିତରକେ କଲିଲି, “ତୁର ଜିରଦି ଅଇକରି ମିଯା, ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷର ପାରା କେତେଟା ଜିରଦି ରିତିନିତ ତାତିରେ ଆରୁସ । ସେବୁରାଥାଲେ ଜିରଦି ନ ଅର୍ଜମନକେ ଆମର ଦରମର ସବୁ ରିତିନିତ ମାନବାକେ କେନ୍ତି ବାଦିଅ କଲୁସି?” ୧୫ ଏବେ ଆମ୍ବେ ଜନ୍ମମେଅନି ଜିରଦି ଲକ୍ଷ ବଲ ଜାନଦ । ପରମେସରର ନିୟମ ନାଜାନିଲା ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନରପାରା ନହିଁ । ୧୬ ଅଇଲେ ମିଯା ଆମେ ଜାନ୍ମ ମପାର ନିୟମର ଦାବି ପୁରାପୁରୁନ କଲେ ନାହିଁ, ମାତର ଉଜେ ଜିମ୍ କିରିସଟେରତେ ବିସବାସ କଲେ, ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ପରମେସରର ମୁଆଟେ ଦସ ନ ରଇବା ଲକ୍ଷ ବଲାଇଅଇସି । ତାର ମୁଆଟେ ଦରମନ୍ ଲକ୍ଷ ବଲାଇଅବାବେ, ଆମେ ଜିରଦିମନ ମିଯା ଜିମୁକରିସଟକେ ବିସବାସ କଲୁନି । କାଇକେବଲାଇ ପରମେସର ମୁଆଟେ କେମିଯା ନିୟମ ମାନବା ଲକ୍ଷ ଦରମନ୍ ବଲି ଏଜାଇ ନ ଅଥବା । ୧୭ ମାତର କିରିସଟେ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଯିରଇଲାକେ ତାର ମୁଆଟେ ଆମେ ଦରମନ୍କ ବଲି ଏଜାଇ ଅଇବୁ । ମାତର ମପାର ନିୟମ ରିଯାବେ, ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଆମେ ପାପିଲକ୍ ବଲି ଏଜାଇ ଅଇଲୁନି । କିରିସଟ ଲକ୍ଷମନକେ ପାପ କାରିବାବେ ବାଦିଅ କଲାଇବାକେ ବାଦିଅ କଲାଇ ବଲି ତାର ଅରଦ ଆତେ କି? ନାହିଁ, ଏହାରି କେବେ ନ ଅଥ । ୧୮ କାଇକେବଲାଇ ମୁଲ ମପାର ନିୟମ ପିତି ପାସିଲିଦେଲି । ମାତର ଜନ୍ମ ନିୟମ ମୁଲ ବାତିଦେଇଲି, ସେଟା ଆରିତରେକ ମାନବାକେ ତେସଟା କଲେ ସତରେସେ ପାପ ଅଇଜିବି । ୧୯ ନିୟମର ପାଇ ମୁଲ ମଲାସମାନ ଅଇଥାତି । ନିୟମର ଲାଗି ସେ, ପରମେସର ମୁଆଟେ ଦସି ଅଇକରି ମନେନର ତମ୍ଭୁ ପାଇଲି । ୨୦ ପରମେସର ପାଇ ବିନ୍ଦୁବାନେ ମନେ କିରିସଟର ସତ୍ତ୍ଵ କୁରିଯେ ମରାଇଥାବେ । ଏବେ ମୁଲ ଜିଇକରି ରଇନାଇ । ମାତର କିରିସଟ ମରାନେ ଜିଇକରି ଆତେ । ଏବେ ମର ଗାହ ବିସବାସର ଲାଗି ଜିବନ ଆତେ । ଜନ୍ମକ କି ପରମେସର ପଥ ଜିମ୍ କିରିସଟ ମନେ ଆଲାଦି କରି ମଧ୍ୟପାର ସେ ନିଜେ ସର୍ବି ଅଇଲା । ତାକେ ବିସବାସ କରି ମୁଲ ଜିଇଲି ଆତି । ୨୧ ଏଟାରପାଇ ପରମେସର ଜିବନ ଦୁକାଇଲାଗାକେ ମୁଲ କେବେ ମିଯା ନାହିଁ ବଲି କରିଲାପାରି । କାଇକେ ଦରଲେ ନିୟମ ମାନଲେ ଜଦି ଗଟେକ ଲକ୍ ତାର ମୁଆଟେ ଦରମ ଲକ୍ ଅଇପାରେ, ତେବେ କିରିସଟ ମଲାର କିମି ମୁଲିଅ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ବିସଇ ମୁଲ ଆନ୍ତିଆକେ କଲିଲି ।

୭ ଏ ବକ୍ତା ଗାଲାତିଆମନ! କେ ତମକେ ଏହାରି ବୁଲ ସିକିଆ ଦେଇ ତଢପଣ୍ କରିଲାଇନି? ତମର ମୁଆଟେ ତା କୁରିଯେ ମରିରଇବା ଜିମ୍

କିରିସଟର ବିସଇ ଅରୁପା ସତ୍ତ୍ଵ ବାତାଇ ଦେଇଥାରୁ । ୧ ଗଟେକ କାତା ମନେ କଲାଦେକାପନି, ମପାର ନିୟମ ମାନଲାକେ ତମେ ସୁକଳାଦୀତମା ପାଇଥାବା କି, ସୁକଳବର ସୁନି ପେଟା ବିସବାସ କଲାକେ? ଏ ତମେ କେନ୍ତାର ଏତେକ ବୁଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷର ପାରା ଅଇଗାଲାସିନି? ଆତମାର ବପୁ ପାଇକରି ତମେ ଜନ୍ମ ବିସବାସର ଜିବନ ଆବାମ କଲାସୁ, ପେଟା କାଇ ନିଜର ବପୁଟ୍ଟେ ପାଇରବାକେ ମନକାଲାସିନି କି? ୨ ସେଟାରପାଇ ତମେ ଆଗରୁ ସିକଲାଗା ସବୁ ବେକାର କି? ତେବେଅନି କାଇଟା ମିଯା ସିକାସ ନାହିଁ କି? ୩ ପରମେସର କାଇକେ ତାର ଆଦମ ଦେଇ ତମର ବିଦରେ କାଦାଆରଜିବା କାମମନ କଲା? ତମେ ମପାର ନିୟମ ମାନଲାର ପାଇ କି ଜନ୍ମ ସୁକଳବର ତମ୍ଭେ ଜାନାରଇରଇଲାଇ ପେଟା ବିସବାସ କଲାକେ? ୪ ଅବରାମାର କାତା ଏତାଇ ଦେକା । ସାସତରେ ଲେକାଆବେ, “ସେ ପରମେସର କଲାଗା ବିସଇ ବିସବାସ କଲା । ଆରି ତାର ବିସବାସର ଲାଗି ପରମେସର ତାକେ ଦରମ ଲକ୍ ଲୟାବେ ଲେକା କଲା ।” ୫ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ବିସବାସ କରିବାର, ସେମନ୍ତେ ଅବରାମାର କୁଟୁମ୍ବ ଲକ୍ । ଏବେ ତମେ ଜାନବାର ଆବେ । ୬ ପୁରବେଅନି ଦରମ ସାସତରେ ଲେକାଆରିଲା ଆବେ, ବିସବାସ କଲେସେ ପରମେସର ରିତିନିତ ମିଯା ନିଯମ ପାଇର ଦସ ନ ରଇବା ଲକ୍ ବାଇମନର ପାଇର ଏହାର ବିଦରେ କାମମନର ମିଯା ନିଯମ ପାଇର ଦସ ନ ରଇବା ଲକ୍ । ଏବେ ପରମେସର ତମରାନେଅନି ଜନତର ସବୁ ଲକ୍ଷର ଆସିରବାଦ କରିବାର । ୧୦ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ରିତିନିତ ନିୟମ ମାନଲୁନି ବଲି ବହପନ ଅଇବାର, ସେମନ୍ ଧାରିପ । ୧୧ କାଇକେ ଦଇଲେ ଦରମପାସତରେ ଲେକାଆବେ, “ମପାର ନିୟମ ବରାନେ ଜାରି ଏହା କୁଟୁମ୍ବ ଲାଗି ଆସିରବାଦ କାମମନର ପାଇର ଏହାର ବିଦରେ କାମମନର ଆବେ । ଏବେ ନିକଷତ୍ର ଜାନାପଡ଼ିଲାନି । ରିତିନିତ ନିୟମ ମାନିକରି କେ ମିଯା ପରମେସର ମୁଆଟେ ଦରମ ବଲାଇଅଇ ନ ଅଥବା । କାଇକେବଲାଇ ଦରମ ଲକ୍ ବିସବାସର ଲାଗି ବିନ୍ଦୁବାର । ୧୧ ନିୟମ ମାନବାଟା ଆରି ବିସବାସ କରିବାର ଦୁଇଟା ମୁଲକେ ନ ମିଷେ । ଦରମ ସାସତରେ ଲେକାଆବେ, ଜନ୍ମ ଲକ୍ ନିୟମର ଦାବି ରିଯାବେ କାମ କରିପି ସେ ଜିବନ ପାଇପି । ୧୩ ଆମେ କେ ମିଯା ନିୟମର ସବୁ ଆଦେଶ ମାନି ନାପାରୁ । ସେଟାରପାଇ ଆମେ ସବୁ ତମ୍ଭୁ ପାଇବାର ରଇଲା । ମାତର କିରିସଟ ଆମର ପାଇପ ନିଜେ ନେଲା ଆରି ନିୟମର ପାଇପରେ ଆମକେ ମୁକଳାଇଲା । ଦରମ ସାସତରେ ଲେକାଆବେ, କେ ଗତେ ଦରିକାଇ ମରିପି, ସେ ପରମେସରର ଅନି ପାଇପ ପାଇଲା ଲକ୍ । ୧୫ ଅବରାମାର ଜନ୍ମ ଅଧିବାଦ କରିବାକେ ପାପର କିରିସଟର ମଧ୍ୟପାର କରିବାକେ ତେବେ କିରିସଟର ମଧ୍ୟପାର କରିବାକେ । ୧୬ ସେଟାରପାଇ ପରମେସର ଅବରାମାରେ ଜନ୍ମ ସପଦ ଦେଇ ରଇଲା, ସେଟା ବାତାଇବାକେ ମୁଲ ଗଟେକ ଉଦାରନ କରିବି । ୧୭ ସେହାରେ ପରମେସର ନାଟିତିମନ ବଲି ସାସତରେ ଲେକାଇବାକୁ, ଅବରାମାର ସବୁ ନାଟିତିମନକେ କରିବାର । ମାତର ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେସେ କରିବାରାକୁ ନାହିଁ । ୧୮ ଏବେ କିରିସଟ ମଧ୍ୟପାର କରିବାକେ ତେବେ କିରିସଟର ମଧ୍ୟପାର କରିବାକେ ।

ଅର୍ଥ ଅଇଲାମୀ, ପରମେସର ଅବରାମାର ସଞ୍ଚ ଗଣେ ରାଜିନାମା ତିଆର କରିରଇଲା, ଆରି ସେବା ମାନ୍ଦାକେ ସପତ୍ର କରିରଇଲା । ଜନ୍ମ ନିୟମ ଚାରି ସଥ ତିରିଷ ବରସ ପଚେ ଦିଆଅଇଲା, ସେ ନିୟମର ରାଜିନାମା କେ ମିଥା ବାଞ୍ଛାର ଦେଇ, ପରମେସର ଦେଇରଇବା ସପତ୍ର ନସତ କରିନାପାରେ । ୧୯ ପରମେସର ଆୟିରବାଦ ପାଇବାଟା ଜିଦ୍ଧ ନିୟମ ମାନ୍ଦାକୀ ଉପରେ ଅର୍ଥି ବଲଲେ, ତେବେ ଯେବା ଆରି ତାକର ସପତ୍ର ଲାଗି ଅଇଲାମା ବଳି କର ନାହିଁ । ଯେତୋଟା ପାଇ ପରମେସର ଅବରାମାମେକ ଅବକା ତାର ସପତ୍ର ଉପରେ ସେ ଆୟିରବାଦ ଦେଇରଇଲା । ୨୦ ତେବେ ନିୟମ କାଇକେ ଦିଆଅଇଲା? ମୁନୁସର ସତ୍ର ନ ଅଇବା ସବୁ କାମ ଦେବାକେ ଦିଆଅଇଲା । ଆରି ଅବରାମାର ଜନ୍ମ କୁଟୁମ୍ବ ଦେଖି ପରମେସର ସେ ସପତ୍ର କରିରଇଲା, ସେ ଲକ୍ଷ ଆଇବା ଜାକ ନିୟମର ଦରକାର ରଇଲା । ପରମେସର ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ମାଲାକାରିଆ କରାଇ ସରଗର ଦୁଦମନର ଆତେ ନିୟମ ପାଟେଇରଇଲା । ୨୧ ମାତର ଅବରାମାମେକ ସପତ୍ର ଦେଲା ବେଳେ ମାଲାକାରିଆମନ୍ ନ ରଇଲାଇ । ପରମେସର ନିଜେଥେ ସପତ୍ର କରିରଇଲାଇ । ୨୨ ନିୟମ କାଇ ପରମେସର ସପତ୍ର ବିରଦ କଲାନି କି? ନାଇ କେବେ ନାଇ? କାଇକେବେଇଲେ ଲକ୍ଷକେ ଜିବନ୍ ଦେଲାପାରା ଗଟେକ ନିୟମ କରା ଅଇତା, ତେବେ ସେବା ମାନ୍ଦିଲେସର ସେ ପରମେସର ସପତ୍ର ମୁଆନ୍ଦ ଦସ ନ କଲାଇକ୍ ବଲାଇ ଅଇତା । ୨୩ ମାତର ଦରମ ସାସତରେ ଲେକା ଆତେ, ସବୁ ମୁନୁସ ଜୀତି ପାପର ତଳେ ଆଚର୍ତ୍ତ, ସେବାର ପାଇ କରିଷଟ ଦିସବିମନ୍, କିମ୍ବ କରିଷଟରେତେବେ ଦିସବାସ କଲାର ପାଇ ସପତ୍ର, ଆୟିରବାଦ ପାଇବାଇ । ୨୪ ଦିସବାସର କୁଣ୍ଡ ଆଇବା ଆଗନ୍ତୁ ଆରି ଦେବକାଇଅଇବା ଜାକ, ନିୟମ ଆମକେ ବନ୍ଦି କରି ରକିରଇଲା । ୨୫ କରିଷଟର ଆଇବା ଜାକ ଆମେ ନିୟମର ତଳେ ରଇଲୁ । ମାତର ତାର ପଚେ, କାଳି ବିସ୍ବାସେଅନି ଆମେ ପରମେସର ସମୁଦ୍ରର ଦସି ନଇଲା ଲକ୍ଷ ବଲାଇ ଅଇବୁ । ୨୬ ଏବେ ଦିସବାସର କୁଣ୍ଡ କେଟିଆତେ, ଆମେ ଆରି ନିୟମର ତଳେ ନାଇ । ୨୭ ଦିସବାସ କଲାକେ କରିଷଟ ଜିମୁର ସଞ୍ଚ ମିକରି, ଆମେ ସବୁ ପରମେସର ପିଲାକିକ ଅଇଆରୁ । ୨୮ ଆମେ କୁବନ୍ ନେଇକରି କରିଷଟର ସଞ୍ଚ ଗଣେକ ଅଇଆରୁ ଆରି ଏବେ ଜିମୁ କରିଷଟର ଜିବନ୍ ରୂପର ଦସତର ପିନ୍ଧି ଆରୁ । ୨୯ ସେବାର ପାଇ ଜିରଦି ଆରି ଜିରଦିନରାକା ଲକ୍ଷ, ଗୋମାଅଇଲା ଗତିଦାଙ୍କୁତ୍ତାକାଙ୍କ୍ଷି କି ମୁକୁଲାଇଲା ଲକ୍ଷ, ମୁନୁସ କି ମାଲକି ବିତ୍ତରେ, କାଇବା ମିଥା ବିନ୍ ନାଇ । ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଜିମୁର ସଞ୍ଚ ମିକରି ଗଟେକ ଅଇଆରୁ । ୨୯ ଜିଦ୍ଧ ତମେ କରିଷଟର ଲକ୍ଷ, ତେବେ ତମେ ମିଥା ଅବରାମାର କୁଟୁମ୍ବ ଆରି ପରମେସର ଜାଇତା ମମର କଲାଆରେ ମିଥା ମିକାଇମା ।

୪ କାତା ଇପାବେ କଇଅଇସି । ପିଲା ବାବାର ସବୁ ଦନ୍ୟମପତି ପାଇବାର
ଅଦିକାର ଆଟେ, ମାତ୍ର ସବୁ ଜାକ ତାର ଅଇରଇଲା ପତେ ମିଥା,
ବୟସ ନ ଅଇବା ଜାକ ଯେ ଗତିଦାତ୍ତ୍ବୀ ଇପାବେ ଲେକା ଅଇସି । ୨
ବୟସ ନ ଅଇବା ଜାକ, ତାର ବାବା ଟିକ କରିବା ବେଳା ନ ଅଇବା ଜାକ,
ଦିନ ଲକମନ ତାକେ ଜତନ କରିବାର ଆରି ତାର ସବୁ ବିସଇ ଦେକାଇକା
କରିବାର । ୩ ସେହୁରିପେ ଆମେ ମିଥା ଆଦିମାର ଇପାବେ ବୟସ ନ ଅଇବା
ଆଗତ୍ତ ଜଳଦିକେ ସାଧନ କରିବା ନିଅମ, ଆରି ରତ୍ନିତିର ଗତିଦାତ୍ତ୍ବୀ ଅଇ
ରଇଲୁ । ୪ ସାରାପାରି ଜେତେବଳ ସମାନ ବେଳା କେବଳୀ, ପରମେଷତ
ତାର ନିଜର ପଥକେ ପାଟାଇଲା । ଗଟେକ ମାମୁଲି ଟକିର ଗରିବେଅନି
ଜାତ ଅଇକରି ଯେ ଜିରଦ ନିଅମ ନାନିକରି କଇଲାଇ କାଇଲାଇ । ୫
ଜେନିକି ଦରକାର ରଇଲା ମଲିଅ ଦେଇ, ନିଅମର ବନ୍ଦିନେଅନି ଲକମନେକ

ମୁକ୍ଳାଇବାକେ ଆରି ସେମନକେ ପରମେସରର ପିଲାଜିଲା ଅଇବାକେ ବେଳା ଟିକ କରିବାକେ, ତାର ଜିବନର ଆଦେସ ରଇଲା । ୭ ତମେମନ ଜେ ପରମେସରର ପିଲାଜିଲା, ଏଣା ଦେକାଇ ଦେବାକେ, ପରମେସର ତାର ପଥର ଆଦମୀ ଆମର ମନ ବିଦ୍ରରେ ପାଗାଇଲା ଆତେ । ସେ ଆଦମୀ ଆରିଲିଅଇ କଇଲାନି, “ବାବା! ଏ ମର ବାବା!” ୮ ସେବାରପାଇ ତମେ ଆରି ବିକିଅଇରଇବା ଗଠିଦାଢ଼ୁଣ୍ଡା ନୁଆସ୍ ମତର ପିଲାମନ୍ । ତମେ ତାର ପିଲାଜିଲା ଅଇଲାର ଲାଗି, ପରମେସର ତାର ପିଲାଟକିମନରପାଇ କାଇଟା ସତ୍ତ୍ଵରୁଲା ଆତେ, ସେବା ସବୁ ତମକେ ଦାନ୍ କରିଦେଇଥି । ୯ ଆଗ୍ରହ ତମେମନ ପରମେସରକେ ଜାନି ନ ରଇଲାସ୍, ସେବାର ପାଇ ତମେ ମିର ଦେବିଦେବତାମନର ଗଠି ଅଇରଇଲାସ୍ । ୧୦ ମାତର ଏବେ ତମେ ପରମେସରକେ ଜାନିଆଗାସ୍, ନଇଲେ ମୁଲ କରିବି ପରମେସର ତମକେ ଜାନିଆତେ । ତେବେ ଏଣା କେନ୍ତି ଅଇପାରେ ଜେ, ତମକେ ରକିଆ କରିନାପାରି, ବିପୁ ନ ରଇ ନ ଯନିକିବା ଦେବତାମନର ଲଗେ ଆରି ତରେକ ବାରତି ଜିବାକେ ମନ କଲାସନି? ତମେ କାଇକେ ଆରି ତରେକ ଯୋମନର ଗଠିଦାଢ଼ୁଣ୍ଡା ଅଇବାକେ ମନ କଲାସନି? ୧୧ ଦୁଇର କାତା, ତମେ କେତେବେଳେ ଦିନ, ମାସ, ପାଶ ଆରି ବରସକେ ବେସି ମନଦିଆନ ଦେଲାସନି । ୧୨ ମୁର ତମର ପାଇ ବେସି ଚିନ୍ମ୍ଯ କଲିନି । ତମରପାଇ ମର ସବୁ କାମ ବେକାର ଅଇଲା କି? ୧୩ ବାଜମନି, ମୁର ତମକେ କ୍ଲୁଆର କରି କଇଲିନି, ମୁର ଜେନ୍ହାର କଇଲିନି, ସେନ୍ହାର ଜିଆ । ମୁର ଜିଦି ଅଇଲେ ମିଥା ତମରପାରା ଜିଦି ନ ନଇଲା ଲକ୍ଷ ପାରା ଅଇକରି, ମଧ୍ୟାର ନିଯମେଅନି ମୁକ୍ଳିଆନି । ଆରି ତମେ ମନେ କାଇମିଥା ଅନିଆଇ କରାସ୍ ନାଇ । ୧୪ ମୁର ପରତୁମ୍ ତର କାଇକେ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲି, ସେବା ଏତାଆ । ସେବକ ବେଳେ ମନେ ଜୁଆରଗଲାକେ ତମକେ ସ୍ଵରକର ଜାମାଇରଇଲି । ୧୫ ମାତର ମର ଗାଗଦ ନିକ ନ ରଇଲାର୍ଯ୍ୟାଇ ତମକେ ବେଶି ଅସୁଦିବା ଅଇଲା । ଅଇଲେମିଥା ତମେ ମନେ ଏଲା କରାସ୍ ନାଇ କି ଚାତି ଦିଆସ୍ ନାଇ, ମାତର ମନେ ଗଟେକ୍ ସରଗର ଦୁଦ୍ଧପାରା ତାକି ରଇଲାସ୍ । କିରିସ୍ଟ ଜିସୁକେ ଜେନ୍ତି ତମେ ତାକୁତାସ୍, ସେନ୍ତି ମନେ ମିଥା ତାକୁଲାସ୍ । ୧୬ ସେବେଳା ତମେ କେତେବେଳେ ସାରଦା ରଇଲାସ୍ ମାତର ଏବେ ଆମର ବିଦ୍ରେ ରଇବା ସେ ସାରଦା କେନେ ଗାଲା? ତମର ବିସଳ ମୁର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ କରିଲିନି ଜେ, ଜିଦି ଅଇପାରତା ଆଲେ, ତମର ନିଜର ନିଜର ଆଁକି ବେଟି ଆନି ମନେ ଦେଇତାସ୍ । ୧୭ ମାତର ମୁର ଏବେ ପତ କରିଲାର ପାଇ, କାଇ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ କରିବୁ ଅଇଗଲାନି ଆତି କି? ୧୮ ସେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ ତମର ବାଟେ ବେଶି ଦିଆନ ଦେଲାଇନି । ମାତର ସେମନର ଦିଆନ ଦେବାତା ପଦ ରଇବାକେ ନାଇ । ସେମନ ଏଣା ମନ କଲାଇନି, ଜେନ୍ତିକି ମରବାଟେଅନି ତମକେ ବିନେ କଲେ, ତମେ ତାକରିବାଟେ ମନ କରିପା । ୧୯ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ ତମର ବାଟେ ବେଶି ଦିଆନ କରିବାଟା ନିକ ବିପାଇ । ମୁର ରଇଲା ବେଳେ କି ନ ରଇଲା ବେଳେ ସେମନ ତମରଟାନେ ଦିଆନ ଦେବାଟା ନିକ ବିପାଇ, ମାତର ତାକର ଦିଆନ ଦେବାଟା ଟିକ ରଇବାର ଆତେ । ୨୦ ଏ ମର ଆଲାଦର ପିଲାମନ୍, ତମର ବିଦ୍ରେ କିରିସ୍ଟର ପାରା ଚଲାବେଳି ଅଇବାକେ, ମୁର ଆରିତରେକ ଆଦଗଦ ପୁର ଅଇବା ପାରା ଦୁକକଷ୍ଟ ପାଇଲିନି । ୨୧ ଜେନ୍ହାରିକି ମୁର ଏବେ ତମର ଲଗେ ରଇକରି ଦାକାପୁକା ନ କରି, ଦିନ ଇଲାବେ କାତା ଅଇବାକେ ମନ କଲିନି । କାଇକେବଲେ ମୁର ତମର ବିସଳନେଇ ବେଶି ଚିନ୍ମ୍ଯ କଲିନି । ୨୨ ମଧ୍ୟାର ଚିତ୍ତିତ୍ତ ତଳେଯେ ରଇବାକେ ତମେ ମନ କଲାସନି କି? ମନେ କଇଦେକାପନି, ତମେ କାଇ ରିତିତିନାର ବାକିଅ ସୁନାସ୍ ନାଇ କି? ୨୩ ଅବରାଆମେକ ଦୁଇଚା ପଥ ରଇଲାଇ । ଗାଟେକ ତାର ଗରେ ପାଇଟି କରିବା କଲିଆରନ୍ତିରଟା । ଆରି

ଗଟେକ ତାର ମିଳାଇ ବିବାର ମାଇଜିରଣ୍ଟା । କାଇକେବଇଲେ ଲେକା ଆତେ, ୨୨ ଜନମା କୁଳିଆରନିର ପଥ, ସେ ମୁନୁସର ମନ୍ କଲା ଇଥାବେ ଜନମ୍ ଅଇଲା । ଜନମା ବିବାର ମାଇଜିରଣ୍ଟା, ପରମେସର କରିବଇବା ସପଦ ଇଥାବେ ଜାହ ଅଇଲାଟା । ୨୪ ଏ କାତା ଗଟେକ ଜହକା ଇଥାବେ ଆତେ । କାଇକେବଇଲେ ମୁଳଟା ମାଇଜି ମୁଳଟା ରାଜିନାମା ପାରା । ଗଟେକ ରାଜିନାମା ଆରାର ଦେସେ ରହିବା ସିନଥ ପରବତ୍ ଉପରେ ପରମେସର ମନ୍ଦାନେ ଦେଇରେଇବା ନିୟମ । ଏ ରାଜିନାମା ଆଶାରକେ ସମାନ କରି ଅଇପି । କାଇକେବଇଲେ ଆଶାର ଆରି ତାର ପିଲାମନ୍ ଗତି ଅଇରଇଲାଇ । ସମାନ ସେହାରିପେ ଏ ରାଜିନାମାର ପିଲାମନ୍ ସବୁଲକ୍ଷ ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା । ୨୫ ଆଶାରକେ ଆରବର୍ ସିନଥ ପରବତ୍ ସଞ୍ଚ ସମାନ କରିଅଇଯି, କନ୍ଦିଅନ୍ତି ନିୟମ ଆଇଲାଆତେ । ତାକେ ଏବର କିରୁପାଲାମ୍ ପଥରକେ ମିଥା ସମାନ କରିଅଇଯି । କାଇକେବଇଲେ, କିରୁପାଲାମେ ରହିବା ଜିରଦିମନ୍ ମପାର ନିୟମ ବିସବାସ କଲାଇନି । ସେ ନିୟମ ବିସବାସ କରି ନିୟମର ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଅଇଥାତ୍ । ୨୬ ମାତର ଅବରାମର ବିବାର ମାଇଜି ଜେ କି ଗତିଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ନାହିଁ, ତାକେ ସରଗର କିରୁପାଲାମେ ସମାନ କରିଅଇଯି । ସେ ଆମେ ବିସବାସ କରିବା ସବୁ ଲକର ମାଆ । ୨୭ ଜେହାରିକି ସାସତରେ ଲେକାଅଇଥାତ୍, “ଆଇବେ ବାଞ୍ଜି ମାଇଜି, ତୁର ସାରଦା ଆ, କେବେଦିଯା ପିଲାଜିଲା ପାରିବା ଦୁକାଯୁକା ଦାରାଇ ଅରବାଟା ନାକାନିରଇଲେ ମିଥା ଆରି ଅଳ ତର ସାରବା ସବୁକେ ଜାମାଇଦେସୁ । କାଇକେବଇଲେ ମୁନୁସ ସଞ୍ଚ ବାବା ଅଇରଇବା ମାଇଜିର ଟାନେଅନି ଗଟେକ ତାହରି ମାଇଜିର ପିଲାଜିଲା ଅଦିକ ଅଇଯି ।” ୨୮ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍ ତମେ ଇଥାକର ପାରା ପରମେସର ସପଦ କରି ପାଶଇରେବା ପିଲାଜିଲା ଅଇଗାଲାସ୍ । ୨୯ ସେବେଳେ ଅବରାମର ପିଲା ଜେ କି ଗାଗତର ଇଥାବେ ଜନମ୍ ଅଇରଇଲା, ତାର ସାନ ବାଇକେ ସାଦାବାନ୍ କଲା । ଜେ କି ପରମେସର ଆଦମୀ ଇଥାବେ ଜନମ୍ ଅଇଲା । ସେବା ଏବେ ମିଥା ଅଇଲାନି । ୩୦ ମାତର ଏ ବିସଲନେନେ ସାସତର କାଇଟା କଇଲାନି? ତେଇ ଲେକାଅଇଥାତ୍, କୁଳିଆରନି ଆରି ତାର ପଥକେ ବାରକପାଇ ଦିଆସ୍ । କାଇକେବଇଲେ କୁଳିଆରନିର ପଥ ବିବାର ମାଇଜିର ପଥର ସଞ୍ଚ ବାବାର ଦନ୍ ପୁଣ୍ଠି ପାଇନାପାରେ । ୩୧ ତେବେ ଏ ମର ବାଇବଇନିମନ୍ ଆମେ କୁଳିଆରନିର ପିଲାଜିଲା ନାହିଁ ବିରାଗ ମାଲକିର ମିଲାଲିଲା ।

୪ ଏବେ ଆମେ ବାନ୍ଧୁନେଥିନି ମୁକ୍ତିଲାଭୁ । ଆମ୍ବକେ କିରିସ୍ଟ ବାନ୍ଧୁନେଥିନି
ମୁକ୍ତିଲାଭାବେ । ସେଟାର ପାଇ ଆମେ ବାନ୍ଧୁନ କୁସପାଇ ତାର ସଞ୍ଚୁ
ରେଣ୍ଟ । ଆରି ତେବେ ଗତିବାନ୍ଧୁର ବାନ୍ଧୁନେ ବାନ୍ଧୁନୀଳିବାକେ ନ ଦେଇ । ୨
ମୁହଁ ପାଇଲୁ ଏବେ କଲାନ୍ତି ମୁନା, ତମେ ଜିଦ୍ଧ ପରମେଷ୍ଟର ମୁଆବେ
ଦରମ ଅଳବାକେ ମୁନଦ ଅଳବା ରିତିନିତି ମାନଲାସ୍ତି, ତମ୍ବେ କିରିସ୍ଟ
ଆରି ଲତାନାର ବଳି ଦେଇଥିନି ଜାନା ପଦ୍ମଲାନି । ୩ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ସୁନନ୍ଦ
ଅଳବାକେ ଗାଲାନି, ମୁହଁ ଆରିତେବେ ତାଙ୍କେ ଜାଗରତ କରାଇବେଳିନି କେ,
ମଧ୍ୟର ନିୟମ ପୁରୀପୁରୁଷ ମାନଦାର ଆବେ । ୪ ତମର ବିଦ୍ରେ ଜେତୁକି
ଲକ୍ଷ ନିୟମ ମାନଲାରସାଇ ପରମେଷ୍ଟର ମୁଆବେ ଦରମ ଅଳବାକେ
ଦେସଟା କଲାସ୍ତି, । ତମେ କିରିସ୍ଟତେଇ ଅନି ବିନେ ଅଳଆବାସ୍ତି, ଆରି
ପରମେଷ୍ଟର ଜିବନ ଦୁକ୍ଳାଳାତେଇଥିନି ବାଇରେ ଆଚାସ୍ତି । ୫ ମାତର
ଆମେ ଆୟାକଳୁନି କେ, ପରମେଷ୍ଟ ଆମ୍ବକେ ତାର ବିତାର ଜାବେ ଦସ୍ତ
ନରଳା ଲକ୍ଷ ବଳି କରସି, ଜନ୍ମ ସୁକଳ ଆଧମାର ବସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସର ଲାଗି
ଆମର ବିଦ୍ରେ କାମ କଲାନି, ସେ ବପୁର ଲାଗି ସେଟା ଅଳୟିବଳି ଆମେ
ଜାଗଲାନି । ୬ କାରିବେଇଲେ ଜିମ୍ବ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚୁ ମିଶିକର ଜିଲେ

କାଳେ, ସୁନ୍ଦର ଅଇବାଟା କି ସୁନ୍ଦର ନ ଅଇବାଟା କାଇଟା ମିଥା ନାର । ଏକାଇ ଗଟେକୁସେ ଦେବକାର ରଇଲା ବିସର । ସେଟା ଅଇଲାନି, ବିସରାସେ ତାର ରଇ ଆଲାଦ ସତ୍ତ୍ଵ ଦାଇତେ ରଇବା କାମ କରିବାର । ୭ ତମେ ନିମାନ ସତ୍ତ୍ଵ ଆଗକେ ଜାଇତେ ରଇଲାସି ସତ୍ତ୍ଵ ବାଟେ ଉଣ୍ଣିଲା ବେଳେ, କେ ତମକେ ଅରକାଇଲା? କାରାପ ବାଟେ ଜିବାକେ କେ ଉସକାଇଲା? ୮ ତମକେ ତାକି ରଇଲା ପରମେସରାମେଥିନ ଏଟା ଅଧିନାର । ୯ କାତାଇ ଆବେ, ତକ୍ତି ରଇବା ସବୁ ଅଟାଗୁଣ୍ଣ ସୁଲାଙ୍କାବକ କଣ୍ଠେକୁସେ କମିର ଲଭା । ୧୦ ସେଟା ଜାଇଟା ଅଇଲେ ମିଥା ଅଥବେ, ଏବେ ଜାକା ମର ତମର ଉପରେ ଆସାବରଧା ଆଚେ । କାଇକେ ବରଲେ ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ମାସଭୂର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥି ଆତ୍ମ । ମୁହଁ ବିସବାସ କଲିନି, ତମେ ମର ସିକିଆ ବିରଦ୍ଧ ନ କରାଏ । ଆରି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ତମକେ କରପତ କଲାଇନି, ଯେ ଜେ ଅଇରଇଲେ ମିଥା, ତାକେ ପରମେସର ତଣ୍ଟ୍ର ଦେଇଥି । ୧୧ ମାତର ଏ ବାଇବଇମନିମନ୍, ମୁହଁ ଆଜିକେଜାକ ଜିରି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ବିସବାସ କଲେ ମିଥା, ସୁନ୍ଦର କରିବାର ଆଚେ ଆକା ବଲି ସିକାଇଲିନି ପନି । ମୁହଁ ଏହାର ସିକାଇଲିନି ବଲି, କେତେକ ଲକ୍ଷମନ୍ କରିବୁଲିଲାଇନି । ଯେତୁରାଥାଲେ ମୁହଁ ଏବେ ମିଥା କାଇକେ ନିମ୍ନ ପାଇଲିନି? ତେବେ ମୁହଁ କିରିସତ୍ର କୁରୁସ ବିପଲ ଜାମାଇବାଟା ସୁନିକରି ଜିରିଦିଲକ୍ଷମନ୍ ରିଥା ନ ଅଇପାଇ । ୧୨ ମୁହଁ ମନ୍ କଲିନି, ଏ ବିସରନେଇ ଜେ ଜେ ତମକେ କରପତ କଲାଇନି, ସେମନ୍ ଆରି ଅଳ୍ପ ଆଗକେ ଜାଇଥି । ଉଜେ ସୁନ୍ଦର ନ ଅଇ ସେମନ୍ତ ଲିଙ୍ଗ ପୁରାପୁରେ ନାହିଁ କାହି ଦେଅଥି । ୧୩ ଏ ବାଇବଇମନ୍, ନିଯମର ତଣ୍ଟ୍ରାନ୍ତି ମୁକୁଳାଲ ଅଇବାକେ ପରମେସର ତମେକ ତାବଳାଆଚେ । ମାତର ଜାଗରତ, ଏବେ ଆରି ଗାଗଦର ମନ୍ କରିବାଟା ସବୁ ପୁରାପୁରୁନ କରିଅଇଯି ବଲି କୁଆନାଇ । ମାତର ଆଲାଦେନି ତଳାତଳି ଅଇ ତମର ବିଦ୍ରେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ସେବା କରା । ୧୪ କାଇକେ ବରଲେ ସବୁ ନିୟମ ଏ ଗଟେକ ବକିଅତେର ସିଦ ଅଇଯି, ତମେ ନିଜେକ ଆଲାଦ କଲାପାର ବିନ୍ଦ ଲକେକ ଆଲାଦ କରା । ୧୫ ମାତର ତମେ ଜଦି କିରମାର ଅଇ ତମର ବିଦ୍ରେ ଚାବାକାଦରା ଅଇଯା, ତେବେ ଜାଗରତ, ଜେନ୍ତିକି ତମର ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ନାରି ନସଂ ନ ରଥା । ୧୬ ମର କରିବା କାତା ଅଇଲାନି, କେନ୍ତି ତଳାତଳି କରିବାର ସେବା ସୁକଳାଦମା ତମକେ ବିକାଅ । ସେନ୍ତି ବରଲେ, ତମେ ଆରି ଲକ୍ଷ ତଳନ ଆରି ଲକ୍ଷାପା ବାଟେ ନ ଜାଆସ । ୧୭ ଲକ୍ଷର ତଳନ ସୁକଳାଦମାର ବିରଦି । ସେନ୍ତି ଯେ ସୁକଳାଦମା ମନ୍ କରିବାଟା, ଲକ୍ଷର ତଳନର ବିରଦି । ଏମନ୍ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷର ସବୁରୁ । ଯେତାର ପାଇ ତମେ କାଇଟା କରିବାକେ ମନ୍ କଲାସନ୍ତି ସେବା କରି ନାପାରାପ । ୧୮ ଜଦି ସୁକଳାଦମା ତମକେ ତାବଳା ଦେଇଥି, ତେବେ ତମେ ଆରି ମାପାର ନିୟମର ତଳେ ନାଇ । ୧୯ ଗାଗଦର କାମମନ୍ ତା ନିକ ସତ୍ତ୍ଵ କାନା ପଢିଲାନି, ଦେଖିଆ କାମ କରିବାଟା, ସୁକଳ ନରିଲାଟା, ୨୦ କାରାପ ରିଯାବେ ଦେବକାଟା, ପୁତ୍ରାଲୁପୁଜା କରିବାଟା, ଜାବୁଦିନିଆ କରିବାଟା, ଲାଗାଜାଟା କରି ସବୁରୁ ଅଇବାଟା, ଆକାର ଅଇବାଟା, ରିଯା ଅଇବାଟା, କାମ ଅଇଲାପଦେ ପାଗର ନ ଦେବକାଟା, ଦ୍ଵାରିବିରଦି ଅଇବାଟା, କିରମାର ଅଇବାଟା, ୨୧ ଜୀବାତଳା ଅଇବାଟା, ମାତୁଆଲ ଅଇବାଟା, ମଜାମଜଳି ଅଇବାଟା, ଏ ସବୁ କାମମନ୍ ମୁହଁ ଆଗରୁ ଜେନ୍ତି ତମକେ କରିବାଇଲି, ସେବାର ପାଇ ଆଗିରେକ କରିଦେଲିନି ଜେ, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏହାରି କାମ କରିବାଟା, ସେମନ୍ ପରମେସରର ରାଇଜେ ପୁରବା ଅଧିକାର ପାଇ ନାପାରତ । ୨୨ ମାତର ଆଦମାର ପଲ ଅଇଲାନି, ଆଲାଦ କରାକି ଅଇବାଟା, ସାବଦାସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାଟା, ସାନ୍ତୁସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାଟା, ମୁରାଟିକରି ରଇବାଟା, ବିନ୍ଦଲକୁକେ ଉପକାର କରିବାଟା, ନିମାନ ତଳାତଳି କରିବାଟା,

ବିସ୍ବାସେ କାମକରବାଟା, ସଲଦ ଅଇବାଟା, ଆଦିମାର ପାଆୟ ଦାରି ଚଲାଚଲୁଛି କରବାଟା, ୩୩ ଏ ସବୁର ଚଲନ ମାନ୍ଦା ଲକ୍ଷ ନିୟମର ବିସୁଦ୍ଧେ କାଇବା ନ କରେ । ୩୪ ଜନ ଲକ୍ଷମନ କିରିସ୍ଟ ଜିପୁର, ସେମନ ତାକର ଗାଗହେ ତାର ମନ କରବାଟା ଆରି ଆସା କରବାଟା ସଞ୍ଚ୍ଚ କୁରସତେଇ ମରାଇ ଆଚର । ୩୫ ଜଦି ଆମେ ସୁକଳାତ୍ମମାରାନ୍ତି ଜିବନ ପାଇଆନ୍ତୁ ତେବେ ଆଦିମାର ଲୟାବେ ଚଲାଚଲୁଛି କରୁ । ୩୬ ଆମେ ଚୁକାଇ ବଦପନ ଅଇ ଗେବେ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗବେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ରିଯା ନ କରୁ ଅରି ରିଁସା ନ କରୁ ।

୭ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍ ଜଦି ତମର ବିଦରେ କେ କାରାୟ କାମ କଲା ବେଳେ ଦାରାପଦଲେ, ତମରଟାନେ ଜେ ସୁକଳ ଆଦିମାରାନ୍ତି ଚାଲନା ପାଇଲାନି, ସେ ତାକେ ଟିକ୍ ବାଟେ ଆନ୍ଦବାର ଆଚେ । ମାତର ସେ ଏ କାମ ସାରବା ଆରି ସଲଦସଞ୍ଚ କରବାର ଆଚେ । ଆରି ଜାଗରହ, ଜେନ୍ଦ୍ରି ସେ ନିଜେ ସେନ୍ଦ୍ରାର କାମ କରବାକେ ମନ କରବାର ନାହିଁ । ୭ ତମର ତମର ବିଦରେ, ଜିବନେ ଆଇବା ବଜ ଦିଶର ବଇବାକେ ସାଇଜ କରାକରି ରଥା । ଏହୁରି କଲେ ତମେ କିରିସ୍ଟର ଆଦେସ ମାନ୍ଦା । ୮ ଜେ ନିଜର ବିସରନେଇ ବହ ବଳି ବାହ୍ୟ, ସତରସେ ବେଳଲେ ସେ ବହ ନାହିଁ । ସେ ନିଜେ ନାତାଇ ଅଇଲାନି । ୯ ସବୁ ଲକ୍ଷ ନିଜର ନିଜର ଚଲାଚଲୁଛି ବିତାର କରି ଦେକ୍ବାର ଆଚେ । ଜଦି ସେଟା ନିକ ଅଇରଇସି, ତେବେ ସେ ନିଜେ ସାରବା ଅ । ଆରି ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷର କାମସଞ୍ଚ ନିଜେ କଲାଟା ସମାନ ନ କର । ୧୦ କାଇକେ ବଇଲେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ନିଜର ନିଜର ଜିବନେ ଆଇବା ବଜ ବଇବାକେ ପଢିସି । ୧୧ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ବାକିଅଟାନେ ସିକିଆ ପାଇଲାଇନି, ସେମନରଟାନେ ଜନ୍ମଟା ଆଚେ, ସେଟା ତାକର ସିକାରମନର ସଞ୍ଚ ବାଟା କରବାର ଆଚେ । ୧୨ ପରମେସ୍ତ ନାତାଇ ନ ଅଏ, ନିଜେ ନାତାଇ ରଥା ନାହିଁ । ଜେ ଜନ୍ମଟା ବୁନିରଇସି, ସେ ସମାନ୍ତା ଆକା କାହିଁ । ୧୩ ଜେ ନିଜର ଗାଗହର ମୁନ୍ଦରଲନ ଲୟାବେ ବୁନ୍ଦି, ସେ ଗାଗହେଅନି ବାରଇବା ମରନର କେତ୍ର କାହିଁ । ମାତର ଜେ ଆଦିମାର ଲୟାବେ ବୁନ୍ଦି, ସେ ଆଦିମାରାନ୍ତି ବାରଇଲା ନ ସାରବା ଜିବନ୍ତପାରା କେତ୍ର କାହିଁ । (aiōnios g166) ୧୪ ସେଟାର ପାଇ ଆମେ ନିକ କାମ କରି ଲାଗି ରଇବୁ । କାଇକେ ବଇଲେ ନ ତାକଲେ ସେ ସମାନ ବେଳାର ପଥଲ ପାଇବାର ଅଇସି । ୧୦ ସେନ୍ଦ୍ର ବଇଲେ ଜେତେକ ତର ବେଳା ପାଇଲୁନି, ସବୁବେଳା ସବୁରସଞ୍ଚ ଜନଲକ୍ଷମନ ଆମର ବିସବାସି କୁରୁମେ ମିସଲାଇ ଆଚର, ସେମନର ପାଇ ନିମାନ କରବାର ଆମର ଦାଇଦି । ୧୧ ଦେକା, କେତେ ବହ ବହ ଅଇକରସଞ୍ଚ ମୁର ତମକେ ଏ ଚିରି ସାରାସାରି କାତା ମର ନିଜର ଆଚେ ଲେକ୍ଲିନି । ୧୨ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ବାଇରର ରିତିନିତି ମାନିକରି ତାକପୁଟା ପାଇବାକେ ମନ କରବାର, ସେମନ ତମକେ ସୁନତ ଅଇବାକେ ବାଦିଅ କଲାଇନି । କିରିସ୍ଟର କୁରସର ଲାଗି ସେମନ ଜେନ୍ତ୍ର ସଞ୍ଚର ଜିରଦିମନର କଥି ନ ପାଇବାର ଲାଗି ଏଟା କଲାଇନି । ୧୩ ବାଇକେ ବଇଲେ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ସୁନତ ବିଦିକେ ଟିକ୍ ବଳି କଇଲାଇନି, ସେମନ ନିଜେ, ମପାର ସବୁ ନିୟମ ମାନଦ ନାହିଁ । ଜେନ୍ଦ୍ର କି ତମେ ସୁନତ ଅଇ ସେମନରବାଟେ ମିସଲାସି । ଏଟା ନେଇକରି ବହପନ ଅଇବାର । ୧୪ ମାତର ମାପର ଜିପୁ କିରିସ୍ଟର କୁରସ ଗାତିକରି ଆରି କାଇତେଇ ବହପନ ଅଇବାଟା ମରଟାନେଅନି ଦୁରିକେ ରଥା । କାଇକେବଇଲେ ଜଗର ଜନ ବିସର ପାଇ ଦେସି ଦାନ୍ତ ଅଇଲାନି, ସେଟା ମୁକିଆ ବିସର ବଳି ମୁଲ ନ ବାବି । ଆରି ଜଗର ମିଦା ମକେ କାଇ ମୁଲିଆ ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ ପାରା ଦେକଲାନି । ୧୫ କେ ସୁନତ ଅଇଲା, କେ ସୁନତ ଅଇନାଇ, ସେଟା କିଟି ନାହିଁ । ମାତର ପରମେସ୍ତ ଆମକେ ନୁଆ ଜନମ ଦେଲାଆଚେ, ସବୁରଟାନେଅନି ସେଟାପେ ମୁକିଆ ବିସର । ୧୬ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ନିଜର ଜିବନେ ଏ କାତା ଦାରବାର, ସେମନ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଆରି

ପରମେସରର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ ଜିବନେ ସହି ଆରି ଜିବନ ଦୁକାନି ପାଇବାର । ୧୭ ସାରାସାରି ଏହକି କଇଲିନି, ଆଜିଅନି ଦୁଲ୍ ସିକିଆ ଦେଇକରି ମକେ ଆରି କେ ମିଦା କଥି ନ ଦେଅ, କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଲ ଜିପୁର ଗତିଦାତ୍ତା ବଳି ଦେକାଇବାକେ ମର ଗାଗତେ ତାର କଣ୍ଠିଆ ଚିନ ଆଚେ । ୧୮ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍! ଆମର ମାପର ଜିପୁକିରିସ୍ଟର ଜିବନ ଦୁକାନି ତମର ସବୁ ଲକ୍ଷର ଲଗେ ରଥ । ଆମେନ୍!

ଏପିସିୟୁ

୧୮

ପେରିଦି ସିଥି ଅଳ୍ପ ବାତି ଅଳାଇଥାଏ । ଜିମ୍ବୁ କିରିସଟେ ସଞ୍ଚୁ ମିସିକରି ବିସବାସପଢ଼ୁ କିରନା କାରନା କରନେ ରଇବା ଏପିଯିରୁ ବିସବାସିମନନ୍ତ ଲଗେ ଏ ଟିଟି ଲେକିଲିନି । ୨ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାପରୁ ଜିମ୍ବୁକିରିସଟ ତମଙ୍କେ ସବୁଲକ୍କେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇକରି ସାନ୍ତି ଦେଅ । ୩ ଆମର ମାପରୁ ଜିମ୍ବୁ କିରିସଟର ବାବା ପରମେସର ଦନ୍ତିଥବାଦ ପାଥ । କାଳକେ ବଇଲେ ସେ ଆମଙ୍କେ କିରିସଟର ସଞ୍ଚୁ ମିସାଇକରି ସରଗେ ରଇବା ସବୁକାଳ ଆଦମାଳାନି ମିଳାଇବା ଏସିରବାର ବେଳାଇବେ । ୪ କିରିସଟର ସଞ୍ଚୁ ମିସିରଇକରି ଆମେ ଜେନ୍ତି ପରମେସର ଅଳହୁ ସେଟାର୍ବାପାଇ ସେ ଆମଙ୍କେ ଜଗନ୍ତ ତିଆର ନ ଅଳବା ଆଗ୍ରହ ବାତି ରଇଲା । ଜେନ୍ତାରିକି ସୁକଳ ଆରି କାର ଦସ୍ତ ନ ଅଳତେ ତାର ମୁଆଟେ ତିଆରକୁ । ୫ ତାର ଆଲାଦର ଲାଗି, ଜିମ୍ବୁ କିରିସଟର ସଞ୍ଚୁ ସେ ଆମଙ୍କେ ତାର ନିକର ପଥକି ପାରା କରିବାକେ ବାତିଆଇବେ । ଏଟାଥେ ତାର ଆଦେସ୍ତ ଆରି ସାବଦା । ୬ ଜେନ୍ତାରିକି ତାର ବଢ଼ ଜିବନ୍ ଦୁକାନିର ଲାଗି ଆମେ ତାକେ ତାକପୁଟୋ କରୁ । ତାର ଆଲାଦର ପଥ କରି ରଇଲା କାମର ଲାଗି, ଇନାମେ ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା ସେ ଆମେକ ଦେଲା ଆଏ । ୭ କିରିସଟ ବନି ଜାରାଇ ମଳାରପାଇ ଆମେ ମୁକୁତି ପାଇରାଥୁ ଆରି ଆମର ସବୁକଳ ପାସ କେମା ଅଳାଇ ଆଏ । ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା କେତେ ବୃଦ୍ଧ ବିପଲ ! ୮ ସେଟା ସେ ଆମଙ୍କେ ନ ସାବାଇତେ ଦେଇଥାଏ । ସବୁ ଗିଆନ୍ ଆରି ବୁଦ୍ଧିବା ବୁଦ୍ଧି ସଞ୍ଚୁ ମିଶା ଦେଲା ଆଏ । ୯ ଆଗରୁ ଆମେ ଜାନି ନ ରଇଲା ତାର ଜଜନାର ଟିକିନିକି ବିସର, ସେ ଆମେକ ଜାନାର ଆଏ । ସେଟା ଜିମ୍ବୁ କିରିସଟର ଦେଇ ସେ ପୁରାପୁରୁଷ କଳାଆଟେ, କାଇକେ ବଇଲେ ଏଟା ତାକେ ସାରଦା କଲା । ୧୦ ସରଗେ ଆରି ଜଗତ ତିଆର ଅଳରିବା ସବୁ ବିସର ଗଟେକ୍ଟାନେ ଆନବାକେ ପରମେସର ଜଜନା ରଇଲା । କିରିସଟ ସେବୁ ବିସର ମୁଣ୍ଡ ପାରା ଅଳକରି ରଇସି । ଏଟା ସମାନ ବେଳାଇ ସେ ପୁରାପୁରୁଷ କରସି । ୧୧ କିରିସଟର ସଞ୍ଚୁ ମିସାଇ କରି, ପରମେସର, ଆମେ ଜିରଦିମନେକ ବାତି ଆଏ । କାଇକେ ବଇଲେ ଆଗେ ଅନି ଏନ୍ତାରି କରିବାକେ ସେ ଜଜନା କରି ରଇଲା । ସେ ଜେନ୍ତାରି ମନ୍ କରସି, ସେ ଜୟାବେ ସବୁ ବିସର ପୁରାପୁରୁଷ କରସି । ୧୨ ଜେନ୍ତାରିକି ଆମେ ଜେତକି ଜେତଦି ଲକ୍ଷ ପରତୁମ କିରିସଟକେ ଆସାକରି ରଇଲୁ, ସବୁଲକ୍କ ପରମେସରକେ ମଜମା କହୁ । ୧୩ ତମେ ମିଯା ଜେତେବେଳେ ମୁକୁତି ପାଇବା, ଏ ସୁହୁ କବରର ସହ କାତା ସୁନ୍ଦଳାସ୍, ସେ ବେଳେଅନି ପରମେସର ଲକ୍ଷ ଅଳାଇବାସ । ତମେ କିରିସଟକେ ବିସବାସ କଲାକେ, ପରମେସର ସେ ଦେଇରଇବା କାତା ଲୟାବେ ସୁକଳ ଆଦମା ଦାନ କରିଆଇବେ । ଆରି ସେ ତମଙ୍କେ ତିନ୍ କଲାଆଏ । ୧୪ ପରମେସର ତାର ଲକମନ୍ଦକେ ଜେତକି ବିସର ଦାନ କରିବାକେ କାତା ଦେଲାଆଏ, ସେ ସବୁକଳ ଆମେ ମିଳାଇପାରୁ । ସୁକଳାଥାମା ଆମରବାବେ ଟିଆଇଥାଏ । ପରମେସର ତାର ଲକମନ୍ଦକେ ପୁରାପୁରୁଷ ନିଜ ମନ୍ଦକରି ମୁକୁତି ଦେଇସି । ଏଟା ସବୁ ବଲିକରି, ଆସା ପରମେସରକେ ମଜମା କହୁ । ୧୫ ସେଟାର ପାର ମାପରୁ ଜିମ୍ବୁ ଲଗେ ତମେ ବିସବାସ କରିବାଟା ଆରି ପରମେସର ଲକମନ୍ଦର ପାଇ ରଇବା ତମର ଆଲାଦର ବିସର ସୁନ୍ଦଳ ଦିନେଅନି, ୧୬ ମୁଲ ପରମେସରକେ ତମରପାଇ ଦନ୍ତିଥବାଦ ଦେଇ ଆଇଲିନି । ମୁଲମିଯା ପାଇତମା କଲାବେଳେ ତମରପାଇ ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଥବାଦ ଦେବାକେ ପାସର ଜାର ନାର । ମୁଲ ପାରିବା କଲାବେଳେ ତମକେ ଏତାଇଲିନି । ୧୭ ଆରି ତାକପୁଟାର ବାବା, ଆମର

ମାୟରୁ ଜୀବକିରିସରେ ପରମେସରକେ ପାରତନା କଲିନି । ଜେନ୍ତ୍ରିକ ଯେ ତମଙ୍କେ ମୁକୁଳ ଆଦମୀ ଦେଇଥି । ସେ ଆଦମୀ ତମଙ୍କେ ଗିଆନ କରାଇଥି ଆରି ପରମେସରକେ ତମର ମୁଆଟେ ଦେବକାଇଥି । ୧୯ ମୁଲ ପାରତନା କଲିନି, ଜେନ୍ତ୍ରାରି ତାର ଉଜ୍ଜଳ ଦେବକାକେ ତମର ଆଦମାର ଥାକି ତିଥି । ଜେନ୍ତ୍ରିକ ଜନ ଆସା ନେଇବାକି ତମେ ତାର ଲିଙ୍ଗେ ଆସି ଆଚାୟ, ସେଠା ଜାନିପାରାୟ । ୨୦ ତାର ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ସେ ଦେଇରଇବା କାତାର ସବୁ ବହୁ ଆସିରବାଦ କେତେକ ଅଦିକ ଆତେ । ଅଣି ଆମର ପାରା ବିସବାସିମନର ପାଇ ରଇବା ତାର ବପୁ କେତେ ବହୁ, ସେଠା ତମେ ଜାନି ପାରାୟ । ୨୧ ଏବେ ଆମର ବିଦରର କାମ କରେତରଇବା ସେ ବପୁର ସନ୍ତ୍ରେଷ, ପରମେସର କିରିସଟକେ ମଲାତେଇଅନି ଉଚାଇକରି ତାର ଉଜ୍ଜାବାଟେ ବସାଇଲାଏ । ୨୨ କିରିସଟ ସରଗେ, ସାପନ୍ କରବା ଲକ୍ଷମନକେ, ସନ୍ମାନ ପାଇବା ଲକ୍ଷମନକେ, ବପୁରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ଆରି ସାପନ୍କାରିଆମନର ରପେରେ ସାପନ୍ କରିଥି । ତାର ଅଦିକାର ଏବର ସାପନକାରିଆମନର କି ଆଇବା ଦିନର ସାପନକାରିଆମନର ତେଇଅନି ଅଦିକ ବପୁ ସନ୍ତ୍ରେଷ ଆତେ । (aiōn g165) ୨୩ ପରମେସର ସବୁକିସର କିରିସଟରେ ପାଦଟଳେ ସନ୍ତ୍ରେଷିଲାଏ । ଆରି ସବୁ ବିସଇର ଉପରେ, ସବୁରତେଇଅନି ଉପରର ମାପରୁ କରି ମଣ୍ଡଳିକେ ଦାନକିଲା ଆତେ । ୨୪ ମଣ୍ଡଳ ଅଲେଲାନି କିରିସଟର ଗାହଦ । କିରିସଟର ଜୀବନ ସଞ୍ଚେ ମଣ୍ଡଳ ପୁରାପୁରୁନ ଅଳୟି । ଆରି କିରିସଟ ସବବିସର ପରାପରନ କରିଥି ।

୭ ଆଗ୍ରହୀ ତମର ପାପର ଲାଗି, ତମେ ଆହୁମାଇ ମରି ରଙ୍ଗାୟ ।

୨ ସେବେଳେ ଜଗତର ସତ୍ତ ନଇଲା ବାଟେ ଲଶ୍ନରେଇଲାୟ ଆରି
ଆକାଶର, ଗାତର ଦାରି ନ ରଇବା, ପାସନ୍ଧକାରିଆର ଚଲେ ରଇଲାୟ । ସେ
ପାସନ୍ଧକାରିଆ ଏବେ ପରମେଷର ଆଦେଶ ନ ମାନ୍ଦବା ଲକ୍ଷମନେକ ପାସନ୍ଧ
କଲାନି । (aiōn g165) ୩ ସତରୁଷେ ଆମେ ସବୁଜାକ, ସେ ରକାମ ରଇଲୁ
ଆରି ଗାତର ଆରି ମନର ଲାଲସା ଲାଶାବେ ଜିନନା କାଉନା କରିତେ
ରଇଲୁ । ଆରି ଅଳ୍ପା ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଆମେନିପା ପରମେଷର ରିପାର
ଡଣ୍ଡ ପାଇବାକେ ଜାଇତେ ରଇଲୁ । ୪ ମାତର ଏ ରକାମ ରଇଲେମିଯା
ଦୟାଦେବକିଛିବା ପରମେଷର, ଆମକେ ଜନ୍ମ ବଢ଼ ଆଲାଦ ସତ୍ତ୍ଵ ଆଲାଦ
କଲା, ୫ ସଟାରପାର ଆମକେ କିରିଷତର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିବନ କଲାଆତେ, ସେ
କିବନ ଦୁଇଜାଇଲାକେ ତମେ ମୁକୁଟ ପାଇ ଆଗାଧ । ୬ ପରମେଷର କିରିଷତର
ସତ୍ତ୍ଵ ଆମେକ ଉତ୍ତାଳିଆ ଆତେ, ଆରି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଗଟେକ ଅଇବାର ଲାଗି,
ସରଗ ଉପରେ ପାସନ୍ଧ କରିବାପାଇ ବଲିକିରି, ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ବସାଇଲା ଆତେ
। ୭ ଜେହିକି ଆଇବା ଦିନମନେକ ଜିମ୍ବ କିରିସତର ଲାଗି ରଇବା ତାର
ବଢ଼ ଜିବନଦକ୍ଷାଇଲାଗା । ସବକେ ଦେକାଇ ଅଳ୍ପି । (aiōn g165) ୮

କାଇଲକେବରିଲେ ପରମେସ୍ତ ଜିବିନ ଦୁକାଇଲାରୂପାଇ, ତମେ ମୁକ୍ତି ପାଇ ଆହୁସ୍, ସେବା ତମେ ବିସ୍ତାର କଲାଇ ଲାଗି, । ତମେ କରିରିବା କାଇ ନିକ କାମର ଲାଗି ନାଇ, ସେବା ପରମେସ୍ତର ଦାନ । ୯ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଏ ବିସ୍ତାରିଲେଇ କେ ମିଥା ନିଜେ ବହୁପଦ ଅର ନାପାରେ । ୧୦ ପରମେସ୍ତରେ ଆମେକ ତିଆର କଲା ଆବେ । ତମେ କରିଥରେ ସଞ୍ଚ୍ଚ ମିଥାରାପାଇ, ନିକ କାମ୍ କରିବାକେ ସେ ଆମେକ ନୁଆ କଲା ଆବେ । ଏବା ଆଗରୁଆନି ସେ ଆମର ପାଇ ମାନ କରି ରିତାଇ । ୧୧ ତମେ, ଜିରଦି ନ ଅଛିଲା ଲକ୍ଷମନ, ଆଗେ କେନ୍ତାର ରଇଲାସ୍ ଏତାର ଦେକା । ନିଜେ ପୁନର ବିଲାଇଅରତେ ରଇବା ଜିରଦିମନ ତମଙ୍କେ ପୁନର ନ ଅଛିଲା ଲକ୍ଷ ବଲି କଇତେ ରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ପୁନର ଅରିବାଗା ଗାଗିତେ କରିବା କାମ୍ । ୧୨ ଆଗେ ତମେ କରିଥରେ ଲାଗେ ଅନି ଦୁରକେ ରଇଲାସ୍ । ଆରି ପରମେସ୍ତ ବାତିରିବା ଲକ୍ଷମନରଟାନେ ଯିବି ନ ରଇଲାସ୍ । ନାର ଲଜିମରିଲେ କାନା ଦେଇ ନିଆର ଜିରିବିଲବା

ନିୟମଗାନେ, ତମର କାର ମିଥା ଅଦିକାର ନ ରଇଲା । ତମେ ଜଗତେ ବାପାକରି, କାର ଆସା ନ ରଇକରି ପରମେସରର ଲକ୍ଷ ନ ଅଳ ରଇଲାସ୍ । ୧୯ ଗଟେକ ଦେଲ୍ଲାଇ ଦୁରିକେ ରଇଲାସ୍ । ଏବେ ଜିୟୁର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିକରି କିରିସ୍ଟ ଦନି ଦେଇ ମଲାରପାଇ ତାର ଲଗେ ଅଳାଗାସ୍ । ୨୫ କାଇକେ ବଇଲେ ଜିରଦି ଆରି ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷକେ ଗଟେକ କରି, କିରିସ୍ଟ ନିଜ ଆମର ବିଦେର ସାନ୍ତି ଆନିଦେଇ ଆଚେ । ଯେମନ୍ଦକେ ବେଗଲାଇକରି ନିଜର ନିଜର ସଦ୍ବୁ ପାରା କରି ସତ୍ତ୍ଵାଳେଇରଇବା ପାହୁରି, ସେ ତାର ଗାହୁସତ୍ତ୍ଵ ବାହ୍ନ୍ତ୍ରାଜିକା ଆଚେ । ୨୫ ସେ ଜିରଦିମର ମାନିଆଳରେଇବା ପବୁ ରିତିନିତ ନିୟମ ବାହ୍ନ୍ତ୍ରାଜିକରି, ଜିରଦି ଆରି ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ତାର ପାଇଇ ପାଇତେଇବା ଗଟେକ ନୁଆ ମୁନୁସତ୍ତ୍ଵାଳି ତିଆର କଳାଆଚେ । ଏନ୍ତାରି କରି ଦୁଇ ଦଲ ବିଦେର ସେ ସାନ୍ତି ଆନିଦେଇ ଆଚେ । ୨୭ ସେ କୁରସେ ମଲାରପାଇ ବଲି ତାକର ତାକର ବିଦେର ସଦ୍ବୁ ଅଳ ରଇବାଟା, ଲିବାଇଦେଇଥାଚେ । କୁରସେ ଲାଗି ସେ ଦୁଇଟାଜାକ ମିଥାଇକରି ଗଟେକ ଗାହୁ ପାରା କଳାଆଚେ । ଆରି ଯେମନ୍ଦକେ ପରମେସରର ଲଗେ ବାରତାର ଆନଳାଆଚେ । ୨୭ ସେଟାର ପାଇ କିରିସ୍ଟ ଆଲାର ଆରି ପରମେସରତେଇଥିନ୍ତି ଦୁରିକେ ଜାର ରଇବା ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଆରି ତାର ଲଗେ ଜିରଦିମନକେ ସୁବକବର ସୁନାଇଲା । ୨୮ କିରିସ୍ଟରେ ଲାଗିଯେ ଜିରଦି ଆରି ଜିରଦି ନଇଲା ସବୁଲକ୍ଷ ଗଟେକ ଆଦମାଇ, ବାବାର ମୁଆଟ୍ ଆସି ପାଇଲୁ । ୨୯ ତେବେର ପାଇ ଏ ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ, ତମେ ଆରି ବିନ୍ ଦେଯେ ବାପା ଅଳରଇବାଲକ୍ ନୁଆସ୍ । ଏବେ ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନରସତ୍ତ୍ଵ ତମେମିଯା ତାର ରାଇକେ ମିସବା ଲକ୍ ଆରି ତାର କାତିର କୁତ୍ତମର ଲକ୍ । ୩୦ ତମେ ମିଥା ପେରିଦି ସିୟମନ୍ ଆରି ବିଷୟରେ ବିଦିରି କିମ୍ବୁ । ୩୧ ସେ ଆକା ଗରକେ ସମାନକରି ସତ୍ତ୍ଵାଳା ଆଚେ ଆରି ମାପୁରୁପାଇ ଗଟେକ ସରପିଦେଲା ସୁକଳ ମନ୍ତ୍ରିରୂପାରା କଳାଆଚେ । ୩୨ କିରିସ୍ଟରେ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିଲାର ପାଇ, ଗଟେକ ଗର ପାରା ତମେ ସବୁକେ ମିଥିକରି ତିଆର କଳାନି । ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ତମେ ପରମେସର ତାର ଆଦମାଇ ରଇବା ଗଟେକ ବାପା ଅଳବା ଗର ପାରା ଅଳସା ।

୭ ଏଗାରଲାଗି ତମର ପାରା ଜିରଦି ନଇଲା ଲକ୍ଷ ପାଇ, କିରିସ୍ଟ ଜିୟୁର ଲାଗି ବନ୍ତ୍ର ଅଳରଇବା ପାଉଳ ମୁଇ, ପରମେସରକେ ପାରତନା କଲିନି । ୨ ତମର ନିକପାଇ ପରମେସର ତାର ଜିବନ ଦୁକାଇଲାର ତେଇଅନି ମକେ ଏ କାମ ଦେଇଆଚେ । ଏଟା ନିଜେ ସୁନିଆଗାସ୍ । ୩ ପରମେସର ସେ ଜାନାର ନରଇଲା ବିପର ମକେ ଜାନାର ଆଚେ । ଏ ବିପର ମୁଇ ଆଗରୁ ତମେକ ଅଳପ ଲେକି ରଇଲି । ୪ ସେଟା ପଡ଼ିଲେ, କିରିସ୍ଟରେ ପାଇ ରଇବା ପରମେସରର ତିକିନିକି ବିପର ମୁଇ ବୁଜିଥାଏ ବିଲି, ତମେ ଜାନି ପାରିବା । ୫ ଆଗର ଲକ୍ଷମନେକ ଏ ତିକିନିକି ବିପର ନ କୁଆଅଳ ରଇଲା । ମାତ୍ର ଏବେ ତାର ଆଦମା ଦେଇ, ସେ ବାତି ରଇବା ତାର ସୁକଳ ପେରିଦମନେକ ଆରି ବବିଷ୍ଟବକତାମନେକ ସେ ଜାନାଇଲା ଆଚେ । ୬ ଏ ଲୁଚି ରଇବା ବିପର ଅଳଲାନି, ସୁବକବରର ଲାଗି, ଜିରଦି ବିସବାଧିମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିରଦି ନଇଲା ବିସବାଧିମନ ମିଥା ପରେମେସର ଆସିବାବେ ମିସବାର । ସେମନ୍ ମିଥିକରି, ଗଟେକ ଗାହୁ ଆରି ପରେମେସର ଦେଇ ରଇବା ସବୁ କାତାର ବାଗ ଅଳସା । ୭ ପରମେସର ତାର ଜିବନ ଦୁକାଇଲାର ତେଇଅନି ମକେ ଜାନ ଦେଇ ଆଚେ, ସେଟାର ଲାଗି ମୁଇ ନିମାନ୍ କବର ଜାନାଇବା ଲକ୍

ଅଇଲିଆଟି । ତାର ବପୁ ମର ବିଦେର କାମ କଲାର ଲାଗି ଏଟା ଅଇଲା । ୮ ମୁଇ ପରମେସର ଲକ୍ଷମନର ସଦୁରତାନେଅନି ସାନ୍ ଅଇଲେ ମିଥା ଜିରଦିନିଲା ଲକ୍ଷମନେକ କିରିସ୍ଟରଟାନେ ରଇବା ନିକ ନିକ ବିପର ଜାନାଇବାକେ ମକେ ସେ ବାହାର ଆଚେ । ଏ ବିପର ଲକ୍ଷମନ ବୁଜିବାକେ ଆବତ୍ର ରଇବାଟା । ୯ ପରମେସର ତାର ଲୁଚିତେରଇବା କଇନା କେନ୍ତାର ପୁରାପୁର କରସି, ସେଟା ସବୁ ଜାନାଇବାକେ ମିଥା ମକେ ବାହାର ଆଚେ । ସବୁ ବିପର ତିଆର କଲା ବେଳେଅନି, ଏବେ ଜାକ ସେ ତାର କିନିକି ବିପର ଲୁଚାଇକରି ସତ୍ତ୍ଵରେଇଲାଇ । (aiōn g165) ୧୦ ଜେନ୍ତ୍ରାରି ମଣ୍ଡିର ଟାନେଅନି ତାର ବିନ୍ ବିନ୍ ରକାମର ଚିଆନ୍ ସରତର ସାଥନ୍କାଟିଆମନେକ ଆରି ବପୁ ରଇବାଟାମନ୍କେ, ସେ ଜାନାଇଯି । ୧୧ ଜଗନ୍ ତିଆର କରିବା ଆଗରୁ, ଏଟା ସାମର ମାସର ଜିୟୁ କିରିସ୍ଟରେ ଲାଗି ସେ ପୁରାପୁର କଲା ଆଚେ । (aiōn g165) ୧୨ କିରିସ୍ଟର ତେଇ ବିସବାସ କଲାର ପାଇ ଆରି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥି ରଇଲାର ପାଇ, ନ ତରେତ, ସାଥୀ ଅଇକରି, ପରମେସର ମୁଆଟ୍ ବିଆ ଅଇବୁ । ୧୩ ସେଟାର ପାଇ ମୁଇ ତମେକ ବାରୁଜିଆ କରି କଇଲିନି, “ତମର ପାଇ ବିଲି ଅଇବା ମର ଦୁନ୍ କଷଟର ପାଇ ମନ୍ଦୁକ କରାନାଇ, ଏ ସବୁ ତମର ବିନ୍ ପାଇ ସାଥୀ ଅଇବା ଅଳାଇବୁ ।” ୧୪ ସେଟାରପାଇ ବିଲିକରି ମୁଇ ପରମେସର ମୁଆଟ୍ ମାଣ୍ଡିକୁଟା ବେଇ ପାରତନା କଲିନି, ୧୫ ତାର ଲାଗିଯେ ସରଗର ଆରି ପୁରତିବିଦି ସବୁ କୁରୁମ ଅଇଲା ଆଚେ, ୧୬ ମୁଇ ପାରତନା କଲିନି ଜେନ୍ତ୍ରି ସେ ତାର ନ ସାରବା ମଇମାଳାନ୍ତି, ତାର ଆଦମା ତମେକ ବପୁ ଦେଇଯି, ଜେନ୍ତ୍ରି ତମର ମନ ତାର ଅଇଯି । ୧୭ ମୁଇ ପାରତନା କଲିନି, ଜେନ୍ତ୍ରି ତମର ବିସବାସ ଲାଗି, କିରିସ୍ଟ ତମର ବିରେର ବାପା ଅଇଯି । ଆରି, ତମେ ପରେମେସରେକେ ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷକ ଆଲାଦ କଲାଗାନେଅନି, ବୁଁଁ ଜାଇତେରଇବା ଗତର ରେବାରା ଆରି କୁନ୍ତାଦି ଉପେର ତିଆର ଅଳଲା ଗର ପାରା ତାର ଅଳସା । ୧୮ ମୁଇ ପାରତନା କଲିନି ତମେ ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିକରି କିରିସ୍ଟର ଆଲାଦ ବୁଜିବାକେ ପବୁ ପାଇସା । ତାର ବଦ ଆଲାଦ ସତ୍ତ୍ଵ ସେ ଆମେକ ଆଲାଦ କଲା ଆଚେ । ୧୯ ଭାଁ, ନରକଳ ବୁଜିବା ତେଇଅନି ଅଦିକ କିରିସ୍ଟ ଆମେକ ଆଲାଦ କଲା ଆଚେ, ସେ ଆଲାଦ ତମେ ଜାନା ବିଲ ମୁଇ ପାରତନା କଲିନି । ଜେନ୍ତ୍ରାରିକି ତମର ରାଜାଗାଲୁତି ପରମେସରର ପାରା ଅଇ ଆରି । ୨୦ ପରେମେସର ଜେକି ଆମେ ତାକେ ମାଣ୍ଡା ତେଇଅନି କି ତୁମା କରିବା ତେଇଅନି ଅଦିକ କିରିପାରିଯି, କାଇକେ ବେଲେ ତାର ବଦ ବପୁ ସତ୍ତ୍ଵ ସେ ଆମର ବିଦେର କାମ କରି ଆଇଲାନି । ୨୧ ମଣ୍ଡିଲାନେ ଆରି କିରିସ୍ଟ ଜିୟୁରତାନେଅନି ପରମେସରର ବଦ ବପୁ ବିନ୍ ଲକ୍ଷକ ତିଥାନି, ତାର ବଦ ବଦ ପୁରୁ ଲାଗି ପରମେସରେକେ ତାକପୁରା କରୁ, କାଲକାଳ ଭୁଗଭୁଗ ସେ ତାକପୁରା ପାଇତେଅ । ଆମେନ! (aiōn g165)

୮ ଏ ପୁରୁଲାଗି ମାପୁରୁ ସେବାକରିଆ ମୁଇ ବନ୍ତ୍ରିଗ୍ରହ ଆଏ । ମାପୁର ତମକେ କେନ୍ତ୍ରାରି କେନ୍ତ୍ରାରି ବିଲାଗି ମୁଇ ତମେକ ବାରୁଜିଆ କଲିନି । ୧ ତମେ ଲକ୍ଷମନର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥାଦିତା ଅଳଲାବେଲେ, ପୁରାପୁର ଦରମ ଅଳ ସୁଅଲେ ରୁଆ । ତମେ ଗଟେକ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କଲାରପାଇ ସାଥୀ ଅଳ, ମୁରତିକରି ରୁଆ । ୨ ଜନନ୍ କି ଗଟେକ ମନ ଅଳକରି ରଇବାକେ ପୁକଳିଆଦମା ଆମକେ ବାନ୍ତିଆଚେ, ସେନ୍ତ୍ରାରି ସାନ୍ତି ଅଇକରି ରୁଆ । ୩ ଆମେ ସବୁ ବିସବାସ ବାଲବନିମନ ଗଟେକ ଗାହୁ ପାଇ ଆରି ସବୁଲକ୍ ସମାନ ଆଦମା ମିଲାଇଆରୁ । ସେନ୍ତ୍ରାରି ସମାନ ଆସିବାଦ ମିଲାଇବାକେ ସେ ଆମେକ ତାକୁଲାଆଚେ । ୪ ଆମ୍ବକେ ଗଟେକ ମାପୁର ଆଚେ, ସମାନ

ସିକିଆଇ ବିସ୍ତାର କଲୁନି ଆରି ସମାନ ଭୁବନ ନେଲୁ ଆହୁ । ୨ ଗଟେକୁ ପରମେସରକେ ଆମେ ପାପନା କଲୁନି । ଜେ କି ପୁରୁଷ ବାବା ଅଳାଆରେ । ସେ ଆମର ବିଦ୍ରେ ରଜକରି ଆରି ଆମଙ୍କେ ଦେଇକରି ସବୁର ଉପରେ ସାପନ କଲାନି । ୩ ମାତର କରିସଂ ଆମେ ବିନ ବିନ ଲକକେ ବିନ ବିନ ଦାନ ଦେଲାଆରେ । ସେଟା କାକେ କେନ୍ତୁରି ବାଟା କରିବାର ଆରେ, ସେ ସେ ଟିକ କଲାଆରେ । ୮ ତେବେ ପାଇ ସାପତରେ ଲେକାଅରିଲା ଆରେ, “ସେ ତାର ସବୁମନକେ ଆରାଇକରି ଜେତେବେଳେ ଝାଁବ ରଜିବ ରଜିବ ଜାଗାର ଗାଲା, ତାର ଆରାଇ ରଜିବ ସବୁମନକେ ବାନ୍ଧିକରି ନେଲା ଆରି ତାର ଦାନ ବିନ ବିନ ଲକକେ ଦେଲା । ୯ “ସେ ଗଟେକୁ ଝାଁବ ଜାଗାର ଗାଲା ।” ଏନ୍ତରି ଲେକ୍ବା ଅରି କାଇଗା? ଏଟାର ଆରି ଅରି ଅଇଲାନି, କରିସଂ ଉଦ୍ଧରି କରି ଏ ଜଗର ଆସି ପାରି ଆରେ । ୧୦ ଜେ କି ଏ ଜଗର ଉଦ୍ଧରି ଆଇଲା, ସେ ସମାନ ଲକସେ, ସରଗେ ଅନି ଉପରେ ରଜିବ ଜାଗାର ଚିର ଗଲା । ଜେନ୍ତୁରି କି ସେ ମୁଲାଇ ଜଗଦେଳ ପୁରାପୁରୁନ କରିଥି । ୧୧ ସେ ଆକା କେତେ ଲକମନକେ ପେରିତ ଅଇବାକେ, କେତେଲକକେ ବଦିସତ୍ତ କାତା କରିବାକେ, କେତେଲକକେ ସୁରକ୍ଷବର ଜାନାଇବାଟା ଅଇବାକେ, କେତେଲକକେ ମଣ୍ଡିଲ ଜାନାଇବାକେ ଆରି କେତେଲକକେ ସିକାଇବାକେ ବପୁ ଦେଇ ବାଢିଲାଆରେ । ୧୨ ପରମେସରର ଲକମନ ଜେନ୍ତୁରି କି ତାକେ ସେବା କରିପାରି, ତାରିଲାଗି ଏ ସବୁ ଦାନ ତାର ଲକମନକେ ଦେଲା । ଏନ୍ତରି ଅଇ କରିସଂର ଗାହଦ ପାରା ଅଇବା ବିସବାସିନ ବପୁ ଅଇ ସିଦ ଅଥବା । ୧୩ ଏନ୍ତରି ଅଇ ଆମେ ସବୁ ବିସବାସେ ବଡ଼ିକରି ଆରି ପରମେସରର ପଥକେ ଜାନିକରି, ସିଦ ଅଛି । ଆମେ ଜେନ୍ତୁରିକି ପୁରାପୁରୁନ କରିସଂର ପାରା ଅଛି । ସେ ପୁରାପୁରୁନ ସିଦ ଆରେ । ୧୪ ତେବେ ଆମେ ସାନ ପିଲାମନର ପାରା ନ ଅଇ କରି, ଜଗଦ୍ର ମନସମନର ସିକିଆଇ ଆରି ତାକର ଦବାପେଲା ଅଇବା ପାରା ବିବାରାମ ଜୟାଦର ବିନ ବିନ ସିକିଆଇ, ଗାତର ଲାଲି ଆରି ମାରବା ପବନ ଜେନ୍ତୁରି ଦେଖାକେ ଏନେତେନେ କରିଥି, ସେନ୍ତୁରି ତାକର ସିକିଆ ସୁନିକରି ଏନେତେନେ ନ ଅଛି । ୧୫ ତାର ବାଦୁଲେ ଆମେ ପରମେସରର ସତ ବିସର ଆଲାଦ ଜାନାଇ । ସେନ୍ତୁରି ମୁଣ୍ଡ ଜୟାଦା ରଜିବ କରିସଂର ସବୁ ପରମେସର ସବୁ ବିସଲତେ ସିଦ ଅଇ, ତାର ପାରା ଅଛିବୁ । ୧୬ କାଇକେବଇଲେ କରିସଂର ତାର ସବୁ ଲକମନକେ ମିପାଇକରି ସନ୍ତୁର ଆରେ । ଗଲେକୁ ଗାହଦର ସନ୍ତୁ ଜେନ୍ତୁରି ସେ ଗାହଦର ସବୁ ବାଗକେ ମିପାଇକରି ସନ୍ତୁର ସିଦ୍ଧି, ସେନ୍ତୁରିଯେ ଗାହଦର ଗଟେକୁ ଗଟେକୁ ବାଗ ନିଜର ନିଜର କାମ କଲେ, ମୁଲାଇ ଗାହଦ ବଢ଼ିକରି ବପୁ ଅଳିଥି । ୧୭ ତେବେ ପାଇ ମାପୁରୁଷ ମାଝଦାରି ମୁଲ ତମକେ ଜାଗରତା କରିଦେଲିନି । ତମେ ଆରି ପରମେସରକେ ନାଜାନିଲା ଲକରିପାରା ଚଲାଇଲି କରା ନାଇ । ୧୮ ସେମନ ପାସ କାମ କଲେ ମିଥା, ମୁଲ କିମି ବଲି ଲାଙ୍କ କି ତୁମ୍ଭ ନ ଅଥବା । ତେବୁପାଇ ସୁରକ୍ଷାକାର ବେବିଆ କାମ କରିବାରାନେ ସରପାଇ ଆଚିତ । ଏନ୍ତୁରି କାମ କରି ଆରି କରିବାକେଯେ ଲାଲୁଥା ଅଇ ଆଚିତ । ୧୯ ମାତର ତମେ କରିସଂର ତାମେଥି ସେନ୍ତୁରି ସିକିଆ ସିକାୟ ନାଇ । ୨୦ ତମେ ଜେତେବେଳେ ତାର ବିସର ମୁନିକରି ସିକଲାୟ, ସେଟା ତାର ସତ ସିକିଆଇଥି ସିକଲାୟ । ୨୧ ଆଗରୁ ଜେନ ପୁରାନ ଚଲାଇଲି କରି ତମେ ଜେନା କାରନା କରିବେ ରଜିଲାୟ, ସେଟା ଗାହବାକେ ତମକେ ସିକାଇ ରଜିଲାଇ । ତମର ମନେ କାରାପ ଚିନ୍ତା ଆଇବାଟା, ତମକେ ନାଭାଇକରି ତମ ଜିବନ ନିଷାଇ ଦେଲାଇ । ୨୨ ତମେ ଚିନ୍ତା କରିବାଟା ପରମେସର

ନୁଆକରି ବାହିଲାଇବାକେ ତାକେ ସରପି ଦିଆୟ ବଲି ସିକାଇଲାଇ ଆଚିତ । ୨୪ ପରମେସର ତମକେ ତାକର ମୁନଚଲନ ପାରା ରଜିବ ନୁଆ ମୁନଚଲନ ଦେଲାଆରେ । ତେବୁପାଇ ସେ କାମ ଚଲାଇଲି କରା । ପୁରାପୁରୁନ ଦରମ ଅଇକରି ସୁକଳ ଅଇରୁଆ । ୨୫ ତମର ବିଦ୍ରେ ମିର କରିବାଟା ଚାତିଦିଆୟ, ନିଜର ନିଜର ବିଦ୍ରେ ସତ କୁଆକୁ ଉଥା । କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ସବୁଲକ ଗଟେକୁ ଗାଗତର ବିନ ବିନ ବାଗ ଅଇଲୁଆରୁ । ୨୬ ଜେତେବେଳେ ରିପା ଆଇଲେ, ସେତେବେଳେ ପାପକାର ନାଇ । ବେଳ ନ ବୁଦ୍ଧତେ ତମର ରିପା ଚାତି ଦିଆୟ । ୨୭ ତମକେ ପାପ କରାଇବା ପରତାନକେ ଜାଗା ଦିଆୟନାଇ । ୨୮ ତେ ଚରାଇତେ ରଜିଲା, ସେ ଆରି ନ ଚର ଅଥ । ମାତର ନିଜ ତାର ଜିରନା କାରିନାର ପାର କାରିଆଲେ ନିକ କାମ କର । ସେନ୍ତୁରାଥାଲେ ଅରିକି ଲକମନକେ ଦେବାକେ ତାରଟାନେ କାଇଗା ମିଯା ରିଲେଟି । ୨୯ ତମ କାତା ବିନଲକମନକେ ଲିତାକେ ନ ଆସେ, ସେନ୍ତୁରି କାତା ତମର ଟଣ୍ଟେ ଅନି ନ ବାରଥ । ତାରବାକୁଲେ ସେମନକେ ପାରିବାର କରିବା କୁଆ । ଜେନ୍ତୁରିକି ପୁରବା ଲକମନ ତାକର ଲିତାକେ ଆଇବା ବେଲାଇ ସେଟା ସୁନିକରି ସାରବା ଅଇବାଇ । ୩୦ ପରମେସର ସୁକଳ ଆଦମାକେ ଦୁକ ଦିଆୟ ନାଇ । ତାମେ ମୁକଳବା ଦିନ ଜାଇ ଗଟେକୁ ତିନ ଲିପାବେ ସେ ତମକେ ଦେଲାଆରେ । ୩୧ ସବୁ ରକାମର କୁଟ୍ଟ କାତା ଚିନ୍ତା କରିବାଟା, ଇପା ଆଇବାଟା, କିରଜାଟି କରିବାଟା, ଲାଙ୍ଗ ପରମେସର ସୁକଳ ଆଦମାକେ ଅନି ଦୁରିକେ ସତ୍ତ୍ଵା । ୩୨ ତାର ବାଦୁଲେ ତମର ତମର ବିଦ୍ରେ ମାନାମାନି ଅଇକରି ଆଲାଦ ସତ୍ତ୍ଵ ଦରମ ଅଇ ରୁଆ । ଜେନ୍ତୁରି କରିସଂର ଲାଗି ପରମେସର ତମକେ କେମା କରିଦେଲା ଆରେ । ତମେମନ ମିଯା ସେ ରକାମ ନିଜର ନିଜର ବିଦ୍ରେ କେମା କରାକରି ଉଥା ।

୫ ପରମେସରକେ ବେପି ଆଲାଦ କରିବା ତାର ପିଲାମନ ଅଇବାକେ,
ତାରବାର ଅଇ ଗଟେକୁ ଆଲାଦର ଚଲାଇଲି କରା । ୨ ଜେନ୍ତୁର କି କରିସଂର ଆମଙ୍କେ ଆଲାଦ କରି ଆମର ପାଇ ମରି ରଜିଲା । ଗଟେକୁ ସୁନ୍ଦର ବାପନା ଅଇବା ବଲି ପାରା ସେ ତାର ଜିବନ ପରମେସରକେ ସରପିଦେଲା । ୩ ମାତର ତମର ବିଦ୍ରେ ବେପିଆ ଲିପାବେ ରଜିବ ଚଲାଇଲି, କି କାଇ ରକାମର ସୁକଳ ନ ଅଇବାଟା କି ଲବ ଅଇବାଟା ଆରେ, ବଲି ବିନ ଲକମନ ନ କାହାର । କାଇକେବଇଲେ ଏଗା ସବୁ ପରମେସର ସୁକଳ ଲକମନ ନ କାରାବା ଟିକ ବିପାର ନାଏ । ୪ ସେନ୍ତୁରିଯେ ଜନ୍ମାକି ଲିତାକେ ନ ଆଇବା ମୁନଚଲନ, କି କାରାପ କାତା, ଲାଙ୍କ କରିବା କାତା କି ଟାପୁରା କାତା ତମରଟାନେ ନ ତିଥ । ଏଗମନ ତମରଟାନେ ରଜିବାଟା ଟିକ ନାଏ । ତମେ ଜାମରା ଦମେ ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେବା କାତା କୁଆ । ୫ ତମେ ଜାମରା ଆଚି ଜେ, କେନ୍ତୁରି ମିଯା ବେପିଆ କାମ କରିବା ଲକ୍ଷ, କି ସୁକଳ ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ, କି ଲବରା ଲକ୍ଷ ପରମେସର ଆରି କିରିସଂର ରାଜିକେ ରଜିବ କାଇ ବିସାଇ ମିଲାଇବାକେ ଅଦିକାର ପାଇ ନାପାରି । ଗଟେକୁ ଲବରା, ପୁତ୍ରା ପୁତ୍ରା କରିବା ଲକ୍ଷ ରିପା ସତ୍ତ୍ଵ ସମାଦି । ୬ ବିନ ଲକର ଟାମେଥିମି କାଇ ବିସାଇ ମିଲାଇବାକେ ଅନି ନାହାର ରାଜିଲେ ରଜିବ କାଇ ବିସାଇ ମିଲାଇବାକେ ଅନି ନାହାର । ୭ ତେବୁପାଇ ସେନ୍ତୁରି ଲକମନର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଯା ନାଇ । ୮ କାଇକେବଇଲେ ଆଗରୁ ତମ ପାରାର କାରି ଆରି କରିବାକେଯେ ଲାଲୁଥା ଅଇ ଆଚିତ । ଏବେ ମାପାରା ସତ୍ତ୍ଵ ମିସଲାରପାଇ ରଜିଲେ ପୁରି ଆଗର । ତେବୁପାଇ ରଜିଲେ ରଜିଲେ ତେଜାନ୍ତି ପବୁ ରକାମର ନିକ, ଦରମ,

ଆରି ପଦ ବିପରୀ ବାରରୁପି । ୧୦ ପରମେସରକେ ସାରଦା କରାଇବା ବିସର କଜିକରି ମିଳାଆ । ୧୧ ଆମ୍ବାରେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ କରବା କାଇ ମୁଲିନ ନ ରଇବା କାମେ ମିଟାନାଇ । ଯେତୋମନ୍କେ କାମ ମୁଲିଆ ନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ସେନ୍ତ୍ରାରି କାରାପ ଅଇବା କାମ୍ ନ ଲୁଚାଇ ଦେକାଇଦିଆସ । ୧୨ ସେନ୍ତ୍ରାରି ଲୁଚତେ କରବା କାମର ବିସର କାତା ଅଇବାକେ ମିଥା ଲାଇ ଲାଗ୍ଯି । ୧୩ ଏନ୍ତ୍ରାରି କାମ୍ ନ ଲୁଚାଇ ବାରକରାଇଲେ, ଚେଲର ସତ ବିସର ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେବକାଇ । ୧୪ କାଇକେବଇଲେ ଉଜଳର ସବୁ ବିସର ଉଜଳିଥେ । ସେଶର ପାଇ ଏନ୍ତ୍ରାରି ଲେକାଅଇଲାଆଏ, “ଏ ଶୁନେବାମନ୍ ଭଣା, ମଳାପାରା ନ ରଇକରି ଜିବନ୍ ରୁଆ, କିରିସ୍ଟ ତମଙ୍କେ ଉଜଳ ଦେଇଥି ।” ୧୫ ତେବେ ତମର ଚଲାଗଲୁଚି କରବାଟାନେ ଜାଗରତ ରୁଆ । ବକୁଆ ଲକ୍ଷମନ୍ବପାରା ନ ଅଇ ବୁଦ୍ଧିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ବପାରା ରୁଆ । ୧୬ ସବୁବେଲେ ନିକ କାମ୍ କରବାକେ କରିବେ ରୁଆ । କାଇକେବଇଲେ ଏ କୁଗର ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେବି କାରାପ ଆଚର । ୧୭ ତେବରପାଇ ବୁଦ୍ଧିରଇଲା ଲକ୍ଷ ପାରା ନଅଇ ମାପ୍ରବୁର ମନକଳାଟା କଜିକରି ମିଳାଆ । ୧୮ ମଦ୍ ପେଣ୍ଟମ୍ କାଇ ମାତା ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେବା ତମଙ୍କେ ତିଲା ତାରବା ଗରୁବାଇର ପାରା ଚଲାଗଲୁଚି କରବାକେ ତାକିନେଇଥି । ତାରବାଦୁଲେ ସୁକଳାଦିମା ବାନ୍ତିନେବାକେ ସରିପିଥା । ୧୯ ଗିର ସଞ୍ଚିତାର ଗିର, ଆଦମାଇ ଅନି ଆଇବା ବିନ୍ ଗିରମନ୍, ତମର ବିଦର କୁଆକୁଇ ଉଥା । ଗିର କଜକରି ନିଜେ ନିଜେ ମନ୍ଦିରରେ ମାପ୍ରବୁକେ ପାରୁପୁଣ୍ଯା କରା । ୨୦ ଆମର ମାପ୍ରବୁ ଜିପୁକିରିସରେ ନାଉଁଦାରି ସବୁବେଲେ ସବୁ ବିସରପାର ବାବା ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦିଆସ । ୨୧ କିରିସ୍ଟରପାଇ ରଇବା ତମର ସନମାନର ଲାଗି, ତମର ତମର ବିଦର ସରପାପରି ଉଥା । ୨୨ ଏ ମାଇଜିମନ୍ ତମେ ଜେନ୍ତାର ମାପ୍ରବୁକେ ସରିଅଇ ଆରାସ୍ ସେନ୍ତ୍ରାର ତମର ନିଜର ନିଜର ମୁହୂର୍ତ୍ତକେ ମିଥା ସରିପି ଉଥା । ୨୩ କାଇକେବଇଲେ କିରିସର ଜେ କି ତାର ଗାଗଦପାରା ରଇବା ମଣ୍ଟିଲି ନେତା ଆରେ, ସେନ୍ତ୍ରାରିଷେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମିଥା ତାର ମାଇଜିକେ ରକିଆ କଲାଆଏ । ୨୪ ତେବରପାଇ ମଣ୍ଟିଲି ଜେନ୍ତାର କିରିସରକେ ସରିପି ଅଇଥି, ସେନ୍ତ୍ରାର ଏ ମାଇଜିମନ୍, ତମେ ମିଥା ସବୁ ବିସରତେଇ ତମର ମନ୍ଦିମନ୍ବ ତାନେ ସରିପି ଅଇବାରଥାଏ । ୨୫ ଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତମନ୍, କିରିସର ଜେନ୍ତାର ମଣ୍ଟିଲିକେ ଆଲାଦ କରି, ତାକେ ସୁକଳ କରବାକେ ନିଜେ ସରିଅଇଲା, ସେନ୍ତ୍ରାରିଷେ ତମେ ମିଥା ନିଜର ମାଇଜିମନ୍କେ ଆଲାଦକରା । ୨୬ କିରିସର ପରମେସର ବାକିଆ ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି ପାନିପତ୍ର ଦଳକରି ମଣ୍ଟିଲିକେ ସୁକଳ କଲା । ୨୭ ମଣ୍ଟିଲିକେ ତାର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆନ୍ତିଲାବେଲେ, ମଣ୍ଟିଲି ଜେନ୍ତାରି କି, କାଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ନ ଅଇତେ, ଅସୁକଳ ନଇତେ, କାଇ ଦସ ନ ଅଇତେ ରଇ, ତାର ବାଦୁଲେ ସୁକଳ ଆରି ସିଦ କାରାପ ତାକେ ତିଆ କରାଇଥି । ୨୮ ସେନ୍ତ୍ରାରିଷେ ମୁହୂର୍ତ୍ତମନ୍ ନିଜର ଗାଗଦକେ ଜତନ କରି ଆଲାଦ କଲାପାରା ନିଜର ମାଇଜିମନ୍କେ ସେନ୍ତ୍ରାରି କରା । ଜେ ନିଜର ମାଇଜିକେ ଆଲାଦ କରିଥି, ସେ ନିଜକେ ମିଥା ଆଲାଦ କରାଇ । ୨୯ କେ ମିଥା କେବେ ନିଜର ଗାଗଦକେ ଗିନ ନ କରେ । ମାତର ତାରପାଇ ଦୁଆପୁରା କରି କବି କୁଆଇଥି । ଜେନ୍ତାର ମାଇଜିକେ ଆଲାଦ କରିଥି, ସେ ନିଜକେ ମିଥା ଆଲାଦ କରାଇ । ୩୦ ଏଗାରପାଇ ଦରମ ସାଧତରେ ଲେକାଅଇଥାଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ତାର ନିଜର ଆଯ୍ବା ବାବାକେ ଚାପି ନିଜର ମାଇଜିର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥି ଜାଇଥି । ଆରି ସେ ଦୁଇଲକ୍ଷ ମିଥି ଗରେ ଅଇବାଇ । ୩୧ ଏଗା ଗରେ ବହ ଲୁଚି ରଇବା ବିସର । ମାତର ମୁହୂର୍ତ୍ତ କିରିସର ଆରି ମଣ୍ଟିଲି ବିଦର ମିଯିବିତି ରଇବା ବିସର କାତା ଅଇଲିନି । ୩୨ ସାରାପାରି ତମେ ଗରେ ଗରେ ଲକ୍ଷ ନିଜେ ନିଜେ ଆଲାଦ

ଅଇଲାପାରା ନିଜର ନିଜର ମାଇଜିକେ ସେନ୍ତ୍ରାର କରବାର ଆଚେ । ଆରି ମାଇଜିମନ୍ ତାକର ମୁହୂର୍ତ୍ତମନ୍କେ ସନମାନ ଦେବାର ଆଚେ ।

୭ ଏ ମର ପିଲାଟକିମନ୍, ତମେ ମାପ୍ରବୁର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଷଲାରପାର ଆଯ୍ ବାବାର କାତା ମାନିକରି ରୁଆ । ତମେ ଏନ୍ତ୍ରାର କରବାର ଆଚେଆକା । ୯ ଏନ୍ତ୍ରାର ଲେକା ଅଇଲାଆରେ, ନିଜର ଆଯ୍ ବାବାକେ ସନମାନ ଦିଆସ । ଜେନ୍ତାରି କି ତମରପାଇ ସବୁ ବିସର ମଞ୍ଚଲ ରଇଥି । ଆରି ତମେ ସାରବା ଅଇ ଦେବି ଦିନ ଜାକ ଏ ଜଗତେ ବଢ଼ିରଇଥା । ୧୦ ଏଗା ଅଇଲାନି ପରମେସର ପରତୁମ ଆଦେବ ଜନମ୍ତା କି ସେ ଗରେକ ଦେଇରଇବା କାତା ମିଥା ଚେଲ ମିଥାଇଥାଏ । ୧୧ ଏ ବାବାମନ୍, ପିଲାମନ୍କେ ରିଯା କରାଆ ନାଇ । ତାର ବାବୁଲେ ସେମନ୍କେ ମାପ୍ରବୁ ବାକିଆ ଉପାରି ରିଯା କରାଆ । ୧୨ ଏ ଗତିଦାତ୍ତମାନ୍, ଏ ଜଗତେ ରଇବା ସାରକାରମନ୍ର କାତା ମାନିକରି ରୁଆ । ସେମନ୍କେ ସନମାନ ଦେଇ, ପୁରାପୁରୁନ ମନ ସତ୍ତ୍ଵ ନାମିକରି ରୁଆ । ଜେନ୍ତାରି କି ତମେ କିରିସରକେ ନାମିକରି ରଇଥା । ୧୩ ଅବକା ସେମନ୍ର ମୁଆଚେ ବଲ ବଲାଇ ଅଇବାକେ ନାଇ, କି ସେମନ୍ ଦେବକାରାବେଲେଥେ ନାଇ । ମାତର କିରିସରର ଗତିଦାତ୍ତମାପୁରୁଷ ପାରା, ପରମେସର ମନକଳାଟା ପୁରାପୁରୁନ ମନ ଦିଆନ ଦେଇ କରା । ୧୪ ତମଙ୍କେ ଦାଇଦ ଦେଇରଇବା ସବୁ କାମ୍ ସାରବା ସତ୍ତ୍ଵ କରା । ଜେନ୍ତାରି କି ତମେ ଅବକା ଲକ୍ଷମନ୍ର ପାରା କାମ୍ ନ କରି ମାପ୍ରବୁ ସେବା କଲା ସାରବା କରା । ୧୫ କାଇକେବଇଲେ ତମେ ନିକ କାମ୍ କଲେ, ମାପ୍ରବୁ ତମଙ୍କେ ପୁରୁସକାର ଦେଇଥି । ତମେ ଗତିଦାତ୍ତମାଅ ଅଇରୁଆ କି ମୁକଳାଟା ଲକ୍ଷ ଅଇରୁଆ । ୧୬ ଏ ସାରକାରମନ୍, ସେନ୍ତ୍ରାରିଷେ ତମର ଦାତ୍ତମାନ୍କେ ନିକପତ୍ର ଦେବକାରକା କରା । ସେମନ୍କେ ଦାକାପୁକା ଦିଆସ ନାଇ । ତମର ମନେ ରଥ, ତାକର ଆରି ତମର ସାରକାର ସରଗେ ଆଚର । ଆରି ସେ ସାନ ବଦ ନ ବାବି ଦେବକାରକା କରିଥି । ୧୦ ସାରାପାରି ପରେ, ମାପ୍ରବୁର ତାନେ ମିଥିକରି ତାର ବ୍ୟାପାଇକରି ତାରଥାଇରୁଆ । ୧୧ ପରମେସର ତମଙ୍କେ ଦେଇରଇବା ବ୍ୟାପାଇକରି ତାରଥାଇରୁଆ । ସେନ୍ତ୍ରାର କିରିସରକେ ସରିପି ଅଇରୁଆ । ଜେନ୍ତାରି କି ତମଙ୍କେ ସଲତାନ ନାତାଇବା ବେଳେ ତାକେ ବିରଦ କରିପାରା । ୧୭ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିରୁବେ କୁଳଦ କରୁମାର । ମାତର କାରାପ ଆଦମମନ୍କେ, ଆମ୍ବାରେ ରଇବା ଜଗତର ସାଧନକାରିଆମନ୍କେ, ଆରି ସରଗେ କାରାପ ବପୁ ପାଇରଇବା ଆଦମମନ୍ର ବିରୁଦ୍ଧ ବିରୁଦ୍ଧ କରିପାରା । ୧୮ ଏନ୍ତ୍ରାରିଷେ ପାରୁଦରପାଇ ଦେଇରଇବା ମାତର କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ଏନ୍ତ୍ରାରି କି ପରମେସର ପରତୁମ ଆଦମମନ୍ର ବିରୁଦ୍ଧ ପରମାନିକରି ବାକିଆ । ସେନ୍ତ୍ରାରି କି ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ସରଗେ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୧୯ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୨୦ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୨୧ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୨୨ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୨୩ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୨୪ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୨୫ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୨୬ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୨୭ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୨୮ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୨୯ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୩୦ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୩୧ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୩୨ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୩୩ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୩୪ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୩୫ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୩୬ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୩୭ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୩୮ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୩୯ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୪୦ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୪୧ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୪୨ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୪୩ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୪୪ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୪୫ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୪୬ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୪୭ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୪୮ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୪୯ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୫୦ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୫୧ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୫୨ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୫୩ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୫୪ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୫୫ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୫୬ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୫୭ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନାହିଁ କାରାପ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବୁଦେଇଥାଏ । ୫୮ ଏଗା କାରାପ ବାକାପାରା ନ

୧୯ ମରଦାଇ ମିଥା ପାର୍ତନା କରା । ଜେହିକି ମୁଲ କାତା ଅଇବାବେଳେ
ପରମେସର ମଙ୍କ ଟିକ୍ ବାକିଥ ଦେଅ । ସେନ୍ଦ୍ରାର କଲେ, ମୁବ୍ କବରର
ଲୁଚିରଇବା ବିସର ମୁଲ କାକେ ନ ତରିକରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଜାନାଇ ପାରବି ।

୨୦ ଏବେ ମୁଲ ଦନ୍ତ ଅଇ ରଙ୍ଗଲେ ମିଥା କିରିସରେ ସୁବକବର ଜାନାଇବାପାଇ
ଗରେକ ରାଜାର ଦୁଦ୍ ପାରା ଅଇଲିଆଟି । ସୁବକବର ଟିକ୍ ସଞ୍ଚ୍, ନ ତରିକରି
ଜାନାଇବାକେ ପରମେସର ମଙ୍କ ବପୁ ଦେଅ ବଲି ପାର୍ତନା କରା । ୨୧

ତକିକୟ ଜେ କି ଆମର ଆଲାଦର ବାଇ, । ସେ ମାପରୁକେ ବିସବାୟ ସଞ୍ଚ୍
ସେବା କଲାନି । ମୁଲ କେନ୍ତି ଆଚି ଆରି କାଇଟା କଲିନି, ସେ ସବୁ ବିସର
ତମ୍ବକେ କଲଦେଇସି । ୨୨ ଆମଙ୍କେ ଗର୍ବା ବିସର ସବୁ ତମେ ଜାନିବୁଆ
ବଲିକରି ମୁଲ ତାକେ ତମରଟାନେ ପାଗାଇଲନି । ଆରି ସେ ତମଙ୍କେ ପାର୍ତନା
କରାଇସି । ୨୩ ଆମର ବାବା ପରେମେସର ଆରି ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସଟ ସବୁ
ବିସବାୟ ବାଲମନ୍ତକେ ଯାନ୍ତି ଦେଅ । କିରିସରକେ ବିସବାୟ କରି ତମର
ବିଦରେ ଆଲାଦ କରାକରି ଅଇବାକେ ସେମନ୍ ତମଙ୍କେ ଯାଇଜ କରଦ ।

୨୪ ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ କିରିସଟକେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ ଆଲାଦ କଲାଇନି,
ସେମନ୍ତକେ ପରମେସର ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା ଆରି ନ ସାରବା ଆଲାଦ
ଦେଅ ।

ପିଲିପିୟ

୧

ଏ ଟିଟି ପାଇଲୁ ଥାରି ତମଟି, କିମ୍ବିଷଟ ଜିପୁର ଦୁଇଟା ଗଠିଦାତ୍ତୁତାମନ୍ ଲେକ୍ଜନ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପରିମେସରର ଲକ୍ଷମନରପାଇ ଏଣା ଲେକାଥାଇଲା ଆବେ । ତମର ବିଦ୍ରରେ ନେତା ଅଇକରି ତମଙ୍କେ ପାଇଜ କରିବା ଲକ୍ଷମନରପାଇ ମିଥା । ୨ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାପରୁ ଜିପୁକିରିସଟ ତମଙ୍କେ ଜିବନ୍ ଦୁଇକାଇକରି ସାହି ଦେଅ । ୩ ମୂଲ ତମଙ୍କେ ଜେହକିତର ଏତାଳିନି, ସେହକିତର ମର ପରମେସରକେ ଦନ୍ତିଅବାଦ ଦେଇତେରବି । ୪ ପାଇତାନା କଲାବେଳେ ସବୁରେ ତମରପାଇ ସାରବାପଟ୍ଟ ପାଇତାନା କଲିନି । ୫ କାଇକେବଇଲେ ସୁବକବର ଜାନାଇବା କାମେ ତମେ ମର ସଞ୍ଚୁ ମିରିକରି ରଇଲାସ । ବିସବାସ କରିବା ପରତୁମ ଦିନେଅନି ଆଲିକେ ଜାକ ତମେ ମରି ଏଣା କଲାସି । ଆରି ଏବେ ମିଥା କରି ଆଇଲାସନି । ୬ ପରମେସର ଜେକି ତମର ମନ୍ ବିଦ୍ରରେ କାମ୍ କରିବାକେ ଆରାମକରିଆବେ, ଜିପୁକିରିସଟ ବାରତିଆଇବା ଜାକ, ସେଟା କରି ସାରାଇସି । ୭ ତମେ ସବୁବେଳେ ମର ମନ୍ ବିରୁଦ୍ଧ ଆଗାସ । ତେବରପାଇ ତମର ବିସଇନେଇ କରି ଏନ୍ତିର ବାବାବାଟା ଟିକ ଯେ । ମୂଲ ବନ୍ଦି ନ ଅଇକରି ରଇଲାବେଳେ କି ଏବେ ବନ୍ଦି ରଇକରି ସୁବକବର ବିରୁଦ୍ଧ ଦଦାପେଲା ଉଚ୍ଚାବେଳେ, ଏଣା ସଦ ଆକା ବଲି ତାଢିପଟ୍ଟ ଦେକାଇବାଟାନେ ମିଥା, ତମେ ସବୁ ମିଥିବାକେ ପରମେସର ବେଳା ଟିକ କରି ଦେଲାଆଏ । ୮ ମୂଲ ତମଙ୍କେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଆରିତରେକ ଦେବୁକି ବଲି ମନ୍ କଲିନି । ଏ ବିସଇତେଇ ନିଜେ ପରମେସର ସାକିଆଏ । କାଇକେବଇଲେ ଜିପୁକିରିସଟ ଆଲାଦ କଲାପାରା ମୂଲ ତମଙ୍କେ ଆଲାଦ କଲିନି । ୯ ମୂଲ ତମରପାଇ ଏନ୍ତିର ପାଇତାନା କଲିନି, ଜେନ୍ତୁରିକି ତମେ ଆଲାଦ କରିବାଟାନେ ଅଦିକ ଅଦିକ ବ୍ୟବସା । ପରମେସର ଜେନ୍ତୁରି ଆବେ, ସେ ବିସଇ ତମେ ଅଦିକ ଅଦିକ ଜାନଟା ବଲି ମୂଲ ପାଇତାନା କଲିନି । ଆରି ଜେତେବେଳ ମିଥା କନ୍ଦା ସଦ କନ୍ଦା ବୁଲୁ ସେଟା ଜାନିପାରିଥା । ୧୦ ସେନ୍ତୁରଥାଲେ ଟିକ ବିସଇ କନ୍ଦା ବଲି ବାତିକରି କରିପାରିଥା । ଆରି ଏବେଅନି କିରିସଟ ବାରତ ଆଇବାଜାକ ସବୁ ପାପେଅନି ମୁକୁଳିକି କାର ଦସ ନ ଅଇକରି ରଇପାରିଥା । ୧୧ ଜେନ୍ତୁରିକି ଗନ୍ତେ ପଲୁ ଦେବା ଗର ପଲୁ ଦେଇଥି, ସେନ୍ତୁରିପେ ତମେ ମିଥା ଜିପୁକିରିସଟର ବୟ ସଞ୍ଚୁ ଦରମ୍ କାମର ପଲୁ ଦେଇଥା । ଏଣା ପରମେସରକେ ତାଙ୍କପୁଗ ଆରି ମରିମା କରସି । ୧୨ ଏ ବାଇବରଜିମନ୍, ତମେ ଜାନିବାର ଆବେ କି କିରିସଟରପାଇ ମର ଜିବନେ ଜେହକି ଗଠିଆଏ, ତାରିଲାଗି ଅଦିକ ଲକ୍ଷ ସୁବକବର ବିସବାସ କରିବାକେ ଗଟେକ ବାଟ ଆଇଲା । ୧୩ ଜେନ୍ତୁରି, ସମାରାଗର ମେତେ ଜେହକି ସରନ ଜାଗିଆଦି, ସେମନ୍ ସବୁ ମୂଲ କିରିସଟରକେ ସେବା କଲାର ପାଇ ବନ୍ଦିଗରେ ଆଚିବଲି ଜାନ୍ମାଇର । ୧୪ ମୂଲ ଦିନିମାରେ ରଇଲାରପାଇ, ଲାଟି ରଇବା କେନ୍ତେକ କେନ୍ତେକ ବିସାପି ବାଇବରଜିମନ୍କେ ମାପରୁ ବୟ ଦେଲାଆଏ । ପରମେସର ବାକିଅ ନ ତରତେ ଜାନାଇବାକେ ସେମନ୍କେ ଏବେ ସାଥାସ ଆବେ । ୧୫ ଅଇଲେ ମିଥା ସେମନ୍କେ ବିଦ୍ରରେ ଅନି କେତେକ ମକେ ଆକାର କଲାରାଇ କିରିସଟର ବିସଇ ଜାନାଇବାକେ ମନ୍ କଲାଇନି । ସେମନ୍ ମରଟାନେଅନି ବଦ ବଲି ଦେକାଇଥାଇବାକେ ଏନ୍ତି କଲାଇନି । ମାତର ଆରି କେତେକ ଲକ୍ଷ ଏଣା ସଦ ବଲି ମନେବାକିରି କଲାଇନି । ୧୬ ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ମକେ ଆଲାଦ କଲାର ପାଇ ସୁବକବର ଜାନାଇଲାଇନି । କିରିସଟର ସୁବକବର ଦେକାରକା କରିବାକେ ପରମେସରପେ ମକେ ଏ ବନ୍ଦିଗରେ ସଞ୍ଚୁଲାଆଏ ବଲି ଜାନିକରି ମିଥା । ୧୭ ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ମକେ ଆକାର କଲାଇନି, ମରଟାନେଅନି ବଦ ବଲି ଦେକାଇଥାଇବାକେ ଏନ୍ତି କଲାଇନି । ତାକର

ମନେ ଏଣା ସତ୍ତବଲି ବାବିକରି କରିବନାଇ । ମୂଲ ବନ୍ଦି ଗରେ ରଇକରି ଜେହକି କଷଟ ମୁରହଳିନି, ତାରତେଇଅନି ଅଦିକ କଷଟ ମିଶାଇବାକେ କୁଣ୍ଡ ପାଁଚାଳାଇନି । ୧୮ ମାତର ଏଣା ମରପାଇ କାରିତା ନାଇ । ସେମନ୍ ସତ୍ତବରେ କଲେ କି ବୁଲୁ କାମର ପାଇ କଲେ ମିଥା, କିରିସଟର ବିସଇର କବର ଜାନାଇ ଅଇଲେ, ସେଟା ମୁକିଆ ବିପାଇ । ଆରି ସେଟାରପାଇ ମୂଲ ସାରଦା ସତ୍ତବର ରଇବା କାଳାପାଇ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆଇବା ଅଇତେରକିବି କାଳାପାଇ ମନ୍ ମୁକାଲାଇସି । ୧୯ ମୂଲ ଦିଆନ ଦେଇ ଆରି ଆସା କରି ଜାଣିଲିନି । ମୂଲ ଜିବନ ରଇଲେ କି ମରବାକେ ଅଇଲେ ମିଥା ମର କାମଣାନେ ଏଲା ନ କରି । ମାତର ଅଦିକାର ସତ୍ତବରେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ମୁଖୀଟେ କାଟା ଅଇବାକେ ମକେ ଅଦିକ ସାଥାସ ଆଇଯି । ଏନ୍ତିରିକିର ମୂଲ ଜେହକି କାମ୍ କଲିନି, କିରିସଟକେ ତାକୁପୁରୀ କରାଇବି । ୨୦ ଏକାଇକେବଇଲେ ମରପାଇ ଜିବା କାଇବାଟା ସବୁ କିରିସଟେଯେ । ଆରି ମର ଜୟାବେ, କିରିସଟରଟାନେ ରଇକରି ମରବାଟା ବେଦି ନିକ । ୨୧ ମୂଲ ଜିରଇଲେ, କିରିସଟର ସତ୍ତବର ରଇବାକେ ନିକ ସଞ୍ଚୁ କାମ୍ କରିଅଲୟି । ମାତର ମଲେ ନିକ କି ଜିରଇଲେ ନିକ ବଲି ଜାନି ନାପାରିଲିନି । ୨୨ ଏ ଦୁଇଟା ବିଦ୍ରରେ କାଇଟା କରିବି ବଲି ଜିକାଟାନା ଅଇଲିନି । ଏ ଜିବନ ଚାତି ସରମେ କିରିସଟର ସଞ୍ଚୁ ରଇବାକେ ମୂଲ ମନ୍ କଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ସେଟା ଅଦିକ ନିକ । ୨୩ ମର ଜିରଇଲେ, କିରିସଟର ସତ୍ତବର ରଇବାକେ ନିକ ବଲି ଜିରଇଲେ ନିକ ବିପାଇ । ୨୪ ଏ ବିସଇ ମୂଲ ତାଂତ୍ର ସଞ୍ଚୁ ଜାନିଲିନି । ତେବରପାଇ ମୂଲ ଜିରଇକରି ଜେନ୍ତୁରି, ତମେ ବିସାପାଇ ତାଂତ୍ର ଅଇଯା । ୨୫ ସେନ୍ତୁରଥାଲେ, ମୂଲ ତମର ସଞ୍ଚୁ ଆରିତରେକ ମିଥାବେଳେ, ଜିପୁକିରିସଟର ସଞ୍ଚୁ ମିଥାରପାଇ ତମେ ମର ବିସଇଲେଇ ବଦପନ ଅଇଯା । ୨୬ ସବୁରାଗନେଅନି ମୁକିଆ ବିସାଇ ଅଇଲାନି ଏଗା । କିରିସଟର ସୁବୁ କବର ବିସବାସ କରିବାର ଲକ୍ଷମନ କେନ୍ତୁରି ତଳାଚଳିଟି କରିବାରଥାଏ, ତମେ ସେନ୍ତୁରି କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲିନି । ୨୭ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ସୁବୁ କବରର ବିରୁଦ୍ଧ ଦେବାପେଲା କଲାଇନି, ତାକର ମୁଖୀଟେ କରିବାର ବିପାଇ ଅଇଲାନି ଏବେ ଆରିତରେକ ମିଥାବେଳେ, ଏ ଜିରିସଟର ସତ୍ତବର ମୁକିଆ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୨୮ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୨୯ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୩୦ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୩୧ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୩୨ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୩୩ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୩୪ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୩୫ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୩୬ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୩୭ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୩୮ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୩୯ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୪୦ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୪୧ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୪୨ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୪୩ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୪୪ ଏକାଇକେବଇଲେ ବିସାପାଇ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୪୫ ସେନ୍ତୁରଥାଲେ, ମୂଲ ତମଙ୍କେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୪୬ ସେନ୍ତୁରଥାଲେ, ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୪୭ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୪୮ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୪୯ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୫୦ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୫୧ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୫୨ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୫୩ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୫୪ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୫୫ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୫୬ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୫୭ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୫୮ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୫୯ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୬୦ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୬୧ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୬୨ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୬୩ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୬୪ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୬୫ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୬୬ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୬୭ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୬୮ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୬୯ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୭୦ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୭୧ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୭୨ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୭୩ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୭୪ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୭୫ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୭୬ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପାଇ କାମର କଲାଇନି । ୭୭ ସେନ୍ତୁରିପେ ଗନ୍ତେ ଜୁଆରେ କରିବାର ବିପା

ଲକ୍ଷକେ ସମାନ ଉପାବେ ଆଲାଦା କରା । ଗଟେକ ତିନ୍ମା କରା ଆରି ତମର ଆଦ୍ମିମାର ଗଟେକ ଅଳକରି ତମର ବାଦ୍ବାବା ଗଟେକ ଥ । ଏହାରି କରି ମନେ ପୁରାପୁରୁଷ ସାରବା କରାଥା । ଶିବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର ଶାନ୍ଦେଖାନି ନିଜେ ବହୁ ଅଳବାକେ ଚେଷ୍ଟା କରାନାଇ । ଅଦ୍ବକ୍ତା ବହୁପଦ କାତା କରବାକେ କାଇ ବିସଇ ମିଥା କରାନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ନିଜକେ ପାନ୍ କରା । ବିନ୍ ଲକ୍ଷର ଶାନ୍ଦେଖାନି, ନିଜେ ମୁଲ୍କ ବହୁ ବଲି ବାବାନାଇ । ୪ ମର ନିଜରପାଇ କାରଟାକେ ଅଦିକ୍ ନିଜ ରହସ୍ୟ ବଲି ଅଦ୍ବକ୍ତା ସେଟାଯେ ବାବି ବାବି ରୁଅନାଇ । ବିନ୍ ଲକ୍ଷରପାଇ ଜନ୍ମ ବିସଇ ନିଜ ରହସ୍ୟ, ସେଟାମିଥା ଏହାରୁଥା । ୫ କିରିସଟ ଜିସୁର ମନ୍ ଜେନ୍ତି ରହିଲା, ତମର ମନ୍ଦିମିଥା ସେ ରକାମ ଥ । ୬ ସେ ପରମେସର ପାରା ସବୁ ରକାମ ରଙ୍ଗଲେ ମିଥା, ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ସମାନାଥର ରଇବା ଅଦିକାର ନିଜରପାଇ ଦାରିକରି ରଇବି ବଲି ମନ୍ କରେ ନାଇ । ୭ ତାର ବାଦୁଲେ ସେ ନିଜେ ମନ୍ଦକରି, ତାକେ ରହିଲା ସବୁଟା ତାତିଦେଇ ଗଟେକ ଗତିବାହୁତାର ରୁପ ଦାରିଆଇଲା । ନର ଲକ୍ଷ ପାରା ଅଳକରି ନର ଲକ୍ଷ ବାନିମୁରିତ ଦାରି ଜାତିଅଳଲା । ୮ ନରଲକ୍ଷ ପାରା ଅଳ ଆରାଲାପତେ, ସେ ପରମେସର ଆଦେଖ ମାନିକରି, ନିଜକେ ଆରି ଅଦିକ ପାନ୍ଦକଳା । ଲକ୍ଷମନ ମରାଅତ୍ବିଲ ପରାପାଇଅଳଲା । ଅଦ୍ବକ୍ତା ମରବାକେ ନାଇ, ମାତର କୁରୁପ କାଟେ କୁଟିମାରାଜଅଳ ତଗଳଅଳବାକେ ମିଥା । ୯ ତେବରପାଇ ପରମେସର ତାକେ ସବୁରୁତେଇଅନି ଉପ୍ରେ ଉଗଳିଲା । ଆରି ସବୁର ନାରୀଶାନେଅନି ଅଦିକ ତାକୁପୁଣ ଆରି ଅଦିକାର ରଇବା ନାରୀ ତାକେ ଦେଲା । ୧୦ ଜେନ୍ତିକି ସରମୁରେ, ମଦପୁରେ ଆରି ପାତାଲେ ରଇବା ସବୁ ଜିସୁକେ ମାଣ୍ଣିକୁଟା ଦେଇ ରୁଅର କରିବାର । ସେଟାରୁଥାଲ ପରମେସର ଏ ସବୁ କଳାଥାଏ । ୧୧ ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷ ଜିସୁକିରିସଟେ ସେ ମାପରୁ ବଲି ମାନିଅଳବାର । ଏହାରି ଅଳଲେ ବାବା ପରମେସର ତାକୁପୁଣ ପାଇଥି । ୧୨ ତେବର ପାଇ, ଏ ମର ଆଲାଦର ମରତରମନ, ତମେ ଜେନ୍ତାକିମି, ମାପରୁ ଆଦେଖ ମାନିକରି ରଇଆରାସ, ଜାତିରଇ ତରିକରି ତମର ମୁକ୍ତିର କାମ ପୁରାପୁରୁଷ କରା । ମୁଲ ରଇଲାବେଳେ ସେ ନାଇ, ମାତର ମୁଲ ଦୁରିକେ ରଇଲେ ମିଥା ଏଟା କରା । ୧୩ ପରମେସର ନିଜେ ତମର ବିଦେର ଏ କାମ କଳାରୁଥାଇ ତମେ ଏଟା କରିପାରୁ । ତମଙ୍କେ ଜାଇଟା କରି ବଲି ସେ ମନ୍ କଳାମି, ସେ ସମାନ ମନ୍ କରିବାଟା, ତମଙ୍କେ ମିଥା ଦେଇଥି । ଆରି ସେଟା କରିବାକେ ବପୁ ମିଥା ଦେଇଥି । ୧୪ ମୁରମୁରା ଆରି କିରଜାଟି ନ ଅଳକରି ସବୁ ଲକ୍ଷକାକ କାମ କରା । ୧୫ ଏହାରିକଲେ, ତମେ କାରାୟ କାମ କଳାସନ ବଲି ବିନ୍ମଳକ କାଇ ଦୟ ନ ଦାରଦ ଆରି ତମେ ସୁକଳ ଅଳଥା । ପାସକରି କାରାୟ କାମ କରିବା ଲକ୍ଷମନର ମନାଇ ପରମେସର ସିଦ୍ଧ ପିଲାଟିକ ଉପାକାର ତମେ ରଇଥା । ତାକର ବିଦେର ଆଶ୍ରମ ଜଣତ ରଇଲୁ ଜଟକାରା ପାରା ତମର ତମାତଳତ ତିଥି । ୧୬ ନ ପାରିବା ଜିବନର କବର ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଜାନାଥା । ଏହାରିକଲେ, କିରିସଟ ବାଅଦବା ଦିନେ ମୁଲ ତମର ବିସଇର ଲାଗି ବହୁପଦ ଅଳବି । ତମର ବିଦେର ଆବଦ ଅଳକରି କରିରଇବା କାମ ରୁଚାଇ ଅନ୍ଧ ନାର ବଲି ସେ ଦିନେ ତିଥି । ୧୭ ସୁକଳବର ବିସବାସ କଳାରୁଥାଇ, ତମେ ଜେନ୍ତାକି ଦୁଇ କଷଟ ପାଇକରି ମୁରବଲାସନି, ସେହାରିଷେ ମୁଲ ମିଥା ସୁବକବର ଜାନାଇଲାର ପାଇ ଦୁଇ କଷଟ ପାଇକରି ମରିମିଥା ଜିବି । ସେହାରିଅଳଲେ ମିଥା ମୁଲ ନିଜେ ସାରବା ଅଳ ତମରସତ୍ତ୍ଵ ସାରବା କରବି । ୧୮ ସେହାରିଷେ ତମେମିଥା ସାରବା ଅଳକରି ମରସତ୍ତ୍ଵ ସାରବା କରିବାର ଆରେ । ୧୯ ଜିବି ମାପରୁ ମନକଲେ, ତମିତିକେ ତମରଟାନେ ଦାପରେ ପାଗଲବାକେ ମନ୍ କଳିନି । ତାରଟାନେଅନି ତମେ ନିକ ଆଗାସ ବଲି ସୁନ୍ଦରେ, ମୁଲ ମିଥା ସାରବା ଅଳବି । ୨୦ ତମିତିକେ ତାତିଦେଇ ଆରି ତମର ବିସଇ କେ ମିଥା, ଅଦିକ

ଚିନ୍ତା କରିବା ଲକ୍ଷ ମର ଲଗେ ନାଇ । ସେ ତମର ଦୁଇ ସୁକ୍ତ ବିସଇନେଇ ସତରେ ଚିନ୍ତା କରିଥି । ୨୧ ମୁର କାଇକେ ଏହାରି କଇଲିନି ବଇଲେ, ସବୁ ଲକ୍ଷ ନିଜର ନିଜର ମନ୍ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁଷ କରିବାକେ ମନ୍ କରିବାର । ଜିସୁକିରିସତ୍ତ୍ଵ ମନ୍ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁଷ କରିବାକେ ମନ୍ କରିବାର । ୨୨ ତମେତା ଜାନିଆରାସ, ତମିତି ନିଜକେ ସତରାବେ କାମ କରିବା ଲକ୍ଷ ପାରା ଦେକାଇଅଳାଏ । ସେ ଜେନ୍ତିକି ଗଟେକ ପଥ, ତାର ବାବା ସତ୍ତ୍ଵ ସେବା କରିଥି, ସେହାରିଷେ ସେ ମରସତ୍ତ୍ଵ ସୁବକବର ଜାନାଇବା କାମେ ମିଥିଆଏ । ୨୩ ତେବର ପାଇ, ମନେ କାଇଟା ଗର୍ଥି ସେଟା ଜାନିଲା ଦାପରେ, ତାକେ ତମର ଲଗେ ମିଲିପିତେଇ ପାଟାରିବି ବଲିକରି ଆପା କଲିନି । ୨୪ ମୁଲ ମାପରୁ ଲଗେ ବିସବାସ କଲିନିଜ, ମୁଲ ନିଜେ ମିଥା ଦାପରେ ତମଙ୍କେ ଦେବକବାକେ ଆଳବି । ୨୫ ମାତର ଆମର ବାର ଏପାପରଦିତକେ ତମରଗାନେ ପାଗାଇବି ବଲି ମୁ ମନେ ମନେ ବାଦିଲିନି । ସେ ମର ସତ୍ତ୍ଵ କାମ କରି ସୁବକବର ଦେବକାରକା ପାଇ ଆବଦ କଲା । ତମର ବାଦୁଲେ ମର ସବୁ ବିସଇ ପୁରାପୁରୁଷ କରିବାକେ ତାକେ ତମେ ପାଗାଇରଇଲାସ । ୨୬ କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ତମକେ ଦେବକବାକେ ଦେବି ମନ୍ କଲାନି । ଆରି ତାକେ ଦେବାର ଦାଇଅଳାଏ ବଲିକରି ଦାନ୍ତ୍ଯପାନ୍ଦ ଅଳରଇଲାସ ବିଶବାସ ବିଶବାସ ବିଶବାସ ବିଶବାସ ବିଶବାସ ବିଶବାସ । ୨୭ ତେବରପାଇ ମୁଲ ତାକେ ଆରିତରେକ ଦେବି ସାରଦା ସତ୍ତ୍ଵ ପାଗାଇଲିନି । ଜେନ୍ତିକି ତମେ ତାକେ ଆରିତରେକ ଦେବି ସାରଦା ଅଳବା ଆରି ମୁଲ ମିଥା ଦୂର ନ କରି । ୨୮ ତେବରପାଇ ତାକେ ଗଟେକ ବିସବାସ ବାର ଲୟାବେ ସାରଦା ସତ୍ତ୍ଵ ତିକିନିଆ । ତାରପାରା ଲକ୍ଷମନକେ ସନମାନ ଦିଆସ । ୨୯ କାଇକେବଇଲେ କିରିସତ୍ତ୍ଵ ଲାଗି ବଲିକରି ସେ ତାର ଜିବନ ବିପଦେ ପାକାଇଲା । ଆରି ତମେ ମରଲାକ ବଲିକରି ସେବାକାମେ ଜାଇଗାସବୁ ଭନା ଅଳଲାଆଏ, ସେଟା ସବୁଜାକ ସେ ପୁରାପୁରୁଷ କଲା ।

୩ ପାରାପାରି ପଚେ ଏ ମର ବାରବିନିମାନ, ମୁଲ ତମକେ ଆଗରୁ କଇଲାଟା ଆରିତରେ କଇବାକେ ମନେ ବିଜାର ଲାଗେନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେହାରି କଲେ ଦୁଲ ବିସଇ ସିକାଇମନରଗାନେଅନି ତମେ ଜାଗରିବ ଅଳରିଥା । ୧ କୁକୁରମନର ପାରା ରଇବା ସେହାରି ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନି ଜାଗରଟା ରୁଆ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ କାରାପ ବିସଇ କଲାଇନି । ବିସବାସ ଅରିବା ମନୟ ପିଲାମନ ସବୁ ସୁନ୍ଦର ଅଳରାବ ଆରେ ବଲି କଇଲାଇନି । ୨ କାଇକେ ବଇଲେ ଆମେଷେ ସତରେ ସତରେ ପରମେସର କେ ଜୁଆର ଆମେଷେ ସୁକଳାଦିମାର ସାରକ ସତ୍ତ୍ଵ ପରମେସରକେ ଜୁଆର କଲୁନି । ଆମେ ଜିପୁ କିରିସତ୍ତ୍ଵକେ ତାକୁପୁଣ କଲୁନି । ଆମର ନିଜର ରିତିନିତି ସେ ମୁକ୍ତିକି ବଲି ଚଲୁନାଇ । ୪ ମୁଲର ଆମର ରିତିନିତି ରଇଥାବେ ତାଲବାକେ ଅଦିକ ମନ୍ କରନ୍ତି । ଜିବ କେଆଲେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ରିତିନିତି କେ ଆପା କରନ୍ତି । ୫ ପରମେସର ଆମର ଆନିଦାଦିମନକେ ତିଆରିଲାପାରା ଗଟେକ ଆବ ଅଳଲାକେ ମନେ ପୁନର୍ କରିରଇଲାଇ । ମୁଲ ଗଟେକ ଜୟାଏଲର ଲକ୍ଷ । ଦେବକବାକେ ଗାଲେ ମୁଲ ବେନ୍ଜାମିନ୍ କୁତୁମର ଲକ୍ଷ । ମୁଲ ଗଟେକ ଏବଦିଥ ଆରି ଆମର ଆନିଦାଦିମନ ମିଥା ଏବଦିଥ ରଇଲାଇ । ମସାର ରିତିନିତି ମାନବାକେ ଗଟେକ ପାରୁସି ପାରା ରଇଲାଇ । ୬ ପରମେସର ମାନକଲାଟା ପୁରାପୁରୁଷ କରିବାକେ ମୁଲ ବସି ମନ୍ କଲି ଆରି ସେହାରି କରୁ କରୁ ଜିପୁର ସିଥମନକେ କଷଟ ଦେଲି । ଆମର ଜିବଦି ନିଯମ ସବୁ ପୁରାପୁରୁଷ ମାନଲାବ ପାଇ ଜିବଦି ଅଳକରି ଅଳକରି ଅଳକରି ଅଳକରି

କାଳକେବଳରେ ମୁଲ ସେ ସବୁ ନିୟମ ମାନ୍ଦରେଇଲି । ୭ ମାତ୍ର ଆଗେ ମୁଲ କେବୁକି ସବୁ ବିସର ବେଷି ମୂଳିଥ ଆଚେବଳି ବାବତେଇଲି, ଏବେ କିଷିପରି ସତ୍ତ୍ଵ ମିସଲାର ପାଇ ସେଚାମନ ସବୁ ତୁଟାଇଥେ ବଳି ଜାନିଲି । ୮ ସେବୁକି ନାହିଁ ଆଗ୍ରହ କେବୁକି ସବୁ ବିସର ପରମେସରକେ ସାରଦା କରାଇବାକେ କରତେଇଲି, କିମ୍ବା କିଷିପରି ମର ମାପରୁ ବଳି ମାନାମାରେଇଥିନି, ସେବା ତୁଟାଇଥେ ବଳି ଜାନିଲି । ତାରପାଇ ମୁଲ ସବୁ ବିସର ଚାତିଦେଲିଆଚି । କିଷିପରି ସିଧ ଅଳକି ବଳିକରି ସେଚାମନ ତୁଟାଇଥେ ବଳି ଏତକିଲି । ୯ ଜେନ୍ଦ୍ରାରି କି ମୁଲ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ପୁରାପୁରୁଷ ନିରିରବି । ରିତିନିତି ମାନିକରି ପରମେସର ମୁଖ୍ୟାଟ୍ ଦରମ ଲକ୍ଷ ଅଳବି ବଳି ଦେସନ କରତେଇଲି, ଏବେ ସେବା ସବୁ ଚାତିଦେଲି । ତାର ବାଦୁଲେ କିଷିପରି କି ବିସାଧ କଲାରପାଇ ପରମେସର ମନେ ଦରମ ଲକ୍ଷ ଲାଗାବେ ଦେକ୍ଖାନି । ୧୦ ମୁଲ କିଷିପରି କାନବି ବଳି ମନ କଲିନି । ଆରି ପରମେସର ତାକେ ଜନ ବୟସତ୍ତ୍ଵ ମଳାତେଇଥି ଉଚାଇଲା, ସେ ବୟସ ମୁଲ ମର ଜିବନେ ମିଲାଇବି ବଳି ଆପା କଲିନି । ସେ ଜେନ୍ଦ୍ରାରି ମରପାଇ ଦୁକ୍କ କଷ୍ଟ ପାଇଲା, ସେନ୍ଦ୍ରାରେ ସମ୍ମିଳିତା ତାରପାଇ ଦୁକ୍କ କଷ୍ଟ ପାଇବି ଆରି ତାର ମନରେ ମିଥବି । ୧୧ ସେନ୍ଦ୍ରାରେ ପରମେସର ଜେବୁକି ଲକ୍ଷକେ ମଳାତେଇଥି ଜିବନ କରି ଉଚାଇଯି, ସେମନର ବିଦରେଇନି ମୁଲ ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଅଳବି । ୧୨ ଏ ସବୁ ବିସର ମୁଲ କରିପାରାଇ ଆଚି ବଳି କରନାଇ । ପରମେସର ମନେ ସିଦ କରି ସାରାଜାଥାରେ ବଳି ମିମା ମୁଲ କରନାଇ । ମାତ୍ର, କିଷିପରି ପାର ଅଳବାକେ ମୁଲ ଦେବି ଦେସନ କଲିନି । ସେବାରପାଇ କିଷିପରି ମନେ ବାରଳା ଆଏ । ୧୩ ନାଇ, ମର ବାଇବଲନିମନ, ଏ ସବୁକାଳ କରିପାରାଇଥି ବଳି ମୁଲ କରନାଇ । ମାତ୍ର ଅଦିକ ଗଟେକ ମୁକିଅ ରଇବା ବିସର ମୁଲ କଲିନି । ଜେବୁକି ସବୁ ବିସର ଅଳପାରିଆ ଆଏ, ସେବା ସବୁ ପାସରି ଚାତିଦେଇକରି କିଷିପରି କରିବାର କରନାଇ । ପରମେସର ମନେ ଅଳବାରାଆଏ ବଳି ମନ କଲାନି, ସେନ୍ଦ୍ରାର ଅଳବାକେ ମୁଲ ଦେସନ କଲିନି । ୧୪ ମର ସାରାପାରି ଜାଗାଇ କେବଳ ଜାକ ଆଗ୍ରହ ଆଗ୍ରହ ଗଲିନି । ଜେନ୍ଦ୍ରାକି ମୁଲ ସରଗେ ପୁରୁଷକାର ପାଇବି । ଜିସୁକିଷିପର ମରପାଇ ଜେବୁକି ବିସର କଲାଆଏ, ସେବାରପାଇ ସେ ପୁରୁଷକାର ମୁଲ ସରମେ ପାଇବି । ୧୫ ସେବାରଥେ ଆପା, ଆମେ ଜେବୁକି ଲକ୍ଷ ସୁକଳ ଅଳାରୁ, ଏ ରକାମ ବିସର ସମାନ ଲାଗାବେ ଚିନ୍ତା କରତେଇନ୍ତି । ଆରି ଜନି ଏ ସବୁ ବିସରପାଇ ତମେ ମର ସତ୍ତ୍ଵ ରାଜି ପାଥାସାର, ଟିକ ସତ୍ତ୍ଵ ଚିନ୍ତା କରିବାକେ ପରମେସର ତମେ ପାଇବି । ୧୬ କେନ୍ଦ୍ରି ମିମା ପରମେସର ଜେବୁକି ବିସର ସବୁ ଆମକେ ଦେକାଇ ସାରାଜାଥାରେ, ସେ ସବୁକାଳ ଆମେ ମାନବାର ଆଏ । ୧୭ ଏ ମର ବାଇବଲନିମନ, ମୁଲ ଜେନ୍ଦ୍ରାରି କଲିନି, ତମେ ମିମା ସେନ୍ଦ୍ରାରେ କରା । ଆମେ ତମେ ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲାବେଳେ ଜେନ୍ତି ତଳାବଳ୍ଲି କରତେଇଲୁକୁ, ସେବା ଜାଗରର ସତ୍ତ୍ଵ ଦେକା ଆରି ସେନ୍ଦ୍ରାର ତଳାବଳ୍ଲି କରା । ୧୮ ସାରାପାରି ପରମେସର ସେମନକେ ବିନାୟ କରସି । ସେମନ ଅନ୍ଦକା ଗାଗର ମନ କରିବାଟା ପୁରୁଷଗୁରୁ କରିବାକେ ମନ କଲାଇନି । ଲାଜର ବିସର କରି ସାରଦା କଲାଇନି । ଅନ୍ଦକା ଏ ଜନତର ବିସରଯେ ଚିନ୍ତା କଲାଇନି । ୧୯ ଜେନ୍ଦ୍ରି ତାକେ ଜଗତ୍ତର ସବୁ ବିସର ସର୍ପିଆଇବାର, ସେନ୍ଦ୍ରାର ତରିଶାନେ ବସି ଆଏ । ସେ ବୟସତ୍ତ୍ଵ ଆମର ମରବା ଗାଗଦମନକେ ନୁଆ କରି

ବାଦୁଳାଳୟ । ପରମେସ୍ଵର ତାକେ ଜିବନ କରି ଉଚ୍ଚାଳାବେଳେ, ସେ ଜନ୍ମ ମରମାର ଗାହ୍ୟ ପାଇରଇଲା, ସେହୁାରି ରଇବା ମରମାର ଗାଗଢ଼ ଆମକେ ମିଥା ଦେଇଥି ।

୪ ତେବର ପାଇ ଏ ମର ବିଷବାସି ବାଇବଲିମନ, ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଆଲାଦ୍ବ
କରି ଦେବକବାକେ ମନ କଲିନି, ତମେ ମକେ ବେଶି ପାରଦା କରାଇଲାସନ୍ତି
ଆରି ତମେ ଆକା ମର ପୁରୁଷକାର । ମର ମଳତରମନ, ମୁଲ ତମଙ୍କେ
ଜେବୁକି ବିସଇ କଇଆଟି, ସେନ୍ଦ୍ରାରିଯେ ମାପୁରୁଣାନେ ବିସାବାସେ ତାହି
ରୁଆ । ୨ ଯଦିଆକେ ଆରି ସନ୍ତୁକେ ମୁଲ ବାବୁଜିଆକରି କଇଲିନି, ତମେ
ଦୁଇଲକ୍ଷ ଜାକ ମାପୁରୁ ଲକ୍ଷ ଅଳିଆକାସ । ତେବର ପାଇ ତମର ବିଦରେ
ଗାଟେକ୍ ମନ ଥର ରାଜିରାଆ । ୩ ଆରି ବାଇ ଜେ କି ସବୁବେଳେ ମକେ
ପାଇଜ କରସୁ, ଏ ଦୁଇଟା ମାରକିମନ୍ ସାନ୍ତି ସଞ୍ଚୁ ରଇବାକେ ଦୁଇ ପାଇଜ
କର । କାଇକେବଲେ ମୁଦକବର ଜାନାଇବା କାମେ ସେମନ୍ ମରଷଞ୍ଚୁ
ରଇକରି ଦେବି ଆବଦ ଅଳିଲାଇ ଆଚର । ସେନ୍ଦ୍ରାରିଯେ କେଳେମେନ୍ଦ୍ର ଆରି
ଦିନ ଲକ୍ଷମନ୍ ମିଥା ମର ସଞ୍ଚୁ କାମ୍ କରିବେରଇଲାଇ । ପରମେସର ତାର
ବରତାନେ ସେମନ୍ଦ ସବୁ ଲକ୍ଷ ନାହିଁ ଲେକାଇ ଆଚେ । ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ନ
ପାରଦା ଜିବନ ପାଇଲାଇ ଆବଦ । ୪ ମାପୁରୁ ସଞ୍ଚୁ ମିଥିରଇଲାଇପାଇ
ସବୁବେଳେ ପାରଦା ଅଳକରି ରୁଆ । ମୁଲ ଆରିତରେକ୍ କଇଲିନି ପାରଦା
ଅଳକରି ରୁଆ । ୫ ଦରମ୍ ଅଳକରି ସବୁ ଲକ୍ଷର ସଞ୍ଚୁ ଚାଲାନ୍ତି କରା ।
ମାପୁରୁ ଆଇବା ଦିନ କେଟି ଆଇଲାନି ବିଳ ପାସରାନାଇ । ୬ କାଇ ବିସଇ
ନେଇକରି ମିଥା ଚିନ୍ମା କରି ଦାନ୍ତି ଉଥାନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ସବୁ ଗରନ୍ତା
ଅଳିଲା ବେଳେ, ତମଙ୍କେ ଜାଇଟା ଲତା ଆଚେ, ସେ ବିସଇ ପରମେସରକେ
ଗୁଆରି କରା । ଆରି ପାରତନା କଲାବେଳେ, ତାକେ ଦନ୍ତିଆବାଦ ମିଥା ଦିଆୟ୍ ।
୭ ଏନ୍ତରୀ କଲେ, ପରମେସର ତମଙ୍କେ ସାନ୍ତି ଦେଇସି । ଏ ସାନ୍ତି ଲକ୍ଷମନ୍
ଦୁଇବା ସାନ୍ତିରପାରା ନାଇ । କିରିସଥ ଜିମ୍ବର ସଞ୍ଚୁ ମିଥିଲାଇପାଇ ଜଦି ଏ
ପାନ୍ତି ତମେ ପାଇଲେ, ତମର ଜିବନେ କଷତ ଅଳାଇ ମିଥା ନ ତରିକରି,
ଚିନ୍ମାକରି ଦାନ୍ତା ନ ଅଳବାକେ ପାଇଜ କରିସି । ୮ ପାରାସାରି ପତେ ଏ ମର
ବାଇବଲିମନ, ଜେବୁକି ସବୁ ବିସଇ ନିକ ରଇସି, ଜେବୁକି ସବୁ ବିସଇ
ସନ୍ମାନ ପାଇସି, ଜନ ସବୁ ବିସଇ ସତ ରଇସି, ଜନ ସବୁ ବିସଇ ପାପ
ନଇତେ ରଇସି, ଜନ ସବୁ ବିସଇ ଦରମ୍ ରଇସି, ଆରି ତାକମୁଟା ରଇସି,
ଏ ସବୁ ବିସଇନେଇ ଚିନ୍ମା କରା । ୯ ତମଙ୍କେ ମୁଲ ଜେବୁକି ସବୁ ବିସଇ
ସିକାଇରଇଲି, ଆରି ତମେ ମାନିରଇଲାସି ସେଟା ସବୁ କରିବେରୁଆ । ମୁଲ
ଜେବୁକି ବିସଇ କଇବେଳେ ରଇଲି, ସେଟା ସୁନ୍ଦରେଇଲାସି ଆରି ଜେବୁକି
ବିସଇ କରିବେଳେ ରଇଲି, ସେଟା ଦେବିରଇଲାସି, ସେଟା ସବୁ କରିବେରୁଆ ।
ପରମେସର ତମରସଞ୍ଚୁ ରଇ ତମଙ୍କେ ସାନ୍ତି ଦେଇସି । ୧୦ ମାପୁରୁ ସଞ୍ଚୁ
ମିଥିଲାଇ ପାଇ ମୁଲ ଦେବି ପାରଦା ଅଳିନି । କାଇକେବଲେ, ମକେ
ଲତାକେ ଲାଗବାଟା ପାଟାଇଦେଲାକେ ତମେ ମର ବିସଇ ଚିନ୍ମା କଲାସନ୍ତି
ବିଳ ମୁଲ ଜାନିଲିନି । ତମର ଆଲାଦ୍ ଦେବକବାକେ ଏବେଷେ ତମଙ୍କେ
ବେଳା ଚିକ ଅଳାଇ । ୧୧ ମକେ ଲତାକେ ଲାଗବା ବିସଇ ମରିଲାଗେ ନ
ରଇଲାକେ ବିଳ ଏନ୍ଦ୍ରାରି କଇନାଇ । କାଇକେବଲେ ମର ଜିବନର କାଇ
ରକାମର ଗଢନ ଆଇଲେ ମିଥା, ପାରଦା ସଞ୍ଚୁ ରଇବାକେ ସକଳିଆଟି । ୧୨
ଅଳପ୍ରକେ ମିଥା ପାରଦାସଞ୍ଚୁ ରଇବାକେ, କି ବୁତେକ ରଇଲେ ମିଥା ପାରଦା
ସଞ୍ଚୁ ରଇବାକେ ବିଳିଆଟି । ପେଟ ପୁରୁତେ କାଇଲେମିଥା, କି ବୁକେ
ରଇଲେ ମିଥା, ଲତାକେ ଆଇବା ସବୁ ବିସଇ ରଇଲେ ମିଥା, ନ ରଇଲେ
ମିଥା, ପାରଦାସଞ୍ଚୁ ରଇବାକେ ମୁଲ ଜାନି । ୧୩ ଏ ସବୁ ଗରନ୍ତା ଅଳାଇ ମିଥା
ମୁଲ ମୁରଚିକରି ରଇବାକେ ସିକିଲିଆଟି । କାଇକେବଲେ, କିରିସଥ ମନେ

ବୟୁ ଦେଲାନି । ୧୪ ଏହୁରି ଅଇଲେ ମିଥା ଅବାର୍ ରଇଲା ବେଲାଇ, ତମେ ମକେ ଦୟାଦେକାଇ ମରପାଇ ସାଇ ପାଟାଇଲାସ୍ । ୧୫ ପିଲିପିଆତେଇ ରଇବା ବାଇବଇନିମନ୍, ତମେ ସତରଷେ ଜାନିଆଗାସ୍, ସିର ପରତୁମ୍ ସୁଦୁକବରର ବିସାର ସିକାଇବା ବେଳେ, ମୁର ମାକେଦନିଆଇଥିନି ଜେତେବେଳ ବାରଇ ଜାଇରଇଲି, । ବିସବାସି ମନର ଦଲ ବିତ୍ତରେ, ତମର ମଣ୍ଡଳିର ବିସବାସିମନ୍ସେ ମକେ ତାରୁ ଦାନ କରିରଇଲାସ୍ । ୧୬ ତେସଲନିକିଆ ନଅରେ ରଇବାବେଳେ ମିଥା ମକେ ଲତା ରଇଲାବେଳେ, ତମେ ଦୁଇତର ଦାନ ପାଟାଇଲାସ୍ । ୧୭ ତମକେ ମୁଇ ଦାନ ପାଟାଇରେରଥ୍ ବଲି ଏହୁରି କରିମାଇ । ମାତର ମକେ ସାଇଜ କଲାର ପାଇ, ପରମେସର ତମକେ ପୁରୁସକାର ଦେଅ ବଲି ମୁଇ ମନ କଲିନି । ୧୮ ତେବେ ତମେ ମରପାଇ ପାଟାଇଲାଟା ସବୁଜାକ ମରଟାନେ କେବଳୁ ଆଚେ । ଆରି ସେଟା ମରପାଇ ଅଦିକ । ତମେ ପାଟାଇଲା ସବୁ ବିସଲ ଏପାପରଦିସ୍ ମରଲଗେ ଆନିଲାକେ, ମକେ ଲତାକେ ଆଇବା ସବୁ ମୁଇ ମିଲାଇଥାଚି । ଏହୁରି କଲାକେ ତମେ ପରମେସରକେ ସର୍ପି ଦେଲା ନିକ ବାସନା ଅଇବା ଦାନ ପାଇ ଅଇଲା ଆଚେ । ସେ ସେଟା ସଞ୍ଚ୍ଛାକରି ସାରଦା ଅଇଲାଆଚେ । ୧୯ ଜିମୁକିରିସ୍ତଟ କରି ରଇବା କାମର ଲାଗି, ବେସି ରଇବା ତାର ଦନ୍ତସ୍ପତି ଟାନେଅନି ସେ ତକେ ଲତାକେ ଆଇବା ସବୁ ବିସଲ ଦେଇସି । ୨୦ ଆମର ସରଗର ବାବା ପରମେସର କାଲ୍ କାଲ୍ ଛୁମ୍ବୁଗ ତାକପୁଟା ପାଅ । ଆମେନ! (ଆମେନ g165)

୨୧ କରିସ୍ତ ଜିମୁକ ବିସବାସ କରିବା ପରମେସରର ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଛୁଆର କରା । ମରଷଞ୍ଚ ରଇବା ଆମର ବିସବାସି ବାଇବନିମନ୍ ତାକର ଛୁଆର ଜାମାଇଲାଇନି । ୨୨ ଏ ନଅରେ ରଇବା ବାକି ସବୁ ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନ୍ ତମକେ ଛୁଆର ଜାମାଇଲାଇନି । ଜନ୍ ବିସବାସିମନ୍, ଜମଳକ କି ରମିଆ ପାସନ୍କାରିଆର ଗଟିଦାଙ୍ଗୁଡା ଅଇଲାଇଆଚଦି, ସେମନ୍ ତାକର ଛୁଆର ଜାମାଇଲାଇନି । ୨୩ ମାସରୁ ଜିମୁକିରିସ୍ତ ତମକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା କଲାଟା ତମର ବିତ୍ତରେ ରଥେ ।

କଲସିଥ

୧

ଏ ଟିଟି ମୂଳ ପାଉଳ ଆରି ବିସବାସର ଲାଗି ଆମର ବାଜାଇରଇବା ତିମତି ମିଥି ଲେକଲୁନି । ପରମେସର ମକେ ବାରଲାରପାଇ ମୂଳ ଜିପୁକିରିସରେ ଗଟେକ ପେତି ଅଳାଇବା । ୨ କଲସି ନ ଅଥରେ ରଇବା ପରମେସର ଲକମନ ତମକେ, ମୁଖ ଏ ଟିଟି ଲେକି ପାଟାଇଲିନି । ତମେ ଆମର ବିସବାସ ରଇବା ବାଇବଜନିମନ ଆରି କିରିସରେ ସଞ୍ଚ ମିଥିଆଗାସ । ଆମର ବାବା ପରମେସର ତମକେ ଜିବନ ଦୁକାର ସାନ୍ତି ଦେଅ । ୩ ଆମେ ତମରପାଇ ପାରତମା କଲାଦେଲେ ଆମର ମାପ୍ର ଜିପୁକିରିସରେ ବାବା ପରମେସରକେ ମନ୍ଦିର ଦେଲୁନି । ୪ କାଇକେବଇଲେ ମାପ୍ର ଜିପୁକିରିସରେ ରେଇ ରଇବା ତମର ବିସବାସ ଆରି ପରମେସରର ଲକମନର ପାଇ ରଇବା ତମର ଆଲାଦର ବିସର ଆମେ ସୁମିଆରୁ । ୫ ତମେ ପରତୁମ ସୁଦ୍ଧ କବରର ବିସର ସୁନ୍ଦଳାବେଲେ, ସୁଦ୍ଧକବର ରଇବା ଆସାକରିବା ବିସର ଜାନିରଇଲାସ । ତେବେରାଇ ତମେ ବିସବାସ କରି ପରମେସରର ଲକମନେକ ଆଲାଦ କରେତ ରଇଲାସ । ତମରପାଇ ସରଗେ ତିଆର ଅଇରଇବା ପୁରୁସକାର ଆପାକରି ଏହାର କଲାସ । ୬ ଗୁଲାଇ ଜଗତର କେତେକ କେତେକ ଲକମନ ଏ ସୁଦ୍ଧକବର ବିସବାସକରି ତାକର ମନ ବାଦଲାଇଲାଇନି । ତମେ ସୁଦ୍ଧକବର ସୁନ୍ଦଳା ପରତୁମ ଦିନେଅନି ତମର ବିଦରର ମିଥା ଏହାରିପେ ଅଇରଇଲା ଆରି ପରମେସର ଜିବନ ଦୁକାଇଲା ସତ୍ତ ବିସର ତମେ ପୁରାପୁରୁନ ଜାନିରଇଲାସ । ୭ ପରମେସର ତାର ଜିବନ ଦୁକାର ଦୟା ଦେକାଇଲା ବିସର ଆମର ଆଲାଦର ଗତିଦ୍ୱାରା ଏପାପରାସ ତମକେ ସିକାଇରଇଲା । ଆମର ବାଦୁଲେ ସେ ବିସବାସ ରଇକରି କିରିସରେ ପେବାକଲାନି । ୮ ପରମେସର ଲକମନକେ ଆଲାଦ କରିବାକେ ତମକେ ସୁକଳାଦିମା କେନ୍ତ୍ରୀ ସାଇଜ କଲାଆରେ ବଳି ଏପାପରାସ ଆମର ଜାନାଇଆରେ । ୯ ଆମେ ତମର ବିସରର ଏ ନିକ କବର ସୁନ୍ଦିକରି, ତମରପାଇ ପାରତମା କରିଲାମିଆରୁ । ତାର ସୁକଳାଦିମାରେ ପାଇରଇବା ଗିଆନ୍ ଆରି ବୁନ୍ଦବା ବୟସଟ୍ଟେ ସେ ମନ୍ଦକଲାଟା ତମେ ପୁରାପୁରୁନ ଜାନିପାରୟା ବଳି ଆମେ ମାପ୍ରକେ ଗୁରୁଅରି କଲୁନି । ୧୦ ତେବେରାଇ ତମେ ତାକେ ସାବଦା କରାଇଲାପାରା ଚଲାଚଲିକରି ସେ ମନ୍ଦକଲାପାରା ଜିରନାକାରନା କରୁସା । ବିନ ଲକମନରେ ସାଇଜ କରିଲାମିରଇଲା ଆରି ପରମେସରର ବିସର ଜାନିବାକେ ଅଦିକ ଅଦିକ ବଢିଆଇପା । ୧୧ ତାର ବହ ବୟସଟ୍ଟେ ନିଜେ ବୟସଟ୍ଟେ ତମେ ସାରାଦା ସଞ୍ଚ ମୁରୁଦିକରି ରଇପାର୍ଯ୍ୟା । ୧୨ ବାବା ପରମେସର ରଇଲାର ରାଇଜେ ତାର ଲକମନର ପାଇ ଜାଇଟା ଚୁଲିଆଇ ଆତେ, ତେଇ ମିଥବାକେ ସେ ତମକେ ବାହଳା ଆତେ । ସେଟାର୍ଯ୍ୟାର ସାବଦା ସଞ୍ଚ ତାକେ ଦନ୍ତିଆଦ ଦେଇସା । ୧୩ ସେ ଆମକେ ଆନ୍ତାର ବ୍ୟୁତେରାଇନି ମୁକଳାଇକରି ତାର ଆଲାଦର ପଥର ସବୁ ପାଇ କେମା କରିଦେଲାଇଆରେ । ୧୪ ତାର ପଥରଲାଗି ସେ ଆମକେ ମୁକଳାଇକରି ଆମର ସବୁ ପାଇ କେମା କରିଦେଲାଇଆରେ । ୧୫ କିରିସରେ ନ ଦିପବା ପରମେସରର ସମାନ ବାନିମୁରୁତି ଆତେ । ତିଆର କରିରଇବା ସବୁର ଉପରେ, ପରତୁମ ଜନମ ଅଇଲା ପଥ ଉପାବେ, ତାର ଅଦିକାର ଆତେ । ୧୬ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତାରମାନେଅନି ସବୁ ବିସର ତିଆରକଳା ଆତେ । ଜଗତେ ରଇବାଟା ସବୁଜାକ, ସବେ ରଇବାଟା ସବୁଜାକ, ତିସବାଟା ଆରି ନ ତିସବାଟା, ବୟସର ସାମନ କରବା ଦୁଃଖନ ଆରି ଆଦମୀ ରଇବାପାମନ । କିରିସରେତେଇଅନି ସବୁ ବିସର ତିଆର କରିରଇଲା ଆରି ତାରଲାଗିସେ ସବୁ ବୁନ୍ଦାଚିତି । ୧୭ କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଇତେ ସେ ରଇଲା, ଆରି ତାରଟାନେ ସବୁ ବିସର ମିଥିକରି ଚାଲୁତେଇସି । ୧୮ ମଣ୍ଡି ଅଇଲାନି

ତାର ଗାଗତ ଆରି ସେ ମଣ୍ଡିର ମୁଣ୍ଡ । ମୁଣ୍ଡ ଗାଗତକେ ପାପନ କଲାପାରା, ସେ ମଣ୍ଡିକେ ସାପନ କଲାନି । ତାକେଥେ ପରମେସର ମରନେଅନି ପରତୁମ ଉପରଇରଇଲା । ଜେନ୍ତିକି କିରିସରେ ସବୁର ଉପରେ ସାପନ କରିବି । ୧୯ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତାର ପଥକେ ତାର ପୁରାପୁରୁନ ଗୁନ୍ତଳନସଟ୍ଟ ରଥ ବଳି ଟିକ କରିରଇଲା । ୨୦ ଆରି କିରିସରେତେଗାନେଅନି ସେ ତିଆର କରିରଇବା ସବୁଜାକ, ତାରଟାନେ ବାରତାର ଆନ୍ଦି ବଳି ଟିକ କରିରଇଲା । ଦରତନିଟାନେ ରଇବାଟା ଅ କି ସରଗେ ରଇବାଟା ଅ । ତାର ପଥ କୁରୁସକାଟେ ମରି ବନି ଜାରାଇଲାରପାଇ ସବୁ ବିବର ତାରଟାନେ ପାନ୍ତିଆଇ ରଇସି । ୨୧ ଗୁଟେକୁ ବେଳାଇ ତମେ ପରମେସରର ଟାନେଅନି ବେଗଲି ରଇଲାସ । ତମେ କରିରଇବା ଆରି ମନେ ବାଦିରଇବା କାରାପ ବିସର ଲାଗି ତାର ସବୁ ଅଇରଇଲାସ । ୨୨ ମାତର ଏବେ କିରିସରେ ନର ରୁଷ ନେଇ ମଲାର ପାଇ ସେ ତମକେ ତାର ମୁଖାଟେ ସାନ୍ତି ସଟ୍ଟ ଆଇବାକେ ଟିକ ଜାନାଇଆଚେ । ତମେ ତାର ମୁଖାଟେ ଟିଆଆଇଲାବେଲେ ତମକେ ପୁରାପୁରୁନ ସୁକଳ ଇଯାବେ କାଇ ପାପ ନ କରି, କାଇ ନିମ୍ନ ନ ରଇଲା ଲକରପାରା ସେ ଦେବକ୍ଷେତ୍ର । ୨୩ ତମେ ବିସବାସ କରିଲାଗିରଇଲେ, ତମର ବିସବାସ ଡାର ରଇସି । ସୁଦ୍ଧ କବରଟାନେ ମାପ୍ର ଜନ ଆସା ଦେବି ବଳି କାତା ଦେଇଆଚେ, ସେ ଆସା ପାଇବାଟାନେଅନି ତମକେ କେ ମିଥା ନ ଦେବାଅତ୍ । ଏ କବର ତମେ ଆଗତ୍ର ସୁନ୍ଦିପାରାଇଆଗାସ । ଆରି ଜଗତର ଗୁଲାଇଲକ୍କକେ ଜାନାଇଅଇଆଚେ । ଏ ସୁଦ୍ଧ କବର ଜାନାଇବାକେ ମୁର ପାଇଲେ ଗଟେକ ଗଟିଦ୍ୱାରା ଅଇଲିଅାଚି । ୨୪ ଏବେ ମୁର ପାଇଲା ଅଇଲାଇଆଚି । କାଇକେବଇଲେ ଜେତ୍କି ଦୁକୁଳସଟ୍ଟ ମୁଲ ମୁରତିକରିବା, ସେଟା ତମର ନିକପାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ରଇବି ଜେତ୍କି ଦୁକୁଳସଟ୍ଟ ମନେ ମୁରଦବାକେ କିରିସରେ ମନ ଜାନାନି, ସେତା ସବୁ ପାଇଦାସଟ୍ଟ କଲିନି । ତାର ଗାଗତ ପାଇ ରଇବା ତାର ମଣ୍ଡିର ନିକପାଇ ମୁଲ ସେତା କଲିନି । ୨୫ ପରମେସର ମକେ ମଣ୍ଡିର ଗଟିଦ୍ୱାରା କରିଆଚେ । ତମକେ ସାଇଜ କରିବାକେ ସେ ମକେ ବାତିଆଚେ । ତାର କବର ତମକେ ପୁରାପୁରୁନ ଜାନାଇବାଟା ଅଇଲାନି ମର କାମ । ୨୬ ପୁରବେ ବୁନ୍ଦିରଇବା ସବୁଲକର ଟାନେଅନି ଏ ବିସର ଲୁଗାଇକରି ପଟ୍ଟିରଇଲା । ମାତର ଏବେ ସେଟା ତାର ଲକମନକେ ସେ ଜାନାଇଆଚେ । (ai୦୯ ୧୬୫) ୨୭ ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ଲକମନର ପାଇ ସେ ଟିକ କରିରଇବା ମରମାର ସଟ୍ଟର ଜଇନାଇବା କରିବାର ଜଇନାଇବାକେ ପରମେସର ଟିକକଲା । ସେ ଲୁଚିରଇବା ବିସର ଅଇଲାନି, ଜିରଦି ନଇଲା ଲକମନରଗାନେମିଥା କିରିସରେ ରଇସି । ଆରି ସେ କାତା ଦେଇରଇବା ସବୁ ରକାମା ମରମା ତମେମିଥା ପାଇବା ସବୁ ଜାନିବୁଆ । ୨୮ କିରିସରେ ବିସର ରଇବା ଏ କବର ଆମେ ସବୁକେ ଜାନାଇଲୁନି । ଆମେ ସବୁକେ ଜାଗରଦ କରାଇ, ସେ ଆମକେ ଦେଇରଇବା ମିଥାର ପଣ୍ଡ ସିକାଇଲୁନି । ଜେନ୍ତାରିକି ସେମନ୍ ତାର ମୁଖାଟେ ଟିଆଆଇଲାବେଲେ କିରିସରେବେପଟ୍ଟ ମିଥିରଇଲା ସବୁଲକ ପୁରାପୁରୁନ ସିଦ୍ଧ ଅଇରଇବାର । ୨୯ ଏ କାମ ମୁର ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ମକେ କିରିସରେ ଦେଇରଇବା ବହ ବସୁପଟ୍ଟ ଆବଦ ଅଇ କଲିନି ।

୨୩ କାଇକେବଇଲେ ତମରପାଇ, ଲାଇଦିକିଆର ଲକମନକେ ଆରି ଏବେ ଜେତ୍କି ଲକ ମକେ ନ ଦେଇରଇଲାଇ, ସେ ସବୁଲକର ପାଇ, ମୁଲ କେତେକ କସଟ କଲିନି, ସେତା ତମେ ଜାନା ବଳିକରି ମନକଲିନି । ୨୪ ଏ ସବୁ ବିସର ତମକେ ଆଦମୀ ଲେପାବେ ସାରଦା କରାଇବାପାଇ ମୁଲ କଲିନି । ଜେନ୍ତାରିକି ତମେ ଗଟେ ମନ ଅଇକରି ଆଲାଦ କରାକରି ଅଇପା । ତମେ ପୁରାପୁରୁନ ବୁଜିବାବେଲେ ଦେବି ଆସା ଆରି ପାଇଦା ଅଇରଇପା । ଜିରି ତମକେ ଏ ଆସା ରଇଲେ, ପରମେସର ଜଇନା କଲାଟା

ଜାନିପାରାୟ । ସେ ଆସା ପୁର୍ବବେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଜାନାଇ ନ ରଇଲା । ସେଟା ନିଜେ କିରିସ୍ଟରେ ବିସରିଯେ । ୩ ସେ ନିଜେ ଏ କବରର ଅର୍ଦ୍ଦ ବୁଜାଇପାରୁଥି । ସେଟା ଗଟେକ ବେଷି ମୁଲିଅ ରଇବା ବିସର । ୪ କେ ମିଥା କାତାର ତାଲାକିପଟ୍ଟୁ ତମ୍ଭେ ନ ନାତାଅର ବଲି ଆସାକରି ଏଣା ମୁଇ ତମ୍ଭେ ଲେକ୍ଲିନି । ସେମନ କଇବା କାତା ସତ୍ପାରା ଲାଗ୍ଲେମିଥା ନାତାଇ ଉଆନାଇ । ୫ କାଇକେବଜଲେ ଗାଗଢ ଲୟାବେ ମୁଲ ତମର ସଞ୍ଚୁ ନ ରଇଲେ ମିଥା ଆଦମ ଲୟାବେ ଆଚି । ତମେ କିରିସ୍ଟଟେକେ ତାଢିପଟ୍ଟୁ ବିସବାୟ କଲାଟା ଆରି ଗଟେକ ମନ ଅଇରଇବାଟା ଦେକି ମୁହଁ ବେଷି ପାରିବା ଅଇଲିନି । ୬ ତେବେ ଜିସୁକିଟିସ୍ଟକେ ତମର ମାପରୁ ଲୟାବେ ଜେତ୍ରୁ ବିସବାୟ କରିଆଗାୟ, ସେନ୍ତ୍ରାରି ତାଢିପଟ୍ଟୁ ମିଥିକରି ରୁଆ । ୭ କିରିସ୍ଟର ବିସଲ ବିସବାୟ କରିବାଟା କବର ତାଢିପଟ୍ଟୁ ବାରିବୁଆ । ତାର ବିସର ଅଦିକ ଅଦିକ ସିକା ଆରି ବିସବାପେ ତାଢ ଉଥା । ଜେତ୍ରୁକି ତମ୍ଭେ ସିକାଇଲାପାରା, ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲାଗେରୁଆ । ୮ କେ ମିଥା ନିଜର ତାଲାକିକରି ପରମେସରର ବିସର ତିଆରକରି ରଇବାଟା ସଞ୍ଚୁ ତମ୍ଭେ ପାରେ ନ ଲାଗାଅର, ସେଟାରପାର ଜାଗରଦ ଅଇବୁଆ । ସେମନ ସିକାଇବାଟା କାର ଲାତାକେ ନ ଆସେ ଅରି ସେଟା ସତ୍ତ ବିସର ନାଁ । ସେଟା ବିନ୍ ଲକ୍ଷରତାନେଅନି ସୁମି ସୁମି ଆଇବାର ଆରି ସେଟା ଏ ଜାଗଢ ବିଦରେ ରଇବା ନିୟମ । ମାତର କିରିସ୍ଟର ବିସରଟାନେ ରଇବା, ସତ୍ତ ସିକିଆ ନାଁ । ୯ କାଇକେବଜଲେ ନରଗୁପ ଦାରିବରଇବାବେଲେ ମିଥା କିରିସଟ ପୁରାପୁରୁନ ପରମେସର ରଇଲା । ୧୦ ଆରି ତମେ ତାର ସଞ୍ଚୁ ମିଥିରଇଲାରପାଇ ଆଦମ ଲୟାବେ ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଆଗାୟ । ବିନ୍ ବିନ୍ ବପୁ ଆରି ଅଦିକାର ଉପରେ ରଇ, କିରିସ୍ଟର ସାଧନ ବଢି । ୧୧ ତମେ କିରିସଟ ସଞ୍ଚୁ ମିଥିଲାରପାଇ ପୁନର ଅଇଲାପାରା ଅଇଆଗାୟ । ଜେତ୍ରୁକି ତମର ପାପର ଗୁନ୍ତଳନେ ଅନି ମୁଦ୍ରିଥାଗାୟ । ଗାଗଢ ଲୟାବେ ମୁନର ଅଇଆଗାୟ ବଲି ମୁହଁ କଜନାଇ, ମାତର କିରିସଟେ ତମର ପାପର ଗୁନ୍ତଳନେଅନି ମୁକ୍ଳାଇଥାଏ । ୧୨ ତମେ ଜେତ୍ରେବେଲେ ତୁବନ୍ ନେବାକେ ପାନିଟାନେ ତୁବନ୍ଲାସ, ସେଟା ତମର ପାପର ଗୁନ୍ତଳନ୍ କିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚୁ ମିଥିକରି ଦିଅଇଲାପାରା ଅଇରଇଲାୟ । ପାନିଦିଦରେଅନି ବାରଇଲାଟା ନୁଆ ଶୁନ୍ତଳନ୍ ଦାରି କିରିସଟେ ସଞ୍ଚୁ ଆରି ତରେକ ଭାଲାପାରା ଅଇଲା । ପରମେସର ତାର ବପୁପଟ୍ଟୁ ମଲାତେରଥିନି ଜିବନ୍ଦକରି କିରିସଟେ ରଇଲାଟା ଦଳି ତମେ ବିସବାୟ କଲାରପାଇ ଏଣା ତମ୍ଭେ ଗଢିଲା । ୧୩ ତମେ ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ନିୟମ ନ ମାନ୍ତାରପାଇ ତାଢିଟାନେଅନି ଦେଗଲି ରଇଲାୟ । ଆରି ତମର ପାପର ଗୁନ୍ତଳନ୍ର ବପୁଅନି ମୁଦ୍ରି ନ ରଇଲାୟ । ମାତର ପରମେସର କିରିସଟେ ସଞ୍ଚୁ ଗଟେକ ନୁଆ ଜିବନ୍ କରି ତମ୍ଭେ ରଇଲାୟ । ୧୪ ଆମେ କିରିରଇବା ସବୁ ପାୟ କେମାକରି ଦେଲାଆଏ । ୧୫ ଆମେ କିରିରଇବା ସବୁ ପାୟ ପରମେସର ଲିବାଇଦେଲା । ଲେକ୍ଲାମାମନ୍ ଜୁରୁସକାଟେ କୁଟି ମାରି ଜୁରୁସନାଥ କଲା । ୧୬ ସାଧନ୍ କରି ଅଦିକାରେ ରଇବା ସବୁ କାରାପ ଆଦମମନ୍କେ ପେ ଆରାଇଲା । କିରିସଟ କୁରୁସକାଟେ ମଲାକେ, ପେ ସବୁ ସାଧନକାରିଆମନ୍କେ ଆରାଇଲା ବଲି ଦେକାଇଲା । ୧୭ ତେବରପାଇ ତମର କାରବା, ପିଇବା, ଦିପର ଅ କି ତାକର କେତେଟା ପରଦବନ୍ତାନେ କି ଉଥାସରାତି ବେଲେ କି ବିସାମବାରେ ତମେ ମିଥାସନାଇ, ବଲି କାକେ ବିତାର କରିବାକେ ଦିଆସନାଇ । ୧୮ ଏ ସବୁ ନିୟମ ପରମେସର ଆମକ ଦେବିବଳି କାତାଦେଇରଇବା ବିସରି ଚିନ୍ । ଏ ସବୁ ନିୟମର ଚିନ୍ କିରିସଟେଟାନେ ପୁରାପୁରୁନ ସିଦ ଅଇଯି । ୧୯ ନିଜକେ ନିଦିକରି ସେମନ ଉପାସନା କଲାପାରା ଦୁରମନ୍କେ ଉପାସନା କରିବାକେ,

କାକେମିଥା ବାଦିଥ କରିବାକେ ଦିଆସନାଇ । ସେନ୍ତ୍ରାରକଲେ ପରମେସର କାତାଦେଇରଇବା ପୁରୁସକାର ତମକେ ନ ମିଲେ । ସେନ୍ତ୍ରାର ସିକାଇଲାପାରା ଗରେକୁଳକୁ, ପରମେସରଟାନେ ଅନି ଦରସନ ଦେକିଆଚି ଦଲିକରି ଅଦିକାର ସଞ୍ଚୁ ସିକାଇଲାନି । ସେ ତାର ତାଲାକିପଟ୍ଟୁ ନିଜେ ତିଆରକରିରଇବା ବିସରି ଲାଗି ବଢିପନ ଅଇସି, ମାତର ସତ୍ତରେ ସେନ୍ତ୍ରାର ସବୁ ଅଇବାକେ ବିତାର ସମ୍ଭାବନ ଅଇବାକେ କାଳଟାମିଥା ନାଇ । ୨୦ କିରିସଟେ ବିସରାନେ ରଇବା ସବୁ ସିକାଇଲା ନାଇ । ୨୧ କିରିସଟେ ବିସରାନେ ରଇବା ସବୁ ସିକାଇଲାପାରା ସବୁ ପରମେସର ମନକଲାପାରା ସେଟା ବଢିବି । ୨୨ ତମେ କିରିସଟେ ସଞ୍ଚୁ ମଲାରପାରା ଏ ଜାଗତର ସାପନକରିଥାମନର ରାଜେନ୍ଦ୍ର ମୁହୂର୍ତ୍ତିଆଗାୟ । ତେବେ ଏ ଜାଗତର ରଇବା ନିୟମମନ୍ ଏବେ ଜାକ କାଲକେ ମାନିଆଗାୟ? ୨୩ ଏନ୍ତୁରିଟାମନ୍ ଦାରାନାଇ କି କାନାନାଇ କି, ଏନ୍ତୁରିଟାମନ୍ ଦିଆନାଇ ମିଥା । ଏ ନିୟମମନ୍ କାଲକେ ମାନିକରି ଆଗାୟ? ୨୪ ଏ ସବୁକାଜ ନିୟମ ମାନିକରି ତମକେ କାଇ ଲାତାକେ ନ ଆସେ । କାଇକେବଜଲେ ସେଟା ଲକ୍ଷମନ୍ ଦିଆରକାଟା । ୨୫ ଏ ରକାମର ନିୟମ ବେଷି ଗିଆନ୍ ରଇଲାପାରା ତିସ୍ତି । ବାଦିଅକରି ଦୁରମନ୍କେ ଉପାସନା କରିବାଟାନେ ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେକାଇଅଇଲା ପାରା ନିଜକେ ନିଦିକରି ଆରି ଗାଗଢକେ କଷଟ ଦେବା ବିସର କିରାଇବାଇ । ମାତର ଏ ସବୁ ନିୟମ ଲକ୍ଷମନ୍ ପାପର ଗୁନ୍ତଳନ୍ ଜାଗରଦ କରି ସଞ୍ଚୁଇବାକେ କାଇ ମୁଲିଅ ନ ରଖ ।

୩ କିରିସଟେ ସଞ୍ଚୁ ମରିଇଲାର ପାଇ ଆରି ତାର ସଞ୍ଚୁ ନୁଆଜିବନ୍

ପାଇ ପରମେସର ତମକେ ରଇଲାରପାଇ ସରଗେ ରଇବା ବିସର ଦେକୁରେବୁଆ । ତେବେ କିରିସଟ ପରମେସରର ରଜାବାଟେ ବସିଆଏ । ୨୬ ଏ ଜାଗତର ବିସର ନ ବାଦିକରି ସରଗ୍ର ବିସର ଚିନ୍ମକରା । ଗାଲାକେବଜଲେ ତମେ ମରିକରି ପରମେସରର ମୁଆଟେ କିରିସଟେ ସଞ୍ଚୁ ମିଥିରଇବା ଜିବନ୍ ବିତାରିଲାଏନି । ସେ ଜିବନ୍ ଲୁଚିକରିଆଏ । ୨୭ କିରିସଟ ଅଲେଖନି ତମର ଜିବନ୍ । ସେ ବାଅଦିଲାବେଲେ ତମେ ମିଥା ସବୁର ଦେକ୍ତେ ତାର ମଇମାଟେଇ ମିସତା । ୨୮ ତମର ପାପର ଗୁନ୍ତଳନ୍ ଲୟାବେ ଜେତ୍ରୁ ସବୁ ପାୟ କାମ, ସୁକଳ ନ ରଇବା ଚଲାଚଲି, ଗାଗଢର ଲାଲୁଥାପାଇବାଟା, କାରାପ ବିପର ମନ କରିବାଟା, ଆରି ଲଦ ଅଇବାଟା, ଏ ସବୁ ବିସର ପୁରିଲାମନକେ କୁଆର କରିବାଟା ସବୁ ସମାନ । ୨୯ ଏ ସବୁ କାମେ ଦୁତିକରି ନିଜନକମନ୍ ପରମେସରର କାତା ନ ମାନର, ସେମନକେ ତାର ବଢି ରିପା ଆଇଯି । ୩୦ ପୁରୁବେ ତମେ ମିଥା ଏ ସବୁ କାମେ ମିଥି ରଇକରି ସେନ୍ତ୍ରାର ଚଲାଚଲି କରିବେଇଲାୟ । ୩୧ ମାତର ଏବେ ସେନ୍ତ୍ରାର ବିସର କରା ନାଇ । ଜେତ୍ରୁକି ରିପା ଅଇବାଟା, ନିଜୁକାଟା କରିବାଟା, ଆରି ପିତ୍ରରେ କାତାକରିବାଟା ଚାତିଦିଆଗାୟ । ୩୨ ନିଜକ ନିଜର ବିତର ମିତ କାତା କୁଆବଲା ରାନାଇବା । କାରକେ ବଜଲେ ତମେ ପୁରନ ମୁନ୍ତଳନ୍ର ସବୁ ଅବିଆସ ଚାତିଦେଇକରି, ୩୩ ନୁଆ ଚଲାଚଲି ଆରାମକିରି ଆଗାୟ । ପରମେସର ତମକେ ଦେଇରଇବା ଏ ନୁଆ ଚଲାଚଲିତି ଆରାମକିରି ଆଗାୟ । ଚଲାଚଲିତି କରିବେଇଲାୟ । ୩୪ ସବୁ ନିୟମ ପରମେସର ଆମକ ଦେବିବଳି କାତାଦେଇରଇବା ବିସରି ଚିନ୍ । ଏ ସବୁ ନିୟମର ଚିନ୍ କିରିସଟେଟାନେ ପୁରାପୁରୁନ ସିଦ ଅଇଯି । ୩୫ ନିଜକେ ନିଦିକରି ସେମନ ଉପାସନା କଲାପାରା ଦୁରମନ୍କେ ଉପାସନା କରିବାକେ କି ପୁନର୍ବାରା ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷ, ଦାପରେ ରିପା ଅଇ ମାରିମରାଇବା ଲକ୍ଷ କି ବିନ୍

ଦେଶର ଗତିଦାତ୍ତୁତା କି ମୁକ୍ଳାଇଲା ଲକ୍ଷ, ସେତା କାଇଗା ନାହିଁ । ମାତ୍ରର କିରିସ୍ଟ ସମୁରଣାନେ ଆରେ ଆରି ସେ ଆକା ସାହୁର ଉପରେ ସାନ୍ଧ କଲାନି । ୧୭ ତେବେ ପରମେସର ତମ୍ଭେ ତାର ଲକ୍ଷ ଅଇବାକେ ବାତିରଇଲାଇ ପାଇ ଆରି ତମକେ ଆଲାଦ କରି ମୁକ୍ଳ ଲକ୍ଷ ଅଇବାକେ ବେଗଲାଇଲାଇ ପାଇ, ଦୟା ଦେକାଇବାକେ, ଦରମ ଅଇବାକେ, ନିର ଅଇବାକେ, ମୁଆଲ୍ ଅଇବାକେ, ମୁରୁଟିକରି ରଇବାକେ ଜାଗରତ ରଥା । ୧୯ ତମର ତମର ବିଦ୍ରେ ଦସ ଦାରାଦାରି ଅଇ ବୁଲକଟେ କେମା ଦିଅଦିଇ ରଥା । ଦିନ ଲକ୍ଷର ବିରଦ ଜାତା ରଇଲେ ମୁରୁଟିକରି କେମା ଦିଆଦିଇ ରଥା । ମାପରୁ ତମ୍ଭେ କେମା ଦେଲାପାଇ ତମର ବିଦ୍ରେ କେମା କରାକରି ରଥା । ୨୪ ଏ ସବୁ ବିସର କରି ତମର ବିଦ୍ରେ ଆଲାଦ କରାକରି ରଥା । ସେମାରୁଆଲେ ତମେ ଗଟେକମନ ଅଇକରି ରଇବାଟା ସିଦ ଅଇସି । ୨୫ ତମେ ସମୁଲକ ରାଗେକୁ ଗାଗେ ରଇବା ବିନ ବିନମା ଅଇଲାଇର ପାଇ, କରବା ସବୁ କାମେ କିରିସ୍ଟ ତମ୍ଭେ ବାହ ଦେକାଅ । ସେ ତମକେ ସାନ୍ତି ଦେଲା ଆଚେ । ତମେ ପାନ୍ତି ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାକେ ସେ ତମେକ ବାଢିଲାଆଚେ । ଆରି ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଇରେବୁଆ । ୨୬ କିରିସ୍ଟରେ ବଜାଇଅ ଦିଆନ୍ତକରି ଲାଗିରୁଆ । ତମର ତମର ବିଦ୍ରେ ସକିକରି ଜାଗରତ ଅଇରୁଆ । ଏଟା ଗାଆନ ସତ୍ତ୍ଵ କରା । ଗିର ସତ୍ତ୍ଵିତା ବରର ଗିଦମନ, ବିନ ଗିଦମନ ଆରି ସୁକଳ ଗିଦମନ କଇଦେବୁଆ । ମନ୍ଦବିଦ୍ରେ ଦନିଆବାଦ କଇକରି ପରମେସରକେ ଗିର କଇଦେବୁଆ । ୨୭ ତମେ କାଇଟା ମିଥା କଇଲେ କ କଲେ, ସେ ସବୁ ମାପରୁ ଜିପୁର ନାହିଁବାରି ବାବା ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦିଆସ । ୧୮ ଏ ମାଇଜିମନ, ତମେ ନିଜର ନିଜର ମୁନ୍ଦୁପମନର କାତା ମାନିକରି ରୁଆ । ଜିପୁ କିରିସ୍ଟରେ ସତ୍ତ୍ଵ ମିରିରଇଲାଇ ପାଇ ଏମ୍ବାରି କରିବାପାଇ ନିକ । ୧୯ ଏ ମୁନ୍ଦୁପମନ, ତମେ ନିଜର ନିଜର ମାଇଜିମନକେ ଆଲାଦ କରି ଦରମ ରଥା । ୨୦ ଏ ପିଲାକିମନ, ତମେ ଆୟାବାବାର କାତା ମାନିକରି ରୁଆ । ସେତା ପରମେସରକେ ସାରଦା କରାଯି । ୨୧ ଏ ଆୟ ବାବାମନ, ତମର ପିଲାକିମନକେ ସବୁବେଲେ ଲାଗିକରି ମନ ବାହୁଆ ନାଇ । ୨୨ ଏ ଗତିଦାତ୍ତୁତାମନ, ତମେ କରିରଇବା ସବୁକାମଟାନେ ତମର ଜଗଦେଇବା ପାରକାରମନର କାତା ମାନିକରି ରୁଆ । ସେମନ ତମର କାମ ଦେକି ବଲ ବଲୁବାକେ ନାଇ ମାତ୍ର ମାପରୁକେ ଦେଇକରି ସତ୍ତ୍ଵ ମନେ ରଇ ସବୁ କାମ କରା । ୨୩ ତମେ ଜାଇଟା କଲେମିଥା ପୁରାପୁରୁଷ ମନ, ଦିଆନ୍ତ, ଜିଦନ୍, ପରାନ୍ ଦେଇ ମାପରୁବପାଇ କଲା ଉପାବେ କରା । ଲକ୍ଷମନର ପାଇ କାମ କଲାପାରା କରାଇଲା । ୨୪ କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁ ତମ୍ଭେ ପୁରୁଷକାର ଦେଇସି ଆରି ତାର ଲକ୍ଷମନକେ ସେ ଦେବି ବଲି କାତା ଦେଇରଇବା ସବୁ ଆସିବାଦ ତମେ ପାଇସା ବଲି ଜିନିଆଗାସ । ତମେ ସେବା କରବା ପାରକାର କିରିସ୍ଟ, ବଲି ଏତାଇରୁଆ । ୨୫ ଜବି କେ ମିଥା ବୁଲ କାମ କରି ଲାଗିରଇଲେ, ପରମେସର ସେମନକେ ତଣ୍ଣେ ଦେଇସି ଆରି ସେ ସବୁଲକକେ ସମାନ ନାପିବା ତାତ୍ପ୍ରସତ୍ତ୍ଵ ବିବାର କରସି ।

କେତ୍କି ଲକ୍ଷକେ ଏ ସୁଦକବର ନିକପତ୍ତେ ଜାନାଇବି, ସେତାରପାଇ ପାରତନା କରା । ୪ ମାପରୁ ଜିପୁକିରିସ୍ଟରେ ବିସବାସ ନ କଲା ଲକମନରତେଇ ଜାଗରତ ସତ୍ତ୍ଵ ଲୋଚିତ କରା । ତମେ ମିଲାଇରଇବା ସବୁ ବେଳା ବୁଦିର ସତ୍ତ୍ଵ କରା । ୫ ସେମନକେ ସମମାନ ଦେଇ କାତା ରଥା । ଜେନ୍ତିକି ତମେ କଇବା ବିସର ସେମନ ମନକରିବାଇ । ତେବେ ତମେ ବିସବାସ କରିବା ବିସରଟାନେ କାଇଆଲେ କାତା ରତ୍ନେ, ତମେ ଉତ୍ତର ଦେଇପାରୁଥା । ୬ ତୁକିକି କଲାଯିଥ ଆଇଲାବେଲେ ମନେ କାଇକାରାଟା ଗଢ଼ାନି ବଲି ତମ୍ଭେ କଇଦେଇସି । ସେ, ମୁଲ ବେସି ଆଲାଦ କରିବା ଗଢ଼େକ ବିସବାସ ବାଇ । ସେ ବିସବାସ ସତ୍ତ୍ଵ କାମ କରସି ଆରି ମର ସତ୍ତ୍ଵ ମାପରୁକେ ସେବା କରସି । ୮ ଆମକେ କାଇଟା ଗଢ଼ାନି ବଲି ତାରଟାନେଅନ ଜାନ୍ଯା । ଆରି ସେ ତମକେ ବିସବାସ କରାଇବାଟା ତାହ କରାଯି । ଏଗରପାଇ ତାକେ ତମରଗାନେ ପାରିଲାନି । ୯ ଅନ୍ତିମିତ୍ତକେ ତାରସତ୍ତ୍ଵ ପାରାଇଲାନି । ସେ ଆମର ଆଲାଦର ବେସି ବିସବାସ ରଇବା ବାଇ । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ । ଇତି ଗଢ଼ବା ସବୁ ବିସର ସେମନ ତମ୍ଭେ ଜାନାଇବାର । ୧୦ ଆରିସବାକସ ତାର ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ସେ ମର ସତ୍ତ୍ଵ ବନ୍ଦିଗରେ ଆଚେ । ବରନବାର ମେଧାବାଇ ମାରକ ମିଥା ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ମାରକର ବିସର ତମେ ସୁନିଧାରା ଆଗାସ । ସେ ତମର ଲଗେ ଆରିଲେ ତାକେ ତାକି ନିଆ । ୧୧ ଜୁସତ ନାହିଁଦାରି ତାକପୁଟା ଅଇଲା ଜିଯେସ୍ତ୍ର ମିଥା ତମ୍ଭେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ଏ ତମ୍ଭେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଇତି ରଇବା ଜିରଦି ବିସବାସିମନ । ପରମେସରର ରାଜ୍ଞେ ବିସରଟିଲେ ରଇବା ପୁଦକବର ଜାନାଇବାକେ ସେମନ ମର ସତ୍ତ୍ଵ କାମ କଲାଇନି । ସେମନ ମନେ ଦେସି ପାରଦା କରାଇଥାଚି । ୧୨ ଏପାପରା ତାର ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ସେ ମିଥା ତମର ନଅରର ଲକ୍ । ସେ ମିଥା ଗଟେକ ଜିପୁକିରିସ୍ଟର ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵର ଗଢ଼ାନି । ସେ ତମରପାଇ ସବୁବେଲେ ମନଦିଆନ ଦେଇ ପାରତନା କରିଲାଗିରଇସି । ଜେନ୍ତିକି ତମେ ତାର ଅଇ ସିଦ ଅଇପା ଆରି ପରମେସର ତମ୍ଭେ କରା ବଲି ମନକାରାଟା ଜାନିରିଲେପା । ୧୩ ଏଗାପିଲି ଆରି ଲାଗଦିଆଇର ରଇବା ବିସବାସିମନରପାଇ ଆରି ତମରପାଇ ମିଥା ସେ ଆବଦ ଅଇଲାନି ବଲି ମୁଲ ପାଇ କରିଲାନି । ୧୪ ଆମର ଆଲାଦର ନିଜେ ଅପଦେଇ ଲୁକ ଆରି ଦିମା ତମକେ ଜାଗରାଟାକେ ମିଥା ତମର ନଅରର ଲକ୍ । ସେ ମିଥା ଗଟେକ ଜିପୁକିରିସ୍ଟର ଗତିଦାତ୍ତ୍ଵର ଗଢ଼ାନି । ୧୫ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୧୬ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୧୭ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୧୮ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୧୯ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୨୦ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୨୧ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୨୨ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୨୩ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୨୪ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୨୫ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୨୬ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୨୭ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୨୮ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୨୯ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୩୦ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୩୧ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୩୨ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୩୩ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୩୪ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୩୫ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୩୬ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୩୭ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୩୮ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୩୯ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୪୦ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୪୧ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୪୨ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୪୩ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୪୪ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୪୫ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୪୬ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୪୭ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୪୮ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୪୯ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୫୦ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୫୧ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୫୨ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୫୩ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୫୪ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୫୫ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୫୬ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୫୭ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୫୮ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୫୯ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୬୦ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୬୧ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୬୨ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୬୩ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦାକୁ ରଇବା ଜାନାଇଲାନି । ସେ ତମର ନଅରର ଲକ୍ କରାଯି । ୬୪ ଏଗାପିଲି ଆରି ପାରଦା

୧ ତେସଲନିକିୟ

୧ ମୂଳ ପାଇଁ ଆରି ମର ବାଇମନ ସିଲାନ, ଆରି ତିମତି ତେସଲନିକିୟ

ମଣ୍ଡଳିରେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ଏ ଚିଟି ଲେକ୍କନ୍ତି । ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାୟରୁ କିପୁକିରିସଟ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲା ସାନ୍ତି ତମଙ୍କେ ମିଲ । ୨ ଆମେ ସବୁବେଳେ ତମର ସବୁ ଲକ୍ଷରପାଇ ପରମେସରକେ ଦମିଆବାଦ ଦେଇତେଇଲୁ ଆରି ପାରତନା କଲାବେଳେ ତମର ବିସର ସବୁବେଳେ ଜାନାଇରେଇଲୁ । ୩ ତମେ ବିସବାସ କରି କେନ୍ତି ତଳାଚଳତି କଲାସନି ଆରି ତମର ବିସବାସ କେନ୍ତି ଦାତ ଅଇଆଗ୍ରହ । ୪ ବାଇବରିନିମନ୍ ଆମେ ଜାନିଆରୁ ଜେ, ପରମେସର ତମଙ୍କେ ଆଲାଦର କଲାନି । ଆରି ସେ ତମଙ୍କେ ନିଜର ଲକ୍ଷ କରବି ବଲି ବାଢ଼ିଆଏ । ୫ ଜେତେବେଳେ ଆମେ ତମଙ୍କେ ଏ ସୁଦ କବର ଜାନାଇରେଇଲୁ, ସେଟା ଅବକା କାତାଇ ନ ରଇଲା, ମାତର ସୁକଳାଥାଦିମାର ବୟସ ସଞ୍ଚୁ ଆରି ସେଟା ସହ ବଲି ପୁରୀପୁରୁଷ ବିସବାସର ସଞ୍ଚୁ ରଇଲା । ତମେ ଜାନାସ୍ତ, ତମର ସଞ୍ଚୁ ରଇଲାବେଳେ ଆମେ କେନ୍ତି ରକାମେ ଜିଉନାକାଉନା କରତେଇଲୁ, ଜେନ୍ତିକି ତମର ମଞ୍ଚିଲ ଅ ବଲି ଆମର ବାଦିମା ରଇଲା । ୬ ତମେ ତଳାଚଳିତେଇ ଆମର ପାରା ଆରି ମାୟରୁ ପାରା ରଇଲାସ୍ତ । ତମଙ୍କେ ଦୂକକଥା ଅଦିକ ରଇଲେ ମିଥା ସୁକଳ ଆଦମାର ଟାନେଅନି ମିଲାଇରଇବା ସାବଦା ସଞ୍ଚୁ ସୁଦ କବର ମାନଳାସ୍ତ । ୭ ତେବେ ତମେ ମାନିଦିନିଆ ଆରି ଆକାୟାରେ ରଇବା ସବୁ ବିସବାସିମନକେ ଗଟେକ ବାଟେଦକାର ପାରା ରଇଲାସ୍ତ । ୮ ତମରଲିଙ୍ଗେଅନି ମାନିଦିନିଆ ଆରି ଆକାୟାର ଜାଗାମନକେ ଅଭକ ମାୟରୁ ସୁଦକବରପେ ବିତି ନ ଅଇରଇଲା । ମାତର ତମେ ମାୟରୁକେ ବିସବାସ କରିରଇବା କାତା ସବୁ ବାଟେ ଜାନାପଢ଼ିଲା ଆଏ । ଏ ବିସର ଆରି ଆମେ ଅଦିକ କରିବା ଦରକର ନାଇ । ୯ ଆମେ ତମରଲିଙ୍ଗେ ଆଇଲାବେଳେ ତମେ କେନ୍ତି ଆଲାଦରସଞ୍ଚୁ ତାକିରଇଲାସ୍ତ ଆରି ବୁଗା ପାରନାମନ ପୁକା କରିବାଟା ଗାତିକରି ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମେସରକେ ରପାସନା କରିବାକେ ଆମରୁ ଆସିରଇଲାସ୍ତ । ଏ ସବୁ ବିସର ତେଇର ଲକ୍ଷମନ କାତା ଅଇଲାଇନି । ୧୦ ଆରି ପରମେସର ତାର ନିଜର ଜନ୍ ପଥେକ, ମଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଦେର ଅନି ରତାଇଲା । ଆରି ଜେ କି ଆଇତେଇରଇବା ପରମେସର ବଢ଼ ତଣ୍ଟୁତେଇଅନି ଆମକେ ରକିଅିବା କରସି । ତାରିଯିଲା ଜିଷୁ ସରଗେଅନି ଆରିତକେ ଆଇବାଟାକେ ଆମେ ଜାଗିକରି ରହି । ଏ ସବୁ ବିସର ମିଥା ତେଇର ଲକ୍ଷମନ କାତାବାରତ ଅଇଲାଇନି ।

୧୧ ଏ ବାଇବରିନିମନ୍ ତମେ ନିଜେ ଜାନି ଆଗାସ୍ତ, ତମରଲିଙ୍ଗେ ଆମେ ଆଇଲାଟା ବୁଗା ନ ରଇଲା । ୧୨ ତମରଟାନେ ଆଇବା ଆଗରୁ ପିଲିପେ ଆମଙ୍କେ କେନ୍ତି ଦୂକ ନିମ୍ନ ଅଇରଇଲା, ସେଟା ତମେ ଜାନାସ୍ତ । ଦେଖି ଲକ୍ଷ ଆମଙ୍କେ ବିଦେ କଲେ ମିଥା ସୁଦକବର ତମଙ୍କେ ଜାନାଇବାକେ ପରମେସର ସାଆସ ଦେଇରଇଲା । ୧୩ ଆମେ ବାବୁଜିଆ କଲାଟା, ଲକ୍ଷମନର ବୁଲ୍ ଆଦେସ୍ ଅନି ନ ରଇଲା ଆରି ନାତାଇବାଟା କି ବୁଲ୍ ବାଟାଟେ ନେବା ବିସର ନ ରଇଲା । ୧୪ ମାତର ସବୁବେଳେ ଆମେ ପରମେସର ମନ କଲା ଇଯାବେ ସେ କାତା କଇତେଇଲୁ । କାଇକେବଲିଲେ ସେ ଆମଙ୍କେ ବାତିକରି ସୁଦକବର ଜାନାଇବା ଦାଇଦ ସବୁବେଳେ ବାପାଅଇରଇଲାସ୍ତ । ଲକ୍ଷମନକେ ପାରଦା କରାଇବାକେ ଆମର ଆଦେସ୍ ନାଇ । ଜନ୍ ପରମେସର ଆମର ମନ ବିଦ୍ରବରଟା ପରିକା କରି ଦେକିପାରସି, ତାକେ ଆକା ସାବଦା କରିବାକେ

ଆମେ ତେସଟା କଲୁନି । ୫ ତମେତା ନିକ କରି ଜାନାସ୍ତ । ଆମେ କେବେ ମିଥା ତମଙ୍କେ ସାରଦା କରାଇବା କାତା କଇ ନ ରଇଲୁ । ଆମର ଲବାଞ୍ଜବାଟାକେ ଲୁଗାଇକରି ସଞ୍ଚୁତେଇଲା । ତମରଲିଙ୍ଗେ କାରାପୁ ଦେବାର କରି ନ ରଇଲୁ । ଏ ବିସରଟାନେ ପରମେସର ଆମର ସାକି । ୬ ଆମେ କାରଲିଙ୍ଗେ ଅନି ସନମାନ ପାଇବୁ ବିଲ ତେସଟା କରି ନ ରଇଲୁ । ତମରଟାନେ ଅନି କି ବିଲ ଲକର ଟାନେଅନି ମିଥା ନାଇ । ୭ କବି କରିସଟ ପାଟାଇରଇବା ପେରି ଲିଯାବେ ଆମକେ ତମେ ମାନିକରି ଗୁଆ ବିଲ ଦାବି କରିବୁ । ମାଆ ଜେନ୍ତି ନିଜର ପିଲାମନକେ ଜତନ କରତେଇଲେ, ଆମେ ତମରଲିଙ୍ଗେ ରଇବା ବେଲାଇ ସେଇକାମ୍ କରିବେଇଲୁ । ୮ ଆମେ ତମଙ୍କେ ବେଦି ଆଲାଦ କଲୁ ଜେ, ତମଙ୍କେ ଅବକା ପରମେସର ସୁଦ କବର ଜାନାଇବୁ ବିଲ ନାଇ, ମାତର ତମରଲାଗି ନିଜକେ ସରପି ଅଇବାକେ ମିଥା ତିଆର ଅଇରଇଲୁ । ତମେ ଆମର କେତେକ ନିଜର ନ ରଇଲାସ୍ତ । ୯ ଏ ବାଇବଲିନିମନ୍ ଆମେ ଆବହ ଅଇ ଗାଗେତ ବାଦିଜାଇରଇଲେ ମିଥା ମାନିଅଇ କାମ କଲାଟା ତମଙ୍କେ ମନେରଇପି । ଆମେ ଜେନ୍ତିକି ତମର ଉପରେ ବଜ୍ ନ ଅଇକରି, ଏଗାରପାଇ ବିଲ ରାତି କଷଟ ପାଇ ପରମେସର ସୁଦକବର ତମଙ୍କେ ଜାନାଇରଇଲୁ । ୧୦ ଜେତେବେଳେ ଆମେ ତମରଟାନେ ରଇଲୁ, ଆମେ ଜେନ୍ତି ସୁକଳିଅଇ, ସତଳସେ କାଇ ଦସ ନ ଅଇକରି ତଳାଚଳତି କରତେଇଲୁ । ନିଜେ ପରମେସର ଆରି ତମେ ଆକା ଆମର ସାକି ଆଗାସ୍ତ । ୧୧ ତମେତା ଜାନାସ୍ତ । ବାବା ଜେନ୍ତି ନିଜର ପିଲାମନକେ ଚଲାଚଳତି କରିବା, ଆମେ ମିଥା ସମାନ ସେନ୍ତୁରିପେ ଚଲାଚଳତି କରିବେଇଲୁ । ୧୨ ଆମେ ତମଙ୍କେ ସାଆସ ଦେଇରଇଲୁ, ଦୂକ ସାରାଇରଇଲୁ, ଆରି ପରମେସରଟାନେ ବିଷଟ୍ଟ ଚଲାଚଳତି ଅଇ ବେଳିବାକେ ବାସୁଜିଆ କରତେଇଲୁ । ପରମେସର ଜେ କି ତାର ରାଇଜେ ଆରି ତାର ମଇମା ତାନେ ମିଯିରଇବାକେ ତମଙ୍କେ ତାକିଲାନି । ୧୩ ଆମେ ପରମେସରକେ ଏଟାରପାଇ ମିଥା ଦନିଆବାଦ ଦେଲୁନି, କାଇକେବଲିଲେ ଜେତେବେଳେ ଆମେ ତାର ସୁଦକବର ତମଙ୍କେ ଜାନାଇରଇଲୁ ସେଟା ପରମେସର ଟାନେ ଅନି ଆଇଲା ବାକିଅ ବଲି ତମେ ମାନଳାସ୍ତ । ଏଣ ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନି ଆପି ଆଏ ବଲି ନାଇ । ସତଳସେ ସେଟା ପରମେସର ବାକିଅ । ଆରି ତମରପାଇ ବିସବାସିମନର ମନ ବିଦ୍ରବେ, ସେଟା ତାର ଅଇରଇଲେ । ୧୪ ଏ ବାଇବଲିନିମନ୍ ଜିଉଦା ଦେଯେ ରଇବା ପରମେସର ମଣିଲିମନକେ ଆରି ତେଇ ରଇବା କିରିସଟ ବିସବାସିମନରଲାଗି ଜନ ଗନ୍ଧା ଗଟିରଇଲା, ତମରପାଇ ମିଥା ସେ ଗନ୍ଧା ଗଢ଼ିଲା ଆଏ । ସେମନ ଜିଉଦିମନର ଲାଗେଅନି ଜନ ରକାମ ତାଦନା ପାଇରଇଲାଇ, ତମେ ମିଥା ନିଜର ଦେସର ଲକ୍ଷମନର ଲାଗେଅନି ସେ ସମାନ ତାଦନା ପାଇଆଗାସ୍ତ । ୧୫ ଜିଉଦିମନ ମାୟରୁ ଜିଷୁକେ ଆରି ବଦିସବବତାମନକେ ମରାଇରଇଲାଇ ଆରି ଆମଙ୍କେ ମିଥା ଦୂକ କଷଟ ଦେଇରଇଲାଇ । ସେମନରଟାନେ ପରମେସର ସାନ୍ତି ନାଇ । ସେମନ ସବୁ ମୁନୁସଜଟିର ସଦରୁ । ୧୬ ଜେନ୍ତୁରି କି ଜନ ସୁଦକବର ଜାନାଇଲେ ଜିଉଦି ନିଜଲା ଲକ୍ଷମନକେ ମୁକ୍ତି ମିଲି ପାରସି, ସେଟା ତାତି ଦେଖି ଅବକା ବେଳିପେ କାଇକେବଲିଲେ କାଟାଇଲୁ । ଏନ୍ତିର ସେମନ କରିପାଇବା ପାଇ ଅବଦିକ ଅଦିକ ବାତିଜାଇକରି ସାରାସାରି ଆପି କେଟିଆଏ । ଏବେ ସାରାସାରି ଦେଲାଇ ସେମନର ବିରୁଦେ ପରମେସର ରିଯା ଅଇଆଏ । ୧୭ ଏ ବାଇବଲିନିମନ୍ ଜେତେବେଳେ ଆମେ ଚନେକରିପାଇ ତମରଟାନେଅନି ବିନେ ଅଇଜାଇରଇଲୁ, ସେଟା ଗାନ୍ଧ ଇଯାବେ । ମାତର ଆମର ମନ ବିଦ୍ରବେ ତମେ ସବୁବେଳେ ବାପାଅଇରଇଲାସ୍ତ । ତମଙ୍କେ ଏତାଇ କରି ଦେଖି ଚିନ୍ତା କରତେଇଲୁ । ୧୮ ମାତର ତମରଲିଙ୍ଗେ ବାରତିଆଇବାକେ

ଆମକେ ଦେସି ମନ୍ଦରଇଲା । ମୁର ନିଜେ ତମରଲଗେ ବାରତିଆଇବାକେ ଗାନ୍ଧେରିର ତେସତ୍ତାକରିରକି, ମାତର ଏଗାରୁପାଇ ଆମକେ ସଇତାନ ବାଦା ଦେଲା । ୧୯ ସେ ଗାଲା କାତା ଗାଲାବେ । ମର ଆସା ଆଗେ, ମାପରୁ ଜିମ୍ବୁ ଆଇବା ବେଳେ ତମେ ଆମର ଆସା, ସାରବା ବଢ଼ପନ ଆରି ଜିଦବାଟା । ୨୦ ତମେ ସବୁବେଳେ ଆମରପାଇ ତାକପୁଣା ଆରି ପାରବା ।

୭ ସାରାପାରିପତେ ଆମେ ଦୁକ୍ କସ୍ତ ମୁରୁତି ନାପାରିକରି ଆତିନେସତେଇ କାର ସଟ୍ଟେ ନ ମିଥିକରି ଜିନାକାରନା କରୁବଳି, କାତା ଅଳକୁ । ୨ ତମରେ ବପୁ କରାଇବାକେ ଆରି ତମର ବିସବାସ ତାତ୍ କରାଇବାକେ ତମର ଲଗେ ଆମର ବାଲ ତମିତିକେ ପାଗରଙ୍ଗେଲୁ । ସେ ଆମରସଟ୍ଟୁ କରିପତେଇ ସୁବକବର ଜାନାଇକରି ପରମେସରର ସେବା କଲାନି । ୩ ତମର ଉପରେ ଅଇତେରଇବା ବିପଦର ଲାଗି ଜେହିକି କେ ମିଯା ବିନ୍ ବାଟେ ନ ଜାଅଥ । ସେଗାରପାଇ ସେ ତମକେ ସାଇଜ କରସି । ଏଲେମିଯା ତମେତା ଜାନାସ୍ତ, ଆମକେ ମିଯା ଏନ୍ତରି କପ୍ତ ମିଲିଲାନି, ଏଗା ଆମର ପାଇ ପରମେସର ମନ୍ କରବାଟା । ୪ ଆମେ ତମରସଟ୍ଟୁ ରଙ୍ଗଲା ବେଳେ, ବେଦି ଆଗେଅନି ଆମକେ ଦୁକ୍କପ୍ତ ଆଇପି ବଲି ପୁରୁଷେଅନି ଜାନାଇ ଦେଇରଙ୍ଗୁ । ଏବେ ତମେ ଜାନିଲାସନି, ଟିକ୍ ସେଟାପେ ଗଢ଼ିଲା । ୫ ଏଗାରପାଇ ତମର ବିସଇ ନାଜନିକରି ମୁଳ ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ ନାପାରିଲି । ତମେ ବିସବାସ ଆଗାସ କି ନାଇ ଚିନ୍ତାକରି ମୁଳ ତମିତିକେ ପାଗରଙ୍ଗି । ଏଗାରପାଇ ବଲି କେତେବେଳେ ସଇତାନ୍ ତମକେ ପରିକା କରି ଆମେ ଆବତ୍ ଅଇ କଲାଟା ବୁଗାଇ ଜାଇସି ବଲି ତରତେ ରଙ୍ଗିଲି । ୬ ମାତର ତମିତି ତମରଲଗେଅନି ବାରତ ଆସି ତମର ବିସବାସ ଆରି ଆଲାଦର ବିସରତ ସୁବକବର ଆନିଲା । ସେ ଆମକେ ଜାନାଇଦେଲାଆଦେବେ, ତମେ ସବୁବେଳେ ଆମକେ ଆଲାଦ ସଟ୍ଟୁ ଏହ କଲାସନି ଆରି ଆମେ କେହିକି ତମକେ ଦେବକବାକେ ମନ୍ କଲାସନି । ୭ ତେବେ ଏ ବାଇବେଳିନିନି, ଆମେ କାନ୍ତରୁତି ଅଇ ଦୁକ୍ କପ୍ତ ପାଲାଲା ବେଳେ ତମର ବିସବାସରଲାଗି ପାରଦା ଅଇଲୁନି । ତମର ବିସବାସ ଆକା ଆମକେ ସାଥୀ ସେଇକରି ସଟ୍ଟଙ୍ଗିଲାଥେ । ୮ କାଇକେବଇଲେ ଏବେ ତମେ ତାତ୍ ସଟ୍ଟୁ ନିଯିକରି ଆଗାସ । ୯ ଏଗାରପାଇ ତମେ ମରିଜାଇରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନର ବିସଇ ଜାନିରୁଆ । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ ଜିମ୍ବୁ ମରିକରି ଆରିତରେଇ ଉଚିଆତେ ବିଲିକରି ଆମେ ବିସବାସ କଲୁନି । ତେବେ ଆମେ ତାତ୍ ସଟ୍ଟୁ ଜାନି ଆରୁ କି, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ଜିମ୍ବୁକେ ବିସବାସ କରି ମରିଆତତ୍, ସେ ଆରିତରେକ ଆଇଲେ ପରମେସର ତାର ସଟ୍ଟୁ ସେମନକେ ଦାରିଜାଇସି । ୧୧ ଏବେ ଆମେ ତମକେ ଜନ୍ ନିଯିକରି ଆମେ ନ ମରିକରି ଜିଲ୍ ଆରୁ ଆମେ ଦେବକା ଆଗତୁ ମରିଜାଇରଙ୍ଗବା ବିସବାସ ମାପରୁକେ ଦେବକାଇ । ୧୨ କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁ ନିଜ ଆଦେସ ଦେଇ, ମୁକିଆ ଦୁତର ସର ଆରି ପରମେସରର ବାଜାମରି ପଟ୍ଟ ସରଗେ ଅନି ରତରସି । ଜିମ୍ବୁକରିପ୍ତକେ ବିସବାସକରି ଜଳନିକମନ ମରିଆତତ୍ ସେମନ ତେଇ ପରତମେ ଦେବକା । ୧୩ ତାରପତେ ଆମେ ଜେହିକି ଆମର ଆଲାଦ ତମରଦାଇ ବିତ୍ତାଇଲାନି, ସେନ୍ତାରିପେ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ, ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷମନକେ ମାପରୁ ଆଲାଦ ବତାଇକରି ଅଦିକ କର । ୧୪ ମାପରୁ ଏନ୍ତାରି ତମକେ ତବିର କରାଥ । ଜେହେବେଳେ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ଆମର ମାପରୁ ଜିମ୍ବୁ ବାବ ତିଆରକରି ଦେଅତ୍ । ୧୫ ଜେହିକି ଆମର ଆଲାଦ ତମରଦାଇ ବିତ୍ତାଇଲାନି, ସେନ୍ତାରିପେ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ, ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷମନକେ ମାପରୁ ଆଲାଦ ବତାଇକରି ଅଦିକ କର । ୧୬ ମାପରୁ ଏନ୍ତାରି ତମକେ ତବିର କରାଥ । ଜେହେବେଳେ ଆମର ବାବା ପରମେସର ମୁଆଟ୍ ତିଆରକା ।

୮ ତେବେ ଏ ବାଇମନ୍ ସାରାପାରି ବେଳାଇ କେନ୍ତାରି ଗଲାଚିଲୁତି କଲେ ପରମେସର ସାରଦା ଅଇସି, ସେ ବିସଇ ତମେ ଆମରଟାନେଅନି ସିକିଆଗାସ । ଆରି ସେନ୍ତାରିପେ ଚଲାଚଲୁତି କଲାସନି । ତମେ ଜେହିକି କଲାସନି, ସେ ରଥାବେ ଆରି ଆଗତୁ ଆଗତୁ ଜିବାକେ ଆମେ ତମକେ ମାପରୁ ଜିମ୍ବୁ ନାହିଁଦାରି ବାବୁଜିଆ କରି ସାରଦା କରାଇଲୁନି । ୯ କାଇକେବଇଲେ

ମାପରୁ ଜିମ୍ବୁଟାନେଅନି ଆଦେସ ପାଇକରି ଜାଇ ଜାଇଟା କରବାକେ କଇରଙ୍ଗୁ, ସେଠା ତମେ ଜାନାସ । ୧୦ ଜେନ୍ତାରି କି ତମେ ବେଦିଆ କାମଟାନେଅନି ବିନେ ରଙ୍ଗକରି, ସୁକଲ ସଟ୍ଟୁ ରଙ୍ଗବାଟା ପରମେସର ମନ୍ କଲାନି । ୧୧ ସୁକଲ ସୁକଲ ଆରି ଆଲାଦସଟ୍ଟୁ ନିଜର ନିଜର ମାଲଜିମନର ସଟ୍ଟୁ ରଙ୍ଗବାକେ ସିକା । ୧୨ ଆରି, ଜେହିକି ବିସବାସ ନ କଲା ଲକ୍ଷମନରପାରା ପରମେସର ବାକିଆ ନ ମାନିକରି ଆସାର କାମ କରାନାଇ । ୧୩ ଜେ ଜନ୍ ଏବି ବିସଇ ନ ମାନିକରି କଲା ବିସବାସ ବାଇଟା ମିଯା ଅନିଆଇ କରସି ବିଲେଲେ, ମାପରୁ ଏ ସବୁ ବିସଇ ନେଇ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେଇସି । ଏ କାତା ଆମେ ପୁରୁଷେ ଜାନାଇଦେଇ ଆରୁ । ୧୪ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଆମକେ ସୁକଲ ସୁକଲ ଅଇ ରଙ୍ଗବାକେ ତାକେନାର ମାତର ସୁକଲ ଅଇ ରଙ୍ଗବାକେ ତାକେନାର ଆଇବାକେ । ୧୫ ତେବେ କେ ଆମର ଏ ସିକିଆ ନ ନାମେ, ସେ ଅଦିକ ସୁନ୍ଦର ପାଇବା ଏବାକେ ନ ନାମେ । ମାତର ଜନ୍ ପରମେସର ତମର ବିଦରେ ଆଲାଦ୍ କରବାଟା ସବୁ ବିସବାସ ବାଇବେଳିମନ୍, ତମର ଆଲାଦ୍ କରବା ବିସଇ ଆମେ ଆରି ଅଦିକ ଲେବକାର ଦେବକାର ନାମ । କାଇକେବଇଲେ ତମେ ପରମେସରଟାନେଅନି ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ ଆଲାଦ୍ କରବାଟା ସିକିଆଗାସ । ୧୬ ଆରି ଗୁଲାର ମାକିଦିନିଆଇ ରଙ୍ଗବା ସବୁ ବିସବାସ ବାଇମନକେ ସେନ୍ତାରି କଲାସନି । ଏଲେମିଯା, ତମେ ଆରି ଅଦିକ ଅଦିକ ସେନ୍ତାରି କରା । ୧୭ ଆରି ତମକେ ପୁରୁଷେ ଦିବାଅଇରଙ୍ଗବା ଆଦେସ ରଙ୍ଗବାହେ ତମେ ବାଣୀରେ ଦେଇସି, ତାକେ ନ ନାମେ । ୧୮ ଏ କିରିସଟ୍ଟ ବିସବାସ ବାଇବେଳିମନ୍, ତମର ଆଲାଦ୍ କରବା ବିସଇ ଆମେ ଆରି ଅଦିକ ଲେବକାର ଦେବକାର ନାମ । ଏଲେମିଯା, ତମେ ଆରି ଅଦିକ ଅଦିକ ପେନ୍ତାରି କରା । ୧୯ ଏବେ ତମକେ ପୁରୁଷେ ଦିବାଅଇରଙ୍ଗବା ଆଦେସ ରଙ୍ଗବାହେ ତମେ ବାଣୀରେ ଦେଇସି, ତାକେ ନ ଅଧିକ । ଚମକେ ବରକାର ରଙ୍ଗବା ବିସଇପାଇ ବିନ୍ଲକୁକେ ଆସା କରବାକେ ନ ପତେ । ୨୦ ଏ ବାଇବେଳିମନ୍, ଆସା ନ କରବା ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଦୁକ୍ ତିନ୍ତା ଅଇ ରଙ୍ଗବାହେ କଲୁନି । ୨୧ ଏନ୍ତାରି କଲେ ବିସବାସ ନ କରବା ଲକ୍ଷମନ ମିଯା ତମକେ ନାମବାଟା । ଆରି କାଇଟା ମିଯା ଅବାର ନ ଅଧ । ଚମକେ ଦେବକାର ରଙ୍ଗବା ବିସଇପାଇ ବିନ୍ଲକୁକେ ଆସା କରବାକେ ନ ପତେ । ୨୨ ଏ ବାଇବେଳିମନ୍, ଆସା ନ କରବା ଲକ୍ଷମନର ପାରା ଦୁକ୍ ତିନ୍ତା ଅଇ ରଙ୍ଗବାହେ କଲୁନି । ୨୩ ଏଗାରପାଇ ତମେ ମରିଜାଇରଙ୍ଗବା ଲକ୍ଷମନର ବିସଇ ଜାନିରୁଆ । ୨୪ କାଇକେବଇଲେ ଜିମ୍ବୁ ମରିକରି ଆରିତରେଇ ଉଚିଆତେ ବିଲିକରି ଆମେ ବିସବାସ କଲୁନି । ତେବେ ଆମେ ତାତ୍ ସଟ୍ଟୁ ଜାନି ଆରୁ କି, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ଜିମ୍ବୁକେ ବିସବାସ କରି ମରିଆତତ୍, ସେ ଆରିତରେକ ଆଇଲେ ପରମେସର ତାର ସଟ୍ଟୁ ସେମନକେ ଦାରିଜାଇସି । ୨୫ ଏବେ ଆମେ ତମକେ ଜନ୍ ନିଯିକରି ଆମେ ନ ମରିକରି ଜିଲ୍ ଆରୁ ଆମେ ଦେଇସି ଦେଇ, ମୁକିଆ ଦୁତର ସର ଆରି ପରମେସରର ବାଜାମରି ପଟ୍ଟ ସରଗେ ଅନି ରତରସି । ଜିମ୍ବୁକରିପ୍ତକେ ବିସବାସକରି ଜଳନିକମନ ମରିଆତତ୍ ସେମନ ତେଇ ପରତମେ ଦେବକା । ୨୬ ତାରପତେ ଆମେ ଜେହିକି ଆମର ଆଲାଦ ତମରଦାଇ ବିତ୍ତାଇଲାନି, ସେନ୍ତାରିପେ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ, ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷମନକେ ମାପରୁ ଆଲାଦ ବତାଇକରି ଅଦିକ କର । ୨୭ ଏପରି କାତାମନ୍ ସୁନ୍ଦାରକରି ତମେ ନିଜର ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ସାଆସ କରାଆ ।

୯ ଏ ବାଇମନ୍, ମାପରୁ ଜିମ୍ବୁ ଦିନ କେବେ ଆରି କେତେବେଳେ ଗରସି, ସେ ବିସଇ ତମକେ ଆରି ଅଦିକ ଲେବକାକେ ଲତା ନାଇ, ୧୦ କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁ ଦିନ ଗଟେକ ଚର ରାତିଆ ଗରସି, ସେମନକେ ପରମେସର ସିକିଆରୁ କେତେବେଳେ ଗରସି । ୧୧ ଜେହେବେଳେ ଆରି କାତା ବିପଦ ନ ଆସେ ବଲି ବାଦତେଇରଙ୍ଗବାଲ, ପେତୁକିବେଳେ ଅଗାତ ଗାତ୍ରେଅଇ ରଙ୍ଗବା ମାଇଜିକେ ପିଲା ଜନମ ଅଳବାବେଲୁରୁ ଦୁକ୍କାପୁକାପାରା ବିନାସର ବେଲା ଆସି କେତ୍ପି । ଆରି ସେମନ କାଇଟା

କଲେମିଯା ତେଇଥିନି ବଁଟି ନାପାରଦ । ୪ ମାତର ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ଏବେ ତମେ ଆନ୍ତାରେ ବାସାଥର ରୁଆସ୍ ନାଇ । ତେବେ ସେ ଦିନ ତମର ନାଜାନ୍ତରେ ଆରି ଜାଗରଦ ନ ରଜଳା ବେଳାଇ ଚରପାରା ଅଇ ନ ଆସେ । ୫ ତମେ ସବୁଲକ୍ଷ ଉଜଳ ଆରି ଦିନ ବେଳର ପିଲାମନ୍ । ଆମେ ରାତିଆର କି ଆନ୍ତାରେ ରତନାଇ । ୬ ତେବେ ଆସା, ଆମେ ଦିନ ଲକମନର ପାରା ଶୁଣି ଶୁଣି କରି ନ ରତ୍ନ । ତେବେ ଅଇକରି ଜାଗରଦସତ୍ତ୍ଵ ରତ୍ନ । ୭ ତେବେ ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ ସଇବାର, ସେମନ୍ ରାତିବେଳେ ସଇବାର । ଆରି ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ ମାତବାଇ, ସେମନ୍ ରାତିଆ ମାତବାଇ । ୮ ଆମର ବିସ୍ବାସ ଆରି ଆମର ଆଲାଦ ଗଣେକ୍ ରକିଆ ପାଇବା ଲୁଆର ବସ୍ତର ପାରା ରକିଆ କରସି । ଆମର ଆସା ଗଣେକ୍ ଲୁଆର ଚପି ପାରା ଆମକେ ରକିଆ କରସି । ୯ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଆମକେ ରିୟାର ମୁତାର ତଣ୍ଟ୍ର ପାଇବାକେ ନ ବାରିକରି ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସରହ ଲାଗି, ମୁହଁତି ପାଇବାକେ ତିଆର କଲାଆତେ । ୧୦ ସେ ଆମର ଲାଗି ତାର ଜିବନ୍ ଦେଲା । ଜେହିକି ଆମେ ଜାଗରଦ ଅଇକରି ରଇଲେ କି ସଇକରି ରଇଲେ ମିଯା ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିଲ୍ଲକରି ରଇବାର ଅଇସି । ୧୧ ତେବେ ତମେ ଜେନ୍ଦ୍ରାର କଲାସନ୍, ସେମାର ନିଜକେ ଲୁକ୍ଷ ପାରାଆ । ଆରି ସାଇଜ କର୍ତ୍ତେରୁଆ । ୧୨ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ଆମେ ତମକେ ଶୁଆରି କଲୁନି । ତମର ବିଦରେ ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ କସଟ କର୍ବାଇ, ଆରି ମାପରୁର ସେବା କାମେ ମିଥିକରି, ନେତା ପାରା ରଇକରି ତମକେ ସିକାଇବାଇ, ସେମନ୍କେ ଜିବନ୍ ପରାନ୍ ଦେଇକରି ଆଲାଦ କରା । ନିଜର ନିଜର ଲକ୍ଷମନର ସତ୍ତ୍ଵ ପାହୁଣ୍ଡ ରୁଆ । ୧୩ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ଆମେ ତମକେ ଶୁଆରି କଲୁନି । ପାଇଟି କାବାହ ନ କରି ବାହୁ ଅଇ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ଜାଗରଦ କରା । ତରବା ଲକ୍ଷମନକେ ସାଆସ ବିଆସ । ଲକ୍ଷମନର କୁଆ କାତା ମୁହଁତି କରି ରୁଆ । ୧୪ ଜାଗରତା, କେ ମିଯା କାରାଆଲ ଅନିଆଇର ବାଦୁଲେ ଅନିଆଇ ନ କରା । ତାର ବାଦୁଲେ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ ଆରି ସବୁଲକ୍ଷ ପାଇ ସବୁବେଳେ ମଟ୍ଟଲ୍ କର୍ବାକେ ତେସଟା କରା । ୧୫ ସବୁବେଳେ ପାର୍ବଦାଅଇ ରୁଆ । ୧୬ ସବୁବେଳେ ପାର୍ତନା କରା । ୧୭ ସବୁ ପୁକ୍କ ଦୁକ୍କ ବେଳେ ମାପରୁକେ ଦନିଆବାଦ ଦିଆସ । କାଇକେବଇଲେ କିରିସଟ ଜିସୁର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିକରି ଜିରନା କାରନା କଲାସନ୍ ବଲି ପରମେସର ତମରତାନେ ଅନି ମାଟ୍ଟଲାନି । ୧୮ ପୁକ୍କଲାଥାଦମାକେ ଏଲା କରାନାଇ । ୧୯ ସବୁ ବିଥଇ ପରିକା କରି ଦେକା, ଜନଟା ସହ, ସେଟା ଗାତାନାଇ । ୨୦ ସବୁ ରକାମର କାରାପ କାମେଅନି ଦୁରିକେ ରୁଆ । ୨୧ ନିଜେ ପାହୁ ଦେବା ପରମେସର ତମକେ ପୁରାପୁରୁଷ କରି ପୁକ୍କ କର । ଆରି ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁ ଆରିତରେବ ଆଇବା ବେଳେ, ତମର ଆଦମୀ, ଜିବନ୍, ଶାଗଦ କାର ଦସ ପାପ ନ ଅଇକରି ସତ୍ତ୍ଵର ରଥ । ୨୨ ଜେ ତମକେ ବାରଳା ଆତେ, ସେ ସେଟା କରସି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ବିସ୍ବାସ ରକବା ଲକ୍ଷ । ୨୩ ଏ ବାଇବଇନିମନ୍, ଆମରପାଇ ମିଯା ପାର୍ତନା କରା । ୨୪ ସବୁ ବାଇମନକେ ପୁକ୍କଲ୍ ରଇ, ଆତେ ଦାରି ଲୁଆର କରା । ୨୫ ସବୁ ବାଇବଇନିମନର ଲମ୍ବେ ଏ ଚିଟି ପଡାଆ ବଲି ମୁଇ ମାପରୁର ନାହିଁ ଦାରି ତମକେ ମୁଇ ତିଆରିଲିନି । ୨୬ ମାପରୁ ଜିସୁ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା କଲାଟା ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ର ।

୨ ତେସଲନିକିୟ

e

ରଜବା ତେଷାଲିନିକିୟ ମଣ୍ଡଳିର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଏ ଚିତ୍ତ ଲେକି ପାଗାଜିନି । ୧ ମର ସଞ୍ଚ ରକର ପିଲା ଆରି ତମଟି ମିଥା ଜୁଆର କାନାଇଲାଇନି । ୨ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ମାପରୁ ଜିପୁକିରିଷଟ ତମଙ୍କେ ଜିବନ ମୁକାଇ ପାନ୍ତି ଦେଅ । ୩ ଏ ବାଜକରନିମନ୍ ତମରୁପାଇ ଆମେ ପରମେସରକେ ସବୁବେଳେ ଦନ୍ତିଆବାଦ ଦେବା କାତା । ଏଣା ଟିକ ବିସର । କାଇକେବରଲେ ତମର ବିସବାସ ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଳାନି । ଆରି ତମର ନିଜର ବିଦରେ ପବୁଲକଙ୍କ ଆଳାଦ ବିଗାଲାନି । ୪ ତମେ କେତ୍କି ପଦ୍ମ ଉତ୍ତାମୁନିକରି ମିଥା ବିସବାସ କରି ବପୁସଞ୍ଚ ତାଟ ଅଳକରି ଆଗାସ । ଏ କାତା ଆମେ ପରମେସର ମଣ୍ଡଳିମନ୍ଦକେ ଦତ୍ତପନ ଅଳକରି କଇଲୁନି । ୫ ପରମେସର ଜନ ରାଜରାପାଇ ତମେ ଦୁକ କଷଟ ପାଇଲାସନି, ସେ ରାଜୁ ପାଇସି । ପରମେସର ବିବାହ କରିବାଟା ଟିକ ଆକା, ଉତ୍ତିଆନି ପେଟା ଜାନିଆଇଲାନି । ୬ ଜନମଟା ଟିକ, ପେଟା ପରମେସର ପୁରାପୁରୁଷ କରସି । ଜନମକମନ୍ ଏବେ ତମଙ୍କେ କଷଟ ଦେଲାଇନି, ସେମନ୍ କଷଟ ପାଇବାଇ । ୭ ପରମେସର ତମର ଦୁକ କଷଟ ଅଳବାଟା ପାରାକରି ଆମଙ୍କେ ମିଥା ସାନ୍ତି ଦେଇସି । କେତେବେଳେ ମାପରୁ ଜିମୁ ସରଗେଅନି ତାର ବପୁର ଦୁତମନର ମଜାର ବପୁଅର ଆରସି, ପରମେସର ଏ କାମ ପୁରାପୁରୁଷ କରସି । ୮ ଜନମକମନ୍ ପରମେସରକେ ନାଗାନଦ, ଆରି ଆମର ମାପରୁ ଜିପୁର ବାକିଆ ନ ମାନଦ, ସେମୁରି ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ସେ ତଣ୍ଟୁ ଦେବାକେ ଲାଗ୍ବରେଇବା ଜରସଞ୍ଚ ଆରସି । ୯ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ମାପରୁର ମୁଦ୍ରାମେ ତାରସଞ୍ଚ ତାକିମୁଟୀ ପାଇବା ତେଳାନି, କାଲ କାଲ ଦୁକ ଜୁମ ଜୁମ ପାଇ କୁରୁପନ୍ଥ ଅଳକିବାର । (aiōnios g166) ୧୦ ସେଦିନେ ମାପରୁ ତାର ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନି ଆରି ସାକୁ ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନି ତାକିମୁଟୀ ଅଲ ପନ୍ମାନ ପାଇସି । ଏମନର ବିଦରେ ତମେ ମିଥା ମିଥା । କାଇକେବରଲେ ଆମେ ଜନ କବର ଦେଇରାଇଲୁ, ପେଟା ତମେ ବିସବାସ କଲାସ ଆରି ମାନଲାସ । ୧୧ ତମଙ୍କେ ଜେନ୍ତି ଜିନାନା କାନାନା କରବାପାଇ ପରମେସର ବାଦିଲା ଆତେ, ସେମୁରି ତଳାଚିତ୍ତ କରାଇବାକେ ଆମେ ପରମେସରକେ ପୁଅରି କଲୁନି । ୧୨ ସେ ତାର ବପୁସଞ୍ଚ ସୁଅ ଆସା କରିବା ସହ ପୁରାପୁରୁଷ କରି ତମର ବିସବାସ ହାଁଗ କର । ପେଟାରପାଇ ଆମେ ସବୁବେଳେ ତମରାନି ପାରତାନା କଲୁନି । ୧୩ ଏମୁରି କଲେ ଆମର ସବୁକର ପରମେସର ଆରି ମାପରୁ ଜିପୁକିରିଷଟ ଜିବନ ଦୁକାଇ ତମଙ୍କେ ମିଥା ତାକିମୁଟୀ କରାଇସି । ଆରି ତମେ ମିଥା ତାମାନା ତାକିମୁଟୀ ଅରମା ।

9

ଆରି ତାରଙ୍ଗରେ ଆମେ ସବୁଲକ୍ଷ ବୁଝୁଆଇବା ବିଷେ, ତମଙ୍କେ ଆମେ ବାବୁଜିଆ କଲୁନି । ୨ କାରଙ୍ଗେଅନି ମିଥା ମାପୁରୁ ଦିନ କେବଲାବେ, ବଳିକରି ପୁନିଦେଇ କିଲ୍ବିଲ୍ ରଥାନାଇ । ଜଦି ସେ କବର ଆମେ ବଦିସବକାତା କଇଲୁ କି ଜାନାଇଲୁ ନଇଲେ ଚିଟିଟାନେ ଲେକିଆଚିବ ବଳି ପୁନର୍ଲେ ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରାର ରଥାନାର । ୩ କେ ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରାରିକିରି ତମଙ୍କେ ବୁଲୁ ବାଟେ ନ ନାଥ । କାଳିକେବଳେ ପରତୁମ ଦରମର ପାଇ ବିରଦ ଅଳ୍ପି । ତାରପତେ ବିନାୟ କରୁ ଜେ କି ପାପି ମୁନୁସ ଆଇବା ଦରକାର । ସେ ପାପି ମୁନୁସ ନ ପାରିବା ମରନେ ଜାଇସି । ୪ ସେ ଦୁରାଗାର ମୁନୁସ ଜନ ସବୁ ବିପଳ ପରମେସରର ବଳି ଲକମନ ମୁଜା କଲାଇନି, ସବୁଟାନେଅନି ସେ ନିଜେ ମକ୍ଷିଆ ବଳି କଲୁଣି । ଲେନି କି ପରମେସର ମନିରେ ବସିକରି

ମୁହଁ ଆକା ପରମେଷର, ବଲି ଦେକାଇ ଅଇଥି । ୫ ମୁହଁ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଜଳାବେଳେ ତରକେ ତର ଏ ସବୁ ବିସଇ ଏତାଇ ଦେଇତେ ରଜଳି । ସେଟା କାଇ ତମର ମନେ ନାର କି? ୬ ଅଇଲେମିତା ସେ ବିପଦ୍ ଏବେ ନ ଗରେଟା । କାଇକେବଇଲେ ତାରସତ୍ତ୍ଵ ଲୁହିବାକେ ଏବେ ଗରେକ ବୟସ ଆଚେ । ସେଟା କାଇ ତମେ ଜୀବାସ କି? ସମାନ ବେଲାର ସେ କାରାପ ଲକ୍ଷ ବାରରି । ୭ କାଇକେବଇଲେ ଏବେ ମିତା ଲୁହିତେ ଅନିଆର ପାୟ କାମ ଚାଲିଆଚେ । ଜନ କାରାପ ଲକ୍ଷ ମାପରୁର ବାଟେ ଜିବା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ବିରଦ୍ଧ କଲାନି, ସେ ଲକ୍ଷ ବିନାସ ନ ଅଇବା ଜାକ, ଏଟା ଏନ୍ତିଯେ ଅଇରେଇରି । ୮ ସେହିକିବେଳେ ସେ କାରାପ ଲକ୍ଷ ଦେକାଇ ଅଇଥି । ତାକେ ମାପରୁ ଜିୟୁ ତାର ନିଜର ଟେଣ୍ଟେଅନି ବାରରବା ପୁଣ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵ ନାସ କରେଥି । ଆରି ତରେକ ସେ ତାକୁପୁଣ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵ ଆଇବାବେଳେ ସେ କାରାପ ଲକ୍ଷ ବିନାସ ଅଇଜାଇଥି । ୯ ସେ କାରାପ ଲକ୍ଷ, ସଇତାନର ବୟସ ପାଇକରି ଆଇଥି । ଆରି କାବା ଅଇବା କାମମନ୍ କରି ଦେକାଇଥି । ୧୦ କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷମନ ସେ କରବା କାମୋ ଜାଇ କିଲିବିଲି ଅଇବାର ଆରି ନୟତ ଅଇଜିବାଇ । ଜନ ସହ ମାନିକରି ସେବାଟେ ଗାଲେ, ସେମନ ନ ସରବା ଜିବନ ପାଇତାଇ, ସେଟା ତାତିଦେଇରଇବା ଲାଗି ସେମନଙ୍କେ ଏ ଦୟା ଅଇଥି । ୧୧ ସେମାନ ଜେନ୍ତିକି ମିତ କାତା ବିସବାସ କରିବାଇ, ସେଟାର୍ଥାର ପରମେଷର ସେମନରଟାନେ ସତ ନଇବା ବୟସ ପାଇରି । ୧୨ ଜେନ୍ତିକି ଜନ ଲକ୍ଷମନ ସତ ବିସଇ ବିସବାସ ନ କରି ମିତ ବିସଇ ବିସବାସ କରି ପାରିବା ଅଇବାର, ସେମନ ପୁଲକ ଏ ରକାମ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବାର । ୧୩ ତେବେରପାଇର ଏ ବାଇବିଲନିମନ୍, ତମରପାଇ ସବୁବେଳେ ପରମେଷରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେବାର ଆଚେ । କାଇକେ ବଇଲେ ପରମେଷର ତମକେ ଆଲାଦ କଲାନି ଆରି ଆଗେଅନି ସେ ତମକେ ବାହିଲା ଆଚେ । ଜେନ୍ତିକି ସେ ତମକେ ରକିଆ କରି ପାରେ । ପୁଲକ ଆଦମାର କାମର ଲାଗି ତମେ ପୁଲକ ଅଇ ସତ ବିପର ବିସବାସ କରି ପାରସା । ୧୪ ଆମେ ତମରଟାନେ ଜନ ନିମାନ କବର ଜାନାଇଥାରୁ, ସେଟାରଲାଗି ପରମେଷର ତମକେ ବାହିଲା ଆଚେ । ଆମର ମାପରୁ ଜିୟୁ କରିସରେ ନାର୍ଜ ତାକୁପୁଣ୍ୟ ଅଇବା ତାମେ ମିତାଇବାକେ ବାଟିଆଚେ । ୧୫ ତେବେ ଏ ବାଇବିଲନିମନ୍, ତମେ ଦବିର ଅଇକରି ରୁଞ୍ଚା । ଆମେ ବାକିଆ ଦେଲାଗାନେ ଅନି, କି ଚିତ୍ତେର ଅନି ତମେ ଜନନୀ ଯିକିଆଗାସ, ସେ ସତ୍ତ୍ଵ ତାତାମାର । ୧୬ ନିଜ ଆମର ମାପରୁ ଜିୟୁ କରିସର, ଆରି ଜନ ଆମର ବାବା ପରମେଷର ଆମକେ ଆଲାଦ କଲା, ସେ ଆକା ଆମକେ ଜିବନ ଦୁକୁଇକରି କେବେ ନ ସାରବା ବୟସ ଆରି ଆସା ଦେଇଆଚେ । (aiónios g166) ୧୭ ସେ ସବୁବେଳେ ସତ କାମ କରବାକେ ଆରି ବାକିଆତେ ତବିର ଥିଲା ବିଲାକୁ ମାନନ କର ।

ବାକି ତମର ବିଦ୍ରରେ ଜେହିକି ଦାୟରେ ତାବିଅଳ ଜାଇରଇଲା,
ଯେମ୍ବାରିଷେ ଦାୟରେ ମୁଲାଇବାରେ ବିଚିଅଳକି ତାବୁପୁଣୀ ଥା । ୨ ଜେମ୍ବାରି
କି ପରମେସର ଆମକେ ପଢ଼କାର ଆରି କୁଟିଆଳ ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନି
ରକିଆ କର । କାଇକେବରିଲେ, ସବୁକି ମାୟରୁ ବାକିଆ ବିସାବୀ କରଇ
ନାହା । ଏଟାରପାଇ ଆରିଦିବେକ ପାରତନା କରା । ୩ ମାତର ମାପଧ୍ୱା, କାତା
ରକିଆକରି । ୪ ସେ ତମକେ କାରାପଣେଅନି ରକିଆ କରି ତବିର କରାଇସି
। ୫ ଥାମେ ଜେହି ସବୁ ଆଦେସ୍ଥ ଦେଲେ ମିଥା ତମେ ସେଠା କଲାଏନି, ଆରି
କରସା ମିଥା । ଏଣା ମାପଧ୍ୱା ଗାନେ ତମର ବିସା ନେଇ ଆମେ ତାହାପଢ଼ିରୁ
ବିସାବୀ । ୬ ଆରି ମାପଧ୍ୱା ତମର ମନକେ ପରମେସର ଆଲାଦି ଆରି
ଜିରିମନର ସାଥୀ ବାଟେ ଲାଗେ ସାଇଲ୍ କର । ୭ ଏ ବାଲାବନ୍ଧିମନ

ଆମେ ତମଙ୍କେ ଆମର ମାପରୁ କିମ୍ବୁ କିମ୍ବିରିଷ୍ଟର ନାହିଁ ଦାରି ଆଦେସ୍ଥ ଦେଲୁନି । କନ୍ତୁ ବାଇ ମିଥା ଆମରଗାନେଅନି ପାଇରଇବା ସିକିଆ ଜୟାବେ ମାନିକରି ବାହୁଅଳକରି ଚଲାଚଲ୍ଲି କରୁଥି ବଇଲେ, ତାରଗାନେଅନି ବେଗଲି ଦିଆସ । ୭ କାଇକେବଇଲେ, ତମେ, ଆମେ କଲାପାରା କରୁବା ଦରକାର । ଆରି ସେବା କେନ୍ତାରି କରୁବାର ନିଜେ ଜାନିଆଗାସ । ସେବାରପାଇ ଆମେ ତମର ଚାନେ ବାହୁଅଳକରି ଚଲାଚଲ୍ଲି କରୁନାହିଁ । ୮ କାରି ଗରେ ମିଥା ଭାଜେ ଭଜେ ମାଟ୍ଟି ନ କାଇଦେରଇଲୁ । ତମର ବିଦରେ କାରମିଥା ବଜ୍ର ପାରା ନ ଅଇ ରଇକରି କସଟ ପାଇ, ଆବହ ପାଇଛି କରି ଦିନରାତି କାମ କରୁଦେରଇଲୁ । ୯ ତମଙ୍କେ କାଇବାଟା ମାଟ୍ଟିବାକେ ଆମର ଅଦିକାର ରଇଲା, ମାତର ସେନ୍ତାରି କରୁନାର । କାଇକେବଇଲେ ତମରପାଇ ଗଟେକ୍ ଉଦାଅରନ ଦେକାଇବାକେ ସେନ୍ତାରି କଲୁ । ୧୦ ତମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଇଲାବେଳେ ଆମେ ତମକେ କଇରଇଲୁ, ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ପାଇଛି କାବାହ ନ କରେ, ସେ ବାହପେଇ ନ କାଥ । ୧୧ ଏବେ ଏ କାଠା ଆରିତରେକ କଇଲୁନି, କାଇକେବଇଲେ ଆମେ କବର ପାଇଲୁ ଆଚୁକେ, ତମର ବିଦରେ କେତେକ ଲକ୍ଷମନ ବାହୁ ଅଳକରି ଜିରନାକାରନା କଲାଇନି । କାଇ ପାଇଛି ନକରି ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷର କାମେ ମଜାଇ ଅଳସି ଆରି କାଇଟମିଥା ନ କରନ୍ତି । ୧୨ ମାପରୁ ଜିମୁକିରିଷ୍ଟର ନାହିଁ ଦାରି ଆମେ ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ଜାଗରଦକରି ଆଦେସ୍ଥଦେଲୁନି, ସେମନ ସେନ୍ତାରି କରୁବାଟା ଚାହିଁଦେସ । ଜେନ୍ତାରିକି ନିଜର ପେଟରପାଇ କାହିଁ ପାଇବାକେ ପାଇଛି କରନ୍ତି । ୧୩ ମାତର ଏ ବାଇବଲନିମନ ତମେ ସତ୍ତକାମ କରୁବାକେ ତାକିଜାଆ ନାହିଁ । ୧୪ ଏ ଚିଟିଲଗେ ତମଙ୍କେ ଜନ୍ମ କବରପାଟାଇଲୁ ଆଚୁ, କେନ୍ତି ଆଲେ ତମର ବିଦରେଅନି କେ ମିଥା ସେବା ମାନ୍ଦବାକେ ମନ୍ ନ କରେ, ସେନ୍ତାରି ଲକ୍ଷକେ ଚିନିରୁଆ ଆରି ତାରସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିରିବିତି ରଇବାଟା ଚାହିଁ ଦିଆସ । ୧୫ ସେନ୍ତାର କଲେ ସେ ଲାକ୍ ଅଳଜାଇସି । ମାତର ତାରସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତରୁର ପାରା କାତାବାରତା ନ ଅଳକରି, ନିଜର ବିସ୍ତବ୍ସି ବାଇପାରା ତାକେ ଜାଗରନ୍ତି କରା । ୧୬ ଜନମାପରୁ ଆମଙ୍କେ ସାନ୍ତି ଦେଲାନି, ସେ ତମଙ୍କେ ସବୁବେଳେ ଆରି ସବୁରକାମ ସାନ୍ତିଦେବେ । ମାପରୁ ତମର ସବୁରଳଗେ ରଅ । ୧୭ ମୁଇ ମର ନିଜର ଆତେ ଏବା ଲେକଲିନି । ପାରଲର ଜୁଆର ଜାନାଇଲୁନି । ମୁଇ ଲେକିରଇବା ସବୁ ଚିଟିପଦର ଲଗେ ମୁଇ ଏନ୍ତାରି ଦସ୍ତକର କରି ଲେକିରଇବି । ୧୮ ଆମର ମାପରୁ ଜିମୁକିରିଷ୍ଟର ଜିବନ୍ ଦୁକାନି ତମଙ୍କେ ସବୁକେ ମିଳ ।

୧୯ ଟିମଟି

୧୯ ମୁଲ ପାଉଳ ଜିଷ୍ମକିରିସଟର ଗଟେକ୍ ପେରିଦ୍, ଏ ଚିଟି ଲେକ୍କିନି ।

ଆମର ମୁକ୍ତିକାରୀଙ୍କ ପରମେସ୍ତ ଆରି ଆମେ ଆସା କରିରଇବା କରିପଥ ଜିସୁର ଆଦେସ୍ ଲୟାବେ ବାତିଅଳାର୍ତ୍ତି । ୨ କିରିସ୍ଟଙ୍କେ ବିଶ୍ୱାସ କଲାଭପାଇ, ତୁଲ ତିମିତି ମର ନିଜର ପଥ ଅଳ ଆବୁସ୍ । ଆମର ବାବା ପରମେସ୍ତ ଆରି ମାସ୍ତୁ ଜିସୁ କରିସ୍ତ ତମଙ୍କେ ଜିବନ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେବକାଥ ଆରି ପାନ୍ତି ଦେଅ । ୩ ମୁର ମାକିଦନିଆର ଜିବା ଆଗ୍ରତୁ ତମଙ୍କେ ଏପିରୀଏତେଇ ରୁଆ ବଳି କଇରଇଲି । ତେଇ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ବୁଲ ସିକିଆ ସବୁ ଦେଲାଇନି, ସେମନଙ୍କ ବୁଲ ସିକିଆ ଦେବାଗ୍ରା ବୁନ୍ଦ କରିବାକେ ଆଦେସ୍ ଦିଆସ ବଳି ମୁଲ ତମଙ୍କେ କଇରଇଲି । ୪ ସେମନ ଚଣ୍ଡେ ପାନ୍ତି କାତା କଇବାର ଆରି ଆଗ୍ରତୁର ଅନିଦାବିମନର କୁରୁମର କାତା ତିଆର କରିବାଟା ଗାଦାବଳ ତିଆରା । ଲକ୍ଷମନକେ ଏନ୍ଦୁରି ସିକିଆ ଦେଇତେଇଲେ ଲକ୍ଷମନ ତେଇ ଦଦାପେଲା ଅଇବାଇ । ବିଶ୍ୱାସ ମାନିକରି ଜନକାମ ପରମେସ୍ତ ସେମନଙ୍କେ କରଦ ବଳି ମନ କଲାଇନି, ସେବା ସେମନ କରଦ ମାର । ୫ ତମେ ଏତୁରିଣା ତିଆରା ଜେନ୍ତୁରିକି, ସେମନ ଗଣେକ ଲକ ଆଗିଗଟେକ ଲକକେ ଆଲାଦ କରିବାଇ । ଜନ ଲକ୍ଷମନକେ ସତ ବିଶ୍ୱାସ ଆରି ପୁକଲ ଜିବନ୍, କାର କପଦ ନ ରଇବା ମନ ଆତେ, ସେମନମେ ଏବା କରିପାରିବାଇ । ୬ ମାତର ଜନ ଲକ୍ଷମନ ବୁଲ ସିକିଆ ଦେଲାଇନି, ଏ ସବୁ ବିସର ତିବିଦେଇକରି ରୁହା ବିସର କାତା ଅଇଲାଇନି । ୭ ନିମିଷ ଶୁଭ ଲୟାବେ ସବୁଲକ ସେମନଙ୍କେ ନାମଦ ବଳି ସେମନ ମନ କଲାଇନି । ମାତର ସେମନ ସିକାଇବା ବିସର ନିଜେ ବୁଲଦନାଇ ଆରି ସାଥୀ ସତ୍ତ୍ଵ ଜନମା ସତ ବଳି କଇଲାଇନି, ସେବା ସତ କି ନାହିଁ ବଳି ନାଜାନାର । ୮ ପରମେସ୍ତର ନିୟମମାନେ କାର ଅନିଆର ନାଲ । ମାତର ଲକ୍ଷମନ ପେଟା ଟିକ ସତ୍ତ୍ଵ ସିକାଇବାର ଆଗେ । ୯ ଦରମ କାମ କରିବା ଲକ୍ଷମନରୂପାଇ ନିୟମ ତିଆର ନ ଅଇରଇଲା । ତାର ବାବୁଲେ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ତାର ବିରଦି ଅଇରଇଲାଇ, ଆରି ତାର କାତା ମାନି ନ ରଇଲାଇ, ସେନ୍ତାର ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ପରମେସ୍ତ ନିୟମ ତିଆର କରିରଇଲା । ଜନ ଲକ୍ଷମନ ପରମେସ୍ତ ରଖ ନାଲ ବଳି ଚଲାଚଲି ତିକାଇବାର ଆଗେ । ୧୦ ଦେବିତାର କାମ କରି ପାପ କରିବାଇ, ମୁନ୍ଦୁସ୍ମନୁସ ବିଦରେ ଆରି ମାଜିଜିମାଇଜ ବିଦରେ ଦେବିତାର କାମ କରିବା ଲକ୍ଷମନରପାଇ, ତିଦାତୁତ୍ତା ଲୟାବେ ଲକ୍ଷମନକେ ବିକିବା ପାଇକାର ମନରପାଇ, ଜନ ଲକ ସତ କଥଦମାଇ, ସଦପେ କଇବି ବଳି କାତା ଦେଇରଇକରି ମିର କଇବା ଲକ୍ଷମନରପାଇ ଆରି ପରମେସ୍ତର ବିସରିତାନେ ରଇବା ସତ ସିକିଆ ବିରୁଦ୍ଧ ଜେତକି ସବୁ କାତା ଉଚ୍ଚେ, ସେ ସବୁରପାଇ । ୧୧ ଏ ସତ ସିକିଆ ପୁର୍ବକବରର ସିକିଆ ସତ୍ତ୍ଵ ନିୟମ । ଆମର ତାକୁପୁଟା ପରମେସ୍ତର ମରିବା ଆରି ଜନ ପୁର୍ବକବର ଜାନାଥ ବଳି ଯେ ମନେ ମାଇବ ଦେଲାଆଗେ, ସେବାନିମା ନିୟମ । ୧୨ ଆମର ମାସ୍ତୁ ଜିସୁ କିରିସ୍ଟଙ୍କେ ମୁର ଦନିଆବାଦ ଦେଲିନି । ସେ ମନେ ବପୁ ଦେଲାଆଗେ । ତାର ମୁଆଟ୍ଟ ଗଣେକ ବିଶ୍ୱାସ ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବା ଗତି ଦାତୁତ୍ତା ରିଯାବେ ଏକଲା ଆରି ତାକେ ଯେବା କରିବାକେ ମନେ ବାବିଲା । ୧୩ ଗଟେକ ବେଲାଇ କିରିସ୍ଟର ବିସରିର କାରାସ କାତା କଇତେଇଲେ ମିଥା ଆରି ବିନ ବିଶ୍ୱାସିମନକେ କାରାସ ଲୟାବେ ଦେକି ନିମା କରିଦେଇଲି ମିଥା, ପରମେସ୍ତ ମନେ ଦୟା ଦେକାଇଲା । କାଇକେବଲେ ମୁଲ କାଇଟା କରିଦେଇଲି, ସେବା ନିଜେ ନାଜାନାରେଇଲି । ଆରି ମୁର କିରିସ୍ଟଙ୍କେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିରଇଲି । ୧୪

ଅମର ମାପ୍ରମ ମନେ ଦେବି ଦୟା ଦେକାଇଲା । ଜେନ୍ତ୍ରି କି, କିରିସ୍ଟ
ଜିମ୍ବୁ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିଲାରପାଇ ମୁର ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରି ବିନ୍ ଲକମାନକେ
ଆଲାଦ୍ କରିପାଇଲି । ୧୫ ଏଗା କରବାଟେ ପୁରାପୁରୁନ ସତ ଆତେ । ଆରି
ସେଟା ଅଳ୍ପ କି ନିର୍ବ ବଲି ନ ବାବିକରି ନାମବାର ଆତେ । ପାପିମନର
ଉଦାର କରବାକେ କିରିସ୍ଟ ଜିମ୍ବୁ ଏ ଜଗତେ ଆରାଲା ଆରି ପାପିମନର
ବିତରେନି ମୁର ବତ ପାପି । ୧୬ ଏଲେମିଧା ଏଗାରପାଇ ମନେ କିରିସ୍ଟ
ଦୟା ଦେକାଇଲା । ସେ ମନେ କେବଳ କଲାକେ କେତେକ ମୁରଚିକରି ଆପେ
ବଲି ଦେକାଇବାକେ ସେ ମନ କଲା । ବିନ୍ ଲକରଟାନେଅନି ମୁର ଅନିକ
ପାପ କଲିଆଚି । ଏଟା ଏନ୍ତାର ଅଇଲା । ଜେନ୍ତ୍ରି ଦିନେକ ଜେତକି ଲକପୁର
ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରି ସୁଦିନରପାଇ ମୁକ୍ତି ପାଇବାଇ ପେମନରପାଇ
ମୁଲ ଗଟେବ ସାକି ଲୟାବେ ରହିବି । (aiōnios g166) ୧୭ ଜନ ରାଜା କାଲ
କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ସାଧନ କରସି, ଆରି ଜାକେ କି କେ ଦେବି ନାପାରଦ,
ସେ ଆକା ଗରେକ ପରମେସର । ସେ କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ମରମା
ଆରି ସନ୍ମାନ ପାଥ । ଆମୋଦ! (aiōn g165) ୧୮ ମର ପଥ ତିମତି,
ମୁଲ ତକେ ଏଟା ତିଆରିଲିନି, ତମେ କାରଟା କରିଥା ବଲି ପୁକଳୁଆଦମ୍‌
କେତେଟା ବଦିସତ୍ତବକତାମନକେ ଜାନାଇରାଇଲା ଲୟାବେ ମୁଲ ଏଟା
କରିଲିନି । ସେ ବଦିସତ୍ତବକତାମନ କରିଲା ବିସଇ ସୁଦକବରର ଦେକାଇକା
କରିବା ଜୁଲବଦର କାମେ ତମେ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ପାଇବା ସତ୍ତ୍ଵ ମିପଣା, ସେ ବିସଇ
କରିଲିନି । ୧୯ ତାରସତ୍ତ୍ଵ ସୁଦବେଳେ ବିସ୍ବାସ କରିବାଟା ଚାତାନାଇ ।
ଆରି ଏଗା ସତ ବଲି ନିଜେ ଜାନିରିଲା ବିସଇ କରିଦେବୁଆ । କେତେକ
ଲକ ନିଜର ବିବେକ କରିବାଟାକେ ଦିଆନ୍ ନ ଦେଇକରି କିରିସ୍ଟକେ
ବିସ୍ବାସ କରିବାଟା ଚାତିଦେଇଆତଦ । ୨୦ ପେମନର ବିତରେ ଉପମାୟକେ
ଆରି ଆଲେକିଜାଣ୍ଟରକେ ବିନ୍ ବିସବାପି ମନରଟାନେଅନି ବେଗଲାଇକରି
ସଇତାନକେ ସାରିପାଲିଆଚି । ଏନ୍ତାର କଲେ ପରମେସର ବିରଦେ
ଲାପାନ ଲାପାନ କରିବାର ମେମନ ବାହିନେବାର କଲି ଆମା ଜିଲ୍ଲାରି ।

୧ ପରତୁମ ବିସଇ ତମକେ ଡାବ୍‌ସଟ୍ଟୁ କଇଲିନି, ସେବା ଅଇଲାନି ସବୁରୁଣାନେଥିନି ମୁକିଥ ବିସଇ । ସବୁ ଲକ୍ଷମନରୂପାଇ ପରମେସରକେ ମୁଖୁରି କରା । ସେମନରୂପାଇ ପାରତନା କରି ମଜାର ଉଆ ଅରି ସେମନର ପାଇ ତାକେ ଦନ୍ତିଥାବାଦ ଦିଆସ । ୨ ରାଜା ମନ୍ତକେ ଆରି ଅଦିକାରେ ରଙ୍ଗକିରି ସାମନ କରିବା ଲକ୍ଷମନରୂପାଇ ପାରତନା କରା । ସେମୁରି କଲେ କାଇଶା ନ ଅଇତେ ସାନ୍ତ୍ରିସଟ୍ଟୁ ରଙ୍ଗପାରପା । ଆରି ଆମେ କାକେ ନ ଉରତେ ପରମେସରକେ ପାରତନା କରି ତାର ମନ୍ତ କଲା ଉଥାବେ ତଳାଚଲିତି କରିପାରିବୁ । ୩ ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ଏନ୍ଦ୍ରାର ପାରତନା କରିବାର ଦରକାର ଆକା । କାଇକେବଇଲେ ଏ ରକାମର ପାରତନା ଆମର ଉଦାରକିରିଆ ପରମେସରକେ ସାରଦା କପାଇସି । ୪ ସବୁଲକ୍ଷ ଜେମ୍ବୁର କି ରକିଆ ପାଥର ଆରି ସହ ବିସଇ ଜାନତ୍ର ବଲି ପରମେସର ମନ୍ତ କଲାନି । ୫ କାଇକେବଇଲେ ଗଟେକ ସେ ପରମେସର ଆଚେ । ଆରି ଗଟେକେସେ ଲକ୍ଷ ଆରେ, ଜେ କି ପରମେସର ଆରି ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ଯାନ୍ତି ଆନିପାରସି । ସେ ଲକ୍ଷ ଅରଲାନି ଜିମ୍ବ କିରିସଟ । ୬ ସବୁଲକ୍ଷେ ମୁକ୍ତଲାଇବାକେ ସେ ନିଜେ ସର୍ବପି ଅଇଲା । ସମାନ୍ ବେଲାର ପରମେସର ତାକେସେ ବାଢିଲା । ସେ ସବୁକେ ରକିଆ କରିବି ବଲି ମନ୍ତ କଲାଟା ଏନ୍ଦ୍ର ଜାନାଇଲା । ୭ ତେବେରାଇ ପରମେସର ତାର ସୁଦ କବର ଜାନାଇବାକେ ଆରି ତାର ପେରିଦ ଅଇବାକେ ମନେ ବାଢିଲା । ମୁହଁ ମିର କଇନାର, ସଦ୍ବେ କଇଲିନି । ଜିପଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ମିଦା ସୁଦ କବରର ସତ୍ତ ବିସଇ ଜାନାଇବାକେ ମନେ ବାଟିରଇଲା । ୮ ମୁହଁ ମୁହଁସ ପିଲାମନକେ କଇଲିନି, ସେମନ ଜେଡ଼େବେଲେ ପାରତନା କରିବାକେ ରୁଣାଇ, ସବକଳ ତଳାଚଲିତି

ଅରକରି ତାକର ଆଦି କେବି ପାରତମା କରଦୁ । ଜଦି ଏବେ ମିଥା ଯେମନ୍ ଦଦାପେଲା ଅଇରଇଲେ କି ଲାଗାଲାମି ଅଇରଇଲେ, ସେତା ରାଜିମାମା କରିବାର ଆବେ । ୯ ସେହୁରିଯେ ମାଇଜିମନ୍ ମିଥା ଜାଗରଦୁ ରଇକରି ପୁଆଳୁସୁତ୍ର ରଥା । ମୁଶ୍ରିତ ଚେଣ୍ଟିତେଲେ କିବତାକ ନ କରି, ସୁନା କି ମୁଳାକୁ କି ଅଦିକ ଦାମ ଦେଇରଇବା ଲୁଗା ନ ପିନ୍ଦିକରି, ନିକ ବୁଦ୍ଧିଦୟନ୍ତ୍ର ମରଜିତା ସମ୍ମ ନିଜକେ ମାନ୍ଦିଲାପାରା ତିଆର ରଥା । ୧୦ ତାର ବାଦୁଲେ ବିନ୍ଦଳକମନକେ ଦୟା ଦେକାଅଛୁ । ପରମେସରଙ୍କେ କୁଆର କଲନ୍ତି ବଳି କରିବା ମାଇଜିମନରେପାଇ ସେତା ନିକ ଚଲାଚଲିତ ଅଳ୍ପ । ୧୧ ମାଇଜିମନ୍ ତିମରାଇଅଇ ରଇ ପୁଆଳୁସୁତ୍ର ଅଇକରି ବସଦୁ । ୧୨ ମୁର ମାଇଜିମନକେ ଯିକାଇବା ଅଦିକାର କି ମୁଖୁସର ଉପରେ ପାସନ କରିବା ଅଦିକାର ଦେଇନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ସେମନ୍ ତିମରାଇଅଇ ରଥାଇ । ୧୩ କାଇକେ ବଇଲେ ପରମେସର ପରତମେ ଆଦମଙ୍କେ ତିଆର କଲା । ତାର ପରେ ଅବାକେ । ୧୪ ପରତମେ ଆଦମ୍ ସରତାନରତାନେ ନାତାର ଅଧନାଇ, ମାତର ମାଇଜି ନାତାର ଅଇ ପରମେସର ଆଦେସ୍ ନ ମାନିକରି ପାପି ଅଳଜା । ୧୫ ମାତର ମାଇଜିମନ୍ ପିଲାକେମନକେ ଜନମ ଦେଇକରି ରବାର ପାଇବାଇ । ସେମନ୍ କିରିସଟଙ୍କେ ବିସବାସ କରି ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କରି ପୁଆଳୁ ସୁନାକୁ ସତ୍ତା ତାଳାଚଲି କରିବ ।

୭ ଏ କାତା ସତ ଜେ, କେ ଜଦି ମଣ୍ଡଳିଟାଣେ ମୁକିଅ ପଦ ପାଇବାକେ
ମନ୍ଦ କଲାନି, ତେବେ ସେ ନିମାନ୍ କାମ କରିବାକେ ମନ୍ କଲାନି । ୯
ତେବେପାଇ ଜେନ୍ଦ୍ରି ତାର ଜିବନେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନର କାଳ ନିମ୍ନ ନ ରଇବାର
। ସେ ଗଣେକ ମାଳି ପଢ଼ିଲାଇବାର ଆଚେ । ନିଜେ ଜାଗରିବ ରଇକରି,
ନିଜର ଜିବନେ ସୁପ୍ତା ରଇକରି, ସବୁଲକ୍ଷର ସନ୍ମାନ ପାଇକରି, ଆଇଲା
ଲକ୍ଷମନକେ ତାକିନେବା ପାରା ଲକ୍ ଅଇକରି, ଲକ୍ଷମନକେ ବୁଦ୍ଧି କାତା
ସିକାଇବା ଲକ୍ ଅଇ, ଗା ନ ମାଟି କରି, କିରମାର ନ ଅଇକରି ସାନ୍ତ୍ରସତ୍ତ୍ଵ
ରଇ, ଦଦାପେଲା ନ ଅଇକରି, ଦନ୍ ମିଳାଇବାକେ ଆସା ନ ଅଇକରି
ରଇବାର ଆଚେ । ୪ ନିଜର କୁଟୁମ୍ବକେ ନିକିଳକରି ତାଲାଇଦେଇବାର
ଆଚେ । ଆରି ତାର ପିଲାକେମନକେ ସେ ତିଆରିଲାଗା ମାନବାକେ ବାଦିଅ
କରାଇବା ସିକିଆ ଦେଇରଇବାର ଆଚେ । ୫ ଜିଦି କେ ମିଥା ନିଜର
କୁଟୁମ୍ବକେ ତାଲାଇବାର ନାଜାନେ, ସେ କେନ୍ତି ପରମେସରର ମଣ୍ଡଳିର
ଦାରତ ନେଇପାରି? ୬ ସେ ନୂଆ ନୂଆ ବିସବାସ କରିବା ଲକ୍ ନ ରଇବାର
ଆଚେ । ନଇଲେ ସେ ବଦିମିଆ ଅଇକରି ପରତାନ ଜେମ୍ବାର ତଣ୍ଣୁ ପାଇଲା,
ସେ ମିଥା ସେମୁର ତଣ୍ଣୁ ପାଇପି । ୭ ତାର ଲୋକଳ୍ପି ଦେଖି ବିସବାସ ନ
କରିବା ଲକ୍ଷମନ ମିଥା ତାକେ ଗଣେକ ସନ୍ମାନର ଲକ୍ ପାରା ନାମବାର
ଆଚେ । ୮ ଜେନ୍ଦ୍ରି ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ନିମ୍ନ ନ କରି ପରତାନର ପାନ୍ତେ ନ
ଲାଗେ । ୯ ସେମୁରିସେ ମଣ୍ଡଳିର ସେବା କରୁମନ ମୁକିଅର ପାରା ସବୁ
ଲକ୍ଷରଟାନେଅନି ସନ୍ମାନ ପାଇବା ଲକ୍ ରଇବାର ଆଚେ । ସେମନ ସତ୍ତ
ବାବେ ଚିଲାଦଳ୍ପି କରିବାର ଆଚେ । ମଦୁଆ ଲକ୍ ଅଇ ରଇବାର ନାଇ ।
ତାବୁକାପୁର ପାଇ ଆସା ନ ରଇବାର ଆଚେ । ୧୦ ପରମେସର ଜନ୍ ସଥ
କବର ସେମନକେ ଜାନାଇରାଅଚେ, ସେତା ସେମନ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ବିସବାସ
କରିବାର ଆଚେ । ଆରି ସେମନ ପାପେ ରଇବାଇ ବଲି ତାକର ବିବେକ
ସାକିଦେବାର ଆଚେ । ୧୧ ମଣ୍ଡଳିର ସେବାକୁ ଅଇବା ଆଗ୍ରୁ ବିନ୍
ଲକ୍ଷମନ ସେମନକେ ପରିକା କରି ଦେକହୁ । କାଇ ଦସ ନ ରଇଲେ ସେମନ
ସେବା କରିବାକେ ଦାରତ ନେଅଥ । ୧୨ ସେମୁରିସେ ତାକର ମାଲଜିମନ
ମିଥା ବିନ୍ଦଲକର ସନ୍ମାନ ପାଇଲା ପାରା ଚିଲାଦଳ୍ପି କରି । ସେମନ
ତିପୁଲ କାତା କରିବାର ନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ନିଜେ ଜାଗରିବ ରଇବାର

ଆତେ । ସେମନ୍ ସତ ଲକ୍ଷ ବଳି ଦିନ ଲକ୍ଷ ଆସା କରିବାର ଆତେ । ୧୭ ସେବାକୁ ଗଟେକ ମାଳିଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵ, ତାର ପିଲାକେମନ୍ତକେ, ତାର କୁମୁଦର ଦିନ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ, ଆରି ଗତିଦାତ୍ରୀତାମନ୍ତକେ ନିକଷତ୍ରେ ଜତନ କରିବାର ଆତେ । ୧୮ ସେବାକାରୀଆମନ୍ ଆବଶ୍ୟକ ଅର ନିକ କାମ କଲେ, ଲକ୍ଷମନ୍ତର ତାନେଅନି ଅଦିକ ସନ୍ମାନ ମିଳୁଥି । ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଲକ୍ଷ କରିପଥ ଜିପୁର ବିସଇ ଦିନ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ କଇପାରିବାର । ୧୯ ମୂଳ ଏପିଥେ ଆସି ଦାସରେ ତମଙ୍କ ଦେବକି ବଳି ମନ୍ କଲିନି । ଅରଲେ ମିଥା ଏ ଚିଟିଟାନେ ତମଙ୍କେ ମୂଲ ତିଆରିଲିନି । ୨୦ କାଇକେବରଲେ ଜଇ ମର ଆରବାଟା ଅଳୁପମ ଅଳଳେ ମିଥା, ପରମେସରର କୁତୁମ୍ବ ରିପାବେ ମଣିଲିଟାନେ ତମେ ଗଟକେ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ କେନ୍ଦ୍ରାରି ମିକିରି ରିପାବରାଆରେ, ସେ ବିସଇ ତମେ ଜାନ୍ମପା । ଏ ମଣିଲି ପରମେସରର, ଜେକି ସତରସେ ବଢିଆତେ । ସେ କୁନାଦି ଆରି ମୂଳ ତେଲି ପାରା ଅଳ ସତ ବିସଇକେ ତାର କରାଇଲାନି । ୨୧ ଆମର ବିସାବାଟାନେ କେ ନାଜନିମଳୀ ପାରା ବିସଇ ଲୁଟିକିରି ଆତେ । ସେନ୍ଦ୍ରାରି ନିର୍ବ୍ଲାଙ୍କ ବଳି କେ କରନାପାରନ୍ତି । “ଜିପୁରକିରିପ୍ତ ନର ବୁପ ଦାରି ଆଇଲା । ସେ ନିଜେ ପରମେସରର ପଥ ବଳି ସ୍ମୁଲ ଆରମ୍ଭ କାତାଦେଲା ଆତେ । ଦୁରମନ୍ ତାକେ ଦେବକାର । ତାର ବିସଇର ସତ କବର ଚାଲାଇ ରାଇଜେ ଜାନାଇଲାଇ । ସବୁ ଜାଗାର କେତେକ କେତେକ

୪ ସୁକଳ ଆତମା ନିକଷଟ୍ଟ କଇଲାନି, ସାରାଘାରି ଦିନେ, ଲକ୍ଷମନ ସହ ବିପର ବିସବାସ କରିବାଟା ଚାତିଦେବାଇଇ । କାରାପ ଆତମାମନର ସିକିଆ ମାନବାଇ । ଆରି ସେମନ ସିକାଇବା ବୁଲୁ ସିକିଆ ବିସବାସ କରିବାଇ । ୫ ଏନ୍ତରୁ ସିକିଆ ଦେବାବେଳେ ଏଟା ସତ ସିକିଆବିଲି ଲକ୍ଷମନ ମାନବାଇ । ମାତର ସେଟା ମିର ସିକିଆ ରଖି । ସେମନ ଟିକ କଲାଇନି କି ବୁଲୁ କଲାଇନି, ସେଟା ନିଜେ ଜାନି ନ ରଥେ । ଜେନ୍ତାରି କି ତପ୍ଳା ଲୁଆସଟ୍ଟ ମାୟେଶ୍ଵରାନେ ତାୟଳେ ମରିଜାଇପି, ପେହାରିଯେ । ୬ ସେମନ, ମାଇଜି ମନସ୍ତ ବିବା ଅରିବାର ନାର ଆରି କାଇ କାଇ କାଇବାର ନାର ବଲି ବୁଲୁ ସିକିଆ ଦେବାଇ । ସବୁ ରକାମର କାଦି ପରମେଷ୍ଠ ତିଆର କଲାଆଏ । ଜେନ୍ତି କି ଜେବକି ସବୁ ଲକ୍ଷ ତାର ସହ କବର ବିସବାସ କରିବାଇ, ସେମନ ସେ କାଦିର ଲାଗି ତାକେ ଦନିଅବାଦ ଦେବାଇ । ୭ ସେନ୍ତାରି ସିକିଆ ଦେଇମନ ବୁଲୁ ସିକିଆ ଦେଲାଇନି । କାଇକେବଲାଲେ କାଦି ଆରି ପରମେଷ୍ଠ ତିଆରକଳା ସବୁ ବିପର ନିକିଆଏ । ଆରି କାଇ ରକାମର କାଦି ମିଥା ନିଦବାର ନାର । ତାର ବାଦୁଲେ ପବୁ କାଦି ନିକ ବଲି ମାନିକରି ତାକେ ଦନିଅବାଦ ଦେବାର ଆଏ । ୮ କାଇକେବଲାଲେ ପରମେଷ୍ଠ କଇରଇବା ବାକିଆ ଆରି ଆମର ପାରତମା ଦିପଇ ସବୁ ସୁକଳ ଅଇଆଏ । ୯ ଏ ସବୁ ବିପର ତମେ ବିସବାସିମନକେ ସିକାଇବାର ଲାଗି, ତମେ ଜିମୁ କିରିସଟକେ ଯେବା କଲାସନ୍ତି । ତମର ବିସବାସର ଲାଗି ଆରି ସତ ସିକିଆ ମାନଲାର ଲାଗି ପରମେଷ୍ଠ ତମଙ୍କେ ବତାଇପି । ୧୦ ଜନ ସବୁ ସିକିଆ ମିର, ଆରି ଜନମା ସବୁ ଟଣ୍ଟୁପାନ୍ତି କଇବାଟାନେ ଅନି ଦୁଇକେ ବୁଆ । ତାର ବାଦୁଲେ ନିଜେ ଜାଗରି ରଇକରି ପରମେଷ୍ଠ କନ୍ତା ମନ କଲାନି, ସେନ୍ତାରି ତଳାଚଳି କରା । ୧୧ କାଇକେବଲାଲେ ଗାଗରେ ବୁଲାଗାଲା କରି ନିକ ପଢ଼େ ସତ୍ତରିବାଟା କେତେ କାମର ପାଇ ନିକ ବିପର । କାଇକେବଲାଲେ ଏଟା ଜଗତେ ବିପର କି ମରିଗାଲେ ମିଥା ତାକେ ଲତାକେ ଆଇପି । ମାତର ଆତମାର ଚଲାଚଳି କରିବାଟା ସବୁ କାମେ ନିକ ରଇପି । ୧୨ ଏଟା ବାଇଦେର ସହ ଆକା । ଏଟା ସବୁଲକ୍ଷ ଅଇପି କି ନ ଅନ୍ଧ ବଳିକରି ସୁରାପୁରନ ବିସବାସ କରିଅଇପି । ୧୩ ଆମେ ପରମେଷ୍ଠରେ ବିସବାସ

କଲାରୂପାଇ କଥଟ ଅର କାମ କରି ଏଣା ଆସା କଲୁନି । ସେ ସତରେ ସେ ବିଶ୍ଵାସ କଲାଇନି, ତାକରୂପାଇ ଅଧିକ । ୧୧ ମୂଳ ତମକେ କେତ୍କି ବିପଳ ଲେକଳିଆଥି ସେତୋସବୁ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ସିକାଆ ଆରି ତିଆରା । ୧୨ ତକେ ଦାଢୁଡ଼ା ଆରେ ବଲି କେ ମିଥା ଇନ୍ ନ କର । ମାତର ସବୁ ବିପଳାସି ମନରୂପାଇ ଗଟେକ ସାକିପାର ନିକ ତଳାଚଳିତି କର । ସବୁ ବେଳେ ସବୁ କାତା କରତେଇ, ନିକସଦ୍ଧୁ ତଳାଚଳିତି କରତେଇବା, ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କରତେଇବା, କରିସଟକେ ବିପଳାସ କରତେଇବା, ପାପ ର ରଥାନାଳ । ୧୩ ମୁହଁ ତରଟାନେ ଆଇବା ଜାକ ବିପଳାସିମନ ବୁଣ୍ଣିଲା ବେଲାଇ, ଜେନ୍ତୁରି କି ପବୁଳକୁ ନିକକରି ମୁନିଲାପାରା ସାସତର ପଢଦେସ । ତେଇର ଅରହ ସେମନକେ ବୁଜାଇଦେସ । ୧୪ ପରମେସର ତରପାଇଯେ ବଲିକରି ଜନ୍ ଦାର ଦେଲାଆରେ, ସେ କାମେ ଲାଗିର । ଏଣା ବବିପରିବଦ୍ଧତାମନ ଆରି ପାରତିମନ ତର ମୁଣ୍ଡେ ଆହ ସଞ୍ଚର ପାରତାନା କଳାବେଳେ, ତୁଳ ପରମେସର ଟାନେଅନି ପାଇରଇଲୁଣ୍ୟ । ୧୫ ଏ ସବୁ ବିପଳ ପୁରାପୁରୁନ ମନ ବିଦାର ଦେଇ କର । ଜେନ୍ତୁରି, ପୁରକବର ଜାନାଇବାଟାନେ ଆରି ସିକାଇବାଟାନେ ଦୁଇ ଆଗରୁ ଗାଲୁଣି ବଲି ଲକ୍ଷମନ ଦେକିବାଇ । ୧୬ ଦୁଇ ଜାଗରତ ସଞ୍ଚୁ ତଳାଚଳିତି କର । ଆରି ପରମେସର ବିପଳ ଜନ୍ମଟା ସିକାଇଲୁଣି, ସେ ବିପଳଟାନେ ଆରି ପରମେସର କାମ କରିବାର ଆରି ପରମେସର କାମ କରିବାର । ୧୭ କାଇକେବଇଲେ, ସେମନ ଆଗରୁ ଦେଇରଇବା କାତା ପୁରାପୁରୁନ କରଦ ନାଇ । ୧୮ ଏଟାର ମିଥାତେ ସେମନ ଅଲ୍ସ ଆଇବାଟା ସିକାଇବାଇ । ଆର ଗରେ ତାର ଗରେ ଲାଇ ବେଳା ବିଦାଇବାର । ତିପୁଲ କାତା କର ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ ବିପଳ କାତାବାରତା ଆଇବାଇ । ୧୯ ତେବରପାଇ ତକରି ନ ରଇବା ରାଣ୍ମିନକେ ପୁଲ ତିଆରିଲି, ଆରିରକେ ଶର ବସାଇ ପିଲାକିରି ଜନ୍ମ କରା । ସେନ୍ତୁରି କଲେ ଆମର ବିରଦିମନ ଆମକେ ନିମ୍ନ ନ କରଦ । ୨୦ କାଇକେବଇଲେ ସେମନ ପରମେସର ଟାନେଅନି ଦୁଇକେ ଜାଇ ସଇତାନର ସଞ୍ଚୁ ଜିଲ୍ଲାବାକେ ଆରାମ କଳାଇ ଆଚଦ । ୨୧ ଜନି କନ୍ମାଲେ ମାଇଜି କରିସଟକେ ବିପଳାସ କରୁଥି, ଆରି ତାର କୁଟୁମ୍ବେ ରାଣ୍ମିମାଲିଜିମନ ରଇବାଇ, ସେ ଆକା ସେମନକେ ସାଇଜ କରବାର ଆରେ । ବିନ୍ ବିପଳାସିମନ ସେ ଦାଇଦ ନେଇ କରଦ ବଲି ସେ ଆସା କରବାର ନାଇ । ଏଣା ଜେନ୍ତୁରିକି ଜାକ ଆକାଶାକା ନ ରଥଦ ସେମନକେ ବିପଳାସିମନ ଜନ୍ମ କରିପାରଦ । ୨୨ ଜନ୍ ପାରତିମନ ମଣ୍ଡିଲିର ନେତା ଆଜ ତାକିନେଲାଇରି, ସେମନ ଦୁଇଗୁଣ ଦୂର ପାଇବା ଦରକାର । କାଇକେବଇଲେ ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇବାଟା ଆରି ସିକାଇବାଟା ସେମନକେ ଦାଇଦ ଲାଇବେ ଦେଲାଇ ଆଚଦ । ୨୩ ସାସତରେ କେନ୍ତି ଲେକାଅଇଲା ଆତେ, ଗାନ୍ଧାର ଦାନ ମାଣ୍ଡିଲାବେଳେ ବଲଦର ଟଣ୍ଟେ କରିବା ବାବୁ ନାଇ ଆରି କାମ କରୁ ସାରକାରାଟାନେଅନି ତାର କୁଳି ପାଇସି ଆକା । ୨୪ ଗଟେକ ପାରତିନ ବିରୁଦ୍ଧ ନିମ୍ନ କାତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ତୁଳ କି ତିନିଲକର ସାକି ନଇଲେ, ସେଟାକେ ମାନ୍ ନାଇ । ୨୫ ପାପେ ରଇବା ଗଟେକ ପାରତିମନକେ ସବୁର ମୁଆଣେ ଲାଗ । ଜେନ୍ତୁରିକି ବିନ୍ ପାରତିମନ ସେନ୍ତୁରି ପାପ କରିବାକେ ତରବାଇ । ୨୬ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଜିପୁଲିରିଷଟ ଆରି ସେ ବାଟିରଇବା ଦୁଦମନକେ ସାକିକରି ମୁଲ ତକେ ତିଆରିଲି, ମୁଲ ତିଆରିଲା ଏ ସବୁ ବିପଳ କାର ବଦ୍ସାନ ନ ଦେକିକରି କର । ୨୭ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ପରିକା ନ କରିବା ଜାକ ତାକେ ମୁକିଅ ଲାଇବେ, ତର ଆର ତାର ମୁଣ୍ଡେ ସଞ୍ଚର, ସେବା କାମର ପାଇ ସରପ ନାଇ । ନଇଲେ ତାର ପାପର ପାଇ, ତୁର ଦାଇ ଅରସୁ । ତୁର ନିଜେ ପାପ ନ କରିବାକେ ଜାଗରଦ ର । ୨୮ ଆରି ତୁର ପାନି ନ କାଇକରି ତର ପେଟର ଲାଗି ଅଳ୍ସ ଅଞ୍ଚୁର ମଦ ମିଥା କାଆ । କାଇକେବଇଲେ ତୁରିତା ସବୁବେଳେ ନିକ ରଥସ ନାଇ । ୨୯ କେତେ ଲକ୍ଷ ସବୁର ଦେକତେ ପାପ କଳାଇନି । ଜେନ୍ତୁରି ତୁର ସେଟା ଜାନିପାରିଲୁଣି । ସେମନର ତଳାଚଳିତି ପରିକା କରିବା ଆଗରୁ, ତୁର ସେଟା ଜାନିପୁଣ୍ୟ । ୩୦ ସେନ୍ତୁରିଯେ କେତେ ଲକ୍ଷ କରିବା ନିକ ବିପଳ ସବୁକେ ତିଥିବି । ସେମନ କରିବା ନିକ ବିପଳ ସବୁକେ ତିଥିବି । ସେମନ କରିବା ନିକ ବିପଳ ସବୁକେ ତିଥିବି ।

୩୧ ଗଟେକ ରାଣ୍ମି ମାଇତି କରିବାରି କରିବା ନ ଅଳଟେ, ତାକେ ରାଣ୍ମି ବିନ୍ ଲେକା କରିବାର ନାଇ । ସେ ଗଟେକ ମୁନୁସର ସଞ୍ଚୁଯେ ମିଥିରଇବାରାଇବାରେ । ୩୨ ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ଦେକିବା ଲାଇବେ, ସେ ବେଶ ଦରମ ଅଳ, ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ସାଇଜ କରିବାର ଆରେ । ଜେନ୍ତୁରି କି ନିଜର ପିଲାମନକେ ନିକ ସଞ୍ଚୁ ବତାରଇରେ, ଆଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଗତିଆ ଲାଇବେ ତାକ୍ଷି, ପରମେସର ସୁକଳ

ଲକ୍ଷମନର ଗତ ଦଇଦେଇସି, ଦୁଇ କଥଟ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ସାଇଜ କରସି, ଲକ୍ଷମନକେ ସାଇଜ କରିବାକେ ବିନ୍ କିମ୍ କାମ କରିବେଇରେ । ୩୩ ତକରି ନ ରଇବା ରାଣ୍ମିମନକେ ରାଣ୍ମି ଲାଇବେ ଲେକା କର ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ ରାଣ୍ମି ଲାଇବେ କରିବାକେ ବିନ୍ କାମ କରିବାକେ ମନ କରିବାଇ । ୩୪ ଆରିତେକେ ବିନ୍ ବା ଅଳଲାର ପାଇ ସେମନ ଦୟ ଅଇବାଇ । କାଇକେବଇଲେ, ସେମନ ଆଗରୁ ଦେଇରଇବା କାତା ପୁରାପୁରୁନ କରଦ ନାଇ । ୩୫ ଏଟାର ମିଥାତେ ସେମନ ଅଲ୍ସ ଆଇବାଟା ସିକାଇବାଇ । ଆର ଗରେ ତାର ଗରେ ଲାଇ ବେଳା ବିଦାଇବାର । ତିପୁଲ କାତା କର ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ ବିପଳ କାତାବାରତା ଆଇବାଇ । ୩୬ ତେବରପାଇ ତକରି ନ ରଇବା ରାଣ୍ମିମନକେ ପୁଲ ତିଆରିଲି, ଆରିରକେ ଶର ବସାଇ ପିଲାକିରି ଜନ୍ମ କରା । ସେନ୍ତୁରି କଲେ ଆମର ବିରଦିମନ ଆମକେ ନିମ୍ନ ନ କରଦ । ୩୭ ଜନି କନ୍ମାଲେ ମାଇଜି କରିସଟକେ ବିପଳାସ କରୁଥି, ଆରି ତାର କୁଟୁମ୍ବେ ରାଣ୍ମିମାଲିଜିମନ ରଇବାଇ, ସେ ଆକା ସେମନକେ ସାଇଜ କରିବାର ଆରେ । ବିନ୍ ବିପଳାସିମନ ସେ ଦାଇଦ ନେଇ କରଦ କରଦ ବଲି ସେ ଆସା କରିବାର ନାଇ । ଏଣା ଜେନ୍ତୁରିକି ଜାକ ଆକାଶାକା ନ ରଥଦ ସେମନକେ ବିପଳାସିମନ ଜନ୍ମ କରିପାରଦ । ୩୮ ଜନି ପାରତିମନ ମଣ୍ଡିଲିର ନେତା ଆଜ ତାକିନେଲାଇରି, ସେମନ ଦୁଇଗୁଣ ଦୂର ପାଇବା ଦରକାର । କାଇକେବଇଲେ ସୁବ୍ରକବର ଜାନାଇବାଟା ଆରି ସିକାଇବାଟା ସେମନକେ ଦାଇଦ ଲାଇବେ ଦେଲାଇ ଆଚଦ । ୩୯ ସାସତରେ କେନ୍ତି ଲେକାଅଇଲା ଆତେ, ଗାନ୍ଧାର ଦାନ ମାଣ୍ଡିଲାବେଳେ ବଲଦର ଟଣ୍ଟେ କରିବା ବାବୁ ନାଇ ଆରି କାମ କରୁ ସାରକାରାଟାନେଅନି ତାର କୁଳି ପାଇସି ଆକା । ୪୦ ଗଟେକ ପାରତିନ ବିରୁଦ୍ଧ ନିମ୍ନ କାତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ତୁଳ କି ତିନିଲକର ସାକି ନଇଲେ, ସେଟାକେ ମାନ୍ ନାଇ । ୪୧ ପାପେ ରଇବା ଗଟେକ ପାରତିମନକେ ସବୁର ମୁଆଣେ ଲାଗ । ଜେନ୍ତୁରିକି ବିନ୍ ପାରତିମନ ସେନ୍ତୁରି ପାପ କରିବାକେ ତରବାଇ । ୪୨ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଜିପୁଲିରିଷଟ ଆରି ସେ ବାଟିରଇବା ଦୁଦମନକେ ସାକିକରି ମୁଲ ତକେ ତିଆରିଲି, ମୁଲ ତିଆରିଲା ଏ ସବୁ ବିପଳ କାର ବଦ୍ସାନ ନ ଦେକିକରି କର । ୪୩ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ପରିକା ନ କରିବା ଜାକ ତାକେ ମୁକିଅ ଲାଇବେ, ତର ଆର ତାର ମୁଣ୍ଡେ ସଞ୍ଚର, ସେବା କାମର ପାଇ ସରପ ନାଇ । ନଇଲେ ତାର ପାପର ପାଇ, ତୁର ଦାଇ ଅରସୁ । ତୁର ନିଜେ ପାପ ନ କରିବାକେ ଜାଗରଦ ର । ୪୪ ଆରି ତୁର ପାନି ନ କାଇକରି ତର ପେଟର ଲାଗି ଅଳ୍ସ ଅଞ୍ଚୁର ମଦ ମିଥା କାଆ । କାଇକେବଇଲେ ତୁରିତା ସବୁବେଳେ ନିକ ରଥସ ନାଇ । ୪୫ କେତେ ଲକ୍ଷ ସବୁର ଦେକତେ ପାପ କଳାଇନି । ଜେନ୍ତୁରି ତୁର ସେଟା ଜାନିପାରିଲି । ସେମନର ତଳାଚଳିତି ପରିକା କରିବା ଆଗରୁ, ତୁର ସେଟା ଜାନିପୁଣ୍ୟ । ୪୬ ସେନ୍ତୁରିଯେ କେତେ ଲକ୍ଷ କରିବାର ପାପ ଦେବି ଦିନ ଅଳଲେ ମିଥା ଜାନି ନାହିଁ । ୪୭ ସେନ୍ତୁରିଯେ କେତେ ଲକ୍ଷ କରିବାର ନିକ ବିପଳ ସବୁକେ ତିଥିବି । ସେମନ କରିବା ନିକ ବିପଳ ସବୁକେ ତିଥିବି । ସେମନର ତଳାଚଳିତି ପରିକା କରିବାର ଆଗରୁ, ତୁର ସେଟା ଜାନିପୁଣ୍ୟ । ୪୮ ସେନ୍ତୁରିଯେ କେତେ ଲକ୍ଷ କରିବାର ନିକ ବିପଳ ସବୁକେ ତିଥିବି ।

୪୯ ଜନ୍ ବିପଳାସିମନ ଗତିଆଢୁଡ଼ା ଲାଇବେ ଗଟେକ ସାଇକାର ତଳେ କାମ୍ କଲାଇନି, ସେମନ ତାକର ସାଇକାରମନ୍ଦେକ ଅଧିକ ପନ୍ଦମନ ଦେବାର ଆରେ । ଜେନ୍ତୁରି କି, ପରମେସର ନାହିଁ ଆରି ଆମେ ସିକାଇବାଟା କେ ନିମ୍ନ ନ କରଦ । ୫ ଜନି ତାକର ସାଇକାରମନ୍ଦ କରିସଟକେ ବିପଳାସି

କଲାଇନି, ସେନ୍ଦ୍ରାରୁଥାଲେ ବିସ୍ତାରି ପାରକାରମନ୍ତ୍ରେ, ବିସ୍ତାର ନ କରିବା ପାରକାରମନ୍ତ୍ରର ତେଜିଅନ୍ତି, କିରିସ୍ଟରଟାନେ ବାର ଉପାବେ ସମନ୍ମାନ ରନା ଦେବକାଇଲେ ଅଇପି ବଳିକରି ବାଦିବାର ନାହାର । ତାର ବାଦୁଲେ ସେମନରୁପାଳା ଅଦିକ ଆବଦ କାମ କରିବାର ଆଚେ । କାଇକେବଲାଲେ ସେମନ ଜନ ପାରକାରରପାଇ କାମ କଲାଇନି, ସେମନ ମିଥା ବିସ୍ତାର ଲକ୍ଷ । ଆରି କିରିସ୍ଟରଟାନେ ବାର ଉପାବେ ଆଲାଦ କଲାଇନି । ବିସ୍ତାର ମନ୍ତ୍ରକେ ଏ ସରତେ ବିସଲ ସିକାଇଥା । ଆରି ସେମା କରିବାକେ ସେମନକେ ସାରଦା କର । ୩ ଜଦି କେ ବୁଲୁ ବିସଲ ସିକାଇଲାଇନି, ଆରି ଆମର ମାପରୁ ଜିଷୁକିରିସ୍ତର ସତ ସିକିଆଟାନେ ରାଜି ନ ଅଥବା, ୪ ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଲକ୍ଷ ବେଶ ବଢିପନିଆ ଆରି ସେ କାଇଟା ନାହାନେ । ସେ ସବୁବେଳେ ଦଦାପେଲା କର କାଇ ମୁଳିଅନ ରଇବା ବିସଲନେଇ ଜଗଡାଳାଟି କରତେଇବାକେ ମନ କରିପି । ଏନ୍ଦ୍ରାରି କରି କରି ଲକ୍ଷକେ ଜୟା କରିବାଟା, କିରାଇଟି କରିବାଟା, ନିନ୍ଦା କରିବାଟା ଆରି କାରାପ ଚିନ୍ତା, ୫ ଗଣେକ ଲକ ଆରି ଗଟେକ ଲକର ସତ୍ତ୍ଵ କିରାଇଟି ଅଇ ଲାଗି ରଇପି । ସେନ୍ଦ୍ରାରି ଲକର ମନ କାରାପ ଅଇଲା ଆଚେ ଆରି ସତ ବିସଲ ତାକର ମନକେ ନ ଜାଏ । ସେମନ ପରମେସରର ବିସଲ ସିକାଇତେଇଲେ ତାରୁ ମିଲିତେଇପି ବଲି ବାଦିବାଇନି । ୬ ତାର ବାଦୁଲେ ଆମେ ଜେତେବେଳେ ପରମେସରକେ ସାରଦା କରାଇଁ, ଆରି ଆମକେ ଜେତକି ଆଚେ ସେତକି ସତ୍ତ୍ଵ ସୁସତା ସତ୍ତ୍ଵ ରହଁ, ତେବେ ଆମେ ଜବର ଅଇତେ ମିଲାଇରାନ୍ତୁ । ୭ କାଇକେବଲାଲେ ଆମେ ଜନମ୍ ଅଇଲାବେଳେ ଦୁଗାଆତେ ଆଇଲୁ, ଆରି ଜେତେବେଳେ ମରଦ୍ଦୁ, ଦୁଗା ଆତେଯେ ଉଚିତିରୁ । ୮ ତେବେ ଆମକେ ଲତାକେ ଆଇବା କାହି ଆରି ପିନ୍ତୁବାକେ ବସଦର ରଙ୍ଗେ ସେତକି ପିନ୍ତୁ ସୁସତା ପିନ୍ତୁ ରହଁ, ତେବେ କେତେ କେତେ ଲକ ପାରକାର ଅଇବାକେ ଏହି ମନ କରିବାଇଲେ, ସେମନର ଜିବନେ କାର ପରିକା ଆଇଲେ ମିଥା ତେଜ ଅବରିବାର । ଗଟେକ ପରୁ ପାଇ ପାନ୍ତେ ଲାଗିବାଇ । ଜେତକି ବିସଲ ତାକରପାଇ ଆରି ବିନ ଲକର ପାଇ କାରାପ ଆରି ବିପଦ ଆନ୍ଦ୍ରି, ସେ ସତ ବିସଲ କରିବାକେ ମନ କରିବାର । ଏନ୍ଦ୍ରାରି ମନ କରିବାଟା ଅଦିକ ଅଦିକ ବାବି, ସେମନ କୁରୁପନାସ ଅଇଜିବାର । ୯ କାଇକେବଲାଲେ ଜନ ଲକମନ୍ ତାର ଆପାକରି ଆଦତ, ସେ ତାରୁ ମିଲାଇବାକେ ବିନ ବିନ ରକାମନ୍ କାରାପ ବିସଲ କରିବାକେ ମନ କରିବାର । କେତେଲେକ କିରିସ୍ତର ବିସଲଟାନେ ରଇବା ସିକିଆ ବିସ୍ତାର କରିବାଟା ଦିରା ଦିରେ ଚାତିଦେଇଆଚଦ । କାଇକେବଲାଲେ ସେମନ ତାରୁ ମନକଲାଇ ଆରି ନିଜେ ଦୁଇଥିଲାଇ ଲକପାରା ଦେବି ରକାମ ଦୁକ କଷଟେ ପଦହାଇଆଚଦ । ୧୦ ମାତର ଏ ତମତି, ଦୁଇ ଗଟେକ ପରମେସରର ଲକ । ଦୁଇ ଏଗାମନ୍ ଚାତିଦେଇସି । ସତ ବିସଲଆକା କରିବାକେ ଦେବି ଆବଦ ଥ । ପରମେସର ତିଆରିଲାଟା ମାନ୍ଦବାକେ କେ ତାତନାର । ଲକମନର ସତ୍ତ୍ଵ ରିଯା ଆ ନାହା । ୧୧ ଗଟେକ ନିକ ସଇନ ଜେନ୍ଦ୍ରାରି ଜୁଲାଦେ ଜୁଲାବାକେ କେବେ ନ ତାତେ, ସେନ୍ଦ୍ରାରିଯେ ଦୁଇ ମିଥା ପରମେସରକେ ବିସ୍ତାର କରି ତାର ତିଆରିଲାଟା ମାନ୍ଦବାକେ ଚାତନାର । ଜନ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପରମେସରଟାନେ ଆଚେ, ସେମା ଦୁଇ ନିଜରପାଇ ଆହ । ସେ ବିସଲ ମିଲାଇବାକେ ଦେବି ଲକର ମୁଆଟେ କାଟା ଦେଇରଇଲୁସି । (aiōnios g166) ୧୨ ପରମେସର ମର ପାକି, କେ କି ସବୁକେ ବାନ୍ଦବାକେ ଦେଇପି । ଆରି ଜିଷୁକିରିସ୍ତ ଜେ କି, ପଦ୍ମିଅ ମିଲାଦ ପାଚାରଲା ବେଳେ ସତ କଇଲା, ଏ ଦୁଇ ଲକର ପାକି ନେଇକରି ମୁର ତକେ ତିଆରିଲିନି, ୧୩ ଆମର ମାପରୁ ଜିଷୁକିରିସ୍ତ ବାରତି ଆଇବା ଜାକ ମୁର ତକେ ତିଆରିରଇବା ଜେତକି ସବୁ ବିସଲ ମାନିକରି,

କାଇ ନିନ୍ଦା ନ ଅଇତେ ର । ୧୪ ସେ ବାରତି ଆଇବାଟା ପରମେସର ତିକ କଲା ବେଲାଇ ଗମ୍ଭେ, ସେ ଗଟେକ ଲକମେ ସାପନ୍କାରିଥା । ସେ ସେ ରାଜାମନର ଉପେର ରଇବା ରାଜା ଆରି ମାପରୁମନର ଉପେର ରଇବା ମାପରୁ । ୧୫ ସେ କାଲ କାଲ ଜୁମ ଜୁମ ବିନ୍ଦୁ ଆରି ତାର ତାକ ଦାକ୍ଷପୁଟା କରିବା ଉପେର କେ ଆସିନାପାରତ । ଲକମନ ତାକ ଦାକ୍ଷପୁଟା କରିବାର ଆରି ତାରଟାନେ ସବୁବେଳେ ବେଶି ବୁଦ୍ଧ ରଇପି । ଆମେନ । (aiōnios g166) ୧୬ ଏ ଜିବନର ବିସଲନେଇ ଜେତକି ଲକମନ ସାରକାର ଅଇ ଆଚଦ, ବିନ ଲକମନରତାନେଅନି ସେମନ ନିକ ବଲି ନ ବାଦିବାକେ ତିଆର । ଦନ ସପ୍ତତ ଉପେର ଦେବି ଆସା କରିବାର ନାହା ବଲି ସେମନକେ ସିକା । କାଇକେବଲାଲେ ତାରୁ ଦୁଇ ପାପରେ ମାଯାଅଇଜାଇପି । ତାର ବାଦୁଲେ ସେମନକେ ଲତାକେ ଲାଗବା ବିସଲ ସବୁ ଦେବାକେ ପରମେସରରଟାନେ ଆସା ରକବାକେ ସିକାଇଦେସ । ସେ ଆକା ଆମରପାଇ କାଇଟା ନ ଦେକି, ସବୁ ବିସଲ ସାରଦା କରିବାକେ ଦେଇପି । (aiōn g165) ୧୭ ଦରମ ମନେ ଲକମନକେ ପାଇଜ କରିବାକେ ସେମନକେ କରିଦେସ । ଅରକିତ ଲକମନକେ କାଇଟା ନ ବାବି ଦେବାକେ, ତାକର ଟାନେ ରଇଲାଗା ସାରଦା ସତ୍ତ୍ଵ ବାଟାକରିବାକେ କରିଦେସ । ୧୮ ଏନ୍ଦ୍ରାରି ତାକର ନିକ କାମସବୁ ଗଟେକ ବଦ ଦନ ଉପାବେ ସେମନ ସରଗେ ସତ୍ତ୍ଵରାଇଥାଚଦ । ସେନ୍ଦ୍ରାର ଆଲେ ସେମନ ତାକର ନିଜରପାଇ ଜିବନ ମିଲାଇବାର । ୧୯ ଏ ତମତି, ପରମେସର ତକେ ଜନମ୍ କରିବାକେ ଦେଲାଆଚଦ, ସେ ଦାଇଦ ନିକ ସତ୍ତ୍ଵ କର । ଆସା ନ ରଇବା ଦୁଗା କାଟା, କାଇ ଲତାକେ ନ ଆଇବା କାଟାବାରତା ଆରି ପରମେସରର ବିସଲଟାନେ ରଇବା ସତ ସିକିଆ ଜନ ଲକ୍ଷ ବିରଦ କଲାଇନି, ସେମନର ଟାନେଅନି ଦୁରିକେ ର । ସେମା ସେମନ ସିକବା ଗିରାନ୍ତି, ସେମନର ବିନ ମିଲାଇବାରି । ୨୦ ଏ ବୁଲ ସିକିଆ କେତେଲକ ମାନିକରି କିରିସ୍ତର ବିସଲଟାନେ ରଇବା ସତ ସିକିଆ ରାତିଦେଇଥାଚଦ । ପରମେସର ଜିବନ ଦୁକାଇ ଦୁକାଇ ରହିବାରି ରହିବାରି ରହିବାରି । ଆମେନ!

୭ୟ ତିମତି

୧

ମୁଲ ପାଇଲ ଏ ଚିତି ଲେକ୍ଜିନି । ଜିପୁକିରିସ୍ଟର ଗତେକ ପେରିଦ ଅଇବାକେ ପରମେସର ମକେ ବାହିଲା ଆଏ । ନ ଯାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବା ଜନ୍ ସୁବ କବର ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇଲା, ସେଠା ଜାନାଇବାକେ ମକେ ପାଟରଇଲାଆଏ । ସେ ଜିବନ୍ କରିସଟର ସଞ୍ଚ ମିଯିରଇଲା ଜିବନ୍ । ୨ ଏ ଚିତି ଚିମତି ମୁଲ ତକେ ଲେକ୍ଜିନି । ତୁର ମର ଆଲାଦର ପଥ ପାର ଅଇ ଆବୁସ । ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ଆମର ମାପ୍ର ଜିପୁକିରିସ୍ଟ, ତକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଥ ଆରି ସାନ୍ତି ଦେଅ । ୩ ମୁଲ ପରମେସରକେ ମନିଆବାଦ ଦେଲିନି । ମର ଆନିଦାଦିମନ୍ ଜେନ୍ରାର ତାକେ ସେବା କଲାଇ, ସେନ୍ତାର ମୁଲ ମିଥା ତାକେ ସେବା କଲିନି । ମର ବିବେଳ ମକେ ଦୟ ଦେବ ନାର । ମୁଲ ତପାର ଦିନରାତି ପାରତାନ କଲିନି । ୪ ଆମେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ବେଗଲାବେଳେ ତୁର ଦୁକ ଅଇ ଆସୁ ଜରାଇଲୁସ୍, ସେଠା ମର ମନେଆଏ । ତେବରପାଇ ତକେ ଦେକବି ବଲି ମୁଲ ବେଷ ମନ୍ କଲିନି । ଜେନ୍ତାରି କି ମୁଲ ପୁରାମୁନ୍ଦ ସାରଦା ଅଳବି । ୫ ତୁର ସତରେସେ ଜିପୁକିରିସ୍ଟକେ ବିସବାସ କରାଥୁସ ବଲି ମର ମନେଆଏ । ତୁର ବିସବାସ କରବା ଆଶ୍ରୁ ତର ଆମା ଲକ୍ଷ ଆରି ତର ଆୟ ରନିସ ତାକେ ବିସବାସ କରଦେଇରଇଲାଇ । ସେନ୍ତାରିସେ ତୁର ବିସବାସ କରବାଟା ତୀର୍ତ୍ତ ଆବେଦନି ମୁଲ ଜାନିଲିନି । ୬ ତେବରପାଇ ମୁଲ ମର ଆର, ତର ମୁଣ୍ଡ ସଞ୍ଚିଲ ପାଇରାଇ ମୁଲ ମର ଆର ଦାନ ପରମେସର ତକେ ଦେଇରଇଲା, ସେଠା ବିଂଶାଇକରି ସଞ୍ଚ ବଲି ଏତାଇଦେଲିନି । ୭ କାଇକେବରଲେ ଜନ୍ ଆଦମୀ ପରମେସର ଆମଙ୍କ ଦେଲାଆଏ, ସେଠା ଆମକେ ତରବାକେ ନ ଦେଖ । ତାର ବାହୁଦେଶ ଆଦମାର ବପୁ ଦେଇପି, ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କରବାକେ ସିକାଇସି ଆରି ନିଜକେ ଜାଗରଦ୍ଦ ରଇବାକେ ସିକାଇସି । ୮ ତେବରପାଇ ଆମର ମାସ୍ତ ଜିପୁକିରିସ୍ଟରେ ବିସଳ, ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଜାନାଇବାକେ ଲାକ୍ ଅ ନାଇ । ତାର ପାଇ ମୁଲ ଏବେ ବନ୍ଦିଗରେ ଆରି, ମରପାଇ ମିଥା ଲାକ୍ ଅ ନାଇ । ମାତର ସୁବ କବରର ଲାଗି ଦୁକ କଷଟ ପାଇବାକେ ମରସଞ୍ଚ ମିଥ । ସେନ୍ତାରି କରବାକେ ପରମେସର ତକେ ବପୁ ଦେଇସି । ପରମେସର ଆମକେ ନ ସାରବା ମରନେଅନି ବିଂଶାଇକରି ଗଟେକ ପୁକଲ ଚଲାଚଲି କରବାକେ ତାକିନେଲା ଆଏ । ୯ ନିକ କାମ କଲାର ପାଇ ସେ ଆମକେ ବାଚିକରି ତାର ଦୟା ଦେକାଇଲା ଆଏ । ଏ ଜଗଦ୍ ତିଆର ନ ଅଳତେ ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ, ଜିପୁକିରିସ୍ଟକେ ଆମରଳାଗି ଏ ଜଗତେ ପାଟରିଲା । (aiōnios g166) ୧୦ ଆରି ଏବେ ସେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଇଲା, ପରମେସର ଆମକେ ଜାନାଇଥାଏ । ଏଟା ଆମର ରକିଆକରି ଜିପୁକିରିସ୍ଟ ଜେ କି ଆମରଗାନେ ଆରଇଲା । ମରନ୍ଦ ବପୁକେ ସେ କୁରୁପାଣ୍ଟ କଲା । ଆରି ସୁବ କବର ଜାନିଲାପାର ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବାକେ ସେ ଆମକେ ବାହ ଦେକାଇଲା । ୧୧ ଜିପୁକିରିସ୍ଟର ବିସଳ ରଇବା ଏ ସୁବ କବର ପରମେସର ମକେ ଜାନାଇବାକେ କରିଆଏ । ଗଟେକ ସିକାଇବା ଲକ୍ ଆରି ପେରିଦ ଜାପାବେ, ସେ ମକେ ବାଚିଆଏ । ୧୨ ଏଗାର ଲାଗି ମୁଲ ଏ ବନ୍ଦିଗରେ ଦୁକ କଷଟ ପାଇଲିନି । ପାଇଲେ ମିଥା ଲାକ୍ ଅଇନାଇ । କାଇକେବରଲେ ମୁଲ ଜାକେ ବିସବାସ କରିଆରି, ତାକେ ଜାନି, ଆରି ମୁଲ ତାକେ ଜନିନ୍ ସର୍ବି ଆଏ, ସେଠା ସେ ବାରତ ଆରବା ଦିନ୍ ଜାନି, ଜତନ କରି ସଞ୍ଚିଲବାକେ ତାର ବପୁ ଆଏ । ଏଟା ମୁଲ ତାର ସଞ୍ଚ ବିସବାସ କଲିନି । ୧୩ ତୁର ମରଟାନେଅନି ସହ ସିକିଆ ସୁନିଆରୁସ । ସେନ୍ତାରିସେ ତାଲାଚଲି କର । ଜିପୁକିରିସ୍ଟର ସଞ୍ଚ ମିଥିଲାର ପାଇ ଏଟା

ବିସବାସ ଆରି ଆଲାଦ ପଞ୍ଚ କର । ୧୪ ଜନ୍ ସୁବକବର ପରମେସର ତକେ ଦେଇଆଏ, ସେଠାକେ ଦେକାରକା କର । ଆମର ବିତରେ ରଇବା ମୁକଳ୍ ଆଦମାର ବପୁକିରିସ୍ଟ ସେଠା ଦେକାରକା କର । ୧୫ ଆୟିପଥ ଆରି ଅଭମଗେନା ମିଥା ମକେ ତାତି ଉଚିତ ଉଚିତାଲାଇ । ୧୬ ଅନିସିପଥ ଆରି ତାର କୁମୁନ୍ଦକେ ମାପୁରୁ ଦୟାକର । କାଇକେବରଲେ ମୁର ବନ୍ଦିଗରେ ରଇଲାବେଲେ ସେ ମକେ ଦେକାବାକେ ଲାକ୍ ଅନ୍ଦାର । ତାର ବାହୁଦେଶ ସେ ତରକେ ତର ଆୟ ମକେ ସାରବା କରାଇଲା । ୧୭ ସେ ରମ ଦେଯେ ଆଇଲା ଦାସ୍ତର ମକେ ବେଳ୍ ଅଇବାଜାକ ସବୁ ଜାଗାର କଜିଲା । ୧୮ ବହୁ ବିଚାରନା ଦିନେ ତାକେ ଜେନ୍ତି ମାପୁରୁ ଦୟା କର । ତୁର ନିଜେ ଜନିଆରୁସ ଏପିସିତେଇ ସେ ମକେ କେତେକ ପାଇଜ କଲା ।

୨ ଏ ମର ଆଲାଦର ପ । ଜିପୁକିରିସ୍ଟ ଆମକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଇଲାର ପାଇ ତାରାଥର । ୨ ଜେବୁକ ଲକ୍ଷମନ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ସିକାଇବାକେ ଅଦିକାର ପାଇଆଚଦ, ଏନ୍ତାରି ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁ ବିସଲ ସର୍ପିଦେସ । କେତେକ କେତେକ ସାକିମନର ମୁଆଟେ ତୁର ମରଟାନେଅନି ଜନ୍ ସାକି ସୁନିଆରୁସ, ସେନ୍ତାରି ଲକ୍ଷମନକେ ସେ ସବୁକାଇ ସର୍ପିଦେସ । ୩ କରିସଟ ଜିପୁର ଗତେକ ନିକ ସନିଆ ଅର, ମରପାର ଦୁକ କଷଟ ମୁରକିରି ରଥ । ୪ ଗଟେକ ସନିଆର ବିସର ବାଦିଦେକା । ସରନ ତୁରକେ ଜିବାକେ ଜାଗରଦ ଅଇବାବେଲେ, ଏ ଜଗତର ବିସର କରବାକେ ମନ୍ ନ ଦେଖ । କାଇକେବରଲେ, ସେ ତାର ଉପରର ଅଦିକାରିକି ସାରବା କରାଇବାକେ ମନ୍ କରସି । ୫ ସେନ୍ତାରିସେ, ଗଟେକ ପାଲାଇବା ଲକ୍ଷର ବିସର ବାଦିଦେକ । ଜେ ଆରାଜିତାନେ ପାଲାଇବାକେ ମନ୍ କରସି, ସେ ଜି ଆରାଜିତାନ୍ ନିଯମ ମାନିକରି ନ ପାଲାଇଲେ, ତାକେ ସେ ରାମାନ ମ ମିଲେ । ୬ ଗଟେକ ବାରି ବିସର ବାଦିଦେକ, ଜନ୍ ରାସି କଷଟ କରିରଇସି, ସେ ପରତୁମ ପଲ ପାଇବା ଦେକାର । ୭ ମୁଲ ଜାଇଟା କଇଲିନି, ସେଠା ବାଦିଦେକ, ମାପୁରୁ ସବୁ ବିସରଟାନେ ତକେ ରାମାନ ଦେଇସି । ୮ ମୁଲ ଜନ୍ ସୁବକବର ତକେ ଜାନାଇରଇଲି, ତେବେ ଜିପୁକିରିସ୍ଟକେ ଏତାର୍ତ୍ତ । ସେ ପରଦର କୁଚୁମେ ଜନମ ଅଇଲା ଆରି ପରମେସର ତାକେ ମରନେଅନି ରଟାଇଲା । ୯ ସେ ପୁବକବର ଲାଗି ମୁଲ ଦୁକ କଷଟ ଅଇ ଆଜିଲି ଆରି ଗଟେକ ଦୟ କଲା ଲକ୍ଷକରିପାରା ବନ୍ଦିଗରେ ଆରି । ମାତର ପରମେସର ବାକିଆ ବାନ୍ଦାଲାଇ ରଖାଇଲା । ୧୦ ସେନ୍ତାରିସେ ବାରିଆଲା ଲକ୍ଷମନ ମିଥା କେବେ ନ ସାରବା ମଇମା ସଞ୍ଚ ଜିପୁକିରିସ୍ଟ ଦେବା ମୁକତି, ପାଇବାର । ସେମନରାଗି ଏ ସବୁ ବିସର ମୁଲ ପୁରଟିକରି ରଇଲିନି । (aiōnios g166) ୧୧ ଏ ବାକିଆ ପଦ, ଜି ଆମେ ତାର ସଞ୍ଚ ମରିଜାଇଆରୁ, ସେନ୍ତାରି ଆଲେ ଆମେ ରାତସଞ୍ଚ ବିଚାରି ପାଇଲା ଏବେ ଜିବନ୍ ରଇବାକେ ରଇବାକେ ରାତରୁ । ଏମେ ଜି ଆମେ ମୁରାଟିକରି ରଇବୁ ତେବେ ତାର ସଞ୍ଚ ସାପନ ମିଥା କରିବୁ । ଆମେ ଜି ଦାକେ ନ ନାମୁ, ସେ ଆମଙ୍କେ ମିଥା ନ ନାମେ । ୧୨ ମାତର ଆମେ ବିସବାସ କରବାଟା ଏଲା କଲେ ମିଥା ସେ କାତା ଦେଇରଇବାଟା ସୁବ କରିପାରାଇସି । କାଇକେବରଲେ ସେ ତାର କାତା ନ ବାଦିଲାଏ । ୧୩ ପଦେକ କାତା ନେଇ ଦବାପେଲା ଅଇତେଇରଲେ, ସେଠା ତୁରାଇସେ । ସୁନବା ଲକ୍ଷମନକେ ନସତକରି ଦେଇସି । ଏନ୍ତାରି କର ପରମେସର ମୁଆଟେ ଲକ୍ଷମନକେ ତାରସଞ୍ଚ ଆବେସ ଦେସ । ୧୪ ସତ ବାକିଆ ନିମାନ ସଞ୍ଚ ଜାନା । ଲାକ୍ ନଇଲା କାମ କରିବା ଲକ୍ଷପାରା ମାପୁରୁର ଲଗେ ନିଜକେ ଅଦିକାର ପାଇଲା ଲକ୍ ବଲି ଦେକାଇଅଇବାକେ ଜତନ ଅ । ୧୫ ମାତର ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ଆପାର କାତାଇ ଆରି ବକୁଆ କାତାଇ ଦିଆନ ଦେଇତେ ରଇବାର, ସେନ୍ତାରି ଲକ୍ଷମନର ଟାନେଅନି ଦୁରିକେ ର । ଜନ୍

ଲକ୍ଷମନ୍ ସେନ୍ଦ୍ରାରିତାନେ ମିସ୍ବାଇ, ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେଷ୍ଟର ତାନେଥିନି ଦୁଇକେ ଜିବାଇ । ୧୭ ତାକର କାତା ଗାଗତେ ଅଦିକ ଅଦିକ ଅଳବା ଗନ୍ଦେ ଗାରପାରା ଅଳ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନୟାଇଥି । ସେନ୍ଦ୍ରାରିଯେ ଉମନାଥ ଆରି ପିଲିତ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଏହି ସିକିଆ ଦେଇ ବୁଲ୍ଲାଇନି । ୧୮ ସେନ୍ଦ୍ର ମଲାଳକ୍ ରତ୍ନ ସାରିଆଚେ ବଲି କଇକରି ସତ୍ତକେ ତାତିଦେଇଥାରେ । ଏନ୍ଦ୍ରାରି କଇକରି କେତେ କେତେ ଲକ୍ଷର ବିସ୍ବାସ ନୟାଇଦେଇ ଆଚତ । ୧୯ ଅଳମେଲିଯା ପରମେଷ୍ଟ ଜନ କୁମାର ବିସ୍ବାସାଥେ, ସେଠା ଦାର୍ଶନେ ରଙ୍ଗି । ସେ କୁମାର ଉପରେ ଏହୁରି ଲେକା ଅଳଲାଆତେ, “ମାପୁର ତାର ନିକର ଲକ୍ଷକେ ଜାନେ, ଆରି ଜେତୁକିଲକ୍ ସବୁ ଆମେ ମାପୁରୁ ଲକ୍ ବେଲାଇଥାଇଲାଇନି, ସେମନ ବୁଲ କାମେ ଅନି ଦୁଇକେ ରଥଦ ।” ୨୦ ଗନ୍ଦେଇ ରାଜାର ଗରେ କେତେ ରକାମର ଗିଳାକୁହକା ରଙ୍ଗି, କେତେଟା ସୁନା ଦୁଇପା ସଞ୍ଚ ତିଆର ଅଳଲାଟା, କେତେଟା ଗର ଆରି ତିକଟ ମାଟିସଞ୍ଚ ତିଆର ଅଳଲା, କେତେଟା ଦିବା ଦଜି ବେଲାପାଇର ଆରି କେତେଟା ଦିନ୍କେ ବାଇବାକେ ରଙ୍ଗି । ୨୧ ଜେ ନିଜକେ ସବୁ ରକାମର ପାପେଥିନି ଜାଗରତ କରିରଙ୍ଗି, ମାପୁର ସେମନକେ ନିକ କାମପ୍ରାଇ ବାରିଥି । କାଇକେବଲାଲେ, ସେ ଦେବକା ଲାପାବେ, ସେମନ ନିକ ଲକ ଆରି ସବୁ ରକାମର ଦରମ କାମପ୍ରାଇ ନିଜେ ସରସି ଅଳଲାର ଆଚତ । ୨୨ ମାତ୍ର ଦାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଦରଖେ ରଙ୍ଗବା ଗାନ୍ଧଦର ମନ୍ତ୍ରକରବାତାନେଥି ତୁଳ ଦୁଇକେ ର । ଟିକ୍ ବିପଇ କରବାକେ ଚେସଟା କର । ବିଶବାରେ ତୋଟ ରଥ । ବିନ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଆଲାଦ କର । ଆରି ତାକୁ ମୟ୍ଯ ସାନ୍ତ୍ରିମୟ୍ୟ ର । ମନ୍ତ୍ରକେ ସୁଲକ୍ କରି କେତ୍କି ସବୁଲକ୍ ମାପୁରୁକେ ପୁଜା କଲାଇନି, ସେମନର ସଞ୍ଚ ଏ ସବୁଜାକ କର । ୨୩ ଆସାର କାତାଇଥିନି, ଦୂରାଇ ଦଦାପେଲା ଅଳବା କାତାଇଥିନି ଦୁଇକେ ର । କାଇକେବଲାଲେ, ସେନ୍ଦ୍ରାରି ତାନେ ମିସ୍ବା ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ କିରଜାଟି ଅଳକରି ସାରିଜିବାଇ । ଏଗ ତୁର ଜାନିଆରୁପୁ । ୨୪ ମାପୁରୁକେ ସେବା କରବା ଏନ୍ଦ୍ରାର ଗନ୍ଦେଇ ଲକ୍ କିରଜାଟି କରବାରନାଇ । ତାର ବାନୁଲେ, ସେ ସବୁକେ ସୁଆଳେ ଚଲାଗଲାଟି କରବାର । ସେ ନିକସଞ୍ଚ ସିକାଇବାକେ ଜାନବାରୁଆତେ । ଦାପ୍ରଦ ରିଯା ନ ଅଳକରି ମୁରୁଚି ରଙ୍ଗବାର ଆଚେ । ୨୫ ପରମେଷ୍ଟ ତାର ମନ ବାତାରିବାକେ ଦେଇଥି, ସେମା ଆସାଇଲ ତାର ବିରଦେ କାତା ଅଳବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଯେ ଦରମ ସଞ୍ଚ ସୁଆଳ କରବାର ଆଚେ । ସତ ବିପଇ ଜାନବାକେ ସେମନକେ ସାରଇ କର । ୨୬ ତାର ଟିକ୍ କରସାଟାନେ ସେମନ ଯଦି ବିପଇ ଅଳଯି କି ନାହିଁ ବଲି ନ ବାବିକରି ରଙ୍ଗବାର । ତାର ମନ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁଣ କରବାକେ ସଲତାନ ସେମନକେ ବନ୍ଦିକରି ନେଲାଆଚେ । ତାର ପାନେଥିନି ସେମନ ରକିଆ ପାଥତ ।

୪ ମାତ୍ର ଜାନିର । ଜଣତର ସାରାସାରି ଦିନମନ୍ତରକେ ବେସି ଦୁଇ କଥାଟ
ବେଳା ଆଇସି । ୨ କାଇକେବଇଲେ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜେ ଆଲାଦା ଅଳକରି
ଦିନ୍ ଲକ୍ଷକ ଆଲାଦା ନ କରଦ । ସେମନ୍ ତାବୁକାସୁ ଆଥାକରବା ଲକ୍,
ନିଜର ବିସଇଳାନେ ବହପଦା ଅଳବା ଲକ୍, ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ନିମ୍ନ କରବା
ଲକ୍, ତାକର ଆୟୁ ବାବାର କାତା ନ ମାନବା ଲକ୍, ଦିନଅବାଦ ଦେବାଟା
ପାସରବା ଲକ୍, ପରମେଶ୍ଵର ବିସଇଳକେ ସମାନ୍ ନ ଦେବା ଲକ୍, ୩ ବିନ୍
ଲକ୍ଷମନ୍ତରକେ କେମା ନ ଦେବା ଲକ୍, ବିନ୍ ଲକ୍ଷର ବିସଇ ମିଥ କଇବା ଲକ୍,
ନିଜେ ଜାଗରତ ନ ରଖବା ଲକ୍, କିରଜାଟି ଅଳବା ଲକ୍, ନିକ ବିସଇ ଚିନ୍
କରବା ଲକ୍, ୪ ବିସାବାସେ ବିସ ଦେବା ଲକ୍, ଦକୁଆ ବିସଇ କରବା ଲକ୍,
ବିନ୍ ଲକ୍ଷରଟାନେଥି ବହ ବଳାଇଅଳବା ଲକ୍, ପରମେଶ୍ଵରକେ ଆଲାଦା
କରବା ବାଦୁଲେ ନିଜକେ ସାରଦା କରାଇବା ଲକ୍ । ୫ ପରମେଶ୍ଵରକେ ଯେବା
କଲିନି ବଳି ଦେବାଇବାଇ, ମାତର ତାର ବୟସ ତାକର ଜିବନ ବାଦାଲାଇବାକେ
ନ ଦେଅଥ । ସେମାରି ଲକ୍ଷମନ୍ତରାନେଥି ଦୁଇକେ ର । ୬ କାଇକେବଇଲେ

ଏହୁରେ ଲକ୍ଷ ବିନ୍ଦ ଗର୍ଭମନ୍ତେ ପୁରିଦେଇ ତେଇ ରଇବା ମାଳଜିମନ୍ତରେ
ନାତାଇଲାଇନି । ଏ ମାଳଜିମନ୍ତ ତାକର ପାପର ଲାଗି ନିର୍ମଳେ ଦସ୍ତ ଦେଇ
ବିନ୍ଦ ବିନ୍ଦ ରକାମର କରାପୁ ମନ୍ତକରବାଟେ ସତ୍ତ୍ଵ ପୁରାପୁରୁନ ଅରଳାଇଆରଦ୍ଵାରା
। ୭ ସେମନ୍ତ ସବୁବେଳେ ବିନ୍ଦ ବିନ୍ଦ ରକାମର ସିକିଆ ସିକବାକେ ମନ୍ତ
କଲାଇନି । ମାତର ତେଇର ସତ୍ତ୍ଵ ବିସଇ ନାଜାନିଲାଇନି । ୮ ଆଗର
କାଲେ ଜେହୁରିକି, ଜୁନ୍ନସ ଆରି ଜମବିରିସି ମିଥା ବିରୁଦେ ଉଚ୍ଚାର,
ସେହୁରିଯେ ଏ ସିକାଇମନ୍ତ ମିଥା ସବୁକେ ବିଦ୍ୱତ କଲାଇନି । ସେମନ୍ତର
ମନ୍ତ କରାପୁ ଅରଳାଇଚେ । ଆରି ବିସବାସର କାତା ଉଚ୍ଚଲେ ତାକରଟେ
ତୁଗାଇଯେ । ୯ ମାତର ସେମନ୍ତ ନିଜେ ପାଁଚିରଇବାଟା ସବୁବେଳରପାଇ
ନ ରଖ । କାଇକେବଲେ ଜାନାସ ଆରି ଜିମିରସ ବକୁଆଟାମନ୍ତ ବଲି
ଆଗରୁର ଲକ୍ଷ ଜାନିଲାଇ, ସେହୁରିଯେ ଏକର ଲକ୍ଷମନ୍ତ ମିଥା ସେମନ୍ତ ବକୁଆ
ବଲି ଜାନିବାଇ । ୧୦ ମାତର ତିମିତି ତୁଲ ମନ୍ତ ସବୁ ବିସଇ ଜାନିଆରୁଥୁ
। ମୁର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କେହୁରି ସିକାଇଲିନି, କେହୁରି ଚଲାଚଲିତି କଲିନି,
ମର ଆଦେସ୍ତ କାହଟା, ମର ବିସବାସ କେନ୍ତିଟା, ମୁର କେନ୍ତି ମୁରାଟିକରି
ରଇଲିଆରି, ବିନ୍ଦ ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କେନ୍ତି ଆଲାଦ କରିଆରି ଆରି ମକେ
ଆରଲା ଦୁଇ କଷଟ ମିଥା ଜାନୁସ । ୧୧ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ମକେ ଦୁଇ କଷଟ
ଦେଲାଗା ଆନ୍ତିକିଯ, ଇକନିମି ଆରି ଲୁସତା ନଥ୍ରମନ୍ତରେ କାଜ କାହଟା
ଅରଇରଲା ଆରି କେତେକ ଅଦିକ କଷଟ ପାଇଇଲି, ସେ ସତ୍ତ୍ଵ ବିସଇ ତୁଲ
ଜାନୁସ । ମାତର ମାପରୁ କିମ୍ବ ମକେ ସବୁ ଦୁଇ କଷଟ ଟାନେଅନି ରକିଆ
କଲା । ୧୨ ଦେବକାବେଳାଟେ ଜେହକି ଲକ୍ଷ ଜିପୁକିରିସଟେକେ ବିସବାସ କରି
ପରମେସର ଦେବକା ଇଥାବେ ଦରମ ଚଲାଲିତି କରିବାକେ ମନ୍ତ କଲାଇନି,
ସେମନ୍ତ ସବୁ ବିସବାସ ନ କଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତରଟାମେଅନି ଦୁଇ କଷଟ ପାଇବାଇ
। ୧୩ ମାତର କରାପୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଆରି ନାତାଇମନ୍ତ ଅଦିକ ଅଦିକ କରାପୁ
ଅରଜିବାଇ । ସେମନ୍ତ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନାତାଇକରି ନିଜେ ନାତାଇଅବାଳ ।
୧୪ ମାତର ତୁଲ ଜେହକି ବିସଇ ସିକିଆରୁସ୍, ଆରି ସେଟା ସବୁ ସତ୍ତ୍ଵ ବଲି
ବିସବାସ କରିଆରୁସ୍, ସେଟା ସବୁ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଦରି ର । କାଇକେବଲେ,
ନିକ ସିକାଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଟାନେଅନି ଏ ସବୁ ସିକିଆରୁସ୍ । ୧୫ ଆରି ତୁଲ
ପିଲାବେଳେ ଅନି ପୁକଲ ସାପ୍ତର ଜାନିଆରୁସ୍ । କରିସତ ଜିଷୁଳେ ବିସବାସ
କଲାର ପାଇ ପରମେସର ତକେ ରକିଆ କରି ବଲି ତୁଲ ଜାନିଲାସନି ।
୧୬ ସବୁ ସାପ୍ତର ପରମେସର ଟାନେଅନି ଆରଳା ଆରେ, ଆରି ସେଟା
ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସିକାଇବାକେ, ଦୁଇ ଅରଲାଟା ଟିକ କରିବାକେ, ଟିକ ବିସଇ
କରିବାକେ, ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ସିକାଇବାକେ ଆମକେ ସାଇଜ କରିଯି ।
୧୭ ଜେହୁରି କି, ପରମେସରକେ ସେବା କରିବା ଗଟକେ ଲକ୍ଷ ପୁରାପୁରୁନ
ତିଆର ଅଳ, ସାର୍ବ ଦରମ କାମ କରିବାକେ ବସୁ ପାଇଯି ।

୪ ପରମେଶ୍ଵର ଆରି ଜିମ୍ବୁକିରିଷ୍ଟ ମର ସାକି । କେବି ମଲା ଲକ୍ଷମନରୁ
ଆରି ଜିବନ୍ ରଙ୍ଗଲା ଲକ୍ଷମନର ବିଗାର କରୁଥି । ତାର ରାଜଜର ଲାଗି,
ଯେ ଜଗତେ ସାପନ୍ କରିବାକେ ଆଇସି । ପେଟାରୁପାଇ ମୁହଁ ତମଙ୍କେ
ଦିଆରିଲିନି । ୨ ପୁରୁ କବର ସବୁକେ ଜାନାରୀ । ଲକ୍ଷମନ ପେଟା ପୁନରବାକେ
ମନ୍ କଲାବେଳେ କି ନ ପୁନରବା ବେଳେ ପେଟା ଜାନାଇବାକେ ଜାଗିରି ।
ଦୁଲ୍ଲକ୍ଷି କାରାପ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନକେ ପେଟା ତାତ୍ତ୍ଵବାକେ ତାଟ ସଞ୍ଚି
କ । ଆସା ନ ତାଟ ପରମେଶ୍ଵର ବାକିଅ ସିକାଇତେର । ପେଟମନଙ୍କେ
ନିକି କାମ୍ କରିବାକେ ସାରଦା କରାରୀ । ୩ ଗଟେକ୍ ବେଳୋ ଆଇସି,
ଜେତେବେଳେ ସତ ସିକିଥା ପୁନରବାକେ ଲକ୍ଷମନ ମନ୍ ନ କରଦ । ତାର
ବାହୁଲେ ସେମନ୍ ଜନ୍ କାରାପ ବିସର କରିବାକେ ମନ୍ କରିବାଇ, ସେଟା
କରିତେରଇବାଇ । ବିନ୍ ବିନ୍ଦା ସିକାଇମନଙ୍କେ ତାକିକିରି, ତାକର ତାନେ

ଜନ୍ମ ପାରଦାର ବିସର ପୁନ୍ବବାକେ ମନ୍ତ୍ର କରଦାର, ସେନ୍ଦ୍ରାର ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ତାକିଆନ୍ଦବାଇ । ୪ ସତ୍ତ ବିସର ଦିଆନ୍ତ ନ ଦେଇକରି କାତାନିମନ୍ ପୁନ୍ବବାକେ ମନ୍ କରଦାର । ୫ ମାତର ତିମତି, ଦୁଇ ନିଜେ ସବୁଦେଲେ ଜାଗରତ ଅର ର । ଦୁଇ କସଟ ଆଇଲେ ମୁରୁତିକରି ର । ପୁନ୍ବବକବର ଜାନାଇତେର । ତର ଦାଇତେ ରଇବା ସବୁ କାମ କରତେରଇବାର । ୬ ଗଟେକ୍ ପୁଜାରି ଜେନ୍ଦ୍ରିକି ବେଦିଟାନେ ବଳି ତଗାଇସି, ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ, ଏବେ ମର ଜିବନ ସରପାଇ ଅଇବା ବେଳା କେଟିଆଚେ । ତାରିଲାଟି ଏ ସବୁ ଆଦେସ ମୁଇ ତକେ ଦେଲିନି । ୭ ଆରାଜିତାନେ ମୁଇ ନିକଷତ୍ରେ ଜୁଲଦ କଳିଆଚି । ଜେତକି ପାଲାଇବାର ରଇଲା ମୁଇ ନିକଷତ୍ରେ ସାରାଇଲି । ଆରି ମୁଇ ମର ବିସବାସ ଆରାଇନାଇ । ୮ ଏବେ ସରଗେ ମରପାଇ ଜିଦିଲା ମୁକୁତ ସତ୍ତ୍ଵ ତଳାଚଳି କଳାରପାଇ ଆଚେ । ମାପରୁ ଜେ କି କାକେ ଅନିଆଇ ନ କରି ବିଦାର କରିସି, ତାର ବିଚାରନା ଦିନେ ସେ ମୁକୁତ ମକେ ପୁରୁଷକାର ଇପାବେ ଦେଇସି । ସେବା ଅବକା ମରପାଇ ନାଇ, ମାତର ଜେତକି ଲକ୍ଷ ସେ ବାରତି ଆଇବାଟା ଜାଗିଆଚଦ, ସେମନ୍ତକେ ସବୁକେ ଦେଇସି । ୯ ତିମତି, ଜେତେକ୍ ଦାୟରେ ଦୁଇ ମରଗଲଗେ ଆଇବାକେ ତେସଟା କର । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ ଦିମା ଏବେ ମକେ ତାତିକରି ତେସଲନିକି ଗାଲାଆଚେ । ସେ ଏ ଜଗତର ବିସର ଅଦିକ ମନ୍ କଳାନି । କର୍ଯ୍ୟିନ୍ ଗାଲାତିଆଇ ଗାଲା, ଆରି ତିତ୍ସ ଦୁଲ୍ମତି ଗାଲା । (ଆଶ୍ରମ ପୃୟ 165) ୧୧ ଲୁକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷସେ ମରପତ୍ର ଆଚେ । ଦୁଇ ଆଇଲାବେଲେ ମାରକକେ ତର ସତ୍ତ୍ଵ ତାକିଆନ୍ । କାଇକେବଇଲେ ଇତି ରଇଲାବେଲେ ମର କାମେ ସେ ସାଇଜ କରିସି । ୧୨ ତିକିକସକେ ମୁଇ ଏହିସିଥ ପାଟାଇଥାଚି । ୧୩ ତୟସ ନଅର ଚାହିଲାବେଲେ କରପର ଗରେ ମୁଇ ମର ଅଭିବାଚ୍ଚ ଚାହିଆଚି । ଦୁଇ ଆଇବାବେଲେ ସେବା ଦାରିଆର । ଆରି ମର ବଜପତରମନ୍ ଆରି ଲିତାକେ ଆଇବା କାଗଜପତର ମିଥା ଦାରିଆର । ମେଣ୍ଟ୍ରାର ଗାମ ସତ୍ତ୍ଵ ତିଆର ଆଇଲାଟା ଚାହିଲାର ନାଇ । ୧୪ କିସ୍ କାମ କରୁ ଆଲେକାଶ୍ରେଷ୍ଠ ମକେ ବେସି ଅନିଆଇ କରି ଆଚେ । ସେ କଲା କାମରପାଇ ମାପରୁ ତାକେ ବେସି ତଣ୍ଟ୍ର ଦେଇସି । ୧୫ ଦୁଇ ମିଥା ତାରିଟାନେଅନି ଜାଗରତ ରଥ । ସେ ଆମର ସିକିଆ ତାମ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ବିରଦ୍ଧ କରିରଇଲା । ୧୬ ମୁଇ ପରତୁମତର ନିଜୁକେ ରକିଆ କରଦାରକେ ବିଚାରନା ଜାଗାର ଗାଲାବେଲେ, ମରବାଟେ ଅଇକରି ପାକି ଦେବାକେ କେ ନ ରଇଲାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ସବୁଲକ୍ ମକେ ତାତିଦେଲାଇ । ଏ କାମରପାଇ ସେମନ୍ତକେ ପରମେସର ତଣ୍ଟ୍ର ନ ଦେଅ । ୧୭ ସେ ବିଚାରନା ଜାଗାଇ ଜେତକି ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ଲକମନ୍ ରୁଣ୍ଧିରଇଲାଇ, ସେମନ୍ତକେ ସବୁକେ ଜିଶୁକିରିସତର ପୁନ୍ବବକବର ଜେତୁରିକି ମୁଇ ପୁରାପୁରୁନ ବାବେ ଜାନାଇପାରିବି, ସେବାରପାଇ ମାପରୁ ମରପତ୍ର ରଇକରି ମକେ ବପୁଦେଲାଆଚେ । ସେ ବିଚାରନାର ସାରାସାରି ମକେ କାଇବାକେ ଆସିରଇବା ଗରେକୁ ସିଥିଁର ଟାନେଅନି ରକିଆ କଲାପାରା ମାପରୁ ରକିଆ କଲା । ୧୮ ବିପଦେ ପାକାଇବା ସବୁ ଗଢନାଇଥାନି ମାପରୁ ଜିଷୁ ମକେ ରକିଆ କରି, ସରଗେ ରଇବା ତାର ରାଇଜେ କାଇଟା ନ ଅଇତେ ତାକିନେଇସି । କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ ଜୁଗ ସେ ଆକା ଦାକ୍ଷପୁଣା ପାଅ । ଆମେନ୍! (ଆଶ୍ରମ ପୃୟ 165) ୧୯ ପିର୍ଯ୍ୟିଲାକେ ଆରି ଆକିଲାକେ ଜୁଆର ଜାନାଆ । ୨୦ ଏରାସ୍ତ କରନ୍ତିଅ ନଅରେ ଆଚେ । ଆରି ତରପିମିତାକେ ଜର ଅଇଲାକେ ମୁଇ ତାକେ ମିଲିତ ଚାତିଦେଇ ଆସିଆଚି । ୨୧ ଦୁଇ ସିରଦିନ୍ ଅଇବା ଆଗରୁ ଆଇବାକେ ତେସଟା କର । ଇତବୁନ୍ ପୁଦେନସ, ଲିନ୍, କଲବିଆ ଆରି ଜୁତିରଇବା ସବୁ ବିସବାସି ବାଇବଇନି ତକେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୨୨ ପରମେସର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା କଲାଟା ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଥ ।

ଚିତ୍ରସ୍ତ୍ରୀ

୧୩

ଜିପୁକିରିସିର ଗଟେକ ପେରିଦ ଅଳାଅଚି । ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ତାରିତାନେ ତାର ସଞ୍ଚେ ବିସବାସ କରିବାକେ ପରମେସର ବାରଲା ଆଚି, ଆରି ସେମନ୍ ଜେନ୍ତିକି ଜିପୁକିରିସିରେ ନିକ ସିକିଆ ବୁଜିବାର, ସେନ୍ତୁରି ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ପାଇଇ କରିବାକେ ମୁଲ ବାରିଅଳାଅଚି । ଏ ସିକିଆ ନିକସଞ୍ଚେ ଜାନିଲେ, ପରମେସରକେ ସାରବା କରାରିବା ପାରା ଚିଲାଚିଲି କରିବାକେ ଯେମନ୍ ସିକିବାଇ । ୨ ଏନ୍ତାରିଅଳ ସେମନ୍ କାଲକାଳ ଜୁଗଜୁଗ ପରମେସର ସଞ୍ଚେ ବୁନ୍ଦିବାକେ ଆସା କରିବାଇ । କାରିକେବଲିଲେ କାରାଇ ତିଆର ନ ଅଳାତେ କାଲକାଳ ଜୁଗଜୁଗ ତାର ଲକ୍ଷ ତାର ସଞ୍ଚେ ବୁନ୍ଦିବାଇ ବଲି ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇଲା । ଏଣ ପୁରାପୁନ୍ ସବ ବଲି ଆମେ ଜାନିଲୁଣି । କାରିକେବଲିଲେ ସେ କେବେ ମିର ନ କିମ୍ । (aiōnios g166) ୩ ପରମେସର ଚିନ୍ କଲା ବେଳାଇ ମୁଲ ସୁବ୍ରକର ଜାନାଇଲିକେ, ଲକ୍ଷମନ୍ ସେତା ବୁନ୍ଦିବାକେ ସେ ବପୁଦେଲା । ଏଣ ପରମେସରର କାମ । ସେ ଆକା ଆମକେ ରକିଆ କରିପି । ସେ ଏ ଦାଇତି ଦେଇକରି ମକେ ତିଆରିଲା ଆଚେ । ୪ ଏ ତିତ୍ସ, ତରପାଇ ମୁଇ ଏ ଚିଟ ଦେଲିଲିନି । ଆମେ ଜିପୁକିରିସିରଙ୍କ ବିସବାସ କଲାରପାଇ ତୁର ମର ନିଜର ଅଧିପାରା ଅଳ ଆତୁସ । ବାବା ପରମେସରକେ ଆରି ଆମର ଉଦାରକାରୀଆ ଜିପୁକିରିସିରଙ୍କେ ମୁର ବାବୁଜିଆ କଲିନି, ସେମନ୍ ତକେ ଦୟା ଦେକାଅର ଆରି ସାନ୍ତି ଦେଅତ୍ତ । ୫ କିରତେ ତକେ ରଇଜା ବଲି ମୁଲ କରିରଇଲି । ଜେତୁକି ପବୁ କାମ କରିଯାଇବାକେ ମକେ ବେଳା ନ ରଇଲା, ସେତା କରିଯାଇବାକେ ମୁଲ ସେନ୍ତୁରି କଲି । ଏତା ଅଳାନି ପରତୁମ ବିସିର । କିରତେ ରଇବା ସବୁ ଜାଗାର ମଣ୍ଡଳିମନ୍ଦକେ ପାରଚିନ୍ ଲୟାବେ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ବାର । ମୁଲ ତର ସଞ୍ଚେ ରଇଲାଦେଲେ ଏ ବିସଇନେଇ ତକେ ତିଆରି ରଇଲି । ୬ ଜନ ଲକ୍ଷକେ ତୁର ପାରଚିନ୍ ଲୟାବେ ବାରସୁ, ସେ ଏନ୍ତୁରି ଲକ୍ଷ ଅଳବାର ଆଚେ, କେ ମିଯା ତାକେ ବୁଲ୍ଲ କଲାନି ବଲି ଦଶ ଦେଇନାପାରତ । ତାକେ ଗଟେକ ସେ ମାରଜି ରଇବାର ଆଚେ । ତାର ପିଲାକେମନ୍ କିରିସିରଙ୍କ ବିସବାସ କରିବାର ଆଚେ । ଜେନ୍ତୁରି କି ତାକର ଆୟୁବାବାମନ୍ଦକେ ମାନଦ ନାଇ କି ନିଜର ମନ କଳା ଜୟାବେ ଚଲାଚିଲିତି କରାଇଲି ବଲି ସେମନ୍ଦକେ କେ ଦୟ ଦାରି ନାପାରତ । ୭ ବିନ୍ ବିସବାସିମନ୍ଦକେ ଜତନ କରିବାକେ ଦାଇତ ରଇବେ ପରମେସର ଗଟେକ ପାରଚିନ୍ଦକେ ଦେଲାଆଚେ । ତେବେର ପାଇ ଜନ ମଣ୍ଡଳିର ପାରଚିନ୍ଦକେ ତୁର ବାହସୁ, ତାକେ କାଳ ଦସ ନ ରଥ । ସେ ବଦପନିଆ ନ ରଇବାର, ଦାସରେ ରିଷା ନ ଅଳବାର, ମଧୁଆ ନ ରଇବାର, ବିନ୍ ଲକର ସଞ୍ଚେ କିରଜାଟି ନ ଅଳବାର, ତାବୁକେ ଆସା ନ କରିବାର । ୮ ସେନ୍ତୁରି ନ ଅଳକରି ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ତାକିନେବା ଲକ୍ଷ, ଦରମ୍ ବିଶର କରିବାକେ ମନ କରବା ଲକ୍ଷ, ନିଜେ ଜାଗରତ ରଇବା ଲକ୍ଷ, ଦତ୍ ପାଇ ଲୟାବେ ନ ଦେକୁବା ଲକ୍ଷ, ପୁକଲ୍ଲ ଲୟାବେ ଚଲାଚିଲି କରିବା ଲକ୍ଷ, ନିଜେ ମନକରିବା ବିସରଣାନେ ଜାଗରତ ଅଳବା ଲକ୍ଷ, ରଇବାର ଆଚେ । ୯ ସେ ଲକ୍ଷ ଆମେ ସିକାଇତେରଇବା ସୁଦ୍ର କବର ତାରପଞ୍ଚ ବିସବାସ କିରିରଇବାର ଆଚେ । ଏ କବର ସବ ଆରି ନ ବାଦିଲେ ବଲି ସେ ଜାନବାର ଆଚେ । ଏନ୍ତୁର ଆଲେ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ପଢ଼ ବିପର ସିକାଇପାରିପି । ଆରି ଜନ ଲକ୍ଷ ତାର ବିବୁଦେ କାଥ ଅଳାନାନି, ତାକର ବୁଲ୍ଲ ଦେକାଇପାରିପି । ୧୦ ମଣ୍ଡଳିର ପାରଚିନ୍ଦମନ୍ଦର ଅଦିକାର ନ ନାମବା ଲକ୍ଷ ଦେବି ରଇଲାରପାଇ ମୁଲ ତକେ କଲିନି । କାର ମୁଲିଆ ନ ରଇବା କାତା ସବ ସେମନ୍ଦକେ ସିକାଇକରି, ସେମନ୍ଦକେ ବିସବାସ

କାରାଇଲାଇନି । ଜିରଦି ନିୟମ ଇପାବେ ସବୁ ବିସ୍ବାସିମନ୍ ସୁନ୍ଦର ଅଳବାର ଆବେ ବଲି ସିକାଇଲାଇନି । ୧୧ ଏହୁରି ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସିକାଇବାକେ ଦେଖ ନାଇ । କାଇକେବରାଇଲେ ନ ସିକାଇବା ବିସର ସିକାଇକରି ଯେମନ୍ ଗୁଲାଇ କୁମୁଦମନ୍ଦକେ ବିସବାସ କରାଇ, ସବୁ ବିସରଗେ ଅନି ବାରତାଇଲାଇନି । ଲକ୍ଷମନରଟାନେଅନି ତାବୁ ମିଲାଇବାକେ ମିଶା ଏହୁରି କଲାଇନି । ୧୨ କିରତେଥିଅନ୍ତି ଆଗେ ଗଟେକ ଶିଆନ୍ ରଇବା ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ସେ ଏହୁରି କରଇଲା, “କିରତେରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ବେଦି ମିତି କଇବାଇ । ଯେମନ୍ ବନର ପସୁପାରା ଚାଲାଚଲୁଛି କରିବାର ଆରି ଯେମନ୍ ବେଦି ଅଳୁମିଆ ଆରି କାରାଇମନ୍ ।” ୧୩ କିରତେ ରଇବା ଲକ୍ଷର ବିସର ସେ ବଦିପଥବକତା କରିଲାଟା ଏବେ ମିଶା ସଦ୍ବେଶ । ତେବର ପାଇ ଯେମନ୍କେ ତାହୁ ସଞ୍ଚ ଦମକାଇକରି କରିବାର ଆବେ । ଜେନ୍ଦ୍ରାରିକି ଯେମନ୍ ସତ୍ତ ସିକିଆ ବିସବାସ କରିବାଇ । ୧୪ ଜିରଦି ଲକ୍ଷମନ୍ ତିଆରକଳା କାତାମିନାନ୍ ନ ମାନିକରି ଆରି ସତ୍ତ ସିକିଆ ନ ମାନିକରି ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ତିଆରକଳା ରିତିନିତି ଦିଆନ୍ ନ କରଦି । ୧୫ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ଦେବକା ଇପାବେ ସୁକଳ୍ ରଇବାଇ, ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ତାକରପାଇ ସବୁ ବିସର ସୁକଳ୍ ରଇଯି । ମାତ୍ର ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନର ବିବେକ ଯେମନ୍କେ ଦୟ କରସି, ଯେମନ୍ କାରାପ ଅଳ ଜିପୁରିଟିକେ ବିସବାସ ନ କଲେ, ତାକରପାଇ କାର ବିସର ମିଶା ସୁକଳ୍ ନାଇ । ୧୬ ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରକେ ଜାନିଆରୁ ବଳି କଇ ବୁଲିବାଇ, ମାତ୍ର ତାକର ଚଲାଚଲୁଟିବାନେ ସେଟା ନ ତିବେ । ଯେମନ୍ ଗିନ୍ କରିବାଲକ୍ଷ, କାତା ନ ମାନବା ଲକ୍ଷ ଆରି କାଇ ଦରମ୍ ବିସର କଇବାକେ ନାପାରଦ ।

୨ ମାତ୍ରର ତିତ୍ତସ ଦୁଇ ବିଷ୍ଵାସିମନ୍ତକେ ଜନ ବିସର ସିକାଳୁସ୍ତି ସେବା ଜିପୁକିରିସତେ ସଦ ସିକିଆ ଜୟାବେଶେ ସିକା । ୨ ପରତୁମ୍ ତକରାମନ୍ତକେ ତାକର ଜିବନେ ନିକ ଚଳାଚଲିତି କରିବାକେ ସିକା, ଜେହିକି ନିଜ ଦୁଇରୁପଢ୍ରୁ ରତ, ଲକ୍ଷମନରତୋନେଅନି ସନ୍ମାନ ପାଇବାଲକ ପାରା ଅଳ ଜାଗରତ ରଜିବାର । ସେମନ ପରମେସରକେ ତାରସନ୍ତ୍ର ବିସବାସ କରି ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ ସଦସନ୍ତ୍ର ଆଲାଦ କରି ମୁହଁତି ରଜିବାର ଆଚେ । ୩ ସେହିରିଯେ ତକରିମନ୍ତକେ ମିଥା ସିକାଆ । ଜେହିକି, ସେମନ ସୁକଳ୍ପ ଚଳାଚଲିତି କରିବାର । ତିପୁର କାତା ନ କିଳକରି, ମାତ୍ରୁଆଳନିମନ୍ତ ନ ଅଳକରି, ତାର ବାଦୁଲେ ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ ନିକ ବିସର ସିକାଅତ । ୪ ଏହୁରି କଲେ ସେମନର ଚାନେଅନି ଦାଙ୍ଗୁତିମନ ନିକ ଚଳାଚଲିତି କରିବାଟା ସିକିବାର । ସେମନ ପରତୁମ୍ ନିଜର ମୁହଁସୁବ୍ଦେ ଆରି ପିଲାଟକିମନ୍ତକେ ଆଲାଦ କରିବାଟା ସିକିତ । ୫ ନିଜେ ଜାଗରତ ଅଳକରି ମୁହଁସୁବ୍ଦମନ୍ତକେ ସୁକଳ୍ପ ଚଳାଚଲିତି କରି, ନିଜର ଗରଦୁଆର ଚାଲାଇକରି, ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ ଦୟା ଦେକାଇକରି ଆରି ନିଜର ମୁହଁସେର କାତା ମାନିକିରି ରଜିବାକେ ସିକା । ସେହାର କଲେ ପରମେସର ଆମକେ ସର୍ପି ଦେଲା କବର କେ ମିଥା ନିନ୍ମ ନ କରଦ । ୬ ସେହାର ସେ ଦାଙ୍ଗୁତାମନ୍ତକେ ମିଥା ନିଜେ ଜାଗରତ ରଜିବାକେ ସିକା । ୭ ଦୁଇ ନିଜେ ସବୁ ବିସରତାନେ ନିକ ଚଳାଚଲିତି କର । ଜେହିରି କି ତକେ ଦେଖିଦେବି କାଙ୍ଗୁତାମନ ସେହାରି ଅଳବାର । ସିକାଇଲାବେଳେ, ମନ୍ତ ସଦ ରଜିକରି ଲକ୍ଷମନର ମୁଆଟେ ସନ୍ମାନ ପାଇଲାପାରା ପରମେସରର ବିସର ସିକା । ୮ ଜେତ୍କି ବିସର ସିକାଇଲୁସ୍ତି, ସେ ସବୁ ବିସର ସଦ ରଥ ଜେହାରିକି ଲକ୍ଷମନ ନିନ୍ମ କରିବାପାରଦ । ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ଜିପୁକିରିସତେରପାଇ ଦୂର କରିବା କାମ ବିରଦ କଲାଇନି, ସେମନ ସବୁ ଲାଗ ଅରଜିବାର । କାଇବେଲାଗେ ଆମକେ ନିନ୍ମ କରିବାକେ ତାକରଟାନେ କାଇଟା ନ ରଖେ । ୯ ତର ମଣ୍ଡିଲମନ୍ତକେ ରଜିବ ଚିତିଦାଙ୍ଗୁତାମନ୍ତକେ ତାକର ପାଇବାରମନ୍ତକେ

ମାନିକରି ରଇବାକେ ସିକା । ତାକର କର୍ବା କାମ୍ ଦେକି ସାରକାରମନ୍ଦ ସାରଦା ଅଥବା ଆରି ସାରକାରମନ୍ଦକେ ସେମନ୍ ଟଣ୍ଟୁ ନ ଲାଗାଅଛେ । ୧୦ ସାରକାର କାର ଜିନିସ ନ ଚରାଇକରି ସବୁବେଳେ ଦରମ୍ ଚଲାଇଲୁଛି କର । ସେମନ୍କେ ସାରକାର ବିସ୍ତାର କରବାର ଆଚେ । ତାକର ନିକ ଚଲାଇଲୁଛି କର୍ବାଟା ଦେକି ଆମ୍ବକେ ମୁକୁତି ଦେବା ପରମେଷରର କରବ ମୁନ୍ଦବାକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ମନ୍ କରବାର । ୧୧ କାରକେ ବଲେ ପରମେଷର ଶୁଳକ ମୁନ୍ଦସକ୍ଷତିରେ ପାପେଅନି ମୁକୁତି କରବାକେ ତାର ଦୟା ଦେବାଇଲା ଆଚେ । ୧୨ ସେ ଦୟା କଲାକେ, କାରାପ ଚଲାଇଲୁଛି କର୍ବାଟା ଗତିକରି, ବିସ୍ତାର ନ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ କରବା ଚଲାଇଲୁଛି ନ କରି, ସେମନ୍ ଲାଲ୍ୟା ଅରବା ବିସ୍ତାର ମନ୍ ନ କରବାକେ ପରମେଷର ଆମକେ ସିକାଇଲାନି । ତାର ବାଦୁଲେ ଜେଦକି ଦିନ ଆମେ ଏ ଜଗତେ ବଁଚିଆରୁ, ସେଦକି ଦିନ ନିଜେ ଜାଗରତ୍ ରଇ, ଦରମ୍ ଚଲାଇଲୁଛି କରି ତାକେ ସାରଦା କରାଇବାକେ ସେ ଆମକେ ବସୁ ଦେଲାନି । (aiōn g165) ୧୩ ଜନ୍ ବଢି ଦିନ ଆଇବାକେ ଆମେ ଜାଗିଆରୁ, ସେଥିକି ଦିନ ଜାକ ଏନ୍ଦୁରିସେ ଚଲାଇଲୁଛି କରୁ । ସେ ଦିନେ ଜିସୁକିରିସ୍ତଣ ଜେକି ଆମର ପରମେଷର ଆରି ମୁକୁତିକରିଆ, ତାର ସବୁ ତାକମୁଟା ସଞ୍ଚେ ଏ ଜଗତେ ବାରତିଆଇସି । ୧୪ ଏ ଜିମ୍ କିରିସ୍ତଣ ଆମର ଲାଗି ମରିବାକେ ନିଜେ ସରପିଆଇଲା । ପାପର ବାନ୍ଦୁନେଅନି ମୁକୁଲାଇବାକେ ଆରି ତାରପାଇ ସୁକଳ ଲକ୍ଷ କରାଇବାକେ ସେ ଏହି କଲା । ସେ ଦେବକବା ଇପାରେ, ଦରମ୍ କାମ୍ କରିବାକେ ବେଦି ମନ୍ କରିବା ଲକ୍ଷ ଅରବାକେ ମିପା । ୧୫ ତେବୁପାଇ ଟିଟପ, ତୁଳ କିରତେ ରଇବା ବିସ୍ତାରିମନ୍ଦକେ, ମୁହଁ ତକେ କଇରଇବା ସବୁ ବିସ୍ତାର ସିକାଇଦେସି । ଏ ସବୁ ବିସ୍ତାର କରିବାକେ ସାରଦା କରା ଆରି ନ କଲେ ସେମନ୍କେ ଜାଗରତ୍ କରା । ସେନ୍ଦୁରି କରିବାକେ ତର ଅଦିକାର୍ଯ୍ୟ ଆଚେ । ତୁଳ ସିକାଇଲା ବିସ୍ତାରମନ୍ କେ ମିପା ନିଦି ଲାଗାବେ ନ ନାପର ।

୭ ସାମନ୍ଦକାରିଆ ଆରି ଅଦିକାରିମନର ତଳେ ରଙ୍ଗକରି ସେମନ୍ଦ ତିଆରିଲାଟା ମାନିକରି ରଇବାକେ ମଶ୍ରିତ ବାଇବରନିମନ୍ଦକେ ଏତାରିଦେସ୍ତ । ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ କାଇ ସାଇଜ ମିଥି ବାଇବାକେ ଜାଗରତ୍ ଅରାରାତ୍ । ୭ ବିନ୍ ଲକ୍ଷର ବିସର ମିତି ନ କର ସବୁ ସଞ୍ଚ ଯାନ୍ତିଷ୍ଟା ଆଲାଦେ, ମନଦିତ୍ତରେ ଦରମନ୍ତର ମିରିତି ରଥର୍ । ୯ କାଇକେବରିଲେ ଗଟେକ ବେଳାଇ ଆମେମିଯା କଞ୍ଚା ଲକ୍ଷପାରା ରଇ ପରମେସରର କାତା ନ ମାନିକରି, ବୁଲ୍ ବିସର କରିଦେଇଲୁ । ଆମର ପାପର ଗୁମନ୍ତଳନ୍ ଇପାଦେ ଜେତ୍କି ସବୁ ବିସର ରଇଲା, ସେତା ସବୁ ସାରିଦାସଞ୍ଚ କରିଦେଇଲୁ । ବିନ୍ ଲକ୍ଷର ତିପୁଲ କାତା ଗୁଲାଇବାଟେ ବିକିରି ସେମନ୍ଦକେ ଜୟା କରିଦେଇଲୁ । ସେମନ୍ ଆମକେ ଚିନ୍ କରିଦେଇଲାଇ, ଆମେମିଯା ସେମନ୍ଦକେ ଗନ୍ କରିଦେଇଲୁ । ୪ ମାତର ଆମେ ସେନ୍ତାରି ତଳାଚିନ୍ତି କରିଦେଇଲେ ମିଥା ଆମର ମୁକ୍ତିକାରିଆ ପରମେସର ନିଜର ଦୟା ଆରି ଆଲାଦ୍ ଆମକେ ଦେକାଇଥାଏ । ୫ ପାପର ତଣ୍ଟ୍ରାନ୍ତି ସେ ଆମକେ ମୁକ୍ତାଇଲା । ଆମେ ଦରମ କାମ କଲାଇପାଇ ସେ ଆମକେ ଏଣ୍ଟି କରେନାଇ । ମାତର ସେ ଆମକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଇଲାକେଷେ । ସୁକଳ ଆଦମୀ ଦେଇକରି ସେ ଆମକେ ରକିଥା କଲା । ଜେକି ଆମର ସବୁ ପାପ ଦରକରି ନୁଆ ଜିବନ୍ ଦେଲା । ୬ ଆମର ରକିଆକାରି ଜିଲ୍ଲାକୁରିଷ୍ଟ କଲା କାମରଲାଗି ପରମେସର ଏତା କଲା । କାହା ମୁଲିଅ ନ ଦେଇ ଜେତ୍କି ବରଲେ ସେବକ ଆମକେ ପୁକଳଥାଦମା ଦେଲା ଆଏ । ୭ ପରମେସର ଆମକେ ତାର ପିଲାଟକି କରିବାକେ ଏହୁରି କଲା ଆଏ । ତାରଷଷ୍ଟ କାଳକାଲ ନୁଗାନ୍ତ ବସ୍ତିବାକେ ଆମେ ଆସା କରିବାର ଅଳୟ । ଆମରପାଇର

ରଇବା ତାର ବହୁ ଦୟାଭାଲାଗି, ତାର ମୁଆଣେ ଦୟି ଇଶାବେ ନ ଦେବେ ।
ପରମେସର ଆମକେ କାର ଦୟ ନ କଲା ଲକ୍ଷବଳି ଜାନାଇଲାଏ । (aiōnios
g166) ୫ ମୁଇ ତକେ ଲେକିରଇବା ଏ ସବୁ ବିସଇ ସତ୍ତ ବଲି ମାନିଆଯି ।
ତେବେରପାଇ ମୁଇ ତକେ ବାବୁଆକାରି କଲିନି, ତୁର ସିକାଇବାବେଲେ
ଏ ସବୁ ବିସଇ ନ ପାସରି ଏତାଙ୍କେ ର । ଜେହାରିକି ପରମେସରକେ
ଜେହକି ଲକ୍ଷ ବିସବାସ କରିବାର, ସେମନ୍ ସବୁ ଦରମ୍ କାମ କରିବାକେ
ମନ୍ଦିଆନ ଦେବାଇ । ଏହୁରି ସିକିଆ ଦେଲେ ସବୁ ଲକ୍ଷବଳାର ସେଠା
ନିକ ଆରି କାମକେ ଆରୟ । ୬ ମାତ୍ର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ କାର ଲତାକେ
ନ ଆରିବା ବିସଇରପାଇ ଦବାପେଲା ଅଇବାଇ, ଆରି ତାକର କୁଟୁମ୍ବର
ଆନିଦାଦିମନର ବିସଇ କଲ ଲାଗିରଇବାଇ, ତୁରାଇ ତୁରାଇ ଦବାପେଲା
ଅଇବାଇ ଆରି ମିଥା ମିଲାଇରଇବା ରିତିନିତି ବିସଇଲେଇ ଲାଗାଲାଗି
ଅଇବାଇ, ସେହୁରିଟାନେ ପୁରମାର । କାଇକେବଇଲେ ଏଠା କାକେ ଲତାକେ
ନ ଦେଖ, ଆରି ତୁରାଇପେ । ୧୦ ବିସବାସିମନର ବିଦରେ ଜଦି କେ
ମିଥା ଗରେକୁ ବେଗଲାଇବା ଲକ୍ଷ ରଇଲେ, ତାକେ ତାଟ ସଞ୍ଚ କଇକରି
ତାତାଇଦେସ୍ । ସେ ନ ତାତରେ ଆରିତରେକୁ ଜାଗରତା କରା । ତାରପତେ
ମିଥା ସେ କରିଲାଗିରଇଲେ ତାକେ ତାତିଦେସ୍ । ୧୧ ଏହୁରି ଲକ୍ଷ ସତ୍ତ
ବିସଇତେଳାନି ମନ୍ ବାରତାରିଲା ଆତେ ବଲି ତୁର ଜାନିପାରୁସ । ତାର
ପାପରିଲାଗି ସେ ପରମେସର ମୁଆଣେ ଦସ କରିଆଏ ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍
ନିକସଞ୍ଚ ଜାନିବାଇ । ୧୨ ତକେ ପାଇଲ କରିବାକେ ମୁର ଆରତେମସକେ
ନଇଲେ ତେବିକସକେ ପାଇବି । ଆକର ବିଦରେ କେ ଆଳେ ଆଳିଲେ,
ତୁର ତେଲାନି ବାରଇ ନିକପଳି ନଅରେ ମକେ ବେଳ ଅଇବାକେ ଆର ।
କାଇକେବଇଲେ ସିଦ୍ଧମାୟ ପାରିବାଜକ ତେଲ ରଇବାକେ ମୁର ମନ୍ କଲିନି
। ୧୩ ଜିନି ନାହିଁ ଗରେକେ ଅନ୍ତିର ଆରି ଆପଳ ନାହିଁ ର ଆରିଗରେକେ ଲକ୍ଷ
ଜିବାକେ ବାରିବାବେଲେ, ସେମନ୍କେ ଜେହକି ସାଇଇ ଲତା ଆଏ, ସେଠା
ସବୁ କରିଦେସ୍ । ସେମନ୍କେ ଲତାକେ ଆରିବାଟା ଜାଗାଇଦେସ୍ । ୧୪
ସେଠାକେ ତାତି କିରିତେରଇବା ଆମର ସବୁ ବିସବାସି ପାରିବରିନିମନ୍,
ଦରମ୍ କାମ କରିବାଟା ନ ଚାହିକରି, ପାଇତିକାବାହୁ କରିତେରାଥେ । ସେହୁରି
କଲେ, ଆବେ ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦେଇପାରିବାଇ । ଆରି ବିସବାସିମନ୍
ବେକାର ଜିବନ ନ ବିତାଅର । ୧୫ ମର ସଞ୍ଚ ରଇବା ସବୁ ବିସବାସିମନ୍ ତକେ
ତୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । କିରିତେରଇବା ଆମର ବିସବାସି ପାଇବରିନିମନ୍
ଜେହକିଲା ଆମକେ ଆଲାଦ କଲାଇନି, ସେମନ୍କେ ସୁତୁକେ ଆମର କୁଆର
ଜାନାଇଦେସ୍ । ପରମେସର ଭାର ଜିବନ ଦକ୍ଷା ତମକେ ଦୟା ଦେକାଅ ।

ପିଲିମନ୍

୧ ମୁଲ ପାଇଲ ଜେକି ଜିପୁକିରିସର ଲାଗି ବନ୍ତି ଆଚି । ଆରି ଆମର ବାଇ ଚିମତି । ଆମେ ମିଥିକିରି ଆମର ମଇତର ଆରି ସତ୍ତ୍ଵର କାମକରୁ ପିଲିମନ୍ତକେ ଏ ଚିତି ଲେକ୍ଜନ୍ତି । ୨ ତର ଗରେ କୁଣ୍ଡିକର ପାରତନା କରବା ମଶୁଲିକେ, ଆରି ଆମର ବଳନି ଆସିଯାକେ, ଗରେକ ସନିଅ ପାର ଆମର ବିସବାସ ଦେକାରକା କରବା ଆରକିପ୍ତନେ ମିଥା ଏ ଚିତି ଲେକ୍ଜନ୍ତି । ୩ ଆମର ବାପା ପରମେସର ଆରି ମାପରୁ ଜିମୁ କିରିସଟ ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦିନ୍ ଦେବାକାଥ ଆରି ପାନ୍ତି ଦେଅ । ୪ ବାଇ ପିଲିମନ୍, ମୁଲ ଜେତେବେଳେ ମିଥା ପାରତନା କରବା ବେଳେ, ତକେ ଏତାଇକରି ପରମୋପାରକେ ଦନିଅବାଦ ଦେଲିନି । ୫ କାଇକେବଲାଲେ ପରମେସରର ଲକ୍ଷପାଇ ରଇବା ତମର ଆଲାଦ ଆରି ମାପରୁ ଜିପୁରାନେ ରଇବା ତମର ବିସବାସ ମୁଲ ସୁନ୍ଦିଆଚି । ୬ କିରିସରେ ସତ୍ତ୍ଵ ଆମେ ମିଥିଲାରପାଇ ଆମର ଜିବନେ ଜେତକି ସବୁ ଆସିରବାଦ ପାଇଆନ୍ତୁ ସେବା ସବୁ ନିକ ସତ୍ତ୍ଵ ଦୁଇବାକେ ଆମେ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲାବେଳେ, ଦୁଜିପାରବୁ ବଳି ମୁଲ ଆସା କଲିନି । ୭ ଏ ମର ଆଲାଦର ବାଇ, ତର ଆଲାଦ ମଙ୍କେ ବେସି ପାରଦା କରାଇଲା ଆଚେ । ପରମେସରର ସବୁଲକର ମନ ମିଥା ତୁଳ ପାରଦା କରାଇ ଆତୁସ । ୮ ତେବେ ଏତାରଲାଗି କିରିସରେ ପାଇ ଗରେକ ବାଇ ଲୟାବେ ତକେ ଚିଆରବାକେ ମର ପୁରାପୁରାନ ଅଦିକାର ଆଚେ । ୯ ମାତର ମୁଲ ତକେ ଆଲାଦ କଲିନି, ଯେଗାରଲାଗି ଅବକା ବାଦୁଜିଆ କରିବି । ମୁଲ ପାଇଲ କିରିସଟ ଜିପୁର ମୁକିଅ କବରନେର ଅଇରଇଲେମିଥା, ତାରଲାଗି ଏବେ ମୁଲ ବନ୍ଦିଆଇଆଚି । ୧୦ ଅନିସମସ ଜେକି କିରିସରେ ଲାଗି ମର ନିଜର ପଥ ପାରା ଅଇଗାଲା ଆଚେ । ତାର ବାଦୁଲେ ମୁଲ ତକେ ବାବୁଜିଆ କଲିନି । ଆମେ ବନ୍ଦିଗରେ ରଇଲା ବେଳେ, ମୁଲ ତାର ଆହମା ଲୟାବେ ରଇବା ବାବା ପାରା ଅଇଆଚି । ୧୧ ଗରେକ ବେଳାଇ ସେ ତରପାଇ ଅବକା ରଇଲା । ମାତର ଏବେ ଆମର ଦୁଇଲକର ଲତାକେ ଲାଗ୍ବା ଲକ୍ଷ ଅଇଲା । ୧୨ ମୁଲ ଏବେ ତାଙ୍କେ ତର ଲଗେ ପାଗାଇଲିନି । ମର ଜିବନେ କାନ୍ତି କାନ୍ତି ଆଚି । ୧୩ ତାଙ୍କେ ବନ୍ଦିଗରେ ମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଥ ବଳି ମନ୍ କରିଦେରଇଲି । ମୁହଁ କବରର ଲାଗି ତର ବାଦୁଲେ ସେ ମଙ୍କେ ଇତି ପାଇଇ କରତା । ୧୪ ମାତର ତୁଳ ମଙ୍କେ ପାଇଇ କର ଆକା ବଳି ବାଦିଆ କରିନାଇ । ତୁଳ ନିଜେ ମନ୍ଦକରି କଲେ, ମୁଲ ମନ୍ କରତି । ତେବେ ତୁଲ ରାଜି ନ ଅଇତେ ମୁଲ କାଇଟା ନ କରି । ୧୫ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ଅନିସମସ ଆରି ତୁଲ, ସାରକାର ଆରି ଗତିଦାଙ୍ଗତା ପାରା ନ ଅଇ, ମରବା ଜାକ ନିଜର ବାଇ ଲୟାବେ ରଇବାକେ, ତନେକରପାଇ ତରଗନେନି ଦୁରିକେ ରଇଲା । (saintios g166) ୧୬ ଆରି ଏବେ ସେ ଅବକା ଗତିଦାଙ୍ଗତା ନାଁ, ମାତର କିରିସର ଲାଗି ଗରେକ ଆଲାଦର ବାଇ ଅଇଆଚେ । ମୁଲ ତାଙ୍କେ ବେସି ଆଲାଦ କଲିନି । କିରିସର ଲାଗି ଗରେକ ବାଇ ଲୟାବେ ଆରି ଗତିଦାଙ୍ଗତା ଲୟାବେ ସେ ତରପାଇ କେତେକ ଅଦିକ ଆଲାଦର ଲକ୍ଷ ଅଇସି । ୧୭ ତେବେରପାଇ ତୁଲ ମଙ୍କେ ଜଦି ସତ୍ତ୍ଵରକାମକରୁ ଲୟାବେ ଦେକଲୁଏମି, ଜେନ୍ତି ତୁଲ ମଙ୍କେ ତାକିନେଇତୁସ, ସେନ୍ତାରିଷେ ତାଙ୍କେ ମିଥା ତାକିନେ । ୧୮ ସେ ଜଦି ତର କାର ପାସଦସ କରି ରଇଲେ, କି କାଇଟା ଦେବାର ରଇଲେ ସେବା ମର ରୁନ୍ଦବଳି ବାବ । ୧୯ ଏବେ ମୁଲ ନିଜେ ଲେକ୍ଜଲିନି ମୁଲ ପାଇଲ ତକେ ସୁରବି । ତୁଲତା ମର ବୁନି ଅଇ ଆତୁସ, ଏତା ମୁଲ ତକେ ଏତାଇଦେବାକେ ଲତା ନାଇ । ୨୦ ତେବେ ତୁଲ ଜେକି କିରିସରେ ଲାଗି ମର ବାଇଆଇଆତୁସ । ମରପାଇ ଏ ଗରେକ କାମ କରି ମଙ୍କେ ପାରଦା କରାଆ । ୨୧ ଏତା ଲେକଲାବେଳେ, ମୁଲ ତାମ ସତ୍ତ୍ଵ ଜାନିଆଚି, ମୁଲ ମାତ୍ରବା ବିସାଇ ତୁଲ

କରସୁ ଆକା । ଦେକଲେ, ମାତ୍ରଲାତେଇଥିନି ଅଦିକ କରସୁ । ୨୨ ଏତାଗାତି ମରପାଇ ଗଟେକୁ ବାକରା ଯାଇଥି ର । କାଇକେବଲାଲେ, ତୁଲ ପାରତନା କଲା ଲୟାବେ ମୁଲ ତରଲଗେ ଦାପରେ କେଟିପାର୍ବି । ୨୩ ଏପାପରା ଜେକି କିରିସରେ ଲାଗି ମରସତ୍ତ୍ଵ ବନ୍ଦିଆଇଆଚେ, ସେ ତାର ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ୨୪ ସେନ୍ତାରିଷେ, ମର ସତ୍ତ୍ଵର କାମ କରୁମନ ମାରକ, ଆରିସତାକୟ, ଦିମା ଆରି ଲୁକ ମିଥା । ୨୫ ଆମର ମାପରୁ ଜିମୁ କିରିସଟ ଜିବନ ଦୁକାଇ ଦିଯା ଦେବାକିଲାଟା ତମର ସବୁର ସତ୍ତ୍ଵ ର ।

ଏବରି

୧ ପରମେସ୍ଵର ପୁରେ ବିନ୍ ବିନ୍ ବେଲାଇ ଆରି ବିନ୍ ବିନ୍ ବାଟେ

ବଦିଷ୍ଟବକ୍ତା ମନ୍ଦକେ ପାଟାଇକରି, ଆମର ଆନିଦିମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ କାତା ଅଇଲା । ୨ ମାତର ଏ ସେସ କାଲେ ତାର ପଥକେ ପାଟାଇକରି ତାର କାତା ଜାନାଇ ଆବେ । ତାରଲାଗି ଏ ଜଗତ ତିଆର କଲାଆହେ ଆରି ଜଗତର ସୁର ବିସଲର ଉପରେ ତାକେ ଅଦିକାର ଦେଲାଆବେ । (aiōn g165) ୩ ପରମେସ୍ଵରର ମଇମାର ଉଜଳ ମାପର ଜିମୁରଟାନେ ଦିଶି । ପରମେସ୍ଵର ଜେନ୍ଦ୍ରାର ଆବେ, ତାର ପଥ ସେମାନ୍ ଦିଶି । ଜନ୍ ବପୁର ବିକିଅ ପଥ କାତା ଅଇଥି, ସେ ବାକିଅ ସଞ୍ଚ୍ଚ ତିଆରକଲାଟା ସେ ସାଥନ କରସି । ଆମର ପାପର ଲାଗି କେମା କରିପାଇଲାପାତେ, ସେ ସରଗେ ବାଥଦଳା । ଆରି ସବୁରେବେଅନି ବପୁ ରଇବା ପରମେସ୍ଵର ଉକାବାଟେ ସାଥନ କରିବାକେ ବସିଲା । ୪ ପରମେସ୍ଵର ତାର ପଥକେ ସରଗର ଦୁଦମନର ଟାନେଅନି ମୁକିଅ କଲା ଆରି ସେମାନରଟାନେଅନି ତାକେ ବହ ନାହିଁ ଦେଲା । ୫ କାଇବେବଲେ, ପରମେସ୍ଵର ତାର କନ୍ ଦୁରକେ ମିଥା ଏନ୍ଦ୍ରା କହ ନାହିଁ, ଦୁଇ ମର ପଥ, ଆଜିଅନି ମୁଇ ତର ବାବା ଅଇଲି ଆଚି, ତାର କନ୍ ଦୁରକେ ବିସଲ ଏନ୍ଦ୍ରାର କିମାର, ମୁଇ ତର ବାବା ଅଇବି ଆରି ସେ ମର ପଥ ଅଇଥି । ୬ ମାତର ପରମେସ୍ଵର ଜେତେବେଲେ ତାର ପଶୁଆ ପଥକେ ଏ ଜଗତେ ପାଟାଇଲା, ସେ ଏନ୍ଦ୍ରାର କିଇରଇଲା, ପରମେସ୍ଵର ଦୁଦମନର ଟାନେଅନି ତାକେ ସେବା କରିବାର । ୭ ମାତର ସରଗର ଦୁଦମନର ବିସଲନେଇ ପରମେସ୍ଵର ଏନ୍ଦ୍ରାର କରିବାରର କରିବାରର, ପରମେସ୍ଵର ତାର ଦୁଦମନକେ ପବନ ପାରା କଲାଆବେ । ଆରି ତାର ଦୁଷ୍ଟଦ୍ଵାମନକେ ଲାଗିବା ଜଇପାରା କଲାଆବେ । ୮ ତାର ପଥର ବିସଲ ସେ ଏନ୍ଦ୍ରାର କିଇରଇଲା, “ଏ ପରମେସ୍ଵର ତର ରାଇକ କାଳକାଳ ଜୁଗ୍ନୁଗୁ ରଇସି, ଆରି କେବେ ନ ସାରେ । କାଳ ଅନିଆଇ ନ କରି ତର ଲକ୍ଷମନକେ ପାଯନ କିମୁଣ୍ଡି । (aiōn g165) ୯ ସହ ବିସଲ ମନକରି ବିନ୍ ବିସଲ ଗିନ୍ କିମୁଣ୍ଡି । ତେବରପାଇ ତର ପରମେସ୍ଵର ତକେ ବାତଳାଆବେ । ସେ ତକେ ଆଳାଦ କରି ତର ସଞ୍ଚ୍ଚରିମନର ତେଇଅନି ଅଦିକ ସନ୍ଦମନ ଦେଇ ସାରଦା କରାଇଆବେ ।” ୧୦ ସେ ଏନ୍ଦ୍ରାର ମିଥା କରିଲାଆବେ, “ଏ ମାପୁ ଆରାମେ ଅନି ଦୁଇ ଜଗତ ତିଆର କରିଆରୁସି । ଆରି ତର ନିଜର ଆବେ ଆକାଶ ଆରି ତେଇ ରଇବା ସବୁକାଳ ତିଆର କିମୁଣ୍ଡି । ୧୧ ସେବା ସବୁ ମାଯା ଅଇଜାଇସି, ମାତର ଦୁଇ ସବୁଦିନରପାଇ ରଇସୁ । ସେବା ସବୁ ପୁରନୀ ଲୁଗା ପାରା ଚିର ଅଇଜାଇସି । ୧୨ ଲୁଗା ଦୁନାରକିରି ସଞ୍ଚ୍ଚରିଲା ପାରା ଦୁଇ ସେମାନକେ ସଞ୍ଚ୍ଚରିସୁ । ଆରି ଲୁଗା ପାଳନୀନା କଲାପାରା ବାଦଲାଇସୁ । ମାତର ନିଜେ ଦୁଇ ନ ବାଦିଲ କରି କାଳ କାଳ ଜୁଗ ଜୁଗ ରଇସୁ ।” ୧୩ ପରମେସ୍ଵର ତାର କନ୍ ଦୁଦମନକେ ମିଥା କିମାର, “ମୁଇ ତମର ଦୁଦମନକେ ତମର ପାଦତଳେ ନ ସଞ୍ଚ୍ଚରିବା ଜାକ ମର ରଇବାଟେ ବସି ରୁଆ ।” ୧୪ ତେବରପାଇ ପିଲାମନ ସବୁ ରଇତ ମାତ୍ରେ ମିରି ରଇବାକେ ସେ ମିଥା ନିଜର ସେ ରକାନ ସିତି ମିଷିଗାଲା, ଆରି ତାର ମରନ ସଞ୍ଚ୍ଚ ମରନର ଅଦିକାର ସମ୍ବନ୍ଧାନକେ ବିମାସ କଲା ।

୯ ଆମେ ଜେନ୍ଦ୍ରି ସହଚାନେଅନି ବିନେ ନ ବେଗନ୍ତୁ ସେବାରପାଇ ଆମେ

ସୁନିରିବା ସତ ବାକିଅଟାନେ ହାତଥାର ରଇବା ଦରକାର । ୧ କାଇବେ ବଲକେ ପୁରବେ ପରମେସ୍ଵର ସରଗ ଦୁଦମନର ଅନି ଜାନାଇ ଆବେ, ସେବା ସତ ବଲି ପରମାନ ଅଇଆବେ, ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ସେବା ମାନଦ ନାହିଁ, ସେମନ ତଣ୍ଣ ପାରିଆବେ । ୨ ତେବେ ଏନ୍ଦ୍ରାର ରଇବା ବହ ମୁକ୍ତି ଆମେ ଏଲା କରିଦେଲେ କେନ୍ତି ରକିଆ ପାଇବାର ଅଇଥି? ଏ ମୁକ୍ତିର ବିସଲ ପରତମେ

ମାପରୁ ନିଜେ ଜାନାଇ ଆବେ ଆରି ତାରଟାନେଅନି ସୁନିରିବା ଲକ୍ଷମନ ତେଇର ସତ ଆମରଟାନେ ପରମାନ କରି ଜାନାଇ ଆବେ । ୪ ସେମନ ପରମାନ କଲାଟା ସତ ବଲି ପରମେସ୍ଵର ମିଥା ସାକିଦେଲା । କାଇବେବଲେ ସେ ସେମନକେ, କେବେ ରକାମର ତିନ୍ ଆରି କାବାଅଇଜିବା କାମମନ, ନ ଗରିବା ଗରିନାମନ କରିବାକେ ବପୁଦେଲା । ତାର ମନ୍ କଲା ଇପାବେ ପୁକିଲାଦମାର ବାନ ମିଥା ସେମନକେ ବାଟାକରି ଦେଇ ରଇଲା । ୫ ପରମେସ୍ଵର ନୁଆ ଜଗତ ତିଆର କରସି । ଆରି ଆମେ ଜନ୍ ଜଗତର କାତା କଇଲୁନି, ତେଇର ସାଧନ କରିବାକେ, ସେ ସରଗର ଦୁଦମନକେ ବାତିକରି ମିଥାଏ ନାହିଁ । ୬ କାଇବେ ବଲକେ ଦରମୟାସ୍ତତର ଏନ୍ତି ଲେକାଅଇଆବେ, “ଏ ପରମେସ୍ଵର, ମୁନୁସ କେ ଜେ ତମେ ତାରପାଇ ତିନ୍ କଲାସିନି? ଆରି ମୁନୁସ ଏତେକ ଜନ୍ ଅଇଲେ ମିଥା ତାକେ ଜତନ କଲାସିନି । ୭ ତମେ ତାକେ ସରଗର ଦୁଦମନର ଟାନେଅନି ଅଲ୍ପ ଉନା କରି ଆଗାସ । ସେମନକେ ମଇମା ଆରି ତାକିମୁଟା କରିଆଗାସ । ୮ ସବୁ ବିସଲ ରଇସରେ ସାଥନ କରିବାକେ ଅଦିକାର ଦେଇଆଗାସ ।” ଉତ୍ତି ଲେକାଅଇଆବେ, କାଇ ବିସଲ ନ ଚାତି ମୁନୁସକେ ସବୁ ବିସଲ ରଇସରେ ସାଥନ କରିବାକେ ଦେଇଆବେ । ଉତ୍ତିଅନି ଜାନାପାଇ ଗାଲାନିଜେ ସବୁ ବିସଲ ରଇସରେ ଅଦିକାରେ ଆବେ । ମୁନୁସ ଏବେ ସବୁ ବିସଲ ରଇସରେ ଅଦିକାର କରେ ନାହିଁତା । ଏତା ଏବେ ଆମେ ଜାନଲୁନି । ୯ ଆମେ ଦେକଲୁନି, ଜିମ୍ କେନ୍ତି ଚନେକରିବାକେ ସରଗର ଦୁଦମନର ଟାନେଅନି ତଳେ ଅଇରଇଲା । ଆରି ଜେନ୍ଦ୍ରି କେ ସେମନେ ପରମେସ୍ଵର ଦୁଇ କଷଟ ପାଇକରି ମିଲା, ସେ ମରନର ଲାଗି ଏବେ ଆମେ ତାକେ ମଇମା ଆରି ତାକିମୁଟା ଅଇଲାଟା ଦେବଲୁନି । ୧୦ ପରମେସ୍ଵର ସବୁ ବିସଲ ତିଆରକି ସଞ୍ଚ୍ଚରିବା ଆବେ । ସେବାରପାଇ ଜିମ୍ବୁକେ ଦୁକ କଷଟ ପାଇବାକେ ସେ ଦେଲା । ଏନ୍ଦ୍ରାର ଦୁଇ ଅଇଲା ଆରି ଆମର ବିଦରେଅନି ବେଶି ଲକ୍, ତାର ପଥ ଅଇଗାଲୁ । ଜେନ୍ଦ୍ରାର କି ଆମେ ମିଥା ତାର ମଇମା କଲାଟାନେ ମିଷଟ୍ଟି, କାଇବେବଲେ ଜିମ୍ ପାପର ତଣ୍ଣେଅନି ଆମକେ ମୁକଲାଇଲା । ୧୧ ସେ ଆମକେ ପାପେ ଅନି ସୁକଳ କଲାଆବେ । ଆରି ଆମେ କେ କି ସୁକଳ ଅଇଆରୁ, ଆରି କେ କି ଆମକେ ପୁକଳ କରିଆବେ, ନରକମନର ଗଟେକ ସେ ବାବା । ଏତାରକାଗି ଜିମ୍ ସୁଷି ସେମନକେ ବାଇବଲନି ବଲିକରି କିଇବାକେ ଲାଜ ଅନ୍ ନାହିଁ । ମାତର ତାର ଜୁଗୁମ ବଲି ତାକିପି । ୧୨ ଜିମ୍ ସୁପରମେସ୍ଵରକେ କରିଲା ଆବେ, “ମୁଇ ତମର ସବୁକାଳ କାମ ମର ବାଇମନକେ ଜାନାଇବି । ସେମନ ରୁଶାଲାଟାନେ ତମକେ ସୁମରନ କରିବି ।” ୧୩ ସେ ଏନ୍ଦ୍ରାର ମିଥା କରିଲାଆବେ, “ପରମେସ୍ଵରଟାନେ ମୁଇ ଆସ କରିବି ।” ଆରି ସେ କରିଲା, “ଏନ୍ଦ୍ରାର ମିଥା କରିବାକେ ସବୁକାଳକାମ ମରି ବାଇମନକେ ଜାନାଇବି । ସେମନ ରୁଶାଲାଟାନେ ତମକେ ସୁମରନ କରିବି ।” ୧୪ ସେ ଏନ୍ଦ୍ରାର ମିଥା କରିବାକେ, କରିଲା ସବୁକାଳକାମ ମରି ବାଇମନକେ ଜାନାଇବି । ଏନ୍ଦ୍ରାର ମିଥା କରିବାକେ ସବୁକାଳକାମ ମରି ବାଇମନକେ ଜାନାଇବି । ୧୫ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ପିଲାମନ ବଲି ତାକାଇଲନି, ସେମନ ଦିନ ମାର୍ଜିଏ ରଇବା ଗାଗତ ସଞ୍ଚ୍ଚରି ଲକ୍ଷମନ । ଜିମ୍ ମିଥା ସେମନର ପାରା ଗଟେକ ଗାଗତ ନେଲା ଆରି ତାକର ଗୁନ୍ତଳନେତର ମିଷଲା । ତାର ମରନର ଲାଗି ସେ ମରନର ରପରେ ବପୁ ରଇବା ସରତାନେକେ ପୁରାପୁରୁନ ବାବେ ଆରାଇଲା । ୧୬ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ ମରନକେ ତରକିରି ରଇଲାଇ, ସେମନକେ ସତ ବଲିରେ ନିଜମେ ଅନି ଗତିବାଞ୍ଚିତା ପାରା ଅଇରଇଲାଇ । ୧୭ ଉତ୍ତିଅନି ନିକ କରି ଜନିଅଇଲାନି କେ, ସେ ସରଗର ଦୁଦମନକେ ସାଇଜ କରେନାଇ । ତାର ବାବୁଲେ ଆମେ ଜନିଲକ୍ଷମନ କି ଅବରାମାନ ବଂସର ନାତିତିତି ବଲି ଏକାଇଅଇଲୁନି, ସେ ଆମକେ ସାଇଜ କଲାନି । ୧୮ ତେବେ ପାଇ ସେବା ଦରକାର ରଇଲା ଜେ ଆମେ ଜନିଲକ୍ଷମନକି ତାର ବାଇବଲନି ଅଇକୁଆରୁ, ସେ ସମାନ ଆମର ପାରା ଅଇରଇବାକେ । ସେନ୍ଦ୍ରାର ପରମେସ୍ଵର ଟାନେ

ରଇବା ସଦ୍ବୁଦ୍ଧି ଆରି ଦୟାସଦ୍ବୁଦ୍ଧି ରଇବା ବଦ୍ର ପୁଜାରି । ସେ ଆମର ବଦ୍ର ପୁଜାରି ଅଳାକେ ଆମର ପାପର କେମା ଅଇଲା । ୧୯ ସେ ଦୁକ୍କମ୍ବାଦି ପାଇଲା ଆରି ପରିକା କରାଇ ଅଇଲା, ଏବେ ଆମେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ପରିକା କରାଇଅଇଲନ୍ତି, ଆମକେ ସବକେ ସାଇତ କରିପାରସି ।

୩ ଏ ମର ବିସ୍ବାସି ବାଇବରନିମନ୍, ଜନ୍ମକମନ୍ଦକେ କି ପରମେସର

ତାର ଲକ୍ଷ ବଲି ବାଲିଲା ଆଚେ, । ଆମେ ଜିପୁର ବିସଇ ଅଳପୁ
ବାବିଦେବୁ । କାଳକେବଇଲେ କେତ୍କି ସବୁ ବିସଇ ଆମାର ବିସବାସର
ଲାଗି ଆଚେ, ତାକେ ସେ ପରମିତାର ବଦ୍ର ପୁନାରି ଇଚ୍ଛାବେ ପାଇଲା ।

୨ ମଧ୍ୟ ଜେନ୍ଦ୍ରୋ ପରମୋପରର କୁରୁମେ ସତ୍ତବ ବାବେ କାଳ କଳା, ସମାନ ସେନ୍ଦ୍ରୋରିପେ, ସେ ମିଥା ସତ୍ତବ ବାବେ ପରମୋପରର ଆଦେଶ ମାନବାକେ ସତ୍ତବ ସତ୍ତ୍ଵ କଳା ଆରି ପରମୋପରପେ ତାକେ ବାତି ପାଶିଲାଇଲା । ୩

ଗରେଇଲାନ୍ତି ଗର ତିଆରକଳା ମେସତ୍ତୁରି ଅଦିକ ସନ୍ମାନ ପାଇସି ।
ଯେହାରିପେ ଜିସୁ ମଧ୍ୟାରତାନେଅନି ଅଦିକ ବଢ଼ ବଳି ସନ୍ମାନ ମିଳିଥି । ୪ କାଳକେବରଲେ ସବୁ ଗର ମେସତ୍ତୁରିପେ ତିଆର କରସି । ମାତର

ପରମେସ୍ଥ ସବୁ ବିସଇ ତିଆର କଲାଆଏ । ୫ ମଧ୍ୟ ଚଢିଦାଦ୍ଵାରା
ଇଥାବେ ପରମେସ୍ଥର ଗରେ କାମ୍ କରିବେଇଲା, ଆରି ପରମେସ୍ଥ
ଜିନ୍ମା ଆରବା ଦିନମନ୍ତରେ ଜାନାରୁଣି, ସେଠାକ୍କା ସେ କରଇଲା । ୬

ମାତ୍ର କିମ୍ବା ଅବକା ଗତିଦାଙ୍କୁତାସେ ନ ରଇ ଗତେକୁ ପଥ ରଇଲା ।
ତାର ବାବାର ଗରେ ରଇବା ସବୁ ଦାଇତ୍ତ ସେ ସତ ବାବେ କଳା । ଆମେ
ଜିବ ମୁରଚିରକିରି ଆସା କଲାଟା ମିଲାଇବୁ ବଲି ଜାଗିରଇଲେ, ତାର

କୁଟୁମ୍ବେ ମିସ୍ତ୍ରୋ । ୭ ପୁକଳ ଆଦିମା କେନ୍ତାର କଇଲାନି, “ଆଜି ଜଦି ତମେ ପରମେସରର କାଟା ସୁନୟା, ୮ ଜେନ୍ତାର, ମରୁବାଲି ବୁଁଁ ତମର ଆନିଦିଦିମନ ନାୟକୁ ପରିକା କଲାଇ ଆରି ତାର ବିରତେ ତୋ ଅରଲାଇ,

ଯେ ରକାମ୍ ତମେ ନିଜର ମନ ଆଁ କରାନାଇ । ୧ ୯ କାଇକେବଇଲେ
ଯେ ଜେତ୍କି କରିରେଇବା କାବାଆଇଜିବା କାମମନ୍ ଗାଲିସ୍ ବରସଜାକ
ଦେକଲେ ମିଥା, ସେମନ୍ ତାର ବୁଝେ ପରିବା କରିଲାଗିରେଇଲା । ୧୦

ଯେତାର୍ଥାଙ୍କ ପରମେସର ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ରିପାଆଳା, ଆରି କଇଲା,
ସେମନ୍ ଦେଶକିରି ବିନ୍ ବିସାଇମନ୍ କରିଲାଗିଆରତ୍ । ମୁଲ ଟିଆରଲାଟା
କରିବାକେ ନିରଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ୧୧ ସେତାର ପାଇ ମୁଲ ରିପାଆଳ ସପଦକରି

କରିଲି, ମୁଇ କିନ୍ତୁ ଦେଖେ ପୁଣ୍ଡବାକେ ଦେଇଛି, ସେ ଦେଖେ କେବେ ମିଥା ତମେକ ପୁରବାକେ ନ ଦେଇ । ୧୭ ତେବେର ପାଇଁ ଏ ମର ବିସବାଦି ବାଇଲବନିମନ, ଜାଗରତାଙ୍କ ରୁଆ, ଜେମାରିକି ତମର ବିଦ୍ରୋହେଅନି କେ

ମିଥା କାରାପ ମନ୍ତ୍ର ରଙ୍ଗକରି ପରମେସ୍ତରକେ ଦିସ୍ତାବ୍ସ ନ କରା, ଆରି କେ
ମିଥା ଜିବନ୍ ରଙ୍ଗବା ପରମେସ୍ତର ଟାନେଅନି ବେଗଲି ନ ଜା । ୧୩ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ବିତ୍ତରେ କେ ମିଥା ପାପରଳାଟି ନାହାଇ ଅଜ୍ଞାବର ନାହା । ଯେଟାରଳାଟି

ତମର ମନ ଆଁଣ ଅଇଜାଇସି । ଆମର ଜିଇବାକାଇବା ଦିନ ସାରବାଜାକ ଆମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଏ ବିପରେ ଜାଗରତ୍ କରାଇବାର ଆତେ । ୧୪ କାଇକେବିଲେ ଆମେ ଜଦି ସାରାପି ଦିନ ଜାକ ଆମର

ବିସାବୀ ତାଁ ପଢ଼ୁ ଦାରିରଇବୁ, ସେନ୍ତାରାଥାଳେ ଆମେ ସବୁଲକ କିରିପଢ଼ିରେ
ପଢ଼ୁ ବାଣ୍ ନେଇ ମିଥିକରି ରଇବୁ । ୧୫ ଦରମାସାଧିତରେ ଏମୁାରି ଲେକା
ଅଳଳାଆଚେ “ଜିଦି ତମେ ଆଜି ପରମେସରର ବାକିଆ ମୁନ୍ସା, ତମର

ଆନିଦିଦିମନ୍ତ୍ର ଜେତୁ ତାକର ମନ ଥାଁକରି ତାକେ ବିରଦ୍ଧ କଲାଇ, ସେବୁରି ତମର ମନ ଥାଁବି କରାନାଇ ।” ୭ ପରମେସରର ବାକିଅ ସୁମିକରି ମିଥା ଜେତକି ଲକ୍ଷ ତାକେ ବିରଦ୍ଧ କଲାଇ, ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ର କେ ? ଜେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ରକେ ମନ୍ତ୍ରା ମିଶରିବେଦେଖେଅନି ବାରକରାଇ ଆନିରିତିଲା ସେମନ୍ତ୍ର ନ ଅଅବିକି ?

୧୭ ଗାଲିସି ବରସ ଜାକ ପରମେସର କନ୍ତୁ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ରିପା ଅଇରଇଲା,
ସେମନ କେ? ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ କି ପାପ କରିଗଲାଇ ଆରି ମହୁବାଲି ବୁଁଁ
ମରିଜାଇଗଲାଇ, ସେମନ ନଥିବ କି? ୧୮ ପରମେସର ଜେବେ ସପଦ୍ଧକରି
କଇଗଲାଇ ଜେ, ସେମନ ତାର ପୁଣ୍ୟବାଗେଷେ କେବେମିଥା ପୁର ନାପାରି,
ସେବେଲେ ଯେ କନ୍ତୁ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ କଇଗଲାଇ? ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ ତାର ଜାତା
ନିର୍ଦ୍ଦତେ ରଇଲାଇ ସେମନଙ୍କେଥେ । ୧୯ ଆମେ ଏହୁରି ଜାନୁ ଜେ, ସେମନ
ବିସ୍ବାସ କରି ନାଇଜ ପରମେସର ତିଆର କରିଗଲବା ପୁଣ୍ୟବା ଜାଗାର
ସେମନ ପୁର ନାପାରିଲାଇ ।

୪ ପରମେସର ଆମକେ କାତା ଦେଇରଇଲାକେ, ସେ ଆମରପାଇ

ଗଟେକ୍ ପୁଣ୍ଡବା ଜାଗା ତିଆର କଲାଆରେ । ତେବେର ପାଇ ଆମେ ଜାଗରତ୍ତ ରଇବାକେ ପଡ୍ଧୟ । ଜେନ୍ତିକି ଆମର ବିଦ୍ରରେ ସେନ୍ତାରି କେ

ନ ରାତି, କେ କି ସେ ଜାଗାଇ ପୁରୀନାପାରତ୍ । ୨ କାଇକେବଇଲେ
ଆମର ଆନିଦିନମନରୂପାରା ଆମେ ମିଥା ସୁବକବର ପୁନିଆରୁ । ମାତର
ସେମନ୍ତ ସେଟା ସୁନିକରି ମିଥା ମାନତ୍ ନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ସେଟା

ଦେମନ ବିସାବୀ କରଦ ନାର । ୩ ଆମେ ଜେଦକି ଲକ୍ଷ ବିସାବୀ କରବୁ,
ଆମେଥେ ସେ ପୁଣ୍ଡବା ଜାଗାଇ ପୁରବୁ । କାଳକେବଳଲେ ତାକର ବିସଳନେଇ
ପରମେସର କଲାଇଆଚେ, “ମର ରିସାଇ ମୁଲ ସପତ୍ର କରିଆଚି । ମୁଲ ତିଆର

କରିରଇବା ପୁଣ୍ୟବା ଜାଗାଇ ସେମନ୍ଦିକେ ନ ପୁରାଇ ।” ଜଗତ ତିଆର ଅଳଲା ବେଳେଅନି ସେ ପୁଣ୍ୟବା ଗର ତିଆର ଅଳରଇଲା । ଏଲେ ମିଥା ପରମେସର ଯେହୁରୀ କରଇରଇଲା । । କାଳକେବଇଲେ ଆଗର ପାରାପାରି ଦିନର

ବିସର ସାହ୍ତରେ ଏନ୍ହାରି ଲେକାଇଲାଆଛେ, “ପରମୋର୍ବ ସବୁଜାକ
କମ୍ପ୍ୟୁଟାରର କରି ଆଟର ପାରାପାରି ଦିନେ, ଅଳ୍ପ ପୁଣ୍ଣଳା ।” ୫ ଆରି ଏ
ବିସର ବିନ୍ଦାନେ ଲେକାଇଲାଆଛେ । “ସେମନ୍ ମର ପୁଣ୍ଣବା ଜାଗାର କେବେ

ମିଳା ପୁରିନାପାରତ । ୨ ପରିତେବେ ଜେତୁକିଳକ ସୁବକରି ସୁନିରିଲାଇ,
ନିଜେ ବିଶ୍ଵାସ କରଇ ନାଇ ଆରି ସେମନ୍ ସେ ପୁଣ୍ୟବା ଜାଗା ପାଥେ ନାଇ ।
ତାରପତେ ପରମେସର ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ ପୁରବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୨

ଲକ୍ଷମନ ତେଣ ପୁର୍ବବାକେ ପରମେସର ଆଜି ଗଣକ ବେଳା ବାହିଳା । ସେ ବେଳା ଅଇଲାନି ଆଜି । ବେଷି ବରସ ପତେ ପରମେସର ମୁକ୍ତ କଇଲା ବିସର୍ଗ ଦାଉଦର ସାସତରେ ଲେକାଇରଇଲା, “ଆଜି ଜଦି ପରମେସରର

ପବଦ୍ଧ ସୁନ୍ମଳେ ତମର ମନ ଆଁଟ କରା ନାହିଁ । ॥ ୮ ॥ ଆମେ ଏ ବିସର ମିଥ୍ୟା ଜାନିଆରୁ ଜେ, ପରମେସର ଜନ୍ମ ବିସ୍ରାମ ଜାଗାର ପାଇ ସପଦ କରିରିଲା, ସେ ଜାଗା ଜିଅସୁଆ ଆମର ଅନିଦିନିମନ୍ତ୍ରେ ତକି ନେଇ ରଖିବା ଜାଗା ନାଁ

। କଜି ସେ ଜାଗା ସେବା ଅଇରଇତା, ତେବେ ପରମେସର ଅରି ଗଠେକୁ ପୁଣ୍ୟବା ଦିନରୁ କାତା ନ କଇତା । ୯ ସେବାର୍ଥାର ଏବା ସତ୍ତ୍ଵ ଆକା । ଆରେ ଯାରାପାରି ଦିନେ ପରମେସର ପୁଣ୍ୟଲାପାରା ତାକର ଲକ୍ଷମନର ପାଇ ଗଠେକୁ

ପୁଣ୍ଟା ବେଳା ସପ୍ତରିତାରେ । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସ୍ତ ସପଦ୍ର କରିରଇବା ବିସରାମେ ଜେତୁକିଲକ୍ ପୁରବାଇ, ସେ ବିସରାମ କଲାପାରା, ତାକର୍ କାମେଅନି ବିସରାମ କରିବାଇ । ୧୧ ପେଟାରପାଇ ଆମେ ସବୁଲକ୍

ମନ୍ଦ ଦିଆନ୍ତ ଦେଇକରି, ସେ ବିସ୍ତାମ୍ ଜାଗାକ ପୁରବାକେ ଦେସ୍ତା କରୁ । ଆମର ଆନିଦାନିମନରପାଦା ନ ଅଇବାକେ ଆମେ ଜାଗରତ୍ତ ରଖୁଁ । ପରମେସର କଳିଲାଟା ବିସ୍ତାବ୍ସ ନ କଳାପାଇୟ, ସେମନ ସେଜାଗାଳ ପୁରି

ନାପାରଲାଇ । ୧୨ ପରମେଶ୍ୱର ବାକିଆ ଜିବନରଇବାଟା ଆରି ବେଦି ବୟସର ଦୂରବାଟେ ଦାରଇବା ଗଟେକେ ଲାଗନ କାଣ୍ଟା ପାରା । ସେଟା ଆତର ଗାନ୍ତି ଆରି ଆତ୍ମ ବିଦ୍ରୋହ ରଇବାଟା କାହିଁସି । ଗଟେକେ ଲକ୍ଷର ମନ୍ଦ ବିଦ୍ରୋହ ରଇବା ସବୁ ଦିପଇ ଦିବାର କରିବାରିବି । ମନ୍ଦ ବିଦ୍ରୋହ ଲୁଚିରଇବା

ପଦ୍ମ ବିଷଳ ମିଥା । ୧୩ ପରମେସରତାନେ କାର ବିଷଳ ମିଥା ଲୁଚିକରି ନ ରେ । ତାର ଆଁକିଶାନେ ସବୁ ବିଷଳ ଉତ୍ତାତି ଅରରଲାପାରା ଆଚେ । କାଇକେବଲାଲେ ସେ ସବୁ ବିଷଳ, ଗଟେକ ନ କାତିକରି, ସବୁ ଜାନେ । ଆରି ତାର ଲଗେ ଆମେ ଆମର ନିଜର ବିଷଳର ଲୟାଦ ଦେବାର ଆଚେ । ୧୪ ଜିମ୍ବ ପରମେସର ପଥ ଅଲାକେ, ସେ ଆମର ମନେ ଜନ୍ମ ବଦ୍ଧ ପୁଜାରି ବଲି ବିଷାଦ କରି ଦାରିକରି ଆତ୍ମ ସେବା ତାର କର୍ବୁ । ୧୫ ସେ ଆମର ବାଦୁଲେ ବଦ୍ଧ ପୁଜାରିଥାର ପରମେସର ମୁଆଟେ ଗାଲାଆଚେ । ଆରି ଜେତ୍କି ରକାମ ପରିକା, କେତେକ କ୍ଷେତ୍ର ଆମେ ପାଇଲୁଣି, ସେବା ଆମର ବଦ୍ଧ ପୁଜାରି ସବୁବେଳେ ଆମର ସଞ୍ଚ ମିକିକରି କଲାନି । କାଇକେବଲାଲେ ଜେତ୍କି ସବୁ ଆମେ କଲୁଣି, ସେବା ସବୁଜାକ ସେ ମିଥା କଲା । ମାତର ସେ କେତେବେଳେ ମିଥା ପାପ କରେ ନାର । ୧୬ ତେବରପାଇ ତମେ ସାଆସ ସଞ୍ଚ ପରମେସର ଗାନେ ଜାଲାଲୁଣି, କହି ଆମେ ମାତ୍ରାଲେ ସେ ଜିବନ ଦୁକାଇ ଆମେନ ଦୟା କରସି ଆରି ସାଇଜ ବ୍ୟକ୍ତାର ରଇବାବେଳେ, ଆମ୍ବକେ ସାଇଜ କରସି ।

୪ ଜିରଦିମନର ଜେତ୍କି ବଦ୍ଧ ପୁଜାରିମନ ତାକର ନିଜର
ଲକ୍ଷମନରତେଇଥି ବାତାଇଅଇବାଇ । ତାକରବାଟେଅନି ପାପ କେମା କରିବା ବଲି ଆରି ସରପିଦେବା ବଲି, ଦେଇକରି ପରମେସରକେ ସେବା କରିବାର । ୨ ଜେତେବେଳେ ତାର ସଞ୍ଚିମନ ନାଜନିକରି ରଇବାଇ, ଆରି ବୁଲ୍ କାମ କରିରଇବାର, ସେ ସେମନର ସଞ୍ଚ ଦୟାଦରମ ଦେକାଇକରି ରଇପାରସି । କାଇକେବଲାଲେ ତାର ଜିବନେ ମିଥା ବେଦି ବୁଲ୍ ରଇପି । ୩ ଆରି ତାକେ ମିଥା ବେଦି ବୁଲ୍ ରଇଲାକେ ସେ ଅଦକା ବିନ ଲକର ପାପର ପାଇ ବଲି ଦେଲେ ନାଁ, ମାତର ନିଜର ପାପରଲାଗି ମିଥା ବଲି ସରିଦେବାକେ ପଦ୍ଧି । ୪ କେ ମିଥା ନିଜେ ବାତିଆଳକରି ବଦ୍ଧ ପୁଜାରିର ବେଦି ସମମାନ ପାଇବା ପଦ ପାଇ ନାପାରେ । ମାତର ଗଟେକ ଲକ ପରମେସର ତାକିଲା ଇଥାବେଶେ ବଦ୍ଧ ପୁଜାରି ପଦ ପାଇଥାରସି । ଜେତ୍ରୁରି କି କେତେ କେତେ ବେଶ ସୁରବେ ଆରଣ୍ଯେ ବାତିଆଳି । ୫ ସେନ୍ଦ୍ରୁରିଯେ କରିପଟ ବଦ୍ଧ ପୁଜାରି ସମମାନ ପାଇବାକେ ନିଜକେ ବଦ୍ଧ କରେ ନାର । ମାତର ପରମେସରପେ ତାକେ ବାତିଲା । ତାର ବାଦୁଲେ ସେ ତାକେ କଇଲା, “ତୁର ମର ପଥ, ଆଜି ମୁଲ ତର ବାବା ଅଲକିଆଚି ।” ୬ ଆରି ଗଟେକ ଜାଗାର ମିଥା ସେ କଇଲା, “ତୁର ପୁଜାରି ପଦ ପାଇକରି ମଳକିଯେଦକର ନୁମୁମ ପାରା କାଲୁ କାଲୁ କୁର କୁର ମୁକାରି ଅର ରଇସୁ ।” (aiōnios g165) ୭ ଜିମ୍ବ ଏ ଜଗତେ ରଇଲାବେଳେ, ସେ ଆକମାରି କାନ୍ତିକରି ଆରି ଆଁମ୍ବ ଜରାଇକରି କାନ୍ତି ପରମେସରକେ ପାରତନା କରିଲାଗିରଇଲା । ମରନେଅନି ତାକେ ରକିଆ କରିବାକେ ପରମେସରକେ ବପୁଆଟେ ବଲି ସେ ଜାନିକରି ଏନ୍ଦ୍ରୁରି କଲା । ସେ ନିଜେ ଦୟାଦରମ ଦେକାଇଲାକେ ଆରି ପରମେସର କାତା ମାନିଲାକେ, ପରମେସର ତାର ପାରତନା ପୁନିଲା । ୮ ଜିମ୍ବ ପରମେସର ପଥ ଅରରଲାଲେ ମିଥା, ସେ ଦୁଇ କ୍ଷେତ୍ର ପାଇରଇଲାର ଲାଗି, ତାର କାତା ମାନିବାକେ ବିକିଲା । ୯ ସେ ପରମେସର କାତା ମାନିଲାକେ କେବେ ନ ସାବା ମୁକ୍ତି ଦେବା ଲକ ଅରିଲା । (aiōnios g166) ୧୦ ସେନ୍ଦ୍ରୁର ପାଇ ତାକେ ପରମେସର ମଲକିଯେଦକ ପୁଜାରିର ପାରା ବଦ୍ଧ ପୁଜାରି କରି ବାତିଲା । ୧୧ ଏ ବିଷଳ ଆରି ଅନ୍ତିକ ତମେ ଜାମାକିବି ବିନ ମୁଲ ମନ କଲିନି । ମାତର ଦେବାକେ ଦେବାକେ କାତା ଦେଇରଇଲା ବେଳେ, ସେ ପୁରାପୁରୁଷ କରବି ବଲି ସପଦ କରିରଇଲା । ତାରାଗେ ଅନି ଆରି କେ ମିଥା ବଦ୍ଧ ନ ରଇଲାକେ ନିଜର ନାର୍ହ ଦାରି ସପଦ କଲା । ୧୨ ସେ ଅବରାଆମେନ କାତା ଦେଇରଇଲା ବେଳେ, ସେ ପୁରାପୁରୁଷ କରବି ବଲି ପଦକ କରିରଇଲା । ତାରାଗେ ଅନି ଆରି କେ ମିଥା ବଦ୍ଧ ନ ରଇଲାକେ ନିଜର ନାର୍ହ ଦାରି ସପଦ କଲା । ୧୩ ସେ ଅବରାଆମ ତାର କାତା ଦାରି ଜାଗିରଇଲାକେ, ପରମେସର ସପଦ କଲାଗା ସେ ମିଲାଇଲା । ୧୪ ଜେତେବେଳେ ଲକ୍ଷମନ ପରମାନ ପଇଦ

ପରତୁମ ସିକିଆ ତମ୍ବେ ଏବେ ସିକାଇବାକେ ଲକର ଲତାଆଚେ । ତମେ ଗଟେକ ଦୁଇ କାଇବା ପିଲାରୁପାରା ଆଶାସ । କାଇକେବଲାଲେ ଆଁମା ମନ କାଇରି ନାପାରାସ । ୧୫ ଜେ ଦୁଇ କାଇବାର ଆଚେ, ସେ ଏବେ ମିଥା ପିଲାପେ । ସେନ୍ଦ୍ରୁରି ଲକ୍ଷମନ ଟିକ ଆରି ଦୁଇ ତଲାଚିଲେ କରିବାଟା ଟିନ ନାପାରାଇନି । ୧୬ ତାବି ତାବି କାଇବା କାନ୍ତି ବଦ୍ଧ ଲକ୍ଷମନରପାଇ । ସେନ୍ଦ୍ରୁରି ନିକେ ଅବିଆସ କରାଇ ଆଚେ ।

୭ ତେବରପାଇ କିରିସ୍ଟର ମୁଲେଅନି ସିକିରଇବା ବିଷଳ ତରେ ତର ନ ସିକିକରି ତାର ଟିକିନିକି ବିଷଳ ସିକୁ । କେନ୍ତିକି ଆମର ବିସବାସ ମିଥା ତାଁ ଅରସି । ଦୁଇବା କାମମନ ଗାତିକରି ପରମେସରଟାନେ ବାରଦ୍ବବା ଜନ୍ମଟା କି ଆମର ବିସବାସର ମୁଲ ପାକନା ରଇଲା, ତେର ଆରିତରେକ ସେବାପେ କରିବାର ନାର । ୮ ଦୁଇନ ବିଷଳର ସିକିଆ ଦେବାଟା, ଆର ସଞ୍ଚିକରି ପାରତମା କରିବାଟା, ମଲା ଲକ୍ଷମନ ଅରିତରେକ ବୁନ୍ଦବା ଆରି ଲକ୍ଷମନକେ ସବୁଦିନରପାଇ ରଇବା ପରମେସର ନ ସାବା ବିଚାରନା । (aiōnios g166) ୯ ଏବେ ଆମେ ଆଗକେ ଜିବାକେ ପଦସି । ମାପରୁକେ ଆପାକିରି ଆଗର ବିଷଳ ସିକୁ । ୧୦ କାଇକେବଲାଲେ ଜେତ୍କି ଲକ ତାକର ବିସବାସ ଗାତିଆଚଦ, ସେମନର ମନ ପରମେସର ଉଜଳେଷ୍ଟ ଉତ୍ତାତି ଅର ଆଚେ । ସେ ଦେଇ ରଇବା ସୁଅଦ ସେମନ ତାଳିଆଚଦ । ଆରି ପୁଲକିଆଦମା ପାଇଥାରସି । ୧୧ ପରମେସର ବାକିଆ କେତେକ ନିକ ବଲି ସେମନ ଜାନିଆଚଦ । ଆଲବା ଜୁଗ ତାର ନିଜ ବପୁ ସବୁକେ ଦେକାଇ ଅରସି, ସେବା ସେମନ ଜାନିଆଚଦ । (aiōn g165) ୧୨ ଏବା ସବୁ ଅଲାମା ପତେ ସେମନ ତାକର ବିସବାସ ଆରାଇ ଆଚଦ । ସେବାରପାଇ ସେମନକେ ଆଗିତରେକ ମନ ବାରତାଇବାକେ ସବକ ନାର । କାଇକେବଲାଲେ ସେମନ ପରମେସର ପଥକେ ଆରିତରେକ କୁରପେ ମରାକରି ଗୁଲାର ଲକର ମୁଆଟେ ଲଜଦ ଜିକଲାଇନି । ୧୩ ବ୍ୟକ୍ତା ପାନି ଜମିଟାନେ ମାରିଲେ ସେପାଇ ପରମେସର ଆସିବାଦ କରସି । ସେନ୍ଦ୍ରୁରି ଜମିଟାନେ ଲକ୍ଷମନକେ ଦରକାର ଅରିବା ପାପ କରିଅରସି । ୧୪ ମାତର ସେ ଜମିଟାନେ ଜଦି କାଟା ଗଢ଼ ଅରସି, ଆରି ଲାଗାରୁମା ଗାଲା ଅଲସି, ତେବେ ସେବା କାଲ ଲତାକେ ନ ଲାଗେ । ଆରି ସେବାକେ ପରମେସର ତଣ୍ଟ୍ର ଦେଇପି ଆରି ସେମାମନକେ ଜଇଟାନେ ପଚାଇଦେଇପି । ୧୫ ଏ ଆଲାଦର ମଇତରମନ, ମୁଲ ଏନ୍ଦ୍ରୁରି କରିରେଇଲାଲେ ମିଥା ତମେ ସେନ୍ଦ୍ରୁରି ନୁଆସ ବଲି ମୁଲ ଜାନି । ତମେ ଆଗରୁଥାନି ବିସବାସ ନାଲାଦି ଆରି ତମର ତଲାଚିଲ୍ଲି ନିକ ଆଚେ । ଏ ସବୁ ତମେ ମୁକ୍ତି ପାଇରଇବା ଗାଟେ କିମି । ୧୦ କାଇକେବଲାଲେ, ପରମେସର ଅନିଆର ନ କରେ । ତମେ କରିରଇଲାବା ନିକ କାମ ସେ ନ ପାପରେ । ତାରପାଇ ରଇବା ତମର ଆଲାଦ ମିଥା । ସେ ଆଲାଦ ତମର ବିସବାସ ବାକିବାକେ ସାଇଜନିକେ ସାଇଜ କଲାର ପାଇ ତମେ ଦେବାକ ଅରିବାଦ । ୧୧ ମୁଲ ଜନମା ମନ କଲିନି, ସେବା ଅଲାମାକେ ସାରାପାରି ଜାକ ପରମେସର ଜନ କାଟା ଦେଇଥାବେ, ସେବା ପୁରାପୁରୁଷ ଅରିବାକେ କରିବାର ନାର୍ହ ଦାରି ସପଦ କଲା । ୧୨ ସେନ୍ଦ୍ରୁରି ନିକେ ଅର ମନେ ଅଲସ ନାର୍ହ ଦାରି ସପଦ କଲା । ୧୩ ସେ ଅବରାଆମ କାଟା ଦେଇରଇଲା ବେଳେ, ସେ ପୁରାପୁରୁଷ କରିବି ବଲି ସପଦ କରିରଇଲା । ତାରାଗେ ଅନି ଆରି କେ ମିଥା ବଦ୍ଧ ନ ରଇଲାକେ ନିଜର ନାର୍ହ ଦାରି ସପଦ କଲା । ୧୪ ସେ ଅବରାଆମେନ କାଟା ଦେଇରଇଲା ବେଳେ, ସେ ପୁରାପୁରୁଷ କରିବି ବଲି ସପଦ କରିରଇଲା । ତାରାଗେ ଅନି ଆରି କେ ମିଥା ବଦ୍ଧ ନ ରଇଲାକେ ନିଜର ନାର୍ହ ଦାରି ସପଦ କଲା । ୧୫ ସେ ଅବରାଆମ କାଟା ଦେଇରଇଲା ବେଳେ, ସେ ପୁରାପୁରୁଷ କରିବି ବଲି ସପଦ କରିରଇଲା । ତାରାଗେ ଅନି ଆରି କେ ମିଥା ବଦ୍ଧ ନ ରଇଲାକେ ନିଜର ନାର୍ହ ଦାରି ସପଦ କଲା । ୧୬ ସେ ଅବରାଆମ କାଟା ଦେଇରଇଲା ବେଳେ, ସେ ପୁରାପୁରୁଷ କରିବି ବଲି ସପଦ କରିରଇଲା । ତାରାଗେ ଅନି ଆରି କେ ମିଥା ବଦ୍ଧ ନ ରଇଲାକେ ନିଜର ନାର୍ହ ଦାରି ସପଦ କଲା । ୧୭ ଜେତେବେଳେ ଲକ୍ଷମନ ପରମାନ ପଇଦ

କରିବାର, ସେମନ୍ ବଢ଼ିଲକ୍ଷମନର ନାହିଁ ଦାରି ପରମାନ୍ ସଇବ୍ଦ କରିବାର । ସେନ୍ଦ୍ରାରି କଲେ ସେ ସପଦ ଲାଗିରିଲବା ସବୁ ଦବାପୋଲାକେ ଚିତାଇସି । ୧୭ ଜିଲ୍ଲକମନ୍ ସେ କାତା ଦେଇରିଲବାଟା ମିଲାଇବାର, ସେମନ୍ ଏ ସବୁ ବିସାଇ ଜାନନ୍ତ ବଲି ସେ ମନ୍ କରିରିଲା । ତାର ମନ୍ କେବେ ନ ବାଦିଲେ ବଲି ସବୁ ଲକ୍ଷ ଜାନିରିଥିବା । ସେଗାରପାଇ ସେ ତାର କାତାଦେଇ ରିଲବାଟାନେ ତାର ସପଦ ମିଥା ମିଥାଇଲା । ପରମେସର ଦେଇରିଲବା କାତା ଆରି ତାର ସପଦ ସଦ୍ବେ । ୧୮ ଏ ଦୁଇଟା ବିସାଇ କେବେ ନ ବାଦିଲେ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ମିହ ନ କଣ । ତେବ୍ରପାଇ ଆମେ ମୁକ୍ତି ପାଇରିଲବା ଲକ୍ଷମନ୍, ଆମର ମନେ ବେଦି ଯାଆସ ଦିଆଇଥାରୁ । ଆରି ତାରଟାନେ ରିଲବା ଆମର ଆସା ତାଁର ଆଚେ । ୧୯ ଏ ଆସା ଆମର ବିସାଇ ତୀର୍ତ୍ତ କରିଲା । କାଇକେବଇଲେ ସେଟା ପୁରାପୁରୁଷ ଅଳ୍ପିଥିଆକା । ଅମର ଆସାର ଲାଗି ଆମେ ପରମେସରର ଜାଗାର ପୁରିଆରୁ । ଏଣ ଜେନ୍ଦ୍ରାରି ବଦ ପୁରାର ମିନ୍ଦିରର ଅଦିକ ପୁରାଲୁଙ୍କ ଜାଗାର ପୁରିଆରୁ । ଜନ୍ ଜାଗା କି ପାରଦା ବିଦରେ ଲୁଚିରିରି । ୨୦ ସେ ଜାଗାରସେ ଆମର ଜିସୁ ଆଗରୁ ଜାରିଆଚେ । ଆରି ସବୁଦିନରପାଇ ମଲକିଯେଦକର ପୁଜାରି ପଦ ପାରା ସେ ବଦ ପୁଜାରି ଅଇଲାଆଚେ । (aiōn g165)

୭ ଏ ମଲକିଯେଦକ ପାଲେମ୍ ରାଜକେବର ରାଜା ରିଲା । ସେ ସବୁରାଜାନେଅନି ଉପରେ ରିଲବା ପରମେସର ପୁଜାରି ରିଲା । ତାରଟା ରାଜମନ୍ଦକେ କୁଳିବେ ଆରାଇକି ବାରଦିଲାବେଳେ ମଲକିଯେଦକ ଅବରାଆମେକ ବେଦ ଅଇବାର ଗାଲା ଆରି ତାକେ ଆସିରବାଦ କଲା । ସେବକିବେଳେ କୁଳିବେ ଜିତିକରି ଦେଇର ଜେତ୍କି କାରିକାଇଟା ନେଇକରି, ନିଜରାତ କରିରିଲା, ତେଇଅନି ଦସବାଗେ ଅନି ଗଟେକ୍ବାଗ ଅବରାଆମ ତାକେ ଦେଲା । ୭ ମଲକିଯେଦକ ନାହିଁ ଅରହ ଅରହ ଅଇଲାନି, ଦରମ୍ପଢ୍ଟ ରିଲବା ରାଜା । ଆରି ସାନ୍ତ୍ରି ରାଜା ମିଥା । କାଇକେବଇଲେ ପାଲେମ୍ ନାହିଁ ଅରହ ଅରହ ଅଇଲାନି ସାନ୍ତ୍ରି । ୮ ମଲକିଯେଦକ ଆୟା ବାବା, ଆନିଦିଦିମନର ବିସାଇନେଇ କାଇଟା ଲେକା ଅଧିନାଇ । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ତାର ଜନମ ମରନ ବିସାଇ ମିଥା କାଇଟା ମର । ସେତାର ପାଇ ସେ ପରମେସର ପଥ ପାର । ସେ ସବୁଦିନରପାଇ ପୁଜାରି ଅଇରିଥି । ୯ ମଲକିଯେଦକ କେତେବେଦ ଲକ୍ଷ ରିଲବାବିଲି ଆମେ ଏତାରଦେବୁ । ପରତମେ ଆମେ ଜିରିଦିମନର ତାକ୍ଷପୁଣୀ ପାଇରିଲବା ଆନିଦିଦି ଅବରାଆମ ମିଥା କୁଳିଦକରି ଦେଇଅନି ମିଲାଇ ଆନିରିଲବା କାରିକାଇଟା ଦସ ବାଗେଅନି ଗଟେକ୍ବାଗ ତାକେ ଦେଇରିଲା । ୧୦ ମଧ୍ୟାର ନିଯମ ଲୟାବେ ଜିରିଦିମନ୍ଦେ ଏନ୍ଦ୍ରାରି ଗଟେକ ନିଯମ ଆଚେ । ଲେବି ବିଶ୍ଵର ଜେତ୍କି ନାତି ତିତିମନ୍ ପୁଜାରିଆଇବାର । ତାକର ସଦ୍ବେ ରିଲବା ଜିରିଦିମନ୍ କାମାଇ ଆନିବା ଚାପେଅନି ଦସବାଗେଅନି ଗଟେକ ବାଗ ନେବାଇ । ସେମନ୍ ସବୁ ଅବରାଆମର ନାତିତିତି ଅଇରିଲବାରେ ମିଥା ଏନ୍ଦ୍ରାରି କରେତାରିଲାଇ । ୧୧ ମାତର ମଲକିଯେଦକ ଲେବିର ନାତିତି ନ ଅଇରିଲବାରେ ମିଥା, ସେ ଅବରାମରରାଜାନେଅନି ଦସବାଗେଅନି ବାଗେକ ନେଇରିଲବାରେ । ସେବେଳେ ମଲକିଯେଦକ ଅବରାଆମେକ ଆୟିବାଦ କରିରିଲା । ୧୨ ଆମେସବୁ ଜାନିଆରୁ, ଜନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆୟିବାଦ କରିବାକେ ଅଦିକାର ଆଚେ, ସେ ଆୟିବାଦ ପାଇବା ଲକ୍ଷମାନେଅନି ବଦ । ୧୩ ଲେବିର ଜେତ୍କି ନାତିତିତିମନ୍, ଦସବାଗେ ଅନି ଗଟେକ ବାଗ ନେଇରିଲବାରେ, ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ଷ ଜାକ ଗଟେକ ଦିନ ମରିବାର । ମାତର ମଲକିଯେଦକର ମରନ ବିସାଇ ସାତରେ କନ୍ତୁ ମିଥା ଲେକା ଅଧିନାଇ । ତାର ପାତୁଲେ ତେଇ ଲେକାଆଇଲା ଆଚେ, ତାର ପୁଜାରି ପଦ ନ ବାଦିଲିକରି ସବୁ

ଦିନରପାଇ ରିଲା । ୧୪ ଲେବିର ଜେତ୍କି ସବୁ ନାତିତିତିମନ୍ ଦସବାଗେ ଅନି ଗଟେକ ବାଗ ନେଇତେ ରିଲବାର, ସେମନ୍ ଅବରାଆମର ସବୁ ମିଥିକରି ମଲକିଯେଦକ ଦସବାଗେଅନି ଗଟେକ ବାଗ ନେଇବାକି ଆମେ କରିଅଇଲା, ସେ ଲେବି ଜନମ ନ ଅଇରିଲା । କାଇକେବଇଲେ ଅବରାଆମ ତାର ଆନିଦାଦି ରିଲବା । ୧୫ ଲେବିର ନାତିତିତି ପୁଜାରି ଲୟାବେ ବାରିଲାରପାଇ ପରମେସର ତାର ନିଯମ ଜିରିଦିମନ୍ଦେ ଦେଇରିଲା । ମାତର ଲେବି ବିଶ୍ଵର ପୁଜାରିମନ୍ ଜେତ୍କି ସିଦଳକ ଅଇରିଲାଇ ଆଲେ, ଆରି ଗଟେକ ପୁଜାରି ଆଇବାକେ ଦସକାର ନ ରିଲବା । ସେନ୍ଦ୍ରାର ଏ ପୁଜାରି ଆରିରି ଆଇବାକେ ଦସକାର ନ ରିଲବା । ସେନ୍ଦ୍ରାର ଏ ପୁଜାରି ଆଇବାକେ ଦସକାର ନ ରିଲବା । ସେନ୍ଦ୍ରାର ଏ ପୁଜାରି ଆଇବାକେ ଦସକାର ନ ରିଲବା । ୧୬ ଲେବିର ନାତିତିତି ପୁଜାରି ଲୟାବେ ବାରିଲାରପାଇ ପରମେସର ମୁଆଚେ ଟିଆ ଅଇଥି, ତାର ପୁଜାରି ପଦ ବାରିଲାରଲେ ଜନ୍ ନିଯମ ମାନିଆଇଲାଇନି, ସେମନ୍ଦେ ବାରିଲାର ଆଚେ । ୧୭ ଏ ସବୁ ବିସାଇ ବାଦିଲିଗାଲା ଆଚେବେଲି ଆମେ ଜାନ୍ତୁ । କାଇକେବଇଲେ ଆମର ମାପୁରୁ ଜିସୁ ଜାଗା ବିସାଇନେଇ ଏ ସବୁ କାତା କଲଜୁନି, ସେ ଲେବି ବିଶ୍ଵର ନାତିତିତି ନ ରିଲବା । ଜିରବା ବିଶ୍ଵରେଅନି ଏବେକାକ କେ ପୁଜାରି ବାବେ ସେବା କରିବ ନାହିଁ । ୧୮ ଜିରବା ତାର ଆନିଦାଦି ରିଲବା । ମିଥା ଦେଇରିଲବା କାତାର ମିଥା ଜିରବାର ପୁଜାରି ଅଇବା ବିସର କାରିଟା କଣ ନାହିଁ । ୧୯ ଜିରବା ଏବେନି ନିଯମାନି ଜାନାପଦିଲାନି ଜେ, ଆଗର ରିକାମ ପୁଜାରି ଆରି ସେମନ୍ ମାନିଆଇରେଇଲବା ନିଯମ ଏବେ ବାରିଲାଇକରି ଗଟେକ ନୁଆ ରିକାମ ପୁଜାରି ବାରିଲାଇଆଚେ । ସେ ମଲକିଯେଦକର ପୁଜାରି ପଦ ଦାରି ଆଇବାଟା । ୨୦ ଆରି ସେ ପୁନ୍ରୂପମନର ନିଯମ ଆରି ରିତିନିତି ଲୟାବେ ପୁଜାରି କରେନାଇ, ମାତର କେବେ ନ ସାରବା ଗଟେକ ବିଶ୍ଵର ନିଯମ ଏବେ ବାରିଲାଇକରି ଗଟେକ ନୁଆ ରିକାମ ପୁଜାରି ବାରିଲାଇଆଚେ । ୨୧ ଲେବିର ନାତିତିତି ପୁଜାରି ପଦପାର ତୁଳ ପୁଜାରି ଅଇ ଆରୁସ ।" (aiōn g165) ୨୨ ପୁନ୍ରାନୀ ନିଯମ ବାରିଲାଇଲା । କାଇକେବଇଲେ, ସେମା ଲକ୍ଷମନ୍ଦେ ପରମେସର ଲଗେ ଆନବାକେ ବିଶ୍ଵର ନ ରିଲବା ଆରି ବେକାର ରିଲବା । ୨୩ କାଇକେବଇଲେ ତାର ବିସାଇରେ ସାତର କଇଲାନି, "ମଲକିଯେଦକର ପୁଜାରି ପଦପାର ତୁଳ ପୁଜାରି ଅଇ ଆରୁସ ।" (aiōn g165) ୨୪ ପୁନ୍ରାନୀ ନିଯମ ବାରିଲାଇଲା । କାଇକେବଇଲେ, ସେମା ଲକ୍ଷମନ୍ଦେ ପରମେସର ଲଗେ ଆନବାକେ ବିଶ୍ଵର ନର ରିଲବା ଆରି ବେକାର ରିଲବା । ୨୫ କାଇକେବଇଲେ ମଧ୍ୟାର ନିଯମ କାଇଟା ମିଥା ପୁରାପୁରୁନ ବିଶ୍ଵର ନିଯମ ଏବେ ବାରିଲାଇନି ନାପାରବା । ମାତର ଏବେ ଆମନ୍କେ ଗଟେକ ବିଶ୍ଵର ନିଯମ ଆରି ବେକାର ରିଲବା । ୨୬ କାଇକାରି ଆମେ ପରମେସର ଲଗେ ଅଇବାକେ ଆସିପାରିଲା । ୨୭ ଆରି ଆମର ପାଇ ପରମେସର କାତାଦେଇ ରିଲବାକାର ମିଥା ଆଚେ । ବିନ୍ ଲକ୍ଷକେ ନାତିତିତି ପୁଜାରି ପଦ ଏବେ ରିଲବାବେଳେ ସେ ଏନ୍ତୁ କାମିଦିମା ସପଦ କରି ନ ରିଲବା । ୨୮ ମାତର କିରିଷିତ ପୁଜାରି ଅଇବାଦେଲେ ପରମେସର ତାକେ ସପଦ କରି କରେଲା, "ମାପରୁ ଗଟେକ ସପଦ କଲା ଆଚେ ତୁଳ ସବୁଦିନରପାଇ ପୁଜାରି ଅଇରିଲାଇ । କଲାଲା ଏ କାତା କେବେ ନ ବାରିଲାଏ । ୨୯ ତାକେ କାଇକାର ଲୁଗ ଲୁଗର ପାଇ ପୁଜାରି ଅଇରିଲାଇ ।" (aiōn g165) ୨୯ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଜନ୍ ସପଦ ତାକେ ଦେଇରିଲା, ତାର ନୁଆ ରାଜିନାମା ପୁରାପୁରୁନ ଅଳ୍ପିଥାକା ବଲି ଜିସୁ ତୀର୍ତ୍ତ ସଦ୍ବୁନ୍ଦେ କରିଲାନି । ୨୧ ଜିସୁର ପୁଜାରି ପଦ ଆରି ଲେବି ବିଶ୍ଵର କେତେକ କେତେକ ପୁଜାରି ପଦ ଦାରିରିଲବା ବେଶ ପୁଜାରିମନ୍ଦ ବିଦରେ ଏନ୍ଦ୍ରାରି ବିନ୍ ରିଲବା । ସେମନ୍ ସବୁ ତାକେର ପୁଜାରିପଦ କରିଲାଗି ରଥେ ନାର । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ଷ ମରିଗାଲା । ୨୫ ମାତର ଜିସୁ କେବେ ନ ମର । ଆରି ପୁଜାରି ଲୟାବେ ରିଲବା ତାର କାମ ଆରି କାକେ ମିଥା ଦିଆ ନ ଅଧ । (aiōn g165) ୨୬ ସେମାର ପାଇ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ବିସବାଏ କରି ସାତରେ କନ୍ତୁ ମିଥା ଲେକା ଅଧିନାଇ ।

ସେମନକେ ସବୁବେଳରପାଇ ରକିଆ କରିପାରୁଷି । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନର ପାଇ ପରମେସର ମୁଆଣେ ମୁାରି କରିବାକେ ସେ କୁମ୍ବ କୁଗର ପାଇ ଜିନିନ ଅଇକରି ଆଚେ । ୨୭ ତେବେପାଇ ଜିଥୁ ଅଇଲାନି ଆମର ବଦ୍ଧ ପୁନାରି । ସେ ଆମରପାଇ ସମାନ ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ସୁକଳ, ତାରଟାନେ କାଇ ବୁଲ୍, କି ପାପ ନାଇ । ଆମର ପାପିମନରଟାନେଅନି ସେ ପୁରାପୁନୁ ବିନ୍ଦାଅନେ । ଆରି ପରମେସର ତାକେ ସରନ ଜେତକି ଜାଇ ଉତ୍ତାଇଥାଚେ । ୨୯ ବିନ ବଦ୍ଧ ପୁନାରି ମନ ସବୁଦିନ ପରମେସରଟାନେ ଦିନକେ ବଲି ଦେବାର ଆଚେ । ତାରପଟେ ସେମନ ଲକ୍ଷମନର ପାପରପାଇ ମିଥା ବଲି ଦେବାର ଆଚେ । ମାତ୍ର ଜିଥୁ ଏନ୍ତାରି ନାଇ । ସେ ସବୁଲକର ପାଇ ମିସ୍ତେ ଗଟେକ୍ବତରପେ ବଲି ଅଇଲା ଆଚେ । ତାର ସେ ମରନ ସବୁଦିନରପାଇ ଅଇଥି । ୨୮ କାଇକେବଇଲେ ମସାର ନିୟମ ଉପାବେ, ଜନନକ ବଦ୍ଧ ପୁନାରି ପଦ୍ଧାଳରିଥି, ସେମନକେ ମିଥା ପାପ ରଇସି । ମାତ୍ର ଜନଟା ପରମେସର ଗଟେକ୍ ସପଦ କରି କାଟା ଦେଇରଇଲା, ସେଟା ନିୟମ ପଟେ ଆଇଲା । ଜନ ଲକ୍ଷ ବାତାଇଅଇରଇଲା, ତାର ପଥ ରଇଲା । ସେ ସବୁଦିନରପାଇ କାଇ ପାପ ନ ରଇବା ପୁନାରି ଅଇଥାଚେ । (aión g165)

୮ ଏ ସବୁ କାତାଇଅନି ତମକେ ବୁଜଦ୍ଧ ବଲି ମୁଲ ମନ କଲିନି କେ, ଏ ଆମର ବଦ୍ଧ ପୁନାରି ସରଗର ସବୁର ଉପରେ ପରମେସରର ଉତ୍ତାବାଟେ ଦେବାରି ଆଚେ । ୨ ଆରି ପରମେସରର ଅଦିକ ସୁକଳ ଜାଗାର ସେ ବଦ୍ଧ ସୁନାରି ଉପାବେ ସେବା କଲାନି । ସେ ଦୁମକୁଡ଼ିଆ ଲକ୍ଷମନ ତିଆରକଳାଣା ନାଁ, ମାତ୍ର ସେଟା ମାପରୁ ତିଆର କଲାଆଚେ । ୩ ସବୁ ବଦ୍ଧପୁନାରିମନ ଲକ୍ଷମନ ଦେଇରଇବା ପସମନ ଆରି ବିନ ରକାମର ବଲି ପରମେସରକେ ସରପି ଦେବାକେ ବାଢ଼ାଇ ଆଚତ । ତେବେପାଇ ଆମର ବଦ୍ଧ ପୁନାରି ମିଥା କାଇଟା ମିଥା ପରମେସରକେ ସରପାଇବାର ଆଚେ । ୪ ମାତ୍ର ଏ ଜଗତେ ସେବା କରିବା ଜାଗା ସରମେ ରଇବା ସତ ବିସଳ ଅଥବା ଗଟେକ୍ ଚାରିପାଇବା । ସମାନ ସେବାରିଥେ ମପାର ଦେବି ଅଇଲା । ସେ ଜେତେବଲ୍ ଗଟେକ୍ ଦୁମକୁଡ଼ିଆ ତିଆର କରିବାକେ ଜାଇତେରଇଲା, ପରମେସର ତାକେ ତିଆରିଲା, “ଜାଗରି! ଦୁଇ ସୁକଳ ଦୁମକୁଡ଼ିଆଇ ଜେତୁକି କରିପୁ ବଇଲେ, ପୁର ତକେ ସେଟା ପରବତେ ଦେକାଇଲା କାମା କରିବାର ଆଚେ ।” ୫ ଏ ଜଗତର ପୁନାରିମନର କାମତେଳାନି ଜନ କାମ ପରମେସର ଜିମୁକେ ସରପିଦେଲା, ସେ କାମ ଅଦିକ ପୁରତୁ ରଇବାଟା । ସେନ୍ତାରିଥେ ଜନ ନୁଆ ରାଜିନାମାସଞ୍ଚ ସେପରମେସର ଆରି ମନୁସଙ୍କଟିକେ ଆରିତେକ୍ ମିଥାଇଲା, ସେଟା ପୁରନା ରାଜିନାମାତେଇ ରଇବାକେ ଅନି ନିକ । କାଇକେବଇଲେ, ନୁଆ ରାଜିନାମାତେଇ ରଇବା ପରମେସର ସପଦ ସବୁ ବେଦି ନିକ ଆଚେ । ୬ ପରଦୁମର ରାଜିନାମାତେଇ ଜବି କାଇ ବୁଲ୍ ନ ରଇତା, ତେବେ ସେ ରାଜିନାମା ମାନିକରି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନର ତଳାଚଲୁଟି ସଞ୍ଚ ପରମେସର ସାରଦା ନ ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ସାସତରର ମାପରୁର ବାକିଆଟାନେ ଲେଲା ଅଇଲାଆଚେ, “ଆଗକେ ଗଟେକ୍ ବେଲା ଆଇଲାନି ଜେତେବେଲୁ କି ଇଷ୍ଟରାଗଲର ଲକ୍ଷମନକେ ଆରି ଜିଭଦାର ଲକ୍ଷମନକେ ମର ନିଜର କରିବାକେ ମୁଲ ଗଟେକ୍ ନୁଆ ରାଜିନାମା ଟିକ୍ କରିବି ।” ୮ ଏ ନୁଆ ରାଜିନାମା ଆଗର ରାଜିନାମା ପାରା ନ ରେ । ସେ ରାଜିନାମା ତାକର ଆନିଦିବିମନକେ ମିଷରଦେମେଅନି ତାକି ଆନିଲାବେଲେ ମୁଲ କରିରଇଲି ।

ଆଗର ରାଜିନାମାର ମର ଆଦେସ ସବୁ ସେମନ ମାନଦିନାର । ତେବେପାଇ ମୁଲ ଆରି ସେମନରବାଟେ ନ ଦେକି । ୧୦ ମାପରୁ ଆରିତେକେ କରିଲା, ଇଷ୍ଟରାଗଲର ଲକ୍ଷମନକେ ମର ନିଜର କରିବାକେ ମୁଲ ଜନ ନୁଆ ରାଜିନାମା ତିଆରକରି ସେଟା ଏନ୍ତାରି ରଇସି । ମୁଲ ମର ଆଦେସ ତାକର ଚିନ୍ତା କଲାଟାନେ ଦେବି ଆରି ତାକର ମନ ବିଦ୍ରର ଲେକ୍ବି । ଆରି ମୁଲ ତାକର ପରମେସର ଅଇରଇବି ଆରି ସେମନ ମର ନିଜର ଅଇରଇବାଇ । ୧୧ ଏଗାରାଳାଟି କେ ମିଥା ମର ବିଦ୍ରରେ ତାର ସଞ୍ଚରୁ ଲକ୍ଷମନକେ ସିକାଇବାକେ ନ ପଡ଼େ । ଆରି ମୁଲ କେ ବଲି କେ ମିଥା ତାକର ବାଇମନକେ ବାତାଇବାକେ ନ ପଡ଼େ । କାଇକେବଇଲେ, ସେବେଲେ ଗୁଲାଇ ଲକ୍ଷ ବଦ୍ଧ ଅଥବା କି ସାନ ଅଥବା ମୁଲ କେ ବଲି ଜାନବାର । ୧୨ ମୁଲ ସେମନର ସବୁ ପାପ କେମା କରିବି ଆରି ସେମନ କାଇ ଅନିଆର କଲାଟା ମିଥା ମାନେ ନ ଏତାଇ । ୧୩ ଏବେ ଗଟେକ୍ ନୁଆ ରାଜିନାମାକେ କାଇ ମୁଲିଅ ନାଇ ବଲି ଆମେ ଜାନୁ । ଜନଟା ପୁରନା ଅଇଗାଲା ଆରି କାଇଟା ପାଇ ମିଥା ଲତାକେ ନ ଆଇଲେ, ସେଟା ବାରରେ ପିଣ୍ଡିଦେବାର ।

୮ ପରମେସର ପରଦୁମ ରାଜିନାମାତେଇ, ତାକେ କେନ୍ତାରି ଉପାସନା କରିବାର ଆଚେ ବଲି ନିୟମ ରଇଲା । ତାକେ ଏ ଜଗତେ ରପାସନା କରିବାକେ ଗଟେକ୍ ଦୁଇ ଉପାଟାନେ ଦୁଇଟା ଜାଗା ରଇଲା । ୨ ଏ ଦୁଇଟାନେ ଦୁଇଟା ଜାଗା ରଇଲା । ପରଦୁମ ଜାଗାକେ ସୁକଳ ଜାଗା ବଲି ନାହିଁ ରଇଲା । ସେ ବିଦ୍ରରେ ବଦିଷ୍ଟରୁଲବା କୁଦରା ଆରି ପରମେସରକେ ସରପିଦେବାକେ ରୁଟି ସଞ୍ଚରୁଲବା ଗଟେକ୍ ଚେବୁଲ ରଇଲା । ୩ ସେ ଜାଗାର ପୁରବା ବାଟେ ଗଟେକ୍ ପାରଦା ରଇଲା । ପାରଦାର ପଦ୍ଧାଳାଟେ ଜନ ଜାଗା ରଇଲା, ତାକେ ବଦ୍ଧ ସୁକଳ ଜାଗା ବଲି କରିବେ ରଇଲା । ୪ ସେ ବଦ୍ଧ ସୁକଳ ଜାଗାର ଗଟେକ୍ ଦୁପୁ ପଦାଇବା ସୁନାର ବେଦି ଆରି ସୁନାର ନିୟମ ପେତି ରଇଲା । ଏ ନିୟମ ପେତି ବିଦ୍ରରେ, ମାନା ରଇବା ଗଟେକ୍ ସୁନାର ଆଣ୍ଟି ରଇଲା । ତେବେ ପଦର କାନ୍ଦିଲି ରଇବା ଆରଣ ଦାରି ଲଜ୍ଜାବା ତାଙ୍କୁ ରଇଲା । ଆରି ପରମେସର ଆଦେସ ଲେକାଇରଇଲା ଦୁଇ କଣ୍ଠ ଶାତଦା ପାଦନା ମିଥା ରଇଲା । ୫ ପେତି ତାଦମ ଉପରେ ପଦମେସର ଆଚେ ବଲି ଚିନ ଉପାବେ ବେବୁଦିନ ବଲି ତାକବା ଦୁଇଟା ତେନା ରଇଲା ଜାଣ୍ଠୁ ମୁରତି ରଇଲା । ତାକର ରଗାଇଅଇରଇବା ତେନା ପେତି ତାଦମ ଉପରେ ତାବିଅଇରଇରଇଲା । ତାର ଉପରେ ବନି ଚିତ୍ତିଅଇରଇଲା । ଜେନ୍ତାରିକି ଲକ୍ଷମନର ପାପକେମା ଅଇଜିବାକେ । ମାତ୍ର ଏ କିନିକି ବିପଲ ଦୁଇଟା କରିବାକେ ଲତାନାର । ୭ ଦୁମ ବିଦ୍ରରେ ଏ ସବୁ ବିସଳ ସାଜାତିଅଇରଇଲା । ପୁଜାରିମନ ସବୁଦିନ ତାମୁ ଗରର ବାଇରର ଜାଗାର ପୁରି, ସେମନର କାମ କରିବାର । ୯ ମାତ୍ର ବିଦ୍ରର ଜାଗାର ବଦ୍ଧ ପୁନାରିଥେ ଜିଭାକେ ଅଦିକରି ବିପଲ କରିବାକେ ଲତାନାର । ସେ ନିଜର ପାଇ ଆରି ଲକ୍ଷମନ ନ ଜାନିକରି କରିବାକେ ପାଦନା ଉପରେ ଦେବିରେ ଜବି ନ ପୁରିଲେ ସେ ଜାଇନାପାଇରେ କରିବାକେ ରଇଲା । ୧୦ ସେ ନିଜର ପାପ କି ଇଷ୍ଟରାଗଲର ଲକ୍ଷମନକେ ଆରି ଜିଭଦାର ଲକ୍ଷମନକେ ସାପଦ ସବୁ ବେଦିଲେ ସେ ଜାଇନାପାଇରେ କରିବାକେ ରଇଲା । ୧୧ ସେ ସବୁ ବିସଲ ଗଟେକ୍ ବାନା ପାରା । ଜନଟା ସବୁ ଏବର ଦିନେ ସିଦ୍ଧ ଅଇଲା ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ ସୁକଳ ଜାଗା ଆରି ଅଦିକ ସୁକଳ ଜାଗା ବିସଲନେର ରଇବା ଆଗତୁର ଆଦେସ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ ରପାଇମନର ସରପି ଦେଲେତେ ରଇଲାଇ, ସେଟା ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ବିବେକ ଦଇ ନାପାଇଲା । ୧୦ କାଇକେବଇଲେ

ପେଟା ସବୁ ଗାନ୍ଧତର ଲାଗି ରହିବା ନିଯମ ରଖିଲା । ଜେନ୍ହାରି କି, କାଳଟା କାଳଅଛି, କାଳଟା ପିଲା ଅଛି ଆରି ପେ ସବୁ ନିକ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଦକ୍ଷବା ବିପରୀ, ବାଇରେ ଦେକାଅଇବା ରିତିନିତି ପେ । ପରମେସର ନୁଆ ନିଯମ ଟିକ୍ ଅଇବାକାକ, ଏ ସବୁ କରିବାର ରଖିଲା । ୧୧ ମାତର ଆମେ ଜେତୁକିଳକୁ ସବୁରେତେଳାନିନ୍ଦିଆ ବିସଥ ପାଇଆନ୍ତି, କିରିସିଟ ଆମର ବହ ପୁଣାରି ଅଇ ଆଇଲା ଆବେ । ଯେ ସେବା କରିବା ଜାଗାର ଭୁମି ଲଗେ ରହିବା ଅଧିକ ସୁକଳ ଜାଗାରଥିନ୍ଦି ଅଦିକ ମୁଲିଅ ରହିଲାଟା ଆରି ଅଦିକ ସିଦ୍ଧ ଆବେ । କାଇକେବଇଲେ ଯେତା ଲକ୍ଷମନ୍ ତିଆର କଲାଟା ନାହିଁ, କି ଏ ନସିଜିବା ନଗତରଣ ମିପା ନାହିଁ । ୧୨ କିରିସିଟ ଯେ ତାମୁ ବାଟେଜୋଲ ଏକାତରେକ ଯେ ବହ ମୁକଳ ଜାଗାର ମୁରିଲା । ଯେ ତେଇ ପୁରବା ବେଳେ ବଳି କରିବାକେ ତେଲି କି ପସୁ ବନି ନେଇ ନ ଜାଇରଇଲା । ମାତର ସେ ନିଜର ବନି ନେଇକରି ଜନ ଜନଟା କରିବାର ରଖିଲା, ସେତା ପୁରାପୁରନ୍ କଲା । ଜେନ୍ହାରି କି ଆମକେ ମୁକ୍ଳାଇକରି କାଲ୍ କାଲ୍ ଭୁଗ୍ରାହିର ପାଇ ମୁକତି ଦେଲା । (alioñios g166) ୧୩ ଆଗର କାଲେ ତେଲି ଆରି ବଳଦମନର ବନି ଆରି ପଢାଇଲା ବାଟିପିଲାର ତାର ତିରିବାଟା, ଏପରି ଅସୁକଳ ଅଳଇରବା ଲକ୍ଷମନର ଗାନ୍ଧ ଦଳର ଜାମକେଣେ ଆଇଲା । ex ଏମା ଲଜି ଲକ୍ଷମନର

ଲକ୍ଷ୍ମନର ଗାନ୍ଧୀ ଦଇବା କାମିକେ ସେ ଥାଇଲା । ୧୪ ଏଠା ଜଦ ଲକ୍ଷ୍ମନର ଗାନ୍ଧୀ ଦଇପାରିଲା, ସେହୁରାଥାଲେ କରିସ୍ତେ ବନିସଙ୍ଗୁ ଆରି କେତେକ ଅଦିକ କରିଅରସି? ନ ପାରବା ଆଦ୍ମାରପାଇ ସେ ନିଜେ ପରମେସରର ଧାଇକ ମେଇ, କାହିଁ ପାସଦ୍ୱସ ନ ଅଛେ ବିଶ୍ୱ ରଜାବେ ନିରଜେ ପୁରୀପୁରୀନ ସରପି ଦେଲାଆଏ । ତାର ବନିରଳାଣି ବନିଆ ରିତିନିତି କାମେଅନ୍ତି ଜିତି କରି ଆମର ବିବେକ ସୁକଳ ଅରସି । ଆରି ଆମେ ସତଙ୍ଗସେ ଜିବନ ରଜଳା ପରମେସର ସେବା କରବା ଅଦିକାର ପାଇଥାରୁ । (aiōnios g166) ୧୫ ଏବାରପାଇ କରିସ୍ତେ ସେ ନୁଆ ନିୟମ ସାଦନ କଲାଆଏ । ଜେହୁାରି କି, ଜେତକି ଲକ୍ଷ୍ମନଙ୍କେ ପରମେସର ଦାକିଆରେ, ସେମନ୍ ପରମେସର ସପଦ କରି କଲାଇବା ନ ସାରବା ଆସିବାଦ ପାଇବାର । କରିସ୍ତ ମଲାରପାଇ ଆଗର ରାଜନୀମାତ୍ରେ କରିରଇବା ସବୁ ପାପେଅନ୍ତି ସେମନ୍ ମୁକୁଳିଲାଇ । (aiōnios g166) ୧୬ ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ ଜଦି ତାର ଦନ ସ୍ପଁଚି ବାଗ ବାଟା କରବା ବେପରିର ଚିତ୍ତ କରିରଇଯି । ସେଠା ଜାନାଇବାକେ ସେ ଲକ୍ଷ ନାହିଁଦାରି ରାଜନୀମା ପାଥାଗ ପଢ଼ିର ରଜବାର ଆଏ । ସେ ମରିଗାଲାପତେ ଦାରିଟା

କାଳାପଦବାର ଆଚେ । ୧୭ କାଇକେ ବଇଲେ ବାଗବାଟା ଲେକିରଇଲୁ ଲକ୍ଷ ବୁନ୍ଦି ରଇଲା ଜାକ, ବାଗବାଟାର କାଗଜ ପତରର କିଟି ମୁଲିଆ ନାଇ । ସେଠା ତାର ମରିଗାଲା ପତେ ସେ କାମ ଦେଇପି । ୧୮ ସେନ୍ଦ୍ରିଯେ, ପରତୁମ୍ ରାଜିନାମା ମିମା ବନି ଜରାଇଲାକେସେ ସେବାର ମୁଲିଆ ରଇଲା । ୧୯ ମସା ପରତୁମ୍ ନିୟମର ଆଦେସ୍ ଲକ୍ଷମନର ଲଗେ କରଇଲା । ତାରପତେ ସେ ବଲଦ ଆରି ଚିଲିମନର ବନି ନେଇ ପାନି ସଞ୍ଚେ ମିଥାଇଲା । ତାରପତେ ଅଳ୍ପ ମେଣ୍ଟୁର ବାଲେ ଏପୁବ ମାଉଁର ଗତର କେନ୍ଦ୍ରିତେଇ ମୁହାଇଲା । ପତେ ସେଠା ବନିଟାରେ ବୁଦ୍ଧାର ନିୟମର ବଇତେଇ ଆରି ଲକ୍ଷମନର ଉପରେ ଚିନ୍ତା । ୨୦ ସେ କଇଲା, ଜନ୍ମ ନିୟମ ମାନବାକେ ପରମେଶ୍ଵର ତମଙ୍କେ ଆଦେସ୍ ଦେଲାଆଗେ, ଏ ବନି ସେ ନିୟମକେ ଚିନ୍ମ ମାନିଆଗେ । ୨୧ ତାରପତେ ମସା ସେ ବନିରେ ତମୁ, ମନ୍ତ୍ରିର ଆରି ପରମେଶ୍ଵରକେ ପାରତନା କରିବାବେଳେ କାମେ ଆଇବା ସବୁ ଜିନ୍ଦିଷ ପଢ଼ର ଉପରେ ଚିନ୍ତା । ୨୨ କାଇକେବିଲେ ମାସାର ନିୟମ ଲୟାବେ ସବୁ ବିସର ମୁକଳ କରିବାକେ, ବନି ଦରକାର । ବନି ନ କରାଇଲେ ପାୟ କେମା ନ ଅଥ । ୨୩ ତେବେରପାଇଁ ଏ ସବୁ ବିସର ଜନମ ସରଗେ ରଇବା ବିସର ତୁଗାଇପେ ଆଚେ । ଏଠା ସବୁ ପଥୁମନର ବନିପଞ୍ଚ ସୁକଳ କରାଇବାକେ ଦରକାର ରଇଲା । ମାତର ସରଗର ବିସରମନକେ ସୁକଳ କରିବାକେ ସବୁ ଅଇବାଟା ଅଧିକ ନିକି

ଅଇରଇବାର ରଇଲା । ୧୫ କାଳକେବିଲେ ଲକ୍ଷମନର ଆତେ ତିଆର ଅଇଲା ପୁକୁଳ ଜାଗାର କିରିସିପି ଜାଏନାଇ । ପେଟା ସତ ଜାଗାର ତାଯୁଷେ ରଇଲା । ମାତର ସେ ସଦରେ ସରଗେ ଗାଲା । ଆରି ସେ ଏବେ ତେଜ ଆତେ । ପରମେସର ମୁଆଟେ ଆମର ପାଇ ଗୁଆରି କଳାନି । ୧୬ କିରଦିମନର ବଦ ପୁକାରି କେନ୍ତୁଳି ବରସେକ ତରେକ ପମ୍ପର ବନି ନେଇ ବଦ ପୁକୁଳ ଜାଗାର ଜାଇସି, ଯେନ୍ତାରି କିରିସିପ ନିଜକେ ତରେକ ତର ସର୍ପିଆଇଲକରି ତେଜ ଜାଏନାଇ । ୧୭ କାଳକେବିଲେ, ସେ ଜଦି ସେନ୍ତୁରି କରତା ଏ ଜଗଦ୍ ତିଆର ଅଇଲା ଦିନେଅନି ସେ ବେଶି ତର ଦୁକପାଇବାକେ ଅଇତା । ମାତର ସେ ଏ ପାରାପାରି ଦିନ ମନ୍ତକେ ତରେକସେ ଏ ଜଗର ଆଇଲା ଆରି ନିଜକେ ସର୍ପିଦେଇକରି ସମ୍ବୁ ପାପ ଦାରିଗାଲା । (aiōn g165) ୧୯ ଆମେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ତରେକ ମରିବୁ ଆରି ତାରପତେ ପରମେସର ମୁଆଟେ ବିଚାର ଦିନେ ତିଆଥିବୁ । ୨୦ ସେନ୍ତୁରିପେ କିରିସିପ ମିଥା ସବୁ ଲକ୍ଷ ପାପ ନିଜେ ନେବାକେ ବଲି ଇଥାବେ ତରେକ ସେ ସରପାଇ ଅଇଲା । ସେ ଆରି ତରେକ ଆଇଲାବେଳେ, ଆମର ପାପରାପାଇ ସେ ନ ଆସେ । ମାତର ତାକେ ଜାଗି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଉଦାର କରବାକେ ଆଇଶି ।

୧୦ ମସାର ନିୟମ ଅବକା ଗରେକ ବାନା ପାରା ରଇଲା । ଜନ୍ମ ନିକ ଆସିରବାଦ କିରିସଟ ଆମକେ ଦେଇଥି, ସେ ଆସିରବାଦର ଗୁନ୍ତଳନ ଦେଇ ଦିଷ୍ଟତେରଇଲା । ମାତ୍ର ସେଠା ଆସିରବାଦର ସମାନ ନାହିଁ । ତେବୁନ୍ତପାଇ ନିୟମ ମାନ୍ଦ୍ରାଜୀ ଲସାବେ, ସେମନ ସବୁ ବରସେ ବଲି ସର୍ପାର ଅଇତେରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ସେ ସବୁ ବଲି ସର୍ପାବାଟା ପରମେସରାନେ ଆଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ସିଦ୍ଧ କରିନାପାରିଲା । ୨ ସେନ୍ଦ୍ର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରକେ ଦୟାସନା କରିତେରଇଲାଇ, ଜଦି ସେମନ ତାକର ପାପେ ଅନି ପୁକୁଳ ଅଳଟାଇ, ତେବେ ସେମନକେ ତାକର ପାପ ଦସି ନ କରାଇତା । ଆରି ସବୁ ବଲିଦେବାଟା ଧାରିଜାଇତା । ୩ ମାତ୍ର ସବୁ ବରସେ ସେ ସମାନ ଦେଲାଇ ବଲି ସର୍ପିଦେବାଟା କରିବାକେ ପଡ଼ିଲା । ସେମନର ପାପ ରଇଗଲା ଆବେ ବଲି ସେମନ ଦେଇଅନି ଜାନ୍ମଲାଇ । ୪ କାଇକେବରଲେ ବଲଦମନର ଆରି କେଲିମନର ବନି କେବେ ମିୟା ଆମର ପାପ ଦାରି ନ ନେଇ । ୫ ଆମେ ଜାନିଅରୁ କେ, କିରିସଟ ଏ ଜଗତେ ରଇଲାବେଲେ ସେ ତାର ବାବା ପରମେସରକେ କଇ ରଇଲା, ବଲି ଆରି ସର୍ପିଦେବାଟା ତୁଳ ମନ କରୁଥ ନାଇ । ସେଟାରପାଇ ତୁଳ ମରପାଇ ଗରେକ ଗାଗର ତିଆର କଲୁଥ । ୬ ବେଦିଟାନେ ପଢାଇବା ପସମନକେ ତଇ ମନ କରସ ମାଇ । କି ପାପ ଦଇନେବା ବଲି ମିୟା ନାହିଁ ।

ପୁରୁଷମତ୍ତା ଭୁଲ ହାତ କାନ୍ଦୁ ସମ୍ମାନ କାହାର ପାପ କାହାରଙ୍କାରୀ ବାହାର ହାତୀ ନାହା । ୭ ତାରପଦେ ମୁଲ କଲାଳି, ଏ ପରମେସର, ମର ବିସର ନିୟମ ବଜାଣାନେ
ଜେତୁ ଲେକାଥାଇଥାବେ, ସେ ଇପାବେ ଭୁଲ ମନ କଲାଟା ପୁରୁଷୁରୁନ
କରିବାକେ ରାଜିଆବି । ୮ ସେ ପରତୁମ କଲାଳି, ତମେ ସରଥି ଦେବାଟା,
କି ବେଦିଟାନେ ପଢାଇବାଟା, କି ପାପ ଦାରିଦ୍ରୀବା ପୁଷୁମନର ବନି ମନ
କରୁସ ନାଇ । ଏ ସବୁ ବଲି ନିୟମ ଇପାବେ ସରପାଇ ଅଇରଇଲେ ମିଥା,
ସେ ଏହାର କଇଲା । ୯ ତାର ପତେ ସେ ଆରିତେରେକ କଇଲା, ଭୁଲ
ଜାଇବା ମନ କଲୁସନି ସେବା ସିଦ୍ଧ କରିବାକେ ଏ ପରମେସର, ମୁଲ ରତ୍ତି
ଆବି । ସେହିର ଆଗରପାରା ବଲିଦେବାଟା ପରମେସର ମନକରି, ତାର
ବାଦୁଲେ କରିଥରେ ବଲି ଚିକ କଲା । ୧୦ କରିଥଟ ପରମେସର ମନ
କରିବାଟା ସାଦନ କଲା । ସେ ତାର ଗାହ ସରପିଦେଇକରି ଏକାତର
ସବୁବେଳିରପାଇ ଆମାର ପାପ ଦରିଦ୍ରୀରେଲା । ୧୧ ସବୁ ଜିରଦି ପୁଜାରିମନ୍ଦ
ସେ ସମାନ ବଲି ସରପିଦେଇକରି ଦିନକେଦିନ ଚିଆ ଅଇତେରଇଲାଇ ।
ମାତର ଏ ବଲି ଲକ୍ଷମନର ପାପ ନେଇ ନାପାରିଲା । ୧୨ ମାତର କିଥିଷ୍ଟ

ତରେକ ସେ ନିଜକେ ବଳିଅଇଲା, ସେବା ଆମର ପାପକେ ଦାରିଗାଲା ଆରି ସେ ସରପାଳ ଅଇଲାଗା ସବୁଦିନର ପାର ନିକ । ସେ କରିରଇବା କାମ ପାରିଲାଗା ଉପାବେ ଗଟେକ ତିନି ପାରା, ପରମେସର ଉଜାବାଟେ ବସନ୍ତା । ୧୩ ସେ ଏବେ ମିଥା ତେଇଥେ ଜାଗିଆଏ । ଜନ୍ମ ବେଳାର ପରମେସର ତାର ସବୁ ସବୁଦୁମନ୍ତକେ ତାର ପାଦେ ଆନନ୍ଦି । ୧୪ ଗଟେକ ବଳିରାଗି ଆମେ ଜେତକିଲକ ପାପେଅନି ଦଇଅର ଆରୁ ସେ ଆମକେ ସବୁଦିନର ପାଇ ସିଦ୍ଧ କରି ଆଏ । ୧୫ ସୁକୁଳିଆଦମା ମିଥା ଆମକେ ତାର ପାକି ଦେଇ କଇଲାନି, ୧୬ “ମାସ୍ତୁ କଇଲାନି, ଆଇକା ଦିନମନ୍ତକେ, ମୁର ଏ ମୁଖୀଁ ରାଜିମାମା, ସେ ଲକ୍ଷମନରପାର କରି । ମୁର ମର ନିୟମ ସେମନର ମନେ ସତ୍ତ୍ଵେବି ଆରି ତୁମ୍ଭ କରିବାରେ ଲେକବି ।” ୧୭ ସେ ଆରି ତରେକ କଇଲା, ତାକର ପାପ ଆରି କାରାପ ମୁନ୍ମ ଚଲନ ମୁର ପାସରି ଜିବି । ୧୮ ସେହାରି ଏ ସବୁ ବିଷଇ କେମା ଅଳିଲାର ପାଇ, ତାକର ପାପ ଦାରି ନେବାକେ ବଳି ଆରି ଦେବାକେ ନ ପଢଇ । ୧୯ ଏ ମର ବାଇବଳିମନ୍ତ, ଜିପୁର ମରନର ଲାଗି ଆମେ ଅଦିକ୍ ସୁକୁଳ ଜାଗାର ପୁରବାକେ ଆମକେ ଅଦିକାର ଆଏ । ୨୦ କାଇକେବଇଲେ, ତାର ଗାଗର ସବୁପି ଅଇଲାକେ ପାରଦବାଟେ ଆମକେ କୁନ୍ତା ଆରି ଜିବନ ରଇବା ବାଟ ଉପାଦିଦେଲା ଆଏ । ୨୧ ଆରି ସେତକିପେ ନର୍ତ୍ତ, ଆମକେ ଏବେ ଗଟେକ ବଦ ପୁନାରିଆଏ । ଜେ କି ପରମେସର ଗରର ଅଦିକାରେ ରଇବା ଲକ୍ଷ । ୨୨ ସେଟାରପାଇ ତେବେ ଆସା, ଆମେ ସତର ପାଇବାର ମନ୍ତକର ଆରି ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବିସବାସ କରି ପରମେସର ଲଗେ ଜୁ । ଆମର ବିବେକ ଆମକେ ଦସ ନ ଦେଲାପାରା କରିଯତେର ବନ୍ଦିପତ୍ର ବିତିଅଳକରି ଦଇଅର ରଇବାର ଆଏ । ଆରି ଆମର ଗାଗର ସୁକଳ ପାନିପତ୍ର ଦଇଅଳିମାପାରା ରଇବାର ଆଏ । ୨୩ ଆମର ଜନ୍ମ ଆୟା ରୁ, ବଳି ନ ବାବୁ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ଜନ୍ମ ସପଦ କଲାଆଏ, ଯେତା ସେ କରସି ଆକା । ୨୪ ଆସା, ଆମେ ବିନ ଲକ୍ଷମନକେ ମନ୍ଦଦେଇ ସେମନ୍ତକେ ସାଇଜ କରୁ । ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କରି ନିକ କାମ କରୁ । ୨୫ ଜେନ୍ତିକି ଆରି କେତେଲକ୍ଷ କଲାଇନି, ଆମେ ମିଥିବିତ ରଇବା ବିସବାସ ବାଇବରନି ମନର ସତ୍ର ରୁଣ୍ଟାବୋକେ ଏଲା ନ କରୁ । ତାର ବାବୁଲେ ଆମର ପତ୍ରାରିମନର ବିସବାସ ପାତ୍ର କରାଇ । ଆମର ମାସ୍ତୁ କିମ୍ବ ଆରିତରେକ ଆଇବା ଦିନ ଲଗେ କେତ ଆଇଲାନି । ୨୬ କରିସରେ ବିସଇତେଇ ରଇବା ସଦ, ଆମେ ଜାନିକରି ପାପକରି ଲାଗିରଇଲେ, ଆମର ପାପ ଦାରିନେବାକେ ଆରି କାଇ ବଳି ନାର । ୨୭ ସେନ୍ଦ୍ରାରୀରେ ପରମେସର ଜନ୍ମ ବଦିବିଗର ଦିନ ଆଇଲାନି, ତେଇ ତାର ବେଶି ଦର ଲାଗିବା ବିଭାଗାରପାଇ ଜାଗବାକେ ପଦ୍ଧି । ପରମେସର ସତ୍ର ବିରଦିମନ୍ତକେ କୁରୁତ୍ୟାମାସ କରିବା ସେ ବେଶି ଲାଗୁତେଇରବା ଜରିପାଇ ମିଥା ଜାଗବାକେ ପଦ୍ଧି । ୨୮ ମପାର ନିୟମ ନ ମାନବା ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ କାଇଟା ଅଇତେଇରା ବଳି ବାବିଦେବେକା । ଦୁଇ କି ତିନ ଲକ୍ଷ ତାର ପାପର ଲାଗି ସାକିଦେଲେ, ସେ କାଇମିଥା ଦୟା ନ ପାଇକରି ମରବାକେ ଆଦେସ କେତେଇରିଲାନା । ୨୯ ମପାର ନିୟମ ନ ମାନବା ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଦୟା ସେନ୍ଦ୍ରାର ରଇଲେ, ପରମେସର ପଥକେ ଜନ୍ମ କରିବା ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ଦୟା କେତେକ ଅଦିକ ନ ରଏ । ଜନ୍ମ ତାର ରାଜିନାମାର ବନିକେ କାଇ ମୂଲିଅ ନାଇ ବଳି ଏଲାକରିଦେଲେ, ଏ ବନିର ଲାଗି ସେ ପାପେଅନି ସେ ସୁକୁଳ ଅଇରଇଲା । ସେନ୍ଦ୍ରାର କରିବା ଲକ୍ଷ ପରମେସର ଆଦମା ଜେ କି ଜିବନ ଦୁକାର ଦୟା ଦେବାକିଯି, ତାକେ ମିଥା ମନ୍ଦୁକ କରାଇଲାନି । ତାର ତଥ୍ରୁ କେତେକ ଅଦିକ ନ ଅଏ । ୩୦ କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ଜାନିଆରୁ, ପରମେସର କଇଲା, “ବେର ସୁଜାଇବାକେ ମର ଅଦିକାର ଆଏ

। ମୁଲୁଷେ ବାରଦାଇବି ।” ସେ ଏନ୍ଦ୍ରାର ମିଥା କଇରଇଲା, “ମୁଲୁଷେ ମାସରୁ ଆରି ମର ଲକ୍ଷମନକେ ମୁଲୁ ଆକା ବିବାର କରିବି ।” ୩୧ ଜିବନ ରଇବା ଆରି ସବୁଦୁମାନେଅନି ବପୁ ରଇବା ପରମେସର ଦୁଷ୍ଟ ପାଇବାକେ କେତେ ତର ଲାଗସି । ୩୨ ଗାଲା ଦିନମନ୍ତକେ ତମେ କେନ୍ତାରି ରଇଲାମ୍ବ, ତମେ ଏତାଇଦେବକା । ପରମେସରର ସତ ବିସଇର ପାଇ ତମର ମନ ଉଗାତି ଅଇଲାକେ, ତମକେ ବେଶି ଦୁଇ କଷଟ ଅଇଲେମିଥା, ସେବା ସବୁ ମୁରୁତି କରି ରଇଲାମ୍ବ । ଆରିତେଇ ଆରିକାଆସ ନାଇ । ୩୩ କେତେ କେତେ ତର ତର ତମକେ ସବୁର ମୁଆଟ୍ର ରଇବି ଜିକଲାମ୍ବ ଆରି କାରାପ ଉପାବେ ଦେବକାଇଲାମ୍ବ । କେବେ କେବେ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନକେ ଦୁଇ ଆରୁ ଯେତେବେଳେ କରି ରଇଲାମ୍ବ । ୩୪ ଆରି ବନ୍ତୁ ଗରେ ରଇବା ତମର ସତ୍ତ୍ଵରିମନକେ ବଦ୍ୟ ଦେବାକିଲାମ୍ବ । ତମରଟାନେ ଜେତକି ରଇଲାମ୍ବ ଯେମାନ ମାରଦାର କରି ନେଲାବେଲେ, ତମେ ସାବାଦୟନ୍ତ ମୁରୁତି ରଇଲାମ୍ବ । କାଇକେବଇଲେ, ତମକେ ତାରତେଇଅନି ନିକଟ ଆରି ନ ସାବାଦ ଦିନ ଜାକ ରଇବା ଦନ୍ତସେପିତି ଆଏ ବଳି ଜାନିରଇଲାମ୍ବ । ୩୫ ସେଟାରପାର ତମର ପାଆସ ତାତାନାଇ । ମାତର ସେବା କରିବେରୁଆ । କାଇକେ ବଇଲେ ତମର ରଇଲାମ୍ବ ବଦ ରଇଯି । ୩୬ ପରମେସର ମନ କଲାଟା ସାଦନ କରିବାକେ ତମେ ମୁରୁତିକରି ରଇବାର ଆଏ ଆରି ସେ କାତା ଦେଇରଇବାଟା ତମେ ମିଲାଇଯା । ୩୭ ଜେନ୍ତାରି ଯାସତରେ ଲେକା ଅଇଲାଆଏ, ତମେକ ଜାରିବୁଆ, ଜେ ଆଇବାର ଆଏ, ସେ ଆଇସି ଆକା, ସେ ଅଳ୍ପମନ୍ତ ନ ଅଏ । ୩୮ ମର ଜେତକି ଦରମ ଲକ୍ଷ ଆଦି, ସେମାନ ବିସବାସ କରି ବର୍ବିବାର ମାତର ଜେ ଜବି ପଦକେ ବାଦିଲେ ମୁଲୁ ତାରଟାନେ ସାବାଦ ନ ଅଇ । ୩୯ ମାତର ଆମେ ପରମେସରକେ ନ ମାନିକି ତାର ତେଇଅନି ବେଶି କିବି ଲକ୍ଷ ନର୍ତ୍ତ । ମାତର ଆମେ ବିସବାସ କରି ରକିଆ ପାଇଲା ଲକ୍ଷମନର ସତ୍ର ଆରୁ ।

୩୧ ତେବେ ବିସବାସ ଆଲେ କାଇଟା? ଜନ୍ମ ବିସଇର ପାଇ ଆମେ ଆସା କଲୁଣି, ସେବା ସିଦ୍ଧ ଅଇସି ଆକା ବଳି ଆମର ମନ ଜାନବାଟା ଅଇଲାନି ବିସବାସ । ଆରି ଜନ୍ମଟା ଆମେ ଦେବି ନାପାରୁ ସତରେ ଆଏ ବଳି ଜାନବାଟା, ମିଥା ବିସବାସ । ୩୨ ପୁରବେ ରଇବା ଆମର ଅନିଦାନିମନ୍ତ ବିସବାସର ଲାଗି ପରମେସର ସେମନକେ ମନକଲା । ୩୩ ଆମର ବିସବାସରିଲାଗି, ଏ ଜଗନ୍ତ ଆରି ତେଇ ରଇବା ପରିବାର ଆମର ପରମେସର ଆଦେସ ଲୟାବେ ସିଆର ଅଇଲାଆଏ ବଳି ଆମେ ଜାନଲୁଣି । ତେବେ ଜନ୍ମଟା ଦେବି ଅଇଲାନି, ସେବା ଦେବି ନ ରଇଲା ଟାଙ୍କାରେ ନିଜିରାଇ ତିଆର ଅଇଲାଆଏ । (aiōn g:165) ୪ ଏବଲର ବିସଇ ବାବି ଦେଲୁ । ତାର ବିସବାସର ଲାଗି ସେ ଜନ୍ମଟା ପରମେସରକେ ସରପି ଦେଇରଇଲା, ତାର ବାର କଇନ ଦେଲାଟାନେଅନି ନିକରଇଲା । ତାର ବିସବାସର ଲାଗି ପରମେସର ତାକେ ଦରମ ବଳି ଏଜାଇଲା । ସେ ବ୍ୟାପିଦେଲାଟା ପରମେସର ମନକଲାକେ ଆମେ ଏଟା ଜାନଲୁଣି । ତେବେବାଇ ଏବଲ ମରିଗଲେମିଥା ତାର ବିସବାସର ଲାଗି, ସେ ଆମକେ କାଇକାଇଟା କରିଲାନି । ୫ ଆରି ଗଟେ ଲକ୍ଷ ରଇଲା ଲାଗି ସେ ମରେମାର, ମାତର ଜିବନ ରଇତେ ତାକେ ପରମେସର ଦାରିଗାଲା । ତେବେ ସେମାନ ତାକେ କଇଲାଇର ମିଥା ମିଲାଇ ନାପାରାଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତାକେ ନେଇରଇଲା । ପାସତରେ ଏନ୍ଦ୍ରାର କାଇକାଇର ଅଲାକାରୀ କାରିମିଥା ଦେବକା ଆଶ୍ରମ ପରମେସର ପଥକେ ରହିବାର ଆଏ । ଜେତକି ଲକ୍ଷମନ ତାକେ କଇବାର, ସେ ସେମନର ଆସା କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରସି । ୬ ନଅର ବିସର ବାବିଦେବକା

। ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ପଢ଼କେ ଅଳବା ବିସର ପରମେସର ତାକେ ଜାଗରତ୍ତ କରାଇଲାକେ, ସେ କାତା, ସେ ଏଲାକରେ ନାହିଁ । ତାର ଆଗରୁ ସେ ସେନ୍ତ୍ରିଟା କାଇଟା ନ ଦେକିରାଇଲେ ମିଥା, ସେ ବିସ୍ବାସ କଲା । ତାରପରେ ସେ ଆରି ତାର କୁମୂଳ ରକିଆ ପାଇବାକେ ଗଟେକ୍ ବଦ ତଢ୍କା ଥିଅର କଲା । ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ପରମେସର ତାକେ ଦରମ ଲକ୍ଷ ବଳି ଏକଳା, ମାତ୍ରର ବିନ୍ଦଲକ୍ଷମନକେ ଦସି କଲା । ୮ ଅବରାଆମ ମିଥା ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ପରମେସର କାତା ମାନ୍ଦିଲା । ପରମେସର ତାରପାଇ ସଞ୍ଚୂଳରଇବା ଗଟେକ୍ ଦେଯେ ଜା ବଳି କରିଲାକେ, ସେ ଦାୟରେ ମାନ୍ଦିଲା ଆରି ବାରିଲା । ସେ କନ୍ତୁ ଗାଲିନି ବଳି ନାଜାନି ରଇଲେ ମିଥା ସେ ସେନ୍ତ୍ରି କାଲା । ୯ ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ପରମେସର ତାକେ ଦେବି ବଳି କାତା ଦେଇରଇଲା ଦେଯେ, ସେ ବିନ୍ଦମେସର ଲକ୍ଷ ପାରା ଭୁମ ଜାନି ରଇଲା । ସେନ୍ତ୍ରିଯେ ତାର ପଥ ଲୟାକ୍ ଆରି ଜାକୁଦ ତାର ନାତି ମିଥା ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇଲାଟା ମିଲାଇବାଟାନେ ମିଷଳାଇ । ୧୦ ଅବରାଆମ ସେନ୍ତ୍ରି ଜାଗାଗ ମୁରୁକିବରି ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ତିଆର କଲା ସୁବୁଦିନ ରଇବା ସରଗର ନଥାରେ ରଇବି ବଳି ସେ ଆୟାକଲା । ୧୧ ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ଅବରାଆମ ବେଷି ଦକ୍ଷରା ରଇଲା ମିଥା ଆରି ତାର ମାଇଜି ସାଆରା ବାଣ୍ଣୀ ରଇଲେ ମିଥା, ପାରା ଅଛିଲା । ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇଲାଟା ସିଦ୍ଧ କରିଯାଇଥାକା ବଳି ସେ ଜାନିରଇଲା । ୧୨ ଅବରାଆମ କୁଳକୁଳା ତକରା ଅଳଲାକେ ସେ ପିଲାଜିଲା କରି ନାପାରିଲା । ଅଳଲେମିଥା ତାର ନାତିତିମନ ବାଦଲର ତାରା ପାରା ଆରି ସମଦ୍ରରେ ରଇବା ବାଲି ପାରା ଜବର ଅଳଗାଲାଇ । ୧୩ ଏ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ ସେମନ ମଲାବେଳେ ମିଥା ପରମେସରକେ ବିସ୍ବାସ କରିବେ ରଇଲାଇ । ପରମେସର ସେମନକେ କାତା ଦେଇରଇଲାଟା, ସେମନ ଜିବନ ରଇଲାବେଳେ ନ ମିଲାଇରଇଲେ ମିଥା, ଜନ୍ମଟା ପାଇବାଇ, ସେଟା ଦୂରିକେଅନି ଦେବଳାପାରା ଦେବି ପାରଦା ଅଳଲାଇ । ଏ ଜଗତେ ସେମନ ବିନ୍ଦ ଦେପର ପାରା ଆରି ନିଜକ୍ର ଦେଯେ ନ ରଇଲା ଲକ୍ଷମାରା ମାନିଆଇକରି ରଇଲାଇ । ୧୪ ସେମନ ମାନିଆଇ ରଇଲାଟାନେ ଅନି ଆମ ଜାନ୍ମବୁ ଜେ, ସେମନ ନିଜରଟା ବଳି ଜାନାଇବା ଗଟେକ୍ ଦେସ କଜୁତେ ରଇଲାଇ । ୧୫ ସେମନ ତାତିକିରି ଆସିରଇବା ଦେସ ବିସରନେଇ ଚିନ୍ତା କରିବାର । ସେନ୍ତ୍ରି କରତାଳାକେ, ସେମନ ବାହରବାକେ ଅଳଗା । ୧୬ ଶେମନ ତାତିକାଳିଲା ନଅରୁତେଇଅନି ଅଦିକ ନିକ ଗଟେକ୍ ନଅରୁ ପାଇ ତାକର ଥାଁକି ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ, ସେମନ ସରଗ ଦେସ ପାରାଟା କଜୁତେଇଲାଇ । ସେମନ ତାକେ ପରମେସର ବଳି ତାକଳାର ପାର, ସେ ଲାକ୍ ଅଧିନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାକରପାଇ ଗଟେକ୍ ନଥାର ତିଆରକଲା ଆଗେ । ୧୭ ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ଅବରାଆମ ଜେତେବେଳେ ପରମେସର ତାକେ ପରିକା କଲା, ସେ ତାର ପଥକେ ବଳି ଲୟାବେ ସରପି ଦେଲା । ମାତ୍ର ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇଲାଟାନେ ଅବରାଆମର ବିସ୍ବାସ ଢାଁବ ରଇଲା । ଆରି ସେ ତାର ଗଟେକ୍ ବଳି ପଥ ଲୟାକ୍କେ ବଳି ଲୟାବେ ଦେବାକେ ରାଗି ରଇଲା । ୧୮ ତାର ପଥ ଲୟାକ୍ ଲୟାକ୍କର ଲାଗି, ତାର ନାତିତିମନ ଜବର ଅଳଜିବାର ବଳି ପରମେସର ତାକେ କାତା ଦେଇରଇଲା । ୧୯ ଜିବ ଲୟାକ୍ ମରିଗାଲେ, ପରମେସର ତାକେ ଜିବନ କରି ଉତ୍ତାପିତାର୍ଥୀ ବଳି ଅବରାଆମ ବାବିରଇଲା । ଆରି ସେବେଳେ ସେନ୍ତ୍ରିରିପେ ତାକେ ମଲାତେଇଅନି ଜିବନ ଅଳକରି ପାଇଲା ପାରା ସେ ରଇଲା । ୨୦ ଲୟାକ୍ ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି, ସେ ମରବା ବେଳେ ତାର ନାତିତିମନ ଜେ କି ଜେପେର ପଥମନକେ ଆସିବାଦ କଲା । ସେ ଦାରିକରି ଲଣ୍ଠବା ତାତ୍ତ୍ଵ

ପ୍ରତ୍ୟେ ଆଜିଇ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କେ ଉପାସନା କଲା । ୭୭ ଜୟେଷ୍ଠ ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ସେ ମରବାବେଳେ ଆଇବା ଦନ୍ତମନ୍ତ୍ରକେ ଇଷ୍ଟରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ମିଷର ଦେସ ତାତି ଜିବାଇ ବଳି କଇରିଲା । ଆରି ତାର ମଳା ଗାଗିଷ୍ଟାଙ୍କ କାଳିଙ୍କ କରିବାର ଆତେ ବଳି ସେମନ୍ତକେ ତିଆରି ରଇଲା । ୭୮ ମଧ୍ୟାବ୍ଦ ଆୟୁରବାଦମନ୍ ତାକର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ଏବିରିଅମନର ପିଲାଟକିଙ୍କେ ମରାଇବାର ଆତେ ବଳି ରାଜା ଆଦେସ୍ ଦେଇରଇଲା ମିଥା, ସେମନ୍ ମଧ୍ୟ ଜନମ ଅଇଲାକେ ତାକେ ତିନମାସ ଲୁଗାଇକରି ପଞ୍ଚାଳିଲା । ସେ ଗଟେକ୍ ସୁନ୍ଦର ପିଲା ବଳି ସେମନ୍ ଦେବକିଲାଇ । ରାଜା ଆଦେସ୍ କଲାଟାକେ ସେମନ୍ ଦରତ ନାହିଁ । ୭୯ ମଧ୍ୟ ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି, ସେ ବହୁ ଅଇଲାକେ ରାଜାର ଜିରି ପିଲା ବଲାଇଅଇବାକେ ମନ୍ କରି ନ ରଇଲା । ୮୦ ଚନେକରିପାଇ ପାରିବା ଦେବା ପାପ କରିବାରେଇଅନି, ପରମେଶ୍ୱର ଲକ୍ଷମନର ସଞ୍ଚ୍ଚ କଥାଟ ଅଇରଇବାଟା ଅଦିକ ନିକ ବଳି ସେ ବାବଳା । ୮୧ ମଧ୍ୟିଥର ଲାଗି ଲାଜପାଇ ମୁରାକିକରି ରଇବାଟା ମିଷର ଦେଇସାନି ମିଲାଇରଇବା ବହୁ ଦନ୍ ସିଂପତିତେଜିଥିନି ଅଦିକ ନିକଟା ବଳି ସେ ବାବଳା । ଆରିବା ଦିନମନ୍ତ୍ରକେ ମିଲାଇବା ପୁରୁଷକାର୍ତ୍ତାରେ ସେ ଆଙ୍କିପାକାଇ ରଇଲା । ୮୨ ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି, ସେବେଳେ ସେ ମିଷରଦେସ ତିଆରିଲା । କାଇକେବଇଲେ, ସେ ରାଜାର ରିଯା ଉରେନାଇ । ଆଙ୍କିଷ୍ଟ୍ର ଦେବି ନିପାରିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କେ ଦେବକାଳୀ ପାରା ସେ ଆରି ସେ ଦେବେ ବାରଦେନାଇ । ୮୩ ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ସେ ନିସ୍ତାରା ପରବ ମାନନ୍ଦା ଆରି ଇଷ୍ଟରାଏଲ ଲକ୍ଷମନର ରଇବା ଗରର କାପାଟେ, ଗଟେକ ମେଣ୍ଟ୍ରିପିଲାର ବନି ଚିଦବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ସେ ଏହୁାରି କଳାକେ ପରମେଶ୍ୱର ଦୁଇ ଇଷ୍ଟରାଏଲ ଲକ୍ଷମନର ପଶୁଆ ପିଲାମନ୍ତ୍ରକେ ମରାଏ ନାହିଁ । ୮୪ ଇଷ୍ଟରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ଲାଇବି ଲାଇବି ଲାଇବି । ସେମନ୍ତକେ କେଦି ଆନନ୍ଦରେଇବା ମିଷର ଦେପାର ଲକ୍ଷମନ୍, ସେହିର ଲାଇବାକେ କେସଟା କଲାଇଲେ ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ଷ ଦୁଇଗାଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ ସମଦ୍ରବେ ସେମନ୍ ଉଣ୍ଟବା ବେଳେ ପାନି ଦୁଇବାଗ୍ ଅଇରଇଲା, ପରମେଶ୍ୱର ସେ ପାନି ମିପାଇଦେଲା । ୮୫ ଇଷ୍ଟରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ଜିରିକର ପାତ୍ରିତେଇ ଆସି ସାତ୍ ଦିନ ଜାକ ତେଇ ବୁଲାକେ ତାର ପାତ୍ରି ବସିଲାଗାଲା । ୮୬ ଜେରିକର ନଅରେ ରଇବା ରାଆର ମାନ୍ତ୍ର ଗଟେକ ବେମିଆ ମାଇଜି, ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କେ ନ ମାନିକରି ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ସଞ୍ଚ୍ଚ ମରେନାଇ । ଇଷ୍ଟରାଏଲର କବର ମେବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଲୁବ୍ରତେ ନଅରେ ଆଇଲାବେଳେ ରାଆର ସେମନ୍ତକେ ପାଇଇ କଲା । ୮୭ ମୁଲ ଲାଗି ତେବିଦି । କାଇକେବଇଲେ ମୁଲ ଆରି କଇବାଟା ଆରାମ କଲେ, ଗଦିଯନ୍, ବାରାକ୍, ସାମ୍ପନ୍, ଜେପତା, ସାମୁଏଲ୍, ଆରି ବିବିଦ୍ବିକ୍ରତାମନର ବିସ୍ବାସ ବିସଇ କାତା ଅଇବାକେ ବେଲା ନ କେଟେ । ୮୮ ତାକର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି କେତେକ ଲକ୍ଷ ରାଜିକେ ଲୁଭଦ କରି ଜିହଲାଇ । ବିନ୍ଦଲକମନ୍ ଦରମ୍ ଚଲାଗଲିକରି ପରମେଶ୍ୱର କାତା ଦେଇରଇବାଟା ମିଲାଇଲା । ସେମନ୍ ବାରା ମିଥାମନ୍ତ୍ରକେ ଆରାଇଲା । ୮୯ ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି କବର ଜଇବାଦିଲାଇ ମିଥା ପଦବନାଇ, । କଣ୍ଟାତେଇଥି ରକିଆ ପାଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଦୁଇବଲ୍ ରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ତାକର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ତାତ୍ ଅଇଲାଇ । କୁରୁଦକ୍ଷିକରବାକେ ବପୁ ଅଇଲାଇ । ସଦବୁମନର ଘରନମନ୍ତ୍ରକେ ଆରାଇଲାଇ । ୯୦ କେତେଟା ମାଲାଜିମନ୍ ମିଥା ତାକର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ସେମନ୍ତର କୁରୁମର ଲକ୍ଷମନ୍ତ୍ରକେ ମଲାତେଇଅନି ଜିଦନ ଅଇତେ ମିଲାଇଲା । ବିସ୍ବାସମନ୍ତ୍ରକେ ବନ୍ଦିକରି ନେଲାଇ । ସେମନ୍ ମରବାକାଳ ଦୁଇ କଥାଟ ପାଇଲେ ମିଥା ତାକର ବିସ୍ବାସ ତାତ୍ ନାହିଁ ।

ଆଇବା ଦିନମନ୍ତରେ ଅଦିକ୍ ନିକ ଜିବନ୍ ପାଇବୁ ବଲି ଯେନ୍ତାରି ଅଇକରି ମଲାଇ । ୩୭ କେତେ ଲକ୍ଷକେ କିଜାଇଲାଇ, କର୍ତ୍ତା ମାରାଇଲାଇ, ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତରେ ବାନିକିରି ଜଇଲେ ପୁରାଇଲାଇ, ୩୮ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତରେ ପାକନ୍ ମାରାଇଲାଇ, ୩୯ କେତେକ ଲକ୍ ତାକର ବିସ୍ବାସ ତାତତନ୍ତରରେ ଅବକା ତେଲିମେଣ୍ଟ୍ ଚାମ୍ପେ ଲୁହାରପାଇ ରଇଲା । ସେମନ୍ ଦେସି ଅରକିର ରଇଲାଇ । ସେମନ୍ତରେ ପାଦବ୍ନ କୁରି ତା ତନ୍ତର କିଲାଇ । ୩୯ ଏ ଜଗତର କାପୁ ଲକ୍ଷମନ୍, ସେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଶ୍ବାକେ ସମାନ ନ ରଇଲାଇ, ବିନ୍ ବିସ୍ବାସିମନ୍ ନିଜର ଗର୍ବୁଆର ତାତି ଆଜିଜାଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତର ପାରା ମରୁବାଲି ବୁଝୁଁ, ଆରି କୁପିଲେଇ ରଇବା ପାଆରେ, ଆରି କଲେ ରଇଲାଇ । ୩୯ ତାକର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ସେମନ୍ ତାକୁପୁଣ୍ୟ ଅଇଲାଇ । ଏଲେମିୟା ପରମେସର କାତା ଦେଇରଇବାରୀ ସେମନ୍ ମିଲାଇନ୍ ନାଇ । ୪୦ କାଇକେବରଲେ ପରମେସର ଗଟେକ ଦେସି ନିକ ଜନନୀ ଆମରପାଇ ଟିକ କିଲାଆଚେ । ଆମେ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତର ସତ୍ତ୍ଵ ନ ମିଶ୍ବାକାକ, ସେ ସେମନ୍ତରେ କାତା ଦେଇରଇଲାଟା ସିଦ୍ଧ ନ କରେ ।

୧୨ ଏବେ ଆମେ ସବୁ ଆରାଜିତାଟାନେ ପାଲାଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତରପାରା ଆବୁ

। ଆମର ଚାରିବେଦିତ ଗଟେକ ବଢ଼ ଦେଇର ସାକିମନ୍ ଦେକିଲାନି । ତେବେପାଇ ଜନଗାମନ୍ ଆମକେ ବାଦା ଦେଲାନି, ଆରି ଜନ ପାସମନ୍ ଆମକେ ପଢକେ ଜିକାଲାନି, ସେବା ସବୁ ଦେବି ପିଣ୍ଡିବେବାର । ଜନ ଆରାଜିତା ଅଇ ପାଲାଇବାଟା ପରମେସର ଆମର ମୁଆଣେ ସତ୍ତ୍ଵରୁଲାଟେ, ତେର ଆମେ ମୁହଁତିକିରି ପାଲାଇ ପାରାଇଦେଇଁ । ୨ ଆମର ଆକି ଜିପ୍ରଟାନେ ସତ୍ତ୍ଵର । ତାକେ ଆମେ ଆରାମେ ଅନି ସାରାପାରି ଜାକ ବିସ୍ବାସ କରିଆୟୁ । ଜନ ପାରଦା ତାର ମୁଆଣେ ସତ୍ତ୍ଵରୁଲାଇ, ସେ ପାରଦାରଲାଗି ରଇବା ଦୁକକସ୍ତ ମୁହଁତି କରି ରଇଲା । ଆରି ତେର ମରବା ଲାଜର ବିସଇ ମନେ ଦାରେନାଇ । ପରମେସର ଆକି ଜନ ଜାଗାଇ ବସିଲାଆଚେ, ତାର ଉଜାବାଟେ ଦେ ମିମା ବଦ୍ଧାଇଲାଆଚେ । ୩ ବାଦିଦେକା, ସେ କେତେକ ଦୁକ କଷ୍ଟ ପାଇଲାଆଚେ । ସେ ପାଇମନ୍ତର ଶାନେଅନି କେତେକ ଉତ୍ତର ସୁନିଆଚେ । ଜେନ୍ତାରୁ ଆମ୍ବି ଆମ୍ବା ନ କରି ଚିତ ଦିଆୟ ନାଇ । ୪ କାଇକେବରଲେ ପାପର ବିରୁଦ୍ଧେ ଆଇବା ଜୁଲଦେ ବନି ଜବବା ଏହକି ତମେ କରାପୁ ନାଇଟା । ୫ ପରମେସର ସାସତରେ ଲେକା ଅଇଲାଟା ତମେ ପାସରିଗାଲାସ କି? ସେ ତାର ପିଲାଜିଲାମନ୍ତରେ ମନ୍ ସାରଦା କରାଇ ଏନ୍ତାରି କରଇଲାଇ । ସେ କଇଲା, ମର ଅପ ମାପୁର ସାପନ୍ କରବାଟା ଏଲା କରବାର ନାଇ । ସେ ତମ୍ଭେ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେବାବେଲେ ଆସା ତାତବାର ନାଇ । ୬ କାଇକେବରଲେ ମାପ୍ର ଜେତକି ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କରସି, ସେତକି ଲକ୍ଷକେ ସେ ପାସନ୍ କରସି । ଆରି ଜେତକି ଲକ୍ଷକେ ତାର ପିଲାଜିଲା ବକି ଏହକାଲାନି । ଏଟା ତମ୍ଭର ଦୁକକସ୍ତ ପାଇବାତେଇଅନି ଜାମାପଦ୍ଧି । କାଇକେବରଲେ, ତାର ପିଲାକେ ତଣ୍ଟ୍ର ନ ଦେଲା ବାବା କେ ଆଚେ? ୮ ତେବେପାଇ ତମ୍ଭ ଦୁକକସ୍ତ ସବୁ ତମ୍ଭ ବାବାରୁଦେଇଅନି ମିଲିରଇବା ତଣ୍ଟ୍ର ପାରା ବଲି ବାବାର ଆଚେ । ପରମେସର ତମ୍ଭକେ ତାର ପିଲା ଜିଲା ବଲି ଏହକାଲାନି । ଏଟା ତମ୍ଭ ଦୁକକସ୍ତ ପାଇବାତେଇଅନି ଜାମାପଦ୍ଧି । କାଇକେବରଲେ, ତାର ପିଲାକେ ତଣ୍ଟ୍ର ନ ଦେଲା ବାବା କେ ଆଚେ? ୯ ତେବେପାଇ ତାର ସବୁ ପିଲାଜିଲାପାରା ପରମେସର ଜନି ତମ୍ଭକେ ତଣ୍ଟ୍ର ନ ଦେଖ, ତାର ଅରଦ ଅଇଲାନି ସତରିପେ ତମେ ତାର ପିଲାଜିଲା ନୁଆସ, ମାତର ରପକା ପିଲାଜିଲା । ୧୦ ଆମକେ ଜନମ୍ ଦେଲା ବାବାମନ୍ ତଣ୍ଟ୍ର ଦେଇରଇଲାଇ ଆରି ସେବାରପାଇ ଆମେ ସେମନ୍ତରେ ମାନିଅ କରିଦେଇଲୁ । ସେନ୍ତାରାଥୀରେ ସରଗେ ରଇବା ଆମର ବାବାକେ ଆମେ କେତେକ ଅଦିକ୍ ନିଜକେ ସରପିଅର ବଂଚ୍ବୁ? ୧୦ ଆମର

ବାବାମନ୍ ସେମନ୍ ତକ ବଲି ବାବା ଉପାବେ, ତନେକରୁପାଇ ରଇବା ଏ ଜିବନେ ଆମକେ ଦଣ୍ଡ ଦେଇରଇଲାଇ । ମାତର ଜେତେବେଲେ ପରମେସର ଆମକେ ଦଣ୍ଡ ଦେଇପାରି, ଆମର ନିକପାଇ ଦେଇପି । ଜେନ୍ତାରି ଆମେମିଯା ତାରପାରା ସୁକଲ ଅଇବୁ । ୧୧ ଜେତେବେଲେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବୁ, ଆମେ ପାରଦା ନ ଅଛୁଁ, ମାତର ଦୁକ ଅଇବୁ । ସେତା ସବୁ, ମାତର ସେ ଦଣ୍ଡ ପାଇଲାତେଇଅନି କାଇକାଇଟା ସିକଲା ପଟେ, ସେତା ନିକ ବଲି ବାବାରୁ । କାଇକେବରଲେ ସେବା ଆମକେ ସାନ୍ତ୍ରିସତ୍ତ୍ଵ ରଇବା ମନ ଆରି ଗଟେକ ଦରମ୍ ତଳାତଳିତି କରିବାକେ ସାଇଜ କରସି । ୧୨ ତେବେପାଇ ଅବୁଆ ଅଇରେବା ଆବୁ ଉତ୍ତର ଆରି ଲୁହୁପୁତି ଜାଇତେଇବା ମାନ୍ତ୍ରମନ୍ ହାଁଁକରା । ୧୩ ସଲକ ବାଟେ ଇଣ୍ଟିଜା । ସେନ୍ତାରି କରିଲେ ତମର ନ ଆଇବା ପାଦ ନିକଅଳ ଢାନ୍ ଅଇଯି । ୧୪ ସବୁ ଲକ୍ଷ ସତ୍ତ୍ଵ ମୁଶାରେ ଆରି ମୁକଲ ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାକେ ଦେଇପାରି, କରି, ଆରିକେ ସୁକଲ ନ ଅଇକରି ମାପରୁକେ ଦେଖି ନାପାରଦ । ୧୫ ଗଟେକ ଲକ୍ ଆରିଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଜାଗରତ କରାଆ । ଜେନ୍ତାରି କି ପରମେସର ଜିବନ ଦୁକାରିକରି ଦୟା ଦେକାଇଲାଗାନେଅନି କେ ପରକେ ନ ଜାଅର । କାଇକେବରଲେ ସେନ୍ତାରି ଲକ୍ ପିତା ପଲ ବାବାର ଗଟେକ ଗର ସାରା ରଇପି ଆରି ଦେସି ଲକ୍ଷକେ ତାର ବିଶ ସତ୍ତ୍ଵ ଅଇରାନ କରସି । ୧୬ ଜାଗରତା ଦୁଆ, ତମର ବିଦରେ କେ ମିଥା ଦେସିଆ କାମ କରାନାଇ । ପରମେସର ବିସ୍ବାସ ନ କରି ରଇବା ଏଥଥ ସାରା ପରମେସର ବିସ୍ବାସ ସବୁ ଦେଇରଇବା ବଢ଼ ପିଲାର ଅଦିକାର ପାଲାଇଲା । ୧୭ ଆମେ ଜନିଆୟୁ ଜେ ସେ ସେନ୍ତାରି କଲାପତେ, କରିରଇବା କାମର ପାର ଦୂର କଲା । କାଇକେବରଲେ ବାବାର ବଢ଼ ପଥ ଉପାବେ ତାର ବାବାର ଆସିରବାର ପାଇବାକେ ଦେଖି ମନ୍ କଲା । ମାତର ତାର ସତ୍ତ୍ଵ କାନ୍ତିକରି ବାବୁଜିଆ କଲାମିଯା, ସେ ମିଲାଇ ନାପାରାକି କରିରଇବା କାମ ମିମା ବାଦରେ ନାଇ । ୧୮ ରସାରାଲର ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରର ଲଗେ ଆଇଲାଗାରା ତମେ ଆସାଯ ନାଇ । ସେମନ୍ ଜନଟା ଦେକଲାଇ, ସେତା ଜାନିପାରିଲାଇ । ସିନ୍ୟ ପରବତେ ରଇବା ଜାଇ ଦେକଲାଇ । ବେସି ଆନ୍ତାର ଅଇଲାଟା ଆରି ଜବର ପବନ ଆଇଲାଟା ଦେଇ ରଇକରି ଜନିପାରିଲାଇ । ୧୯ ମଇର ପୁକବାଟା ଆରି ପବନ ଅବୁଦିନ ପାଇଲାଇ । ସେ ସବଦ ମୁନିଲାକେ ଲକ୍ଷମନ ଆରି ନ ମୁନ୍ ବଲି ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ୨୦ କାଇକେବରଲେ ତେର ଦେଇରଇବା ଆଦେସକେ ସେମନ୍ ଦେଖି ତରିଲା । ୨୧ ଗଟେକ ପସ ମିମା ସେ ପରବତେ ପାଦ ମାଣୁଲେ ତାକେ ପାକନ୍ତା ସତ୍ତ୍ଵ ମାରି ମରାଇବାର ଆଚେ । ବଲି ଆଦେସ ରଇଲା । ୨୨ ଜନଟା ଦେଖିଅଳା ଆରି ମୁନି ଅଇଲା, ସେତା ଦେସି ତର ଲାଗିବାଟା ରଇଲା । ଜେନ୍ତାରି କି ମମ ମିମା କରିଲା, “ପତରସେ ମୁଲମିତା ଦରତରି କରି ତରିଲିନି ।” ୨୩ ମାତର ଏବେ ଆମେ ସିନ୍ ପରମେସର ରାଜାରାମାରାକୁ ରାଜାରାମାରାକୁ ରାଜାରାମାରାକୁ । ଜିବନ୍ ରଇବା ପରମେସର ନଥରେ ଆଇଲୁ ଆବୁ । ଜନଟାରେ କି ଅଜାର ଅଜାର ଦୁତମନ୍ ଆଚତ୍ । ୨୪ ପରମେସର ପଣ୍ଡ ପିଲାମନ୍ ସାରଦାପାଇ ସତ୍ତ୍ଵ ରୁଣ୍ଟିରଇବା ଜାଗାର ଆମେ ଆଇଲୁଅବୁ । ତାକର ନ ରାଁମନ ପରଗେ ଲେକାଇଲାଇଲା ଆଚେ । ଆମେ ପରମେସର ଲଗେ ଆଇଲୁ ଆବୁ । ସେ ସବୁକେ ବିଗର କରସି । ସେ ସିଦ୍ କରିରଇବା ଦରମଲକର ଆଦମମନରଗାନେ ଆଇଲୁ ଆବୁ । ୨୫ ଆରି ନୁଆ ରାଜିନାମା ତିଆର କରିରଇବା ଜିମ୍ବକିରିସତ୍ତ୍ଵର ଲଗେ ଆଇଲୁ ଆବୁ । ସେ ତାର ବନି ଜରାଇରଇଲା । ସେତା ଏବଳର ବନିତେଇଅନି ନିକ ଆଚେ । ୨୬ ଜନଟା ତମ୍ଭକେ ପରମେସର କରିରଇଲା ନାହିଁ । ଜନଟାରେ କି ଅଜାର ଅଜାର ଦୁତମନ୍ ଆଚତ୍ । ଆମେ ପରମେସର ଲଗେ ଆଇଲୁ ଆବୁ । ସେ ସବୁକେ ବିଗର କରସି । ସେ ସିଦ୍ କରିରଇବା ଦରମଲକର ଆଦମମନରଗାନେ ଆଇଲୁ ଆବୁ । ୨୭ ଆରି ନୁଆ ରାଜିନାମା ତିଆର କରିରଇବା ଜିମ୍ବକିରିସତ୍ତ୍ଵର ଲଗେ ଆଇଲୁ ଆବୁ । ସେ ତାର ବନି ଜରାଇରଇଲା । ସେତା ଏବଳର ବନିତେଇଅନି ନିକ ଆଚେ । ୨୮ ଜନଟା ତମ୍ଭକେ ପରମେସର କରିରଇଲା । ସେତା ଏବଳର ବନିତେଇଅନି ନିକ ଆଚେ ।

ପରମେଶ୍ୱର କରିଲାନି, ସେ କାତା ଆମେ ନ ସୁନିକରି ଏଲାକଲେ, କେତେକ ଅଦିକ ତଣ୍ଡି ପାଇବୁ? ୨୭ କାଇକେବଇଲେ, ସିନ୍ଧୁ ପରମେଶ୍ୱର କାତା ଅରିଲାବେଲେ, ଦରତନି ତୁଳବୁଲିଗାଲା । ମାତର ସେ ଏବେ କାତା ଦେଇ କରିଲା ଆତେ, “ମୁର ଆରିତରେକ ଦରତନିକେ ତୁଳବୁଲାଇବି । ଅବକା ଦରତନିଷେ ନାଁ, ଆକାସେ ରଇବା ସବୁଜାକକେ ମିଥା କରିବି ।” ୨୮ ଜେତେବେଳେ ସେ ଆରିତରେକ ବଲି କରିରଇଲା, ତାର ଅରିତ ଅରିଲାନି ତିଆର କରିରଇବା ସବୁଜାକ ତୁଳବୁଲାଇ କରି ସବୁଜାକ ଦାରିଜାଇସି । ଜେନ୍ତୁରି କି ନ ତୁଳବୁଲାବାଟାସେ ରଇସି । ୨୯ ସେତାରପାଇ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କେ ଦନ୍ତିଆବାଦ ଦେଇଁ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆମ୍ବକେ ସାଧନ କଲାନି । ଆରି ତାର ରଇବା ନ ତୁଳବୁଲେ । ତାକେ ପାରଦା କରାଇବାକେ ତରିକରି ସମନାନ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ଉପାସନା କରୁ । ୨୯ କାଇକେବଇଲେ ଆମର ପରମେଶ୍ୱର ସବୁକେ ପଢାଇକରି କୁରୁପନୀୟ କରିବା ଜିଲ୍ପାରା ଆତେ ।

୧୩ କରିପଣ୍ଡାରେ ମିଥିବିତି ରଇବା ବିଷବାସି ବାରିବଜନି ପାରା ଆମାଦ

କରାକରି ଅଇ ରୁଆ । ୨ ନ ଚିନ୍ମଳା ଲକମନକେ ମିଥା ତମର ଗରମନକେ ତାକିନିଆ । କାଇକେବଇଲେ କେତେଲକ୍ଷ ନାଜାନିକରି ସେନ୍ତୁରି ଦୂହମନକେ ତାକିନେଲାଇ । ୩ ବନ୍ଦି ଗରେ ରଇବା ଲକମନକେ ତମେ ତାକର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲାଗାରା ଦୟ ଦେକାଆ । ଦୁକୁକଷ୍ଟ ଅରିରଇବା ଲକମନକେ ନିଜେ ତାକରପାଇ ଦୁକୁକଷ୍ଟ ପାଇଲୁନି ମଳି ଏତାଆ । ୪ ବିବା ଅରିବାଟା ସବୁଲକ୍ଷ ନିକ ବଲି ମାନତ । ସବୁ ମାଜିମନ୍ୟ ମନ ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ଆରି ଗଟେକେ ମନସ୍ ଅଇକରି ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାରଥାତେ । ଜନ୍ ଲକମନ ଦେସିଆ କାମ୍ କରି ରଇବାଇ, ସେମନକେ ପରମେଶ୍ୱର ତଣ୍ଡ ଦେଇସି । ୫ ତାରୁ ଆସା ଅଇକରି ତାରପଟେ ପାଲାଆ ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେଶ୍ୱର କରିଲାଆତେ, “ମୁର ତମକେ କେବେ ନ ପାସରି କି ନ ଚାତି ।” ୬ ତେବେରିପାଇ ଆମେ ସାୟ ଦାରି କଇପାରିବୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆକା ମକେ ସାଇର କରସି, ମୁର କେବେ ନ ତରି ଲକମନ ମକେ କାଇଟା କରି ନାପାରି । ୭ ଜନ୍ ଲକମନ ତମକେ ମୁକିଅ ଲୟାବେ ତାକିନେଇ ପରମେଶ୍ୱରର ବାକିଅ ବିକାଇଦେଇରଇଲାଇ, ସେମନର ବିସଳ ବାଦିଦେବା । ସେମନ କେନ୍ତି ଜିଜିଲାଇ ଆରି ମଳାଇ? ତମେ ତାର ପାରା ବିଷବାସି କରା । ୮ କାଇକେବଇଲେ, ଜିପୁକିରିଷ୍ଟଟ କେବେ ନ ବାଦିଲେ । ସେ ଆଜିରପାଇ, କାଲିକରିପାଇ, ଆରି ସବୁଦିନର ପାଇ ସମାନ୍ ସେ ରଇସି । (aiōn g165) ୯ ତେବେରିପାଇ ଲକମନ ତମକେ ଦିନ ଦିନିକିଆ ସୁନାରକରି ପଦବାଟେଅନି ବିନେ ନେବାକେ ରାଜି ଉଥାନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେଶ୍ୱର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇକରି ଦୟ ଦେକାଇଲାଗା ଆମର ମନକେ ତାର୍ କରସି । କାଦିର ଲାଗି ରଇବା ନିୟମ ମାନ୍ବାଗା ନାଁ । ସେନ୍ତୁରି ନିୟମ ମାନ୍ବାଗା ଲକ୍ଷ, ତେଇ ଅନି କାଇଟା ମିଥା ପାଥର ନାଇ । ୧୦ ଜିରଦିମନର ବେଦିଟାନେ ସେବା କରବା ପ୍ରାଜିମନ ତେଇ ସରପି ଦେଇରଇବା କାଇଟା ମିଥା କାଇବାର ନାଁ । ୧୧ ବଦ ପୁଜାରି ପସୁମନର ବନି ନେଇକରି, ପାପର ବଲି ସରପିଦେବାକେ ଅଦିକ ସୁକଳ ଜାଗାଇ ନେଇସି । ମାତର ପଢିଜାଇରଇବା ପସୁମନର ଗାଗଦ ତୁମ ଗର ବାଇରେ ରଇସି । ୧୨ ସେତାପେ ଜିପୁକେ ଅଇରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ, ତାକେ ନଥରର ବାଇରେ ଲକମନ ମରାଇରଇଲାଇ । ଆରି ତାର ବନି ପୁଜାର ମୁନ୍ସ ଜାତିର ପାୟ ଦଇଦେଲା । ୧୩ ତେବେରିପାଇ ନଥରର ବାଇରେ ତୁ । ଆରି ତାକେ ଆମେ ବିଷବାସି କଲାରିପାଇ, ଲକମନ ଜେବକି ନିମ୍ନ କଲାଟା ଆମେ ମୁରକିରି ରତ । ୧୪ କାଇକେ ବଇଲେ ଆମେ ସବୁଦିନ୍ ଏ ଜଗରେ ନ ରତ । ମାତର ଆଇବା ଦିନମନକେ କେବେ ନ ସାଇବା ଦିନକାକ ରଇବା ନଥରେ ରଇବୁ ବଲି ଆମେ ଜାଗିଆବୁ । ୧୫ ତେବେ

ଆସା । ଜିପୁକିରିଷ୍ଟଟକେ ଦେଇକରି ଆମେ ସବୁବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କେ ବଲି ସରପି ଦେଇତେ ରତ । ସେବା ଆମର ଗଣ୍ଡେଅନି ଆଇବା ଉପାସନା । ସେ ଆକା ମାୟରୁ ବଲି ଆମେ କରୁ । ୧୬ ନିକ କାମ୍ କରିବାକେ ପାସରା ନାଇ । ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ସାଇଜ କରା । କାଇକେବଇଲେ, ଏନ୍ତାରି ରଇବା ଚିଲାଚିଲିତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କେ ସାରଦା କରାଇବା ଗଟେକ୍ ବଲି । ୧୭ ତମ ର ମୁକିଅ ଲକମନର କାତା ମାନିକରି ଆଦେସ ଦେଲାଟା କରା । ସେମନ ଜ୍ଞାଗୁଆଲମନର ପାରା ନ ତାକିକରି ତମ ର ଆଦମାନମନ୍କେ ଜତନ କଲାନି । କାଇକେବଇଲେ ସେମନକେ ତାକର କରିରଇବା କାମ୍ ପରମେଶ୍ୱର କେ ଉପାସ ଦେବାକେ ପଢିସି । ତମ ଜଦି ତାକର କାତା ମାନ୍ସା, ସେମନ ସାରଦା ସତ୍ତ୍ଵ ସେବା କାମ୍ କରିବାର । ତମ ତାକର କାତା ନ ମାନଲେ, ସେମନ ଦୁଇ ଅଇବାର । ତେବେ ତମକେ କାର ସାଇଜ ନାଁ । er ଆମର ପାଇ ପାଇତନା କରିତେବୁଆ । ଆମର ବିବେକ ଆମେ କରିରଇବା କାମ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ବଲି ସାକିଦେଲାନି । ୧୯ ମରପାଇ ମିଥା ପାରନା କରା । ଜେନ୍ତୁରି କି ପରମେଶ୍ୱର ଦାସରେ ମକେ ତମରଳଗେ ପାଟାଇସି । ୨୦ ଆମର ମାୟରୁ ଜିପୁକେ ପରମେଶ୍ୱର ମଲାତେଇଅନି ରତାଇଲା । ସେ ଗଟେକ୍ ଗରହିପାରା ଆମକେ ଜାଗିରଇସି । ଆମେ ପରମେଶ୍ୱର ସତ୍ତ୍ଵ ସବୁଦିନରପାଇ ଗଟେକ୍ ଅଇବାଟାକେ ତାର ବନି ଜରାଇଲା । (aiōnios g166) ୨୧ ଜିପୁକିରିଷ୍ଟର ଲାଗି ସାନ୍ତ୍ବ ଦେବା ପରମେଶ୍ୱର ତମକେ ସବୁ ରକାମର ସାଇଜ ଦେଅ । ଜେନ୍ତୁରି କି ସେ ମନ କଲାଟା ତମେ ପୁରାପୁରୁଷ କରସା । ଆମେ କରିବା କାମ୍ ତାକେ ସାରଦା ଦେଅ । ଜିପୁକିରିଷ୍ଟଟକେ ଆମେ ନ ସାଇବା ଦିନକାକ ତାକୁପୁଟା ଦେଇଁ । (aiōn g165) ୨୨ ଏ ମର ବାଇବନିମନ, ମୁଣ୍ଡ ତମକେ ବାକୁକିଆ କଲିଦି, ମୁର ତମକେ କରିଲା ଏ ସବୁ କାତା ମୁରକିରି ସୁମା । କାଇକେବଇଲେ, ଏ ଚିଟି ଦେଇ ତେତ୍ତ ନାଇ । ୨୩ ଆମର ପାଇ ତିମିତି ବନ୍ଦିଗରେ ଅନି ମୁକଳି ଆଇବିଲି ଜାନ୍ସା । ସେ ଜଦି ସେ ଦାସରେ ଆଇସି, ତେବେ ମରସତ୍ତ୍ଵ ତାକେ ତାକିଆନବି । ୨୪ ତେଇ ରଇବା ତମ ର ମୁକିଅ ଲକମନକେ ଆରି ପରମେଶ୍ୱରର ସବୁ ଲକମନକେ ମର ଜୁଆର ଜାନାଇ ଦିଆସ । ଲଗାଲିତେଇ ମର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବା ଆମର ବାଇବନିମନ ମିଥା ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ୨୫ ପରମେଶ୍ୱର ତମକେ ସବୁଲକ୍ଷକେ ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟ ଦେବାଅ ।

ଜାକୁବ

୧ ମୂଳ ଜାକୁବ ମାପରୁ ଜିମ୍ବକିରିସିଥ ଆରି ବାବା ପରମେସରର

ଗଟେକ୍ ଗତିଦାଙ୍କୁଡ଼ିତ । ମୁଲାଳ ଜଟାତେ ଚିନ୍ଦଚତର ଅଇଜାଇରଇବା ପରମେସରର ବାବା କୁରୁମର ଲକ୍ଷମନକେ ମୂଳ ଜୁଆର ଜାନାଇକରି ଏ ଚିଟି ଲେକିଲିନି । ୨ ଏ ମର ବାଇବରିମନ୍ ଜିବନ ବିତାଇଲାବେଳେ ତମର ବିସବାସ ଢାଁଥ ଆତେ କି ନାଇ ବଲି, ଜେତକି ଦୁକ୍ କସରେ ପରିକା ଆଇଲେ, ଏବା ଗଟେକ ନିକ କରମର ବିସଇ ବଲି ଏତାଆ । ୩ କାଇକେବରିଲେ, ଏମ୍ବାରି ଦୁକ୍ କଥ୍ଟ ଆଇଲେ ତମର ବିସବାସ ପରିକାକରି ଢାଁଥ ଆତେବଲି ଦେବକାଇସି । ଆରି ମୁରଦବାଟା ଅବିକ ଅବିକ ଅଇସି ବଲି ତମେ ଜାନିଆଗ୍ରହ । ୪ ତମେ ପାରାସାରିକା ମୁରିକିରି ରଇଲେ, କାଇ ବିସରଗେଲେ ମିଥା ଭନା ନ ଅଇକରି ପୁରାପୁରୁଷ ସିଦ୍ଧ ଅଇପା । ୫ ମାତର ତମର ବିଦରେ ଜଦି କାକେ ଶିଆନ୍ ଭନା ରଇ, ଶିଆନ୍ ପାଇବାରଥାଲେ ପରମେସରକେ ମାଟ୍ଟୁ । ସେ ତାର ଆହ ମେଲାକରି, ଦସ ନ ଦାର ସବୁକେ ଦାନ କରସି । ୬ ମାତର ସେ ଅଇସି କି ନ ଅଏ ବଲିକରି ନ ବାବି, ବିସବାସର ସଞ୍ଚ ପାର୍ତତାନ କରବାରଥାରେ । କାଇକେ ବରଲେ ଜେ ଅଇସି କି ନ ଅଏ ବଲିକରି ବାବିସି, ସେ ପଦନୟତ୍ତୁ ଲଶ୍ଫୁତେ ରଇବା ସମ୍ଭାବର ରଲକା ପାନି ପାରା ଗଟେକୁ ଲକ୍ । ୭ ସେ ରକାମ ଲକ୍ ମାପରୁର ତାନେଅନି କାଇଟା ଆଲେ ପାଇକି ବଲିକରି ଆସା ନ କର । ୮ ସେ ତା, ଦୂରମନିଆ ଲକ୍, ସେ କରବା ସବୁ କାମଟାନେ ଦବିତ ନ ରେ । ୯ ଗଟେକ୍ କାକୁରୁତି ଅଇ ରଇବା ବିସବାସି ବାଇକେ ପରମେସର ପାରକାର କଲେ ସେ ସାରଦା ଅ । ୧୦ ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ଗଟେକ୍ ସାରକାର ବିସବାସିକେ ସେ ଅରକିତ୍ କଲେ, ସେ ମିଥା ପାରଦା ଅ । କାଇକେବରିଲେ ସାରକାର ଲକ୍ ପଦାର ଶାଁସର ପୁଲ୍ ପାରା ଜାଇଁଲି ଜାଇସି । ୧୧ ଜେତ୍ରି କି ବେଳ ରଦିକରି ବେସି ତାତିକଲେ ଗାଁସ ସୁଲିକାଇସି, ତାର ପୁଲ୍ ଲତିକାଇସି ଆରି ତାର ବନିମୁହୂତି ନସି ଜାଇସି । ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ, ସାରକାର ଲକ୍ଷମନ କାମ କରି କରି ମରିଜିବାଇ । ୧୨ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ପରିକା ଆଇଲେ ମିଥା ମୁରିତି କରି ରଇବାଇ, ସେମନ କେତେକ ନିକ କରମର ଲକ୍ । କାଇକେବରିଲେ ସେ ସବୁ ପରିକାର ସେମନ ଢାଁଥ ସଞ୍ଚ ଚିଆଅଳାପେତେ, ପୁରୁଷକାର ପାରବାଇ । ପରମେସର ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷମନକେ ଜନ ନିଜର ମୁନ୍ତ୍ର ଦେବାକେ ସପଦ କଲାଆତେ, ସେମନ ସେଟା ପୁରୁଷକାର ଜୟାବେ ମିଲାଇବାଇ । ୧୩ କାକେ ମିଥା ଦୁକ୍କଥିତ ପାଇବା ପରିକା ଆଇଲେ, ଏ ପରିକା ପରମେସର ପାଇଟାଇଆତେ ବଲିକରି କରବାର ନାର । କାଇକେବରିଲେ ପରମେସରକେ କେ ମିଥା ପରିକାକରି ନାପାରେ । ଆରି ସେ ନିଜେ କାକେ ପରିକା ନ କରେ । ୧୪ ମାତର ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ କରାପ ପୁନଃଚଲନମ୍ ତାକେ ପରିକା କରାଇ ଅଇବାକେ ତାକିନେଇସି । ୧୫ ତାରପତେ ତାର କାରାପ ପୁନଃଚଲନମ୍ ପାପ ବାରିସି । ଆରି ପାପ ଅଦିକ ଅଦିକ ବତିଜାଇକରି ମରନ ଆଇସି । ୧୬ ଏ ମର ଆଲାଦର ବାଇବରିମନ, ତମେ ନାତାରଥା ନାଇ । ୧୭ ସବୁ ନିକ ଆରି ସିଦ୍ଧ ରଇବା ଦାନ ପରମେସର ଦେଲା ଆତେ । ବାଦଲେ ରଜନ ଅଇବା ସବୁକାର ସେ ତିଆରକଲା ଆତେ । ସେମନ ବାଦଲେ ବୁଲ୍ବାବେଳେ ବାଦଲ୍ସି ଆରି ତାର୍ ଏନେତେନେ ଅଇସି । ମାତର ପରମେସର ଅଲପ ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରା ନ କରେ । ୧୮ ତାର ସତ ବାକିଅ ଆମକେ ଜାନାଇକରି ତାରତେଇଅନି ଆମକେ ଜିବନ ଦେବାକେ ସେ ମନ କଲା । ଜେତକି ସବୁ ବିସଇ ସେ ତିଆରକଲା ମିଥା ଆମ ଅବକା ତାରପାଇସେ ଅଇବାକେ ସେ ମନ କଲା । ୧୯ ଏ ମର ଆଲାଦର ବାଇବରିମନ, ମନେ ରକିରୁଆ । ତମେ ଆଗ୍ରୁ ନିକକରି ପୁନା । ମାତର ବାଦିତିନ୍ତିକରି କାତା କୁଆ । ବାପରେ ରିପା ରଥାନାଇ । ୨୦

କାଇକେବରିଲେ ମୁନୁପର ରିପାର ଲାଗି ପରମେସର ସୁକଲ୍ସତ୍ତ୍ଵ ଜଜନା କଲାଟା ନ ସିନ୍ଜାଇସି । ୨୧ ସେଥାରୁ ପାଇ ତମର ତମାଚିଲ୍ଲ ତାନେଅନି ବାଇବା ସବୁ ରକାମର କାରାପ ଅବିଆସ ପାତିଦିଆସ । ପରମେସରକେ ନିଜର ମନ ସରି ଦିଆସ । ତମର ମନ ବିଦରେ ସେ ଜନ ବାକିଅ ରଯିଆ ଦେଖିବା ପେଣାକେ ଦିଆନ ଦିଆ । ସେ ବାକିଅ ତମକେ ରକିଆ କରସି । ୨୨ ବାକିଅ ଜନଟା କରା ବଲି କଇଲାନି, ପେଣା କରା । ଅବକା ପୁନିକରି ରଇବା ଲକ୍ଷମନରପାରା ରଥ ନାଇ । ଏମ୍ବାରିକିଲେ ତମେ ନିଜେ ନାତାର ଅଇଲାସି । ୨୩ ଜନମଳକ ପରମେସର ବାକିଅ ଅବକା ପୁନସି, ମାତର ତେଇଅନି ରତିଗାଲା ପାତେ ତାର ବାନିମୁହୂତି ପାସରି ଜାଇସି । ୨୪ ମାତର ମୁନୁପର ମୁକ୍ତି ପାଇ ଗଟେକ୍ ପୁରାପୁରୁଷ ନିଯମ ଆତେ । ଜେ ସେ କାତା ପୁନିକରି ନ ପାସରେ, ଆରି ତାରଲାନି ସବୁ ମନପରାନ ଦେଇକରି ନିଜର ଜିବନତେଇ ମାନିକରି ରଇସି ବଲାଲେ ପରମେସର ତାର କରିରଇବା ସବୁ କାମ ମଞ୍ଚିଲ କରସି । ୨୫ କେ ଜଦି ମୁଲ ନିଜେ ଗଟେକ୍ ଦେବମ ଲକ୍ ବଲି ବାବିଲାନି, ସେ ଜଦି ତାର ନିଜର ଜିବ ଜାଗରତା କରେ ନାଇ, ସେ ନିଜେ ଆକା ନାତାର ଅଇଲାନି । ତାର ରତିନିତି କରବାଟା ତୁମାଆଇସେ । ୨୬ ପରମେସର ଦେକବା ଜୟାବେ ଜନ ରିତିନିତି ସଦ ଆରି ନିକ, ସେଣା ଅଇଲାନି ଦୁକେ ରଇବା ଶୁରାରୁ ପିଲାମନ ଆରି ରାଣ୍ଜିଲୁଶିମନର ଜତନ କରବାଟା । ପତେ ଜଗତର ଜଞ୍ଜିଲେଅନି ମୁକଳବାଟା, ଜେନ୍ତୁରିକି ସେ ସବୁ ତାକେ ନ ନସାଏ ।

୨୭ ଏ ବାଇବରିମନ ଆମର ତାକୁପୁଣା ମାପରୁ ଜିମ୍ କରିସଟକେ ବିସବାସ କଲାରଲାନି, ଲକ୍ଷମନର ଅଲଗା ମିଳାଅତା ଦେଇକିବି, ନିଜର ତଳାଟେଲି ପାଦିଲାବାଟା ଚିକ ନାଇ । ୨୮ ଜଦି ସବାଇ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ସୁନାର ମୁହି ଆରି ଜନମକି ଜାଇତେଇରଇବା ବସତର ପିନ୍ଧିକରି ତମରଲାଗେ ଆଇସି, ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମୁରକି ରଇ ଚିରବୁରଥାଇରଇବା ବସତର ପିନ୍ଧିକରି ଆଇସି । ୨୯ ଆରି ତମେ ସୁନ୍ଦର ବସତର ପିନ୍ଧିଅଧି ରଇବା ଲକ୍କକେ ଅଦିକ ସନ୍ମାନ ଦେଇକରି କରିଯା, “ଆପା ଏ ନିକ କୁରିତି ଉପରେ ବସା ଅ ।” ମାତର ଅଭିକିତ୍ ଲକ୍କଲେ କରିଯା “ଜେଇ ଜାଇ ଚିଆ ଅ ।” ନରଲେ “ତଲେ ବସ୍ତୁ ଏ ବଲିକିରି କଇସୁ । ୨୩ ସେନ୍ଦ୍ରାର ଆଲେତା ତମେ ନିଜର ନିଜର ବିଦରେ ବସିଥାନ୍ ବଲିକରି ଅଲଗା ଜୟାବେ ଦେକଲାସନି । ଆରି କାରାପ ଜୟାବେ ମୁ ଦେକି, ବିତାର କଲାସନି । ୨୪ ଏ ମର ଆଲାଦର ମରତରମନ ମୁନା, ପରମେସର ଏ ଜଗତର ଅଭିକିତ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ବାତି ଆତେ । ସେମନ ତାକେ ବିସବାସ ନରବାର ଆରି ତାର ରାଇଜେ କେବାରାଇ । ତାକେ ଆଲାଦକରିବା ସବୁ ଲକ୍କକେ ସେ ରାଇଜେ ଦେବିବଲି କାତା ଦେଖ ନାଇ କି? ୨୫ ମାତର ତମେ ଅଭିକିତ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ସନ୍ମାନ ଦିଆସ ନାଇ । ସାରକାର ଲକ୍ଷମନ୍ୟେ ତମକେ କଥାଟ ଦେଲାଇନି । ସେମନରେ ତମକେ ବିତାରନା ଜାଗାଇ ଜିକି ନେଇଲାଇନି । ୨୬ ତମକେ ଜନ ନାଇ ଜିମ୍ କରିସଟ ଦିଆଅଳାଟେ, ସେ ନାଇ ନେଇକରି ନିମ୍ନ କଲାଇନି । ୨୭ ନିଜକେ ଆଲାଦ କଲାପାରା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କରା । ଯାସତରେ ଲେକା ଅଇରଇଲାପାରା ପରମେସର ରାଇଜେଇର । ୨୮ ନିଜକେ ଆଲାଦ କଲାପାରା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କରି ଦିତି ତମେ ମାନ୍ଦି ଦେଖିବାରେ । ୨୯ ନିଜକେ ଆଲାଦ କଲାପାରା ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କରି ଦିତି ତମେ ମାନ୍ଦି ଦେଖିବାରେ । ୩୦ କାଇକେବରିଲେ ଜେ ମିଥା ସବୁ ନିଅମ ମାନିକରି ଗଟେକ୍ ନିଯମ ଗାତିଦେଲେ, କାଇ ନିଯମ ନ ମାନିଲା ଲକ୍ଷ ପାରା ଦେଖିବାରେ ବିନ୍ଦୁ ପାଇଯା । ୩୧ କାଇକେବରିଲେ ପରମେସର କରିଲାଇଆତେ “ତମେ ଦେଖିଥା କାମ କରବାରନାଇ, ଆରି ନର ମାର କରବାରନାଇ” ବିନ୍ଦୁ ବାରିକରି । ତେବେ ତମେ ଜଦି ଦେଖି ବେଶିଆ କାମ ନ କରି, ଲକ୍ଷମନକେ

ମାର୍ଯ୍ୟା, ତେବେ ତାର ନିଅମ୍ ମାନାୟ ନାଇ । ୧୭ ପରମେସର ବିଚାରନା କରି ବିଜି ଜାନିକରି ସେନ୍ଦ୍ରାରି କାଗ କଇ କାମ କରି ଦେକାଆ । ଜନ୍ମ ନିଯମ ଆମକେ ମୁକ୍ତଳାଯି, ସେ ନିଯମ ଲୟାବେ ଆମକେ ବିଚାରନା କରସି । ୧୮ କାଇକେବଳଲେ ଜନମକ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମକେ ଦୟା ନ ଦେକାଏ, ପରମେସର ବିଚାରନା କରିବାବେଳେ ତାକେ ମିଥା ଦୟା ନ ଦେକାଏ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କ ଦୟା କରିଆଏ, ସେମନ୍ ବିଚାରନାଟାନେ ତରିବାର ନାଇ । ୧୯ ଏ ମର ବାଇବଜନିମନ୍, ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ମୁଳ ବିସ୍ବାସ କଲିନି ବଲି କରସି । ମାତର ତାର କାମ୍ କଳାଟାନେ ସେଟା ନ ଡିପେ ବରଲେ, ତାର ପାଇ କାଇ ମୁଲିଅ ନାଇ । ଏନ୍ଦ୍ରାର ବିସ୍ବାସ ତାକେ କାଇ ମୁକ୍ତି ଦେଇ ନାପାରେ । ୨୦ ଜଦି ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସ ବାଇ କି ବରନିକେ, ସେ ଦିନର ପାଇ କାରିବାକେ କି ପିନ୍ତୁବାକେ ନ ରଖିଲେ, ୨୧ ତମର ବିଦ୍ରେ କେଆଳେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ତାର ଲଗେ ଜାଇ, ତଳେ ପେଟକେ କଥି ଅରି ଗାଗଦକେ ଲୁଗା ମିଳି ବଲି କିଥା । ତମେ ତାକେ ଲଭାକେ ଲାଗିବାଟା ନ ଦେଇ ଏନ୍ଦ୍ରାର କଇଲେ କାଇ ଲାବି? ୨୨ ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ଗଟେକ୍ ବିସ୍ବାସ କରିବା ଲକ୍ଷ ତାର ବିସ୍ବାସ ସତ୍ତ୍ଵ ନିକ କାମ୍ ମିଥା ନ ଡିପ୍ଲୋ ତାର ବିସ୍ବାସ ଆତି ନାହିଁ । ୨୩ ମାତର କେ ଆଳେ ମକେ କଇସି, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷର ବିସ୍ବାସ ଆଗେ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷର ନିକ କାମ୍ ଆତେ, ମୁଲ ତାକେ କରିବି ନିକ କାମ୍ ଗାତି, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ କେନ୍ତି ବିସ୍ବାସ ଅଇଥି? ଅବକା ବିସ୍ବାସ କରିବାରେ ଲକ୍ଷ ରଖିଲେ ମକେ ଦେକାଆ । ମର କରିବା ନିକ କାମ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ମର ବିସ୍ବାସ ମୁଲ ଦେବାଇବି । ୨୪ ପରମେସର ଗଟେକ୍ରେ ଆବେଦି ତମେ ବିସ୍ବାସ କଲାସନ୍ ସେନ୍ଦ୍ରାର ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରାର ବିସ୍ବାସ କଲାସନ୍, ସେଟା ନିକ । ଦୁମାମନ୍ ମିଥା ସେନ୍ଦ୍ରାର ବିସ୍ବାସ କଲାସନ୍ ଆରି ତରିକରି ଗଜଗଜି ଜିବାର । ୨୫ ମାତର ଏ ମିଲାଗାର ଲକ୍ଷମନ୍ ତମେ ବୁଜିମାପାର୍ଯ୍ୟ, ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ମୁଲ ବିସ୍ବାସ କଲିନି, ବଲି କଇସି ଆରି ନିକ କାମ୍ ନ କରେ, ସେନ୍ଦ୍ରାରାଲେ ତାର ବିସ୍ବାସ କରିବାଟା ଚାଲୁଗାଇସି । ୨୬ ଆମର ପୁରୁବର ଆନିଦବି ଅଥରାଆମ କେ ଦେକା, ପରମେସର ତାକେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଲି ତାକାର୍ । ସେଟା ତାର ନିକ କାମ୍ ପାଇ । କେତେବେଳେ ନିଜର ପିଲା ରିପାକ୍ରକେ ଦେବିଟାନେ ବଲି ଦେବାବେଳେ କେଇରଇଲା । ୨୭ ତମେ ଦେବକାର୍ଯ୍ୟକେ, ତାର ବିସ୍ବାସ ଆରି କରମ୍ ମିଷିକରି ରଇଲା । ସେ କରିବରିବା କରମର ଲାଗି ବିସ୍ବାସ ସିଦ୍ ଅଇଲା । ୨୮ ଏତାର ଲାଗି ଦରମ୍ ପାସତରର ଏ ବକିଅ ପୁରୁଷୁନ ଅଇଲା । ଅଭରାଆମ ପରମେସରକେ ବିସ୍ବାସ କଲା । ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ପରମେସର ଦେବକା ଲୟାବେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଲି ଏକାଇଅଇଲା । ଆରି ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ ପରମେସର ମଇତର ବଲି ତାକିରିବରିଲା । ୨୯ ଅବକା ବିସ୍ବାସ କଲେଯେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଦରମ୍ ବଲି ନାମାରିଅଇ ନାହିଁ, ମାତର ତାର କରିବା ନିକ କାମର ଲାଗି ଅଇସି । ଏଟା ତମେ ଦେବକାର୍ଯ୍ୟକେ । ୩୦ ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ସେବିଆ ମାଇଜି ରାବାକ୍ରକେ ମିଥା ଅଇଲା । ସେ ଉପରାଏଲର ଦେକାଦେକି କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଦକିନେଲା ଆରି ଦିନ ବାଟେ ବାରଇଜିବାକେ ସାଇଜ କଲା । ସେ ଏନ୍ଦ୍ରାର କଲାକେ ପରମେସର ଦେବକା ଲୟାବେ ଗଟେକ୍ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଲି ଜାନାରିଅଇଲା । ୩୧ ତେବେ, ଆହମ ତାତିଗାଲେ ଲକ୍ଷମନ୍କର ଗାଗଦ ଜେନ୍ତୁକି ମଲା ସମାନ୍, ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ନିକ କାମ୍ ନ କଲେ, ବିସ୍ବାସ ମିଥା ମଲା ସମାନ୍ ଆତେ ।

୩ ଏ ମର ବାଇବଜନିମନ୍, ତମର ବିଦ୍ରେ ବାକିଅ ସିକିଆ ଦେବା ଗୁରୁ ଅଦିକ ଉଥା ନାଇ । ଜନମକ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସିକାଇବାର ସେମନ୍ ଅଦିକ ତୁମ୍ଭ ପାଇବାର, ଏଟା ଜାନିରୁଆ । ୨ ଆମେ ସମୁ ତରିକେତର ବୁଲ୍ କଲୁନି । ମାତର ଜେ ମିଥା ତାର କାତାବାରତା କଇଲାବେଳେ ବୁଲ୍ ନ

କରେ, ତେବେ ସେ ସିଦ୍ ଲକ୍ । ଆରି ସେ ତାର ସବୁଜାକ ମିଥା ଜାଗରିଦକରି ସମ୍ଭୂଲ ଆଚେ । ୩ ଗଟେକ୍ ଗତାର ବିସଇ ବାବିଦେବୁନ୍ । ଜଦି ଗତା ଆମର କାତା ମାନ୍ବାର ଆଗେ ବଇଲେ, ତାର ଚଣ୍ଟେ ଲାଗନ୍ ବାବାଇଲୁନି । ଜେନ୍ତୁରିକି ଗତାର ମୁଲାଗ ଗାଗଦ ମିଥା ବୁଲାଇକରି, ଆମେ ଜନମାବେ ମନ୍ କରବୁ, ସେନ୍ଦ୍ରାରେ ନେଲୁନି । ୪ ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ଗଟେକ୍ ବହୁ ପାନିଜାଇର ବିସଇ ତିନ୍ତୁ କରିଦେକା । ସେଟା ବେଶି ବହୁ ରଇଲେ ମିଥା ଜବର ପବନ ଆଇତେଇଲେଯେ ସେଟା ତାଲାଇଅଇସି । ମାତର ଗଟେକ୍ ଜାଗରାଲାର ସାମଟା ବୁଲାଇବା ଚକା ମାରିକରି ସେ ଜନ୍ମ ମନ୍ କରସି, ଜାଇ ସେ ବାଟେ ତାଲାଇ ନେଇସି । ୫ ସେ ରକାମ୍ ଆକା ଆମର ଚଣ୍ଟେ ରଇବା ଜିବ ମିଥା ଆମର ଗାଗତର ଗଟେକ୍ ସାମ୍ ଜିନିଯି, ମାତର ଏଟା ବେଶି ବହୁବହୁ କାତା କରସି । ଗଟେକ୍ ତୁମ୍ଭର ବିସଇ ବାବିଦେକା, ସେଟା ବଦେଟା ରଇଲେ ମିଥା କଣ୍ଟେଇ ଜାଇ ଲାଗୁନାଇଲା ଲାଗିକରି ସବୁ ପଦାଳଦେଲୁମି । ୬ ସେନ୍ଦ୍ରାର ଜିହ୍ ମିଥା ଜାଗପାରା, ଜିବ ବିଦ୍ରେ ମିତିଚାମନ୍ ବରତିଆଇ ଆଚେ । ସେଟା ଆମର ଗାଗଦ ବିଦ୍ରେ ବାପାଅଳ ଆଚେ । ଆମର ଗୁଲାଇ ଗାଗଦକେ କାରାପ ଦବିଦେଲେ ଆଚେ । ଆମର ଜିବନ ଜଇଲାନେ ପଢାଇଲାପାରା ପଢାଇ ଦେଲେ । ଆରି ସେ ଜାଇ ନରକେଅନି ଅଇସି । (Geenna g1067) ୭ କାଇବେଳଲେ ସୁର ରକାମନ୍ ତୁମ୍ଭର ରଇବା ଜାହିଁ, ଉତ୍ତିବୁଲବାଟାମନ୍, ରାଙ୍ଗୁଲବାଟାମନ୍ ଆରି ପାନିତେଇ ରଇବାଟାମନ୍, ପୁରଦେଅନି ଲକ୍ଷମନ୍ ସେଟାମନ୍କେ ମାନାଇକରି ଆଚ୍ଚଦ । ୮ ମାତର ଏବେକାକ ଜିହ୍କେ କେ ମିଥା ମାନାଅର ନାଇ । ତେଇ କାରାପ ବିସଇ ପୁରୁନ ଅଇଆଚେ । ସେ ତାର ନିଜର ମନ୍ କରିବା ଜୟାବେ ଜାଇସି । ଆରି ମରନ ତାକିଅନ୍ଦବା ବିପ ବରତ ଅଇଆଚେ । ୯ ଆମେ ଜିହ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ମାପୁରୁଣେ ଆରି ବାବା ପରମେସରକେ ଦନିଆବାଦ ଦେଲୁନି । ଆରି ଏ ଜିବସତ୍ତ୍ଵ ପରମେସର ତାରପାର ତିଆର କରିବରିବା ମୁମୁକ୍ଷେ ସାଇସ ଦେଲୁନି । ୧୦ ଗଟେକ୍ ତେଣୁମିନେ ଦନିଆବାଦ ଦେବାଟା ଆରି ସାଇସ ଦେବାଟା ବାରଇସି । ମର ବାଇବଜନିମନ୍, ଏନ୍ଦ୍ରାର ଗାରି ଅନି ଆରି ବାରାଗାରି ଚିକନ୍ ନାହିଁ । ୧୧ ଗଟେକ୍ ରୁଆବିଲେଅନି, ଗଲାପାନି ଆରି ନିରମଲାପାନି ବାରଇସି କି? ନାଇ, ନ ବାରଏ । ୧୨ ଏ ମର ବାଇବଜନିମନ୍, ଭୁମିରିତେ ଜିବପଲ୍ ନ ପଲେ କି କାର ଅନ୍ତ୍ରେ ମାଲେ ତୁମରି ନ ପଲେ । ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ଗଟେକ୍ ଗଲାପାନି ବାରିବା ବୁଆଳ ଅନି ନିରମଲ ପାନି ନ ବାରଏ । ୧୩ ତମର ବିଦ୍ରେ ଗାନ୍ଧି ଆରି ବୁଲିନି ବଲି କରିବା ଲକ୍ ଆଚଦି କି? ତାର ନିକକରି ଜିଇବାକାଇବାଟାନେଅନି ସେଟା ଦେକାଅ । ତାର ଜିବନେ, ଗଟେକ୍ ଗିଆନ୍ ରଇବା ଲକ୍ଷର ଜୟାବେ, ସବୁଦିପଲ ସୁଆଲେ କଲାଆଟେ ବଲି ଦେକାଅ । ୧୪ ଏଟା ନିଜର ପିଲା ରିପାକ୍ରକେ ଦେବକାର ଲାଗନ୍ ଆରି ସବୁଦିପଲ ସୁଆଲେ କଲାଆଟେ କିମ୍ବା ରିପାକ୍ରକେ ସାଇସ ଦେଲୁନି । ୧୫ ଏଟା ନିଜର ପିଲା ରିପାକ୍ରକେ ଦେବକାର ଲାଗନ୍ ଆରି ସବୁଦିପଲ ସୁଆଲେ କଲାଆଟେ କିମ୍ବା ରିପାକ୍ରକେ ସାଇସ ଦେଲୁନି । ୧୬ ଏଟା ନିଜର ପିଲା ରିପାକ୍ରକେ ଦେବକାର ଲାଗନ୍ ଆରି ସବୁଦିପଲ ସୁଆଲେ କଲାଆଟେ କିମ୍ବା ରିପାକ୍ରକେ ସାଇସ ଦେଲୁନି । ୧୭ ଏଟା ନିଜର ପିଲା ରିପାକ୍ରକେ ଦେବକାର ଲାଗନ୍ ଆରି ସବୁଦିପଲ ସୁଆଲେ କଲାଆଟେ କିମ୍ବା ରିପାକ୍ରକେ ସାଇସ ଦେଲୁନି । ୧୮ ଏଟା ନିଜର ପିଲା ରିପାକ୍ରକେ ଦେବକାର ଲାଗନ୍ ଆରି ସବୁଦିପଲ ସୁଆଲେ କଲାଆଟେ କିମ୍ବା ରିପାକ୍ରକେ ସାଇସ ଦେଲୁନି । ୧୯ ଏଟା ନିଜର ପିଲା ରିପାକ୍ରକେ ଦେବକାର ଲାଗନ୍ ଆରି ସବୁଦିପଲ ସୁଆଲେ କଲାଆଟେ କିମ୍ବା ରିପାକ୍ରକେ ସାଇସ ଦେଲୁନି । ୨୦ ଏଟା ନିଜର ପିଲା ରିପାକ୍ରକେ ଦେବକାର ଲାଗନ୍ ଆରି ସବୁଦିପଲ ସୁଆଲେ କଲାଆଟେ କିମ୍ବା ରିପାକ୍ରକେ ସାଇସ ଦେଲୁନି । ୨୧ ଏଟା ନିଜର ପିଲା ରିପାକ୍ରକେ ଦେବକାର ଲାଗନ୍ ଆରି କଲାନିକାଟା ନ କାଥାର । ୨୨ ଏଟା ନିଜର ପିଲା ରିପାକ୍ରକେ ଦେବକାର ଲାଗନ୍ ଆରି କଲାନିକାଟା ନ କାଥାର ।

ରଇକରି ଦରମର ବିଅନ୍ ବୁନ୍ଦାଇ, ସେନ୍ତ୍ରାରି ଲକ୍ଷମନ ପରମେସର ଦେକ୍ବା
ଇଥାବେ, ନିକ କାମର ଦାନ କାଟୋବାଇ ।

୪ ତମର ବିଦ୍ରେ ମାରାମାରି ଆରି ଲାଗାଇତା କାଳକେ ଆଇଲାନି? ତମର ମନ୍ଦିରରେ ତୟିରଇବା କାରାୟ ମନ୍ଦିକଳାଟା ଉଟିକରି ତମର ବିଦ୍ରେ କୁଳାନି, ଏତାର ଲାଗି ଏହାର ଅଇଲାନି । ସେଠାରପାଇ ଗଟକେ ଲକ୍ଷ ଆରିଗାବେଳେ ଲକ୍ଷ ସତ୍ତ୍ଵ ଲାଗିଲାସନି । ୨ କାଇକେବରଲେ ତମେ ଜନ୍ମଟା ମିଲାଇବାକେ ମନ୍ଦ କଲାସନି, ସେଠା ମିଲାଇ ନାପାରଲେ, ମାରାଇବାକେ ମନ୍ଦକଳାସନି । ଜନ୍ମଟା ମିଲାଇବାକେ ବେଦି ମନ୍ଦ ଅଇଲାନି, ସେଠା ମିଲାଇବାକେ ତମଙ୍କେ ବୟସାଇ । ସେଠାରପାଇ ତମରତମର ବିଦ୍ରେ ଲାଗାଇତା ଅଇ ମାରାମାରି ଅଇଲାସନି । ତମେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କେ ମାତ୍ରାୟ ନାଇଲେ ମନ୍ଦକଳାଟା ମିଲାଇ ନା ପାରିଲାସନି । ୩ ତମେ ମାତ୍ରୁତେଇରସା, ମାତ୍ର ସେ ତମଙ୍କେ ଦେଖ ନାଇ । କାଇକେବରଲେ ସେଠା କାରାୟ କରିବାକେ ମାତ୍ରାଲାସନି । ପୁଣି ରଇକରି ପାଇସାରଦା ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବୁ ବନି ମାତ୍ରାଲାସନି । ୪ ଏ ବିଦ୍ବାସେ ବିଦ୍ଵାଦେବା ଲକ୍ଷମନ୍, ତମେ କାଇ ନାଜାନ୍ୟ କି ଜଗତକେ ଆଲାଦ କରସମ୍ଭବ ପରମେଶ୍ଵର ସତ୍ତ୍ଵ ବଳିକରି? ଜନ୍ମକ୍ଷେତ୍ର ଏ ଜଗତର ତଳାଗଲିତ ଆଲାଦ କରିବାର ପେମନ୍ ପରମେଶ୍ଵର ବିରଦ୍ଧି । ୫ ତମେ ଦରମ୍ ସାଧତରେ ଲେକାଇରଇବା ଏ ବାକିଅ ତୁରାଇ ବଳିକରି ବାବଲାସନି କି? ପରମେଶ୍ଵର ଜନ୍ ଆଦିମାକେ ଆମର ବିଦ୍ରେ ବାପାଇରଇବାକେ ଦେଲାଆଚେ, ସେ ଆମକେ ପୁରୀପୁରୁଷ ଅଦିକାର କରିବାକେ ମନ୍ କଲାନି । ୬ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ଜିବନ ଦୁକାଇଲାଟା, ତାରତେଳାନି ଅଦିକ ବପୁଆଚେ । ସେଠାରପାଇ ସାଧତ କରିଲାନି, ଥାକ୍ରିଆମନ୍ଦକେ ପରମେଶ୍ଵର ବିରଦ୍ଧ କରିଯି, ମାତ୍ର ସୁଆଲେ ରଇବା ଲକ୍ଷକେ ତାର ଜିବନ ଦୁକାର, ଦୟା କରିଯି । ୭ ତେବେ ପାଇ, ତମେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କେ ସରପାଇରଥା । ସଇତାନକେ ଜାକି ଦିଆସ । ସେହାରି କଲେ ସରତାନ୍ ତମଦ୍ଦଲଣେ ଅନି ପାଲାଇଯି । ୮ ପରମେଶ୍ଵର ଲଗେ ଆସା, ତେବେ ସେ ମିଷା ତମର ଲଗେ ଲଗେ ରଇଯି । ଏ ପାପିମନ୍, କାରାୟ କାମକ୍ରବାଟା ଚାତିଦିଆସ । ଆରି ଏ ଦୁଇବାଟେ ମନ୍ଦକୁରୁମନ୍ ତମର ମନ୍ ନିରମଳ କରା । ୯ ତମର ପାପରଳାଗି ମାରିଚିଅ ଅଇକରି କାନ୍ତୁରୁଥା । ନ ଥୁଏକି କାନ୍ତୁରୁଥା, ପାଦବା ନ ଅଇକରି ଦୁକେ ରୁଥା । ୧୦ ମାପରୁର ମୁଆଚେ ନିଜେ ନିଜେ ସରପିରଥା, ସେ ତମକେ ଉଗାଇଯି । ୧୧ ଏ ମର ବାଇବଜନିମନ୍, ନିଜର ନିଜର ବିଦ୍ରେ କୁର କାତା କୁଆ ନାଇ । ଜଦି ବିଦ୍ବାସି ବାଇମନର ବିରୁଦ୍ଧେ କୁର କାତା କଇ ତାକେ ଦସ ଦେଇରସା, ତମେ ପରମେଶ୍ଵର ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧେ କାତା ଆଇଲାସନି । ଆରି ତାର ନିୟମଙ୍କେ ବିଚାର କଲାସନି । ପରମେଶ୍ଵର ନିୟମ ବିଚାର କଲେ, ତମେ ତାର ଆଦେସ ମାନ୍ୟ ନାଇ । ମାତ୍ର ବିଚାରକାରିଆ ଲାଗାବେ ରଇଲାସନି । ୧୨ ପରମେଶ୍ଵରସେ ନିୟମ ଦେଇପାର୍ଯ୍ୟ । ସେ ସେ ଆମକେ ବିଚାର କରିପାର୍ଯ୍ୟ । ସେ ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ରକିଆ କରିପାର୍ଯ୍ୟ ଆରି ସେ ସେ କୁରୁପାନ୍ୟ କରିପାର୍ଯ୍ୟ । ମାତ୍ର ତମେ କେ ଜେ, ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ବିଚାର କରିପାରାଯି? ୧୩ ତେବେ ମର କାତା ମୁନା । ତମର ବିଦ୍ରେ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଏମାତି କାତା ଅଇଦେଇରସା, ଆଜି ନରଲେ କାଲିକେ ଆମେ ଏ ନଅରେ କି ସେ ନଅରେ ଜିବୁ, ତେବେ ବରସେକ ରଇବୁ ଆରି ବେବାର କରି ତାବୁ ଅରିବୁ । ୧୪ ମାତ୍ର କାଲିକେ କାଇତା ଗର୍ଦ୍ଦି, ସେଠା ତମେତା ନାଜାନ୍ୟ ତମର ଜିବନ ଦୁର୍ବିଧି ସମାନ୍, ଜନ୍ମାକି ଚନେକର ପାଇ ତିଥି ଆରି ମାୟ ଅଇଲାଇଯି । ୧୫ ତାର ବାଦୁଲେ ତମେ ମାପରୁ ମନ୍ କଲେ ଥେନ୍ତୁରି କରାସ ।

ନାଇ । ଆଂକଣିଆମନ ଆରି ବଦ୍ପଦ୍ମ କାତା କରିମନ ଏ । ଏହୁରି ବଦ୍ପଦ୍ମ କାତା କଇବାଟା ବୁଲୁଥାରେ । ୧୭ ଏତାଇ ରୁଥା । ଜେ ଜଦି ଏଟା ନିକ କାମ ବଲି ଜାନେ, ମାତରୁ ସେବା ନ କରେ ବିଜଳେ, ପରମେସର ଦେବକବା ଉପାବେ ସେ ଦସ କଲାଥାରେ ।

୪ ଏ ସାଇକାର ଲକ୍ଷମନ୍, ମରକାତା ସୁନା । ତମଙ୍କେ ଜନ୍ମ ଦୁଇକଥିଏ
ଆଇଲାନି, ଯେତାର ପାଇ ମାରିଦିଏଇ କାନ୍ଦୁ । ୨ ତମର ଦନ୍ତସଂପତ୍ତି
କୁରଗାଲାନି ଆରି ନିକନିକ ବସ୍ତରମନ୍ ଅଳ୍ଲମା କାଇଲାନି । ୩ ତମର
ସୁମାରୁପା ଚିଲମ୍ ଦାରଲାନି ଆରି ଏ ଚିଲମ୍ ଦାରଲାଗାକେ ନେଇକରି
ପରମେସର ତମଙ୍କେ ଦସି କରସି । ଆରି ଜଙ୍ଗାନେ ପଢ଼ିଲେ ଜେନ୍ତି ଗାରହ
ନସମି, ସେହି ତମର ଗାରହ ସେ କୁରୁପାନ୍ତି କରସି । ଏ ଜୁଗ ସାରବାକେ
ଜାଇତେରିଲେ ମିଥା ତମେ ସବୁଲକ୍ ଦନ୍ତସଂପତ୍ତି ଚିଲିଆଇଲାଏନି । ୪
ତମର ଜମିବାତିଲିଗେ କାମକ୍ରବା ବୁତିଆରମନକେ ବୁତି ଦିଆସ ନାହିଁ ।
ତାର ବାଦୁଲେ ସେମନ୍ତକେ ନାତାର ଆଗାସ । ସୁନା, ସେମନର ବୁତି ତମର
ବିରୁଦ୍ଧେ କାନ୍ଦୁଲାଗାର ସୁନିଆଇଲାନି । ସେମନର କାନ୍ଦୁବାଟା ପଦ୍ମବୀନାମେଥି
ବସୁ ରଇବା ମାପରୁ, ସୁନଲା ଆଏ । ୫ ଏ ଜଗତେ ତମେ ସାଇସାରବା ସଞ୍ଚୁ
କାଇଲାଏନି । ଜଙ୍ଗା ମନ୍ କଲେ, ସେତା କଲାଏନି । ମାତର ପରମେସରର
ତଣ୍ଣୁ ଦିନ ଦାପେ ଆଇଲାନି । ୬ ତମେ ଦସି ନ କଲା ଲକ୍ଷମନକେ ଦସି
ବଳିକରି ମାରି ମରାଇଥାଏସ । ଏଲେମିଥା ସେମନ୍ ତମଙ୍କେ ଅନ୍ତକାର୍ତ୍ତ ନାହିଁ ।
୭ ଏ ମର ବାଇବଜନିମନ୍, ମାପରୁ ଆରିଦରେକ ଆଇବାକ ମୁରୁତିକରି
ରୁଆ । ଗାସିମନର ବିସର ଚିନ୍ମାକରିଦେକା, ତାକର ଜମିଅନି ନିକ ପପଲ୍
ମିଳିବା ଜାକ ସେମନ୍ ଜାକିରି ରଇବାଇ । ଜେନ୍ତିକି ମାଟିବିଜାଇବାକେ
ପରଦୂମର ବରିଯା ଆରି ନିଞ୍ଚୁବାପାତ୍ରବା ବେଳର ସାରାପାରି ବରସାକେ
ମୁରୁତିକରି ଜାଗି ରଇବାଇ । ୮ ସେ ରକାମ୍ ତମେମନ୍ ମିଥା ମୁରୁତି ଜାଗିରୁଆ ।
୯ ତମ ମନ୍ ତୁମ୍ଭେକରି ରୁଆ, କାଇକେବଜଲେ ମାପରୁ ଆଇବା ଦିନ ଲମ୍ବେ
କେଟିଆଇଲାନି । ୧୦ ଏ ମର ବାଇବଜନିମନ୍, ନିଜର ନିଜର ବିତ୍ତରେ ଦସି
ଦାରାଦାରି ରାତ ନାହିଁ । ସେହିଆଲେ ମାପରୁ ତମଙ୍କେ ବିଚାର ନ କରେ ।
ଦେକା ବଢ଼ ବିତରକିଆ ଲଗେ ଆଏ । ୧୧ ମର ବାଇବଜନିମନ୍, ଜନ୍ମ
ଦବିଷ୍ଟବେକ୍ତାମନ୍ ମାପରୁର ନାହିଁ ଦାରି କାତାଦେଖ ରଇଲାଇ, ସେମନ୍ତେ
ଏତାଆ । ଦୁଇକଥିଏ ଆଇଲାବେଳେ । ସେମନ୍ ମୁରୁତିକରି ରଇଲାଇ ।
ତେମେମିଥା ପେହାରି ଅଥକରି ମନେ ଏତାଆ । ୧୨ ସେମନ୍ ମୁରୁତିକରି
ରଇଲାଇରାଇ ବଲି କେତେକରମର ଲକ୍ଷ ବଲି କଇଲୁନି । ସେହିରିସେ
ଆୟୁର ବେଦି ଦିନକାକ ମୁରୁତିକରି ରଇଲାଟା ତମେ ସୁନି ଆଗାସ ।
ସାରାପାରି ପଦେ ମାପରୁ ଜନ୍ମକାମ୍ ତାକେ ବାରତାରଦେଲାଟା ଜାନିଆରାସ ।
କାଇକେ ବଜଲେ ଆଗର ମାପରୁ ଦୟାକରସି ଆରି ପୁରାପୁରୁନ କଲିକିତମ୍
ଦେବକବା ମାପରୁ । ୧୩ ଏ ମର ବାଇବଜନିମନ୍, ତମେ କାତା ଦେଲା ବେଳେ
ରାତ ନିଯମ ପାକାଆ ନାହିଁ । ସରଗେର କି ଏ ଜଗତର ନାହିଁ ଦାରିକରି
କାର ବିସର ରାତ ପାକାଆ ନାହିଁ । ତମର ଅଇବା କାତା ଆଲେ “ନାର” ବିଳିକୁଆ । ସେହିର ରଇଲେ, ତମେ
ପରମେସରର ବିଚାରମାଟାନେ ତଣ୍ଣୁ ନ ପାଆସ । ୧୪ ତମର ବିତ୍ତରେ କେ
ଜିଦି ଦୁଇ ଜଞ୍ଜାଲେ ରଇଲେ, ସେ ପାରତା କର । କେ ଜିଦି ସାରବାଦାନ୍ତ୍ର
ଆଏ ବେଳେ, ସେ ପରମେସରର ତାକୁପୁରାଟ ଗିରି ଗାଥ । ୧୫ କେ ଜିଦି
ଜରଦୂକା ଅଇ ରଇଲେ ସେ ମଣିଲିର ପାରତିନ୍ମନକେ ତାକାଆ, ସେମନ୍
ମାପରୁନ ନାହିଁଦାରି ଚିକନ୍ ରକାଇ କରି ତାକେ ଲାଗାଇ, ପାରତା କରବାଇ
ଉଜାଇସି । ଜିଦିଯେ ସାପକରି ରଇସି ବେଳେ ମାପରୁ ତାକେ କେମା କରିବି

। ନିଜର ନିଜର ଲଗେ ପାୟ କଲାଟା ଜାନାଆ ଆରି ନିଜର ନିଜର ପାଇ
ପାରତମା କରା । ସେମାର କଲେ, ତମେ ନିକ ଅଇସା । ୧୭ ଗଟେକୁ ଦରମୁ
ଲକୁ ପାରତନା କଲାଟା ଦେସି ବୁଝ ରଇସି ଆରି ସେ ପାରତନାର ରତର
ଦେକିଅଇସି । ୧୯ ଏଲିଅର ବିସାଇ ବାଦିଦେକା, ସେ ମିଥା ଆମର ପାରାସେ
ରଇଲା । ପୁରବେ ଇସ୍ତରାଖଲ ଦେସେ ପାନି ନ ମାର ବଲି ସେ ମନ୍ଦିଆନ୍
ଦେଇ ପାରତନା କର୍ତ୍ତେରଇଲା । ସେଟାରୁପାଇ ସେ ଦେସେ ତିନ୍ମ ବରସ୍ ଚ
ମାୟ ଜାକ ପାନି ମାରେ ନାଇ । ୨୦ ଆରି ତରେକ ପାନି ମାର ବଲି ପାରତନା
କଲାକେ ବାଦଲେଆନି ପାନି ମାରିଲା । ତେବ୍ରପାଇ ଜମିଟାନେ ତାୟ ଅଇଲା
। ୨୫ ଏ ମର ବାରବରନିମନ୍ ତମର ବିଦ୍ରରେ ଜଦି କେ ସତ୍ତ ବାଟ୍ ତାତିକରି
ବିନ୍ ବିନ୍ ବାଟ୍ ଗାଲେ, ତାକେ କେ ଆଲେ ଜାଇ ବାରତାର ଆନଳେ, ୨୦
ଏତାଇବୁଆଜେ, କେ ଜଦି, ଗଟେକୁ ପାପିକେ ବୁଲବାପେଆନି ବାରତାଇ
ଆନ୍ସି, ସେ ତାକେ ମରନେଆନି ରକିଆ କରୁସି । ଆରି ସେ ଲକର ଜବର
ପାୟ ରଇଲେ ମିଥା ତାକେ କେମା ଅଇସି ।

୧ ମ ପିତର

୧ ମୂଲ ପିତର,

ଜିପୁକିରିସତ୍ର ଗଟେକ ପେରିଦ ସିସ । ପନ୍ତୁ, ଗାଲାଟିଆ,
କାପାଦକିଆ, ଆସିଆ ଆରି ବିତୁନିଆ ରାଇଜମନ୍ଦକେ, ବିନ୍ଦେସର
ଲକ୍ଷମନରୂପାରା ଚିନ୍ଦିନ ଅଇଜାଇରାଇବା ପରମେସରର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ମୂଲ
ଏ ଚିଟି ଲେକିଲି । ୨ ତାର ଜନ୍ମନା ଲୟାବେ ବାବା ପରମେସର ତମକେ
ତାକ୍ଲା ଆବେ । ତାର ସୁକଳ ଆଦମାଇ ସେ ତମଙ୍କେ ତାର ସୁକଳ ଲକ୍ଷ
କରାଇସି । ତମେ ଜିପୁ କିରିସତ୍ରକେ ମାନିକରି, ତାର ବନିତେଇ ଦଇଅଳକରି
ରଇବାକେ ସେ ଏହୁରି ଜନ୍ମନା କଲା । ତାର ଜିବନଦୂକିରାଇଲାଟା ଆରି
ସାନ୍ତି ପୁରାପୁରୁନ ତମକେ ମିଳ । ୩ ଆମର ମାପରୁ ଜିପୁକିରିସତ୍ର ବାବା
ପରମେସରକେ ଦନିଅବାଦ ଦେଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଜବର ଅଇତେ
ଦୟା କଳାରପାଇ ଆମକେ ନୁଆ ଜିବନ ବେଳା ଆବେ । ଜିପୁକିରିସତ୍ରକେ
ମଲାଟାନେଅନି ଉଟାଇକରି ଏହୁରି କରିଆବେ । ଆମେ ମଲେ ମିଥା
ଆମକେ ଉଟାଇସି ବଲିକରି ପୁରାପୁରୁନ ଆସାଆବେ । ୪ ସେଟାରପାଇ
ପରମେସର ତାର ଲକ୍ଷମନରୂପାଇ ଜେହକି ସବୁ ଆସିରବାଦ ସରଗେ ଜତନ
କରି ସଞ୍ଚିତାବେ, ସେଟା ସବୁ ଆମର ଅଇସି ବଳି ଆସାକିଲୁନି । ତେଇ
ସେଟା ନ ନୟେ କି ଚିଲମ୍ ନ ଦାରେ କି ଉନା ମିଥା ନ ଅନ୍ଧ । ୫ ଏ ସବୁ
ଆସିରବାଦ ଆମରପାଇ । ତମେ ପରମେସରକେ ବିସବାସ କଲାରପାଇ,
ତାର ବୁଦ୍ଧ ତମଙ୍କେ କାଇଟା ନ ଅଇତେ ସଞ୍ଚିତଲା ଆବେ । ସାରାପାରିଦିନେ
ତାର ମୁକୁତି ସବୁଲକ୍ଷ ଜାନ୍ମବା ଜାକ, ତମର ଉପରେ ଜାଗ୍ରତେଇଲୟି । ୬
ତମେକରପାଇ ତମର ଜିବନେ ବିନ ବିନ ଦୁକ୍ଳକ୍ଷସଂ ଆଇଲାକେ ମୁରଚିକରି
ରଇବାକେ ପଢ଼ିଲ ମିଥା, ସେଟାରପାଇ ତମେ ପାରଦା ଅଇକରି ରୁଆ ।
୭ ତମର ଜିବନେ ଆଇଲା ଦୁକ୍ଳକ୍ଷସଂ ସବୁ ତମର ବିସବାସ ସଦ୍ବାବେ
କି ନାହିଁ ବଲି ପରିକା କରବାକେସେ । ସୁନାର ବିସର ବାଦିବେକା, ଏ
ଜଗତର ସବୁ ବିସରପାରା ସୁନା ମିଥା ନିପିଲାଇସି । ସୁନା ନିକଟା କି
କାରାପରା ବଲି ଜାନ୍ମବାକେ ଜାଇଟାନେ ସିଲାଇବାଇ । ତମର ବିସବାସ
ସୁନାଟାନେଅନି ଅଦିକ ମୁଲିଅ । ସେହୁରାଥାଲେ ତମର ବିସବାସ ନିକଟା
କି ନାହିଁ ବଲି ପରିକା କରବାର ଆବେ । ତମର ବିସବାସ ଜି ନିକଟା,
ଜିପୁ କିପଦିତ ଦେବା ଅଇବା ସେ ଦିନେ ତମେ ତାକପୁଣ୍ୟ ଆରି ମରମା
ପାଇଥା । ୮ ଏବେ ତମେ ତାକେ ନ ଦେକିରାଇଲେ ମିଥା ଆଲାଦ କଲାସନ୍ତି
ଆରି ବିସବାସ କଲାସନ୍ତି । ସେଟାରପାଇ ତମର ପାରଦା ବେଦି ବଦ୍ଧ । ୯
ତମେ ବିସବାସ କଲାରପାଇ ତମଙ୍କେ ସରଗେ ନ ପାରଦା ଜିବନ ଆବେ ।
୧୦ ପରମେସର ମୁନ୍ଦୁସମନ୍ଦକେ ତାକ୍ର ପାପେଅନି କେନ୍ତି ମୁକ୍ଳାରୀଷି ବଲି
ପୁରବର ବଦିସଦବତତମନ ନନ୍ଦିଆନ୍ତ କରି ପଢ଼ିଲାଇ । ପରମେସର
ତମଙ୍କେ ଦେବା ଏ ଦାନ ବିସର, ସେମନ ଆଗକେ ଗରବା କାଟା କଇଲାଇ
। ୧୧ କିରିସତ୍ର କେନ୍ତି ଦୁକ୍ଳକ୍ଷସଂ ମୁରବଳା, ଆରି ସବୁ ନିନ୍ଦା ପାରଦା
ପରେ ସେ କେନ୍ତି ତାକପୁଣ୍ୟ ପାଇଲା, ସେ ବିସର ପରମେସର ଆଦମା
ସେମନକେ ଜାନାଇଲା । ଏବୁ ସବୁ କେବେ ଅଇସି ଆରି କେନ୍ତାରି ଅଇସି,
ସେଟା ଜାନ୍ମବାକେ ସେମନ ଦେବି ମନ କଲାଇ । ସେଟାରପାଇ ସେମନ
ସେ ବିସର ମନ୍ଦିଆନ୍ତ କରି ପଢ଼ିଲାଇ । ୧୨ ମାତର ଜନ୍ମ ଆଗକେ ଗଢ଼ବା
କାତା ସେମନ କଇରାଇଲାଇ, ସେଟା ସେମନର ବଳ୍ପାଇ ନାହିଁ ତମର
ତମର ବଳ୍ପାଇ ବଲି ପରମେସର ସେମନକେ ଜାନାଇଲା । ଆରି ଏବେ
ସେଟା ପୁରାପୁରୁନ ଅଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ତମଙ୍କେ ସୁଦ
କବର ଜାନାଇଲାଇ ଆବେ, ତମେ ସେ କାତା ସୁନିଆଗାସ । ସରଗେଅନି
ପାଗଇରାଇବା ସୁକଳାଦିମା ସେମନକେ ବପୁଦେଲା । ଦୁଦମନ ମିଥା ଏ
ବିସର ଜାନ୍ମବାକେ ମନ କଲାଇ । ୧୩ ସେଟାରପାଇ ତମେ ନିଜର ନିଜର

ମନେ ପରମେସର ମନ୍ଦକଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରବାକେ ଜାତିରୁଆ । ଆରି
ଜିପୁ କିରିସତ୍ର ବାରତି ଆଇବା ବେଲାଇ ସେ ଜନ୍ମ ଆସିରବାଦ ତମଙ୍କେ
ଦେଇସି, ସେଟା ମିଲ୍ଲେ ବଲି ପୁରାପୁରୁନ ଆସା ଦିଆ । ୧୪ ପରମେସରର
ଆସେ ମାନିକରି ରୁଆ । ତାର ସତ ସିକିଆ ଜାନବା ଆଗରୁ ତମେ କେନ୍ତାରି
ନିଜେ ମନ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରତେଇରାଇସି, ସେହୁରି ଆରି କରାଇଲ
। ୧୫ ମାତର ତମଙ୍କେ ତାକଲା ମାପରୁ ଜେନ୍ତାର ସୁକଳ ଆବେ, ସେହୁରିପେ
ତମେମନ୍ ମିଥା ତମର ସବୁ ବିସରଟାନେ ସୁକଳ ରୁଆ । ୧୬ ତେବେ
ସାପତରେ ଲେକା ଆବେ, ପରମେସର କରାଇଲାଆବେ, ମୂଳ ଜେନ୍ତାର ସୁକଳ,
ତମେ ମିଥା ସେହୁରି ସୁକଳ ରୁଆ । ୧୭ ପରମେସର ଜେତେବେଳେ
ମୁନୁସମନ୍ଦକେ ବିତାର କରିସି, ସେ କାରିବିଦରେ ସାନ ବଦ ନ ଦେବେ ।
ଗଟେକ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ତାକର କଲା କାମ ଲୟାବେ ସେ ବିତାର କରିସି
। ତେବେ ତମେ ପାରତନା କରବାବେଳେ ପରମେସରକେ ବାବା ବଲି
ତାକଲାସନ୍ତି । ତମେ ଜେନ୍ତି ଦିନ ଏ ଜଗତେ ବିଚିଆଗାସ, ତାକେ ମାନିକରି
ରଇବାରଆବେ । ୧୮ ତମର ଅନିଦାଦିମନ୍ ଟାନେଅନି ଲତାକେ ନ ଆଇବା
ରିତିତିଅନି ସେ କାର ମୁଲିଅ ଦେଇକରି ତମଙ୍କେ ମୁକ୍ଳାରୀଥାବେ, ସେଟା
ତମେ ଜାନ୍ମାଗାସ । ତମଙ୍କେ ମୁକ୍ଳାରବାକେ ସେ ନସି ଜିବା ସୁନା କି ରୂପାର
ମୁଲିଅ ଦେବେ ନାହିଁ । ୧୯ ମାତର ସେହି ମୁଲିଅ ରଇବା ଜିପୁକିରିସତ୍ରର
ବନି, ଜନ୍ମଟା ସେ ତାର ମରନେ ରଇବାଇଲା । କାର ଦସ କି କାର ଅବାଦ
ନ ରଇବା ଦେଣ୍ଟାପିଲା ପାରା ବଲିଅରିଲା । ୨୦ ଏ ଜଗତ ତିଆର ନ
ଅଇବା ଆଗରୁ ପରମେସର କିରିସତ୍ର ବାରିରାଇଲା । ମାତର ଏବେ ଏ
ସାରାପାରି ଦିନେ ସେ ତାକେ ଦେବାଇଲା ଆବେ । ଜେନ୍ତାର କି ସେ ଆମକେ
ସାଇଜକିରିପାର୍ଯ୍ୟ । ୨୧ ଜିପୁକିରିସତ୍ରର ଲାଲି ତମେ ଏବେ ପରମେସରକେ
ବିସବାସ କଲାସନ୍ତି । ସେ ଆକା କିରିସତ୍ରକେ ମରନେଅନି ଉଟାଇକରି
ତାକପୁଣ୍ୟ କଲା ଆବେ । ତେବେରାପାଇ ତମର ବିସବାସ ଆରି ଆସା ଏବେ
ପରମେସରଟାନେ ଆବେ । ୨୨ ତମେ ସତ ମାନଲାର ପାର, କାରାପ
ତଳାଚଲିତି ତାକିକିରି ତମର ସବୁର ବିସବାସିମନ୍ଦକେ ପଦ୍ମପଞ୍ଚ ଆଲାଦ
କଲାସନ୍ତି । ମନ ପରାନ ଦେଇକରି ଗଟେକଲକ୍ଷ ଆବେ ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ
ଆଲାଦ କଲାସନ୍ତି । ୨୩ ତମେ ଆରିତରେକ ଜିବନ ଅଇଲାପକେ ଏହୁରି
କଲାସନ୍ତି । କେବେ ନ ମରବା ବାବାମାଆର ପିଲାମନର ଲୟାବେ । ତାର
ବାକିଅ ତମଙ୍କେ ନୁଆ ଜିବନ ଦେଲାଆବେ । ତାର ବାକିଅ ସବୁନିନ ପାର
ରଇସି । (aiōn g165) ୨୪ ସାପତରେ ଲେକାଅଇଲାପାରା, ଶୁଲାଇ ମୁନୁସ
ଜାତି ଗାସ ପାରା । ତାକର ବାନିପୁରୁତି ଗାସର ପୁଲାପାରା । ଗାସ ସୁକିଜାଇସି
ଆରି ପୁଲ ଜାତିରାଇସି । ୨୫ ମାତର ପରମେସରର ବାକିଅ ସବୁଦିନ ପାଇ
ରଇସି । ଏ ବାକିଅ ଅଇଲାନି ତମଙ୍କେ ଜାନାଇରାଇବା ସୁଦକବର । (aiōn
g165)

୨ ତମେ ନୁଆ ଜିବନ ପାଇଲାରପାଇ ସବୁ କାରାପ ବିସରଟାନେଅନି
ମୁରିକେ ରୁଆ । ସବୁ ରକାମ୍ ମିତ କରବାଟା, ନାତାଇବାଟା, ଲୀଷା
ଅଇବାଟା ଆରି ନିନ୍ଦା କାତା କରବାଟା ଚାତିଦିଆସ । ୩ ଏବେ ଜନମ
ଅଇଲା କର୍ତ୍ତାଙ୍କା ଲିଲାମନ୍ ଦୁଦ କାଇବାକେ ଜେନ୍ତାର ମନ କରବାଇ,
ସେହୁରିପେ ତେ ଆଦମାର ଦୁଦ କାଇବାକେ ମନ କରା । ସେଟା ଅଇଲାନି
ପରମେସର ସତ ବାକିଅ । ସେଟା କାଇବାକେ ମନ କଲେ, ତମର ମୁରିତି
ପିଦ ଅଇବାଜାକ ତମେ ବିସବାସେ ଅଦିକ ବଦି ବଦି ଆଇଥା । ୪ ଏବେରାପାଇ
କିରିସତ୍ର ଲେକା ଅଇଲାପାରା “କାଇକେ ବଇଲେ, ମାପରୁ ଜିବନ ଦୁକାଇ
ଦୟା କଲାଟା ତମେ ଜାନିପାରା ଆଗାସ ।” ୫ ତେବେରାପାଇ କିରିସତ୍ର
ଲଗେ ଆସା । ସେ, ଗର ତାର କରବା ଜିବନ ପାକ୍ନା ପାରା ଆବେ । ଏ

ପାକନା, କାଇ ମୁଲିଅ ନାଇ ବଲି, ଲକ୍ଷମନ୍ ଚାତିଦେଇରଇଲାଇ । ମାତ୍ର ପରମେସର ସେବାକେସେ, ବେଶି ମୁଲିଅ ରଇବାଟା ବଲି ବାଚିଆତେ । ୫ ତାର ଲଗେ ଆଇଲାରପାଇ ତମେ ଜିବନ୍ ରଇବା ପାକନାପାରା ଅଳାଆଗୟ । କାଇକେବଇଲେ, ତମକେ ଜାତିକରି ଗଟେକ୍ ଆଦମୀ ରଇବା ମଣ୍ଣି ତିଆର ଅଳାନି । ଆରି ପରମେସର ସୁକଳ ରଇବା ପୁଜାରି ଲସାବେ ତମେ ତାଙ୍କେ ସେବା କଲାଇଥିନି । ଜିସୁକିରିସ୍ତର ଲାଗି ଏ ଆଦମାର ସେବା ପରମେସରକେ ପାରଦା କରାଇଥି । ୬ ଯାସ୍ତରେ କଇଲାପାରା “ଦେକା, ମୁର ସବୁରେଇଲାଥି ଅଦିକ ମୁଲିଅ ରଇବା ପାକନା ବାଚିଆତି, ସେବା ଗର କନର ମୁଳିପାକନା ଲସାବେ ଯିସ୍ତୁନେ ସଞ୍ଚାରିଥି କେ ଜଦି ତାଙ୍କ ବିସବାସ କରିବାର, ସେ କେବେ ଲାଗି ନାଁ ।” ୭ ତମେ ବିସବାସ ଲକ୍ଷମନ୍ରପାଇ, ଏ ପାକନା ବେଶି ମୁଲିଅ ରଇବାଟା । ମାତ୍ର ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ବିସବାସ କରିବ ନାଇ, ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଳଲା ବିସଲ ସେମନ୍ ମନେ ରକ୍ତବାର ଆବେ । “ଗର ତିଆର କଲୁମନ୍ ଜନ ପାକନା ବାତିଦେଇରଇଲାଇ, ସେ ପାକନାକେସେ ପରମେସର ସବୁରଟାନେ ଅନି ମୁଲିଅ ରଇବା ପାକନା କଲାଆତେ ।” ୮ ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଳଲା ଆରି ଗଟେକ୍ ବିସର ମିଥା ସେମନ୍ ଏତାରବାର ଆବେ । “ଏ ପାକନା କେତେ ଲକ୍ଷରପାଇ ବାଦା ଆନ୍ଦେ । ତେଇ ଦେଖି ଲକ୍ଷ ଜାତିଆଇ ଅଇ ଅଦରବାର ।” “ସେମନ୍ ପରମେସର ବାକିଅ ବିସବାସ ନ କଲାରପାଇ ଜଟିଆଇ ଅଇ ଅଦରବାର । ଏଟା ତାକରପାଇ ପରମେସର ରଇବାର ଜାତନା ରଇଲା ।” ୯ ମାତ୍ର ତମେ, ବାତି ଅଇରଇବା ପରମେସର କୁଟୁମ୍ବ । ଆରି ଆମର ରାଜାର ମୁଜାରି ଦିଲ । ପରମେସର ବିକିରି ଅଇଜିବା କାମ ଜାନାଇବାକେ ସେ ବାତିରଇବା ତାର ନିଜିର ଲକ୍ଷ ଅଳାଆଗୟ । ଆମ୍ବର ବିଦରେ ଅନି ତାର କାବା ଅଇଜିବା ଉଇଲେ ଜିବାକେ ସେ ତମକେ ତାଙ୍କ ଆବେ । ୧୦ ଆଗେ ତମେ ତାର ନିଜିର ଲକ୍ଷ ନ ରଇଲାସ । ମାତ୍ର ଏବେ ତାର ନିଜିର ଲକ୍ଷ ଅଳାଆଗୟ । ଆଗେ ତାର ଦୟା ପାଇ ନ ରଇଲାସ, ମାତ୍ର ଏବେ ପାଇଆଗୟ । ୧୧ ଏ ମର ମଲତରମନ୍, ତମେ ଏ ଜଗତେ ଦେବେ ପାରା ଆଗୟ ଆରି ଚନେକର ପାଇସେ ଲାଗି ରଇଲାସନି । ତମର ଗାରତେ ରଇବା ପାପର ଶୁନ୍ଦରିଲାନେ ଅନି ଆଇବା ସବୁ ରକାମ୍ କାରାପ ମନ୍ଦକରବା ଚାନେଅନି ଦୁରିକେ ରୁଆ । ୧୨ ତମର ନଅରେ ରଇବା ବିସବାସ ନ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେବକବା ଲସାବେ ତମର ତଳାଚଲ୍ଲି ନିକ ରଇବାରୁଆଥାଏ । ସେମ୍ବାରି ରଇଲେ ସେମନ୍ ତମର ବିରୁଦ୍ଧ ନିନ୍ମ କାତା ରଇଲେ ମିଥା, ତମେ କରିରଇବା ନିକ କାମ୍ ଦେବକରି ପରମେସର ବାରତିଆଇବା ଦିନେ ତାଙ୍କେ ତାକ୍ଷୁପୁରା କରିବାର । ୧୩ ତମର ଉପରେ ଅଦିକାର କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ଆମର ମାପୁର ଲାଗି ମାନିକରି ରୁଆ । ସବୁରଟାନେଅନି ଅଦିକାର ରଇବା ପାସନ୍କରିଆକେ ମିଥା ମାନିକରି ରୁଆ । ୧୪ ସବୁରଟାନେଅନି ବଦ୍ଧ ଯାସନ୍କରିଆ, ଜେ ନି କାରାପ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତଣ୍ଣ ଦେବାକେ ଆରି ନିକ କାମ୍ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ତାକ୍ଷୁପୁରା କରିବାକେ ପାଗରିଆତେ, ତାଙ୍କେ ମିଥା ମାନିକରି ରୁଆ । ୧୫ କାରକେବଇଲେ, ତମେ କରିରଇବା ନିକ କାମରିଲାଗି କାଇ ଲାଗନେ ନ ଆଇବା କାତା କରିବୁଲାବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ରୁପ କରାଇବାକେ ପରମେସର ମନ୍ କଲାନି । ୧୬ ତମେ ମୁକଳିଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ବଲି ତମର ଜିବନ୍ ତଳାଚଲ୍ଲିତେଇ ଦେବାକେ । ମାତ୍ର ଆମକେ ମୁକତି ମିଲାନାଆତେ ବଲି କାଇରା ମିଥା କରିବୁ ବଲି ନ ବାବିକରି ପରମେସରକେ ସେବା କରା । ୧୭ ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ସନ୍ମାନ ଦିଆସ । ବିସବାସ ବାରଦିନିମନ୍କେ ଆଲାଦ କରା । ପରମେସରକେ ମାନିକରି ରୁଆ । ଆରି ସବୁର ଉପରେ ଯାସନ୍କରିଆକେ ସନ୍ମାନ ଦିଆସ । ୧୮ ତମର ବିଦରେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ଗଟିଦାଢ଼ିତା ଅଳାଆଗୟ, ତମର ପାରକାରମନ୍ଦ କାତା ମାନିକରି ରୁଆ ଆରି ସେମନ୍କେ ପୁରାପୁରୁଷ ସନ୍ମାନ ଦିଆସ । ଦରମ୍

ରଇବା ସାରକାରମନ୍ ରଇଲେ, କି ଟେରା ରଇବା ସାରକାରମନ୍କେ ମିଥା ଏମ୍ବାରି କରିବୁଆ । ୧୯ ତମର କାଇ ମୁଲ ନ ରଇଲେ ମିଥା ମୁରଚିକରି ରଇଲେ, ତେଇ ପରମେସର ସାରଦା ଅଇଯି । କାଇକେବଇଲେ ତମେ ତାର ମନ୍ କଲାମା ସିଦ କଲାସନି । ୨୦ ଜଦି ଦୁଲ କଲାରପାଇ ଦୁଲକସ୍ତ ମୁରଚି କରି ତଣ୍ଣ ପାଇଲେ, ତେଇ ତମେ କଲା କରମ୍ପେ ପାଇଆଗୟ । ମାତ୍ର ସଦକାମ୍ କରି ଦୁଲ କସଟ ମୁରବଲେ, ସେବା ପରମେସରକେ ସାରଦା କରାଇଯି । ୨୧ ସେମ୍ବାରି ତଳାଚଲ୍ଲି କରିବାକେ ପରମେସର ତମକେ ତାକ୍ଳାଆତେ । କିରିସ୍ତ ତମରପାଇ ଦୁଲକସ୍ତ ମୁରଚି କରି, ତମେ ତଳାଚଲ୍ଲି କରିବାଟା ଦେବକାଇଆତେ । ୨୨ ସେ କେବେ ପାପକରି ନ ରଇଲା ଆରି ତାର ଟଣ୍ଟୁଅନି ଗଟେକ ମିଥା ମିତକାତା ନ ବାରଇ ରଇଲା । ୨୩ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାଙ୍କେ କିନାଇଲାବେଲେ ସେ ନିନ୍ମ କାତାକରି ତଣ୍ଣ ଲାଗାଏ ନାଇ । ତାଙ୍କେ ଦୁଲ କସଟ ଦେଲାକେ ସେ ଦମକାଏ ନାଇ । ମାତ୍ର କାଇ ଅନିଆଇ ନ କରିବା ପରମେସରକେ ସବୁ ବିସର ଚାତିଦେଲା । ୨୪ ଆମେ ପାପ କଲାରପାଇ ପାଇବା ତଣ୍ଣ କୁରୁସକାଟେ ମରିକରି କିରିସ୍ତ ନିଜେ ବଇନେଲା । ପାପ କରିବାଟା ବାତିକରି ଦରମ ତଳାଚଲ୍ଲି କରିବାକେ ସେ ଏମ୍ବାରି କଲା । ତାର ଗାର୍ଗେ ମାରି ରଇବା ଗାରଇ ଲାଗି ଆମେ ନିନ୍ମ ଅଳାଆରୁ । ୨୫ ଆଗ୍ରତ୍ତ ତମେ ବାଟ ବାନା ଅଳଲା ମେଣ୍ଟାପାରା ରଇଲାସ, ମାତ୍ର ଏବେ ସେ ତମକେ ତାଙ୍କ ଆନିଆତେ । ସେ ଆକା ତମକେ ଜତନକରି ତମର ଆହମାମନ୍କେ ଜାଗାନି ।

୪ ସେମ୍ବାରିଯେ ତମେ ବିବାଅର ରଇବା ଏ ମାଇଜିମନ୍, ନିଜର ନିଜର
ମୁନୁସମନ୍ର କାତାମାନିକରି ରୁଆ । କାଇକେବଇଲେ ତାକର ବିଦରେ କେ ଜଦି ପରମେସର ବାକିଅ ବିସବାସ ନ କରିବାରେ, ତମର ନିଜ ତଳାଚଲ୍ଲି ଦେବକରି ସେମନ୍ ମିଥା ମନ୍ ବାଦଲାରବାର । ତମକେ ପଦେକ କରିବାକେ ନ ପାତେ । ୨ କାଇକେବଇଲେ ତମର ସୁଆଳ ତଳାଚଲ୍ଲି ଆରି ପରମେସରକେ ମାନିକରି ରଇବାଟା ଘେମନ୍ ଦେବକବାର । ୩ ବିନ୍ ମାଇଜିମନ୍ ଲେନ୍ଦୁରିକି, ପିଲ୍ଲାଅତା ଅଇକରି, ସୁନାବାନା ମିନ୍ଦିକରି, ଚେଣ୍ଟି ପାଜାତିକରି, ନିଜି ସୁନ୍ଦର ଅଇବାର, ତମେ ସେମ୍ବାରି ରଥାନାଇ । ୪ ମାତ୍ର ମନ୍ଦବିଦରେ ସୁଆଳେ ରଇକର ଆଦମାଳ ସୁଧାରେ ରଇବା ଗଟେକ ମାଇଜି ପରମେସର ଦେବକବା ଲସାବେ ସୁନ୍ଦର । ସେମ୍ବାରି ସୁନ୍ଦର ରଇବାଟା ବେଶି ମୁଲିଅ ଆରି ସବୁଦିନରପାଇ ରଇଯି । ୫ ପୁରବେ ରଇବା ସୁକଳ ମାଇଜିମନ୍ ଏମ୍ବାରିଯେ ସେମନ୍ ଆସା କରିବାଟା ପରମେସରକେ ସରପିଦେଲ ନିଜର ମୁନୁସମନ୍ର କାତା ମାନିକରି ସୁନ୍ଦର ଅଇରେଇଲାଇ । ୬ ପୁରବେ ସାରା ସେମ୍ବାରି କରିବେଇଲା । ସେ ତାର ମନ୍ଦ ଅଭିରାଥାମ୍ବକ ନିଜର ପାରକାର ଲସାବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ତମେ ଜଦି ସଦକାମ୍ କରି କାଇବାର ପାଇ ତରି ନ ରଇଲେ, ତମକେ ମିଥା ତାର କିମନ୍ ଲାଗନେ ନ ଆଇବା କାତା କରିବୁଲାବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ରୁପ କରାଇବାକେ ପରମେସର ମନ୍ କଲାନି । ୭ ସେମ୍ବାରି କରିବୁଦ୍ଧ ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ସେବାକେ କରିବୁଦ୍ଧ ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୮ ସେମ୍ବାରି କରିବୁଦ୍ଧ ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୯ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୧୦ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୧୧ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୧୨ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୧୩ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୧୪ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୧୫ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୧୬ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୧୭ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୧୮ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୧୯ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୨୦ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୨୧ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୨୨ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୨୩ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୨୪ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୨୫ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୨୬ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୨୭ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୨୮ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୨୯ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୩୦ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୩୧ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୩୨ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୩୩ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୩୪ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୩୫ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୩୬ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୩୭ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୩୮ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକରି ରଇଲା । ୩୯ ସେମ୍ବାରି ସେମନ୍କେ ଦେବକବା ଏ ମନ୍ଦକରି ପାଇବେ କାତା ମାନିକର

କରଦି । ବଲି କାତା ଦେଇରଇଲା । ୧୦ ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଅଇଲାପାରା, “ଗରେକ ଲକ୍ଷ ଜିଦି ତାର ଜିବେନେ ସାରବାର ଦିନ ଆରି ମଞ୍ଚର ଦିନ ଦେବକବିଲି ମନ୍ଦକଲେ, ସେ କାରାପ କାତା ନ କଥ ଆରି ମିତ୍ର କାତା ନ କଥ । ୧୧ “ସେ କାରାପ କାମ ଚାତିକରି, ନିକ ବିସଇ କରବାର ଆଚେ । ତାର ସତ୍ତର ସତ୍ତ୍ଵ ସୁଧାରେ ରଇବାରିଆଚେ ।” ୧୨ କାଇକେବଇଲେ ଦରମନ୍ଦକେ ମାପରୁ ଜାଗିଲାଗିଲସି । ସେମନ୍ ପାରତାନ କଲାଗ ସୁନ୍ଦି ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ କାରାପ ବିସଇ କରବାଇ ସେମନ୍କେ ଦିରଦ କରସି । ୧୩ ତମେ ଜଦି ନିକ କାମ କରବାକେ ମନ୍ କଲେ, ତମର ବିରଦେ କେ ମିଥା କାରାପ କାମ ନ କରଦ । ୧୪ ସତ୍ର କାମ କରି ମୁର୍ତ୍ତି ରଇଲେ ତମେ କେତେକ କରମର ଲକ୍ଷ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ କଥଣ ଦେଲାଇନି, ସେମନ୍କେ ଉରିକରି ତିନ୍ତୁ କରାନାଇ । ୧୫ ମାତର କିରିସଟକେ ମାପରୁବଳି ତାକୁପୁରା କରା ଆରି ସମନାନ ଦିଆସ । ବିସବାସି ଲସାବେ, ତମେ ଆସା କରବା ବିସଇ କେ ମିଥା ପାଚାରଲେ, ସେମନ୍କେ ବାତାରବାକେ ଜାଗରଦ ଅଇବୁଥା । ୧୬ ମାତର ମନ୍ଦବିତ୍ତରେ ସୁଆସ ରଇକରି, ସମନାନ ଦେଇକରି କାତାରଥା । ତମର ବିବେକ ତମ୍ଭେ ଦସି ନ କର । ଜେନ୍ତୁରି ତମର ନିକ ଚଲାଚଲି ଦିବୁଦେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ନିନ୍ଦା କରବାର, ତାକର କାତାଲସେ ସେମନ୍ ଲାଗ ଅଇବାର । ୧୭ କାଇକେବଇଲେ ତମେ ନିକ କାମ କଲାର ଲାଗି ଦୁକ୍ କଥଣ ମୁର୍ବବାକେ ପରମେସର ଜଦି ମନ୍ କଲେ, ସେନ୍ତୁରି ଅଇବାଟା ନିକ । କାରାପ କରି ଦୁକ୍ କଥଣ ମୁର୍ବବା ବାଦୁଲେ, ସେତା ନିକ । ୧୮ କିରିସଟ ମିଥା ଆମର ପାପରଳାତି ଏକାତରେକୁ ସବୁଲକରପାଇ ଦୁକୁକସଟ ଅଇ ମୁର୍ତ୍ତିକରି ମଳା । ସେ ଦରମ୍ ରଇ ପାତ୍କରିରବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ପରମେସର ଲଗେ ଆମବାକେ ମରିଜୀରଇଲା । ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ଗାଗତ୍ ମରାଇଲାଇ, ମାତର ତାର ଆଦମୀ ଜିବନ୍ ଅଇଆଚେ । ୧୯ ମଲା ଲକ୍ଷମନର ଆଦମୀ ବନ୍ଦିଅଳଇରବା ଜାଗାର, ଆଦମାର ଲସାବେ ସେ ସୁବ କବର ଜାନାଇଲା । ୨୦ ଏ ବନ୍ତି ଆଦମାନ ପୁରବେ ନାରୁ ବେଳେ ପରମେସର କାତା ନ ମାନଲାଟାମନ୍ । ସେତୁକିବେଳେ ନଥ ବଦ ତଥ୍ବ ତିଆର କରତେରଇଲା । ତାର କାତା ଲକ୍ଷମନ୍ ବିସବାସ କରବାଇ ବଲି ପରମେସର ମୁର୍ତ୍ତିକରି ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ, ଏକାର ଆହ ଲକ୍ଷପେ ସେ ପାନିତେର ବୁଦ୍ଧନାର । ସେମନ୍ ଦଞ୍ଚୁ ଚିରିରଇଲାଇ ଆରି ରକିଆ ପାଇଲାଇ । ୨୧ ସେ ପାନି ଆମର ଦୁନ୍ଦନ୍ ବିସଇ ଜାନାଇଲାନି । ତମେ ଦୁବନ୍ ନେଲାକେ ତମର ଗାଗତ୍ ମୁରକି ଦଇଅଳିଲାଇ ପାଇ ନାଁ, ମାତର ଗଟେକ ନିକ ବିବେକ ସତ୍ତ୍ଵ ପରମେସରକେ ଦେଇରଇଲା କାତାର ଲାଗି ତମ୍ଭେ ମୁର୍ତ୍ତି କରସି । ଜିଶୁ କିରିସଟ ମଲାତେଇଅନି ଜିବନ୍ ଅଇକରି ଉତ୍ତାଳକେ ଏଗା ଅଇପି । ୨୨ ସେ ସରଗେ ବାରତି ଜାଇ ପରମେସର ରଇବାଟେ ଆଚେ । ସରଗେ ରଇବା ସୁବ ଦୁକ୍, ଅଦିକାର ଆରି ବପୁ ଉପରେ ସେ ସାଧନ କଲାନି ।

୪ କିରିସଟ ନିଜର ଗାଗତ୍ ଦୁକୁକସଟ ମୁର୍ତ୍ତିକରି ଜେନ୍ତୁରି ତିନ୍ତୁ କରତେ ରଇଲା, ତମେମିଥା ସେନ୍ତୁରି ତିନ୍ତୁକରି ତାମ ରଥା । କାଇକେବଇଲେ ଜେ ଗାଗତ୍ ଦୁକୁକସଟ ମୁର୍ବହସି, ସେ ଆରି ପାପ କରବାକେ ମନ୍ ନ କରେ । ୨ ଦେବରପାଇ ତମର ମନ୍ଦେ ଜାଗରଦ କରା । ଜେନ୍ତୁରି, ଏବେ ଅନି ତମର ମରନ ଜାକ, ପରମେସର ମନ୍ କଲା ଲସାବେ ଚଲାଚଲି କରିବା । ତମର ପାପର ଗୁନ ଚଲନ୍ ଲସାବେ କରାନାଇ । ୩ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସରକେ ନାଗାନ୍ମା ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମଟା କରବାକେ ମନ୍ କରବାଇ, ସେନ୍ତୁରି ତମେମିଥା କରତେ ରଇଲାଇ । ଆରି ସେ ତାର ନିଜର ଲକ୍ଷକେ ପରତୁମ ବିତାର କରିବି । ଜଦି ସେତା ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରାମ ଅଇଲେ, ତାର ସୁବ କବର ତାତିଦେଲା ଲକ୍ଷମନର ଦସା କେନ୍ଦ୍ରାର ଅଇପି? ୨୮ ଦରମ୍ ପାପତ୍ତେ ଲେକାଅଳିଲାପାରା, “ଜଦି ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ମୁର୍ତ୍ତି ପାଇବାଟା ଆବଦ ପରମେସର ବିସଇ କାଇ ତିନ୍ତୁ ନ କରବା ପାମିନର ବିସଇ ଜେନ୍ତୁର ରଇପି?” ୨୯ ଦେବରପାଇ ପରମେସର ମନ୍ କଲାକେ ତମେ ଜଦି ଦୁକ୍ କଥଣ ମୁର୍ତ୍ତିକରି ଆବାସ, ସେନ୍ତୁର ଆମେ ନିକ କାମ କରବାକେ

ବିସଇ, ପାଦରା କାମ କରବାକେ ମନ୍ କରବା ବିସଇ, ମାତରଇବା ବିସଇ, କରାପ ବିସଇଟାନେ ମଜାମଜିଲିସି କରବା ବିସଇ ଆରି ପରମେସର ଗିନ୍କରବା ପୁତୁଳା ପୁତୁ କରବାମନ୍ କରିରେରଇଲାଇ । ୪ ମାତର ଏବେ, ବିସବାସ ନ କଲା ଲକ୍ଷମନ୍ କବାଅଳିଗାଲାଇ ଆରି ତମ୍ଭେ ନିନ୍ଦାର କାତା କଲାଇଲାନି । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ କରିରେଇବା କାରାପ ମଜାମଜିଲିସି ବିସଇତେର ତମେ ମିଥା ସାର ନାଇ । ୫ ମାତର ସେମନ୍ ନିଜେ ପରମେସରକେ ଲସାବ ଦେବାକେ ପଢିପି । ସେ ବାଚିରଇବା ଆରି ମରିରେବା ସବୁକେ ବିତାର କରବାକେ ଜାଗିଆଚେ । ୬ ସେତାରପାଇ ସୁବୁକବର ମରିରେଇବା ଲକ୍ଷମନ୍କେ ମିଥା ଜାମାଇରେଇଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସବୁଲକ୍ଷମନ୍ ପାଇବା ତଥ୍ବ ସେମନ୍ ପାଇରଇକରି ମରିରେଇଲେ ମିଥା ତାକର ଆଦମୀ ପରମେସର ପାରା ବାଚିବାକେ ମୁବ କବର ଜାମାଇରେଇଲାଇ । ୭ ମାତର ସବ ବିସଇ ସାରବା ବେଲା ଲସାବେ କେବଳାବେ । ଦେବରପାଇ ନିଜେ ଜାଗରଦ ବୁଆ ଏନ୍ତାରି କଲେ ତମେ ନିକଟ୍ଟୁ ପାଇରଇକରି ମରିରେଇଲେ ମିଥା ତାକର ଆଦମୀ ପରମେସର ପାରା ବାଚିବାକେ ମୁବ କବର ରଇବାର ଆଚେ । ୮ ସୁବୁରଟାନେଅନି ମୁକିଆ ବିସଇ ଅଇଲାନି ତମର ତମର ବିତାର ଅଇବାଟା । ୯ କାଇକେବଇଲେ, ସେନ୍ତୁରି ଆଲାଦ କଲେ, ତମର ତମର ପାପ ବିସଇ ଚିନ୍ତୁ ନ କରି ମୁର୍ତ୍ତିକରି କେମା ଦିଆଦିଇ ଅଇପା । ୧୦ ତମର ବିତାର ଦୁକ୍କ ଅଳିଗାଇ ନାହିଁ ମୁର୍ବମୁରା ନଥର ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଗଟିଆ କରି ତାକାତାକି ରଥା । ୧୧ ତାକେ ବିସବାସ କରବା ସବୁଲକ୍ଷମନ୍କେ ପରମେସର ବିନ୍ ବିନ୍ ଦାନ ପରପିଲେଇ ଆଚେ । ଗଟେକ ବିସବାସ ରଇବା ଗଟିରାନ୍ତୁତା ପାରା ସେ ଦେଇରଇବା ଦାନ ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ଦିବୁକ୍ ଅଳିବାକେ ଦିଆସ । ୧୨ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ କବର ଜାମାଇଲାନି, ଆମେ ପରମେସର ବିତାର ଜାମାଇଲାନି, ବିଲି ଜାଗରଦ ରଇବାର ଆଚେ । ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ବାରବିନିମନ୍ଦକେ ଯେବା କଲାଇନି, ଆମେ ପରମେସର ବିତାର ଦେଲାକେଷେ, ସେବାକଲୁନି ବିଲି ଏତାଅବ । ତମେ କରିରେଇବା ସବୁ କାମେ ଜିମୁକିରିସଟରଟାନେଅନି ପରମେସର ତାକୁପୁରା ପାଇ । ସେ ଆକା କାଲ କାଲ ଦୁକ୍ ଜୁମ ଜୁମ ମରମା ଆରି ବପୁ ପାଇପି । ଆମେନ! (ଅନ୍ତିମ g165) ୧୩ ଏ ମର ମଲତରମନ୍, ତମେ ଦେଖି ଦୁକ୍ କଥଣ ମୁର୍ତ୍ତିକରି ରଇବାବେଳେ କାବାଅଳିଜିବାର ନାଇ । ନ ଅଇବା ବିସଇ ମକେ କେନ୍ତୁରି ଗଟିଲାନି ବିଲି ବାଦବାର ନାଇ । ୧୪ ତାର ବାଦୁଲେ, କିରିସଟ ଦୁକ୍ କଥଣ ମୁର୍ତ୍ତିକରି ରଇଲାର ପାରା ତମ୍ଭେ ମୁର୍ବବାକେ ଆଇଲେ, ପାରଦା । ଜନ୍ ଦିନେ ସେ ତାର ତାକୁପୁରା ଦେକାଇପି, ସେ ଦିନେ ତମେ ଅଦିକ ପାରଦା ଅଇପା । ୧୫ କିରିସଟର ସିଥ ଅଇଲାର ପାଇ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମ୍ଭେ ନିନ୍ଦା କଲେ, ତମେ କେତେକ କରମର ଲକ୍ଷ । କାଇକେବଇଲେ ନିନ୍ଦା କଲାର ବୁଦ୍ଧନାର ପାଇଲାଇ । ୧୬ ତମର ବିତାର ଦୁକ୍ କଥଣ ପାଇଲେ ତାକାର ଅଇଲାର । କାଇକେବଇଲେ ନିନ୍ଦା କଲାର ପାଇଲାଇ । ୧୭ ମାତର କିରିସଟକେ ବିସବାସକି ଜଦି ଦୁକ୍ କଥଣ ପାଇଲେ ଲକ୍ଷ ନ ଅଇ ପରମେସରକେ ତାକୁପୁରା କରା । କାଇକେବଇଲେ ତମ୍ଭେ କିରିସଟର ଲକ୍ଷ ଲେକାଅଳିଲା ଆଚେ । ୧୯ କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ଲକ୍ଷକେ ବିତାର କରବାକେ ନିଜର ଲକ୍ଷକେ ପରତୁମ ବିତାର କରିବି । ଜଦି ସେତା ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରାମ ଅଇଲେ, ତାର ସୁବ କବର ତାତିଦେଲା ଲକ୍ଷମନର ଦସା କେନ୍ଦ୍ରାର ଅଇପି? ୨୮ ଦରମ୍ ପାପତ୍ତେ ଲେକାଅଳିଲାପାରା, “ଜଦି ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ମୁର୍ତ୍ତି ପାଇବାଟା ଆବଦ ପରମେସର ବିସଇ କାଇ ଚିନ୍ତା ନ କରବା ପାମିନର ବିସଇ କେନ୍ତୁର ରଇପି?” ୨୯ ଦେବରପାଇ ପରମେସର ମନ୍ କଲାକେ ତମେ ଜଦି ଦୁକ୍ କଥଣ ମୁର୍ତ୍ତିକରି ଆବାସ, ସେନ୍ତୁର ଆମେ ନିକ କାମ କରବାକେ

ଲାଗିରୁଆ ଆରି ନିଜେ ତାକେ ସର୍ପିରଥା । ସେ କାତା ଦେଇରଇଲାଟା ସିଦ୍ଧ କରସିଥାକା ।

୪ ତମର ମଣ୍ଡଳିର ପାର୍ତ୍ତିନମନ୍ଦକେ ଗଟେକ୍ ବିସଇ କଇବାକେ ମୁଲ ମନ୍ କଲିନି । କାଇକେବଲେ ମୁଲ ମିସା ଗଟେକ୍ ପାର୍ତ୍ତିନ୍ । କରିସଟ ଦୁକକୟଟ ମୁରବିଲାଟା ମୁଲ ଦେକିଅଛି । ଆରି ତାର ତାକ୍ଷୁଗୁଣା ଜାନାଇବା ଦିନେ ମୁଲ ମିସା ତେର ମିସବି । ମୁଲ ତମକେ ବାଦୁଜିଆ କଲିନି, ୨ ତମେ ଦେକାରକା କରିବା ବିସବାସିମନ୍ଦକେ ଜତନ୍ କରା । କାଇକେବଲେ ସେମନ୍ ପରମେସରର ମେଣ୍ଟରାଯି ପାରା । ପରମେସର ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ତମକେ ସର୍ପିଦେଇଥାଏ । ତମେ ସାରଦାସତ୍ତ୍ଵ ତାକର ଜତନ୍ ନେବାରୁଆଏ । କାଇକେବଲେ ସେଟା ସେ ମନ୍ କଲାନି । ତାର ବାଦୁଲେ ତମର ନିକ ତଳାଟୁଳି ଦେଖି ସେମନ୍ ସିକିତ୍ । ୫ ଆରି ଜେତେବେଳେ ଜିପୁରିସଟ ଜେ କି ସତ୍ତ୍ଵ ବିସବାସିମନ୍ଦ ବହୁ ନେଗା ଦେକାଇ ଅଇଥି, ଉଜଳ ଉନା ନ ଅଇବା ତାକ୍ଷୁଗୁଣର ପୁରୁସ୍କାର ତମକେ ଦେଇପି । ୬ ସେମ୍ଭାରିଯେ ଏ ଦାଙ୍ଗୁଡାମନ୍, ତମେ ବଦଳିଲକମନର କାତା ମାନିକରିରୁଆ । ମନ୍ ବିତରେ ସୁଆଳ ରଇ ଗଟେଲକ୍ ଆରି ଗଟେଲକ୍କେ ସେବା କରାକରି ଅଇରୁଆ । କାଇକେବଲେ ସାସତରେ ଲେକା ଅଇଲାଆଏ ବହୁପନ୍ ଅଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ପରମେସର ବିରଦ୍ଧ କରସି, ମାତର ମନେ ମନେ ସୁଆଳ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଦୟା ଦେକାଇପି । ୭ ସବୁରତାନେ ଅନି ବପୁ ରଇବା ପରମେସରକେ ନିଜେ ସର୍ପିରଥା । ତାର ସମାନ୍ ବେଲାଇ ସେ ତମକେ ଉଚାଇପି । ୮ ତମର ସବୁଜାକ ଚିନ୍ତା କରିବାଟା ପରମେସରକେ ସର୍ପି ଦିଆସ, କାଇକେବଲେ, ସେ ତମକେ ଜତନ୍ କଲାନି । ୯ ଜାଗରତା ଅଇକରି ଜାଗିରୁଆ, କାଇକେବଲେ ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ ସଜଦନ୍ କାକେ ମିସା ଗିଲୁବି ବଳି ଅଧିର ବୁଲାଇନି । ୧୦ ବିସବାସେ ତାର ରଇକରି ତାକେ ବିରଦ୍ଧ କରା । ଗୁଲାଇ ଦୁନିଆର ରଇବା ତମର ବିସବାସ ବାଇବରନିମନ୍, ଏହୁରି ଦୁର କଷ୍ଟ ପାଇ ମୁରବିଲାଇନି ମଲି ତମେ ଜାନିଆଗାସ । ୧୧ ତମେକର ଆଇବା ଦୁକକୟଟ ମୁରଚି ସାରାଇଲେ, ତମକେ ପରମେସର କାଇ ଦସ ନ ରଇବା, ତାର ସିଦ୍ଧ ଲକ୍ କରାଇପି । ତମର ବିସବାସ ତାର ଅଇବାକେ ସେ ତମକେ ବପୁ ଦେଇପି । ଆରି ତମକେ ନିକ କୁନାଦି ପାରା ତିଆର କରସି । କରିସଟ ସତ୍ତ୍ଵ ମିସଲାରପାଇ, ତାର ନ ସାରିବା ମଇମାତେନ ମିସବାକେ ତମକେ ତାକଲାଆଏ । ସେ ତମକେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା କରି ଏ ସବୁ ବିସଇ କଲାଆଏ । (aiōnios g166) ୧୨ ତାକେ ସବୁରତାନେଅନି ବପୁଆଏ, ସେ ସେ କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ସାସନ୍ କରସି । ଆମେନ୍ । (aiōn g165) ୧୩ ଏ ଅଲ୍ୟ ବିସଇର ଚିତ୍ତ ଲେକ୍ବାକେ ଯିଲା ମନେ ଯାଇଜ କରିରଇଲା । ସେ ଗଟେକ୍ ଆମର ବିସବାସ ବାଇ । ତମର ବିସବାସ ତାର କରିବାକେ ଆରି ପରମେସର ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ଦୟା ଦେକାଇଲାଟା ତମେ ସତଙ୍ଗସେ ଜାନିଲାଏ ବଳି ଟିକ୍ କରିବାକେ ମୁଲ ଏ ଚିତ୍ତ ଲେକଲିନି । ତାର ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟାନେ ତମେ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ରୁଆ । ୧୪ ବାବିଲନେ ରଇବା ତମର ବିସବାସ ବାଇବରନିମନ୍ ତାକର ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ପରମେସର ସେମନ୍ଦକେ ବାଦିଲାଆଏ । ମାର୍କ ଜାକେ କି ମର ପଥ ଜୟାବେ ଦେକ୍କିନି, ସେମିପା ତାର ଜୁଆର ଜାନାଇଲାନି । ୧୫ ତମର ବିତରେ ଆଲାଦ ଆଏ ବଳି ଦେକାଇବାକେ ଆଏ ଦାରି ଜୁଆର କରାକରିରୁଆ । କରିସଟରତେଇ ଜେତ୍କି ଲକ୍ ମିସଲାଇଆଏ ସେମନ୍ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ସାନ୍ତି ମିଲ ।

୭ ଯୁ ପିତର

୧ ମୁଲ ସିମନ୍ ପିତର, ଜିସୁକିରିସ୍ଟର ଗଟେକ୍ ଗଟିଦାଙ୍ଗୁତ୍ତା ଆରି ପେରିବୁ

ଅଇଥାତି । ଆମେ ଜେହି ଜିସୁକିରିସ୍ଟରଙ୍କେ ବିସ୍ବାସ କରିଆରୁ ସେନ୍ତ୍ର ବିସ୍ବାସ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଏ ତିଟି ଲେକ୍ଜଲିନି । ସେ ଆମର ପରମେସର ଆରି ମୁକ୍ତିକାରିଆ । ତାକେ ବିସ୍ବାସ କରିବାକେ ସେ ଆକା ଆମକେ ବପୁଦେଲାଆଚେ । ସେ କରିବା ସବୁ କାମ୍ ଟିକ ଆରି କାର ଅନିଆର ନାଇ । । ୨ ପରମେସରଙ୍କେ ଆରି ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟରଙ୍କେ ତମେ ଜାନ୍ମଲାଇ ପାଇ ତାର ପାତ୍ର ଆରି ସେ ଜିବନ୍ ଦୁକାର ଦୟା କଲାଟା ତମ୍ଭେ ମିଲ । ୩ ତାକେ ସାରବା କରିଲାଇପାରା ତଳାଚଲ୍ଲି କରିବାକେ ସେ ଆମକେ ଲତାକେ ଆଇବା ସବୁ ବିସର ଦେଲାଆଚେ । ତାର ବପୁରିଲାଗି ସେ ଆମକେ ଏତା ଦେଲାଆଚେ ଆରି ଆମେ ତାକେ ଜାନ୍ମଲାଇପାରିଲାମି । ତାର ମରିମାର ଆରି ଦରମେ ମିସ୍ବାକେ ସେ ସେ ଆମକେ ଡାକିଆଚେ । ୪ ତାର ମରିମା ଆରି ଦରମେ ଲାଗି ସେ ଆମକେ ବେଷି ବେତ୍ତ ଆରି ବେଷି ମୁଲିଥ ରିବା ବାହ୍ ଦେଲାଆଚେ । କିରିସଟେ ବିସ୍ବାସ ନ କଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ଜେହିକି କାରାପ୍ ବିସର କରିବାକେ ମନ୍ କରିବାର, ସେନ୍ତ୍ର ମନ୍ଦକରିବା ତାମେଅନି ମୁନ୍ଦଲାଇବାକେ ସେ ଆମକେ ଏନ୍ତାର କଲାଆଚେ । ଏ ସବୁ ବିସର ତାକର ମନ୍ତକେ ନପାଇପି । ମାତର ତମେ ପରମେସରର ପାରା ଦରମ୍ ଅଇପାରିପା । ୫ ତେବେ କିରିସଟେ ବିସ୍ବାସ କଲାର ପାଇ ନିକ ତଳାଚଲ୍ଲି କରିବାକେ ଦେଶଟା କରା । ଏଗାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରିଆନ୍ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଜିଭନାକାରନା କରିବାକେ, ୬ ଜିଭନାକାରନା ସଞ୍ଚ୍ଚ ନିଜେ ଜାଗରତ ଅଇରିବାକେ, ଜାଗରତ୍ ରିକରି ମୁରୁତି ରିକରିବାକେ, ମୁରୁତିକରି ରିକରି ପରମେସରଙ୍କେ ସାରବା କରିବା ଶୁଣ୍ଡନ କରିବାକେ, ୭ ଶୁଣ୍ଡନଲମ୍ବନ୍ ସଞ୍ଚ୍ଚ ବାରିବାକିମିକେ ଆଲାଦ କରି ସବୁଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କରିବାକେ ଦେଶଟା କରା । ୮ ତମର ତଳାଚଲ୍ଲି ଜଦି ଏନ୍ତାର ଅନିକ ଅନିକ ଅନିକ ଅନିକ, ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟରଙ୍କେ ଜାନ୍ମବା ବିସରିତେଇ ତମେ ଅନିକ ଅନିକ ଦିଅିଆଇପା । ୯ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଏନ୍ତାର ଜିଭନାକାରନା ନ କଲେ, ସେ ଗଟେକ୍ ନିକ ନ ତିଥା ଲକ୍ଷପାରା ଅଇଆଚେ । ସେ ପୁରବେ କରିବିଲା ପାପର ଲାଗି ପରମେସର କେମା ଦେଲାଆଚେ ବିଲି ପାସରିଦେଇ ଆଚେ । ୧୦ ତେବେପାଇ ଏ ମର ବାଇବରିମନ୍, ନିକ ତଳାଚଲ୍ଲି କରିବାକେ ଦେଶଟା କରା । ସେନ୍ତ୍ରକଲେ ପରମେସର ତମ୍ଭେ ବାକିକରି ତାର ଲକ୍ଷ ଅଇବାକେ ଦାକାଲାଆଚେବି ସବୁଲକ୍ଷକେ ତିଥିପି । ଏ ସବୁ ବିସର କଲେ ତମେ କେବେ ମିପା ତାରଦେଇଅନି ବିନିବାପେ ନ ଜାଆସ । ୧୧ ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟର କେବେ ନ ସାରବା ରାଜଜେ ପରମେସର ତମ୍ଭେ ସାରବା ସଞ୍ଚ୍ଚ ଡାକିମଲିନ୍ଦି । (aiōnios g166) ୧୨ ଏ ସବୁ ବିସର ତମେ ଜାନିରିଲାଇ ମିପା, ଆରି ପାଇଲା ସତ୍ତ ବିସରଟାନେ ତାର ଆବାସ ମିପା, ଏ ସବୁ ବିସର ତମ୍ଭେ ଏତାଇଦେଇତେ ରିକବି । ୧୩ ପୁର ବିସରିବା ଜାନ ଏ ସବୁ ବିସର କାତା ଅଇବାଟା ନିକ । ଜେହିକି ତମେ ସେଟା ଆରି ନ ପାସରାସ । ୧୪ ମର ଜିବନ୍ ଦାପରେ ପାରିଜାଇସି ବିଲି ମୁଇ ଜାନି । କାଇକେବିଲା ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ମକେ ନିକସଞ୍ଚ୍ଚ ଜାନାଇଆଚେ । ୧୫ ଏ ସବୁ ବିସର ତମ୍ଭେ ଏତାଇଦେବାକେ ମୁଲ ବେଷି ଆବତ୍ତ ଅଇଲିନି । ଜେନ୍ତ୍ରକି ମୁଇ ମଲାପତେ ମିପା ଏ ସବୁ ବିସର ଏତାଇପା । ୧୬ ଆମର ମାପରୁ ଜିସୁକିରିସ୍ଟ ତାର ସବୁ ବପୁରିସଞ୍ଚ୍ଚ ବାରତ ଆଇସି ବିଲି ତମ୍ଭେ କରିବରିଲୁ । ସେଟା ବିନ୍ ଲକ୍ଷ ତାକର ତାଲାକିକରି ତିଆରକଲା ଗଟେକ୍ କାତାନି ନିନ୍ । ୧୭ ଆମେ ନିଜେ ଆକିସଞ୍ଚ୍ଚ ତାର ମରିମା ଦେକିଲୁ । ବାବା ପରମେସର ତାକେ ତାକୁପୁଟା କରି ମରିମା ଦେଲାବେଲେ

ଆମେ ତେଇ ରଇଲୁ । ସେ ନିଜେ ସବୁରଟାନେଅନି ମରିମାର ପରମେସର କଇରିଲାଇ ଏତା ମର ଆଲାଦର ପ, ତାରଟାନେ ମୁର ବେଷି ସାରଦା ।” ୧୮ ସେ ସବଦ ସୁନଳାବେଲେ ପରମେସର ସୁକଲ ପରବେଦ ଆମେ ମିପା କିରିସଟର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇଲୁ । ୧୯ ବଦିଷବ୍ଦବ୍ରତକାମନର କାତା ସତ୍ତ ଆଗେ ବିଲି ଆମେ ଜାନିଆରୁ । ଏ ସବୁ କାତା ତମେ ମନ୍ଦିବିଆନ୍ ଦେଇ ସୁନା । କାଇକେବିଲାଇ ସେଟା ଆନ୍ତାରେ ଲାଗିରିବା ଗଟେକ୍ ବିତିର ରଜିଲ ପାର ଆଚେ । ସାକ୍ଷିଆ ରଜିଲ ଦିପବା ତାରାପାରା ତମର ମନ୍ଦିବିଦରେ ଉଜିଲ ଦେଇସି । ୨୦ ବଦିଷବ୍ଦବ୍ରତକାମନର କେ ମିପା ନିଜେ ବଦିକରି ଯାସତରଟାନେ ଲେକଦମାଇ । ଏତା ତମେ ବାରଦରେ ଜାନ୍ମବାର ଆଚେ । ୨୧ କାଇକେବିଲାଇ, ସେମନ୍ କେବେମିପା ନିଜିରେତେଇଅନି କାତା ବଦିଷବ୍ଦ କାତା କଥାର ନାଇ । ମାତର ପରମେସରଟାନେଅନି ଆଇଲା କାତା ସୁକଲଥାଦମାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇଲାଇ ।

୨ ପୁରବେ ପରମେସର ଲକ୍ଷମନର ବିଦରେ ମିଦ କାତା କଇବା ବଦିଷବ୍ଦବ୍ରତକାମନ ମିପା ରଇଲାଇ । ସେନ୍ତ୍ରରିଷେ ମରି ବିଦରେ ମିଦ ଦିକାରମନ ରଇବାଇ । ପରମେସର ବିସର ସେମନ୍ ମିରଟା ସିକାରମନ ରଇବାଇ । ଜମ ଲକ୍ଷମନ ସେ କାତା ବିସ୍ବାସ କରିବାର, ସେମନ୍ ବିନାସ ଅଇଜିବାଇ । ସେମନକେ ମୁକ୍ତାଲାଇଲା ନିଜିର ସୁକାରିବାଇଅକେ ସେମନ୍ ତାତିବେବାଇ । ସେନ୍ତ୍ରରି କଲାରି ପାଇ ପରମେସର ସେମନକେ ଦାସରେ କୁରୁପନାସ କରିସି । ୩ ବିସ୍ବାସି ବଲାଇଅଇବା ଦେଷି ଲକ୍ଷମନ ତାକର କାରାପ୍ ତଳାଚଲ୍ଲି ଦାବାରି ଆରି ସତ୍ତ ବାଟର ବିସରନେଇ କାରାପ୍ କାତା କର ବୁଲୁବାଇ । ୪ ଏନ୍ତାଟା ସିକାରମନ ଲାବ ଅଇକରି ନିଜେ ତିଆର କରିରିବା କାତା କଇକରି ତମ୍ଭେ ନାତାରବାଇ । ସେନ୍ତ୍ରରି ଲକ୍ଷମନକେ ତଣ୍ଟୁ ଦେବି ବିଲି ପରମେସର କାତା ଦେଇରିଲା । ଆରି ସେଟା କରିବାକେ ସେ ଏବେ ଜାନିଆଚେ । ସେ ସେମନକେ କୁରୁପନାସ କରିସି ଆକା । ୫ ପୁରବେ କେତେଟା ଦୂରମନ ଜେତେବେଲେ ପାପ କରିରିଲାଇ, ପରମେସର ସେମନକେ ତଣ୍ଟୁ ନ ଦେଇକରି ତାତିବେଦେଇ ନାଇ । ମାତର ସେମନକେ ନରକେ ପିଞ୍ଜିଦେଲା । ସେମନକେ ବିରାର କରି ତଣ୍ଟୁଦେବା ଦିନ ଜାକ ସେ ସେମନକେ ବଦିକରି ଆନ୍ତୁରେ ସଞ୍ଚ୍ଚିଲ୍ଲିଦି । (Tartaro g5020) ୬ ଆଗରକାଲେ ବୁଟିରିବା ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରଙ୍କେ ମାନିକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନକେ ତଣ୍ଟୁ ନ ଦେଇକରି ତାତେନାଇ । ତାରବାଦୁଲେ ସେମନରପାଇ ବନିଆ ଆନାଇଲା । ତେଇ ସହିଲକୁ ବୁଦ୍ଧିଗାଲାଇ । ମାତର ସେ ନଥ ଆରି ତାର କୁରୁମର ପାଦଲକବେ ସେ ରକିଆ କଲା । ସେବେଲେ ନଥ ପରମେସର ଦେବବା ଲୟାବାବେ ବିଲି ବିସର କରିବାର ଆଚେ ବିଲି ଲକ୍ଷମନକେ କଇରିବାଇଲା । ୭ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୮ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୯ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୧୦ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୧୧ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୧୨ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୧୩ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୧୪ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୧୫ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୧୬ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୧୭ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୧୮ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୧୯ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୨୦ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୨୧ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୨୨ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୨୩ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୨୪ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରାତିବେଦେଇ କରିଆଇଲା । ୨୫ ସପଦମ ଗମରା ନଅରମନକେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ପରମେସର ଦେବିକରି ତାକର ନଅରମନକେ ପଦାକରି ରାଥ୍ରମାଲାକେ, ସେ ସେମନ୍ କେବି ନାହିଁ ରା

କରିଥାଇ କରସି । ଆରି କାରାପ୍ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ବିଶାର କରବା ଦିନ ଜାକ ଡଶ୍ଟ୍ ଦେଇ ସତ୍ତ୍ଵରେ ସାହୁରେ । ୧୦ ତାକର ପାପର ଶୁଦ୍ଧଦଳନ ଲୟାବେ ଚଲାଗଲୁଛିକରି ଲାଜର ବିସଇ କରବା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସେ ବେଶି ବଢ଼ ଡଶ୍ଟ୍ ଦେଇଥି । ତାକର ଉପରେ ସାଧନ କରବାକେ ପରମେଷର ଜନ୍ମ ଅଦିକାର ଆଚେ, ସେତା ସେମନ ନିଦିଲାଇନି । ଏମ୍ବୁର ମିର ସିକାର ଆଁକରିଥାମନ, ନିଜର ମନ୍ଦକେ ଆଇଲାଟା କରବାକେ ତରତ ମାର । ସରଗେ ମରମାସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାଟାମନଙ୍କେ ମିଥା ନିମ୍ନ କରବାର । ୧୧ ତାକରଟାନେଥି ଅଦିକ ବଢ଼ରଇ ବଢ଼ ରଇବା ଦୁଇମାନ, ମାପରୁର ମୁଖାଟେ ଆକର ବିସଇନେଇ ନିମ୍ନକାଟା କଥର ନାଇ । ୧୨ ମାତର ଏମନ ଡଶ୍ଟ୍ ରେ ରଇବା ପସୁମାନରପାର । ତାକର ଗାହର ଜନଟା କରବାକେ ମନ କରସି, ସେଟାରେ କଲାଇନି । ସେମ୍ବୁର ପସୁମାନକେ ଲକ୍ଷମନ ଦାରିକରି ମରାଇବାର । ସେମନ ନାଗାନିଲା ବିସଇ ନେଇକରି ନିମ୍ନକାଟା କଇବାର । ସେମନଙ୍କେ ଲକ୍ଷମନ ମରାଇଲା ପାରା ପରମେଷର କୁରୁପନୀୟ କରସି । ୧୩ ବିନ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସେମନ ବେଶି ଦୁଇ କଥଟ ଦେଲାଇଆଚଦିକେ ପରମେଷର ମିଥା ସେମନକେ ଦୁଇ କଥଟ ଦେଇଥି । ନିଜର ଗାହର ମନ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁଷ କରବାକେ ସେମନ କାଇଟା ମିଥା କରବାଇ । ସେତା ଦିନବେଳେ ମିଥା କରବାଇ । ମାତର ସେମନ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ କାଇବାକେ ବ୍ୟାଳାବେଳେ ମିଥା ସେମ୍ବୁର ଅଳଚେଇରବାଇ, ଜନଟକି ତମକେ ଇଜନ ଜିନି ଲାଇ କରାଇଥି । ୧୪ ବେଶୀଆ କାମ କରବାକେ ସବୁବେଳେ ମନ କରୁଛେଇରବାର । ସେମ୍ବୁରି କରବାଟାନେଥି ସେମନ କେବେ ନ ତେବେ । ମନ ବିଦେଶ ଦୁରବଳ ରଇବା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ନାତାଇକରି ପାପକାମ କରବାଟାନେ ତାକିନେବାଇ । ସେମନ ବେଶି ଲବି ଅଇଆଚଦ । ପରମେଷର ସେମନଙ୍କେ ପାଇୟ ଦେଲା ଆଚେ । ୧୫ ସଲକ ବାହ୍ ତାତିକରି ବାହ୍ବାନା ଅଇଲାଇ ଆଚଦ । ବେଅର ପଥ ବାଲାମ, କେ କି ଗଟେକ ବିଦେଶକତା ରଇଲା, ସେ ଜନ ରକାମ କାମମନ କରିରଇଲା, ଏମନ ମିଥା ସେମ୍ବୁରି କଲାଇଆଚଦ । ତାବୁ ଆସାଅର ବାଲାମ ଏହି ରଇଲାଜେ ସେତା ମିଲାଇବାକେ ବୁଲୁ କାମ କରବାକେ ମିଥା ତିଆର ଅଳଚେଇଲା । ୧୬ ମାତର ସେ କରିରଇବା କାରାପ୍ କାମର ଲାଗି, ପରମେଷର ତାକେ ଦମକାଇଲା । ତାର ଗଦ ନରଲକ୍ଷ ପାର କାତା ଅଇଲା ଆରି ଜନ ବାୟ କାମ କରବାକେ ସେ ଜାଇଦେଇରିଲା, ସେ କାମେଥିନ ତାକେ ତେବାଇଲା । ୧୭ ଏ ଲକ୍ଷମନ ପାନି ଆଁଟିଜାଇଇବା ପାକରା ପାରା । ଜବର ପବନ ଆସି ଉଡ଼ାଇନେବା ବାଦଲୁ ପାରା । ପରମେଷର ସେମନରପାର ପୁରାପୁରୁଷ ରଇବା ଗଟେକ ଜାଗା ସତ୍ତ୍ଵଲୁଥାବେ । (questioned) ୧୮ ସେମନ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସିକାଇବା ବେଳେ ମୁକିଥ ବିସଇପାରା ରଇଥି, ମାତର ତେର କାଇଟା ନ ରଖ । ଗାଗର ମନ କଲା ସବୁ ଶୁନ୍ଦରିଲନ କରିଅଇଥି ବଲି ସେମନ ସିକାଇବାଇ । କୁଆ ନୁଆ ନିକ ଚଲାଗଲୁଛି କରି ଆଇଚେଇରବା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ସୁଦରାଇକରି ନେବାଇ । ୧୯ ତାକର ସିକିଆ ମାନିକରି ରଇଲେ ମୁକ୍ତି ମିଲିପି ବଲି ସେମନ କାତାଦେବାଇ । ମାତର ସେମନ ନିଜେ କାରାପ୍ ଚଲାଗଲୁଛି ରିତିଦାହୁଡ଼ା ଅଇଆଚଦ । ସେ କାରାପ୍ ଚଲାଗଲୁଛି ସେମନଙ୍କେ କୁରୁପନୀୟ କରସି । ଜଦି ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ କାରାପ୍ ଅବିଆସ ଦାରିଆଚେ, ସେ ତାର ଗତିଦାହୁଡ଼ା । ୨୦ ସେମ୍ବୁର ମିର ସିକାଇମନ ଲକ୍ଷମନକେ କୁରୁପନୀୟ କରବା କାରାପ୍ ବିସଇଲେଇଥି ରକିଆ ପାଇକରି ଆମର ମୁକ୍ତିକରିଆ ମାପର ଜୀବନିକିଷ୍ଟଙ୍କେ ଜାନିରଇଲାଇ । ମାତର ଆରିଚେର ସେ କାରାପ୍ ବିସଇମନ କରବାକେ ନିଜେ ସର୍ପିଆଇଲାଇ ଆଚଦ । ତାକର ଏବର ଇନସତା ଆଗରୁହ ଇନସତାର କେତେକ ଅଦିକ ଆଚେ । ୨୧ ଦରମ ଚଲାଗଲୁଛି କରବା ବାଟ ସେମନ କେବେ ଜାନିମରଇଲେ ତାକର ପାର ନିକ

ଅଇବା । ମାତ୍ରର ସେମନ୍ ଏବେ ଲକ୍ଷମନ୍ ସିକିଆ ପାଇରଇବା ପରମେଷତର ନିୟମ ଚାହିଁଦେଇଆବେ । ୨୨ ସେମନ୍ କଲାପାରା ବିସଇ ଉପଦେସ ବଇଗାନେ ଲେକା ଅଇଲାଆଗେ । କୁକୁର ଜନ୍ମଟା ବାତିକର୍ଷି, ସେଗାପେ ଜାଇ କାଇସି, ପୁସ୍ତିକେ ପାନି ଦୁଆଳଦେଇ ରଇଲେ ମିଥା ସେ କାଦଲଗେପେ ଜାଇ ରକ୍ତି ଅଇସି ।

୭ ଏ ମର ଆଲାଦର ବାଇବରନିମନ୍, ଏଟା ମୁର ତମର ଲଗେ ଦୁଇପାଳି ଅଇଲା ଚିଟି ଲେକଲିନି । ଏ ଦୁଇଟାକାଳ ଚିଟିଚେଇ ଏ ସବୁ ବିପ୍ରୟ ମନେ ଏତାଇ ତମର ମନେ ପୁକଳ କରିବାପାଇ ଚିନ୍ତା କଲିନି । ୭ ବେହି ଆଗେ ପୁକଳ ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତାମନ୍ ଜନ୍ମସବୁ କାତା ଜାନାଇ ରଇଲାଇ ଆରି ଉଦାର କରିବା ମାପ୍ରଭୁ ଦେଇରଇବା ଆଦେସ ତମକେ ପେରିବ ସିଥମନ୍ ଦେଇଆଚର୍ବ, ସେଟା ତମର ମନେ ଏତାର ଦେବାକେ ମନ୍ଦକଲିନି । ୯ ପରତମେ ଏଟା ଜାନା ଜେ, ସାରଳା ଦିନମନ୍ତକେ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିଜର ନିଜର କାରାୟ ମନ୍ଦକଳା ଇଥାବେ ଚଲାଚଲ୍ଲି କରିବାଇ । ସାରାସାରି ଦିନେ ସେମନ୍ ସଦକେ ନିପାର କରି ପାଗରିବାଇ । ୪ ଆରି କିଜାଇକରି କଇବାଇ, "ଜିପୁ ଆଇବି ବଳି କାତା ଦେଇରଇଲାଗା, କେନେ ତେବେ?" କାଇକେବଇଲେ ପୁରୁଷେଅନି ଆମର ଆନିଦାଦିମନ୍ ମଳାତେଳାଥନି ଏବେଳେ ଜାଳ ସବୁ ବିପଲ ଜେନ୍ତି ରଇଲା, ଏବେ ମିଥା ପେନ୍ଦାରେସ ଆଗେ । ୫ ସେମନ୍ ଜାନି ଜାନି ପାସରିଗାଲାଇନି କେ ଆଗର ବେଳ ଆରି ବାଦଳ୍ ସବୁ ମାପ୍ରଭୁର ବକିଆର ଲାଗି ଗରିଲା ଆଗେ, ଦରତନ ପାନି ବିଦ୍ରହେଅନି ବାରଇଲା ଆଗେ ଆରି ଦରତନି ତାରିବେଶ୍ବତି ପାନି ରଇଲା ବଳି । ୬ ତାରିଲାଗି ସେ ସେବେଲେ ପୁରୁନା ଜଗତ ପାନି ସଞ୍ଚୁ ବୁଢି ନ ସିଥିଗାଲା । ୭ ମାତ୍ରର ଏବେ ରଇବା ବାଦଳ୍ ଆରି ଦରତନି ସେ ବକିଆର ଲାଗି, ଦରମ୍ ନଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବିବାର ଆରି ବିନାସର ଦିନ ଜାଳ, ଜର ସଞ୍ଚୁ ନସଂ ଅଇବାକେ ଜମାଇକରି ସଞ୍ଚୁଲାଇ ଆଗେ । ୮ ମାତ୍ରର ଏ ଆଲାଦର ବାଇମନ୍, ମାପ୍ରଭୁ ଦେବକବା ଇଥାବେ, ଗରେକ ଦିନକେ ଅଜାର ବରସ ପାରା, ଆରି ଅଜାର ବରସ, ଗଟକେ ଦିନ ପାରା, ଏ ମୁଲିକା ରଇଲା ବିସାର ତମେ ପାସରା ମାର । ୯ ଅଳ୍ପମ୍ ଅଇସି ବଳି କେତେଲେକ ଏତାଇଲାଇନି, ମାତ୍ରର ମାପ୍ରଭୁ ନିଜେ କାତା ଦେଲା ବିସଇ ସେନ୍ଦର ଅଳ୍ପମ୍ କରେନାଇ । ମାତ୍ରର କେମିଥା ଜେନ୍ତିକି ବିନାସ ନଥର, ସେମନ ସବୁ ମନ ବାଦଳାଇବାଇ, ଏଟା ସେ ମନ୍ଦକରି ତମର ପାଇ ବଳି ଅଳ୍ପମ୍ ଅଇଲାନି । ୧୦ ମାପ୍ରଭୁ ଦିନ ତର ଆଇଲା ରକାମ୍ କେଟିଜାଇସି । ସେ ଦିନେ ବାଦଳ୍ ସବୁ ବେଦି ସବଦ ସଞ୍ଚୁ ନସଂ ଅଇଜାଇସି, ବାଦଳେ ଉଜଳ ରଇବାଟାମନ୍ ସବୁ ଯିନିଜାଇସି, ପୁରୁତି ଆରି ସିତି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ୍ ତିଆର କଳା ଜେତେକ ସବୁ ଜିନିସ ପଡ଼ିଜିବାଇ । ୧୧ ଏ ସବୁ ବିପଲ ଏ ରକାମ୍ ଆଜିଜାଇସି, ତେବେର ପାଇ ତମେମନ୍ ଦେବି ସୁକଳ ଆରି ଜାଗରହସ୍ତ ରଇବାର ଆଗେ । ୧୨ ମାପ୍ରଭୁ ଆଇବା ଦିନକେ ଜାଟି କରି, ସେଟାକେନ୍ତି ଦାୟରେ ଆଇସି, ସବୁ ବେଳେ ଦରମ୍ ଚଲାଚଲ୍ଲି କରିବାର ଆଗେ । ୧୩ ଆମେ ସେ କାତା ଦେଲା ଇଥାବେ ନୁଆଁ ବାଦଳ ଆରି ନୁଆଁ ପୁରୁତିକେ ଜାଗଲୁନି । ଯେତା ଦରମନକର ବାପା ଅଇବା ଜାଗା ଅଇସି । ୧୪ ସେମାର ପାଇ ଏ ଆଲାଦର ବାଇମନ୍, ତମେ ସେ ଦିନେକ ଜାଗେତରୁଆ । ପରେମସର ଦେକ୍ଖବା ଇଥାବେ, କାଇ ଦସ ନ ଅଇତେ, ସୁକଳ ଲକ୍ଷମନର ପାରା, ତାର ସଞ୍ଚୁ ସାନ୍ତିଅଇ ରଇବାକେ ଜାଗରହ ଭରା । ୧୫ ଆରି, ଆମର ମାପ୍ରଭୁ ବେଦି ଦିନ ଜାଗରାଟା ଆରି ରକିଆ କରିବା ବଳି ଏତାଆ । ଆମର ଆଲାଦର ବାଇ ପାରଲକେ ମିଥା ମାପ୍ରଭୁ ତାକେ ଦେଲା ଦୁଦି ଇଥାବେ ତମର ଲଗେ ଏନ୍ଦର ଲେକଳା ଆଗେ । ୧୬ ସେ ତାର ସବୁ ଚିଟି ଲଗେ ମିଥା ଏ ସମାନ ବିସଇ ଲେକଳାଆଗେ । ମାତ୍ରର ତେବେଅନି

କେତେବୀ ବିସର୍ଗ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ବୁଜିବାକେ କଷ୍ଟ ଆତେ । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ନିକ ସିକଦନାଇ ଆରି ତାକର ବିସ୍ମାସତାନେ ତାତମାଇ, ଏ ସବୁ ବିସର୍ଗରୁ ଅରହ ବୁଲୁଇପାବେ ବାତାଇଲାଇନି । ପରମେସରର ବାକିଅତେଇରଇବା କେତେବୀ ବିନ୍ ବିସର୍ଗମନ୍ ମିଥା ଏହୁରି ବୁଲୁକରି ବାତାଇଲାଇନି । ଏହୁରି କଲାରପାଇ ପରମେସର ସେମନଙ୍କେ କୁରୁପନ୍ନାସ କରସି । ୧୭ ଏ ଆଲାଦର ବାଇମନ୍, ତମେ ଆଗେ ଅନି ଏ ସବୁ ବିସର୍ଗ ଜାନି ଜାଗରତା ଅଇବୁଆ । କେତେବଳ୍ ନିୟମ ନ ମାନିଲା ଲକ୍ଷର ଆସାର କାମର ପାନୁଲଗେ ଅଦ୍ଦିର, ତାତ୍ସତ୍ତ୍ଵ ରଇବା ବିସ୍ମାସେ ଅନି ଉନା ଉଆନାଇ । ୧୮ ମାତର ଆମର ମାପରୁ ଆରି ଉଦାର କରିବା ଜିମ୍ବୁକିରିଥରେ ଜିବନ ଦୂକାଇଲାଟା ଆରି ଗିଆନ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ଅଦିକ ଅଦିକ ବଢା । ଏବେ ଆରି କାଳ କାଳ ଜୁଗ ଜୁଗ ଜାକ ସେ ତାକ୍ମୁଟା ପାଥ । ଆମେନ୍ । (aiōn g165)

୧ ମ ଜଥନ୍

୧ ଜାକେ ଜିବନର ବାକିଅ ବଲି କଇଲାଇନି, ତାର ବିସଇ ତମଙ୍କେ ଲେକଲୁନି । କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଇତେ ପୁରୁବେଥନି ସେ ରଇଲା । ତାର ବାକିଅ ଆମେ ପୁନିଆରୁ । ସେ କରିରେଇବା କାମମନ୍ ଆମେ ଆକି ସତ୍ତ୍ଵ ନିକ ଦେଖି ଆରୁ । ଆରି ଆମେ ତାକେ ଆର ସତ୍ତ୍ଵ ରିଜଲୁ ଆରୁ । ୨ ଏ ଲକ୍ଷ ସତ ଜିବନ ଦେଇସି । ପରମେସର ଏ ଲକ୍ଷକେ ସବୁକେ ଦେକାଇଲା । ଆରି ଆମେ ଦେକଲୁ ଆରି ତାର ସତ ବିସଇ ତମଙ୍କେ ଜାମାଇଲୁନି । ପୁରୁବେଥନି ସେ ଆମର ବାବା ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇଲା । ମାତ୍ର ପରମେସର ବାବା ବିସଇ ଆମେ ଜାମାଇଲାଇଆରେ । (aiōnios g166) ୩ ତେବେପାଇ ଏ ଲକ୍ଷ, ତାର ବିସଇ ଆମେ ଦେବିକାରୁ ଆରି ପୁନିଆରୁ, ତାର ବିସଇ ଆମେ ଆମେ ତମଙ୍କେ କଇଲୁନି । ଜେନ୍ତୁରିକି ତମେ ମିଥା ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିବିତି ରଇଥା । କାଇକେବଇଲେ ଆମେ ବାବା ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି ତାର ପଥ ଜିପୁ କରିଥିଏର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିବିତି ଆରୁ । ୪ ଆମର ପାରଦା ଜେନ୍ତୁର ପୁରାପୁରୁନ ଅଇସି, ତେବେ ପାଇ ଏ ସବୁ ବିସଇ ତମଙ୍କେ ଲେକଲୁନି । ୫ ମାତ୍ର ଜନ ବିସଇ ଜିମୁକିରିଷଟ ଆମଙ୍କେ କଇଲା, ଆରି ଜାଇଟା ତମଙ୍କେ ଆମେ ଜାମାଇ ଆରୁ, ସେବା ଅଇଲାନି ପରମେସର ରଇଲୁ । ଆରି ତାରବାନେ ମୁଲକେ ଆମାର ନାଇ । ୬ ତେବେପାଇ ଆମେ ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିବିତି ଆରୁ ବଲି କଇକରି କାରାପ କାମ କରି ଆମାରେସେ ରଇବୁ ବଇଲେ, ଆମେ କଇବାପା ମିର । ଆରି ସତ ବିସଇ ଆମେ ବାତିଦେଇଆରୁ ବଲି ଆମର ବିଲାଚଳିଟାନେ ଜାମାପଡ଼ିଲାନି । ୭ ମାତ୍ର ଆମେ ସତ କାମ କରି ଉଜଲେ ରଇବୁ ଜେନ୍ତୁର କି ପରମେସର ସବୁବେଳେ ଉଜଲେଆରେ । ସେନ୍ତୁର ଆମେ ଆମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିବିତି ଆରୁ । ଆରି ପରମେସର ପଥ ଜିପୁର ବନି ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ ପାପକେ ଦଇଦେଇସି । ୮ ଆମେ କେବେମିଥା ପାପ କରୁନାଇ ବଲି କଇଲେ, ଆମେ ନିଜେସେ ନାଦାଇଅଇଲୁନି । ଆରି ସତ ବିସଇ ଆମେ ନାଜାନ୍ତୁନି । ୯ ଜଦି ଆମେ ମୁଲ କରିଅରୁ ବଲି ପରମେସରକେ ନ ନ୍ତୁରାଇତେ କଇଲେ, ସେ ଆମର ସବୁ ପାପ କେମା କରସି । ୧୦ ଜଦି ଆମେ କେବେ ମିଥା ପାପ କରୁନାଇ ବଲି କଇଲେ, ପରମେସର ସତରା ନାହିଁ ବଲି କଇଲୁନି । ଆରି ତାର ବାକିଅ ମାନିକରି ରଇନାର ।

୧୧ ଏ ମର ପିଲାଟକି ପାରା ଅଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍, ତମଙ୍କେ ମୁଲ ଏଟା ଲେକଲିନି । ଜେନ୍ତୁକି ତମେ ପାପ ନ କରାସ । ମାତ୍ର କେ ଜଦି ପାପ କଲେ ଆମର ବାବା ପରମେସର ମୁଆରେ ତିଆରଇରଇବା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆମର ପାର ଗୁରୁରି କଲାନି । ସେ ଅଇଲାନି ଜିମୁକିରିଷଟ । ପରମେସର ଦେକବା ଲୟାବେ ସେ ପୁରାପୁରୁନ ସତ୍ତ୍ଵାରେ । ୧୨ ଆମର ବୁଲ କାମରପାଳ ଆମର ବାଦୁଲେ ପରମେସର ଜିପୁରେ ଦେଖୁ ଦେଲା । ତାରବାଗି ଅବ୍ଦି ଆମର ପାପଷେ ନାଁ ମାତ୍ର ଗୁରୁଇଟାନେ ରଇବା ସବୁକର ପାପ ସେ କେମା କରସି । ୧୩ ଆମେ ତାକେ ଜାମାବା ଲକ୍ଷ ଅଇଲୁଅରୁ । ଜଦି ଆମେ ତାର ତିଆରିଲାଟା ମାନ୍ତୁନି, ଏଟା ପାତ୍ରସତ୍ତ୍ଵ ଜାନ୍ତୁନି । ୧୪ କେ ଜଦି ମୁଲ ପରମେସରକେ ଜାନିଆବିଲି କଇଲାର, ତାର ତିଆରିଲାଟା ନ ମାନେ, ସେ ମିର କଇଲାନି ଆରି ସେ ସତ ବିସଇମନ୍ ନାଜାନେ । ୧୫ ମାତ୍ର କେ ଜଦି ତାର ବାକିଅ ମାନ୍ସି, ସେ ନ ସାରବା ଜିବନ ପାଇସି । (aiōn g165) ୧୬ ଏ ପିଲାଟକିମନ୍, ଏ ଦିନମନ୍ ଏ ଜଗତର ପାରାପାରି ଦିନ । କିରିଷଟକେ ବିରଦ୍ କରବା ଗଟେକ୍ ଦାକ୍ଷୁଟା ଲକ୍ଷ ବାରଇସି ବଲି ଆମେ ତମଙ୍କେ କଇରଇଲୁ, ସେବା ମନେ ପାକାଥା । ଏବେମିଥା କିରିଷଟକେ ବିରଦ୍ କରବାଗମନ୍ ଜବର ଉଚ୍ଚଲାଇ ଆଚର୍ । ସେବାରିଲାଟି ଏ ଜଗତର ସାରାପାରି ଦିନ ଲଗେ ଅଇଲା ବଲି ଆମେ ଜାନ୍ତୁନି । ୧୭ ଏ ବିରଦ୍ କରବାଗମନ୍ ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିବିତି ରଇଲାଇ । ଆରି ଏବେ ସେମନ୍ ଚାତିଦେଲାଇ । ସେମନ୍ କେବେ ମିଥା ଆମର ମିଥାବିଭାଗନେ ମିଥିଭନାଇ । ଜଦି ସେମନ୍ ସତରେ ଆମର ସତ୍ତ୍ଵର ବିସାରି ଅଇରଇଲେ, ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ

ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିଆରି ବଲି କଇଲେ, ଜିମୁର ଚଲାଚଳିତି ପାରା ଚଲବାରଥାରେ । ୧୮ ଏ ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍, ମୁଣ୍ଡ ତମର ଲଗେ କାଇମିଥା ନୁଆ ଆଦେସ ଲେକିଲାଇ । ତମେ ଜିମୁର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିବାକେ ଆରାମ କଲାବେଲେଅନି, ଏ ସମାନ ଆଦେସ ତମେ ଜାନିଆଗାସ । ସେ ପୁରାନ ଆଦେସ ସୁନି ସାରାରଥାଗାସ । ୧୯ ମାତ୍ର ଏଟା ଗଟେକ୍ ନୁଆ ଆଦେସ ପାରା ମିଥା ଆରେ । କାଇକେବଇଲେ ତେଇର ସତ ବିସଇ ଲଗେ ଆରି ତମର ଲଗେ ତିସଲାନି । ଆମାର ଉତ୍ତିଗାଲାନି, ଆରି ସତ ଉତ୍ତ ଉତ୍ତଲ ତିସଲାନି । ୨୦ ଜଦି କେ ମିଥା ପରମେସର ଉତ୍ତଲ ଆରି ସୁକଳ ଉତ୍ତବୀବେ ଚଲାଚଳିତି କଲିନି ବଲି କଇକରି ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିବିତି ରଇବା ବିସାରି ବାଇବଇନିମନ୍ତକେ ଗିନ କରି, ସେ ମେନ ପରମେସର ସୁକଳିଲୁଇଲାବେ ପାଇବାର ବିପରୀତ କଲାଚଳିତି କଲାଇନି । ସେମନର ଜିବନେ ବିନ ଲକମନ୍ତକେ ପାପ କରାଇବା କାଇ ବିସଇ ନାଇ । ୨୧ ମାତ୍ର କେ ମିଥା ମିଥିବିତି ରଇବା ବିସାରି ବାଇବଇନିମନ୍ତକେ ଗିନ କଲେ, ସେ ଆମାରେ ଆରେ । ସେ ବୁଲ ଟିକ ନାଜାନିକିରି ଚଲାଚଳିତି କଲାନି । ସେ କାଇକେବଇଲେ କିରିଷଟର ଲାଗି ତମର ପାପ କେମା ଅଇଲାଆରେ । ୨୨ ଏ ବଦଳକମନ୍, ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି, କାଇକେବଇଲେ ତମେ କିରିଷଟକେ ଜାନିଆଗାସ । କାଇଟା ତିଆର ନ ଅଇବା ଆଗରୁ ସେ ରଇଲା । ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ସତ୍ତ୍ଵ କାଇପା ସତାନକେ ତମ ଆରାଇଆଗାସ । ୨୩ ଏ ଆଲାଦର ପିଲାଟକିମନ୍, ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ କିରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଲାଆରେ । ୨୪ ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ଆରାଇଆଗାସ । ୨୫ ଏ ଆଲାଦର, ପିଲାଟକିମନ୍, ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ପରମେସରକେ ଜାନିଆଗାସ । ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମେ କିରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୨୬ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତିମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ସତ୍ତ୍ଵ କାଇପା ସତାନକେ ପାପକାରୀଗାସ । ୨୭ ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୨୮ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୨୯ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୩୦ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୩୧ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୩୨ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୩୩ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୩୪ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୩୫ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୩୬ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୩୭ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୩୮ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୩୯ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୪୦ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୪୧ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୪୨ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୪୩ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୪୪ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୪୫ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୪୬ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୪୭ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୪୮ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୪୯ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୫୦ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୫୧ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇକେବଇଲେ ତମ ବାବା ବିସାରିଷଟକେ ଜାମାର ଲକ୍ଷ ଅଇଆଗାସ । ୫୨ ଏ ଦାତ୍ତୁତାଦାତ୍ତୁତି ଏ ବଦଳକମନ୍ ମୁଲ ତମଙ୍କେ ଲେକଲିନି । କାଇ

ରଇବାଇ । ମାତ୍ର ସେମନ୍ ଚାହିଁଲାରପାଇ ଆମର ଦଲର ଲକ୍ଷ ନଥେ ବଲି ଜାମାପଦ୍ମିଲା । ୭୦ ମାତ୍ର କିରିସ୍ଟ ତମକେ ସୁକଳ ଆଦିମା ଦେଲାଆଏ । ୭୧ ତମେ ସତ ନାଜାନୀସ୍ ବଲିକରି ପୁର ତମକେ ଲେକଲିନି, ସେନ୍ତ୍ରି ନାଁ । ମାତ୍ର ସେତା ତମେ ନିକ ସତ୍ତ୍ଵ ଜାନାସ୍ । ଆରି ସତ ସିକିଆ ସତ୍ତ୍ଵ ବୁଲ ସିକିଆ କେବେ ନ ମିଥେ । ୭୨ ତେବେ କେ ମିର କଳିଲାଇନି? ଜିପୁକେ ମିଥି ନାଁ ବଲି ଜେ କଳିଲାନି, ସେ ଆକା ସବୁତାନେଅନି ବଦ ମିରୁଆ । ସେନ୍ତ୍ରି ଲକ୍ଷମନ୍ କିରିସ୍ଟର ବିରଦି ଲକ୍ଷମନ୍ । ସେମନ୍ ଉରେ ବାବା ପରମେସରକେ ଆରି ତର ପଥ ଜିପୁ କିରିସ୍ଟକେ ନାମଦନାଇ । ୭୩ ଜେ ଜଦି ପରମେସର ପଥକେ ନାମେ ନାଇ, ସେ ବାବା ପରମେସରକେ ମିଥା ନାମେ ନାଇ, କେ ପରମେସର ପଥକେ ନାମ୍ସି, ସେ ବାବା ପରମେସରକେ ମିଥା ନାମ୍ସି । ୭୪ ତମେ କିରିସ୍ଟର ସତ୍ତ୍ଵ ଜିବାକେ ଆରାମ ଅଇଲାତେଇଅନି ଜନ୍ମ କବର ସୁନିଆରାସ୍, ସେତା ସବୁବେଳେ ମନେ ପାକାଥା । ଜଦି ସେ କବର ତମର ମନେ ରଇଥି, ସେନ୍ତ୍ରିଆଲେ ତମେ ବାବା ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି ତର ପଥର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିକରି ରଇଥା । ୭୫ କିରିସ୍ଟ ନିଜ ଆମକେ ନ ଯାଇବା ଜିବନ୍ ଦେବି ବଲି କାତାଦେଲାଆଏ । (aiōnios g166) ୭୬ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମକେ ସୁକଳବର ଜାନାଇଲୁନି ବଲି ବୁଲ ସିକିଆ ଦେଇ ତମକେ ନାତାଇବାକେ ତେସ୍ତା କଳାଇନି, ସେମନ୍ତର ବିସର ଜାନାଇବାକେ ଏ ସବୁ ବିସର ମୁଲ ତମକେ ଲେକଲିନି । ୭୭ ମାତ୍ର ତମେ ନାତାଇ ନ ରଥାସ୍ । କାଇକେବଇଲେ କିରିସ୍ଟ ତାର ସୁକଳାରାତମା ତମକେ ଦେଇଥାଏ । ସେ ସୁକଳାରାତମା ଏବେ ମିଥା ତମର ବିଦରେ ଆଏ । ତେବରପାଇ କେ ମିଥା ବିଦ ଲକ୍ଷ ତମକେ ସିକାଇବାକେ ଲତାନାଇ । ସୁକଳାରାତମା ତମକେ ସବୁ ବିସର ସତ୍ତ୍ଵ ସିକାଇଥି । ତେଇ ସେ ଜନଟା ସିକାଇଥି, ସେତା ସୁପୁରୁଷ ସତ୍ତ୍ଵ ରଖି ନ ରଖ । ତେବରପାଇ ମୁଲ ତମକେ କଇଲିନି, କିରିସ୍ଟର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିରୁଥା । ୭୮ ଏ ଆଲାଦର ପିଲାକିମନ୍, ମୁଲ ତମକେ ଆରିତେବେକ କଇଲିନି କିରିସ୍ଟର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିକରି ରୁଥା । ଜେନ୍ତ୍ରି କି ସେ ଆରିତେବେକ ଏ ଜଗତେ ବାରିତାଇଲାବେଳେ ତାକେ ବେଦ ଅଇବାକେ ତାକେ ନ ତରୁ କି ଲାଜ୍ ମିଥା ନ ରଥାସ୍ । ୭୯ ଆମେ ଜାନିଆରୁ, କିରିସ୍ଟ ଅନିଆଇ କାମ୍ ନ କରେ । ଏତମିଥା ଜାନିଆରୁ, ଜନ୍ମଲକ୍ଷମନ୍ ସତ୍ତ୍ଵ କାମ୍ କରିବାଇ, ସେମନ୍ ପରମେସର ପିଲାକିମି ।

୭ ଅଲପୁ ବାବିଦେକାପନି, ବାବା ପରମେସର ଆମକେ କେତେକୁ ଆଲାଦ କଲାନି । ତାର ଏତେକ ଆଲାଦର ଲାଗି ଆମେ ତାର ପିଲାଜିଲା ବଲାଇ ଅଇଲୁନି । ଆରି ସତଇଥେ ଆମେ ତାର ଅଇଆରୁ ବଲି ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷ ବୁଜଦିମାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଆମର ବାବା ପରମେସରକେ ସେମନ୍ ନାଜାନନ୍ତ । ୧ ଏ ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍, ଏବେ ଆମେ ପରମେସର ପିଲାଜିଲା ଅଇଆରୁ । ପଢକେ ଆମେ କେନ୍ତ୍ରା ଅଇରିବୁ ବଲି ଏବେବାକ ନାଜାନୁ । ମାତ୍ର ଜେତେବେଳେ କିରିସ୍ଟ ଏଜଗତେ ବାରତି ଆରି, ସେବେଳେ ସେ ଜେନ୍ତ୍ରି ଆଏ, ସେନ୍ତ୍ରି ତାକେ ଆମେ ଦେବକୁ । ଆମେ ମିଥା ତାରପାର ଅଇଲିବୁ । ଏତା ସତ । ଏ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ କିରିସ୍ଟର ପାର ଅଇବୁ ବଲି ଆଥା କଳାପନି, ନିଜେ ପାସ କାମ୍ ତାତି ସୁକଳନ୍ ରଇବାର ଆଏ । ଜେନ୍ତ୍ରିକି କିରିସ୍ଟ କେବେ ପାସ ନ କରେ । ୪ ଜେ ପାସ କରିଥି, ସେ ପରମେସର ନିୟମ ବିବୁବେ ଗଲାନି । କାଇକେବଇଲେ ନିୟମ ନ ମାନବାଟା ଆକା ପାସ । ୫ ଆମର ପାପର ତଣ୍ଣୁ ନେବାରପାଇ କିରିସ୍ଟ ଏ ଜଗତେ ଆଲାକା, ସେତା ତମେ ନାମାସ୍ । ଆରି ସେ କାଇ ପାପକାମ୍ ନ କରେ । ୬ ତେବେ ଜଦି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ କିରିସ୍ଟର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିରୁଥେଲେ, ସେ ଆରି ପାସ କରିବାର ନାଇ । ମାତ୍ର ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ଜଦି

ପାସ କରିଲାଗିରଇଥି, ସେ କିରିସ୍ଟକେ ଦେବେନାଇ କି ନାଜାନେ ମିଥା । ୭ ଏ ପିଲାକିମନ୍, ତମେ କାରତାନେଅନି ମିଥା ନାତାଇ ନ ଅଇବାକେ ଜାଗରତ ଅଇରୁଆ । ପରମେସର ଦେବକା ଜପାବେ ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ ଦରମ୍ କାମ୍ କରିବାଇ, ସେମନ୍ତକେବେ ଦରମ୍ ଲକ୍ଷ ବଲି ତାକଥି । ସେନ୍ତ୍ରି ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ଦେବକା ଜପାବେ ଦରମ୍ । ଜେନ୍ତ୍ରିକି କିରିସ୍ଟ ଦରମ୍ ରଇଲା । ୮ ମାତ୍ର ପାସକି ଲାଗିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ସରତାନ୍ତ କାଇକେବଇଲେ କାଇତା ତିଆର ନାଥରାବ ଆରାଗୁ ସରତାନ୍ତ ପାସ କରିଆଇଲାନି । ସରତାନ୍ତ କରିରଇବା କାମ୍ କୁରୁପନାସ୍ କରିବାକେ ପରମେସର ପଥ ଏ ଜଗତେ ଆଇଲା । ୯ ପରମେସର ପିଲା ଅଇରଇବା କେ ମିଥା ପାସକରିଲାଟି ରଇବାର ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ମୁନ୍ଦରିଲା ତାକର ବିଦରେ ଆଏ । ସେମନ୍ ପରମେସର ପିଲାଜିଲା ଅଇଲାଇକେ, ପାସକରିଲାଗି ନ ରଥାର । ୧୦ କେ କେ ସରତାନ୍ତ ପିଲାମନ୍ ଆରି କେ କେ ପରମେସର ପିଲାମନ୍ ବିଳା ଆମେ ଜାନ୍ମ । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସର ଦେବକା ଜପାବେ ସତ କାମ୍ ନ କରଦ । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ୍ ମିଥିଦିତିକରି ରଇବା ବିଷବାସି ବାଇବଲିମନ୍ତକେ ଆଲାଦ ନ କରଦ, ସେମନ୍ ତାର ପିଲାଜିଲା ନ ଅଥାର । ୧୧ ଏ କବର ତମେ ଆଗ୍ରାନ୍ତି ସୁନିଆସିଆରାସ୍ । ସେତା ଅଇଲାନି, ଆମେ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କରିବାର ଆଏ । ୧୨ ଆମେ କମିନରପାଗା ଅଇବାର ନାଇ । ସେ ଗଟେକୁ ସରତାନ୍ତ ଲକ୍ଷ ରଇଲା । ଜେତ୍କି ଜେତ୍କି କାମ୍ କରାପ ରଇଲା, ତାର ବାର ଏବଲର କାମମନ୍ ସେତ୍କି ଦରମ୍ ରଇଲା । ୧୩ ତେବରପାଇ ଏ ମର ବାଇବଲିମନ୍, ଏଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ ତମକେ ଗିନ୍ କଲେ, କାବା ଅଇବାରନାଇ । ୧୪ ଆମେ କିରିସ୍ଟ ବିସବାସି ବାଇବଲିମନ୍ତକେ ଗିନ୍ କରିଥି, ନରମାରବା ଲକ୍ଷର ସମାନ । ୧୫ ଗଟେକୁ ନରମାରୁ ଲମ୍ବେ ପରମେସର ନ ଯାଇବା ଜିବନ୍ ନ ରଖ । ଏତା ତମେ ଜାନିଆରାସ୍ । (aiōnios g166) ୧୬ ଏଗରାଲାଗି ଆଲାଦ କାଇତା ଆମେ ଜାନ୍ମଲୁନି । କିରିସ୍ଟ ଆମରପାଇ ଗର ନିଜର ଜିବନ ଦେଲା । ସେନ୍ତ୍ରିରେ ଆମେମିଥା ଆମର ମିଥିଦିତିରଇବା ବିସବାସି ବାଇବଲିମନ୍ ମନରଲାଗି ମରବାକେ ତିଆର ଅଇବାରାଆଏ । ୧୭ ଜଦି କାକେମିଥା ବିଦବାକେ ତାର ଲତାକେ ଲାଗିବାଟା ସବୁ ବିପଲାଥାଏ, ଆରି ତାର ବିଦବାକେ ବାଇକେ ଲତାଆଏ କେବେଳେ କରିବାର ନାଇ । ଆରି ବିଦବାକେ ତାର ବିଦବାକେ ଲତାକେ ଆଲାଦ କରିବାର ନାଇ । ୧୮ ଆମେ କିରିସ୍ଟ ବିସବାସି ବାଇବଲିମନ୍ତକେ ଗିନ୍ କରିଥି, ନରମାରବା ଲକ୍ଷର ସମାନ । ୧୯ ଗଟେକୁ ନରମାରୁ ଲମ୍ବେ ପରମେସର ନ ଯାଇବା ଜିବନ୍ ନ ରଖ । ଏତା ତମେ ଜାନିଆରାସ୍ । (aiōnios g166) ୨୦ ଏଗରାଲାଗି ଆଲାଦ କାଇତା ଆମେ ଜାନ୍ମଲୁନି । କିରିସ୍ଟ ଆମରପାଇ ଗର ନିଜର ଜିବନ ଦେଲା । ସେନ୍ତ୍ରିରେ ଆମେମିଥା ଆମର ମିଥିଦିତିରଇବା ବିସବାସି ବାଇବଲିମନ୍ ମନରଲାଗି ମରବାକେ ତିଆର ଅଇବାରାଆଏ । ୨୧ ଜଦି କାକେମିଥା ବିଦବାକେ ତାର ଲତାକେ ଲାଗିବାଟା ସବୁ ବିପଲାଥାଏ, ଆରି ତାର ବିଦବାକେ ବାଇକେ ଲତାଆଏ କେବେଳେ କରିବାର ନାଇ । ୨୨ ଆମେ କିରିସ୍ଟ ଏଲାମନ୍, ଆମର ଆଲାଦ ଅବସାନ କୁଆବାଲାଇ ରଇବାର ନାଇ । ଆମେ ସବୁ ସତ୍ତ୍ଵ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କରିବାର ଆଏ । ଜେନ୍ତ୍ରିକି ପରମେସର ସବୁ ସତ୍ତ୍ଵ ଆମକେ ଆଲାଦ କରିଥିବୁ । ୨୩ ଆମେ ସବୁ ସତ୍ତ୍ଵ ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକୁ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କରିବାର ନାଇ । ଆରି ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ କେବେଳେ କରିବାର ନାଇ । ଆରି ଆମେ ପରମେସରକେ ପାରତନା କଲାବେଳେ ନ ତରୁ । ୨୪ ଆମର ବିବେକ ଜଦି ଆମକେ ପାରିବଳି ଦସ ଦେଲେ, ଆମେ ସାନ୍ତ୍ରିସତ୍ତ୍ଵ ରଇବୁ । କାଇକେବଇଲେ ଆମର ବିବେକ ତାମେନ୍ତି ଆମେ ଜାନବାରେଇଅନି ପରମେସର ଅଦିକ ଜାନେ । ଆରି ଆମେ କରବା ସବୁ କାମ୍ ସେ ଜାନେ । ୨୫ ଏ ଆଲାଦର ମଇତରମନ୍, ଆମର ବିବେକ ଜଦି ଆମକେ ଦସି ବଲି ନ ଜାନାଇଲେ, ଆମେ ପରମେସରକେ ପାରତନା କଲାବେଳେ ନ ତରୁ । ୨୬ ଆମେ ତାକେ ଜେତ୍କି ପାସ କରିବାର ନାଇ ।

ମାନ୍ଦ୍ରଲୁନି, ସେବା ସବୁ ପରମେସର ଆମ୍ବକେ ଦେଇସି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ତିଆରିଲାଟା ସବୁ ଆମେ କଲୁନି । ୨୩ ଆରି ଏଟା ଅଇଲାନି ତାର ଆଦେସୁ । ତାର ପଥ ଜିସୁକିରିସଂଗେ ବିସବାସ କରିବାର ଆରି ଜି ସୁ ତିଆରିଲାପାରା ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକେ ଲକ୍ଷ କରିବାର । ୨୪ ଜେତୁକି ଲକ୍ଷ ତାର ଆଦେସୁ ମାନ୍ଦ୍ରଲାଇ, ସେମନ ସବୁ ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଶଳାଇ ଆଚତ । ଆରି ସେ ମିଥା ସେନ୍ତ୍ରିରିସେ । ସେ ଆମର ବଚିରେ ଆଚେ ବଲି ଏହୁରି ଆମେ ଜାନିଲୁନି । ଜନ ସୁକଳିଆଦମା ପରମେସର ଆମର ବିଦରେ ରଇବାକେ ଦେଲାଇପାଇ ।

୪ ଏ ଆଲାଦର ବାଇବଇନିମନ, ଜଦି କେ ମିଥା ପରମେସର ଆଦମା ମରିଟାନେ ଆଚେ, ବଲି କରିବା ଲକ୍ଷମନର କାତା ବିସବାସ କରିବାର ନାଇ । ମାତର ସେନ୍ତ୍ରି ଲକ୍ଷମନର ସତଙ୍ଗସେ ପରମେସର ଆଦମା ଆଚେ କି ନାଇ ଜାନ୍ବାକାର ମନ୍ଦିଆର ଦେଇ ସେ କରିବା କାତା ପରିକା କରିବାର ଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ ମିର କାତା ସିକାରମନ ବେଦି ଲକ୍ଷ ବାରିଆଚତ । ପରମେସର ତାନେଅନି ମିଲାଇଲା କରି ବଲି ସବୁବାଟେ ଗାଲାଇ ଆଚତ । ୨ ଗଟେକେ ଲକ୍ଷମନର ପରମେସର ଆଦମା ଆଚେ କି ନାଇ ବଲି ଏହୁରି ତମେ ଜାନ୍ବା । ଜେ ଜିସୁକିରିସଂଗ ନରଗୁପ ଦାରି ଏ ଜଗତ ଆଇଲା ବଲି କଲେ, ତାରିଟାନେ ପରମେସର ଆଦମା ଆଚେ । ୩ ମାତର ଜେ କି ଏ କାତା ନ ମାନେ, ତାରିଟାନେ ପରମେସର ଆଦମା ନାଇ । ସେନ୍ତ୍ରି ଲକ୍ଷମନରଟାନେ କରିଏଟର ବିରଦିର ଆଦମା ଆଚେ । ଏ ଆଦମା ଜଗତ ଆଇସି ବଲି ତମେ ସୁନିଆଚାସ । ସେନ୍ତ୍ରି ସେ ଆଦମା ଆଇଲାଆଚାସ । ଆରି ଏବେ ମିଥା ସେବା ଜଗତ ଆଚେ । ୪ ମାତର ତମେ ପରମେସର ଲକ୍ଷ । ଏ ଆଲାଦର ପିଲାମନ୍, ସେନ୍ତ୍ରି ବୁଲୁ ସିକିଆ ଦେଇମନର କାତା ମାନା ନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତମରିଟାନେ ରଇବା ଆଦମା ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନର ଆଦମାତେଇଅନି ଅଦିକ ବୁପୁଣୀ । ୫ ଯେମନ୍ ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷ । ଆରି ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ ତାକର କାତା ସୁନ୍ବାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଯେମନର ସିକିଆ ଆରି ଏ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନର ସିକିଆ ସମଦିଆଚାସ । ୬ ମାତର ଆମେ ପରମେସର ଲକ୍ଷ । ଆରି ତେବୁକି ଲକ୍ଷ ପରମେସରକେ ଜାନ୍ବାଚତ, ସେମନ ସବୁ ଆମର ସିକିଆ ମାନ୍ଦ୍ରଲାଇ । ମାତର ଜେତୁକି ପରମେସର ଲକ୍ଷ ନଥାର, ଆମର ସିକିଆ ନ ମାନନ୍ତ । ଏଟାରିଲାଗି ଗଟେକେ ଲକ୍ଷକେ ସଦ ଆଦମା ଆଚେ କି ସଲଟାନ୍ତର ଆଦମା ଆଚେ ବଲି ଜାନିଆଇସି । ୭ ଏ ମର ଆଲାଦର ମଇଦରମନ, ଆମେ ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକେ ଲକ୍ଷ କରିବାକର ଅର୍ଥ । କାଇକେବଇଲେ ଆଲାଦ କରିବାକେ ପରମେସର ଆମକେ ସାଇଜ କରସି । ଜେ ଜଦି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କରସି, ସେ ପରମେସର ପିଲା ଆରି ପରମେସରକେ ଜାନେ । ୮ ଜେ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ ନ କରେ, ସେ ପରମେସରକେ ନାକାନେ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ସବୁବେଳେ ଆଲାଦକାରିଆ । ୯ ପରମେସର ଏନ୍ତ୍ରି ଆମରପାଇ ତାର ଆଲାଦ ଦେବକାଇଲା । ସେ ଗଟେକେ ବଲି ତାର ପିଲାକେ ଏ ଜଗତ ପାଶକାଇ । ଜେତୁକି ତାରିଲାଗି ଆମେ ନ ସାରବା ଜିବନ ପାଇବୁ । ୧୦ ଏନ୍ତ୍ରି ନିର୍ଜେ, ଆମେ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ କଲୁ, ମାତର ସେ ଆମକେ ଆଲାଦ କଲା । ଆରି କୁରୁସକାଟେ ମଳାରପାଇ ଆମର ଦଶ୍ତ ପାଇବାକେ ତାର ପଥକେ ପାଶକାଇ । ଏଟା ଅଇଲାନି ସଦସତ୍ତ୍ଵ ଆଲାଦ କରିବାଟା । ୧୧ ଏ ମର ଆଲାଦର ମଇଦରମନ, ଜେତୁକି ପରମେସର ଆମକେ ଏତେକେ ଆଲାଦ କଲାରପାଇ, ଆମେମିଥା ଗଟେକେ ଲକ୍ଷକେ ସେନ୍ତ୍ରିରି ଆଲାଦ କରିବାର ଆଚାର । ୧୨ କେ ମିଥା ପରମେସରକେ ଦେକତ୍

ନାଇତା । ମାତର ଆମେ ଜଦି ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ ଆରିଗଟେକେ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କଲେ, ପରମେସର ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିଆଚେ । ସେ ଆମରଟାନେ ତାର ଆଲାଦ ସିଦ କରସି । ୧୩ ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିଆଚୁ ବଲି ଆମେ ଜାନୁ । ଆରି ସେ ମିଥା ଆମର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିଆଚେ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାର ଆଦମା ଆମକେ ଦେଲାଆଚେ । ୧୪ ଆରି ଆମେ ଦେବିଆରୁ ପାପର ଦଶ୍ତେଅନି ଲକ୍ଷମନକେ ରକିଆ । ଏଟା ସଦ କାତା ବଲି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ କରିଲୁନି । ୧୫ ଜେ ମିଥା ଜିସୁକେ ପରମେସର ପଥ ବଲି ନିମଲେ, ପରମେସର ସେ ଲକ୍ଷର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିରିସି । ଆରି ସେ ମିଥା ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ରଇସି । ୧୬ ପରମେସର ଜନ ଆଲାଦ ଆମରପାଇ ଦେବକାଇଆଚେ, ସେବା ଆମେ ଜାନିଲୁନି ଆରି ବିସବାସ କଲୁନି । ସେ ସବୁବେଳେ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କରସି । ଜେତୁକି ଲକ୍ଷ ପରମେସରକେ ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କରିବାକାର, ସେମନ ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିଆଚତ । ଆରି ସେ ମିଥା ତାକର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଚାର । ୧୭ ପରମେସର ଆମେକ ଦେଇ ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନକେ ଆଲାଦ କରିବା ନାମ କଲାଆଚେ । ଜେତୁକି ସେ ସବୁକେ ବିଭାରନା କରିବା ଦିନେ ଆମେ ତରିକରି ନ ରଖୁ । କିରିପଟ ଏ ଜଗତ ରେ ଜାଇଲାବେଳେ, ଜେତୁକି ତଳାଚଳିତି କରିବେଇଲା, ସେନ୍ତ୍ରିରିସେ ଆମେମିଥା ତଳାଚଳିତି କରୁ । ଆରି ଆମେ ତରିକରି ନ ରଖୁ । ୧୮ ଜେ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ କରସି, ସେ ତାକେ ନ ତରେ । ତାର ଆଲାଦ ଆମର ବିଦରେ କାମ କରିପି, ଆମେ ତାକେ ତରିକାନ୍ତେ । ସେ ସେମନକେ ଦଶ୍ତ ଦେଇସି ବଲି ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ତରିଲାଇନି । ଜଦି କେ ମିଥା ପରମେସରକେ ଦରସି, ତାର ଆଲାଦ ସେ ଲକ୍ଷମନର କାମ କରିବାକର ସମାପ୍ତି ଏବେ କରିବାକର ଆଲାଦ କଲା । ସେଟାରିପାଇ ଆମେ ତାକେ ଆଲାଦ କଲୁନି । ୧୯ ଜେ କି ମିଥା ମୁଲ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ କଲିନି ବଲି କିରିପଟ, ମାତର ନିଜକି ବିସବାସ ବାଇବଇନିମନ୍ଦକେ ଗିନ କରସି, ସେନ୍ତ୍ରିରଥାଲେ ସେ ମିର କରିଲାନି । କାଇକେବଇଲେ ଦୁଇଟା ଆଂକିତେଇ ତିସବା ବାଇବଇନିମନ୍ଦକେ ଆଲାଦ ନ କରିବା ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ, ନ ତିସବା ପରମେସରକେ ଆଲାଦ କରିନାପାରେ । ୨୦ ଆରି ସେ ଆମ୍ବକେ ଏ ଆଦେସ ଦେଇ ତିଆରିଲାଆଚେ, ଜେ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ କରସି, ତାର ମିନିବିଦି ରଇବା ବିସବାସ ବାଇବଇନିମନ୍ଦକେ ମିଥା ଆଲାଦ କରିବାର ଆଚାର ।

୫ ଜେ କି ଜିସୁକେ ମଧ୍ୟ ବିଶବାସ କରସି, ସେ ପରମେସର ପିଲା ଆରି ଜେ କି ବାବାକେ ଆଲାଦ କରସି, ସେ ତାର ପିଲାକେ ମିଥା ଆଲାଦ କରସି । ୨୧ ପରମେସର ପିଲାମନ୍ଦକେ ଆମେ ଆଲାଦ କଲୁନି ବଲି ଏହୁରି ନାହିଁ । ଏଟା ବିଦରେ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ କରି ଆରି ତାର ଆଦେସ ମିଥା ନିଜିକରି । ୨୨ ଆମେ ଜଦି ମିଥା ମୁଲ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ କଲିନି ବଲି କିରିପଟ, ମାତର ନିଜକି ବିସବାସ ବାଇବଇନିକେ ଗିନ କରସି, ସେନ୍ତ୍ରିରଥାଲେ ସେ ମିର କରିଲାନି । କାଇକେବଇଲେ ଦୁଇଟା ଆଂକିତେଇ ତିସବା ବାଇବଇନିମନ୍ଦକେ ଆଲାଦ ନ କରିବା ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ, ନ ତିସବା ପରମେସରକେ ଆଲାଦ କରିନାପାରେ । ୨୩ ଆରି ସେ ଆମ୍ବକେ ଏ ଆଦେସ ଦେଇ ତିଆରିଲାଆଚେ, ଜେ ପରମେସରକେ ଆଲାଦ କରସି, ତାର ମିନିବିଦି ରଇବା ବିସବାସ ବାଇବଇନିମନ୍ଦକେ ମିଥା ଆଲାଦ କରିବାର ଆଚାର ।

ଆତମା । ୭ ତେବରପାଇ ତିନଟା ସାକିତେଇଥି ଆମେ ସତ ଜାନିଲୁନି । ୮ ସୁକଳୁଆତମା, ଦୁଇନ୍ ଅଇରଇବା ପାନି, ଆରି ରକଇଥିରଇରଇବା ବନି, ତିନଟାଜାକ ସାକିତେଇ ରାଜି ଅଇଆଚଦ । ୯ କେତେବେଳେ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକର ଜାନିରଇବା ବିସାଇନେଇ ସାକିଦେବାଇ, ଆମେ ସେମନ୍କେ ବିସବାସ କରିବୁ । ମାତ୍ର ପରମେସର ଆମକେ ସାକିଦେବାଟା ତାରତେଇଥି ଅଦିକ ମୁକ୍ତିଥ । କାଇକେବଇଲେ ସେଟା ପରମେସରର ସାକି । ସେ ତାର ନିଜର ପଥର ବିସାଇନେଇ ଆମକେ ସାକିଦେଲାନି । ୧୦ କେ ମିଥା ଜିସୁକେ ପରମେସର ପଥ ବଳ ବିସବାସ କଲେ, ପରମେସର ସାକି ତାକର ମନ୍ ବିଦ୍ରର ଆଚେ । ପରମେସର କରିଲା କାତା ଜେ ଜଦି ବିସବାସ ନ କରେ, ସେ ମିତ୍ର ବଳିକରି କରିଲାନି । କାଇକେବଇଲେ ତାର ନିଜର ପଥର ବିସାଇ କରିଲାଟା ସେମନ୍ ବିସବାସ କରିବୁ ନାହିଁ । ୧୧ ସେ ସାକିଅ ଏଣା ସେ । ପରମେସର ଆମକେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ଦେଲାଆଚେ । ଏ ଜିବନ୍ ଆମେ ତାର ପଥରିଲାଗି ମିଲାଇଆଛୁ । (aiōnios g166) ୧୨ ତାର ପଥରସ୍ତ୍ରେ ଜେ ମିଥା ମିଥିରଇବାଇ, ସେମନ୍ ଏ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବାଇ । ଆରି ଜେ ତାର ପଥରସ୍ତ୍ରେ ମିଥେନାଇ ସେ ଏ ଜିବନ୍ ମିଥା ପାଏନାଇ । ୧୩ ତମେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ପରମେସର ପଥକେ ବିସବାସ କଲାସନ୍ତି, ତମକେ ଏ ଚିତ୍ତ ଲେଜିଲିନି । ଜେହାରିକି ଆମକେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ଆଗେ ବଳି ତମେ ଜାନାସ । (aiōnios g166) ୧୪ ପରମେସରକେ ପାରତନା କରବାବେଳେ ଆମେ ତରକରି ରଇନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ତାର ମନ୍ କଲା ଲୟାବେ ଆମେ କାଇଟା ମାଟ୍ଟୁଲେ ମିଥା ସେ ଆମକେ ଦେଇସି । ୧୫ ଜେତେବେଳେ ଆମେ ତାକେ ମାଟ୍ଟୁଲେ, ସେ ଆମର କାତା ମୁଦ୍ରି । ଆମେ ତାକେ ପାରତନାଇ କାଇଟା ମାଟ୍ଟୁଲେ ସେଟା ଆମକେ ଦେଇସି । ୧୬ ଜନି ତମର ସତ୍ତ୍ଵର ବିସବାସି ବାଇ ପାସକଲାନି ବଳି ଜାନ୍ତୁଲେ, ଆରି ସେ ପାସ, ଲକ୍ଷକେ ପରମେସର ଟାନେଅନି ସବୁଦିନରପାଇ ବେଗଳବା ପାରା ପାସ ନଇଲେ, ସେ ଲକ୍ଷକେ ରକିଆ କର ବଳି ତାକେ ଗୁଆରି କରିବାର ଆଚେ । ଆରି ପରମେସର ସେ ଲକ୍ଷକେ କେମାକରି ରକିଆ କରୁସି । ଏଟା ଜେହାରି ପାସ ଜନ୍ମଟା ମରନର ବାଟେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନ ତାକିନେଏ, ସେହାରି ପାପର ପାଇ । ମାତ୍ର ପରମେସର ଟାନେଅନି ସବୁଦିନରପାଇ ବେଗଳବା ପାରା ପାପର ପାଇ, ତମେ ତାକେ ଗୁଆରି କରା ବଳି ମୁଲ କଇ ନାହିଁ । ୧୭ ସବୁ ରକାମର ବୁଲ କାମ ପାପସେ । ମାତ୍ର ସବୁ ରକାମର ପାସ ମରନର ବାଟେ ନ ତାକିନେଏ । ୧୮ ଆମେ ଜାନିଆଛୁ ଜେ ପରମେସର ପିଲା ଅଇଗାଲା ଆଚେ, ସେ ପାସକମ୍ କରିଲାଗି ନ ରାଏ । କାଇକେବଇଲେ ପରମେସର ପଥ ତାକେ ଦେକାରକା କରୁସି । ଆରି ସରଗାନ୍ ଜେ କି ସବୁ ରକାମ କାରାପ କାମ କରାଇସି, ତାକେ କାଇଟା କରିନ୍ତାଏ । ୧୯ ଆମେ ଜାନିଆଛୁ ଆମେ ପରମେସର ପିଲାକିଲା ଆରି ଜେ କି ତାକେ ନାକାନେ, ସରଗାନ୍ ସେମନ୍କେ ଯାଏନ୍ କଲାନି । ୨୦ ଆମେ ଏଟା ମିଥା ଜାନିଆଛୁ ଜେ, ତାର ପଥ ଏ ଜଗତେ ଆଇଲା ଆରି ଆମକେ ସତ ପରମେସରକେ ଜାନାଇଲା । ଏ ସତ ପରମେସର ସତ୍ରୁ ଆମେ ମିଥିକରିଆଛୁ । କାଇକେବଇଲେ ତାର ପଥ ଜିସୁକିରିସତ୍ରେ ସତ୍ରୁ ଆମେ ମିଥିଆଛୁ । ସେ ସେ ସତ ପରମେସର ଆରି ସେ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍କେ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ଦେଇସି । (aiōnios g166) ୨୧ ଏ ମର ଆଲାଦର ପିଲାକେମନ୍, ମିତ୍ର ପୁଦ୍ଳାମନର ଟାନେଅନି ଦୁରିକେ ରୁଆ ।

୭ ଯୁ ଜଥନ୍

୧ ପାରଚିନ୍ ଜଥନ୍ତେ ମୁଇ ଏ ଚିଟି ଲେକ୍ଜିନି । ଏ ଚିଟି ଆମର ଆଲାଦର ବଇନି ଆରି ତାର ପିଲାମନ୍ଦରପାଇ । ମୁଇ ସତରେ ତମଙ୍କେ ପଦ୍ମନାଭଙ୍କେ ଆଲାଦ କଲିନି । ଆରି ମୁଇପେ ନାଇ, ସତ ବିସଇ ଜାନିରଇବା ସବୁଲକ୍ଷ ମିଥା । ୨ ଆମେ ସତ ବିସଇ ଜାନିରଇଲାରପାଇ ତମଙ୍କେ ଆଲାଦ କଲିନି । ଆରି କାଳକାଳ କୁଗଜୁଗ ପାଇ, ସେ ସତ ବିସଇ ଜାନିରଇବୁ । (aiōn g165) ୩ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆରି ତାର ପଥ ଜିପୁକିରିସ୍ତ ଆମଙ୍କେ ଆସିବାଦ କରି ଦୟା ଦେବାଥ ଆରି ସାନ୍ତି ଆରି ସହସ୍ର ବାଁବାକେ ଦେଅ । ତମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କରା । ୪ ଆମର ବାବା ପରମେସର ଆମଙ୍କେ ତିଆରଲାପାରା ତମର କେତେଟା ପିଲାକେନନ୍ ତାର ସତବାଟେ ଲଣ୍ଠନାଇନି ବଳି ପୁନିକରି ମୁଇ ଦେସି ସାରଦା ଅଇଲି । ୫ ଏବେ ଆରି ମର ଆଲାଦର ବଇନି, ମୁଇ ତକେ ଗଟେକ୍ ବିସଇ କରିବାକେ କରିବି । ଗଟେକ୍ ନୁଆ ଆଦେସ କର ବଳି କରନାଇ । ମାତ୍ର ଜିରିସ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵ ଜିବାକେ ଆରାମ୍ କରିବା ବେଳେଅନି ଏଟା ଆମେ ସୁନି ଆଇଲୁନି । ମୁଇ ମାତ୍ରକୁଣି ତମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କରା । ୬ ଏ ଆଲାଦର ଅରତ ଅଇଲାମି ଆମେ ପରମେସର ଆଦେସ ସବୁ ମାନ୍ଦବାର ଆଗେ । କରିସ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵ ଜିବାକେ ଆରାମ୍ କରିବା ବେଳେଅନି ଏଟା ଆମେ ସୁନି ଆଇଲୁନି । ତମେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କରା । ୭ କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ଏହିଦିଲି କଇଲିନିଲେ ସତ ନ ରଇବା ବିସଇ ସିକାଇକରି ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ନାତାଇବା ଦେସି ଲକ୍ ପୁଲାଇବାଟେ ଆଚତ୍ତ । ଜିପୁକିରିସ୍ତ ନରଗୁପ ଦାରି ଏ ଜଗତେ ଆସେନାଇ ବଳି ସେମନ୍ କଇବାର । ଜଦି କେ ମିଥା ସେନ୍ତ୍ରୁରି କଇଲେ, ସେ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ନାତାଇବା କରିସପର ବିରଦି । ୮ ଲକ୍ଷମନ୍ ତମଙ୍କେ ନାତାଇ ନାପାରଦ, ତମେ ଜାଗରତ୍ତସତ୍ତ୍ଵ ରଇବାର ଆଗେ । ଜେନ୍ତ୍ରୁରକି ପରମେସରକେ କରିବା ତମର ସେବା କାମ ବେକାର ନ ଅ । ମାତ୍ର ତମର ସେବାକାମର ପାଇ ପରମେସର ତମଙ୍କେ ମୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇତେ ଇନାମ୍ ଦେଇଯି । ୯ ଜଦି କେ କରିସ୍ତ ସିକାଇଲା ବିସଇ ବିସବାସ ନ କରେ, ଆରି ତାର ସିକିଆର ସତ୍ତ୍ଵ ତାର ନିଜରଟା ମିଥାଇଲେ, ସେ କରିସପର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥେନାଇ । ମାତ୍ର କେ ଜଦି କରିସ୍ତ ସିକାଇଲା ବିସଇ ବିସବାସ କରତେଇଇୟି, ସେ ବାବା ପରମେସର ସତ୍ତ୍ଵ ଆରି ତାର ପଥ ଜିପୁକିରିସ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିଲାଆଗେ । ୧୦ ତେବେରାକେ ଜଦି ତମରଟାନେ ଆସି, କରିସ୍ତ ସିକାଇବା ବିସଇତେଇଅନି ବିନ ବିସଇ କଇଲେ, ତାକେ ତମର ଗରେ ମୁଲକେ ତାକିନିଆ ନାଇ, କି ସତ୍ତ୍ଵର ବିସବାସି ଇପାବେ ଜୁଆରବିଆର କରାନାଇ । ୧୧ ଜଦି କେ ମିଥା ସେନ୍ତ୍ରୁରି ଲକ୍ଷକେ ଜୁଆରବିଆର କର୍ଯ୍ୟ, ସେ ଦୁଲ୍ ସିକାଇବର ସତ୍ତ୍ଵ ମିଥିକରି ତାର କାରାପ କାମେ ମିଥିଲାନି । ୧୨ ମୁଇ ତମଙ୍କେ ଦେସି ବିସଇ ଲେକବାକେ ମନ କଲିନି, ମାତ୍ର ଚିଟିଟାନେ ଲେକବାକେ ମନ କରିନାଇ । ତାରବାହୁଲେ ଅସିକରି ତମର ମୁଆଗେ କାଗ ଅଇବି । ତେବେ ଆମେ ପୁରାପୁରୁନ୍ ସାରଦା ଅଇବୁ । ୧୩ ପରମେସର ବାତିରଇବା ବଇନିର ପିଲାମନ୍, ତମଙ୍କେ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି ।

୩ ଯୁ ଜଥନ୍

୧ ଏ ମଣ୍ଡଳିର ପାରଚିନ ଇଥାବେ ମୁଲ ଜଥନ୍, ଏ ଚିତ୍ତ ଆଲାଦର ଗାଇସ୍,
ତବେ ଲେକ୍ଲିନି । ମୁଲ ତକେ ସତରେ ଆଲାଦ କଲିନି । ୨ ଏ ମର
ଆଲାଦର ମଇତର, ତମେ ଗାଗତ ଇଥାବେ ବପୁ ଉଥା ଆରି ତମର ସବୁ
କାମ ନିକ ଅ ବଳି ମୁଲ ପାରତନା କଲିନି । ଜେନ୍ତୁରିକି ମୁଲ ଜାନି, ତମେ
ଆଦମାର ମିଥା ନିକେ ଆବାସ । ୩ ପରମେସରର ସହ ବାହ୍ ଇଥାବେ
ତମେ ଚଲାଚଲୁଛି କଲାପନ୍ ବଳି କେତେଟା ସଞ୍ଚ୍ଚର ବିସ୍ବାସି ବାଇମନ୍
ଇତି ଆସିବି ଆମଙ୍କେ କରିଲାଇ । ଆରି ତମେ ସେନ୍ତୁରିଷେ ଚଲାଚଲୁଛି
କଲାପନ୍ ବଳି ମୁଲ ଜାନି । ୪ ମର ପିଲାମନ୍ ସହ ଇଥାବେ ଚଲାଚଲୁଛି
କଲାଇନି ବଳି ସୁନ୍ଦଳାତେଇଅନି ଆରି କାତା ବିସର ମକେ ପାରଦା ନ କରାଏ
। ୫ ମର ଆଲାଦର ମଇତର, ତମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ରଇବା ବିନ୍ ବେସର ବିସ୍ବାସି
ବାଇମନରପାଇ ତମେ କରଦା କାମ କେବେ କେବେ ନାଜାନିରଇଲେ
ମିଥା ସତ୍ସଞ୍ଚ କଲାପନ୍ । ୬ ତାକର ବିଦ୍ରେଅନି କେତେକ୍ ଲକ୍ ଇତିର
ମଣ୍ଡଳିର ଲକମନ୍କେ ତମର ଆଲାଦର ବିସର କାତା ଅଇଲାଇଆଚଦ୍ ।
ସେନ୍ତୁରି ଲକମନ୍କେ, କେତେବେଳେ ତମଙ୍କେ ଚାତି ଅଳ୍ପା ଜାଗମନ୍କେ
ଜିବାବେଳେ, ଆଗକେ ପଦକେ କାଇଟା ନ ବାଦିକରି ସାଇଜ କରିଲାଗିବୁଆ ।
୭ ଏ ଲକମନ୍ ଜିମ୍ବୁକିରିସରେ ସେବା କାମରିଲାଗି ଶୁଳାଇବାଟେ ଦୁଲଲାଇନି
। ଆରି କିରିସଟଙ୍କେ ବିସ୍ବାସ ନ କରଦା ଲକମନରତେଇଅନି ସେମନ୍ କାଇ
ପାଇଜ ନ ମାତ୍ରଦ୍ । ୮ ତେବେପାଇ ଆମେ ତାକର ସଞ୍ଚ୍ଚ ବିସବାସିମନ୍,
ସେମନ୍କେ ଜାଇଟା ଲତାଆତେ ସେଟା ଦେଇତେରୁ । ଏନ୍ତୁରି ଲକମନ୍କେ
ସତ୍ ଜାମାଇବା କାମଟାନେ ଆମେ ମିଥିକରି କଷୁ । ୯ ତମର ନଅରେ ରଇବା
ମଣ୍ଡଳିର ଲକମନ୍କେ ମୁଲ ଆଗତ୍ତ ଗଟେକ୍ ଚାତି ଲେକିରଇଲି । ମାତର
ତାୟଟେପିସ ମର କାତା ଦାରୋନାଇ । କାରକେବଇଲେ ସେ ନିଜେ ମଣ୍ଡଳିର
ନେତା ଅଳବି ବଳି ମନକିଲାନି । ୧୦ ତେବେପାଇ ମୁଲ କେତେବେଳେ
ତମର ନଅରେ ଆଇବାବେଳେ ତାୟଟେପିସ ଜାଇଟା କଲାନି, ସେଟାସବୁ
ମଣ୍ଡଳିର ଲକମନ୍କେ, କଇଦେବି ବଳି ମନ୍ କଲି । ସେ ମର ବିରୁଦ୍ଧେ,
ନ କରିଲାଟାମନ୍ କଇଦୁଲାଇନି । ଆରି ତାରତେଇଅନି ଅଦିକ କାରାପଟା
ମିଥା ସେ କଲାନି । ଆମର ସଞ୍ଚ୍ଚ ବିସବାସିମନ୍, ଜେକି ପୁରୁକବର
ଜାନାଇଲାଇନି, ସେ ସେମନ୍କେ ତାକିନେବାକେ ନିଦୁଲାନି । ଜନ ଲକମନ୍
ସେମନ୍କେ ତାକିନେବାକେ ମନ୍ କଲାଇନି, ସେମନ୍କେ ତେବାଇଲାନି ।
ସେନ୍ତୁରି ଲକମନ୍କେ ମଣ୍ଡଳିର ସବାତେଇ ଆଇବାକେ ମନାକଲାନି । ୧୧
ଆଲାଦର ମଇତର, କାରାପ କାମ କରି ଚଲାଚଲୁଛି କରଦା ଲକମନର ପାରା
ଉଥାନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ନିକ କାମ କରଦା ଲକମନରପାରା ଉଥା । ଜଦି
କେ କାରାପ କାମ କଲେ, ତାର କାମେଅନି ସେ ପରମେସରକେ ନାଜାନେ
ବଳି ତିସାଲାନି । ୧୨ ତିମିତିର ଗଟେକ୍ ନିକ ଲକ୍ ବଳି ମଣ୍ଡଳିର ସବୁଲକ୍
କଇଲାଇନି । ସେ ସହ ବିସର ଇଥାବେ ଚଲାଚଲୁଛି କଲାନି । ତେବେପାଇ
ସେ ଗଟେକ୍ ନିକ ଲକ୍ ବଳି ଆମେ ଜାନିଆରୁ । ସେ ଗଟେକ୍ ନିକ ଲକ୍
ବଳି ମୁଲ ମିଥା ସାକିଦେଲିନି । ଆରି ତମେ ଜାନାସ ଆମେ ଗଟେକ୍ ଲକର
କାଇଆଲେ ବିସର କଇଲେ, ସେଟା ସତ୍ । ୧୩ ତମଙ୍କେ ମୁଲ ଦେଖି ବିସର
କଇବାକେ ମନ୍ କଲିନି, ମାତର ଚିଟିଟାନେ ଲେକଦାକେ ମନ୍ କରିନାଇ ।
୧୪ ମୁଲ ଦାପରେ ତମରଟାନେ ଆସିକରି ତମର ମୁଆଟେ ସବୁ କାତା କଇବି
। ପରମେସର ତମଙ୍କେ ସାନ୍ତ୍ଵି ଦେଅ । ମଣ୍ଡଳିତେଇ ରଇବା ତମର ସବୁ
ମଇତରମନ୍ ଜୁଆର ଜାନାଇଲାଇନି । ତମର ନଅରେ ମଣ୍ଡଳିତେଇ ରଇବା
ମର ସବୁ ମଇତରମନ୍କେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ, ଜୁଆର ଜାନାଆ ।

ଜିଭଦା

୧ ମୁଲ ଜିଭଦା ।

ବାଇ । କନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଗଟେକ ଗଟିଦାଙ୍ଗୁତା ଆରି ଜାକୁବର ମୁଲ ଏ ଚିଟି ଲେକିଲି । ବାବା ପରମେସର ବାବିଲାଆରେ, ସେମନରୂପାଇ ମୁଲ ଏ ଚିଟି ଲେକିଲି । ବାବା ପରମେସର ତମଙ୍କେ ଆଲାଦ କଲାନି । ଆରି ତମଙ୍କେ ଜିପୁକିରିସ୍ତ ଦେକାରକା କରିବାକେ ସତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନାରେ । ୨ ପରମେସର ତମଙ୍କେ ଦୟା ଦେବାଅ, ତାର ଯାନ୍ତି ଆରି ଆଲାଦ ତମଙ୍କେ ଜନ୍ମର ଅଳଟେ ମିଳ । ୩ ଏ ମର ଆଲାଦର ମରତରମନ, ଆମେ ପାଇରଇବା ମୁଳତିର ବିସଳ ତମଙ୍କେ ଲେକବି ବଲି ମନ୍ତ୍ର କଲିଲି ମିଥା, ପାତ ବିସରିବୁପାଇ ଚିଆ ଅଇବାକେ ତମଙ୍କେ ପାରଦା କରାଇବି ବଲି ମନ୍ତ୍ରକି । ତାର ସୁକଳ ଲକ୍ଷମନରପାଇ ପରମେସର ଏ ସତ ସିକିଆ ଗଟେକ ବେଳେ ସବୁଲକ୍ଷପାଇ ଦେଲାଆରେ । ୪ କାରିବେଲେ ବିସବାପି ବଲି କେତେବେ ନାତରବା ଲକ୍ଷ କେ ନାଗାନ୍ତର ପୁରିଆଚତ୍ର । ଏ ଲକ୍ଷମନ ପାଇବା ତଣ୍ଣ ଆଗର କାଲେଅନି ପାସତରେ ଲେକାଅଇଲାରେ । ଏ ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରର ଅଦିକାର ନାମଦନାର । ଆମର ପରମେସର ଦରମଟା ବଲି ଲକ୍ଷମନ ଜେନ୍ତୁର ସେନ୍ତୁର ଦେବେଅନି ମୁକଳାଇକରି ଆନାର ବିସଳ ତମଙ୍କେ ଏତାଇଦେବାକେ ମୁଲ ମନ କଲିଲି । ନାତର ପାତେ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ବିସବାପ କରଦିନାର, ସେମନକେ ସବୁକେ କୁରୁପନ୍ଥ କଲା । ୫ ଯେତ୍କିପେ ନର୍ଜ ପେ ଦୁଃମନକେ ମିଥା ତଣ୍ଣ ଦେଇରଇଲା । ପରମେସର ସେମନକେ ଜେତ୍କି ଅଦିକାର ସର୍ପି ଦେଇରଇଲା, ସେମନ ତାରତେଇଅନି ଅଦିକ ନେଲାଇ । ଆରି ତାକର ଦେଇରଇବା ଜାଗା ଚାହିଁଲାଇ । ସେ ସେମନକେ ବିଚାର କରିବା ଦିନ ଜାକ, ଗଟେକ ଆନ୍ତରର କାଗାଇ, କେ ବାଙ୍ଗାର ନାପାରିଲା ପାରା, ସିକଲି ସତ୍ତ୍ଵ ଦିନ୍ତ୍ରିଆରେ । (audio g126) ୬ ସମର ଗମରା ଆରି ତାର ଚାରିବେଢି ରଇବା ନାଥରମନ୍ତ ବିସଳ ଏତାଇଦେବା । ନ ଲିବିବା କଲାନେ ତଣ୍ଣ ଜୟାବେ ସେମନ ଜେତ୍କି ଦୁକ କସନ୍ତ ପାଇଲାଇ, ସେତା ସବୁଲକ୍ଷପାଇ ଗଟେକ ଜାଗରର ଅଇରଇବା ବିସଳ । ସେମନ ଅଦିକା ପାଦରା ପାଦିକି କାମ୍ପେ କରଦିନାର ମାତର ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ବିତ୍ତର ମାଇଜି ମାଲଜି ବିତ୍ତରେ ବେଦିଆ କାମ କରିବେ ରଇଲାଇ । (audio g166) ୭ ସେନ୍ତୁରିପେ ଏ ଲକ୍ଷମନ ନିଜେ ଦରସନ ପାଇକରି ମିଥା ପାଦରା ପାଦିରି କାମ କରି ନିଜର ଗାହି ଅସୁକଳ କଲାଇନି । ମାପରୁର ଅଦିକାର ସେମନ ଶିନ କରି ସରଗେ ରଇବାଟାମନକେ ନିନ୍ମ କଲାଇନି । ୮ ମୁକିଆ ଦୁହ ମିକାଏଲ ମିଥା ମପାର ମଲା ଗାହି ନେଇକରି ତସବାକେ କାର ଅଦିକାର ଆପେ ବିଲିକରି ସରତାନ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵ ଦଦାପୋଲା କରୁତେଇଲା । ସେତ୍କିବେଲେ ପରମେସର ଜାଗାର ରଇ, ସଇତାନ୍କେ ବିଚାର କରିବା ଅଦିକାର ନେବାକେ ସେ ସାଆସ କରେନାଇ । ତାର ବାଦୁଲେ ମାପରୁ ତକେ ତଣ୍ଣ ଦେଇପି ବଲି କଲାଇ । ୧୦ ଏଲେମିଯା ଏ ଲକ୍ଷମନ ନ ବୁଦ୍ଧବା ବିସଳ ନେଇ ନିନ୍ମ କାତା କଲାଇନି । ସେମନ ଜେତ୍କି ବିସଳ ବୁଦ୍ଧଲାଇନି, ସେତା ସେମନକେ ଅଦିକ ବାବିବାକେ ନ ପାତେ । ଜେନ୍ତୁରି, କି ପସୁମନ କାଇ ବିସଳ ନ ବାବଦ । ଏ ସେମନ ବିସଳ ଆକା ସେମନକେ କୁରୁପନ୍ଥ କରୁଥି । ୧୧ ସେମନ କେତେକ ତଣ୍ଣ ପାଇବା ଲକ୍ଷ ସେମନ କିନନ୍ତ ବାବନର ବାବ ଦାରିଲାଇ ଆଚତ୍ର । ବିଲିଆମ ପାପ କଲାପାରା ସାବଦା ସତ୍ତ୍ଵ ପାପ କଲାଇଆଚତ୍ର । ୧୨ ତମେ ଗଟେକତେଇ ବୁଣ୍ଟିକରି ମିଥା କାଇଲାବେଲେ, ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ସେମନ ଲାଇ ଲାଗିବା କାମ କଲେ ମିଥା ସେମନ ତମର ମୁଆଟେ ଲାଜ

ନ ଅଇକରି ପାଆସ ସତ୍ତ୍ଵ କାଇଲାଇନି । ମେଣ୍ଟୁମନକେ ନ ବାରାଇ ନିଜେ ବାରାଇଅଲା ଗରଦ ପାରା ଅଇଲାଇନି । ପବନ ଆଇଲେ ରତ୍ନାଇବା ପାନି ନ ମାବାବା ବାଦଲପାରା ଏମାନ ଆଚତ୍ର । ପଲ ଦେବା ବେଲାଇ କାଇପଲ ନ ରଇବା ଗର ଜେନ୍ତୁରି ଉପାତିକରି ସୁଲବାକେ ଚାହିଁଲାପାରା, ସେନ୍ତୁରି ଅଇ ସେମନ ଆଚତ୍ର । ୧୩ ସେମନ ସମଦ୍ଵୁରର ଲଅତି ଜେନ୍ତୁ ପେପୁଲ ବାରକରସି, ସେ ପେପୁଲପାରା ତାକର ଲାଜର ଚାଲାଚାଲି ତିଥ୍ୟି । ଆକାସର କେତେକ କେତେକ ତାରାମନ ଜେନ୍ତୁ ତାକର ପାର ରଇବା ଜାଗାର ନ କିନ୍ତୁରିକରି ବିନ୍ଦବାଟେ ବୁଲତେଇବାର, ସେମନ ସମାନ ସେନ୍ତୁରିପେ । ପରମେସର ସେମନରପାଇ ଗଟେକ ବହୁ ଗଇରି ରଇବା ଆନ୍ତରର ଜାଗା ସତ୍ତ୍ଵ କରୁଥିଲାଇ । ଜେନ୍ତୁ କିମ୍ବା ସବୁଦିନରପାଇ ରଇବାର । (audio g165) ୧୪ ଅନନ୍ତର ବିସଳ ବାବିଦେବା । ସେ ଆଦମରାଟେ ଅନି ଆଇବା ପାଦ ଲମର ନ ନାଟିରି । ଏନ୍ତୁରିଲକ୍ଷମନର ବିସଳନେଇ ସେ ବିସବବକ୍ତା ଏନ୍ତୁରି କଲାଇ, ଦେବା ମାପରୁ ତାର ଅଜାର ଅଜାର ସୁକଳ ମୁହମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଆଇପି । ୧୫ ସେ ସବୁଲକ୍ଷକେ ବିଚାର କରିପି । ଆରି ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷ ତାକେ ନାମଦନାଇ, ସେମନ ସବୁଲକ୍ଷକେ ଦସି କରିପି । ସେମନ କରିରଇବା ପରୁ କାରାପ କାମର ଲାଗି ମିଥା ଦସିଆଇବାର । ୧୬ ଏ ଲକ୍ଷମନ ମୁରମୁରା ଅଇକରି ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନକେ ନିନ୍ମ କରିବାର, ନିଜର କାରାପ ମନ୍ତ୍ର କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ମନ୍ତ୍ର କରିବାର ଆରି ନିଜର ଲାଜ ପାଇରାଇବାର । ୧୭ ମାତର ଏ ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ, ଆମର ମାପରୁ ଜିମ୍ବ କିମ୍ବା ପେଦିରି ପେଦିରି ସିମନ କାରିବା ଅଇକରି ବିନ୍ଦ ଲକ୍ଷମନକେ ତିଆର କରିପି । ୧୮ ସାରାପି ଦିନ ମନକେ ମାପରୁକେ କିଜାଇକରି ନିଜର କାରାପ ମନ୍ତ୍ର କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ନିଜର କାରାପ ମନ୍ତ୍ର କରିବାର ରଇବାର । ୧୯ ସନ୍ତୁରି ସେମନ ଲକ୍ଷମନକେ ବେଗାଇରିବାର, ନିଜର କାରାପ ମନ୍ତ୍ର କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ କରିବାକେ ମନ୍ତ୍ର କରିବାର । ସେମନ ସୁକଳିଆଦମା ପାଦଦନାଇ । ୨୦ ମାତର ତମେ ମର ଆଲାଦର ମଇତରମନ, ଆମର ବେଦି ସୁକଳ ରଇବା ବିସବାପେ ନିଜେ ତାଟ ଅଇତେବୁଥା । ସୁକଳିଆଦମା ରାପାଇଜ ନେଇ ପାରନୀ କରିଦେବୁଥା । ୨୧ ମାପରୁ ଜିମ୍ବକିରିସ୍ତ ବାରତି ଆଇବା ଦିନକେ ଜାଗରିତେବୁଥା ଆରି ପରମେସର ଆଲାଦେ ଦିତିଆସା । ସେନ୍ତୁରାଥାଲେ ତମେ ତାରସତ୍ତ୍ଵ କାଲକାଳ ଜୁଗଜୁଗ ରଇଥା । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆମକେ ଦୟା ଦେକାଇଲା ଆଚତ୍ର । (audio g166) ୨୨ ପୁଲମନିଆ ଅଇବା ଲକ୍ଷମନକେ ଦୟା ଦେକାଇଥା । ୨୩ କେବେ ନ ଲିବିବା ଜାଗରିନେଅନି ତାଇରକରି ସେମନକେ ରକିଆ କରା । ତାରିକରି ପାପକରିବା ଲକ୍ଷମନକେ ଦୟା ଦେବାକୁ । ମାତର ତାକର ପାପକାମେ ମୁହରି ରଇବା ବସତର ମିଥା ଗିନ କରା । ୨୪ ତମେ ଜେନ୍ତୁରିକି ନ ଅବରେତ, ପରମେସର ତମଙ୍କେ ଦେବାକୁ କରିବାକେ ବେଦିକାରି ପାପକରିବା ଲକ୍ଷମନକେ ଦୟା ଦେବାକୁ । ସେ ଅଇକରି ପାପକରିବା ଲକ୍ଷମନକେ ଦୟା ଦେବାକୁ । ୨୫ ଆମର ମାପରୁ ଜିମ୍ବକିରିସ୍ତର ଲାଗି ସେ ଗଟେକ ସେ ପରମେସର କାମ କରିବାକେ ବେଦିକାରି । ସବୁ ତାକୁପୁଣୀ, ମରମା, ବସୁ ଆରି ସାପନ କାଗାଟା ନ ଅଇତେ ତାରିପାସେ ରଇଲା, ଏବେ ତାରିପାସେ ଆଚତ୍ର ଆରି କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ତାରିପାସେ ରଇଥି । ଆମେନ! (audio g165)

ପରକାସିତ

୧ ଜାଇଟା ଦାସରେ ଗଢ଼ବାକେ ଗାଲାନି, ପରମେଷର ଜିପୁ କରିସଟକେ ଜାନାଇ ରଇବା ବିସଇ ଏ ବଇଟାନେ ଲେକାଅଛି ଆଚେ । ସେ ସବୁ ବିସଇ ତାର ଦାନ୍ତୁତାମନକେ ଜାନାଇବାକେ ପରମେଷର ତାକେ ଜାନାଇଲା । ତେବେପାଇ ମୁଇ ଜାନ୍ମ କେ କି ତାର ସିଧ ଅଇଲିଆରି, ମକେ ଜାନାଇବାକେ କରିସଟ ତାର ଦୁଇକେ ପାଟେଇଲାଆଚେ । ୨ ଆରି ମକେ ଜେତୁକି ବିସଇ ଦେକାଇରଇଲା, ମୁଇ ସେଟାମନ ସବୁ ଦେଲିଆଚି । ଆରି ଏ ସବୁ ଜିପୁ କରିସଟ ଜାନାଇଲେବା ପରମେଷର ସତ ବାକିଆ ବଲି ମୁଇ ତାର ସତ୍ତ୍ଵ କରିଲି । ୩ ଏ ବଇ ପଢ଼ିକରି ତେଣ ଲେକାଅଛଇରଇବା ଆଗକେ ଗଢ଼ବା କାତାମନ ବୁଜିକରି ମାନଦା ଲକ୍ଷମନ କେତେକ କରମର ଲକ୍ଷମନ । କାଇକେବରିଲେ ଏ ସବୁ ବିସଇ ଗଢ଼ବା ବେଲା କେଇଲା । ୪ ମୁଇ ଜାନ୍ମ ଆସିଆ ରାଇଲେ ରଇବା ସାତଟା ମଣ୍ଡଲିକେ ଲେକ୍ଷିତି । ପରମେଷର ଟାନେଅନି ଆସିରଇବା ଜିବନ ଦୁକାଇଲାଟା ଆରି ପାନ୍ତି ତମକେ ମିଲ । ସେ ଏବେ ଆଚେ । ଆଗତୁ ମିମା ରଇଲା ଆରି କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ରଇପି । ସେ ବସିରଇବା ଜାଗାର ମୁାମର ସାତଟା ଆଦିମାନମର ଟାନେଅନି ୫ ଆରି ଜିପୁକିସଟ ଟାନେଅନି । ସେ ଆକା ପରମେଷର ବିସଇର ସତ ଯାକି ଦେଇପାରୁସି । ମଲା ଲକ୍ଷମନରିଟାନେଅନି ତାକେସେ ପରହୁମ ରଚାଇରଇଲା । ଏ ଜଗତର ସାଧନକାରୀଆମନର ଉପରେ ରଇବା ପାଏନ୍କାରିଥା । ସେ ଆମ୍ବକେ ଆଲାଦ କଲାନି । ଆମରପାଇ ଗଟେକ ବଲି ଲାପାବେ ମଲାକେ ଆମର ପାପେଅନି ସେ ଆମକେ ମୁକୁଲାଇଆଚେ । ୬ ତାର ବାବା ପରମେଷରକେ ସେବା କରିବାପାଇ ସେ ଆମକେ ଗଟେକ ରାଇର କୁଟୁମ୍ବ ପୁଜିକି କଲାଆଚେ । ସେ କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ବପୁ ଆରି ମଲମା ପାଥ । ଆମେନ । (aioṁ g165, Hades g86) ୭ ଏବେ ଦେକୁ! ସେ ମେଗମାଲାଇ ବସି ଆଇଲାନି । ଶୁଲାଇ ଲକ୍ଷମନ ତାକେ ଦେବିବାର । ତାକେ କୁରୁପୁଳାଟେ କୁଟି ମାରିରଇବା ଲକ୍ଷମନ ମିମା ଦେବିବାର । ଏ ଜଗତେ ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ ତାରିଲାଗି ଦୁକ କରିବାର । ସେବା ସେନ୍ଦ୍ରାରେ ଅଳୟ । ଆମେନ! ୮ ମାପୁର ପରମେଷର ସବୁରିଟାନେଅନି ଅଦିକ ବପୁରଣ । ସେ ଏବେ ମିମା ଆଚେ । ସେ ଆଗତୁ ରଇଲା । ଆରି କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ରଇପି । ସେ କଇଲାଆଚେ “ଆରାମେଅନି ସବୁ ବିସଇ କରିବା ଲକ ମୁକ, ଆରି ପାରାଇବା ଲକ ମିମା ମୁଇଷେ ।” ୯ “ମୁଇ ଜାନ୍ମ, ତମର ବିସବାସର ଲାଗି ବାର ଅଇଲିଆରି । ଜିପୁର ସତ୍ତ୍ଵ ଆମେ ମିରିଆୟୁକେ, ତାର ରାଇଜେ ରଇବା ଲକମନରପାଇ ଆସିରଇବା ସବୁ ଦୁକ କରିବାରେ ମୁଇ ତମର ସତ୍ତ୍ଵ ମୁହଁରିକରି ଆଚି । ତାରିବେବୁତି ସମଦୁର ରଇକରି ମକାଇ ରଇବା ପାଦମୟ ବଲି ଗଟେକ ରାଇଜେ ମକେ ନେଇରଇଲା । ମୁଇ ପରମେଷରେ କାତା ଆରି ଜିପୁ ଦେଇରଇବା ସିକିଆ ଜାନାଇରଇଲିଲେ, ମକେ ସେନ୍ଦ୍ରାର କଲା । ୧୦ ଆମେ ମିରିକି ତାକେ ଆରାଦନା କରିବା ମାୟମୁର ଦିନେ, ତାର ଆଦମୀ ମକେ ଦୀରିରଇଲା । ଆରି ଜବର ଅଳେତେ ମଲିକ ବାଜାର ପାରା ମର ପରବାଟେ ସୁନଳି । ୧୧ ଦୁଇ ଦେବକିଲାଟା ବଇଟାନେ ଲେକନ ଆରି ଏପିଯେ, ସୁରନା, ପରଗାମା, ତିଆଟିରା, ସାର୍ଦି, ପିଲାଦେଲିପିଆ ଆରି ଲାଇଦିକିଆର ମଣ୍ଡିତେଇ ପାଗାଆ ବଲି ସେ ସବଦ ସୁନଳି ।” ୧୨ ସେ ସବଦ ସୁନଳାକେ, କେ କାତାଅଇଲାନି, ଦେକୁବି ବଲି ପାସଲାକି ଆରି ପାଦଟା ସୁନଳାର ବତି ଦେବକିଲ । ୧୩ ତାର ମଜାଇ ନର ପାରା ଦିସିରେଇବା ଗଟେକ ଲକ୍ଷକେ ଦେବକି । ତାର ପାଦଜାକ ଅଇବା ଗଟେକ ତେଣ୍ଟୁ ଲୁଗା ପିନ୍ଦିରଇଲା । ତାର ବୁକ୍ତଟେ ଗଟେକ ସୁନଳାର ବେଳ୍ଟୁ ବାନି ରଇଲା । ୧୪ ତାର ମୁଣ୍ଡର ଚେଣ୍ଟି ଦେଇଲା ଗାରଲ ଆରି ଦୁଦପାରା ଦବ ରଇଲା ।

ଆରି ତାର ଆଁକି ଲାଗିତେ ରଇବା ଜଇ ପାରା ଗଜୁଗଜି ଜାଇତେ ରଇଲା । ୧୫ ତାର ପାଦର ରେତି ପିଲାପାରା ଜଗୁଜଗି ଜାଇତେରଇଲା, ଜନମଟି ଜଇଟାନେ ପରିଚିତ ଅଳ ସୁନ୍ଦର କରି ରେତାପାରା । ଆରି ତାର ସବଦ ଅବରେରେଇବା ଜରନା ପାନିର ସବଦପାରା ଜବର ସବଦ ଅଇତେରଇଲା । ୧୬ ସେ ତାର ଉଜା ବାଟେ ଆତେ ସାତଟା ତାର ଦାରି ରଇଲା, ଆରି ତାର ଶ୍ରେ ଅନି ଦୁଇବାଟେ ଦାର ରଇବା ତିପତିପା କାଣ୍ଟା ବାରଇତେ ରଇଲା । ଆରି ତାର ମୁଁ ମୁଇଦାନିଆର ବେଳପାରା ଜଳକି ଜାଇତେ ରଇଲା । ୧୭ ତାକେ ଦେକିକରି ମୁଇ ମଲାପାରା ଅଇକରି ତାର ପାଦତଳେ ଅଦରି ଗାଲି । ତାର ପଚେ ସେ ମର ଉତ୍ସରେ ତାର ଉଜା ଆତ ସତ୍ତ୍ଵର କରି କରିଲା, ପରନାଇ, ମୁଇଷେ ଆରାମ ମୁଇଷେ ସେଷ । ୧୮ ମୁଇଷେ ଜିବନ ରଇବା ଲକ । କାଇକେବିଲେ ମୁଇ ମରିରଇଲି ମିମା ଦେକା କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ଭୁଗ ବଢ଼ିକରି ଆଚି । ମର ଆତେ ମରନର ଆରି ପାତଳର କୁଟିକରି ଆଚେ । ମରିରଇବା ସବୁ ଲକମନର ଉପରେ ଆରି ମଲାଲକମନକେ କନ୍ତି ପାତରବାର, ସେଟା ମର ଅଦିକାରୁଆଚେ । (aioṁ g165, Hades g86) ୧୯ ତେବେର ପାର ତମେ ଏବେ ଜାଇଜାଇଟା ଦେକି ଆଗାସ ଆରି ଜାଇଜାଇଟା ଏବେ ଗଢ଼ବା ଆରି ପଢ଼ିବେ ଗଢ଼ସି, ସେଟା ସବୁ ଲେକିକରି ସତ୍ତ୍ଵରୁ । ୨୦ ମର ଉଜାବାଟେ ରଇବା ସାତଟା ତାରା ଆରି, ସାତଟା ସୁନାର ବତି ତାଣ୍ଟିର ଅରତ ମୁଇ ତମକେ କଲାଦେବି । ସେ ସାତଟା ବତିତାଣ୍ଟି ଅଇଲାନି ସାତଟା ମଣ୍ଡଲି । ସାତଟା ତାରମନ ଅଇଲାନି, ସାତଟା ମଣ୍ଡଲର ଦାଇତ୍ତ ନେବା ଦୁଦମନ ।

୨୧ ସେ କରିଲା, ଏପିସଷ ମଣ୍ଡଲିକେ ଦେକାରକା କରିବା ଦୁତ୍ତକେ ଲେକା । ୧ ଏ କରିବ ମରଟାନେଅନି ପାଗାଇଲି । ସାତଟା ତାରକେ ମୁଇ ମର ରଇବାଟେ ଦରିରଇବି । ସାତଟା ସୁନାର ବତିତାଣ୍ଟି ମିମା ଉତ୍ସରେଇରଇବି । ୨ ମୁଇ ତମର ଚଲାଚଲିତ ଜାନି । ତମେ ଆବଦ ଅଳ ପାଇଟି କରିବାଟା ଆରି ଦୁକ କଷଟ ଆଇଲେ ମିମା ମୁରିଚି କରି ରଇବାଟା ମୁଇ ଜାନି । କରାପ ଲକର କାମ ତମକେ ସାରବା ନ କରାଏ ବଲି ମୁଇ ଜାନି । ଜନ ଲକମନ ଆମେ ପେରିଦ୍ୟେ ବଲି ନାତାଇଲାନି, ସେମନ ସତ କି ମିତ ବଲି ତମେ ପରିକା କରିଆବାସ । ପେମନ ମିତ କରିଲାନି ବଲି ତମେ ଜାନିଆବାସ । ୩ ଦୁକ କଷଟ ଆଇଲେ ମିମା ମର ଲାଗି ମୁହିତିକରି ରଇଲାନି । ଆରି ବିସବାସ ତାତାସମାର । ୪ ମାତର ତମର ଚଲାଚଲିତେଇ ତମେ ଗଟେକ ବିସଇ ବଲ ନ ଲାଗେ । ସେଟା ଅଇଲାନି ଆଗେ ତମେ ମକେ ଜେତ୍ତି ଆଲାଦ କରିତେଇଲାପ୍ରାସ, ଏବେ ସେନ୍ଦ୍ରାର କରିବାର ନାହାଇ । ୫ ମରପାଇ ରଇବା ତାର ଆଲାଦ ମନେ ଏତାଆ । ପାପେଅନି ବାରତା । ଆରି ଆଗତୁ କରିତେଇବା ନିକ କାମମନ କରା । କାଇକେବିଲେ ତମେ ପାପେଅନି ନ ବାଅଦଳେ, ମୁଇ ତମରଟାନେ ଆଇବି ଆରି ତମର ବତିତାଣ୍ଟି ଗଟେକ ଜାଗାଇନି ଆରି ଗଟେକ ଜାଗାଇ ଗୁଗାଇଦେବି । ୬ ମାତର ତମର ଗଟେକ ବିସଇ ମକେ ନିକ ଲାଗି । ସେଟା ଅଇଲାନି ଆଗେ ତମେ ମକେ ଜେତ୍ତି ଆଲାଦ କରିତେଇଲାପ୍ରାସ, ଏବେ ସେନ୍ଦ୍ରାର କରିବାର ନାହାଇ । ୭ ମରପାଇ ରଇବା ତାର ଆଲାଦ ମନେ ଏତାଆ । ପାପେଅନି ବାରତା । ଆରି ଆଗତୁ କରିତେଇବା ନିକ କାମମନ କରା । କାଇକେବିଲେ ତମେ ପାପେଅନି ନ ବାଅଦଳେ, ମୁଇ ତମରଟାନେ ଆଇବି ଆରି ତମର ବତିତାଣ୍ଟି ଗଟେକ ଜାଗାଇନି ଆରି ଗଟେକ ଜାଗାଇ ଗୁଗାଇଦେବି । ୮ ମାତର ତମର ଗଟେକ ବିସଇ ମକେ ନିକ ଲାଗି । ସେଟା ଅଇଲାନି ଆଗେ ତମେ ମକେ ଜେତ୍ତି ଆଲାଦ କରିବାର ନାହାଇ । ୯ ଆରି ବିସବାସ ତାତାସମାର । ୧୦ ମରପାଇ ରଇବା ତାର ଆଲାଦ ମନେ ଏତାଆ । ପାପେଅନି ବାରତା । ଆରି ଆଗତୁ କରିତେଇବା ନିକ କାମମନ କରା । କାଇକେବିଲେ ତମେ ପାପେଅନି ନ ବାଅଦଳେ, ମୁଇ ତମରଟାନେ ଆଇବି ଆରି ତମର ବତିତାଣ୍ଟି ଗଟେକ ଜାଗାଇନି ଆରି ଗଟେକ ଜାଗାଇ ଗୁଗାଇଦେବି । ୧୧ ସୁମରକା ମଣ୍ଡଲିକେ ଦେବକାକି କରିବାର ନାହାଇ । ଏବେ ସେନ୍ଦ୍ରାର କରିବାର ନାହାଇ । ୧୨ ମରପାଇ ରଇବା ତାର ଆଲାଦ ମନେ ଏତାଆ । ପାପେଅନି ବାରତା । ଆରି ଆଗତୁ କରିତେଇବା ନିକ କାମମନ କରା । କାଇକେବିଲେ ତମେ ପାପେଅନି ନ ବାଅଦଳେ, ମୁଇ ତମରଟାନେ ଆଇବି ଆରି ତମର ବତିତାଣ୍ଟି ଗଟେକ ଜାଗାଇନି ଆରି ଗଟେକ ଜାଗାଇ ଗୁଗାଇଦେବି । ୧୩ ସୁମରକା ମଣ୍ଡଲିକେ ଦେବକାକି କରିତେଇବା ନାହାଇ । ଏବେ କାତାଅଇଲାନି, ଦେବକିଲିଏ କାମମନକେ କରିବାର ନାହାଇ । ଏବେ କାତାଅଇଲାନି ଆରି ପାରାଇବା ଲକ ମିମା ମୁଇଷେ । ମୁଇ ମରିରଇଲି ଆରି ଜିବନ ଅଇକରି ରେଣ୍ଟି । ୧୪ ତମର ଦୁନକଥିମୁକ୍ତି ମୁଲ ଜାନି । ତମେ ଅରବିଦ ବଲି ମୁଲ ଜାନି । ମାତର ସତରେ ତମେ ପାରାଇବା ଲକ କରିବାର । ଜିଉଦିମନ ତମର କାରାପ ବିସଇ କରିଲାନି ବଲି ମୁଲ ଜାନି । ମାତର ସେମନ ଆମେ

ଜିରଦି ବଲି କଇଲେମିଯା ସଦେସ ସେମନ୍ ପରମେସରର ଲକ୍ଷ ନଅଥି । ମାତର ସାରତାନ୍ ଦଲର ଲକ୍ଷ । ୧୦ ତମେ ଜେହକି ମୁଲ କଥାମ ମୁରତିକରି ରଇବାକେ ଗାଲାସନ୍ତି, ସେ ବିସାର ଚିନ୍ତା କରି ରଇବାର । ସୁନା ତମକେ ସାରତାନ୍ ବିନ୍ଦୁରେ ପାକାଇକରି ପରିକା କରସି, ଦସତିନ ଜାକ ତମେ କଥାମ ରଇପା । ମାତର ମରବାକେ ପଦଲେ ମିଯା ମକେ ବିସବାସ କରି ମୁହଁ । ଆରି ରାମାମ ଲୟାବେ ଦମକେ ନ ସାରବା ଜିବନ ଦେବି । ୧୧ ଆଦମା ମଣ୍ଡିଲିମନ୍ଦକେ କଇବାଟା ମନ୍ ଦିଆନ୍ ଦେଇ ସୁନା । ଜନ୍ ଲକ୍ଷ କାରାପକେ ଆରାଇକରି ଜିହେସି, ପତର ରମନେ ସେମନ୍ ତଣ୍ଟ ନ ପାଥି । ୧୨ ପରଗାମ ମଣ୍ଡିଲିକେ ଦେକାଇବା କରିବା ଦୁରକେ ଲେକା । ଏ କବର ମରଟାନେଅନି ପାଶାଇଲିନି । ଦୁଇବାଟେ ଦରି ରଇବା ଲାଗନ୍ କାଣ୍ଠା ମରଟାନେ ଆଚେ ।

୧୩ ତମେ ଜନ୍ ନଅଥେ ରଇଲାସନ୍ତି, ସେମା ସାରତାନ୍ର ସାପେନର ଜାଗା ବଲି ମୁଲ ଜାନି । ମାତର ସେବାର ଅଳକେମିଯା, ତମେ ମକେ ବିସବାସ କଲାସନ୍ତି । ବିସବାସେ ମରକାମ୍ କରିବା ଦାଙ୍ଗେତା ଆହିଯା ମର ବିସାର ସାକି ଦେଲାକେ ମରାଇରଇଲାଇ । ତମେ ରଇବା ସାରତାନ୍ର ନଅଥେ ତାକେ ମରାଇରଇଲେ ମିଯା ତମେ ବିସବାସ ଚାଚାସନ୍ନାଇ । ୧୪ ମାତର ତମର ଚଲାଚଲିତାନେ କେତେଟା ବିସାର ମର ମନ୍ଦକେ ଜାଏନାଇ । କାଇକେବଲେ ତମର ବିଦ୍ରର କେତେକ ଲକ୍ଷ ବାଲାମର ସିକିଆ ମାନଲାସନ୍ତି । ଇଷରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ପାସବାଟେ ତାକିନେବାକେ, ସେ ବାଲାକୁକେ ସିକାଇରଇଲା । ସେମନ୍ଦକେ ମୁହଁତିମନ୍ଦକେ ସରପି ଦେଇରଇବା କାହିଁ କାଇବାକେ ଆରି ଦେବିଆ କାମ୍ କରିବାକେ ସେ ସିକାଇରେଇଲା । ୧୫ ସେନ୍ଦୁରିପେ ତମର ବିଦ୍ରର କେତେଲକ୍ଷ ନିକଳାତିଯମନ୍ନର ସିକିଆ ମିଯା ମାନଲାସନ୍ତି । ୧୬ ଏବେ ତମର ପାପେଥିବ ବାରତା । ନଇଲେ ମୁଲ ତମରଭାଗେ ଦାପର ଆରି । ଆରି ମର ଚଣ୍ଣେଥିବ ବାରିବା କାଣ୍ଠ ସଞ୍ଚେ ମୁଲ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ର ବିରୁଦ୍ଧ ଜୁଦ୍ଧ କରି । ୧୭ ଆଦମା ମଣ୍ଡିଲିମନ୍ଦକେ କଇବାଟା ମନ୍ଦିଆନ୍ ଦେଇ ସୁନା । ଜେ ଜିହେସି, ସେମନ୍ଦକେ ଲୁଗାରକି ସତ୍ତ୍ଵରଇରିବା ମାନା ଦେବି । ନୁଆ ନାର୍ତ୍ତ ଲେକିରିବା ଗନ୍ତେ ଦସ ପାକନ୍ ମିଯା ସେମନ୍ଦକେ ଦେବି । ୧୮ ତିଆଟିରା ମଣ୍ଡିଲିକେ ଦେକାଇବା କରିବା ଦୁରକେ ଲେକା । ପରମେସର ପଥ ମୁର ଏ କବର ମରଟାନେଅନି ପାଶାଇଲିନି । ମର ଆହୁ କରିପାରା ଜଗଜଗି ଗାଲାନି ଆରି ପାଦ ରେତିରଇବା ପିତଳପାରା ଆଚେ । ୧୯ ତମର ଚଲାଚଲିତି ମୁଲ ଜାନି । ତମର ଆଲାଦ, ସଦ ସଞ୍ଚେ କାମ୍ କରିବାଟା, ସେବା କରିବାଟା ଆରି ମୁହଁତିକରି ରଇବାଟା ମୁଲ ଜାନି । ଆଗରୁର ଶାନେଅନି ଏବେ ଅଦିକ ନିକ କଲାସନ୍ତି ବଲି ମୁଲ ଜାନି । ୨୦ ମାତର ତମର ଚଲାଚଲିତିରେ ଗନ୍ତେ ବିସାର ମର ମନ୍ଦ କାନ୍ତର ଜାଏନାଇ । ସେ ଜେବେଲୁ ନାର୍ତ୍ତ ମାରଜିକେ ତମର ଦଲେ ମିଯାଇଲାପାସ । ମୁଲ ନିକେ ପରମେସର ଦୁର ବିଲାଇଅଜାନି । ମର ଗତିଦାଙ୍ଗେତାନ୍ମନ୍ଦକେ ସେ ଦେବିଆ କାମ୍ କରିବାକେ ସିକାଇଲାନି । ମୁହଁତିମନ୍ଦକେ ସରପିଦେଇରଇବା କାହିଁ ମିଯା କାଇବାକେ କଇଲାନି । ୨୧ ପରମେସର ଟାନେ ବାରତ ବଲି ମୁଲ ତାକେ ଜାଗରି, ମାତର ତାର ଦେବିଆ କାମ୍ କରିବାକେ ସେ ମନ୍ କଲା । ୨୨ ତେବରାପାର ମୁଲ ତାକେ ବଦ୍ଧ ବେମାର ଦାରାଇବି । ଜେନ୍ଦ୍ରାର କି ସେ ସରଲାତେଇଅନି ରତିନାପାରେ । ତାର ସଞ୍ଚେ ଜେହକି ଲକ୍ଷମନ୍ ପାପ କରିରଇଲାଇ, ମୁଲ ସେମନ୍ଦକେ ଦେବି ଦୁର କଥାମ ଦେବି । ତାର କରାପ ଚଲାଚଲିତାନେ ମିଯିରଇବା ଜେହକି ଲକ୍ଷମନ୍ ନ ବାତହେଲେ, ଏ ସବୁଜାକ ମୁଲ ଏବେସେ କରିବି । ୨୩ ତାରବାଟେ ଜାଇରେଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ମୁଲ ମରାଇବି । ସେନ୍ଦୁରି ସବୁ ଲକ୍ଷକ ଚିତ୍ର ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ପରିକା କରିବାକେ ଦୁର କଥାମ ଆରାଇବା ବେଲାଇଅନି ମୁଲ ନାର୍ତ୍ତ କାନ୍ତର ଜାଏନାଇ । ୨୪ ତମେ କରିରଇବା କାମ୍ ରିଯାବେ ମୁଲ ତମକେ ବାରିବାଇବି । ୨୫ ମାତର ତିଆଟିଆଇ ରଇବା, ତମେ ବାକି ଲକ୍ଷମନ୍ ଏ କରାପ ସିକିଆ

ମାନାସନାଇ । ସଇବାନର ଚିକନିକି ସିକିଆ ବଲି ଲକ୍ଷମନ୍ ମାନବା ସିକିଆ ତମେ ମାନାସନାଇ । ତେବରପାଇ ତମେ ମାନବାକେ ଦେବି ଆଦେସ ମୁଲ ନ ଦେଇ । ୨୬ ମାତର ମୁଲ ଆଇବା ଜାକ ତମେ ବିସବାସ କଲାଟା ଦାର ସତ୍ତ୍ଵ ଦାରିରୁଥି । ୨୭ ଜେହକି ଲକ୍ଷ ଜିତିକରି ସାରାପାରି ଜାକ ରଇବାଇ, ମୁଲ ମର ବାବାରଟାନେଅନି ପାଇରଇବା ସମାନ୍ ଅଦିକାର ସେମନ୍ଦକେ ଦେବି । ୨୮ ରାଇମନ୍ଦକେ ଲୁଆର ତାଙ୍ଗେପତ୍ର ସାମନ୍ କରି ମାଟିର ଆଣ୍ଟିପାରା ବାହ୍ରାଇବାକେ ମୁଲ ଅଦିକାର ଦେବି । ୨୯ ଆରି ମୁଲ ସେମନ୍ଦକେ ବାକିଲିଆ ବେଳର ତାରା ଦେବି । ୩୦ ଆଦମା ମଣ୍ଡିଲିମନ୍ଦକେ କଇବାଟା ମନ୍ ଦିଆନ୍ ଦେଇ ସୁନା ।

୩୧ ସାରଦି ମଣ୍ଡିଲିକେ ଦେକାଇବା କରିବା ଦୁରକେ ଲେକା । ଏ କବର ମୁଲ ପାଶାଇଲିନି । ପରମେସର ସାରଟା ଆଦମା ଆରି ସାରଟା ତାରା ମରାଇଗେ ଆଚେ । ତମର ଚଲାଚଲିତି ମୁଲ ଜାନି । ଲକ୍ଷମନ୍ ଦେକିବା ଲୟାବେ, ତମେ ଆଦମାଇ ଜିବନ ଆଗାସ । ମାତର ପରମେସର ଦେକିବା ଲୟାବେ ମରିଆଗାଏ । ୩୨ ତେବରପାଇ ସଇଲାତେଇଅନି ରତା । ତମର ଦୁରବଳ ବିସବାସ ତାହ କରା । ନଇଲେ ସେବା ପୁରାପୁରୁନ୍ ମରିଲାଇବି । କାଇକେବଲେ ମୁଲ ଜାନି କେ ପରମେସର ତମର ତାନେ ସାରଦା ଅଜଲାପାର ତମର କାମ୍ ସିଦ ଅଧେନାଇ । ୩୩ ତମେ ଜନ୍ ସିକିଆ ସିକିଆଗାସ ଆରି ଜନ୍ମ ସୁନା ଆଗାସ, ସେବା ଏତାଆ । ସେବା ମାନିକରି ତମର ପାପେଥିବ ବାରତା । ସଇଲାତେଇଅନି ନ ରତଳେ ମୁଲ ତର ପାରା ଆସି ତମକେ ତଣ୍ଟ ଦେବି । ମୁଲ କେତେବେଳେ ଆଇବି, ସେବା ତମେ ଜନିନାପାରାସ । ୩୪ ମାତର ସାରିଦେଇପେ ରଇବା ତମର ବିଦ୍ରର କେତେଲକ୍ଷ ବସ୍ତର ପରିଚଳ କରି ଆଗାସ । ମୁଲ ଆଇବା ଦିନମନ୍ଦକେ ପୁକଳ ବସ୍ତର ପିନ୍ଦିକରି ମର ସଞ୍ଚେ ଲୁଣ୍ଠାପା । କାଇକେ ବରଲେ ତମେ ସେବା କରିବାକେ ଅଦିକାର ପାଇ ଆରିସ । ୩୫ ଜେ ଜିହେସି ସେ ଏ ରକାମ୍ ସୁକଳ ବସ୍ତର ପିନ୍ଦିପି । ଆରି ମୁଲ ଜିନିବ ବରଲେ କେତୁଆଲେ ମିଥା ତମର ନାର୍ତ୍ତ ନିଲାବାଇ । ମର ବାବା ଆରି ତାର ଦୁରମନ୍ଦର ମୁଆଟେ ତମର ନାର୍ତ୍ତ ମର ଲକ୍ଷମନ୍ ବଳି ସରପି ଦେବି । ୩୬ ଆଦମା ମଣ୍ଡିଲିମନ୍ଦକେ କଇବାଟା ମନ୍ ବିଆନ୍ ଦେଇ ସୁନା । ୩୭ ପିଲାବଳପିଆ ମଣ୍ଡିଲିକେ ଦେକାଇବା କରିବା ଦୁରର ଲଗେ ଲେକା । ଏ କବର ମୁଲ ପାଶାଇଲିନି । ମୁଲ ସୁକଳ ଆରି ସତ୍ର । ଦାରଦ ରାଜାର ଜୁତିକାତି ମରଟାନେ ଆଚେ । ମୁଲ ଉଗାଦଲେ, କେ ମିଥା ତାବି ନାପାରଦ । ଆରି ମୁଲ ତାବଲେ କେ ମିଥା ତାବାରଦ । ୩୮ ମୁଲ ତମର ଚଲାଚଲିତି ଜାନି । ତମକେ ଅଳେପ ସେ ବସୁ ଆଚେବଳି ମିଥା ଜାନି । ମାତର ମର ସିକିଆ ତମେ ମାନିଆଗାସ ଆରି ସଦେ ମର ସିକିଆ ମାନଲାସ । ତେବରପାଇ ମୁଲ ତମର ମୁଆଟେ ଗନ୍ତେ କାପାଦ ରଗାତିଆତି । ସେବା କେ ମିଥା ତାବିନାପାରଦ । ୩୯ ସୁନା ତମର ବିରରେ କେତେଟା ଜିରଦିମନ୍ ସଇତାନ୍ର ଦଲେ ମିଥିଆରଦ । ମାତର ସେମନ୍ ଜିରଦିଲକ୍ଷ ନଅଥ । ଆଇବା ଗନ୍ତେ ଦିବେ ମୁଲ ସେମନ୍ଦକେ ତମରଭାଗେଅନି ମାଣ୍ଟିଲୁଟା ଦିଆଇବି । ମୁଲ ତମକେ ଆଲାଦ କିଲିନି ବଲି ସେମନ୍ ଜାନିବାଇ । ୪୦ ଦୁକ କସଟ ଆଲାଦାବେଲେ ମୁରତିକରି ରୁଆ ବଲି ମୁଲ ତାହାଟା ତମେ ମାନଲାସ । ସେଟାରପାଇ ଜଗତର ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ପରିକା କରିବାକେ ଦୁକ କଥାମ ଆରାଇବା ବେଲାଇଅନି ମୁଲ ମିଥା ତମକେ କାଇବା ନ ଆଇବାକେ ରକିଆ କି ସତ୍ରକୁଳବିଷୟ । ୪୧ ମୁଲ ଦାପରେ ଆଇଲିନି । ଜନ୍ ସତ୍ର ସିକିଆ ତମେ ପାଇଥାଗାସ, ସେବା ମାନିକରି ରୁଆ । ଜେନ୍ଦ୍ରାର କି ତମର ରଇନାମା କେ ମିଥା ତରାଇନେଇ ନାପାରଦ । ୪୨ ଜେ ଜିହେସି, ମୁଲ ତାକେ ଆମର ପରମେସର ମନ୍ଦିର ମୁଲକେଲି କରିବି । ଆରି ସେମନ୍ ତେଲାଇନି କେବେ

ମିଥା ଚାହି ନ ଜାଥେ । ତାକର ଉପରେ ମୁଖ, ମର ପରମେଷରର ନଅରେ ନାହିଁ ଆରି ନୁଆ ଜିରୁସାଲମର ନାହିଁ ଲେକବି । ସେବା ମର ପରମେଷରର ତାନେଥିନ ସରଗେନେଇ ରହି ଆଇସି । ତାକର ଉପରେ ମିଥା ମର ନୁଆ ନାହିଁ ଲେକବି । ୧୩ ଆଦିମା ମଣ୍ଡଳିମନ୍ଦକେ କରବାଟା ମନ୍ଦ ଦିଆନ୍ ଦେଇ ସୁନା । ୧୪ ଲାଭଦିକିଆ ମଣ୍ଡଳିକେ ଦେକାରକା କରବା ଦୁଇକେ ଲେକା । ଏ କବର ମୁଖ ପାଟାଇଲିନି । ମୁଖ ଅଇଲିନି, ଆମେନ । ମୁଖ ଅଇଲିନି ସତ ବିସବାର ସାକି । ମରଟାନେ ଅନି ପରମେଷର ସବୁ ଦିବର ତିଆରକାଳ । ୧୫ ମୁଖ ତମର ତଳାଟଳି ଜାନି । ତମେ ବେଶି କାକର ନାଇ କି ବେଶି ତପଳାଟା ପାରା ନାଇ, ମାତର ଉତ୍ସୁମ ପାନିପାରା ଆଗାସ । ତମେ ତପର ରଥା, ନଇଲେ କାକର ରଥା ବଳ ମୁଖ ମନ୍ଦ କଲିନି । ୧୬ ମାତର ତମେ ଉତ୍ସୁମ ଅଇଲାର ପାଇ ମୁଖ ତମକେ ତୁଳିଦେବି । ୧୭ ତମେ କଇଲାଏନି ମୁଖ ସାରକାର, ମକେ ଲାଇ ଲାଇରା ଦରକାର, ସେବା ମରଳିଗେ ଆରେ । ମାତର ତମେ କେତେକ କାକୁରି ଅଇଆଗାସ, ତମେ ଅରକିତ, ଦୁଇମୁଖ ଆରି କାଣା, ସେବା ତମେ ନାଜାନାସ । ୧୮ ମୁଖ ତମ୍ଭେ ବୁଦି ସିକାଇବି । ମରଟାନେଥିନି ସୁନା ଗୋନା । ସୁନା ବଇଲେ ଅସତି ସୁନା । ଜେତୁରି କି ତମେ ଦୁଇମୁଖ ଅଇଲାର ପାଇ ଲାକ ନ ଭାବାସ । ଲାଗାଇଅରବା ଅସ ମିଥା ମରଟାନେଥିନି ନିଆ । ସେବା ତମର ଆଂକିଟାନେ ଲାଗାଆ । ଜେତୁରିକି ତମେ ଦେକିପାରସା । ୧୯ ମୁଖ ଜେତ୍କି ଲକ୍ଷକେ ଆଲାଦ କଲିନି, ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ଦକେ ଦେମକାଇ କରି ତଣ୍ଣ ଦେଲିନି । ତେବେପାର ତମର ପାନେଥିନ ବାରତା । ଜେତୁରି କି ସତ ବାବେ ମରବାଟେ ଆଇସା । ୨୦ ଦେବା, ମୁଖ କାପାଟେ ଟିଆଆଇ ମାରିଲିନି । ଜେ ଜଦି ମର ମାରବା ସବଦ ସୁନି କାପାଟ ଉଗାଦିଲେ ମୁଖ ବିଦରେ ପୁରବି ଆରି ସେମନର ସତ୍ତ୍ଵ କାଇବି । ୨୧ ଜେ ଜିତ୍ତି ମର ଲଗେ ତାକେ ବସାଇ ସାପନ୍ କରକାନେ ଅଦିକାର ଦେବି । ମୁଖ ଜିତ୍ତି ଆରି ଏବେ ମର ବାବାର ଲଗେ ବସି ଯାଏନ କଲିନି । ୨୨ ଆଦିମା ମଣ୍ଡଳିମନ୍ଦକେ କଇଲାଟା ମନ୍ଦ ଦିଆନ୍ ଦେଇ ସୁନା ।

୪ ସେବେଲେ ମୁଖ ଆରିଗନେକେ ଦରପନ ଦେବକି । ସରମେ ଗଟେକେ ଉତ୍ସାହରିବା କାପାଟ ରଲିଲା । ଆଗେ ସୁନିରିବା ମରି ପାରା ସବଦ ଆରିତରେକେ ସୁନିଲି । ଉପରେ ଚି ଆଉ, ଏଗାରପତେ କାଇଟା ଅଇସି ମୁଖ ତକେ ଜାନାଇବି । ୨ ସେ ବାପୁରେ ଆଦିମା ମକେ ଗଟେକେ ସପନ୍ ଦେବକାରିଲା । ସରଗର ବସବାଟାନେ ଗଟେକେ ଲକ୍ଷ ବସିରିବାଟା ମୁଖ ଦେବକି । ୩ ତା ମୁ ଉଚା ଆରି ମୁକ୍ତା ପାରା ଜଗନ୍ତି ଜାଇଦେବରିଲା । କୀର୍ତ୍ତାପଦବିରୀ ତିସବାପାରା ଉଚା ମୁକ୍ତାର ଜନ୍ମଦୁନ୍ତ ବସବା ଜାଗାର ଚାରବେଢିତି ଗୁଡ଼ିଆଇ ଅଇଲାପାରା ଅଇରିଲା । ୪ ସେ ବସବା ଜାଗାର ଗୁରୁତି ବିଦରେ କିନ୍ତେ ତାରଟା ବସବା ଜାଗା ରଲିଲା । ତେଇ ଦବଲୁଗା ପିନ୍ଧିକରି ଆରି ସୁନାର ମୁକ୍ତା ପିନ୍ଧି କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତାରଟିରି ପାରିତିନମନ୍ ବସିରିଲା । ୫ ବସବା ଜାଗାଇନି ବିଜୁଳ ମାରିଲା ଆରି ଗୁଡ଼ିଗାହ କରି ଗଢ଼ଗଢ଼ ମାରିଲା । ବସବା ଜାଗାର ମୁଖାଟେ ଯାଦଟା ଜଗନ୍ମତୀ ଲାଗୁଦେବରିଲା । ସେବା ଅଇଲାନି ପରମେଷର ସାଦଟା ଆଦିମା । ୬ ଆରି ବସବା ଜାଗାର ମୁଖାଟେ ନିରମଳ ଅଇକରି ତିସବା କୀର୍ତ୍ତି ସମନ୍ଦର ପାରା ରଲିଲା । ବସବା ଜାଗାର ଚାରିବେଢିତି ପାରିବା କିନ୍ତୁ ରଲିଲା । ତାର ମୁଖାଟେ ଆରି ପରମେଷର ସବଦ ପଥି ପିନ୍ଧିବାରି ଆରି ପରମେଷର ସବଦ ପଥି ପିନ୍ଧି । ସେ ଦୁଇମନ୍ ଦେବକାଟା ସପନ୍ଦର ଆରି ପାରିତିନମନ୍ ର ରାରିବେଢିତି ଟିଆ ଅଇଲାଇ । ୭ ସେମନ ଆରିଲି ଅଇକରି ଗିଦି କିନ୍ତେ ରଲିଲାଇ, “ମରାଇଅଇରିବା ମେଣ୍ଟିପିଲା, ସବୁ ବୁପୁ, ସବୁ ଦନ୍ସ୍ପଣ୍ଟି, ସବୁ ଶିଆନ୍, ସବୁ ସକତି, ତାକପୁଟା, ମଇମା, ଆରାଦନା ପାଇବା ଅଦିକାର ତର ଲଗେ

ତାକରିବାରରେ ବିଦରେ ମିଥା ଆଂକି ରଲିଲା । ଦିନ ରାତି ଗିଦି କରିବାଟା ସେମନ ବେବଦନାଇ । ସବୁରଟାନେ ଅନି ବସୁରିବା ମାପୁ ପରମେଷର, ସୁକଳଟାି । ସୁକଳଟାି ସେବାର ସୁକଳଟାି ପାଇବା କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ବିଦରେ କରିଲା, ଏବେ ଆରେ ଆରି ସେ କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ବିଦରେ କରିଲାଇ । ସେ କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ବିଦରେ କରିଲାଇ । ସେମନ ସେନ୍ତାରି କଲାକେ (saint g 165) ୧୦ କିନ୍ତେ ତାରଟା ପାରିତିନମନ ଜେ ବସବା ଜାଗାଇ ବସିରିଲାଇ ତାର ମରିମାର, ତାକପୁଟା ଆରି ଦନ୍ତିଆଇବାଦର ଗିଦି ସୁକଳରେବେଳରିଲାଇ । ସେ କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ବିଦରେ କରିଲାଇ । ସେମନ ସେନ୍ତାରି କଲାକେ (saint g 165) ୧୧ ଏ ଆମର ମାପୁ ପରମେଷର ସବୁ ମରମା, ତାକପୁଟା ଆରି ବପୁ ତୁର ଆକା ପାଇସୁ । ତୁର ସବୁକାଳ ତିଆର କଲାସ ଆରି ତମର ମନ କଲା ଲସାବେ ସେମନ ତିଆରିଅଇ ବସିଲାଇନି ।

୪ ଜେ ବସବା ଜାଗାଇ ବସିରିଲା ତାର ଉଚା ଆରେ ଗୁଡ଼ିଆଇରିଲାଇବା ଗଟେକେ ସୁରମା କାଗର ବେବକି । ସେବା ତୁରିବାଟେ ଲେବା ଅଇରିଲା । ଆରି ସାଦାଟା ସିଲ ମାରି ତାବିରିଲାଇ । ୨ ଆରି ଗଟେକେ ବେଶି ବସୁରିବା ଦୁଇକେ ଦେବକି । ସେ ଆଉଲିଅଇ କରିଲା “ଏ ସାଦା ସିଲ ପିଟାଇକରି କେ, ଏ କାଗର ମେଲାକରି ପାରସି?” ଶାମର ସରମେ କି ମହିପୁରେ କି ପାତାଲେ କେ ମିଥା ସେ କାଗର ମେଲାକରି ଦେବି ନାପାରିଲାଇ । ୪ ସେ କାଗର ମେଲାକରି ବିଦରିତା ଦେବକାକେ କେ ନାପାରିଲାଇବେ ମୁଖ ବେଶି ମନଦୁକ କରି କାନ୍ଦୁଲି । ୫ ତାରପଟେ ଗଟେକେ ପାରିତିନ ମକେ କରିଲା, “କାନ୍ଦୁଲାଇ, ଏବେ ଦେବକା । ଜିରିବା ଦେବିରି କେ ନାପାରିଲାଇ । ୬ ସେ କାଗର ମେଲାକରି ବିଦରିତା ଦେବକାକେ କେ ନାପାରିଲାଇବେ ମୁଖ ବେଶି ମନଦୁକ କରି କାନ୍ଦୁଲି । ୭ ତାରପଟେ ଗଟେକେ ପାରିତିନ ମକେ କରିଲା, “କାନ୍ଦୁଲାଇ, ଏବେ ଦେବକା । ଜିରିବା ଦେବିରି କେ ନାପାରିଲାଇ । ୮ ତାରପଟେ ଗଟେକେ ମେଣ୍ଟିପିଲା ଟିଆଆଇରିଲାଟା ଦେବକି । ତାର ଚାରିବେଢିତି ଦେବକା ଜିବନ ରଲିଲା ଗଟେକେ ମେଣ୍ଟିପିଲା ପାରିତିନମନ ର ରଲିଲାଇ । ମେଣ୍ଟିପିଲା ମରାଇରିଲାଟା ପାରା ସିଦ୍ଧିବେରିଲା । ତାକେ ସାଦାଟା ସିଲ ଆରି ଯାଦଟା ଆଂକି ରଲିଲା । ସେବା ପରମେଷର ସାଦଟା ଆଦିମା ରଲିଲା । ସେବା ପରମେଷର ସାଦଟା ଆଦଟା ରଲିଲା । ୧ ଜେ ବସବା ଜାଗାଇ ବସିରିଲାଇ, ତାର ଉଚାଟା ଆରି କାଗର ମେଲାକରି ପାରସି” । ୨ ତାରପଟେ ବସବା ଜାଗାଇ ମରାଇରିଲାଟା ପାରିବାରି କାନ୍ଦୁଲାଇ । ସେ ସାଦାଟା ସିଲ ବାଣ୍ପାଇଲା ଆରି କାଗର ମେଲାକରି ପାରସି” । ୩ ତାରପଟେ ବସବା ଜାଗାଇ ମରାଇରିଲାଟା ପାରିବାରି କାନ୍ଦୁଲାଇ । ସେ ସାଦାଟା ସିଲ ବାଣ୍ପାଇଲା କାନ୍ଦୁଲାଇ । ସେ ସାଦାଟା ସିଲ ବାଣ୍ପାଇଲା କାନ୍ଦୁଲାଇ । ୪ ସେମନ ଗଟେକେ ନୁଆ ଗିଦି କିନ୍ତେ ରଲିଲାଇ । “ଗୁଡ଼ିଆଇରିଲାଇବା କାଗର ଶିଲ ବାଣ୍ପାଇଲକରି ନେବାକେ ଦୁଇପେ ପାରସି” । କାଲକେବଦଲେ ତୁର ମରାଇଅଇଲୁସ ଆରି ତର ବଳ ଲେଇ ଲାଗାଇ ପାରିବାରି ଆରି ତୁରିଲୁସ ଆରି ମରନର ଲାଗାଇ, ସବୁ ଶିଥେଅନି, ସବୁବାପାରିଅନି, ସବୁ ରାଜଜେଅନି ଆରି ଲକମନର ଦଲେଅନି ପରମେଷର ପାଇ ତୁର ଲକମନକେ ଆନ୍ତଲୁସ । ୧୦ ତୁର ସେମନକେ ଗଟେକେ ପ୍ରାଣିମନର ରାଜର କରି ଆହୁସ । ସେମନ ଆମର ପରମେଷରକେ ସେବା କରିବାଇ । ଆରି ଏ ଜଗତେ ସାଧନ କରିବାଇ ।” ୧୧ ମୁଖ ଆରିତକେ ଦେବକି । ତେଇ ଅକାର ଅକାର ଦୁଇମନର ସବଦ ପୁନିଲି । ସେ ଦୁଇମନର ଦେବକା ସପୁମନର ଆରି ପାରିତିନମନର ରାରିବେଢିତି ଟିଆ ଅଇଲାଇ । ୧୨ ସେମନ ଆରିଲି ଅଇକରି ଗିଦି କିନ୍ତେ ରଲିଲାଇ, “ମରାଇଅଇରିବା ମେଣ୍ଟିପିଲା, ସବୁ ବୁପୁ, ସବୁ ଦନ୍ସ୍ପଣ୍ଟି, ସବୁ ଶିଆନ୍, ସବୁ ସକତି, ତାକପୁଟା, ମଇମା, ଆରାଦନା ପାଇବା ଅଦିକାର ତର ଲଗେ

ଆଚେ ।” ଏ ଜଗତେ ରଇବା ସବୁ ଜିବନ୍ ରଇବାଟାମନ୍ ଜେନ୍ତାରି କି ସବୁରେ ରଇବା ସବୁଜାଳ, ଜଗତେରଇବା ସବୁଜାଳ, ପାତାରେ ରଇବା ସବୁଜାଳ ଆରି ସମ୍ଭୁରେ ରଇବାଟାମନ୍ ଗିରି ଗାଇତେରଇଲାଇ । ଜେ ବସ୍ତା ଜାଗାଇ ବନ୍ଧିଆଚେ ଆରି ମେଣ୍ଟାପିଲାକେ ଆଗାଦନା, ଡାକପୁଣୀ, ମରନା, ଆରି ବୁଦ୍ଧି କାଳ୍ କାଳ୍ କୁମ୍ କୁମ୍ ଥ । (aiōn g165) ୧୪ ତାରିଚା ଜିବନ୍ ରଇବା ପୁଷ୍ପମନ୍ କଲାଇ, ଆମେନ୍ ! ଆରି ପାରତିନମନ୍ ତାଶ୍ପାନ୍ ପଢି ଜୁଆରକାଇ ।

ତାରପତେ ସେ ମେଣ୍ଟାପିଲା ପାଦଟା ସିଲ୍ ବିଦରେ ପରବୁଲ୍ ସିଲ୍ ବାଟ୍ରୁଇବାଟା ମୁଲ ଦେବକିଲି । ତାରଟା ଜିବନ୍ ରଇବା ପସୁମନର ବିଦରେଥିନି ଗଟେକ୍ ପସୁ ଗଢଗଢି ସବଦ୍ୟାର କରି ମକେ କଇଲା “ଆର !” ୨ ତେଇ ମୁଲ ଦେବକିଲି, ଆରି ଏଦେ ଦେବକା! ଗଟେକ୍ ଦବ୍ଲୁ ଗଢା ତିପିଲା । ତାକେ ଚାଲାଇବା ଲକର ଆତେ ଦୁଇ ରୁଇ ରଇଲା । ତାକେ ଗଟେକ୍ ମୁକୁର ଦିଆ ଅଇଲା । ସେ ତାର ସବବୁମନକେ ଆରାଇବାକେ ଦାପରେ ଗାଲା । ୩ ସେ ମେଣ୍ଟାପିଲା ଦୁଇ ଲମର ସିଲ୍ ବାଟ୍ରୁଇଲା । ଆରି ସେ ଦୁଇ ଲମର ଜିବନ୍ ରଇବା ପସୁ ମକେ କଇଲା “ଆର !” ୪ ଆରି ଏଦେ ଦେବକା! ଆରିଟାଟେକ୍ ରଙ୍ଗୁ ରଇବା ଗଢା ବାରଇଲା । ଜଗତେ କୁଇଦ୍ କରାଇବାକେ ସେ ଗଢା ଚାଲାଇକେ ଦିଆଆଇରଇଲା । ଜେତୁାରିଲି, ଲକମନ୍ ତକର ତାକର ବିଦରେ ମାରାମାରିଥିଲ ମରବାଇ । ତାକେ ଗଟେକ୍ ବଦେଟା କାଣ୍ଟ ଦିଆଆଇଲା । ୫ ତାରପତେ ସେ ମେଣ୍ଟାପିଲା ତିନ୍ ଲମର ସିଲ୍ ବାଟ୍ରୁଇଲା । ତିନ୍ ଲମର ଜିବନ୍ ରଇବା ପସୁ ମକେ କଇଲା “ଆର !” ମୁଲ ଦେବକିଲି ଆରି ଏଦେ ଦେବକା! ଆରି ଗଟେକ୍ କାଳିଆ ଗଢା ତିପିଲା । ସେ ଗଢା ଚାଲାଇର ଆତେ ଗଟେକ୍ ଦୁଇଲବା କେଜି ରଇଲା । ୬ ଚାରିଟା ଜିବନ୍ ରଇବା ପସୁମନ୍ କଲାଇରେଇଲାଇ “ଦିନେକର ବୁତିକେ ମାନେକ ମୁଣ୍ଡିଆ ଆରି ଦିନେକର ବୁତିକେ ତିନ୍ ମାନ୍ ଦାନ୍ । ମାତର ଅଟ୍ଟର ବାହ ଆରି ଜିଦ ଗଢା ନସାଇବାରନାଇ !” ୭ ତାରପତେ ସେ ମେଣ୍ଟାପିଲା ଗରି ଲମର ସିଲ୍ ବାଟ୍ରୁଇଲା । ଆରି ଚାରି ଲମର ଜିବନ୍ ରଇବା ପସୁ ମକେ “ଆର!” ବଲି କଇଲା । ୮ ତେଇ ମୁଲ ଦେବକିଲି, ଏବେ ଦେବକା! ଗଟେକ୍ ଚାରୁଆ ଗଢା ତିପିଲା । ଗଢା ଚାଲାଇ ଅଇଲାନି ମରନ୍ ଆରି ଦୁମାମନର ରାଇର । ସେ ପତେ ପତେ ଆଇଦେଇରଇଲା । ଯେମନଙ୍କେ ଏ ଜଗତର ଚାରିବାଗେ ଅନି ଗଟେକ୍ ବାର ଉପ୍ରେ ଅଦିକାର ଦେଇଦେଇଲା । ତେଇ କୁଇଦ୍ ରାଗି, ମରତିର ଲାଗି, ରଗର ଲାଗି ଆରି ତଙ୍ଗୁର ପସୁର ଲାଗି ମରାଇବାକେ ଅଦିକାର ଦେଲା । (Hades g86) ୯ ତାରପତେ ମେଣ୍ଟାପିଲା ପାଁଦ ଲମର ସିଲ୍ ବାଟ୍ରୁଇଲା । ଆରି ଏଦେ ଦେବକା! ବେଦିର ତଳିବାଟେ ସବଦାବେ ପାକି ଦେଲାଇପାର ଆରି ପରମେସରର ବକିଅ ଜାନାଇଲାଗ୍ରାହକ ଜନ ଲକମନ୍ ମରାଇ ଅଇରେଇଲାଇ ତାକର ଆଭମାମନକେ ଦେବକିଲି । ୧୦ ସେମନ୍ ଆଉଳ ଅଇକରି କଇଲାଇ “ଏ ମାପରୁ ପରମେସର ଜେ କି ସବୁରଣାନେଅନି ବପୁରଟା । ଦୁଇ ପୁକଳ ଆରି ପଥ । ଆମଙ୍କେ ମରାଇଲା ଲକ୍ଷକେ ଦିବାରକରି ଦଣ୍ଡ ଦେବାକେ ଆମେ ଆରି କେତେକ ଦିନ ଜାଗନ୍ତୁ?” ୧୧ ସେମନ୍କେ ସବୁକେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଦବ୍ ବସିଦର ଦିଆଆଇରଇଲା । ତାକର ସଙ୍ଗେ ରଇବା ଦାଙ୍ଗତାମନଙ୍କେ ଆରି ବାଇମନଙ୍କେ ତାକର ପାଗାସେ ମରାଇଅଇସି । ଜେହି ଲବ ଅଇବା କାଗା, ଯେବୁକି ଲକ୍ ପୁରାପୁରୁନ ନ ଅଇବାଜାକ ଯେମନଙ୍କେ ଆରି କେତେଦିନ ପୁରିରଇବାକେ କୁଆ ଅଇଲା । ୧୨ ଆରି ଏଦେ ଦେବକା! ମେଣ୍ଟା ଚାଲ ଲମର ସିଲ୍ ବାଟ୍ରୁଇବାଟା ମୁଲ ଦେବକିଲି । ତେଇ ଦରତନି ଜବରାଇରେ ଦୁଇବୁଲିଲା । ବେଳ କାଳିଆ ଅଇ କରିବରପା ରଇବା ଲୁଗାପାରା ଅଇଗାଲା ଆରି ଜନ ବନି ପାରା ପୁରାପୁରୁନ ରଙ୍ଗ ଅଇଗାଲା । ୧୩ ଜବର ପବନ୍ ଆପି ଗଟେକ୍ ଦୁମର ଗଢା ଦୁନିଆଇଲେ ଜେତୁାରି ନ ପାରିଲା ଦୁମର ତଳେ

ଅଦରସି, ସେନ୍ଦ୍ରାରିପେ ବାଦଲର ତାରାମନ ଦରତନି ରପ୍ରେ ଅଦରଲାଇ । ୧୪ ବାଦଲ ଦୁଇପତା ଅଇଗାଲା ଆରି କାଗଜପାର ଗୁଡ଼ିଆଇଅଇଲା । ଗଟେକୁ ଗଟେକୁ ତଢ଼ୁର ଆରି ବାରିବେଢ଼ି ପାନିରଇ ମଜାଇ ରଇବା ପୁଷ୍କଲା ଜାଗା ତାର ଜାଗାଇ ଅନି ଅସକ୍ଲାଇ । ୧୫ ତାରପତେ ଏ ଜଗତର ରାଜମନ୍ଦ, ସାଧନକାରିଆମନ୍ଦ, ସନିଆର ନେତାମନ୍ଦ, ସାଉକାର ଆରି ବେହି ବପୁରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦ, ବନ୍ଦିରଇବା ଆରି ମୁକ୍ଳିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ଦ ସେନ୍ଦ୍ରାର ସମ୍ବୁଦ୍ଧମନ୍ଦ ପାଆରେ ଆରି ତଢ଼ୁରେ ରଇବା ବହୁ ପାକମା ତଳେ ଜାଇ ଲୁହଲାଇ । ୧୬ ସେମନ୍ଦ ଆମକେ ଦୟା କର ବଲି ବାବୁଜିଆ କଲାଇ । ଆରି ତଢ଼ୁରମନ୍ଦକେ ଆରି ପାକମାମନ୍ଦକେ ଆରିଲାଇଅଇକରି କଇଲାଇ, “ଆମର ଉପରେ ଅଦର ଆରି ଆମକେ ଆହୁକା ଭାଥୀ । ଜେନ୍ଦ୍ରାର କି ଜେ ବସବା ଜାଗାର ବସିଆତେ, ସେ ଆମକେ ନ ଦେବେ । ଆରି ମେଣ୍ଟାର ବହୁ ରିପାରଥାନି ଆମେ ରକିଆ ପାଇବୁ । ୧୭ କାଇକେବଇଲେ ତାର ରିପା ବେହି ରିପାର ଦିନ ଆଇଲାଆତେ । ଆରି ଆମେ ସେବା ମୁହୂରିର ନାପାରୁ ।”

୭ ତାରପତେ ଦରତନିର ଚାରିଟା କନେ ଚାରିଟା ଦୁଇ ଟିଆଆଇରଇବାଟା ମୁଲ ଦେକଲି । ଜେନ୍ଦ୍ରାରିକି କାଇ ପଦନ୍ତ ଦରତନି କି ସମ୍ଭୁରେ କି କାର ଗର ଉପରେ ନ ଆଇବାକେ ପବନନେ ଦାରି ଅଟକାଇ ରଇଲା । ୧୮ ପୁରୁଦ ଦିଗେନ୍ଦ୍ରି ଆରି ଗଟେକୁ ଜିବନ ରଇବା ପରମେଷରର ଯିଲ୍ ପଢ଼ୁ ଆଇବାଟା ମୁଲ ଦେକଲି । ସେ ଦୁଇ ସେ ଚାରଟା ଦୁଇମନ୍ଦକେ ଆରିଲି ଅଇ ତାକି କଇଲା । ପରମେଷର ସେମନ୍ଦକେ ଦରତନି ଆରି ସମ୍ଭୁର ବିନାସ କରିବାକେ ବସୁ ଦେଇଗଲା । ୨ ସେ ଦୁଇ କଇଲା ଆମର ପରମେଷରକେ ସେବା କରିବା ଲକ୍ଷମନର କାପାଲେ ଚିନ୍ ନ ଦେବା ଜାକ ଦରତନିକେ କି ସମ୍ଭୁରକେ କି ଗରକେ ବିନାସ ନ କରା । ୩ ସେମନ୍ଦ ସେ ଲକ୍ଷମନରକେ ଚିନ୍ ଦେଲୁ ବଲି ମକେ କଇଲା । ସେମନ୍ଦ ଉସରାଏଲର ବାରଟା ବିଶେଷାନି ରଇଲାଇ । ୪ ଜିରିବା ବିଶେଷାନି ବାରଅଜାର । ସେନ୍ଦ୍ରାରିପେ ରୁବେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତି, ଗାଦ ନାହିଁ ଜାଗାଲାନ୍ତି ବାର ଅଜାର । ୫ ଆସରେଅନି, ନାପରାଲିଅନି, ମାନାପେଅନି, ବାରଅଜାର । ୬ ସମିଦ୍ଧିମନ୍ଦାନି, ଲବିଅନି, ଲିପାକର ତେଇଅନି ବାରଅଜାର । ୭ ସବ୍ଲୁମେଅନି, କିଯେପେଅନି, ବନିଯମେଅନି, ବାରଅଜାର ଲାକା ତିନ କଲାଇ । ୮ ତାରପତେ ମୁଲଦେକଲି ଏବେ ଦେକା! ତେଇ ଏତେକୁ ମାନ୍ଦ ଲକ୍ଷକେ ଦେକଲି କେ ସେ ଲକ୍ଷମନକେ କେ ମିଥା ଏଜି ନାପାରତ । ସେମନ୍ଦ ସବୁ ଜାତିଅନି, ବିଶେଷାନି, ରାଜଜେଅନି, ଆରି ବାପାଇଅନି ଆସିରଇଲାଇ । ସେମନ୍ଦ ବସବା ଜାଗାର ମୁଖାଟେ ଆରି ମେଣ୍ଟାପିଲାର ମୁଖାଟେ ଟିଆଆଇଲାଇ । ସେମନ୍ଦ ଦବ ଲୁଗାପିନ୍ଦିକର ଆରି ଆତେ କଜରି ତାଳ ଦାରିରଇଲାଇ । ୧୦ ସେମନ୍ଦ ଆଉଳି ଅଇକରି କଇତେ ରଇଲାଇ, “ଆମର ପରମେଷର କେ କି ବସବା ଜାଗାଇ ବିଶେଷାତେ, ତାରଟାନେଅନି ଆରି ମେଣ୍ଟା ପିଲାର ଚାନେଅନି ମୁକୁଟି ମିଲୁସି ।” ୧୧ ସବୁ ଦୁଇମନ୍ଦ ବସବା ଜାଗାର ଆରି ପାରିତି ମନର ଆରି ଚାରିଟା କିମନ୍ଦ ରଇବା ପପୁମନର ଚାରିବେଢ଼ି ଟିଆଆଇଲାଇ । ତାରପତେ ସେମନ୍ଦ ବସବା ଜାଗାର ମୁଖାଟେ ତାଣ୍ଟ୍ରାପନ ପତି ପରମେଷରକେ ଜୁଆର କରି, ୧୨ କଇଲାଇ, ଆମେନ୍, ଦନିଅକାବ, ମଇମା, ଶିଆନ୍, ତାକପୁଟା, ବସୁ ଆରି ସକ୍ତି କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ଆମର ପରମେଷରକେ ଅ । ଆମେନ୍, ବଲି କଇତେରଇଲାଇ । (aiଓନ୍ g165) ୧୩ ପାରିତି ମନର ବିଦରେ ଅନି ଗଟେକୁ ଲକ୍ଷ ଆସିକରି ମକେ ପାଚାରିଲା, “ଏ ଲକ୍ଷମନ୍ଦ କାଇକେ ଦବ ଲୁଗା ପିନ୍ଦି ଆରଦ ଆରି ସେମନ୍ଦ କିନ୍ତୁଅନି ଆଇଲାଇ? ।” ୧୪ ମୁଲ ତାକେ କଇଲି “ଆଗିଆ ମୁଲ ନାଗାନି, ତୁଳତା ଜାନୁସ ।” ସେ ମକେ କଇଲା “ବେହି ବହୁ ତାନ୍ତା ପତେ ରକିଆ ପାର ଆଇଲାଇଆଦର । ମେଣ୍ଟାପିଲାର ବନି ସତ୍ତ୍ଵ ସେମନ୍ଦ ତାକର

ବସ୍ତରେ ଦଇକରି ଦବ କଳାଇଆରଦି ।” ୧୫ ସେବାର ପାଇ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ପରମେସରର ବସ୍ତବା ଜାଗାର ମୁଆଟ୍ଟ ରଇ ତାର ମନ୍ତ୍ରିର ଦିନ ରାତି ତାକେ ଯେବା କଳାଇନି । କେ ବସ୍ତବା ଜାଗାଇ ବସିଲାଆବେ, ସେ ସେମନ୍ତକେ ରକିଆ କରସି । ୧୬ ସେମନ୍ତକେ କେବେ ବୁକ୍ ନ ଲାଗେ କି ସ୍ଥ ନ କରେ । ବେଳେ କି ଥିଦିକ୍ ତପି ରଇବା ତାତି ସେମନ୍ତକେ ପଡ଼ାଇନାପାରେ । ୧୭ କାଇକେବରଲେ ବସ୍ତବା ଜାଗାର ମଜାର ରଇବା ମେଣ୍ଟିଲା, ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ର ସେବାକାଟିଆ ଅଇସି, ଆରି ଜିବନ୍ ରଇବା ଗାହବାଟେ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବାହିକାତାର ନେଇସି । ଆରି ପରମେସର ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ର ଆକିର ଆୟୁ ପୁଚି ଦେଇସି ।

ମେଘାପିଲା କେତେବେଳେ ସାଧ ତମର ପିଲ ବାହ୍ନୀଙ୍କାଳୀ, ଯେବୁକିବେଳେ
ସରଗେ ସମାନ ଅଦ୍ବଗା ଜାକ ଚିମରା ଅଇଗାଲା । ୨ ତାରପତେ
ପରମେଷରର ମୁଆଟେ ସାବଧା ଦୁରମନକେ ଟିଆଅଇ ରଙ୍ଗଲାଗା ମୁର
ଦେକିଲା । ସେ ମନ୍ତକେ ସାବଧା ମଲରି ଦିଆଆଇ ରଙ୍ଗଲା । ୩ ତେବେ ଆରି
ଗନ୍ଧେ ଦୁଇ ଆସିକରି ବେଦିଲଗେ ଟିଆ ଆଇଗାଲା । ତାର ଆତେ ଗନ୍ଧରସ୍
ପଦାଙ୍ଗବା ଗନ୍ଧେ ସୁନାର ଗିନା ରଙ୍ଗଲା । ପରମେଷରର ଲକ୍ଷମନର
ପାରତନା ସଞ୍ଚ ମିଥାଇବାକେ ତାବେ ବେଦି ଗନ୍ଧରସ୍ ଦିଆଆଇରଙ୍ଗଲା ।
ତାରପତେ ସେ ସେଟା ବସନ୍ତ ଜାଗାର ମୁଆଟେ ରଙ୍ଗବା ସୁନାର ଦେବି
ଉପରେ ସରପୟି । ୪ ପଡ଼ଦେଇବା ଦୁରପ ଦୁଁପୀ ପରମେଷର ଲକ୍ଷମନର
ପାରତନା ସଞ୍ଚ ଉପରେ ଗାଲା । ପରମେଷର ମୁଆଟେ ଟିଆଆଇରଙ୍ଗଲା
ଦୁଇ ସେଟା ଦାରିରଙ୍ଗଲା । ୫ ତାରପତେ ସେ ଦୁଇ ଦୁଁପ ପତାରବା ଅରକି
ନେଇକରି ବେଦିଗାନର ଜଇପଞ୍ଚ ବରତି କଲା । ସେଟା ସେ ଦରତନି ଉପରେ
ପିଣ୍ଡେଦେଲା । ତେବେ ମୁହାଦା କରି ଗନ୍ଧଗତି ମାରିଲା ଆରି ବିଜିମି ମାରି
ଦରତନି ରୁଦ୍ଧବୁଲଙ୍କାଳା । ୬ ତାରପତେ ସାବଧା ମଲରି ଦାରିରଙ୍ଗବା ସାବଧା
ଦୁଇ ସେଟା ପୁନବାକେ ଟିଆରାଇଲାକାଳା । ୭ ପରତୁମର ଦୁଇ ତାର ମଲରି
ପୁନକ୍ରମ ଆରି ଏବେ ଦେବକା!! କାରାପାକନା ଆରି ଜଇ ଜନ୍ମଟା କି ବନି ସଞ୍ଚ
ମିଥିରଙ୍ଗଲା, ସେଟା ଦରତନି ଉପରେ ତାଲିଅଇଲା । ଦରତନି ତିନ୍ଦବାଗ୍
ଅନି ଗନ୍ଧେକ ବାଗ ପଡ଼ିଗାଲା । ତାର ସଞ୍ଚ ତିନ୍ଦବାଗେ ଅନି ଗନ୍ଧେକ ବାଗର
ଗଦମନ ଆରି ସବୁ ଗୁଣ୍ସମନ ମିଥା ପଡ଼ିଗାଲା । ୮ ତାରପତେ ଦୁଇଲମନର
ଦୁଇ ମଲରି ପୁନକ୍ରମ ଆରି ଏବେ ଦେବକା!! ଗଟେକ ଦବ କୁପଣି, ଜନ୍ମଟା ଜଇ
ଲାଗତେଇଲା, ସେଟା ସମଦ୍ବୁଦ୍ଧ ବିଦରେ ପିଣ୍ଡ ଅଇଲା । ଆରି ସମଦ୍ବୁଦ୍ଧ
ପାନି ତିନ୍ଦବାଗେ ଅନି ଗନ୍ଧେକ ବାଗ ବନି ଅଇଗାଲା । ୯ ଆରି ସମଦ୍ବୁଦ୍ଧ
ବିଦରେ ରଙ୍ଗବା ତିନ୍ଦବାଗେଅନି ଗନ୍ଧେକ ବାଗ ଜୁଦିଜୀବା ମିରିଗାଲାର ।
ଆରି ତିନ୍ଦବାଗେଅନି ଗନ୍ଧେକ ବାଗ ପାନି ଜାକ ମିଥା କୁରୁପନ୍ମାୟ ଅଇଗାଲା ।
୧୦ ତାରପତେ ତିନ୍ଦବାଗେ ଦୁଇ ତାର ମଲରି ପୁନକ୍ରମ । ଆରି ଏବେ
ଦେବକା!! ସେ ଦାପେରେ ଆକାୟେ ଅନି ଜଇଅଳା ପାରା ଲାଗତେଇଲାବା
ଗନ୍ଧେକ ବଦ ତାରା ବାଦଲେଅନି ଅଦରଲା । ସେଟା ତିନ୍ଦବାଗେଅନି ଗନ୍ଧେକ
ବାଗର ଗଦମନକେ ଆରି ଜଳମନର ଉପରେ ଅଦରଲା । ୧୧ ସେ ତାରାର
ନାହିଁ ଅଇଲାନି ଲାଗଦଶାତିକତା । ତାରା ଅଦରଲାକେ ତିନ୍ଦବାଗେ ଅନି
ଗନ୍ଧେକବାଗ ପାନି ପିତା ଅଇଗାଲା । ସେ ପିତା ପାନି କାଇକରି ବେଶିଲକ୍ଷମନ
ମିରିଗାଲାର । ୧୨ ତାରପତେ ତାର ଲମରର ଦୁଇ ତାର ମଲରି ପୁନକ୍ରମ
ଆରି ଏବେ ଦେବକା!! ବେଳର ତିନ୍ଦବାଗେଅନି ଗଟେକ ବାଗକେ ମାତ୍ର
ଅଇଲା । ଘୋରୁଣିଷେ ଜନ୍ମର ତିନ୍ଦବାଗେଅନି ଗନ୍ଧେକ ବାଗ, ଆରି ତାରା
ମନର ତିନ୍ଦବାଗେ ଅନି ଗନ୍ଧେକ ବାଗ ନସମ ଅଇଗାଲା । ତେବେର ପାଇ
ଜନ୍ମ ଆରି ତାରାମନର ଉଜଳ ଦେବାଟା ତିନ୍ଦବାଗେଅନି ଗନ୍ଧେକ ବାଗ
ରନା ଅଇଗାଲା । ତାରପତେ ଦିନମିଥା ତିନ୍ଦବାଗେ ଅନି ଗନ୍ଧେକ ବାଗ

ଆରି ତାତି ମିଶା ତିନ୍ବାବେ ଅନି ଗନ୍ଦେକ୍ ବାଶ ଉଜଳି ନ ରଖିଲା । ୧୯
ତାରପତେ ମୁହଁ ଆରି ଦେବକ୍ଲି ଆରି ଏବେ ଦେବକି ! ଗନ୍ଦେକ୍ ଗିନ୍ଦ ଦେବି
ଉପରେ ଉଦ୍ଧରେଇଲା । ଆରି ଆରଲି କଲିତେଇଲା, “କାଳ ଇନସ୍ତା,
କାଳ ଇନସ୍ତା । ଜେତେବେଳେ ବାକି ତିନ୍ଦଣ ପୁଦ୍ମମନ୍ଦର ମଲଗି ଚାନେଅନି
ପବଦ୍ ଆଳଲାବେଳେ, ଦରତନି ଚାନେ ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ପାଇ
କେତେକ ଇନସ୍ତା ଅଳ୍ପି ।”

ତାରପତେ ପାହ୍ଲ ଲମଗର ଦୁଇ ତାର ମଜରି ପୁକ୍ଳା । ଆରି ଏହି ଦେବକୀ! ବାଦଲେଅନି ଦରତନି ଉପରେ ଅଦରି ରଇବା ଗଟେକ ତାର ଦେବକ୍ଳା । ତାକେ ପାତାଲର କୁଟିକାତି ଦିଆଅଇରଇଲା । (Abyssos g12) ୨ ସେ ତାର ପାତାଲ ଉତ୍ତାତି ଆରି ତେଇଅନି ଗଟେକ ଉତ୍ତାତାଗରା ବାଟି ଅନି ଦୁଆଁ ବାରଇଲା ପାରା ବାରଇଲା । ପାତାଲେଅନି ଆଇବା ଦୁଆଁର ଲାଗି ବେଳର ଉତ୍ତାତ ଆରି ପଦନ ଆହୁର ଅଇଗାଲା । (Abyssos g12) ୩ ଦରତନିଟାନେ ରଇବା ଦୁଆଁର ଲାଟି, ତେଇଅନି ତିତ୍କାମନ ବାରଇଲାଇ । ସେମନକେ ବିସକାକତାର ପାରା ବୁପ ଦ୍ୟାଆଇରଇଲା । ୪ ସେମନକେ ଦରତନିର ଗାଁଟ କି ଗାଁ କି ବିନ୍ ବାତର ଗରକୁଟେ ମାରାନାର ବଲି କୁଆଇରଇଲା । ପରମେସରର ପିଲର ଦିନ, ଜନ ଲକମନର କାପାଲେ ନ ରଇଲା, ସେମନକେ ଆକା ମାରବାକେ ଆଦେସ ରଇଲା । ୫ ଏ ଲକମନକେ ମରାଇବାକେ ତିତ୍କାମନକେ ଆଦେସ ନ ଦେଇରଇଲା । ମାତର ପୀତମାସ ଜାକ ସେମନକେ କଷଟ ଦେବାକେ ସେମନ ଜନ କଷଟ ପାଇବାଇ, ସେଟା ଗଟେକ ବିସକାକତା ବାଲାକେଲର ଦୁକାପାରା ରଇପି । ୬ ସେ ପୀତମାସ ଜାକ କେନ୍ତି କରି ମରବୁ ବଲି ବାଚ୍ଚ କରିବାଇ । ମାତର ସେଟା ମିଲାଇନାପାରତ । ସେମନ ମରବାକେ ବେଦି ମନ କରିବାଇ, ମାତର ସେଟା ନ ଥିଲା । ୭ ଜୁଲାଦ ପାଇ ତିଆର ଅଇରଇବା ଗତାମନରପାରା ସେ ତିତ୍କାମନ ତିସ୍ତରେଇଲାଇ । ସେମନର ମୁଣ୍ଡ ସୁନାର ମୁଣ୍ଡ ପିନ୍ତି ରଇଲାଇ । ସେମନର ମୁ ଲକମନର ମୁ ପାରା ରଇଲା । ୮ ସେମନର ତେଣ୍ଟି ମାଲଜିକେମନରପାରା ଆରି ବାହି ବୀର୍ମିମନରପାରା ରଇଲା । ତାକର ବୁକେ ଲୁଆର ସାଞ୍ଜ ଦବିଆଇରଇଲା । ୯ ତାକର ତେନାମନ ଜାତଙ୍କେ ଜୁଲଦକେ ଜିବା ଗତାର ରତର ସବଦ ପାରା ମୁନିଆଳରେଇଲା । ୧୦ ବିସକାକତା ମନର ପାରା ସେମନର ଲେଞ୍ଜୁ ଗିରିଆ ରଇଲା । ଆରି ବିସକାକତା ପାରା ବାଦରେଇଲା । ପୀତମାସ ଜାକ ଲକମନକେ ନସାଇବାକେ ତାକର ଲେଞ୍ଜୁ ବପୁ ରଇଲା । ୧୧ ତାକର ଉପରେ ଗଟେକ ରାଜା ସାପନ କରିତେଇଲା । ସେ ପାତାଲେ ଦେବକା ରକା କରିବା ଦୁଇ । ଏବରି ବାପାଇ ତାର ନାହିଁ ଅଇଲାନି ଅବଦନ । ଆରି ଗିରିକ ବାପାଇ ଅପଲିଯନ । ତାର ଅରତ ଅଇଲାନି କୁରୁପନାସ କରିବା ଲକ । (Abyssos g12) ୧୨ ପରତୁମର ତର ଲାଗବା ଦୁକ କଷଟ ସାରଲା । ତାରପତେ ଆରି ଦୁଇଟା ଅଦିକ ଦୁକ କଷଟ ଅଇବାଟା ଆଇଲାନି । ୧୩ ତାରପତେ ତଥ ଲମରର ଦୁଇ ତାର ମଜରି ପୁକ୍ଳା । ଆରି ଏହେ ଦେବକୀ! ପରମେସର ମୁଆଁଟେ ରଇବା ସୁନା ଦେବିର ଚାରିଟା କନେଅନି ମୁଲ ଗଟେକ ସବଦ ସୁନଳ । ୧୪ ସେ ସବଦ ମଧ୍ୟ ଲମର ଦୁଇକେ କଇଲା, ବହ ଗାହ ଉତ୍ତପରିଷ ଗାତେ, ବାନ୍ତି ସଞ୍ଚାରବା ଚାରିଟା ଦୁଇମନକେ ମୁକ୍ଳାଲିଦେସ । ୧୫ ତାରଟା ଦୁଇମନକେ ମୁକ୍ଳାଲିଲା । ଗୁଲାଲ ମୁନୁସାତାରି ତିନ୍ ବାଗେଅନି ଗଟେକ ବାଗେକ ମରାଇବାକେ ସେମନକେ ତିଆର କରି ସଞ୍ଚାରରେଇଲା । ଏ ସମାନ ବରସର, ସମାନ ମାସର, ସମାନ ଦିନର, ସମାନ ଗାଁଟାରପାଇ ସେମନକେ ସଞ୍ଚାରରେଇଲା । ୧୬ ତାରପତେ ଗଟେକ ବଦଲ ଅଇକରି ଗତାଲଗେ ଆଇତେ ରଇବା ପନିଅମନ ଜନକମନ କି ଦୁଇପ ଲକମନ ଆତଦ ବଲି ସେମନ କଇଲାଇ, ସେଟା ଦେବକିଲି । ୧୭ ମର ମର ଦରସର, ଗତାମନକେ

ଆରି ତାର ଚାଲାଇମନକେ ଦେବ୍କଳି । ତାକର ସାଞ୍ଜମନ ଜଇପାରା ରତ୍ନ
ଆରି ନିଲି ପାରା ନିଲିଆ, ଅଲ୍ଲଦି ପାରା ରଇଲା । ସେ ଗଢା ମନର ମୁଣ୍ଡ
ସିଅଂମନର ମୁଣ୍ଡ ପାରା ରଇଲା । ଆରି ତାକର ଟଣ୍ଡେଅନ୍ତି ଜଇ ଦୁଆଁ ଆରି
ରକତ ପାରାଟା ବାରଇତେଇଲା । ୧୮ ଗୁଲାର ମୁଣ୍ଡ ଜାତିର ତିନିବାଗେ
ଅନି ଗଟକେ ବାଗ ସେ ତିନିଟା ମରତ୍ତିରଳାଗି ମରିଗାଲାଇ । ଗଢାମନର
ଟଣ୍ଡେଅନ୍ତି ଆରବା ଜଇ ଦୁଆଁ ଆରି ଗନ୍ଧପାରା ତିନିଟା ମରତ୍ତି ଅଇଲା ।
୧୯ ଗଢାମନର ବପୁ ତାକର ଟଣ୍ଡେ ଆରି ତାକର ଲେଞ୍ଜୁ ମିରିକରି ରଇଲା
। ତାକର ଲେଞ୍ଜୁ ମୁଣ୍ଡ ରଇବା ଝାଁପମନର ପାରା ରଇଲା । ସେବାସତ୍ତ୍ଵ
ଯେମନ୍ତ ଲକମନକେ ମାରିତେଇଲାଇ । ୨୦ ଏ ମରତ୍ତି ଅଇଲାର ପାଇ
ଜେତୁକି ରଇଲା ମନ୍ଦ ଜାତି, ଆତେ ତିଆରକିରି ରଇବାଟାକେ ବାତଦିନାଇ
। ଗଦସତ୍ତ୍ଵ, ପାକନାସତ୍ତ୍ଵ, ପିତଳସତ୍ତ୍ଵ ବୁପାସତ୍ତ୍ଵ ଆରି ମୁନାସତ୍ତ୍ଵ ତିଆର
କରିରଇବା ମୁରତ୍ତିମନକେ ଆରି ଦୁମାମନକେ ଯେବା କରିବାଟା ଯେମନ୍ତ
ବାତଦିନାଇ । ୨୧ ସେମନ ବରାଇବାଟା, ଦେଖିଆ କାମ କରିବାଟା, ଜାତୁ
ମିଳିବା କରିବାଟା ଆରି ନର ମରାଇବାଟା ମିଥି ବାତଦିନାଇ ।

ec

ଆଜାବାଟା ମୁହଁ ଦେବକିଲି । ତାକେ ଗଟେକ୍ ବାଦଳ ପୁରାଇରଇଲା ଆରି ମୁଣ୍ଡେ ଗଟେକ୍ ଜନ୍ମରଦୂନ ଗୁଡ଼ିଆଇ ଅଇରଇଲା । ତାର ମୁ ବେଳ ପାରା ରଇଲା । ତାର ଗଢ଼ମନ ଜଇର କୁନାଦି ପାରା ରଇଲା । ୨ ତାର ଆତେ ଉଗାତି ଅଇରଇବା ଗଟେକ୍ ପାର ବର ରଇଲା । ସେ ତାର ଉଗାତିର ସମ୍ବୂର ବିଦ୍ରେ ସତ୍ତ୍ଵରିଲା ଆରି ତେବେରି ଗଢ଼ ପୁକଳା ବୁଁସ ସତ୍ତ୍ଵରିଲା । ୩ ସେ ଆଉଳି ଅଇଲାକେ ସିଅମ୍ବନ ଅଦରିଲା ପାରା ସୁନିଅଇଲା । ସେ ତାକଳା ପତେ, ପାଢ଼ା ଗଢ଼ଗଢ଼ିମନ ଅଭ୍ରିକରି କଇଲାଇ । ୪ ସେମନ୍ କାତା ଅଇଲା ଦାପରେ ମୁଳ ଲେକ୍ ବାକେ ଆରାମ ଅଇରଇଲି । ମାତ୍ର ସର୍ବଗେନି ଗଟେକ୍ ସବଦ୍ ପୁନଳି, ପାଢ଼ା ଗଢ଼ଗଢ଼ିମନ କରିଲାଟା କେ ଜାନାମଳାପାରା ପଢ଼ି । ସେଣ ଲେକନାଇ । ୫ ତାରପଟେ ମୁହଁ ଆଗତ୍ତ ଦେକିରଇବା ଦୂର ଜେ କି ସମ୍ବୂରେ ଆରି ପୁକଳା ପଦାର ଚିଆ ଅଇରଇଲା, ସେ ତାର ଉଗା ଆଦି ସରଗ୍ବାଟେ ଲାମାଇଲା । ୬ ପରମେଶ୍ଵର ନାହିଁ ଦାରି ସେ ଗଟେକ୍ ସପଦ କଲା । ପରମେଶ୍ଵର କାଲ କାଲ କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ବେହି ସିଦ୍ଧି । ସେ ସରଗେ ରଇବାଟା, ଦରତନିତେଇ ରଇବାଟା ଆରି ସମ୍ବୂରେ ରଇବା ସବୁଜାକ ତିଆର କଲା । ସେ ଦୂର କଇଲା, “ଆରି ଅଲସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧ୍ୟ ।” (aiōn g165) ୭ ମାତ୍ରର କେତେବେଳେ ପାତ ଲମର ଦୂର ତାର ମଳର ପୁକ୍ଷେ, ସେବ୍ରିକେବେଳେ, ପରମେଶ୍ଵର କାକେ ନ ଜାନାଇରଇବା ତାର ମନ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁଣ ସିଦ୍ଧ କରସି । ଏଠା ସେ ତାର ଦାତ୍ତ୍ଵାଦାମନକେ ଆରି ବଦିସତ୍ତବକ୍ରତାନକେ ସେ ଆଗତ୍ତ ଜାନାଇରଇଲା । ୮ ତାରପଟେ ସର୍ବଗେନି ଜନ୍ମ ସବଦ୍ ମରସତ୍ତ୍ଵ କାତା ଅଇରଇରଇଲା, ସେଣ ଆଚିତେକ୍ ମକେ କଇଲା “ଜାଆ, ସମ୍ବୂରେ ଆରି ସୁକଳା ଜାଗାର ଚିଆଇରଇବା ଦୂରର ଆତେନି ଉଗାତି ଅଇରଇବା କାଗଜ ବେଦ ।” ୯ ମୁଲ ଦୂରର ଲଗେ ଗାଳି ଆରି ଯାନଟା କାଗଜ ମକେ ଦେ ବଲି କଇଲି । ସେ ମକେ କଇଲା “ଏଣ ନେଇକରି କାଆ । ତର ପଟେ ଏଣ ପିତା ଅଇସି । ମାତ୍ର ତର ଗଣ୍ଡେ ସେଣ ମୁ ପାରା ମୁନ୍ଦର ରଇସି ।” ୧୦ ତେଇ ମୁଲ ଦୂରର ଟାନେଅନି ପାନଟା କାଗଜ ନେଲି ଆରି କାଇଲି । ସେଣ ମର ଗଣ୍ଡେ ପାକାଇଲାକେ ମୁ ପାରା ସୁଆଦ ରଇଲା । ମାତ୍ର ଗିଲିଲା ପତେ ପେଣ ବିଦ୍ରେ ପିତା ଅଇଗଲା । ୧୧ ତାରପଟେ ମକେ କଇଲା, “ପଦ୍ମ ରାଜାମନର ବିସଇ, ବାମାମନର ବିସଇ, ବିଶାର ବିସଇ, ଆରି ରାଜକର ବିସଇ, ଏ ସବୁକାକର ଉପରେ ପରମେଶ୍ଵର କବର ଦୂର ଆରିତକେବଳ ଜାରି ଜାନାଇବାର ଆତେ ।”

କାରପତେ ମକେ ନାପୁବା ତାଙ୍କୁ ପାରା ତିଥିବା ତାଙ୍କୁ ଗଟେକୁ ଦିଆଅଇଲା । “କାଆ ଆରି ପରମେସରର ମନ୍ତ୍ରର ଆରି ବେଦି ନାପୁ । ମନ୍ତ୍ରରେ ପାରୁତନା କରବା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଏଜିକରି ଆର !” ୨ ମାତରି ମନ୍ତ୍ରର ବାରେ ରଇବା ତାଣୁ ନାପୁନାଇ । କାରକେବରିଲେ ସେ ଜାଗା ଜିରିଦି ନ ଅଇଲା ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଦିଆଅଇଲା ଆରେ । ସେମନ୍ ପୁକଳ ନାଥରେ ରଇ ୪୭ ମାସ ଜାକ ସେ ନାଥରକେ ଅସୁକଳ କରିଦେବାର । ୩ ବାସ୍ତବ ପିନ୍ଧିରଇବା ଦୁଇଟା ପାକିମନଙ୍କେ ମୁଇ ପାଟାରିବି । ସେ ବାରସ ସାହେଦିନ ମୂର ସେମନଙ୍କେ କଇଲାଟା ଜାନାଇବାର । ୪ ସେ ଦୁଇଟା ସାକିମନ ଜଗତର ମାପରୁ ମୁଆରେ ତିଆଅଇବା ଜିନ୍ତି ଗର ଆରି ଦୁଇବା ବିତ ଅଇଆଚରି । ୫ କେ ଜିନ୍ତି ସେମନର ଅନିଆଳ ଦେବି ମାରବାକେ ଚେଷ୍ଟା କରିବାଇ, ତାକର ଚଣ୍ଡୁଅନ୍ତି ଜଳ ବାରକରାଇ ତାକର ବିରଦିମନଙ୍କେ ବିନାସ କରିବାଇ । ଏହୁରି ଜେ ସେମନଙ୍କେ ମାରବାକେ ଚେଷ୍ଟା କରିବାଇ, ସେମନ ମରିବାର । ୬ ସେମନ ପରମେସରର କବର ଜାନାଇବାବେଳେ ଜେନ୍ଦ୍ରି କି ବରସା ନାଥ ବଳି ବାଦଲଙ୍କେ ଡାକିକରି ସତ୍ତ୍ଵରିବାକେ ତାକର ଅଦିକାର୍ଯ୍ୟାବେ । ପାଇରା ପାନିମନଙ୍କେ ବନି କରିବାକେ ମିଥା ତାକର ଅଦିକାର ରଇସି । ଜେତେବେଳେ ମନ୍ଦକଳେ, ସେତେବେଳେ ଜନ୍ମ ରକାମ ମରି ଦରତନି ଉପରେ କେତେତର ମିଥା କରି ବାଦାଦେବାକେ, ସେମନର ଅଦିକାର ଆବେ । ୭ ସେମନ ତାକର କବର ଜାନାଇଲା ପରେ, ଗଟେକ ବେଶି ତର ଲାଗିବା ପୟୁ ପାତାଲେଅନ୍ତି ବାରଇଲାଏ ତାକର ବିବୁଦେ କୁଳଦ କରିସି । ସେ ପୟୁ ସେମନକେ ଆରାଇକରି ମରାଇଦେଲି । (Abyssos g12) ୮ ଦିନ ନାଥର ସାଇର ମଜାଇ ତାକର ମଳା ଗାହର ରଇସି । ସେ ନାଥ ସଦମ କି ମିଥର ରାଇର ପାରା ଆରେ । ୯ ତିନି ଦିନ ଆରି ଆଦା ଦିନରପାଇ ସବୁ ରାଇର, ସବୁ ଦେଶର, ସବୁ ବିପରୀତ, ସବୁ ଜାତିର ଆରି ସବୁ ବାପାର ଲକ୍ଷ ଦେବକାର । ସେ ମଳା ମତାମନଙ୍କେ ଉପବାକେ ସେମନ ରାଜି ନାଥର । ୧୦ ଏ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ମାଲାରପାଇ, ଜଗତର ଲକ୍ଷ ପାରଦା ଅଇବାଇ । ଏ ଦୁଇଟା ବଦିପଦବିକତାମନ ଜଗତେ ବେଶି ଦୁଇକୁଣ୍ଡପାଇ ଆରାଇଲାଇ । ୧୧ ତିନିନି ଆରି ଆଦା ଦିନ ପରେ ଜିନିବନ୍ ଦେବା ଗଟେକ ପୁଣ୍ୟ ପରମେସର ଚାନେଅନି ଆସି ତାକର ବିଦରେ ପୁରିଲା । ଆରି ଏବେ ଦେକା! ସେମନ ଉଚିତାଇ । ସେମନଙ୍କେ ଦେକିଲା ଲକ୍ଷମନ ବେଶି ଉଚିତାଇ । ୧୨ ତାରପତେ ସରଗେ ଅନି ଗଟେକ ଜବର ସବଦ୍ର ବରିପଦବିକତାମନଙ୍କେ କଇଲା, “ଉପରେ ଆସା !” ଆରି ତାକର ବିରଦିମନ ଦେବକାବେଳେ ସେମନ ଗଟେକ ବାଦଲ ଉପରେ ଦିପ ସରଗେ ଗାଲାଇ । ୧୩ ସେହିକିବେଳେ, ଏବେ ଦେକା! ବେଶି ଦରତନି ଦୁଇକୁଲି ଗାଲା । ନାଥର ଦସ୍ତାଗେଅନି ଗଟେକ ବାର କୁରୁପନୀୟ ଅଇଗାଲା । ଆରି ତେର ୨,୦୦୦ ଲକ୍ଷମନ ମରିଗାଲା । ବାକି ରଇଲା ଲକ୍ଷମନ ଉରିକରି ସରଗେ ରଇବା ପରମେସର ବପୁକେ ତାକିପୁଣା କିଲାଇ । ୧୪ ବେଶି ଉତ୍ତର ଅଇବା ଦୁଇ ଲମ୍ବ ଦୁଇକୁଣ୍ଡପାଇଗାଲା । ମାତ୍ର ଏବେ ଦେକା ପଚରଟା ବାପରେ ଆଇସି । ୧୫ ତାରପତେ ସାର ଲମ୍ବ ଦୁଇ ତାର ମରିପାଇଲା । ଆରି ଏବେ ଦେକା! ସରଗେ ଜବର ଆରିଲି ଅଇବାଟା ପୁନିଅଇଲା । କଗଦକେ ସାମନ କରିବା ବପୁ ଆମର ମାପରୁ ଆରି ତାର ମସିଅବେ । ସେ କାଳ କାଳ କୁଣ୍ଡ ଜୁଗ ସାପନ କରିସି । (aśvā g165) ୧୬ ତାରପତେ ପରମେସର ମୁଆରେ ବସା ଜାଗାର ବସିରଇବା ୨୪ ଟା ପାରତିମନ ତାଣ୍ଟ୍ରାପନ ପତି ତାକେ ଜୁଆର କିଲାଇ । ୧୭ ସେମନ ଏହୁରି କରିବାଇ “ମାପରୁ ପରମେସର ସବୁରାଗନେଅନି ଉପରେ ଆବେ । ସେ ସବୁବେଳେ ରଇଲା ଆରି ରଇଲି

ମିଥା । ତର ବହୁ ବସୁ ସଞ୍ଚୁ ତୁର ସାପନ କରିବାକେ ଆରାମ କଲୁଥ । ଆରାମ କଲାରୂପାଇ ଆମେ ତକେ ଝୁଆର କଲୁଥି । ୧୮ ଜିରଦି ନ ଅଇଲା ଲକମନ ବେଶି ରିପା ଅଇଜାଇରଇଲାଇ । କାଇକେବରଲେ ଏବେ ରିପା ଅଇବା ପାଲି ତମରଟା । ଏବେ ମଳା ଲକମନର ବିବାର ଅଇଯିବେ । ବିଷତ୍ବକରିବାମନ ଜେ କି ତମର ଦାଢ଼ୁଡ଼ା ଅଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍କେ ପୁରୁଷକାର ଦେବା ବେଲା କେବଳିଲା । ତକେ ଜେଦକି ନାମିନ୍ଦା ଲକ୍ଷ, ବଦ୍ସାନ ସମାନ ଅଇକରି ଦରତନିକେ ବିନାୟ କରିରଇବା ଲକମନ ଏବେ ନିଜେ ବିନାୟ ଅଇବାଇ । ୧୯ ସର୍ବମେ ରଇବା ପରମେଷରର ମନ୍ତ୍ରର ଉଗାତି ଅଇଲା ଆରି ତେଇ ରାଜିମାମାର ପେତି ତିସଲା । ତାରପତେ ବିଜ୍ଞି ଜିତକଲା, ଗଢ଼ଗଢ଼ି ମାରିଲା ଦରତନି ଚୁଲୁବୁଲା ଆରି ବେଶି କାରାପାକନା ମିଥା ମାରିଲା ।

୧୯ ତାରପତେ ବାଦଲେ ଗଟେକ୍ କାବାଅଇକିବା ତିନ୍ ତିସଲା । ଆରି

ଏବେ ଦେବକୀ! ଜନ୍ମ ବିଦରେ ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ଟିଆଅଇରଇବାଟା ତିସଲା । ତାର ଲୁଗୀ କେଳିପାରା କଜନ୍ଧକି ଜାଇତେଇଲା । ୨ ସେ ମାଇଜି ବାରଟା ତାର ରଇବା ମୁକୁଟ ପିନ୍ତିରଇଲା । ସେ ନିକ ଅଇବା ବେଲା ଲଗେ କେଟିରଇଲା । ଆରି ଦୁକାୟକାରିଲାଟି କାନ୍ଦୁତେଇଲା । ୩ ଆରି ବାଦଲେ କେବେ ଦେବି ନ ରଇବା ବିନ୍ ରକାମ ତିନ୍ ତିସଲା । ଆରି ଏବେ ଦେବକୀ! ପାଦମା ମୁଣ୍ଡ ଆରି ଦସ୍ମା ସିଞ୍ଚ ରଇବା ଗଟେକ୍ ବଦେବ ଅଇ ରଞ୍ଜ ରଇଲା ଅସୁର ପ୍ରାୟ ତିସଲା । ତାର ପାଦମା ମୁଣ୍ଡୁ ସାଦଗା ମୁଣ୍ଡ ରଇଲା । ୪ ବାଦଲେ ରଇବା ତିନ୍ ବାଗେଅନି ଗଟେକ୍ ବାଗର ତାରାମନକେ ତାର ଲେଞ୍ଜୁ ଜିକିନେଇକରି ଦରତନିଟାନେ ପିଞ୍ଜିଦେଲା । ସେ ମାଇଜି ନିକ ଅଇଲାଦାପରେ ତାର ପିଲାକେ କାଇବି ଦଲି ମାଇଜିର ମୁଆଟେ ଟିଆଅଇଲା । ୫ ତାରପତେ ସେ ମାଇଜି ଗଟେକ୍ ପିଲାକେ ଜନମ ଦେଲା । ସେ ପିଲା ଜଗତର ସବୁ ରାଇର ଗଟେକ୍ ଲୁଆର ତାଙ୍କୁସଞ୍ଚ ସାପନ କରୁଥି । ମାତର ତାତାଇକରି ପରମେଷର ବସବା ଜାଗାଇ ନିଆଅଇଲା । ୬ ପରମେଷର ତାରପାଇ ତିଆର କରି ସଞ୍ଚିରଇବା ମରୁବୁରୁଁ ବାଟେ ସେ ମାଇଜି ପାଲାଇଲା । ତେଇ ୧,୭୭୦ ଦିନ ଜାକ ତାକେ ଜତନ୍ ନିଆଅଇଯି । ୭ ତାରପତେ ସରଗୁରୁ ଗଟେକ୍ କୁଇଦ ଆରାମ ଅଇଲା । ମିକାଏଲ ଆରି ତାରଦୁରମନ ସେ ଅସୁର ଆରି ତାର ଦୁରମନର ସଞ୍ଚ କୁଇଦ କଲାଇ । ୮ ସେମନ୍ ସେ ଅସୁରରେ ଆଗାଇଲାଇ । ତାକେ ଆରି ତାର ଦୁରମନକେ ସରଗେ ରଇବାକେ ଆଦେଷ ନ ରଇଲା । ୯ ସେ ଅସୁର ପ୍ରାୟକେ ବାରରେ ବେଟି ପିଞ୍ଜିଦେଲା । ସେ ଅସୁରପ୍ରାୟ ଦିଆବଲ ବଲି ତାକବା ପ୍ରାୟ ରଇଲା । ଜେ କି ଗୁରୁର ଜଗତ ନାତାଇରଇଲା । ତାର ଦୁରମନକେ ଆରି ତାକେ ମିସ୍ତେ ଦରତନି ଉପରେ ପିଞ୍ଜିଦେଲା । ୧୦ ତାରପତେ ସରଗେ ଗଟେକ୍ ଜବର ସବଦ ଅଇବାଟା ମୁଲ ସୁନ୍ଦି । ସେ ସବଦ କଲା ଏବେ ଲକମନରୂପାଇ ଅଇରଇବା ପରମେଷର ମୁକୁଟ ସିଦ ଅଇଲାଆଚେ । ରାଜା ଲାପାରେ ତାର ବସୁ ସେ ଦେବକାଇଆଚେ । ତାର ମନିଅ, ତାର ଅଦିକାର ଦେବକାଇଲା ଆଚେ । କାଇକେବରଲେ, ଜେ କି ପରମେଷର ମୁଖେ ଟିଆଅଇ ଆମର ବାଇବରନିମନ ତାରପାଇ କୁଇଦ କରି କିତ୍ତିଲାଇ । ସେମନ୍ ମରିଜିବାକା ଜାନିରଇଲେ ମିଥା ବିସ୍ମାର କରିଦେଇଲାଇ । ୧୧ ତେବେରପାଇ, ତମେ ସରଗେ ରଇବା ଜେଦକି ଲକ୍ଷ ସାରବା ରଥା । ମାତର ଦରତନିଟେ ଆରି ସମ୍ଭୁରେ ରଇବା ଲକମନ ତମରପାଇ କେତେ ଜନେଷତା ଦିନ ଆଇଥି । କାଇକେବରଲେ ତମର ବିଦ୍ରେ ସରତାନ ଦେବି ଆଇରାମାରାଚେ । ସେ ବେଶି ରିପାଆଇଥାଚେ । କାଇକେବରଲେ ସେ ଏବେ ବେଲା ତନେକୁ ସେ ଆଚେବଲି

ଜାନିଆଚେ । ୧୩ ଅସୁରପ୍ରାୟ ମକେ ଦରତନିଲଗେ ପିଞ୍ଜିଦେଲାଇ ବଲି ଜାନିକରି ପିଲାକେ ଜନମକରିରଇବା ମାରଜିର ପର ପର ଜିବାରବାରିଲା । ୧୪ ମରୁବୁଲି ବୁଝ ତାର ଜାଗାଇ କେବଳିକେ ଗଟେକ୍ ବଦ ଗିଦର ଦୁଇଟା ତେନା ତାକେ ଦିଆଅଇଲା । ତେଇ ଅସୁର ସିଂ୍ହ ତାକେ ନ ମିଲାଇକରି କାଇଟା ନ କଲାପାରା ତିନ୍ ବରଷ ଅଧିବା ଦିନ ତାର ଜତନ ନିଆଅଇଯି । ୧୫ ତାରପତେ ସେ ଅସୁରପ୍ରାୟ ଦାର ଚଣ୍ଦ୍ରାନି ବନିଏ ଆଇଜିବା ଏଦକି ପାନି ବରକରାଇଲା । ଜେନ୍ଦ୍ରି କି ସେ ପାନି ସେ ମାଇଜିକେ ବଞ୍ଚିଲାଇ ନେଇଥି । ୧୬ ମାତର ଦରତନି ସେ ମାଇଜିକେ ସାଇଜ କଲା । ଅସୁରପ୍ରାୟର ଶଣ୍ଟିଥାନି ଆଇଲାପାନି ତାର ନିଜର ଚଣ୍ଦ୍ରାନିକିରି ଚିଲିଦେଲା । ୧୭ ସେବାରପାଇ ସେ ଅସୁରପ୍ରାୟ ସେବି ରିପାଆଇଗଲା । ଆରି ସେ ମାଇଜିର ବାକିରିବା ନାତିତି ମନର ସଞ୍ଚ କୁଇଦ କରିବାର ଆଇଲା । ସେମନ ପରମେଷର ଆଦେସ ମାନିକରି ଜିୟ ଜାନାଇରଇଲବା ସହ ଦାରିରଇଲବାଇ ।

୧୮ ଆରି ସେ ଅସୁରପ୍ରାୟ ସମ୍ଭୁର ବଲିରପରେ ଜାଇ ଚିଆ ଅଇଲା

। ତାରପତେ ମୁଲ ସମ୍ଭୁର ବିଦରେ ଅନି ଗଟେକ୍ ପଶୁକେ ବାଇଲାଇବାଟା ଦେବକି । ତାକେ ଦସ୍ମା ସିଦ୍ଧ ଆରି ପାଦଟା ମୁଣ୍ଡ ରଇଲା । ତାର ସବୁ ସିଦ୍ଧେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ମୁକୁଟ ରଇଲା । ଆରି ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପରମେଷରକେ ନିଜି କଲା ପାର ବିନ ବିନ ରକାମର ପାଦଟା ନାହିଁ ରଇଲା । ୨ ସେ ପ୍ରାୟ ତିଦାପାର ପାରା ରଇଲା । ତାରପାଇ ବାଲୁର ପାଦପାର, ତାର ଶୁ ସିଥିର ଶୁ ପାରା ରଇଲା । ଆରି ସେ ଅସୁରପ୍ରାୟ, ସେ ପଶୁକେ ନିଜର ବସୁ, ସିଂ୍ହାସନ ଆରି ତାର ବହ ଅଦିକାର ଦେଲା । ୩ ସେ ପଶୁ ଦବପାର ମୁଣ୍ଡେନି ଗଟେକ୍ ମୁଣ୍ଡ ବେଶି ମାତ୍ର ଅଇରଇଲାପାରା ତିପତେରଇଲା । ମାତର ଯେବେ ନିଜି ଅଇଲା । ଗୁଲାର ଜଗତର ଲକମନ କାବାଅଇଜାଇକରି ତାର ପର ପର ପର ଗାଲାଇ । ୪ ଆରି ନିଜର ଅଦିକାର ସେ ପଶୁକେ ଦେଲାକେ ସବୁ ଲକ୍ଷ ଅସୁର ପ୍ରାୟକେ କୁଇଦ କଲାଇ । ଏହୁରି କଇକରି ମିଥା ସେ ପଶୁକେ ଘେମନ କୁଆରକଲାଇ । ଏ ପଶୁର ପାରା ଆରି କେ ନାଇ । ତାର ଦିବବେ କୁଇଦ କରି କେ ମିଥା ଜିତି ନାପାରତ । ୫ ସେ ପଶୁକେ ୪୭ ମାସକାଳ ଅଦିକାର ସଞ୍ଚାରକାବେ ଆରି ପରମେଷରର ବିରୁଦେ ବଦପନ କାତା କଇବାକେ ପରମେଷର ଆଦେସ ଦେଲା । ୬ ସେ ପଶୁ ପରମେଷର ନାହିଁକେ, ସେ ରଇବା ଜାଗାକେ ଆରି ସରଗେ ରଇବା ସବୁକେ ପାଇସ ଦେବକାରିଲା । ୭ ପରମେଷର ଲକମନର ସଞ୍ଚ କୁଇଦ କରି ବେମନକେ ଆରାଇବାକେ ତାକେ ଅଦିକାର ଦିଆଅଇଲା । ସବୁ ବିଶର ଉପରେ, ରାଜା ଉପରେ ଆରି ଜାତିର ପାଇ ତାକେ ଅଦିକାର ଦିଆଅଇଲା । ୮ ଦରତନିଟାନେ ରଇବା ଲକମନର ସବୁକେ କରି ବେମନକେ ଆରାଇବାକେ ତାକେ ଅଦିକାର ଦିଆଅଇଲା । ୯ ସେ ପଶୁ ପରମେଷର ନାହିଁକେ ସେ ରଇବା ଜାଗାକେ ଆରି ସରଗେ ରଇବା ସବୁକେ ପାଇସ ଦେବକାରିଲା । ୧୦ ପରମେଷର ଲକମନର ସଞ୍ଚ କୁଇଦ କରି ବେମନକେ ଆରାଇବାକେ ତାକେ ଅଦିକାର ଦିଆଅଇଲା । ୧୧ ପରମେଷର ଲକମନର ସବୁକେ କରି ବେମନକେ ଆରାଇବାକେ ତାକେ ଅଦିକାର ଦିଆଅଇଲା । ୧୨ ପରମେଷର ଲକମନର ସବୁକେ କରି ବେମନକେ ଆରାଇବାକେ ତାକେ ଅଦିକାର ଦିଆଅଇଲା । ୧୩ ସେ ଏବେ ଦେବକୀ! ତାରପତେ ଦରତନି ଅନି ଆରିଗମନେକୁ ପିଞ୍ଜିଦେଲାଇ । ତାକେ ମେଣ୍ଟାପିଲାର ସେ ରିପାରାକେ ନାହିଁ କାଣିରାଇଲାଇ । ୧୪ ପରମେଷର ଲକମନର ଜାଗାକେ ନାହିଁ ଲେକାଇଅଇରଇବା ଲକମନରେ ତାକେ କୁଆରକଲାଇ । ୧୫ କାନ ରଇଲା ଲକ୍ଷ ମନ୍ଦିଆନ କରି ସୁନା । ୧୬ ପରମେଷର ରଇଲା ଜାଗାକେ ନାହିଁ ଲେକାଇଅଇରଇବା ଲକମନରେ ତାକେ କୁଆର ନ କରିବ । କାଣଟା ଦିଆର ନ ଅଇରଇବା ଆରାମୁ ଲେକା ଅଇକାଇରଇଲା । ୧୭ ସେ ବରାକେ ମରାଇଲାରିଲାଇ । ୧୮ କାନ ରଇଲା ଲକ୍ଷ ମନ୍ଦିଆନ କରି ସୁନା । ୧୯ ପରମେଷର ରଇଲା ଜାଗାକେ ନାହିଁ ଲେକାଇଅଇରଇବା ଲକମନରେ ତାକେ କୁଆରକାଇଥାଇ । ୨୦ ମାତର ପରମେଷର ରଇଲା ଜାଗାକେ ନାହିଁ ଲେକାଇଅଇରଇବା ଲକମନରେ ତାକେ କୁଆରକାଇଥାଇ । ମାତର ପରମେଷର ରଇଲା ଲକ୍ଷ ବିସବାସ ଦାର ମୁରିତିକରି ରଇବାରାଥାଇ । ୨୧ ଏବେ ଦେବକୀ! ତାରପତେ ଦରତନି ଅନି ଆରିଗମନେକୁ ପଶୁ ବାରଇ ଆରବାଟା ମୁଲ ଦେବକି । ତାକେ ମେଣ୍ଟାପିଲାର ସିଦ୍ଧ ରଇଲା ଆରି ଅସୁରପ୍ରାୟ ପାରା କାତା କାଇଦେଇଲା । ୨୨ ଆଗରୁହ ପୁରୁପାରା ତାକେ ମିଥା ଅଦିକାର ରଇଲା । ସେ ଅଦିକାର ସଞ୍ଚ ସେ ସେବା କରିଦେଇଲା । ଜଗତେ ଆରି ଜଗତେରଇଲା ସବୁ

ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ, ଆଗତ୍ତୁର ପୟୁକେ ଜୁଆର କରା ବଲି ତରାଇତେରଇଲା । ଏହି ବିରେର ପରତୁମ ପୟୁର ଗାର ମୁକ୍ତିକାଇତେରଇଲା । ୧୩ ପଚର ପଯୁ ବଢ଼ ବଢ଼ କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ତ କଲା । ଦରତନିଟାନେ ରଇବା ସବୁଲକ୍ ଦେବକାଲାପାରା ସରଗେଅନି ଜଇ ବାରକରାଇତେରଇଲା । ୧୪ ପରତୁମ ପୟୁର ମୁଆଟେ କେତେକ କେତେକ କାବାଅଇଜିବା କାମମନ୍ କରିବାକେ ତାକେ ଅଦିକାର ରଇଲା । ସେ କାବା ଅଇଜିବା କାମମନ୍ତ ଲାଗି ଦରତନିଟେ ରଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ନାତାଇଲା । ପରତୁମର ପୟୁ ଜେ କି କାଣ୍ଟାସ୍ତ୍ର ମାରି ରଇଲେ ମିଥା ଜିଇ ରଇଲା, ତାକେ ଦାକ୍ଷପୁରାପାଇ ଗଟେକ ମୁରୁତ ତିଆରକରୁ ବଲି ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ କରିଲା । ୧୫ ପଚର ପଯୁ ଆଗତ୍ତୁ ତିଆର କରିରଇବା ପୟୁର ମୁରୁତିରେ ପୁଣ୍ୟବାକେ ଅଦିକାର ପାଇଲା । ଜେତୁାରି କି ଥେନ୍ତି କଲେ, ସେ ମୁରୁତ କାତା ଅଇକରି ତାକେ ଜୁଆର ନ କରିବା ସବୁଲକ୍କେ ମାରାଇସି । ୧୬ ସେ ପୟୁ ସାର ବଢ଼ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ, ସାରକରା ଆରି ଅରୁକିରୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ, ବଢ଼ି ଆରି ମୁକ୍ତିରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଆରି ସବୁକେ ତାକର ଉକାଆତେ ନଇଲେ ତାକର କାପାଲେ ଗଟେକ ଚିନ୍ ଗଦବାକେ ତରାଇଲା । ୧୭ ଏ ଚିନ୍ ନ ଅଇତେ କେ ମିଥା ଗୋନା ବିକା କରି ନାପାରାଇଲା । ଏ ଚିନ୍ ଅଇଲାନି, ସେ ପୟୁର ନାହିଁ ନଇଲେ ସେ ନାହିଁ ବାଦିଲିରଇବା ଲମର । ୧୮ ସେ ପୟୁର ନମରର ଅରୁ ଗଟେକ ତିଆର ରଇବା ଲକ୍ଷେ ଜାନିଅଇସି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ନମର ଗଟେକ ଲକ୍ଷ ନାହିଁ ବାଦୁଲେ ଆତେ । ସେ ନମର ଅଇଲାନି ୨୭୭ ।

୧୪ ତାରପତେ ମୁଲ ଯିପୁନ ପରବତେ ମେଣ୍ଟାପିଲା ଟିଆଅଇରଇବାଟା

ଦେକଲି । ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ୧୪, ୪୦୦୦ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ରଇଲାଇ । ତାକର କାପାଲେ ମେଣ୍ଟାପିଲାର ନାହିଁ ଆରି ତାର ବାବାର ନାହିଁ ଲେକିରଇଲାଇ । ୨ ଆରି ସରଗେ ଅନି ମୁଲ ଗଟେକ ସବଦ ସୁନ୍ମଳ । ସେତା ଗଟେକ ଜବର ଗଢ଼ତି ଅଇ ବଢ଼ ସବଦର ପାରା ଆରି ଜବର ପାନି ଅଦରଲାପାରା ରଇଲା । ବିଶା ବାଜ୍ରଲେ ସବଦ ଅଇବା ଗିରପାରା ସୁନି ଅଇଲା । ୩ ସେ ୧୪୪, ୦୦୦ ଲକ୍ଷମନ୍ତ ବସବା ଜାଗାର ତାରଗା ବଢ଼ିରଇବା ପଯୁମନ୍ତର, ପାରତିମନ୍ତର ମୁଆଟେ ଟିଆଅଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଗଟେକ ନୁଆ ଗିର କରିବେରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଆକା ସେ ଚିତ୍ତ ଜିନିରଇଲାଇ । ସେମନ୍ତେ ମୁକ୍ତି ପାଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତ । ୪ ସେମନ୍ ନିଜେ ସୁକଳ ରଇଲାଇ । ମାଇଜି ମନର ସତ୍ତ୍ଵ ମିପାବିଦା ଅଇକରି ନିଜକେ ଅସୁକଳ ଅଇ ନ ରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ସବୁବେଳେ ମେଣ୍ଟାପିଲାର ସତ୍ତ୍ଵ ଜାଇବେରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ମୁନୁସ୍ତାତିର ବିଦେର ପରତୁମ ତର ମୁକ୍ତି ପାଇକରି ପରମେଷରବରପାଇ ଆରି ମେଣ୍ଟାପିଲାରପାଇ ନିଜକେ ସରପି ଅଇଆଚଦ । ୫ ସେମନ୍ କେବେ ମିଥା ମିତ୍ର ନ କଥାର । କେ ମିଥା ସେମନ୍କେ ଦସ ଦେଇନାପାରେ । ୬ ତାରପତେ ମୁଲ ଆରିଗଟେକ୍ ଦୁଦକେ ଆକାଶେ ଉତ୍ତି ଜିବାର ଦେକଲି । ଏ ଜଗତର ସବୁ ରାଜଜେଅନି, ବାପାଇଥାନି, ବଞ୍ଚେଥାନି, ଜାତିଅନି ଆଇବା ସବୁ ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ଜାନାଇବା ପରମେଷର କେବେ ନ ପାରିବା ମୁନୁକବର ଜାମାଇବେରଇଲା । (aiōnios g166) ୭ ସେ ଆରଲିଅଇକରି କରିଲା “ପରମେଷରକେ ଦାକ୍ଷପୁଣୀ କରା । ତାର ବଢ଼ ବଢ଼ କାମର ପାଇ ତାକେ ଆରାଦନା କରା । ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ବିକାର କରିବାକେ ତାର ବେଳା କେବଳାଆତେ । ସରଗ, ଦରତନ, ସମଦୁର, ଆରି ପାଇବା ପାନି ସବୁଜାକ ସେ ଟିଆରକଲାଆତେ, ତାକେ ଜୁଆର କରା ।” ୮ ଆରି ଗଟେକ ଦୁଦ ପରତୁମ ଦୁଦ ପଚେ ଗାଲା । ସେ କରିଲା “କୁରୁପନୀୟ ଅଇଲା । ବେଷି ଦାକ୍ଷପୁଣୀରାଇବା ବାବିଲାନ କୁରୁପନୀୟ ଅଇଲା ।” ତେଇର ଲକ୍ଷମନ୍ତ ବିନ ଦେସର ଲକ୍ଷମନ୍ତକେ ତାକର ମଦ କୁଆରିଲାଇ । ତାର ଅରୁ ଅଇଲାନି, ତାକର ପାରା କାରାପ ଚଲାଚଲି କରାଇଲା । ୯

ସେ ଦୁଇଟା ଦୁଦମନ୍ତର ପଚେପଚେ ଆରି ଗଟେକ ଦୁଦ ଆସିକରି ଆରଲି ଅଇକରି କରିବାର ଦାରିଲା, କେ ଜିଦି ପଯୁକେ କି ତାର ମୁରୁତିକେ ପୁଜା କରସି ଆରି ନିଜର କାପାଲେ କି ତାର ଆତେ ତାର ଚିନ୍ ଗଦାଇଅପି, ୧୦ ସେମନ୍ ପରମେଷର ମଦ କାଇବାର । ଜନଟାକି ପାନି ଗାବିକରି ଚପାର ନ କଲାଟା । ତାର ତର ଲାଗବା ତଣ୍ଟୁ ଆରି ବଢ଼ ରିପା ସେମନ୍ ମୁରୁତବାଇ । ସେମନ୍କେ କାଇ ଦେବ୍ୟ ନ ଦେବାଅର । ସୁକଳ ଦୁଦମନ୍ତର ମୁଆଟେ ଆରି ମେଣ୍ଟାପିଲାର ମୁଆଟେ ଗନ୍ଧୁଟାନେ ପଢ଼ିକରି ଦେବ୍ୟ ଦୁକ୍ କଷଟ ପାଇବାର । ୧୧ ଜାଗଟାନେଅନି ଆଇବା ବୁଆଁ, ଜନଟାକି ସେମନ୍କେ ଦୁକ୍ କଷଟ ଦେଲାନି, ସେତା କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ଉପରେ ଜାଇତେ ରଇପି । ସପୁକେ କି ତାର ମୁରୁତିକେ ପୁଜାକରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ତର ନାପାରତ । ଜେତୁକି ତାର ନାହିଁରୁ ନେଇରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ତରପାଇ ମିଥା । (aiōnios g165) ୧୨ ପରମେଷର ଲକ୍ଷମନ୍ତ ଜନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ତ କି ତାର ଆଦେସ ନାମବାଇ, ଆରି ଜିମୁକେ ବିସବାସ କରି ଆଚଦ, ସେମନ୍ ମୁରୁତିକରି ରଇବାର ଆତେ । ୧୩ ତାରପତେ ସରଗେଅନି ମୁଲ ଏନ୍ତି ସୁନ୍ମଳ । “ଏଟା ଲେକି ସତ୍ତ୍ଵରେ ଏବେଅନି ମାପରୁଟାନେ ମିଥାଲାପତେ ମରିଜିବାଇ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ତ କେତେକ କରମାର ଲକ୍ । ଉଁ ବିଲ ଆଦମୀ କରିଲାନି । ଏଟା ସତରେ ଗର୍ଥି ତାକର ଆବଦ କାମେଅନି ଚନେକ ପୁଣ୍ୟବାକେ ସେତା ତାକର ବେଳା ରଇପି । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ପୁରୁଷକର ପାଇବାର ।” ୧୪ ତାରପତେ ମୁର ଦେକଲି, ଏବେ ଦେବକା! ଗଟେକ ଦବ ବାଦଲ ତିଥିଲା । ଆରି ଗଟେକ ନରପାର ତିଥିବା ବାଦଲ ଉପରେ ଦବିରଇଲା । ତାର ମୁଣ୍ଡେ ସୁମାର ମୁକୁତ ଆରି ଆଇ ଗଟେକ ଦୁଦ ବାରଇ ଆଇଲା । ଆରି ବାଦଲ ଉପରେ ଦବିରଇଲା ଲକ୍ଷକେ ଆରଲିଅଇକରି କରିଲା “ବେଳା କେବଳାବେ ।” ଦମର ପଥାଲ ପାରିଲାଆତେ । ତର ଇଲାଦ୍ଵାରେ ଯେତା କାହିଁ । ୧୫ ତାରପତେ ବାଦଲେ ବସିଲା ଲକ୍ ତାର ଲକ୍ ଦବିର ଦବିରଇଲା । ଦବିଦମିର ତାଥ ସବୁ କାଟାଆଇଲା । ୧୬ ସରଗର ମନ୍ତ୍ରିରେଅନି ଆରିଗଟେକ ଦୁଦ ବାରଇ ଆଇବାଟା ମୁଲ ବେକଲି । ତାର ଆତେ ମିଥା ଗଟେକ ଲାଗନ ଲକ୍ ରଇଲା । ୧୭ ତାରପତେ ବେଦିଟାନେଅନି ଜଇ ଦେବକାକା କରିବା ଆରିଗଟେକ ଦୁଦ ଆଇଲା । ସେ ଆରଲିଅଇକରି ଲାଗନ ଇଲା ଦବିରଇବା ଦୁଦକେ ଆକାଶରେ ଅନ୍ତରେ କାହିଁର ଜାଗାରି ଦେବକାକା କରିବାରି । ସେ ଜାଗା ଅଇଲାନି ପରମେଷର ବର ରହିପାର ଜାଗା । ୧୮ ସରଗର ମନ୍ତ୍ରିରେଅନି ଆରିଗଟେକ ଦୁଦ ବାରଇ ଆଇବା ମୁଲ ବେକଲା । କାଇକେବଇଲେ ବସିଲା ଦୁଦ ବେଳା କେବଳାବେ । ଦବିଦମିର ତାଥ ସବୁ କାଟାଆଇଲା । ୧୯ ସରଗର ବିଚିନ୍ତିରେଅନି ଆରିଗଟେକ ଦୁଦ ବାରଇ ଆଇବା ମୁଲ ବେକଲି । ତାର ଆତେ ମିଥା ଗଟେକ ଲାଗନ ଲକ୍ ରଇଲା । ୨୦ ତାରପତେ ବେଦିଟାନେଅନି ଜଇ ଦେବକାକା କରିବା ଆରିଗଟେକ ଦୁଦ ବେଦିଟାନେଅନି ଆରିଗଟେକ ଦୁଦ ବାରଇବା ଦୁଦ ରିପାର ଜାଗା । ସେ ବନି ତିନ୍ଦେ କିଲମିଟର ଲମ୍, ଆରି ଦୁଇମିଟର କାଲ ପେନ୍ଦି କରିବାରି ।

୧୫ ଏବେ ଦେବକା! ତାରପତେ ଆକାଶେ ଆରିଗଟେକ କାବା ଅଇଜିବା ଚିନ୍ ମୁର ଦେକଲି । ଦେଇ ସାଦା ଦୁଦମନ୍ତକେ ସାଦା ମରତି ପରମେଷର ଅଇକରି କରିବାରି । ଏ ସରତେ ମରତି ସାରାପାର ଦେଲରଟା । କାଇକେବଇଲେ ଏଟା ଅଇଲାନି ଦରତନି ବିନିର ଦୁଦର କୁଣ୍ଡେ ତାଲିଦେଲା । ସେ ଜାଗା ଅଇଲାନି ପରମେଷର ବର ରହି ରିପାର ଜାଗା । ୧୧ ମଗରର ବାରେ ରଇବା କୁଣ୍ଡେ ଚକ୍ରଟାଗାଲା ଜାଗାର, ଅଟ୍ରମନ୍ ପିଚକଳାଇ ଆରି ଦେଇଅନି ବନି ବାରଇଲା । ସେ ବନି ତିନ୍ଦେ କିଲମିଟର ଲମ୍, ଆରି ଦୁଇମିଟର କାଲ ପେନ୍ଦି କରିବାରି ।

ପାଳିବାଟେ ଚିଆ ଅଳରଇଲାଇ । ପରମେସ୍ତର ସେମନ୍ତକେ ଦେଇରଇଲା
ଦିଶା ତାକର ଆଟେ ରଇଲା । ୩ ସେ ଲକ୍ଷମନ୍ ମସା ଜେ କି ପରମେସ୍ତର
ଗଠିଦାସ୍ତୁତା, ତାର ଗିର ଆରି ମେଣ୍ଟପିଲାଇ ଗିର ଗାରରେଇଲାଇ । ମାପରୁ
ପରମେସ୍ତର ଜେ କି ସବୁର ଉପରେ ଆଟେ, ତମେ କରିବା କାମ ବେସି ବଦ୍ଧ
ଆରି କାବାଅଞ୍ଜିବାଟା । ଦୁଇ ରାଜକୁମନ୍ତର ରାଜୀ । ତର ବାହ୍ ସର ଆରି
ସମାନ । ୪ ତମଙ୍କେ ପରମେସ୍ତର ବଲି ନ ନାମବା ଲକ୍ଷ କେ ନ ରଥାତ୍
। ତମଙ୍କେ ତାକୁପୁଣୀ ନ କରିବା ଲକ୍ଷ କେ ନ ରଥାତ୍ । କାରିକେବିଲେ
ତମେସେ ସୁକଳ । ସବୁ ରାଜକୁର ଲକ୍ଷମନ୍ ତମଙ୍କେ ଲୁଆର କରିବାକେ,
ତମର ମୁଆଟେ ମୁଣ୍ଡାଇର । କାଇକେବିଲେ ତମର ଦରମ୍ କାମମନ୍ ସବୁ
ସେମନ୍ ଦେବକାଲାଇ ଆତେ । ୫ ତାରପେ ସୁକଳ ତମୁ ରଇବା ସରଗର
ମନ୍ତ୍ରିର ଉଗାତି ଅଳରଇବାଟା ମୁଲ ଦେବକି । ୬ ସାଦଟା ମରିତି ସରପାଇ
ଅଳରଇବା ସାଦଟା ଦୁଦମନ୍ ମନ୍ତ୍ରିର ଅନି ବାରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଦବ୍ଦି
ରଇକରି ଜନ୍ମକି ଜାଇକେରେଇବା ବସତର ପିନ୍ଦି ରଇଲାଇ । ଆରି ପୁନାର
ବେଳୁଷ୍ଟ ବୁକେ ବାନ୍ଧିଅଳରଇଲାଇ । ୭ ତାରଟା ଜିବନ ରଇବା ପ୍ରସୁମନ୍ତର
ଦିତ୍ତେ ଗଟେଇ ସବୁବେଳର ପରମେସ୍ତର ରିଯାସତ୍ତ୍ଵ ବର୍ତ୍ତି ଅଳରଇବା
ସାଦଟା ମୁନାର ଗିନା, ସେ ସାଦଟା ଦୁଦମନ୍ତରେ ଦେଲୋ । (aiōn g165) ୮
ପରମେସ୍ତର ବ୍ୟା ଆରି ତାର ମରିମାର ଲାଗି ମନ୍ତ୍ରିର ଦୁଆଁ ସତ୍ତ୍ଵ ବ୍ରତି ଅଳଲା
। ସେ ସାଦଟା ଦୁଦମନ୍ ସାଦଟା ମରତି ନ ବାରାଇବା ଜାକ, ମନ୍ତ୍ରିର ବିରେ
କେ ପରିନାପାରିଲାଇ ।

۹۸

ସାଦାଟା ଦୁରମନଙ୍କେ କାତା ଅଳବାଟା ମୁଲ୍ଯ ସୁନ୍ମଳି । “ଜାଆ ଆରି ପରମେସରର ରିପା ବରତି ଅଳରଇବା ସାଦାଟା ଗିନା ଦରତନି ଉପରେ ଆଜାତିଦେସ୍ ।” ୨ ପରତୁମ୍ ଦୁଇ ଗାଲା ଆରି ତାର ରିପାର ଗିନା ଦରତନି ଉପରେ ଆଜାତିଦେଲା । ଆରି ଏବେ ଦେକାଇ । ଜନ ଲକ୍ଷମନ ଜେ କି ପମ୍ପର ଦିନ ଗଦିଅଳରଇଲାଇ ଆରି ତାର ମୁରୁତିକେ ଜୁଆର କରତେଇଲାଇ, ତାକର ଗାରଟେ ମୁରୁତି ନାପାରଲା ପାରା ଉଚାନ ବାରିଲା । ୩ ତାରପତେ ଦୁଇ ଲମର ଦୁଇ ତାର ରିପାର ଗିନା ସମୟରେ ଆଜାତି ଦେଲା । ଆରି ଏବେ ଦେକାଇ । ତେବେ ପାନି ମଲାଳକର ବନିପାରା ଅଳଗାଲା । ଆରି ସମୟରେ ରଇବା ଜୁଡ଼ିଥିଆଦ ମରିଗାଲାଇ । ୪ ତାରପତେ ତିନି ଲମର ଦୁଇ ତାର ରିପାର ଗିନା ଗାଦମନଙ୍କେ ଆରି ପାଇରାମନଙ୍କେ ଆଜାତିଦେଲା । ସେଟାମନର ପାନି ସବୁ ବନି ଅଳଗାଲା । ୫ ତାରପତେ ପାନି ଦେକାରକା କରିବା ଦୁଇ ଏନ୍ଦ୍ରାର କରିବାଟା ମୁଲ୍ଯ ସୁନ୍ମଳି “ଏ ସୁକଳ ରଇବା ପରମେସର ତମେ ଆଗେଅନ୍ତି ଆରି ଏବେ ମିଥା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ । ତମର ବିଗରନା ଚିକ ଆଚେ । ୬ ପରମେସର ଲକ୍ଷମନର ଆରି ବିଷଦ୍ବିକ୍ଷତାମନର ବନି ତାତିଦେଲାଇ । ତେବେରପାଇ ତମେ ସେମନକେ କାଇବାକେ ବନି ଦେଇଥାଗାଏ । ସେମନ କରିରଇବା କାମର ପଲ୍ ସେମନ ଆକା ପାଇଲାଇ ଆଚରି ।” ୭ ତାରପତେ ବେଦିଟାନେଅନି ଗନ୍ତେ ସବଦ ମୁଲ୍ଯ ସୁନ୍ମଳି । “ମାପ୍ତୁ ପରମେସର ଜେ କି ସବୁର ଉପରେ ଆଚେ, ତମର ବିଗରନା ସମାନ ଆରି ସତ ।” ୮ ତାରପତେ ତାରି ଲମର ଦୁଇ ତାର ରିପାର ଗିନା ବେଲୁ ଉପରେ ଆଜାତିଲା । ଆରି ଏବେ ଦେକାଇ । ତାର ଅପରବଲ୍ ତାତି ସଞ୍ଚୁ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ପଢାଇଦେବାକି ବେଳୁ ଆଦେସ୍ ପାଇଲା । ୯ ସେ ଅପରବଲ୍ ତାତିର ଲାଗି ସେମନ ପିତିଗାଲାଇ । ଆରି ପରମେସର ନାହିଁ ଦାରି ସାଇଧ ଦେଲାଇ । କାଇକେବିଲୁଙ୍କେ ଏ ସହି ମରି ଉପରେ ତାରାକା ଅଦିକାର ରଇଲା । ମାତ୍ରର ସେମନ ଏତ୍ତାର ଅଳାଇ ମନ୍ଦିଆ ତାକର ପାଗେଅନି ବାରତଦ୍ଵାନାଇ । ଆରି ପରମେସର ବହୁ କାମକେ ମାନଦ୍ଵାନାଇ । ୧୦ ତାରପତେ ପାଂଚ ଲମର ଦୁଇ ତାର ରିପାର ଗିନା ପାସୁର ବସବା ଜାଗାର ଉପରେ ଆଜାତିଦେଲା । ଆରି ଏବେ

ଦେକା! ପୁରୁଷ ରାଜେ ଆନ୍ଦୋଳ ତାବିଅଳଦେଲା । ଆରି ଦୁକାର ଲାଗି ଲକ୍ଷମନ ନିଜର ନିଜର ଜିବ ତାବିଅଳଦେଲା । ୧୯ ତାକର ଦୁକା ଆରି ରତ୍ନାନର ଲାଗି ସରଗର ପରମୋସରକେ ସେମନ୍ ପାଇସ ଦେଲାଇ । ମାତର ତାକର କାରାପ ଚଲାଗଲିପି ଲାଗି ସେମନ୍ ବାଉଡ଼ନାଲ । ୧୦ ତାରପତେ ରଥ ଲମର ଦୂର ତାର ରିପାର ଗିନା ଉପରଥିସ ନାହିଁ ଗଟେକ ବଢ଼ାତେ ଆକାଶିବେଲା । ଆରି ଏବେ ଦେକା! ସେ ଗାତର ପାନି ଆଁଟିଗଲା । ସେମୁଣି ପୁରୁଷେଥିନି ଜନ୍ମ ରାଜାମନ ଆରି ତାକର ସମୀକ୍ଷାମନ ଆଇବାର ରଙ୍ଗଲା, ସେମନରାପାଇ ବାହ ତିଆରଥିଲା । ୧୩ ତାରପତେ ତିନିଟା ବେଢ଼ୁପାର ତିଥିବା ଅସୁଳକ ଆଦମାମନକେ ମୁଲ ଦେବଳି । ସେମନ ଅସୁର୍ଯ୍ୟପର ଚଣ୍ଡେଥିନି, ପୁରୁଷ ଚଣ୍ଡେଥିନି ଆରି ମିହ ଜଳବା ବଦିପଢ଼ବନକାର ଚଣ୍ଡେଥିନି ବାରଇ ଆଇଦେରଇଲାଇ । ୧୪ ସେମନ କାବାଆଳଜିବା କାମ କରବା ଭୂମାମନର ଆଦମାମନ । ଏ ତିନିଟା ଆଦମା ଜଗତେ ରଇବା ସବୁ ରାଜାମନରଟାନେ ଗାଲାଇ । ଦେଖି ବପୁ ରଇବା ପରମେସରର ବଦ ଦିନର କୁଳେ ସେ ଆଦମାମନ ସବୁ ରାଜାମନକେ ଚୁଲ୍ଲିଆଇ ଆନ୍ଦାଇ । ୧୫ ସୁନା, ମୁର ରତ ପାରା ଆଲାଲିନି । ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ଜାଗରତ୍ତ ରଇକରି ତାକର ବସତର ଜାଗରତ୍ତ କରି ପଢ଼ୁଇବାଇ, ସେମନ କେତେକ କରମର ଲକ୍ଷମନ । ମୁର ଆରବା ଦିନେ ସେମନ ଗଟେକୁ ଦୂମଶ୍ଵର ଅଳକରି ଏନେତେନେ ବୁଲିବା ଲକ ପାରା ନ ରେ । ଆରି ସେମନ ଲକ୍ଷମନକେ ଦେବି ଲାଜ ନ ଥିଅବ । ୧୬ ତାରପତେ ଆଦମାମନ ସବୁ ରାଜାମନକେ ଗଣେକୁ ଜାଗାଇ ଚୁଲ୍ଲିଆଇ ଆନ୍ଦାଇ । ଏବରି ବାସାଇ ସେ ଜାଗାର ନାହିଁ ଅଳକାନି ଅମିଗରଦନ । ୧୭ ତାରପତେ ପାତ ଲମର ଦୁର, ତାର ରିପାର ଚିନା ପବନେ ଆକାଶିବେଲା । ଆରି ଏବେ ଦେକା!! ମନ୍ତ୍ରିରେ ରଇବା ଦସବା ଜାଗାର ଅନି ଗଟେକ ବଦ ସବଦ ଆଇଲା । “ସେମା ସବୁ ସାରିଗଲା!” ୧୮ ବାପରେ ବିଜଳି ମାରଲା, ଗଢଗଢି ମାରଲା ଆରି ବେଶି ଦରତନି ବୁଲିବୁଲା । ମୁନୁସ ନାତି ତିଆର କଲାତେଜାଇଥାନି ଏନ୍ତିର ଦରତନି ବୁଲିବୁଲବାଟା କେବେ ନ ଅଳରଇଲା । ଏଠା ସବୁରାମାନେ ଅନି କାରାପ ରଇଲା । ୧୯ ସେ ବଦ ନଥର ତିନିବାଗ ଅଳଗାଲା । ସବୁ ଦେପର, ସବୁ ରାଇଜର ନଥରମନ, ବିନାସ ଅଳଗାଲା । ପରମେସର ତାଳପୁଟା ରଇବା ବାବିଲନକେ ଏତାଇଲା । ଆରି ତାର ଗିନାଇଥାନି ତାକେ ମଦ କୁଆଇଲା । ଏଟାର ଅର୍ଥ ଅଳକାନି, ତାର ରିପାଇଥାନି ଆଇବା ବଦ ତଣୁ ସେମନ ପାଇବାଇ । ୨୦ ସମଦ୍ବୁଦ୍ଧ ମଜାଇ ରଇବା ପୁକୁଳା ଜାଗାମନ ସବୁ କୁପଣି, କି ତଣୁରମନ ନ ରଇଲା । ୨୧ ଆକାଶେଥିନି ପଚାପ କେଜି ଲକା ରଇବା କାରାପାକନାମନ ଲକ୍ଷମନର ଉପରେ ଅଦରିଲା । କାରାପାକନା ଅଦରିଲା ଦିପଦରିଲାଗି ଲକ୍ଷମନ ପରମେସରକେ ପାଇସ ଦେଲାଇ । କାଇକେଦରିଲେ ସେଟାଗଟେକ ବଦ ବିପଦ ରଇଲା ।

୧୭ ତାରପତେ ସାତ୍ତା ଗିନାଦାରିରଇବା ସାତ୍ତା ଦୁତମନର ବିଭିନ୍ନ

ଅନି ଗଟେକୁ ଦୁଇ ମନେ ଆୟିକରି କଇଲା, “ଇତି ଆର ।” ସେ ତାଙ୍କୁଗୁରାଟ ଦେଖିଯା କେନ୍ତାରି ତଥା ପାଇସି, ସେଠା ମୁଲ ତକେ ଦେକାଇବି । ଦେଖି ଗାତ୍ରମନ ମିରିରଇବା ଜାଗାର ପେ ନଅର ତିଆର ଅଇଲାଆଏ । ୨ ଜଗତର ରାଜମନ୍ତ୍ର ତାର ସଞ୍ଚ୍ଚ ଦେଖିଯା କାମ କଲାଇ । ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ ତାର ମଦ କାରକିରି ମାହାଲାଇ । ତାର ଅରହ ଅଇଲାନି, ତାକର କାରାପ ଦିଲାଗଲାଟିକେ ସେମନ ମାନଲାଇ । ୩ ମନେ ଆତମା ଦାରିଦ୍ରୟା ଆରି ଦୁଇ ମନେ ମରୁବଳି ବୁଁଁ ତାକିନେଲା । ଆରି ଏବେ ଦେବାଳା । ତେଇ ରଞ୍ଜେ ପ୍ରସର ଉପରେ ଗଟେକୁ ମାଇଜି ବସିରଇବାଟା ମୁଲ ଦେବକିଲା । ତାକେ ସାତମା ମୁଣ୍ଡ ଆରି ଦସଟା ପିଣ୍ଡ ରଇଲା । ପରମେସରକେ ନିମ୍ନାକରବା ନାହିଁ ସେ

ପୁରୁ ଉପରେ ଲେକାଇଲାଇଲା । ୪ ସେ ମାରଜି ରତ୍ନ ଆରି ଜାମକଳି ରତ୍ନର ବସ୍ତର ପିନ୍ଧିରଇଲା । ସେ ବେଶ ସୁନାବାନା, ଆରି ଦେବି ଦାମ ଦେଇରଇବା ଜଗନ୍ନାଥ ପିନ୍ଧିରଇଲା । ତାର ଆତେ ସୁନାର ଗିନା ଦାରିରଇଲା । ସେ କରିରଇବା ଦେଖିଆ କାମମନ୍ଦ ଆରି କାରାପ କାମମନ୍ଦ ସେ ଗିନାର ବର୍ତ୍ତିଅରଇଲା । ୫ ତାର କାପାଳେ ଲେକିରଇବା ନାହିଁ କେ ନାଜାନବା ଗଲେକ ଅରତ ରଇଲା । “ଏ ଦାକ୍ଷପାତା ବବିଲନ୍!” ଜଗତେ କରିରଇବା ସବୁ ଦେଖିଆ କାମର ଆରି କାରାପ କାମର ଆୟୁ ଦୁଇଷେ । ୬ ଆରି ସେ ମାରଜି ପରମେଶ୍ଵର ଲକ୍ଷମନର ବନି କାଇ ମାତ୍ରିରଇବାଟା ମୁହଁ ଦେବକଳି । ଜିସୁକେ ବିସ୍ବାସ କରି ସାଦବାନ୍ତ ଅଇ ମରିଜାଇରଇବା ଲକ୍ଷମନର ବନି କାଇକରି ମିମା ସେ ମାତ୍ରିରଇଲା । ମୁହଁ ତାଙ୍କେ ଦେବିକରି କାବା ଅଇଗଲା । ୭ ଦୁଇ ମନେ ପାଗାରିଲା, “କାରାକେ ତୁଲ କାବା ଅଇଗାଲୁସି? ଏ ମାରଜିର ଆରି ତାଙ୍କେ ଦାରିରଇବା ପୁରୁ କେ ନାଜାନି ରଇବା ଅରତ ମୁହଁ ତକେ କରିଦେବି ।” ସେ ପୁରୁକେ ପାତା ମୁଣ୍ଡ ଆରି ଦସ୍ତା ସିଙ୍ଗେ ରଇଲା । ୮ ଆଗରୁ ତରେକ ସେ ପୁରୁ ବିଚିରଇଲା । ମାତ୍ରର ଏବେ ଆରି ସେ ନ ବିଚି । ପାତାଲେଅନ୍ତି ସେଟା ବାରଇ ଆରି । ତାଙ୍କେ ଆରି ତରେକ ସେ ଦଶ୍ମ ପାଇବା କାଗାର ନିଆଥର୍ଯ୍ୟ । ଜଗତେରଇବା ଲକ୍ଷମନ, ସବୁ ତିଆର ନ ଅଇବା ଆଗରୁ, ଜାର ମାହଁ ଜିବନରଇବା ବରଣାନେ ଲେକାଥ୍ରମାର, ସେମନ ସେ ପୁରୁକେ ଦେବି କାବାଅଳଜିବାର । କାରକେବରଇଲେ ସେ ଆଗରୁ ବିଚିରଇଲା, ଏବେ ଆରି ସେଟା ବିଚିରଇନାଇ । ମାତ୍ରର ସେଟା ଆରିତରେ କାରି । ମାତ୍ରର ସେଟା ଆରିତରେ କାରି ।

(Abyssos g12) ୯ “ଗଟେକ ଗିଥାନ୍ ରଇବା ଆରି ଦିନ୍ବୁ କରିବା ଲକ୍ଷସେ ଏଟା ବୁଦ୍ଧିପାର୍ଯ୍ୟ । ସେ ପାତା ମୁଣ୍ଡର ଅରତ ଅଇଲାନି, ସେ ମାରଜି ଦସ୍ତା ପାତା କୁପଲି । ସେଟା ଅଇଲାନି ପାତା ରାଜାମନ୍ଦ ମିମା । ୧୦ ସେ ପାତା ରାଜାମନ୍ଦ ବିଦ୍ରରେ ଅନି ପାଁଚଟା ରାଜା ବୁଦ୍ଧିଗାଲାଇ । ଗଟେକ ଏବେ ମିମା ସାପନ୍ କଲାନି । ଯାରାସାରିଟା ଏବେଜାକ ଆସେନାଇତା । ସେ ଆରାଲେ ଚନେକରପାଇ ସାପନ୍ କରିବାରଥାତେ । ୧୧ ଆରି ଜନ ପୁରୁ ଜେ କି ଆଗରୁ ବିଚିରଇଲା, ଆରି ଏବେ ସେ ବିଚିନେନାଇ, ସେ ଅଇଲାନି ଆପ ଲମ୍ବ ରାଜା । ପାତା ରାଜାମନ୍ଦ ବିଦ୍ରରେଅନି ସେ ଗଟେକ । ଆରି ସେ ମିମା ବୁଦ୍ଧିଜାଇସି ।” ୧୨ ଜନ ଦସ୍ତା ସିଙ୍ଗେ ତୁଳ ଦେବିରଇଲୁସୁ, ସେଟା ଅଇଲାନି ଦସ୍ତା ରାଜା । ସେମନ ଏବେଜାକ ରାଇକେ ସାପନ୍ କରଦି ନାଇତା । ମାତ୍ରର ପୁରୁଷଙ୍କ ରାଜା ରାଜାବେ ଗଟେକ ଗଟେକ ସାପନ୍ କରିବାକେ ଅଧିକାର ଦିଆଥିଲା । ୧୩ ଏ ସବୁ ଦସ୍ତା ରାଜାମନ୍ଦକେ ଗଟେକ ଆକା ଆଦେଶ ଆତେ । ତାକର ସବୁ ବସୁ ଆରି ଅଧିକାର ପୁରୁକେ ଦେବାଇ । ୧୪ ସେମନ ମେଣ୍ଟପିଲାର ବିବୁବେ ତୁଳଦ କରିବାର । ମାତ୍ରର ମେଣ୍ଟପିଲା ସେମନକେ ଆରାରି । କାରକେବରିଲେ ସେ ସବୁ ମାପରୁମନ୍ ର ଶାନେଅନି ରଚେ ରଇବା ମାପରୁ । ଆରି ରାଜା ମନରଟାନେ ଅନି ଉପରେ ରଇବା ରାଜା । ତାର ଜେତ୍ବକି ସିସମନ୍ଦକେ ସେ ତାକିକରି ବାଢିଲାଆତେ, ଆରି ତାଙ୍କେ ସବୁ ସଙ୍କ୍ରମିତା କଲାନା, ସେମନର ସଙ୍କ୍ରମ ସେ ଜୁଦି କରିବି । ୧୫ ଦୁଇ ଏନ୍ଦୁରି ମିମା ମନେ କଲାଲା, ତୁଳ ଜନ ପାନି ଉପରେ ଦେଖିଆ ବିଦ୍ରରଇବାଟା ଦେବକଳୁସୁ, ସେଟା ଅଇଲାନି ଏ ଜଗତର ରାଜକୁମନ୍, ଲକ୍ଷମନ, ଜାତିମନ୍ ଆରି ବାସାମନ୍ । ୧୬ ତୁଲ ଦେବିରଇବା ଦସ୍ତା ସିଙ୍ଗେ ଆରି ସେ ପୁରୁ, ଦେଖିଆକେ ଗିନ କରିବାର । ତାରଟାନେ ରଇବାଟା ସବୁ ତାତାଲିନେଇ ତୁମ୍ଭୁ କରିବାର । ତାର ମାହଁସ କାରକିରି ତାଙ୍କେ ଜଳଟାନେ ପଚାଇଦେବାଇ । ୧୭ କାଳକେବିଲେ ପରମେସର ତାର ଜଳନା ପୁରାପୁରନ କରିବାକେ ସେମନର ମନକେ ଏ କାତାଦେଇ ପାଇଲାଆତେ । ସେମନ ଗଟେକ ଅଇ କାମ କରିବାଇ । ପରମେଶ୍ଵର ବାକିଆ ସିଦ ଅଇବାଜାକ ତାର ରାଜକେ ସାପନ୍ କରିବା ବପୁ, ପୁରୁକେ ଦେଲାଆତେ । ୧୮ ଆରି ଜନ ମାଜିକିରି ତୁଲ

ଦେବକୁସ୍, ସେ ଅଇଲାନି, ଜଗତର ରାଜାମନ୍ଦିକେ ସାସନ କରିବା ସେ ବଡ଼ ନାଥ ।

୧୮ ତାରପଟେ ଏବେ ଦେକାଇ ପରିମାଣ ଆରି ଗଟେକ ଦୁଇ ଉତ୍ତରିଆଇବାଟା ମୁଲୁ ଦେକଲି । ତାକେ ବେଷି ଅଦିକାର ରଙ୍ଗଲା । ଆରି ତାର ଉଜଳ ଶୁଲ୍ଲାଇ ଜଗତେ ବର୍ତ୍ତି ଅଇଗଲାଲା । ୨ ସେ ଦେଖି ଆକ୍ରମାର୍ତ୍ତ କରିଲା, “ତାର ଦସ ଅଇଲା ଆବେ! ସେ ବହ ବାବିଲନ ମାଟିଲଗେ ମିଷ ରୁନ୍ଦୁନା ଅଇଗଲାବେ! ଯେତା ଏବେ ମାଟିବିଦରେ ପତିଆର ଗଲାବେ! ତାକେ ଏବେ ଦୁମାନନ୍ଦ ଆରି ଅସୁକଳ ଆଦମାନନ୍ଦ ବାଦାଦେଲାଇନି । ପଦୁ ରକାମର ଅସୁକଳ ଆରି ଗିନ୍କରବା ଚଢିମନ୍ଦ ତାର ବିଦରେ ବାପା ଅଇଆରେ । ୩ କାଇକେବଇଲେ ଜଗତର ସବୁ ରାଜଜମନ, ତାର ମଦ କାଇ ମାଟିଜାଇଆବେ । ଏତାର ଅରତ ଅଇଲାନି ତାର କାରାପ ଚଲାଲିଲ୍ତି ମାନ୍ଦବାକେ ଯେମନ୍ତକେ ସୁତ୍ରରଙ୍ଗା । ଜଗତର ରାଜମନ ତାର ସଞ୍ଚ ବେଶିଆ କାମ କରିବାର ଅବିଆସ କଲାଇ । ଜନ୍ମ ସଂପତ୍ତି ପାଇବା ଆସାଇନି ଏ ଜଗତର ବେବାରିମନ୍ଦ ପାଇକାର ଅଇଗଲାର ଆବେ ।” ୪ ତାରପଟେ ପରିମେ ଅନି ଆରି ଗଟେକ ସବଦ ଏନ୍ଦୁରି କଇବାଟା ମୁଲ ସୁନ୍ଦରି । “ମର ଲକ୍ଷମନ ତାରଗାନେଅନି ବାରି ଆସା । ତମେ ଜଦି ତାର ପାପେ ମିୟଲେ, ସେ ପାଇବା ତଣ୍ଟେ ମିୟପା । ୫ କାଇକେବଇଲେ ତାର ସବୁଜାକ ପାସ କୁପା କୁତାଇଲା ପାରା ସରିଗେ ଜାକ କେଟିଲା ଆବେ । ଆରି ପରମେସର ତକର କାରାପ ଚଲାଲିଲ୍ତି ଏତାଇଲାନି । ୬ ତାର କରିରଙ୍ଗବା କାମର ଲାଗି ତାକେ ବାରତାଇ ଦିଆଅଇସି । ଆରି ସେ ସମାନ ତଣ୍ଟେ ପାଇସି । ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ଦୁକ୍ତକସ୍ତ ଦେବାକେ ସେ ଜାଇଜାଇଟା କଲାଆଟେ, ଯେତା ତାକେ ଦୁଇ ଶୁନ୍ଦ ଜୟାବେ ବାରତାର ଦିଆଅଇସି । ସେ ଜେତୁକି କାମୁର ମଦ ବିନ ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ କାଇବାକେ ଦେଇଦେଇରିଲା, ତାର ଦୁଇରୁନ ଅଦିକାରିରା ତାକେ କାଇବାକେ ଦିଆଅଇସି । ୭ ତାର ଜେତୁକି ଦନ ସଂପତ୍ତି ଆରି ବଦପନ ଆବେ, ସେ ଜୟାବେ ତାର ଦୁଇ କୁକୁର ଆରି କାନ୍ଦୁରି ରଇସି । ସେ ନିଜକେ ଜଇସି ମୁଲ ରଇ ସାଥର କରିବା ଗଟେକ ରାନି ।” ଗାଣ୍ଡି ଅଇଲିଥାତି ଜେ ମୁଲ କାନ୍ଦୁରି? ୮ ଯେତାରପାଇବିଲି ଦିନେକ ବିଦରେ ତାକେ ମରି, ରଗଦୁକା, କାନ୍ଦୁରି ଆରି ରନସତ ଆଇସି । ଆରି ସେ ଜଇଟାନେ ପଚିଜାଇସି । କାଇକେବଇଲେ ବେଷି ବପୁର ମାପରୁ ପରମେସର ତାକେ ବିବାରନା କରିସି ।” ୯ ତାର ଦେଖିଥା କାମ ଆରି ଲାକ୍ଷା ଅଇ ମିଶିଲା ଜେତୁକି ରାଜମନ ସେ ଜଇଲଗେ ପଢିଲାତେଅନି ବାରଇବା ଦୁଆଁ ଦେକିକରି ଆକ୍ରମାରି କାନ୍ଦୁବାଇ । ୧୦ ଯେମନ୍ ଆମେନିବା ତଣ୍ଟେ ପାଇବୁ ବଲି ତରିକର ଦୁରିକେ ଚିଆଅଇ ଜଇବାଇ, “ଏଟା କାଇ ଜନସତା, କାର କାନ୍ଦୁରି, ଏ ବହ ଅଇକରି ସୁନ୍ଦର ବାବିଲନ । ଦୁଇ ପାଇବା ଦଶ ଅଟେ ଅଇଗଲାଲା । କାଇକେବଇଲେ ଗଟେକ ଗାନ୍ଧି ବିଦରେ ଦୁଇ କୁରୁପନୀସ ଅଇଗଲୁସି ।” ୧୧ “ଏ ଜଗତର ବେବାରିମନ ତାରପାରା ଦୁଇ ଅଇକରି କାନ୍ଦୁଲାଇନି । କାଇକେବଇଲେ ତାକର ଜିନିସ ଆରି କେ ନ ଗେନନ୍ତି ।” ୧୨ ତାକର ସୁନ୍ଦବାନା, ତାକର ରୁପା, ଜଇବ ଦାମ ଦେଇରଇବା ରାତା ମତିମନ, ସିଲକୁ ଲୁଗା, କାମକଳି ରହୁର ସପ୍ତର, ରଙ୍ଜିଞ୍ଚା ବସ୍ତର, ବିନ ବିନ ରକାମର ବେଷି ଦେବା ବାସନା ଗର, ଥାତିର ଦାତାଇଅନି ଜବର ଦାମଦେବାଟାମନ, ଗରେଅନି, ପିତଳେଅନି, ଲୁଆଇଅନି, ମାରବଲ ପାକନାଇ ଅନି, ତିଆର କରିରଙ୍ଗବା, ବିନ ବିନ ଜିନିସ କେ ମିଥା ନ ଗେନନ୍ତ । ୧୩ ତାଲାଟିନି, ବିନ ବିନ ରକାମର ମସିଲା, ଦୁଏ ବାସନାଦେବା ଦିନମୁଁ ଶୁଣ୍ଟି, ଅନ୍ତର ମଦ, କିନନ, ଅଟା, ଗମ୍ଭୀ, ଗରୁ, ମେଣ୍ଟା, ଗତା, ରତ, ଏନ୍ଦୁରିକି ଗତିକଟବା ଦାନ୍ତା ଆରି ଲକ୍ଷମନଙ୍କେ ମିଥା ଜାକେ କି ସେମନ୍ ଚିତିଦ୍ଵାରା କରି ବିକ୍ରବାଇ, ସେମନ୍କେ ମିଥା ଗେନି

ନେବାକେ କେ ନ ବାରଥର । ୧୪ ବେବାରିମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଜନ୍ ସବୁ ଜିନିସ ତମେ ନିଜର କରିବାକେ ମନ କରୁତେରଇଲାସ୍, ସେବା ସବୁ ପୁରାପୁରୁନ୍ ନସତ ଅଇଗାଲା । ତମର ଦନ ସପ୍ତି ନସିଗାଲା ଆରି ଜେତକି ଜିନିସ ତମକେ ସାରିବା କରାଇତେରଇଲା, ସେବାମନ୍ ଆରି ନ ଦିପେ ।” ୧୫ ସେ ନଥରେ ବେବାର କରି ବେବାରିମନ୍ ଜେତକି ସାରକାର ଅଇଗାଲାଇ, ସେ ନଥର ତଣ୍ଡୁ ସେମନ୍କେ ମିସାରିବାର ବଲି ତରିକି ସେମନ୍ ଦୁଆରେ ରଇବାଇ । ସେମନ୍ ଆକମାରି କାନ୍ଦୁବାର । ୧୬ ଆରି ଏହୁରି କରାଇଲାଇ “ଏଟା କାଇ ଇନସତା! ଏ ବଢ଼ ନଥର ପାଇ କାଇ କାହିଁରୁତି? ତେବେ ଲକ୍ଷମନ୍ ଜାମକିଲିଆ ରଙ୍ଗେ ଆରି ଦବ ସିଲକୁ ଲୁଚା ପିନ୍ଦୁତେରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ପୁନା ଆରି ବେଦି ଦାମ ଦେବା ଇରା ମୁକ୍ତଗମନ୍ ପିନ୍ଦୁରଇଲାଇ । ୧୭ ମାତର ଗଟେକ ଗାଁ ବିଦରେ ତାକର ସବୁ ଦନ ସପ୍ତି କୁରୁପାନ୍ ଅଇଗାଲା । ପାନିଜାଇ ଗାଲାଇମନ୍ ଆରି ସମ୍ଭୁରେ କାମ କରି ଜିବାଲକ୍ଷମନ୍ ଜାଇଁ କାମ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ସମ୍ଭୁରେ କାମ କରି ଜିବନାକାରିନା କରି ପାରକାର ଅଇରଇଲାଇ, ସେମନ୍ ସବୁ ଦୁଆରେ ରଇକରି ଦେବେତେରଇଲାଇ ।” ୧୮ ସେ ନଥର ପଦଲାକେ ତେବେନି ଉଦ୍ଧଳା ଦୁଆଁ ବେକି ସେମନ୍ ଆରିଲି ଅଇକରି କରିଲାଇ, “ଏ ନଥର ପାର ଆରି କନ୍ ନଥର ମିଷା ନ ରଇଲା ।” ୧୯ ସେମନ୍ ତାକର ମୁଣ୍ଡ ଦୁଇ ବିଚିଅଇଲାଇ ଆରି ଆକମାରି କାନ୍ଦୁ କାନ୍ଦୁ କରିଲାଇ, “ଏଟା କାଇ ଇନସତା । ଏ ବଢ଼ ନଥର ପାଇ କାଇ କାହିଁରୁତି? ସମ୍ଭୁରେ ଆହୁରି ଅଇରେ କାହାକୁ ଅଇରିବା ବିଦରେ ପେଟାସୁ ନସିଗାଲା । ୨୦ ସେ ବଢ଼ ନଥର ଦୟାରିଲାଗି ସରଗେ ରଇବା ଲକ୍ଷମନ୍ ସାରିବା ରଥା । ପରମେସର ସେ ନଥରକେ ତଣ୍ଡୁ ଦେଲାକେ ତମେ ବଦିପଦ୍ଧବିତାମନ୍, ପାରିନିମନ୍ ଆରି ପରମେସରକେ ବିସବାସ କରିବା ଲକ୍ଷମନ୍ ସାରିବା ରଥା । ସେ ନଥର ଲକ୍ଷମନ୍ ତମକେ ତାଦିନା କରିରେଇଲାଇ । ୨୧ ତାରପରେ ଏବେ ଦେବକୀ! ଗଟେକ ବେଷି ବପୁର ଦୁଇ ଗଟେକ ବଢ଼ ଜତା ଏହକି ପାକନା ବେଟି ସମ୍ଭୁରେ ପିନ୍ଦୁଲା । ଆରି କରିଲା “ଏହୁରିଯେ ବଢ଼ ନଥର ବାବିଲନକେ ଜବର ଅଇତେ ପିନ୍ଦୁବାଇ । ଆରି ତାର ନାରୁଗନ୍ତୁ ନ ମିଳେନି ।” ୨୨ ବିଶା ବାଜାଇମନ୍, ଗିରିଗାଇମନ୍, ବାରୁସି ପୁକୁମନ୍ ଆରି ମଇରି ସବ୍ଦ କିବେ ନ ମୁନ୍ଦର । ସୁନ୍ଦର ଜିନିସ ତିଆରକରୁମନ୍ ତେବେରି ନ ଦିପଦ । ଲକ୍ଷମନ୍ ଜତାସନ୍ତ୍ର ଗରବା ସବ୍ଦ ମିଷା ଆରି ନ ମୁନିଅଥ । ୨୩ ଏ ନଥର କାଇବତିସନ୍ତ୍ର ମିଷା ଉଜଳ ନ ଦିପେ । ଏବେ ବିଦା ଅଇବା ଦାଢ଼ୁତା ଦାଢ଼ୁତିର କାତା ମିଷା ନ ମୁନିଅଥ । ତମର ବେବାରିମନ୍ ମୁଲାଇ ଜଗତେ ତାକିପୁଟା ଅଇଆବଦ । ଆରି ତର ମାୟାଜାଲେ ପଢ଼ିକରି ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ୍ ସବୁ ନାତାଇଅଇଲାଇ ।” ୨୪ ବଢ଼ ନଥର ବାବିଲନ୍ ତଣ୍ଡୁ ପାଇଥାବେ । କାଇବେବଲେ ଦୟିପଦବକତାମନ୍କ ଆରି ପରମେସର ଲକ୍ଷମନ୍ ବନି ସେ ନଥରେ ବରଗାଲାଆବେ । ଆରି ମୁଲାଇ ଜଗତେ ମରାଇଅଇରଇବା ଜେତକି ଲକ୍ଷ ଏ ନଥର ଲାଗି ମିଳିବାଇଲାଇ । ବାବଦାଦିମନ୍କ ସାହୁଲକ୍ଷମନ୍କ ଆରି ପୁରୁତିବିତେ ମାରା ଜାଇରଇବା ସବୁଲକ୍ଷମନ୍କ ବନି ସେ ତିପି ରଇଲା ।

୧୯ ତାରପରେ ସରଗେ ଗଟେକ ଜାଗାଇ ମାନ୍ଦ ଲକ୍ଷ ଆରିଲିଅଇକରି ଏହୁରି କିଲାବାର ମୁଲ୍ଲ ସୁନ୍ଦରି । “ପରମେସରକେ କୁଆର କରା । ସେ ଆମକେ ମୁଦୁତି ଦେଲାଆବେ । ଆମର ପରମେସରକେ ତାକିପୁଟା ଆରି ବପୁ ଥ ।” ୨୫ ତାର ବିଚାରନା ଜାକ ସବ ଆରି ଅନିଆଇ ନ ଅଇତେ ଜନ୍ ବେଦିଆ ମାଜି ଗୁଲାଇ ଜଗତକେ ତାର କାରାପ କଲାଚଲି ପଣ୍ଡ ନସାଇରେଇଲା, ସେ ତାକେ ଦସ ଦେଲାଆବେ । ତାର ଦାଢ଼ୁତାମନ୍କେ ସେ ମରାଇଲାକେ ତାକେ ସେ ତଣ୍ଡୁ ଦେଲାଆବେ ।

ଆରିଲିଅଇଲାଇ । “ପରମେସରକେ କୁଆର କରା । ସେ ବଢ଼ ନଥର ଜଇଲେ ପଢ଼ିଲାପାଇ ଉଦ୍ଧଳା ଦୁଆଁ କିବେ ନ ସାରେ ।” (ଅନ୍ତ ୧୬୫) ୪ ୨୬ ପାରିନିମନ୍ ଆରି ତାରଟା ଜିବନ ରଇବା ପୁମନ୍ ତାଶ୍ଚାସନ୍ ପଢ଼ି ବସିବା ଜାଗାର ବସିରଇବା ପରମେସରକେ କୁଆର କଲାଇ । ଆମେନ୍ ପରମେସର ତାକି ସବୁ ବଦିପାନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତାକେ କୁଆରକରା ।” ୨୭ ତାରପରେ ଗଟେକ ଜବର ମାନ୍ଦ ଲକ୍ଷପାରା ଆରି ବେଦି ସବ୍ଦ କିଟି ଉପରେ ଅନି ଅଦରତେରଇବା ଗଟେକ ଜଲାପାରା ଆରି ଗୁଡ଼ଗୁଡ଼ ଅଇ ଆଇବା ଗଢ଼ଗଢ଼ ପାରା ଗଟେକ ସବ୍ଦ ସୁନ୍ଦରି । ସେମନ୍ ଏହୁରି କିଲାରେଇଲାଇ “ପରମେସରକେ କୁଆର କରା । ଆମର ମାପରୁ ସବୁରାତାନେଅନି ବୁରୁଗା । ଆମର ପରମେସର ଅଇଲାନି ମାପରୁ ।” ୨୮ ଆସା ଆମେ ସାରବା ସନ୍ତ୍ର ଗୁଣାତ କରୁ ଆରି ତାର କାବାଅଇଜିବା କାମରପାଇ ତାକେ ତାକି ସବୁପୁଣା କରୁ, କାଇବେବଇଲେ ମେଣ୍ଟପିଲାଇ ବିଦା ଅଇବା ବେଲା ଲାଗେ କେବଳାବେ । ଆରି ତାର କନିଆଦାନ୍ତୁଟିକେ ବିଦା ଅଇବାକେ ନିଜେ ତିଆର କଲାଆବେ । ୨୯ ତାକେ ପୁକଳ ପିରପିରା ଅଇ ଜକମକିଜିବା ବସତର ପିନ୍ଦୁବାକେ ବିଆଅଳାଆବେ । ପିରପିରା ଲୁଗା ଅଇଲାନି, ପରମେସର ଲକ୍ଷମନ୍କ ଦରମ କାମ । ୩୦ ତାରପରେ ଦୁଇ ମନେ କଇଲା, “ଏଣ ଲେକି ସନ୍ତ୍ରିର । ମେଣ୍ଟପିଲାଇ ବିଦା ବିଜନ୍କେ ଜେତକି ଲକ୍ଷକେ ତାକରା ଅଇଲାଆବେ । ସେମନ୍ କେତେକ ନିକି କରମର ଲକ୍ଷ ।” ଆରି ଦୁଇ କଇଲା, “ଏଟା ପରମେସର ସଦ ବକିଅ ।” ୩୧ ମୁଲ ତାକେ କୁଆର କରି ବଳି ତାର ଗତେ ତାଶ୍ଚାସନ୍ ପଢ଼ିଲି, ମାତର ସେ ମନେ କଇଲା, “ନିରୁ ମୁଲ ଆରି ତର ସନ୍ତ୍ର ବିସବାରି ବାଇମନ୍କ ଜେତକି ଲକ୍ଷ ଆମେ ସବୁ ଜିଶୁ ଜାନାଇରଇବା ସବ ଦାରିଆୟ ଆମେ ସବୁ ଅବକା ଦାଢ଼ୁତାମନ୍, ପରମେସରକେ କୁଆର କରା । କାଇବେବଇଲେ ଜିଶୁ ଜନ୍ ସବ ଜାନାଇଥାବେ, ସେଟାଯେ ବଦିପଦ ବକତାମନ୍କେ କାତାଅଇବାକେ ବପୁଦେଲାଆବେ ।” ୩୨ ତାରପରେ ସରମ ଗରା ଅଇଲାଟା ମୁଲ ଦେକଲି । ଆରି ଏବେ ଦେବକୀ! ଗଟେକ ବଢ଼ ଗତା ଆଇବାଟା ଦିପଳା । ଗତା ଗାଲାଇବା ନାହିଁ ଅଇଲାନି ବିସବାସ କରବାଟା ଆରି ସବତା । ସେ ଅନିଆଇ ନ କରି ତାର କୁରିଦ କରି ବ୍ୟାପି ଆରି ଜିଦ୍ଧି । ୩୩ ତାର ଆଁକ ଲାଗୁତେ ରଇବା ଜଇପାରା ରଇଲା । ଆରି ତାର ମୁଣ୍ଡ ବେଷି ମୁଲୁର ପିନ୍ଦୁ ରଇଲା । ଜନ୍ ନାରୁ ତାର ଉପରେ ଲେକା ଅଇରଇଲା, ସେଟାକେ ତାତିଦେଲେ ଆରି କେ ନାଜାନିରଇଲାଇ । ୩୪ ତାର ବସତର ବନିତେ ବୁଢ଼ାଲାପାରା ରଇଲା । ତାର ନାରୁ ରଇଲା ପରମେସରର ବକିଅ । ୩୫ ସରଗର ସମିଅନି ଦ୍ୱା ବସତର ପିନ୍ଦିକି ଆରି ଦବିଗତ ବସି ତାର ପରେ ପତେ ଜାଇରେଇଲାଇ । ୩୬ ତାର ଚଣ୍ଡେଖାନ୍ତି ଗଟେକ ଗଜିଆ କାଶୁ ବାରଇଲା । ସେଟାପଦ ସନ୍ତ୍ର ତାକର ଉପରେ ସାପନ୍ କରିପି । ବେଷି ବପୁ ରଇବା ପରମେସର ରିପା ସେମନ୍କେ ଦେବକାଇପି । ସେ ତାର ସଦବୁମନ୍କେ ମାଣ୍ଣିକି ରମଦିବେଇପି । କେମୁରିକି ଅନ୍ତେରୁ ପିରକିରି ରଖ ବାରକରାଇପି । ୩୭ ତାର ବସତରେ, ଜଣ୍ଡୁ, ଏ ନାରୁ ଲେକାଅଇରଇଲା । “ସବୁରାଜାମନର ଉପରେ ରଇବା ମାପରୁ ।” ୩୮ ତାରପରେ ଏବେ ଦେବକୀ ବେଲ ଉପରେ ଗଟେକ ବୁଦ୍ଧ ଚିଆଅଇରଇବାଟା ମୁଲ ଦେକଲି । ଆକାସର ମଜାର ଉଦ୍ଧରେଇରଇବା ଜେତକି ସବୁ ଉତ୍ତରମନ୍କେ ସେ ଆକମାରି କଇଲା “ଆସା ପରମେସରର ବଢ଼ ବଜିତେଇ ଜିବାକେ ସବୁଲକ୍ଷ ଚାଲୁଗଥା ।” ୩୯ ଆସା ଆରି ଗାନାମନର, ମୁକିଆମନର ଆରି ସଇନମନର ମାରୁସି

କାଇବାକେ ଆସା । ଗତାମନର ଆରି ତାକେ ତାଲାଉମନର, ବହୁ ସାନ୍ ଲକ୍ଷମନର, ବହୁ ମୁଲି ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ସବୁ ଲକ୍ଷର ମାର୍ଗେସ୍ କାଇବାକେ ଆସା ।” ୧୯ ତାରପତେ ସେ ପସୁ ଜଗତର ରାଜାମନ ଆରି ତାକର ସମିଅମନ ଜେ ଗତା ତାଲାଉତେରଇଲା ଆରି ତାରସମିଅମନର ସତ୍ତ୍ଵ ଜୁଇଦ କରିବାକେ ରୁଣ୍ଟିଲାଗା, ମୁଲ ଦେବକି । ୨୦ ତେର ପସୁକେ ବନ୍ଦିକରି ନେଲାଇ । ତାର ସତ୍ତ୍ଵ ଜନ ମିର କଇବା ବଦିସଦବକ୍ତା, ଜେ କି ତାର ମୁଆଟେ କାବାଆଇଜିବା କାମମନ୍ କରତେରଇଲା, ତାକେ ମିଯା ବନ୍ଦିଗର ନେଲାଇ । ଏ କାବାଆଇଜିବା କାମମନ୍ ଲାଗି ସେ ଲକ୍ଷମନକେ ନାହାଇରେଇଲା । ଜନ ଲକ୍ଷମନ୍ କି ପସୁର ତିନ୍ ଗଦିଆଇକରି ତାର ମୁରତିକେ ଜୁଆର କରତେରଇଲାଇ ସେ ପସୁ ଆରି ମିତ କଇବା ବଦିସଦବକ୍ତା ଦୁଇଲକ୍ଷକାଙ୍କ ଜିବନ୍ ରଇତେ ଗନ୍ଧ ଅଳିରେଇବା କଇର ଗାତେ ପିତ୍ତ୍ଵାଇଲା । (Limnē Pyr g3041 g4442) ୨୧ ଗତା ତାଲାଉର ଚଣ୍ଡେଅନ୍ତି ବାରଇ ଆଇବା କାଣ୍ଟା ସତ୍ତ୍ଵ ତାକର ସମିଅମନ ମରିଗାଲାଇ । ସବୁ ତତ୍ତ୍ଵମନ୍ ତାକର ମାର୍ଗେସ୍ ପେଣ୍ପୁରତେ କାଇଲାଇ ।

୨୦ ତାରପତେ ଏବେ ଦେବକା! ସରଗେଅନ୍ତି ଗଟେକ ଦୁଇ ରହିବି ଆଇବାଗା ମୁଲ ଦେବକି । ତାରଲଗେ ପାତାଲର କୁଟିକାତି ଆରି ଗଟେକ ବଜ ରଇବା ବିକିଳି ରଇଲା । (Abyssos g12) ୨ ସେ ଅସୁର ପ୍ରାୟକେ ଦାରିଲା । ଜନ ଆଗର କାଲେ ରଇଲା ପ୍ରାୟ, ସେତା ଅରଲାନି ସରତାନ । ତାକେ ଅଜାର ବରସପାଇ ବିକିଳିପତ୍ର ବାନ୍ତିଦେଲା । ୩ ଦୁଇ ତାକେ ପାତାଲେ ପିତ୍ତ୍ଵଦେଲା ଆରି କୁଟି ପାକାଇକରି ସିଲ ମାରିଲା । ଏନ୍ତାରି କଲାକେ ଅଜାର ବରସ ନ ସାରତେ ସେ ବିନ୍ ବିନ୍ ରାଇଜର ଲକ୍ଷମନକେ ଆରି ନାହାଇ ନାପାରେ । ତାରପତେ ରେନେକରପାଇ ତାକେ ତାତିଦେବାଇ । (Abyssos g12) ୪ ତାରପତେ ମୁଲ କେତେବୀ ବସବା ଜାଗାମନ ଦେବକି । ଜେତକି ଲକ୍ଷ ବସବା ଜାଗାର ବସିରେଇଲା, ସେମନକେ ନିଆର କରିବାକେ ବସୁ ଦିଆଅଇରେଇଲା । ଆରି ତାତନା ପାଇ ମରାଇଅଇରେଇବା ଆଦମୀମନକେ ଦେବକି । ଜିଷୁ ଜାଗାଇରଇଲା ସବ ଆରି ପରମେସର ବାକିଅ ସେମନ ଜାଗାଇରଇଲାଇ । ପଶୁକେ କି ତାର ମୁରତିକେ ସେମନ ଜୁଆର କରଦିନାଇ । ପଶୁର ବିନ୍ ତକର କାପାଲେ କି ତକର ଆରେ ଗଦିଅଥ୍ବ ନାର । ସେମନ ଜିବନ୍ ପାଇଲାଇ ଆରି ଅଜାର ବରସକାଙ୍କ କିରିସଟେପତ୍ର ରାଜା ଲସାବେ ସାପନ କଲାଇ । ୫ ଅଜାର ବରସ ନ ସାରବାଜାକ ମରିଜାଇରେଇବା ଜେତକି ବାକି ଲକ୍ଷ ଜିବନ୍ ପାଇଦିନାଇ । ଏଗାଆକା ପରତୁମ ଜିବନ୍ ପାଇବାଇ । ୬ ମଲାଇଲେଅନ୍ତି ପରତମେ ଜେତକି ଲକ୍ଷକେ ଉଚାଇରେଇଲା, ସେମନ କେତେକ କରମର ଲକ୍ଷ । ପରତ ମରନ ତାକର ରେପରେ ସାଥନ ନ କରେ । ସେମନ ପରମେସର ଆରି କିରିସଟର ପୁଜାରି ଅଇବାଇ । ସେମନ ତାକର ସତ୍ତ୍ଵ ଅଜାରବରସ ନାକ ସାଥନ କରିବାଇ । ୭ ଅଜାର ବରସ ପାଇଲାପତେ ବନ୍ଦିଗରେଅନ୍ତି ସରତାନକେ ମୁକ୍ଳାଇବାଇ । ୮ ତେଜାଅନ୍ତି ଜଗତର ରାଜକମନକେ ନାହାଇବାକେ, ମୁଲାଇ ଜଗତେ ବିତ୍ତିଅଇରେଇବା ରାଜକମନକେ ନାହାଇବାକେ ସେ ବାରଇସି । ସେତା ଅଜାନାନି ଗର ଆରି ମାଗର । ସରତାନ ସେମନକେ ଜୁଇଦ କରିବାକେ ରୁଣ୍ଟାଇସି । ସମଦୁରେ ରଇବା ବାଲି ଜେତକି ଆତେ, ସେତକି ଲକ୍ଷ ସେମନ ରଇବାଇ । ୯ ସେମନ ମୁଲାଇ ଜଗତେ ବିତି ଅଇବାଇ । ଆରି ପରମେସର ଲକ୍ଷ ବାକିଅରି ପରମେସର ଲକ୍ଷ କରିବାକେ ନାହାଇବାଇ । ୧୦ ସେମନ ମୁଲାଇ ଜଗତେ ବିତି ଅଇବାଇ । ଆରି ପରମେସର ଲକ୍ଷ ବାକିଅରି ପରମେସର ଲକ୍ଷ କରିବାକେ ନାହାଇବାଇ ।

ଆଗେଅନ୍ତି ତେର ପିତ୍ତ୍ଵାଇରଇଲାଇ । ସେମନ ତେଲରଇକରି ଦିନ ରାତି କାଲ କାଲ ଲୁଗ ଜୁମ ସେ ଲକ୍ଷମନକେ କାବା କରିବଇଲା, ତାକେ ଜଇ ଆରି ଗନ୍ଧୁ ରଇବା ଗାତେ ନସଟ କରାଇଲା, ସେ ତେର ସେ ପସୁ ଆରି ମିରିକିଆ ଦେଇଁ ବାବାଦିମନ ମିଯା ଆଚର, ଆରି ସେ ଲକ୍ଷମନ ଦିନରାତିଜାକ କସଟ ବଗାର । (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) ୧୧ ତାରପତେ ମୁଲ ଗଟେକ ବଦଟା ବଦ ବସବା ଜାଗା ଆରି ଜେ ତାର ରେପେ ବସିରଇଲା, ତାକେ ଦେବକି । ସରଗ ଆରି ଦରତନ ତାର ମୁଆଟେଅନ୍ତି ପାଲାଇଲାଇ ଆରି କେବେ ତିପଦନାଇ । ୧୨ ତାରପତେ ମୁଲ ଜେତକି ମଲା ବହୁ ସାନ୍ ଲକ୍ଷକେ ଦେବକି । ସେମନ ବସବା ଜାଗାର ମୁଆଟେ ଟିଆଅଇରଇବାଟା ମୁଲ ଦେବକି । ବଇମନ ରଗାତି ଅଇଲା, ଜିବନ ରଇବା ଲକ୍ଷମନର ବର ମିଯା ରଗାତି ଅଇଲା । ସେମନ କଲା କାମ ରିପାବେ ମଲା ଲକ୍ଷମନକେ ବିତାର କଲାଇ । ସେମନ କରିବଇଲା କାମମନ୍ ବିଲାନେ ଆଗୁଆନ୍ତି ଲେକା ଅଇରଇଲା । ୧୩ ତାର ପତେ ସମଦୁରେ ଜେତକିଲକ ମରିରଇଲାଇ, ସେମନ ବାରଇଆଇଲାଇ । ମରନ ଆରି ପାତାଲ ମିଯା ସେମନ ବାରିରଇବାଟା ମଲାକମନକେ ମାତିଦେଲାଇ । ସେମନକେ ସରୁକେ କରିରଇବା କାମ ଲସାବେ ବିଚାରନା କଲାଇ । (Hadēs g86) ୧୪ ତାରପତେ ମଲା ଲକ୍ଷର ଜାଗାଇଅନ୍ତି ଆଇଲା ସବୁଲକ୍ଷ ଗାଗଦ ଆରି ଆଦମୀ, ଜଇର ଗାତେ ପିତ୍ତ୍ଵାଇଲା । ସେ ଗାତେ ଅଇରାନି ଦୁଇ ଲମ୍ବରର ମରନ୍ (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) ୧୫ ସେ ଦେଲେ ଜେତକି ଲକ୍ଷର ନାର୍ ଜିବନ ରଇବା ବଇଟାନେ ଲେକା ନ ଅଇରଇଲା, ସେ ସବୁଲକ୍ଷକେ ଜଇଲାଗବା ଗାତେ ପିତ୍ତ୍ଵା ଅଇଲା । (Limnē Pyr g3041 g4442)

୨୧ ତାରପତେ ଏବେ ଦେବକା! ନୁଆ ସରଗ ଆରି ନୁଆ ଜଗତ ଦେବକି ।

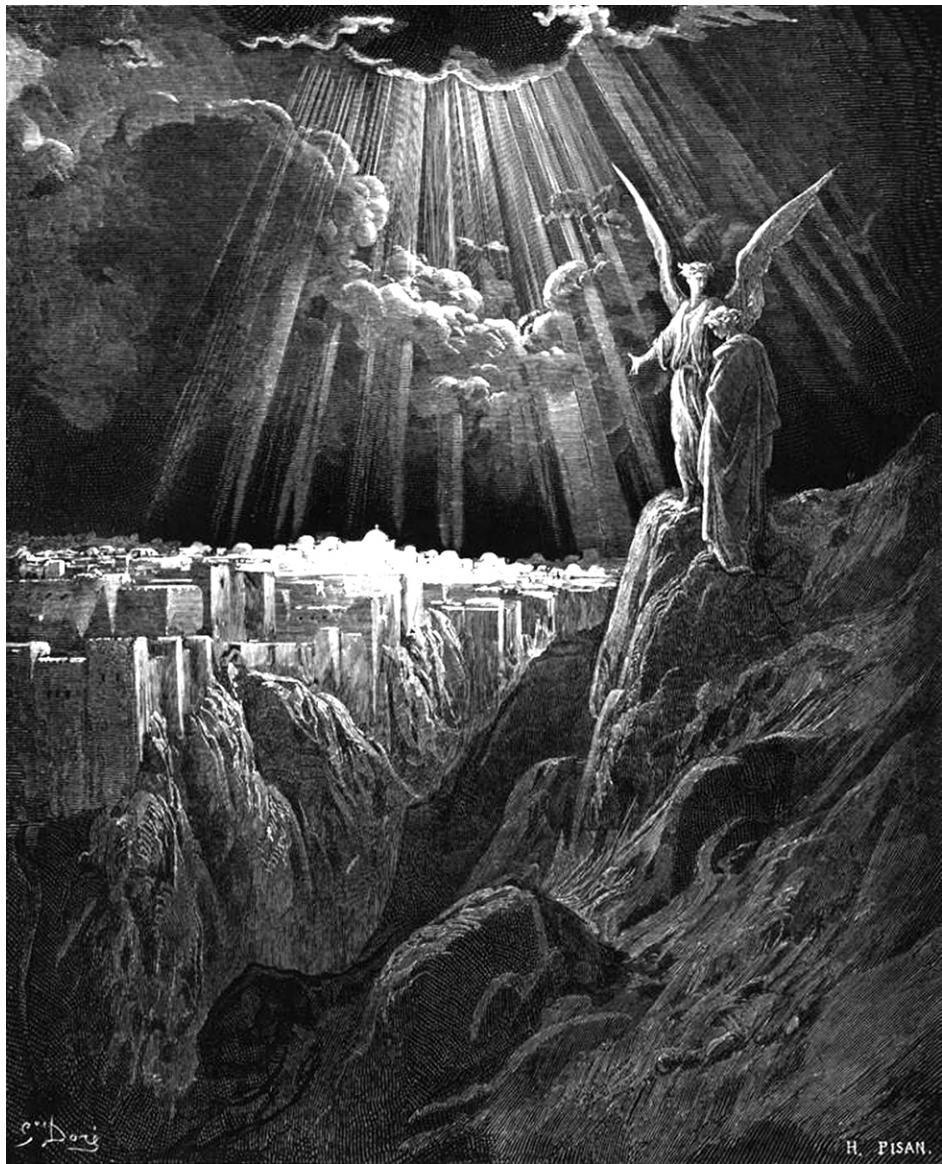
ପରତୁମ ସରଗ ଆରି ପରତୁମ ଜଗତ ଆରି ତିପେନାଇ । ସମଦୁର ମିଯା ଆରି ତିପେନାଇ । ୨ ଆରି ସେ ସୁକଳ ନଥର ଦେବକି । ସେତା ରଇଲା ନୁଆ କିରୁସାଲେମ । ସରଗେଅନ୍ତି, ପରମେସରଣନେଅନ୍ତି, ସେତା ରହି ଆଇରେଇଲା । ଗଟେକ ଦାତୁତି ଦାତୁତାକେ ବେଣ ଅଇବାକେ ଗାଲେ କେନ୍ତାଗା ପିତ୍ତ୍ଵରଣୟି, ସେନ୍ତ୍ରାରି ତିଆର ପିଆର ଅଇରଇଲା । ୩ ବସବା ଜାଗାଇଅନ୍ତି ଗଟେକ ବଦ ପବଦ କତାଅଇବାଟା ମୁଲ ପୁନି “ପାରାପାରି ବେଲେ ପରମେସର ମୁନୁସଜାତି ସତ୍ର ବାପା ଅଇବାକେ ଆଇଲାଆରେ । ସେ ତାକର ସତ୍ର ବାପା ଅଇପି । ଆରି ସେମନ ତାର ଲକ୍ଷ ଅଇବାଇ । ପରମେସର ନିଜେ ତାକର ସତ୍ର ରଣୟି । ଆରି ସେ ତାକର ପରମେସର ଅଇପି ।” ୪ ସେ ତାକର ଅନ୍ତ୍ୟ ପୁତ୍ରଦେଇସି । କେ ଆରି ନ ମରଦ । କାନ୍ତାଗୁବା, ଦୁକାସୁକା ନ ରଣ । ପୁରନା ବିସାଇ ଆରି ନ ତିପେ । ୫ ତାରପତେ ଜେ ବସବା ଜାଗାଇ ବସିରଇଲା, ସେ କଇଲା “ମୁଲ ଏବେ ସରୁ ବିସାଇ ନୁଆ କିଲିନି ।” ସେ ମନେ ଆରି କଇଲା “ଏଣ ଲେକିନିରି ସତ୍ର ।” କାଇକେବଇଲେ ଏ ବାକିଅ ସରୁ ସର୍ । ଆରି ବିସଦାସ କରିଅଇପି ।” ୬ ସେ ଆରି କଇଲା ସେତା ପାରିଗାଲା, ମୁଲ ଅଳିଲିନି ଆରାମର ଲକ୍ଷ ଆରି ପାରାପାରି ଲକ୍ଷ । ମୁଲ ସେ ଆଗମ ମୁଲ ସେ ପାରାପାରି । ଜାକେ ଜଦି ସପ କରସି, ପାନ୍ତରାପାନି କାଇବାକେ ମୁଲ ତାକେ ଦାକିନେବି । ଏ ପାଜରାର ଅନି ଜନ ପାନ ବାରିବାକେ ଜିବନ ଦେଇସି । ସେମନକେ ସେତା ଇନାମ ମିଲିସି । ୭ ଜନ ଲକ୍ଷମନ ଜୁଇଦ କରି ଜିବାର ସେମନକେ ଇନାମ ଦେବି, ଆରି ତାକର ପରମେସର ଅଳକି ଆରି ସେମନ ମର ପିଲାକି ଅଇବାଇ । ୮ ମାତର ଜେ ମରସତ୍ର ଆଇବାକେ ଦରବାର, ଆରି ବିସଦାସ ନ କରଦ, ଜାର ତାଲାଟିଲାଇ କାରାପ, ଜେ କି ନରମାରୁମନ ଆଚର, ଜନ ଲକ୍ଷମନ କାରାପ ରିତିନିତି ଅବିଆସ କରିବାଇ, ଜନଲକ୍ଷମନ

ମତ୍ତର ଜୀତର କରିବାକ ଆରି ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷମନ ମିର ଦେବତାମନ୍ଦକେ କୁଆର କରିବାକ, ଆରି ଜେତୁକି ସବୁ ମିଶ୍ରଆମନ ରଇବାକ, ତାକର ସେସବ ବେଳା ଏହୁରି ଅଇପି । ସେମନ୍ଦକେ ଲାଗିଦେଇବା ଗନ୍ଧାନେ ପିଣ୍ଡୁ ଅଇପି । ସେଟା ଅଇଲାନି ପଚାର ମରନ । (Limnē Pyr g3041 g4442) ୯ ପାତା ଦୁଃମନର ବିଦରେ ଗାନ୍ଧେ ଦୁଃଖ, ଜାର ଆତେ ପାତା ମରୁତି ରଇବା ଗିନା ରଇଲା, ସେ ମନେ ଆସି କରିଲା ଆର ମୂର ତକେ କନିଆ ଦାଢ଼ିତିକେ ଦେକାଇପି । ସେ ଅଇଲାନି ମେଣ୍ଟାପିଲାର ମାଇଜି । ୧୦ ପୁକଳ ଆତମା ମନେ ବାରିଲା, ଦୁଃ ମନେ ଗାନ୍ଧେ ଉଁତ୍ତର ଉଁତ୍ତର ତିପେ ଦେଗିଲାଇ । ସେ ମନେ ପୁକଳ ନଅର ଜିରୁପାଲେମ ପରମେସର ଗାନେଅନି, ସରଗେଅନି ଉଦରି ଆଇବାଟା ଦେକାଇଲା । ୧୧ ସେ ନଅର ପରମେସର ମଇମାଟ୍ଟେ ଜକ୍ମକି ଜାଇଦେଇରିଲା । ଗାନ୍ଧେ ବେସି ଦାମ ରଇବା ଜାସପର ନାଉଁର ରଇବାପାକନା ପାରା ଜକ୍ମକି ଜାଇଦେଇଲା । ସେ ପାକନାର ଦେକ୍ତିଲେ ଏବାଟେ ଅନି ପେବାରେଣା ସବୁ ତିସ୍ତରେଇଲା । ୧୨ ସେ ନଅରେ ଗାନ୍ଧେ ବେସି ଉଁତ୍ତର କାତି ରଇଲା । ତେଣ ବାରଟା ଗେଟ୍ ରଇଲା ଆରି ବାରଟା ଦୁଃମନ ସେ ଗେତୁମନର ଦେକାରକା କରିଦେଇଲାଇ । ଲସରାଯଲୁ ଲକ୍ଷମନର ବାରଟା ବିଶ୍ଵ ନାହିଁମନ ସେ ଗେତେ ଲେକାଇଦେଇଲା । ୧୩ ସବୁ ଦିଗେ ତିନ୍ଦଗାଲାକା କାପାଟ ରଇଲା, ଉଡ଼ର ଦିଗେ ତିନ୍ଦଟା କାପାଟ ଦକ୍ଷିଣଦିଗେ ତିନ୍ଦଟା କାପାଟ ଆରି ପତିମଦିଗେ ତିନ୍ଦଟା କାପାଟ ରଇଲା । ୧୪ ବାରଟା ମୁଲୁ ପାକନାର ସେ ନଗରର କାତି ଉଠାଇରଇଲାଇ । ଆରି ସେ ପାକନା ଉପରେ ମେଣ୍ଟାପିଲାର ବାରଟା ପରିଦ ମନର ନାହିଁ ଲେକା ଅଇରଇଲା । ୧୫ ଜନ୍ମ ଦୁଃ ମରସଟ୍ଟୁ କାତା ଅଇଦେ ରଇଲା, ତାର ଆତେ ନଗରକେ, ତାର କାପାଟ ମନ୍ଦକେ ଆରି କତିମନ୍ଦକେ ନାୟବା, ପୁନାର ନାୟବା ତାଟୁ ରଇଲା । ୧୬ ସେ ନଅର ମୁଗାପୁନର ଗରିକନିଆ ରଇଲା । ତାର ଲମ୍ ଆରି ଅଧାର ସମାନ ରଇଲା । ଦୁଃ ତାର ନାୟବା ତାଟୁ ସଟ୍ଟୁ ନଅର ନାୟଲା । ସେ ନାୟବା ଇଥାବେ ପେଟା ଦୁଇଅଜାର ତାରସ କିଲମିଟେର ଲମ୍ ରଇଲା । ତାର ଲମ୍ ଅଧାର ଆରି ଉଁତ୍ତର ସମାନ ରଇଲା । ୧୭ ଦୁଃ କିତି ମିଥା ନାୟଲା । ସେଟା ୨୦ ମିଟର ଉଁତ୍ତର ରଇଲା । ୧୮ ଜାସପର ନାଉଁର ଗାନ୍ଧେ ବେସି ଦାମର ଲାପାନା ସଟ୍ଟୁ କାତି ତିଆର ଅଇରଇଲା । ଅସିଲ ସୁମା ସଟ୍ଟୁ ନଅର ତିଆର ଅଇରଇଲା । ଆରି କାଁପିରା ସବୁ ତିସ୍ତରେଇଲା । ୧୯ ସେ ନଅରର କାତି ମୁଲୁ ପାକନାମନ ବିନ ବିନ ରକାମର ଭାବାପାକନାମନର ସଟ୍ଟୁ ସୁନ୍ଦର କରିଦେଇଲାଇ । ପରତୁମ ମୁଲୁ ପାକନା ରଇଲା, ଇଥପର । ତାରପରର ସମାୟର, ତାର ପଚର ଆଗାମେ । ତାର ପଚର ଏମରଲ । ୨୦ ତାର ପଚର ଅନିକ । ତାର ପଚର କରିକିମିତିଅନ । ତାର ପଚର ଅଳ୍ପି ରତ୍ନୀର କାହ, ତାର ପଚର ବେରିଲ, ତାରପଚର ଦିପାକ, ତାର ପଚର ଗାଲକେଦନି, ତାର ପଚର ତରକର, ଆରି ସାରାପାରି ଆମେଟି । ୨୧ ବାରଟା ମୁକ୍ତାର ବାରଟା କାପାଟ ତିଆର ଅଇରଇଲା । ଗାନ୍ଧେ ଗାନ୍ଧେ କାପାଟ ଗାନ୍ଧେ ଗାନ୍ଧେ ମୁକ୍ତାର ଆନି ତିଆର ଅଇରଇଲା । ନଅରର ବାହ ଅସିଲ ସୁମାପଟ୍ଟୁ ତିଆର ଅଇରଇଲା । କାଁପିରା, ଏନେ ଅନି ଦେବକିଲେ ତେନରଗାମନ ତିସ୍ତରେଇଲା । ୨୨ ସେ ନଅରେ ମୂର ଗାନ୍ଧେ ମିଥା ମନ୍ତ୍ରିର ଦେକିନାର । କାଇକେବଲିଲେ, ତାର ମନ୍ତ୍ରିର ରଇଲା ମାପୁର ପରମେସର । ଜେ କି ସବୁର ଭାବରେ ଆତେ, ଆରି ମେଣ୍ଟାପିଲା । ୨୩ ସେ ନଅରେ ଉପରେ ଉଜଳ ଦେବାକେ ବେଳୁ କି ଜନ୍ମ ଦରକାର ନ ରଇଲା । କାଇକେବଲିଲେ, ପରମେସର ମରମା ତେଣ ଉଜଳ ଦେଇଦେଇରଇଲା ଆରି ମେଣ୍ଟାପିଲା ତେଇର ବଟି ରଇଲା । ୨୪ ସେ ଉଜଳେ ଜଗତର ଲକ୍ଷମନ ଉତ୍ତିକାବ ଆରି ରାଜମନ ତାକର ଦନ ସଂପତ୍ତି ତେଣ ଆନି ସରପି ଦେବାଇ । ୨୫ ସେ ନଅରର କାପାଟମନ ସବୁବେଳେ ଉପାର୍ତ୍ତା ରଇଷି । ସେଟା କେବେ

ମିଥା ଦାବିଅଳ ନ ରେ । କାଇକେବଇଲେ ତେଇ କେବେ ରାତି ନ ଥିଲା । ୨୭ ରାଇକ ମନ୍ଦିର ତାକ୍ଷୁଣା ଆରି ଦନ ସେପିତ ସେ ନଥରେ ଆନବାଇ । ୨୭ ମାତର ଅସୁକଳ ରଇବା କାଇ ବିସର ମିଥା ସେ ନଥରେ ନ ପୁରେ । ଲାକ୍ଷ ଅଇବା କାମମନ୍ କରିବା ଲକ୍ଷ କି ମିତି କରିବା ଲକ୍ଷ କେ ମିଥା ତେଇ ପୁରି ନାପାରିବ । ମେଣ୍ଟାପିଲାର ବଇଲିଗେ ଜାର ନାହିଁ ଲେକାଇଅଇଆବେ, ଯେମନ୍ତସେ, ସେ ନଥରେ ଜାଇପାରିବ ।

୨୯ ତାରପତେ ଦୁଇ ମକେ ଜିବନର ପାନି ରଇବା ଗାହ ଦେକାଇଲା, ଜନ୍ମଟା କି କାହିଁପାରା ଦିଶ୍ଟେରଇଲା । ପରମେସରର ବସିବା ଜାଗାରାନି ଆରି ମେଣ୍ଟାପିଲାରାଗେନି ସେ ଗାତର ପାନି ଆଇତେରଇଲା । ୨ ନଥର ବାଟର ମଜାଇ ସେବା ବର ଆଇତେରଇଲା । ଗାତର ଦୁଇବାଟେ ଜିବନର ଗର ରଇଲା । ସେ ଗର ମାସ୍କେ ଗଟେକେ ତର ଅଇ ବରସ୍କେ ବାରତେର ପଲ୍ଲ ଦାରସି । ରାଇଜମନ୍ ନିକ ଅଇବାକେ ତାର ପଦତମନ୍ ରଇଲା । ୩ ପରମେସରର ଅବିଦ୍ୟା ରଇବା କାଇଗମିଥା ସେ ନଥରେ ନ ହିସେ । ପରମେସର ଆରି ମେଣ୍ଟାପିଲାର ବସିବାଜାଗା ସେ ନଥରେ ରଇଯି । ଆରି ତାର ଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍ ତାକେ ଜୁଆର କରିବାଇ । ୪ ସେମନ୍ ତାକେ ଦେବିବାର ଆରି ତାର ନାହିଁ ସେମନର କାପାଲେ ଲେକାଇଇ ରଇଯି । ୫ ତେଇ ଆରି ରାତି ନ ରେ । ବିତିର ଉଜଳ କି ବେଳର ଉଜଳ ଦରକାର ନ ପଡ଼େ । କାଇକେବଇଲେ ମାପରୁ ପରମେସର ତାକୁ ରଇଲୁ ରଇଯି । ସେମନ୍ ରାଜା ଇପାବେ କାଲ କାଲ ଜୁଗ ଜୁଗ ସାମନ୍ କରିବାଇ । (ଅତିକ ୧୬୫) ୬ ତାରପତେ ଦୁଇ ମକେ କଇଲା “ଏ ବାକିଆ ସବୁ ସତ୍ତ ଆରି ବିସାବ୍ସ କରିଅଇସି । ମାପରୁ ପରମେସର ଜେ କି ତାର ଆଦିମା ଦବିଷ୍ଟବକୁତାମନକେ ଦେଇରଇଲା, ସେ ତାର ଦୁଇକେ ପାଶିଲାଆବେ । ଆଇବା ଦିନମନ୍ତକେ କାଇଗା ଅଇସି, ସେବା ତାର ଦାଙ୍କୁଡ଼ାମନ୍ତକେ ଦେକାଇସି ।” ୭ ଜିମ୍ବୁ କଇଲାନି, “ସୁନା ମୁଲ ଦାସରେ ଆଇଲିନି । ଏ ବଇର, ଆଇବା ଦିନମନ୍ତକେ ଗଟବା କାତା, ଜେତକି ଲକ୍ଷ ନାମବାଇ, ସେମନ୍ କେତେକ କରମର ଲକ୍ଷ ।” ୮ ମୁଲ ଜଥାନ ଏ ସବୁ ସୁମିଆଚି ଆରି ଦେବିଆଚି । ଏ ସବୁଜାକ ଦେବିଲା ପଦେ ଆରି ସୁନଲାପଦେ ଜନ୍ମ ଦୁଇ ମକେ ଏ ସବୁ ବିସର ଦେକାଇରଇଲା, ତାର ପାଦେ ଦାଣ୍ପାଦ ପଦିଲ । ମୁଲ ତାକେ ଜୁଆରକିରିବାକେ ଜାଇରଇଲି । ୯ ମାତର ସେ ମକେ କଇଲା, “ନିରୁ । କାଇକେବଇଲେ ମୁଲ ମିଥା ତମାର୍ପାରା ଗଟେକେ ଲକ୍ଷସେ । ତମ ଜେତକି ଦବିଷ୍ଟବକୁତା ବାଇମନ୍ ଆରି ଜେତକି ବରାଗେନେ ରଇବା ବାକିଆମନ୍ ଆବେ, ସେମନ୍ ମାନିକରି ରଇଲାନି । ତାକର ପାରା ମୁଲ ମିଥା ଗଟେକେ ସେବାକରିଆ । ପରମେସରକେ ଜୁଆର କାରା ।” ୧୦ ଆରି ସେ ମକେ କଇଲା, ଏ ବଇର ଜେତକି ବିସର ତକେ ଜାନାଇଅଇଲାଆବେ, ସେବା କେ ନାଜାନିଲା ପାରା ଲୁଚାଇ ସଫ୍ଟନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ଏ ସବୁ ଗରବା ବେଳା ଲଗିଗୋଆବେ । ୧୧ ଜେ କରାପ ଚଳାଚଲନ୍ତି କରି ଜିରମା କାରମା କଲାଇନି, ସେ ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ କାରାପ କରିବେ ରଥ । ଜେ କି ନିକ କଲାଚଲନ୍ତିକରି ଜିରମା କାରମା କଲାନି, ସେ ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ନିକ କରିବେରଥେ । ଜେ କି ମୁକଳ ଆବେ, ସେ ସେନ୍ଦ୍ରାରିଷେ ସୁନଲ ରଥ । ୧୨ ଜିମ୍ବୁ କଇଲାନି “ସୁନା ମୁଲ ଦାସରେ ଆଇଲିନି । ଲକମନ୍ କରିବରିବା କାମ ଉପାବେ ମୁଲ ସେମନକେ ପୁରୁଷକାର ଦେବି ।” ୧୩ ମୁଲ ପରତୁମର ଲକ୍ଷ ଆରି ସାରାପାରିବ ଲକ୍ଷ । ମୁଲ ଆରାମ କରି ଆରି ମୁଲଯେ ସାରାଦିବି ।” ୧୪ ଜେତକି ସବୁଲକ ତାକର ଦବିତର ଦଇକରି ମୁକଳ ନରବାଇ, ସେମନ୍ କେତେବ କରମର ଲକ୍ଷ । ଜିବନର ଗଟେଅନି ପଲ୍ଲ କାଇକରି କାବାଟାଟେ ଜାଇ କରି ନଥରେ ସୁରବାକେ ସେମନ୍ ଅବିକାର ପାଇବାଇ । ୧୫ ମାତର ଜନ ଲକମନ୍ ଲାଜ ଅଇବା କାମମନ୍ କରିବାଇ, ଜେନ୍ଦ୍ରି, ଜନର ମନ୍ଦର ଅବିଆସ କରିବାଇ,

ବେସିଆ କାମନ୍ କରିବାର, ନର ମରାଇବାର, ମୁରତି ପୁଜା କରିବାର, ଆରି କାତାଇ ଆରି କାମେ ମିତ୍ କରିବାର, ସେମନ୍ ନଅରର ବାଇରେ ରଇବାର । ୧୭ “ମୁଇ ଜିସୁ ମଣ୍ଡିଟାନେ ରଇବା ତମ୍ଭେ ସବୁ ଲକ୍ଷକେ ଏ ବିସଇ ଜାନାଇବାକେ ମର ଦୁଇକେ ପାଟାଇଥାବି । ମୁଇ ଦାରଦର କୁଟୁମ୍ବେ ଆବି । ମୁଇ କୁକ୍ତା ତାବଦାବେଳେ ଉଜଳଦେବା ତାରା ।” ୧୭ ଆଦମୀ ଆରି କନିଆ ଦାଢୁଛି କରିଲାନି ଆଉ, । ଜେତକି ଲକ୍ଷ ଏଟା ସୁନ୍ମଲାଇନି, ସେମନ୍ ମିଥା ଆଉ, ବଲି କରିବାରଆବେ । ଆସା ଜେତକି ଲକ୍ଷକେ ସଷ୍ଟ କଲାନି, ଜିବନର ପାନି ଇନାମେ ନିଆ । ୧୮ ମୁଇ ଜଅନ୍ ସବୁକେ ଜାଗରତ୍ କରାଇଲାନି, ଆଇବା ଦିନମନ୍ତକେ ଗଢ଼ିବା ଏ ବଇର ଜେତକି ବାଜିଆ ଆବେ, କେ ଜଦି ଇତି ଆରି କାଇ କାଇଟା ମିଥାଇଲେ, ପରମେସର ଏ ବଇଟାନେ ଜନ୍ ମରତି ବିସଇ ଲେକ୍ଷଣାଆବେ, ସେ ତାର ପାଇବା ତଣ୍ଣ ସଞ୍ଚ୍ଚ ଏ ମରତି ମିଥା ମିଯାଇସି । ୧୯ ଏ ବବିସର ଜାତାର ବଇଟାନେଥିବି କେ ଜଦି କାଇ ବିସଇ ମିଥା ଲୁଗାଇବେଲେ, ଏ ବଇଟାନେ ଲେକାଅଇରଇବା ଜିବନର ଗତର ପଲ ଆରି ସୁକଳ ନଅରେଥାନି ସେମନ୍ ପାଇରଇବାଟା ତାକର୍ତାନେଥାନି ଦାରିଜାଇସି । ୨୦ ଜେ କି ଏ ସବୁ ବିସଇର ପାଇ ସାବି ଦେଇସି, ସେ କଇଲାନି ଉଁ ମୁଇ ଦାସରେସେ ଆଇଲିନି! ସେନ୍ଦ୍ରାରିସେ ଅ ବେ! ମାପରୁ ଜିସୁ ଆଉ! ୨୧ ମାପରୁ ଜିସୁ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇଲାଟା ସବୁର ଲଗେ ରଥ । ଆମେନି!

H. PISAN.

ଆରି ସେ ସୁକଳ ନଥରୁ ଦେବଳି । ସେବା ରଇଲା ନୁଆ ଜିତୁଯାଲେମ୍ । ପରଗେଅନ୍ତି, ପରମେସରତାନେଅନ୍ତି, ସେବା ଉତ୍ତରି ଆଇତେରଇଲା । ଗରେବ ଦାଢୁଛି ଦାଢୁଛାକେ ବେଦ୍ ଅଇବାକେ ଗାଲେ କେନ୍ତୁଣା ପିନ୍ଦିରଇସି, ସେନ୍ଦୁରି ତିଆର ପିଆର ଅଇରଇଲା । ବସବା ଜାଗାଇଅନ୍ତି ଗରେବ ବଢ଼ ସବଦ୍ କାଗାଅଇବାଗା ମୁଲ ସୁନ୍ଦଳି “ପାରାଯାରି ବେଳେ ପରମେସର ମୁହୂର୍ତ୍ତକାଟି ସଢୁ ବାସା ଅଇବାକେ ଆଇଲାଆବେ । ସେ ତାକର ସଢୁ ବାସା ଅଇସି । ଆରି ସେମାନ ତାର ଲକ୍ଷ ଅଇବାଇ । ପରମେସର ନିଜେ ତାକର ସଢୁ ରଇସି । ଆରି ସେ ତାକର ପରମେସର ଅଇସି ।”

Reader's Guide

ଦେଖିଅ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ଦେଶିଆ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aīōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aīōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Desiya--Desiya-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

ଲୁକ୍ ଟ:୩୧
ରତ୍ନିଧି ୧୦:୭
ପରକାସିତ ୫:୧
ପରକାସିତ ୫:୨
ପରକାସିତ ୫:୧୧
ପରକାସିତ ୧୧:୭
ପରକାସିତ ୧୭:୮
ପରକାସିତ ୨୦:୧
ପରକାସିତ ୨୦:୩

aiidios

ରମୀଯ୍ୟ ୧:୨୦
ଜୀବନ ୧-୭

aiōn

ମାତିର ୧୭:୩୭
ମାତିର ୧୩:୯୯
ମାତିର ୧୩:୩୯
ମାତିର ୧୩:୪୦
ମାତିର ୧୩:୪୯
ମାତିର ୨୧:୧୯
ମାତିର ୨୪:୩
ମାତିର ୨୮:୭୦

ajōnjos

ମନ୍ତ୍ରିର ୧୮:୮
ମନ୍ତ୍ରିର ୧୯:୭୭
ମନ୍ତ୍ରିର ୧୯:୯୫
ମନ୍ତ୍ରିର ୨୦:୪୯
ମନ୍ତ୍ରିର ୨୦:୪୯
ମାରକ ଥା:୨୦
ମାରକ ୧୦:୧୭
ମାରକ ୧୦:୩୦
ଲୁକ ୧୦:୧୫
ଲୁକ ୧୭:୩
ଲୁକ ୧୮:୧୮
ଲୁକ ୧୮:୩୦
ଜାନ୍ମନ ଥା:୧୪
ଜାନ୍ମନ ଥା:୧୭
ଜାନ୍ମନ ଥା:୩୭
ଜାନ୍ମନ ୪:୧୪
ଜାନ୍ମନ ୪:୧୫
ଜାନ୍ମନ ୪:୧୮
ଜାନ୍ମନ ୪:୩୮
ଜାନ୍ମନ ୫:୧୭
ଜାନ୍ମନ ୫:୪୦
ଜାନ୍ମନ ୫:୪୭
ଜାନ୍ମନ ୫:୪୮
ଜାନ୍ମନ ୫:୪୮

ଜାନ୍ମ ୧୦:୨୮

ଜାନ୍ମ ୧୨:୫୫

ଜାନ୍ମ ୧୨:୪୦

ଜାନ୍ମ ୧୭:୨

ଜାନ୍ମ ୧୭:୩

ପେରିତ ୧୩:୪୭

ପେରିତ ୧୩:୪୮

ରମୀୟ ୨:୨

ରମୀୟ ୪:୨୧

ରମୀୟ ୨:୨୨

ରମୀୟ ୨:୨୩

ରମୀୟ ୨:୨୪

ରମୀୟ ୨:୨୫

୨ୟ କରନ୍ତିୟ ୪:୧୭

୨ୟ କରନ୍ତିୟ ୪:୧୮

୨ୟ କରନ୍ତିୟ ୪:୧୯

ଗାଲାତିୟ ୨:୮

୨ ତେସଲନିକିୟ ୧:୯

୨ ତେସଲନିକିୟ ୨:୧୭

୧ମ ତିମତି ୧:୨୭

୧ମ ତିମତି ୨:୨୭

୧ମ ତିମତି ୨:୨୭

୨ୟ ତିମତି ୧:୯

୨ୟ ତିମତି ୨:୧୦

ଦିଦ୍ୟ ୧:୨

ଦିଦ୍ୟ ୩:୭

ଦିଲମନ ୧:୧୫

ଏହରି ୫:୯

ଏହରି ୨:୨

ଏହରି ୩:୧୭

ଏହରି ୩:୧୪

ଏହରି ୩:୧୫

ଏହରି ୧୩:୨୦

୧ ମ ପିତର ୫:୧୦

୨ ଯୁ ପିତର ୫:୧୧

୧ ମ ଜାନ୍ମ ୧:୨

୧ ମ ଜାନ୍ମ ୨:୨୫

୧ ମ ଜାନ୍ମ ୨:୧୫

୧ ମ ଜାନ୍ମ ୨:୧୬

୧ ମ ଜାନ୍ମ ୨:୧୭

ତିରଦା ୧:୭

ତିରଦା ୧:୨୧

ପଢ଼କାରିତ ୧୪:୭

eleēsē

ରମୀୟ ୧୧:୩୭

Geenna

ମାଟିର ୪:୨୯

ମାଟିର ୪:୨୯

ମାଟିର ୪:୩୦

ମାଟିର ୧୦:୨୮

ମାଟିର ୧୮:୯

ମାଟିର ୨୩:୧୪

ମାଟିର ୨୩:୩୩

ମାର୍ବକ ୫:୪୮

ମାର୍ବକ ୫:୪୫

ମାର୍ବକ ୫:୪୭

ଲୁହ ୧୭:୫

ତାକୁର ଶା:୭

Hadēs

ମାଟିର ୧୧:୨୩

ମାଟିର ୧୭:୧୮

ଲୁହ ୧୦:୧୪

ଲୁହ ୧୭:୨୩

ପେରିତ ୨:୨୭

ପେରିତ ୨:୩୧

୧ମ କରନ୍ତିୟ ୧୪:୨୫

ପରକାରିତ ୧:୧୮

ପରକାରିତ ୨:୮

ପରକାରିତ ୨:୧୪

Limnē Pyr

ପରକାରିତ ୧୯:୨୦

ପରକାରିତ ୨୦:୧୦

ପରକାରିତ ୨୦:୧୪

ପରକାରିତ ୨୦:୨୫

ପରକାରିତ ୨୧:୮

Sheol

Genesis ୨୭:୩୫

Genesis ୨୯:୩୮

Genesis ୪୪:୨୯

Genesis ୪୪:୩୧

Numbers ୧୭:୩୦

Numbers ୧୭:୩୩

Deuteronomy ୩୨:୨୯

1 Samuel ୨:୨

2 Samuel ୨୨:୨୯

1 Kings ୨:୨

1 Kings ୨:୮

Job ୨:୯

Job ୧୧:୮

Job ୧୪:୧୩

Job ୧୭:୧୩

Job ୧୭:୧୭

Job ୨୧:୧୩

Job ୨୧:୧୭

Job ୨୪:୧୯

Job ୨୭:୨

Psalms ୨:୮

Psalms ୩:୨୭

Psalms ୧୭:୧୦

Psalms ୧୮:୮

Psalms ୪୮:୧୪

Psalms ୪୮:୧୫

Psalms ୪୮:୧୬

Psalms ୮୬:୧୩

Psalms ୮୮:୩

Psalms ୮୯:୪୮

Psalms ୧୧:୩

Psalms ୧୩୯:୮

Psalms ୧୪୧:୨

Proverbs ୧:୧୨

Proverbs ୪:୮

Proverbs ୭:୨୨

Proverbs ୧୫:୧୧

Proverbs ୧୫:୧୨

Proverbs ୧୫:୧୩

Proverbs ୨୭:୧୦

Proverbs ୨୭:୧୧

Ecclesiastes ୫:୧୦

Song of Solomon ୮:୨

Isaiah ୪:୧୪

Isaiah ୧:୧୧

Isaiah ୧୪:୧୯

Isaiah ୨୮:୧୮

Isaiah ୨୮:୧୮

Isaiah ୨୮:୧୮

Isaiah ୩୮:୧୦

Isaiah ୩୮:୧୮

Isaiah ୪୭:୯

Ezekiel ୩୧:୧୪

Ezekiel ୩୧:୧୭

Ezekiel ୩୧:୨୧

Ezekiel ୩୧:୨୧

Ezekiel ୩୧:୨୧

5:11

Hosea ୧୩:୧୪

Amos ୮:୨

Jonah ୨:୨

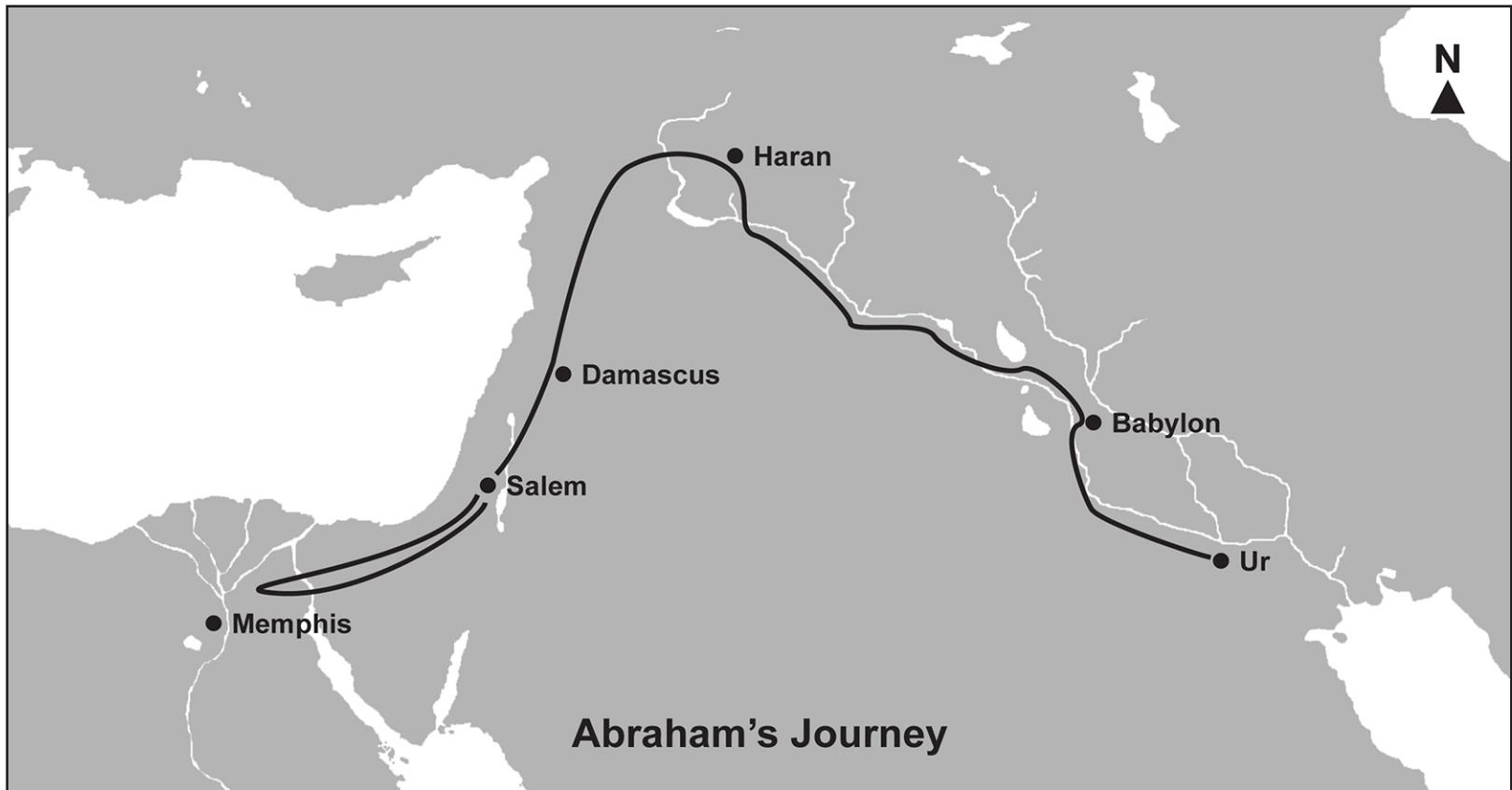
Habakkuk ୨:୮

Tartaroō

୨ ଯୁ ପିତର ୨:୪

Questioned

୨ ଯୁ ପିତର ୨:୧୭

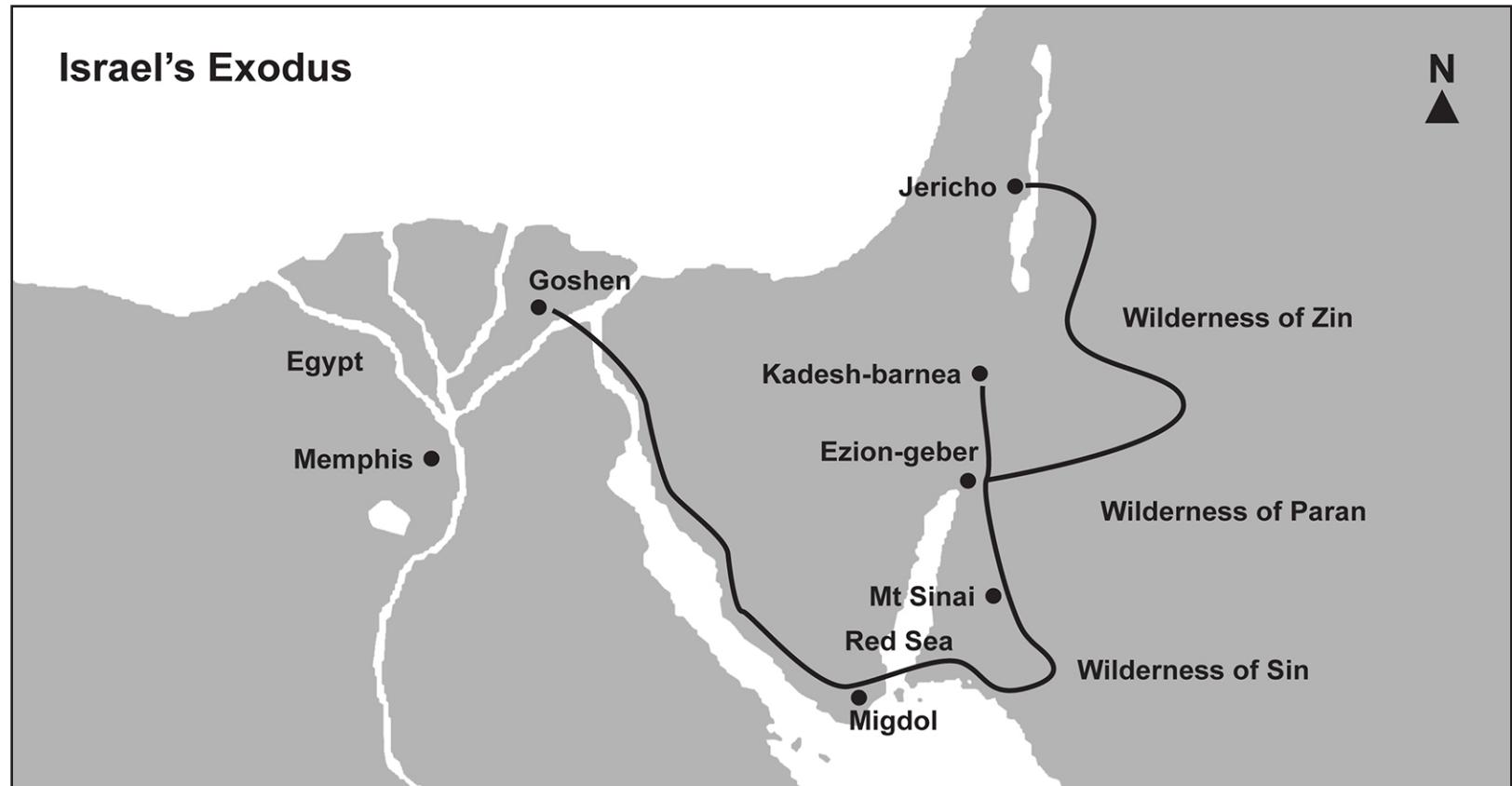

ଆବରାଆମ ମିଯା ତାର ବିସ୍ବାସର ଲାଗି ପରମେସରର କାତା ମାନ୍ଦିଲା । ପରମେସର ତାରପାଇ ସତ୍ତ୍ଵରରରବା ଗରେବ ଦେଯେ ଜା ବଳି କଇଲାକେ, ସେ ଦାସରେ ମାନ୍ଦିଲା ଆରି ବାରଇଲା ।

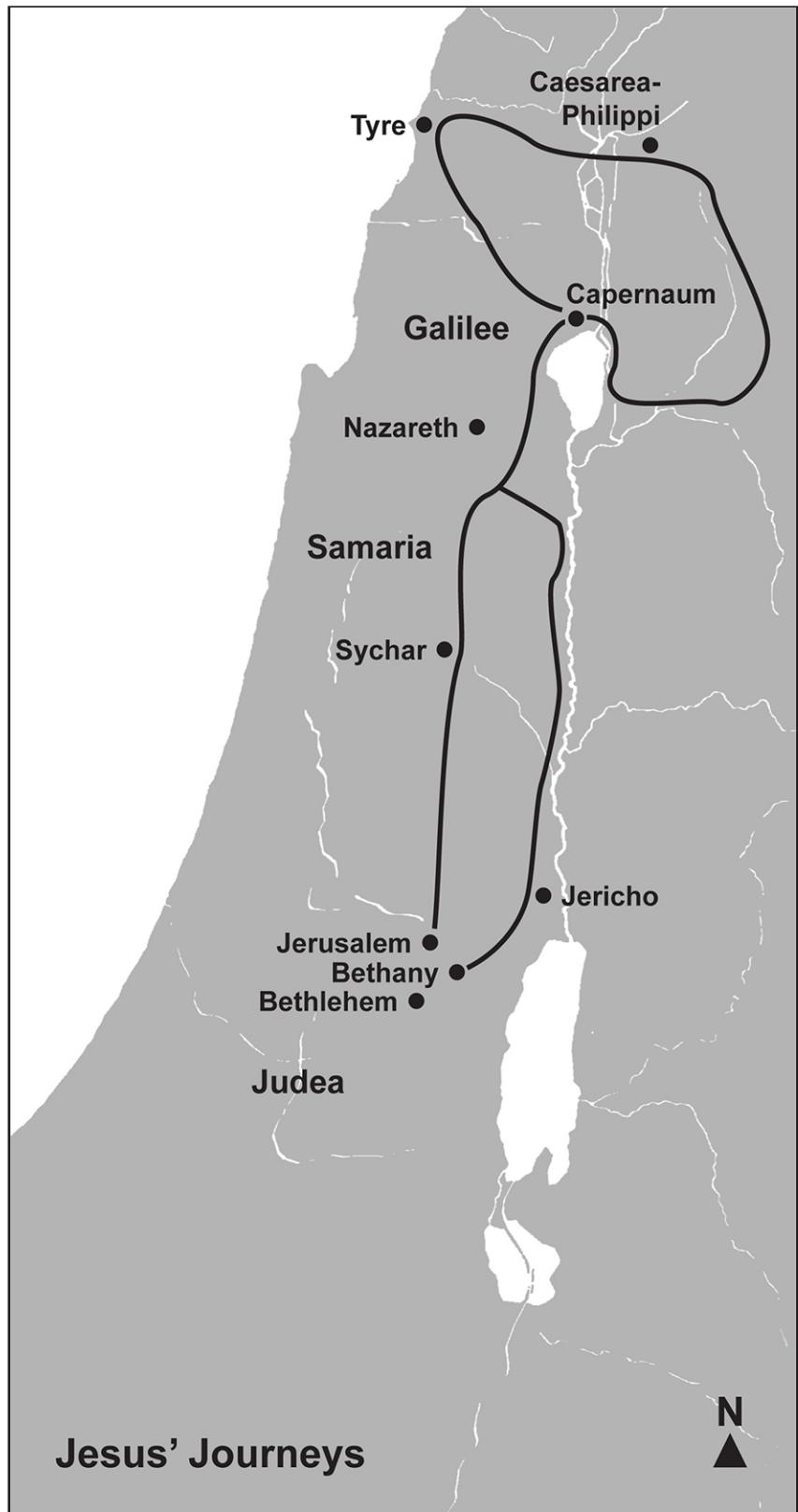
ପେ କହି ଗାଲିନି ବରି ମାଗାନି ରଇଲେ ମିଯା ସେ ସେମ୍ବୁର କଲା । - ଏବରି ୧୫:୮

Israel's Exodus

N

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

ମୁଲ ପାଇଲୁ ଏଗା ଲେହଳିନି, ମୁଲ କିରିସ୍ଟ ଜିସ୍ମ ଗନେକ ସେବାକାରିଆ । ପରମେସର ମନେ ବାହିଲା ଆରି ତାର ନିମାନ୍ ବଦର ଜାନାଇବାକେ ସହାୟିଦେଲା । ରମ୍ ରାଜଙ୍କେ ରଇବା ତମର ସବୁଲକରୁପାଇ ମୁଲ ଏ ଚିତ୍ତ ପାଠାଇଲିନି । - ରମିଯୁ ୧:୧

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Titus destroys the Jewish Temple
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us							
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin							
Where are we? ◀			When are we? ▼									
			Innocence		Fallen			Glory				
Who are we? ►	God	Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
		Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise					
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers						
	Mankind	Living			Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth							
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise							
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment							
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
		Imprisoned			2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus							
		Fugitive			Revelation 20:13 Thalaasa							
		First Beast			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind							
		False Prophet			Revelation 19:20 Lake of Fire							
		Satan			Revelation 20:2 Abyss							
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all							

Destiny

ଦେଶିଆ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

ତେବେ ତମେ ଦେସମନ୍ତକେ ରଙ୍ଗବା ସବୁ ବାୟାରୁ ଲକ୍ଷମନରୁ ଲଗେ ଜାଇ, ସେମନ୍ତକେ ମର ସିଏ କରାଆ । ବାବା, ପଥ ଆରି ସୁକଳ ଆହମାରୁ ନାହିଁଦାରି ସେମନ୍ତକେ ହୁବନ ଦିଆୟ । - ମାତିର ୨୮:୧୯